பின்னடைவு, நேர்மறை, நம்பிக்கை, உள் அமைதி, அமைதி, மகிழ்ச்சி, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி ஒரு யுகத்தில் கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு

இர்பான் ஹசன்

நெகிழ்வுத்தன்மை, நேர்மறை, நம்பிக்கை, உள் அமைதி, அமைதி, மகிழ்ச்சி, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி ஒரு யுகத்தில் பதட்டம், கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு

ஒட்டுமொத்த மனித நாகரிகத்தின் மிகப் பெரிய சிந்தனையாளர்கள் மற்றும் மறுமலர்ச்சியாளர்களில் ஒருவரான இமாம் அபு ஹமீத் முஹம்மது அல்-கசாலி (கி.பி. 1058-1111) ஆகியோரின் காலத்தால் அழியாத படைப்புகளிலிருந்து தொகுக்கப்பட்டு, மொழிபெயர்க்கப்பட்டு விளக்கப்பட்டது.

© 2021 இர்பான் ஹசன்

யுனைடெட் ஸ்டேட்ஸ் லைப்ரரி ஆஃப் காங்கிரஸ் பதிவு எண்: TXu 2-273-620

ISBN: 9798543692042

அனைத்து உரிமைகளும் பாதுகாக்கப்பட்டவை. இந்த புத்தகத்தின் எந்தப் பகுதியும் ஆசிரியர் அல்லது வெளியீட்டாளரின் எழுத்துப்பூர்வ அனுமதியின்றி எந்த வடிவத்திலும் அல்லது எந்த வகையிலும், மின்னணு, இயந்திர, புகைப்பட நகல், பதிவு அல்லது வேறுவிதமாக மறுபதிப்பு செய்யவோ, மீட்பு அமைப்பில் சேமிக்கவோ அல்லது அனுப்பவோ கூடாது.

இந்த நூல் இமாம் அபு ஹமீத் முஹம்மது அல்-கஸாலியின் (கி.பி. 1058-1111) காலத்தால் அழியாத படைப்புகளிலிருந்தும், மௌலானா ஜலாலுதீன் ரூமியின் (கி.பி. 1207-1273) படைப்புகளிலிருந்தும் ஆசிரியரின் தொகுப்பு, சுருக்கம், மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் விளக்கமாகும். நூல்களில் முழுமையான ஆதார குறிப்புகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. முக்கியமான புள்ளிகள் மற்றும் சொற்களை தெளிவுபடுத்த சதுர அடைப்புக்குறிகள் மற்றும் அடைப்புக்குறிக்குள் வழங்கப்பட்ட அனைத்து விளக்கங்களையும் ஆசிரியர் சேர்த்துள்ளார். அனைத்து அரபு சொற்கள் மற்றும் சொற்கள் ஆங்கிலத்தில் ஒலிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன, சாய்வு செய்யப்பட்டு மொழிபெயர்க்கப்பட்டுள்ளன.

قُل لَّوْ كَانَ ٱلْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَٰتِ رَبِّى لَنَفِدَ ٱلْبَحْرُ

قَبْلَ أَن تَنفَدَ كَلِمَٰتُ رَبِّى وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِۦ مَدَدًا

"என் இறைவனின் வார்த்தைகளுக்கு சமுத்திரம் மையாக ஆகிவிட்டால், அதைப் போன்றவற்றை நாம் கொண்டு வந்தாலும், என் இறைவனின் வார்த்தைகள் தீர்ந்து போவதற்கு முன்னரே சமுத்திரம் தீர்ந்துவிடும்" என்று *(*நபியே*!)* நீர் கூறுவீராக.

(மறைவான ஆன்மீக அறிவு மற்றும் அனுபவத்தின் ஆழமற்ற கடலின் மகத்தான குர்ஆன். அத்தியாயம் 18, வசனம் 109)

தகவல்கள்

சுருக்கம் 11

முன்னுரை 20

பகுதி 1: ஒருவரின் உள் யதார்த்தத்தை அறிவது இன்று மனிதகுலம் எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடிகள், மோதல்கள் மற்றும் சவால்களைத் தீர்ப்பதற்கான பாதையை அமைக்கிறது 21

ஒருவரின் சொந்த சுயத்தை அறிந்துகொள்வது 33

கடவுளை அறிவது 65

உன்னில் உள்ள பிரபஞ்சம் 71

உலகை அறிவது 88

மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கையை அறிவது 101

பகுதி 2: உள் அழிவு பண்புகள் - எதிர்மறை உள் குணங்கள் தனிநபர்கள், சமூகங்கள் மற்றும் முழு நாடுகளுக்கும் தீங்கு விளைவிக்கும் மற்றும் ஆபத்தை விளைவிக்கும் 127

பாடம் 1 - ஆன்மாவின் மர்மங்களை அறிவது சுய விழிப்புணர்வு, வெளிச்சம் மற்றும் அறிவொளி ஆகியவற்றின் ஆன்மீக பயணத்திற்கு இன்றியமையாதது 129

சுயம் (Nafs), *ஆன்மா (Ruh)*, *இதயம் (Qalb) மற்றும் அறிவு ('Aql) என்ற* சொற்களின் பொருள் மற்றும் நோக்கம் 129

லெஜியன்ஸ் ஆஃப் தி ஹார்ட் *(Qalb)* 137

இதயத்தின் உள் ஊழியர்கள் (கால்ப்) மற்றும் அவர்களின் எளிதில் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய எடுத்துக்காட்டுகள் 142

மனித இதயத்தின் பண்புகள் *(Qalb)* 147

இதயத்தின் விரிவான பண்புகள் *(Qalb)* மற்றும் அதன் எடுத்துக்காட்டுகள் 157

அறிவுடன் தொடர்புடைய இதயத்தின் உவமை - இதயத்தின் பளபளப்பான கண்ணாடி மற்றும் அதில் பிரதிபலிக்கும் சத்தியத்தின் ஒளி 168

அறியப்பட்ட உதாரணங்களுடன் வெளிப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் பெறப்பட்ட அறிவுக்கு இடையிலான வேறுபாட்டின் விளக்கம் 190

குற்றச்சாட்டுகள் மூலம் இருதயங்களில் சாத்தானின் ஆதிக்கம் (*வாஸ்வாஸ்*) - குற்றச்சாட்டுகளின் பொருள் மற்றும் சாத்தானின் ஆதிக்கத்திற்கான காரணங்கள் 198

இருதயங்களுக்குள் சாத்தானின் நுழைவு 219

இருதயத்தின் குற்றச்சாட்டுகள், மூடநம்பிக்கைகள், ஆபத்துகள், நோக்கங்கள் 253

அந்த வகையில் இதயம் மற்றும் இதய வகைகளில் விரைவான மாற்றங்கள் 262

அத்தியாயம் 2 - ஆன்மாவின் தூய்மைக்கான ஆன்மீகப் போராட்டம், ஒளிரும் உள் குணங்களைப் பெறுதல் மற்றும் ஆன்மாவின் உள் இருள் மற்றும் நோய்களை குணப்படுத்துதல் 274

நல்ல உன்னதமான பண்பின் சிறப்பும் கெட்ட அருவருப்பான பண்புகளின் தீங்குகளும் 277

நல்ல உன்னத பண்பு மற்றும் கெட்ட அருவருப்பான பண்பு ஆகியவற்றின் உண்மை 285

ஆன்மீக முயற்சி மற்றும் போராட்டத்தின் மூலம் குணம் மற்றும் உள் குணங்களில் மாற்றம் 293

அழகான உள் குணம், மனநிலை மற்றும் குணங்களின் வழிமுறைகள் மற்றும் ஆதாரம் (*ஹுஸ்ன் உல்-குல்க்*) அனைத்து உச்சநிலைகளையும் தவிர்த்து நிதானம் ஆகும் 302

ஒழுக்கநெறிகள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் பண்பு மற்றும் மனநிலை ஆகியவற்றின் நாகரிகத்தைப் பெறுவதற்கான வழி பற்றிய விரிவான விளக்கம் 312

ஆன்மாவின் நோய்கள் மற்றும் ஆரோக்கியத்தின் அறிகுறிகள் 320

ஒருவரின் சொந்த தவறுகளைக் கண்டறியும் முறை 325

ஆசைகளையும் இச்சைகளையும் நிராகரிப்பதன் மூலமும், தெய்வீக சட்டத்திலிருந்து அதன் கடத்தப்பட்ட ஆதாரங்களையும் ஆதாரங்களையும் நிராகரிப்பதன் மூலம் இதய நோய்களை குணப்படுத்துதல் 330

நல்ல ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், பண்புகள், உள் மனநிலை மற்றும் குணங்களின் அறிகுறிகள் 344

குழந்தைகளின் கல்வி மற்றும் வளர்ப்பு மற்றும் அவர்களின் ஒழுக்கநெறிகள், பழக்கவழக்கங்கள், ஒழுக்கம், உள் மனப்பான்மை மற்றும் குணங்களை நாகரிகப்படுத்துதல் மற்றும் அழகுபடுத்துதல் 352

ஆன்மீகப் பயணத்தைத் தொடங்குவதற்கான நிலைமைகள், ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் தொடக்கம் மற்றும் ஆன்மீக பாதையில் ஆன்மீக தேடலின் படிப்படியான பரிணாமம் பற்றிய விவரங்கள் 364

அத்தியாயம் 3 - கீழ் சுயத்திலிருந்து இரண்டு மிகைப்படுத்தப்பட்ட அடிப்படை ஆசைகளின் பிடியை உடைத்தல் 385

பசியின் மேன்மையும் பெருந்தீனியைக் கண்டித்தலும் ... 388
பசியின் நன்மைகள் மற்றும் பெருந்தீனியின் தீங்குகள் ... 394
பசியுடன் தொடர்புடைய தீர்ப்புகள், மேன்மைகள் மற்றும் மனித நிலைகளில் உள்ள வேறுபாடுகள் ... 412
குறைவாக சாப்பிடுவதாலும் காமங்களை கைவிடுவதாலும் ஏற்படும் தீங்குகள் ... 417
அந்தரங்க பாகங்களின் காமம் ... 420
அத்தியாயம் 4 - கட்டுப்பாடற்ற பேச்சின் சரிசெய்ய முடியாத தீங்குகள் ... 424
நாக்கின் பெரிய ஆபத்து மற்றும் மௌனத்தின் சிறப்பு. ... 428
நாக்கு அல்லது பேச்சை தவறாகப் பயன்படுத்துவதால் ஏற்படும் தீங்குகள் ... 434
அத்தியாயம் 5 - கோபம், கோபம், கோபம் மற்றும் பொறாமை ஆகியவற்றால் ஏற்படும் பேரழிவுகள் ... 509
கோபம் மற்றும் கோபத்தின் கண்டனம் ... 511
ஆன்மீக முயற்சியின் மூலம் கோபத்தை ஒழிக்க அல்லது குறைக்க முடியுமா? ... 515
கோபத்திற்கான காரணங்கள் ... 518
தூண்டுதலுக்குப் பிறகு கோபத்தை குணப்படுத்துதல் ... 522
சகிப்புத்தன்மையின் சிறப்புகள் ... 527
வெறுப்பின் உண்மை மற்றும் விளைவுகள் மற்றும் மன்னிப்பு மற்றும் மென்மையின் சிறப்பு ... 532
மன்னிப்பின் சிறப்புகள் மற்றும் நன்மையில் மேலே மற்றும் அப்பால் செல்வது ... 535
மென்மை மற்றும் கருணையின் சிறப்பு. ... 537
பொறாமை, அதன் உண்மை மற்றும் அதை குணப்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகளைக் கண்டித்தல் ... 539
பொறாமைக்கான காரணங்கள் ... 545
பொறாமையை குணப்படுத்துவதற்கான மருத்துவம் ... 557
அத்தியாயம் 6 - உலக வாழ்க்கை, உடைமைகள் மற்றும் வல்லமை மீதான பற்று, அதை ஒருவரின் வாழ்க்கையின் நோக்கமாக மாற்றுதல் ... 565
அதில் ஈடுபட்ட பிறகு உலகின் தீங்குகளிலிருந்து பாதுகாக்கிறது 579

ஒரு மனிதனுக்கான உலகின் யதார்த்தம் மற்றும் இயல்பு 587

உலகின் யதார்த்தம் மற்றும் மனிதர்கள் தங்கள் சொந்த சுயங்களை, பிரபஞ்சத்தை உருவாக்கியவரையும், அவற்றில் மூழ்கும்போது தங்கள் சொந்த முடிவையும் மறக்க வைக்கும் இன்பங்கள் 593

அதிகாரம் 7 - கஞ்சத்தனம் மற்றும் பொருள் உடைமைகளை நேசிப்பதால் ஏற்படும் தீங்குகள் 608

செல்வத்தின் தீங்குகள் மற்றும் அதன் மீது அன்பு காட்டுவதை ஏற்றுக் கொள்ளாதது 612

செல்வத்தைப் புகழ்வதற்கும் விமர்சனத்திற்கும் இடையிலான மோதல் தீர்வு 615

செல்வத்தின் தீங்குகள் மற்றும் நன்மைகள் 617

பேராசை குணப்படுத்துதல் மற்றும் திருப்தியை வளர்ப்பதற்கான மருந்து 623

கஞ்சத்தனத்தைக் கண்டித்தல் 633

பரோபகாரத்தின் உண்மை மற்றும் அதன் சிறப்பு 637

கஞ்சத்தனத்தை குணப்படுத்துதல் 641

பாடம் 8 - புகழ் மற்றும் புகழைத் தேடுவதன் தீங்குகள் 658

புகழ் மற்றும் புகழ் தேடுவதற்கான கண்டனம் 662

உண்மையான பரிபூரணம் 678

கீழ்மட்டத்தில் புகழ்ச்சி மற்றும் விமர்சனத்தை வெறுத்தல் 682

புகழ் காதலுக்கான சிகிச்சை 686

புகழின் அன்புக்கு சிகிச்சை 692

விமர்சனம் மற்றும் கண்டனத்தின் வெறுப்புக்கு சிகிச்சை 696

அத்தியாயம் 9 - ஆடம்பரம் மற்றும் காண்பிப்பதால் ஏற்படும் தீங்குகள் 702

ஆடம்பரத்தை கண்டித்தல் 704

ஆடம்பரத்தின் யதார்த்தமும் அது நிகழும் விஷயங்களும் 714

இந்த நோயால் இதயத்தை குணப்படுத்துவதற்கான மருந்து 721

செயல்களின் மூலம் ஆடம்பரத்தை குணப்படுத்துதல் 727

உண்மை மற்றும் நேர்மையின் அறிகுறிகள் 732

அத்தியாயம் 10 - ஆணவம் மற்றும் சுய ஆணவத்தின் தீங்குகள் 738

ஆணவத்தின் தீங்குகள் 740

பணிவின் சிறப்பு. ... 743

ஆணவம் வெளிப்படுத்தப்படும் விஷயங்கள் ... 748

ஆணவத்தை குணப்படுத்துதல் மற்றும் பணிவைப் பெறும் முறை ... 763

சுய கர்வம் மற்றும் அதன் தீங்குகளைக் கண்டித்தல் ... 785

சுய நீதிக்கான காரணங்கள் மற்றும் அவற்றின் சிகிச்சை ... 788

ஆணவம் மற்றும் அலட்சியத்தை கண்டித்தல் ... 799

பகுதி 3: உள் ஆக்கபூர்வமான மற்றும் நெகிழ்வான பண்புகள் - நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நம்பிக்கை, உள் அமைதி, மகிழ்ச்சி, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி ஆகியவற்றை வளர்க்கும் நேர்மறையான உள் குணங்கள் நித்திய தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டு மனித வெற்றியைத் தூண்டுகின்றன ... 809

அத்தியாயம் 11 - ஒருவரின் சொந்த தவறுகள், தவறுகள் மற்றும் அத்துமீறல்களை உணர்ந்து மனந்திரும்புதல், மன்னிப்பு மற்றும் செய்த தவறுகளுக்கு பரிகாரம் செய்தல் ... 811

மனந்திரும்புதலின் உண்மை மற்றும் வரையறை ... 814

மனந்திரும்புதலை ஏற்றுக்கொள்வது அதன் நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றுவதைப் பொறுத்தது ... 822

ஒரு சிறிய பாவம் எப்படி பெரியதாக மாறுகிறது? ... 835

மனந்திரும்புதலின் மருந்து மற்றும் பாவங்களை வலியுறுத்தும் முறையை குணப்படுத்தும் முறை ... 846

அத்தியாயம் 12 - துன்பங்கள், சோதனைகள் மற்றும் இன்னல்களை எதிர்கொள்ளும் பொறுமையின் மூலம் பின்னடைவு, மற்றும் ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் அனைத்து நல்லவற்றிற்கும் நன்றியுணர்வு 857

பொறுமையின் விளக்கம் ... 859

பொறுமையின் உண்மை மற்றும் பொருள் ... 863

எல்லா மாநிலங்களிலும் ஒரு வேலைக்காரனுக்கு பொறுமை தேவை ... 872

பொறுமையின் மருந்து மற்றும் அதனுடன் உதவி பெறுவதற்கான வழி ... 878

நன்றியுணர்வின் விளக்கம் ... 885

நன்றிக்குரிய ஆசீர்வாதங்கள் ... 901

ஏன் மக்களுக்கு நன்றியுணர்வு இல்லை ... 916

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

அத்தியாயம் 13 - எல்லா தவறுகளுக்கும் எதிராக ஒரு உறுதியான கட்டுப்பாட்டாக தேவனுக்கு பயப்படுதல் ஒருவரால் முடியும் மற்றும் நேர்மறை மற்றும் நம்பிக்கையின் ஒரு கருவியாக கடவுளில் நம்பிக்கை வைத்திருப்பது 933

நம்பிக்கையின் யதார்த்தம், அதன் சிறப்பு, நம்பிக்கைக்கான மருத்துவம் மற்றும் அதைப் பெறுவதற்கான முறை 935

பயத்தின் உண்மை 947

பயம் அல்லது நம்பிக்கை அல்லது மிதமான நிலை இரண்டின் ஆதிக்கம் உயர்ந்ததா? 958

அசுபமான முடிவைப் பற்றி ஞானவாதிகளின் பயம் 964

அத்தியாயம் 14 - கடவுளுக்கு முன்பாக முழுமையான தேவையின் மனத்தாழ்மையை வளர்த்தல், வறுமையைத் தாங்குதல், மற்றும் உலகத்தன்மை மற்றும் பொருள்முதல்வாத ஆவேசங்களிலிருந்து விலகி இருத்தல் 971

வறுமை அல்லது முழுமையான தேவையின் யதார்த்தம், பொருள் மற்றும் ஆன்மீக இரண்டும், கடவுள் மற்றும் ஆன்மீக பயணியின் உள் நிலைகளுக்கு முன் 973

வறுமையின் மேன்மை அல்லது முழுமையான தேவை, பௌதிக மற்றும் ஆன்மீக இரண்டிலும், கடவுளுக்கு முன்பாக 980

உலகத்தன்மையிலிருந்து விலகி இருப்பதற்கான விளக்கம் 988

மதுவிலக்கின் சிறப்பம்சம் 992

அத்தியாயம் 15 - மனிதர்கள் எதிர்கொள்ளும் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் கடவுளின் ஒற்றுமை, சர்வ வல்லமை மற்றும் முழுமையான வல்லமையை உணர்ந்து கடவுளின் மீது நம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொள்வது 1005

கடவுள் நம்பிக்கையின் மேன்மை 1009

இதயத்தை வைத்திருப்பவருடன் பேனாவின் உரையாடல் 1015

கடவுளை நம்பும் நிலைகள் மற்றும் செயல்கள் 1027

ஒரு தொற்றுநோயில் அல்லாஹ்வை நம்புங்கள் என்று உமர் (ரலி) அவர்களின் சம்பவம் 1036

அத்தியாயம் 16 - அன்பு, ஏக்கம் மற்றும் தெய்வீகத்துடன் நெருக்கம், மற்றும் தெய்வீக சித்தம் மற்றும் ஆணையை ஏற்றுக்கொள்வது உள் அமைதி, அமைதி மற்றும் மகிழ்ச்சியை வளர்ப்பதற்கு இன்றியமையாதவை 1042

அன்பின் யதார்த்தம், அதன் காரணங்கள் மற்றும் தேவன் தம்முடைய ஊழியன் மீதான அன்பின் அர்த்தம் 1049
கடவுள் மட்டுமே அன்புக்கு தகுதியானவர் 1061
தெய்வீக ஞானம் மற்றும் தெய்வீக பார்வையின் இன்பம் 1082
தெய்வீகத்திற்கான ஏக்கம் 1098
அத்தியாயம் 17 - எந்த சுயநல நோக்கங்களும் இல்லாத தூய நோக்கங்களை வளர்த்தல், எல்லா விஷயங்களிலும் நேர்மை மற்றும் சத்தியத்திற்கான அர்ப்பணிப்பு 1111
நோக்கத்தின் சிறப்பும் யதார்த்தமும் 1113
சிறப்பு, உண்மை மற்றும் நேர்மையின் பட்டங்கள் 1122
உண்மைத்தன்மையின் சிறப்பும் யதார்த்தமும் 1138
அத்தியாயம் 18 - அனைத்து குறைபாடுகள், எதிர்மறைகள் மற்றும் தீமைகளுக்கு தன்னை பொறுப்பேற்க சுய பரிசோதனை மற்றும் சுய மதிப்பீடு 1151
***சுய பரிசோதனை* (முராகாபா) *மற்றும் சுய மதிப்பீடு* (முஹஸபா) பற்றிய விளக்கம்** 1152
சிந்தனையின் யதார்த்தம் மற்றும் அதன் பட்டங்கள் 1165
அத்தியாயம் 19 - ஆழமான உள் பிரதிபலிப்பு மற்றும் விவாதங்கள் உள் அமைதி மற்றும் ஆன்மீக மாற்றத்திற்கு இன்றியமையாதவை 1182
ஆழமான உள் பிரதிபலிப்பு (*தஃபக்கூர்*) மற்றும் விவாதங்கள் (*தடப்பூர்*) 1183
ஐந்து டிகிரி பிரதிபலிப்பு 1188
அத்தியாயம் 20 - ஒருவரின் சொந்த மரணம் மற்றும் உலக வாழ்க்கையின் முடிவைப் பற்றி சிந்தித்து ஒருபோதும் இழக்காதது மற்றும் நித்திய வாழ்க்கைக்கு ஆயத்தம் செய்தல் 1207
உலகம் முழுவதும் பயணத்தின் முடிவுக்கு தயாராகுதல் 1210
அல்லாஹ்வின் அருளின் விரிவானதை வேதத்தின் முடிவில் நற்செய்தியாக குறிப்பிடுவது 1229
அத்தியாயம் 21 - நேரம், இடம் மற்றும் சூழ்நிலையைப் பொருட்படுத்தாமல் உள் அமைதி, அமைதி மற்றும் மகிழ்ச்சியைக் காண தன்னை விடுவிப்பதற்கான ஞானம் 1236
பகுதி 4: ரூமியின் மூன்று இளவரசர்களின் கட்டுக்கதையின் மூலம் உள் இருப்பின் பரிபூரணத்திற்கான ஆன்மீக பாதை மற்றும் வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை உணர்தல் 1246

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

முடிவு 1341
மேலதிக ஆய்வுக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்ட புத்தகங்கள் 1344
நூல் பட்டியல் 1351

சுருக்கம்

மனிதகுலம் இன்று தன்னைக் காண்கிறது, நமது அன்றாட வாழ்க்கையில் அவற்றின் பல்வேறு நேர்மறையான விளைவுகள் மற்றும் வெளிப்பாடுகளுடன் உள் மற்றும் வெளிப்புற அமைதியைத் தேடுகிறது, அதே நேரத்தில் கவலை மற்றும் கொந்தளிப்பில் மூழ்கி, மகத்தான சவால்கள் மற்றும் கொந்தளிப்பை எதிர்கொள்கிறது. இன்றைய நெருக்கடிகள் மற்றும் சவால்களின் துரோக நீரில் செல்ல பொறுமை, வழிகாட்டுதல், உண்மை மற்றும் ஞானம் தேவை. இருப்பினும், ஒரு சாதாரண நபர் எதிர்கொள்ளும் ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் ஏராளமான சவால்கள், மிகவும் வடிகட்டுகின்றன மற்றும் நுகரப்படுகின்றன, எனவே அறிவுசார், உளவியல் மற்றும் ஆன்மீக வளங்கள் எதுவும் ஒரு வழியைக் கண்டுபிடிக்க எஞ்சியிருக்கவில்லை. சுரங்கப்பாதையின் முடிவில் ஒளியைப் பார்ப்பதற்கும், விஷயங்களை சாதகமாக மாற்றுவதற்கும் வழிகாட்டுதல், பலருக்கு கிடைக்கவில்லை அல்லது வெகுஜன குழப்பம், வெறித்தனம், எதிர்மறை மற்றும் தவறான தகவல்களால் தெளிவற்றுள்ளது இந்த "தகவல் யுகம்" முரண்பாடாக கொண்டு வந்துள்ளது. தகவல் யுகம் அறிவொளியின் சகாப்தத்தை உருவாக்க வேண்டும், இன்று நடைமுறையில் உள்ள அதற்கு நேர்மாறாக அல்ல.

தற்போதைய நிலைமையையும், நிலைமையையும் நாம் பார்க்கும்போது, பொருளாதார மற்றும் தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியால் வளர்க்கப்பட்ட பொருளியல் செழிப்புடன் கூட, கவலை நிறைந்த ஒரு காலகட்டத்தில் நாம் வாழ்கிறோம் அல்லது தற்போதைய அரசியல், சமூக மோதல்கள், போர்கள்

காரணமாக சமூக சீர்குலைவால் சூழப்பட்டால் கொந்தளிப்பான காலத்தில் வாழ்கிறோம். பசி, நோய், அநீதி, வறுமை மற்றும் பொருளாதார கஷ்டங்கள், அல்லது கொந்தளிப்பான நிலையில் வாழ்வது - கவலை மற்றும் கொந்தளிப்பின் நிலைகளுக்கு இடையில் உள்ள ஒரு நிலை, அங்கு அனைவருக்கும் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பொருளாதார வாய்ப்புகள் உள்ளன, குறைந்த அளவிலான சமூக சீர்குலைவுகளுடன் இணைந்து, ஆனால் பாரிய அளவிலான எழுச்சிகள் மற்றும் மோதல்கள் இல்லாமல். நாம் எந்த நிலையில் இருக்கிறோம் என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், நமது தற்போதைய சமூக-பொருளாதார, அரசியல், புவியியல் மற்றும் கலாச்சார சூழ்நிலை மற்றும் சூழலைப் பொறுத்து, நேர்மறை, நம்பிக்கை, உள் அமைதி, அமைதி, மகிழ்ச்சி மற்றும் வெற்றியுடன் வாழக்கூடிய சமநிலை நிலையைத் தேடுகிறோம். கவலை, கொந்தளிப்பு அல்லது கொந்தளிப்பை சமாளிக்க இந்த நேர்மறையான உள் நிலையை அடைவதற்கு, இந்த எதிர்மறை மற்றும் விரும்பத்தகாத நிலைகளை சமாளிக்க வழிவகுக்கும் உண்மையான காரணிகளை ஆழமாகப் பார்ப்பது தேவைப்படுகிறது.

எண்ணங்கள், உணர்வுகள், வார்த்தைகள், செயல்கள் மற்றும் இருப்பில் பின்னடைவு, நம்பிக்கை மற்றும் நேர்மறை வடிவத்தில் எதிர்மறைகள், விரக்தி, மனச்சோர்வு மற்றும் விரக்திக்கான மாற்றுகளை விளக்குவதே இந்த ஆய்வின் நோக்கமாகும். மனப்பான்மைகளில் இந்த மாற்றத்தின் விளைவாக - உள் மற்றும் வெளிப்புற - உள் அமைதி, அமைதி, மகிழ்ச்சி மற்றும் வாழ்க்கை மற்றும் அதன் சவால்கள் குறித்த காலமற்ற கண்ணோட்டம், நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றியை ஊட்டுகிறது, இது இந்த பூமிக்குரிய இருப்பில்

தொடங்குகிறது, ஆனால் பின்னர் நேரம் மற்றும் இடத்தின் கட்டுப்பாடுகளைக் கடந்து ஒரு மனிதனை அழியாததாக ஆக்குகிறது.

எண்ணங்கள், உணர்வுகள், வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்களில் உள்ள எதிர்மறைகள் பகைமைகள், மோதல்கள், தேவையற்ற அழிவுகள், போர்கள், கவலைகள், மனச்சோர்வு, உள் ஆன்மீக மற்றும் உடல் நோய்களுக்கு வழிவகுக்கின்றன, அதே நேரத்தில் நேர்மறையான உள் நிலைகள், எண்ணங்கள், உணர்வுகள், வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்கள் உள் அமைதி மற்றும் அமைதிக்கு வழிவகுக்கின்றன, இதன் விளைவாக அனைவருக்கும் வாழ்க்கை, சுதந்திரம், செழிப்பு, ஆரோக்கியம் மற்றும் மகிழ்ச்சியை ஊக்குவிக்கிறது. நம் ஆன்மாவுக்குள் ஆழமாக பதிந்துள்ள நேர்மறை ஆற்றல்களின் நீர்த்தேக்கங்களைத் தட்டும்போது, முதலில் நமது சொந்த நன்மைக்காக நேர்மறையான சேனல்களில் அவற்றை திருப்பி விடும்போது இது நிகழ்கிறது, பின்னர் அனைவரின் நன்மைக்காகவும், நாம் பாதிக்க முடிவு செய்யும் எல்லாவற்றிற்கும் நன்மைக்காகவும். இந்த சுய அதிகாரமளித்தல் தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டு உள் அமைதி, செழிப்பு மற்றும் மகிழ்ச்சி ஆகியவற்றை மேம்படுத்துவதற்கு இன்றியமையாதது, இது நித்திய பேரின்பத்திற்கு வழிவகுக்கிறது. ஒருவரின் உள் இருப்பின் மூலப்பொருளை மகத்தான மதிப்பு, பிரகாசம் மற்றும் புத்திசாலித்தனம் கொண்ட விலைமதிப்பற்ற ரத்தினமாக மாற்றும் ரசவாதம் இது. அப்படியென்றால், ஒருவர் வைத்திருக்கும் இந்த ஒரே வாழ்க்கையில் உண்மையான மனித ஆற்றலையும் மதிப்பையும் விட குறைவான எதையும் ஏன் குடியேற வேண்டும்? அவ்வாறு செய்யத் தவறினால், தவறவிட்ட வாய்ப்பு

மற்றும் பொருளற்ற திறனுக்காக ஒருவரின் நித்திய வருத்தம் மற்றும் விரக்தியை விளைவிக்கிறது.

இந்த கட்டுரை சுய விழிப்புணர்வு மற்றும் ஆன்மீக வெளிச்சத்தின் பாதையின் விளக்கத்துடன் தொடங்குகிறது, அதைத் தொடர்ந்து சுய விழிப்புணர்வு மற்றும் ஆன்மீக வெளிச்சத்தைத் தடுக்கும் உள் அழிவுகரமான குணங்களின் விளக்கம். இதைத் தொடர்ந்து நம் ஆன்மாக்களுக்குள் ஆழமாக பதிந்துள்ள நேர்மறை ஆற்றலின் நீர்த்தேக்கத்தை கட்டவிழ்த்து விடுவதற்கு வழிவகுக்கும் காரணிகளின் விளக்கம், ஒவ்வொரு தனிநபரையும் மனித சாதனையின் உச்சத்திற்கு தள்ளுகிறது. இந்த புத்தகம் அனைவரையும் "கெட்ட" அல்லது எதிர்மறையாக மறுபரிசீலனை செய்ய அழைக்கிறது, அதற்கு பதிலாக "நல்ல" அல்லது நேர்மறையாக இருக்க முயற்சிக்கவும், அதைச் செய்வதால் முறையே தீங்குகள் மற்றும் நன்மைகளை தங்களுக்கே பார்க்கவும். எதிர்மறையான, அர்த்தமான, இழிவான மற்றும் தீய தன்மையைத் தவிர்ப்பதற்கு இது அனைவரையும் அழைக்கிறது, இது உள் பொக்கிஷங்களை வேண்டுமென்றே அழிப்பதற்கும், ஒருவரின் சொந்த நல்வாழ்வை மறந்துவிடுவதற்கும், அந்த நபரைச் சுற்றி உணரப்பட்ட விளைவுகளுடன், அதற்கு பதிலாக, நேர்மறையான, இனிமையான, நம்பிக்கையான மற்றும் நல்லவராக இருப்பது, இரண்டிற்கும் இடையிலான வித்தியாசத்தைப் பார்ப்பது, மற்றும் மனித சாதனையின் உச்சத்தை அடைய கற்றுக்கொள்வது. இந்த கட்டுரை பரிபூரணம், அறிவொளி, நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கான பாதையைத் திறக்க உதவுகிறது, அந்த முடிவைத் தடுக்கும் அனைத்தையும் தடுக்கிறது. ஒவ்வொரு மனிதனும் இந்த வாழ்க்கை வழங்க வேண்டிய சிறந்தவற்றிற்கு

தகுதியானவன், இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை முதலில் அதை சாத்தியமாக்கும் பாதையை விளக்குவதன் மூலம் அதைச் சாத்தியமாக்க உதவுகிறது, பின்னர் ஒருவரின் சொந்த வாழ்க்கையை பொறுப்பேற்று அதை சிறப்பாக மாற்றுவதன் மூலம் பணி மற்றும் சந்தர்ப்பத்திற்கு உயர ஒருவருக்கு சவால் விடுகிறது.

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த இந்த யுகத்தின் நோய்களுக்கு ஒரு தீர்வை வழங்க, ஆன்மீகம், சுய விழிப்புணர்வு, உள் சீர்திருத்தம் மற்றும் உள் மாற்றம் ஆகியவற்றின் சிறந்த ஆதரவாளர்களில் ஒருவரின் ஞானம் மற்றும் காலமற்ற பொக்கிஷங்களிலிருந்து இஸ்லாமிய நாகரிகத்தை மட்டுமல்ல, முழு மனித நாகரிகத்தின் வெளிப்புற புதுப்பித்தலுக்கான விளைவுகளுடன் பெறுவோம் - இமாம் அபு ஹமீத் முஹம்மது அல்-கசாலி (கி.பி. 1058-1111). கஸாலி என்று பிரபலமாக அறியப்பட்ட - இறுதி காலம் வரை மனிதகுலத்தின் நன்மைக்காக அவர் விளக்கினார். கசாலியின் தலைசிறந்த நுண்ணறிவு மற்றும் ஞானத்தால் உந்தப்பட்ட இந்த விளக்கம், மனிதனின் உள் யதார்த்தத்தையும் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தையும் விளக்குவதன் மூலம் தொடங்குகிறது, மேலும் அவை நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றியுடன் எவ்வாறு பிணைக்கப்பட்டுள்ளன - ஒவ்வொரு மனிதனும் ஆழமாக விரும்பும் மற்றும் போற்றும் ஒரு இலக்கு. அந்த அறிவு மற்றும் நுண்ணறிவுடன் ஆயுதம் ஏந்தியவுடன், ஒருவர் ஒழிக்க வேண்டிய உள் அழிவுகரமான பண்புகளை விளக்குகிறது, அதைத் தொடர்ந்து ஒருவர் உள்ளே ஆழமாக வளர்க்க வேண்டிய உள் நற்பண்புகள் மற்றும் உன்னத குணங்கள், கவலைகள், கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு

ஆகியவற்றைக் குறிக்கும் நவீன யுகத்தின் சவால்களை திறம்பட சமாளிக்க, இதன் விளைவாக நித்திய மகிழ்ச்சியையும் முடிவற்ற வெற்றியையும் அடைகிறது, அந்த செயல்பாட்டில் ஒருவரின் உலக வாழ்க்கையை நெகிழ்ச்சியுடன் குறிக்கிறது. நேர்மறை, நம்பிக்கை, உள் அமைதி, அமைதி, உண்மையான மகிழ்ச்சி மற்றும் குறையாத நித்திய வெற்றி.

இந்த நூல் உதவியற்றவர்களுக்கு ஒரு உதவியாகவும், துன்பத்தில் இருப்பவர்களுக்கு ஒரு உதவியாகவும், விரக்தி, மனச்சோர்வு, சோகம், விரக்தி, உள் வெற்றிடம் போன்ற வடிவங்களில் உள் துன்பங்களில் மூழ்கிப்போனவர்களுக்கு ஒரு நிவாரணமாகவும், இருளால் சூழப்பட்டவர்களுக்கு ஒரு ஒளியாகவும், தங்கள் வாழ்க்கையின் உண்மை, நோக்கம் மற்றும் அர்த்தத்தைத் தேடுபவர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாகவும் இருக்கும். மேலும் சிறந்தவர்களாக மாற விரும்புவோருக்கு ஒரு பாதை, தங்கள் குடும்பங்கள், தங்கள் சமூகங்கள், தங்கள் தேசங்கள் மற்றும் உலகம் ஆகியவற்றை மாற்ற விரும்புகிறார்கள்.

முழு மனிதகுலத்திற்கும் கசாலியின் காலத்தால் அழியாத ஞானம் மற்றும் நித்திய உண்மைகளை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்த ஆய்வு, நம் ஆன்மாக்களின் எதிர்மறை மனப்பான்மைகள் அனைத்தையும் அகற்றி, நேர்மறையான ஆற்றல்களால் நிரப்புவதன் மூலமும், நமக்கு அமைதி, நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றியை வழங்குவதன் மூலமும் உள் அமைதி மற்றும் பேரின்பத்திற்கான பாதையை நமக்குக் காட்டுகிறது. இந்த செயல்பாட்டில், ஒருவரின் வாழ்க்கையின்

உண்மையான அர்த்தத்தையும் நோக்கத்தையும் ஒருவர் கண்டுபிடிக்கிறார். ஒருவரின் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தைக் கண்டுபிடித்து, அந்த நோக்கத்தின் விளைவுகளுக்காக வேலை செய்வது, ஒருவரின் மனம், இதயம் மற்றும் ஆன்மாவை உலக வாழ்க்கையின் கஷ்டங்கள் மற்றும் துன்பங்களிலிருந்து ஒரு ஆன்மீக உலகத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறது, இது ஒருவருக்கு நித்திய மகிழ்ச்சியையும் அனைத்து துன்பங்களையும் மீதும் முடிவற்ற வெற்றியையும் நிரப்புகிறது. மனிதன் உள்ளேயும் வெளியேயும் அழிவை ஏற்படுத்தும் இருண்ட தூண்டுதல்களிலிருந்து எந்த சமூகமும் தப்பிக்க முடியாது, தெய்வீக ஒளிக்கு பதிலாக அந்த இருண்ட தூண்டுதல்களைத் தட்டுவதற்கு மதம் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இன்று நாம் உலகில் தேடும் அமைதி நம் சொந்த இதயங்களில் தொடங்குகிறது. கஸாலியின் "*இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்*" அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி", இந்த கட்டுரையில் விரிவாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, இது ஒரு மகத்தான படைப்பு, ஒருவேளை முழு மனித நாகரிகத்தின் மிகவும் மைல்கல் படைப்பாகும், ஏனெனில் இது மனிதனின் மறைக்கப்பட்ட இருண்ட தூண்டுதல்களை வெளிப்படுத்துகிறது மற்றும் சவால் விடுகிறது மற்றும் அந்த இருண்ட தூண்டுதல்களை திருப்திப்படுத்தவும் திருப்திப்படுத்தவும் மதத்தைப் பயன்படுத்துவதை சவால் செய்கிறது, அதற்கு பதிலாக, தெய்வீக ஒளியை மதத்திலும், மனிதனின் இதயத்திலும் கொண்டு வந்து உள் மற்றும் உலகளாவிய அமைதியை அறிவிக்கிறது.

ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒருவரின் உள் யதார்த்தத்தையும் வாழ்க்கையின் நோக்கத்தையும் புரிந்துகொள்வது மிகவும் முக்கியம். அப்போதுதான் நம்மைச் சுற்றியுள்ள அனைத்து

சூழ்நிலைகளையும் நிகழ்வுகளையும் - நல்லது அல்லது கெட்டது, இனிமையானது அல்லது விரும்பத்தகாதது, எளிதானது அல்லது நிர்வகிப்பது கடினம் - சரியான கண்ணோட்டத்தில், விஷயங்களின் யதார்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்வது, பின்னர் நாம் காணும் சூழ்நிலைகளைப் பொருட்படுத்தாமல், நம் வாழ்க்கையை சிறப்பாக மாற்றுவதற்கான தீர்வு நடவடிக்கைகளை எடுக்க முடியும். இது நெகிழ்வுத்தன்மை, உள் அமைதி, அமைதி மற்றும் மகிழ்ச்சியை வளர்க்கிறது, இது நம் இதயத்தின் ஆழமான இடைவெளிகளில் நாம் அனைவரும் விரும்புகிறோம். சுய விழிப்புணர்வு மற்றும் உள் வெளிச்சத்திற்கான இந்த முயற்சிக்கான வெகுமதி, அதைத் தொடர்ந்து தனிப்பட்ட முறையில் தீங்கு விளைவிக்கும் உள் தீமைகளை நிராகரித்து, தனிப்பட்ட முறையில் நன்மை பயக்கும் உள் குணங்களை வளர்ப்பது, நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கு குறைவானது அல்ல, இந்த உலக வாழ்க்கையில் தொடங்கி, ஸ்ட்ரைரைனை அழியாததாக ஆனந்தத்தின் நித்திய வாழ்க்கையாக மாற்றுகிறது. இந்நூலின் முதல் மூன்று பகுதிகளில் பயன்படுத்தப்பட்ட அணுகுமுறை இதுதான். முதல் பாகம் மனிதனின் யதார்த்தத்தையும் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தையும் அறிந்து கொள்வதைப் பற்றியும், இரண்டாவது பகுதி உள் அழிவுக் குணங்களையும், இருண்ட உள் தூண்டுதல்களையும் அவற்றை ஒழிப்பதற்கான வழிகளையும் புரிந்துகொள்வதைப் பற்றியும், மூன்றாவது பகுதி மிகவும் அழகான, நேர்மறையான, உன்னதமான உள் குணங்களைப் பற்றியும், நல்லதைத் தவிர வேறெதையும் வழங்காத, அனைத்தையும் விரட்டுவதற்கான வழிகளைப் பற்றி விளக்குகிறது உள்ளே இருள். இந்த எழுத்துக்களில் ஊடுருவியுள்ள ஞானத்தின் ஒளி இருள், எதிர்மறைகள், தீங்கு

விளைவிக்கும் தூண்டுதல்கள், ஆழமான விரக்தியை அகற்றி, அதற்கு பதிலாக நம் வாழ்க்கையை மேம்படுத்த அல்லது சிதைந்த வாழ்க்கையை மீண்டும் கட்டியெழுப்புவதற்கான விருப்பத்துடன் அவற்றை மாற்றும், பின்னடைவு, நேர்மறை, நம்பிக்கை, உள் அமைதி, அமைதி, மகிழ்ச்சி, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி. இதன் விளைவாக, ஆன்மாவின் ஆழத்திலிருந்து வெளிப்படும் ஒளி, ஸ்ட்ரைவரைச் சுற்றியுள்ள அனைத்தையும் அந்த முடிவுக்கு மூடும். இந்த ஒளி அதன் தீவிரம் அதிகரித்து பரவும்போது, சுற்றியுள்ள இருள் மறைந்து, நமது உள் மனிதர்கள், சமூகங்கள், நாடுகள் மற்றும் உலகத்தை ஒளிரச் செய்கிறது, மர்மமான மற்றும் குறிப்பிடத்தக்க வழிகளில் அனைவருக்கும் விஷயங்களை மாற்றுகிறது. இது இலட்சியவாதமாகத் தோன்றலாம், ஆனால் இந்த புத்தகம் சாத்தியமான கலையைக் காட்டுகிறது. அந்த செயல்பாட்டில், மனிதகுலம் இதுவரை உருவாக்கிய மிகச் சிறந்த ஞானிகள் மற்றும் ஆசிரியர்களில் ஒருவரின் ஞானத்தின் காலத்தால் அழியாத பொக்கிஷங்கள் மூலம் சாத்தியமற்றதாகத் தோன்றும் பாதையை இது ஒளிரச் செய்கிறது.

ஞானம் மற்றும் வழிகாட்டுதலின் தெய்வீக ஒளி உங்கள் இருப்பின் கப்பலின் மாலுமியாக இருக்கட்டும், இந்த தற்காலிக மற்றும் நிலையற்ற உலக இருப்பின் புயல் நீரின் கடலில் ஒரு கரையின் அமைதியையும் பாதுகாப்பையும் தேடி நித்திய பேரின்பம் மற்றும் நித்திய வெற்றியின் அழியாத இருப்புக்குள் தேடட்டும்.

முன்னுரை

بسم الله الرحمن الرحيم

அளவற்ற அருளாளன், நிகரற்ற அன்புடையோன், அல்லாஹ்வின் பெயரால்.

ஒரு மனிதனின் உண்மையான நோக்கம் மற்றும் மதிப்பைப் புரிந்துகொள்வதன் மூலம் இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையை நாங்கள் தொடங்குகிறோம். விஷயங்களை சரியான கண்ணோட்டத்தில் வைக்க தேவையான நுண்ணறிவு கொண்ட ஒருவரை அறிவது, இது உள்ளே உள்ள அனைத்து எதிர்மறைகளையும் ஒழிப்பதற்கும், ஒருவரின் வாழ்க்கையை சிறப்பாக மாற்றுவதற்கும் தேவையான நேர்மறையான அணுகுமுறை மற்றும் உள் மனநிலையால் உள் வெற்றிடத்தை நிரப்புவதற்கும் தேவைப்படுகிறது. இந்த மாற்றம் மனிதனின் இதயத்திலும் ஆன்மாவிலும் தொடங்குகிறது, இந்த உள் ஒளி வலுப்பெறும்போது, அது அணைந்து முழு சமூகங்களையும், நாடுகளையும், அதன் விளைவாக உலகத்தையும் மாற்றுகிறது. எனவே, ஒருவரின் இருப்பின் யதார்த்தம் மற்றும் ஒருவரின் வாழ்க்கையின் நோக்கம் மற்றும் அது நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றியுடன் எவ்வாறு பிணைக்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்வது அவசியம். இந்த நேசத்திற்குரிய இலக்கிலிருந்து நம்மைத் தடுக்கும் காரணிகள் மற்றும் அதை அடைய உதவும் காரணிகளை நாம் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இது தவிர்க்கப்பட வேண்டிய தடைகள் மற்றும் நமது தற்போதைய கவலை, கொந்தளிப்பு அல்லது கொந்தளிப்பு ஆகியவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல், மீள்திறன், நேர்மறை, நம்பிக்கை, உள் அமைதி, அமைதி, நித்திய மகிழ்ச்சி

மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி ஆகியவற்றின் அசைக்க முடியாத நிலைக்கு நமது பயணத்தை முடிக்க வளர்க்கப்பட வேண்டிய உன்னதமான உள் குணங்கள் பற்றிய விலைமதிப்பற்ற நுண்ணறிவுகளை வழங்குகிறது.

பகுதி 1: ஒருவரின் உள் யதார்த்தத்தை அறிவது இன்று மனிதகுலம் எதிர்கொள்ளும் நெருக்கடிகள், மோதல்கள் மற்றும் சவால்களைத் தீர்ப்பதற்கான பாதையை அமைக்கிறது

பாரசீக மொழியில் எழுதப்பட்ட "கிமியா-இ-சாதத்" *அல்லது "நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கான மாற்றத்தின் ரசவாதம் அல்லது மாற்றும் முகவர்" என்ற புத்தகத்தில் கசாலி, நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் யதார்த்தம் மற்றும் வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை பின்வருமாறு விளக்குகிறார்* [1]:

வானத்தின் நட்சத்திரங்கள், மழைத் துளிகள், மரங்களின் இலைகள், பாலைவனங்களின் மணல் துகள்கள், வானம் மற்றும் பூமியின்

அணுக்களுக்கு சமமான எண்ணற்ற மற்றும் எல்லையற்ற நன்றியுணர்வு மற்றும் புகழ் கடவுளுக்கு மட்டுமே சொந்தமானது, அவரது உள்ளார்ந்த பண்பு அவரது ஒருமை, மற்றும் மேன்மை, மேன்மை, மேன்மை, மேன்மை மற்றும் மேன்மை ஆகியவை அவரது விசித்திரமான பண்புகள் மற்றும் உன்னதமான பண்புகள். மாட்சிமை பொருந்தியவரின் பரிபூரணத்தை எந்த மனிதனும் அறிந்திருக்கவில்லை. அவரைத் தவிர வேறு யாருக்கும் அவருடைய ஞானத்தின் யதார்த்தத்தில் வழி இல்லை. மாறாக, அவரது ஞானத்தின் யதார்த்தத்தை அடைய இயலாமையை ஒப்புக்கொள்வது, அவரது நெருங்கிய மற்றும் நண்பர்களின் ஞானத்தின் உச்சக்கட்டமாகும், மேலும் அவரது புகழ் மற்றும் பாடலில் இயலாமையை ஒப்புக்கொள்வது, தேவதூதர்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளால் தெய்வீக மகிமைப்படுத்தலின் உச்சக்கட்டமாகும். மாட்சிமை பொருந்தியவரின் முதல் கதிர்களைக் கண்டு வியப்படைவது, புத்திசாலிகளின் புத்திசாலித்தனத்தின் உச்சக்கட்டமாகும். அவரது அழகின் அருகாமையைத் தேடி ஆச்சரியப்படுவது, வழிப்போக்கர்கள் மற்றும் மாய வழியின் ஆன்மீக பயணிகளின் உச்சக்கட்டமாகும். க்னோசிஸின் நம்பிக்கையை விட்டு வெளியேறுவதும், ஒருவரின் சொந்த அடிப்படை சுயத்தின் ஆசைகளை விட்டுவிடுவதும் அதன் அடிப்படையாகும். அவரது ஞானத்தின் விஷயத்தில் பரிபூரணத்தைக் கோருவது ஒற்றுமை மற்றும் ஒற்றுமையைப் பற்றி சிந்திப்பதாகும். அவரது இருப்பின் அழகைக் காண்பதில் எல்லா கண்களுக்கும் படுக்கையில் ஒரு பங்கு உள்ளது. அவரது அற்புத செயல்களையும் படைப்புகளையும் காணும்போது, தேவையான ஞானம் அனைத்து புத்திசாலிகளும் சுமக்கும் கனியாகும். எந்த ஒரு மனிதனும் தனது இருப்பின் மகத்துவத்தை சிந்திக்கும் திறன் கொண்டவராக இருக்கக்கூடாது. அவருடைய அதிசயப் படைப்புகளின் மீது ஒரு கணம் கூட கவனக்குறைவாக இருக்கக் கூடாது, அவற்றின் உண்மை என்ன, யாருடைய வல்லமை, அவை வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன என்பதைப் பற்றி ஒரு கணம் கூட இதயம் இருக்கக்கூடாது. அனைத்தும் நிச்சயமாக அவரது வல்லமையின் அடையாளங்களும், அவரது மகத்துவத்தின் வெளிச்சங்களும் என்பதை ஒருவர் உணர முடியும். அங்குள்ள அனைத்து அதிசயங்களும் அதிசயங்களும் அவருடைய ஞானத்திலிருந்து வெளிப்பட்டன, மேலும் அழகின் அனைத்து பிரதிபலிப்புகளும் அவரது படைப்புகள் மட்டுமே. அதில் உள்ளதெல்லாம் அவரிடமிருந்தும், அவருக்கே சொந்தமானவை. மாறாக, எல்லாம் அவன்தான். உண்மையில், அவரைத் தவிர வேறு

எதுவும் இல்லை. மாறாக, அனைவரின் இருப்பு அவரது இருப்பின் ஒளியின் பிரதிபலிப்பாகும்.

ஓ அன்பான பிரியமானவரே! நிச்சயமாக அல்லாஹ் மனிதனை விளையாட்டுக்காகவும், வீண் வேலைகளுக்காகவும் படைக்கவில்லை என்பதை நன்கு அறிந்து கொள்ளுங்கள். மாறாக, ஒருவரின் பொறுப்பு மற்றும் அதில் உள்ள ஆபத்துகள் இரண்டும் மகத்தானவை, ஒருவர் நித்தியமானவர் அல்ல [தோற்றத்தில்] ஆனால் நிச்சயமாக ஒருவர் என்றென்றும் வாழ வேண்டும். அதாவது, ஒருவர் எப்பொழுதும் (அல்லது நித்தியத்திலிருந்து வாழ்ந்தவர்) இல்லையென்றால், அவர் எப்போதும் இருப்பார். ஒருவரின் உடல் களிமண்ணால் செய்யப்பட்ட ஒரு கட்டமைப்பாக இருப்பதால் முக்கியமற்றது என்றாலும், ஒருவரின் ஆன்மாவின் யதார்த்தம் மகத்தானது மற்றும் தெய்வீகமாக இருப்பது அன்பானது. அதன் தோற்றம் விலங்குகள், மிருகங்கள், பிசாசுகள் மற்றும் அவற்றின் அசுத்தங்களுடன் கலந்திருந்தாலும், அது துன்பங்களுக்கு ஆளாகும்போது, அது அதன் அசுத்தங்களிலிருந்து தூய்மையாகி, தெய்வீக அருகாமையின் திறனை அடைகிறது. மிகக் குறைந்தவர்களில் மோசமானதாக இருப்பதும், மிக உயர்ந்தவர்களில் சிறந்தவராக இருப்பதும் அதன் செயல்பாடு. மிருகங்கள், மிருகங்கள், பிசாசுகள் ஆகியவற்றின் மட்டத்தில் விழுந்து, அது கோபம் மற்றும் ஆசையின் வலையில் சிக்கிக் கொள்கிறது என்பதுதான் அதன் மிகக் குறைந்த ஏற்றம். அதன் உச்சம் என்னவென்றால், அது (ஆன்மா) தேவதூதர்களின் அந்தஸ்தை அடைகிறது [அதாவது, ஆன்மீக உலகத்திற்குள்] மற்றும் ஆசை மற்றும் கோபத்தின் சிக்கல்களை உதிர்த்து, அதற்கு பதிலாக அவர்களை அதன் கைதிகளாக ஆக்குகிறது, அது அவர்களின் எஜமானராகவும் ராஜாவாகவும் மாறுகிறது. இந்த அரசாட்சி அந்தஸ்து அடையும் போது, ஒருவன் தெய்வீக வழிபாட்டிற்கும் அடிமைத்தனத்திற்கும் தகுதியானவனாக ஆகிறான். வழிபடும் இந்த திறன் தேவதூதர்களின் பண்பு மற்றும் மனித அந்தஸ்தின் பரிபூரணமாகும். தெய்வீக அழகின் அன்பின் சுவையை ஒருவர் பெறும்போது, தெய்வீக பார்வையை இழந்து ஒரு கணம் கூட கழிக்க முடியாது. முடிவில்லாத அழகு மற்றும் கருணையின் பார்வை ஒருவரின் சொர்க்கமாக மாறுகிறது. கண், வயிறு, சரீர இன்பங்களின் சொர்க்கம் ஒருவருக்கு அற்பமானதாகவும், பயனற்றதாகவும் ஆகிறது. ஒருவரின்

பிறப்பின் தொடக்கத்தில் மனிதனின் அடிப்படை அபூரணமானது மற்றும் முக்கியமற்றது என்பதால், பித்தளை மற்றும் செம்பை சுத்திகரித்து தங்கமாக மாற்றும் ரசவாதத்தைப் போல கஷ்டம் மற்றும் சிகிச்சை இல்லாமல் பரிபூரணத்தை அடைவது மிகவும் கடினம். எல்லோராலும் அதை அடையாளம் காண முடியாது. அதேபோல், மிருக மற்றும் விலங்கு பழக்கவழக்கங்களின் அசுத்தங்களிலிருந்து மனிதனின் அடிப்படையைத் தூய்மைப்படுத்தி, தேவதூதர் [ஆன்மீக] சுத்திகரிப்பைக் கொண்டு வரும் இந்த ரசவாதம், அதன் காரணமாக அது நித்திய பேரின்பத்தை அடைகிறது. இந்த ரசவாதத்தை அடைவது மிகவும் கடினம் [அதாவது மாற்றத்தின் உருமாற்ற முகவர்,] ஒவ்வொரு நபருக்கும் அது தெரியாது. இந்த நூலை எழுதுவதன் நோக்கம், இந்த ரசவாதத்தின் கூறுகளைக் கூறுவதாகும், இது உண்மையில் நித்திய பேரின்பத்தின் ரசவாதமாகும். இந்த காரணத்திற்காக, இந்த புத்தகத்திற்கு "*கிமியா-இ-சாதத்"* அல்லது "நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கான மாற்றத்தின் ரசவாதம் அல்லது மாற்ற முகவர்" என்று பெயரிட்டுள்ளோம். "ரசவாதம்" என்ற பெயர் இந்த புத்தகத்திற்கு மிகவும் பொருத்தமானது. காரணம் என்னவென்றால், செம்பு மற்றும் தங்கத்தில், மஞ்சள் மற்றும் எடையைத் தவிர வேறு எந்த வேறுபாடும் இல்லை, மேலும் இந்த ரசவாதத்தால் [செம்பை தங்கமாக மாற்றுகிறது,] இந்த உலகில் பணக்காரராக மாறுவதைத் தவிர வேறு எந்த பொருளும் இல்லை. இவ்வுலக வாழ்க்கை சில நாட்கள் நீடித்தது. உலக செல்வம் தன்னளவில் ஒன்றுமில்லை. கால்நடைகளின் பழக்கவழக்கங்களுக்கும் தேவதைகளின் பண்புகளுக்கும் இடையே வேறுபாடு உள்ளது. இந்த ரசவாதத்தின் பலன் நித்திய பேரின்பம் [மற்றும் நித்திய வெற்றி]. அதன் காலத்திற்கு முடிவே இல்லை [ஏனெனில் அது நித்தியமானது, என்றென்றும் இருக்கும், ஒரு மனிதனை அழியாததாக்கும்]. அதன் ஆசீர்வாதங்களின் வகைகளுக்கு முடிவே இல்லை. எந்த அசுத்தமும் நுழைந்து அதன் தூய்மை மற்றும் தெளிவில் தலையிட முடியாது. உண்மையில் இந்த புத்தகம் ரசவாதம். இது தவிர (அதாவது, இந்த புத்தகத்தில் வழங்கப்பட்ட போதனைகள் மற்றும் விளக்கங்கள் "*கிமியா-இ-சாதாத்"* அல்லது "நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கான மாற்றத்தின் ரசவாதம் அல்லது மாற்ற முகவர்"), வேறு எதையும் ரசவாதம் என்று பெயரிடுவது உருவகத்தைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை.

ஓ அன்பான பிரியமானவரே! தங்கத்தை [செம்பு மற்றும் பிற அடிப்படை கூறுகளாக மாற்றுவது] ரசவாதம் ஒவ்வொரு வயதான பெண்ணின் குடிசையிலும் காணப்படவில்லை என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும், மாறாக அது மிகவும் வசதியான நபர்கள் மற்றும் மன்னர்களின் பொக்கிஷங்களில் காணப்படுகிறது. அதேபோல், நித்திய பேரின்பத்தின் [மற்றும் நித்திய வெற்றி] ரசவாதமும் எல்லா இடங்களிலும் காணப்படவில்லை. மாறாக அது தெய்வீக பொக்கிஷத்தில் காணப்படுகிறது. வானங்களிலும் பூமியிலும் உள்ள இந்த தெய்வீக பொக்கிஷம், தேவதூதர்களின் இருப்புகளாகும், இது [கடவுளின்] தீர்க்கதரிசிகளின் தூய்மையான இருதயமாகும். நபித்துவ அரண்மையைத் தவிர வேறு எங்கும் இந்த ரசவாதத்தைத் தேடும் எவர் வழிதவறிச் செல்வார்களோ, இறுதியில் ஏமாற்றப்பட்டு ஏமாற்றப்படுவார். வீண் ஆடம்பரத்தைத் தவிர வேறெதுவும் கிடைக்காது. ஒருவனின் வறுமை நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் வெளிப்படும், மேலும் முழு படைப்பும் ஒருவரின் கள்ள (பொய்யான) நாணயங்களை அறிந்துகொள்வது, மேலும் ஒவ்வொருவரின் தவறான புத்திசாலித்தனமும் புத்திசாலித்தனமாக மாறும் [ஒருவரின் வாழ்நாள் முழுவதும் ஒருவர் மறந்துவிட்ட யதார்த்தத்தையும் உண்மையையும் அறிந்து கொள்வார்]. பிரகடனத்தின் அழைப்பை ஒருவர் கேட்கிறார்:

لَّقَدْ كُنتَ فِى غَفْلَةٍ مِّنْ هَٰذَا فَكَشَفْنَا عَنكَ غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ ٱلْيَوْمَ حَدِيدٌ

"நிச்சயமாக நீங்கள் இதைப் பற்றி அலட்சியமாகவும், அறியாமையிலும் இருந்தீர்கள். நிச்சயமாக நாம் உங்களை விட்டும் திரையை அகற்றி விட்டோம்; ஆகவே இன்றைக்கு உமது பார்வை கூர்மையாக இருக்கிறது. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 50, வசனம் 22)

இரக்கமுள்ளவர்களில் (அதாவது இறைவன்) மிக்க கருணையாளர்களின் கருணைகள் மற்றும் ஆசீர்வாதங்கள் ஆகியவற்றில் மிகப் பெரிய கருணை என்னவென்றால், இந்த ரசவாதத்தின் பரிந்துரையை (மூலப்பொருட்கள் மற்றும் தயாரிப்பு) கடவுளின் படைப்புகளுக்கு (உலக மக்களுக்கு) கற்பிப்பதற்காக அவர் உலகில் ஒரு லட்சத்து இருபத்தி நான்காயிரம் தீர்க்கதரிசிகளை அனுப்பினார். இதயத்தின் பண

நாணயத்தை கஷ்டத்தின் அன்விலில் வைக்கவும், இதயத்தின் கடினத்தன்மையையும் சேறுமையையும் ஏற்படுத்தும் கெட்ட ஒழுக்கங்களிலிருந்து இதயத்தை சீர்திருத்தும் வழியையும், நல்ல ஒழுக்கங்களாலும் உன்னதமான குணங்களாலும் இருதயத்தை அலங்கரிக்கும் வழியையும், [உலகத்தின்] எல்லா மக்களுக்கும் கற்பிக்கவும் அவர்களிடம் சொல்லுங்கள். எனவே, தேவன் தனது சொந்த மகிமைக்கும், இறையாண்மையினாலும் தன்னைப் புகழ்ந்தார், எனவே அவர் நபிகளை அனுப்புவதற்கான தனது பண்பை அறிவித்தார் (குறிப்பாக அவரது தூதர் முஹம்மது நபி (ஸல்) படைப்பின் மீது அவரது அருட்கொடை என்று குறிப்பிட்டு, கூறினார்:

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ ٱلْمَلِكِ ٱلْقُدُّوسِ ٱلْعَزِيزِ ٱلْحَكِيمِ ﴿١﴾

هُوَ ٱلَّذِي بَعَثَ فِي ٱلْأُمِّيِّـۧنَ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُواْ عَلَيْهِمْ ءَايَٰتِهِۦ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ ٱلْكِتَٰبَ
وَٱلْحِكْمَةَ وَإِن كَانُواْ مِن قَبْلُ لَفِي ضَلَٰلٍ مُّبِينٍ ﴿٢﴾

"வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியிலுள்ளவையும் அல்லாஹ்வுக்காகத் துதிக்கின்றான்; அவன் அரசன்; புனிதமானவன்; (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; ஞானம் மிக்கவன். அவன்தான் எழுத்தறிவில்லாதவர்களிடையே அவர்களிலிருந்தே ஒரு தூதரை அனுப்பினான்; அவர் அவனுடைய வசனங்களை அவர்களுக்கு ஓதிக் காண்பித்து, அவர்களைத் தூய்மைப்படுத்துகிறான்; அவர்களுக்கு வேதத்தையும், ஞானத்தையும் கற்றுக் கொடுக்கின்றான். இதற்கு முன்னர் அவர்கள் அறியாதவர்களாகவே இருந்தனர். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 62, வசனங்கள் 1-2)

[அரபு] வார்த்தை "*யுஸாக்கிஹிம்*" (அதாவது "அவர்களின் இதயங்களையும் ஆன்மாக்களையும் அனைத்து அசுத்தங்களிலிருந்தும், சேறுகளிலிருந்தும், அவற்றின் அனைத்து வடிவங்களிலும் வெளிப்பாடுகளிலிருந்தும் உள் சுத்திகரிப்புடன் அவர்களை சுத்திகரிக்கிறது") [மேலே உள்ள வசனத்தில்] விலங்குகளின் குணங்களான அதே கண்டனத்திற்குரிய [உள்ளார்ந்த] பண்புகள் மற்றும் குணங்களைக் குறிக்கிறது மற்றும் கடவுளின் தூதர் (ஸல்)

அவர்களிடமிருந்து அவர்களை விடுவிக்கிறார் [அல்லது செயல்முறையின் மூலம் அவற்றை சுத்திகரிக்கிறார் அவரது உன்னதமான போதனைகள் மற்றும் ஆன்மீக பரிபூரணம் மூலம் உள் தூய்மை மற்றும் ஆன்மீக மாற்றம்]. [அரபு] சொற்கள் "Yu*'allimuhumul kitaaba wal-hikmuta"* [அதாவது "மற்றும் அவர்களுக்கு வேதத்தையும் ஞானத்தையும் கற்பிக்கிறது", மேலே உள்ள அதே வசனத்தில்] அவர் தேவதூதர்களின் பண்புகளின் ஆடையால் அவர்களை அலங்கரிக்கிறார் என்பதைக் குறிக்கிறது. இந்த ரசவாதத்தின் மிகவும் புறநிலை மற்றும் நோக்கம் (அதாவது, முழுமையான உள் மற்றும் ஆன்மீக மாற்றத்தின் உருமாற்ற முகவர்) ஒரு மனிதன் அனைத்து தீங்கு விளைவிக்கும் மற்றும் தேவையற்ற விஷயங்களிலிருந்தும் சுத்திகரிக்கப்பட்டு சுத்திகரிக்கப்பட வேண்டும் (அதாவது, ஆன்மாவின் அனைத்து உள் குறைபாடுகள் மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் எதிர்மறை போக்குகள்) [மனித நல்வாழ்வுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும்], மேலும் [உள் ஆன்மீக] பரிபூரணத்தின் பண்புகளால் அலங்கரிக்கப்பட வேண்டும். அனைத்து ரசவாதங்களிலும் மிகப் பெரியது மற்றும் மிகச் சிறந்தது ஒருவர் தனது முகத்தை உலகத்திலிருந்து (உலகம், பொருள்முதல்வாதம், சுயநல ஆசைகள், மற்றும் அனைத்து கண்டிக்கத்தக்க, தாழ்ந்த மற்றும் எதிர்மறை குணங்கள்) மற்றும் அல்லாஹ்வின் தூதருக்கு கற்பித்ததைப் போல சர்வவல்லமையுள்ள அல்லாஹ்வின் மீது கவனம் செலுத்த வேண்டும்:

وَٱذْكُرِ ٱسْمَ رَبِّكَ وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا

"*வத்குருஸ்மா ரபிகா வ தபத்தல் இலைஹி தப்தீலா*"

"உம்முடைய இறைவனின் திருநாமத்தைத் துதித்துத் திண்வீராக; மேலும், முழுமையான வழிபாட்டுடன் உம்மை அர்ப்பணிப்பீராக!" (குர்ஆன், அத்தியாயம் 73, வசனம் 8)

[அரபு வார்த்தை] "*தப்தீலா*" [மேலே உள்ள வசனத்தில்] என்பது சர்வ வல்லமையுள்ள அல்லாஹ்வைத் தவிர மற்ற அனைவரிடமிருந்தும் விலகி, சர்வ வல்லமையுள்ள அல்லாஹ்விடம் தன்னை முழுமையாக சரணடைந்து, சர்வ வல்லமையுள்ள கடவுளின் சிறப்புரிமையில் தன்னை ஒப்படைப்பது. இது இந்த ரசவாதத்தின் சுருக்கமான விளக்கம் [நித்திய

மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவில்லாத வெற்றி]. அதன் விவரங்கள் மிகவும் நீளமானவை மற்றும் எல்லையற்றவை. ஆனால் அதன் தலைப்பு நான்கு விஷயங்களை அறிந்து கொள்வதாகும், [மற்றும்] அதன் அத்தியாவசிய கூறுகள் நான்கு நடவடிக்கைகளை அறிந்து கொள்வதாகும், மேலும் ஒவ்வொரு அத்தியாவசிய உறுப்பு பத்து அடிப்படைக் கொள்கைகளைக் கொண்டுள்ளது.

[நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றியின் இந்த ரசவாதத்தின் நான்கு தலைப்புகள்] பின்வருமாறு:

(1) ஒருவரின் சொந்த சுயத்தை அறிந்துகொள்வது,

(2) கடவுளை அறிவது,

(3) உலகின் யதார்த்தத்தை அறிந்துகொள்வது, மற்றும்

(4) மறுமையின் உண்மையை அறிந்து கொள்வது.

மேற்கண்ட நான்கு விஷயங்களை அறிந்து கொள்வது உண்மையில் *இஸ்லாத்தை அறிவதற்கான தலைப்பாகும்* (அதாவது, கடவுளின் விருப்பத்திற்கு அடிபணிதல்). ஆனால் இஸ்லாத்தின் அடிப்படைக் கூறுகளின் விவகாரங்கள் நான்கு.

இரண்டு அத்தியாவசிய கூறுகள் வெளிப்புற சுயம் ("*ஜாஹிர்*") மற்றும் உள் சுயத்துடன் தொடர்புடைய இரண்டையும் ("*பாடின்*") தொடர்புடையவை.

வெளிப்புற சுயம் தொடர்பான இரண்டு அத்தியாவசிய கூறுகள்:

(1) தேவனுடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவது. இவை [வெளிப்புற] வழிபாட்டு செயல்கள் ("*இபாடா*") என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

(2) ஒருவரின் நடமாட்டம் மற்றும் வாழ்வாதாரம் விஷயத்தில் அவற்றை கவனத்தில் கொள்ளுதல். இவை [சமூக] நடவடிக்கைகள் ("மு*'அமலாத்*") என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

உள் சுயம் ("பாட்டின்") தொடர்பான இரண்டு அத்தியாவசிய கூறுகள்:

(1) கோபம், கஞ்சத்தனம், ஆணவம், பெருமை, சுய நீதி போன்ற அனைத்து கெட்ட [உள்] ஒழுக்கங்களிலிருந்தும் இதயத்தை [அல்லது ஆன்மாவை] சுத்திகரிக்க வேண்டும். இந்த [மோசமான மற்றும் தாழ்ந்த உள் குணநலன்கள் அல்லது] ஒழுக்கங்கள் விசுவாசத்தின் *வழியில்* "*முஹ்லிகாத்*" (எதிர்மறைகள் அல்லது உள் தீமைகள் அல்லது ஆன்மாவின் அழிவுகரமான பண்புகள்) மற்றும் "*அகாபாத்*" (மக்கள் கொள்ளையர்களுக்கு பலியாகும் இருண்ட மற்றும் குறுகிய இடங்கள்) என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

(2) பொறுமை, நன்றியுணர்வு, அன்பு, நம்பிக்கை, கடவுள் நம்பிக்கை போன்ற நல்ல [உள்] ஒழுக்கங்களால் இதயத்தை [அல்லது ஆன்மாவை] அலங்கரித்தல். இந்த ஒழுக்கங்கள் "*முனஜ்ஜியாத்*" (நேர்மறையான பண்புகள் அல்லது ஆன்மாவின் அனைத்து உயர்ந்த உள் குணப் பண்புகளும் அதற்கு இரட்சிப்பு, மகிழ்ச்சி, உண்மையான [நித்திய] மகிழ்ச்சி மற்றும் [நித்திய] வெற்றியைத் தருகின்றன) என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

[நான்கில்] முதலாவது, இதில் [கடவுள்] வழிபாடு பற்றிய குறிப்பு உள்ளது, இது பத்து அஸ்திவாரங்களைக் கொண்டுள்ளது. அவை:

(1) அஹ்ல் அல்-சுன்னாவின் *நம்பிக்கைகள் விஷயத்தில் (* அதாவது, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் திரும்பிச் செல்லும் [வெளிப்புற வாழ்க்கை, உள் நம்பிக்கை மற்றும் ஆன்மீகத்தை நடத்துவது] மற்றும் அவர் மூலம் சர்வ வல்லமையுள்ள அல்லாஹ்விடம் செல்லும் அனைத்து மட்டங்களிலும் உடைக்கப்படாத பரவல் மற்றும் சான்றளிக்கப்பட்ட

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

புலமைப்பரிசில் ஆகியவற்றை நம்பியிருக்கும் உண்மையான பாரம்பரிய வழிமுறையைப் பின்பற்றுபவர்கள்).

(2) அறிவைத் தேடும் விஷயத்தில்,

(3) தூய்மை (அல்லது வெளிப்புற தூய்மை) விஷயத்தில்,

(4) தொழுகை விஷயத்தில்,

(5) ஜகாத் (அல்லது கட்டாய ஏழை அல்லது தர்மம்) விஷயத்தில்,

(6) நோன்பு விஷயத்தில்,

(7) *ஹஜ் (அல்லது மக்காவில் உள்ள* காபாவுக்கு *ஹஜ் யாத்திரை செய்வது,* இது பூமியில் அல்லாஹ்வின் அடையாளம் மற்றும் அவரது ரஹ்மத்தின் அடையாளமாகும்).

(8) திருக்குர்ஆன் ஓதுதல் விஷயத்தில்,

(9) தேவனை நினைவுகூரும் விஷயத்தில், வேண்டுதல்கள், மற்றும் வேண்டுதல்கள், மற்றும்

(10) லிட்டானிகளை ஏற்பாடு செய்யும் விஷயத்தில் [ஒருவரின் அனைத்து தேவைகளுக்கும் - பொருள் மற்றும் ஆன்மீக இரண்டிற்கும் கடவுளை அழைக்க].

[அனைத்து மக்களுடனும்] பரஸ்பர தொடர்புகள் தொடர்பான இரண்டாவது இன்றியமையாத அம்சமும் பத்து அடித்தளங்களைக் கொண்டுள்ளது [அல்லது கொள்கைகள்]:

(1) உணவு உண்ணும் பழக்கவழக்கங்கள்,

(2) திருமண பழக்கவழக்கங்கள்,

(3) வணிக மற்றும் தொழில்களின் பழக்கவழக்கங்கள்,

(4) சட்டபூர்வமானவற்றைத் தேடும் பழக்கவழக்கங்கள்,

(5) தோழமையின் பழக்கவழக்கங்கள்,

(6) தனிமையின் பழக்கவழக்கங்கள்,

(7) பயணங்கள் மற்றும் பயணங்களின் பழக்கவழக்கங்கள்,

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

(8) பாராயணங்களின் பழக்கவழக்கங்கள் ("சாமா" *அல்லது* கடவுளின் மீதான அன்பு மற்றும் ஏக்கம் தொடர்பான பக்தி பாராயணம்) மற்றும் [இதன் விளைவாக] பரவசம்,

(9) நன்மையைக் கட்டளையிடும் மற்றும் தீமையைத் தடுக்கும் பழக்கங்கள், மற்றும்

(10) ஆட்சியாளர்களுக்கும் ஆளப்படுபவர்களுக்கும் நடத்தைகள்.

"முஹ்லிகாத்" *(அல்லது ஆன்மாவின் அழிவுகரமான தீமைகள்)* தொடர்பான மூன்றாவது அத்தியாவசிய உறுப்பு பத்து அடித்தளங்களைக் கொண்டுள்ளது [அல்லது கொள்கைகள்]:

(1) [உள்] சுய ஒழுக்கத்தின் பழக்கவழக்கங்கள் [மற்றும் கீழ் சுயத்தின் அடிப்படை ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான ஆன்மீக பயிற்சிகள் ("*நாஃப்ஸ்*")],

(2) உணவு மற்றும் உடல் இன்பங்களில் அதிகப்படியான இன்பங்களை குணப்படுத்துவதற்கான பழக்கவழக்கங்கள்,

(3) அதிகப்படியான பேச்சு மற்றும் நாக்கின் தீமைகளை குணப்படுத்தும் பழக்கங்கள்,

(4) கோபம், ஆணவம் மற்றும் தவறான மரியாதை ஆகியவற்றைக் குணப்படுத்தும் நடத்தைகள்,

(5) உலக அன்பை குணப்படுத்தும் பழக்கவழக்கங்கள்,

(6) சொத்து [மற்றும் செல்வம்] மீதான அன்பை குணப்படுத்தும் பழக்கங்கள்,

(7) ஆடம்பரம் மற்றும் மரியாதையை குணப்படுத்தும் பழக்கவழக்கங்கள் (சுய மகிமைப்படுத்தல் மற்றும் சுய மகிமைப்படுத்தல்),

(8) காட்சி மற்றும் பாசாங்குத்தனத்தை குணப்படுத்தும் பழக்கவழக்கங்கள்,

(9) ஆணவம் மற்றும் சுய நீதியை குணப்படுத்தும் பழக்கங்கள், மற்றும்

(10) கர்வம் மற்றும் அலட்சியத்தை குணப்படுத்தும் பழக்கங்கள்.

"முஞ்சியத்" *(அல்லது ஆன்மாவின் உன்னதமான உள் குணங்கள் அதற்கு இரட்சிப்பையும் மகிழ்ச்சியையும் தருகின்றன)* தொடர்பான நான்காவது *அத்தியாவசிய உறுப்பு பத்து அடித்தளங்களைக் கொண்டுள்ளது [அல்லது கொள்கைகள்]:*

(1) அல்லாஹ்விடம் பாவமன்னிப்புத் தேடுவது.

(2) பொறுமையும், நன்றியுணர்வு செலுத்துவதும்,

(3) அஞ்சுங்கள், (கடவுள்) நம்பிக்கை வைத்திருங்கள்.

(4) வறுமை [அல்லது கடவுளின் முன் முழுமையான தேவையின் நிலை] மற்றும் துறவறம்,

(5) [நல்ல] நோக்கம், நேர்மை மற்றும் உண்மை,

(6) பக்தி மற்றும் சுய பொறுப்புணர்வு,

(7) [ஆன்மீக] சிந்தனை (அல்லது "*முராகாபா*" அல்லது ஒருவரின் இதயத்தின் மீது கடவுளின் பார்வையை சிந்தித்தல், சுய பிரதிபலிப்பு மற்றும் விமர்சன சுய மதிப்பீடு),

(8) கடவுளின் ஒற்றுமை மற்றும் கடவுளின் மீது நம்பிக்கை வைப்பது,

(9) கடவுளின் அன்பு, மற்றும்

(10) மரணமும் அதன் நினைவுகளும் (அல்லது ஒருவரின் தவிர்க்க முடியாத மரணம் மற்றும் ஒருவரின் உலக இருப்பின் முடிவைப் பற்றி சிந்தித்தல்).

இது "கிமியா-இ-சாதத்" அல்லது "நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கான மாற்றத்தின் ரசவாதம் அல்லது மாற்றும் முகவர்" என்ற *புத்தகத்தின் அத்தியாவசிய கூறுகளின் பட்டியல் மற்றும் அடிப்படைகள்.* நான்கு தலைப்புகளையும் நாற்பது கொள்கைகளையும் தெளிவாக விளக்குவோம். கடினமான சொற்றொடர்களிலும், சிக்கல்களிலும் ஈடுபடாமல் நமது பேனாவைத் தடுப்போம், இதனால் இந்தப் புத்தகம் எளிதில் புரிந்துகொள்ளும். ஏனென்றால், ஆராய்ச்சி செய்ய அல்லது சிக்கல்களில் ஆழமாக செல்ல விரும்பும் எவரும் "*இஹ்யா அல்-உலூம்*

அத்-தீன்" அல்லது "கடவுளுக்கான பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி", "*ஜவாஹிர் அல்-குர்ஆன்*" அல்லது "குர்ஆனின் நகைகள்" அல்லது இந்த ஒழுக்கம் குறித்த பிற தொகுப்புகள் போன்ற நமது அரபு புத்தகங்களைப் படிக்க வேண்டும். இந்த புத்தகத்தின் நோக்கம் [நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றியின் இந்த ரசவாதத்தை] பொது மக்களுக்கு விளக்குவதாகும்.

கஸாலி பின்னர் இந்த ரசவாதத்தின் நான்கு தலைப்புகள் (அல்லது தேவைகள்) மற்றும் நாற்பது கொள்கைகளின் அற்புதமான விளக்கத்தை வழங்குகிறார் நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றியின் உருமாற்ற முகவர். நித்திய பேரின்பத்தின் ரசவாதத்தின் அதே நாற்பது கொள்கைகளின் விரிவான விளக்கத்தை கஸாலி தனது நான்கு தொகுதிகள் கொண்ட ஞானத் தொகுப்பான "*இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்"* அல்லது "கடவுளுக்கான பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி" இல் மிகப்பெரிய விவரங்களுடன் வழங்கியுள்ளார். கசாலி தனது புத்தகமான "கிமியா-இ-சாதாத்" அல்லது "நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கான மாற்றத்தின் ரசவாதம் அல்லது மாற்றும் முகவர்" என்ற புத்தகத்தின் மேலே அறிமுகத்திற்குப் பிறகு, ரசவாதம் அல்லது நித்திய பேரின்பத்தின் உருமாற்ற முகவரின் நான்கு தேவைகளின் விவரங்களை வழங்குகிறது. நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றியை அடைவதற்கான முதல் தலைப்பு அல்லது தேவையின் விளக்கத்தில், கஸாலி எழுதுகிறார் [2]:

ஒருவரின் சொந்த சுயத்தை அறிந்துகொள்வது

அன்புள்ள பிரியமானவரே! ஒருவரின் சுயத்தை அறிந்துகொள்வது கடவுளை உணர்தலின் திறவுகோல் என்று எச்சரிக்கையாக இருங்கள். எனவே அவர் பின்வருமாறு விதித்துள்ளார்:

مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ

"தன்னை அடையாளம் கண்டுகொண்டவன் தன் இறைவனை அடையாளம் கண்டுகொண்டான்".

سَنُرِيهِمْ ءَايَٰتِنَا فِى ٱلْـَٔافَاقِ وَفِىٓ أَنفُسِهِمْ حَتَّىٰ يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ ٱلْحَقُّ

"இதுதான் உண்மை என்று அவர்களுக்குத் தெளிவாகும் வரையில், நம்முடைய அத்தாட்சிகளை அவர்களுக்குக் காண்பிப்போம்" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 41, வசனம் 53).

அன்புள்ள பிரியமானவரே! இந்த முழு உலகத்திலும் உங்கள் சொந்த 'சுயத்தை' விட உங்களுக்கு அருகில் எதுவும் இல்லை. எனவே, உங்கள் சொந்த இருப்பைப் பற்றி, அதாவது உங்களைப் பற்றி அறிந்திருக்க நீங்கள் முயற்சிக்கவில்லை என்றால், வேறு எதைத் தேட நீங்கள் வீணாக முயற்சிப்பீர்கள்? 'நாங்கள் எங்கள் சுயத்தை கணக்கிட்டு அடையாளம் காண்கிறோம்' என்று நீங்கள் நினைத்தால், நீங்கள் நிச்சயமாக தவறாக நினைக்கிறீர்கள், ஏனெனில் அத்தகைய அறிவு எந்த பயனும் இல்லை. இது எந்த சூழ்நிலையிலும் க்னோசிஸின் திறவுகோலாக இருக்க முடியாது ("*மரிஃபா*"), பரம புருஷ இறைவன் மற்றும் பிரபஞ்சத்தின் எஜமானர் (அதாவது, கடவுள்) அறிவதற்கான மனித முயற்சி. ஏனெனில், இப்படி, விலங்குகள் கூட தங்களைப் பற்றி அறிந்துகொள்கின்றன. அவர்களும் தங்கள் உடலின் தலை, வாய், கைகள், கால்கள், சதை போன்ற தங்கள் உடலின் கண்ணுக்குத் தெரியும் பாகங்களை அடையாளம் காண முடியும். ஆனால் நீங்கள் பசியுடன் இருக்கும்போது உங்கள் உணவை எடுத்துக்கொள்கிறீர்கள், நீங்கள் கோபமாக இருக்கும் ஒருவருடன் சண்டையிடுங்கள், சரீர ஆசைகளின் தூண்டுதல் உங்களை ஆட்கொள்ளும்போது, உங்கள் மற்ற சுயத்தைப் பற்றி நீங்கள் அறிவீர்கள்.

நீங்கள் திருமணத்தில் நுழைகிறீர்கள். எனவே, உங்களுக்கும் இந்த விலங்குகளுக்கும் என்ன வித்தியாசம்? உண்மையில், நீங்கள் தெரிந்து கொள்ள வேண்டியது என்னவென்றால், நீங்கள் என்னவாக இருக்கிறீர்கள், நீங்கள் எங்கிருந்து வந்தீர்கள், எங்கு செல்வீர்கள்? நீங்கள் இங்கு (இந்த உலகத்தில்) வந்ததற்கு என்ன காரணம்? நீங்கள் எதற்காக இறைவனால் படைக்கப்பட்டீர்கள்? சுருக்கமாகச் சொன்னால், எது உங்களுக்கு நல்லது, எது உங்களுக்கு கெட்டது?

பறவைகளும் மிருகங்களும் கூட உங்களிடம் உள்ள குணங்களையும், சாத்தானின் சில குணாதிசயங்களையும் கொண்டுள்ளன. ஆயினும்கூட, நீங்களும் தேவதூதர்களும் சமமாக இருக்கும் உங்கள் குணத்தின் பண்புகள் உள்ளன. அப்படியானால், உங்கள் நிலையற்ற மற்றும் நிரந்தர அம்சங்கள் என்ன? உங்கள் தோற்றம், சாராம்சம் என்ன? எனவே, உங்களைப் பற்றிய இந்த முக்கியமான 'அடிப்படைகளை' நீங்கள் புரிந்துகொள்ளாவிட்டால், நீங்கள் ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவரின் நிலையை அடைய முடியாது.

இந்த குணங்கள் ஒவ்வொன்றும் அதன் சொந்த தனித்துவமான 'உணவு' கொண்டுள்ளன, அவை அதை வளர்க்கின்றன, நிலைநிறுத்துகின்றன மற்றும் அதன் வளர்ச்சியை ஊக்குவிக்கின்றன, இதன் விளைவாக நன்மை மற்றும் பாராட்டத்தக்க நடத்தை ஊக்குவிக்கப்படுகிறது. விலங்குகளின் முன்னேற்றம், ஒருவர் கவனிப்பதைப் போல, உண்பது, குடிப்பது மற்றும் ஆரோக்கியமாகவும் வலிமையாகவும் இருப்பதில் உள்ளது. எனவே, நீங்களும் ஒரு விலங்காக இருந்தால், நீங்கள் இரவும் பகலும் அவர்களின் வழிகளைப் பின்பற்ற வேண்டும், உங்கள் வயிற்றை விளிம்பு வரை நிரப்ப வேண்டும், உங்கள் உடல் ஆசைகளை முழுமையாக நிறைவேற்ற வேண்டும்.

தாக்குதல் மற்றும் கொலை ஆகியவை காட்டின் விலங்குகளின் முக்கிய பண்புகள். தீமை, அதன் விளைவுகள், வில்லத்தனமான செயல்கள் மற்றும் துரோகம் ஆகியவை பிசாசின் அடையாளங்களும் சின்னங்களும் ஆகும். எனவே, நீங்களும் இந்த பிசாசுகளில் ஒருவர் என்று நீங்கள்

நினைத்தால், அவர்களின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் உங்கள் இதயத்தை மகிழ்விக்க வேண்டும். மறுபுறம், மிருகங்களையும் மிருகங்களையும் போலல்லாமல், தேவனுடைய மகிமையைத் தேடுவது தேவதூதர்களின் ஆத்துமாக்களுக்கு உணவாகும். நீங்களும் தேவதூதர்களைச் சேர்ந்தவராக இருந்தால், அவர்களைப் போலவே நீங்களும் தேவனுடைய மகிமையைக் காண முயற்சி செய்ய வேண்டும், அப்போதுதான் ஒழுக்கக்கேடான சிற்றின்பங்களிலிருந்தும், உங்கள் சக மனிதர்கள் மீது திமிர்பிடித்த கோபங்களிலிருந்தும் நீங்கள் விடுவிக்கப்படுவீர்கள்.

அப்படியானால், உங்களுக்குள் உள்ள ஆவியை உள்வாங்குங்கள், உங்களுக்குள் உள்ள சத்தியத்தைத் தேடுங்கள். மிருகங்கள், இரை பறவைகள் மற்றும் மிருகங்களுக்கிடையில் கடவுள் உருவாக்கிய ஒரே மாதிரியான குணங்கள் பொது நன்மைக்காக உள்ளன, நீங்களும் மிருகத்தனமாகவும் கொடூரமாகவும் மாறுவதற்காக அல்ல என்பதை நீங்கள் உணரும்படி அவ்வளவு அர்ப்பணிப்புடன் அவ்வாறு செய்யுங்கள். மிருகங்கள், பறவைகள் மற்றும் மிருகங்கள் உங்களுக்கு சேவை செய்ய உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

விவேகமுள்ளவர்களும், கடவுளை அறிந்தவர்களும் இந்த நிலையை 'அல்லாஹ்வின் பாதையிலும், அல்லாஹ்வின் முன்பிலும் இருப்பது' என்ற நிலையை '*ஜானிப்-இ-இலாஹியா' என்று அழைத்துள்ளனர்*. மக்கள் (அதாவது, சாதாரண மக்கள்) அதை சொர்க்கம் என்று அழைக்கிறார்கள். எனவே, நீங்கள் அவரது ஞானத்தை ("மாரிஃபா") அடைய கடவுளால் உங்களுக்குள் புகுத்தப்பட்ட பெரிய, நல்லொழுக்கமுள்ள உள்ளார்ந்த மதிப்புக்கு முழுமையாக உயிர்ப்புடன் இருப்பது உங்கள் கடமையாகும். உண்மையில், ஒருவர் மிகவும் துரதிர்ஷ்டவசமான நபர், அவர் '*தீன்*' (கடவுளை நோக்கிய பாதை) மதிப்பை அறிந்திருந்தாலும் அதிலிருந்து விலகி இருக்கிறார்.

அன்புள்ள பிரியமானவரே! உங்கள் உள் சுயத்தைப் பற்றிய நுண்ணறிவைப் பெற நீங்கள் உண்மையாக விரும்பினால், கடவுள்

உங்களை இரண்டு விஷயங்களிலிருந்து உருவாக்கியுள்ளார் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள், அதாவது, வெளிப்புற அமைப்பு, கண்ணுக்குத் தெரியும் உடல் மற்றும் '*நஃப்ஸ்*' (சுயம்), 'கல்ப்' (இதயம்) அல்லது 'ரூஹ்' (ஆன்மா) என்று அழைக்கப்படும் உள் சுயம். இருப்பினும், அவற்றை '*பாட்டின்*' (உள் உயிரினம்) கண்களால் பார்க்க முடியும், அதாவது, மற்ற காணக்கூடிய, வெளிப்படையான சுயத்தால். இந்த உண்மைதான் முக்கிய விஷயம், மீற முடியாத அடிப்படை, இருப்பின் முதன்மை அர்த்தம். மற்ற அனைத்தும் அதற்கு அடிபணிந்துள்ளன (அதாவது, இதயத்திற்கு). ஆகையால், நம் இருதயத்தை வெளிப்படையாகப் பேசுகையில், நாம் உண்மையில் சத்தியத்தைக் குறிக்கிறோம். சில நேரங்களில் இது 'ஆத்மா' ("*ரூஹ்*") என்று அழைக்கப்படுகிறது. சில நேரங்களில் இது '*நாஃப்ஸ்*' என்று அழைக்கப்படுகிறது. '*கல்ப்*', இதயம் என்பது மனித உடலின் இடது பக்கத்தில் அமைந்துள்ள இறைச்சிக் கட்டியைக் குறிக்கவில்லை, இது விலங்குகளுக்கும் உள்ளது, இறந்தவர்களுக்கும் கூட உள்ளது. இந்த '*கல்ப்*', அதாவது இதயம் மனிதகுலத்திற்கு மறுக்க முடியாத உண்மையான உண்மை. இது தனித்துவமான, உண்மையான, முதன்மையான உண்மை, இது வெளிப்படையாக இருந்தாலும், மனித கண்களால் ஆராய முடியாது. இது 'ஷஹாதா' என்று அழைக்கப்படும் [காணக்கூடிய அல்லது காணக்கூடிய] சாம்ராஜ்யத்துடன் தொடர்புடையது. இது ஒரு உயர்ந்த domain. நன்மை அதன் அனைத்து பிரகாசத்திலும் அதிலிருந்து வெளிப்படுகிறது!

இந்த மாமிசக் கட்டியை, இதயம், உடலின் நைட்-ரைடர். உடலின் மீதமுள்ள பகுதி அதன் துருப்புகள் அல்லது அதன் கட்டளைகளுக்கு அடிபணிந்தவை. இதயம் இந்த படையின் ராஜா மற்றும் தளபதி. கடவுளின் "*மாரிஃபா" அல்லது* ஞானத்தை அடைவது, மனிதனின் இதயத்தில் அவர் வழங்கிய உள்ளார்ந்த குணாதிசயங்களின் காரணமாக அவரது உன்னதமான கருணையை உணர்ந்து பெறுவதே அதன் முதன்மையான கடமையாகும். அது அவரது அன்பில் துடிக்கிறது. அவர் மட்டுமே வணங்கப்படத் தகுதியானவர் என்று எல்லா நேரத்திலும் அவரைப் புகழ்ந்து ஓதுவது எல்லா நேரத்திலும் குரல் கொடுக்கிறது. அவர் மட்டுமே, அது தொடர்ந்து உச்சரித்துக் கொண்டே இருக்கிறார், அவரது மக்கள் மீது கருணை கொடுக்கவோ அல்லது தண்டனை விதிக்கவோ அதிகாரம் உண்டு. பழிவாங்குவதும் வெகுமதியும்

அவருடைய தனியுரிமை மட்டுமே, அவரால் மட்டுமே ஆசீர்வதிக்கவோ அல்லது தடுக்கவோ முடியும். இவ்வாறு, கடவுளின் *"மாரிஃபா"* அல்லது ஞானத்தை வைத்திருக்க முழு மனதுடன் முயற்சி செய்வதே இந்த இலக்கின் திறவுகோலாகும்.

ஓ அன்பான பிரியமானவரே! நீங்கள் அதை மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும் என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும், ஏனெனில் உங்கள் சுயம் ஒரு விலைமதிப்பற்ற ரத்தினம். இது தேவதூத உறவைக் கொண்டுள்ளது. அதன் உச்சம் அதன் சொர்க்கம். இது கடவுளின் இறுதி உயர்ந்த இலக்கை அடையும் பாதையில் ஒரு உன்னதமான வழிப்போக்கன். வாழ்க்கையின் இந்த குறுகிய பயணத்தில், அது வர்த்தகம் மற்றும் விவசாயம் மற்றும் பிற தொழில்களில் தொடர்ந்து பயணிக்கிறது [அதன் இறுதி மற்றும் இறுதி இலக்கை நோக்கி].

அன்பு நண்பரே! நீங்கள் உங்களுக்குள் ஒரு பார்வையை செலுத்தாவிட்டால், இதயத்தைப் பற்றிய உண்மையை உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாது என்பதை புரிந்து கொள்ளுங்கள் ("கல்ப்"). நீங்கள் இதயத்தைப் புரிந்துகொண்டவுடன், அதன் பிறகு நீங்கள் அதன் இராணுவத்தை, அதாவது அதன் வெல்ல முடியாத சக்தியைத் தேட வேண்டும். பின்னர் "*மாரிஃபா*" (அல்லது கடவுளின் ஞானம்) மற்றும் "*ஸாதா*" (நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றி) ஆகியவற்றுக்கு இடையிலான தொடர்பை அடையாளம் காண முயற்சிக்கவும். ஒரு மரச் சட்டத்தைப் போன்ற, வெறும் செயலற்ற உள்கட்டமைப்பு போன்ற மேலோட்டமான உடலுடன் ஒப்பிடுகையில் இதயத்தின் மகத்துவத்தை மறுக்க முடியாது. அது ஒன்றுமில்லை. அது இறந்தவர்களைப் போன்றது. "கல்ப்" என்பதன் மூலம், அதாவது இதயம், ஆன்மாவின் உண்மைத்தன்மையை ("*ரூஹ்") குறிக்கிறோம்*. ஆன்மா இல்லாமல், உடல் இறந்து கிடக்கிறது. ஒருவர் சிறிது நேரம் கண்களை மூடிக்கொண்டு, முன்பு பார்வைக்கு முழுமையாகத் தெரிந்த ஒருவரின் உடல் இருப்பின் அனைத்து எண்ணங்களையும் வெளியேற்றி, ஒருவரின் சுயத்தை, ஒருவரின் ஆன்மாவைத் தேடுவதில் மூழ்கினால், ஒருவர் தனது தேடலைக் காணலாம். உண்மையில், உண்மையான தேடல் செய்ய வேண்டியது இதயம். இது மறுமையைப் பற்றியும் ஒரு பொருளை

உணர்த்தும். இதற்கு நேர்மாறாக எதைத் தவிர்த்து, ஒருவர் ஒரே நேரத்தில் இதயத்தின் உள்ளார்ந்த தன்மையை உணர முடியும்.

'இதயம்' என்றால் என்ன? இதயத்தின் சிறப்புப் பண்புகள் என்ன? தெய்வீக சட்டம் அதன் கல்வி விவாதத்தை அனுமதிக்கவில்லை. எனவே நபிகள் நாயகம் மற்றும் அவரது நபிகள் நாயகம் மற்றும் அவரது நல்லவர்கள், குர்ஆனில் அல்லாஹ் அறிவிக்கப்பட்ட பின்வரும் வசனங்களை முன்வைக்கவில்லை:

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلرُّوحِ ۖ قُلِ ٱلرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّى

ஆன்மாவைப் பற்றி அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கிறார்கள். "ஆத்மா என்பது என் இறைவனின் கட்டளையாகும்" என்று நீர் கூறுவீராக. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 17, வசனம் 85)

أَلَا لَهُ ٱلْخَلْقُ وَٱلْأَمْرُ ۗ

"நிச்சயமாக அவனுக்கே படைப்பு (கல்க்) அவனுக்கே உரியது, அவனுக்கே (அம்ர்) கட்டளையும் உரியது. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 7, வசனம் 54)

"கல்க்", *படைப்பு மற்றும் "அம்ர்*" இன் *சாம்ராஜ்யத்தில்*, நியமனம் ஒருவருக்கொருவர் முற்றிலும் வேறுபட்டது. "*கல்க்*" (உருவாக்கம்), பரிமாண அளவீட்டின் கூறுகள், அளவு மற்றும் நிறை உடனடியாக உள்ளன. அகராதியில், "*கல்க்*" (அல்லது படைப்பு) என்ற பொருள் மதிப்பீட்டைக் குறிக்கிறது. ஆனால் மனித இதயம் பிரிவினையை ஏற்றுக் கொள்ளாததால் இந்த சோதனைக்கு உட்படுத்த முடியாது. இதயம் பிரிக்கக்கூடியதாக இருந்தால், முன்மாதிரி நன்றாக இருக்க முடியும், இதன் மூலம் அது ஒரு நேரத்தில் ஒரு முனிவராக அல்லது ஒரு பிரச்சினையில் ஒரு முழுமையான புதியவராக இருக்கலாம். எனவே, ஒரு நபர் ஒரே *நேரத்தில் "அலீம்*" (அறிஞர் அல்லது அறிவார்ந்த நபர்) மற்றும் "*ஜாஹில்*" (அறியாமை) ஆக இருப்பது நினைத்துப் பார்க்க முடியாதது. எதிர்மறையில், ஆன்மா ("*ரூஹ்*") கடவுளால் உருவாக்கப்பட்டிருந்தாலும்,

அது முற்றிலும் பிரிக்க முடியாதது, அல்லது வெகுஜனத்தின் குறியீடு, அளவீடு அல்லது அளவீட்டுடன் எந்த தொடர்பும் இல்லை. "அம்ர்" (கட்டளை) என்பது கடவுளின் விருப்பம், வெளிப்படையானது மற்றும் மிக உயர்ந்தது.

மேலும், ஆத்மாவை தொலைதூரமான, தொலைதூர மற்றும் பழமையான ஒன்று என்று கருதுபவர்கள் அனைவரும் தவறானவர்கள். கட்டுப்படுத்தப்பட்ட இடைவெளி எப்படி வரம்பு மற்றும் அதிகாரத்திற்கு உட்பட்டதாக இருக்க முடியாது? ஆன்மா உண்மையிலேயே உண்மையானதாகவும், மேலாதிக்கம் கொண்டதாகவும் இருக்கும்போது, உடல் வடிவம், உடல் ஆன்மாவை எவ்வாறு மீற முடியும்? எனவே, ஆத்மா எப்படி "ஆர்ட்" அல்லது ஸ்பான் ஆக இருக்க முடியும்?

அதேபோல், ஆத்மாவை உடல் என்று அழைத்தவர்கள், சுய முரண்பாடு கொண்டவர்கள், அதனால் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். நிச்சயமாக, உடலை துண்டுகளாக சிதைக்க முடியும், ஆனால் ஆன்மா அல்ல, இது மேலே குறிப்பிட்டது போல பிரிக்க முடியாதது. இந்த பிரச்சினையில் ஒரு சிறந்த புள்ளியை எழுப்புதல், விலங்குகளில் உள்ள ஆன்மா அதன் இறுதி குழப்பங்களில் அகற்றப்பட வேண்டும், ஆனால் நாம் இதயம் என்று அழைக்கும் உண்மையான ஆன்மா, கடவுளின் ஞானத்தின் மகத்தான இடமாகும் ("*மாரிஃபா*") ஆனால் விலங்குகள் இந்த [இரண்டாவது ஆத்துமா] இல்லாமல் உள்ளன. ஆத்மா என்பது சரீர உடலோ அல்லது காலமோ அல்ல, ஆனால் ஒரு தூய தேவதூதர் ரத்தினம், அதன் மதிப்பீடு கடினமானது, அதை விரிவுபடுத்தவோ அல்லது பெருக்கவோ அனுமதிக்கப்படவில்லை. பரிந்துரைக்கப்பட்ட அளவுருக்களுக்குள் மட்டுமே ஒருவர் அதைப் பற்றிய நியாயமான அறிவைப் பெற முடியும்:

وَٱلَّذِينَ جَٰهَدُوا۟ فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا ۚ

"எவர்கள் நம் வழியில் முயல்கின்றார்களோ நிச்சயமாக அவர்களை நாம் நம்முடைய வழிகளில் செலுத்துவோம். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 29, வசனம் 69)

وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ

உம்முடைய இறைவனின் படைகளை அவனைத் தவிர (வேறு எவருமில்லை) என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 74, வசனம் 31)

மேற்கண்ட குர்ஆன் வசனங்கள் இதயம் மறுமைக்காக ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை தெளிவாகக் குறிக்கின்றன. கடவுளின் ஆசீர்வாதங்களுக்கான ஏக்கம் அதன் நோக்கம். இந்த ஆசீர்வாதங்கள் கடவுளின் ஞானத்தைப் பொறுத்தது. ஒருவரின் தயாரிப்பு மூலம் ஒரு பொருளின் ஆசிரியர் அல்லது தயாரிப்பாளரைப் பற்றி ஒருவர் ஒரு யோசனையைப் பெறுகிறார். மனிதனின் விவேகமான புலன்கள் ஒருவருக்கு அவர்களையும், அவற்றின் மதிப்பையும் தீர்மானிக்க உதவுகின்றன. உலகின் அதிசயங்களைப் பற்றிய உன்னதமான படைப்பாளரின் படைப்புகள், ஒவ்வொன்றும் அதன் சொந்த வலிமையில் தனித்துவமானவை, இருப்பினும், மனிதனின் பகுத்தறிவின் வெளிப்புற மற்றும் உள் திறனின் புத்திசாலித்தனத்தின் மூலம் மட்டுமே அவற்றின் நேர்த்தியான வசீகரத்திற்காக பாராட்டப்படலாம் மற்றும் பாராட்டப்படலாம். உணர்தல் மற்றும் ஊடுருவலின் வெளிப்படையான குணங்கள் முக்கியமாக மாறாக உடல் செயல்பாடுகள், ஆனால் இதயத்தின் உண்மையான நோக்கம் "*மரிஃபா*" அல்லது கடவுளின் ஞானமாகும், இது மேலோட்டமாக அடைய முடியாது. உடலின் உணர்ச்சி திறன்கள் இவ்வாறு தூக்குக் கயிறு (அதாவது, "விலங்கு ஆன்மா"), அதேசமயம் உடல் தூக்குக் கயிறு மற்றும் சவாரி செய்பவர் (அதாவது, உண்மையான ஆன்மா அல்லது "மனித ஆன்மா") ஆகிய இரண்டையும் தாங்கி நிற்பவர் மற்றும் கேரியர் ஆகும். எனவே ஒன்றிணைக்கும் சட்டகம் (அதாவது, உடல்) இதயத்திற்கு ஒரு முன்நிபந்தனையாகும், இது நீர், களிமண் மற்றும் வெப்பத்தால் ஆனது. எனவே, அது அவ்வளவு வலுவாக இல்லை. உள் ("*பாட்டின்*") மற்றும் வெளிப்புற ("*ஜாஹிர்") ஆகியவற்றில் தேவையான உணவு பற்றாக்குறை காரணமாக,* உள் மற்றும் வெளிப்புற தேவைகள் காரணமாக, மனிதனின் அடிப்படை பரிணாம மூலப்பொருட்களாக நெருப்பு மற்றும் நீர் போன்ற மிருகம் போன்ற கூறுகள் காரணமாக இது மரண அபாயத்தை கடுமையாக வெளிப்படுத்துகிறது. எனவே, அது இயற்கையாகவே சாப்பிட உணவு

மற்றும் குடிக்க தண்ணீர் ஏங்குகிறது. ஒருபுறம் [மனித உயிரையும் அதன் நல்வாழ்வையும் அச்சுறுத்துகிறது] மற்றும் மறுபுறம் பேராசை மற்றும் கோபம் [இவை மற்றும் பிற உள் தீமைகள் ஆன்மாவின் வாழ்க்கை மற்றும் நல்வாழ்வை அச்சுறுத்துவதால்] இந்த இரண்டு சக்திகளும் உடல் எதிரிகளை எதிர்த்துப் போராட வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர்ந்ததில் ஆச்சரியமில்லை. இவை உள் சக்திகள். ஆகையால், முதலில் ஆத்துமாவின் சாராம்சம், பின்னர் அதன் சேனைகள், பின்னர் "போராட்டம்" (அதாவது, கடவுளின் பாதையில் ஆன்மீக முயற்சி) உள் இந்த பொல்லாத சக்திகளுக்கு எதிராக வருகிறது. எனவே, முதலில் ஆன்மாவின் சாராம்சம் வருகிறது ["மனித ஆன்மா" என்றும் அழைக்கப்படுகிறது, மனித உடல் உறுப்புகள் மற்றும் புலன்களின் வாழ்க்கைக்கு மட்டுமே பங்களிக்கும் "விலங்கு ஆன்மா" க்கு மாறாக], பின்னர் அதன் இராணுவங்கள் அல்லது சக்திகள் மற்றும் பின்னர் இந்த தீய உள் சக்திகளுக்கு எதிராக "போராட்டம்" அல்லது முயற்சி (அதாவது, தீமைகள் மற்றும் எதிர்மறை போக்குகள்).

கண்ணுக்குத் தெரியாத விஷயங்களைப் பார்ப்பது மற்றும் உடல் மற்றும் உள் சுயம் ஆகிய இரண்டின் கண்ணுக்குத் தெரியாத எதிரியைப் பின்தொடர்வதும் சாத்தியமில்லை என்பதால், உடலின் இந்த புலன் உறுப்புகள் மற்றும் உள் உணர்வுகளின் தேவை அவசியமாகிவிட்டது. [மனித உணர்வுகள்] பார்த்தல், முகர்தல், சுவைத்தல், தொடுதல் மற்றும் கேட்பது ஆகியவை உடலின் அடிப்படை உணர்ச்சி உறுப்புகள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு தனித்துவமான கடமையைச் செய்கிறார்கள். அவர்களில் எவரேனும் தவறு செய்தால், அது இவ்வுலக வாழ்க்கையும், மறுமையும் பாதிக்கப்படும். உள் மற்றும் வெளிப்புற சக்திகளின் இந்த சக்திகள் இதயத்தின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளன. மனித உடலை அவர்கள் கவனித்துக்கொள்வதற்காக, தேவன் தனது உன்னத ஞானத்தால், தனது உன்னதமான திருப்திக்கு ஏற்ப அவர்களை இதயத்திற்கு அடிபணியச் செய்துள்ளார். இதயம் அதன் வெகுமதியைப் பெறவும், அதன் இரையைப் பெறவும், [ஞான தெய்வீக அருளுடன்] ஆசீர்வதிக்கப்படவும், இதன் விளைவாக, மறுமைக்கான பேரத்தை நிறைவேற்றவும் இது செய்கிறது. நல்லவர்களின் இந்த சக்திகள், தேவதூதர்களைப் போலவே மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க பக்தியுடன் சேவை செய்கின்றன, மேலும் ஆழ்ந்த மகிழ்ச்சியுடன் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிவதில் ஆழ்ந்த பெருமை

கொள்கிறார்கள். அவர்கள் ஒருபோதும் அவருடைய விருப்பத்திற்கு எதிராக செயல்படுவதில்லை. இதயத்தைப் பற்றிய விவரங்கள் மிகவும் நீளமானவை.

அன்புள்ள பிரியமானவரே! ஒரு உதாரணத்தை மேற்கோள் காட்டுவதானால், உடல் ஒரு நகரம் போன்றது, கைகளும் கால்களும் இந்த நகரத்தில் உள்ள தொழிலாளர்களைப் போன்றவை. ஆசை அதன் முதன்மை உந்துசக்தி (அதாவது, தூண்டுபவர்). கோபம் நகரத்தின் போலீஸ் தலைவரைப் போன்றது. இதயம் அதன் ராஜா, காரணம் அதன் பிரதமர். அரசனுக்கு அவர்கள் அனைவரும் அரசாங்கத்தை நடத்த வேண்டும், ஆனால் ஒரு வலுவான உந்துதல் சக்தியான காமம் தீயது மற்றும் ஆத்திரமூட்டும் சக்தியாகும். மறுபுறம், புத்திசாலித்தனமான பிரதமரைப் போன்ற புத்திசாலித்தனம், அரசாங்கத்தின் நிதி தவறாகப் பயன்படுத்தப்படவோ அல்லது அபகரிக்கப்படவோ கூடாது என்பதற்காக எப்போதும் அதை எதிர்க்கிறது. போலீஸ் தலைவரைப் போல இருக்கும் கோபம் எப்போதுமே ஒழுங்கற்றதாகவும், பிற்போக்குத்தனமானதாகவும், அதன் எல்லைகளை மீறுவதாகவும் இருக்கும். சூழ்நிலைகளில், எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக இருக்கும் அரசன், எல்லாவற்றையும் உறுதியாக எடுத்துக்கொள்கிறான், அதன் பிரதமருடன் (அதாவது புத்திசாலித்தனம்) கலந்தாலோசிக்கிறான், விஷயங்களை கட்டுப்பாட்டை மீறி செல்ல விடுவதில்லை. ஆசை மற்றும் கோபம் அந்தந்த பாத்திரங்களை [எல்லைக்குள்] வகிக்கின்றன என்பதை இது தெளிவாகக் குறிக்கிறது, மேலும் தீமையை மொட்டில் அகற்றுவது ராஜாவின் முதன்மையான கடமையாகிறது. அதுதான் இதயத்தின் நிலை.

உடலைப் பாதுகாக்க சர்வவல்லமையுள்ள இறைவன் உணவு மற்றும் தண்ணீரை வழங்கியுள்ளார். எனவே, அவர்கள் உடலின் ஊழியர்கள். உடல், புலன்களின் சுமையைத் தாங்குவதற்கும் தாங்குவதற்கும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது, அதாவது, உணர்வுகளின் இந்த விவேகமான முகவர்கள், எனவே அவை உடலின் ஊழியர்களாக செயல்படுகின்றன. இந்த புலன்கள் அல்லது புலன் திறன்கள் கடவுளின் அற்புதமான, பிரமிப்பூட்டும் படைப்புகளின் பகுத்தறிவு மற்றும் உண்மையான

புரிதலுக்காக உண்மைகளைக் கற்றுக்கொள்வதற்கும் கிரகிப்பதற்குமான காரணத்தின் கண்காணிப்பாளர்களாக உள்ளன. புத்திசாலித்தனம், அதன் பங்கிற்கு, அவர்களின் ஜோதியைத் தாங்கும், ஒளிரும் பாதை கண்டுபிடிப்பாளராக செயல்பட வேண்டும் - தெய்வீக அழகின் தனித்துவமான மகிமையை மனிதன் ஆனந்தத்துடன் அனுபவிக்க உதவும் வழிகாட்டி - கடவுளின் அழகு சம மேன்மை, அவர் பரிணமித்த மற்றும் வடிவமைத்த விஷயங்களில், இந்த பிரபஞ்சத்தில். எனவே, இது (அதாவது, தெய்வீக அழகுக்கு சாட்சியம்) "இருதயத்தின் ஏடன்" என்றால், புத்திசாலித்தனம் (அல்லது "*அக்ல்*") அதன் சேவகன். ஒரு மனிதனின் இருதயம் இந்த முறையில் ஈர்க்கப்பட்டு, அவரது மகிமையால் மயக்கப்பட்டவுடன், ஒருவன் தேவனின் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ஊழியனாக மாறுகிறான். இது பின்வரும் புனித வசனத்தில் (குர்ஆனிலிருந்து) சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது:

وَمَا خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

"என்னையே வணங்குவதற்காகவே நான் ஜின்களையும், *மனிதர்களையும் படைத்துள்ளேன்*. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 51, வசனம் 56)

கடவுள் மனிதனுக்கு இருதயத்தையும் அதன் ராஜ்யத்தையும் ஆட்சி செய்ய கொடுத்தார். அவர் ஒருவருக்கு இராணுவத்தை வழங்கினார் - அவ்வாறு செய்வதற்கான சக்தி, சவாரி செய்வதற்கான வழியும், ஒருவர் பிரமாண்டத்தின் உயர்ந்த பகுதிகளுக்கு உயர வைப்பதற்காக. ஆகையால், இந்த உயர்ந்த பதவியின் உயர்ந்த அருளுக்கு ஏற்ப வாழ எவரேனும் விரும்பினால், சர்வ வல்லமையுள்ள கடவுளிடம் ஒருவர் அளித்த வாக்குறுதியை மதிக்கவும், ஒரு தாழ்மையான அடியாரைப் போல அவருக்குக் கீழ்ப்படிவதாகவும் விரும்பினால், ஒருவர் தனது இருதயத்துடனும் ஆன்மாவுடனும் அவரை வணங்க வேண்டும், மேலும் இந்த விளைவுக்காக பரிந்துரைக்கப்பட்ட பாதையில் பயணிக்க வேண்டும். சூழ்நிலைகளில், ஒருவர் ராஜாவின் சிம்மாசனத்தில் தன்னை நிலைநிறுத்தி, கடவுளின் பிரசன்னத்தில் இருப்பதை ஒருவரின் இறுதி இலக்காக மாற்ற வேண்டும். ஒருவன் தன் இருதயத்தைப் பின்பற்ற வேண்டும், நற்செயல்களைச் செய்ய வேண்டும், மறுமையை தனது

நிரந்தர வசிப்பிட நாடாக கருத வேண்டும். எனவே, ஒருவர் இந்த உலகத்தை நிலையற்றதாகக் கருத வேண்டும், வாழ்க்கையின் வழியாக பயணத்திற்கான ஒரு தற்காலிக பாதை, கடவுளுடன் இறுதி சந்திப்பு. உடலை சவாரி சவாரி செய்பவராகவும், கைகளுடனும், கால்களுடனும், வேலைக்காரர்களாகவும், புத்திசாலித்தனமாகவும், பிரதம மந்திரியாகவும், உலக விவகாரங்களை கண்காணிப்பவராகவும் கருத வேண்டும். ஒருவர் கோபத்தை கடுமையான நீதிபதியாக எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும், ஒருவரின் கடவுள் பரிசளித்த ஐந்து புலன்களை ஒருவரின் உளவுத்துறை முகவர்களாக பயன்படுத்த வேண்டும். இவ்வாறு பெறப்பட்ட ஆதாரங்களைப் பிரித்தெடுக்கவும், ஒருவரின் வழியில் உள்ள அனைத்து தீய ஆபத்துகளிலிருந்தும் ஆபத்துகளிலிருந்தும் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள ஒருவர் தனது மனதைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இதேபோல், புத்திசாலித்தனமான பிரதம மந்திரியும், தனது அதிகார எல்லைக்குள் எல்லாம் நன்றாக இருக்கிறது என்பதையும், அதன் படை, அதன் இராணுவம் அதற்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்யவில்லை என்பதையும் மேற்பார்வையிட வைக்க வேண்டும். ஒருவரின் குற்றச்சாட்டு அமைதியின் புகலிடமாக இருக்கும் வகையில் அத்தகைய திட்டத்தை வகுக்க வேண்டும். இது ஒருவர் கடவுளிடமிருந்து பேரின்பமான அருளுக்கும் ஏராளமான வெகுமதிகளுக்கும் தகுதியானவர் என்பதை உறுதி செய்கிறார். அவ்வளவுதான், அவர் விசுவாசிகளுக்கு வாக்குறுதியளித்த வெற்றியின் கிரீடத்தை ஒருவர் விரைவில் அணிந்துகொள்வார். இல்லையெனில், அனைத்தையும் இழந்தவர்களில் ஒருவர் கணக்கிடப்படுவார். அத்தகைய பரிதாபகரமான நபர் தண்டிக்கப்படுவார் மற்றும் பழிவாங்குதல் ஒருவரின் விதியாக இருக்கும்.

இதன் விளைவாக, ஒவ்வொரு நபரும் உள் உயிரினமான ஆன்மாவின் சக்திகளுடன் நேரடித் தொடர்பு கொண்டுள்ளார் என்று ஒருவர் கருத வேண்டும். இந்த நோக்கத்திற்காக, ஒருவர் சிறப்பு குணங்கள் மற்றும் குணாதிசயங்களைக் கொண்டவர். கெட்ட குணங்களும் குணாதிசயங்களும் ஒருவரை அழிக்கின்றன, அதே நேரத்தில் நல்லவை ஒருவரை அதிர்ஷ்டசாலிகளின் உயர்ந்த இடங்களுக்கு உயர்த்துகின்றன. பன்முகத்தன்மை கொண்டதாக இருந்தாலும், இந்த மனநிலைகளில்

நான்கு (அல்லது உள் குணங்கள்) மனிதனின் முதன்மை வகைகளாக கருதப்படலாம்:

1) [காட்டு காட்டுமிராண்டி] மிருகங்களின் பண்புகள்,

2) தேவதூத குணங்கள்,

3) சாத்தானிய தீமைகள்,

4) விலங்குகளின் பண்புகள்.

உதாரணமாக, மனித பேராசை ஒருவரை புனிதமற்ற தூண்டுதல்களுக்கு உட்படுத்துகிறது, அதே நேரத்தில் சாதாரண தூண்டுதல்கள், சாப்பிடுதல், குடித்தல் மற்றும் இயற்கையான பாலியல் உள்ளுணர்வுகளை நிறைவேற்ற முற்படுவது போன்றவை, விலங்குகள் வைத்திருக்கும், இரண்டிற்கும் பொதுவானவையாக உள்ளன (அதாவது, மனிதர்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும் இடையில்). மறுபுறம், ஒருவரின் எதிரியைத் தாக்கி சிதைக்கும் மனிதனின் [காட்டுமிராண்டி] மிருகம் போன்ற குணங்கள், கட்டுப்பாடற்ற கோபத்தால் தூண்டப்படுகின்றன, இதன் விளைவாக கடுமையான வாக்குவாதங்கள், சிறு சண்டைகள் மற்றும் ஒருவரால் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாதவற்றை அவதூறு மற்றும் துஷ்பிரயோகம் செய்வதில் ஏற்படுகிறது.

இதற்கு நேர்மாறாக, மனிதனின் புத்திசாலித்தனம், ஞானம், கடவுளைப் பிரியப்படுத்துவதற்காக, நல்லதைச் செய்வது, தீமையைத் தடுப்பது என்ற அடிப்படை நோக்கத்துடன் செராபிக் செயல்களைச் செய்யத் தூண்டுகிறது. அத்தகைய நபர் மக்களின் கல்வியை (விழிப்புணர்வு மற்றும் அறிவொளி) ஊக்குவிக்கிறார், அவர்களுக்கு பல வழிகளில் உதவுகிறார், பொதுவாக ஒருவரின் சக மனிதர்களுக்கு ஊழியம் செய்யும் தேவதையாக இருக்கிறார். ஒருவன் தெய்வீக சத்தியத்தைப் பாராட்டுகிறான் மற்றும் அறியாமை மற்றும் கெட்ட நடத்தை [யாரிடமும், தவறானது மற்றும் விரும்பத்தகாதது] என்று கருதுகிறான்.

எனவே, குணத்தின் இந்த குறிப்பிட்ட சாய்வுகள், அயோக்கிய வேட்டை நாய் போன்ற போக்குகள், பன்றி போன்ற வழிகள், சாத்தானிய தீமைகள் மற்றும் தேவதூதர்களின் பழக்கவழக்கங்களுடன் பரந்த அளவில் அடையாளப்படுத்தப்படலாம். உதாரணமாக, நாய் பார்ப்பதற்கு அசிங்கமாக இல்லை, ஆனால் பழக்கத்தால் கட்டுக்கடங்காத தன்மை கொண்டது. அவ்வளவுதான், சில சமயங்களில் அது அதன் சொந்த வகையைச் சேர்ந்து குரைக்கத் தொடங்குகிறது. அதேபோல், பன்றி உயிரினங்களில் அசிங்கமானது அல்ல, ஆனால் அழுக்கு மற்றும் அசுத்தமான விஷயங்களின் மீதான அதன் மறைமுக மோகம் காரணமாக அது பொதுவாக வெறுக்கப்படுகிறது. பன்றி என்ற வார்த்தையே ஒரு கடுமையான வார்த்தை மற்றும் வெறுப்பு. சாத்தானும் நாயும் இதேபோல் அமைந்திருக்கிறார்கள். மனிதனுக்கும் இந்த குணாதிசயங்கள் உள்ளன. இதுதான் "சாத்தானிய குணங்கள்" என்பதன் அர்த்தம். இதற்கு நேர்மாறானது "தேவதூத குணங்கள்". இந்த சொற்கள் முறையே சாத்தானியாக இருப்பது அல்லது தேவதூதனைப் போல இருப்பது என்று பொருள்படும்.

அதனால்தான், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "ஒவ்வொரு நபரிடமும் ஒரு பிசாசு உள்ளது. நானும் அவரிடமிருந்து விலக்கவில்லை, ஆனால் கருணையுள்ள கடவுள், அவர் மீது என்னை மிகைப்படுத்தி வென்றுள்ளார். அவன் (ஷைத்தான் எனக்கு எதிராக) உதவியற்றவனாக இருக்கின்றான்".

அதேபோல், காமம் மற்றும் காம பழக்கம் என்ற பன்றிகளையும், படுகொலை மற்றும் காட்டு கோபத்தின் சாக்கத்தையும் வெல்ல முயற்சிக்க மனிதன் உத்தரவுகள் மற்றும் கடமைக்கு உட்பட்டுள்ளான். ஆகையால், மனிதன் தீய மற்றும் தீய அனைத்தையும் எதிர்க்க வேண்டும். சந்தேகத்திற்கிடமின்றி, அவ்வாறு செய்பவன் இப்படிப்பட்ட வெகுமதிகளைக் கொடுமைப்படுத்துவான், இப்படிப்பட்ட தலைசிறந்த நடத்தையின் காரணமாக இப்படிப்பட்ட வெகுமதிகள் கிடைக்கின்றன. அவ்வாறே, கெட்ட பண்புகளின் அசிங்கமான பழக்கங்கள் ஒருவரை துரதிர்ஷ்டத்திற்கும் [முற்றிலும் தெய்வீக நீதியிலிருந்து] தேவனால் [நன்கு தகுதியான] தண்டனைக்கும் இட்டுச் செல்லும்.

அத்தகைய நபரின் நிலையை ஒருவர் கற்பனை செய்ய முடியும். நாய், பன்றி அல்லது சாத்தானுக்கு முன்னால் கைவிலங்கு போட்டு நிற்பதைக் காணலாம். ஒரு விசுவாசி ஒரு அவிசுவாசியிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டால், ஒருவருக்கு அளிக்கப்படும் நடத்தை வெளிப்படையானது என்று காரணம் உள்ளது. ஒரு தேவதூதர் பன்றியிடம், சாபம் அல்லது பிசாசிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டால், அவனுடைய நிலை விசுவாசியை விட மோசமாக இருக்கும். ஒருவரின் முழுமையான திகைப்புக்கும் ஏமாற்றத்திற்கும், உலக கோபத்தின் பண்பால் சபிக்கப்பட்ட மனிதன் ஒரு பயங்கரமான வேட்டை நாய் அல்லது ஓநாய் வடிவத்தில் தன்னைக் காண்பான், மேலும் காமங்களுக்கு இரையாகிவிட்டவன், நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் ஒரு பன்றி வடிவில் தன்னைக் காண்பான். ஒரு ஓநாய் இதேபோல் ஒரு கனவில் யாராவது பார்த்தால், அந்த நபர் ஒரு கொடுங்கோலன் என்று அர்த்தம். பன்றியைப் பொறுத்தவரை, ஒருவர் அழுக்கு மற்றும் இழிவானவர் என்று ஊகிக்கலாம். ஒரு நபர் அவர்களிடமிருந்தும் அவர்களைப் போன்றவர்களிடமிருந்தும் எவ்வளவு தூரம் செல்கிறாரோ, அவ்வளவு அதிகமாக ஒருவரின் பொதுவான நடத்தை மற்றும் உள் சுயம் ஒருவர் தன்னை எவ்வாறு நடத்துகிறார் என்பதற்கு ஒத்துப்போகும்.

இப்போது உள் சுயத்தை ஒழுங்குபடுத்துபவர்களைப் பற்றி நாம் அறிந்திருக்கிறோம், உங்கள் உள் சுயத்தின் மீது உங்கள் கண்களை செலுத்தி, அவர்களில் யார் உங்களை அதிகம் பாதித்துள்ளனர், நீங்கள் எங்கு அமைந்திருக்கிறீர்கள் என்பதை நீங்களே மதிப்பிட முயற்சிக்கவும். உங்கள் செயல்கள் மற்றும் செயல்கள் உங்களில் ஒரு தொடர்புடைய குணநலன்களை உருவாக்கும் என்று எச்சரிக்கையாக இருங்கள், அது உங்களை உருவாக்கும் அல்லது சிதைக்கும். உண்மையில், நன்மையைத் தவிர வேறெதுவும் நல்லதிலிருந்து வெளிப்படுவதில்லை. அவ்வாறே, நீங்கள் ஆசை என்ற பன்றிக்குக் கீழ்ப்படிந்தால், அவதூறு, வெட்கமின்மை, பேராசை, முகஸ்துதி, அசுத்தம், மற்றவர்களின் துன்மார்க்கத்தினால் சந்தோஷமடைதல் போன்ற பழக்கங்களை நீங்கள் பெறுவீர்கள். இருப்பினும், பன்றிகளை அடக்குவதில் நீங்கள் வெற்றி பெற்றால், அதிலிருந்து சிறந்து விளங்கினால், திருப்தி, கருணை, ஞானம், பக்தி மற்றும் தன்னலமற்ற தன்மை போன்ற குணங்களால் நீங்கள் முடிசூட்டப்படுவீர்கள்.

திகில் மற்றும் பயத்தின் வேட்டை நாய்களால் நீங்கள் முந்திச் செல்லப்பட்டால், உங்களுக்குள் உருவாகும் தீங்கு விளைவிக்கும் [உள்] பண்புகள், அவசரமாக இருப்பது மற்றும் விளைவுகளைப் பற்றி கவலைப்படாமல், அசுத்தம், தற்பெருமை, ஆணவம், உங்கள் தவறுகளை விரும்பாமல் வெளிப்படுத்துவது, மற்றவர்களை கேலி செய்வது மற்றும் சித்திரவதை செய்வது, மற்றவர்களுடன் சண்டையிடுவது மற்றும் சண்டையிடுவது ஆகியவை ஆகும். ஆயினும்கூட, இந்த அழிவு நாய் மீது நீங்கள் வெற்றி பெற்றால், பொறுமை, சுறுசுறுப்பு, மன்னிப்பு, ஸ்திரத்தன்மை, தைரியம், அமைதி மற்றும் புனிதம் (உள் தூய்மை) போன்ற கூடுதல் குணங்களை நீங்கள் பெறுவீர்கள்.

அதேபோல், சாபத்திற்கும், பன்றிக்கும் உதவுவதும், அவனது தீய சூழ்ச்சிகளால் மக்களை தவறாக வழிநடத்துவதும், தொந்தரவு செய்வது, நேர்மையின்மை, கலப்படம் போன்றவற்றை நாடுவதும் பிசாசுக்கு நீங்கள் கீழ்ப்படிந்தால், இந்த அசாசு குணங்களை நீங்களே அவனிடமிருந்து பெறுவீர்கள். ஆனால் நீங்கள் அவரது சூழ்ச்சிகளால் சிக்கப்படாமல் அவரை தோற்கடிக்க முடிந்தால், உங்கள் புத்திசாலித்தனம் மற்றும் நன்மையின் சக்திகளை பலப்படுத்தினால், நீங்கள் ஞானம், ஞானம் ("*மாரிஃபா*"), அறிவு, ஆழமான புத்திசாலித்தனம், திறமை மற்றும் ஒரு அழகான உள் குணம் மற்றும் வெளிப்புற நடத்தை ("*ஹுஸ்ன் உல் குல்க்*" அல்லது "*ஹுஸ்ன் அல்-இக்லாக்*" ஆகியவற்றைப் பெறுவீர்கள்”). இந்த உன்னத பண்புகள் உங்கள் நிலையான தோழர்களாகவும் வழிகாட்டிகளாகவும் இருப்பார்கள். அவர்கள் உங்கள் நல்ல அதிர்ஷ்டத்தின் விதைகளை என்றென்றும் உங்களைப் பற்றிய நல்ல நினைவுகளின் உண்மையான அடித்தளத்துடன் விதைப்பார்கள்.

இதற்கு மாறாக, கெட்ட செயல்கள் பாவங்கள் அல்லது தீமைகள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. அவற்றின் வேறுபாட்டில், நற்செயல்கள் "*இபாதா*" அல்லது கடவுளின் வழிபாடு என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இதயம் ஒரு ஒளிரும் கண்ணாடி அல்லது பளபளப்பான கண்ணாடி போன்றது. தீய வழிகள் மேகங்களையும் இருளையும் போன்றவை. கெட்ட குணம் இதயத்தின் கண்ணாடியை கறைப்படுத்தி

இருட்டடிக்கிறது. அத்தகைய குணத்தைக் கொண்ட ஒரு நபர், கடவுளின் பிரசன்னத்தின் அல்லது கடவுளுக்கு சாட்சியின் தீங்கற்ற ஆசீர்வாதங்களை ஒருபோதும் பெற முடியாது. அவரது அருளின் உன்னதமான பார்வையின் ஆசீர்வாதத்தால் ஒருவர் ஆசீர்வதிக்கப்பட முடியாது. உண்மையில், குணத்தின் உயர்ந்த நேர்மை ஒளியைப் போன்றது ("நூர்"). நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

اتبعَ السَّيِّئَةَ الحَسَنَةَ تَمْحُهَا

"ஒருவன் கெட்ட செயலுக்குப் பிறகு ஒரு நல்ல செயலைச் செய்ய வேண்டும், அப்போதுதான் அது அதன் கெட்ட விளைவை நீக்கும்".

அதாவது, ஒருவன் ஒரு கெட்ட செயலுக்குப் பிறகு உடனடியாக ஒரு நல்ல செயலைச் செய்ய வேண்டும் [அறியாமை, அலட்சியம் அல்லது தவறான செல்வாக்கின் காரணமாக அவர் என்ன செய்கிறார் என்பதை உணராமல் செய்யப்பட்டது]. தீமையிலிருந்து தூய்மையாக வருகிறவன் மட்டுமே பாக்கியம் பெறுவான். நியாயத்தீர்ப்பு நாளில், ஒரு மனித இதயம் பிரகாசமாக அல்லது இருட்டாக இருக்கும். பிரகாசமான முகம் கொண்டவர் (இதயத்தின் உள் அழகைக் குறிக்கிறார்) மட்டுமே ஆசீர்வதிக்கப்படுவார்:

إِلَّا مَنْ أَتَى ٱللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

"எவர் அல்லாஹ்விடம் உறுதியான இருதயத்துடன் வருகிறாரோ அவர்களைத் தவிர." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 26, வசனம் 89)

படைப்பின் தொடக்கத்திலிருந்தே, மனிதனின் இதயம் எஃகு போன்ற திடமானது, அதனால் ஒளிஊடுருவும் இதயம் உருவாக்கப்படுகிறது. பிரபஞ்சம் முழுவதையும் அதில் பார்க்க முடியும், அது பாதுகாப்பாக பாதுகாக்கப்பட்டு, களங்கப்படுத்தப்பட அனுமதிக்கப்படாமலும். சர்வ

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

வல்லமையுள்ள இறைவன் இவ்வாறு விதித்துள்ளான்:

كَلَّا ۖ بَلْ ۜ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ

"அப்படியல்ல! நிச்சயமாக அவர்கள் சம்பாதித்துக் கொண்டிருந்த செயல்கள் அவர்களுடைய இதயங்களை துருப்பிடித்துவிட்டன." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 83, வசனம் 14)

அன்புள்ள பிரியமானவரே! மனிதனும் மிருகங்கள், பிசாசுகள் மற்றும் மிருகங்களின் குணாதிசயங்களையும் பண்புகளையும் கொண்டிருப்பதால், தேவதூதர் போன்ற குணங்கள் ஒருவரின் சொத்தாக இருக்கும்போது, மற்ற விஷயங்கள் நிலையற்றவை என்று நீங்கள் கூறலாம்? மனிதன் தேவதூதர்களின் தன்மையைப் பெறுவதற்காக படைக்கப்பட்டான் என்றும், உண்மையில், மற்ற விஷயங்களுடன் எந்த தொடர்பும் இல்லை என்றும் ஒருவர் எவ்வாறு உறுதிப்படுத்த முடியும்? மனிதன் "*அஷ்ரஃபுல் மக்லூகத்*" அல்லது கடவுளின் படைப்புகள் அனைத்திலும் உயர்ந்தவனாக படைக்கப்பட்டான் என்ற மறுக்க முடியாத உண்மையில் பதில் உள்ளது. இவ்வாறு, ஒருவன் மிருகங்களையும் மிருகங்களையும் விட உயர்ந்தவன். சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் கடவுள் வழங்கிய அந்தஸ்து அதன் மீதான அவரது கருணையின் உச்சக்கட்டமாகும். உதாரணமாக, குதிரை கழுதையை விட உயர்ந்தது, ஏனெனில் கழுதை எடையை மட்டுமே சுமக்கிறது, அதேசமயம் ஒரு குதிரை நைட்-ரைடரின் முழுமையான கட்டளைக்கு போரில் தைரியமாக பாய்கிறது, இருப்பினும் அதன் சொந்த கோட்டையில், குதிரை கழுதையைப் போலவே எடையைச் சுமக்க முடியும். எனவே, அவற்றுக்கிடையில் குறிப்பிடத்தக்க வேறுபாடு உள்ளது. குதிரைக்கு இந்த குணங்களும், மிகவும் அழகான தாங்கும் தன்மையும் இல்லையென்றால், அதன் அந்தஸ்து அனைத்து நோக்கங்களுக்கும் நோக்கங்களுக்கும் கழுதையைப் போல குறைக்கப்பட்டிருக்கும்.

அதேபோல், சிலர் சாப்பிடவும், குடிக்கவும், சரீர இன்பங்களுக்கான தங்கள் ஆசையை நிறைவேற்றவும் கட்டப்பட்டதாக நினைக்கிறார்கள். இந்த வகையான மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கை முழுவதையும் இத்தகைய

துரதிருஷ்டவசமான முயற்சிகளில் வீணடிக்கிறார்கள். தங்கள் எதிரிகளையும் சக மனிதர்களையும் இழிவுபடுத்தவும், இழிவுபடுத்தவும், வெல்லவும் மட்டுமே தாங்கள் பிறந்தவர்கள் என்று நம்புபவர்களும் உள்ளனர். வெற்றி பெற்றவர் அல்லது தோற்கடிக்கப்பட்டவர், அவர்கள் அரேபியர்கள், துருக்கியர்கள் அல்லது குர்துகள் [அல்லது வேறு எந்த இனம் அல்லது இனம்] அவர்கள் மீது மேலாதிக்கத்தைப் பெற பயன்படுத்தப்படுகிறது. வெளிப்படையாக, இந்த இரண்டு சித்தாந்தங்களும் தவறானவை, ஏனென்றால் மேற்கூறிய வாழ்க்கை மட்டுமே சாப்பிடுதல், குடித்தல் மற்றும் பாலியல் இணைப்பு ஆகியவை ஆசையின் கூறுகளில் விரக்தியடைந்துள்ளன. விலங்குகளுக்கும் இப்படிப்பட்ட ஆசைகள் உள்ளன. ஒட்டகம் அதிக அளவு உணவு மற்றும் தண்ணீரை உட்கொள்ளும் தரத்திற்காக நன்கு அறியப்பட்டதாகும், அதே நேரத்தில் பன்றி அதிகப்படியான உடல்ரீதியான திறன்களைக் கொண்டுள்ளது. அப்படியானால், மனிதன் அவர்களை விட உயர்ந்த அந்தஸ்து கொண்டவனாகக் கருதப்படுவது ஏன்?

மேலும், மற்றவர்களை வெல்வதற்கும் அடிமைப்படுத்துவதற்கும் உந்துதல் அதிகரித்து வரும் கோபம் மற்றும் கோபம் காரணமாகும். இந்த இயற்கை நிகழ்வு மேய்ச்சல் விலங்குகள் மற்றும் காடுகளில் உள்ள காட்டு உயிரினங்களிடமும் காணப்படுகிறது என்று வாதிடலாம். எனவே, மனிதன் அவர்களை விட உயர்ந்தவன் எப்படி? [மனிதர்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும் இடையில்] வேறுபாடு மற்றும் வேறுபாடு எங்கே? பதில் சுய விளக்கம் என்னவென்றால், அது இருந்தபோதிலும் (அதாவது, மனிதன் விலங்குகளுடன் பகிர்ந்து கொள்ளும் குறைந்த அடிப்படை குணங்கள்), ஒப்பிடுகையில் மனிதன் கொண்டிருக்கும் மீட்கும் குணம், மனிதன், அனைத்து படைப்புகளிலும், புத்திசாலித்தனத்தால் ஆசீர்வதிக்கப்படுகிறான், இதன் மூலம் ஒருவர் தனது உயர்ந்த எஜமானரான கடவுளையும் அங்கீகரிக்கிறார். அவரது கைவினை, அவரது படைப்பு மேதைமையை தானாக முன்வந்து பாராட்டவும் பாராட்டவும் இது உதவுகிறது. ஒருவனுடைய மரண எதிரிகளான கோபத்தையும் பேராசையையும் தோற்கடிக்கவும் இது உதவுகிறது. இவை (அதாவது, கோபம், பேராசை மற்றும் கீழ் சுயத்தின் பிற அடிப்படை குணங்கள் இல்லாமை) தேவதூதர்களின் பண்புகள். அவற்றின் குணங்களே ஒருவரை பறவைகள், மிருகங்கள் மற்றும்

மிருகங்களின் [மட்டத்திற்கு] மேலே உயர வைக்கின்றன. எனவே, மனிதன் படைக்கப்பட்ட எல்லாவற்றையும் விட உயர்ந்தவன், அவற்றில் ஒரு வெளிப்படையான விளிம்பைக் கொண்டவன். அவர்கள் அனைவரும் ஒருவரின் அழைப்பில் உள்ளனர். படைக்கப்பட்ட எல்லாவற்றிலும் ஒன்று மிகவும் உயர்ந்தவன் ("*அஷ்ரப் அல்-மக்லுகாத்*").

وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَمَا فِي ٱلْأَرْضِ جَمِيعًا مِّنْهُ

"வானங்களிலுள்ளவையும், பூமியில் உள்ளவையும் அவனிடமிருந்தே உங்களுக்கு வசப்படுத்தியிருக்கிறான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 45, வசனம் 13)

எனவே, மனிதனின் மகத்துவம் ஒருவரின் நேர்மையின் மகத்துவத்தில் உள்ளது, ஒருவர் நிர்ணயிக்கப்பட்ட நற்பண்புகளில் சிறந்து விளங்கும் அளவிற்கு, அனைத்து சாதனைகளிலும் மிகப் பெரியது "*மாரிஃபா*" அல்லது கடவுளின் ஞானம். மீதமுள்ள பண்புகள் ஒப்பிடுகையில் வெளிறிப் போகின்றன, இருப்பினும் எண்ணற்ற உன்னத உந்துதல் சக்திகள் (திறன்கள்) ஒருவரின் மகிமைக்காக மனிதனுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. எனவே, மனிதன் இறக்கும் போது, [குறைந்த அடிப்படை] ஆசை மற்றும் கோபம் போன்ற தீய முக்கிய பண்புகளும் இறந்துவிடும் என்பது சிந்தனைக்கு உணவாகும். [மனிதனின் மரணத்திலும், அதற்குப் பிறகும்] எஞ்சியிருப்பது உயர் தரமான ஒரு 'ரத்தினம்' ஆகும், இது கடவுளின் "*மாரிஃபா*" அல்லது ஞானத்துடன் செராபிக் முறையில் அலங்கரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது ஒருவரின் நிலையான தோழன். இந்த ரத்தினம் தேவதூதர்களின் நண்பனாகவும் இருக்கிறார், அவர் எப்போதும் தாழ்மையுடன் குனிந்து, எல்லா நேரத்திலும் அவருக்கு முன்பாக வணங்குகிறார்:

فِي مَقْعَدِ صِدْقٍ عِندَ مَلِيكٍ مُّقْتَدِرٍ

"சத்தியத்தின் இருக்கையில், சர்வ வல்லமையுள்ள மன்னரின் முன்னிலையில்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 54, வசனம் 55)

அல்லது, ஒரு மனிதன் இறக்கும் போது, ஒருவரின் எச்சங்கள் ஒரு இருண்ட, குருட்டு பொருளாக இருக்கும் - ஒருவரின் தீமைகளின் காரணமாக இருண்டதாகவும் கறைபடிந்ததாகவும் இருக்கும், ஆனால் கோபம் மற்றும் ஆணவம் இல்லாததால் குருட்டுத்தனமாக இருக்கும், இது ஒரு அகங்காரத்தை [உலக வாழ்க்கையில்] அமைதிப்படுத்தவும் திருப்திப்படுத்தவும் பயன்படுத்தப்பட்டது. இதன் விளைவாக, ஒருவர் இந்த தாழ்ந்த சாம்ராஜ்யத்தில் வாழ்கிறார், பின்னர் முன்னாள் பிராந்தியத்திலிருந்து மரபுரிமையாக பெறுகிறார்:

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا۟ رُءُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ

"குற்றவாளிகள் தங்கள் இறைவனின் முன் தலைகுனிந்து நிற்கிறார்கள் என்பதை நீர் காண்பீர். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 32, வசனம் 12)

இதன் விளைவாக, ஒருவர் சாத்தானுடன் "சிஜ்ஜீன்" (மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கையின் மிகக் குறைந்த மற்றும் மிகவும் துயரமான உலகத்திற்கு) *அனுப்பப்படும் போது ஒருவர் அத்தகைய நிலையில் இருப்பார் என்று அர்த்தம். "சிஜ்ஜீன்" என்ற வார்த்தையின் விளக்கம்* அனைவருக்கும் தெரியாது. எனவே, இறைவன் கட்டளையிட்டுள்ளான்:

وَمَآ أَدْرَىٰكَ مَا سِجِّينٌ

"ஸிஜ்ஜீன் என்றால் *என்னவென்று உமக்கு என்ன அறிவது?*" (குர்ஆன், அத்தியாயம் 8, வசனம் 8)

இதய உலகின் அதிசயங்கள் எல்லையற்றவை. உடலின் எல்லா உறுப்புகளுடனும் ஒப்பிடுகையில் இதயம் கொண்டிருக்கும் உயர்ந்த அந்தஸ்து, பக்தியின் உண்மையான பீடம் ஆகியவை இதயம் புதுமையானது என்பதால் தான், ஆனால் பெரும்பாலான மக்கள் அதைப் பற்றி அக்கறை கொள்வதில்லை. இதயத்தின் மகத்துவமும் அதன் பக்தியும் இரண்டு முக்கிய காரணங்களால் ஏற்படுகின்றன:

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

1) காரணமாக "'*இல்ம்*அல்லது அறிவு, மற்றும்

2) காரணமாக "*குத்ரா*அல்லது சக்தி மற்றும் திறன்.

அறிவின் மகத்துவம் இரண்டு காரணங்களால் ஏற்படுகிறது: ஒன்று அனைவருக்கும் தெரிந்தது மற்றும் சுயமாக வெளிப்படையானது, மற்றொன்று மறைக்கப்பட்ட மற்றும் நுட்பமானது. அதை யாராலும் புரிந்துகொள்ள முடியாது. அறிவை அதன் அனைத்து நுணுக்கங்களுடனும் உள்வாங்கிக் கொள்ளும் இதயத்தின் திறனும் சக்தியும் அதன் எல்லைக்குள் உள்ளது. இது பிரிக்க முடியாதது என்றாலும், இது எண் கணிதம், எண்கணிதம், மருத்துவம், ஜோதிடம், தெய்வீக சட்டம் போன்றவற்றை எளிதாகப் படிக்கவும் புரிந்து கொள்ளவும் முடியும். பாலைவனத்தில் மணல் இருப்பது போல இதயத்தில் அடங்கியுள்ள அனைத்து வகையான கல்வியையும் இது உள்ளடக்கியது. எந்த நேரத்திலும், பூமியிலிருந்து வானத்திற்கும், கிழக்கிலிருந்து மேற்கிற்கும் தூரத்தை அதன் தொடர்ச்சியான இயக்கம் மற்றும் புத்திசாலித்தனம் காரணமாக கடக்கிறது. இது தரையில் இருந்தாலும், இது பரந்த அடிவானங்களின் தொலைதூரத்தை அளவிடுகிறது மற்றும் விண்மீன் மண்டலத்தில் உள்ள அனைத்து நட்சத்திரங்கள் மற்றும் விண்மீன்கள் மற்றும் அவற்றுக்கிடையேயான தூரங்களை அறிந்திருக்கிறது. இது தண்ணீரில் இருந்து மீன்களை வெளியே எடுக்கிறது, பறவைகளை வானத்திலிருந்து தரையில் சுடுகிறது, ஒட்டகம், குதிரை மற்றும் யானை போன்ற விலங்குகளை ஒருவரின் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிய வைக்கிறது. உடலின் ஐந்து புலன் உணர்வுகள் அதன் தொழில். அவை அனைத்தும் ஒருவரின் இதயத்தை நோக்கி இயக்கப்படுகின்றன என்பது தெளிவாகிறது. அவை ஆன்மீக உலகத்தில் (ஆத்மாக்களின் சாம்ராஜ்யம்) பகுத்தறிவுக்கான கதவுகள், இதயத்தில் [ஆத்மாக்களின் சாம்ராஜ்யத்தை நோக்கி] ஒரு கதவு திறந்திருக்கும். மறுபுறம், பெரும்பாலான மக்கள் பொருள் உலகத்தைப் பற்றி மட்டுமே அக்கறை கொள்கிறார்கள் (உடல் சாம்ராஜ்யம்) மற்றும் இந்த உடல் உணர்வுகளை அறிவை அடைவதற்கான ஒரே வழி என்று கருதுகிறார்கள்.

உண்மையில், இந்த இரண்டு கதவுகளும் மிகவும் சிறியவை, இருப்பினும், இதயத்தில் பல வகையான அறிவையும் கல்வியையும் பெற பல கதவுகள் திறந்துள்ளன. இரண்டு வளாகங்களில், முதலாவதை எடுத்துக்கொள்வோம், அதாவது, ஒருவர் தூங்கச் சென்று ஒரு கனவு காணும்போது, இந்த உணர்ச்சி உறுப்புகள் செயலற்றதாகிவிடும், ஆனால் இதயத்தின் கதவு திறக்கிறது, இதன் விளைவாக ஆத்மாக்களின் சாம்ராஜ்யத்தில் மற்றும் "*லோஹ் மஹ்ஃபுட்*" அல்லது "பாதுகாக்கப்பட்ட டேப்லெட்" (அதாவது, கடந்த காலத்தின் அறிவைக் கொண்ட கடவுளின் பதிவுகள் புத்தகம், நிகழ்காலம் மற்றும் எதிர்காலம்), ஒருவர் விதிக்கப்பட்ட விஷயங்களைப் பார்க்கத் தொடங்குகிறார் (கடவுள் ஏற்கனவே அறிந்திருக்கிறார்) அல்லது எதிர்காலத்தில் என்ன நடக்கப் போகிறது என்பதை அறிந்து கொள்கிறார். சில நேரங்களில், விளக்கம் தேட வேண்டிய விஷயங்களின் அறிகுறிகள் கிடைக்கின்றன. ஒரு விதியாக, விழித்திருப்பவர் "*மாரிஃபா*" அல்லது க்னோசிஸுக்கு அதிக தகுதியானவர் என்று கருதப்படுகிறது. ஆயினும்கூட, பொதுவாகச் சொன்னால், இந்த உணர்ச்சி முகமைகளின் மூலம் "*ஆலம் அல்-கெய்ப்*" (கண்ணுக்குத் தெரியாத மற்றும் அறியப்படாதவற்றின் களம்) பற்றிய இந்த விஷயங்களை அவர்கள் அறிந்து கொள்வதற்கான வாய்ப்புகள் குறைவு என்பதை அவர்கள் உணர்கிறார்கள்.

இந்த கனவுகளின் விஷயத்தைப் பற்றி ஒரு சாதாரண நரம்பில் வாழ முடியாது, ஆனால் இதயம் ஒரு சுத்தமான பளபளப்பான கண்ணாடி போன்றது என்றும், பாதுகாக்கப்பட்ட டேப்லெட் ("*லோஹ் மஹ்ஃபுத்*") ஒரு கண்ணாடி போன்றது என்றும் சொல்வது போதுமானது, அதில் உடல் இருப்பின் சாம்ராஜ்யத்தில் உள்ள அனைத்து விஷயங்களின் படங்களும் ("*ஆலம் மௌஜூதத்*"), நாம் இருக்கும் சாம்ராஜ்யத்தை பார்க்க முடியும். சுத்தமான பளபளப்பான கண்ணாடி [இதயத்தின்] முகப்புகளை எதிர்கொள்ளும்போது, அவை தெளிவாகத் தெரியும். அப்படியானால், இதயம் ஒரு சுத்தமான பளபளப்பான கண்ணாடி போல இருக்கும்போது, இந்த உணர்வுகளின் தூண்டுதல்களை [இருப்பின் உடல் சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து] திசைதிருப்புவதில் இருந்து ஒருவர் தனது சுயத்தை துண்டிக்கும்போது, ஒருவர் பாதுகாக்கப்பட்ட டேப்லெட்டுக்கு ("*லோஹ் மஹ்ஃபுட்*") நெருக்கமாக வருகிறார். இத்தகைய உண்மையான உணர்வுகளால் இதயம் நிரப்பப்படும் வரை, அது ஆன்மீக உலகத்தில்

பரவசத்தில் சுற்றி வருகிறது ("*ஆலம் ருஹானி*"). இருப்பினும், கனவில், இந்த உணர்வுகள் நிறுத்தப்படுகின்றன, ஆனால் அவற்றின் உருவம் அல்லது சிந்தனை நீடிக்கும். அதேசமயம் "*ஆலம் மிதல்*" (கற்பனையின் சாம்ராஜ்யம்) இல், உணர்வு அல்லது சிந்தனையை சில நேரங்களில் மங்கலாக கருதலாம். மனிதன் இறக்கும் போது, இறுதியாக முக்காடு அகற்றப்படுகிறது. [உடல் சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து] எந்த உணர்வுகளும் அல்லது உணர்வுகளும் எஞ்சியிருக்கவில்லை. விஷயம் (அதாவது, உண்மை, உண்மை மற்றும் விஷயங்களின் உண்மையான தன்மை) வெளிப்படையானது. இறந்தவரிடம் பின்னர் கூறப்படுகிறது:

فَكَشَفْنَا عَنكَ غِطَآءَكَ فَبَصَرُكَ ٱلْيَوْمَ حَدِيدٌ

"இப்பொழுது நாம் உம்முடைய திரையை உம்மை விட்டும் அகற்றிவிட்டோம்; இன்றைக்கு உன் பார்வை கூர்மையானது" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 50, வசனம் 22)

ஒருவர் பதிலளிக்கிறார்:

رَبَّنَآ أَبْصَرْنَا وَسَمِعْنَا فَٱرْجِعْنَا نَعْمَلْ صَٰلِحًا إِنَّا مُوقِنُونَ

"எங்கள் இறைவனே! நாங்கள் பார்த்தோம், கேட்டோம்; "எங்களை மீட்டு விடு, நாம் நற்கருமங்களைச் செய்வோம்; நாங்கள் இப்போது உறுதியாக இருக்கிறோம் [பொருளின் யதார்த்தத்தைப் பற்றிய உறுதியுடன்]." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 32, வசனம் 12)

இதயத்தின் கதவு "*ஆலம் அல்-மலாகுத்*" அல்லது தேவதூதர்களின் சாம்ராஜ்யத்தை நோக்கி உள்ளது என்பதற்கான இரண்டாவது ஆதாரம் என்னவென்றால், விவேகமான சிந்தனை மற்றும் பக்தியுள்ள சந்தேகங்கள் அல்லது வரவிருக்கும் ஆபத்துகளைப் பற்றிய பயம் ஆகியவற்றிலிருந்து தப்பிக்கக்கூடிய யாரும் இல்லை. இத்தகைய எண்ணங்கள் புலன்களிலிருந்து வெளிப்படுவதில்லை, ஆனால் அவை இதயத்திலிருந்து வெளிப்படுகின்றன. இந்த எதிர்பார்க்கப்பட்ட ஆபத்துகளின் தோற்றம் மற்றும் ஆதாரம் யாருக்கும் தெரியாது. அனைத்து அறிவும் புலன் உறுப்புகளிலிருந்து வெளிப்படுவதில்லை

என்பதை இந்த பகுப்பாய்வு உறுதிப்படுத்துகிறது. மேலும், இதயம் உண்மையில் "*ஆலம் ருஹானி*" அல்லது ஆத்மாக்களின் சாம்ராஜ்யத்துடன் தொடர்புடையது, இந்த [பொருள்] உலகத்துடன் அல்ல. வெளிப்படையாக, இந்த புலன் உறுப்புகள் இந்த உலகத்திற்காக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. மனிதன் இந்த உலகின் உலகியல் பரிசீலனைகளிலிருந்து விடுபடாவிட்டால், இந்த புலன் உறுப்புகள் எந்த பயனும் இல்லாத நிலையில், அடுத்த ஒன்றுக்கு ஒரு மென்மையான பாதையை உருவாக்க முடியாது.

ஆகையால், ஒரு மனிதன் ஆழ்ந்த உறக்கத்தில் அல்லது இறக்காவிட்டால், ஆத்மாக்களின் சாம்ராஜ்யத்திற்கு ஒருவரின் இதயத்தின் கதவு திறக்கப்படாது என்று தவறாக புரிந்து கொள்ளாதீர்கள். ஒருவன் கடினமாக உழைத்தால், திமிர்பிடித்த கோபத்தை வெல்கிறால், தன்னை தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டால், அதாவது தன் ஆன்மாவை தீமையிலிருந்து சுத்திகரித்து, கண்களை மூடிக்கொண்டு, ஒரு தனிமையான இடத்தில் உட்கார்ந்து, உலக எண்ணங்கள் அனைத்தையும் அழித்து, ஒருவர் தனது இதயத்தையும் ஆன்மாவையும் ஆத்மாக்களின் உலகத்தில் மிகவும் பக்தியுடன் மூழ்கடித்தால், ஒருவர் தனது நாக்கால் ஒரு வார்த்தையைக் கூட உச்சரிக்கவில்லை, ஆனால் அதன் ஒவ்வொரு இழையும் "*அல்லாஹ், அல்லாஹ்*" (அதாவது, கடவுளின் ஒரே தனிப்பட்ட பெயர், அதேசமயம், "கடவுள்" என்பது அவர் கொண்டு வந்த அனைத்திற்கும் எஜமானர், படைப்பாளர், பராமரிப்பாளர் மற்றும் வழங்குபவரான பரம புருஷரைக் குறிக்கும் ஒரு பொதுவான மொழி குறிப்பிட்ட வழியாகும்) ஒவ்வொரு இதயத் துடிப்புடனும், ஒருவர் தன்னையும் கடவுளைத் தவிர முழு உலகத்தையும் முற்றிலும் அறியாத வரை, ஒருவரின் இதயத்தில் உள்ள ஆசீர்வாதங்களின் கதவு திறந்து திறந்திருக்கும். தூக்கத்தில் மற்றவர்கள் என்ன செய்வார்கள் என்பதை விழித்தெழுந்த நிலையில் ஒருவர் காண்பார். தேவதூதர்களின் அழகான ஆத்மாக்கள் அழகிய வடிவங்களில் ஒருவரின் மீது இறங்குவார்கள். ஒருவர் கடவுளின் தீர்க்கதரிசிகளைப் பார்க்கத் தொடங்குவார், அவர்களிடமிருந்து பயனடைவார். இந்த உலகத்தின் பரலோக உயிரினங்கள் மற்றும் அடுத்த "*மலகூட்*" - ஆழ்ந்த தேவதூதர், அவருக்குத் தெரியும். மிகவும் அதிர்ஷ்டசாலி ஒருவர், ஒருவரின் கருத்தாக்கத்திற்கு அப்பாற்பட்ட விசித்திரமான தரிசனங்களையும் இயற்கைக்கு

அப்பாற்பட்ட விஷயங்களையும் காண்பார். முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் இந்த கூற்று அத்தகைய நபரைப் பற்றியது. ஒருவர் தூங்காமல் அல்லது இறந்து போகாமல் இத்தகைய விஷயங்கள் சாத்தியம் என்பதை இது தெளிவுபடுத்துகிறது:

رُوِيَتْ لِى الْأَرْضُ فَأُرِيتُ مَشَارِقَهَا وَمَغَارِبَهَا

"பூமி முழுவதும் எனக்குக் காட்டப்பட்டது, அதனால் அதின் கிழக்கையும் அதன் மேற்குகளையும் கண்டேன்".

புனித குர்ஆனின் பின்வரும் வசனமும் இந்த விஷயத்தைக் கொண்டுள்ளது:

وَكَذَٰلِكَ نُرِىٓ إِبْرَٰهِيمَ مَلَكُوتَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ

"இவ்வாறே நாம் இப்றாஹீமுக்கு வானங்கள், பூமி ஆகியவற்றின் ஆட்சியைக் காண்பித்தோம். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 6, வசனம் 75)

தீர்க்கதரிசிகளின் உறுதியான நம்பிக்கைகளும் நல்ல நியாயத்தீர்ப்பும் ஒரே மாதிரியாக இருந்தன. இதற்கும் புலன்களுக்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை, மாறாக, கம்பீரமான சாதனை என்பது கடவுளின் பாதையில் அவர்கள் கடின முயற்சியின் பலனாகும். அல்லாஹ் பிரகடனம் செய்துள்ளான்:

وَتَبَتَّلْ إِلَيْهِ تَبْتِيلًا

"அல்லாஹ்வின் மீது உம்மை அர்ப்பணித்துக் கொள்ளுவீராக." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 73, வசனம் 8)

அப்படி இருக்கும்போது, அவன் எல்லாவற்றையும் ஒழுங்குபடுத்துகிறான். அவனே (எல்லாவற்றிற்கும்) பேராற்றலுடையவன்.

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

رَّبُّ ٱلْمَشْرِقِ وَٱلْمَغْرِبِ لَآ إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ فَٱتَّخِذْهُ وَكِيلًا

"கிழக்கிற்கும், மேற்கிற்கும் இறைவன்; அவனைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாருமில்லை ஆகவே அவனைக் கண்காணிப்பவனாக ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 73, வசனம் 9)

ஆகவே, நீங்கள் அவன் மீதும், அவன் மீதும் சார்ந்திருக்க வேண்டும்; அவனையன்றி (வேறு) எல்லாவற்றையும் விட்டும் நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டியதில்லை.

وَٱصْبِرْ عَلَىٰ مَا يَقُولُونَ وَٱهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا

"அவர்கள் சொல்வதை பொறுமையுடன் பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள் [பொய்கள், தீங்கு விளைவிக்கும் விஷயங்கள், தாக்குதல்கள், குற்றச்சாட்டுகள், துஷ்பிரயோகங்கள் மற்றும் விமர்சனங்கள் அடிப்படையில்] அவர்களை அன்புடன் கைவிடுங்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 73, வசனம் 10)

இத்தகைய முதன்மையான நல்லொழுக்கம் தங்கள் அயராத உழைப்பு மற்றும் அவருக்கு நிரந்தரமாக கடமையாக இருக்க வேண்டிய கடினத்தன்மையில் உறுதியான அவர்களின் கடின பயிற்சியில் வெளிப்படுகிறது. இது மனிதனின் இதயத்தை தூய்மைப்படுத்துகிறது. மக்களின் பகைமை பற்றிய எல்லா பயங்களுக்கும் உலக அக்கறைகள் மற்றும் ஏக்கங்களின் கவர்ச்சிகரமான கண்ணிகளுக்கும் மேலாக ஒருவர் உயர்ந்தார். அத்தகைய கடின உழைப்பிற்குப் பிறகு அடையப்பட்ட அத்தகைய அறிவின் பெருமைமிக்க உரிமையாளராக இருப்பது, தனித்துவமான ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட *"வாலி"* அல்லது கடவுளின் நண்பர் மற்றும் நெருங்கிய நபரின் பொறாமைக்குரிய நல்ல அதிர்ஷ்டமாகும். ஒன்று உயரமான பீடத்தில் நிறுவப்பட்டுள்ளது. ஆயினும்கூட, வெளிப்படையான காரணங்களுக்காக கடவுளின் தீர்க்கதரிசிகளின் அந்தஸ்து அவர்களுக்கு உயர்ந்தது.

எவ்வாறாயினும், அத்தகைய [உயர்ந்த ஆன்மீக] நிலையைப் பெறுவது கடவுளின் தீர்க்கதரிசிகளுக்கு மட்டுமே பொருந்தும் என்று தவறாக வழிநடத்த வேண்டாம். உண்மையில், ஒவ்வொரு நபரும் தனது சொந்த உரிமையில் அதைச் செய்ய முடியும். எடுத்துக்காட்டாக, இரும்பு இல்லை, அதன் சொந்த அடிப்படை உள்ளார்ந்த தன்மை காரணமாக, ஒரு பளபளப்பான கண்ணாடியாக வடிவமைக்க முடியாது, அதில் ஒருவர் உலகில் உள்ள எதையும் பார்க்க முடியும். அது பின்னர் களங்கப்படுத்தப்படலாம் மற்றும் களங்கப்படுத்தப்படலாம் என்பது வேறு விஷயம். இயற்கையாகவே, உலக பேராசை மற்றும் சோதனைகள் அதற்கு நிறைய சேதம் விளைவிக்கின்றன மற்றும் [பளபளப்பாக] [இதயத்தின்] கண்ணாடியை சிதைக்கின்றன. தீமை அத்தகைய ஒரு அச்சுறுத்தல் [அது இதயத்தின் பளபளப்பான கண்ணாடியை மூடி சிதைக்கிறது, அது இனி கடவுளின் சத்தியத்தையும் ஒளியையும் பிரதிபலிக்க முடியாது].

மனிதன் யதார்த்தத்தையும் உண்மையையும் மேலோட்டமான புரிதலுடன் தன்னை கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது. [அதற்கு பதிலாக,] ஒருவரின் தொழிலில், ஒருவரின் கற்றலில் கடவுளின் "*மாரிஃபா*" அல்லது ஞானம் உள்ளது என்பதை ஒருவர் உணர வேண்டும். இதுதான் (உண்மையான ஞானம்) அர்த்தம். ஆயினும்கூட, அறிவு இதயத்தை விட குறுகியதாகவும் சிறியதாகவும் உள்ளது. இதயம் உடலின் சவாரி [மற்றும் நேர்மாறாக அல்ல]. இதயத்தின் நோக்கம் சவாரி செய்பவர் அதன் மவுண்டில் சவாரி செய்வதாகும். குதிரை (அதாவது, உடல்) சவாரி செய்பவருக்கு (அதாவது, இதயம்) மற்றும் குதிரைக்கு (அதாவது, உடல்) சவாரி செய்பவர் (அதாவது, இதயம்) அல்ல.

உங்கள் சொந்த சுயத்தை விட உங்களுக்கு நெருக்கமாக எதுவும் இல்லை என்பதை புரிந்து கொள்ளுங்கள், ஆனால் நீங்கள் அவ்வாறு செய்யத் தவறிவிட்டீர்கள். தன்னை அறியாமல், மற்றவர்களை அறிந்திருப்பதாகக் கூறிக்கொள்ளும் நபர், தனக்கு உணவளிக்க முடியாத அந்த ஏழையைப் போன்றவர், ஆனால் நகரத்தின் ஏழைகள் மற்றும் ஆதரவற்றவர்களை

ஒருவரின் சாப்பாட்டு மேசையில் வைத்திருப்பதாகக் கூறிக்கொள்கிறார். அத்தகைய கூற்று அபத்தமானது.

ஒருவரின் இதயம் எவ்வளவு பெரியது மற்றும் சலுகை பெற்றது என்பதை ஒருவர் உணர வேண்டும் என்பதே இந்த சொற்பொழிவின் நோக்கம். அல்லாஹ் இந்த மகத்தான அருட்கொடையை உங்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறான், ஆனால் அதை உங்களுக்கு மறைத்திருக்கிறான். நீங்கள் அதை ஆராய்ந்து பார்க்காவிட்டால், அதற்கு பதிலாக, அதை வீணடித்து, அலட்சியமாக இருந்தால், அது உங்களுக்கு பெரும் இழப்பு மற்றும் புலம்பல் தரும் விஷயமாக இருக்கும். ஆகையால், இந்த மகத்தான தெய்வீக வரத்தின் நல்லொழுக்கத்தை - சத்தியத்தை அடைய கடினமாக பாடுபட வேண்டியது உங்கள் கடமையாகும். இவ்வுலகத்தின் சாதாரண தேடல்களில் அதன் தேடலை இழப்பதற்குப் பதிலாக, அதன் உச்சக்கட்டத்தை [மற்றும் இறுதி நோக்கத்தை] நாடுங்கள், இதனால் நீங்கள் இவ்வுலகத்திலும் மறுமையிலும் மதிக்கப்படுவீர்கள் மற்றும் மதிக்கப்படுவீர்கள். அதாவது, அதற்குப் பிறகு எந்த நிலையற்ற தன்மையும் ஏற்படாத வகையில் கடவுள் உங்களுக்கு அத்தகைய அந்தஸ்தையும் ஸ்திரத்தன்மையையும் வழங்குவார், அதற்குப் பிறகு எந்த பலவீனமும் இருக்கக்கூடாது என்று நீங்கள் பலத்தைப் பெறுவீர்கள், தெய்வீக அழகின் அருகாமையில் இருப்பது உங்கள் பொறாமைக்குரிய விதியாக இருக்கலாம். அதைத் தடுக்க எதுவும் இருக்கக்கூடாது என்று நீங்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படலாம். நீங்கள் அடையக்கூடிய உண்மையான அந்தஸ்து உங்கள் செயல்திறன் மற்றும் அதற்கு தகுதியான நீங்கள் பெறக்கூடிய திறனைப் பொறுத்தது.

இது மிகவும் அவசியம். இல்லையெனில், நீங்கள் விஷயங்களை ஆராய்ந்தால், வெப்பம், குளிர், பசி, தாகம், வியாதி, துன்பம் ஆகியவற்றின் மனத்தாழ்மையில் இருப்பதை விட பெரிய துன்பம் எதுவும் இல்லை என்பதை நீங்கள் காண்பீர்கள். ஒருவர் செய்து மகிழ்கும் காரியங்கள் சில சமயங்களில் ஒருவருக்கு தீங்கு விளைவிக்கலாம். ஒருவருக்கு நன்மை பயக்கும் என்று ஒருவர் நினைக்கும் விஷயங்கள், கவலைகள், மன அழுத்தம் மற்றும் சிரமம் நிறைந்ததாக இருக்கலாம். எனவே, ஒருவர் கவனமாக நடக்க வேண்டும்.

ஒரு மரியாதைக்குரிய நபர், நாம் [பொதுவாக] அறிவோம், ஒருவரின் அறிவு, சக்தி, சாதனைகள், வலுவான விருப்பம், மன உறுதி மற்றும் நல்ல சுயவிவரம் ஆகியவற்றின் காரணமாக மரியாதைக்குரிய நபர். அதே நேரத்தில், ஒரு நபரின் அறிவு, கற்றல் அல்லது கல்வியைப் பொறுத்தவரை, நாம் அதை தியானத்தில் செலுத்தினால், ஒருவர் எல்லாவற்றிலும் மிகவும் அறியாமையில் இருப்பதைக் காண்போம், அதாவது, ஒருவரின் மூளையில் உள்ள ஒரு நரம்பு கூட சிதைந்தால், ஒருவர் பைத்தியம் அல்லது ஒருவரின் மரணம் கூட ஆபத்து உள்ளது. அதன் காரணம் அல்லது சிகிச்சை ஒருவருக்கு தெரியாது. மேலும், இதற்கான சிகிச்சைக்கான மருந்து கண் முன்னே கிடக்கிறது, ஆனால் இந்த மருந்தே ஒருவரின் நோயை குணப்படுத்துகிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியாமல் இருக்கலாம். ஒருவரின் சக்தியைப் பொறுத்தவரை, ஒருவர் மிகவும் உதவியற்றவராக இருக்கிறார், சில நேரங்களில் ஒரு ஈயைக் கூட கொல்ல முடியாது. அந்த விஷயத்தில், ஒரு சிங்கம் அவ்வாறு செய்ய கடவுளால் நியமிக்கப்பட்டால், அது அதனால் கொல்லப்படுகிறான். குளவி கொட்டினால், ஒருவர் அமைதியற்றவராக மாறுகிறார். அதேபோல், ஒருவர் தனது பிடியை இழக்கிறார், ஒரு சிறிய அளவு வெள்ளி இழந்தாலும் கூட அதைப் பற்றி மிகவும் கவலையடைகிறார் மற்றும் அமைதியற்றவராக இருக்கிறார். எனவே, ஒருவர் சிறிது நேரம் உணவு இல்லாமல் இருக்க வேண்டியிருந்தால், ஒருவரின் சமநிலையை இழக்கிறாரா? எனவே, ஒரு மனிதனை விட பலவீனமாக யார் இருக்க முடியும்? ஒருவரின் அழகு மற்றும் ஒருவரின் பொதுவான நடத்தையின் அழகைப் பற்றி பேசுகையில், இது ஒரு சேறு குவியலில் ஒரு தோல் கூடாரத்தின் அதிகப்படியான நீட்டிப்புடன் ஒப்பிடலாம். ஒரு நபர் இரண்டு நாட்களுக்கு குளிக்கவில்லை என்றால், ஒருவர் துர்நாற்றம் வீசத் தொடங்குவார் என்பதும் அனைவரும் அறிந்த உண்மை; மக்களால் தவிர்க்கப்பட வேண்டும் மற்றும் பொதுவாக பொதுவில் அவமானப்படுத்தப்பட வேண்டும், மேலும் பல சிக்கல்கள் ஏற்படலாம். மனிதனை விட அழுக்கு எதுவும் இல்லை, ஏனெனில் அழுக்கு பொருள் எல்லா நேரத்திலும் ஒருவரிடம் இருக்கும், ஒருவர் தன்னுடன் எடுத்துச் செல்கிறார், ஒரு நாளைக்கு பல முறை கழுவுகிறார்.

ஒரு முறை மிகவும் மதிக்கப்படும் துறவியும் ஞானவாதியுமான ஷேக் அபு சயீத் (ரலி) சில *சூஃபிகளுடன் (*தெய்வீக அருகாமையை அடைய உள் மாற்றத்திற்காக ஆன்மீக பாதையில் பாடுபடுபவர்கள்) எங்கோ சென்று கொண்டிருந்தார் என்று ஒரு உவமை மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளது. அவர்கள் ஒரு இடத்தை அடைந்தபோது, அங்குள்ள மக்கள் மனித கழிவுகளை சுத்தம் செய்யும் வேலையைச் செய்வதைக் கண்டனர். பாதை துர்நாற்றம் வீசும் அழுக்கால் சிதறிக் கிடந்தது. அதைக் கண்டு அனைவரும் திகைத்துப் போனார்கள், மூக்கை மூக்கிக்கொண்டு அங்கும் இங்கும் ஓடினர், ஆனால் *ஷேக் (*ஆன்மீக வழிகாட்டி) அங்கேயே நின்று, "மக்களே, கேளுங்கள்! இந்த அழுக்குக் குவியல் என்னிடம் என்ன சொல்கிறது தெரியுமா?" அவர்கள், "என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "நேற்று வரை பழங்கள், இனிப்புகள் போன்றவற்றின் வடிவில் சந்தையில் இருந்தேன் என்று கூறப்படுகிறது. மக்கள் எனக்காக ஆடம்பரமாக பணம் செலவழித்தனர். நான் ஒரே இரவில் அவர்களின் வயிற்றில் இருந்தேன், பின்னர் நான் இந்த அருவருப்பான வாசனை அழுகல் மாறியது. நான் உன்னை விட்டு ஓடிப்போகலாமா அல்லது நீ என்னை விட்டு ஓடிப்போகலாமா?"

உண்மை என்னவென்றால், மனிதன் இந்த உலகில் பலவீனமானவனாகவும், அபூரணமானவனாகவும், உதவியற்றவனாகவும் இருக்கிறான். ஆயினும்கூட, கியாம நாளில் ஒருவர் முழு வீச்சில் இருப்பார். சூழ்நிலைகளில், ஒருவர் "*கிமியா அஸ்-சாதா"* அல்லது "நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றியின் ரசவாதம் அல்லது உருமாற்ற முகவர்" ஐ ஒருவருடன் தக்க வைத்துக் கொண்டால், ஒருவர் விலங்குகளின் அந்தஸ்துக்கு மேலே உயர்ந்து தேவதூதர்களின் அந்தஸ்தை அடைவார். ஆனால் ஒருவன் உலகத்திற்கும் உலக ஆசைகளுக்கும் இரையாகிவிட்டால், நாய்களும் பன்றிகளும் ஒன்றை விட சிறந்தவை, ஏனென்றால் அவை சிதறிப்போகும் [என்றென்றும் மறைந்துவிடும்], ஆனால் மனிதன் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் செய்த தனது சொந்த தீய செயல்களின் தெய்வீக தண்டனை மற்றும் துன்பங்களில் மூழ்கிவிடுவான். இதன் பொருள், மனிதன் தனது அந்தஸ்தின் மகத்தையும், மேன்மையையும் உணர்ந்திருந்தால், அதை நிறைவேற்றத் தவறினால், ஒருவருக்கு ஏற்படக்கூடிய தீங்கு மற்றும் இழப்பை ஒரே நேரத்தில் நினைவில் கொள்ள வேண்டும். அத்தகைய விஷயங்களை

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

கையிருப்பது, கடவுளின் "*மாரிஃபா*" அல்லது ஞானத்தின் திறவுகோலாகும். இவையனைத்தும் ஒருவர் தனது சுயத்தை அடையாளம் காண போதுமானதாக இருக்க வேண்டும்.

கடவுளை அறிவது

நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் உண்மையான நிலையான வெற்றியின் ரசவாதம் (அல்லது உருமாற்ற முகவர்) பற்றிய தனது அற்புதமான விளக்கத்தை கசாலி தனது புத்தகத்தில் "*கிமியா-இ-சாதாத்*" அல்லது "நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கான மாற்றத்தின் ரசவாதம் அல்லது மாற்றும் முகவர்" என்ற புத்தகத்தில் தொடர்கிறார், "கடவுளை அறிவது" என்ற நித்திய பேரின்பத்தின் இந்த ரசவாதத்தின் (அல்லது உருமாற்ற முகவரும்) நான்கு தலைப்புகளில் (அல்லது தேவைகள்) இரண்டாவதை விளக்குவதன் மூலம். நித்திய பேரின்பத்தின் உருமாற்ற முகவருக்கான இரண்டாவது தேவையை விளக்குவதில், அவர் எழுதுகிறார் [3]:

அன்புள்ள பிரியமானவரே! அல்லாஹ் விதித்துள்ளான் என்று முந்தைய நபிகள் மீது விதிக்கப்பட்ட வேதங்களில் கூறப்பட்டுள்ளது:

اَعْرِفْ نَفْسَكَ تَعْرِفْ رَبَّكَ

"உம்மை அடையாளம் கண்டுகொள்ளுங்கள், அப்பொழுது உங்கள் இறைவனை அறிவீர்கள்.

மேலும், இந்த கூற்று ஹதீஸின் காலங்கள் மற்றும் நூல்கள் (நபிகள் நாடுகள்) மற்றும் முஹம்மது நபியின் தோழர்கள் காலத்திலிருந்தே நன்கு அறியப்பட்டதாகும்:

مَنْ عَرَفَ نَفْسَهُ فَقَدْ عَرَفَ رَبَّهُ

"எவர் தன்னை அடையாளம் கண்டுகொண்டால், அவர் தனது இறைவனை அடையாளம் கண்டு கொண்டார்."

மனிதனின் இதயம் ஒரு [பளபளப்பானது] கண்ணாடி போன்றது [அதன் மீது குடியேறிய தூசி அகற்றப்பட்டு, பளபளப்பான கண்ணாடியாக அதன் செயல்பாட்டைத் தடுக்கும் எதையும் மேற்பரப்பில் சுத்தம் செய்தால்]. தன் பார்வையையும் கவனத்தையும் அதன் மீது குவிப்பவன் கடவுளை அறிந்து கொள்வான். விஷயம் என்னவென்றால், இந்த கண்ணாடியைப் பார்க்காமல் தங்களைத் தாங்களே வீணாக பாராட்டிக் கொண்டே இருப்பவர்கள், எனவே அவர்கள் தங்கள் இறைவனை அறிய எங்கும் இல்லை. மீண்டும், இதயத்தின் இந்த கண்ணாடியைப் பார்ப்பதில் பதில் உள்ளது "*மாரிஃபா*"(க்னோசிஸ்) கடவுளின் சரியான மெய்யெழுத்தில். எனவே, இதயத்தின் யதார்த்தத்தை சரியான கண்ணோட்டத்தில் அறிவது அதன் இரண்டு வெளிப்படையான அம்சங்களுக்கு அவசியம். ஒன்றைப் புரிந்துகொள்வது மிகவும் கடினம், ஏனெனில் இது [சாதாரண] மக்களின் புரிதலுக்கு அப்பாற்பட்டது. எனவே, அதைப் பற்றி பேசாமல் இருப்பது நல்லது. மற்றொரு அம்சம் என்னவென்றால், ஒருவர் சர்வவல்லமையுள்ள கடவுளைப் பற்றி தனது சொந்த சுயத்தால், அதாவது ஒருவரில் வசிக்கும் சிறப்பு பண்புகள் மூலம் புரிந்துகொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும். அதாவது, முழு பிரபஞ்சத்தின் பரந்த விரிவாக்கத்தில் பரவியுள்ள படைப்புகளின் அருளையும், அழகையும், மனிதனின் இதயத்திற்கும் அவர் அன்புடன் வழங்கியவற்றையும், உடலின் இராஜ்யத்திலும், அதன் உறுப்புகளிலும் அவர் வழங்கியவற்றையும் ஆராய்ந்து ஆராய முயற்சிக்க வேண்டும். ஒருவர் முதலில் வெறும் பொருளாக இருந்தார், இப்போது அவர் ஒரு 'இருப்பு' என்று ஒருவரின் தோற்றம் குறித்து ஒருவர் முழுமையாக சிந்திக்க வேண்டும். இது புனித வேதத்தில் (குர்ஆன்) கூறப்பட்டுள்ளது:

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

هَلْ أَتَىٰ عَلَى ٱلْإِنسَٰنِ حِينٌ مِّنَ ٱلدَّهْرِ لَمْ يَكُن شَيْـًٔا مَّذْكُورًا ﴿١﴾

إِنَّا خَلَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ مِن نُّطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَّبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَٰهُ سَمِيعًۢا بَصِيرًا ﴿٢﴾

"சொல்லிக்கொள்ளப்படாத ஒரு காலம் மனிதனுக்கு வந்துவிட்டதா? நிச்சயமாக நாம் ஒரு விந்தணு துளி ஒன்றிலிருந்து மனிதனைப் படைத்தோம்; பின்னர் நாம் ஒன்றை சோதித்துப் பார்த்தோம், நாம் ஒருவரை செவியுறுத்தலும், பார்ப்பையும் ஆக்கினோம்" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 76, வசனங்கள்: 1-2)

புத்திசாலித்தனம், செவிப்புலன், பார்ப்பது, சுவை, தொடுதல் மற்றும் பேச்சு போன்ற பிற்காலத்தில் ஒருவருக்கு வழங்கப்பட்ட குணங்கள் கூட இல்லாத ஒரு துளி அசுத்தமான நீர் என்பதை ஒருவர் தனது தாழ்மையான தோற்றத்திலிருந்து உணர முடியும். காதுகள், கண்கள், நாக்கு, கைகள் மற்றும் கால்கள், தலை, நரம்புகள், திசுக்கள், எலும்புகள் அல்லது முதுகெலும்பு போன்றவை அதில் இல்லை. சுருக்கமாகச் சொன்னால், ஒருவரின் மரபணு இருப்பு இந்த வெள்ளை நிற நீர்த் துளியை மட்டுமே அதன் ஆரம்ப வடிவத்தில் கொண்டிருந்தது.

இந்த வழிகளில் ஒருவரின் சிந்தனைகள், இவ்வளவு உயர்ந்த உயரங்களை ஏறுவதற்கான மனித ஆற்றல் இருந்தபோதிலும், ஒருவர் சொந்தமாக அல்லது தனது சொந்த பரிணாம வளர்ச்சியால் உருவாகவில்லை என்பதை மேலும் சொல்லும். ஒருவன் தன்னை உருவாக்கிக் கொள்ளவில்லை. ஒன்று வேறொருவரால் உருவாக்கப்பட்டது. ஒருவரின் சொந்த கோட்டில், ஒருவர் ஒற்றை, தனி முடியைக் கூட உருவாக்க முடியாது. ஒருவர் முற்றிலும் உதவியற்றவர். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, ஒருவர் ஒருவரின் சாராம்சத்தில் இருந்தார், ஒரு துளி அசுத்தமான நீரைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. அப்படியென்றால், தன்னை உருவாக்கிக் கொள்ளும் பண்பு எப்படி ஒருவருக்குக் கூற முடியும்? அத்தகைய சுயபரிசோதனை ஒருவரின் இருப்பு மற்றும் ஒருவரின் படைப்பாளரின் யதார்த்தத்தைப் பற்றிய ஒரு அறிவொளியைக் கொடுக்கும் என்று சொல்லத் தேவையில்லை.

பிரபஞ்சத்தில் அவரது படைப்புகளின் நேர்த்தியான பிரகாசத்தை ஒதுக்கிவிட்டு, ஒருவர் தனது உடலின் மகத்தான உயிரினம், அதன் பல்வேறு செயல்பாடுகள், ஒவ்வொன்றும் அதன் தனித்துவமான தரம் மற்றும் செயல்பாட்டைக் கொண்டிருக்கும் போது, சர்வ வல்லமையுள்ள கடவுளின் மகத்துவத்தையும் இணையற்ற சாதுர்யத்தையும் உணர முடியும்.

ஒருவன் பல விஷயங்களுக்காக இறைவனுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும். இறைவன் ஒரு உயர்ந்த ஆத்மாவையும் அழகான உடலையும் பரிசளித்துள்ளார். ஒருவரின் அழகான சுயவிவரம் மட்டுமே ஆழ்ந்த நன்றியுணர்வுடன் அவருக்கு முன்பாக தலைவணங்க வேண்டும். இவ்வாறாக, "*ஜமால்*" அல்லது அழகு மற்றும் "கமல்" அல்லது மேன்மை மற்றும் அருள் ஆகிய இரண்டையும் கடவுளைத் தவிர வேறு யாராலும் வழங்கப்படவில்லை. எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, வேறுவிதமாக ஒன்று என்ன? ஒரு கைப்பிடி தூசியைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை! கடவுள் எதையும் நோக்கமின்றி படைக்கவில்லை. மனித உடற்கூறியலின் ஒவ்வொரு பகுதியும் இன்றியமையாதது, பரிந்துரைக்கப்பட்ட முறையில் செய்ய வேண்டிய ஒரு சிறப்பு கடமை உள்ளது. இந்த கூறுகள் ஒவ்வொன்றும் திறமையாக தயாரிக்கப்பட்டு, திட்டமிடப்பட்டு, திட்டமிடப்பட்டு, [அதற்கு விசேஷமான குறிப்பிட்ட செயல்பாடுகளுக்காக] திட்டமிடப்பட்டுள்ளன. எதுவுமே காணவில்லை அல்லது விரும்பவில்லை. முழு அரசியலமைப்பும் எந்த வகையிலும் சிறந்து விளங்க முடியாத அளவுக்கு முழுமையானது. உதாரணமாக, தாடையில் உள்ள பற்களைப் பாருங்கள். முன்புறம் கூர்மையாகவும் கூர்மையாகவும் இருக்கும், இது ஒரு உண்ணக்கூடிய பொருட்களை போதுமான அளவு வெட்டி துளைக்க உதவுகிறது. அவற்றுக்கு அருகிலுள்ள மற்றவை அகலமானவை, பள்ளம் நிறைந்தவை, தட்டையானவை, அவற்றை நுண்ணிய ஜீரணிக்கக்கூடிய துகள்களாக அரைக்க உதவுகின்றன. நாக்கின் கீழ் உள்ள பகுதி இவ்வாறு உருவாகும் உணவின் துண்டுகளை ஈரப்படுத்துகிறது, இது தொண்டை வழியாக எளிதாகவும் பாதுகாப்பாகவும் செல்ல மிகவும் மென்மையாக இருக்கும். அதேபோல், மனித உள்ளங்கையில் ஐந்து விரல்கள் உள்ளன. நான்கு விரல்களும் ஒத்தவை. ஆனால் கட்டைவிரல் அவர்களிடமிருந்து சிறிது தூரத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இது அவற்றை விட குறுகியதாகவும் சற்று

தடிமனாகவும் இருக்கும். அவர்கள் ஒவ்வொருவருடனும் ஒருங்கிணைந்து செயல்படுவதற்கும், நல்ல பிடிப்பு மற்றும் கையாளுதலுக்காக அனைத்து விரல்களுடனும் கூட்டாக வேலை செய்யும் திறனையும் இது கொண்டுள்ளது. இதையொட்டி, ஒவ்வொரு விரலிலும் மூன்று துளைகள் உள்ளன, ஆனால் கட்டைவிரலில் இரண்டு உள்ளன. மனிதன் இந்த துளைகளை விருப்பப்படி நகர்த்தவும் முறுக்கவும் முடியும். அவற்றை தனியாக வளைப்பதன் மூலம், உள்ளங்கையை கப் செய்யலாம். இரண்டு கைகளின் துளைகளையும் ஒன்றிணைத்து முறுக்குவதன் மூலம், அவற்றை ஒரு வெற்று தட்டாகப் பயன்படுத்தலாம். அதேபோல், இந்த துளைகள் மற்றும் கையின் உள்ளங்கையை மூடுவதன் மூலம், ஒருவர் தனது எதிரியை எதிர்த்துப் போராட அதை ஒரு வகையான குத்துச்சண்டை கையுறையாக மாற்றலாம். மறுபுறம், ஒருவர் அதை நேரான உள்ளங்கைகளுடன் ஒரு தட்டாகப் பயன்படுத்தலாம். எனவே, இந்த விரல்களின் நிலை, அளவு அல்லது அளவு பற்றிய எந்தவொரு விவாதமும் பயனற்ற ஒரு பயிற்சியாக இருக்கும். அவை எவ்வளவு அற்புதமாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளன! இவை அனைத்திற்கும் பிரபஞ்சத்திற்கும் பரம சிற்பி சிறந்த நீதிபதி. அவன் பரிணமித்த அனைத்தையும் அவன் அறிவான்.

மனிதனின் தேவைகள் மற்றும் விருப்பங்கள் எல்லையற்றவை. சிருஷ்டிகரின் படைப்புகளும் எல்லையற்றவை. மனிதனுக்கு அணிவதற்கு ஆடைகள், வாழ ஒரு வீடு மற்றும் பல விஷயங்கள் தேவை. மழை, காற்று, வெப்பம், குளிர் மற்றும் உணவை வளர்ப்பதற்கான நிலம் போன்ற இயற்கை கூறுகளும் இதேபோல் ஒருவருக்கு உற்பத்தி செய்யப்பட்டுள்ளன. தகரம், இரும்பு, வெண்கலம் போன்ற அத்தியாவசிய உலோகங்களும் இதேபோன்று பல்வேறு நோக்கங்கள் மற்றும் தொழிற்சாலைகளுக்காக ஒருவரின் கருவிகள் மற்றும் கருவிகளை தயாரிக்க உதவுவதற்காக மனிதனுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவை அனைத்தும் மற்றும் பல விஷயங்கள் ஒருவருக்கு எடுத்துக்கொள்வதற்கும், அவற்றிலிருந்து பயனடைவதற்கும், வசதியான வாழ்க்கையை நடத்துவதற்கும் உள்ளன. அப்படியானால், மனிதன் சர்வ வல்லமையுள்ள அவருடைய சர்வ வல்லமையின் பிரசன்னத்தை இறுதியில் உணரும் அளவுக்கு ஆர்வமாக இருக்க வேண்டாமா? மனிதனின் இருதயம் அவருடைய அன்பினாலும் அவருடைய

வழிபாட்டினாலும் செழுமைப்படுத்தப்பட வேண்டாமா? ஒரு *ஹதீஸ் குத்ஸி* (அதன் மூலத்திற்காக கடவுளுக்கு கூறப்படும் ஒரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பு) இன் படி, நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

سَبَقَتْ رَحْمَتِي عَلَى غَضَبِي

"என் இரக்கம் என் கோபத்தின் மீது வெற்றி பெற்றது."

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறுகையில், "மனிதகுலத்தின் மீது இறைவன் காட்டும் கருணையும் கருணையும், பாலூட்டும் குழந்தையின் மீது அன்புள்ள தாய் காட்டுவதை விட மிக உயர்ந்தது."

ஒப்பீட்டளவில் குறைந்த அளவில், ஒரு எளிமையான ஆனால் ஒரு நல்ல மனிதர், அத்தகைய விஷயங்களில் கடவுளின் "*மாரிஃபா*" அல்லது ஞானத்தைப் பார்க்கிறார்:

1. ஒரு துளி நீரின் தாழ்மையான தோற்றத்திலிருந்து ஒருவரின் சொந்த படைப்பில்.
2. ஒருவரின் உடலின் உறுப்புகளின் விசித்திரமான பண்புகளில்.
3. ஒருவரின் அனைத்து தேவைகளையும் தேவைகளையும் கடவுளால் வழங்குவதில்.
4. ஒருவரின் உடல் அமைப்பின் அழகில். கடவுளால் உருவாக்கப்பட்ட அழகியல் விஷயங்கள், ஒருவருக்கு கவர்ச்சிகரமான மற்றும் கவர்ச்சிகரமான தோற்றத்தை அளிக்கின்றன.

இறைவன் அத்தகைய நபரை விரும்புகிறார் மற்றும் ஒருவரை தனது "*மாரிஃபா*" அல்லது ஞானத்தால் ஆசீர்வதிக்கிறார். ஒருவரின் சொந்த சுயத்தைப் பற்றிய அத்தகைய மதிப்பீடு, கடவுளின் ஞானத்திற்கு ("மாரிஃபா") ஒரு திறவுகோலாக மாறுகிறது.

உன்னில் உள்ள பிரபஞ்சம்

மனிதன் தனக்குத் தெரியாத விஷயத்தைப் புரிந்துகொள்ள முயல்கிறான். ஒருவர் தன்னிடமுள்ள உள் மற்றும் வெளிப்புற குணங்களால் கடவுளைப் புரிந்துகொள்ள முடிந்தவரை முயற்சி செய்கிறார். ஒருவரின் முயற்சி பாராட்டத்தக்கது என்றாலும், ஒருவரின் அந்தஸ்து எவ்வளவு உயர்ந்ததாக இருந்தாலும், மனிதனின் புரிதல் மற்றும் திறன் குறைவாகவே உள்ளது என்பது உண்மை. இது தொடர்பாக ஒருவரின் தடையற்ற ஆராய்ச்சி வாழ்க்கையில் ஒருவரின் நிலையை உயர்த்தும் என்பதில் சந்தேகமில்லை; ஒருவரின் இதயம் மற்றும் "*நாஃப்ஸ்*" (அல்லது சுயம்) இந்த செயல்பாட்டில் மேலும் மேலும் சுத்திகரிக்கப்பட்டு, அவர் மீது ஒருவரின் மிகுந்த அன்பின் மூலம், ஒருவர் அவருடன் ஒப்பீட்டளவில் நெருக்கத்தை அடைவார், ஆனால் "கடவுள் மட்டுமே கடவுளை முழுமையாக அறிவார்" மற்றும் அவரை சூழ்ந்து கொள்ள முடியாது என்ற உண்மையை ஒருவர் இறுதியில் புரிந்துகொள்வார்.

உதாரணமாக, மனிதனின் இதயம், "*நாஃப்ஸ்*" அல்லது சுயம், உண்மையில், அளவிட முடியாது. இதற்கு பரிமாணங்கள் இல்லை. இது பிரிக்க முடியாதது [எனவே நேரம் மற்றும் இடத்தின் பரிமாணங்களின் அளவு, வரம்பு மற்றும் வரம்புகளின் வரம்புகளுக்கு மேலே]. அதற்கு நிறம் இல்லை. சுருக்கமாகச் சொன்னால், இது எல்லாவற்றிற்கும் மேலானது. அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில், அத்தகைய ஒரு பொருளின் வடிவத்தை ஒருவர் எவ்வாறு தீர்மானிக்க முடியும்? வடிவம் அல்லது தாங்கு உருளைகள் அறியப்படாத ஒரு விஷயத்தை ஒருவர் எவ்வாறு கற்பனை செய்ய முடியும்? எனவே, அது மனிதனின் எந்த குணத்துடனும் ஒத்துப்போவதில்லை.

மனிதனிடம் பல விஷயங்கள் உள்ளன, அவற்றை ஒருவர் உணர்கிறார், ஆனால் அவற்றைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. உதாரணமாக, அன்பையும் வேதனையும் உணர முடியும், ஆனால் அவற்றை மனதில் பார்க்கவோ கற்பனை செய்யவோ முடியாது அல்லது அவற்றுக்கு எந்த வடிவமோ, நிறமோ அல்லது அளவுமோ இல்லை. விஷயம் மிகவும்

சிக்கலானது. மனிதன் உணரும் வெவ்வேறு பகுத்தறிவுகள் மற்றும் நிலைமைகள், ஒருவரின் புலன்களின் வெவ்வேறு கூறுகளுடன் தொடர்புடையவை. உதாரணமாக, குரல் காதுக்கு ஒத்தது என்பதை நாம் அறிவோம். நிறம் கண்களால் பார்க்கப்படுகிறது மற்றும் பாராட்டப்படுகிறது. நாக்கு சுவையை அடையாளம் காண்கிறது மற்றும் மூக்கு வாசனையை உணர்கிறது. மீட்கும் பொதுவான காரணி, புத்திசாலித்தனம் அதற்கும் ஏதாவது தொடர்பு இருக்கலாம். தூண்டல் தர்க்கத்தின் ஒரு புத்தகம் ஒரு அளவிற்கு பிரச்சினைக்கு பொருத்தமானதாக இருக்கலாம், ஆனால் நிச்சயமாக இதயத்திற்கும் அதன் சிறப்பு நன்கொடைக்கும் அல்ல, இது முற்றிலும் வேறுபட்ட வகுப்பில் ஒரு பொருளாகும்.

கடவுள் எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிறார். ஆனால் அவரது பிரசன்னத்தை ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்திற்கு கட்டுப்படுத்த முடியாது, மற்றவர்களைத் தவிர்த்து. அவரது இருப்பும் கட்டளையும் எல்லா இடங்களிலும் உணரப்படுகின்றன. உடலின் எந்த உறுப்புடனும் ஆன்மாவை தனியாக உணர முடியாது. இது கைகளில், கால்களில், தலையில் அல்லது உடலின் வேறு எந்த பகுதியிலும் உள்ளது என்று சொல்ல முடியாது. இந்த உடல் உறுப்புகள் மேலே குறிப்பிட்டபடி பிரிக்கக்கூடியவை, ஆனால் இதயம் மற்றும் ஆன்மா பிரிக்கக்கூடியவை அல்ல. தர்க்கரீதியாக, பிரிக்க முடியாத ஒரு விஷயம், பிரிக்க முடியாத எதிலும் அடங்கியிருக்க முடியாது.

எவ்வாறாயினும், இதயமும் ஆத்துமாவும் உடலின் எந்த உறுப்புடனும் எந்த உறவையும் கொண்டிருக்கவில்லை என்று சொல்வதன் மூலம், அது அவற்றின் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தாது என்று அர்த்தமல்ல. உண்மையில், உடலின் அனைத்து பாகங்களும் அதற்கு அடிபணிந்துள்ளன மற்றும் இதயம், ஆன்மா அல்லது "*நாஃப்ஸ்*" அல்லது மனிதனின் சுயத்தின் நேரடி கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ளன. முழு பிரபஞ்சமும் சர்வ வல்லமையுள்ள கடவுளின் நேரடி கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருப்பதால், இந்த சூழலில் மனிதனின் ஆன்மா ராஜாவாக உள்ளது.

ஆத்மாவின் பொருள் மிகவும் நுட்பமானது மற்றும் நுட்பமானது. அதைப் பற்றிய அனைத்து விவாதங்கள் மற்றும் சொற்பொழிவுகள் இருந்தபோதிலும், இது ஒரு தனித்துவமான மற்றும் நன்கு பாதுகாக்கப்பட்ட ரகசியமாகும். எனவே, அதை ஒரு குறிப்பிட்ட வரம்புக்கு அப்பால் முன்வைக்க முடியாது. உதாரணமாக:

انَّ اللّهَ خَلَقَ ادَمَ عَلٰى صُوْرَتِه

"நிச்சயமாகவே கடவுள் ஆதாமை [அதனால் அவரிடமிருந்து தோன்றிய முழு மனிதகுலத்தையும்] தம் சொந்த சாயலின் மீது படைத்தார்".

இங்குதான் கடவுளுக்கு நன்றாக தெரியும் என்று சொல்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

நாங்கள் இதுவரை தீர்மானித்துள்ளோம்:

1. அல்லாஹ் சர்வ வல்லமையுள்ளவன். அவருடைய மகத்தான தெய்வீக குணங்களின் அருள் அவரில் வெளிப்படுகிறது.
2. அவர் எங்கும் நிறைந்தவர், ஆனால் வேறு எந்த இடத்தையும் அல்லது இடங்களையும் தவிர்த்து எந்த ஒரு இடத்திற்கும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டதாக கருத முடியாது.
3. சுயத்தை அறிவதே அவரது ஞானம் அல்லது "மாரிஃபா" இன் திறவுகோல்.
4. *மனிதனின் உண்மையான நோக்கமும் நோக்கமும் அவரது ஞானம் அல்லது* "மாரிஃபாவை" அடைவதே ஆகும்.

இப்போது எப்படி என்பதை ஒருவர் புரிந்து கொள்ள விரும்புகிறார். அவர் பரம ஆட்சியாளர், மனித இராஜ்யத்தின் பரம அரசர். அவிழ்க்க வேண்டிய பல புதிர்கள் உள்ளன:

1. தேவதூதர்களுக்கு அவர் கட்டளைகளைக் கொடுப்பதும், அவர்களுடைய தாழ்மையான கீழ்ப்படிதலையும் கொடுத்தார்.

2. மேலே வானத்திலிருந்து அவருடைய நியமனங்கள் மற்றும் கீழே உள்ள பூமியின் விண்ணப்பத்துடன் இணங்குதல்.
3. நட்சத்திரங்கள் மற்றும் விண்மீன்களின் தொடர்ச்சியான இயக்கம்.
4. அவனுடைய உயிரினங்களுக்கு, அவற்றின் வாழ்வாதாரத்திற்கு அவன் (மேலே உள்ள வானங்களிலிருந்து) உணவளிப்பான்.

இவை அவரது ஞானத்துடன் தொடர்புடைய உறுதியான கேள்விகள். இந்த விஷயங்களும் இதுபோன்றவையும் "அவருடைய கருணையின் செயல்கள்" என்று அழைக்கப்படுவதின் எல்லைக்குள் வருகின்றன.

இந்த ஆய்வறிக்கையில், அவரது ஞானத்திற்கு ("மாரிஃபா") வழிவகுக்கும் பல படிப்புகளை நாங்கள் தீர்மானித்துள்ளோம். இப்போது நாம் அவரது தெய்வீக செயல்களின் ஞானத்தைப் பற்றி அறிய விரும்புகிறோம் ("Af*'aal"*). வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மனிதன் உடலின் ராஜ்யத்தை எவ்வாறு ஆளுகிறான் என்பதை நீங்கள் அறியாவிட்டால், அனைத்து எஜமானர்களின் எஜமானரான அவர் எவ்வாறு முழு பிரபஞ்சத்தின் மீதும் பரமசாதி ஆட்சி செய்கிறார் என்பதை உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாது. எனவே, மீண்டும், மனிதன் தனது 'சுயத்தை' அறிந்துகொள்ளாவிட்டால், ஒருவரின் ஒவ்வொரு செயலும் இந்த முன்னோக்கில் வழிநடத்தப்படாவிட்டால், ஒருவரால் மர்மத்தைத் தீர்க்க முடியாது என்ற தவிர்க்க முடியாத முடிவுக்கு வருகிறோம்.

எடுத்துக்காட்டாக, நீங்கள் ஒரு காகிதத்தில் "*பிஸ்மில்லாஹ்"* ("கடவுளின் பெயரால், மிகவும் இரக்கமுள்ளவர், மிகவும் இரக்கமுள்ளவர்" என்பதற்கான அரபு வெளிப்பாடு) எழுத விரும்பும்போது, உங்கள் இதயம் முதலில் அவ்வாறு செய்ய விரும்புகிறது, பின்னர் இதயம் (அதாவது, உண்மையான இதயம் மற்றும் உடலின் இடது பக்கத்தில் உள்ள உடல் உறுப்பு அல்ல, இது "இதயம்" என்றும் அழைக்கப்படுகிறது) இந்த விளைவை தூண்டுகிறது மற்றும் அதை செயல்படுத்த மூளைக்கு உத்தரவிடுகிறது. மூளையின் முதல் உணர்திறன் அறை, இது மனித "*கயால்" இடமாகும்*, அதாவது, அதைப் பற்றிய சிந்தனையின் மயக்கம், அதைச் செய்கிறது. சிந்தனையின் கருத்து கருத்தரிக்கப்படுகிறது. இது மூளையின் தசைகளுக்கு மூளையால் வழங்கப்படுகிறது, அவை பரவி உடலுக்கு நீட்டிக்கப்படுகின்றன; எழுதும் விரல்கள் இயக்கப்படுகின்றன,

நரம்புகள் மற்றும் அவற்றின் திசுக்கள் இந்த விளைவுக்கான செய்தியைப் பெறுகின்றன, பதிலுக்கு அவை பேனாவைப் பிடித்து, பெறப்பட்ட தூண்டுதல்களுக்கு ஏற்ப சொற்களை பொறிக்கின்றன. மற்ற புலன் உறுப்புகளும் உதவுகின்றன மற்றும் உடந்தையாக உள்ளன மற்றும் "*பிஸ்மில்லாஹ்*" எழுதப்பட்டுள்ளது. எனவே, முழு பரிவர்த்தனையும் அவ்வாறு செய்வதற்கான அடிப்படை 'விருப்பம்' காரணமாக நடந்தது என்று ஊகிக்கலாம். அதேபோல், எல்லாவற்றின் தொடக்கத்திலோ அல்லது தொடக்கத்திலோ இந்த 'விருப்பம்' அல்லது '*இராதா*' என்பது சாராம்சமாகும். இது கடவுளுக்கு ஒப்படைக்கப்படும்போது, இந்த 'விருப்பம்' கடவுளின் 'உயர்ந்த விருப்பம்' என்று அழைக்கப்படுகிறது.

மனிதனின் விருப்பம் முதலில் ஒருவரின் இதயத்தில் வெளிப்படுகிறது, அங்கு அது உடலின் மற்ற பகுதிகளை அடைகிறது, அதேபோல் கடவுளின் உயர்ந்த விருப்பம் மற்றும் அதன் செல்வாக்கு, முதலில் "*அர்ஷ்*" இலிருந்து தொடங்குகிறது, அதாவது, தெய்வீக சர்வ வல்லமையின் ஆதிக்கம், பின்னர் அது மற்ற நிலைகளையும் மக்களையும் அடைகிறது. மேலும், விருப்பத்தின் இந்த கருத்து ஒருவரின் இதயத்தின் நுட்பமான நுண்ணிய இழைகள் வழியாக மனித மூளையை அடையும் தனித்துவமான முறை; அதேபோல், கடவுளின் சித்தத்தின் இந்த மீற முடியாத ரத்தினம், அவரது "*இராதா*" அல்லது 'விருப்பம்' அவரால் "*அர்ஷ்*" (அல்லது "தெய்வீக சர்வ வல்லமையின் ஆதிக்கம்") இலிருந்து *"குர்சி*", "உச்ச தெய்வீக மேன்மையின் பரலோக இருக்கை" க்கு தெரிவிக்கப்படுகிறது. இந்த ரத்தினம் அவரது தேவதை அல்லது "*ருஹ் அல்-குத்ஸ்*" (பரிசுத்த ஆவியானவர்) இல் வெளிப்படுகிறது. மூளையின் ஆதிக்கம் மனிதனின் இதயத்திற்கு அடிபணிந்திருப்பதைப் போலவே, கடவுளின் உத்தரவுகளின் தாக்கம் உடனடி கீழ்ப்படிதல் மற்றும் இணக்கத்திற்காக, அவரது கட்டளையின் கீழ்ப்படிந்த சாம்ராஜ்யம் மூலம் "குர்சிக்கு" தெரிவிக்கப்படுகிறது. முந்தைய அத்தியாயத்தில் விவரிக்கப்பட்ட முழு செயல்முறையும், இதயத்தில் "*பிஸ்மில்லாஹ்*" ("கடவுளின் பெயரில், மிகவும் இரக்கமுள்ளவர், மிகவும் இரக்கமுள்ளவர்") எழுதும் எண்ணத்தின் வருகையிலிருந்து, அதன் இறுதி மரணதண்டனை, இதேபோல் "ஜௌஹர் *தாலிஃப்*" அல்லது "கடவுளின் விசித்திரமான விருப்பம்" மூலம் ஒரு கம்பீரமான வழியில் தொடங்கப்படுகிறது, இது விண்மீன் மண்டலத்தில்

உள்ள நட்சத்திரங்கள் மற்றும் பிற விண்மீன்களை செயல்படுத்துகிறது, அவர்கள் விரும்பிய பாத்திரங்களை அவர்களுக்கு ஒதுக்குதல். இதன் விளைவாக, அவற்றின் கதிர்வீச்சு (கதிர்கள்) மூலம், அவற்றின் உள்ளார்ந்த ஆற்றலின் அடிப்படையில், வெப்பம், குளிர் மற்றும் இலையுதிர் காலம் போன்ற வானிலை நிலைமைகளை உருவாக்க வளிமண்டலம் கிளர்ந்தெடுக்கப்படுகிறது.

மேலும், பேனா சிதறிய சொற்களை உள்வாங்குவதற்கும் முன்னறிவிப்பதற்கும் "பிஸ்மில்லாஹ்" என்ற ஒருங்கிணைந்த வடிவத்தை வழங்க மையை இயக்கும்போது, அதே வழியில், வெப்பம், குளிர், நீர் மற்றும் தூசி ஆகியவை அவற்றின் கலவைகளை அவற்றின் பல்வேறு வடிவங்கள், வெப்பம் மற்றும் தூசி ஆகியவற்றைக் கொடுக்க அவற்றின் தொடர்புகளால் உருவாக்கப்பட்ட சரியான வடிவங்களை சேகரிக்க இயக்கத்தில் வைக்கின்றன.

பேனா எழுத நகரும் போது, எழுதப்பட வேண்டும் என்று கருதப்பட்டாலும், அதன் பார்வை வடிவமைக்கப்படுகிறது, இது இறுதியில் எழுதப்பட்ட வார்த்தைகளில் வடிவம் பெறுகிறது. அதே வழியில், மேலே குறிப்பிட்டுள்ள சேர்மங்களின் உள்ளார்ந்த மதிப்புகள் இயக்கத்தில் அமைக்கப்படும்போது, அதன் பிறகு, தேவதூதர்களின் ஏஜென்சி மூலம், விலங்குகள் மற்றும் பிற தாவரங்களின் வடிவங்கள் மேலே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள டிரான்ஸ்கிரிப்டுக்கு ஏற்ப காட்சிப்படுத்தப்படுகின்றன "*லோஹ் மஹ்ஃபுட்*" (அனைத்து படைப்புகள் மற்றும் இருப்பு மற்றும் அவை தொடர்பான அனைத்து நிகழ்வுகளின் முழுமையான பதிவைக் கொண்ட பாதுகாக்கப்பட்ட டேப்லெட்). "*அர்ஷ்*" (வெறுமனே "சிம்மாசனம்" ஆனால் உண்மையில், இது தெய்வீக சர்வவல்லமையின் ஆதிக்கம்), "*லோஹ் மஹ்ஃபுட்*" (பாதுகாக்கப்பட்ட டேப்லெட்) மற்றும் "*குர்சி*" (உச்ச தெய்வீக மேன்மையின் பரலோக இருக்கை) ஆகியவற்றின் மேன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு, கடவுள் சொர்க்கத்தில் "அர்ஷ்" இல் வசிக்கிறார் என்று பலர் நினைக்கவில்லை! குர்ஆனில் (நபி) யூனாவின் (*ஸூரா யூனுஸ்*) அத்தியாயத்தில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது:

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

ثُمَّ ٱسْتَوَىٰ عَلَى ٱلْعَرْشِ ۖ يُدَبِّرُ ٱلْأَمْرَ ۖ

"பின்னர் (அல்லாஹ்) அரியணை மீது அமர்த்தினார்; (குர்ஆன், அத்தியாயம் 10, வசனம் 3)

"காஷ்ஃப்" *அல்லது ஆவிக்குரிய திறப்புகள் பெற்றவர்களைப் பற்றி பேசுகையில், அவர்களின் வார்த்தைக்கு அதன் மதிப்பு உள்ளது என்று ஒருவர் சொல்லலாம்:*

إِنَّ اللهَ خَلَقَ آدَمَ عَلَى صُورَتِهِ

"மெய்யாகவே கடவுள் ஆதாமை தம் உருவத்தில் படைத்தார்."

அப்படியானால், "ஒரு ராஜாவுக்கு மட்டுமே ராஜாவின் உண்மையான மதிப்பு தெரியும்" என்று ஜாக்கிரதையாக இருங்கள். நீங்களே உங்கள் சொந்த எல்லைக்குள் ஒரு ராஜாவாக இல்லாவிட்டால், தேவன் உங்களில் தனது கருணையின் ஒரு சாயலை உங்களிடம் ஆசீர்வதிக்கவில்லை என்றால், நீங்கள் ஒருபோதும் அவரது ஞானத்தை ("மாரிஃபா") நெருங்கியிருக்க மாட்டீர்கள். எனவே, உங்களைப் படைத்து, உங்கள் ராஜ்யத்தின் அரசாட்சியை உங்களுக்கு முடிசூட்டிய சர்வவல்லமையுள்ள அரசருக்கு நன்றி.

உங்கள் "*அர்ஷ்*" (சிம்மாசனம்) விலங்கு ஆன்மா ('விலங்கு ஆத்மா' என்பது மனித இருப்பின் மிக உயர்ந்த பகுதியான 'மனித ஆன்மா' என்பதிலிருந்து வேறுபட்டது). அதன் மூலம் இதயத்தில் உள்ளது. உங்கள் "*இஸ்ராஃபில்"* (கியாம நாளில் எக்காளம் ஊதும் தேவதை, அது அனைவரையும் உயிர்ப்பிப்பார்; ஆன்மா மீண்டும் உயிர்ப்பிக்கப்படும்போது, மனித இருப்பின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் புத்துயிர் பெறுவதற்கும், உயிர்ப்பிப்பதற்கும், புத்துயிர் பெறுவதற்கும் ஆற்றலைக் கொண்டுள்ளது) கடவுளால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. உங்கள் "*குர்சி"* (இருக்கை) அதேபோல் எண்ணங்களால் கட்டப்பட்டுள்ளது. கண்கள், காதுகள் மற்றும் புலன் கூறுகள் தேவதூதர்களைப் போன்றவை.

மூளை ஒரு விதானம் போன்றது. அதன் குவிமாடம், உங்கள் புலனுணர்வு அங்கங்களால் செய்யப்பட்டது, உங்கள் வானம். உங்கள் இதயத்திலிருந்து அனைத்து அடிப்படைக் கருத்துக்களையும் அகற்றிய பிறகு, அது உங்கள் உடலின் அனைத்து பகுதிகளையும் ஆளும் ராஜாவாக நிறுவப்பட்டுள்ளது. உங்களுக்காக இவ்வளவு செய்த பிறகு, ஒரு கணம் கூட உங்களையோ அல்லது உங்கள் ராஜ்யத்தையோ புறக்கணிக்காதீர்கள் என்று உங்களிடம் கூறப்பட்டது. இல்லையெனில், இந்த புறக்கணிப்பு தேவனுடைய கட்டளைகளை புறக்கணிப்பதற்கு சமம், இது அவருக்கு முன்பாக உங்கள் நிலைக்கு கடுமையான ஆபத்தை ஏற்படுத்தும்:

فَإِنَّ اللّٰهَ خَلَقَ آدَمَ عَلٰى صُوْرَتِه فَاعْرِفْ نَفْسَكَ يَا اِنْسَانُ تَعْرِفْ رَبَّكَ

"அப்படியானால், கடவுள் ஆதாமை (முழு மனிதகுலத்தின் தந்தை) தம்முடைய சொந்த சாயலில் படைத்தார். எனவே, மனிதனே உங்களை அறிந்து கொள்ளுங்கள்! அப்பொழுது உமது இறைவனை அறிவீர்."

மனித இராஜ்ஜியம் என்ற கருத்து சர்வவல்லமையுள்ள இறைவனின் அரசாட்சி மற்றும் முழு பிரபஞ்சத்தின் மீதும் உள்ள இராஜ்ஜியத்திலிருந்து மினியேச்சரைசேஷனில் பெறப்பட்டது. தன்னளவில், இந்த கருத்து பின்வருவனவற்றின் முக்கியத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளது:

1. ஒருவரின் ராஜ்யத்தை உருவாக்கும் உடலின் பல்வேறு உறுப்புகளின் முக்கிய குணங்கள் மற்றும் தொழில்களைக் கற்றுக்கொள்வது குறித்து மனிதனின் சொந்த சுயத்தைப் பற்றிய அறிவு.
2. கடவுளின் ஞானம், அவரது தேவதூதர்களின் மீது கடவுளின் கருணையுள்ள கவனம், இதையொட்டி தேவதூதரின் உறவு, ஒருவருக்கொருவர் மற்றும் உயர்ந்த "*அர்ஷ்*" (தெய்வீக சிம்மாசனம்), வானங்கள் மற்றும் "*குர்சி*" (உச்ச தெய்வீக மேன்மையின் பரலோக இருக்கை) பற்றிய அறிவு, இது பெரும் தகுதியின் தனித்துவமான அறிவின் ஒரு அம்சமாகும்.

ஒரு புத்திசாலித்தனமான நபர் ஒருபோதும் அலட்சியமாகவும் அலட்சியமாகவும் இருக்க மாட்டார், ஒரு அலட்சியமான முட்டாளுக்கு எதிராக, ஒருவரின் தேவையற்ற அறியாமையின் அறுவடையை மட்டுமே அறுவடை செய்வார். சில 'இயற்கைவாதிகள்' மற்றும் 'ஜோதிடர்கள்' துரதிர்ஷ்டவசமாக இந்த விஷயத்தின் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட கல்வியை நம்பியிருப்பது மிகவும் மோசமாக உள்ளது, எனவே அவர்கள் இறுதி விளைவு, எல்லாவற்றின் விளைவாகும், நட்சத்திரங்களின் விளைவைக் கூற முனைகிறார்கள். அவர்களின் நம்பிக்கை மிகவும் பிடிவாதமானது, மிகவும் பாதசாரிகள், இந்த மாயையின் அடிப்படையில், அவர்களின் நிலையை ஒரு காகிதத் துண்டில் ஊர்ந்து செல்லும் எறும்புடன் ஒப்பிடலாம், இது பேனா மேற்பரப்பில் [காகிதத்தின்] மேற்பரப்பில் ஒரு கருப்பு தடயத்தை உருவாக்குகிறது என்ற தோற்றத்தைப் பெறலாம், ஏனெனில் அது பட்டியலற்ற முறையில் செல்கிறது. காகிதத்தில் ஊர்ந்து செல்லும் மற்றொரு எறும்பு, அதிக பார்வை கொண்டது, கை [பேனாவைப் பிடித்து] காகிதத்தில் அடையாளங்களை உருவாக்குகிறது என்ற நம்பிக்கையை மேலும் நீட்டிக்கலாம். இது இயற்கையியலாளர்களின் உதாரணம். அவர்களின் [தவறான] நம்பிக்கையின் வெளிப்படையான தவறானது, அவர்களின் நம்பிக்கையில், மற்ற எல்லா உண்மைகளையும் பொருட்படுத்தாமல் எல்லா மனிதர்களும் நட்சத்திரங்களால் மீளமுடியாத அளவிற்கு பாதிக்கப்படுகிறார்கள். உண்மையின் எதிர்ச்சொல் ஆடம்பரம் அல்லது கேலிக்கூத்து. வானங்கள், நட்சத்திரங்கள் மற்றும் பிரபஞ்சம் மற்றும் அதற்கு அப்பால் உள்ள அனைத்திற்கும் உயர்ந்த எஜமானரான கடவுளால் நியமிக்கப்பட்டுள்ளபடி, இந்த நட்சத்திரங்களும் தேவதூதர்களுக்குக் கீழ்ப்படிகின்றன என்பதை ஜோதிடர்கள் எளிதில் மறந்துவிடுகிறார்கள். அவர்களின் பிடிப்பு பௌதிக விஷயங்களுடன் மட்டுமே நின்றுவிடுகிறது. அவர்கள் ஆன்மீகத் துறையில் முழுமையான புதியவர்கள், இது அனைத்து பௌதீக உலக பரிசீலனைகளையும் விட உயர்ந்தது. இயற்பியல் (அல்லது பொருள்) சாம்ராஜ்யத்தின் நட்சத்திரங்கள் ஆன்மீக சாம்ராஜ்யத்தின் பிரகாசமான ஒளியை விட குறைவான பிரகாசத்தைக் கொண்டுள்ளன ("*ஆலம் ருஹானி*"). ஆத்மா உடலை ஆள்கிறது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. இதற்கு நேர்மாறானது உண்மை அல்ல. அவர்கள் தங்கள் அறிவு மற்றும் அறிவைப் பற்றி பெருமிதம் கொள்கிறார்கள், ஆனால் அவர்களின் அபத்தத்தில், அவர்கள் ஆன்மாவின் ஆன்மீக சாம்ராஜ்யத்தின் பாதையின் ஆசீர்வாதங்கள்

இல்லாமல் இருக்கிறார்கள், அங்கு உள் இருப்பின் பல ஒளிரும் நட்சத்திரங்கள் ("*பாட்டின்*"), கடவுளின் போக்கில் ஒரு மைல்கல் மற்றும் "மெராஜ்" (ஆன்மீக ஏறுதலை அல்லது கடவுளின் பாதைக்கு ஏறும் உயரங்களின் மகிமை, முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு அருளப்பட்டது. அதன்படி அல்லாஹ் புனித வேதத்தில் (குர்ஆன்) கூறியிருக்கிறான்:

وَكَذَٰلِكَ نُرِىٓ إِبْرَٰهِيمَ مَلَكُوتَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ

இவ்வாறே நாம் வானங்கள், பூமி ஆகியவற்றின் ஆட்சியை இப்றாஹீமுக்கு காண்பித்தோம். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 6, வசனம் 75)

இப்ராஹீம் நபி (ஸல்) அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்:

إِنِّى وَجَّهْتُ وَجْهِىَ لِلَّذِى فَطَرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ

"வானங்களையும், பூமியையும் படைத்தவனின் பக்கமே நான் என் முகத்தைத் திருப்புகிறேன். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 6, வசனம் 79)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

إنَّ لِلّٰهِ سَبْعِينَ أَلْفَ حِجَابٍ مِنْ نُورٍ لَوْ كَشَفَهَا لَأَحْرَقَتْ
سُبُحَاتُ وَجْهِهِ كُلَّ مَنْ أَدْرَكَهُ بَصَرُهُ

"மெய்யாகவே தேவனுக்கு தூய ஒளியின் எழுபதினாயிரம் திரைகள் உண்டு. அவர் அதை வெளிப்படுத்தியிருந்தால், அவருடைய முகத்தின் கதிர்கள் அவரை நோக்கி பார்க்கும் அனைவரையும் எரித்திருக்கும்.

மருத்துவம் பற்றிய அறிவு உள்ளவர்கள், அதேபோல், தங்கள் நடைமுறையின் பெரும்பகுதியை விஷயங்களின் சூடான அல்லது குளிர்ந்த விளைவை அடிப்படையாகக் கொண்டுள்ளனர். இது அவர்களின் தொழிலை நடைமுறைப்படுத்துவதில் ஓரளவுக்கு

உதவியுள்ளது. சூரியனை பிரகாசமாகவும் சூடாகவும், சனியை வறண்டதாகவும் குளிர்ச்சியாகவும், புதனை இன்னும் சூடாகவும் மாற்றுவதில் சிருஷ்டிகரின் மீட்கும் குணம் அதன் நோக்கம் இல்லாமல் இல்லை. எவ்வாறாயினும், ஏழை ஜோதிடர், ஒருவரின் வானியல் தெளிவுநிலையில், சூரியனை பூமிக்கு மிக அருகில் நிலைநிறுத்துவதில் தங்கள் படைப்பாளரின் புத்திசாலித்தனத்தை அல்லது பகல் மற்றும் இரவு மாறுபாடுகள் அல்லது அந்த விஷயத்தில், வானத்தில் உள்ள அனைத்து நட்சத்திரங்கள் மற்றும் விண்மீன்களின் கடமையில் தாழ்மையான கீழ்ப்படிதலை அவரது உயர்ந்த விருப்பத்திற்கு புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அத்தகைய ஒருவர் அவர்களின் உடல் இருப்பு மற்றும் அறியப்பட்ட பண்புகள் குறித்து அவர்களின் ஆன்மீக நற்பண்புகளுக்கு நம்பகத்தன்மையை வழங்குவதைத் தவிர்த்துள்ளார். அரைக்கோளத்தில் உள்ள இந்த நட்சத்திரங்கள் அனைத்தும் கடவுளின் விருப்பத்திற்கும் கட்டளைக்கும் அடிபணிந்துள்ளன என்பதை ஒருவர் அறிந்திருந்தால், ஒருவர் அவற்றின் உடல் அம்சத்தை கண்மூடித்தனமாக நம்பியிருக்க மாட்டார்:

ٱلشَّمْسُ وَٱلْقَمَرُ بِحُسْبَانٍ

"சூரியனும், சந்திரனும் தங்களுக்கென விதிக்கப்பட்ட வழிகளில் செல்கின்றன" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 55, வசனம் 5)

وَٱلشَّمْسَ وَٱلْقَمَرَ وَٱلنُّجُومَ مُسَخَّرَٰتٍۭ بِأَمْرِهِۦٓ

சூரியனும், சந்திரனும், நட்சத்திரங்களும் அவனுடைய கட்டளைக்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 7, வசனம் 54)

ஒரு பொருள் அடிமைப்படுத்தப்பட்டதாகக் கருதப்படுகிறது, அது பயன்படுத்தப்பட்டு கட்டுப்பாட்டின் கீழ் வைக்கப்பட்டு வேலை செய்ய வைக்கப்படுகிறது. மனித உறுப்புகள் ஒரு மனிதனுக்கு செய்வது போல. அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு செயல்பாடு ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. நட்சத்திரங்களும் தேவனுடைய அடியார்களே, அவனுடைய கட்டளைகளை நிறைவேற்றுகின்றன. அதே வழியில், மூளை மனித உடலின் மற்ற உறுப்புகளை அவர் மனிதனுக்கு வழங்கிய விவேகமான

திறன்களுடன் இணைந்து செயல்பட வழிநடத்துவதைப் போலவே, நட்சத்திரங்களும் இந்த விளைவுக்காக கடவுளால் நியமிக்கப்பட்ட தேவதூதர்கள் மூலம் அவற்றின் நிர்ணயிக்கப்பட்ட செயல்திறனில் ஆக்கிரமிக்கப்படுகின்றன, அவற்றின் இயக்குனர்கள் மற்றும் முதன்மை இயக்குபவர்களின் பாத்திரத்தை நிறைவேற்றுகின்றன. உண்மையில், இந்த தேவதூதர்கள் தங்கள் குறிப்பிட்ட துறைகளில் பல விஷயங்களின் உயிருள்ள அறிவிப்பாளர்கள்.

வெளித்தோற்றமான காரணமும் அதன் விளைவும், அதாவது விளைவு, அவ்வளவு மட்டுமே முக்கியமானது. நிபந்தனை இல்லாத தற்செயல் நிகழ்வுகள் அனைத்தும் மக்களை விஷயங்களில் நம்ப வைக்கின்றன, அவர்களின் நிலையை இருட்டில் ஒரு யானையைப் பாகமாக தடுத்துப் பிடித்து, முழுவதைப் பற்றி சிந்திப்பதற்குப் பதிலாக, அவர்கள் ஒவ்வொருவருக்கும் தவறான தீர்ப்பின் அடிப்படையில் வெவ்வேறு பெயரைக் கொடுத்தனர். இந்த ஜோதிடருக்கும் இது பொருந்தும், தெளிவானவர், இதேபோல் ஒரு அடிமையை ஒரு எஜமானன், ராஜா என்று தவறாக கருதுகிறார். இந்த விஷயம் புனித குர்ஆனில் தெளிவாக சித்தரிக்கப்பட்டுள்ளது:

لَآ أُحِبُّ ٱلْءَافِلِينَ

"சூரியன் அஸ்தமனத்தில் சூரியன் அஸ்தமனம் செய்வதைப் போல மறைபவர்களை நான் நேசிக்கவில்லை." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 6, வசனம் 76)

சந்திரனும், சூரியனும் இறைவன் என்று அறியாதவர்கள் எண்ணிக் கொள்கிறார்கள். புத்திசாலித்தனம் நிலவும் வரை கட்டளையிடப்பட்டவர்கள் தளபதிகள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள். பன்னிரண்டு *"புரூஜ்"* உள்ளன, அதாவது, வான கோளத்தில் ஏற்றங்கள். ஒரு உயர்ந்த மன்னர் தனது மகிமையான கிருபையின் அறைக்குள் தனது "வஜிர்" (அமைச்சர்) உடன் அமர்ந்திருப்பதுடன் ஒப்பிடலாம். அவரைச் சுற்றி, சாதகமான மைதானத்தில், "*வஜிர்*" (ராஜாவின் அமைச்சர்) உயரடுக்கு உதவியாளர்கள் பன்னிரண்டு புகழ்பெற்ற சமாதான

சொர்க்கங்களில் அமர்ந்துள்ளனர், ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு கதவு உள்ளது. கீழ்ப்படிதலுள்ள ஆனால் சுறுசுறுப்பான ஏழு குதிரை வீரர்கள் ஒவ்வொரு கதவையும் சுற்றி "வஜிரின்" உதவியாளர்களின் அழைப்பின் பேரில் சுற்றி சுற்றி வருகிறார்கள், பெறப்பட்ட அழைப்புகளை கவனமாகக் கேட்கிறார்கள். இவற்றை உடனடியாக செயல்படுத்துவதற்காக, இந்த குதிரை வீரர்களிடமிருந்து சற்று தூரத்தில் நான்கு பேர் நடந்து நிற்கிறார்கள், தங்கள் வில்லுடன் இந்த குதிரை வீரர்களை உன்னிப்பாக கவனித்து வருகின்றனர், இவ்வாறு ஒரு குறிப்பிட்ட குழுவை உள்ளே நுழைத்து மேலிடத்தின் முன் ஆஜர்படுத்துவதன் மூலம் பெறப்பட்ட அறிவுறுத்தல்களை நிறைவேற்றுகிறார்கள். பின்னர் அவர்கள் தண்டிக்கப்படுகிறார்கள் அல்லது வெகுமதி அளிக்கப்படுகிறார்கள்.

அதன்படி, "*அர்ஷ்*" ("தெய்வீக சர்வவல்லமையின் டொமினியன்") என்பது விவகாரங்களுக்குப் பொறுப்பான புகழ்பெற்ற அமைச்சரின் ("வஜிர்") தனித்துவத்தின் உறைவிடமாகும், அதாவது, உயர்ந்த சொர்க்கத்தில் பிடித்த தேவதை. இது ஒரு ஜோதிடர் கற்பனை செய்தபடி நட்சத்திரங்களின் அரைக்கோளத்தில் உள்ள மலைகளுக்கு முரணானது. இந்த தெளிவுபடுத்துபவர்கள் வானத்தின் சதுரங்கப் பலகையில் உள்ள சிப்பாய்களின் வெவ்வேறு நிலைக்கு வெவ்வேறு அர்த்தங்களை ஒதுக்குகிறார்கள், அதே முறையில் ஒரு மருத்துவர் வெவ்வேறு நோய்களை வெவ்வேறு அறிகுறிகளால் புரிந்துகொள்கிறார்:

ذَٰلِكَ مَبۡلَغُهُم مِّنَ ٱلۡعِلۡمِۚ

"இதுவே அவர்களின் முழுமையான அறிவைப் பெறுவதாகும்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 53, வசனம் 30)

என்றபோதிலும், கடவுளுடைய இரக்கம் அத்தகைய நோயுற்ற நபரை முந்தும்போது, மேலே குறிப்பிடப்பட்ட ஊழியர்கள் சொன்னபடி ஒருவரைக் கவனித்து, ஒருவர் இரட்சிக்கப்படுகிறார். ஒரு தீர்க்கதரிசியின் பாதை அதே பாணியில் நட்சத்திரங்கள் நிறைந்தது, மேலும் "வாலி" (துறவி, ஞானவாதி அல்லது கடவுளின் நெருக்கமானவர்) ஒருவரின் குணப்படுத்தலில் அற்புதங்களைச் செய்கிறார்.

إِنَّ الْبَلَاءَ مُوَكَّلٌ بِالْأَنْبِيَاءِ ثُمَّ الْأَوْلِيَاءِ ثُمَّ الْأَمْثَلُ فَا الْأَمْثَلُ

مَرِضْتُ فَلَمْ تَعُدْنِي

"நிச்சயமாக, தீர்க்கதரிசிகள் சோதனைகள் மற்றும் உபத்திரவங்களைச் சந்திக்கப்படுகிறார்கள், பின்னர் அல்லாஹ்வின் நெருங்குபவர்கள் ('*வாலி*') பின்னர் அவர்களைப் போன்றவர்கள் [ஆனால் அவர்கள் அனைவரும் கடவுளுக்கு முன்பாக தங்கள் ஆவிக்குரிய அந்தஸ்தின்படி தரவரிசையில் தாழ்ந்தவர்கள்]. எனவே, நான் உடல்நிலை சரியில்லாமல் இருக்கும்போது, என் உடல்நிலையைக் கேட்காதீர்கள்" என்று கூறினார்கள். *(ஹதீஸ் அல்லது* நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் பாரம்பரியம்)

மிகவும் நோய்வாய்ப்பட்ட ஆனால் நோய்வாய்ப்படாத சிலரையும் நாம் காண்கிறோம். உண்மையில், அவர்கள் கடவுளின் அன்பின் காரணமாக அத்தகைய நிலைக்கு தள்ளப்பட்டவர்கள், அவர்கள் மிகவும் வணங்குகிறார்கள், அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டவர்களாக தோற்றமளிக்கிறார்கள். உண்மையில், காதல் மிகவும் சுய-நுகர்வு!

"*சுபான் அல்லாஹ்*" (எல்லா குறைபாடுகளுக்கும் குறைபாடுகளுக்கும் மேலாக), "*அல்ஹம்துலில்லாஹ்*" (எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே), "லா *இலாஹா இல்லாஹ்*" لا إله إلا الله *(கடவுளைத் தவிர வேறு கடவுள் இல்லை), மற்றும்* "அல்லாஹு அக்பர்" *(கடவுள் [எந்த படைப்புகளுக்கும் மேலாக உயர்ந்தவர்]) என்ற* சொற்களின் அர்த்தங்களை இப்போது நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும், ஏனெனில் அவை "*மாரிஃபா*" இன் பிரிக்க முடியாத இணைப்புகள்"அல்லது கடவுளின் ஞானம்.

வழித்தோன்றலில், நீங்கள் உங்கள் 'சுயத்தை' ("நஃப்ஸ்") அடையாளம் காணும்போது, *அதாவது*, உங்களில் உள்ள பக்தி மற்றும் நல்லொழுக்கத்தில், நீங்கள் கடவுளின் மேன்மைக்கு சமமான உயர்ந்த பக்தியையும் நல்லொழுக்கத்தையும் அறிந்து கொள்கிறீர்கள், அதன் மூலம் "*சுபானல்லாஹ்*" (கடவுளுக்கு மகிமை) என்பதைப்

புரிந்துகொள்கிறீர்கள். உங்கள் சொந்த ஆட்சியின் ராஜாவாக இருப்பதன் மூலம் கடவுளின் அரசாட்சியை நீங்கள் அறிந்துகொண்டு, அனைத்தும் அவருக்குக் கீழ்ப்படிந்திருப்பதால், முழு பிரபஞ்சத்தின் மீதும் கடவுளின் மகத்தான மகத்துவத்தின் உண்மையை உள்வாங்கிக் கொள்ளும்போது. அப்போதுதான் "*அல்ஹம்துலில்லாஹ்*" (எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே) என்பதன் அர்த்தத்தை நீங்கள் புரிந்துகொண்டீர்கள் என்று நீங்கள் கருத முடியும். நிச்சயமாக எல்லாப் புகழும் நன்றியும் அவனுக்கே உரியது.

இப்போது கடைசியாக, "அல்லாஹு அக்பர்" *என்பதன் அர்த்தம் என்ன என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும்*. இது வெறுமனே "கடவுள் பெரியவர்" என்று அர்த்தமல்ல. இது அதை விட அதிகமாக அர்த்தம். அவர் மற்றவர்களை விட பெரியவர் என்று மட்டும் அர்த்தமல்ல. அவனே எல்லாவற்றிலும் மிகப் பெரியவன். ஆயினும், அவருக்கும் வேறு எவருக்கும் இடையே எந்த ஒப்பீடும் வரைய முடியாது. அவர் எல்லா புரிதலுக்கும் அப்பாற்பட்டவர். அவர் எல்லையற்ற உயர்ந்தவர். அவர் எல்லாவற்றையும் விஞ்சுகிறார் மற்றும் சூழ்ந்துள்ளார். அவன் சர்வ வல்லமையுடையவன், எல்லாம் அறிந்தவன், சர்ப்பமுடையவன், நிகரற்ற அன்புடையோன். அவரைப் பற்றியும், அவரது பல தனித்துவமான மற்றும் அற்புதமான குணங்களையும், சக்திகளையும் அவரது படைப்பு மேதைமை மற்றும் அவரது புனித பெயர்களிலிருந்து நாம் அறிந்து கொள்கிறோம். அவர் மிகவும் பெரியவர் மற்றும் இணையற்றவர், நாம் அவரை விவரிக்கவோ அல்லது அவரது ஆசீர்வாதங்களை எண்ணவோ முடியாது.

அல்லாஹ்வின் பயபக்தி மனிதனின் பக்தியைப் போன்றதல்ல. அது இருக்க முடியாது. அவருடைய மகத்தான பண்புகளை விவரிக்க வார்த்தைகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியாத நாம்தான், அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் அவருடைய படைப்புகள் அனைத்தையும் படைத்தவர் என்பதால் அவருக்கு போதுமானதாக இல்லாத வார்த்தைகள் அல்லது வெளிப்பாடுகளைக் கூறுகிறோம். அப்படியானால் அவர்கள் எப்படி அவரைப் போல இருக்க முடியும்? அவ்வாறே, தேவன் நம்மை மன்னிக்கிறார், ஒருவர் ஆட்சி செய்யும் ஒரு மனிதனின் ராஜ்யத்திற்கும்,

அவருடைய ஆட்சி வெளிப்படையாக இருக்கும் தேவனுடைய ராஜ்யத்திற்கும் இடையில் நாம் ஒரு ஒப்பீட்டை வரைகையில், அவை ஒத்தவை என்று நாம் அர்த்தப்படுத்தவில்லை. நாம் எவ்வளவு தகுதியற்றவர்கள், எவ்வளவு உதவியற்ற மனிதர், கடவுள் எவ்வளவு மகிமையானவர் என்பதை இது காட்டுகிறது! உதாரணமாக, ஒரு மாநிலத்தை ஆளும் வசீகரத்தைப் பற்றி ஒரு குழந்தை எங்களிடம் கேட்டால், அது உங்கள் மட்டையுடனும் பந்துடனும் விளையாடும்போது நீங்கள் காணும் அதே விஷயம் என்று நாங்கள் பதிலளிக்கிறோம், நாங்கள் உண்மையிலிருந்து எவ்வளவு நெருக்கமாக அல்லது வெகு தொலைவில் இருக்கிறோம் என்பதை நீங்கள் பார்க்க முடியும். நாங்கள் முன்பே இதைச் சொன்னோம், கடவுள் மட்டுமே கடவுளை முழுமையாக அறிவார், வேறு யாருக்கும் தெரியாது என்பதை நாங்கள் மீண்டும் வலியுறுத்துகிறோம். சூழ்நிலைகளில் மனிதனுக்கு ஏற்றுக்கொள்வதற்கான சிறந்த வழி:

1. ஒருவரின் இயன்ற அளவு அவரது *ஞானத்தைத் தேடி (*"மாரிஃபா") மூழ்கியிருக்கவும்.
2. அவரது அருளில் கவனம் செலுத்துவதற்கும், அவரது ஒளி ("நூர்*"*), அவரது அழகு ("*ஜமால்"), அவரது* தெய்வீக குணங்கள் மற்றும் படைப்புகளில் அவரது *சக்தி (*"குத்ரா") ஆகியவற்றைத் தேடுவதற்கும்.
3. அவருடைய கருணைக்காக அவருக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும்.
4. ஒருவரின் இருதயம் மற்றும் ஆன்மாவின் ஒவ்வொரு இழையுடனும் அவரை வணங்க வேண்டும்.
5. அவருடைய கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிவது.

நாம் அனைவரும் அவரிடத்திலிருந்து வந்திருக்கிறோம், அவரிடமே திரும்பிச் செல்வோம்.

إِلَيْهِ الْمَرْجِعُ وَالْمَصِيرُ

"அவனிடமே நாம் திரும்பிச் செல்ல வேண்டும்;

நீங்கள் அவரை எவ்வளவு அதிகமாக நேசிக்கிறீர்களோ, அவரை வணங்குகிறீர்களோ, அவ்வளவு அதிகமாக நீங்கள் அவரால்

ஆசீர்வதிக்கப்படுவீர்கள். நேர்மையுள்ளவர்கள், அர்ப்பணிப்புள்ளவர்கள், மனத்தாழ்மையானவர்கள், அன்பானவர்கள், நன்றியுள்ளவர்களை அவர் விரும்புகிறார். இத்தகைய உன்னதமான நடத்தைக்கு நிச்சயமாக வெகுமதி கிடைக்கும்.

أنا بُدّكَ اللّازِمُ فالزمْ بُدّكَ

"நான் (அதாவது கடவுள்) உங்கள் அவசியமான தவிர்க்க முடியாதது, எனவே உங்கள் தவிர்க்க முடியாத தன்மையை உறுதியாகப் பிடித்துக் கொள்ளுங்கள்."

இதயத்தின் அடிப்பகுதியில் இருந்து அவரது நினைவு ("*திக்ர்*"), ஒருவரின் ஆன்மாவிலிருந்து அனைத்து [அடிப்படை] ஆசைகளையும் பிரிப்பதன் மூலமும், [எல்லா] தீய செயல்களையும் கைவிடுவதன் மூலமும், அவரது வழிபாட்டில் முழுமையாக மூழ்குவதன் மூலமும் மட்டுமே பலப்படுத்த முடியும். நேர்மையான இருதயம் அமைதியாகவும் சுத்தமாகவும் இருக்கிறது. ஒரு விசுவாசியின் மகத்துவம் ("மோமின்") அதில் உள்ளது:

قَدْ أَفْلَحَ ٱلْمُؤْمِنُونَ

"முஃமின்கள் வெற்றி பெற்றவர்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 23, வசனம் 1)

கடவுள் மேலும் குறிப்பிட்டுள்ளார்:

قَدْ أَفْلَحَ مَن تَزَكَّىٰ ﴿١٤﴾ وَذَكَرَ ٱسْمَ رَبِّهِۦ فَصَلَّىٰ ﴿١٥﴾

"எவர் தன்னைத் தூய்மைப்படுத்திக் கொண்டு, தன் இறைவனின் திருநாமத்தைத் துதித்து, தொழுதுகிறாரோ நிச்சயமாக அவன் வெற்றி பெற்றவன்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 87, வசனங்கள் 14-15)

உலகை அறிவது

அல்-கஸாலி தனது புத்தகத்தில் நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் உண்மையான நிலையான வெற்றியின் ரசவாதம் (அல்லது உருமாற்ற முகவர்) பற்றிய அற்புதமான விளக்கத்தைத் தொடர்கிறார் "*கிமியா-இ-சாதாத்*" அல்லது "நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கான மாற்றத்தின் ரசவாதம் அல்லது மாற்றும் முகவர்", நித்திய பேரின்பத்தின் இந்த ரசவாதத்தின் (அல்லது உருமாற்ற முகவர்) நான்கு தலைப்புகளில் (அல்லது தேவைகள்) மூன்றாவதை விளக்குவதன் மூலம், இது "உலக வாழ்க்கையின் உலகத்தையும் யதார்த்தத்தையும் அறிந்து கொள்வது". நித்திய பேரின்பத்தின் உருமாற்ற முகவருக்கான மூன்றாவது தேவையை விளக்குவதில், "உலக வாழ்க்கையின் உலகத்தையும் யதார்த்தத்தையும் அறிந்து கொள்வது", அவர் எழுதுகிறார் [4]:

அன்புள்ள பிரியமானவரே! இந்த உலகம் மனிதன் தனது பயணத்தில் இருந்து மறு உலகத்தை நோக்கி பயணிக்கும் ஒரு பாதையாகும். இது "மாரிஃபா" அல்லது க்னோசிஸ் [கடவுளின்] பரந்த பாலைவனத்தின் முடிவிலும் காலடியிலும் உள்ள ஒரு சோலையாகும். இவ்வுலகம் (*துன்யா*) மற்றும் மறுமை ("*அகிரா*") அல்லது மறுமை இரண்டு நிபந்தனைகள். ஒரு நிலை என்பது மனிதனின் வாழ்க்கை மற்றும் நேரங்கள் தொடர்பானது [இது ஒருவருக்கு மிக அருகில் உள்ளது] ஒருவரின் இறப்புக்கு முன்பு வரை. ஒருவரின் மரணத்திற்குப் பிறகு மறுமை உடனடியாகத் தொடங்குகிறது. இவ்வுலக வாழ்க்கை மனிதனுக்கு மறுமையை ஆயத்தப்படுத்துவதற்காகவேயாகும். இவ்வுலக வாழ்க்கையின் நோக்கம், ஒருவன் இங்கு தங்குவதற்கு தன் சம்பாதிப்பாக நற்செயல்களின் பொக்கிஷத்தை சேகரிப்பதாகும், இது மறுமையில் ஒரு நல்ல நிலையில் நிற்கும். மனிதன் தனது தோற்றத்தில் பலவீனமாகவும் முழுமையற்றதாகவும் படைக்கப்பட்டிருந்தாலும், ஒருவன் ஒரே நேரத்தில்

அத்தகைய மேதைமையால் (தனித்துவமான திறன்) ஆசீர்வதிக்கப்பட்டிருக்கிறான், கடவுளின் கட்டளைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம், ஒருவன் "*கமல்*" அல்லது பரிபூரணத்தையும் மேன்மையையும் அடையவும், தேவதூதர் குணங்களைப் பெறவும், கடவுளின் மகிமையைக் காணவும் முடியும். இது ஒருவரின் இருப்பின் கூட்டுத்தொகை. இதுதான் வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட 'சொர்க்கம்'.

அவரது ஞானத்தின் திறவுகோல் ("*மாரிஃபா*") ஒருவரிடம் அவர் காட்டிய மகத்தான கருணைக்காகவும், அவரது எண்ணற்ற அருட்கொடைகளைப் பாராட்டுவதிலும், அவரது படைப்புகளின் அழகிய அழகை அறிந்திருப்பதிலும் மனிதன் நன்றி செலுத்துவதில் உள்ளது. மனிதனின் உணர்தல் புலன்கள் ஒருவனை சுவைக்கின்றன மற்றும் அவன் உருவாக்கிய அழகான பொருட்களை சுவைக்கின்றன, இயற்கையில் ஒருவரைச் சுற்றி பரவியுள்ள மகத்தான அழகின் தனித்துவமான பிரகாசத்தைக் காண்கின்றன. ஒருவரின் காதுகள் இனிமையான ஒலிகளையும் [இயற்கையின்] இசையையும் பாராட்ட வைக்கின்றன, ஒருவரின் கைகள் அன்பான தொடுதலின் அரவணைப்பை ஒருவரை உணர வைக்கின்றன, முதலியன. மனிதன் உயிருடன் இருக்கும் வரை, ஒருவன் இவை அனைத்தையும் அனுபவித்து, (கடவுளுக்கு அவர் அளித்த மகத்தான அருட்கொடைகளுக்காக) நன்றி செலுத்த முடியும். ஒருவர் இறக்கும்போது, இந்த நுண்ணறிவு [சேகரிப்பு] முகவர்களின் (அதாவது, புலன்கள்) சுதந்திரமாக வழங்கப்பட்ட சேவைகளை ஒருவர் இழக்கிறார், அவை இனி எஞ்சியிருக்காது. எனவே, மனிதனுக்கு வாழ்க்கையில் இரண்டு விஷயங்கள் தேவை:

1. ஒருவரின் இதயத்தைக் கொல்லும் விஷயங்களிலிருந்து ஒருவரின் இதயத்தைப் பாதுகாக்க. ஒருவன் தன் இதயத்திற்கு அதன் உணவை [மற்றும் ஊட்டச்சத்தை] வழங்க வேண்டும்.

2. ஒருவரின் உடலை [தீங்கு விளைவிக்கும் மற்றும் கொல்லும்] விஷயங்களின் தீங்கு விளைவிக்கும் விளைவுகளிலிருந்து பாதுகாக்க. அதேபோல அதற்கு உணவை வழங்க வேண்டும்.

முன்பு எங்கள் சொற்பொழிவில், இதயத்தின் உணவு கடவுளின் அன்பு மற்றும் ஞானம் ("*மாரிஃபா") என்பதை நாங்கள் நிறுவியுள்ளோம்*, இது ஒவ்வொரு பொருளின் உணவையும் அது உண்மையில் விரும்புகிறது மற்றும் அதன் உள், இயற்கையான பண்புகளின் அடிப்படையில் வைத்திருக்க ஏங்குகிறது என்ற கட்டளையை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அது ஊட்டமளிப்பதாகவும் நிலைநிறுத்துவதாகவும் இருக்க வேண்டும். அந்த விஷயத்தில், உடலின் கவனிப்பு கூட இதயத்தின் பொருட்டு உள்ளது. உடல் இறுதியில் அழிந்துவிடும், ஆனால் இருதயம் [மரணத்திற்குப் பிறகும்] என்றென்றைக்கும் வாழும். இந்த விஷயத்தில் ஒரு எளிய உதாரணம் கொடுக்கப்படலாம், அதாவது, உடல் இதயத்திற்கானது, ஒரு ஒட்டகம் (பழைய காலங்களில் போக்குவரத்து வழிமுறையாக) கடவுளின் *பாதையில் "ஹாஜி"* அல்லது யாத்ரீகர் [கடவுளின் புனித வீட்டிற்கு ஹஜ் அல்லது யாத்திரை செய்பவர், அதாவது பூமியில் கடவுளின் கருணையின் சின்னம்] ஆகும். ஒருவர் அதன் மீது சவாரி செய்து "*கஅபா"* (மக்காவில் உள்ள கடவுளின் புனித வீடு) ஐ அடைகிறார். அதன் நேர்மாறானது உண்மை அல்ல, அதாவது, யாத்ரீகர் ஒட்டகத்திற்கு அல்ல, ஆனால் ஒட்டகம் யாத்ரீகருக்கானது. இயற்கையாகவே, யாத்ரீகர் ஒட்டகத்திற்கு "கபா*" [*யாத்ரீகரின் இலக்கு மற்றும் நோக்கம் கொண்ட இலக்கு] அடையும் வரை உணவளிப்பார். இந்த விஷயத்தில் ஒருவரின் பங்கில் ஏதேனும் கைவிடுதல் அல்லது தாமதம், எந்தவொரு புறக்கணிப்பும் ஒருவரின் நோக்கத்திற்கு [ஒருவர் விரும்பிய இலக்கை அடைவது] சேதம் விளைவிக்கும்.

இந்த விஷயத்தை மேலும் பகுப்பாய்வு செய்தால், மனித உடலுக்கு மூன்று விஷயங்கள் தேவை:

a) உணவு

b) ஆடைகள்

c) வீடு.

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், சாப்பிடுவதற்கு உணவு தேவை, தன்னை மறைக்க வேண்டிய அவசியத்திற்கு ஆடைகள் தேவை, வீடு

என்பது சரணாலயத்தின் இடமாகும், அங்கு ஒருவர் வெப்பம் மற்றும் குளிரின் தாக்குதலில் இருந்து தங்குமிடமாக இருக்க முடியும், இதனால் உடல் தீங்குகளிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுகிறது. சுருக்கமாகச் சொன்னால், இந்த மூன்று விஷயங்களும் உடலின் அடிப்படை, அடிப்படை முன்நிபந்தனைகள், அதாவது ஒருவரின் உடல் இருப்பு. இருப்பினும், மனிதன் அதிகமாக சாப்பிட்டால், ஒருவர் இறந்துவிடலாம். வீட்டின் ஆசை மற்றும் உடைகளின் ஆசை ஒருவரின் வாழ்வாதாரத்திற்கான மனிதனிடம் பதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த இயற்கையின் அதிகப்படியான தேவை தீங்கு விளைவிக்கும். இங்கே பகுத்தறிவு, பொது அறிவு ஒருவரின் மீட்புக்கு வருகிறது மற்றும் உடலின் இந்த கோரிக்கைகளில் அதிகப்படியான ஈடுபாடு கொள்வதைத் தடுக்கிறது. அனைத்து தார்மீக விழுமியங்களும் உள்ளடக்கப்பட்ட அல்லது அவை எதிலிருந்து பெறப்படுகின்றனவோ, அவற்றை மேற்பார்வையிடும் மிக உயர்ந்த அல்லது மிக உயர்ந்த நன்மை என்ற நன்மையின் கொள்கை இதயம். அதன் உணவு உன்னதமானது. இதயம் எவ்வளவு அதிகமாக உணவைப் பெறுகிறதோ, அந்த அளவுக்கு ஆன்மாவுக்கு நல்லது. இதன் விளைவாக, ஒரு இதயம் நன்றாக வளர்க்கிறது, கடவுளின் அன்புடனும் தேடலுடனும், அதன் முக்கிய இடத்தைக் கண்டுபிடித்து, ஒரு நைட் ரைடரைப் போல உடலில் சவாரி செய்கிறது, அவர் அதன் மவுண்டின் கடிவாளத்தை ஒருவரின் கையில் வைத்திருக்கிறார். எனவே, என் நண்பரைக் கவனியுங்கள், அதன் கடிவாளத்தை தளர்த்த விடாதீர்கள். உடலின் காமங்களை நீங்கள் முழுமையாகக் கட்டுப்படுத்தும்போது, பேராசை, துஷ்பிரயோகம், புனிதமற்ற மற்றும் தவறாக வழிநடத்தும் தூண்டுதல்கள் கட்டுப்படுத்தப்படும்.

உலகம் மூன்று முக்கிய வகைகளைக் கொண்டுள்ளது:

1) பூமியில் காணப்படும் அனைத்து வகையான தாவரங்கள், சுரங்கங்கள் மற்றும் விலங்குகள் போன்றவை. நிலத்தின் மேற்பரப்பே மனித வசிப்பிடம், விவசாயம் போன்றவற்றின் அடிப்படையை உருவாக்குகிறது.

2) இரும்பு, எஃகு, வெண்கலம் போன்ற கனிமங்கள் மனிதனுக்கு பல்வேறு நோக்கங்களுக்குத் தேவையான கருவிகள், கருவிகள் மற்றும் பிற உபகரணங்கள் தயாரிக்கப் பயன்படுகின்றன.

3) மனிதன் விலங்குகளின் மீது சவாரி செய்து அவற்றின் இறைச்சியை உண்கிறான் மற்றும் பிற உணவுப் பொருட்களை உண்பதன் மூலம் தனது இருப்பைப் பராமரிக்கிறான்.

இன்னும் பல சிக்கல்கள் உள்ளன. ஒருவரின் அன்றாட வழக்கத்தில், ஒருவர் தனது கைகளையும் கால்களையும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, அவற்றில் சுறுசுறுப்பாக வைத்திருப்பது பரிதாபகரமானது, ஏனெனில் ஒருவரின் இதயத்தின் மொத்த ஈடுபாடு உண்மையில் மிகவும் தீங்கு விளைவிக்கும். அதன் உண்மையான நோக்கத்தை மறந்துவிடுவதாலும், உலக பேராசை, பின்வாங்குதல், கோபம் மற்றும் அதுபோன்ற தீய தேடல்களில் ஈடுபடுவதாலும் அது இருதயத்தின் மரணத்திற்கு வழிநடத்தக்கூடும்.

இதேபோல், பொற்கொல்லர் (உலோகங்களுக்கு), நெசவு மற்றும் கட்டிடக்கலை ஆகிய மூன்று தொழில்களும் மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. இந்த தொழில்கள் ஏதேனும் ஒரு வகையில் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை மட்டுமல்லாமல், அவற்றின் துணை நிறுவனங்களுடனும் தீவிரமாக தொடர்புடையவை. பருத்தி பறிப்பவர்களைப் போலவே பருத்தி தோட்டங்களிலிருந்து பருத்தி பூக்களைப் பறிக்கிறார்கள். காஸ்டர்கள் புழுதியை சலிக்கிறார்கள்; பருத்தி நூற்பவர்கள் அவற்றை நூல்களாக நூற்கிறார்கள், இறுதியில் பருத்தி நெசவாளர்கள் தறி எடுத்து பல்வேறு வகையான துணிகளாக நெய்கிறார்கள். இந்த ஆடைகள் பின்னர் தைக்கப்பட்டு தைக்கப்படுகின்றன. இரும்புத் தொழிலாளர் தையல், தையல் மற்றும் தையல் செய்யும் கருவிகளை உருவாக்குகிறார். இந்த முறையில், வெவ்வேறு தொழில்களில் உள்ளவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் வேலை செய்கிறார்கள்.

ஒவ்வொன்றும் மற்றொன்றைச் சார்ந்துள்ளன. இயற்கையாகவே, சிக்கல்கள் மற்றும் தொழில்முறை பொறாமைகள் அமைக்கப்பட்டன. தையல்காரர் கிட்டத்தட்ட நெய்த பொருளுக்காக நெசவாளரையும், நூற்பவரையும் நம்பியிருக்கிறார், அவர் ஒரு தச்சர் அல்லது இரும்பு கொல்லரால் உருவாக்கப்பட்ட ஒருவரின் இயந்திர சாதனங்களைக் கொண்டு அதை சுழற்றுகிறார், அதே நேரத்தில் ஒருவருக்கு தையல் செய்ய தனது சொந்த கருவிகள் மற்றும் கருவிகள் தேவைப்படுகின்றன, அதற்கு மீண்டும் இரும்புத் தொழிலாளரின் சேவைகள் தேவைப்படுகின்றன. கொடுக்கல் வாங்கல் என்ற இந்த சிக்கலான முறை, சிக்கல்கள் மற்றும் போட்டிகளை விளைவிக்கிறது, இதற்காக மூன்று முக்கிய விஷயங்கள் மற்றும் பிரச்சினையை தாங்கும் பிற காரணிகள் இன்றியமையாதவை:

1) வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அரசியல், தந்திரோபாய புத்திசாலித்தனம் மற்றும் ராஜதந்திரம்.

2) கண்காணிப்பு கியர் மற்றும் அரசாங்கம்.

3) “*இல்ம் அல்-பிக்ஹ்*" அல்லது மதத்தில் வகுக்கப்பட்ட விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளின்படி சட்டம் மற்றும் நடத்தை விதிகள் பற்றிய அறிவு.

இறுதி பகுப்பாய்வில், இந்த உள்கட்டமைப்பு மேற்கூறிய மூன்று மனித முன் தேவைகளான உணவு, உடை மற்றும் வீடு அல்லது வசிக்கும் இடம் ஆகியவற்றை உணர்ந்து நிறைவேற்றுவதற்கும் ஆகும். மீதமுள்ளவர்கள் அவர்களைப் பின்தொடர்கிறார்கள். இந்த அடிப்படை மனித தேவைகள் உடலுடன் தொடர்புடையவை. உடல் இதயத்திற்காக, ஆன்மாவுக்கானது. யாத்ரீகர் ("ஹாஜி") காபாவை அடைய ஒட்டகத்தில் சவாரி செய்ய வேண்டும் (யாத்ரீகரின் இறுதி இலக்கு - பூமியில் கடவுளின் கருணையின் அடையாளமான மக்காவில் உள்ள கடவுளின் அடையாள வீடு). மனிதனின் விஷயத்தில், ஒருவரின் குறிக்கோள் அதற்கு ஒத்ததாக உள்ளது, அதாவது, கடவுளின் "*மாரிஃபா*" அல்லது ஞானத்தின் இலக்கை அடைவது. கஅபாவின் இறுதி இலக்கை அடைவதற்கான ஒருவரின் இலக்கை மனதில் வைப்பதற்குப் பதிலாக , மேற்கூறிய யாத்ரீகர் பயணத்தின் போது, ஒட்டகத்தை பராமரிப்பதிலும்,

கவனித்துக்கொள்வதிலும் ஒருவரின் நேரத்தை வீணடித்தால், ஒருவரின் மொத்த அலட்சியத்திற்கு மட்டுமே ஒருவர் குற்றம் சாட்ட வேண்டும் [அது ஒருவரின் இறுதி இலக்கையும் இலக்கையும் அடைவதைத் தடுக்கும்]. அன்புள்ள பிரியமானவரே! அதிலிருந்து ஒரு பாடம் கற்றுக்கொள்ளுங்கள். வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கம் மற்றும் நோக்கத்தை விலையாகக் கொடுத்து உலக விஷயங்களில் ஈடுபட வேண்டாம். வாழ்க்கையின் வீண் தொழில்களில் [மற்றும் பயனற்ற தேடல்களில்] உலகில் வீணடிக்கப்படும் நேரம் உங்களுக்கு அதிக விலை கொடுக்கும். இந்த வாழ்க்கைப் பயணம் உண்மையில் மறுமையை நோக்கிய பயணம் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள் ("*அகிரா*"). இந்த உலகின் கவர்ச்சி மிகவும் கவர்ச்சிகரமானது. உள்ளே அழைத்துச் செல்ல வேண்டாம். வாழ்க்கையின் சோதனைகளுக்கு அப்பாற்பட்டு உயருங்கள். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் சரியாக கூறியிருக்கிறார்கள், "உலகம் '*ஹரூட்* மற்றும் *மாரூட்*' (புகழ்பெற்ற புகழ்பெற்ற சூனியக்காரர்கள்) ஐ விட பெரிய சூனியக்காரர்". [உலகத்தின்] யதார்த்தத்தை பின்வருமாறு சுருக்கமாகக் கூறலாம்:

1. இந்த உலகம் உங்கள் மீது செலுத்திய மந்திரத்தின் முதல் எழுத்துப்பிழை என்னவென்றால், இந்த உலகமும் அதன் அனைத்து மோகங்களும் எல்லா நேரத்திலும் தங்கியிருக்க வேண்டும் என்று நீங்கள் உணர வைக்கிறது, ஆனால் உண்மையில், நேர்மாறாக உள்ளது. நேரம் விரைவானது, தொடர்ந்து முன்னேறிச் செல்கிறது, ஆனால் சோம்பேறித்தனமாக, அதன் மகிழ்ச்சியான தருணங்களில் நீங்கள் நேரத்தை இழக்கிறீர்கள். கடந்து செல்லும் காலம், உலகில் அதன் நடை ஒரு நிழல் போன்றது. அது எப்போதும் அசையாமல் இருக்கும் நிழல் போல செயலற்றதாகத் தெரிகிறது. நிழல் இருந்த இடத்தில் இல்லை என்பதை நீங்கள் பின்னர் உணர்கிறீர்கள், மாறாக அது நகர்ந்து மெதுவாகவும் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் அதன் அசல் நிலையிலிருந்து விலகிச் சென்றுவிட்டது. உண்மையில், உலகம் இயக்கத்தில் உள்ளது. நேரமும் அலையும் எதற்கும் காத்திருக்கவில்லை. எனவே எச்சரிக்கையாக இருங்கள், உங்கள் காலடியில் புல் வளர விடாதீர்கள். பெற்ற ஒரு கணம் வீணாவதில்லை, ஆனால் இழந்த ஒரு கணம் ஒருபோதும் பெறப்படுவதில்லை. அது போலவே, வாழ்க்கை குறுகியது. எனவே அதை ஏன் அதிகம் பயன்படுத்தக்கூடாது.
2. இந்த உலகத்தின் மாயாஜாலத்தின் இரண்டாவது உதாரணம் என்னவென்றால், அது உங்களை ஒரு நேசத்திற்குரிய நண்பராக

நடத்துகிறது, அவர் மீது அது தனது உலக அன்பு மற்றும் நட்புறவு பரிசுகளை ஆடம்பரமாக வழங்குவது போல் பாசாங்கு செய்கிறது, ஒரு விசுவாசமான தோழரைப் போல அது எப்போதும் உங்களுடன் இருக்கும். அதன் கட்டளையின் ஒவ்வொரு கவர்ச்சிகரமான சூழ்ச்சியாலும் அது உங்களை வசீகரிக்க முயல்கிறது, அதன் கவனத்தை நீங்கள் மட்டுமே மிகவும் போற்றப்படும் பொருள். ஆனால் பின்னர் அது உங்களை குழப்பத்தில் விட்டுச் செல்லும்போது, நீங்கள் ஜில்ட் மற்றும் தொலைந்து போகிறீர்கள். உங்கள் வாழ்க்கையின் அதிர்ச்சியைப் பெறுவீர்கள். என்ன நடக்கிறது என்றால், வழிதவறிய இயற்கையின் அழகான காதலனைப் போல, அது திடீரென்று உங்களை விட்டு வெளியேறி, அதன் பட்டுத் தளைகளை வேறொருவர் மீது நெய்கிறது, அத்தகைய எளிதான இரைகளை அதன் ஆபத்தான வரவேற்பறைக்கு அழைத்துச் சென்று, மரணத்தையும் பாழடைந்த நிலையையும் சுவைக்க வைக்கிறது.

ஒருமுறை இயேசு (ஈசா [கடவுளின் ஆசீர்வாதம் மற்றும் ஆசீர்வாதம்] அல்லது இயேசு கிறிஸ்து) அத்தகைய அடிக்கடி திருமணமான பெண்ணை (இது உலகின் யதார்த்தத்தின் உருவகமாக இருந்தது) "*காஷ்ஃப்*" (ஆன்மீக உலகத்திலிருந்து யதார்த்தங்கள் விழித்திருக்கும் நிலையில் காட்டப்படும் ஆன்மீக நிலை) நிலையில் பார்த்து, அவள் எத்தனை கணவர்களை திருமணம் செய்து கொண்டாள் என்று கேட்டாள் என்று கூறப்படுகிறது. அவள் கணக்கை இழந்துவிட்டாள் என்று பதிலளித்தாள். இயேசு மீண்டும் அவளிடம், "அவர்கள் இறந்தார்களா, அல்லது நீ அவர்களை விவாகரத்து செய்தாய்?" அவள் அனைவரையும் கொன்றுவிட்டாள் என்று பதிலளித்தாள்! இந்த துயரமான பதிலைக் கேட்ட இயேசுவால் சொல்லாமல் இருக்க முடியவில்லை, "உங்கள் மந்திரத்தில் விழுந்த ஜனங்களுக்கு இரக்கம் காட்டுங்கள். தங்கள் முன்னோடிகளுக்கு என்ன நடந்தது என்பதை அவர்கள் பார்த்தார்கள், ஆனால் அவர்கள் உங்கள் அழகு மயக்கத்திற்குள் சென்றனர், மரணம் வரை, சரியான நேரத்தில் ஒரு பாடத்தையும் கற்றுக்கொள்ளவில்லை ".

3. இந்த சூழலில் மூன்றாவது உதாரணம் ஒரு வயதான பெண்மணி, தனது முகத்தை ஒரு கவர்ச்சிகரமான முக்காடு மூலம் மூடிக்கொண்டு, அழகான ஆடைகளால் தன்னை அலங்கரித்து, தனது சுயவிவரத்தை ஆடம்பரமான பாணியில் அலங்கரித்து,

அரிய விலைமதிப்பற்ற நகைகளை அணிந்துகொள்கிறாள், இதனால் அவளைக் கண் வைப்பவர் உடனடியாக அவளை காதலிக்கலாம். உலகம் மனிதர்களிடம் இப்படித்தான் நடந்து கொள்கிறது. அது அதன் அழகான அழகு மற்றும் பேரானந்தத்துடன் ஒருவரின் மீது ஒரு மந்திரத்தை வீச முயற்சிக்கிறது, ஒருவர் ஒருவரின் புத்திசாலித்தனத்திலிருந்து வெளியேறி அதன் கவசங்களால் திகைத்துப் போகலாம். அது அதன் கடினத்தன்மையைப் பற்றிய அனைத்து எண்ணங்களையும் பரிசீலனைகளையும் பிரிக்கிறது. வாழ்க்கை கடினமானது மற்றும் ஆர்வமானது என்பதை மனிதன் மறந்துவிடுகிறான். சில நேரங்களில் ஒருவர் அதை மிகவும் தாமதமாக உணர்கிறார், இது ஒரு முரட்டுத்தனமான அதிர்ச்சியாக மாறும் போது, ஒரு பெண்ணின் மரணத்தைப் போல வேடம் போட்டுக்கொண்டு, தனது முக்காடை அகற்றி, அதற்கு பதிலாக ஒரு பயங்கரமான முகத்தைக் காண்கிறார்.

4. நான்காவது உதாரணம் என்னவென்றால், பிரபஞ்சத்தின் பரிணாம வளர்ச்சிக்குப் பிறகு கடந்துவிட்ட காலகட்டம், இந்த பிரபஞ்சம் இல்லாத காலம் மற்றும் இப்போதிலிருந்து அதன் முடிவு வரை எஞ்சியிருக்கும் காலம் ஆகியவற்றைக் கணக்கிட யாராவது முயற்சி செய்தால், அவ்வாறு செய்வது சாத்தியமற்றது என்பதை ஒருவர் காண்பார், அவ்வாறு செய்வது பற்றி சிந்திப்பது கூட புத்திசாலித்தனத்தின் எல்லைகளைத் தாண்டுவதாகும். வெறுமனே, ஒருவருக்குத் தெரிந்ததெல்லாம் ஒருவரின் உலகம் "தொட்டில் முதல் கல்லறை வரை" என்பதுதான், அதாவது, தொட்டில் என்பது வாழ்க்கையின் வழியாக, இந்த உலகத்தின் வழியாக ஒருவரின் பயணத்தின் தொடக்கமாகும், கல்லறை அதன் முடிவு. இடையில் சில நிறுத்தங்கள் உள்ளன, ஒருவர் சொல்லலாம், ஆண்டுகள், மாதங்கள், நாட்கள் மற்றும் இறுதியாக ஒருவர் எடுக்கும் சுவாசங்களை உள்ளடக்கியது. சிலர் நீண்ட தூரத்தையும் சில சிறியவர்களையும் கடக்கிறார்கள். மனிதனின் ஆயுட்காலம் நீண்டதாக இருந்தாலும் சரி, சிறியதாக இருந்தாலும் சரி, ஒருவரின் ஆயுட்காலம் குறுகியதாக இருந்தாலும், இந்த முக்கியமான விஷயத்தை ஒருவன் முற்றிலுமாக மறந்து விடுகிறான். ஒருவன் என்றென்றும் வாழப் போகிறான் போல இங்கே வாழ்கிறான். ஒருவரின் அடுத்த மூச்சைப் பற்றி கூட உறுதியாக தெரியாவிட்டாலும், ஒருவர் அடுத்த பத்து ஆண்டுகளுக்கு விஷயங்களைத் திட்டமிடுகிறார், இதனால் ஒருவர் தங்கள் தேவையை உணராமல் இருக்கலாம் அல்லது அவற்றிலிருந்து குறையாமல் போகலாம். அந்த நாளைக் காண ஒருவர் உயிருடன் கூட இல்லாமல் இருக்கலாம்!

5. வாழ்க்கையின் இன்பங்களில் அதிகப்படியான இன்பம் மனிதனின் மறுமைக்கு ("அகிரா") தீங்கு விளைவிக்கும், அதே அளவுக்கு பேராசை கொண்ட பெருந்தீனிக்கு அதிகமாக சாப்பிடுவது போன்றது. ஒரு பெருந்தீனி பணக்கார, இனிப்பு, சூடான, காரமான, க்ரீஸ் நிறைந்த உணவை உண்கி, காமத்தனமாக அதை விழுங்குகிறது, அத்தகைய கனமான மற்றும் தேவையில்லாத உணவால் ஒருவரின் வயிற்றை சுமத்துவதன் விளைவுகளைப் பற்றி கவலைப்படாமல். இதன் விளைவாக ஒருவருக்கு வாந்தி மற்றும் வயல் ஏற்பட ஆரம்பிக்கிறது. தற்காலிக சுவை மற்றும் இன்பத்திற்காக, ஒருவரின் அதிகப்படியான தன்மை ஒருவரை அத்தகைய அவமானம், துன்பம் மற்றும் அவமானத்திற்கு ஆளாக்குகிறது. இவ்வளவு கனமான உணவிற்குப் பிறகு கழிவுகள் கூட மோசமானதாகவும் அருவருப்பாகவும் இருக்கிறது. எனவே, இவ்வுலகில் ஒருவர் காம மற்றும் காம காமத்தில் ஈடுபடுகிற அளவுக்கு மறுமையில் இழிவுபடுத்தப்படுகிறான் என்பதைக் காண முடிகிறது. ஒருவரின் மூச்சின் கடைசி மணிநேரத்தில், ஒருவரின் வீட்டில் பணம், தங்கம், வெள்ளி, தோட்டம், வேலைக்காரர்கள் மற்றும் பணிப்பெண்கள் ஆகியவற்றை மனிதன் எவ்வளவு அதிகமாக அளவிடுகிறானோ, அவ்வளவு கடுமையாக இருக்கும். மாறாக, ஒரு ஏழைக்கு எந்த வருத்தமும் இருக்காது. இத்தகைய வலி வேதனைகள் ஒருவரின் ஏற்கனவே மோசமடைந்து வரும் நிலையை மட்டுமே சேர்க்கின்றன, இது *ஒருவரின் தீய செயல்களுக்கு "ஆதாப்" அல்லது [தெய்வீக] பழிவாங்கலில்* முடிவடைகிறது.
6. வாழ்க்கையின் மற்றொரு அசாதாரண காரணி என்னவென்றால், இந்த உலக விவகாரங்கள் அவற்றைப் பற்றி ஒரு உடனடி முக்கியத்துவம் வாய்ந்தவை. அவை சாதாரண வேலைகள், வழக்கமான மற்றும் கடினம் அல்ல. மற்ற எல்லா கருத்துக்களையும் பரிசீலனைகளையும் மறந்து, மனிதன் அவற்றில் முழுமையாக மூழ்கிவிடுகிறான். சக்கரங்களுக்குள் சக்கரங்கள் உள்ளன என்பதையும், அதில் சக்கரங்கள் இருப்பதையும் ஒருவர் உணரவில்லை. ஒன்று மற்றொன்றுக்கு வழிவகுக்கிறது, இதன் விளைவாக ஒருவரின் வாழ்க்கை வீணடிக்கப்படுகிறது. *இயேசு (ஈசா* அல்லது இயேசு கிறிஸ்து) (ஈசா அல்லது இயேசு கிறிஸ்து) (இவ்வுலகத்தின் தேடுபவர்) கடலின் கரையில் தனது உதடுகளை இணைத்து, அதிலிருந்து தனது தாகத்தைத் தணிப்பதில் ஆவலுடன் ஆவலுடன் மூழ்கிக்கொண்டுள்ள அந்த மனிதனைப் போன்றவர் என்று கூறினார். அவரது தாகம் அதிகரிக்கிறது. அவர் எவ்வளவு அதிகமாக குடிக்கிறாரோ, அவ்வளவு அதிகமாக அவர் அவ்வாறு

செய்ய விரும்புகிறார். இறுதியில், அவர் இந்த பயனற்ற தேடலில் இறந்துவிடுகிறார், தாகமும் திருப்தியடையவும் இருக்கிறார். இதுதான் இவ்வுலகத்தின் இச்சையின் சாபம். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் அத்தகைய நபரைப் பற்றி குறிப்பிட்டுள்ளார்கள், "ஒருவர் தண்ணீரில் மூழ்கி ஈரப்படாமல் இருப்பது சாத்தியமில்லை". இந்த உலகத்தின் மீது இவ்வளவு உச்சரிக்கப்படும் மோகம் கொண்ட இந்த வகையான நபர், நிச்சயமாக அதனால் கறைபடிக்கப்படுவார்.

7. இந்த உலகத்தைப் பற்றிய ஏழாவது உதாரணம் ஒரு விருந்தினரைப் போன்றது, அவர் மிகவும் பணக்காரரான ஒரு விருந்தினரிடம் செல்கிறார் மற்றும் வரவேற்பின் [சிறந்த] தரத்தின் காரணமாக அதிக எண்ணிக்கையில் ஒருவருக்கு வரும் விருந்தினர்களை ஆடம்பரமாக நடத்தும் பழக்கத்தில் இருக்கிறார். வெள்ளி அடுப்பில் கருங்காலி மற்றும் அம்பர் நெருப்பின் நறுமண வளிமண்டலத்தில் நேர்த்தியான வடிவமைப்பு மற்றும் அலங்காரத்தின் தங்கம் மற்றும் வெள்ளி தட்டுகளில் ஆடம்பரமான உணவை ஒருவர் அவர்களுக்கு பரிமாறுகிறார். ஒரு விவேகமான விருந்தினர் ஒருவரின் இயல்பைப் புரிந்துகொண்டு, அதை நன்றியுடன் எடுத்துக்கொள்கிறார், அதில் தனக்கென ஒரு சிறிய வாசனை திரவியத்தைச் சேர்த்து, பரஸ்பர திருப்திக்காக விருந்தினரிடமிருந்து அழகாக விடைபெறுகிறார். மறுபுறம், ஒரு பேராசை கொண்ட விருந்தினர் ஒருவரின் விருந்தோம்பலுக்குப் பிறகு ஒருவரின் மதிப்புமிக்க உடமைகளை கொள்ளையடிக்க முயற்சிக்கிறார், மேலும் இந்த செயல்பாட்டில் புரவலனின் ஊழியர்களால் பிடிபட்டு அவமானப்படுத்தப்படுகிறார். மனித காமமும் அதன் சீரழிந்த ஆசைகளும் காமவெறித்தனமானவை. இந்த உலகப் பயணத்தில், ஒருவர் தனது சொந்த உண்மையான உடைமைகள், ஒருவர் தனது சொந்த சாமான்களாக எடுத்துச் செல்ல முடியும். இந்த விருந்தினர் மாளிகையில் (அல்லது நவீன காலங்களில் ஹோட்டல்), ஒருவர் சட்டபூர்வமான மற்றும் உண்மையானவற்றிலிருந்து மட்டுமே பயனடைய முடியும். பேராசை ஒருவருக்கு எந்த நன்மையும் செய்யாது.
8. உலகின் அடுத்த உதாரணம், அதாவது, அதன் ஈடுபாடு தன்மை, மனிதன் அதில் [கவர்ச்சி நிலையில்] தொலைந்து போகிறார். எவ்வளவுதான் மறுமையை முற்றிலுமாக மறந்து விடுகிறான். உதாரணத்துக்கு, ஒரு கப்பலில் ஏறிய ஒரு குழு. அவர்கள் வழியில் ஒரு தீவை அடைகிறார்கள், அங்கு அவர்கள் சிறிது நேரம் ஓய்வு, தனிப்பட்ட சுகாதாரம் மற்றும் நீராடல் செய்ய சிறிது நேரம் வெளியே செல்கிறார்கள். கப்பல் விரைவில் புறப்பட வேண்டும் என்று கேப்டன் அறிவிக்கிறார், எனவே அவர்கள் தங்கள் அனைத்து

தேவைகளையும் விரைவாக கவனித்து விரைவாக கப்பலை மீண்டும் ஏற வேண்டும். அவர்களில் விவேகமானவர்கள் அதை விரைவாக செய்கிறார்கள், அதே நேரத்தில் சோம்பேறிகளின் மற்ற குழுவினர், அங்கும் இங்கும் சிதறிக்கொண்டு, பார்வையில் இருந்து விலகிச் செல்கிறார்கள், தேவையில்லாமல் தீவில் சுற்றுப்பயணம் செய்கிறார்கள், அந்த இடத்தின் இயற்கை அழகு, அதன் தாவரங்கள் மற்றும் விலங்கினங்கள் மற்றும் வண்ணமயமான கடல் ஓடுகளை அனுபவிக்கிறார்கள். அவர்கள் திரும்பி வரும்போது, கப்பலில் இருந்த வசதியான இடங்கள் அனைத்தும் எடுக்கப்பட்டிருப்பதைக் காண்கிறார்கள். எனவே, அவர்கள் இருண்ட மற்றும் இருண்ட மூலைகளில் உட்கார வேண்டும். அவர்களுக்குப் பிறகு வரும் அடுத்த குழு இந்த சங்குகளின் கனமான சுமையை அவர்களுடன் கொண்டு வரும். இதேபோன்ற வீணான உல்லாசப் பயணங்கள் காரணமாக அவர்கள் தங்கள் முன்னோடிகளை விட மோசமான இடங்களைப் பெறுகிறார்கள். அவர்கள் மிகவும் குழப்பமடைகிறார்கள், அவர்கள் கப்பலில் உட்கார இடத்தைக் காணவில்லை. கூடுதலாக, அவர்கள் கழுத்தில் கட்டப்பட்ட இந்த அழகான குண்டுகளின் சுமையை சுமக்க வேண்டும். இரண்டு நாட்களுக்குப் பிறகு, இந்த குண்டுகள் அழுக்காக மாறி, துர்நாற்றம் வீசத் தொடங்குகின்றன. மோசமான விஷயம் என்னவென்றால், இடம் இல்லாததால், அவர்களால் இந்த சுமையை கூட அகற்ற முடியாது. அவர்களின் அவமானமும் மனந்திரும்புதலும் சமமாக கனமானது. சோம்பேறிகளின் கடைசி குழு தீவை ஆராய்வதில் மிகவும் மூழ்கியிருக்கிறது, அவர்களின் மாறுபாடுகளில், அவர்கள் விரைவான கூட்டத்திற்கான கேப்டனின் அழைப்பை கவனிக்கத் தவறிவிட்டனர், தங்கள் கப்பலைத் தவறவிட்டனர் மற்றும் வனாந்தரத்தில் இறந்துவிடுகிறார்கள்.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், அவர்களில் முந்தியவர்கள் முஃமின்களையும், இறுதியில் நிராகரிப்பவர்களையும் போன்றவர்கள்; அவர்கள் அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதரையும், மறுமை நாளையும் மறந்து விட்டவர்களைப் போன்றவர்களைப் போன்றவர்கள்.

استحبوا الحياة الدنيا على الآخرة

"அவர்கள் மறுமையை விட இவ்வுலக நேசத்தை முன்னுரிமை கொடுத்துள்ளனர்."

> இடைத்தரகர் இரு குழுக்கள் தங்கள் சிறந்த தீர்ப்பு மற்றும் பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடத்தைக்கு எதிராக தவறு செய்த பாவிகள். அவர்கள் இம்மையிலும், மறுமையிலும் துன்பப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் தவறுகளுக்கு தெய்வீக தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்படுகிறார்கள்.

இது உலகத்தின் கண்டனம் அல்ல என்பதில் எச்சரிக்கையாக இருங்கள். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, உலகம் கடவுளால் படைக்கப்பட்டது, எனவே அது நோக்கமின்றி இருக்க முடியாது. இந்த உலகில் எல்லாமே மோசமானவை அல்ல. உதாரணமாக, "*இல்ம்*" அல்லது அறிவு மற்றும் "அமல்" (பரிந்துரைக்கப்பட்ட நடத்தையின்படி செயல்களின் செயல்திறன்) ஆகியவை அவற்றின் சொந்த உரிமையில் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இரண்டு குணங்கள். அவ்வளவுதான், அவர்கள் இருவரும் வெளிப்படையாக இவ்வுலகில் இருக்கிறார்கள், ஆனால் உண்மையில் மறுமைக்கு மனிதனுடன் செல்வார்கள். உதாரணமாக, "*மாரிஃபா*" அல்லது கடவுளின் ஞானம் மற்றும் அதன் அடைவு பற்றிய அறிவு மனிதனின் இருப்பின் உச்சக்கட்டமாகும். "அமல்" அல்லது ஒருவரின் செயல்கள் மற்றும் நற்செயல்கள் அவற்றின் சொந்த நேர்மறையான நீடித்த விளைவைக் கொண்டுள்ளன, அதாவது, தீமையை கைவிடுவதன் மூலம் ஆன்மாவின் தூய்மை மற்றும் பக்தி ஏற்படுகிறது, இது கடவுளின் அர்ப்பணிப்பு வழிபாட்டின் மூலம் ஆன்மாவை ஊட்டமளிக்கிறது. அல்லாஹ்வை என்றென்றும் நினைவு கூறுவதும் மனிதர்களுக்கு நற்கூலியாகும்.

وَٱلْبَٰقِيَٰتُ ٱلصَّٰلِحَٰتُ خَيْرٌ عِندَ رَبِّكَ

ஆனால், நிலைத்திருக்கும் நன்மை செய்வது உம்முடைய இறைவனிடத்தில் நற்கூலியை விட மேலானது." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 18, வசனம் 46)

"திக்ர்" *இன் சுவை, இன்பம்*, அதாவது கடவுளின் நினைவு, நேர்த்தியானது. நாம் அவரை வணங்குகிறோம், இவ்வுலகில் அதன் மயக்கத்தை அனுபவிக்கிறோம், ஆனால் உண்மையில் அது அதனுடன்

தொடர்புடையதல்ல. இது மறுமையின் பாக்கியமாகும். மனிதன் இறந்தவுடன் முடிவடையும் இந்த உலகத்தின் மகிழ்ச்சியும் உள்ளது. ஆனால் அவருடைய அன்பு மற்றும் வணக்கத்தின் இன்பம் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கிறது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

الدنيا ملعونة وملعون مافيها الاذكر الله وما والاه

"உலகமும் உலகச் சொத்துக்களும் வெறுப்பானவை. ஆனால் கடவுளை நினைவுகூர ஒரு நபருக்கு உதவும் மற்றும் உதவும் விஷயங்கள் ஆசீர்வதிக்கப்படுகின்றன.

உலகம் மற்றும் அதன் பல பண்புகள் பற்றிய இந்த ஆய்வுக் கட்டுரை தற்போதைய சொற்பொழிவின் நோக்கத்திற்கு போதுமானது. அதன் பின்விளைவுகள் மற்றும் பிற தொடர்புடைய விஷயங்கள், கடவுளின் விருப்பம், காலப்போக்கில் விவாதிக்கப்படும்.

மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கையை அறிவது

அல்-கஸாலி தனது புத்தகமான "கிமியா-இ-சாதாத்" அல்லது "நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கான மாற்றத்தின் ரசவாதம் அல்லது மாற்றும் முகவர்" என்ற *புத்தகத்தில் நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் உண்மையான நிலையான வெற்றியின் ரசவாதம் (அல்லது உருமாற்ற முகவர்) பற்றிய தனது அற்புதமான விளக்கத்தைத் தொடர்கிறார்,* நித்திய பேரின்பத்தின் இந்த ரசவாதத்தின் (அல்லது மாற்றும் முகவர்) நான்கு தலைப்புகளில் (அல்லது தேவைகள்) கடைசியாக விளக்குவதன் மூலம், இது "மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கையின் யதார்த்தத்தை அறிந்து கொள்வது".

நித்திய பேரின்பத்தின் உருமாற்ற முகவருக்கான நான்காவது தேவையை விளக்குவதில், "மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கையின் யதார்த்தத்தை அறிய", அவர் எழுதுகிறார் [5]:

அன்புள்ள பிரியமானவரே! மரணத்தின் உண்மை நிலையை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளாவிட்டால் மறுமையின் அர்த்தம் என்னவென்று உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாது என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். மரணத்தின் உண்மைத்தன்மை, வாழ்க்கையின் மீது நேரடியான குறிப்பையும் தாக்கத்தையும் கொண்டுள்ளது. வாழ்க்கையின் உண்மைத்தன்மை ஆன்மாவின் முக்கியத்துவத்தைப் புரிந்துகொள்ள முயற்சிப்பதில் உள்ளது ("*ரூஹ்*"), வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், சுயத்தின் அறிவுக்கு சமமானது ("*நாஃப்ஸ்*"). அனைத்து நோக்கங்களுக்கும் நோக்கங்களுக்கும், ஆன்மாவும் ஆத்மாவும் ஒத்தவை. மனிதன் அதன் முழுமையான உள்கட்டமைப்பு மற்றும் ஆன்மாவுடன் ("ரூஹ்") ஒரு இயற்பியல் சட்டகத்தின் வடிவத்தில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்ற முடிவுக்கு நாம் ஏற்கனவே வந்துள்ளோம். ஆத்மா சவாரி செய்பவர் மற்றும் உடல் அது சவாரி செய்யும் மலை என்று மீண்டும் வலியுறுத்துவது பயனுள்ளது.

ஆத்மா சொர்க்கத்தில் அல்லது நரகத்தில் அதன் வடிவம், மதிப்புக்கு ஏற்ப, உடலைப் பொருட்படுத்தாமல் இருக்கும். அது புனிதப்படுத்தப்படும் அல்லது கண்டிக்கப்படும். உடலின்றி மனிதன் மீது தெய்வீக தயவால் பதிக்கப்பட்ட இருதயத்தின் விலைமதிப்பற்ற சொத்துக்கள், "ஆத்துமாவின் பரதீஸ்" என்று அழைக்கப்படுகின்றன. அத்தகைய ஆத்மாவைக் கொண்ட அல்லாஹ்வின் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நபருக்கு மறுமையில் அழகிய அரண்மனைகள், தோட்டங்கள் மற்றும் எண்ணற்ற இன்பங்கள் (குர்ஆன் மற்றும் நபித்துவ போதனைகளின்படி எந்த கண்களும் இதயங்களும் கற்பனை செய்ததில்லை) ஆகியவற்றால் வெகுமதி அளிக்கப்படும். அதற்கு மாறாக, உடல் இல்லாமல் அதன் சொந்த தீமைகள் காரணமாக வேதனை மற்றும் துன்பங்களில் இருக்கும் ஆன்மா "ஆன்மாவில் நெருப்பு" என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதன் தங்குமிடம் நரகம். முட்கள் நிறைந்த வேலிகளும், தேள்களும் ஒருவரின் தோழர்களாக இருப்பார்கள். இந்த விஷயத்தைப் பற்றிய கூடுதல்

விவரங்கள் இந்த படைப்பின் துணை தொகுதியில் வழங்கப்பட்டுள்ளன [எனது புத்தகத்தில்] "*இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்*" அல்லது "கடவுளுக்கு பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி". நாம் இங்கே தொட்ட மரணத்தைப் பற்றி பலருக்கு அதிகம் தெரியாது; மக்கள் மரணத்தைப் பற்றி பேசுவதை விட வானத்தையும் நரகத்தையும் அதிகம் வாழ விரும்புகிறார்கள். "*ஹதீஸ் குத்ஸி*" (நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மரபுகளில் அவர் அல்லாஹ்விடமிருந்து அனுப்பினார் என்று கூறப்பட்டுள்ளது:

اعدت لعبادى الصالحين ما لا عين رأت ولا اذن سمعت

ولا شكر على قلب بشر

"என் நீதியுள்ள அடியார்களுக்காக, கண்களால் காணப்படாமலும், செவினாலும் கேட்காத, எந்த மனிதனுடைய இருதயத்திலும் தோன்றாத மகிழ்ச்சியை, நான் ஆயத்தம்பண்ணினேன்."

மேலும், மனிதனின் இதயத்தில் ஒரு சாளரம் உள்ளது, அது வான (அல்லது ஆன்மீக) சாம்ராஜ்யத்தை நோக்கித் திறந்திருக்கும், இதன் மூலம் அது காணப்படாதவற்றின் மர்மங்களைக் காண்கிறது ("*கெய்ப்*"). அது செவிமடுப்பதன் மூலம் அவர்களை அறிந்து கொள்வதில்லை, ஆனால் உண்மையில் அது அவர்களைப் பார்க்கிறது, மறுமையில் அல்லது மறுமையில் கண்டிக்கப்படும் பாக்கியத்தின் நிலையைக் காண்கிறது. ஒரு மருத்துவர் செய்வதைப் போல ஆரோக்கியமாக அல்லது நோய்வாய்ப்பட்டிருப்பது என்ற இரண்டு நிலைமைகளுக்கும் இடையிலான உச்சரிக்கப்படும் வேறுபாட்டை இது தெளிவாகப் புரிந்துகொள்கிறது. நோயில் முறையான மருந்தை உட்கொள்வதும், மருத்துவர் விதித்த தடுப்புகளைப் பின்பற்றுவதும், அவர் தடை செய்த விஷயங்களைத் தவிர்ப்பதன் மூலமும் அது முழுமையாக உயிர்ப்புடன் உள்ளது. இந்த செயல்முறை உடலின் ஆசீர்வாதம் ("*ஸாதா பதானியா") என்று அழைக்கப்படுகிறது*. நேர்மாறாக, அதிகப்படியான உணவு மற்றும் அவரது மருத்துவரிடம் கவனம் செலுத்தாதது போன்ற அதிகப்படியான இன்பம் மோசமானது மற்றும் உடலின் நோய் ("*Shaqawatu badania") என்று அழைக்கப்படுகிறது*. நடைமுறை அவதானிப்பு ஆதாமின்

சந்ததியினரின் இதயம், அதாவது மனிதனின் ஆன்மா, அதில் நல்லொழுக்கம் மற்றும் தீய தன்மை இரண்டையும் கொண்டுள்ளது என்பதை தெளிவாகக் காண வைக்கிறது. நல்லொழுக்கத்தின் வெகுமதியைப் பெறுவதற்கான 'சிகிச்சை' கடவுளின் வழிபாடு மற்றும் ஞானத்தில் ("*மாரிஃபா*") உள்ளது, அதே நேரத்தில் சாபம், தீய விஷம் அறியாமையின் முட்டாள்தனம் மற்றும் இழிவான நடத்தையில் உள்ளது [உன்னத இலக்குகளை உன்னதமான வழிமுறைகள் மூலம் மட்டுமே அடைய முடியும் மற்றும் இழிவான முடிவுகள் இழிவான வழிகளின் ஒரே விளைவு]. இந்த ஞானத்தைப் பெறுவது என்பது பெரும் ஞானத்தைப் பெறுவதாகும். தங்களை "*உலமா*" *அல்லது அறிஞர்கள் என்று அழைத்துக் கொள்ளும் பலர்* இந்த அறிவில் கற்றறிந்தவர்கள் மட்டுமல்ல, அதை எதிர்ப்பவர்களாகவும் மறுப்பவர்களாகவும் உள்ளனர். நிச்சயமாக ஒரு விஷயத்தை அறிந்திருப்பது ஒருவனை சாய்ந்தவனாகவும், அதை அறியாததற்காக அறியாமையாகவும் ஆக்குகிறது. ஆனாலும், அவர்கள் அங்கு இருக்கிறார்கள். சொர்க்கம் அல்லது நரகத்தைப் பற்றி மட்டுமே அவர்களுக்குத் தெரியும். அவர்களைப் பொறுத்தவரை, இனிமேல் செவிப்புலன் அல்லது 'அடிக்கடி பின்பற்றப்படுபவர்களை' கண்மூடித்தனமாகப் பின்பற்றுவதிலோ மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இந்த விஷயத்தின் ஆய்வு மற்றும் ஆராய்ச்சியில் உள்ள உண்மைகளை வலுவான வாதங்களின் அடிப்படையில், அரபு மொழியில் எழுதியுள்ளோம் என்பதை சேர்த்துக் கொள்ள தேவையில்லை.

சூழ்நிலைகளின் கீழ், ஒரு புத்திசாலித்தனமான மற்றும் புத்திசாலித்தனமான நபரின் உள்நோக்கிய ("*பாட்டின்*") அல்லது ஆன்மா தூய்மையானது மற்றும் பாரபட்சமற்றது, மறுமையின் தீர்ப்புக்கு வழிவகுக்கும் நீதியான பாதையை அதன் புதிய உண்மையில் கண்டுபிடிப்பார் என்பதை மட்டுமே நாம் சேர்க்க முடியும், ஒரு சிலரைப் போலல்லாமல், அதைப் பற்றி முற்றிலும் இருட்டில் இருக்கும்.

மரணத்தைப் பற்றிய உண்மையைப் புரிந்து கொள்ள, மனிதனுக்கு இரண்டு வகையான ஆத்மாக்கள் உள்ளன என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். "*ருஹ் ஹைவானி*" என்றால் உடல், விலங்கு ஆன்மா என்று பொருள். மற்றொன்று "*ருஹ் இன்சானி*" *என்று*

அழைக்கப்படுகிறது, இது மனிதனில் தேவதூதர்களின் ஆன்மாவின் தோற்றத்திலிருந்து வந்த ஆன்மா. விலங்கு ஆன்மாவின் ஆதாரம், டெல்டா, நீரூற்று என்பது [உடல்] 'இதயம்' என்று அழைக்கப்படும் அந்த மாமிசக் கட்டி ஆகும், இது மனிதனின் மேல் இடது பக்கத்தில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. இது பின்வரும் தனித்துவமான அம்சங்களைக் கொண்டுள்ளது:

1. இது மிதமான இயல்புடைய இயற்பியல் இணைவின் நுட்பமான அப்பாவித்தனமான காய்ச்சலைக் கொண்டுள்ளது.
2. காய்ச்சல் அல்லது லேசான காய்ச்சல், அதன் சொந்த தோற்றத்தில் மிதமானது, [உடல்] இதயத்தின் நரம்புகளிலிருந்து வெளிப்படுகிறது, மூளை மற்றும் உடலின் பிற பகுதிகளை அடைகிறது.
3. இது துடிக்கிறது.

சுருக்கமாகச் சொன்னால், ஊடகம் மற்றும் இயக்கத்தின் பொறுப்பை சுமந்து நடத்தும் விலங்கு ஆன்மா இது. இது மூளையை அடையும் போது, அதன் வெப்பம் குறைந்து மென்மையாக மாறுகிறது. கண்கள் அதன் வழியாக பார்க்க முடியும், காதுகள் கேட்கின்றன. இது படிப்படியாக எல்லா புலன்களுக்கும் விரிவடைகிறது. ஆத்மாவை விளக்குடன் ஒப்பிடலாம். அது வீட்டை அடைந்ததும், அது வைக்கப்பட்டுள்ள இடத்தைச் சுற்றியுள்ள சுவர்களில் ஒளிரும். அதே முறையில், இந்த விளக்கு ஒரு வீட்டின் சுற்றுப்புறங்களையும், அதைச் சுற்றியுள்ள பகுதிகளையும் ஒளியூட்டுவதைப் போல, கடவுள் தனது பரம கருணையில் ஒளியையும், கண்களில் பார்க்கும் சக்தியையும், இந்த ஆத்மாவால் காதுகளில் கேட்கும் திறனையும் வழங்குகிறார் மற்றும் அனைத்து புலன் உறுப்புகளும் திறன் கொண்டவை.

மறுபுறம், சில நரம்புகள் பாதிக்கப்பட்டு முறுக்கப்பட்டால் அல்லது முடிச்சு போனால், அது முடங்கி, பட்டியலற்ற மற்றும் செயலற்ற நிலையில் இருப்பது பொருத்தமானது, மேலும் இந்த முடிச்சு திறந்து எப்படியாவது அகற்றப்படுவதைக் காண மருத்துவர் ஒருவரால் முடிந்தவரை முயற்சி செய்கிறார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஆன்மா விளக்கின் சுடர் போன்றது, இதயம் திரி மற்றும் உணவு

எண்ணெய். எண்ணெய் இல்லாமல், விளக்கு அணைக்கப்படுகிறது. உணவு இல்லாமல், அதாவது எண்ணெய், ஆன்மாவின் மிதமான மனோபாவம் ஸ்தம்பிக்கிறது, இதனால் மரணம் ஏற்படுகிறது. எண்ணெய் இருந்தால், ஆனால் திரி அதிக எண்ணெயைப் பயன்படுத்துகிறது என்றால், அது குறைபாடுள்ளதாகிவிட்டது என்று அர்த்தம், அது வேலை செய்யாத நிலையை அடையக்கூடும். இதுதான் இறுதியாக இதயத்திற்கு நடக்கிறது - அது அதன் உணவை ஏற்றுக்கொள்ளவும் ஒருங்கிணைக்கவும் இயலாது. அதேபோல், விளக்கு மூடப்பட்டிருந்தால், திரி மற்றும் எண்ணெய் இருந்தபோதிலும் அது அணைந்துவிடும். இதேபோல், ஒரு விலங்கு கடுமையாக காயமடையும் போது இறக்கிறது.

பளபளப்பான கண்ணாடியின் உதாரணத்தைப் பார்ப்போம். அது சுத்தமாகவும் சுத்தமாகவும் இருக்கும் வரை, அது தனக்கு முன்னிறுத்தப்பட்டதை ஏற்றுக்கொண்டு மிகவும் திருப்திகரமாக பிரதிபலிக்கிறது. இருப்பினும், அது அழுக்கு, கறைபடிந்தால் அல்லது தூசியால் மூடப்பட்டிருக்கும்போது அவ்வாறு செய்ய முடியாது. பொருட்களின் படங்களும் தோற்றமும் அதில் புலப்படுவதில்லை, அவை இல்லாததால் அல்ல, ஆனால் கண்ணாடி மிகவும் அழுக்கடைந்துவிட்டதால், எனவே பிம்பங்களை பிரதிபலிக்க இயலாததால்.

அதேபோல், அதை அசைக்க உதவும் ஊடகத்தின் திறன் மற்றும் விலங்கு ஆன்மாவில் உள்ள கைகால்களின் உணர்திறன்கள், அதன் உள்ளார்ந்த இயல்பான மிதமான மனோபாவம் மற்றும் அதன் நுண்ணிய நுட்பமான அப்பாவித்தனமான காய்ச்சல் காரணமாகும். ஆனால் இரக்கமான இயற்கையின் இந்த பண்பு, அதன் நிதானம் இழக்கப்பட்டவுடன், முதன்மை இயக்கிகளாக செயல்படும் அதன் சக்திகள் செயல்படுவதை நிறுத்துகின்றன. இதனால், கடவுளின் இந்த தனித்துவமான ஆசீர்வாதம் இழக்கப்படுகிறது. உடல் உறுப்புகள் செயல்படுவதை நிறுத்திவிடுகின்றன மற்றும் மனிதன் இறந்துவிட்டதாக அறிவிக்கப்படுகிறது. சர்வவல்லமையுள்ள தேவனால் நியமிக்கப்பட்ட தேவதூதரின் வேலை, நமக்கு "*மாலிக் உல்-மௌத்*" அல்லது "மரணத்தின்

தூதன்" என்று அழைக்கப்படுகிறது, தொடங்குகிறது. இத்தகைய விஷயங்களை அவர் நன்கு அறிவார். நாம் அவரை "*மாலிக் உல்-மவுத்*" அல்லது "மரணத்தின் தேவதை" என்று செவிவழி மூலம் அறிவோம், ஆனால் அவரது உண்மையான நேர்மை ஒரு சிலரின் அறிவில் உள்ளது.

இருப்பினும், மனிதனின் மரணம் பற்றிய கேள்வி வேறுபட்டது. மேலே விவரிக்கப்பட்ட விலங்கு ஆத்மாவைத் தவிர, மனிதனுக்கு மற்றொரு ஆத்மா ("*ரூஹ்*") உள்ளது, இது "*ருஹ் இன்சானி*" அல்லது "மனித ஆன்மா" அல்லது "இதயம்" என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த ஆன்மா, மேற்கூறிய உடல் அல்லது கரிம ஆத்மாவைப் போலல்லாமல், மிக உயர்ந்த தளத்தில் உள்ளது. மனித ஆத்மா பிரிவினையை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அதன் முக்கியத்துவத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் அது கடவுளின் "*மாரிஃபா*" அல்லது ஞானத்தைக் கொண்டிருக்க முடியும் என்பதன் மூலம் காட்சிப்படுத்த முடியும். நிச்சயமாக கடவுளும் ஒருவரே. அவரது "*மாரிஃபா*" அல்லது க்னோசிஸின் பிரிவும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதல்ல. எனவே அவரது "*மாரிஃபா*" அல்லது ஞானம் எந்த உடல் வடிவத்திலும் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து தெய்வ நிந்தனைக்கு சமம்.

அன்புள்ள பிரியமானவரே! வாதத்திற்காக, மனிதனில் திரி, அதன் சுடர் மற்றும் ஒளி ஆகியவற்றின் இருப்பை நாம் முன்கூட்டியே அனுமானித்தால், விளக்கின் இயற்பியல் கூறுகளை, அதாவது அதன் அமைப்பு மற்றும் திரியை விலங்கு வடிவத்திற்கு மட்டுமே நாம் கூற முடியும், அப்போதும் அதன் ஒளியை அதற்கு அப்படியே குறிப்பிட முடியாது. மனிதனின் 'மனித ஆத்மாவின்' இணங்க. இது வெளிப்படையானது, ஏனென்றால் அதன் முந்தையது நிலையற்றது, ஆனால் பிந்தையது அல்ல, அதாவது, இயற்பியல் விளக்கின் ஒளி விளக்குக்கு உட்பட்டது. விளக்கு அணைக்கப்பட்டால், அதன் வெளிச்சம் அணைக்கப்படும். ஆனால் மனிதனின் உண்மையான ஆன்மா (அதாவது, 'மனித ஆன்மா') ஒருபோதும் அணைக்கப்படுவதில்லை அல்லது தவிர்க்கப்படுவதில்லை, இருப்பினும், ஒருவரின் 'விலங்கு ஆன்மா' அழிந்துபோகலாம். ஒரு வகையில், மனிதனில் உள்ள விலங்கு ஆன்மா என்பது ஒருவரின் உண்மையான ஆன்மாவின் மலையாகும், அதன் மீது அது சேணம் மற்றும் பாய்ச்சல். இது ஒருவரின் நன்மைக்காக,

அவ்வாறு செய்வதற்கான கருவியாகும். எனவே, இந்த மலை (அதாவது, விலங்கு ஆத்மா) அழியும் போது, மனிதன் அதன் பயன்பாட்டை இழக்கிறான். அதேபோல், அது இல்லாததைப் போலவே, ஒருவர் அதிக நம்பிக்கையைப் பெறுகிறார் மற்றும் அதிக சுதந்திரமாகவும் தன்னம்பிக்கையுடனும் மாறுகிறார். இது ஒருவருக்கு மிகக் குறைந்தது, குறிப்பாக இந்தக் காலகட்டத்தில், மனிதன் மிகவும் கடினமாக உழைத்ததால், ஒருவர் ஏற்கனவே கணக்கிடும் தகுதியையும் குறிப்பிடத்தக்க இடத்தையும் அடைந்துள்ளார். இந்த மகிமையின் மீது அதிகாரத்தின் முத்திரையை வைக்க, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் "மரணம் ஒரு முஃமினுக்கு ஒரு பரிசு" என்று கூறியுள்ளார்.

ஒருவரின் வேட்டையாடும் உபகரணங்கள் மற்றும் உபகரணங்களுடன் வயலில் இருக்கும் ஒரு வேட்டைக்காரனின் நிலைமை போன்றது. வாதத்திற்காக, ஒருவர் குறிப்பாக எல்லா வழிகளிலும் வந்த இரையைப் பெறுவதில் வெற்றி பெற்றால், ஆனால் [அந்த செயல்பாட்டில்] ஒருவரின் கியர் இழந்தால், ஒருவர் இன்னும் நன்றாக இருக்கிறார். மாற்றாக, ஒருவர் இரையைப் பெறுவதற்கு முன்பு ஒருவரின் வேட்டையாடும் கியரை இழந்தால், ஒருவரின் நிலை ஒருவரின் ஏமாற்றத்திற்கு மோசமடையும். அதற்கான ஆழமான பாடம் இதில் உள்ளது. அத்தகைய நபர் தனது சொந்த தோல்வியை தனது சொந்த கைகளில் எதிர்கொள்கிறார். மறுமையின் பழிவாங்கல் ஒருவரை முந்துகிறது, இதன் விளைவாக எண்ணற்ற வேதனைகள் ஏற்படுகின்றன.

ஒருவர் சில கைகால்களில் முடக்கப்படலாம். ஒருவரின் கைகள் மற்றும் கால்கள் வேலை செய்வதை நிறுத்தலாம். இந்த கருவிகளின் பயன்பாட்டை ஒருவர் இழந்துவிட்டார் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். குணப்படுத்த முடியாததை சகித்துக்கொள்ள வேண்டும். எனவே, மாஸ்டர் ஏஜெண்டான மனிதன் உயிருடன் இருக்கும் வரை, இந்த உறுப்புகளின் முக்கியத்துவம் இரண்டாம் பட்சமானது. ஒருவரின் உண்மை, யதார்த்தம் அவர்களில் இல்லை, முதுகு, வயிறு அல்லது தலையில் இல்லை. அந்த விஷயத்தில், ஒருவரின் உடலின் அனைத்து உறுப்புகளும், ஒருவரின் உடலும் வேலை செய்வதை நிறுத்திவிட்டாலும், ஒருவரின் ஊழியர்களாக இருப்பதைத் தவிர்த்து, ஒருவரின்

கட்டுப்பாட்டில் இருக்கவில்லை என்றாலும், ஒருவரின் உள்ளார்ந்த சாத்தியமாகும், ஏனெனில் விலங்கு ஆன்மா மனித ஆன்மாவைப் போலவே இல்லை. இருப்பினும், அதில் மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட வேண்டிய இரண்டு அம்சங்கள் உள்ளன:

1. ஒரு வகை இருப்பில் [வாழ்க்கை என்று அழைக்கப்படுகிறது], உடலின் செயலில் பங்கேற்பு அவசியம். பசி, தாகம், தூக்கம் போன்றவை உடல் உருவமின்றி நடைபெறுவதில்லை அல்லது செயல்படுவதில்லை, ஆனால் மனிதன் இறக்கும் போது இறக்கும் நிகழ்வுகள்.
2. மற்ற இருப்பில் ['மனித ஆத்மா' அல்லது "*ரூஹ் இன்சானி*" மட்டுமே], உடலின் இருப்பு இல்லை. இந்த இருப்பு *தெய்வீக அழகை (*"ஜமால் இலாஹி") பின்தொடர்வதற்கான கடவுளின் ஞானத்தின் ("*மாரிஃபா*") கிராண்ட் பிரிக்ஸ் ஆகும், அவரது சிறந்த மகிமை மற்றும் மகிமை சம மேன்மை; அழகான, திகைப்பூட்டும் மற்றும் மிகவும் மகிழ்ச்சியான கவர்ச்சிகரமான, அந்த பேரின்பம் அதன் உச்சபட்ச பரவசத்தில் திகைத்துப் போகிறது. *அல்லாஹ் புனித வேதத்தில் (குர்ஆனில்) குறிப்பிடுகிற நித்திய ஆசீர்வாதங்கள் ("Baqiyaat us-Salihaat"*) இவை. இந்த 'ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களின் நித்திய ஆசீர்வாதங்கள், அங்கீகரிக்கப்பட்ட நன்மை' கடவுளின் இணையற்ற வெகுமதியாகும், அதற்காக மனித ஆத்துமா எப்போதும் திருப்தியடைய வேண்டும். கடவுளின் உயரடுக்கு, தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டவர்கள் இந்த குணத்தை தங்கள் சுயத்தில் முதன்மையாக கொண்டுள்ளனர் ("*நாஃப்ஸ்*") இது தானாகவே அவர்களை எப்போதும் ஏறும் உயர்ந்த பீடத்திற்கு உயர்த்துகிறது. நேர்மாறாக, புறக்கணிப்பு, அறியாமை மற்றும் முட்டாள்தனம் ஆகியவை அதன் மறுபக்கம், இது அவதூறு மற்றும் ஆன்மாவின் குருட்டுத்தன்மைக்கு சமம்:

   وَمَن كَانَ فِي هَٰذِهِۦٓ أَعۡمَىٰ فَهُوَ فِي ٱلۡأٓخِرَةِ أَعۡمَىٰ وَأَضَلُّ سَبِيلٗا ٧٢

   எவன் இவ்வுலகில் பார்வையற்றவனாக இருக்கிறானோ, அவன் மறுமையில் குருடர்களாகவும், நேர் வழியை விட்டும் மிகவும் வழி கடுப்பவனாகவும் இருப்பான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 17, வசனம் 72)

மனிதனின் இந்த இரண்டு வகையான ஆத்மாக்களுக்கு இடையிலான வித்தியாசத்தை நீங்கள் உணர்ந்து கொள்ளாவிட்டால், உங்களால் மரணத்தைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது.

விலங்கு ஆன்மா உடல் போக்கின் வரிசையில் உள்ளது, கச்சா முதன்மையாக ஆவி மரபியலுடன் அக்கறை கொண்டுள்ளது, இது முன்பு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. பித்தம், ஃபைப்ரோஸிஸ் மற்றும் பிற கழிவுகள் இணைந்து அதன் கலவையை உருவாக்குகின்றன. அவற்றின் அடிப்படை கூறுகள் நீர், நெருப்பு, தூசி மற்றும் காற்று. எனவே, அவற்றின் இடைவினையின் விளைவாக ஏற்படும் சீரான தன்மை அல்லது மாறுபாடு தொடர்புடைய வெப்பம், குளிர், ஈரப்பதம் மற்றும் வறட்சி ஆகியவற்றால் ஏற்படுகிறது. மருத்துவ அறிவு அல்லது அதன் பயிற்சியாளர் - மருத்துவர் - இதன் விளைவாக அவற்றின் முக்கியத்துவத்தை முழுமையாக உயிருடன் வைத்திருக்கிறார்.

எவ்வாறாயினும், தங்கள் நோயாளிகளின் உடலுக்கு சிகிச்சையளிப்பதில், மனிதனின் உண்மையான ஆன்மாவான 'மனித ஆன்மா' மூலம் சவாரி செய்வதற்கு உடலின் உடல் கட்டமைப்பை அவர்கள் தன்னிச்சையாக முயற்சிக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் அறியவில்லை. இயற்கையில் தேவதூதர், "*நஃப்ஸ் அல்-முத்மைனா*" அல்லது உள் அமைதி மற்றும் முழுமையான திருப்தியின் நிலையை அடைந்த மனிதனின் சுத்திகரிக்கப்பட்ட ஆன்மா, மகத்தான குணாதிசயங்களைக் கொண்டுள்ளது. மனிதனின் வாழ்க்கைப் பயணம் ஒருவரின் சொந்த விருப்பப்படி அல்ல. அவ்வாறு செய்ய ஒருவர் நியமிக்கப்படுகிறார், இந்த ஆபத்துகளின் பாதையில் ஒருவரின் உண்மையான மதிப்பைக் காட்டவும், இலக்கு கம்பத்திற்கு பறக்கும் வண்ணங்களுடன் அதை உருவாக்கவும், கடின உழைப்பு மற்றும் இன்னல்களின் வெகுமதியைப் பெறவும், [உலக வாழ்க்கையின்] இந்த கடினமான பாதையில் ஒருவரால் ஒருவர் துணிச்சலுடன் எதிர்கொண்டனர். கடவுள் கூறுகிறார்:

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

قُلْنَا ٱهْبِطُوا۟ مِنْهَا جَمِيعًا ۖ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُم مِّنِّى هُدًى فَمَن تَبِعَ هُدَاىَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٣٨﴾

"நாம் கூறினோம்: "நீங்கள் அனைவரும் இங்கிருந்து இறங்கி வாருங்கள். இது ஆதாம் மற்றும் ஏவாளுக்கு அனுப்பப்பட்டது] ஒன்றாக; "என்னிடமிருந்து உங்களுக்கு நேர்வழி வரும் - பிறகு யார் என் நேர்வழியைப் பின்பற்றுகிறார்களோ அவர்களுக்கு எவ்வித பயமும் இல்லை அவர்கள் துக்கப்படவும் மாட்டார்கள்" (என்றும் கூறினார்). (குர்ஆன், அத்தியாயம் 2, வசனம் 28)

கருணையாளரான இறைவன் மேலும் கூறியிருக்கிறான்:

إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَٰٓئِكَةِ إِنِّى خَٰلِقٌۢ بَشَرًا مِّن طِينٍ ﴿٧١﴾

فَإِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِى فَقَعُوا۟ لَهُۥ سَٰجِدِينَ ﴿٧٢﴾

"தேவன் தேவதூதர்களிடம், 'நான் களிமண்ணிலிருந்து மனிதனைப் படைக்கப் போகிறேன், எனவே நான் மனிதனை வடிவமைத்து, ஒன்றாக சுவாசிக்கும்போது, நான் படைத்த ஆத்துமா என்னால் படைக்கப்பட்டது' என்று கூறினார். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 38, வசனங்கள் 71-72)

இந்த வசனத்தில், இந்த இரண்டு ஆத்மாக்களுக்கு இடையிலான வேறுபாட்டிற்கு ஒரு நுட்பமான குறிப்பு உள்ளது ("*ரூஹ்*"). ஒன்று தூசிக்கு காரணம் என்று கூறப்படுகிறது, இயற்கையில் அதன் நிதானத்தின் அர்த்தத்தை வழங்க அங்குள்ள சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது, அதேசமயம் "*நஃபக்து ஃபேஹே மின் ரூஹி*" அல்லது "நான் என் ஆன்மாவை சுவாசித்தேன்" என்பது 'அவரது சொந்த சுயத்திற்கு' ஒரு மென்மையான சுட்டியாகும். இது நோயின் கிருமிகளை ஒழிப்பதற்காக பருத்தி கம்பளியை தீ வைக்க தீ வைப்பது போன்றது.

முக்கிய காரணி, "தெய்வீக சட்டம் மற்றும் மனிதனுக்கான நடத்தை விதிகள்" என்பதை நினைவில் கொள்ளலாம், இது ஒருவரின் வழிகாட்டி, மதிப்பீட்டாளர் மற்றும் கண்காணிப்பாளராக செயல்படுகிறது. இறுதி பகுப்பாய்வில், நாம் மீண்டும் அதே விஷயத்திற்கு வருகிறோம், அதாவது, மனிதனின் இருப்பின் சாராம்சம், கடவுளின் "மாரிஃபா" அல்லது ஞானத்தைப் பெறுவதற்காக ஒருவரின் சொந்த சுயத்தை உணர்தலில் இருப்பது. ஒருவரின் சுயத்தை எவ்வாறு புரிந்துகொள்வது மற்றும் அங்கீகரிப்பது என்பது கடவுளின் "மாரிஃபா" அல்லது ஞானத்தை எவ்வாறு பெறுவது என்பதற்கான திறவுகோலாகும். அதேபோல இந்த ஆத்மாக்களைப் பற்றிய உண்மையைப் புரிந்துகொள்வது மறுமையின் அறிவைப் பெற முயல்வதாகும்.

விசுவாசத்தின் அடிப்படை அடித்தளம் ("*தீன்*" அல்லது கடவுளுக்கான பாதை), மற்ற முன்நிபந்தனைகளுடன், கடவுள் மற்றும் அவர் நியமிக்கப்பட்ட 'நியாயத்தீர்ப்பு நாள்' மீதான வெளிப்படையான நம்பிக்கையில் உள்ளது. அதில் ஒரு ரகசிய மறுசீரமைப்பு அதன் தனிமையில் உள்ளது, அங்கு நாம் தொட அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. அதன் ஆழமான ஆழங்களில், "*மாரிஃபா துல் ஹக்*" மற்றும் "*அகிரா" ஆகியவை மறைந்திருப்பதால், அதை எளிதாகப் புரிந்து கொள்ளவோ அல்லது வெளிப்படுத்தவோ முடியாது*, அதாவது, உன்னத இறைவன் மற்றும் அவரது வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட மறுமையின் உண்மை. ஆகையால், அதன் அறிவையும் புரிதலையும் பெற முயற்சிப்பதில் உங்கள் ஞானத்தை நீங்கள் முழுமையாக நுழைந்து தீர்ந்துவிடலாம். அதன் ஆராய்ச்சி மிகவும் வினோதமானது, மிகவும் விசித்திரமானது, மிகவும் சிக்கலானது, அதைப் பற்றி சிறிதளவு கேள்விப்பட்டவர்கள் பிரமிப்பில் சிக்கிக்கொண்டனர், திகைத்துப் போனார்கள், அதன் ஆல்பாக்கள் மற்றும் ஒமேகாக்களைக் கூட ஏற்க மறுத்துவிட்டனர், மேலும் சிந்தனையின் அக்கிரமத்தின் அடிப்படையிலும், பயனற்ற முற்றிலும் தகுதியற்ற பயிற்சியின் அடிப்படையிலும் அது சாத்தியமற்றது என்று கூச்சலிட்டனர். நபித்துவ மரபுகளோ அல்லது புனித குர்ஆனோ இந்த பிரச்சினையில் [வெளிப்படையாக] பொருந்தவில்லை. அப்படியானால் நீங்கள் எப்படி அவ்வாறு செய்ய முடியும்? அதனால்தான் மக்கள் அதைக் கேட்க முடியாது. எனவே தீர்க்கதரிசிகள் கூறியுள்ளனர்:

كلموا الناس على قدر عقولهم

"மக்களிடம் அவர்களின் புத்திசாலித்தனத்தின் [மற்றும் மன திறன்களை] படி பேசுங்கள்."

அதனால்தான் சர்வ வல்லமையுள்ள கடவுளின் குணாதிசயங்களைத் தொட வேண்டாம் என்று சில தீர்க்கதரிசிகள் கடவுளால் அறிவிக்கப்பட்டனர், ஏனெனில் அவர்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாதபோது, அவர்கள் அவற்றை நம்ப மறுப்பார்கள், இது அவர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும்.

மனிதனின் உண்மையான ஆத்மாவைப் பற்றிய உண்மை ('மனித ஆத்மா') விரிவாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. மனிதனின் உடலின் உறுப்புகள் செயலற்றதாகவும் உயிரற்றதாகவும் மாறும் போது 'விலங்கு ஆத்மா' இறந்துவிடுகிறது. 'மனித ஆத்மா' [வாழ்க்கை அல்லது மரணம்] பொருட்படுத்தாமல் வெளிப்படுகிறது. எனவே, மனிதனின் உயிர்த்தெழுதல், நியாயத்தீர்ப்பு நாள், உயிர்த்தெழுதல் என்ற சொற்கள், 'ஒன்றுமில்லாத தன்மை'க்குப் பிறகு, மனிதன் மீண்டும் உயிர்த்தெழுவார் என்று அர்த்தமல்ல. மாறாக, ஒருவருக்கு ஒரு வடிவம், ஒரு புதிய உடல், அது முன்பு செய்யப்பட்ட விதம் வழங்கப்படும், பின்னர் அவர் மீண்டும் தேவையான பண்புகள் மற்றும் குணங்களுடன் புதுப்பிக்கப்படுவார் என்று அர்த்தம். இது மிகவும் எளிதானது [உடலும் ஆன்மாவும் இரண்டும் படைக்கப்பட்ட முதல் படைப்புடன் ஒப்பிடும்போது].

நற்செயல்கள் ஆத்மாவின் தூய்மையையும், மகத்துவத்தையும் விளைவிக்கின்றன என்பதை அவர்கள் உணர வேண்டும். அத்தகைய இணக்கவாதிகள் ஏன் ஒப்புக்கொள்ளத் தவற வேண்டும் என்பது ஒருவரின் புரிதலுக்கு அப்பாற்பட்டது. ஆகையால், கடவுளின் மேட்டுக்குடியினரான பரிசுத்தவான்கள் (ஞானவாதிகள்) தங்களை இந்த உலகத்தின் வழியே பயணத்தில் இருப்பதாக கருதுகிறார்கள் என்பதை ஒருவர் தர்க்கரீதியாக கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அத்தகைய நபர், இந்த பாதையில் பயணித்து, தனது இலாபத்திற்காக பொருட்களை வர்த்தகம் செய்து சேகரித்து, நஷ்டத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக லாபமற்ற

பொருட்களைச் சேகரித்து, உண்மையில் ஒருவரின் இறுதி இலக்கை, அதாவது மறுமைக்கு செல்லும் வழியில் ஒருவர் செய்த நல்ல பேரங்களை எடுத்துச் செல்கிறார். ஒருவருக்குத் தெரியும்:

إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّآ إِلَيْهِ رَٰجِعُونَ

"நிச்சயமாக நாம் அல்லாஹ்வுக்கே உரியவர்கள்; அவனிடமே நாம் திரும்பிச் செல்வதும்" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 2, வசனம் 156)

எனவே, ஒருவர் எல்லா நேரத்திலும் போக்குவரத்தில் இருக்கும் ஒருவரின் நிலைக்கு முழுமையாக உயிருடன் இருக்கிறார். ஒருவரின் உண்மையான நாடு இந்த உலகம் அல்ல. எனவே, ஒருவர் தனது இலக்கை அடையும்போது, ஒருவரின் நிரந்தர வசிப்பிடமான நாட்டில், மறுமையில் இதுவரை அவர் பெற்ற வழியில் சம்பாதித்ததற்கு நியாயமான விலையைப் பெறுவார் என்பதை முழுமையாக அறிந்து, ஒருவர் தனது இலக்கை அடையும்போது, இந்த பாதையில் இறுதி பொருட்களை சேகரித்து இந்த பாதையில் செல்கிறார்.

ஆத்மாவின் பயணங்களில் நான்கு தனித்துவமான நிலையங்கள் அல்லது மைல்கற்கள் உள்ளன. ஆன்மா என்பது மனிதனின் யதார்த்தம், ஆனால் உடல் இல்லை. ஆத்மாவுக்கு ஒரு ஓய்வு இடமும் உள்ளது - அது தோன்றிய இடம் அதன் உண்மையான வீடு அல்லது நாடு, அது அதன் பயணங்களில் இந்த உலகத்திற்கு வந்துள்ளது, மேலும் அது அதன் தோற்றத்திற்குத் திரும்புவதற்கு முன்பு பல மைல்கற்களைக் கொண்டுள்ளது. ஆன்மாவின் பயணத்தின் ஒவ்வொரு மைல்கல்லும், சில தத்துவ சிந்தனையுடன் பார்த்தால், அது ஒரு உலகமாகும். அவை பின்வருமாறு:

1. முதல் மைல்கல் "*ஆலம் மஹ்சுசாத்*" அல்லது "புலன் மற்றும் உணர்திறன்களின் சாம்ராஜ்யம்".

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

2. இரண்டாவது மைல்கல் "*ஆலம் தகாயுலத்*" அல்லது "கருத்தாக்கத்தின் சாம்ராஜ்யம் [எண்ணங்கள் மற்றும் கருத்துக்கள்]" ஆகும்.

3. மூன்றாவது மைல்கல் "*ஆலம் மௌஹூமாத்*" அல்லது "பகுத்தறியப்படாதவர்களின் பகுத்தறிவின் சாம்ராஜ்யம்".

4. நான்காவது மைல்கல் "*ஆலம் மகுலாத்*" அல்லது "நல்ல ஒழுங்கு, சாதனை மற்றும் சுய விழிப்புணர்வின் சாம்ராஜ்யம்". இந்த மைல்கல்லில்தான் ஒருவர் சுயம் அல்லது தனது சொந்த யதார்த்தம் மற்றும் உண்மை பற்றிய விழிப்புணர்வைப் பெறுகிறார்.

பின்வரும் உதாரணத்தின் மூலம் அவற்றின் நிலையைப் புரிந்துகொள்ள முயற்சிப்போம்:

1. ஒருவர் "ஆலம் மஹ்சுசாத்" அல்லது "புலன் மற்றும் உணர்திறனின் சாம்ராஜ்யத்தில்*" இருக்கும் வரை அல்லது இருக்கும் வரை*, ஒருவர் ஒரு அந்துப்பூச்சியைப் போன்றவர், அது எரியும் சுடரைச் சுற்றி உள்ளுணர்வுடன் சுற்றி வட்டமிடுகிறது. அந்துப்பூச்சிக்கு கண்கள் உள்ளன, ஆனால் சிந்திக்கவும் நினைவில் கொள்ளவும் புத்திசாலித்தனம் இல்லை. எரியும் சுடருக்கு அந்துப்பூச்சியின் ஈர்ப்பு இருளைத் தவிர்ப்பதற்கும் ஒளியின் அன்பால் வீக்கமடைவதற்கும் அதன் உள்ளார்ந்த பண்புக்காக பழமொழியாக உள்ளது. சமநிலையான சிந்தனை மற்றும் பாதுகாப்பின் சக்தி இல்லாததால், வெளிச்சத்தில் வெளியேறுவதற்கான தேடலில், எரியும் சுடரை அந்த திறப்பு என்று அது தவறாக கருதுகிறது, இதன் விளைவாக அது இறுதியில் ஒளிரும் சுடரில் விழுந்து இறந்துவிடுகிறது. அந்துப்பூச்சிக்கு பகுத்தறிவு செய்யும் திறன் இருந்திருந்தால், அதன் முதல் சூடான பிரகாசம் அதன் இறகுகளில் உணரப்பட்ட பிறகு அது சுடருக்கு அருகில் சென்றிருக்காது. இந்த [புத்திசாலித்தனம்] அந்துப்பூச்சியை எந்த கணக்கிடும் நிலையையும் அடைய வைக்கவில்லை. உதாரணமாக, இதற்கு மாறாக, மற்ற விலங்குகள் காயமடையும் போது ஒரு விஷயத்திலிருந்து விலகிச் செல்ல முயற்சிக்கின்றன. ஒரு குச்சியைப் பார்த்தவுடன் அவர்கள் ஆபத்திலிருந்து தப்பி ஓடுகிறார்கள்.

2. "ஆலம் தகாயுலத்*" அல்லது "கருத்தரித்தல் [எண்ணங்கள் மற்றும் கருத்துக்கள்]" இன் இரண்டாம் கட்டத்தில், மனிதன் கால்நடைகள்*

மற்றும் பலவீனமான மனம் கொண்ட விலங்குகளின் சாம்ராஜ்யத்தில் வாழ்கிறார்.

3. மூன்றாவது சாம்ராஜ்யம் மேற்கூறிய "*ஆலம் மௌஹூமாத்*" அல்லது "பகுத்தறியப்படாதவர்களின் பகுத்தறிவின் சாம்ராஜ்யம்" ஆகும். இந்த மட்டத்தில், மனிதன் ஆடு மற்றும் குதிரைக்கு இணையாக வருகிறான், அதாவது, இரண்டாம் கட்டத்தின் பலவீனமான மனம் கொண்ட விலங்குகளுக்கு எதிராக, இந்த கட்டத்தில், ஒருவன் தனது எதிரிகளை அடையாளம் கண்டு, இயற்கையான தூண்டுதல்களால் ஆபத்தைத் தவிர்க்க முயற்சிக்கிறான், அதாவது, ஒருவரின் உயிருக்கு தப்பிப்பதற்கான முயற்சிகள், ஒருவர் ஓநாய் அல்லது சிங்கத்தின் மீது தனது பார்வையை செலுத்தும் தருணம், இருப்பினும் ஒருவர் அவர்களை இதற்கு முன்பு பார்த்திருக்க மாட்டார். வலிமையான எருது, ஒட்டகம் அல்லது ஒட்டகச்சிவிங்கியை பயப்பட வேண்டாம் என்று ஒன்றில் உள்ள ஏதோ ஒன்று சொல்கிறது, இருப்பினும் அவை அவற்றை விட பெரியவை. இந்த உள்ளுணர்வு இயற்கையாகவே [மற்றும் உள்ளார்ந்த ரீதியாக] கடவுளால் ஒன்றில் பதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆயினும், இந்த விலங்குகள் அவ்வளவு புத்திசாலித்தனமானவை அல்ல, அதாவது, நான்காவது கட்டத்தில் வரும் தங்களை கவனித்துக் கொள்ளும் தகுதியுடையவர்களாகக் கருதப்படும் மட்டத்தில்.

4. நான்காவது கட்டம் "*ஆலம் மகுலாத்*" அல்லது "நல்ல ஒழுங்கு, சாதனை மற்றும் சுய விழிப்புணர்வின் சாம்ராஜ்யம்" ஆகும். மூன்றாவது கட்டம் வரை, மனிதன் தெளிவற்ற நிலைக்குள் இருக்கிறான். உண்மையில் இங்கிருந்துதான் மனிதன் ஒரு மனிதன் என்ற நிலைக்கு, அதாவது மனிதனின் மகிமையின் சாம்ராஜ்யத்தில் நுழைகிறான். யூகங்களும் மூடநம்பிக்கைகளும் முற்றிலுமாக ஒழிக்கப்படும் இந்த கட்டத்தில் இதுபோன்ற விஷயங்களை ஒருவர் காண்கிறார்.

"*ஆலம் மஹ்சுசாத்*" அல்லது "உணர்வு மற்றும் உணர்திறனின் சாம்ராஜ்யத்தில்" மனிதன் வரவிருக்கும் விஷயங்களைத் தவிர்த்து, சரியான கண்ணோட்டத்தில் விஷயங்களை மதிப்பிடவும் மதிப்பிடவும் தொடங்குகிறான். இங்கே, ஒருவர் விஷயங்களைப் பார்ப்பதைப் போலவே சுருக்கமாகக் கூறுகிறார். விஷயங்களுக்கு ஒரு நிறுவனம், ஒரு அடையாளம் உள்ளது. ஒருவர் அவற்றை சரியாக வகைப்படுத்த

முயற்சிக்கிறார், பொதுவாக அவ்வாறு செய்வதில் வெற்றி பெறுகிறார். இயற்கையாகவே, "*மஹ்சுசாத்*" அல்லது "உணர்வு மற்றும் உணர்திறன்களின் சாம்ராஜ்யத்தில்" மனிதனின் செறிவு பூமியில் நடப்பது போன்ற ஒருவரின் விவேகமான உணர்வுகளுக்கு ஒவ்வொன்றாக வெளிப்படுத்தப்படும் அத்தகைய உணர்வுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஆனால் கடைசியில், நான்காவது கட்டத்தில், தண்ணீரில் நடப்பது போன்ற ஒன்றை விட அதிகமாக செய்ய முடியும் என்பதையும் இது குறிக்கிறது. இது மனிதனின் எழுச்சியின் கட்டம், "*ஆலம் மகுலாத்*" அல்லது "நல்ல ஒழுங்கு, சாதனை மற்றும் சுய விழிப்புணர்வின் சாம்ராஜ்யம்". இங்கே தெளிவான ஒப்பீட்டில், ஒருவர் நடந்து செல்வது வேறுபட்ட இயல்பின் உண்மைகளின் உண்மையை அடிப்படையாகக் கொண்டது, ஒருவரின் ஆன்மாவால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது மற்றும் தண்ணீரில் நடக்க முடியும் என்பதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இது தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் கடவுளின் "*வாலிகள்*" அல்லது நெருங்கிய நண்பர்கள் அல்லது பரிசுத்தவான்களின் உயர்ந்த அந்தஸ்து, காற்றில் நடப்பது போன்றது. மக்கள் நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்களிடம், இயேசு (ஸல்) அல்லது இயேசு கிறிஸ்து தண்ணீரில் நடக்க முடியுமா? அவர் பதிலளித்தார்:

وَلَوْ ازْدَادَ يَقِيْنًا لَمَشٰى فِى الْهَوَاءِ

"[இயேசு தண்ணீர்மேல் நடந்தார்] அவருடைய நம்பிக்கை உறுதியாக இருந்திருந்தால், அவர் காற்றில் நடந்திருப்பார்."

இதுபோன்ற விஷயங்கள் "ஆலம் இத்ராக்" *அல்லது "கற்பனை செய்யக்கூடிய அல்லது சாத்தியமான சாம்ராஜ்யத்தில்" உள்ளன என்பதை இது காட்டுகிறது.* இவ்வாறு, மனிதன் முதல் படியிலிருந்து கடைசி படி வரை உயரத்தின் ஏணியில் ஏறி, மனிதனை ஒருவரின் "மெராஜ்" அல்லது சாதனை மற்றும் மகிமையின் உச்சத்திற்கு அழைத்துச் சென்ற தேவதூத பண்புகளைப் பெறுவதற்கான பல நிலைகள் உள்ளன. *புனித குர்ஆனில் கூறப்பட்டுள்ளபடி,* "அஸ்ஃபாலஸ் சஃபைலன்" *(தாழ்ந்தவர்களில் மிகக் குறைந்த) என்ற* மிகக் குறைந்த அடுக்கிலிருந்து "ஆலா இல்லியீன்" (உயர்ந்தவற்றில் மிக உயர்ந்த) உச்சம் வரை இந்த ஏறுவதில் பல ஆபத்துகள் உள்ளன:

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

إِنَّا عَرَضْنَا ٱلْأَمَانَةَ عَلَى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱلْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَن يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا ٱلْإِنسَٰنُ ۖ إِنَّهُۥ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾

"நாம் வானங்களுக்கும், பூமியின் மீதும், மலைகளின் மீதும் நம்பிக்கையை அர்ப்பணித்தோம்; ஆனால் அவர்கள் அதை எடுத்துச் செல்ல மறுத்துவிட்டனர்; மனிதன் அநியாயக்காரனாகவும், அறியாமையுடனும் அதை சுமந்தான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 33, வசனம் 72)

மிருகங்கள் மற்றும் கற்களின் கீழ்மட்ட நிலையிலிருந்து தேவதூதர்களின் பீடம் வரை மனிதனின் ஏறுதலில் பல்வேறு நிலைகள் உள்ளன. ஏனென்றால் "*ஜமாதாத்*" அல்லது கற்கள், வளர்ச்சி மற்றும் தாவரங்களில் பூமியில் என்ன இருக்கிறது என்பதில் எந்த ஆபத்தும் இல்லை. அவர்களுக்குத் தெரியாது. நேர்மாறாக, "Aa*'la Illiyeen*" அல்லது உயர்ந்த உயர்ந்தவர்கள் தங்கள் மகிமையின் உச்சத்தில் நிலைநிறுத்தப்பட்டுள்ளனர். திருக்குர்ஆனில் எழுதப்பட்டுள்ளபடி அவர்கள் அங்கிருந்து இறங்குவது சாத்தியமில்லை:

وَمَا مِنَّآ إِلَّا لَهُۥ مَقَامٌ مَّعْلُومٌ

"எங்களில் ஒவ்வொருவருக்கும் அங்கே ஒரு ஸ்டேஷன் இருக்கிறது." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 37, வசனம் 164)

விலங்குகள் "அஸ்ஃபாலஸ் சஃபிலன்" *மற்றவை,* மிகக் குறைவு. எனவே, அவர்களுக்கு எந்த முன்னேற்றமும் இல்லை. இருப்பினும், [ஆன்மீக ஏணியின்] நடுப்பகுதியில் உள்ள மனிதன் ஆபத்தில் இருக்கிறான். ஒருவர் விலங்குகளின் ஆழத்திற்கு, மிகக் குறைந்த மட்டங்களுக்கு [அவர்களைப் போல ஆக] மூழ்கலாம். தேவதூதர்களின் ("மலைக்கா") உயரத்திற்கும் ஒருவர் உயரம் ஏறலாம். எனவே "*அஷ்ரஃபுல் மக்லூகாத்*" அல்லது எல்லா படைப்புகளிலும் சிறந்தவராக இருக்கும் அத்தகைய கடுமையான பொறுப்பை தோளில் சுமக்கும் திறன், வலிமை ஆகியவை [மனிதனின் உண்மையான] சாராம்சத்தின் ஒரு விஷயமாகும். "*அஷ்ரஃபுல் மக்லூகாத்*" அல்லது அனைத்து படைப்புகளிலும் சிறந்தவர்

என்ற மகத்தான அந்தஸ்தில் ஒருவரின் சிறந்த அந்தஸ்தில் உள்ள மனிதன் மட்டுமே சவாலை ஏற்றுக்கொள்ள முடியும் என்பதை இது குறிக்கிறது.

எனவே, இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையின் அர்த்தமும் நோக்கமும் பொருள்களை ஆழமாகப் பார்ப்பதுதான். அவை மேலோட்டமாகத் தோன்றுவது என்னவென்று மேலோட்டமாகப் பார்ப்பது மட்டுமல்லாமல், அவை உண்மையில் என்னவென்று கண்டறிவதும் ஆகும். மனிதனின் வாழ்க்கைப் பயணத்தின் நோக்கத்தைப் பற்றிய இந்த சொற்பொழிவு, ஞானத்தின் வார்த்தைகளை எடுத்து அவற்றின் உள்ளார்ந்த மதிப்பில் கவனம் செலுத்த விரும்புவோருக்கு சிந்தனைக்கான உணவாக உள்ளது. இந்த வகையான பல படைப்புகள் இல்லை அல்லது அதை விரும்பும் அல்லது புரிந்து கொள்ள விரும்பும் பலர் இல்லை. எனவே, இந்த விடயம் குறித்த தற்போதைய உரையாடல் போதுமானதாக இருக்க வேண்டும்.

ஞானமுள்ளவர்களோ, தெய்வீக சட்டத்தைப் பின்பற்றாதவர்களோ சிலர் இருக்கிறார்கள். அத்தகையவர்கள்தான் "அகிரா" அல்லது மறுமையின் நிலை குறித்து தங்களை மயக்கத்தில் காண்கிறார்கள். மாறாக அவர்கள் அதைப் பற்றி சந்தேகம் கொண்டுள்ளனர். உண்மையில், இவ்வுலக ஆசைகள் அவர்களை விட மேம்பட்டால், மறுமையைப் பற்றி மறுப்பு செய்வது அவர்களுக்குப் பொருத்தமானதாக இருக்கும். அவர்கள் அவ்வாறு செய்கிறார்கள் மற்றும் தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள சாக்குபோக்குகளை உருவாக்குகிறார்கள். பிசாசு தனது தீய செயல்களாலும், அதன் அனைத்து வசீகரங்களாலும் உதவிகளாலும் அவர்களை மேற்பார்வையிடுகிறான், மேலும் மறுமை நாளின் தண்டனை மக்களை பயமுறுத்துவதற்காக உருவாக்கப்பட்ட ஒரு கற்பனையான மாயத்தோற்றம் என்று நினைக்க அவர்களுக்கு உதவுகிறான். நீதிமான்களுக்கு சொர்க்கம் என்ற வாக்குறுதியைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் அதை வெறும் கவர்ச்சியான காட்சிப்படுத்தல் என்றும் முத்திரை குத்துகிறார்கள், மன ஆரவாரத்தின் கற்பனை மனிதனை வறண்ட, சோர்வான வாழ்க்கையின் கஷ்டங்களுக்கு தள்ள உருவானது, வேறு எதுவும் இல்லை. எனவே, அவர்கள் தெய்வீக சட்டத்தைப் பின்பற்றுபவர்களை இழிவாகப் பார்க்கிறார்கள்.

சிலர் கந்தல் ஆடைகளை அணிந்து (தாழ்மையான சூஃபிகள் அல்லது ஆன்மீக பயணிகள் அல்லது ஆன்மீக சாதனையின் பாதையில் உழைக்கும் *ஆடை) இதுபோன்ற எல்லா பரிசீலனைகளுக்கும் மேலாக இருப்பதாக பாசாங்கு செய்கிறார்கள்.* இத்தகைய பாசாங்குகள் அவர்களுக்கு சிறிதும் உதவாது. அவர்களுக்கு எந்த தகுதியும் இல்லை. உண்மையில், இத்தகைய ஏமாற்றுக்காரர்கள், தங்களால் ஏமாற்றப்பட்டு, தங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியாத ஆன்மீக அந்தஸ்து கொண்டவர்கள் என்று கருதி ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். உண்மையில், அவர்களுக்கு ஆதரவாக எந்த தர்க்கமோ அல்லது வாதங்களோ இல்லை. அத்தகையவர்களிடம் மறைக்கப்பட்ட உண்மையான மதிப்பு எப்படி இருக்க முடியும்? அவர்களின் சட்டையில் எதுவும் இல்லை. சூழ்நிலைகளில், ஒரு லட்சத்து இருபத்தி நான்காயிரம் தீர்க்கதரிசிகள், அன்றைய அனைத்து முனிவர்களும், அனைத்து கற்றறிந்த அறிஞர்கள் ("*உலமா*") மற்றும் துறவிகள் (கடவுளின் நண்பர்கள் மற்றும் நெருங்குபவர்கள் அல்லது "*அவ்லியா*") அனைவரும் தவறாக இருந்தால், அவர்கள் மட்டுமே சரியானவர்கள் என்றால், அவர்களின் அறியாமை மற்றும் ஆணவத்தின் வெளிச்சத்தில் இந்த விஷயத்தில் மேலும் எதுவும் சேர்க்க முடியாது என்று அவர்களுக்கு உறுதியாக சொல்ல வேண்டும்.

ஒருவேளை நீங்கள் தவறாக இருக்கலாம் என்று ஒருவர் சொல்லலாம். எனவே, மறுமையையும், அல்லாஹ்வின் வேதனையையும் நீங்கள் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை.*அதாப்*"), ஆன்மாவின் சித்திரவதை, நமது புலன் உணர்வுகளின் ஆதிக்கத்தின் காரணமாக "ஆன்மத்தின்" கட்டளை, ஐந்து புலன்களால் அனுபவிக்கப்படாததை ஏற்றுக்கொள்வது, அத்தகைய மெல்லிய தளத்தில் தவறு உறுதியானது அல்ல. அத்தகைய கர்வம் கொண்ட ஒரு நபர், ஒருவரின் சரியான கூறுகளில் இல்லை என்பதை உடனடியாக கண்டறிய வேண்டும், குறிப்பாக ஒருவர் கூறும்போது, "இரண்டு ஒன்றுக்கு மேற்பட்டவை என்று எனக்குத் தெரியும், எனக்கு சொல்ல வேண்டிய அவசியமில்லை, 'ஆன்மா' என்று எதுவும் இல்லை என்பதை நான் நன்கு அறிவேன். அதற்கு நிரந்தரம் இல்லை. உடல் மகிழ்ச்சி அல்லது வேதனை எந்த சூழ்நிலையிலும் ஆன்மாவின் மகிழ்ச்சி அல்லது வேதனையுடன் இணைந்து கருத முடியாது".
அத்தகையவர்களைப் பற்றி அல்லாஹ் கூறியிருக்கிறான்:

وَإِن تَدْعُهُمْ إِلَى ٱلْهُدَىٰ فَلَن يَهْتَدُوٓا۟ إِذًا أَبَدًا

ஆகவே, நீங்கள் அவர்களை நேர்வழிக்கு அழைத்தாலும், அவர்கள் ஒருபோதும் நேர்வழி பெற மாட்டார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 18, வசனம் 57)

ஒருவர் இந்த வாதத்தை முன்வைக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம், "நான் ஏன் என் வாழ்நாள் முழுவதையும் பக்தியின் குடிசையில் கழிக்க வேண்டும், உலகம் எனக்கு வழங்கும் இன்பங்களிலிருந்து தேவையில்லாமல் என்னைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும், ஆன்மா மற்றும் மறுமையின் உண்மை தன்மையைப் பற்றி நீங்கள் என்னிடம் என்ன சொல்ல முயற்சிக்கிறீர்கள் என்பது குறித்து எனக்கு எந்த தடயமும் இல்லாதபோது, அவை எனக்கு வெகு தொலைவில் இருப்பதாகத் தோன்றுகின்றன? எவ்வாறாயினும், இந்த விஷயங்களைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது" என்று கூறினார். அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில், பதில், "இப்போது நீங்கள் இவ்வளவு ஏற்றுக்கொண்டீர்கள், நீங்கள் ஏன் தெய்வீக சட்டத்தையும் வழிகாட்டுதலையும் பின்பற்றக்கூடாது? நீங்கள் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி அறியாதபோது, நீங்கள் எந்த ஆபத்தையும் எடுக்கக்கூடாது என்பது தர்க்கத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஒரு தட்டில் இருந்து சாப்பிட உங்கள் கையை நீட்டினால், ஒரு பாம்பு அதன் வாயை அதில் நுழைத்துள்ளது என்று உங்களிடம் கூறப்பட்டால், நீங்கள் உடனடியாக உணவிலிருந்து விலகிவிடுவீர்கள். இந்தக் கூற்று தவறாக இருக்கலாம், ஆனாலும், உங்களுக்குள் இருக்கும் விவேகம் உங்களை உணவில் பங்கேற்க வைக்காது, அது எவ்வளவு சுவையாக இருந்தாலும் சரி. அதேபோல், நீங்கள் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தால், உங்கள் உயிருக்கு பயந்தால், குணப்படுத்தும் வசீகரங்களை எழுதும் நபர் ஒருவருக்கு ஒரு சிறிய அளவு வெள்ளியைக் கொடுக்கும்படி கேட்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம், அதனால் ஒருவர் உங்களுக்காக தாயத்தை தயாரிக்க முடியும், உங்கள் அச்சங்கள் [மற்றும் இடஒதுக்கீடுகள்] இருந்தபோதிலும் நீங்கள் இந்த கோரிக்கையை ஏற்றுக்கொள்வீர்கள். மேலும், சந்திரன் அத்தகைய கட்டத்தை அடையும் போது உங்கள் சிகிச்சைக்கு சில கசப்பான மருந்துகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்று ஒரு தெளிவானவர் உங்களிடம் சொன்னால். அதன் கற்பனை இருந்தபோதிலும், உங்கள் ஆரோக்கியத்திற்கான ஒருவரின்

ஆலோசனையை நீங்கள் பெரும்பாலும் பின்பற்றுவீர்கள், ஒருவர் சரியாக இருக்கலாம் என்ற அடிப்படையில்".

எனவே ஒரு லட்சத்து இருபத்தி நான்காயிரம் தீர்க்கதரிசிகள், நூற்றுக்கணக்கான முனிவர்கள், கற்றறிந்த அறிஞர்கள் ("*உலமா*"), மற்றும் துறவிகள் அல்லது கடவுளின் நெருங்கியவர்கள் ("*அவ்லியா*") எப்படி தவறாக இருக்க முடியும், அதே நேரத்தில் ஒரு போலி அல்லது ஒரு ஜோதிடர் சொல்பவர் சரியாக இருக்கலாம்? இது மனிதன் தனது நிலையை மறுபரிசீலனை செய்யத் தூண்டும். இவர்கள் சொல்வது சரி என்றால், மறுமையை நான் ஏன் மறுக்க வேண்டும், அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்காமலும், கண்மூடித்தனமாக உலக இன்பங்களில் ஈடுபடுவதாலும், மறு உலகத்தில் நான் மீளமுடியாத அளவிற்கு கறைபடக்கூடும் என்ற அடிப்படையில் ஒருவர் அவ்வாறு செய்ய தூண்டப்படலாம். எனவே நான் ஏன் இப்போது விலகக் கூடாது [நிலைநிறுத்த முடியாத எனது நிலையிலிருந்து]?

கற்பனையாக, முழு உலகமும் கம்பு-சோளத்தால் விளிம்பில் நிரப்பப்பட்டு, ஒரு குருவிக்கு ஒவ்வொரு ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கு ஒரு கம்பு சோளத்தை எடுக்கும் பணி ஒதுக்கப்பட்டால், கம்பு-சோளம் நித்தியத்தை சந்திக்க முடியுமா என்பது ஒரு விவாதப் புள்ளியாகும். எனவே, மறுமையின் வேதனையை இங்கிருந்து மறுமை நாள் வரை ஏன் ஆபத்தில் வைக்க வேண்டும் என்று ஒருவர் சிந்திக்க வேண்டும். மக்கள் படகுகள் மற்றும் கப்பல்களில் பயணம் செய்கிறார்கள் மற்றும் தங்கள் வாழ்வாதாரத்திற்காக தங்கள் பொருட்களை விற்க கஷ்டங்களை அனுபவிக்கிறார்கள். மனிதன் ஏன் அதைச் செய்யக் கூடாது? பக்தி, மன உறுதி மற்றும் விடாமுயற்சி ஆகியவை ஸ்ட்ரைவருக்கு நல்ல ஈவுத்தொகையை வழங்குகின்றன.

அலி (ரலி) (இறைத்தூதர் நபியின் பிரியம்) ஒரு மத விவாதத்தில் ஒரு நாத்திகரிடம் கூறினார், "நீங்கள் சொல்வது சரியானதாக இருந்தால், நீங்கள் இரட்சிக்கப்படுவீர்கள், நாங்கள் இரட்சிக்கப்படுவோம், ஆனால் நாங்கள் சொல்வது சரியானதாக இருந்தால் [மற்றும் நீங்கள் சொல்வது

தவறானது] பின்னர் மட்டுமே நாங்கள் இரட்சிக்கப்படுவோம், நீங்கள் நித்திய தெய்வீக தண்டனையை எதிர்கொள்வீர்கள்". அலி (ரலி) ஒரு முனிவர். அவர் இந்த வாதத்தை இதைவிட வலுவாக முன்வைத்திருக்க முடியாது. அவர் பேசுவதில் எந்த சந்தேகமும் இருப்பதால் அவர் அவ்வாறு கூறவில்லை, மாறாக நாத்திகரின் மனநிலையைக் கருத்தில் கொண்டு தனது அறிக்கையின் ஆதாரத்தை மிகவும் வலுவாக வடிவமைத்துள்ளார்.

எனவே, உலக விவகாரங்களில் சும்மா (வீணடிக்கும்) ஒரு நபர் தனது மறுமையின் விலையில் தனது நேரத்தை வீணடிக்கிறான் என்ற முடிவுக்கு வருகிறோம் ("*அகிரா*"), ஒருவனின் மறுமை ஆபத்தில் உள்ளது. இங்கு முன்வைக்கப்பட்ட வலுவான வாதங்களின் வலிமை மற்றும் வழங்கப்பட்ட எடுத்துக்காட்டுகளின் வெளிச்சத்தில், கருத்து வேறுபாடு செய்பவர் எந்த அபாயத்தையும் எடுத்து டெர்ரா ஃபர்மாவில் (திடமான தளம்) இருப்பது பொருத்தமானது.

وَالسَّلَامُ عَلَىٰ مَنِ اتَّبَعَ الْهُدَىٰ

"நேர்வழியைப் பின்பற்றுவோர் மீது சாந்தி உண்டாவதாக."

கடவுள், சுயம் ("*நஃப்ஸ்"), இவ்வுலகம் மற்றும் மறுமை பற்றிய ஞானம்* ("மாரிஃபா") பற்றிய *சொற்பொழிவை நாம் சுருக்கமாகக் கூறியுள்ளோம்*. தேவன் விரும்பினால், *நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றிக்கு நாற்பது* அத்தியாவசிய கூறுகளை ("அரக்கன்" அல்லது படிகள்) இப்போது விளக்குவோம்.

நித்திய பேரின்பம் மற்றும் நித்திய வெற்றியின் ரசவாதம் அல்லது உருமாற்ற முகவரின் நான்கு தலைப்புகள் (அல்லது தேவைகள்) பற்றிய தனது அற்புதமான விளக்கத்தை கஸாலி தனது சிறந்த புத்தகமான "*கிமியா-இ-சாதத்*" அல்லது "நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கான மாற்றத்தின் ரசவாதம் அல்லது மாற்றும் முகவர்" என்ற தனது அற்புதமான விளக்கத்தை இப்படித்தான் முடித்தார். பின்னர் அவர்

நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றியின் நாற்பது கொள்கைகளுக்கு பின்வரும் அறிமுகத்தை வழங்கினார் [6]:

பின்வருவனவற்றைப் பற்றி நாம் ஏற்கனவே சிறிது விரிவாக பேசியுள்ளோம்:

1. கடவுளின் *ஞானம் (*"மாரிஃபா"),
2. ஒருவரின் சொந்த சுயத்தை அறிந்துகொள்வது ("*நாஃப்ஸ்*"),
3. உலகின் யதார்த்தத்தை அறிவது ("*துன்யா*"), மற்றும்
4. மறுமையின் (அகிராஹ்) *யதார்த்தத்தை அறிந்து கொள்ளும்*.

கடவுளின் திருப்தியையும் அவரது ஆசீர்வாதத்தையும் பெறுவதற்கான ரகசியம், அவரை உண்மையாகவும் நேர்மையாகவும் அவருக்குக் கீழ்ப்படிவதில் உள்ளது. இதன் விளைவாக மனிதன் பின்வருவனவற்றைச் செய்ய கவனமாக இருக்க வேண்டும்:

A. ஒருவன் மிகவும் தாழ்மையுடனும் கீழ்ப்படிதலுடனும் கடவுளின் ஊழியராக இருப்பது மட்டுமல்லாமல், ஒரு நல்ல மனிதனின் தாங்கும், ஆளுமை, நல்ல நடத்தை ஆகியவற்றையும் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஒருவனுடைய பொதுவான நடத்தை, மற்றவர்களை ஈர்க்கும், [அவர்கள் அனைவரும் தங்கள் இனம், மதம், நிறம், தேசம், கலாச்சாரம், நம்பிக்கை அல்லது வேறு எதையும் பொருட்படுத்தாமல் கடவுளின் சக ஊழியர்கள்], ஒருவரின் சொந்த சுயத்தைத் தவிர.

B. இது ஒரு நபர் எப்படி இருக்கிறார் என்பதைப் பொறுத்தது. ஆனால் அது போதாது. ஒருவரின் நடத்தை தெய்வீக சட்டம் மற்றும் வழிகாட்டுதலின் எல்லைக்குட்பட்டதாக இருக்கும் வகையில் சமூகத்தில் நடந்து கொள்ள வேண்டும். பின்னர் ஒருவர் அப்படியே அங்கீகரிக்கப்படுவார்.

C. மேற்கூறிய ஒருவரின் வெளிப்புற நடத்தையை மற்றவர்கள் காண்கிறார்கள். இப்போது நாம் ஒருவரின் ஆன்மாவுக்கு வருகிறோம் [அல்லது உள் யதார்த்தம்]. எனவே, தீமை மற்றும் அதன் பேரழிவுகளிலிருந்து ஒருவரின் இதயத்தைப் பாதுகாப்பது

மனிதனின் கடமையாகும் [அது ஒருவரின் உள் இருப்பை ஒருவரின் வெளிப்புற இருப்புக்கு அச்சுறுத்தும் விளைவுகளுடன் பாதிக்கிறது].

D. ஒருவர் மேலே குறிப்பிட்டுள்ள "செய்யக்கூடாதவை" மட்டும் கவனித்துக்கொள்வது மட்டுமல்லாமல், அதன் "செய்ய வேண்டியவைகளை" முழுமையாக கவனித்துக் கொள்ள வேண்டும், அதாவது, ஒருவரின் இதயத்தை, ஒருவரின் ஆன்மாவை தீமையிலிருந்து பாதுகாத்த பிறகு, ஒருவர் அதே நேரத்தில் ஆன்மாவை நல்ல நல்லொழுக்கம் மற்றும் உன்னதமான உள் குணங்களால் அலங்கரித்து அலங்கரிக்க வேண்டும்.

இவ்வாறு, ஆன்மாவில் தீமையும் தீங்கு விளைவிப்பதும் அனுமதிக்காததன் மூலம் "செய்யக்கூடாதவை" பின்பற்றுவதன் மூலமும், நல்லது மற்றும் தூய்மையான எல்லா காரியங்களையும் செய்வதற்கான "செய்ய வேண்டியவை" பின்பற்றுவதன் மூலமும், ஆன்மாவின் அழகான உள் குணங்களை வளர்ப்பதன் மூலமும், ஒருவர் தனது ஆன்மாவுக்கு அதன் நல்வாழ்வுக்கு உகந்த உணவை வழங்குவார். இவ்வாறு, ஒருவர் "*முஹ்லிகத்*" அல்லது உள் தீமையின் அபாயகரமான விளைவுகளிலிருந்து (அனைத்து எதிர்மறைகள் மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் போக்குகள், பண்புகள், மனநிலைகள் மற்றும் உள் இருப்பின் நிலைகள்) காப்பாற்றப்படுவார், மேலும் ஆன்மாவின் *"முஞ்சியத்"* அல்லது உள் [உன்னதமான] குணங்களால் பலப்படுத்தப்படுவார், அது தூய்மைப்படுத்துகிறது, அழகுபடுத்துகிறது மற்றும் அலங்கரிக்கிறது, அதில் ஒருவரின் ஆன்மா நியாயமாக பெருமை கொள்ளும். இந்த நான்கு அத்தியாவசிய கூறுகள் [நித்திய மகிழ்ச்சியையும் நித்திய வெற்றியையும் தரும் மாற்றத்தின் ரசவாதம் அல்லது மாற்றும் முகவர்] ஒவ்வொன்றும் பத்து பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன, அவை பின்வருமாறு...

இந்த கட்டத்தில், கசாலி நித்திய பேரின்பம் மற்றும் நித்திய வெற்றியின் நாற்பது கொள்கைகளை (அல்லது படிகள்) விளக்கத் தொடங்குகிறார். இந்த நாற்பது கொள்கைகளில், இருபது கொள்கைகள் நமது வெளிப்புற வாழ்க்கையை நடத்துவதுடன் தொடர்புடையவை, இருபது கொள்கைகள்

நமது இதயங்களையும் ஆன்மாவையும் மாற்றும் நோக்கத்துடன் நமது உள் வாழ்க்கையுடன் தொடர்புடையவை. இந்த விளக்கத்தின் அடுத்த இரண்டு பகுதிகளில், நமது உள் வாழ்க்கை மற்றும் உள் மாற்றம் தொடர்பான இருபது கொள்கைகள் கஸாலியின் அற்புதமான விளக்கத்திலிருந்து "*இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்*" அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" என்ற அற்புதமான விளக்கத்திலிருந்து சுருக்கப்பட்ட வடிவத்தில் இங்கே வழங்கப்படுகின்றன.

மனிதனின் யதார்த்தத்தையும், மனித வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தையும் விளக்குவதும், நித்திய மகிழ்ச்சியையும் முடிவற்ற வெற்றியையும் அடைவதையும் விளக்கும் இந்த நூலின் முதல் பகுதி இப்போது முடிவுக்கு வந்துள்ளது. இப்போது இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையின் இரண்டாம் பகுதி தொடங்குகிறது.

பகுதி 2: உள் அழிவு பண்புகள்- எதிர்மறை உள் குணங்கள் தனிநபர்கள், சமூகங்கள் மற்றும் முழு நாடுகளுக்கும் தீங்கு விளைவிக்கும் மற்றும் ஆபத்தை விளைவிக்கும்

முந்தைய விவாதங்களில் மனிதனின் உள் இருப்பு மற்றும் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தின் யதார்த்தத்தை விளக்கிய பிறகு, இப்போது உள் அழிவுகரமான பண்புகளை வெளிப்படுத்துவோம் - ஆன்மாவுக்குள் ஆழமாக பதிந்துள்ள கீழ் சுயத்திலிருந்து எதிர்மறையான உள் பண்புகள். இந்த பண்புகள் தனிநபர்கள், சமூகங்கள், முழு நாடுகள் மற்றும் உலகின் நல்வாழ்வுக்கு முற்றிலும் அழிவுகரமானவை, ஏனெனில் அவை இன்று நமது உள் மனிதர்கள், சமூகங்கள், சமூகங்கள், நாடுகள் மற்றும் உலகத்தைப் பாதிக்கும் துன்பங்களுக்கு வழிவகுக்கின்றன. மனிதனின் உள் யதார்த்தத்தை மேலும் ஆராயும் அடுத்த இரண்டு அத்தியாயங்களுக்குப் பிறகு, அடுத்த எட்டு அத்தியாயங்கள் இந்த உள் அழிவுகரமான பண்புகளை உற்று நோக்கி அவற்றைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், அவற்றை ஒழிப்பதற்கான

சிகிச்சைகளை கோடிட்டுக் காட்டுவதற்கும் உதவும். கஸாலி தனது கடைசி புத்தகத்தில் ஒரு ஆழமான உண்மையை தெளிவுபடுத்தி, நினைவுக்கு வந்த காலத்திலிருந்து முழு மனித வரலாற்றிலும் உலகில் இதுவரை நிகழ்ந்த அனைத்து துன்பங்கள், கொந்தளிப்புகள், அழிவுகள் மற்றும் தோல்விகள் அனைத்தும் மனிதனின் தாழ்ந்த சுயத்தால் நடந்துள்ளன மற்றும் நடக்கும் என்று எழுதுகிறார் (*மின்ஹாஜ் அல்-அபிதீன்* அல்லது "வழிபாட்டாளர்களுக்கான சிறந்த பாதை", அத்தியாயம் 3 "நான்கு பள்ளத்தாக்குகளின் தடை [உள் முழுமையின் பாதையில்]" என்ற தலைப்பில்) அதனால்தான் கீழ் சுயத்தின் அழிவுத்தன்மை உள் இருப்பில் மிகுந்த ஆர்வத்துடன் ஒழிக்கப்பட வேண்டும். இந்த புத்தகத்தின் இரண்டாம் பகுதி உள்ளிருந்து வெளிப்படும் அழிவுகளைத் தோற்கடிக்க ஒருவர் எடுக்க வேண்டிய பாதையை ஒளிரச் செய்கிறது, இதனால் உள்ளே இருக்கும் நேர்மறையான சக்திகள் தனிநபர்கள், சமூகங்கள் மற்றும் முழு உலகத்தையும் அவற்றின் முழு திறனுக்கு செழித்து உயர்த்த முடியும்.

பாடம் 1- ஆன்மாவின் மர்மங்களை அறிவது சுய விழிப்புணர்வு, வெளிச்சம் மற்றும் அறிவொளி ஆகியவற்றின் ஆன்மீக பயணத்திற்கு இன்றியமையாதது

கஸாலியின் முதல் புத்தகம் அவரது மகத்தான படைப்பான "இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்" *அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி"* இன் மூன்றாவது தொகுதி *அல்லது கால் பகுதியில் இதயம்* மற்றும் ஆன்மாவின் அதிசயங்கள் மற்றும் மர்மங்கள், அவை எதிர்மறைகளில் சிக்கிக் கொள்ளும் விதம், மற்றும் எண்ணங்களில் நன்மை மற்றும் நேர்மறையின் பாதையில் பயணிக்க அவற்றை எவ்வாறு பாதுகாக்கலாம் மற்றும் வளர்க்கலாம் என்பது பற்றி விவரிக்கிறது. உணர்வுகள், வார்த்தைகள், செயல்கள் மற்றும் இருப்பு. இந்த விஷயத்தின் இந்த அற்புதமான கண் திறப்பு விளக்கம் அனைவரையும் உள் அமைதி, அமைதி மற்றும் உண்மையான மகிழ்ச்சியை அடைவதற்கான வழிகளை நோக்கி வழிநடத்தும். கஸாலியின் விளக்கம் இங்கே சுருக்கப்பட்ட வடிவத்தில் பின்வருமாறு வழங்கப்படுகிறது [7]:

சுயம் (Nafs), ***ஆன்மா*** *(Ruh)*, ***இதயம்*** *(Qalb)* ***மற்றும் அறிவு*** *('Aql)* ***என்ற*** **சொற்களின் பொருள் மற்றும் நோக்கம்**

உள் அழிவுகரமான மற்றும் ஆக்கபூர்வமான பண்புகள், குணங்கள், பண்புகள், போக்குகள், மனநிலைகள் மற்றும் மனோபாவங்கள் தொடர்பான விவாதங்களில் இந்த நான்கு சொற்களும் ஏராளமாகப் பயன்படுத்தப்படும் என்பது தெளிவாக இருக்கட்டும். இந்த நான்கு சொற்களின் உண்மையான அர்த்தங்களை நன்கு அறிந்த மற்றும் அவற்றின் அர்த்தங்கள், வரம்புகள் மற்றும் தாக்கங்களின் வேறுபாடுகளைப் பற்றிய சரியான அறிவைக் கொண்ட அறிஞர்களில் மிகக் குறைவு. அதனால்தான், இந்த விதிமுறைகளின் நோக்கத்தில் தவறுகள் செய்யப்படுகின்றன. இந்த சொற்களின் விளக்கத்தை எங்கள் நோக்கம் மற்றும் நோக்கத்துடன் தொடர்புடைய ஒரு வழியில் [ஆன்மாவின் அதிசயங்கள் மற்றும் மர்மங்களை விளக்குவது] பின்வருமாறு வழங்குவேன்:

முதல் சொல் - இதயம் (கால்ப்*): "* இதயம்" இரண்டு அர்த்தங்களில் பயன்படுத்தப்படலாம்: மார்பின் இடது பக்கத்தில் இருக்கும் சதை துண்டு. இது ஒரு விசித்திரமான வகை சதையாகும், இது நடுவில் ஒரு இடைவெளியைக் கொண்டுள்ளது, அதில் கருப்பு நிற இரத்தம் உள்ளது, மேலும் இது ஆன்மாவின் நீரூற்று மற்றும் வாழ்க்கை வழிமுறைகள். இருப்பினும், அதன் வடிவம், வடிவம் மற்றும் நிலை பற்றிய விளக்கம் நமது விவாதத்தின் நோக்கத்துடன் பிணைக்கப்படவில்லை. இதுதான் மருத்துவர்களுக்கான தலைப்பு. மத மற்றும் ஆன்மீக விஷயங்கள் அதனுடன் தொடர்புடையவை அல்ல, ஏனெனில் மனிதர்களைத் தவிர, விலங்குகள் கூட அது இல்லாமல் இல்லை, இறந்த மற்றும் உயிருள்ள உடல்கள் இரண்டும் அதைக் கொண்டுள்ளன. இந்த புத்தகத்தில், இந்த வார்த்தை "இதயம்" எங்கு பயன்படுத்தப்பட்டாலும், அது அதன் உடல் வடிவம், வடிவம் மற்றும் நிலையைக் குறிக்காது, ஏனெனில் அது ஒரு சதை துண்டு மற்றும் காணக்கூடியவற்றின் சாம்ராஜ்யத்திற்கு சொந்தமானது என்று அர்த்தம். மனிதர்கள் மட்டுமல்ல, விலங்குகளும் அதை கண்களால் உணர முடியும்.

இந்த வார்த்தையின் இரண்டாவது அர்த்தம் என்னவென்றால், "இதயம்" என்பது ஒரு தெய்வீக ஆன்மீக நுட்பமாகும், இது உடலுக்குள் உள்ள உடல் இதயத்துடன் தொடர்புடையது, மேலும் இந்த நுட்பம் மனிதனின்

யதார்த்தமாகும். அதுதான் உணர்கிறது. இது [தெய்வீகமாக] உரையாற்றப்படுகிறது மற்றும் ஒழுக்கம் மற்றும் விளைவுகளுக்கு உட்பட்டது. இந்த நுட்பம் ["இதயம்"] உடல் இதயத்துடன் உள்ள தொடர்பை புத்திசாலிகளால் உணர முடியவில்லை, ஏனென்றால் இந்த இணைப்பு பரிமாணங்கள் உடல்களுடன் மற்றும் [உள்] குணங்களை வைத்திருப்பவர்களுடன் கருவிகளின் பயனருடனும் [உள்] குணங்களுடனும் உள்ளது. இந்த ஒற்றுமை, உறவு மற்றும் இணைப்பு இரண்டு காரணங்களால் விளக்கப்படாது. முதல் காரணம் என்னவென்றால், இது ஆன்மீக ரீதியாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட அறிவுடன் (*உலூம் அல்-முகாஷாஃபா) தொடர்புடையது*, அதே நேரத்தில் இந்த புத்தகத்தின் நோக்கம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட அறிவின் விளக்கம் (*உலூம் அல்-முஆம்லா)* ஆகும். இரண்டாவது காரணம் என்னவென்றால், அதை விளக்க, ஆன்மாவின் இரகசியத்திலிருந்து திரைச்சீலையை அகற்ற வேண்டும். இது ஒரு இரகசியமாகும், இது குறித்து நபித்துவத்தின் நாவிலிருந்து எதுவும் வெளிப்படுத்தப்படவில்லை அல்லது கூறப்படவில்லை (அதாவது நபிகள் நாயகம் உட்பட நபிகள் யாரும் ஆத்மாவின் இரகசியத்தைப் பற்றி எதையும் வெளிப்படுத்தவில்லை). ஒரு தீர்க்கதரிசி அல்லாதவருக்கு [ஒருவர் ஒரு துறவி அல்லது ஆன்மீக ரீதியாக பரிபூரணமான நபராக இருந்தாலும்] அதைப் பற்றி எதுவும் சொல்ல என்ன உரிமை உள்ளது? இந்த புத்தகத்தில் "இதயம்" என்ற வார்த்தை எங்கு பயன்படுத்தப்பட்டாலும், அது முன்பு குறிப்பிடப்பட்ட தெய்வீக ஆன்மீக நுட்பத்தைக் குறிக்கும் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும் [மனித உடலில் உள்ள உடல் இதயம் அல்ல]. இந்த நுட்பத்தின் நிலைகளையும் குணங்களையும் ["இதயம்" என்று அழைக்கப்படுகிறது] விளக்குவேன். அதன் யதார்த்தம் மற்றும் அதன் அரசியலமைப்பு பற்றிய விவாதம் எனது நோக்கம் அல்ல.

<u>இரண்டாவது சொல் - ஆத்மா (*ருஹ்*): இது</u> இரண்டு அர்த்தங்களைக் கொண்டுள்ளது. முதலாவதாக, "ஆன்மா" என்பது உடல் இதயத்திற்குள் உள்ள இடத்தில் வசிக்கும் ஒரு நுட்பமான பொருளின் பெயர். இந்த மையத்திலிருந்து, ஆன்மா நரம்புகள் மற்றும் தமனிகள் வழியாக முழு உடலிலும் பரவுகிறது. உடலுக்குள் ஆத்மா பரவுவது மற்றும் உடலின் பாகங்களுக்கு உயிர் ஒளியைக் கொடுப்பது, ஐந்து புலன்களுக்கு புலன் திறன்களை [விசித்திரமான] வழங்குவது ஒரு வீட்டில் வைக்கப்படும்

விளக்கு மற்றும் அதிலிருந்து ஒளியை வீட்டின் உள்ளே பரப்புவதைப் போன்றது. இந்த உவமை "ஆத்துமா" ஒரு விளக்கின் பாத்திரத்தை வகிக்கிறது என்பதை நிரூபிக்கிறது, மேலும் வாழ்க்கை ஒளியைப் போன்றது மற்றும் உடலில் ஓடும் ஆன்மா அதன் சுற்றுப்புறங்களில் பரவி ஒளியை ஊடுருவும் விளக்கைப் போன்றது. "ஆன்மா" என்ற வார்த்தையின் இந்த பொருள் மருத்துவர்களின் சொற்களுக்கு ஏற்ப உள்ளது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஆன்மா என்பது ஒரு நுட்பமான காய்ச்சல் அல்லது லேசான காய்ச்சல் ஆகும், இது அதன் சொந்த தோற்றத்தில் மிதமானது, [உடல்] இதயத்தின் நரம்புகளிலிருந்து வெளிப்படுகிறது மற்றும் அதன் சொந்த காய்ச்சலிலிருந்து உருவாகிறது. இந்த அர்த்தம் [ஆன்மா] இந்த விவாதத்திற்கு பொருத்தமானதல்ல, மாறாக உடல் வியாதிகளுக்கு சிகிச்சை அளிக்கும் மருத்துவர்களுக்கு ஆர்வமுள்ள தலைப்பு. இதய நோய்களை (அதாவது, உள் ஆன்மீக நோய்கள்) குணப்படுத்தும் மத மருத்துவர்கள் (ஆன்மீக குருக்கள்) இந்த அர்த்தத்தைப் பற்றி தங்களை அக்கறை கொள்ளவில்லை, மாறாக அவர்கள் ஆன்மா என்பது மனிதனில் ஒரு புலனுணர்வு நுட்பம் என்று கூறுகிறார்கள். இந்த நுணுக்கத்திற்கான விளக்கம் இதயத்தின் விளக்கத்திலும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. பின்வரும் வசனம் அதே அர்த்தத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறது:

قُلِ ٱلرُّوحُ مِنۡ أَمۡرِ رَبِّي

(நபியே!) நீர் கூறுவீராக, ஆத்மா என் இறைவனின் கட்டளையிலிருந்து உரியது. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 17, வசனம் 85)

இது ஒரு மர்மமான தெய்வீகத்துடன் தொடர்புடைய நுட்பமான இருப்பு, பெரும்பாலான புத்திசாலிகள் அதன் யதார்த்தத்தையும் அரசியலமைப்பையும் புரிந்துகொள்வதில் குறைபாடு கொண்டுள்ளனர்.

மூன்றாவது சொல் - சுயம் (*நாஃப்ஸ்*): இந்த வார்த்தையின் பொருள் பல்வேறு சொற்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகிறது. இந்த வார்த்தையின் இரண்டு அர்த்தங்கள் இந்த விளக்கத்தின் நோக்கத்திற்கு நெருக்கமாக உள்ளன. ஒன்று, "சுயம்" (*நாஃப்ஸ்)* என்பது மனிதர்களில் கோபம், கோபம் மற்றும் சரீர இன்பங்களின் சக்திகளின் தொகுப்பாகும்.

இந்த பொருள் சூஃபிகளிடையே மிகவும் பரவலாக உள்ளது (ஆன்மீக பரிபூரணம், வெளிச்சம் மற்றும் இதன் விளைவாக, கடவுளின் நெருக்கம் மற்றும் ஞானம் ஆகியவற்றைத் தேடும் ஆன்மீக பாதையில் பாடுபடுகிறார்கள்). அதனால்தான் சுயத்திற்கு எதிரான உள் ஆன்மீகப் போராட்டம் (*முஜாஹதா*) மற்றும் சரீர இன்பங்களின் ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதும் அடக்குவதும் அவசியம் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள்

اعدى عدوك نفسك التي بين جنبيك

"உங்கள் மிகப்பெரிய எதிரி உங்களுக்குள் இருப்பவர் (அதாவது உங்கள் சொந்த சுயம்)". (ஹதீஸ் [தீர்க்கதரிசன போதனைகள்] தொகுப்பிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது *இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* பைஹாகி (ரலி)

சுயத்தின் இரண்டாவது பொருள் (*நஃப்ஸ்)* முன்பு குறிப்பிடப்பட்ட தெய்வீக ஆன்மீக சூட்சுமத்துடன் தொடர்புடையது. உண்மையில், அந்த அர்த்தத்தின்படி, இதுதான் மனிதனின் யதார்த்தம் மற்றும் இருப்பு. ஆனால் இந்த சுயம் வெவ்வேறு சூழ்நிலைகளில் வெவ்வேறு உள் குணங்களால் நிரம்பியுள்ளது. எனவே, அது தெய்வீக கீழ்ப்படிதலுடன் சமாதானம் அடைந்து, அதன் எதிர்ப்பும் சந்தேகமும் நீங்கும் போது, அது "அமைதியில் உள்ள சுயம்" (*நஃப்ஸ் அல்-முத்மா-இன்னா) என்று அழைக்கப்படுகிறது*. தேவன் "சமாதானத்தில் இருக்கும் சுயத்தை" இந்த வார்த்தைகளால் உரையாற்றியுள்ளார்:

يَٰٓأَيَّتُهَا ٱلنَّفْسُ ٱلْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ٱرْجِعِىٓ إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾

"ஓ அமைதியான ஆத்மா! நீங்கள் திருப்தியடைந்த நிலையில், உங்கள் இறைவனிடம் திரும்பிச் செல்லுங்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 89, வசனங்கள் 27-28)

முன்பு குறிப்பிடப்பட்ட சுயத்தின் அர்த்தம், [கடவுளுக்கு] அடிமைத்தனத்தின் மகிமையான கடவுளிடம் [மற்றும் தெய்வீக வழிகாட்டுதலை] திரும்புவதைக் குறிக்கவில்லை, ஆனால் அதற்கு

பதிலாக, அந்த அர்த்தத்தில், சாத்தானால் தூண்டப்பட்ட மற்றும் தூண்டப்பட்ட தெய்வீக வழிகாட்டுதலை கலகம் மற்றும் நிராகரிப்பதைக் காண்கிறோம். சுயத்தின் மற்றொரு நிலை என்னவென்றால், அது அடிமைத்தனம் மற்றும் வழிபாட்டின் பரிபூரணம் இல்லாதது, ஆனால் அது அதன் குறைபாடுகளுக்காக தன்னைக் கண்டிக்கிறது. இந்த நிலையில் உள்ள சுயம் "நிந்தனை சுயம்" (*நஃப்ஸ் அல்-லவ்வாமா) என்று அழைக்கப்படுகிறது*. கடவுள் கூறுகிறார்:

وَلَآ أُقْسِمُ بِٱلنَّفْسِ ٱللَّوَّامَةِ

"நான் நிந்திக்கும் சுயத்தின் மீது சத்தியம் செய்கிறேன் [அது தனது சொந்த குறைபாடுகள் மற்றும் தீமைகளுக்கு தன்னைக் குற்றம் சாட்டுகிறது, அதாவது, *நஃப்ஸ் அல்-லவ்வாமா*]." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 75, வசனம் 2)

இன்னொரு நிலை என்னவெனில், அடிப்படையான ஆசைகள், சரீர இன்பங்கள் மற்றும் தீமைகளுக்கான தாழ்ந்த ஆசைகளின் ஓட்டத்தையும் அழுத்தத்தையும் நிறுத்தி, இழிவான சரணாகதியுடன் அதற்கு சரணடைவதில் அது உதவியற்றதாக இருக்கிறது. அந்த நிலையில் உள்ள சுயம் "தீய தூண்டும் சுயம்" (*நஃப்ஸ் அல்-அம்மரது பி அஸ்-சு)* என்று அழைக்கப்படுகிறது. குர்ஆன் நபி யூஸுஃப் (ஸல்) அவர்கள் எகிப்தின் ஆட்சியாளருடன் நடந்த சம்பவத்தில் அந்த நிலையில் இருப்பதைக் குறிப்பிடுகிறது:

وَمَآ أُبَرِّئُ نَفْسِيٓ ۚ إِنَّ ٱلنَّفْسَ لَأَمَّارَةٌۢ بِٱلسُّوٓءِ

"நான் தூய்மையைக் கூறவில்லை, என் 'சுயத்தை' அப்பாவி என்று கருதவில்லை [ஏனென்றால்] கீழ்த்தரமான சுயம் [மனிதனின் இதயத்தில்] தீமையைத் தூண்டுகிறது." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 12, வசனம் 53)

சாராம்சத்தில், 'சுயம்' (*நஃப்ஸ்)* தீமை, குறைந்த கீழ்த்தரமான ஆசைகள் மற்றும் சரீர இன்பங்களுக்கான விருப்பங்கள் (*நஃப்ஸ் அல்-அம்மரது பி-அஸ்-சு)* மற்றும் *அது அமைதியாக இருக்கும்போது நல்லது மற்றும் பாராட்டத்தக்கது [தெய்வீக கட்டளைகள் மற்றும் வழிகாட்டுதலுடன்*

மற்றும் அனைத்து வடிவங்கள் மற்றும் வடிவங்களில் உள்ள அனைத்து தீமைகள் மற்றும் எதிர்மறைகளைத் தவிர்ப்பது] (நஃப்ஸ் அல்-முத்மா-இன்னா).

<u>நான்காவது சொல் - புத்திசாலித்தனம் ('*அக்ல்*): இந்த</u> சொல் பல அர்த்தங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இந்த அர்த்தங்களில் இரண்டு இந்த புத்தகத்தின் நோக்கத்திற்கு நெருக்கமாக உள்ளன. முதலாவது, 'புத்தி' என்பது பொருள்கள் மற்றும் விஷயங்களின் யதார்த்தத்தைப் பற்றிய அறிவின் பெயர். இந்த விஷயத்தில், அறிவு அறிவின் [உள்] பண்புடன் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் அதன் உறைவிடம் இதயம். சில நேரங்களில், 'புத்திசாலித்தனம்' என்பது ஞானத்தை வைத்திருப்பவரைக் குறிக்கிறது (*முத்ரிக் அல்-உலூம்*) இது இதயத்தின் சிறப்பியல்பு. இந்த அர்த்தத்தைப் பொறுத்தவரை, 'புத்தி' என்பது முந்தைய மூன்று சொற்களின் விளக்கத்தில் மேலே குறிப்பிடப்பட்ட அதே தெய்வீக ஆன்மீக நுட்பமாகும். 'புத்திசாலித்தனம்' என்பதன் இரண்டு அர்த்தங்களின் விளக்கத்தைப் பற்றி தயவுசெய்து புரிந்து கொள்ளுங்கள், அறிந்தவர் அல்லது அறிவார்ந்த நபர் நேரில் இருக்கிறார் மற்றும் வெளிப்படையாகவும் காணக்கூடியவராகவும் இருக்கிறார் என்ற யதார்த்தத்தை அனைவருக்கும் தெரியும், மேலும் அறிவின் பண்பு அத்தகைய ஒருவருக்குள் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளது. தரம் அல்லது பண்பு என்பது அதை வைத்திருப்பவரைத் தவிர வேறு ஒன்று. எனவே, 'புத்திசாலித்தனம்' என்பது சில நேரங்களில் அறிவு என்று குறிப்பிடப்படும் இந்த பண்பைக் குறிக்கிறது, சில நேரங்களில் அது அந்த குணாதிசயத்தை வைத்திருப்பவரைக் குறிக்கிறது. ஒரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பு (முஹம்மது நபியின் ஹதீஸ்) பின்வருமாறு அதே பொருளைக் குறிக்கிறது:

اول ما خلق العقل

"கடவுள் படைத்த முதல் விஷயம் புத்திசாலித்தனம் ('*அக்ல்*)".

இங்கே குறிப்பிடப்பட்ட பண்பு, அறிவாக இருக்க முடியாது, ஏனெனில் அறிவு தானாகவே இல்லை, ஆனால் குறிப்பிடப்படுவது ஒரு உடல்

(இடைவெளி). முதலில் புரிதல் உறைவிடம் தேவை என்பதால் உடல் ஏன் முதலில் படைக்கப்படுகிறது, பின்னர் இந்த வாசஸ்தலத்தின் சிறப்பியல்பு அறிவை உருவாக்க வேண்டும் அல்லது இரண்டையும் ஒன்றாக உருவாக்க வேண்டும்? மேலும், அறிவின் சிறப்பியல்புகளை நிவர்த்தி செய்ய முடியாது.

இதன் [நான்கு முக்கியமான சொற்களின் விவாதம்] இதன் விளைவு என்னவென்றால், இந்த நான்கு சொற்களின் இறக்குமதி ஒத்ததாகவும் வேறுபட்டதாகவும் உள்ளது. இந்த நான்கு சொற்களின் யதார்த்தத்தை நன்கு அறிந்த ஒருவருக்கு இந்த சொற்களுக்கு இடையே எந்த வித்தியாசமும் இல்லை என்பதை அறிவார். இந்த விஷயத்தை விளக்குவதற்கு, இந்த நான்கு சொற்களின் அர்த்தங்களில் உள்ள ஒற்றுமைகள் மற்றும் வேறுபாடுகளை விளக்குவது அவசியம்.

குர்ஆன் மற்றும் ஹதீஸ் (நபிகள் நாயகம் (முஹம்மது நபியின் தீர்க்கதரிசன விவரிப்புகள்) எங்கெல்லாம் 'இதயம்' என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினாலும், அவை விஷயங்களின் யதார்த்தத்தை உணரும் திறனைக் குறிக்கின்றன. இந்த ஆற்றல் மனிதர்களுக்குள் உள்ளது. 'இதயம்' என்ற சொல் இந்த பீடத்தைக் குறிக்கவும் குறிக்கவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது, ஏனெனில் இந்த உணர்தல் ஆற்றல் உடல் இதயத்துடன் ஒரு சிறப்பு உறவைக் கொண்டுள்ளது. இந்த ஆற்றல் முழு உடலுடனும் தொடர்புடையது மற்றும் உடலின் அனைத்து பகுதிகளையும் அந்தந்த வேலைகளைச் செய்ய பயன்படுத்தினாலும், இது உடலின் பாகங்களுடன் நேரடியாக தொடர்புடையது அல்ல, ஆனால் உடல் இதயத்தின் வழிமுறைகள் மூலம் மட்டுமே. இதன் பொருள் மனித உடலில் உள்ள பௌதீக இதயம் இந்த தெய்வீக ஆன்மீக சூட்சுமம், அறிவார்ந்த, தலைநகரம் மற்றும் இந்த மலையின் சவாரி செய்பவரின் இருப்பிடமாகும். இதன் பொருள் உடல் இதயம் இந்த தெய்வீக ஆன்மீக நுட்பத்தின் ராஜ்யம் ["இதயம்" அல்லது "ஆத்துமா" என்று அழைக்கப்படுகிறது] மற்றும் அது உட்கார்ந்து உடலின் முழு ராஜ்யத்தையும் ஆட்சி செய்யும் சிம்மாசனமாகும். இந்த சூட்சுமத்தின் ஆதிக்கத்தின் தொடக்கப் புள்ளி பௌதீக இதயம். இதன் விளைவு என்னவென்றால், "இதயம்" என்று அழைக்கப்படும் தெய்வீக ஆன்மீக

நுட்பம் உடல் இதயம் மற்றும் உடலுடன் வைத்திருக்கும் இணைப்பு, கடவுள் "*அர்ஷ்*" (அல்லது "தெய்வீக சர்வவல்லமையின் ஆதிக்கம்") மற்றும் "*குர்சி*" *(அல்லது தெய்வீக சிம்மாசனம் அல்லது "உச்ச* தெய்வீக சிறப்பின் பரலோக இருக்கை") ஆகியவற்றுடன் வைத்திருக்கும் அதே தொடர்பாகும்.

லெஜியன்ஸ் ஆஃப் தி ஹார்ட் (*Qalb)*

கடவுள் கூறுகிறார்:

وَمَا يَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّكَ إِلَّا هُوَ

"உம்முடைய இறைவனின் படைகளை அவனைத் தவிர வேறு எவரும் அறிய மாட்டார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 74, வசனம் 31)

இந்த வசனம் கடவுளின் படைகளைப் பற்றி குறிப்பிடுகிறது, அவற்றின் எண்ணிக்கை அவரைத் தவிர வேறு யாருக்கும் தெரியாது. இந்த படைகள் இதயங்கள், ஆத்மாக்கள் மற்றும் எண்ணற்ற பிரபஞ்சங்களில் உள்ளன. எங்கள் விவாதத்தின் தலைப்பு இதயம் என்பதால், இதயத்தின் படைகளில் சிலவற்றைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

இதயத்திற்கு இரண்டு படைகள் உள்ளன: முதலாவது வெளிப்புறக் கண்ணால் பார்க்கக்கூடியது, இரண்டாவது, புத்தியின் கண் மூலம் உணரக்கூடியது ('*அக்ல்).* இருதயம் ராஜாவைப் போன்றது, அதன் சேனைகள் அவனுடைய ஊழியர்கள் மற்றும் ஊழியர்களைப் போன்றவை. வெளிப்புறக் கண்ணால் கவனிக்கக்கூடிய படைகளில் கைகள், கால்கள், கண்கள், காதுகள், நாக்கு மற்றும் உடலின் மற்ற அனைத்து உறுப்புகளும் அடங்கும். இந்த உடல் உறுப்புகள் அனைத்தும், வெளிப்புற அல்லது உள், இதயத்தின் ஊழியர்கள் [அவர்கள் அதன் கட்டளைகளுக்கு இணங்கி அதற்கு சேவை செய்கிறார்கள்] மற்றும் அவர்கள் அதன் கீழ்ப்படிதலுக்கு கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள், அது

விரும்பியபடி அவற்றைப் பயன்படுத்துகிறது, மேலும் அவர்களின் கடமை இதயத்திற்கு சேவை மற்றும் கீழ்ப்படிதல் மற்றும் அதற்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்யவோ அல்லது அதன் ஆசைகள் மற்றும் விருப்பங்களுக்கு எதிராக செயல்படவோ முடியாது. எடுத்துக்காட்டாக, கண்ணைத் திறக்க உத்தரவிடும்போது அது திறக்கிறது, மூடுமாறு கட்டளையிடும்போது அது மூடுகிறது. கால்களை நகர்த்தும்படி கட்டளையிடும்போது, அவை நகர்கின்றன, நாக்கு பேச உத்தரவிடப்படும்போது அது பேசுகிறது. எல்லா உறுப்புகளும் அப்படித்தான். சில காரணங்களால் தேவதூதர்கள் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிவதைப் போலவே அவர்களுடைய கீழ்ப்படிதல் ஒத்திருக்கிறது. எனவே, தேவதூதர்கள் தங்கள் இயல்பிலேயே [கடவுளுக்கு] கீழ்ப்படிகிறார்கள், ஏனெனில் அவர்களின் படைப்பின் நோக்கம் [தெய்வீக] கீழ்ப்படிதலாகும், மேலும் அவர்கள் இந்த நோக்கத்திலிருந்து விலகிச் செல்ல முடியாது. தேவதூதர்கள் இருக்கும் மாநிலம்:

لَّا يَعْصُونَ ٱللَّهَ مَآ أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ

"அவர்கள் அல்லாஹ்வின் கட்டளைகளை விட்டு விலகிச் செல்வதில்லை; தங்களுக்கு உபதேசிக்கப்பட்டதைச் செய்கிறார்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 66, வசனம் 6)

இருப்பினும், தேவதூதர்களின் கீழ்ப்படிதலுக்கும் உடல் உறுப்புகளின் கீழ்ப்படிதலுக்கும் இடையே ஒரு வேறுபாடு உள்ளது: தேவதூதர்கள் தங்கள் கீழ்ப்படிதலைப் பற்றிய அறிவைக் கொண்டுள்ளனர், ஆனால் உடல் உறுப்புகளுக்கு அது இல்லை. கண்களைத் திறக்கும்படி சொல்லும்போது, அவர்கள் திறக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் தங்கள் இருப்பைப் பற்றி கூட அறிந்திருக்கவில்லை, அவர்கள் தங்கள் ராஜாவுக்கும் அதன் ஆட்சிக்கும் கீழ்ப்படிந்து திறக்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை, அதாவது இதயம்.

இதயத்திற்கு ஒரு சவாரி மலை மற்றும் தெய்வீக யதார்த்தத்திற்கான ஆன்மீக பயணத்திற்கான ஏற்பாடுகள் தேவைப்படுவதைப் போலவே (கஸாலி *முன்பு கூறியது போல வாழ்க்கையின் நோக்கமான "மாரிஃபா"* அல்லது கடவுளின் ஞானத்தை அடைய சுலுக் அல்லது *ஆன்மீகப்*

போராட்டம்), அதேபோல் அதற்கு உதவியாளர்கள் மற்றும் ஊழியர்கள் தேவை. இந்தப் பயணத்திற்காகத்தான் அது உருவாக்கப்பட்டது. கடவுள் கூறுகிறார்:

وَمَا خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

"*ஜின்களையும்*, மனிதர்களையும் என்னுடைய வணக்கத்திற்காகவே நான் படைத்துள்ளேன்" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 51, வசனம் 56)

இதயத்தின் சவாரி குதிரை உடல், அறிவு என்பது இந்த [ஆன்மீக] பயணத்திற்கான ஏற்பாடு, இந்த ஏற்பாட்டைப் பெறுவதற்கான வழி நீதியான நற்செயல்களைச் செய்வதாகும். எந்த அடியாரும் இவ்வுலகத்தில் தங்காமல் (இறைவனின் மனிதனுக்கு) இறைவனை அடைவது சாத்தியமில்லை. தொலைதூர இலக்கை அடைய, மிக அருகிலுள்ள இலக்கின் மைல்கல்லை அடைவது அவசியம். அதனால்தான் உலகம் "மறுமையின் விவசாய நிலம்" என்று அழைக்கப்படுகிறது [ஏனென்றால் நீங்கள் இங்கே விதைப்பதை நீங்கள் அங்கு அறுவடை செய்வீர்கள்), [சத்தியத்தை நோக்கி] வழிகாட்டும் இடங்களில் உலகம் ஒரு இலக்கு. இது "உலகம்" என்று அழைக்கப்படுகிறது, ஏனெனில் இது ஒரு அருகிலுள்ள இலக்கு. எனவே அடுத்த இலக்கை அடைய, இந்த [அருகில்] இலக்கிலிருந்து உணவுப் பொருட்களை எடுக்க வேண்டியது அவசியம். [இறுதி] இலக்கை அடைவதற்கு [கடவுளின் தெய்வீக இருப்பு அல்லது ஞானம்] அடைவதற்கு உடலுக்கு சவாரி மலையின் அந்தஸ்து இருப்பதால், உடலைப் பாதுகாப்பதும் பாதுகாப்பதும் கட்டாயமாகும். உடலின் ஆரோக்கியம் மற்றும் நல்வாழ்வுக்கு சாதகமான உணவை வழங்குவதன் மூலமும், தீங்கு விளைவிக்கும் அல்லது ஆபத்தான உணவிலிருந்து அதைத் தடுப்பதன் மூலமும் உடலைப் பாதுகாப்பது மற்றும் பாதுகாக்கப்படுகிறது. உணவைப் பெறுவதற்கு இரண்டு படைகள் தேவை: முதலாவது உள் மற்றும் அது பசி (ஆசை அல்லது பசி) மற்றும் இரண்டாவது, உணவைப் பெறுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் கைகள் மற்றும் பிற உடல் உறுப்புகள் போன்ற வெளிப்புறம்.

இந்தக் காரணத்திற்காகவே இதயத்தில் ஆசை உருவாகி, இந்த ஆசையை நிறைவேற்ற வெளிப்புற உடல் உறுப்புகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவ்வாறே, அழிவுகரமான பொருட்களிலிருந்து பாதுகாப்பதற்காக (மனிதர்களுக்கு) இரண்டு சேனைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. முதலாவது "கோபம்" என்று அழைக்கப்படும் உள் இருப்பில் உள்ளது, இரண்டாவது கைகள் மற்றும் கால்களால் ஆன வெளிப்புறத்தில் உள்ளது. கோபத்தின் தாக்கங்களை நிறைவேற்ற மனிதன் அவற்றைப் பயன்படுத்துகிறான். உடலில் இந்த உறுப்புகள் இருப்பது, ஆயுதங்கள் மற்றும் போர்க் கருவிகளை வைத்திருக்கும் ஒரு சிப்பாய் போன்றது. கூடுதலாக, உணவின் ஆசை மற்றும் தேவை போதுமானதாக இல்லை, ஆனால் அதற்கு பதிலாக, மனிதன் உணவின் நிலையை அறிந்திருக்க வேண்டும், அதனால்தான், உள் மற்றும் வெளிப்புற இராணுவங்களின் தேவை உள்ளது. வெளிப்புற படைகளில் கேட்பு, பார்ப்பது, முகர்தல், தொடுதல், சுவைத்தல் போன்ற ஐந்து புலன்கள் அடங்கும், மேலும் உள் படைகள் இந்த ஐந்து புலன்களின் உணர்தல் இல்லாதவர் அல்ல. இருதயத்தின் ஊழியர்கள் மற்றும் உதவியாளர்கள் பற்றி நிறைய விவாதம் செய்யலாம். இந்த விவாதம் மிகவும் விரிவான நோக்கம் கொண்டது, [புத்தகங்கள்] தொகுதிகள் கூட அதற்கு போதுமானதாக இல்லை. நன்றியுணர்வு புஸ்தகத்தில் அதைப் பற்றி ஏதாவது எழுத முயற்சித்தேன் [இந்த தற்போதைய புத்தகத்தில் "தேவனுக்கான பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி"] (அதிகாரம் 12). உண்மையைத் தேடும் (*சாலிக்*) அதில் திருப்தி அடைய வேண்டும்.

இருதயத்தின் ஊழியர்களில் மூன்று வகைகள் உள்ளன: முதல் வகை [இருதயத்தின் ஊழியர்கள்] நன்மையைப் பெறுவதற்காக அல்லது தீமையை வெறுப்பதற்காக ஏதாவது ஒன்றின் மீதான ஆசையைத் தூண்டுபவர்கள். முதல் ஒன்றின் உதாரணம் ஆசை (எ.கா., பசி) மற்றும் இரண்டாவதாக எடுத்துக்காட்டு கோபம். இந்த வகை வேலைக்காரர் "நோக்கம்" என்றும் அழைக்கப்படுகிறார். இரண்டாவது வகை ஒரு நோக்கத்தை அடைவதற்காக அல்லது ஒரு நோக்கத்தை நிறைவு செய்வதற்காக கைகால்களின் (அல்லது உடல் உறுப்புகள்) இயக்கத்தை ஏற்படுத்தும் ஊழியர்களை உள்ளடக்கியது. இது "சக்தி" அல்லது "திறன்" (*குத்ரா) என்று அழைக்கப்படுகிறது*, இது அனைத்து உறுப்புகளிலும், உடலின் ஒவ்வொரு தமனி மற்றும் நரம்புகளிலும் பரவுகிறது.

இரண்டாவது வகை உளவாளிகள் போன்ற விஷயங்களின் யதார்த்தத்தை உணர்ந்து அவற்றைப் பற்றிய அறிவைப் பெறும் ஊழியர்களை உள்ளடக்கியது. பார்வை, செவிப்புலன், வாசனை, தொடுதல் மற்றும் சுவை ஆகியவற்றின் திறன்கள் அதனுடன் தொடர்புடையவை. இந்த சக்திகள் அந்தந்த உறுப்புகளில் பரவியுள்ளன. இந்த வகை "அறிவு மற்றும் உணர்தல்" என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த உள் ஊழியர்களுடன், விரல்களில் பிடிக்கும் சக்தி மற்றும் கண்களில் பார்க்கும் திறன் போன்ற கருவிகள் மற்றும் காரணங்களின் பாத்திரத்தை வகிக்கும் வெளிப்புற ஊழியர்களும் உள்ளனர். மற்ற விசைகள் மற்றும் உறுப்புகளை இதேபோல் அனுமானித்து புரிந்து கொள்ளலாம்.

எங்கள் விவாதத்தின் கவனம் வெளிப்புற உறுப்புகள் அல்ல, ஏனெனில் அவை உடல் சாம்ராஜ்யத்துடன் தொடர்புடையவை [அது தெரியும்] ஆனால் கண்ணால் பார்க்க முடியாத மற்றும் கவனிக்க முடியாத உள் உதவியாளர்கள் மற்றும் ஊழியர்களைப் பற்றி விவாதிப்போம், இவை "உணர்தல் மற்றும் புரிதலின் சக்திகள்" என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன. பின்னர் இந்த உணர்தல் சக்திகள் இரண்டு வகைப்படும்: சில வெளிப்புற உறுப்புகளில் வசிக்கின்றன, அவை செவிப்புலன், பார்ப்பு, சுவை, தொடுதல் மற்றும் வாசனை ஆகியவற்றின் ஐந்து புலன்கள் மற்றும் சில மூளையின் நரம்புகளில் வசிக்கின்றன, அவை ஐந்து. ஒருவர் ஒரு விஷயத்தைப் பார்த்து, பின்னர் கண்களை மூடும்போது, பார்த்ததைப் பற்றிய படம் இன்னும் இதயத்தில் உள்ளது, அது "கற்பனை" என்று அழைக்கப்படுகிறது. பின்னர் இந்த படம் அந்த பொருளின் நினைவகத்துடன் தொடர்புடையது, அது "நினைவகம்" என்று அழைக்கப்படுகிறது. ஒருவர் நினைவகத்தில் எஞ்சியிருப்பதைப் பற்றி சிந்தித்து, சிலரை மற்றவர்களுடன் இணைத்து, மறந்துவிட்டதை நினைவில் கொள்ளும்போது, அந்த பொருளின் படம் அல்லது படம் மீண்டும் மனதில் தோன்றி, அவரது எண்ணத்தில் உள்ள அனைத்து உணர்வுகளையும் சேகரிக்கும்போது, அது நினைவு, சிந்தனை மற்றும் பகிரப்பட்ட உணர்வு என்று அழைக்கப்படுகிறது. மனப்பாடம், சிந்தனை, நினைவு, கற்பனை மற்றும் சிந்தனை ஆகியவற்றின் சக்திகளை கடவுள் படைக்கவில்லை என்றால், கைகள் மற்றும் கால்கள் அவற்றுக்காக நோக்கம் கொண்டதைத் தவிர வேறு சக்திகள் இல்லாததைப் போலவே மூளையும் அவை இல்லாமல் இருந்திருக்கும். இந்த சக்திகள்

இயற்கையில் உள் சக்திகள் என்பதால், அவற்றின் இருப்பிடங்களும் உட்புறமானவை.

இவை இதயத்தின் பல்வேறு வகையான படையணிகள். அவற்றைப் புரிந்துகொள்வதும் புரிந்துகொள்வதும் தொலைநோக்குப் பார்வையைப் பொறுத்தது. அறிவு இல்லாதவர்களால் இவற்றைப் புரிந்துகொள்ள விவரங்கள் தேவை. அதனால்தான், இந்த வகைகளில் வெளிச்சம் போட சில எடுத்துக்காட்டுகள் பயன்படுத்தப்படும், இதனால் ஆரம்பநிலைக்காரர்கள் கூட அவற்றைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்.

இதயத்தின் உள் ஊழியர்கள் (கால்ப்*)* மற்றும் அவர்களின் எளிதில் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய எடுத்துக்காட்டுகள்

கோபமும் ஆசையும், இருதயத்தின் இரண்டு சேவகர்கள், இருதயத்திற்கு முழுமையாகக் கீழ்ப்படிந்து அதற்கு அடிபணிந்தால், அது ஆன்மீக பாதையில் மிகப்பெரிய உதவியாக இருக்கும். ஆன்மீக பயணத்தில் சிறந்த தோழர்களாகவும், தன்னலமற்ற மற்றும் நேர்மையான உதவியாளர்களாகவும் இதயம் கருதுகிறது. சில நேரங்களில், இந்த இரண்டு ஊழியர்களும் கீழ்ப்படியாமை மற்றும் கலகத்தில் வளைந்து, இருதயத்திற்குக் கீழ்ப்படிவதற்குப் பதிலாக, தங்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்து இருதயத்தின் அழிவுக்கு காரணமாக மாறுகிறார்கள். இருப்பினும், இதயத்திற்கு இவர்களைத் தவிர வேறு ஊழியர்களும் உதவியாளர்களும் உள்ளனர், ஆசை மற்றும் கோபம் கலகத்தை நோக்கி சாய்ந்தால், இதயம் ஏமாற்றமடையக்கூடாது, மாறாக, அவர்களுக்கு எதிராக [இதயத்தின்] மற்ற ஊழியர்களின் உதவியை நாட வேண்டும். சில நேரங்களில், கோபமும் ஆசையும் சாத்தானின் குழுவில் சேருகின்றன. இதயம் தெய்வீக படையணிகளின் உதவியை நாடாமல், அதற்கு பதிலாக கோபம் மற்றும் ஆசையின் படைகளை சுயத்தில் (நாஃப்ஸ்) ஆதிக்கம்

செலுத்த அனுமதித்தால், அது அழிவு மற்றும் மகத்தான இழப்பை நோக்கி செல்லும். பெரும்பாலான மக்கள் இந்த நிலையில் உள்ளனர், அவர்களின் புத்தி காமங்கள் மற்றும் ஆசைகளுக்கு அடிபணிந்து அவற்றின் நிறைவுக்கு சாக்குபோக்குகளைத் தேடுகிறது. அதற்குப் பதிலாக என்ன நடந்திருக்க வேண்டும், காமங்களும் ஆசைகளும் அவர்களின் புத்திகளுக்கு அடிபணிந்திருக்க வேண்டும். இந்த முக்கியமான அம்சம் சில ஒப்புமைகள் மூலம் பின்வருமாறு விவரிக்கப்படும்.

முதல் ஒப்புமை: மனித சுயம், தெய்வீக ஆன்மீக நுட்பம், மேலே பல முறை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, அதன் நாடு மற்றும் தலைநகரில் உள்ள ராஜாவைப் போலவே இருக்கிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம். உடல் அதன் ஆதிக்கத்தின் மையமாக உள்ளது மற்றும் தலைநகரம் [நகரம்]. உடல் உறுப்புகள் அரச ஊழியர்களைப் போலவே உள்ளன. புத்திசாலித்தனம் அதன் நேர்மையான ஆலோசகர் மற்றும் புத்திசாலித்தனமான மற்றும் விசுவாசமான அமைச்சர். கோபம் அதன் மெய்க்காப்பாளரும் நகர நீதிபதியும் ஆகும், மேலும் அதன் எதிரிகளிடமிருந்து ராஜாவைப் பாதுகாப்பது அதன் அரச கடமைகளில் அடங்கும். காமம் (அல்லது ஆசை) என்பது அதன் மோசமான நடத்தை மற்றும் மோசமான கோபம் கொண்ட வேலைக்காரர், இது நகர மக்களுக்கு உணவை வழங்கும் பொறுப்பாகும். இந்த நபர் ஒரு பழக்கமான பொய்யர், ஏமாற்றுபவர், ஏமாற்றுபவர் மற்றும் தீயவர், அவர் நேர்மையானவராகத் தோன்றலாம், ஆனால் அதன் நேர்மையின் முகப்புக்குப் பின்னால் ஒரு கொடிய விஷம் உள்ளது. நேர்மையான ஆலோசகர் மற்றும் அமைச்சரின் (அதாவது புத்திசாலி) கருத்து மற்றும் திட்டமிடலுடன் உடன்படாதது அதன் இயல்பு மற்றும் பழக்கம், அது புத்தியை எதிர்க்காத ஒரு கணம் கூட இல்லை. இந்த வழக்கில், ராஜா தனது அமைச்சரின் பரிந்துரைகள் மற்றும் திட்டமிடலின்படி செயல்பட்டால், அதனுடன் கலந்தாலோசித்து, இந்த தீய வேலைக்காரனைத் தவிர்ப்பதன் மூலம் நிர்வாகத்தின் சிறந்த நலன்களுக்காக அதிலிருந்து விலகி இருப்பதே சிறந்தது என்பதைக் காட்டினால். கூடுதலாக, நகர நீதிபதிக்கு (அதாவது, கோபம்) இந்த தீய வேலைக்காரனையும் அதன் சீடர்களையும் கண்காணித்து, அது தவறான செயல்களில் ஈடுபட்டால் தண்டிக்க அறிவுறுத்துகிறது. இந்த சூழ்நிலையில், இந்த வேலைக்காரன் கிளர்ச்சி செய்ய முடியாது என்றும்,

அரசனுக்கு அடிபணிந்து தங்கியிருப்பார் என்றும், அரசாங்கம் நீதி மற்றும் ஒழுக்கத்துடன் இயங்கும் என்றும் நம்பப்படுகிறது. அதேபோல ஆத்மா (*நஃப்ஸ்)* தொடர்ந்து புத்தியின் உதவியை நாடினால், சில சமயங்களில் கோபத்தின் மெய்க்காப்பாளரின் மூலம் காமத்தை அடித்தால்; சில நேரங்களில் கோபத்தின் வலிமையையும் ஆதிக்கத்தையும் குறைக்க காமத்தின் (அல்லது ஆசை) உதவியை நாடினால், அதன் சக்திகள் மற்றும் திறன்கள் அனைத்தும் மிதமான நிலையில் [சமநிலை நிலையில்] இருக்கும், அதன் நடத்தை மற்றும் தன்மை நன்றாக இருக்கும். அது இந்த வழியை விட்டு விலகிச் சென்றால், அல்லாஹ் எவரைப் பற்றி கூறுகிறானோ அவர்களிடையே அது ஆகிவிடும்:

أَفَرَءَيْتَ مَنِ ٱتَّخَذَ إِلَٰهَهُۥ هَوَىٰهُ وَأَضَلَّهُ ٱللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ

"எவன் தன் மன இச்சைகளைத் தன் இச்சைகளைத் தன் நாயனாக ஆக்கிக் கொள்கிறான், அவன் அறிந்த போதிலும் அல்லாஹ் அவனை வழி கெடுப்பவனின் நிலையை நீர் கவனித்தீரா?" (குர்ஆன், அத்தியாயம் 45, வசனம் 23)

وَٱتَّبَعَ هَوَىٰهُ ۚ فَمَثَلُهُۥ كَمَثَلِ ٱلْكَلْبِ إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ أَوْ تَتْرُكْهُ يَلْهَث

"அவர் தனது அடிப்படை ஆசைகளை [மற்றும் காமங்களை] பின்பற்றத் தொடங்கினார், எனவே அவரது நிலை நாயைப் போலவே மாறியது, நீங்கள் வேலைநிறுத்தம் செய்தால், பேன்ட் மற்றும் நீங்கள் அதை விட்டுவிட்டால், அது இன்னும் பேன்ட் ஆகும்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 7, வசனம் 176)

இச்சையின் ஏமாற்றத்திலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்பவனைப் பற்றி குர்ஆன் கூறுகிறது:

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ وَنَهَى ٱلنَّفْسَ عَنِ ٱلْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

فَإِنَّ ٱلْجَنَّةَ هِىَ ٱلْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾

"தன் இறைவன் முன் நிற்பதை அஞ்சி, தன்னைத் தடுத்தவன்.*நாஃப்ஸ்*) கீழ்த்தரமான ஆசைகள் மற்றும் ஆசைகளிலிருந்து, சொர்க்கம் ஒருவரின் இருப்பிடமாக இருக்கும். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 79, வசனங்கள் 40-41)

கோபத்தையும் ஆசையையும் ஒருவருக்கொருவர் திணிக்கும் நிலை மற்றும் இந்த [உள் போராட்டம்] மூலம் பெறப்பட்ட நன்மைகள் ஆகியவை கடவுளின் விருப்பத்துடன், சுயத்தை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கான ஆன்மீகப் போராட்டம் என்ற அத்தியாயத்தில் பட்டியலிடப்படும்.

இரண்டாவது ஒப்புமை: உடல் ஒரு நகரம் மற்றும் புத்திசாலித்தனம், அதாவது, மனிதனில் உணர்தலின் சக்தி, அதன் ஆட்சியாளர் மற்றும் வெளிப்புற மற்றும் உள் புலன்கள் அதன் உதவியாளர்கள் மற்றும் வீரர்கள், உடல் உறுப்புகள் அதன் குடிமக்கள், கீழ் சுயம் - தீமையை நோக்கி சாய்ந்துள்ளது (*நஃப்ஸ் அல்-அம்மாரா*) - இது ஆசை மற்றும் கோபம் என்று கருதப்படலாம், அதன் எதிரி மற்றும் அனைத்து குடிமக்களையும் கொல்ல [புத்திசாலின்] அரசாங்கத்தை எடுத்துக்கொள்ள விரும்புகிறது. இந்த வழக்கில், உடல் போர்க்களத்திற்கு ஒத்ததாக உள்ளது, அங்கு நகர ஆட்சியாளர் எதிரியை எதிர்த்துப் போராட நேரில் இருக்கிறார். அது போரில் ஆதிக்கம் செலுத்தி எதிரியை ஓட நிர்ப்பந்தித்தால், இந்தப் போராட்டம் அரச சபையில் அஞ்சலியையும் பாராட்டையும் பெறும். கடவுள் கூறுகிறார்:

فَضَّلَ ٱللَّهُ ٱلْمُجَٰهِدِينَ بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ عَلَى ٱلْقَٰعِدِينَ دَرَجَةً

"தம் உயிர்களையும், தம் செல்வங்களையும் கொண்டு முயல்பவர்களின் பதவியை அல்லாஹ் வீட்டிலேயே உட்கார்ந்திருப்பவர்களை விட உயர்த்தியுள்ளான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 4, வசனம் 95)

இருப்பினும், அது (அதாவது, புத்திசாலித்தனம்) தைரியமாக செயல்படாமல், எதிரியால் (அதாவது, கீழ் சுயம்) தோற்கடிக்கப்பட்டால்,

அது ஒரு துரதிர்ஷ்டவசமான செயலாக இருக்கும் மற்றும் அலட்சியத்தின் கடுமையான விளைவுகளை அனுபவிக்கும்.

ஒரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பு (*ஹதீஸ்*) பின்வருமாறு அதே முயற்சியைக் குறிக்கிறது:

رجعنا من الجهاد الاصغر الى الجهاد الاكبر

"நாங்கள் ஒரு சிறிய முயற்சியிலிருந்து (சமூகத்தின் இருப்பை அச்சுறுத்தும் ஒரு படையெடுப்பு இராணுவத்திற்கு எதிராக முறையான தற்காப்பு மற்றும் சுய பாதுகாப்பிற்காக போராடிய ஒரு போர்) ஒரு பெரிய முயற்சிக்கு (அதன் தீய போக்குகளை தோற்கடிக்க ஒருவரின் சொந்த சுயத்தை அடக்குவதற்கான ஆன்மீகப் போராட்டம்)".

மூன்றாவது ஒப்புமை: புத்திசாலித்தனம் என்பது வேட்டையாடும் நோக்கத்துடன் வெளியேறும் ஒரு சவாரி என்று வைத்துக்கொள்வோம். ஆசை மற்றும் காமம் அதன் குதிரை, கோபம் அதன் நாய். சவாரி செய்பவருக்கு வேட்டையாடுதல், குதிரை பயிற்சி மற்றும் நாய் அடக்குதல் ஆகியவற்றில் நிபுணத்துவம் இருந்தால், இந்த சவாரி ஒருவரின் நோக்கத்தில் வெற்றி பெறுவார். சவாரி செய்பவர் வேட்டையுடன் வெற்றிகரமாக வீடு திரும்புவார் என்று உறுதியாகக் கூறலாம். இரண்டாவது காட்சி என்னவென்றால், சவாரி செய்பவர் இந்த கலையைப் பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை, குதிரை கலகக்காரர் மற்றும் நாய் பைத்தியம். அத்தகைய நபரிடம் ஒருவர் வெற்றிகரமாக திரும்பி வருவார் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. ஒருவர் பாதுகாப்பாக வீடு திரும்பினால் அது போதுமானதாக இருக்கும். சவாரி செய்பவரின் அறிவும் நிபுணத்துவமும் இல்லாதது ஒரு மனிதனின் அறியாமை போன்றது, குதிரையின் கலகம் காமங்களின் ஆதிக்கம் போன்றது, நாயின் பைத்தியக்காரத்தனம் கோபத்தின் ஆதிக்கம் போன்றது.

மனித இதயத்தின் பண்புகள் (*Qalb)*

இதுவரை கூறப்பட்டவை மனிதர்களுக்கு மட்டுமல்ல, விலங்குகளுக்கும் வசம் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, ஆசை, கோபம், உள் மற்றும் வெளிப்புற புலன்கள் மனிதர்களில் இருப்பதைப் போலவே விலங்குகளிலும் உள்ளன. இது எந்த அளவிற்கு ஒரு ஓநாய் பார்க்கும் ஆடு, அது அதைத் தாக்க விரும்புகிறது என்பதைப் புரிந்துகொள்கிறது, மேலும் அதன் இதயத்திலிருந்து அது ஓடிப்போகிறது என்பதை உணர்கிறது. இது மனிதர்களுக்கு விசேஷமான உள் உணர்வு, புத்திசாலித்தனம் இல்லாத விலங்குகள் கூட இந்த திறனைப் பயன்படுத்தி, அதன் மூலம் தங்கள் நன்மை மற்றும் தீமைகளை உணர்கின்றன. இங்கே நோக்கம் மனிதர்களுக்கு விசேஷமான விஷயங்களை பட்டியலிடுவதாகும், அவற்றின் காரணமாக அவர்கள் மற்ற படைப்புகளை விட மேன்மையையும் சிறப்பையும் அனுபவிக்கிறார்கள் மற்றும் கடவுளுடன் நெருக்கத்தையும் நெருக்கத்தையும் அனுபவிக்கிறார்கள்.

மனித இதயம் தொடர்பான விஷயங்கள் இரண்டு மட்டுமே என்பதை அறிய வேண்டும்: முதலாவது அறிவு மற்றும் இரண்டாவது, நோக்கம். இங்கே அறிவு என்றால் உலக, அடுத்த உலக மற்றும் அறிவுசார் யதார்த்தங்களின் அறிவு. இந்த விஷயங்கள் மற்றும் யதார்த்தங்கள் புலன்கள் மூலம் உணரப்படுவதில்லை மற்றும் விலங்குகள் அவற்றை உணரும் திறனை மனிதர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதில்லை. கூடுதலாக, தர்க்கம் மற்றும் காரணம் புத்திசாலித்தனத்திற்கு விசித்திரமானவை, ஏனென்றால் ஒரே நேரத்தில் இரண்டு இடங்களில் ஒரு நபர் இருக்க முடியாது என்பதை மனிதர்கள் மட்டுமே தீர்மானிக்க முடியும். ஒரு குறிப்பிட்ட எண்ணிக்கையிலான மக்களை மட்டுமே ஒருவர் பார்த்திருந்தாலும், இந்த கொள்கை உலகில் உள்ள அனைத்து மக்களுக்கும் பொருந்தும். எனவே, இந்த கொள்கையை எல்லா மக்களுக்கும் பயன்படுத்துவது புத்திசாலித்தனத்துடன் மட்டுமே தொடர்புடையதாக இருக்கக்கூடிய ஒரு கூடுதல் விஷயம் என்பதை நாம் அறிவோம். பெறப்பட்ட மற்றும் வெளிப்புற அறிவின் சூழ்நிலை இப்படி இருக்கும்போது, தனிப்பட்ட அவதானிப்பின் மூலம் பெறப்பட்ட அறிவு

அந்த கொள்கைக்கு மிகவும் தகுதியானது. மனிதன் எந்த ஒரு விஷயத்தின் இறுதி முடிவைப் பார்க்கும்போது, அதில் ஏதோ ஒரு நன்மையைக் காணும்போது, அது ஒருவரில் அதற்கான ஒரு சாயலைத் தூண்டுகிறது, அதைப் பெறுவதற்கான உற்சாகம் ஒன்றில் பிறக்கிறது. இது விலங்குகளில் இருக்கும் "காமம்" அல்லது "ஆசை" என்று அழைக்கப்படுவது அல்ல, ஆனால் இது காமத்திற்கான நோக்கத்திற்கு எதிரானது. காமத்திற்கும் நோக்கத்திற்கும் இடையிலான வேறுபாடு ஒரு உதாரணத்தின் மூலம் தெளிவாகத் தெரியும், அங்கு காமம் நோயின் போது அனைத்து வகையான சுவையான உணவுகளின் மீதும் சாய்கிறது, ஆனால் புத்திசாலித்தனம் தீங்கு விளைவிக்கும் என்று கருதி இந்த இன்பத்திலிருந்து ஒருவரைத் தடுக்கிறது. இந்தத் தடை காமத்தினால் அல்ல, புத்தியிலிருந்து வந்தது. புத்தியையும் மனிதனையும் ஈர்க்கும் நோக்கத்தை இறைவன் படைக்காமல் இருந்திருந்தால், புத்தியின் படைப்பின் நோக்கம் மறைந்திருக்கும்.

மனித இருதயத்தில் உள்ள அறிவும் நோக்கமும் மிருகங்களிடமும், சிறு குழந்தைகளிடமும் கூட காணப்படாத இரண்டு விஷயங்கள் என்பதை இது காட்டுகிறது. அதற்கு பதிலாக, இந்த குணாதிசயம் [ஞானம் மற்றும் புத்திசாலித்தனம்] பழமடைதலுக்குப் பிறகு காமம், கோபம், வெளிப்புற மற்றும் உள் புலன்கள் ஆரம்பத்திலிருந்தே இருந்தாலும் அவர்களுக்குள் புகுத்தப்படுகிறது.

இந்த ஞானத்தைப் பெறுவதற்கான இரண்டு நிலைகள்: ஒரு குழந்தை பருவமடைந்த பிறகு [அறிவு மற்றும் புத்தி] இந்த பண்பைப் பெறுகிறது என்பதை நாம் அறிவோம். இந்த பெறுதல் அல்லது கையகப்படுத்தல் இரண்டு பட்டங்களைக் கொண்டுள்ளது. முதல் பட்டம் என்னவென்றால், ஒருவருக்கு அடிப்படைகள் பற்றிய அறிவு உள்ளது, அதாவது, ஒருவர் சாத்தியமற்றது மற்றும் சாத்தியமற்றது மற்றும் சாத்தியமற்றது என்று நினைக்கிறார். இந்த வழக்கில், ஒருவர் அடிப்படைகளை அறிந்திருக்கிறார், ஆனால் கவனிக்கப்பட்ட அறிவு இல்லை என்று கூறப்படும். ஆயினும், அடிப்படை அறிவைப் பொறுத்த வரையில், சித்திர எழுத்துக் கலைஞரைப் போன்றவர், ஆனால் சித்தி, பேனா, எழுத்துக்கள் போன்ற கையெழுத்துக் கருவிகளை நன்கு அறிந்த

எழுத்தோவியரைப் போன்றவர் என்று கூறலாம். அத்தகைய நபரை எழுத்தோவியர் என்று அழைக்க முடியாது, ஆனால் ஒருவர் இந்தக் கலைக்கு நெருக்கமானவர் என்று நிச்சயமாக கூறலாம்.

இரண்டாவது பட்டம் என்னவென்றால், அனுபவம், சிந்தனை மற்றும் சுறுசுறுப்பான கற்றல் மூலம் ஒருவர் இந்த அறிவின் செல்வத்தைப் பெறுகிறார், மேலும் ஒருவர் விரும்பும் போதெல்லாம் அதிலிருந்து பயனடையலாம் என்ற நோக்கத்துடன் இந்த அறிவை ஒருவரின் நினைவகத்தின் நீர்த்தேக்கத்தில் பாதுகாக்கிறார். அத்தகைய நபர் ஒரு நிபுணத்துவம் வாய்ந்த கையெழுத்துக் கலைஞரைப் போன்றவர், அவர் இந்த நேரத்தில் எழுதாமல் இருக்கலாம், ஆனால் கையெழுத்து அறிவில் நன்கு தேர்ச்சி பெற்றவர், ஒருவர் விரும்பும் போதெல்லாம் எழுத முடியும். இதுதான் மனிதனின் மிகப் பெரிய அந்தஸ்து. இந்தப் பட்டத்தில் எண்ணற்ற பதவிகள் உள்ளன. அறிவின் அளவு, அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ, மற்றும் வேலை, விசாரணை முறைகளில் உள்ள வேறுபாடுகள் ஒவ்வொரு நபருக்கும் வேறுபட்டவை, எனவே, ஒவ்வொருவரும் வெவ்வேறு நிலையில் உள்ளனர். சில இதயங்கள் இந்த அறிவுகளை ஆன்மீக விழிப்புணர்வு அல்லது உத்வேகம் (*இல்ஹாம்*) மற்றும் ஆன்மீக திறப்பு (*காஷ்ஃப்) மூலம் உணர்கின்றன*. சில இதயங்கள் அறிவுறுத்தல் மற்றும் கற்றல் மூலம் அதைப் பெறுகின்றன. சிலர் மிகவும் புத்திசாலித்தனமான மற்றும் வேகமாக கற்றுக்கொள்பவர்கள், அவர்கள் மிகவும் கடினமான விஷயங்களை நொடிகளில் புரிந்துகொள்கிறார்கள். சிலர் மிகவும் மந்தமான மனம் கொண்டவர்கள் மற்றும் மெதுவாக கற்றுக்கொள்பவர்கள், திரும்பத் திரும்ப, சிந்தனை மற்றும் சிந்திக்காமல் எதையும் புரிந்து கொள்ள முடியாது. இந்த அறிவில் அறிஞர்கள், ஞானிகள், தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் துறவிகளின் அணிகள் அனைத்தும் வேறுபட்டவை. மிக உயர்ந்த அந்தஸ்தைப் பொறுத்தவரை, அறிவின் வட்டம் மிகவும் பரந்திருப்பதால் எல்லையோ முடிவோ இல்லை. அதில் மிக உயர்ந்த அந்தஸ்து சர்வவல்லமையுள்ள இறைவனின் அருளால் எந்த முயற்சியும் அல்லது கற்றலும் இல்லாமல் நபிக்கு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. இந்த நல்ல அதிர்ஷ்டமும் உண்மையான வெற்றியும் *(ஸாதா)* ஒருவரை கடவுளிடம் நெருங்குகின்றன. இந்த நெருக்கம் என்பது இடம் மற்றும் தூரத்தின் நெருக்கம் அல்ல, மாறாக, இது ஆன்மீக அர்த்தம், யதார்த்தம் மற்றும் உள்

பண்புகளின் அடிப்படையில் நெருக்கம். இந்த நெருக்கத்தில் [மற்றும் தெய்வீகத்துடன் நெருக்கம்] வரிசையில் ஏறுவது மற்றும் இந்த ஆன்மீக பயணத்தில் ஒரு நிலையத்தில் தங்குவது ஆன்மீக பயணிகளுக்கு மைல்கற்கள். இந்த ஆன்மீக பயணத்தில் பதவிகள், பட்டங்கள் மற்றும் பதவிகளுக்கு வரம்பு இல்லை. ஒவ்வொரு வழிப்போக்கரும் கடந்து வந்த மைல்கற்களைப் பற்றி அறிந்திருக்கிறார், ஆனால் எதிர்காலத்தைப் பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை. எவ்வாறாயினும், தீர்க்கதரிசிகளின் உண்மை தீர்க்கதரிசிகளைத் தவிர வேறு யாருக்கும் தெரியாது என்றாலும், நாம் தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளை நம்புவதைப் போலவே, மறைவற்றவற்றின் மீது நம்பிக்கை வைப்பதால் ஒருவர் அவற்றை நம்புகிறார். கருவில் உள்ள ஒரு பிறக்காத குழந்தைக்கு பாலூட்டும் குழந்தையின் நிலை தெரியாது மற்றும் பாலூட்டும் குழந்தைக்கு விஷயங்களைப் புரிந்து கொள்ளத் தொடங்கிய ஒரு வயதான குழந்தையின் நிலை தெரியாது, அத்தகைய குழந்தைக்கு வளர்ந்த புத்திசாலித்தனமான நபரின் நிலை அல்லது ஒரு வளர்ந்த புத்திசாலித்தனமான நபர் பெற்ற அறிவு தெரியாது. அதேபோல், விவேகமுள்ள அல்லது புத்திசாலித்தனமான ஒரு நபர், தேவன் தனது பரிசுத்தவான்களுக்கும் தீர்க்கதரிசிகளுக்கும் என்ன ஆசீர்வாதங்களை [மற்றும் ஆன்மீக கொடைகள்] வழங்கியுள்ளார் என்பதையும், என்ன இரகசியங்கள் (சாதாரண மக்களுக்கு தெரியாத பார்வையற்ற உலகத்திலிருந்து வரும் உண்மைகள்) அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன என்பதையும் அறிய மாட்டார். கடவுள் கூறுகிறார்:

مَّا يَفْتَحِ ٱللَّهُ لِلنَّاسِ مِن رَّحْمَةٍ فَلَا مُمْسِكَ لَهَا

"தேவன் தன் ரஹ்மத்தினதும் ஆசீர்வாதத்தினதும் நிறைந்த கதவுகளைத் திறக்கும்போது, அவற்றை மூட எவரும் சக்தி இல்லை." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 35, வசனம் 2)

இந்த தெய்வீக கருணையும் ஆசீர்வாதங்களும் தெய்வீக பெருந்தன்மை மற்றும் தயவினால் [மனிதகுலத்திற்கு] எந்த பாகுபாடும் இல்லாமல் அனைவருக்கும் பொதுவானவை, அதில் கஞ்சத்தனம் இல்லை. எவ்வாறாயினும், இது ஒரு ஹதீஸில் கூறப்பட்டுள்ளதைப் போல தெய்வீக கருணை மற்றும் பெருந்தன்மையின் தென்றலின் வருகைக்காக

காத்திருக்கும் இதயங்களில் வெளிப்படுகிறது (நபிகள் நாயகம் (ஸல்லிஹு அலைஹி வஸல்) அவர்களின் நூல் அல்லது பாரம்பரியம்):

ان لربكم فى ايام دهركم لنفحات الا فتعرضوا لها

"உங்கள் வாழ்க்கையின் நாட்களில், கடவுளின் இரக்கம் மற்றும் ஆசீர்வாதங்களின் பல காற்றுகள் உள்ளன. நீங்கள் அவற்றைத் தேட வேண்டும் [ஒருவர் தயாராக இருக்கும்போது மற்றும் முதலில் அவற்றைப் பெறக்கூடிய திறன் கொண்டவராக இருக்கும்போது].

"இந்த தென்றலுக்காக காத்திருந்து அவற்றைத் தேடுவது" என்பது கண்டிக்கத்தக்க மற்றும் தீய குணாதிசயங்கள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்கள் காரணமாக குவிந்துள்ள கலங்கல், அசுத்தங்கள் மற்றும் அசுத்தங்களிலிருந்து இதயத்தை [மற்றும் ஆன்மாவை] சுத்திகரித்து சுத்திகரிக்க வேண்டும் என்று அர்த்தம். இது விரைவில் விரிவாக விளக்கப்படும். இந்த தெய்வீக பெருந்தன்மையும் பெருந்தன்மையும் பின்வரும் *ஹதீஸில்* குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன (முஹம்மது நபியின் நபியின் நல்லுரை):

ينزل الله كل ليلة الى سماء الدنيا فيقول هل من داع فاستجيب له

"தேவன் ஒவ்வொரு இரவும் பூமியில் (அதாவது ஏழு வானங்களில் கீழே) இறங்கி, 'என்னிடம் கெஞ்சுகிறவன் யாராவது இருக்கிறானா?' என்று கேட்கிறார். (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *புகாரி* மற்றும் *முஸ்லிம்* அபூ ஹுரைரா மற்றும் அபூ சயீத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

ஹதீஸ் குத்ஸியைப் *பின்பற்றி (* நபிகள் நாயகம் (முஹம்மது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மேற்கோள் காட்டிய ஒரு பாரம்பரியம்) அதே தெய்வீக கருணையை பின்வருமாறு அறிவிக்கிறது:

لقد طال شوق الابرار الى لقائى وانا الى لقاءهم اشد شوقا

"பயபக்தியுள்ள நீதிமான்கள் என்னைச் சந்திக்க ஆவலுடன் காத்திருக்கிறார்கள், அவர்களைச் சந்திப்பதில் நான் அதிக ஆசைப்படுகிறேன்." (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் தொகுப்பு மஸ்னத் அல்-ஃபிர்தாஸ்* அபூ அல்-தர்தா (ரலில்) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

من تقرب إلي شبرا تقربت إليه ذراعا

"ஒரு இடைவெளியால் என்னை நெருங்குகிறவனை நான் ஒரு கையால் நெருங்கி வருகிறேன்." (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் *புகாரி* மற்றும் *முஸ்லிம் ஆகிய* நூல்களை சேகரிக்கிறது.

[ஆன்மீக] அறிவு [மற்றும் ஞானம்] [உள்] ஒளி இல்லாத இதயங்கள் படைப்பாளன் மற்றும் அர்ப்பணிப்பவரின் (கடவுள்) தரப்பில் எந்த தடையும் அல்லது கஞ்சத்தனத்தாலும் அல்ல, மாறாக, தீமை, கொந்தளிப்பு, அசுத்தம் மற்றும் கடவுளைத் தவிர வேறு ஏற்றம் காரணமாக இதயங்கள் இந்த [உள் ஆன்மீக] விளக்குகளை இழக்கின்றன என்று இந்த மரபுகளிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. இதயங்கள் பாத்திரங்களைப் போன்றவை, அவை தண்ணீரால் நிரப்பப்படும் வரை, அவற்றுக்குள் காற்று பாய்வதில்லை. அதுபோலவே, அல்லாஹ்வின் ஞானத்தின் ஒளி (*மாரிஃபா*) அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எந்த இதயங்களிலும் நுழைவதில்லை. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

لولا أن الشياطين يحومون على قلوب بني آدم لنظروا إلى ملكوت السماء

"ஆதமின் பிள்ளைகளின் (அதாவது அனைத்து மனிதர்களின்) இதயங்களைச் சுற்றி ஷைத்தான்கள் வட்டமிடாதிருந்தால், அவர்கள் வானங்களின் ஆட்சியைக் கண்டிருப்பார்கள் [அவர்களின் உள் தூய்மை, மெல்லிய தன்மை மற்றும் ஆன்மீக சிறப்பின் காரணமாக]." (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *முஸ்னத் அஹ்மத் அபூ* ஹுரைராவின் அதிகாரம்)

சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், மனிதனின் தனித்துவம் மற்றும் விசித்திரமான பண்பு அறிவு மற்றும் ஞானத்தால் ஏற்பட்டது, மேலும் எல்லா அறிவுகளிலும் மிக உயர்ந்தது கடவுளின் இருப்பு (தாத்*)*, குணங்கள் (*சிஃபாத்*) மற்றும் செயல்கள் (*அஃபால்)* பற்றிய அறிவாகும். இந்த அறிவில் மனித பரிபூரணத்தின் ரகசியம் உள்ளது மற்றும் இந்த பரிபூரணம் ஒருவரின் உயர்ந்த மகிழ்ச்சி, முடிவற்ற வெற்றி மற்றும் நித்திய மகிழ்ச்சி (*ஸாதா அபாதியா) ஆகியவற்றைச் சார்ந்துள்ளது*. இதன் மூலம், மனிதன் கடவுளின் அருகாமையிலும் நெருக்கத்திலும் வாழவும், தெய்வீக இருப்பை அடையவும் திறன் பெறுகிறான். உடல் என்பது சுயத்திற்கான மவுண்ட் (அல்லது போக்குவரத்து வாகனம்) மற்றும் சுயம் அறிவின் உறைவிடம் மற்றும் [தெய்வீக] அறிவு (கடவுளின் ஞானம் அல்லது *மாரிஃபா)* மனித வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கம் மற்றும் ஒருவரின் தனித்துவமான குணமாகும். இந்த நோக்கத்திற்காக மட்டுமே ஒன்று உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு கழுதையுடன் அதிக அளவு எடையைச் சுமக்கும் சக்தியையும் வலிமையையும் கொண்ட குதிரை அதே சமயத்தில் மகத்துவம், அழகு மற்றும் வேகம் ஆகியவற்றில் அதை விட மிக உயர்ந்தது, மனிதனை ஒரு கழுதை அல்லது குதிரையை விட உயர்ந்ததாக மாற்றும் சில குணங்கள் உள்ளன, மேலும் இந்த தனித்துவமான குணங்கள் கடவுளுக்கு அருகாமையில் இருக்கும் தேவதூதர்களின் குணங்களைச் சேர்ந்தவை. மனிதன் தேவதூதர்களுக்கும் விலங்குகளுக்கும் இடையில் ஒரு படைப்பு, ஏனென்றால் உணவு மற்றும் ஊட்டச்சத்தின் அடிப்படையில், ஒன்று தாவரம்; புலன்கள், இயக்கம், திறன்கள் மற்றும் செயல்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் ஒருவர் ஒரு விலங்கு; தோற்றம் மற்றும் கட்டப்பட்டதைப் பொறுத்தவரை, ஒன்று சுவரில் ஒரு படம். [மனித] அறிவின் தரம் மற்றும் விஷயங்கள் மற்றும் விஷயங்களின் யதார்த்தத்தைப் பற்றிய உணர்தல் ஒருவரை விலங்குகளிடமிருந்து வேறுபடுத்துகிறது. ஒருவரின் உடல் உறுப்புகள் மற்றும் புலன்களை அறிவு மற்றும் செயலில் பயன்படுத்துபவர் [அந்த அறிவின்படி, எல்லா அறிவிலும் உயர்ந்தது ஞான அறிவை வழங்கும் தெய்வீக அறிவு என்பதை மனதில் கொள்ளுங்கள்], தேவதைகளை ஒத்திருப்பது மட்டுமல்லாமல், தேவதூதர்களின் பிரிவில் சேர்க்கப்படுவதற்கும், "கடவுளின் தூதர்" என்று அழைக்கப்படுவதற்கும் தகுதியானவர் (*மலக் ரப்பானி)*இறைவன் நபி யூஸுஃப் (ஸல்) அவர்களின் அழகை சாட்சியாக பெண்களை ஏற்படுத்தியதைப் போலவே, (அவனுடைய நபியே!)

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

مَا هَٰذَا بَشَرًا إِنْ هَٰذَآ إِلَّا مَلَكٌ كَرِيمٌ

"இது ஒரு மனிதனாக இருக்க முடியாது, ஆனால் [அதற்குப் பதிலாக] கடவுளின் தேவதூதன்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 12, வசனம் 31)

ஒருவரின் உடல் இன்பங்களை ஒருவரின் எண்ணங்கள் மற்றும் செயல்களின் மையமாக ஆக்கிக் கொள்கிறார் (அதாவது, ஒருவரின் வாழ்க்கையின் நோக்கம்) மற்றும் அவற்றில் முழுமையாக மூழ்கிவிட்டால், ஒருவர் மேய்ச்சல் மற்றும் சாப்பிடுவதைத் தவிர வேறு எந்த நோக்கமும் இல்லாத கால்நடைகளைப் போன்றவர், ஒருவர் விலங்குகளின் வகைக்குள் நுழைகிறார். அப்படியானால், ஒருவர் எருது போல முட்டாள்தனமாக இருப்பார் அல்லது பன்றியைப் போல பேராசை கொண்டவராக இருப்பார் அல்லது நாயைப் போல கோபமானவராக இருப்பார் அல்லது ஒட்டகத்தைப் போல கடுமையானவராக இருப்பார் அல்லது சிறுத்தை போல திமிர்பிடித்தவராக இருப்பார் அல்லது நரியைப் போல ஏமாற்றுபவராக இருப்பார், இந்த குணாதிசயங்கள் மற்றும் மிருக குணங்கள் அனைத்தின் உருவகமாக ஒருவர் இருந்தால், அவர் சபிக்கப்பட்ட பிசாசாக இருப்பார் (*ஷைதான் அல்-ரஜீம்*).

நன்றியுணர்வு மற்றும் நன்றியுணர்வு புத்தகத்தில் விளக்கப்படுவதைப் போல கடவுளுடன் நெருக்கம் மற்றும் நெருக்கத்திற்காக பயன்படுத்த முடியாத ஒரு வெளிப்புற உறுப்பு அல்லது உள் உணர்வு (அல்லது ஆசிரியம்) இல்லை. ஒருவன் தன் உறுப்புகளை சரியாகப் பயன்படுத்துகிறான் (சரியான நோக்கங்களுக்காக) வெற்றியை அடைகிறான், எவன் [தெய்வீக கட்டளைகளுக்கு] கீழ்ப்படியாதவன் பெரும் இழப்பை அனுபவித்து அவமானப்படுத்தப்படுகிறான். ஒருவரின் மகிழ்ச்சி மற்றும் வெற்றி மற்றும் மகிழ்ச்சியின் முழுமையின் பரிபூரணம் என்னவென்றால், ஒருவர் கடவுளுடன் சந்திப்பதை ஒருவரின் நோக்கமாக, இனிமேல் ஒருவரின் உண்மையான வீடாகவும், தற்போதைய உலகத்தை ஒரு தற்காலிக மைல்கல் அல்லது நிலையமாகவும், உடலை ஒருவரின் சவாரி மலையாகவும், [உடல்] உறுப்புகள் [மற்றும் புலன்கள்] ஒருவரின் ஊழியர்களாகவும், மற்றும் ஒருவரின் உணர்தல் மற்றும் புரிதல் திறனாகவும், அதன் இருப்பிடம்

[உடல்] இதயத்தின் நடுப்பகுதியாகும், ராஜாவாக மற்றும் மூளையின் முன் பகுதியில் உள்ள சிந்தனை மற்றும் கற்பனையின் பீடத்தை கருதுகிறார், ராஜாவின் தூதராக கருதுகிறார், ஏனென்றால் புலன்களிலிருந்து வரும் செய்திகள் ஒருவருக்கு வந்து நினைவகம், நினைவு மற்றும் நினைவு ஆகியவற்றின் பீடத்தில் வசிக்கின்றன, மேலும் அவற்றை (அதாவது, புலன்களிலிருந்து செய்திகள்) ஒரு பொருளாளரைப் போல பாதுகாக்கின்றன [பொக்கிஷங்களைப் பாதுகாக்கிறார்]. நாக்கு அதன் வெளிப்பாடு அல்லது செய்தித் தொடர்பாளர், செயலில் உள்ள உறுப்புகள் அதன் நடிகர்கள், ஐந்து புலன்கள் அதன் ராஜ்யத்தின் உளவாளிகள், இந்த புலன்கள் ஒவ்வொன்றும் செய்திகளைத் தேடுவதற்கும் வழங்குவதற்கும் நியமிக்கப்படுகின்றன. கண்களின் பொறுப்பு மண்டலம் வண்ணங்களின் உலகத்துடனும், காதுகள் ஒலிகளின் உலகத்துடனும், மூக்கு வாசனை உலகத்துடனும் தொடர்புடையது. இந்த புலன்கள் அனைத்தும் அந்தந்த உலகங்களிலிருந்து செய்திகளைக் குவித்து, விவாதம் மற்றும் சிந்தனையின் பீடத்திற்கு அவற்றை வழங்குகின்றன. விவாதம் மற்றும் சிந்தனை பீடம், இது தூதுவர், இந்த செய்திகளை நினைவக ஆற்றலான ராஜ்யத்தின் பொருளாளருக்கு தெரிவிக்கிறது. நினைவக பீடம் செய்தியை மன்னரிடம் ஒப்படைக்கிறது (உணர்தல் மற்றும் விவாத பீடம்) மற்றும் ஒருவர் மாநில விவகாரங்களை நடத்துவதில் பயனுள்ள செய்திகளைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார், கையில் உள்ள பயணத்தை முடிக்க உதவுகிறார், மாநிலத்தின் எதிரிகளை தோற்கடிக்கிறார் மற்றும் வழியின் கொள்ளைக்காரர்களை சமாளிக்கிறார். உறுப்புகள் [மற்றும் புலன்களை] அவற்றின் பொறுப்புகளைப் பற்றி தெரிவிப்பதும், அவற்றை நிறைவேற்றுவதில் அவர்களை மும்முரமாக வைத்திருப்பதும் ஒரு பெரிய மகிழ்ச்சியும் வெற்றியும் ஆகும், மேலும் அதில் கடவுளின் [மகத்தே] ஆசீர்வாதங்களுக்காக அவருக்கு நன்றி செலுத்துவது உள்ளது. உறுப்புகளை [மற்றும் புலன்களை] அலட்சியமாக வைத்திருப்பவர் ஒரு துரதிர்ஷ்டவசமான, அவமானப்படுத்தப்பட்ட தோல்வியடைந்தவர். அத்தகையவர் கடவுளின் அருட்கொடைகளை மறுப்பவர், ஏனெனில் எதிரிகளுக்கு எதிராக அவற்றைப் பயன்படுத்தியதற்காக ஒருவருக்கு வழங்கப்பட்ட தெய்வீக படையணிகள் அல்லது படைகளை வீணடித்தது, எதிரிகளை கௌரவித்தது மற்றும் தெய்வீக படையணிகளை அவமானப்படுத்தியது. இறுதியில், ஒருவன் மறுமையில் கடுமையான தண்டனைக்கும் இழிவுக்கும் தகுதியானவன். மறுமையின்

இழிவிலிருந்தும், அவனுடைய தண்டனையை விட்டும் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாவல் தேடுகிறோம். ஆமென்.

[மேலே] எங்கள் கூறப்பட்ட ஒப்புமை கஅப் அல்-அஹ்பர் (ரலி) (இறைவன் மீது திருப்தி அடைவது) [அவர் மீது ஒரு தோழராகவும் உதவியாளராகவும் இருந்தார்) பாரம்பரியத்தின் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது. அவர் ஆயிஷா (ரலி) அவர்களிடம் கூறியதாக அவர் கூறினார்: "மனிதனின் கண்கள் ஒருவரின் வழிகாட்டி, காதுகள் ஒருவரின் பாதுகாவலர், நாக்கு செய்தித் தொடர்பாளர் அல்லது கடத்துதல், கைகள் துருப்புகள், கால்கள் தூதர் மற்றும் இதயம் அரசர். ராஜா நல்லவனாக இருந்தால், அவனுடைய குடிமக்களும் நன்றாக இருப்பார்கள். அதற்கு அவள்: "நீ சொல்வது சரிதான். முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து இப்படி நான் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன். (இந்த மரபு பரப்பப்பட்டது "*நபித்துவ மருத்துவம்" என்ற நூலில்* அபூ நயீம், "*மஸ்னத் அத்-தசீன்"* இல் *அத்-தபரானி,* மற்றும் நபித்துவ *தோழர் மற்றும் உதவியாளர் அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் "ஷாப் அல்-இமான்"* இல் *பைஹாகி).* அலி (ரலி) அவர்கள் இதயத்தை உற்றுமையாகக் கூறினார்: "இதயங்கள் பூமியில் அல்லாஹ்வின் பாத்திரங்கள். அவர்களில் கடவுளுக்கு மிகவும் பிரியமானவர் மற்றும் அவரால் மிகவும் விரும்பப்பட்டவர் மென்மையானவர், தூய்மையானவர் மற்றும் உறுதியானவர். இதயத்தின் மென்மை, தூய்மை மற்றும் உறுதியானது என்னவென்றால், அது தனது சகோதரர்களுக்கு மென்மையானது, அதன் உறுதியில் தெளிவானது மற்றும் தூய்மையானது மற்றும் தெய்வீக பாதையில் (தீன்) உறுதியானது.

உபய் பின் காஅப் (ரலி) அவர்கள் பின்வரும் வசனத்தை விளக்குகிறார்கள்:

مَثَلُ نُورِهِۦ كَمِشْكَوٰةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ ۖ

"தேவனுடைய ஒளியின் உவமை ஒரு மாடம் உள்ளதைப் போன்றது, அதிலே ஒரு விளக்கு இருப்பதுபோன்றது." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 24, வசனம் 35)

அவர் கூறினார்: "இது முஃமின்களுக்கும், அவனுடைய இருதயத்திற்கும் ஒளியின் உதாரணம், இந்த உவமையாகும்.

أَوْ كَظُلُمَـٰتٍ فِى بَحْرٍ لُّجِّىٍّ

'அல்லது ஒரு பெரிய ஆழமான கடலில் இருளின் ஆழத்தைப் போன்றது.' (குர்ஆன், அத்தியாயம் 24, வசனம் 40)

இது ஒரு நயவஞ்சகனின் இருதயம் போன்றது".

ஜைத் பின் அஸ்லம் இந்த பலகையை "பாதுகாக்கப்பட்ட பலகை" ("*லோஹ் மஹ்ஃபுத்*"; பாதுகாக்கப்பட்ட டேப்லெட்டில் அனைத்து படைப்புகள் மற்றும் இருப்பு மற்றும் அவற்றுடன் தொடர்புடைய அனைத்து நிகழ்வுகளின் முழுமையான பதிவு உள்ளது) குர்ஆனில் ஒரு விசுவாசியின் இதயமாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது மற்றும் [பிரபலமான துறவி மற்றும் ஞானவாதி] சஹல் அல்-துஸ்தாரி இதயத்தை "*அர்ஷ்*" (வெறுமனே "சிம்மாசனம்" ஆனால் உண்மையில், இது தெய்வீக சர்வவல்லமையின் ஆதிக்கம்) மற்றும் "*குர்சி*" (உச்ச தெய்வீக மேன்மையின் பரலோக இருக்கை) ஆகியவற்றுடன் ஒப்பிட்டார்.

இதயத்தின் விரிவான பண்புகள் (*Qalb*) மற்றும் அதன் எடுத்துக்காட்டுகள்

மனிதனின் படைப்பும் கலப்பும் நான்கு விஷயங்களின் கலவையாகும் என்பதை அறிய வேண்டும். எனவே, ஒருவருக்கு நான்கு வகையான குணங்களும் பண்புகளும் உள்ளன, அவை மிருகத்தனம், மிருகத்தனம், சாத்தானிய் மற்றும் தெய்வீகம். கோபம் மற்றும் கோபம் ஒருவரை ஆதிக்கம் செலுத்துவதைப் பொறுத்தவரை, அவை ஒருவரை பகைமை, வெறுப்பு, அடித்தல், வாய்மொழி துஷ்பிரயோகம் மற்றும் சபித்தல்

போன்ற மிருகத்தனமான செயல்களைச் செய்ய வைக்கின்றன. ஒருவரின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தும் காமம் மற்றும் சரீர ஆசைகளின் அடிப்படையில், ஒருவர் பேராசை, பேராசை, காம மற்றும் பொறாமை போன்ற மிருகச் செயல்களைச் செய்கிறார். குர்ஆனில் கூறப்பட்டுள்ளபடி ஒரு தெய்வீக கட்டளை என்பதன் அடிப்படையில்:

قُلِ ٱلرُّوحُ مِنۡ أَمۡرِ رَبِّى

"ஆத்மா என்பது என் இறைவனின் கட்டளையிலிருந்து உண்டாகும்" என்று (நபியே!) நீர் கூறுவீராக. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 17, வசனம் 85)

ஒருவர் பிரபுத்துவத்தைக் கோருகிறார் மற்றும் ஆணவம், மற்றவர்களை விட மேன்மை, குணாதிசயங்கள் மற்றும் தனித்துவத்தின் தனித்தன்மை ஆகியவற்றை விரும்புகிறார், மேலும் [கடவுளுக்கு] அடிமைத்தனம், பணிவு மற்றும் அடிமைத்தனத்தை விரும்பவில்லை. அதேபோல், ஒருவன் அனைத்து அறிவையும் அறிந்திருக்க விரும்புகிறான், அறிவுடன் தொடர்பு கொள்வது ஒருவருக்கு பிரியமானது, அறியாமையுடன் தொடர்பு கொள்வது ஒருவருக்கு வெறுக்கப்படுகிறது. ஒருவர் விஷயங்களின் யதார்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்வதாகக் கூறுகிறார் மற்றும் அனைத்து யதார்த்தங்களையும் புரிந்துகொள்வதற்கான பண்புகள் மற்றும் அனைத்து படைப்புகளையும் விட மேன்மை ஆகியவற்றைப் புரிந்துகொள்வதற்கான பண்புகள் பிரபுத்துவத்தின் பண்புகள் [இது ஒரு மனிதனுக்கு பொருத்தமானதல்ல, ஆனால் கடவுளுக்கு மட்டுமே], ஆனால் அடிமைத்தனம் மற்றும் அடிமைத்தனத்தின் பண்புகள் அல்ல [கடவுளுக்கு]. ஆத்திரம் மற்றும் காமத்தின் குணாதிசயங்களை மிருகங்களுடனும் விலங்குகளுடனும் பகிர்ந்து கொண்டாலும், மனிதனுக்கு பகுத்தறிவு திறன் உள்ளது, எனவே ஒருவருக்கு ஒரு கூடுதல் பண்பு உள்ளது, அது சாத்தானின் குணம். சாத்தான் தலை முதல் கால் வரை தீயவன், மனிதன் ஒருவரின் பகுத்தறிவை தீய வழிகளில் பயன்படுத்துகிறான் மற்றும் ஒருவரின் நோக்கங்களை அடைய மோசடி மற்றும் ஏமாற்றத்தைப் பயன்படுத்துகிறான் மற்றும் நன்மையின் இருப்பிடத்தில் (அதாவது, மனித இருப்பு) தீமையின் விதையை விதைக்கிறான். இவைதான் பிசாசுகளின் குணாதிசயங்கள், தெய்வீக, சாத்தானிய, மிருகத்தனமான மற்றும் மிருகத்தனமான குணங்களைக் கொண்ட பிசாசுகளின் குணாதிசயங்களைப் பகிர்ந்து கொள்கிறார்கள்.

இந்த நான்கு குணங்களின் மையம் இதயமாகும், இது மனித தோலுக்குள் பன்றி, நாய், பிசாசு மற்றும் ஞானிகள் அனைவரும் ஒன்றாக கூடியுள்ளனர். பன்றி காமம் மற்றும் காமத்தின் அடையாளம். கெட்ட உள்நோக்கிய குணங்களைக் கொண்டிருக்கும் இந்த தீய விலங்கு அதன் நிறம் மற்றும் வெளிப்புற தோற்றத்தின் காரணமாக மோசமானதல்ல, மாறாக அதன் பேராசை மற்றும் காமத்தின் காரணமாக மோசமானது. கோபத்தின் உருவகமான ஒரு நாயின் நிலையும் இதுதான். சில விலங்குகள் விலங்குகள் என்பதால் அவை வெறுக்கப்படுவதில்லை, மாறாக மிருகத்தனம் மற்றும் பகைமை போன்ற தீவிர மிருகத்தனமான குணங்களைக் கொண்டிருப்பதால் அவை வெறுக்கப்படுகின்றன. அதே நரம்பில், மனிதனின் உள் இருப்பு (*பாடின்*) மிருகங்களின் மிருகத்தனம், பகைமை, கோபம் மற்றும் பன்றியின் பேராசை மற்றும் காமம் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது. காட்டு மிருகம் படுகொலைகளைச் செய்ய அதன் கோபத்தைத் தூண்டுகிறது மற்றும் பன்றி காம காமத்தைச் செய்ய அதன் பேராசையைத் தூண்டுகிறது மற்றும் சாத்தான் இந்த இரண்டு [தீய குணங்களையும்] ஒருவருக்கொருவர் தொடர்ந்து போரில் வைத்திருக்கிறான் - சில நேரங்களில் அவர் கோபத்திற்கு எதிராக பேராசையைத் தூண்டுகிறார், சில நேரங்களில் பேராசையை எதிர்க்க கோபத்தைத் தூண்டுகிறார், அதே நேரத்தில், இந்த குணங்களிலிருந்து வெளிவரும் உள்ளார்ந்த உள்ளுணர்வுகளைப் பாராட்டுகிறார்.

புத்திசாலித்தனம் ஒரு ஞானி என்று கருதப்படுகிறது. அதன் வேலை சாத்தானின் ஏமாற்று மற்றும் மோசடியை விரட்டுவதும், அதன் ஆழமான நுண்ணறிவு மற்றும் தெளிவான ஒளியைப் பயன்படுத்துவதும், சாத்தானின் குற்றச்சாட்டுகளை அழிப்பதும், பன்றியின் காமத்தை நாயின் கோபத்தால் தோற்கடிப்பதும் ஆகும், ஏனெனில் காமம் கோபத்துடன் முடிவடைகிறது [காமத்தின் தீங்கு விளைவிக்கும் விளைவுகளுக்கு எதிராக]. அதேபோல், புத்திசாலித்தனம் பன்றியை அதன் மிருகத்தனத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவரவும், நாயை (கோபம் / ஆத்திரம்) அதன் ஞானம் மற்றும் மூலோபாயத்தின் மூலம் கட்டுப்படுத்தவும் கீழ்ப்படிதலுடனும் வைத்திருக்க வேண்டும். அது (புத்தி) அதைச் செய்தால், உடல் இராஜ்யம் ஒரு நியாயமான மற்றும் சமநிலையான அமைப்பைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளும், மேலும்

உறுப்புகள் தங்கள் நோக்கம் கொண்ட கடமைகளை தொடர்ந்து செய்யும். இருப்பினும், ஞானி (புத்திசாலி) அதன் முயற்சிகளில் தோல்வியடைந்து, சாத்தானை எதிர்த்து, பன்றிகளையும் நாயையும் அடிமைப்படுத்த முடியாவிட்டால், இந்த மூவரும் ஒருவரின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவார்கள், மேலும் ஒருவர் முயற்சி செய்தாலும் விடுவிக்கப்படமாட்டார், மாறாக, ஒருவர் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் அவர்களின் சேவகனாகவும் கீழ்ப்படிந்தவராகவும் இருப்பார். பெரும்பாலான மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை இந்த சிறைவாசத்தில் [உண்மையான விடுதலை மற்றும் சுதந்திரத்திலிருந்து வெகு தொலைவில்] வாழ்கிறார்கள், ஏனெனில் அவர்களின் முழு போராட்டமும் வயிறு மற்றும் அந்தரங்க பாகங்களின் காமத்திற்காக உள்ளது. இந்த மக்கள் உருவ வழிபாட்டை தங்கள் விமர்சனத்தின் இலக்காக ஆக்கிக் கொண்டு அதை கேலி செய்வது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது. அவர்களுடைய கண்களிலிருந்து அலட்சியம், அலட்சியம் என்ற திரைமறை அகற்றப்பட்டால், அல்லாஹ்வையன்றி வேறு எவருடைய வழிபாட்டையும், வணக்கத்தையும் அவர்கள் காண்பார்கள். சில சமயங்களில் பன்றிக்கு முன்னால் விழுந்து வணங்குகிறார்கள், சில சமயங்களில் கைகளைக் கூப்பி நாய்க்கு முன்னால் வணங்கி வணங்குகிறார்கள். அவர்களின் ஆசைகளை நிறைவேற்றுவது அவர்களின் நம்பிக்கை மற்றும் அவர்களின் அழைப்பில் காத்திருப்பது அவர்களின் செயல். அத்தகையவர்களுக்கு முன்னால் யதார்த்தங்கள் உடல் வடிவில் பொதிந்தால், தங்களுக்கும் உருவ வழிபாட்டாளர்களுக்கும் எந்த வித்தியாசமும் இல்லை என்பதை அவர்கள் தங்கள் கண்களாலேயே சாட்சியமளிப்பார்கள். அத்தகைய விலங்குகளை (தீய மனப்பான்மைகள் மற்றும் கீழ்த்தரமான சுயத்தின் கோரிக்கைகள்) வணங்குவதன் மூலம் அவர்கள் சாத்தானின் அங்கீகாரத்தை அடைகிறார்கள். பன்றிகளையும் நாயையும் ஒரு மனிதனிடமிருந்து தங்களுக்கென சரியான சேவை செய்ய தூண்டுவது சாத்தான்தான். உண்மை என்னவெனில், பன்றிகள் மற்றும் நாய்களின் அழைப்பில் ஈடுபடும் மக்கள் சாத்தானின் வஞ்சக வலையில் சிக்கிக் கொள்கிறார்கள்.

கடவுளின் ஒவ்வொரு அடிமையும் (அதாவது மனிதன்) ஒருவரின் இயக்கங்கள் மற்றும் அமைதி, பேச்சு மற்றும் மௌனம் ஆகியவற்றைக்

கண்காணித்து, நுண்ணறிவின் உள் கண்ணைத் திறந்து வைக்க வேண்டும். ஒருவர் தனது உள் நிலைகளில் நீதியுடனும் நியாயத்துடனும் அதைச் செய்ய முடிந்தால், ஒருவர் தனது நாளை கடவுளின் கீழ்ப்படிதலில் செலவிடுகிறாரா அல்லது கீழ்த்தரமான சுயத்தை வணங்குகிறாரா என்பதைக் கண்டுபிடிப்பார். தாழ்ந்த சுயத்தை வழிபடுபவர்கள், ஒரு எஜமானரை அடிமையாகவும், ஆதிக்கம் செலுத்தும் நபரை அடிமைப்படுத்தியும் இந்த ஒடுக்குமுறை எவ்வளவு பெரியது! ஆதிக்கம் மற்றும் தலைமைத்துவத்தின் உரிமை புத்திசாலித்தனத்திற்கு சொந்தமானது, ஆனால் பன்றி, நாய் மற்றும் சாத்தான் அதை உடனடியாக பறித்து அடிமைப்படுத்தி சிறையில் அடைத்துள்ளனர். புத்திசாலித்தனம் தலைமைத்துவத்தை இழக்கும்போது, அது இந்த மூன்று [இழிவான] குணாதிசயங்களின் கீழ்ப்படிதலை பலனளிக்கிறது, மேலும் அத்தகைய குணாதிசயங்கள் இதயத்தில் வேரூன்றி உள்ளன, அதன் இறுதி முடிவு அழிவு மற்றும் அவமானத்தைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை.

காமம் மற்றும் காம பன்றிகளுக்கு கீழ்ப்படிவது வெட்கமின்மை, இழிவானது, வீண் விரயம், கஞ்சத்தனம், ஆடம்பரம், அவதூறு, ஒழுக்கக்கேடு, பேராசை, காமம், துதுதி, பொறாமை, பகைமை, வெறுப்பு மற்றும் பிற மோசமான [மற்றும் எதிர்மறை] பண்புகள் அவற்றிலிருந்து [மனித இதயத்திலும் ஆன்மாவிலும்] பிறக்கின்றன. கோபம் மற்றும் கோபம் என்ற நாய்க்குக் கீழ்ப்படிதல் அதீத கடுமை, சுய ஆணவம், சுய நீதி, சுயநலம், ஆணவம், சுய பெருக்கம், கேலி, சிறுமைப்படுத்துதல், தீய நோக்கம் மற்றும் கொடுமை மற்றும் பிற தீய பண்புகள் ஆகியவற்றிலிருந்து பிறக்கின்றன. கோபம் மற்றும் காமத்தின் கடவுள்களுக்கு வணங்குவது உண்மையில் சாத்தானுக்கு கீழ்ப்படிதல் ஆகும், இதன் விளைவாக மேற்கூறிய எதிர்மறை மற்றும் மோசமான உள் குணாதிசயங்கள் பிறக்கின்றன, மேலும் மோசடி, ஏமாற்றுதல், முன்கூட்டியே செய்தல், பிடிவாதம், நேர்மையின்மை, ஆபாசம் போன்ற மோசமான உள் குணாதிசயங்களை தூண்டுகிறது. நிலைமை அதற்கு நேர்மாறாக இருந்தால், இந்த தீமைகள் மற்றும் அவற்றின் காரணங்கள் அனைத்தும் தெய்வீக குணங்களின் ஞானம் மற்றும் ஒளிரும் செல்வாக்கிற்கு அடிபணிந்தால், தெய்வீக குணங்கள், ஞானம், உறுதி, விஷயங்களின் யதார்த்தங்களைப் புரிந்துகொள்வது, விஷயங்களைப்

பற்றிய ஆழமான நுண்ணறிவு, தொலைநோக்கு மற்றும் ஞானத்தின் சக்தியின் காரணமாக மற்றவர்களை விட முதன்மையானது. அறிவின் பரிபூரணம் மற்றும் இதயத்தின் பிற [உன்னதமான நேர்மறையான உள்] குணங்கள் காரணமாக மற்றவர்களை விட வேறுபடுத்தும் உரிமை இதயத்தை சூழ்ந்துள்ளது. காமம் மற்றும் கோபத்திற்கு கீழ்ப்படிதல் மற்றும் அடிபணிதல் இனி அவசியமில்லை, மாறாக, காமம் என்ற பன்றியை அதன் வரம்புகளில் [கண்ணியம் மற்றும் தெய்வீக சட்டத்தின்] சிறையில் வைத்திருப்பதன் மூலம் அப்பாவித்தனம், கண்ணியம், திருப்தி, அமைதி, உலகத்தன்மை மற்றும் பொருள்முதல்வாத பேராசை போன்ற பெரிய உள் குணங்களை விளைவிக்கிறது (*ஜுஹ்*), எளிமை, பக்தியுள்ள பிரமிப்பு, பயபக்தி மற்றும் கடவுளின் பயம், உள் திருப்தி மற்றும் மகிழ்ச்சி, அடக்கம் மற்றும் கூச்சம், அழகான உடல் மற்றும் வெளிப்புற தோற்றம், அழகான உள் மனநிலை, குணம் மற்றும் நடத்தை ஆகியவை இதயத்தை ஊட்டுகின்றன. கோபத்தின் நாயை அதன் சங்கிலிகளில் கட்டுப்படுத்தி வைத்திருப்பது தைரியம், கருணை, மகத்துவம் [ஆவியின்] மகத்துவம், பொறுமை, கீழ்மட்டத்தை கட்டுப்படுத்துதல் [அமுக்காக ஓடுவது மற்றும் தனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தீங்குகளையும் கஷ்டங்களையும் ஏற்படுத்துவதிலிருந்து], ஒருவரின் அனைத்து நடவடிக்கைகளிலும் சகிப்புத்தன்மை, விடாமுயற்சி மற்றும் கண்ணியம் மற்றும் ஒத்த உன்னதமான உள் குணங்கள் இதயத்தில் பிறக்கின்றன. இதயம் ஒரு [மெருகூட்டப்பட்ட] கண்ணாடி போன்றது [அது தூசியால் மூடப்படுவதற்கு முன்பு அல்லது ஆன்மாவில் உள்ள உள் தீமைகள் மற்றும் எதிர்மறைகளால் கறைபடுவதற்கு முன்பு]. கோபம், காமம் மற்றும் சாத்தானின் கீழ்ப்படிதல் [அது இதயத்தில் புகுத்தும் தீய தூண்டுதல்களின் வடிவத்தில்] இந்த கண்ணாடியின் அழகு மற்றும் தெளிவில் எதிர்மறையான தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது, மேலும் [இதன் விளைவாக] மனிதன் தனது சொந்த உருவத்தை தெளிவாகக் காண முடியாது. [ஆன்மயின்] போற்றத்தக்க அழகான உள் குணங்கள் இந்த கண்ணாடியின் பிரகாசத்தையும் பிரகாசத்தையும் அதிகரிக்கின்றன, [கடவுளின்] தெய்வீக அழகு கூட அதன் முழு மகிமையுடன் அதில் தோன்றுகிறது (இதுதான் குறிப்பிடப்படுகிறது"*மாரிஃபா*" அல்லது கடவுளின் ஞானம், இதன் பெறுதல் ஒருவரின் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கம்) மற்றும் தேடப்படும் பொருளின் யதார்த்தம் [ஒருவரின் உள் ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் நோக்கமாக சத்தியத்தையும்

நித்திய உண்மைகளையும் வெளிப்படுத்தும் அடிப்படையில்]. அடுத்து *ஹதீஸ்* (நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் ஒரு தீர்க்கதரிசன மரபு அல்லது கூற்று) அத்தகைய சுத்தமான, தெளிவான மற்றும் ஒளிரும் இதயத்தைக் குறிக்கிறது:

اذا اراد الله لعبد خيرا جعل له واعظا من قلبه

"அல்லாஹ் தன் அடியாருக்கு நன்மை செய்ய நாடிவிட்டால், அவன் நல்லுபதேசம் செய்பவனை இருதயத்தில் ஏற்படுத்துகிறான்." (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *அபூ மன்சூர் அத்-தயலாமி* முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் மனைவியின் அதிகாரத்தின் பேரில், உம்மு ஸலமா (ரலி) அவர்கள்.

இன்னுமொரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பு (*ஹதீஸ்)* கூறுகிறது, எவர் இருதயத்தில் அறிவுரை செய்பவராக இருக்கிறாரோ, அத்தகைய இருதயத்தைப் பாதுகாக்க அல்லாஹ் ஒரு பாதுகாவலரை நியமிக்கிறார். அத்தகைய இருதயம் கடவுளின் நினைவின் மையமாக உள்ளது மற்றும் அத்தகைய தெய்வீக நினைவு மூலம் அமைதியைக் காண்கிறது. கடவுள் கூறுகிறார்:

أَلَا بِذِكْرِ ٱللَّهِ تَطْمَئِنُّ ٱلْقُلُوبُ

"நிச்சயமாக அல்லாஹ்வை தியானிப்பதால் இருதயங்கள் அமைதியடைகின்றன." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 13, வசனம் 28)

கண்ணாடியின் தெளிவையும் பிரகாசத்தையும் புகை மற்றும் தூசி மேகமூட்டுவதைப் போல கண்டிக்கத்தக்க மற்றும் தீய ஒழுக்கநெறிகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்கள் இதயத்தில் எதிர்மறையான விளைவை ஏற்படுத்துகின்றன. இருதயத்தின் கண்ணாடி பாவங்களின் இருளால் இருண்டது. இந்த இருள் ஒரு வகை திரை, இது ஒரு ஊழியருக்கும் (அதாவது, மனிதன்) கடவுளுக்கும் இடையில் இழுக்கப்படுகிறது. இந்த முக்காடு "முத்திரை" (தபா*)* மற்றும் "துரு" (ரான்*) என்று குறிப்பிடப்படுகிறது*. அத்தகைய இதயத்தைப் பற்றி குர்ஆன் பின்வருமாறு கூறுகிறது:

كَلَّا ۖ بَلْ ۜ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ

"இது பொருளின் உண்மை அல்ல, ஆனால் [அதற்கு பதிலாக,] துரு அவர்களின் [தவறான மற்றும் தீய] செயல்களால் அவர்களின் இதயங்களில் குடியேறிவிட்டது." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 83, வசனம் 14)

أَن لَّوْ نَشَاءُ أَصَبْنَاهُم بِذُنُوبِهِمْ ۚ وَنَطْبَعُ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ

"நாம் நாடியிருந்தால், அவர்கள் செய்த பாவங்களின் காரணமாக அவர்களை நாம் அழித்திருப்போம்; அவர்களுடைய இருதயங்களின் மீது முத்திரையிட்டு வைத்திருப்போம்; ஆகவே அவர்கள் செவியேற்க மாட்டார்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 7, வசனம் 100)

மற்றொரு வசனத்தில், [ஒருவரின் சொந்த நன்மைக்காக சத்தியத்தையும் அறிவுறுத்தலையும்] கேட்காதது இருதயங்களின் முத்திரையாக கருதப்படுகிறது. மற்றொரு இடத்தில், செவிமடுப்பது பக்தியுள்ள பயம், பயபக்தி மற்றும் கடவுளின் மீது பயம் (தக்வா) ஆகியவற்றைக் கொண்டிருப்பது நிபந்தனைக்குட்பட்டது. கடவுள் கூறுகிறார்:

وَاتَّقُوا اللَّهَ وَاسْمَعُوا ۗ

"பயபக்தியுடனும், பயபக்தியுடனும், தேவனுக்குப் பயபக்தியுடனும், கேளுங்கள்" என்றும் கூறினார். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 5, வசனம் 108)

وَاتَّقُوا اللَّهَ ۖ وَيُعَلِّمُكُمُ اللَّهُ ۗ

"பயபக்தியும், பயபக்தியும், அல்லாஹ்வுக்கு பயபக்தியும் உண்டாயிருங்கள்; அன்றியும், அவன்தான் உங்களுக்கு அறிவைக் கற்பிக்கிறான் (இன்னும், நீங்கள் முன்னர் அறியாத, பொருளாயமான விஷயங்களையும் உங்களுக்குக் கற்றுக் கொடுக்கிறான்). (குர்ஆன், அத்தியாயம் 2, வசனம் 282)

பாவங்கள் (தீய, ஒழுக்கக்கேடானது, தீங்கு விளைவிக்கும், எதிர்மறை மற்றும் சுய-தீங்கு விளைவிக்கும் செயல்கள்) அதிகரிக்கும் போது,

இதயம் முத்திரையிடப்படுகிறது மற்றும் உண்மையைப் புரிந்துகொள்வதாலும், ஒருவரின் [உள் எதிர்மறை] நிலைகளை சீர்திருத்தும் திறனிலிருந்தும் இழக்கப்படுகிறது. மறுமையின் விஷயம் ஒருவருக்கு முக்கியமானதாக இருக்காது, உலக ஆடம்பரமும் பளபளப்பும் ஒருவருக்கு எல்லாமாகிறது, ஒருவன் உலக உடைமைகள் மற்றும் செல்வத்தின் மீது பேராசை கொண்டாகி, தனது சக்திகள் முழுவதையும் அவற்றை அடைவதற்காக செலவிடுகிறான், மறுமையைப் பற்றிய அறிவுரைகள் இதயத்தை பாதிக்காமல் காற்று போல ஒருவரின் காதுகளைக் கடந்து செல்கின்றன, ஒருவரின் தவறுகளை சரிசெய்யும் திறன் மற்றும் பாவங்களிலிருந்து மனந்திரும்புதல் ஒருவரிடமிருந்து பறிக்கப்படுகிறது.

குர்ஆன் மற்றும் ஹதீஸில் (தீர்க்கதரிசன விவரிப்புகள்) *குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இதயத்தின் இருள் உண்மையில்* அத்தகைய இதய நிலையைக் குறிக்கிறது. மைமூன் இப்னு முஹ்ரான் (ரலி) (இறைவன் மீது கருணை காட்டட்டும்) (ஒரு புகழ்பெற்ற முனிவரும், துறவியுரும்) கூறினார்கள்: "[கடவுளின் அடியார்] ஒரு பாவத்தைச் செய்தால், ஒருவரின் இதயத்தில் ஒரு கருப்பு புள்ளி தோன்றும். ஒருவன் அதைத் தவிர்த்து, இதயத்தின் உண்மையான உண்மையான மனந்திரும்புடன் கடவுளிடம் மனந்திரும்பினால், இந்த புள்ளி அழிக்கப்பட்டு, இதயம் அதன் நிலைக்குத் திரும்புகிறது [அது அந்த பாவத்தைச் செய்வதற்கு முன்பு இருந்தது]. ஒருவன் அந்த பாவத்திற்குத் திரும்பினால் அல்லது மற்ற [வகை] பாவங்களைச் செய்தால், அந்த புள்ளியின் இருள் மற்றும் அளவு இரண்டும் அதிகரிக்கும் [ஒரு நேரம் வரும்] இந்த கருப்பு புள்ளி முழு இதயத்தையும் சூழ்ந்துள்ளது. இந்த இருள் இதயத்தின் துருப்பிடித்தது [அதன் முத்திரையின் விளைவாக எந்த நேர்மறையும் வெளிச்சமும் அதை அடையாமல் தடுக்கிறது]". நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

قَلْبُ الْمُؤْمِنِ أَجْرَدُ فِيهِ سِرَاجٌ يَزْهَرُ وَقَلْبُ الْكَافِرِ أَسْوَدُ مَنْكُوسٌ

"ஒரு விசுவாசியின் இதயம் சுத்தமாக உள்ளது [மற்றும் ஒளிரும் மற்றும் அறிவொளி] அதில் ஒரு விளக்கு ஏற்றப்படுகிறது [அது நேர்மறையான எல்லாவற்றையும் நோக்கி மாற்றுவதற்கான ஒருவரின் ஆன்மீக

முயற்சிகளின் காரணமாக அதன் தெளிவு மற்றும் பிரகாசத்தின் மூலம் ஒளியை வெளிப்படுத்துகிறது] மற்றும் ஒரு அவிசுவாசியின் இதயம் இருண்டு தலைகீழாக மாறியுள்ளது [ஒருவரின் ஆன்மீக முயற்சிகள் மற்றும் அதன் எதிர்மறையுடன் திருப்தி இல்லாததால், கீழ்நோக்கிய போக்குகள்]." (விவரித்தவர்) *நபித்துவ தோழர் அபூ சயீத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் முஸ்னத் அஹ்மத்* மற்றும் *அத்-தபரானி ஆகிய நூல்களை ஹதீஸ் தொகுக்கிறது*.

கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிதல் [தெய்வீக கட்டளைகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம்] மற்றும் கீழ்த்தரமானவர்களின் இச்சைகளை (*நஃப்ஸ்) எதிர்த்து*, இருதயத்தை மெருகூட்டுவதாக செயல்படுகிறது, மேலும் பாவங்கள் அதை (இதயத்தை) இருண்ட இரவைப் போல இருட்டாக ஆக்குகின்றன. பாவங்களைச் செய்த பிறகு நல்லச் செயல்களைச் செய்வது இதயத்தை இருட்டடிப்பாக விடாது, ஆனால் அதன் ஒளி ஒரு கண்ணாடி சூடான சுவாசத்திற்கு வெளிப்படுவதைப் போல குறைகிறது, பின்னர் சுத்தம் செய்யப்பட்டு, அதன் மேற்பரப்பை கறைப்படுத்தும் சூடான சுவாசத்திற்கு மீண்டும் வெளிப்படுகிறது, அதன் புத்திசாலித்தனத்தில் சிறிது குறைவு இருக்கும், மேலும் இந்த கறையின் விளைவு முற்றிலுமாக அழிக்கப்படாது. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் நான்கு வகையான இதயங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள்:

القلوب اربعة' قلب اجرد فيه سراج يزهر' فذالك قلب المؤمن' وقلب اسود
منكوس فذالك قلب الكافر' وقلب اغلف مربوط على غلافه فذالك قلب
المنافق' وقلب مصفح فيه ايمان ونفاق' فمثل الايمان فيه كمثل البقلة يمدها
الماء الطيب' ومثل النفاق كمثل القرحة يمدها القيح والصديد فاى المادة
غلبت عليه حكم له بها وفى رواية ذهبت به

"இருதயங்கள் நான்கு வகைப்படும்: ஒரு வகை இருதயம் சுத்தமானது [மற்றும் தெளிவு மற்றும் மெலிதான தன்மை கொண்டது], அதில் ஒரு விளக்கு ஏற்றப்படுகிறது [ஒளிரும் மற்றும் ஒளியை வெளிப்படுத்துகிறது]. இது ஒரு முஃமின் இதயம். இதயம் இருண்டு தலைகீழாக இருந்தால் ஒரு வகை. இது ஒரு அவிசுவாசியின் இதயம். ஒரு வகை இதயம் ஒரு உறையில் மூடப்பட்டு அதன் திறப்பு மூடப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு

நயவஞ்சகரின் இதயம். ஒரு வகை இருதயத்தில் விசுவாசம் மற்றும் பாசாங்குத்தனம் இரண்டும் இணைந்து உள்ளன. அத்தகைய இருதயத்தில் விசுவாசத்தின் ஒப்புமை தூய நீரின் மூலம் வளரும் பசுமை [மற்றும் தாவரங்கள்] போன்றது மற்றும் பாசாங்குத்தனத்தின் ஒப்புமை ஒரு காயத்தைப் போன்றது, அது சுரப்புகள் மற்றும் அசுத்தமான பொருட்களால் பெருகுகிறது. ஆதிக்கம் செலுத்தும் எந்த பொருளும் அத்தகைய இதயத்தை கட்டளையிடும். (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் நபிமார் அபூ சயீத் அல்-குத்ரி (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* முஸ்னத் அஹ்மத் மற்றும் அல்-தபரானி ஸகீர் *ஆகிய நூல்களைத் தொகுக்கிறது*.

கடவுள் கூறுகிறார்:

إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ إِذَا مَسَّهُمْ طَٰٓئِفٌ مِّنَ ٱلشَّيْطَٰنِ تَذَكَّرُوا۟ فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ

"நிச்சயமாக பக்தியுள்ள பயபக்தியும், பயபக்தியும், உணர்வும், அல்லாஹ்வுக்கு பயபக்தியும் உடையவர்கள், ஷைத்தானிடமிருந்து [தங்கள் இதயங்களில்] ஒரு [இழிவான] தூண்டுதலைப் பெற்றால், அவர்கள் கடவுளை நினைவு கூர்வதில் ஈடுபடுகிறார்கள், உடனடியாக அதைக் கண்டு திடுக்கிடுகிறார்கள் (ஷைத்தான் ஒரு தீமையைச் செய்யும்படி அவர்களை வற்புறுத்துகிறான் என்பதை நன்கு அறிந்து, தங்கள் இருதயங்களில் ஒரு கணம் கூட அதைப் பற்றி சிந்திக்க அனுமதிக்க மாட்டார்கள்). (குர்ஆன், அத்தியாயம் 7, வசனம் 201)

இதயம், ஞானம், விவேகம் மற்றும் [உயர் மட்ட நனவு மற்றும்] விழிப்புணர்வு ஆகியவை கடவுளை நினைவு செய்வதன் மூலம் அடையப்படுகின்றன என்பதையும், தக்வா (பக்தி, பயபக்தி, உணர்வு மற்றும் கடவுளின் பயம்) என்ற உள் பண்பைக் கொண்டவர்கள் மட்டுமே தெய்வீக நினைவில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்பதை இந்த வசனம் வெளிப்படுத்துகிறது . தெய்வீக நினைவு ஆன்மீக திறப்புகளுக்கு (காஷ்ஃப்) வழிவகுக்கிறது, இது ஒரு மிகப்பெரிய வெற்றி மற்றும் இறைவனைச் சந்திப்பதற்கான ஒரு வழிமுறையாகும் (அதாவது, ஞானம் அல்லது "*மாரிஃபா*", இதன் சாதனை ஒருவரின் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கம்).

அறிவுடன் தொடர்புடைய இதயத்தின் உவமை- இதயத்தின் பளபளப்பான கண்ணாடி மற்றும் அதில் பிரதிபலிக்கும் சத்தியத்தின் ஒளி

ஞானத்தின் இருப்பிடமும் இருப்பிடமும் இதயம் என்பதை அறிய வேண்டும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அனைத்து உறுப்புகள் மற்றும் ஆற்றல்களின் அமைப்பை இயக்குவது தெய்வீக ஆன்மீக சூட்சுமம். எல்லா உறுப்புகளும் இந்த நுணுக்கத்திற்கு சேவை செய்கின்றன, அதற்கு அடிபணிகின்றன. பொருள்களின் உண்மையான இயல்பு மற்றும் அறிவுடன் தொடர்புடைய வகையில், இதயத்தின் உவமை கண்ணுக்குத் தெரியும் பொருள்கள் அல்லது புலனளிக்கக்கூடிய பொருட்களுடன் தொடர்புடைய ஒரு கண்ணாடி போன்றது. கண்ணுக்குத் தெரியும் ஒவ்வொரு பொருளின் பிம்பம் மற்றும் தோற்றம் [இதயத்தின்] கண்ணாடியில் காணப்படுகிறது. இதேபோல், அறியப்பட்ட ஒவ்வொரு பொருளின் யதார்த்தமும் இதயத்தில் பதிக்கப்படுகிறது. கண்ணாடி ஒரு தனிப் பொருளைப் போலவே, கண்ணுக்குத் தெரியும் பொருள்களின் தோற்றம் தனித்தனி பொருள்களாகவும், கண்ணாடியில் அவற்றின் எதிரொளிப்பு ஒரு தனிப் பொருளாகவும், இதயத்திற்கும் அதே வேறுபாடு உள்ளது, ஆடியைப் போலவே, இதயம் தொடர்பான மூன்று விஷயங்கள் உள்ளன. முதலாவது, இதயம், இரண்டாவதாக விஷயங்களின் யதார்த்தம் அல்லது உண்மையான தன்மை, மூன்றாவதாக இதயத்தில் தோன்றும் விஷயங்களின் யதார்த்தத்தின் பிரதிபலிப்பு. இதயம் அறிபவர்; உண்மை மற்றும் விஷயங்களின் உண்மையான தன்மை அதில் நுழைகிறது. அறியப்பட்ட உண்மைகள் பொருள்கள், அறிவு என்பது இந்த அறியப்பட்ட உண்மைகளை இதயத்தில் பிரதிபலிக்கும் பெயர். ஒரு வாளைப் பிடிக்க மூன்று விஷயங்கள் தேவைப்படுவதைப் போலவே: கை போன்றவற்றைப் பிடிப்பது; வாள் போன்ற பிடிக்கப்பட்டவை; வாளை கையில் வைப்பதன் மூலம் வாளையும் கையையும் ஒன்றிணைக்கும் செயல், இது பிடிக்கும் செயல் என்று அழைக்கப்படுகிறது, அதேபோல் புத்திசாலித்தனத்தின் உருவம் இதயத்தில் இருப்பதும் புரிதல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதேபோல், புத்திசாலித்தனமான அல்லது அறியப்பட்ட இதயத்தின்

பிம்பத்தின் பிரதிபலிப்பு அறிவு என்று அழைக்கப்படுகிறது. சில நேரங்களில், யதார்த்தங்கள் மற்றும் உண்மைகள் உள்ளன, இதயமும் உள்ளது, ஆனால் அறிவு மற்றும் புரிதல் பெறுவதில்லை. ஏனென்றால், அறிவு என்பது இதயத்தில் நுழையும் யதார்த்தங்களின் பெயர். வாளும் கையும் தனித்தனியாக இருப்பதைப் போலவே, ஆனால் அதைப் பிடிக்கவோ அல்லது பிடிக்கவோ முடியாது, ஏனெனில் அது நடக்க வேண்டுமானால், கை வாளை அடைந்து அதைப் பிடிக்க வேண்டும். பிடிப்பதற்கும் அறிவுக்கும் உள்ள வேறுபாடு என்னவென்றால், பிடிப்பதில், வாள் கையில் செல்கிறது, ஆனால் யதார்த்தம் இதயத்திற்குள் நுழைவதில்லை. ஒருவனுக்கு நெருப்பைப் பற்றிய அறிவு உள்ளது, ஆனால் நெருப்பே இதயத்தில் உள்ளது என்று அது அர்த்தப்படுத்துவதில்லை. அதற்கு பதிலாக, நெருப்பின் யதார்த்தம் அதன் வெளிப்புற இருப்பு மற்றும் தோற்றத்தை ஒத்த இதயத்தில் உள்ளது என்று கூறப்படும். எனவே, இதயம் கண்ணாடியுடன் ஒப்பிடப்படுகிறது, ஏனெனில் எதுவும் [உடல் ரீதியாக] அதில் நுழைவதில்லை, அதற்கு பதிலாக, ஒரு பொருளின் பிரதிபலிப்பு அல்லது உருவம் அதன் உண்மையான இருப்புக்கு இணங்க அதில் தோன்றுகிறது.

கண்ணாடியுடன் இதயத்தின் ஒப்புமை மற்றும் ஒப்புமை: இதயத்தை கண்ணாடியுடன் ஒப்பிடுவது நல்லது. மேலே குறிப்பிட்டுள்ளதே ஒரு காரணம். இரண்டாவது காரணம் என்னவென்றால், சில காரணங்களால், [ஒரு பொருளின்] பிம்பம் கண்ணாடியில் தோன்றாது. இதேபோல், சில சூழ்நிலைகளில், இதயத்தின் கண்ணாடி விஷயங்களின் யதார்த்தங்களைப் பற்றிய அறிவை இழக்கிறது. பொருட்களின் படங்கள் கண்ணாடியில் பிரதிபலிக்காததற்கு ஐந்து காரணங்கள் உள்ளன: முதலாவதாக, அதன் உருவாக்கத்தில் உள்ள குறைபாடு காரணமாக, எடுத்துக்காட்டாக, அது ஒரு கச்சா இரும்புத் துண்டாக இருக்கலாம் [அது வடிவமைக்கப்படவில்லை மற்றும் மெருகூட்டப்படவில்லை] அல்லது அதன் பொருளில் குறைபாடு இருக்கலாம், அல்லது அதன் வடிவம் சரியாக இல்லாமல் இருக்கலாம். இரண்டாவதாக, சில குறைபாடுகள் காரணமாக அதில் ஊடுருவியிருக்கலாம் அல்லது அது துருப்பிடித்திருக்கலாம் அல்லது அதன் புத்திசாலித்தனம் மற்றும் தெளிவு குறைந்திருக்கலாம் [அதன் மேற்பரப்பை தூசி மூடியிருப்பதால்]. மூன்றாவதாக, அது பிரதிபலிக்க வேண்டிய பொருளின் திசையில்

இருந்து தொலைவில் நகர்த்தப்பட்டதால், எடுத்துக்காட்டாக, பொருள் [அது பிரதிபலிக்க வேண்டும்] கண்ணாடியின் பின்னால் நகர்த்தப்பட்டுள்ளது. நான்காவதாக, கண்ணாடிக்கும் பொருளுக்கும் இடையில் ஒரு திரை அல்லது திரைச்சீலை வரையப்பட்டுள்ளது. ஐந்தாவதாக, கண்ணாடியில் பிம்பத்தைக் காண வேண்டிய பொருளின் திசையைப் பற்றிய அறியாமையின் காரணமாக, அதன் பிம்பத்தை பிரதிபலிக்க கண்ணாடியின் நிலை மற்றும் திசைக்கு முன்னால் வைக்க வேண்டிய அவசியம்.

இதயத்தின் கண்ணாடியின் நிலை இதுதான். உண்மை மற்றும் யதார்த்தங்களின் அனைத்து விஷயங்களையும் அதில் வெளிப்படுத்த முடியும். ஆனால் பல இதயங்கள் இந்த ஞானத்தைப் பெறுவதில்லை. அதற்கு அதே ஐந்து காரணங்கள் உள்ளன. முதலாவதாக, இதயம் உள்ளார்ந்த குறைபாடுள்ளதாக இருக்கலாம், உதாரணமாக, ஒரு குழந்தையின் இதயம் இந்த யதார்த்தங்களை வெளிப்படுத்தும் திறன் இல்லை. இரண்டாவதாக, பாவங்களின் சேறு (தவறான, எதிர்மறை மற்றும் கண்டிக்கத்தக்க எண்ணங்கள், உணர்வுகள், வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்கள்) மற்றும் காமங்களின் அழுக்கு ஆகியவற்றால் இதயம் அழுக்கடைந்து கறைபடிகிறது, இதன் விளைவாக அதன் தெளிவு, மெல்லிய தன்மை, தூய்மை மற்றும் புத்திசாலித்தனம் ஆகியவற்றை இழக்கிறது. இருண்ட இதயத்தில் உண்மை வெளிப்படுவதில்லை. உண்மை அதன் இருள் மற்றும் அதன் மீது குவிக்கப்பட்ட அசுத்தங்களுக்கு ஏற்ப அதில் வெளிப்படுவதை நிறுத்துகிறது. ஒரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பு (*முஹம்மது நபியின் ஹதீஸ்) அதே உண்மையை சுட்டிக்காட்டுகிறது:*

من قارف ذنبا فارقه عقل لا يعود اليه ابدا

"பாவம் செய்பவனின் புத்திசாலித்தனம், ஒருபோதும் திரும்பி வராத ஒருவரிடமிருந்து பிரிகிறது [இதனால் ஒருவர் விஷயங்களின் யதார்த்தத்தை உணர இயலாதவராக மாறுகிறார்]."

பாவங்களால் ஏற்படும் சேறும் தீமையும் இதயத்தில் தோன்றும், அது ஒருபோதும் மறைந்துவிடாது, அதற்கு எந்த பரிகாரமும் செய்ய முடியாது

என்பதே இதன் பொருள். பாவங்களைச் செய்த பிறகு நீதியான மற்றும் நற்செயல்களைச் செய்வது இருதயத்தில் பாவங்களின் செல்வாக்கை முடிவுக்குக் கொண்டுவருகிறது என்று சொல்வது சரிதான், ஆனால் இருதயம் பாவங்களுக்கு முன்பு இருந்த அதே அசல் நிலைக்குத் திரும்ப முடியுமா? அப்படி ஒருபோதும் இல்லை! உண்மை என்னவென்றால், அந்த நபர் நற்செயல்களை மட்டுமே செய்திருந்தால், இதயத்தின் ஒளி மற்றும் மெலிந்த தன்மை அதிகரித்திருக்கும். அதிகரித்த ஒளிர்வு இழப்பு, சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, ஈடுசெய்ய முடியாத ஒரு இழப்பு. துருப்பிடித்த கண்ணாடியை சுத்திகரித்து மெருகூட்டும்போது, அது அதன் பிரகாசத்தை மீண்டும் பெறுகிறது, ஆனால் சிகிச்சையளிக்கப்பட்ட கண்ணாடியை ஒருபோதும் துருப்பிடித்து வராத கண்ணாடியுடன் தெளிவுடனும் பிரகாசத்துடனும் ஒப்பிட முடியுமா? எவ்வாறாயினும், கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிதல் மற்றும் காமத்தின் சாய்வுகளை எதிர்ப்பது அல்லது கீழ்த்தரமான சுயத்தின் அடிப்படை ஆசைகளைப் பின்பற்றுவது, இதயத்தில் தெளிவு மற்றும் மெல்லிய தன்மையை விளைவிக்கிறது மற்றும் பாவங்களின் இருண்ட தன்மையை [மற்றும் விளைவுகளை] நீக்குகிறது. கடவுள் கூறுகிறார்:

وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا

"எவர்கள் நம்முடைய வழிகளில் முயல்கின்றார்களோ, அவர்களை நிச்சயமாக நாம் நம்முடைய வழிகளில் செலுத்துவோம். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 29, வசனம் 69)

அல்லாஹ்வின் தூதர் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

من عمل بما علم ورثه الله علم ما لم يعلم

"தான் அறிந்த அறிவின்படி செயல்படுபவனுக்கு அல்லாஹ் அறியாத அறிவைக் கொடுப்பான்." (இந்த விவரிப்பு தீர்க்கதரிசன மரபுகளின் தொகுப்பில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது *அபூ நயீம் ஃபில் ஹுலியா* (ரலி) அவர்கள் நபித்துவத் தோழரும், உதவியாளருமான அனஸ் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்.

மூன்றாவது காரணம் என்னவென்றால், இதயம் தேடப்பட்ட யதார்த்தத்தை எதிர்கொள்வதிலிருந்து விலகி இருக்கலாம், எடுத்துக்காட்டாக, தெய்வீக கட்டளைகளைப் பின்பற்றும் ஒரு பக்தியுள்ள மற்றும் நீதியான நபர் இருக்கிறார், அதன் காரணமாக, ஒருவருக்கு தெளிவு கொண்ட இதயம் உள்ளது, ஆனால் உண்மை அந்த இதயத்தில் பிரதிபலிக்காது, ஏனெனில் ஒருவர் சத்தியத்தைத் தேடுவவர் அல்ல. அத்தகைய நபர் ஒருவரின் முழு முயற்சிகளையும் ஆற்றலையும் வணக்கச் செயல்கள் மற்றும் பொருளாதார வழிமுறைகளை குவிப்பதில் செலவிடுகிறார் [உலக வசதிகளுக்காக], இவ்வாறு, கடவுளின் இறைவன் (*ருபுபியா*), ஆதிக்கம் மற்றும் மறைக்கப்பட்ட தெய்வீக உண்மைகள் மற்றும் யதார்த்தங்கள் பற்றி சிந்திப்பது ஒருவருக்குப் பழக்கமான ஒன்று அல்ல. சத்தியமும் தெய்வீக யதார்த்தங்களும் அத்தகைய இதயத்தில் தோன்றுவதில்லை [ஏனெனில் அது அவற்றைத் தேடுவதில்லை, அதற்கு பதிலாக, பிற பொருள்முதல், உலக மற்றும் ஆன்மீகம் அல்லாத விஷயங்களில் ஈடுபடுகிறது]. மாறாக, அந்த காரியங்கள் மட்டுமே ஒருவர் பொதுவாக சிந்திக்கிற ஒருவருக்கு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. உதாரணமாக, ஒருவர் தனது செயல்கள் மற்றும் செயல்களின் குறைபாடுகள் மற்றும் குறைபாடுகள் மற்றும் ஒருவரின் கீழ்த்தரமான சுயத்தின் குறைபாடுகள் குறித்து சிந்தித்தால், அவற்றுடன் தொடர்புடைய யதார்த்தங்கள் ஒருவரின் இதயத்தில் வெளிப்படுகின்றன. ஒருவரின் வாழ்வாதாரம் சம்பந்தப்பட்ட பொருளாதார விஷயங்களின் நுணுக்கங்களை ஒருவர் சிந்தித்தால், இந்த நுணுக்கங்கள் ஒருவரின் இதயத்தில் வெளிப்படும். அப்படியானால், நீதியான செயல்கள் மற்றும் சரீர வழிபாட்டு செயல்களுக்கு தன்னை மட்டுப்படுத்துவது சத்தியத்தின் பார்வையை (ஆன்மீக உலகத்திலிருந்து நித்திய உண்மைகள், உண்மைகள் மற்றும் யதார்த்தங்கள்) வெளிக்கொணரும் வழியில் ஒரு திரையாடல் அல்லது தடையாக மாறினால், கீழ்மட்ட சுயத்தின் ஆசைகள் மற்றும் ஆசைகள் மற்றும் உலகம் மற்றும் உலகத்தின் மீதான இணைப்பு மற்றும் சிக்கல்கள் யதார்த்தங்களை வெளிக்கொணர்வதற்கு ஏன் ஒரு தடையாக இருக்காது?

நான்காவது காரணம் உண்மையை வெளிக்கொணரும் பாதையில் ஒரு தடையாக மாறும் திரை. உதாரணமாக, சில நேரங்களில் ஒருவரின்

காமங்களையும் உணர்ச்சிகளையும் கட்டுப்படுத்தும் ஒரு நபர் [கடவுளுக்கு] கீழ்ப்படிதலும் வழிபாடும் செய்யும் ஊழியராக இருப்பதால், விவாதங்களும் சிந்தனையும் இருந்தபோதிலும் யதார்த்தங்களைப் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. இந்த பற்றாக்குறை குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே ஒருவரின் மனதில் வேரூன்றிய சில நம்பிக்கைகளின் காரணமாகும், ஒருவரின் மூதாதையர்களை [குருட்டு] பின்பற்றுவதால் ஒருவரின் மனதில் வேரூன்றி உள்ளது, மேலும் ஒருவர் கண்மூடித்தனமாக ஏற்றுக்கொண்ட கோட்பாடுகளின் கடுமையான விளக்கங்களுக்கு எதிராக ஒருவரின் இதயத்தில் எதுவும் வெளிப்படுத்தப்படுவதைத் தடுக்கிறது. இந்த நம்பிக்கை இப்போது தனக்கு எதிரான, அல்லது அதற்கு முற்றிலும் எதிரானதாக இருக்கும் ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் ஒரு பிடிவாதமான தடையாக மாறிவிட்டது. இது பல அறிவார்ந்த இறையியலாளர்கள், அறிவுஜீவிகள், அறிவு உள்ளவர்கள் ஆனால் மத தப்பெண்ணம் மற்றும் மதவெறி ஆகியவற்றுடன் மறைக்கிறது, மேலும் வானங்கள் மற்றும் பூமியின் ஆதிக்கத்தில் கவனம் செலுத்தும் சீர்திருத்த மக்கள் (சுலாஹா) கூட யதார்த்தங்கள் மற்றும் உண்மையின் புரிதல் இல்லாதவர்கள். அவர்கள் தங்கள் இதயங்களிலும் மனதிலும் உறுதியாக வேரூன்றியுள்ள வறட்டுத்தனமான நம்பிக்கைகளை குருட்டுத்தனமாகப் பின்பற்றுவதால் அவர்கள் மறைக்கப்படுகிறார்கள், அவர்கள் தங்களுக்கு எதிரான எதையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் திறனை இழக்கிறார்கள் [அது உண்மையாக இருந்தாலும் கூட]. இதேபோல், இந்த வறட்டு நம்பிக்கைகள் உண்மையைப் புரிந்துகொள்வதற்கும் உணருவதற்கும் அவர்களின் பாதையில் தடைகளாகவும் திரைகளாகவும் மாறுகின்றன.

ஐந்தாவது காரணம் தேடப்பட்ட அறிவை எங்கிருந்து பெறலாம் என்ற திசை பற்றிய அறியாமை. ஒரு [தொடக்கக்காரர் அல்லது புதியவர்] மாணவர் தேடப்படுவது தொடர்பான அறியப்பட்ட அறிவை முதலில் பெறாமல் அறியப்படாத அறிவைப் பெறுவது சாத்தியமில்லை. தொடர்புடைய அறியப்பட்ட அறிவை வைத்திருப்பது மட்டும் போதாது, மாறாக, அறிவு மக்களால் நம்பகமானதாகக் கருதப்படும் ஒரு சிறப்பு வரிசையில் ஏற்பாடு செய்யப்பட வேண்டும் [இதனால் தர்க்கரீதியான விலக்கு நிகழலாம்]. அறியப்படாத அறிவைப் பிடிப்பது அறியப்பட்ட அறிவின் மீது வார்க்கப்பட்ட வலை மூலம் சாத்தியமாகும் [விலக்கு செயல்முறை மூலம் ஒரு குறிப்பிட்ட வழியில் ஏற்பாடு

செய்யப்பட்டுள்ளது]. ஆண் மற்றும் பெண் கலவையிலிருந்து ஒரு குழந்தை பிறக்குவதைப் போலவே, ஒவ்வொரு அறிவும் ஒரு குறிப்பிட்ட வரிசையில் உள்ள இரண்டு அறிவுகளால் ஒன்றாக இணைக்கப்படுவது அவசியம். அறிவுகள் இணக்கமானவை மற்றும் இயற்கையான பிணைப்புடன் ஒருவருக்கொருவர் நெருக்கமாக இணைக்கப்பட்டிருப்பதும் அவசியம். எனவே, யாராவது குதிரை மற்றும் ஒட்டகத்தின் சங்கத்திலிருந்து ஒரு குதிரையைப் பெற விரும்பினால், ஒருவர் ஏமாற்றமடைவார், ஏனென்றால் அது நடக்க, ஆண் மற்றும் பெண் குதிரைகள் தேவைப்படும், ஒட்டகம் அந்த தேவையை பூர்த்தி செய்ய முடியாது [வேறு இனமாக இருப்பதால்]. அதேபோல், ஒவ்வொரு அறிவுக்கும், இரண்டு சிறப்புக் கொள்கைகள் உள்ளன, அவற்றின் ஒன்றிணைப்புக்கு ஒரு சிறப்பு வழிமுறை உள்ளது, சரியான வழிமுறையைப் பின்பற்றினால் மட்டுமே விரும்பிய அறிவு கிடைக்கும். இந்தக் கோட்பாடுகள் பற்றிய அறியாமையும், அவற்றை இணைக்கும் முறையும் அறிவையும் புரிதலையும் தடுக்கிறது. எனவே, ஆடியின் ஒப்புமையில் மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி, ஆடியில் பிம்பம் தேடப்படும் விரும்பிய பொருளின் திசை பற்றிய அறியாமையின் விளைவாக பிம்பம் ஆடியில் காண்பிக்கப்படாது மற்றும் நோக்கம் அடையாது. உதாரணமாக, ஒருவர் கண்ணாடியில் ஒருவரின் கழுத்தைப் பார்க்க விரும்பினால், ஆனால் ஒருவரின் முகத்திற்கு முன்னால் கண்ணாடியை வைத்திருந்தால், கழுத்து தேடப்படும் கண்ணாடியில் காணப்படாது; தேடப்படாத முகத்தின் பிம்பம் அதில் தோன்றுகிறது. இதேபோல், கண்ணாடியை கழுத்துக்குப் பின்னால் வைத்திருந்தாலும் கழுத்து தெரியாது, மாறாக கண்ணாடி பார்வையிலிருந்து மறைந்துவிடும். கழுத்தைப் பார்க்க, இரண்டாவது கண்ணாடி தேவைப்படுகிறது, மற்ற கண்ணாடி [கழுத்தின் பின்னால் வைக்கப்பட்ட] அதில் காணப்படும் வகையில் கண்களுக்கு முன்னால் வைக்கப்பட வேண்டும். அப்படியானால், ஒருவரின் கழுத்தைப் பார்க்க முடியும், ஏனெனில் கழுத்தின் பிரதிபலிப்பு முதல் கண்ணாடியில் வார்க்கப்படும், மேலும் அந்த பிரதிபலிப்பின் பிரதிபலிப்பு இரண்டாவது கண்ணாடியில் [கண்களுக்கு முன்னால், கழுத்து காணப்படும்]. அறிவைத் தேடுவதில் இத்தகைய சிரமங்கள் எதிர்கொள்கின்றன, மாறாக அவற்றில் மிகவும் சிக்கலான பிரச்சினைகள் எதிர்கொள்கின்றன. இதுபோன்ற சிக்கல்கள் அனைத்தையும் எதிர்கொள்ளக்கூடிய அத்தகைய மக்கள் பூமியின் முகத்தில் இல்லை, அதனால்தான் பல யதார்த்தங்கள் மற்றும் அறிவுகள்

உணரப்படுவதில்லை. இதயங்களால் சத்தியத்தையும் [நித்திய ஆன்மீக] யதார்த்தங்களையும் புரிந்துகொள்வதற்கான பாதையில் தடைகளாக மாறும் சில காரணங்கள் இவை, இல்லையெனில், ஒவ்வொரு இதயமும் [அல்லது ஆன்மாவும்] யதார்த்தங்களை உணரும் திறன் கொண்டது, ஏனெனில் இது ஒரு தெய்வீக கட்டளை, இறைவன் மற்றும் உன்னதமானது [அதன் தெய்வீக தோற்றம் காரணமாக], மேலும் பிரபஞ்சத்தின் அனைத்து பொருட்களிலிருந்தும் அதற்கு அப்பாலும் [அதன் சிறப்பு பண்புகள் மற்றும் உன்னத குணங்கள் காரணமாக]. இதயத்தின் [அல்லது ஆன்மாவின்] மேன்மை, வேறுபாடு மற்றும் மேன்மையை கீழே உள்ள தெய்வீக கூற்றிலிருந்து தீர்மானிக்கலாம்:

إِنَّا عَرَضْنَا ٱلْأَمَانَةَ عَلَى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱلْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَن يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
ٱلْإِنسَٰنُ ۖ إِنَّهُۥ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾

"நிச்சயமாக நாம் வானங்கள், பூமி, மலைகள் ஆகியவற்றின் மீதும் நம்பிக்கையை அர்ப்பணித்தோம்; அவர்கள் அதைத் தாங்க மறுத்தனர்; அதைப் பயந்தனர்; ஆனால் மனிதன் அதை சுமந்து கொண்டான். நிச்சயமாக மனிதன் ஒருவன் அநியாயக்காரனாகவும், அறியாமையிலும் இருக்கின்றான்" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 33, வசனம் 72)

இந்த வசனம் வானம், பூமி, மலைகள் போன்ற உயர்ந்த, பரந்த மற்றும் வலிமையான [தெய்வீக] படைப்புகளிலிருந்து ஒருவரை தெளிவாக வேறுபடுத்துகிறது மற்றும் கடவுளின் நம்பிக்கையைத் தாங்கத் தகுதியுடையவர் [மற்ற எல்லா படைப்புகளும் அவ்வாறு செய்ய தகுதியற்றவையாகக் கருதப்படாதபோது]. இந்த [தெய்வீக] நம்பிக்கை என்பது ஏகத்துவம் அல்லது ஒருமைப்பாடு (*தவ்ஹீத்*) மற்றும் கடவுளின் ஞானம் (அனுபவ ஆன்மீக அறிவு அல்லது *மாரிஃபா)* ஆகும். ஒவ்வொரு நபரும் இயல்பாகவும் உள்ளார்ந்த ரீதியாகவும் இந்த [அற்புதமான தெய்வீக] நம்பிக்கையின் எடையைத் தாங்கும் திறன் கொண்டவர், ஆனால் மேற்கூறிய காரணங்களால் இந்த நம்பிக்கையை நிறைவேற்றுவதற்கான தைரியத்தை இழக்கிறார், மேலும் இந்த நம்பிக்கையின் எடையை இனி தாங்க முடியாது. இது தொடர்பாக, அல்லாஹ்வின் தூதர் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

كل مولود يولد على الفطرة فأبواه يهودانه وينصرانه ويمجسانه

"ஒவ்வொரு குழந்தையும் '*ஃபித்ரா*' (மனிதனின் உண்மையான உள்ளார்ந்த உள்ளார்ந்த அசல் இயல்பு, இது தெய்வீக சித்தம், தெய்வீக உண்மை மற்றும் நித்திய உலகளாவிய உண்மைகளுடன் முற்றிலும் ஒத்துப்போகிறது மற்றும் மனிதனுக்கு தனித்துவமாக வழங்கப்பட்ட கடவுளின் நம்பிக்கையை நோக்கி முன்கூட்டியே உள்ளது, அதாவது, ஏகத்துவம் மற்றும் தெய்வீக ஞானம்), பின்னர் ஒருவரின் பெற்றோர் ஒரு யூதர், கிறிஸ்தவர், அல்லது மேஜியன் (உலகில் இருக்கும் மாறுபட்ட மத மற்றும் கருத்தியல் மரபுகளைக் குறிக்கிறது, இதனால் ஒருவரை அவர்களின் சொந்த மத, கருத்தியல் கலாச்சார, புவியியல் மற்றும் அறிவுசார் சூழலின் அச்சில் வடிவமைக்கிறது)." (இந்த விவரிப்பு தீர்க்கதரிசன விவரிப்புகளின் தொகுப்பால் அறிவிக்கப்படுகிறது *ஸஹீஹ் புகாரி மற்றும் ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* ஆகியோர் நபித்துவத் தோழர் அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்).

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மேலும் கூறினார்கள்: "ஆதமின் சந்ததிகளின் (அதாவது மனிதர்கள்) இதயங்களில் ஷைத்தான்கள் பறந்து கொண்டிருக்காமல் இருந்திருந்தால், அவர்கள் சொர்க்கத்தின் ஆட்சியைக் கண்டிருப்பார்கள். இது இருதயத்திற்கும் [பரலோக] ஆதிக்கத்திற்கும் இடையில் முக்காடுகளாக மாறும் இந்த தடைகளில் பலவற்றைக் குறிக்கிறது. அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்களிடம் ஒருவர் அல்லாஹ்வைப் பற்றியும், அவர் எங்கு இருக்கிறார், அவர் வானத்திலோ பூமியிலோ இருக்கிறாரா என்று கேட்டார்: "அல்லாஹ் தனது முஃமின் அடியார்களின் இதயங்களில் இருக்கிறான்". முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களுடைய ஹதீஸ் (நபி) உண்டு:

لم يسعني أرضي ولا سمائي ووسعني قلب المؤمن اللين الوادع

"என் பூமியோ வானமோ என்னைத் தாங்க முடியாது; ஆனால் என் அடியானின் கனிவானும் அமைதியுமான இருதயம் என்னைக் கட்டுப்படுத்தும்.

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

மற்றொரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பு (*ஹதீஸ்)* பின்வருமாறு:

قيل يارسول الله من خيرالناس، فقال كل مئومن مخموم القلب، فقيل وما مخموم القلب، فقال: هو النقى النقى الذى لاغش فيه، ولا بغى ولا غدر ولا غل ولا حسد

அல்லாஹ்வின் தூதர் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களிடம், "மனிதர்களில் சிறந்தவர் யார்?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர், "*மக்மூம் அல்-கல்ப் என்ற* ஒவ்வொரு முஃமினும்". அவரிடம், '*மக்மூம் அல்-கல்ப்' எதைக் குறிப்பிடுகிறார்*? அவர் பதிலளித்தார்: "இதயம் மிகவும் தேவபயமுள்ளதாகவும் சுத்திகரிக்கப்பட்டதாகவும் [மற்றும் அனைத்து உள் அசுத்தங்கள், எதிர்மறைகள் மற்றும் தீமைகளிலிருந்தும் சுத்திகரிக்கப்பட்டது] அதில் பொய் மற்றும் வஞ்சகத்தின் அழுக்கு, துரோகம் அல்லது கலகம், நேர்மையின்மை அல்லது நம்பகத்தன்மை, அல்லது வெறுப்பு அல்லது பொறாமை [இதனால் இதயம் தூய்மையானது மற்றும் அனைத்து தீமைகள், எதிர்மறைகள் மற்றும் களங்கங்கள் இல்லாதது]."

அதனால்தான் உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் இதயம் அல்லாஹ்வைக் கண்ட போதெல்லாம், '*தக்வா' (*பக்தி மற்றும் பக்தி மற்றும் பயம், பயம் மற்றும் பயம்) காரணமாக திரைச்சீல் அகற்றப்பட்டது". கடவுளுக்கும் ஒருவரின் இதயத்திற்கும் இடையில் ஒருவருக்காக திரைச்சீர் அகற்றப்பட்டால், ஒருவர் காணக்கூடிய பொருள் உலகம் மற்றும் காணப்படாத உலகத்தின் பரலோக ஆதிக்கம் அல்லது ஆட்சிக்கு சாட்சியாக இருக்கிறார், ஒருவர் சொர்க்கத்தைக் காண்கிறார், அதன் ஒரு பகுதியின் அகலம் வானங்கள் மற்றும் பூமியின் அகலம். மற்ற பரதீஸைப் பொறுத்தவரை, அது பரந்ததாகவும், திசைகாட்டியில் தொலைநோக்குடையதாகவும் இருப்பதால் வானங்கள் மற்றும் பூமியின் பரந்த பரப்பில் பொருந்தவில்லை என்றாலும் அது இன்னும் மட்டுப்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இதயத்தால் சாட்சியமளிக்கப்படும் சொர்க்கம் அதன் நீளம் மற்றும் அகலத்தில் எல்லைகளற்றது, தெய்வீக ராஜ்யத்தின் ('ஆலம் அல்-முல்க்) கண்ணுக்குத் தெரியாத சாம்ராஜ்யத்தின் ஆதிக்கத்தின் சொர்க்கம் ('*ஆலம் அல்-மலகூத்) மற்றும்* தேவதூதர்களின் சாம்ராஜ்யம் ('*ஆலம் அல்-மலகூத்).*

இருப்பினும், இதயத்தில் வரும் அதன் பகுதி குறைவாகவே உள்ளது, ஆனால் நீங்கள் அதை தெய்வீக அறிவின் கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால், அது எல்லையற்ற மற்றும் மகத்தான ஒரு சாம்ராஜ்யமாகும். தெய்வீக இராஜ்ஜியத்தின் இரண்டு பகுதிகள் ('*ஆலம் அல்-முல்க்*) மற்றும் தேவதூதர்களின் சாம்ராஜ்யம் ('*ஆலம் அல்-மலகூத்) ஆகியவை* ஒன்றாகக் குறிப்பிடப்பட்டால், அவை இருக்கும் அனைத்து விஷயங்களையும் உள்ளடக்கிய இறைவனின் பிரசன்னம் என்று அழைக்கப்படுகின்றன. ஏனென்றால், தெய்வீக இறைவன் எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கியது. அல்லாஹ்வையன்றி யாவும் அவனுடைய செயல்கள் அல்லது ஆட்சி அல்லது அடியார்களாகும். இந்த இருப்புகளிலிருந்து மனித இதயத்தில் தோன்றுவது சிலருக்கு சொர்க்கம், ஆனால் சத்தியத்தின் மக்களுக்கு, அது சொர்க்கம் அல்ல, மாறாக அதற்கு தகுதியானதற்கான ஒரு வழியாகும், மேலும் சொர்க்கத்தில் மனிதனின் ஆதிக்கம் ஒருவரின் அறிவின் அளவிற்கு விகிதாசாரமாக உள்ளது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒருவருக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட கடவுளின் பண்புகள் மற்றும் அவரது செயல்களைப் பற்றி ஒருவர் அறிந்திருந்தால், அந்த அளவிற்கு பரதீஸ் ஒருவருக்கு விரிவாக இருக்கும். கீழ்ப்படிதல் மற்றும் வழிபாட்டு செயல்களின் நோக்கம் என்னவென்றால், இதயத்தின் மேற்பரப்பு கண்ணாடியைப் போல தூய்மையாகி, சுத்திகரிக்கப்படுகிறது, அதில் எந்த கலங்கலும் அசுத்தமும் இல்லை. இதயத்தைத் தூய்மைப்படுத்துவதன் நோக்கம் என்னவென்றால், விசுவாசத்தின் ஒளி மற்றும் ஞானத்தின் (*மாரிஃபா) ஒளியின் பிரகாசம்* அதில் ஊடுருவுகிறது. பின்வரும் இரண்டு வசனங்கள் விசுவாசம் மற்றும் வெளிச்சம் மற்றும் ஞானத்தின் (மாரிஃபா) அறிவொளியின் ஒரே ஒளியைக் குறிக்கின்றன:

فَمَن يُرِدِ ٱللَّهُ أَن يَهْدِيَهُۥ يَشْرَحْ صَدْرَهُۥ لِلْإِسْلَٰمِ

"கடவுள் யாரை வழிநடத்த விரும்புகிறார்களோ, அவர் ஒருவரின் இதயத்தை இஸ்லாத்திற்கு விரிவுபடுத்துகிறார் (இந்த வார்த்தையின் உண்மையான அர்த்தத்தில், இது கடவுளின் விருப்பத்திற்கு அடிபணிவதையும், நம்பிக்கை மற்றும் தெய்வீக ஞானத்தின் உண்மையான ஒளி அதில் கொண்டு வரும் ஆன்மாவின் தூய்மை மற்றும் ஒளியைக் குறிக்கிறது). (குர்ஆன், அத்தியாயம் 6, வசனம் 125)

أَفَمَن شَرَحَ ٱللَّهُ صَدْرَهُۥ لِلْإِسْلَٰمِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِۦ

"எவருடைய இருதயத்தை தேவன் திறந்து விரித்திருக்கிறார்களோ, அவரிடம் தன்னை ஒப்படைப்பதற்கான விருப்பத்துடன் விரிவடைந்திருக்கிறார்களோ, அவர் ஒருவரின் இரட்சகர் (அதாவது கடவுள்) இருந்து ஓடும் ஒளியால் ஒளிருகிறார் [அத்தகைய ஒருவரை இதயத்தின் குருடனாகவும் செவிடனாகவும் ஒப்பிட முடியுமா?]" (குர்ஆன், அத்தியாயம் 39, வசனம் 22)

வெளிச்சம் மற்றும் நம்பிக்கையின் அளவுகள்: இந்த வெளிச்சம் மற்றும் நம்பிக்கை [மற்றும் கடவுளில் உறுதி] மூன்று நிலைகளைக் கொண்டுள்ளது: முதல் பட்டம் சாதாரண மனிதர்களின் நம்பிக்கை ஆகும், இது முற்றிலும் குருட்டு சாயலாகும். இரண்டாவது பட்டம் தர்க்கரீதியான பகுத்தறிவுடன் கலந்த அறிவார்ந்த இறையியலாளர்களின் நம்பிக்கை. மூன்றாவது பட்டம் ஞானவாதிகளின் நம்பிக்கை, இது உறுதியின் ஒளியுடன் தெளிவாகக் காணப்படுகிறது [மற்றும் விசுவாசத்தின் உறுதி].

இந்த [விசுவாசத்தை] தெளிவுபடுத்த ஒரு உதாரணம் [இங்கே] மேற்கோள் காட்டப்படுகிறது. உதாரணம் என்னவென்றால், வீட்டில் ஜைத் இருப்பதை உறுதிப்படுத்துவது மூன்று முறைகள் மூலம் செய்யப்படலாம். ஒரு [முறை] என்னவென்றால், பொய் மற்றும் பொய் என்று கூறப்படாத நம்பகமான நபரின் மூலம் அவரது பிரசன்னத்தின் செய்தியை நீங்கள் பெறுவீர்கள். அப்படிப்பட்ட ஒரு நபர் கொண்டு வந்த செய்திகளில் நீங்கள் திருப்தி அடைகிறீர்கள், மேலும் ஜைத் உண்மையில் வீட்டில் இருக்கிறார் என்ற இந்த உறுதியை வளர்த்துக் கொள்கிறீர்கள். இது சாதாரண மனிதர்கள் அல்லது சாதாரண மக்களின் நம்பிக்கைக்கு ஒரு எடுத்துக்காட்டு, இது [வெறும் குருட்டு] பின்தொடர்பதை அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஒரு குழந்தை பகுத்தறிவை அடையும்போது [மற்றும் ஒருவர் சொந்தமாக வாழ்க்கையைப் புரிந்து கொள்ள முடியும்] ஒருவரின் பெற்றோர் மற்றும் ஆசிரியர்களிடமிருந்து, கடவுளின் இருப்பு, அறிவு, சக்தி மற்றும் இது போன்ற பிற தெய்வீக பண்புகள், தீர்க்கதரிசிகளின் பணி மற்றும் அவர்கள் கொண்டு வந்த

தெய்வீக கட்டளைகள் பற்றி எந்தவித தயக்கமும் இல்லாமல் ஒருவர் கேட்பதை ஏற்றுக்கொள்கிறார். இத்தகைய நம்பிக்கைகள் வேரூன்றி [ஆழமாக] அவர்களின் மனதில் வேரூன்றி உள்ளன, அவர்களுக்கு எதிரான எதுவும் அவர்களின் மனதில் கூட கடந்து செல்லாது. ஏனென்றால், அவர்கள் தங்கள் பெற்றோர் மற்றும் ஆசிரியர்களின் உண்மைத்தன்மை குறித்து ஒரு நல்ல கருத்தைக் கொண்டுள்ளனர், மேலும் அவர்களிடமிருந்து எந்தவொரு செய்தியையும் [அல்லது தகவலை] ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் நம்புவதற்கும் தயக்கம் இல்லை. அத்தகைய நம்பிக்கை மறுமையில் இரட்சிப்புக்கு ஒரு காரணமாகும், ஆனால் அத்தகைய விசுவாசிகள் "வலது பக்கத்தினர்" ("*அஷாப் அல்-யமீன்*" அல்லது சாதாரண பக்தியுள்ள மற்றும் நீதிமான்கள் தெய்வீக அங்கீகாரத்தை அடைய தகுதியுடையவர்கள்) மற்றும் அவர்கள் அல்லாஹ்வின் நெருங்குபவர்களில் (*முகர்ரபீன்*) சேர்க்கப்படவில்லை [ஆன்மீக பரிபூரணம் மிக உயர்ந்த பட்டம் கொண்டவர்கள். கடவுளின் முன் அடைதல் மற்றும் அந்தஸ்து] ஏனென்றால் தெய்வீகத்துடன் நெருக்கம் *(தக்காரப்),* இதயம் மாய திறப்பு, ஆழமான உள் ஆன்மீக நுண்ணறிவு மற்றும் உறுதியின் ஒளியால் இதயத்தின் விரிவாக்கம் ஆகியவற்றால் ஒளிர வேண்டியது அவசியம். இந்த [உன்னத] குணாதிசயங்கள் குருட்டுத்தனமான பின்தொடர்பை அடிப்படையாகக் கொண்ட விசுவாசத்தில் காணப்படவில்லை, மேலும் தனிநபர்களிடமிருந்து கேட்பதிலிருந்து நினைவுகூரப்படுவதில் பிழைகள் ஏற்படுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் உள்ளன [கோட்பாடு சம்பந்தப்பட்டவை].

வீட்டில் ஜைத் இருப்பதைப் பற்றிய அறிவைப் பெறுவதற்கான இரண்டாவது வழி என்னவென்றால், அவர் வீட்டில் இருக்கும்போதும், நீங்கள் வீட்டின் சுவருக்கு வெளியே இருக்கும்போதும் அவரது குரலை உங்கள் காதுகளால் கேட்க வேண்டும். அவரது குரலைக் கேட்பது [நம்பகமான மற்றும் நம்பகமான] ஒருவர் அதைப் பற்றி உங்களுக்குச் சொல்வதை விட [வீட்டில் ஜைத்தின் இருப்பு] அதிக உறுதியை ஏற்படுத்தும், ஏனெனில் குரல் தோற்றம் மற்றும் வடிவத்திற்காக வாதிடுகிறது, மேலும் குரல் ஒரு குறிப்பிட்ட நபருக்கு சொந்தமானது என்று இதயத்திற்கு ஏற்படுகிறது. இந்த நம்பிக்கை அன்பு மற்றும் ஆதாரத்துடன் கலந்திருந்தாலும், [இந்த வகை நம்பிக்கையில்] பிழையின்

சாத்தியம் இன்னும் உள்ளது, ஏனெனில் குரல்கள் சில நேரங்களில் ஒருவருக்கொருவர் ஒத்திருக்கின்றன, சில நேரங்களில் ஒரு நபர் மற்றொரு நபரின் குரலைப் பாசாங்கு செய்து பின்பற்ற முடியும், மேலும் கேட்பவரால் இரண்டு குரல்களுக்கும் இடையில் வேறுபடுத்திப் பார்க்க முடியவில்லை மற்றும் ஏமாற்றப்படலாம், ஏனென்றால் அத்தகைய எதையும் பற்றி ஒருவர் சிந்திக்கவில்லை [ஒருவர் அத்தகைய காரியத்தைச் செய்வார் மற்றும் அத்தகைய சாயலின் நோக்கம்].

மூன்றாவது முறை [உதாரணமாக, வீட்டில் ஜைத் இருப்பதைப் பற்றிய உறுதியை வளர்ப்பது] வீட்டிற்குள் சென்று ஜைத்தை நீங்களே பார்ப்பது. இதுதான் உண்மையான ஞானம் (*மாரிஃபா*) அல்லது உண்மையான அனுபவ அறிவு மற்றும் அவதானிப்பு. இந்த ஞானம் (*மாரிஃபா*) அல்லது அனுபவ அறிவு கடவுளின் நெருங்கிய மற்றும் நண்பர்களில் ஒருவரை ஒத்திருக்கிறது (முகர்ரபீன்) மற்றும் துறவிகள் அல்லது சத்தியத்தின் மக்கள் (*சித்திகீன்) ஏனெனில் அவர்கள் [தனிப்பட்ட] அவதானிப்புக்குப் பிறகு நம்புகிறார்கள். இந்த வழியில், அவர்களின் நம்பிக்கை சாதாரண மக்கள் மற்றும் கல்வியாளர்களின் நம்பிக்கையை உள்ளடக்கியது (முதகல்லமீன்*) ஆனால் கவனிப்பு அதிகரிப்பதால், பிழைக்கு எந்த சாத்தியமும் இல்லாத அளவுக்கு நம்பிக்கை பலப்படுத்துகிறது. இருப்பினும், கடவுளின் அனைத்து நண்பர்கள் (*முகர்ரபீன்*) மற்றும் துறவிகள் அல்லது உண்மையின் மக்கள் (*சித்திகின்) ஆகியோரின் ஞானம் (*மாரிஃபா) *அல்லது ஆன்மீக அனுபவ அறிவு* ஒரே மட்டத்தில் இல்லை, மாறாக [அவர்களின் நெருக்கம், நெருக்கம், ஆன்மீக வெளிப்பாடு மற்றும் கடவுளுடனான உறுதி] அளவுகளில் வேறுபாடுகள் உள்ளன. பட்டங்கள் மற்றும் பதவிகளில் உள்ள இந்த வேறுபாடுகளின் விளக்கத்தை மீண்டும் ஜைதின் உதாரணத்திலிருந்து எடுக்கலாம். ஒரு நபர் பகல் வெளிச்சத்தில் வீட்டின் முற்றத்தில் ஜைத்தை நன்றாகப் பார்க்கிறார். இரண்டாவது நபர் அவரை ஒரு அறைக்குள் அல்லது தொலைவில் இருந்து அல்லது மாலையில் பகல் வெளிச்சம் குறையும்போது பார்க்கிறார். இரண்டாவது நபரின் கருத்து இன்னும் சரியாக இருந்தாலும், முதல் நபரின் அவதானிப்பு இரண்டாவது நபரை விட மிகவும் சரியானது, ஆனால் அவரது முக குணாதிசயங்களின் நுணுக்கமான விவரங்கள் மற்றும் மறைக்கப்பட்ட அம்சங்களை ஒருவர் கவனிக்கவில்லை. தெய்வீகமாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட உண்மைகள்

மற்றும் [ஆன்மீக] அறிவைப் பார்ப்பதில் உள்ள மாறுபாடு இந்த வகையைச் சேர்ந்தது. [ஆன்மீக] ஞானத்தை அடைவதில் உள்ள வேறுபாடு ஒருவர் ஜைத், அம்ர், பக்ர் ஆகியோரைப் பார்ப்பது போன்றது, மற்றொருவர் ஜயீதைப் பார்க்கிறார். முந்தையதைப் பற்றிய அறிவு நிச்சயமாக பிந்தையதை விட அதிகமாக உள்ளது [முந்தையவர்களுக்கு தெரிந்த ஏராளமான விஷயங்கள் மற்றும் ஆன்மீக அனுபவ அறிவுடன் தொடர்புடைய இதயங்களின் நிலை இதுதான்].

கற்றல் (Ta'allum) *மற்றும் ஆன்மீக உத்வேகம்* (Ilham) *இடையே உள்ள வேறுபாடு* - கல்வி இறையியலாளர்கள் மற்றும் ஆன்மீக பாதையின் பயணிகளுக்கு இடையிலான வேறுபாட்டின் உண்மை:

மரபுசாரா அறிவின் வருகை இதயத்தில் வெவ்வேறு வழிகளில் நிகழ்கிறது. சில நேரங்களில் இந்த ஞானம் இதயத்தில் சேகரிக்கிறது, அவை புலப்படாத வகையில் அதில் வைக்கப்பட்டதைப் போலவும், சில நேரங்களில், அவை வாதங்கள் மற்றும் கற்றல் மூலம் பெறப்படுகின்றன. முந்தைய அறிவு "ஆன்மீக விழிப்புணர்வு அல்லது உத்வேகம்" (*இல்ஹாம்*) என்றும், பிந்தையது "பெற்ற அறிவு" என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. முன்னாள் அறிவு இரண்டு வகைப்படும்: முதலாவது, பெறுநருக்கு இந்த அறிவின் மூலத்தை அறியாதது, இது ஆன்மீக விழிப்புணர்வு அல்லது உத்வேகம் (*இல்ஹாம்*) அல்லது "இதயத்திற்கு நன்கொடை" (*நுஃபிகா ஃபில் கல்ப்)* என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இரண்டாவதாக, இந்த ஞானத்தை வெளிப்படுத்தும் ஊடகம் அறியப்படுகிறது, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அந்த அறிவை இதயத்தில் வைக்கும் தேவதை காணப்படுகிறது, மேலும் அது "தெய்வீக வெளிப்பாடு" (வாஹி*) என்று குறிப்பிடப்படுகிறது*. முதலாவது துறவிகள் மற்றும் ஞானவாதிகளுடன் தொடர்புடையது, இரண்டாவது தீர்க்கதரிசிகளுடன் தொடர்புடையது, மேலும் கற்றல் மற்றும் சான்றுகள் மூலம் பெறப்பட்ட அறிவு அறிஞர்களுக்கு விசித்திரமானது.

உண்மை என்னவென்றால், மனிதனின் இதயம் அதில் தெளிவான விஷயங்களின் யதார்த்தங்களைக் கொண்டிருக்கும் திறனைக் கொண்டுள்ளது. இதயங்கள் இந்த திறனை இழந்தால், அது முன்பு குறிப்பிட்ட அதே ஐந்து காரணங்களால் ஏற்படுகிறது. இந்த காரணங்கள் இதயத்தின் கண்ணாடிக்கும் "பாதுகாக்கப்பட்ட டேப்லெட்" (*லோஹ் மஹ்ஃபுட்)* க்கும் இடையில் திரைகளாக மாறுகின்றன, அதில் நித்தியத்திலிருந்து தீர்மானிக்கப்பட்ட அனைத்து விஷயங்களும் பொறிக்கப்பட்டுள்ளன. பாதுகாக்கப்பட்ட பலகையின் கண்ணாடியிலிருந்து இதயத்தின் கண்ணாடியில் உண்மை தோன்றுவது ஒரு கண்ணாடியின் பிம்பம் மற்றொரு கண்ணாடியில் தோன்றுவதைப் போன்றது. இத்தகைய தடைகளால் இந்த யதார்த்தங்களிலிருந்து இதயங்களை இழப்பது இரண்டு கண்ணாடிகளுக்கு இடையில் திரை வருவது போன்றது. முக்காடு ஒரு கையால் அகற்றப்படுவதைப் போலவே, பாதுகாக்கப்பட்ட டேப்லெட் (*லோஹ் மஹ்ஃபுத்*) மற்றும் இதயத்தின் கண்ணாடிக்கு இடையில் உள்ள முக்காடு கருணையின் தெய்வீக காற்றால் அகற்றப்படுகிறது, மேலும் அந்த யதார்த்தங்கள் பாதுகாக்கப்பட்ட டேப்லெட்டில் (*லோஹ் மஹ்ஃபுத்)* தோன்றத் தொடங்குகின்றன.

இது சில நேரங்களில் கனவுகளில் நிகழ்கிறது, எதிர்கால நிகழ்வுகள் ஒன்றுக்கு முன் வருகின்றன. முக்காடை முழுவதுமாக அகற்றுவது மரணத்தின் போது நிகழ்கிறது. மரணம் என்பது ஒரு யதார்த்தம், மறைக்கப்பட்ட அனைத்து விஷயங்களும் அதனுடன் தெளிவுபடுத்தப்படுகின்றன மற்றும் யதார்த்தங்களை உணருவதற்கான அனைத்து தடைகளும் அகற்றப்படுகின்றன. இதன் விளைவாக, அறிவின் நுணுக்கங்களின் வெளிச்சங்கள் கண்ணுக்குத் தெரியாத சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து தோன்றுகின்றன; சில நேரங்களில் ஒரு சில கணங்களுக்கு மின்னல் போலவும், சில நேரங்களில் தொடர்ச்சியாகவும் நிரந்தரமாகவும் ஆனால் அது அரிதாகவே நிகழ்கிறது. *அறிவு மற்றும் அறிவு வசிக்கும் இடம் (அதாவது இதயம்) ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் கற்றல் (தால்லும்)* மற்றும் ஆன்மீக விழிப்புணர்வு அல்லது உத்வேகம் (*இல்ஹாம்*) ஆகியவற்றுக்கு எந்த வித்தியாசமும் இல்லை. ஒரு வித்தியாசம் இருந்தால், அது ஆன்மீக விழிப்புணர்வு அல்லது உத்வேகத்தில் (இல்ஹாம்) திரைச்சீலை அகற்றுவதுதான், மேலும்

கற்றலில், [அறிவு] பெறுவதற்கான வழிமுறைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும் மற்றும் ஒருவரின் கட்டுப்பாட்டில் இல்லாத திரையை உயர்த்த வேண்டும். அதேபோல், தெய்வீக வெளிப்பாடு (வாஹி*)* மற்றும் ஆன்மீக விழிப்புணர்வு அல்லது உத்வேகம் (*இல்ஹாம்*) ஆகியவற்றுக்கு இடையிலான ஒரே வித்தியாசம் என்னவென்றால், உத்வேகத்தை வழங்குபவர் பிந்தையவற்றில் காணப்படவில்லை மற்றும் தெய்வீக வெளிப்பாட்டில் காணலாம். தெய்வீக வெளிப்பாடு (வாஹி*) அல்லது* ஆன்மீக விழிப்புணர்வு அல்லது உத்வேகம் (இல்ஹாம்*) மூலம் அறிவு பெறப்பட்டாலும்,* எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும் தேவதூதர்கள் மூலம் அடையப்படுகிறது. கடவுள் கூறுகிறார்:

وَمَا كَانَ لِبَشَرٍ أَن يُكَلِّمَهُ ٱللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ مِن وَرَآيِ حِجَابٍ أَوْ يُرْسِلَ رَسُولًا فَيُوحِىَ بِإِذْنِهِۦ مَا يَشَآءُ

"எந்த மனிதனுக்கும் கடவுள் ஒருவருடன் [நேரடியாக] பேசக்கூடிய அந்தஸ்து இல்லை, ஆனால் [மூன்று வழிகளுடன்,] ஆன்மீக விழிப்புணர்வு அல்லது உத்வேகம் (*இல்ஹாம்*) அல்லது ஒரு திரைக்குப் பின்னால் அல்லது அவர் விரும்பியபடி ஒரு செய்தியை தெரிவிக்கும் ஒரு தேவதையை அனுப்புவதன் மூலம்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 42, வசனம் 51)

சூஃபிகள் *(கடவுளை உணர்வதற்கு வழிவகுக்கும் சுய சீர்திருத்தத்திற்கான ஆன்மீக பாதையில் பயணிப்பவர்கள் மற்றும் பாடுபட்டவர்கள்) ஆன்மீக விழிப்புணர்வு அல்லது உத்வேகத்துடன் (இல்ஹாம்) தொடர்புடைய அறிவை நோக்கி சாய்கிறார்கள் என்பதை இங்கே விளக்குவது அவசியம்.* அதனால்தான் அவர்கள் வழக்கமான கற்றலில் நேரத்தை முதலீடு செய்யவில்லை, அல்லது அவர்கள் ஆசிரியர்களின் புத்தகங்களைப் படிக்கவில்லை, அல்லது சொற்கள் மற்றும் ஆதாரங்களுடன் வாதிடுவதில்லை, அதற்கு பதிலாக ஒருவர் ஆன்மீக ரீதியாக முயற்சி செய்ய வேண்டும் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள், [இதனால்] அனைத்து எதிர்மறை மற்றும் மோசமான (எதிர்மறையான, குறைந்த மற்றும் கண்டிக்கத்தக்க) உள் குணங்களை அழிக்கிறார்கள்; இத்தகைய தடைகள் அனைத்திற்கும் முற்றுப்புள்ளி வைத்த பிறகு, ஒருவன் தனது முழு கவனத்தையும் கடவுளிடம் செலுத்த வேண்டும். இது சாதிக்கப்படும்போது, தேவன் தாமே இருதயத்தின் பாதுகாவலராகவும், [ஆன்மீக] அறிவின் வெளிச்சத்தை

வழங்குபவராகவும் மாறுகிறார். தெய்வீக கருணையின் நிழல் ஒன்றின் மீது இருக்கும், ஒளி ஒருவரின் இதயத்தை ஒளிரச் செய்யும், இதயத்தின் விரிவாக்கம் [ஆன்மீக வெளிச்சங்களை அடைய] அடையும், இதயத்தின் கண்ணாடியில் உள்ள திரைச்சீரம் மறைந்து, தெய்வீக விஷயங்களின் யதார்த்தங்களின் பிம்பங்கள் அதன் மீது விழும். ஒரு ஊழியனுக்கு [கடவுளின், அதாவது ஒரு சாதாரண நபர்] சத்தியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் திறனை வளர்ப்பதற்காக [அனைத்து உள் நோய்களிலிருந்தும், எதிர்மறை எண்ணங்களிலிருந்தும், மோசமான போக்குகளிலிருந்தும்] இதயத்தை சுத்திகரிக்கும் பொறுப்பு மட்டுமே உள்ளது. உறுதியான உறுதியும் சத்தியத்தைத் தேடுவதும் ஒருவரின் தைரியத்தை சேகரித்து, தெய்வீக கருணையின் மூலம் நிறைவேற்றத்திற்காக காத்திருக்கும். தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் புனிதர்கள் முன் திறக்கப்படும் விஷயங்கள் மற்றும் அதன் விளைவாக அவர்கள் பெறும் உள் வெளிச்சம், கற்பித்தல், கற்றல் மற்றும் புத்தகங்களைப் படிப்பதில் அவர்கள் ஈடுபாடு கொண்டதால் அல்ல, மாறாக, அவர்கள் உலகத்திலிருந்து விலகிச் செல்கிறார்கள் (*Zuhd*), அவர்கள் தீய எண்ணங்களின் ஆதாரங்களை அகற்றுகிறார்கள், அதன் காரணம் அவர்கள் Zuhd *ஐ* ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள் (உலகத்திலிருந்து விலகி) முழு உறுதி, தைரியம் மற்றும் நோக்கத்துடன், கடவுளின் மீது மட்டுமே தங்கள் கவனத்தை செலுத்துகிறார்கள். யார் கடவுளின் ஆளாக மாறுகிறார்களோ, கடவுள் அவருடையவராக மாறுகிறார்.

சூஃபிகளிடையே *ஒரு பழமொழி உள்ளது,* கடவுளின் நபராக மாற, ஒருவர் உலகத் தடைகளிலிருந்து [ஆன்மீக பாதையில்] முற்றிலும் துண்டிக்கப்பட வேண்டும், பின்னர் ஒருவன் இதயத்தை காலி செய்ய வேண்டும் [அதனால் அது ஆன்மீகப் போராட்டத்திற்கு கிடைக்கும்] மற்றும் உறவினர்கள், குழந்தைகள், சொத்துக்கள், நாடு, அறிவு, புகழ் மற்றும் அதிகாரம் ஆகியவற்றிலிருந்து ஒருவரின் கவனத்தை திசைதிருப்ப வேண்டும், இதனால் ஒரு பொருளின் இருப்பு அல்லது இல்லாதது சமமாகிறது. தன்னை தனிமைப்படுத்தி, தேவையான மற்றும் அவசியமான விஷயங்கள் மற்றும் லிட்டானிகளை மட்டுமே நம்பி, குர்ஆன் மற்றும் ஹதீஸ் புத்தகங்களின் (தீர்க்கதரிசன கதைகள்) அர்த்தங்களை சிந்திப்பது கூட இதயத்தின் கவனத்தை குழப்பாத அளவிற்கு கடவுளைத் தவிர மற்ற எல்லாவற்றின் இதயத்தையும் காலி

செய்யுங்கள் . மாறாக, கடவுளைத் தவிர வேறு எதுவும் ஒருவருடைய இதயத்தில் வரக்கூடாது என்று ஒருவர் முயற்சி செய்ய வேண்டும். ஒருவரின் நாக்கில் ஒரே கூற்று "*அல்லாஹ், அல்லாஹ்*" ("*அல்லாஹ்*" என்பது மொழிகளைப் பொருட்படுத்தாமல் கடவுளின் ஒரே தனிப்பட்ட பெயர், அதே நேரத்தில் "கடவுள்" என்பது ஒரு ஆங்கில மொழி குறிப்பிட்ட பொதுவான சொல் ஆகும், ஏனெனில் ஒவ்வொரு மொழியும் "கடவுள்" என்பதற்கு அதன் சொந்த பொதுவான சொற்களைக் கொண்டிருப்பதால், இருக்கும் அனைத்தையும் படைப்பவர், பராமரிப்பவர் மற்றும் வழங்குபவர் யார் என்பதைக் குறிக்கிறது) தனிப்பட்ட மற்றும் பொது இரண்டிலும், இந்த கூற்று இதயத்தின் முழுமையான இருப்புடனும், மிகுதியாகவும் உச்சரிக்கப்படும் போது, நாக்கு நகரவில்லை என்றாலும், இதயம் அதை ஓதுவதைக் காணலாம், அப்போதுதான் ஒரு [உள் ஆன்மீக] நிலையை அடையும்போது, இந்த அறிக்கையின் விளைவு நாக்கு மற்றும் இதயத்திலிருந்து [அதற்கு பதிலாக] [உறுதியாகவும் நிரந்தரமாக] அதன் [தெய்வீக] நினைவகத்தில் [உறுதியாகவும் நிரந்தரமாக] நிறுவப்படுகிறது, இதயத்திலிருந்து கூட, எழுத்துக்கள் மற்றும் வார்த்தைகளின் வடிவம் மறைந்துவிடும், அர்த்தங்கள் எல்லா நேரங்களிலும் நிரந்தரமாக இருக்கும், இதயமும் அர்த்தங்களும் ஒருவருக்கொருவர் இன்றியமையாதவையாக மாறுவது போல. ஒரு அடிமை [கடவுளின் அடிமை, அதாவது, ஒரு மனிதன்] அத்தகைய [ஆன்மீக மாற்றத்தின்] நிலையை அடைவதற்கான திறனையும் தனியுரிமையையும் பெற்றிருக்கிறார். இந்த [உள் ஆன்மீக] நிலையை நிரந்தரமாக்குவதற்காக, ஒருவர் கடவுளைத் தவிர வேறு விஷயங்களின் எண்ணங்களையும் தூண்டுதலையும் விரட்ட முடியும் என்ற ஆற்றலும் உள்ளது. இருப்பினும், தெய்வீக கருணை மற்றும் கருணையின் இழுப்பு மற்றும் உறிஞ்சுதல் ஆகியவற்றின் மீது ஒருவருக்கு கட்டுப்பாடு இல்லை, ஆனால் தெய்வீக கருணையை தன்னிடம் ஈர்க்கும் திறன் ஒருவரில் உருவாகிறது. [ஆன்மீக சாதனை] இந்த நிலையை அடைந்த பிறகு, ஒரு அடிமை [கடவுளின்] தெய்வீக கிருபையின் திறப்புகளுக்காக காத்திருக்க வேண்டும், இந்த திறப்புகள் தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் பரிசுத்தவான்களுக்கு வழங்கப்பட்டதைப் போலவே, அவை ஒருவருக்கும் வழங்கப்படும். இந்த விஷயத்தில், ஒருவருக்கு உண்மையான நோக்கம், சரியான தீர்மானம், விடாமுயற்சியின் அழகு, காமங்கள் மற்றும் ஆசைகளிலிருந்து விலகி இருந்தால், ஒருவரின் இதயத்தின் வழியாக கடந்து செல்லும் உலக இணைப்புகள் மற்றும் கவலைகளில் எதுவும்

இல்லையென்றால், சத்தியத்தின் ஒளி இதயத்தில் பிரகாசிக்கத் தொடங்கும் - ஆரம்பத்தில் சில நிமிடங்கள் மின்னல் போல, மீண்டும் அதே வழியில். சில நேரங்களில் தாமதம் ஏற்படும், ஆனால் அவற்றால் ஏமாற்றமடைய வேண்டிய அவசியமில்லை. மெல்ல மெல்ல இந்த [உள் ஆன்மீக] விளக்குகள் இதயத்தில் தங்கத் தொடங்கும். சில நேரங்களில் அவர்கள் தங்கியிருந்த நேரம் மிகவும் குறுகியதாக இருக்கும், ஒருவர் அவர்களுக்காக தாகத்தை உணர்கிறார். சில நேரங்களில் அவர்கள் நீண்ட நேரம் இருப்பார்கள்; சில நேரங்களில் [ஆவிக்குரிய ஒளியின்] ஒளிகள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக இருதயத்தில் பிரகாசிக்கும். இது தொடர்பாக, ஞானவாதிகள் பல மாறுபட்ட அளவுகள் மற்றும் நிலைகளைக் கொண்டுள்ளனர், படைப்புகளுக்கும் அவற்றின் குணாதிசயங்களுக்கும் (*இக்லாக்) இடையிலான வேறுபாட்டை* கற்பனை செய்வது கடினம் போலவே, அவர்களை கற்பனை செய்ய கூட முடியாது.

இந்த விவாதத்தின் விளைவு என்னவென்றால், இதயத்தை உயிர்ப்பிப்பது மற்றும் அதை சுத்திகரிப்பது [அனைத்து கொந்தளிப்புகள், சேறு மற்றும் எதிர்மறைகளிலிருந்து] வேலைக்காரனின் பொறுப்பு (அதாவது, ஒவ்வொரு தனிநபரும்). அதன் திறனை அதிகரிப்பதும், பொறுமையாக வேலை செய்வதும் தனிப்பட்ட கடமைகளில் ஒன்றாகும். வெளிப்புற போதனைகளின் மத அறிஞர்கள் ('*உலமா அல்-ஜாஹிர்*) அதை மறுக்கவில்லை, ஏனெனில் பெரும்பாலான தீர்க்கதரிசிகள், துறவிகள் மற்றும் ஞானவாதிகள் ஒரே மாதிரியான ஆன்மீக நிலைகளைக் கொண்டுள்ளனர். ஆனால் அவர்கள் இந்த பாதையையும் முறையையும் கடினம் என்று கருதுகிறார்கள். அவர்களின் கருத்துப்படி, இந்த பாதையைப் பின்பற்றும் முடிவுகள் மற்றும் பலன்களுக்கு நீண்ட காத்திருப்பு உள்ளது. இந்த பாதையில் அமைக்கப்பட்ட நிபந்தனைகளை கடைப்பிடிப்பது எளிதல்ல. முதலாவதாக, உலகப் பொறுப்புகள், பற்றுகள், பிரச்சினைகள் அனைத்தையும் மறந்துவிடுவது கடினம். இது ஆவிக்குரிய கடினத்தன்மை மற்றும் சிட்சையின் மூலம் நடந்தாலும், அது நீண்ட காலம் நீடிக்காது, ஏனென்றால் இதயத்தில் உள்ள சிறிய சந்தேகங்களும் [சாத்தானிய] வற்புறுத்தல்களும் அதன் அமைதியையும் அமைதியையும் அழிக்கின்றன. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

قلب المؤمن اشد قدرا فى غلياتها

"ஒரு விசுவாசியின் இருதயம் ஒரு [சமையல்] பானையை கொதிக்க வைப்பதைவிட அதிகமாக கொதிக்கிறது (அதாவது, இதயம் எப்போதும் ஓட்ட நிலையில் உள்ளது மற்றும் மாறுவதற்கு வழிவகுக்கிறது)". (இந்த விவரிப்பு தீர்க்கதரிசன விவரிப்புகளின் தொகுப்பால் அறிவிக்கப்படுகிறது *முஸ்னத் அஹ்மத் மற்றும் ஹக்கீம்* ஆகியோர் தீர்க்கதரிசன தோழர் மிக்தாத் பின் அல்-அஸ்வாத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்.

நபிகள் நாயகம் மேலும் கூறியிருக்கிறார்கள்:

قلب المؤمن بين اصبعين من اصابع الرحمٰن

"ஒரு முஃமினின் இருதயம் அரஹ்மானின் விரல்களுக்கு இடையில் இரண்டு விரல்களுக்கு இடையில் உள்ளது (அதாவது, அல்லாஹ் எல்லா நேரங்களிலும் இருதயத்தின் நிலையைக் கட்டுப்படுத்துகிறான், மேலும் அவர் விரும்பியபடி அதை எந்த நேரத்திலும் மாற்ற முடியும்". (இந்த நபி சகா அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்களால் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது).

இந்த ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் போது, மனோபாவம் விரும்பத்தகாததாகிறது, புத்திசாலித்தனம் குறைகிறது, உடல்நலம் குறைகிறது மற்றும் பல்வேறு வகையான உடல் நோய்கள் ஊடுருவுகின்றன. [கீழ்] சுயத்தை சுத்திகரிப்பதற்கான ஆன்மீக கடுமைகளுக்கு முன் அறிவை முதலில் தேடவில்லை என்றால், இதயம் பல வகையான தீய மற்றும் எதிர்மறை எண்ணங்களால் நிரப்பப்படுகிறது, மேலும் ஆத்மா எந்த வெற்றியும் இல்லாமல் [ஆன்மீக பாதையில்] கடந்து செல்லும் வாழ்நாள் முழுவதும் அவற்றில் சிக்கிக் கொள்கிறது. பல *சூஃபிகள்* (ஆன்மீக பாதையில் பாடுபட்டவர்கள்) இந்த பாதையை ஏற்றுக்கொண்டனர், பின்னர் இருபது ஆண்டுகளுக்குப் பிறகும் ஒரு அடி கூட முன்னோக்கி [ஆன்மீக பாதையில்] நகர்ந்து செல்லவில்லை என்ற ஒரு [தீய, எதிர்மறை அல்லது அழிவுகரமான] சிந்தனையில் சிக்கிக் கொண்டனர். அந்த நேரத்தில், அவர்கள் அறிவைப்

பெற்றிருந்தால், இருபது ஆண்டுகள் வீணாகியிருக்காது என்பதை அவர்கள் உணர்கிறார்கள், மேலும் அந்த சிந்தனையின் விளைவுகள் [ஆன்மீக முன்னேற்றத்தின் இந்த மோசமான நிலைக்கு காரணம்] பெற்ற அறிவின் காரணமாக முதல் நாளிலேயே வெளிப்படுத்தப்பட்டிருக்கும். அறிவின் வழியில் ஆவிக்குரிய முயற்சி என்ற பள்ளத்தாக்கில் காலடி எடுத்து வைப்பது நம்பகமானது மட்டுமல்ல, அதன் நோக்கங்களுக்கு நெருக்கமானதும் என்பதை இது காட்டுகிறது. வெளிப்புற அறிவின் அறிஞர்கள் (அறிவார்ந்த இறையியலாளர்கள்) *சூஃபிகளின் உவமை,* ஃபிக்ஹ் (*வெளிப்புற, கண்ணுக்குத் தெரியும் மற்றும் உடல் வழிபாட்டு செயல்களின் அறிவு) கற்காதவர்களைப் போன்றது என்றும், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இந்த வெளிப்புற அறிவைப்* பெறவில்லை என்றும் கூறுகின்றனர் (வெளிப்புற மத அறிவின் அறிஞர் மற்றும் பயிற்சியாளர்) தெய்வீக வெளிப்பாடு மற்றும் உத்வேகத்தின் மூலம், எனவே அவர்கள் (அதாவது, *சூஃபிகள்*) ஆன்மீக பயிற்சிகளில் விடாமுயற்சி மற்றும் நிரந்தரத்தின் மூலமும், அதே ஆதாரத்தின் மூலம் [தெய்வீக வெளிப்பாடு மற்றும் உத்வேகம்] மூலமாகவும் அதே வெளிப்புற அறிவைப் பெறுவார்கள் (*ஃபிக்ஹ்*). ஒரே மாதிரியான முட்டாள்தனமான மற்றும் இழிவான எண்ணங்களில் சிக்கியுள்ள ஒரு நபர் ஒருவரின் சொந்த சுயத்தை ஒடுக்குமுறைப்படுத்துகிறார் மற்றும் ஒருவரின் வாழ்க்கையின் விலைமதிப்பற்ற தருணங்களை வீணடிப்பதில் மும்முரமாக இருக்கிறார். அத்தகைய சூஃபி (அதாவது, ஒரு உண்மையான *சூஃபி அல்ல,* ஆனால் ஒருவர் ஆன்மீக பாதையில் பாடுபடுகிறார் என்று தவறாக நினைக்கும் ஒரு சுய-மாயையுள்ள நபர்) நிலத்தை உழவோ அல்லது எந்த வகையான வேலையையும் [அல்லது வாழ்வாதாரத்திற்காக தொடுவதில்லை] மற்றும் இன்னும் ஒருவர் பொக்கிஷத்தைப் பெறுவார் என்ற நம்பிக்கையைக் கொண்டிருக்கும் ஒரு நபரைப் போன்றவர்; அத்தகைய விளைவு சாத்தியமானது, ஆனால் வெற்றிக்கான வாய்ப்புகள் இருப்பதால் அவசியமில்லை மிகக் குறைவு. இதன் விளைவு என்னவென்றால், ஒரு சூஃபி (ஆன்மீக பாதையில் பயணிக்க விரும்புபவர்) முதலில் அறிவைப் பெற்று அறிஞர்களின் வார்த்தைகளின் உண்மையான அர்த்தங்களைப் புரிந்து கொள்ள வேண்டும், பின்னர் [அவர்கள்] மதத்தின் வெளிப்புற போதனைகளின் அறிஞர்கள் (அறிவார்ந்த இறையியலாளர்கள்) இல்லாத [உள் ஆன்மீக] அறிவுக்காக காத்திருக்க வேண்டும். அத்தகைய அறிவு [நீடித்த மற்றும் விடாப்பிடியான] ஆவிக்குரிய முயற்சிகள் மற்றும் கடுமைகளுக்குப்

பிறகு வெளிப்படுவதில் ஆச்சரியமில்லை [வெளிப்புற வழிபாட்டு செயல்கள் மற்றும் தெய்வீக கீழ்ப்படிதல் பற்றிய அறிவைப் பெற்று நேர்மையாக செயல்பட்ட பிறகு].

அறியப்பட்ட உதாரணங்களுடன் வெளிப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் பெறப்பட்ட அறிவுக்கு இடையிலான வேறுபாட்டின் விளக்கம்

இதயத்தின் அதிசயங்களையும் மர்மங்களையும் உணர்தல் [மனித] புலன்களின் எல்லைக்கு வெளியே உள்ளது. இதயம் கூட புலன்களால் உணரப்பட வேண்டிய ஒன்று அல்ல. மேலும், புலன்கள் மூலம் உணரப்படாத ஒன்றை உள்ளார்ந்த பலவீனமான புத்திசாலித்தனங்கள் மூலம் புரிந்து கொள்ள முடியாது, ஏனெனில் புலன்களின் சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து ஒரு உதாரணம் மேற்கோள் காட்டப்படாவிட்டால் புத்திசாலிகள் அவ்வாறு செய்ய தகுதியற்றவை. சாதாரண மக்களுக்கு விளக்குவதற்காக, புலன்களின் உலகத்திலிருந்து இங்கே உதாரணங்கள் வழங்கப்படுகின்றன.

முதல் உதாரணம்: ஒரு நிலத்தில் ஒரு நீர்த்தேக்கம் தோண்டப்பட்டுள்ளது என்று வைத்துக்கொள்வோம். தண்ணீரை அதில் செலுத்த இரண்டு வழிகள் உள்ளன. ஒரு முறை என்னவென்றால், அதைச் சுற்றி நீர் கால்வாய்களை உருவாக்குவதும், நீர்த்தேக்கத்தில் நீர் தேங்கும் வகையில் இந்த கால்வாய்களுக்கு [நீர் ஆதாரங்களிலிருந்து] நீர் வாயில்களைத் திறந்துவிடுவதும் ஆகும். இரண்டாவது வழி, நீர்த்தேக்கத்தின் ஆழமற்ற பகுதியை அதிலிருந்து தண்ணீர் வெளியேறும் அளவுக்கு ஆழமாக தோண்டுவது. இரண்டாவது முறையிலிருந்து பெறப்படும் நீர் தூய்மையானதாகவும், நீண்ட காலம் நீடிக்கும் மற்றும் ஏராளமாகவும் ஏராளமாகவும் இருக்கும். இந்த உதாரணத்தின் வெளிச்சத்தில், இதயம் ஒரு நீர்த்தேக்கமாகவும், அறிவை தண்ணீராகவும், ஐந்து புலன்களை நீர் கால்வாய்களாகவும் கருத வேண்டும். ஐந்து புலன்கள் மூலம் இதயத்தின் அறிவை அணுக முடியும், இதனால் ஒருவரிடம் உள்ள அவதானிப்புகள் அறிவால் நிரம்பிய இதயத்தில்

வருகின்றன. இரண்டாவது முறை, இந்த நீர் கால்வாய்களை தனிமையின் மூலம் மூடுவது, இதனால் ஐந்து புலன்கள் அறிவைப் பெறுவதற்கு பயன்படுத்தப்படுவதில்லை, மேலும் இதயத்தின் நீர்த்தேக்கம் ஆழமாக தோண்டப்படுகிறது, இதனால் அறிவின் நீரூற்றுகள் உள்ளிருந்து வெளிவரத் தொடங்குகின்றன. இதயம் உன்னிப்பாக சுத்திகரிக்கப்பட்டு சுத்திகரிக்கப்பட்டால், அதிலிருந்து திரைச்சீடுகள் அகற்றப்படும் போது மட்டுமே இது நிகழ முடியும் [ஆன்மீக யதார்த்தங்களை வெளிப்படுத்த].

"அறிவு அதில் கூட இல்லாதபோது இதயத்திலிருந்து எப்படி வெளிப்படும்?" என்ற கேள்விக்கு, அதன் பதில் இதயத்தின் அதிசயங்கள் மற்றும் மர்மங்களுக்கு சொந்தமானது. வெளிப்புற அறிவின் கண்ணோட்டத்தில், இந்த கேள்விக்கு பதிலளிக்கும் விதமாக இவ்வளவுதான் சொல்ல முடியும், [பார்க்கப்பட்ட சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து] விஷயங்களின் யதார்த்தங்கள் பாதுகாக்கப்பட்ட டேப்லெட்டில் (*லோஹ் மஹ்ஃபுத்)* பதிந்துள்ளன, மாறாக [தெய்வீக யதார்த்தத்திற்கு] நெருக்கமான தேவதூதர்களின் இதயங்களில். ஒரு வீட்டைக் கட்டுவதற்கு முன்பு போலவே, ஒரு பொறியாளர் அதன் வரைபடத்தையும் விரிவான வடிவமைப்பையும் தயார் செய்து அதற்கேற்ப வீட்டைக் கட்டுகிறார், அதேபோல் வானம் மற்றும் பூமியைப் படைத்தவரும் ஆரம்பம் முதல் முடிவற்ற நித்தியம் வரை நடைமுறைக்கு வரும் ஒவ்வொன்றின் வரைபடத்தையும் விரிவான வடிவமைப்பையும் தயாரித்துள்ளார். இந்த மாஸ்டர் பிளான் பாதுகாக்கப்பட்ட டேப்லெட்டில் (*லோஹ் மஹ்ஃபுட்)* பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளது. உலகில் என்ன நடக்கிறது அதற்கேற்ப நடக்கிறது. இந்த மாஸ்டர் பிளான் சில இதயங்களை பிரதிபலிப்பது வெகு தொலைவில் இல்லை. எனவே, ஒரு முறை ஒரு விஷயம் தோன்றும்போது, அது பிற்காலத்தில் இல்லாமல் போகிறது, ஆனால் இன்னும் உணர்தல் மற்றும் கற்பனை மூலம் அதன் வடிவத்தையும் தோற்றத்தையும் கற்பனை செய்ய முடியும். உதாரணமாக, கண்ணுக்குத் தெரியும் சாம்ராஜ்யத்தைப் பார்த்த பிறகு ஒருவர் கண்களை மூடிக்கொண்டால், பூமி மற்றும் வானத்தின் வடிவம் மற்றும் தோற்றம் ஒருவரின் உணர்வு மற்றும் கற்பனையில் இருக்கும், மேலும் ஒருவர் அவற்றைப் பார்ப்பது போல் உணரப்படும். வானமும் பூமியும் இல்லாமல் போய்விட்டால், அவற்றைப் பார்த்த நபர் மட்டுமே எஞ்சியிருக்கிறார்

என்று வைத்துக் கொள்வோம், ஒருவரின் கற்பனையிலும் சிந்தனையிலும் அவற்றின் படத்தை ஒருவர் இழக்க மாட்டார். இந்த எண்ணம் இதயத்தை தொடர்ந்து பாதிக்கும், மேலும் விஷயங்களின் யதார்த்தங்கள் சிந்தனை மற்றும் உணர்வில் இருந்த இதயத்தில் தொடர்ந்து தோன்றும். இதயத்தில் எது வருகிறதோ அது கற்பனை வடிவம் மற்றும் தோற்றத்திற்கு ஏற்ப உள்ளது, இது அந்த பொருளின் உண்மையான வெளிப்புற வடிவம் மற்றும் தோற்றத்தை ஒத்திருக்கிறது, இது பாதுகாக்கப்பட்ட டேப்லெட்டில் (*லோஹ் மஹ்ஃபுட்)* உள்ள வரைபடத்திற்கு ஏற்ப உள்ளது.

இருப்பின் வகைகள்: இருப்புக்கு நான்கு நிலைகள் உள்ளன என்பதை மேலே இருந்து கற்றுக்கொள்கிறோம். முதல் [நிலை] இருப்பு என்பது பாதுகாக்கப்பட்ட டேப்லெட்டில் (*லோஹ் மஹ்ஃபுட்)* உள்ளது. இந்த இருப்பு பௌதீக இருப்பை விட உயர்ந்தது. இருத்தலின் இரண்டாவது நிலை உண்மையான இருப்பு - இது இந்த [உலக] வாழ்க்கையில் உள்ளது. மூன்றாவது நிலை இருப்பு கற்பனை - எண்ணங்கள் மற்றும் உணர்வுகளில் உள்ளது. உண்மையான இருப்புக்குப் பிறகு சிந்தனையிலும் கற்பனையிலும் தோன்றும் தோற்றமும் வடிவமும் தோன்றும் இருப்பைக் குறிக்கிறது. வாழ்வின் நான்காவது நிலை அறிவுசார் இருப்பு, இது கற்பனை இருப்புக்குப் பிறகு இதயத்தில் வரும் தோற்றம் மற்றும் வடிவம். இந்த நான்கு இருப்புகளில், சில ஆன்மீகமானவை, சில உடல்ரீதியானவை. ஆன்மீக இருப்புகளிலும் வேறுபாடுகள் உள்ளன, ஏனெனில் சில மற்றவர்களை விட ஆன்மீகமானவை. இந்த விஷயங்கள் அனைத்தும் தேவனுடைய ஞானத்தின் அதிசயங்களும் மர்மங்களும். கடவுள் அந்தக் கண்ணை மிகவும் சிறியதைப் படைத்திருக்கிறார், ஆனால் அதன் அளவு சிறியதாக இருந்தாலும், அதில் வானங்களையும் பூமியையும் பரந்த அளவில் சேகரிக்க முடியும் என்பதை பாருங்கள். ஒரு விஷயம் ஒருவரை அடையும் வரை, ஒருவர் அதை அறிந்திருக்க மாட்டார் என்பது ஒரு விதி. எனவே, இறைவன் உலகப் படைப்புகளின் உதாரணம், வடிவம் மற்றும் தோற்றத்தை உருவாக்காமல் இருந்திருந்தால், நீங்கள் அவற்றைப் பற்றி அறிந்திருக்க மாட்டீர்கள் அல்லது அறிந்திருக்க மாட்டீர்கள். இது உங்கள் இறைவனின் முழுமையான வல்லமையின் ஒரு சிறிய மாதிரியாகும், அவர் கண்களிலும் இதயங்களிலும் இந்த அதிசயங்களின் பரந்த

பொக்கிஷங்களை வழங்கியுள்ளார். புத்திசாலித்தனத்தைப் பெறுவதற்காக, சில இதயங்கள் நுண்ணறிவு இல்லாததாகவும், சில கண்கள் பார்வை இல்லாததாகவும் ஆக்கப்பட்டுள்ளன, சில இதயங்கள் தங்கள் சொந்த [உள்] சுயத்தின் தவறுகளை அறியாத, அல்லது இதயம் கொண்டிருக்க வேண்டிய அதிசயங்கள் மற்றும் மர்மங்களின் செய்திகளைப் பெறாத அளவிற்கு சில இதயங்கள் மறந்துவிட்டன, இவற்றைப் பற்றி அவர்களுக்குத் தெரியாது அல்லது இந்த மர்மங்களைப் பற்றி அறிந்திருக்க மாட்டார்கள்.

இந்த தொடக்க உரைகளுக்குப் பிறகு நாம் இப்போது நமது முக்கிய நோக்கத்திற்குத் திரும்புகிறோம். இங்கு விவாதிக்கப்பட்டது என்னவென்றால், இதயத்தில் ஏதோ ஒன்று இருப்பது புலன்கள் மூலமாகவும், பாதுகாக்கப்பட்ட டேப்லெட் (*லோ<u>ஹ்</u> ம<u>ஹ்</u>ஃபுட்)* காரணமாகவும் இருக்கலாம். சூரியனின் வடிவம் சில நேரங்களில் அதைப் பார்ப்பதன் மூலமும், சில நேரங்களில் தண்ணீரில் அதன் பிரதிபலிப்பைப் பார்ப்பதன் மூலமும், அந்த பிரதிபலிப்பு உண்மையான சூரியனை ஒத்திருப்பதைப் போலவே, இதயத்திற்கும் பாதுகாக்கப்பட்ட டேப்லெட்டுக்கும் (*லோ<u>ஹ்</u> ம<u>ஹ்</u>ஃபூட்)* இடையே முக்காடுகள் உயர்த்தப்படும்போது, விஷயங்களின் யதார்த்தங்கள் அதில் பிரதிபலிக்கத் தொடங்குகின்றன, அவற்றின் அறிவு இதயத்தில் வருகிறது. அப்படியானால், இதயம் இனி [அறிவை] உய்த்தறிந்து புலன்களிலிருந்து பயனடைய வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த முறையின் மூலம் அறிவின் வருகை [மற்றும் விடியல்] பூமியிலிருந்து [ஒரு நீரூற்றிலிருந்து] நீர்த்தேக்கத்தை நிரப்புவதைப் போன்றது. சில நேரங்களில், இதயம் புலன்கள் மூலம் பெறும் இதுபோன்ற எண்ணங்களில் மும்முரமாக இருக்கும். இந்த எண்ணங்கள் பாதுகாக்கப்பட்ட டேப்லெட்டுக்கு (*லோ<u>ஹ்</u> ம<u>ஹ்</u>ஃபுட்) தடையாக மாறுகின்றன*, எனவே அத்தகைய எண்ணங்கள் நீர் இருப்பை நிரப்பி அதன் கீழ் பகுதியை நிரப்பினால், அது அதன் அடிப்பகுதியில் இருந்து அகற்றப்படாது.

இருதயத்தின் இரண்டு கதவுகள்: இதயத்திற்கு இரண்டு கதவுகள் உள்ளன. ஒரு கதவு தேவதூத சாம்ராஜ்யத்தை நோக்கி திறக்கிறது

('*ஆலம் அல்-மலகூத்)* மற்றும் இரண்டாவது கண்ணுக்குத் தெரியும் பொருளியல் சாம்ராஜ்யம் அல்லது சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து செய்திகளைப் பெறும் ஐந்து புலன்களை நோக்கி திறக்கிறது ('*ஆலம் அல்-முல்க் வா அஸ்-ஷஹாதா* தெய்வீக சர்வ வல்லமை மற்றும் சக்தியின் தோற்றத்தின் சாம்ராஜ்யம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது). இரண்டு பகுதிகளுக்கும் நெருங்கிய உறவு உள்ளது. ஐந்து புலன்களை நோக்கி கதவைத் திறப்பதைப் பொறுத்தவரை அது நன்கு அறியப்பட்டதே, இருப்பினும், தேவதூதர் சாம்ராஜ்யம் ('*ஆலம் அல்-மலகூத்*) அல்லது பாதுகாக்கப்பட்ட டேப்லெட் (*லோஹ் மஹ்ஃபூத்*) நோக்கி கதவைத் திறப்பது நம்பமுடியாதது அல்ல. கனவின் நிலையையும், அந்த நிலையில் உள்ள அதிசயங்களை ஒருவர் எவ்வாறு காண்கிறார் என்பதையும் பாருங்கள். சிலர் கனவுகளில் புலன்கள் ஈடுபடவில்லை என்றாலும், எதிர்கால நிகழ்வுகள் மற்றும் கடந்த கால நிகழ்வுகளை கனவுகளில் காண்கிறார்கள், ஆனால் இந்த கதவு அவர்களின் தெய்வீக நினைவில் தனித்துவமானவர்களுக்கு மட்டுமே திறக்கப்படுகிறது. அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எவருக்கும் எந்தப் பிரச்சினையும் இல்லாத வகையில் அவர்கள் அல்லாஹ்வை நினைவு செய்வதில் மூழ்கி மூழ்கியிருக்கிறார்கள் என்பதே இதன் பொருள். ஒரு தீர்க்கதரிசன மரபில், நபிகள் நாயகம்

سبق المفردون' قيل ومن هم المفردون يا رسول الله' قال المتنزهون
بذكر الله تعالى' وضع الذكر عنهم اوزارهم فوردوا القيامة خفافا

(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒற்றை மனம் கொண்ட மக்கள் (*முஃபாரிடூன்*) [கடவுளின் ஆன்மீக பாதையில் மற்றவர்களுடன் ஒப்பிடும்போது] சிறந்து விளங்குகிறார்கள் மற்றும் முன்னேறியுள்ளனர்". நபி (ஸல்) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஒற்றை எண்ணம் கொண்ட மக்கள் யார்?" அதற்கு அவர் கூறினார்: "அல்லாஹ்வின் உண்மையான நினைவூட்டலின் மூலம் தூய்மையானவர்கள் (*திக்ர்)* ஆகிவிட்டார்கள். "அல்லாஹ்வின் நினைவு அவர்களுடைய பாவங்களைக் குறைத்துவிட்டது; கியாம நாளில் அவர்கள் இலகுவானவர்களாக வருவார்கள்" என்று கூறினார்கள். (இந்த விவரிப்பு பின்வருமாறு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது *நபித்துவ தோழர் அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஸஹீஹ் முஸ்லிம் *மற்றும்* ஹக்கீம் *ஆகிய நூல்களை ஹதீஸ்* தொகுக்கிறது.

இதற்குப் பிறகு, நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்விடமிருந்து பின்வருமாறு கூறினார்கள்: "நான் என் முகத்தை அவர்கள் நோக்கித் திருப்புகிறேன்; நான் யாரை நோக்கி என் முகத்தைத் திருப்புகிறேன், அவர்களுக்கு எதை வழங்க விரும்புகிறேன் என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா? நான் அவர்களுக்கு வழங்கிய முதல் கொடை என்னவென்றால், நான் என் ஒளியை அவர்களின் இதயங்களில் வைத்தேன், பின்னர் அவர்கள் என்னைப் பற்றிய செய்திகளை எனக்குத் தெரியும் என்று எனக்குத் தெரியும்". இந்த செய்தி இப்போது குறிப்பிடப்பட்ட அதே உள் வாசலில் இருந்து [தெய்வீக சர்வ வல்லமையின் தோற்றத்தின் கண்ணுக்குத் தெரியாத சாம்ராஜ்யத்தை எதிர்கொள்ளும் இதயத்தின்] நுழைகிறது. ஒருபுறம் தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் துறவிகளின் அறிவுக்கும், மறுபுறம் அறிஞர்கள் மற்றும் ஞானிகளுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு என்னவென்றால், தீர்க்கதரிசன அறிவு தேவதூதர்களின் சாம்ராஜ்யத்தை எதிர்கொள்ளும் இதயத்திற்குள் திறக்கும் கதவிலிருந்து வருகிறது ('*ஆலம் அல்-மலாகூத்)* மற்றும் ஞானத்தின் அறிவு பௌதிக சாம்ராஜ்யத்தை நோக்கி திறக்கப்பட்ட புலன்களின் கதவுகள் வழியாக நுழைகிறது ('*ஆலம் ஜாஹிர்*)). இந்த உதாரணத்தின் மூலம், இரண்டு பகுதிகளுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. காணப்படாத சாம்ராஜ்யத்தின் மர்மங்கள் மற்றும் அதிசயங்களைப் பொறுத்தவரை ('*ஆலம் அல்-கைப் வா அஸ்-ஷஹாதா* தெய்வீக சர்வ வல்லமை மற்றும் சக்தியின் தோற்றத்தின் கண்ணுக்குத் தெரியாத சாம்ராஜ்யம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது) சம்பந்தப்பட்ட, அவை மனித மதிப்பீட்டின் வட்டத்தில் கூட மதிப்பிட முடியாத அளவுக்கு உள்ளன.

இரண்டாவது உதாரணம்: இந்த உதாரணத்தின் மூலம், அறிஞர்களின் அறிவுக்கும் ஞானவாதிகளின் அறிவுக்கும் (அல்லது கடவுளின் துறவிகள் அல்லது நெருங்கியவர்கள்) இடையே உள்ள வேறுபாட்டை நான் தெளிவாக வெளிப்படுத்த விரும்புகிறேன். அறிஞர்கள் அறிவின் தன்மையைப் பெற முயற்சி செய்கிறார்கள், அதை தங்கள் இதயங்களை நோக்கி இழுக்க முயற்சிக்கிறார்கள், மேலும் *அவ்லியா* (ஞானவாதிகள், துறவிகள் அல்லது கடவுளின் நெருங்கியவர்கள்) இதயத்தை சுத்திகரித்தல், சீர்திருத்துதல், மெருகூட்டுதல் மற்றும் உயிர்ப்பூட்டுதல் ஆகியவற்றில் மும்முரமாக உள்ளனர். ஒரு பாரம்பரியம் போல,

ரோமானியர்களும் சீனர்களும் தங்கள் கட்டுமானம் மற்றும் கலைத் திறன்களை ஆடம்பரமாக பாராட்டினர், மேலும் ஒவ்வொரு குழுவும் ஒரு ராஜாவுக்கு முன்னால் மற்றொன்றை விட சிறந்ததாகக் கூறினர். இரு குழுக்களைச் சேர்ந்த நிபுணர்களும் தங்கள் திறமைகளை வெளிப்படுத்த ஒரு வாய்ப்பை வழங்க வேண்டும் என்று மன்னர் நினைத்தார். இருவருக்கும் அவர்களின் கலைத் திறன்களை வெளிப்படுத்த ஒரு கட்டிடத்தின் ஒரு பகுதி வழங்கப்படும் என்று முடிவு செய்யப்பட்டது. ஒருபுறம், சீனர்கள் கலைப்படைப்புகளையும், மறுபுறம் ரோமானியர்களும் நிகழ்த்துவார்கள். இரண்டு பகுதிகளுக்கும் இடையில் ஒரு திரை இருக்கும், இதனால் ஒவ்வொரு குழுவும் மற்றவரின் வேலையைப் பற்றி அறியாது. இருவருக்கும் இந்த பணி வழங்கப்பட்டது. ரோமானியர்கள் எண்ணற்ற அற்புதமான வண்ணங்களைக் கொண்டு வந்தனர், அதே நேரத்தில் சீனர்கள் எந்த வண்ணமும் இல்லாமல் கட்டிடத்தின் தங்கள் பகுதியிற்குள் நுழைந்து அவர்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட பகுதியை மெருகூட்டத் தொடங்கினர். ரோமானியர்கள் தங்கள் பணி முடிந்துவிட்டதாக அறிவித்தபோது, சீனர்களும் தங்கள் வேலையும் முடிந்துவிட்டதாகக் கூறி வெளியே வந்தனர். எந்த வண்ணங்களும் அல்லது வண்ணப்பூச்சுகளும் தேவையில்லாத [சீனர்களின்] கலைப்படைப்புகளின் வகையைக் கண்டு ராஜா ஆச்சரியப்பட்டார். கட்டிடத்தின் இரண்டு பகுதிகளுக்கும் இடையில் திரைச்சீலைகளை உயர்த்த உத்தரவிடுமாறு அவர்கள் மன்னரிடம் கேட்டுக்கொண்டனர். திரைச்சீலைகள் உயர்த்தப்பட்டபோது, ரோமானிய கலைப்படைப்புகளில் வண்ணங்களின் பிரகாசம் பிரகாசிக்கத் தொடங்கியது மற்றும் அவற்றின் பளபளப்பும் புத்திசாலித்தனமும் பன்மடங்கு அதிகரித்தது, ஏனெனில் சீனர்கள் கட்டிடத்தின் பகுதியின் சுவர்களை மெருகூட்டினர், சுவர்கள் ஒரு சுத்தமான பளபளப்பான கண்ணாடி போல அழகாக மெருகூட்டப்பட்டன [ரோமானிய கலைப்படைப்புகளின் அழகை பிரதிபலித்தது]. *இது அவ்லியாவின்* (துறவிகள், ஞானவாதிகள் மற்றும் கடவுளின் நெருக்கமானவர்கள்) சீனர்களைப் போலவே, [இந்த உவமையில்], இதயத்தின் தூய்மை, மறுமலர்ச்சி மற்றும் சீர்திருத்தம் ஆகியவற்றில் [அனைத்து எதிர்மறைகள், மோசமான மற்றும் தீய போக்குகள், மனப்பான்மைகள் மற்றும் விருப்பங்களிலிருந்து] இதயத்தின் [அனைத்து எதிர்மறைகள், மோசமான மற்றும் தீய போக்குகள், மனப்பான்மைகள் மற்றும் விருப்பங்களிலிருந்து]

இதயத்தின் [தெய்வீக ஒளி] மூலம் ஒளிரும், அதே நேரத்தில் அறிஞர்களும் ஞானிகளும் வழக்கமான கற்றல் வழிமுறைகள் மூலம் அறிவையும் பதிவுகளையும் பெறுவதில் அதிக கவனம் செலுத்துகிறார்கள்.

ஞானத்தைப் பெறுவதற்கான வழி எதுவாக இருந்தாலும், [தெய்வீக] ஞானத்தின் ஒளியைக் கொண்ட இதயத்திற்கு [இதயம் அழியாதது] அழிவதில்லை. அறிவு மரணத்துடன் முடிவடைவதில்லை அல்லது மரணம் இதயத்தின் தூய்மை மற்றும் மெலிந்த தன்மையில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தாது அல்லது அதில் எந்த கலங்கலும் நுழைவதில்லை. எனவே, ஹசன் அல்-பஸ்ரி (ரலி) (இறைவன் மீது இரக்கம் காட்டட்டும்) (இறைவன் மீது இரக்கம் காட்டட்டும்) நம்பிக்கையின் உறைவிடம் (அதாவது இதயம்) மண்ணால் நுகரப்படுவதில்லை (அதாவது, தெய்வீக உண்மையை நம்பும் இதயத்தின் வாழ்க்கை, மரணத்துடன் முடிவடையாது) என்று கூறினார். ஞானம், அதை ஏற்றுக்கொள்ளும் திறனும், இதயத்தின் தூய்மையும், மெல்லிய தன்மையும் ஒரு விசுவாசிக்கு (மோமின்) அவசியம். மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கையில் நித்திய மகிழ்ச்சியையும், முடிவற்ற வெற்றியையும் *(ஸாதா) அது* இல்லாமல் கற்பனை கூட செய்து பார்க்க முடியாது. மேலும், இந்த நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி வெவ்வேறு அளவுகளைக் கொண்டுள்ளது. செல்வத்தை வைத்திருக்கும் ஒவ்வொரு நபரும் செல்வந்தர் என்று அழைக்கப்படுவதைப் போலவே, *சாதா* (நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி) ஒவ்வொரு உடைமையாளரும் "*சயீத்*" (நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றியின் மகத்தான பாக்கியத்தை உடையவர்) என்று அழைக்கப்படுகிறார். எவ்வாறாயினும், ஒரு லட்சம் *திர்ஹாம்களை* (தங்க நாணயங்களின் வடிவில் கடந்த காலத்தின் பழைய நாணயம்) வைத்திருப்பவர் ஒரு மில்லியன் *திர்ஹாம்களைக்* கொண்டவருக்கு சமமாக இருக்க முடியுமா? நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கும் இது ஒன்றுதான் [இந்த மகத்தான அருளின் அனைத்து உரிமையாளர்களுக்கும் ஒரே அளவு இல்லை]. சிலர் அதன் மிக உயர்ந்த மட்டத்தில் உள்ளனர், சிலர் அதை விட குறைவாகவும், சிலர் அதன் கீழ் மட்டத்திலும் உள்ளனர். இந்த நித்திய மகிழ்ச்சியின் அளவுகள் ஞானம் (*மாரிஃபா*) மற்றும் நம்பிக்கை (*ஈமான்*) ஆகியவற்றின் மாறுபட்ட அளவுகளால் ஏற்படுகின்றன.

அபு சுலைமான் அல்-தரானி (கடந்த காலத்தின் ஒரு பெரிய ஞானவாதி) கூறினார்: "இதயத்தின் உவமை ஒரு குவிமாடத்தைப் போன்றது, அதைச் சுற்றி பல மூடிய கதவுகள் உள்ளன. அவர்களிடையே திறக்கும் கதவு, இதயம் அதன் மூலம் செயல்படுகிறது". இதயத்தின் கதவுகளுக்கிடையே, அதன் கதவுகளில் ஒன்று தேவதூத சாம்ராஜ்யம் ('*ஆலம் அல்-மலகூத்)* மற்றும் உயர்ந்த ஆன்மீக சாம்ராஜ்யத்தை நோக்கி திறக்கிறது என்பதை இதன் மூலம் நாம் அறிவோம். ஒரு தீவிரமான மற்றும் நீடித்த ஆன்மீகப் போராட்டம், கடவுள் பயம் மற்றும் தாழ்ந்த சுயத்தின் காமங்கள் மற்றும் இன்பங்களிலிருந்து விலகி இல்லாமல் இந்த கதவு திறக்கப்படாது. அதனால்தான், உமர் (ரலி) அவர்கள் தம்முடைய தளபதிகளுக்கு ஒரு கடிதத்தில் அல்லாஹ்வின் பக்தியுள்ள அடிமைகள் கூறுவதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தினார்கள், ஏனெனில் உயர்ந்த [பிரபஞ்ச நித்திய] சத்தியங்கள் அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. சில அறிஞர்கள் கடவுளின் கை ஞானமுள்ளவர்களின் (ஆன்மீக ஞானமுள்ளவர்களின்) வாயில் உள்ளது என்றும், அவர்கள் உண்மையை மட்டுமே கூறுகிறார்கள் என்றும் கூறுகிறார்கள். ஒரு ஞானவாதி தனக்கு முன்பாக மனத்தாழ்மையைக் கடைப்பிடிப்பவர்களுக்கு தேவன் சில இரகசியங்களை வெளிப்படுத்துகிறார் என்று கூற முடியும் என்று கூறினார்.

குற்றச்சாட்டுகள் மூலம் இருதயங்களில் சாத்தானின் ஆதிக்கம் (*வாஸ்வாஸ்*) - குற்றச்சாட்டுகளின் பொருள் மற்றும் சாத்தானின் ஆதிக்கத்திற்கான காரணங்கள்

இதயம் பல கதவுகளைக் கொண்ட ஒரு குவிமாடத்தை ஒத்திருக்கிறது, ஒவ்வொரு கதவு வழியாகவும் உள் நிலைகள் தொடர்ந்து வந்து செல்கின்றன. அதற்கு பல உதாரணங்கள் உள்ளன. எடுத்துக்காட்டாக, இதயம் என்பது ஒரு இலக்கைப் போன்றது, அது தொடர்ந்து எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் அம்புகளால் குறிவைக்கப்படுகிறது அல்லது அது ஒரு கண்ணாடி போன்றது, அதில் வெவ்வேறு பிம்பங்கள் ஒன்றன் பின் ஒன்றாக பிரதிபலிக்கின்றன, எந்த கணமும் செயலற்றதாக இருக்காது

அல்லது அது ஒரு நீர்த்தேக்கத்தைப் போன்றது, அது தன்னைச் சுற்றி கட்டப்பட்ட பல்வேறு இணைக்கும் நீர் கால்வாய்களிலிருந்து தண்ணீரைப் பெறுகிறது. இதயத்தில் மாறுபட்ட தாக்கங்களின் தொடர்ச்சியான தோற்றம் வெளிப்புற மற்றும் உள் புலன்கள் மூலம் நிகழ்கிறது. அதனால்தான் எண்ணங்கள், காமங்கள், கோபங்கள் மற்றும் பிற [உள்] பாத்திரப் பண்புகள் இதே தாக்கங்கள் மற்றும் நிலைகளின் பெயர்கள். இதயத்தில் இடைவிடாத மாற்றங்கள் எல்லா நேரத்திலும் நிகழ்கின்றன. ஒரு பொருளை புலன்கள் மூலம் உணர்ந்தால், அதன் தாக்கம் இதயத்தில் காணப்படும். அதேபோல், மிகுதியாக உணவு மற்றும் மனோபாவ சக்தி ஆகியவை காமத்தைத் தூண்டினால், இதயம் பாதிக்கப்படும். இதயத்தின் எண்ணங்கள் மாறிக்கொண்டே இருக்கும், அது ஒரு எண்ணத்திலிருந்து மற்றொரு எண்ணத்திற்கு நகர்கிறது. இதயத்தை மாற்றுவதன் அர்த்தம் இதுதான். விவாதங்கள் மற்றும் நினைவுகளின் விளைவாக இதயத்தில் பிறக்கும் தாக்கம் "ஆபத்துகள்" (*கவாதிர்)* என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதயத்தால் உணரப்படும் அறிவுகள் 'விவாதங்கள்' மற்றும் 'நினைவுகள்' மூலம் குறிப்பிடப்படுகின்றன, அவை புதியவை அல்லது முன்பே அறியப்பட்டவை மற்றும் இப்போது குறிப்பிடப்படுகின்றன. [உணரப்பட்டது] மனிதன் அலட்சியமாக இருக்கும்போது அவை இதயத்தின் மீது திணிக்கப்படுவதால் ஆபத்துகள் (கவாதிர்) என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன. இந்த ஆபத்துகள் நோக்கங்களைத் தூண்டுகின்றன மற்றும் [மனித] தீர்க்கின்றன, ஏனெனில் எண்ணம், உறுதிப்பாடு மற்றும் செயல் திட்டம் ஆகியவை சிந்தனை இதயத்தைக் கடந்த பின்னரே பிறக்கின்றன. செயல்கள் இந்த ஆபத்துகளிலிருந்து பிறந்து தொடங்கப்படுகின்றன *(கவாதிர்).* ஆபத்து ஆசையைத் தூண்டுகிறது, ஆசை தீர்மானத்தைத் தூண்டுகிறது, தீர்வு நோக்கம் அல்லது செயல் திட்டத்தைத் தூண்டுகிறது, மேலும் நோக்கம் உடல் உறுப்புகளைத் தூண்டுகிறது [இதயத்தில் சிந்தனை அல்லது உணரப்பட்ட ஆபத்துக்கு ஏற்ப செயல்பட].

இரண்டு வகையான ஆபத்துகள் - தெய்வீக உத்வேகம் (*இல்ஹாம்*) மற்றும் மறைமுகங்கள் (*வாஸ்வாஸ்):* ஆசையைத் தூண்டும் ஆபத்துகள் இரண்டு வகைப்படும். முதல் ஆபத்து என்னவென்றால், அது தீய (ஷர்*) அல்லது* வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், வாழ்க்கையின் இறுதி விளைவு மற்றும் நித்திய வாழ்க்கைக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் (ஆகிபா*) ஒரு விஷயத்திற்கு ஒருவரை அழைக்கிறது.* இரண்டாவது ஆபத்து என்னவென்றால், அது நல்ல, உன்னதமான (கைர்) ஒரு

விஷயத்திற்கு அழைக்கிறது, இது மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கையில் நன்மை மற்றும் நன்மையின் ஆதாரமாகும். இந்த வழியில் இரண்டு வெவ்வேறு ஆபத்துகள் (*கவாதிர்) உள்ளன*, அவை இரண்டிற்கும் வெவ்வேறு பெயர்கள் உள்ளன. நல்ல ஆபத்து (*கதிர் மஹ்மூதா)* "தெய்வீக உத்வேகம்" (*இல்ஹாம்*) என்றும், கண்டிக்கத்தக்க ஆபத்து (*கதிர் மத்முமா)* "குற்றச்சாட்டு" (*வஸ்வாசா) என்றும் அழைக்கப்படுகிறது*. இந்த ஆபத்துகள் தற்காலிகமானவை அல்லது தற்செயல் (*ஹவாதித்*) மற்றும் அவர்களுக்கு ஒரு படைப்பாளி (தற்செயலான இருப்பு அல்லது *ஹதீத்*) அவசியம். ஆபத்துகள் வெவ்வேறு வகைகளில் இருப்பதால், அவற்றின் காரணங்கள் மற்றும் ஆதாரங்களும் வேறுபட்டதாக இருக்கும் என்று அவற்றின் வேறுபாடுகள் நமக்குக் கூறுகின்றன. கடவுளின் தெய்வீக ஞானம் மற்றும் வழி (*சுன்னா)* இடைவிடாது ஊடுருவி காரணங்கள் மற்றும் விளைவுகளின் வரிசையில் தொடர்கிறது. காரணம் போலவே, விளைவு அப்படியே இருக்கும். எனவே, ஒரு அறையில் நெருப்பு எரிந்து, அதன் வெளிச்சத்தின் மூலம், அறையின் சுவர்கள் ஒளிரும், கூரை புகையால் கருப்பு நிறமடைந்தால், கூரையின் கருப்பு ஒளிக்கு காரணம் அல்ல. அதேபோல், இருதயத்தின் இருள் மற்றும் வெளிச்சத்திற்கு வெவ்வேறு காரணங்கள் உள்ளன. [இரண்டாவது] ஆபத்தின் காரணம் "தேவதூதன்" என்று அழைக்கப்படுகிறது, அவர் நன்மையை அழைக்கிறார் மற்றும் [முதல்] ஆபத்துக்கு காரணம் "சாத்தான்" என்று அழைக்கப்படுகிறார், அவர் தீமையை அழைக்கிறார். நன்மையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான திறனை இதயத்தில் உருவாக்கும் நுட்பம் மற்றும் பணிவு "*தவ்ஃபீக்*" (நன்மை செய்வதற்கான தெய்வீக ஆற்றல்) என்று அழைக்கப்படுகிறது, மேலும் சாத்தானின் குற்றச்சாட்டுகளை ஏற்றுக்கொள்ள ஒருவருக்கு உதவுவது "*கத்லன்"* (துரதிர்ஷ்டத்தின் ஆழம் மற்றும் கீழ்நோக்கிய ஆன்மீக பாதையில் கீழ்நோக்கி மூழ்குதல்) என்று அழைக்கப்படுகிறது. அர்த்தங்களின் வேறுபாடு வெவ்வேறு சொற்களுக்கு வழிவகுக்கிறது.

ஏஞ்சல் மற்றும் சாத்தான்: "ஏஞ்சல்" என்பது நன்மையை பரப்புவதற்கும், அறிவின் ஒளியையும், உண்மையை வெளிப்படுத்துவதற்கும், நன்மையை உறுதியளிப்பதற்கும், நன்மையையும் உன்னதத்தையும் கட்டளையிடுவதற்கும் கடவுள் உருவாக்கிய படைப்பைக் குறிக்கிறது. இந்த நியமிக்கப்பட்ட பணிகளுக்காக தேவதூதர் [கடவுளின் கையில்] ஈர்க்கப்படுகிறார். "சாத்தான்" (*ஷைத்தான்*) என்பது மேலே குறிப்பிட்டுள்ள எல்லா விஷயங்களிலும் ஒரு தேவதூதனுக்கு நேர் எதிரானவரான படைப்பைக் குறிக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தீமையை வாக்குறுதியளிக்கவும், தீமை மற்றும்

தீமைக்கு அழைப்பதற்கும், நன்மை செய்வதில் சாய்ந்துள்ள ஒருவரை பயமுறுத்துவதற்கும் சாத்தான் படைக்கப்பட்டுள்ளது. இதிலிருந்து அறிகிறோம் *(வஸ்வாசா)* தெய்வீக ஏவுதலுக்கு (*இல்ஹாம்) முரணானது,* சாத்தான் தேவதைக்கு முரணானது, மற்றும் துரதிர்ஷ்டத்தின் ஆழம் மற்றும் கீழ்நோக்கிய ஆன்மீக பாதையில் (கத்லன்) தாழ்வான நிலைக்கு மூழ்குவது நன்மை செய்வதற்கான தெய்வீக திறனுக்கு முரணானது (*தவ்ஃபீக்*). பின்வரும் வசனம் இதைக் குறிக்கிறது:

وَمِن كُلِّ شَيْءٍ خَلَقْنَا زَوْجَيْنِ

"நாம் ஒவ்வொரு பொருளையும் இரண்டு ஜோடிகளாகப் படைத்தோம். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 51, வசனம் 49)

அதாவது எல்லா படைப்புகளும் ஜோடிகளாக உள்ளன, மகத்தான மகத்துவம் படைத்த இறைவன் ஒருவர் மற்றும் தனித்துவமானவர், அவருக்கு எதிராக யாரும் போட்டியிட முடியாது, அவர் உண்மை மற்றும் அனைத்து ஜோடிகளையும் படைத்தவர். தேவதூதனும் சாத்தானும் இருதயத்தை தங்களை நோக்கி இழுப்பதில் மும்முரமாக இருக்கிறார்கள். எனவே, ஒரு பாரம்பரியத்தின்படி, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

في القلب لمتان، لمة من الملك ايعاد بالخير و تصديق بالحق، فمن وجد ذالک فليعلم انه من الله سبحانه و ليحمد الله و لمة من العدو ايعاد بالشر و تكذيب بالحق، و نهي عن الخير فمن وجد ذالک فليستعذ بالله من الشيطان الرجيم (ثم تلا هذه الاية) الشيطان يعدكم الفقر ويأمركم بالفحشاء

"'இதயத்தில் இரண்டு நெருக்கங்கள் உள்ளன: ஒன்று தேவதூதனுடன் நெருக்கம், அதன் வேலை நன்மையை வாக்குறுதியளிப்பது மற்றும் உண்மையை உறுதிப்படுத்துவது; இதை அறிந்த எவரும் இது கடவுளிடமிருந்து வந்தது என்பதை அறிந்து, இதற்காக கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும். இரண்டாவதாக, [இருதயத்தின் நெருக்கம்] ஷைத்தானுடையது, அதன் வேலை உண்மையை நிராகரிப்பதும், நன்மையைத் தடுப்பதும் ஆகும்; இதை அறிந்த எவரும் சபிக்கப்பட்ட ஷைத்தானிடமிருந்து கடவுளிடம் அடைக்கலம் தேட வேண்டும். இதற்குப் பிறகு, நபி (ஸல்) அவர்கள் பின்வரும் வசனத்தை ஓதினார்கள்: 'ஷைத்தான் உங்களை வறுமையைப் பற்றி பயமுறுத்துகிறான், தீய செயல்களையும், இழிவான செயல்களையும் செய்யும்படி உங்களுக்குச்

கட்டளையிடுகிறான்'. (இந்த விவரிப்பு பின்வருமாறு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது *நபித்துவ தோழர் அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸூத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* திர்மிதி, நஸாய் *ஆகிய நபிகளை ஹதீஸ்* சேகரிக்கிறது.

ஹசன் அல்-பஸ்ரி (ஒரு பெரிய ஞானவாதி) இரண்டு எண்ணங்கள் [நோக்கம் மற்றும் தீர்மானம்] இதயத்தைச் சுற்றி வருகின்றன என்று கூறினார். ஒன்று கடவுளிடமிருந்தும், மற்றொன்று எதிரிடமிருந்தும். ஒருவரின் சிந்தனையை நிறுத்துபவர் மீது கடவுள் கருணை காட்டட்டும். அது அல்லாஹ்விடமிருந்து வந்திருந்தால், ஒருவன் அதன்மீது செயல்பட வேண்டும், அது எதிரியிடமிருந்து (அதாவது ஷைத்தானிடமிருந்தால்) அதற்கு எதிராக போராட வேண்டும். [பின்தொடர்கிறது] *ஹதீஸ்* (தீர்க்கதரிசன மரபு) இந்த [போட்டி மற்றும் எதிர்] எண்ணங்களுக்கு இடையிலான போராட்டத்தை சுட்டிக்காட்டுகிறது:

قلب المؤمن بين اصبعين من اصابع الرحمن

"முஃமின்களின் இருதயம் அர்ரஹ்மானின் விரல்களிலிருந்து இரண்டு விரல்களுக்கு இடையில் உள்ளது."

மாம்சம், இரத்தம், எலும்புகள் ஆகியவற்றால் செய்யப்பட்ட விரல்களைக் கொண்டிருப்பதை விட கடவுள் உயர்ந்தவர். அதற்கு பதிலாக இங்கே உள்ள விரல்கள் ஒரு மனிதன் ஒருவரின் விரல்கள் வழியாக வேகமாக வேலை செய்து, விஷயங்களைத் திருப்பி அவற்றுடன் [பொருட்களை] நகர்த்துவதைப் போலவே, தேவன் தேவதூதனையும் சாத்தானையும் அவர்களை அடிமைப்படுத்திய பிறகு [அவர்களின் மரியாதைக்குரிய] வேலையைச் செய்ய பயன்படுத்துகிறார். அவர்கள் இருவரும் (தேவதை மற்றும் சாத்தான்) உங்கள் விரல்கள் [உங்கள் விருப்பத்திற்கு] அடிமைப்படுத்தப்பட்டதைப் போலவே, இதயங்களைத் திருப்பவும், அவற்றை புரட்டவும் அடிமைப்படுத்தப்படுகிறார்கள். இருதயம், அதன் உள்ளார்ந்த இயல்பில், தேவதூதர் மற்றும் சாத்தான் இருவரின் செல்வாக்கையும் சமமாக ஏற்றுக்கொள்ளும் திறன் கொண்டது, மேலும் ஒருவருக்கு மற்றவருக்கு முன்னுரிமை உள்ளது. இருப்பினும், கீழ்மட்ட சுயத்திலிருந்து ஆசைகளைப் பின்பற்றுவது அல்லது அவற்றை எதிர்ப்பது ஒரு பக்கத்திற்கு (தேவதை அல்லது சாத்தான்) மற்றொன்றை விட முன்னுரிமை அளிக்கிறது. எனவே, மனிதன் கோபம் மற்றும் காமத்தின் தாக்கங்களை செயல்படுத்தினால், சாத்தான் கீழ்மட்டத்திலிருந்து ஆசைகளின் மூலம் ஒருவரை ஆதிக்கம் செலுத்துவான், இதயம் அதன்

கூடு, அடைகாக்கும் மற்றும் ஆதரவாளராக இருக்கும். ஏனென்றால் கீழ்த்தரமானவரின் ஆசைகள் சாத்தானின் மேய்ச்சல் நிலங்களாகும். ஒருவன் ஆசைகளுக்கு எதிராக ஒரு வீரமான போராட்டத்தை நடத்தினால், அவற்றை ஆதிக்கம் செலுத்த அனுமதிக்காமல், தேவதூதர்களின் குணநலன்களை ஏற்றுக்கொண்டால், அத்தகையவரின் இதயம் தேவதைகளின் ஓய்வு இடமாகவும் இலக்காகவும் மாறும். காமம், கோபம், பேராசை, பேராசை மற்றும் நீடித்த [இடைவிடாத] ஆசைகள் ஆகியவற்றில் வாழும் இருதயம், அந்த இருதயம் எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் சாத்தானின் குற்றச்சாட்டுகளின் இலக்காக இருக்கும். ஒரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பு கூறுகிறது:

ما منكم من احد الا وله شيطان' قالوا وانت يارسول الله؟ قال وانا الا ان الله
اعانني عليه فاسلم فلا يامر الا بخير

"உங்களில் ஒவ்வொருவர் மீதும் ஒரு ஷைத்தான் நியமிக்கப்பட்டுள்ளது. தீர்க்கதரிசன தோழர்கள் கேட்டார்கள்: 'உம்மும்?' அதற்கு நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், 'ஆம், என் மீதும். எனினும், அல்லாஹ் அவருக்கு எதிராக எனக்கு உதவி செய்தான், மேலும் அவர் (அல்லாஹ்வின் விருப்பத்திற்கும், கட்டளையுக்கும்) அடிபணிந்தவனாக ஆகிவிட்டான். அவர் என்னிடம் நல்லதைத் தவிர வேறு எதுவும் சொல்லவில்லை'. (இந்த விவரிப்பு பின்வருமாறு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது *நபித்துவ தோழர் அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸூத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஸஹீஹ் முஸ்லிம் *(ஹதீஸ்)* தொகுப்பு.

சாத்தான் காமத்தை கட்டுப்படுத்துவதற்கும் கையாளுவதற்கும் அதன் கருவியாக பயன்படுத்துகிறான். ஒருவரின் காமத்தால் தெய்வீகமாக உதவி செய்யப்பட்ட நபர், அது பொருத்தமான வரம்புகளுக்குள் தவிர மீண்டும் தோன்றாத அளவிற்கு ஒருவருக்கு அடிபணியும் போது, அது தீமைக்கு அழைப்பாளராக இருக்காது, மேலும் சாத்தானுக்கு அதை தனது சொந்த [தீய] நோக்கங்களுக்காக பயன்படுத்துவதற்கான வழியும் இல்லை. உலகத்தின் [மற்றும் உலகத்தன்மை] நினைவு மற்றும் கீழ்மட்ட சுயத்தின் (நஃப்ஸ்) ஆசைகளால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்படும் போது இதயங்களில் மறைமுகங்களை விதைக்கும் திறன் சாத்தானுக்கு உள்ளது. இதயம் இறைவனை நினைவு செய்வதை நோக்கித் திரும்பினால், சாத்தானுக்கு (தெய்வீக நினைவு ஆதிக்கம் செலுத்தும் இந்த நபரிடமிருந்து) விலகிச் செல்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. அந்தச் சமயத்தில், ஒரு தேவதூதன் வந்து ஒருவருக்கு நன்மை செய்யக் கட்டளையிடுகிறார். தேவதூதர்கள் மற்றும் பிசாசுகளின் சேனைகள்

இந்த வழியில் ஒரு தீவிரமான போராட்டத்தில் பூட்டப்பட்டுள்ளன. இதயம் வெற்றி பெற்று இரண்டு [படைகளில்] ஒன்றுக்கு அடிபணியும் வரை இந்த போர் நிலை தொடர்கிறது. அப்படியானால், இதயம் ஒரு ஓய்வெடுக்கும் இருப்பிடமாகவும் [தேவதூதர் மற்றும் சாத்தானிடமிருந்து] வெற்றியாளரின் நிலையமாகவும் மாறுகிறது. [தோற்கடிக்கப்பட்ட] எதிரி அதைக் கடந்து சென்றால், அது ஒரு தாக்குதல் நடத்துபவராக அவ்வாறு செய்கிறது, அதற்கு சொந்தக்காரராகவும் வெற்றியாளராகவும் அல்ல. [மனிதகுலத்தின்] பெரும்பாலான இதயங்கள் தங்கள் சூழ்ச்சிகள் மற்றும் சூழ்ச்சிகளுக்காக பிசாசுகளால் வெல்லப்பட்டுள்ளன என்பது சோகத்துடனும் மீண்டும் மிகுந்த சோகத்துடனும் [வலியுறுத்தப்பட வேண்டும்]. இந்த வெற்றி பெற்ற, அடிமைப்படுத்தப்பட்ட மற்றும் அடிமைப்படுத்தப்பட்ட இதயங்கள் [பெரும்பான்மையான மனிதர்களுக்குச் சொந்தமானவை] [மோசமான மற்றும் தீய] சாத்தானிய குற்றச்சாட்டுகளின் (வாஸ்வாஸ்) உறைவிடங்களாக மாறிவிட்டன. அவர்கள் மறுமையை விட இவ்வுலகத்தை முன்னுரிமை கொடுத்துள்ளனர். [இதயங்களின் மீது] சாத்தானிய இராணுவத்தின் ஆதிக்கத்திற்கான காரணம் கீழ்த்தரமான ஆத்மாவிலிருந்து காமங்களைப் பின்பற்றுவதாகும். ஷைத்தானின் பிடியும் கட்டுப்பாடும் அகற்றப்பட்டு, தாழ்ந்த சுயத்திலிருந்து ஆசைகளிலிருந்து இதயம் காலியாகி, [அதற்கு பதிலாக] வசித்து கடவுளின் நினைவால் நிரம்பியிருக்கும் போது மட்டுமே அவர்கள் (அதாவது இதயங்களின்) கடவுளிடம் திரும்புவது நிகழ முடியும். தேவதூதர்கள் தெய்வீக நினைவின் மூலம் இருதயத்தின் பள்ளத்தாக்கில் இறங்குகிறார்கள், மேலும் சாத்தான் தனது இராணுவத்துடனும் கூட்டாளிகளுடனும் அதிலிருந்து தப்பி ஓடுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

ஜாபிர் இப்னு ஸுபைதாது அல்-அத்வி கூறினார், "நான் அலா இப்னு ஸியத் (ஒரு பெரிய ஞானவாதியு) இதயத்தில் பிறந்த தீய எண்ணங்கள் (ஷைத்தானிய குற்றச்சாட்டுகள்) குறித்து புகார் செய்தேன்". அவர் கூறினார்: "திருடர்கள் வீட்டிற்குள் நுழைவதைப் போன்றது. வீட்டில் ஏதாவது இருந்தால், திருடர்கள் அதை அவர்களுடன் எடுத்துச் செல்வார்கள், எதுவும் இல்லையென்றால், அவர்கள் தோல்வியடைந்து [வெறுங்கையுடன்] திரும்ப வேண்டியிருக்கும்". இந்த உதாரணத்தின் மூலம், அலா இப்னு ஸியத் தாழ்ந்த ஆத்மாவிலிருந்து ஆசைகள் இல்லாத இதயத்தில் சாத்தான் நுழைவதில்லை என்று தெரிவித்தார். எனவே, சர்வ வல்லமையுள்ள இறைவன் கூறுகிறார்:

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

إِنَّ عِبَادِى لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَٰنٌ

"என் அடியார்கள் மீது உனக்கு எவ்வித அதிகாரமும் இல்லை" என்று கூறினார். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 17, வசனம் 65)

கீழ்மட்ட ஆத்மாவின் ஆசைகளுக்கு அடிபணிந்து நடக்கும் ஒரு நபர், கடவுளின் அடியார் அல்ல, மாறாக ஆசைகளின் அடியார் ஆவார். அல்லாஹ் வேறொரு இடத்தில் கூறுகிறான்:

أَفَرَءَيْتَ مَنِ ٱتَّخَذَ إِلَٰهَهُۥ هَوَىٰهُ

"தாழ்ந்த ஆத்மாவின் ஆசைகளால் கடவுளை உருவாக்கிய ஒருவரின் நிலையை நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்களா?" (குர்ஆன், அத்தியாயம் 45, வசனம் 23)

தாழ்ந்த ஆத்மாவிலிருந்து தங்கள் ஆசைகளுக்கு அடிபணிந்தவர்கள், அவர்களிடமிருந்து கடவுளை உருவாக்கியுள்ளனர் என்று இந்த வசனத்தில் நமக்கு மிகத் தெளிவாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது.

ஷைத்தானிடமிருந்து பாதுகாக்கும் வழி: அம்ர் பின் அல்ஆஸ் (ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எனக்கும், என் பிரார்த்தனைகளுக்கும் இடையில் ஷைத்தான் வருகிறான் (வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நான் குர்ஆன் ஓதும்போது, ஷைத்தான் என் மனதையும் இதயத்தையும் அல்லாஹ் அல்லாத விஷயங்களில் சிக்கலாக்குகிறான்). அவர் பதிலளித்தார்:

ذالک شیطان یقال له خنزب' فاذا احسسته فتعوذ بالله منه واتفل عن یسارک ثلاثا

"அது 'கின்ஸாப்' என்று அழைக்கப்படும் சாத்தான். நீங்கள் அதை உணர்ந்தால், அவரிடமிருந்து அல்லாஹ்விடம் பாதுகாவல் தேடுங்கள்; உங்கள் இடதுபுறத்தில் மூன்று முறை துப்புங்கள்" என்று கூறினார்கள். (இந்த நூல் *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* நபித்துவ தோழி அம்ர் இப்னு அல்-ஆஸின் அதிகாரத்தைப் பற்றி அறிவிக்கிறது).

அம்ர் இப்னு அல் ஆஸ் (ரலி) அவர்கள் இந்த முறையைப் பின்பற்றியபோது, புகார் தீர்க்கப்பட்டது என்று கூறினார்கள். இந்த மரபுகளிலிருந்து சாத்தானிடமிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள ஒரே ஒரு வழி மட்டுமே உள்ளது என்றும், அது தெய்வீக நினைவு (*திக்ர்)* என்றும் அறியப்படுகிறது. இந்த நினைவுகூர்தலுடன், சாத்தானின்

ஆத்துமா ஆழ்ந்து போய், அவன் தன் எல்லா சூழ்ச்சிகளிலும் தோல்வியடைகிறான். கடவுளின் நினைவின் காரணமாக சாத்தான் தப்பி ஓடுவதற்கு ஒரு அறிவார்ந்த காரணம் என்னவென்றால், வேறு ஏதாவது அதில் நுழையும் போது மட்டுமே இருதயம் சாத்தானின் குற்றச்சாட்டுகள் இல்லாமல் இருக்கும். ஏனென்றால், ஒரு எண்ணம் இதயத்தில் வரும்போது, முன்பு இருந்ததை நிலைத்து நிற்காது. எனவே, இதயத்தை வேறு ஏதாவது ஆக்கிரமிப்பது சாத்தானிய குற்றச்சாட்டை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும், இருப்பினும், இதயத்தில் ஒரு புதிய சிந்தனையின் வடிவத்தில் மறைமுகம் பிறக்கவும் வாய்ப்புள்ளது. தெய்வீக நினைவு மட்டுமே சாத்தானால் அதன் முன்னிலையில் எதையும் செய்ய முடியாது. ஒவ்வொரு விஷயத்திற்கும் சிகிச்சை அதற்கு நேர்மாறாக செய்யப்படுகிறது என்பது ஒரு விதி. சாத்தானிய குற்றச்சாட்டுகளுக்கு நேர்மாறானது, *சாத்தானிடமிருந்து பாதுகாப்பதற்காக நாம் பின்வருமாறு சொல்வது போல், ஒருவரின் சொந்த சக்தி மற்றும் வலிமையின் பாசாங்குகளை நிராகரிப்பதன் மூலம் கடவுளிடம்* (இஸ்தி'ஆதா) அடைக்கலம் தேடுவதாகும்:

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم ولا حول ولا قوة إلا بالله العلي العظيم

"சபிக்கப்பட்ட ஷைத்தானிடமிருந்து நான் கடவுளிடம் அழக்கல் தேடுகிறேன். (யாவரையும்) வல்லமையும், வல்லமையும் மிக்கவனுமாகிய அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருமில்லை.

பக்தியுள்ள பயபக்தியும், பயபக்தியும், அல்லாஹ்வுக்கு பயபக்தியும், தேவ நினைவு மேலோங்கி இருப்பவர்களும் தான் ஷைத்தானிடமிருந்து தங்களைத் தாங்களே பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும். சாத்தான் தன் சூழ்ச்சிகளால் அவர்களை வெல்ல விரும்புகிறான், ஆனால் அவர்கள் கடவுளுடைய நினைப்பின் வல்லமையால் அவனைத் தோற்கடிக்கிறார்கள். கடவுள் கூறுகிறார்:

إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْاْ إِذَا مَسَّهُمْ طَـٰٓئِفٌ مِّنَ ٱلشَّيْطَـٰنِ تَذَكَّرُواْ فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ

"பக்தியுள்ள பயபக்தியும், பயபக்தியும், தேவனுக்கு பயப்பதியும் உடையவர்கள், சாத்தானிடமிருந்து ஒரு குற்றச்சாட்டு அவர்களுக்கு வரும்போது, உடனடியாக தெய்வீக நினைவில் ஈடுபடுகிறார்கள், இந்த தீய சம்பவத்தால் திடுக்கிட்டு விழித்தெழுப்பப்படுகிறார்கள். " (குர்ஆன் அத்தியாயம் 7, வசனம் 201)

கீழே உள்ள வசனத்தின் விளக்கத்தில்:

مِن شَرِّ ٱلْوَسْوَاسِ ٱلْخَنَّاسِ

"[நான் கடவுளிடம் அடைக்கலம் தேடுகிறேன்] ஷைத்தானின் குற்றச்சாட்டுகளின் தீமையிலிருந்து." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 114, வசனம் 4)

முஜாஹித் (குர்ஆன் விளக்கவுரையில் நிபுணத்துவம் பெற்ற நபிதத் தோழர் அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (அல்லாஹ்) இன் சிறந்த மாணவர்) சாத்தான் தனது நிழலை இதயத்தின் மீது வீசுகிறான் என்று கூறினார்; இதயமுள்ள ஒருவர் கடவுளின் பெயரை நினைவுகூரும்போது ["*அல்லாஹ்*" இது கடவுளின் ஒரே தனிப்பட்ட பெயர், அதே நேரத்தில் "கடவுள்" என்பது அவரைக் குறிக்க ஒரு மொழி குறிப்பிட்ட பொதுவான சொல் மற்றும் ஒவ்வொரு மனித மொழியும் "கடவுள்" என்பதற்கு அதன் சொந்த சமமான பொதுவான சொல் உள்ளது] பின்னர் அவன் (ஷைத்தான்) பின்வாங்கி சுருங்கி உட்கார்ந்து கொள்கிறான்; மனிதன் அவனை மறந்து விட்டால், அவன் (ஷைத்தான்) இருதயத்தின் மீது விரிந்து கொள்கிறான். கடவுளின் நினைவிற்கும் சாத்தானின் குற்றச்சாட்டுக்கும் இடையிலான முரண்பாடு பகல் வெளிச்சத்திற்கும் இருளுக்கும் இடையில் இருப்பதைப் போல அல்லது பகலுக்கும் இரவுக்கும் இடையில் இருப்பதைப் போலவே மிகவும் பெரியது, அதாவது ஒன்று வரும்போது, மற்றொன்று அதன் இருப்பை நிறுத்திவிடுகிறது. பின்வரும் புனித [தெய்வீக] வசனம் அதே முரண்பாட்டைக் குறிக்கிறது:

ٱسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ ٱلشَّيْطَٰنُ فَأَنسَىٰهُمْ ذِكْرَ ٱللَّهِ

"ஷைத்தான் அவர்கள் மீது தன் முழு கட்டுப்பாட்டையும் நிறைவேற்றிவிட்டான்; மேலும் அல்லாஹ்வை நினைவு கூறுவதை அவர்களை மறக்கச் செய்துள்ளான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 58, வசனம் 19)

அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து கூறுகிறார்கள்:

ان الشيطان واضع خرطومه على قلب ابن آدم فان هو ذكر الله تعالى خنس
وان نسى الله تعالى التقم قلبه

"ஷைத்தான் தன் வாலை ஆதமின் மகனின் இதயத்தின் மீது வைத்திருக்கிறான். எவரேனும் அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்கின்றால்,

அவன் விலகிச் செல்கிறான்; எவரேனும் அல்லாஹ்வை மறந்து விட்டால், அவனுடைய இருதயத்தை அவன் விழுங்கிவிடுகிறான். (இப்னு அபி அத்-துன்யா, அபூ யலா *மற்றும்* இப்னு ஆதி ஆகிய *ஹதீஸ்* தொகுப்புகளில் *இந்த விவரிப்பு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது*).

இப்னு வதா (ரலி) அவர்கள் கூறுகையில், ஒரு மனிதன் நாற்பது வயதை அடைந்து, தன் பாவங்களிலிருந்து மனந்திரும்பாத போது, சாத்தான் தன் கையை முகத்தின் மீது நகர்த்தி, "இரட்சிப்பை ஒருவனின் விதியாக பெறாத இந்த அழகான முகத்தை நான் எவ்வளவு வணங்குகிறேன்" என்று கூறுகிறார். காமங்களும் சோதனைகளும் [மனித] மாம்சத்துடனும் இரத்தத்துடனும் சிதறிக் கிடந்ததைப் போலவே, சாத்தான் ஒருவனுடைய நரம்புகளில் இரத்தத்துடன் சுற்றி வருகிறான், இருதயத்தை எல்லா பக்கங்களிலிருந்தும் சூழ்ந்திருக்கிறான். எனவே நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ان الشيطان يجري من بني آدم مجرى الدم فضيقوا مجاريه بالجوع

"சாத்தான் மனித உடலில் இரத்தத்துடன் சுற்றுகிறான்; ஆகவே அவனுடைய பாதைகளை பசியால் சுருக்குங்கள் (அதாவது, உண்ணாவிரதம் மற்றும் ஆடம்பரமான மற்றும் அதிகப்படியான உணவு மற்றும் பானம் தொடர்பான காமங்களில் ஈடுபடாததன் மூலம்)".

[சாத்தானுடைய] பத்திகளைக் குறைக்க அறிவுறுத்தப்பட்டது, ஏனெனில் பசி காமங்களை முடிவுக்குக் கொண்டுவருகிறது மற்றும் சாத்தான் காமங்கள் மூலம் உடல்களில் நுழைகிறான் மற்றும் இரத்தத்தில் சுழலத் தொடங்குகிறான், குறிப்பாக இதயத்தைச் சுற்றி நான்கு திசைகளிலிருந்தும் (அனைத்து பக்கங்களிலும்) ஏனெனில் காமங்களின் மையம் இதயம் மட்டுமே. சாத்தான் நான்கு திசைகளிலிருந்தும் தாக்கினான் என்பதற்கான ஆதாரம் இந்த வசனத்தில் காணப்படுகிறது, இதில் மேன்மையான, கடவுள், சாத்தானின் நாவில் விவரித்துள்ளார்:

لَأَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِرَٰطَكَ ٱلْمُسْتَقِيمَ ﴿١٦﴾

ثُمَّ لَءَاتِيَنَّهُم مِّنۢ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ وَمِنْ خَلْفِهِمْ وَعَنْ أَيْمَٰنِهِمْ وَعَن شَمَآئِلِهِمْ

"உமது மீது சத்தியம் செய்கிறேன் (கடவுளே!) "நிச்சயமாக நான் அவர்களுக்காக உம்முடைய நேரான வழியில் உட்காருவேன்; பின்னர் அவர்களுக்கு முன்னும், அவர்கள் பின்புறத்திலிருந்தும், அவர்கள்

வலப்புறத்திலிருந்தும், அவர்கள் இடப்புறத்திலிருந்தும் அவர்களைத் தாக்குவேன்" (என்றும் கூறினார்). (குர்ஆன், அத்தியாயம் 7, வசனம் 16-17)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் கூற்றின்படி, [சாத்தானி] குற்றச்சாட்டுகள் (மனிதர்களை எதிர்கொள்ளும் பல்வேறு விஷயங்கள் தொடர்பானவை) அவரது வற்புறுத்தல்கள் மூலம் இதயத்திற்கு ஏற்படும் அச்சங்கள். ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஒரு பிசாசு இருக்கிறது என்று ஒரு தீர்க்கதரிசன நூலில் (ஹதீஸ்) குறிப்பிடப்பட்டுள்ளதால் இந்த அச்சங்கள் யாரும் இல்லாமல் இல்லை; [மனிதர்கள் அவனை எப்படி நடத்துகிறார்கள் என்பதன் அடிப்படையில்] வேறுபாடு இருந்தால், அது ஒரு சிலர் ஷைத்தானை எதிர்க்கிறார்கள், [சிலர்] அவனுக்கு அடிபணிகிறார்கள்.

ஷைத்தான் என்றால் என்ன? இங்கே சிலர் சாத்தானின் இயல்பு பற்றி கேள்விகளை எழுப்பலாம் "அவனுக்கு ஒரு நுட்பமான உடல் இருக்கிறதா அல்லது உடல் இல்லையா?", "அவன் ஒரு உடலாக இருந்தால், அவன் எப்படி மனித உடலுக்குள் நுழைந்து [இரத்த ஓட்டம் மூலம்] நரம்புகளில் சுற்றிவிடுகிறான்?" சாத்தானின் இயல்பும் யதார்த்தமும் வெளிப்புற அறிவுடன் தொடர்புடையவை அல்ல. இப்படிப்பட்ட கேள்விகளை எழுப்பும் நபரின் உவமை, ஒரு பாம்பு யாருடைய உடலில் ஊடுருவிச் செல்கிறது, அதை வெளியே எடுக்க வேண்டும் என்று கவலைப்படாமல், அதன் வடிவம், நிறம், நீளம் மற்றும் அகலம் பற்றிய கதைகளில் ஈடுபடுகிறார். இது தூய அறியாமை. ஷைத்தான் உங்களுக்குப் பகைவன்; அவனுடைய பகைமை திறந்த வேதத்தைப் போன்று தெளிவாகத் தெரிகிறது. நீங்கள் ஒரு வீரமான போராட்டத்தை நடத்துவதிலும், அவருக்கு எதிராக போராடுவதிலும் மும்முரமாக இருக்க வேண்டும். அவர் உங்கள் உடல், இதயம் மற்றும் நரம்புகளுக்குள் ஒளிந்து கொண்டிருக்கிறார். அவரை வெளியேற்றுவது பற்றி நீங்கள் கவலைப்பட வேண்டும். மகத்துவமிக்க அல்லாஹ் தன் வேதத்தில் (குர்ஆன்) தனது பகைமையை பல முறை குறிப்பிட்டுள்ளான். அவர் கூறினார்:

إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَٱتَّخِذُوهُ عَدُوًّا ۚ إِنَّمَا يَدْعُوا۟ حِزْبَهُۥ لِيَكُونُوا۟ مِنْ أَصْحَٰبِ ٱلسَّعِيرِ

"நிச்சயமாக ஷைத்தான் உங்களுக்கு பகைவனாக இருக்கின்றான்; ஆகவே அவனை உங்கள் பகைவனாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அவர் தனது கூட்டத்தை [தீய மற்றும் தீமைக்கு] அழைக்கிறார், இதனால் மக்கள் நரகவாசிகளாக மாறுவார்கள் [தன்னுடன் அதிக எண்ணிக்கையிலான

மனிதர்களை நரகத்திற்கு அழைத்துச் செல்வது அவரது ஒரே நோக்கம்]. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 35, வசனம் 6)

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَـٰبَنِىٓ ءَادَمَ أَن لَّا تَعْبُدُوا۟ ٱلشَّيْطَـٰنَ ۖ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

"ஆதமுடைய மக்களே! (அதாவது, ஆரம்பம் முதல் இறுதி வரை ஒட்டுமொத்த மனிதகுலம்) சாத்தானை வணங்க வேண்டாம் என்று நான் உங்களுக்கு அறிவுரை கூறவில்லையா [அவரது கட்டளைகள், தீய தூண்டுதல்கள் மற்றும் உங்கள் தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டு நல்வாழ்வுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் எல்லாவற்றையும் பற்றிய தீய தூண்டுதல்கள் மற்றும் குற்றச்சாட்டுகள் மூலம்]? நிச்சயமாக அவன் உங்களுக்கு பகிரங்கமான பகைவனாக இருக்கின்றான்" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 36, வசனம் 60)

மனிதன் இந்த எதிரியிடமிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும், இந்த எதிரி எங்கிருந்து வந்தான், அவனுடைய வம்சாவளி மற்றும் நிறம் என்ன என்று கேட்கக்கூடாது. ஒருவர் கேட்க வேண்டும் என்றால், இந்த எதிரி எவ்வாறு தாக்குகிறார், அவரிடம் என்ன வகையான ஆயுதங்கள் உள்ளன, மற்றும் தனது எதிரியை (அனைத்து மனிதகுலத்தையும்) அடிமைப்படுத்த அவர் என்ன உத்திகளை செயல்படுத்துகிறார் என்று கேட்க வேண்டும்? எதிரியின் (சாத்தானுடைய) ஆயுதங்கள் கீழ்த்தரமான ஆசைகளாகும் என்றும், இந்த ஆசைகள் மூலம் அவனுக்குள் புகுத்தப்பட்ட சக்தியின் மூலம், அவன் உடலின் ராஜ்யம் மற்றும் ஆட்சியில் ஆழமாக நுழைகிறான் என்றும் இது முன்பு விளக்கப்பட்டுள்ளது. குற்றச்சாட்டுகள் மற்றும் தீய தூண்டுதல்களின் உத்திகள் மூலம், அவர் பலவீனமான நம்பிக்கை [மற்றும் தீர்மானம்] மக்களை தோற்கடிக்கிறார். சாத்தானின் தாக்குதல்களைத் தடுப்பதற்கான உத்திகளும் விளக்கப்பட்டுள்ளன, மேலும் சாத்தானின் ஆவிகளையும் லட்சியங்களையும் விரக்தியடையச் செய்து, போர்க்களத்திலிருந்து தப்பிக்க அவனை கட்டாயப்படுத்தும் ஆயுதம் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. சாமானியர்கள் சாதாரண மக்கள், அறிஞர்கள் (ஸ்காலஸ்டிக் இறையியலாளர்கள்) கூட அதை விட அதிகமாக அறிய அனுமதிக்கப்பட மாட்டார்கள். சாத்தானின் இருப்பு மற்றும் குணங்களின் யதார்த்தத்தை அங்கீகரிப்பது ஞானவாதிகளுக்கு சொந்தமானது ("*ஆரிஃபீன்*" அல்லது புனிதர்கள் மற்றும் கடவுளை அறிந்தவர்கள்). இந்த மக்கள் மறைவான அறிவில் ("*இல்ம் அல்-முகாஷாஃபா" அல்லது* ஆன்மீக திறப்புகள் பற்றிய அறிவு) மூழ்கியுள்ளனர்.

இதயத்தில் நிகழும் *கடந்து செல்லும் எண்ணங்களின் வகைகள்* (கவாதிர்): அவை மூன்று வகைப்படும்: முதலாவதாக, நல்லதை அழைக்கும் மற்றும் அழைக்கும் எண்ணங்கள். இத்தகைய எண்ணங்களை எந்த தயக்கமும் இல்லாமல் இல்ஹாம் அல்லது தெய்வீக உத்வேகம் என்று குறிப்பிடலாம். இரண்டாவதாக, தீமையை நோக்கி அழைக்கும் எண்ணங்களை கடந்து செல்பவர்கள் [அல்லது எதிர்மறையான, மனச்சோர்வு மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் விஷயங்கள்]. இத்தகைய எண்ணங்களை எந்த சந்தேகமும் இல்லாமல் சாத்தானிய குற்றச்சாட்டுகள் மற்றும் வற்புறுத்தல்கள் (*வாஸ்வாசா) என்று குறிப்பிடலாம்*. மூன்றாவதாக, தெய்வீக ஏவுதலுக்கும் சாத்தானின் குற்றச்சாட்டுக்கும் இடையில் இருப்பவர்கள், அவை தேவதூதரிடமிருந்தோ அல்லது சாத்தானிடமிருந்தோ வந்தவையா என்பதை உறுதியாகக் கூற முடியாது, ஏனெனில் சாத்தானின் ஏமாற்றத்தின் ஒரு வடிவம் தீமையை நல்லது என்று முன்வைப்பதாகும். இரண்டையும் வேறுபடுத்துவது மிகவும் கடினம். பெரும்பாலான மக்கள் இந்த ஏமாற்றத்திற்கு இரையாகி அதனால் அழிக்கப்படுகிறார்கள். உதாரணத்துக்கு, சாத்தான் ஒரு அறிஞரிடம் (ஸ்காலஸ்டிக் இறையியலாளர்) ஆலோசனையின் வழியில் சொல்கிறான், "ஜனங்களைப் பாருங்கள்! அறியாமை அவர்களை அழிவுக்கு தள்ளுகிறது, அலட்சியம் அவர்களை அழிவுக்கு நெருங்குகிறது. அவர்கள் நரகத்தின் விளிம்பை நெருங்கிவிட்டனர், தெய்வீக கோபம் அவர்களை மூடப் போகிறது. உங்கள் அருமையான அறிவுரைகள் மற்றும் அறிவார்ந்த சொற்பொழிவுகள் மூலம் அவர்களை அழிவிலிருந்து காப்பாற்றுவதற்காக இந்த கடவுளின் அடியார்கள் மீது நீங்கள் கருணை காட்டவில்லையா? தெளிவான நுண்ணறிவுகள், ஆழமான புரிதல்கள், மற்றவர்களின் துன்பங்களுக்காக அனுதாபப்படும் இருதயம் போன்ற [பெரிய] குணங்களை தேவன் உங்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறார். உங்கள் பேச்சு கவர்ச்சிகரமானது, உங்கள் பேச்சு [சொற்பொழிவுகள்] பிரபலமானது, உங்கள் வார்த்தைகளில் விசுவாசத்தின் ஒளி உள்ளது. அல்லாஹ்வின் இந்த அருட்கொடைகளுக்கு நீங்கள் ஏன் நன்றி கெட்டவர்களாக இருக்கிறீர்கள்? உங்கள் நன்றிகெட்டிற்காக நீங்கள் [கடவுளால்] தண்டிக்கப்படக்கூடாது, நீங்கள் இறுதியில் அவரது கோபத்தை சம்பாதிக்கிறீர்கள், மேலும் அறிவைப் பரப்புவதற்கும் மக்களை கடவுளிடம் அழைக்கும் உங்கள் திறமைகள் ஒரு தண்டனையாக உங்களிடமிருந்து பறிக்கப்படலாம்". சாத்தான் தொடர்ந்து இந்த மற்றும் பிற ஒத்த அறிவுரைகளை பல முறை

அறிவுறுத்துகிறான், ஒரு அறிஞரின் இதயம் அவற்றால் பாதிக்கப்படாமல் விடப்படுவதில்லை, இறுதியில் ஒருவர் பிரசங்கங்களை வழங்கும் துறையில் அடியெடுத்து வைத்து, ஒருவரின் தனிமையிலிருந்து மக்கள் கூட்டத்திற்கு செல்கிறார். இந்த போனிட்டில், சாத்தான் ஒருவரை ஏமாற்றுகிறார் [மேலும்] ஆலோசனை வழங்குபவர் மற்றும் மக்களை உற்சாகப்படுத்துபவர் அழகாக இருக்கும்வரை, நன்றாக உடை அணிந்து, நன்றாக பேசும் வரை இருதயங்களை பாதிக்காது என்று ஒருவரிடம் சொல்கிறான். ஒருவன் இந்த [சாத்தானிய] ஏமாற்றத்தில் நுழைகிறான், படிப்படியாக ஒரு நிலைக்கு கொண்டு வரப்படுகிறான், அங்கிருந்து ஆடம்பரம், ஆணவம், சுய நீதி, புகழ் மற்றும் அதிகாரத்திற்கான ஆசை ஆகியவை பிறக்கின்றன, மேலும் இந்த நபரைத் தவிர மற்ற அனைவரும் தாழ்ந்தவர்களாகவும் தாழ்ந்தவர்களாகவும் தோன்றுகிறார்கள். சாத்தான் நன்மை என்ற போர்வையில் தீமையின் பல ஆதாரங்களை எவ்வாறு உருவாக்கினான் என்பதைக் கவனியுங்கள், இந்த ஆலோசனைகள் அனைத்தும் அறிஞருடன் நேர்மையாக இருந்ததை அடிப்படையாகக் கொண்டவை, அவர் ரகசியமாக ஒருவரை அழிவுக்கு இழுத்துச் சென்றார். இந்த ஏழை [சந்தேகத்திற்கு இடமில்லாத] அறிஞர் அல்லது போதகர் வார்த்தைகளில் ஞானத்தின் முத்துக்களைப் பரப்புகிறார், ஒருவரின் நோக்கம் நல்லது என்று நினைக்கிறார், இருப்பினும் இதயம் [மக்களிடையே] புகழ் மற்றும் பிரபலத்திற்கான போராட்டத்தில் மும்முரமாக உள்ளது. ஒருவன் தன் முயற்சி பலனளிக்கும் என்றும், மறுமையில் தனக்கு ஓரளவு அந்தஸ்து கிடைக்கும் என்றும் நினைக்கிறான்.

மரபுகளின்படி, சபிக்கப்பட்ட சாத்தான் ஒரு மனிதனின் வடிவத்தில் இயேசு (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "லா *இலாஹா இல்லல்லாஹ்"* அல்லது "கடவுளைத் தவிர வேறு கடவுள் இல்லை" என்று சொல்லும்படி கேட்டார். அதற்கு ஈஸா அவர்கள், "இது உண்மையாக இருந்தாலும், நீர் என்னிடம் இதைச் சொல்லச் சொன்னதால் நான் இதைச் சொல்ல மாட்டேன்" என்று கூறினார். இயேசு மறுத்ததற்கான காரணம் என்னவென்றால், நல்ல காரியங்களைச் செய்ய சாத்தானின் வற்புறுத்தல்கள் ஆபத்துகளும் பொறிகளும் இல்லாமல் இல்லை, மேலும் நன்மையின் மூலம் சாத்தானின் பொறிகள் மதிப்பிட முடியாதவை. இவற்றின் மூலம், அந்த அறிஞர்கள் அனைவரும் (அறிவார்ந்த இறையியலாளர்கள் மற்றும் போதகர்கள்), வழிபாட்டாளர்கள், உலகத்தை தவிர்ப்பவர்கள், ஆன்மீக பயணிகள் மற்றும் தாராள மனப்பான்மையாளர்கள் எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் வெளிப்படையான தீமையை விரும்பாதவர்கள், மேலும், அவர்கள் பாவங்களைச் செய்ய ஒப்புக்கொள்ளாதவர்கள்.

சாத்தானின் ஏமாற்றுகளின் சில உதாரணங்கள் மூன்றாவது தொகுதியில் [கஸாலியின் *மகத்தான படைப்பு "இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்"* அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி"] ஆணவம் மற்றும் சுய ஆணவம் பற்றிய புத்தகத்தில் வழங்கப்படும், கடவுள் எனக்கு உயிர் கொடுத்தால், அதே தலைப்பில் "தல்பீஸ் இப்லிஸ்" என்ற தலைப்பில் ஒரு புத்தகத்தை எழுத திட்டமிட்டுள்ளேன்" (பிசாசின் வற்புறுத்தல்கள் மற்றும் பொறிகள்). ஒவ்வொரு இடத்திலும், நாட்டிலும், தேசத்திலும், ஒவ்வொரு நபரும் பிசாசின் வற்புறுத்தல்களுக்கும் பொறிகளுக்கும் பலியாகிறார். குறிப்பாக, அவர் (சாத்தான்) [மத] நம்பிக்கைகள் மற்றும் இறையியல் சிந்தனைப் பள்ளிகள் (மதாஹிப்) பற்றி மக்களை சிக்க வைப்பதில் அனைத்து எல்லைகளையும் மீறிவிட்டார். இப்போது நன்மையும் அறமும் ஒரு சடங்கு விஷயமாக மட்டுமே மாறிவிட்டது. மனிதர்கள் தங்கள் ஒவ்வொரு எண்ணத்தையும் நோக்கத்தையும் நிறுத்தி, அவற்றில் உள்ள அனைத்து நல்ல மற்றும் கெட்ட அம்சங்களையும் ஆராய்ந்து [அவற்றைச் செயல்படுத்துவதற்கு முன்பு], அந்த எண்ணம் மற்றும் நோக்கம் ஒரு சாத்தானிய குற்றச்சாட்டு அல்லது தெய்வீக உத்வேகமா என்பதை தீர்மானிக்க வேண்டும் மற்றும் முடிந்தவரை இடைநிறுத்தி, அவர்களின் சிந்தனை மற்றும் மதிப்பீடு (மன மற்றும் அறிவுசார் திறன்கள்) அனைத்து திறன்களையும் பயன்படுத்த வேண்டும், ஏனெனில் இது அறிவின் அகலம் இல்லாமல் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை, இறைவன் கூறியுள்ளபடி, நுண்ணறிவு மற்றும் பயம், பயபக்தி மற்றும் பயம் (தக்வா) ஆகியவற்றின் ஆழம்:

إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ إِذَا مَسَّهُمْ طَٰٓئِفٌ مِّنَ ٱلشَّيْطَٰنِ تَذَكَّرُوا۟ فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ

"சாத்தானிடமிருந்து ஒரு எண்ணம் [அல்லது குற்றச்சாட்டு] ஏற்படும்போதெல்லாம், [கடவுளின் நீதியான ஊழியர்கள்] தெய்வீக நினைவில் ஈடுபடுகிறார்கள், அதைக் கண்டு திடுக்கிடுகிறார்கள், இது [அவர்களுக்கு உண்மையில் என்ன நடக்கிறது என்பதைப் பற்றி] அவர்களின் கண்களைத் திறக்கிறது." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 7, வசனம் 201)

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இந்த சூழ்நிலைகளில், அவர்கள் (நீதிமான்கள்) தங்கள் இதயங்களை ஆராய்ந்து, அவர்களின் உள் ஒளி அறியாமையின் இருளிலிருந்து அவர்களை வெளியே எடுக்கிறது. "*காஷ்ஃப்*" (விழிப்பு நிலையில் ஆன்மீக வெளிப்பாடு) மற்றும் நுண்ணறிவு (*பசீரா) ஆகியவற்றுடன்*, அனைத்து சிக்கல்களும் ரகசியங்களும் அவிழ்க்கப்படுகின்றன. பக்தி பயபக்தி, பயபக்தி மற்றும் கடவுளின் மீதான பயம் இல்லாத ஒரு நபர், தாழ்ந்த ஆத்மாவிலிருந்து ஒருவரின்

ஆசைகளால் அழுத்தம் கொடுக்கப்பட்டு, சாத்தானின் ஏமாற்றத்தை நல்லது என்று கருதி ஏற்றுக்கொண்டு, அறியாமலேயே அழிவின் பாதையில் பயணிக்கத் தொடங்குகிறார். அத்தகையவர்களைப் பற்றி குர்ஆன் பின்வருமாறு கூறுகிறது:

وَبَدَا لَهُم مِّنَ ٱللَّهِ مَا لَمْ يَكُونُوا۟ يَحْتَسِبُونَ

அவர்கள் கற்பனைக்கு அப்பாற்பட்ட அல்லாஹ்விடமிருந்து ஒரு விஷயத்தை அவர்கள் காண்பார்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 39, வசனம் 47)

சாத்தானின் ஏமாற்றத்தைப் பற்றிய அறிவைப் பெறுவது ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் தனிப்பட்ட முறையில் கடமையானது: வெளிப்புற விஷயங்களைப் பற்றிய அறிவில் (வெளிப்புற அறிவு அல்லது "*இல்ம் முஆம்லா*"), முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், தாழ்ந்த சுயத்தின் ஏமாற்று (*நஃப்ஸ்*) மற்றும் சாத்தானின் தந்திரம் குறித்து விழிப்புணர்வுடன் இருப்பதும் அறிந்திருப்பதும் ஆகும் இது ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் கடமையானது, ஆனால் மக்கள் இந்த கடமையை நிறைவேற்றுவதில் அலட்சியமாகவும் அலட்சியமாகவும் உள்ளனர், மேலும் அத்தகைய அறிவைப் பெறுவதில் மும்முரமாக உள்ளனர் சாத்தானுக்கு [மக்கள் மீது] தனது பிடியை தக்க வைத்துக் கொள்ள ஒரு வாய்ப்பை வழங்கும் குற்றச்சாட்டுகள் மற்றும் தூண்டுதல்களை (சாத்தானிடமிருந்து வாஸ்வாஸ்) தூண்டுங்கள். அவனுடைய பகைமையையும், அத்தகைய அறிவைப் பெறுவதில் ஈடுபடுவதன் மூலம் அவரிடமிருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான வழிகளையும் அவர்கள் மறந்துவிடுகிறார்கள். ஏராளமான குற்றச்சாட்டுகள் மற்றும் தூண்டுதல்களில் இருந்து விடுபடுவதற்கான ஒரே வழி அத்தகைய எண்ணங்களின் கதவை மூடுவதுதான். அத்தகைய எண்ணங்கள் அல்லது உணரப்பட்ட ஆபத்துகளின் கதவுகள் (அல்லது "*கவாதிர்*" என்று குறிப்பிடப்படுகின்றன, ஏனெனில் அவை மனிதனின் உள் பாதுகாப்பு மற்றும் பாதுகாப்புகள் கீழே இருக்கும்போது மற்றும் அவற்றைப் பற்றி அலட்சியமாக இருக்கும்போது அவை இதயத்தில் திணிக்கப்படுகின்றன) வெளிப்புறத்தில் உள்ள ஐந்து புலன்கள் மற்றும் காமங்கள் மற்றும் உள்நாட்டில் உலக சிக்கல்கள். ஒரு சிறிய வீட்டில் தனிமையை ஏற்றுக்கொள்வது, ஐந்து [வெளிப்புற] புலன்களின் பாதைகளை மூடுகிறது. உறவினர்களிடமிருந்தும், செல்வத்திலிருந்தும் விலகி இருப்பது, காமம் மற்றும் உலக அன்பைக் குறைக்கும். இந்த

சூழ்நிலையில் [அனைத்து உள் மற்றும் வெளிப்புற கதவுகளும் மூடப்பட்டிருக்கும்போது], எண்ணங்களின் கதவுகள் மட்டுமே திறந்திருக்கும், ஆனால் அவை தேவனின் நினைவின் பாதுகாப்புடன் பாதுகாக்கப்படலாம். சில நேரங்களில் இந்த எண்ணங்கள் காவலரைக் கடந்து இதயத்திற்குள் வெற்றிகரமாக பதுங்க முடியும். அப்படி நடந்தால், இந்த "திருடனுக்கு" எதிராக ஒரு தீவிர போராட்டம் தேவைப்படுகிறது. இந்த [தீவிரமான உள் ஆன்மீக] போராட்டம் ஒருபோதும் முடிவதில்லை, மாறாக ஒருவரின் வாழ்க்கையின் கடைசி மூச்சு வரை தொடர்கிறது. ஏனென்றால், ஒரு உயிருள்ள நபர் சாத்தானிடமிருந்து ஒருபோதும் தப்பிக்க முடியாது, அவர் எப்போதும் பதுங்கியிருந்து தாக்குதல் மற்றும் தாக்குதல் நிலையில் [உன்னிப்பாக] ஒரு வாய்ப்பு கிடைத்தவுடன் [உன்னிப்பாக] கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார். இந்த எதிரிக்கு (சாத்தான்) எதிராக எல்லா நேரங்களிலும் எச்சரிக்கையாக இருப்பது இன்றியமையாதது. சில நேரங்களில், ஒருவர் இந்த எதிரியை அடிமைப்படுத்த முடியும் மற்றும் ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் மூலம் அவருக்கு ஒரு அடியை ஏற்படுத்துகிறார், ஆனால் இந்த தோல்வி நிரந்தரமானது அல்ல, தற்காலிகமானது மட்டுமே. சாத்தானுக்கு வாய்ப்பு கிடைத்தவுடன், அவன் மீண்டும் தாக்குகிறான். இரத்தம் நரம்புகளில் சுழலும் வரை, சாத்தானுக்கு எதிரான போராட்டத்தைத் தொடர்வது இன்றியமையாதது. இருதயத்தின் "பரிசுத்த நகரத்தின்" கதவுகள் ஒருவரின் வாழ்நாள் முழுவதும் சாத்தானுக்காக எப்போதும் திறந்தே இருக்கும், அவை ஒருபோதும் மூடப்படுவதில்லை. இவை காமங்கள், கோபம், பொறாமை, பேராசை மற்றும் பேராசை ஆகியவற்றின் கதவுகள், அவை விரைவில் விளக்கப்படும். நகர நுழைவாயில்கள் திறந்திருக்கும்போது, எதிரி விழிப்புடன் இருக்கும்போது, [ஆன்மீக] போராட்டம் மற்றும் விழிப்புணர்வின் மூலம் மட்டுமே நகரத்தை பாதுகாக்க முடியும். ஒரு நபர் ஹஸன் அல்-பஸ்ரி (ரலி) அவர்களிடம், "ஓ அபூ சயீத்! ஷைத்தான் தூங்கிக்கிறானா?" அதற்கு அவர், "அவர் தூங்கிவிட்டால், நமக்கு சில நிமிடங்கள் அமைதியும் ஆறுதலும் கிடைக்காது?" என்று பதிலளித்தார். விசுவாசமுள்ள ஒரு ஊழியரால் சாத்தானிடமிருந்து தப்பிக்க முடியாது என்றாலும், சாத்தானின் வல்லமையை பலவீனப்படுத்துவதன் மூலம் ஒருவன் அவனைத் தோற்கடித்து, அவனுக்கு எதிராக தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும். முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ان المومن ينضى شيطانه كما ينضى احدكم بعيره فى سفره

"விசுவாசமுள்ள ஊழியக்காரன் உங்கள் பயணங்களில் உங்கள்

ஒட்டகங்களைக் கொண்டு சாத்தானை மெலிந்தவனாகவும் பலவீனமாகவும் ஆக்குகிறான்". (இந்த நல்லுரை *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *முஸ்னத் அஹ்மத்* நபித்துவ தோழர் அபூ ஹுரைராவின் அதிகாரத்தைப் பற்றி அறிவிக்கிறது).

அப்துல்லாஹ் பின் மஸூத் (ரலி) அவர்கள் முஃமின்களின் ஷைத்தான் பலவீனமானவன் என்று கூறினார்கள். கைஸ் பின் அல்-ஹஜ்ஜாஜ் (ஒரு பெரிய ஞானவாதி) கூறினார்: "நான் உங்களுக்குள் நுழைந்தபோது, நான் ஒரு ஒட்டகத்தின் அளவு மற்றும் வலிமையைப் போல இருந்தேன், இப்போது நான் ஒரு பறவையைப் போல இருக்கிறேன் என்று என் ஷைத்தான் என்னிடம் சொன்னான்". அதற்கான காரணத்தை அவரிடம் கேட்டேன். அதற்கு அவர், "கடவுளை நினைப்பதன் மூலம் என் உடலை உருக்கி விடுகிறீர்கள்" என்று பதிலளித்தார். எப்படியிருந்தாலும், பக்தியுள்ள பயபக்தி, பயபக்தி மற்றும் கடவுளுக்கு பயம் (*தக்வா)* உள்ளவர்களுக்கு, சாத்தானின் கதவுகளை மூடுவது, அவர்களை விழிப்புடன் கண்காணிப்பது, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், வெளிப்புற கதவுகளை மூடுவது மற்றும் பாவம் மற்றும் தீமைக்கு ஒருவரை அழைக்கும் தெளிவான வழிகளைத் தணிப்பது கடினம் அல்ல. இருப்பினும், அவர்களும் சாத்தானின் சிக்கலான முறைகளால் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள், மேலும் அவருக்கு எதிராக தங்களை தற்காத்துக் கொள்ள முடியவில்லை, ஏனெனில் சாத்தான் ரகசியமாக அழைக்கிறான் மற்றும் தீமையை நோக்கி நன்மையின் கதவுகள் வழியாக அவர்களை அழைத்துச் செல்கிறான்.

சவாலின் மகத்தான விஷயம் என்னவென்றால், சாத்தான் இதயத்திற்குள் நுழைய பல கதவுகள் உள்ளன, அதே நேரத்தில் தேவதூதர் நுழைவதற்கு ஒரே ஒரு கதவு மட்டுமே உள்ளது. [இதயத்தின்] இந்த ஆழ்நிலை தேவதூத கதவு சாத்தானின் எண்ணற்ற கதவுகளின் முன்னிலையில் சந்தேகத்திற்குரியதாகிறது. இந்த கதவுகள் (இதயத்திற்குள் நுழைவாயில்கள்) தொடர்பாக, ஒரு மனிதன் ஒரு இருண்ட இருண்ட இரவில் ஒரு காட்டின் வழியாக பயணிக்கும் ஒரு பயணியைப் போன்றவன், எண்ணற்ற கடினமான மற்றும் கடினமான பாதைகள் வெளிப்படும் ஒரு குறிப்பிட்ட இடத்தில் நிற்கிறார், அது ஒருவர் முன்னேறவும் இலக்கை அடையவும் உதவும் என்று குழப்பமளிக்கிறது. எண்ணற்ற மற்றும் தெளிவற்ற பாதைகளில் இருந்து சரியான பாதையைத் தேர்ந்தெடுப்பது இரண்டு வழிகளில் செய்யப்படலாம்: முதலாவது புத்திசாலித்தனம் மற்றும் நுண்ணறிவுடன்; இரண்டாவதாக சூரிய ஒளி. இந்த விஷயத்தில், பக்தியுள்ள பயபக்தி, பயபக்தி மற்றும்

கடவுளின் பயம், புத்திசாலித்தனம் மற்றும் நுண்ணறிவு, [தெய்வீக] வேதத்தின் அறிவு மற்றும் தீர்க்கதரிசன வழி (சுன்னா) ஆகியவற்றைக் கொண்ட இதயம் சூரிய ஒளிக்கு சமம். சூரியனின் ஒளி இலக்கை நோக்கி சரியான பாதையைக் கண்டுபிடிக்க உதவுவதைப் போலவே, [தெய்வீக] வேதத்தின் அறிவின் ஒளி மற்றும் தீர்க்கதரிசன வழி (*சுன்னத்)* ஒருவரை இலக்கை நோக்கி வழிநடத்துகிறது, இல்லையெனில் ஷைத்தானின் பாதைகள் எண்ணற்றவை, அவற்றிலிருந்து பாதுகாப்பது மிகவும் கடினம். அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸூத் (ரலி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள், ஒருமுறை நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு கோட்டை வரைந்து, "இது அல்லாஹ்வின் வழி" என்று கூறினார்கள். அதன் பிறகு, அவர் அந்த [முதல்] கோட்டின் வலது மற்றும் இடது பக்கமாக பல்வேறு கோடுகளை வரைந்து, "இவையும் பாதைகள், ஆனால் இவை ஒவ்வொன்றிலும், அந்த பாதையில் நடக்க மக்களை அழைக்கும் ஒரு பிசாசு உள்ளது". அதன் பிறகு அவர் பின்வரும் வசனத்தை ஓதினார்:

وَأَنَّ هَٰذَا صِرَٰطِى مُسْتَقِيمًا فَٱتَّبِعُوهُ ۖ وَلَا تَتَّبِعُوا۟ ٱلسُّبُلَ

"இதுவே என் நேரான வழியாகும்; இது எந்தத் குறையும் இல்லாததும், கடவுளிடம் நேர்மையாக வழிநடத்துகிறது. எனவே, இந்த பாதையில் நடந்து செல்லுங்கள், மற்ற பாதைகளில் நடக்க வேண்டாம். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 6, வசனம் 153)

அவர் (ஸல்) அவர்கள் பல்வேறு கோடுகளை நேரான பாதையைச் சுற்றி வரையப்பட்ட பாதைகள் என்று குறிப்பிட்டனர் (*ஸீரத் அல்-முஸ்தகீம்).* இந்த தீர்க்கதரிசன விவரிப்பிலிருந்து சாத்தானிய பாதைகள் மிகுதியாக இருப்பதை ஒருவர் அறிவார். இந்த பாதைகளில் இருந்து, சாத்தான் அறிஞர்களை (அறிவார்ந்த இறையியலாளர்கள்), பக்தியுள்ளவர்கள், கீழ்மட்டத்திலிருந்து ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்தியவர்கள், பாவங்களின் வாழ்க்கையிலிருந்து விலகி இருப்பவர்களை அதன் மூலம் ஏமாற்றுவதன் மூலம் அழைக்கும் ஒரு பாதை உள்ளது. இப்போது இந்த பாதைகளில் [ஏமாற்றத்தின்] ஒரு பாதை குறிப்பிடப்படும், மனிதன் அறியாமலும் கண்ணுக்குத் தெரியாமலும் நடக்கத் தொடங்குகிறான். இந்த சம்பவம் ஒரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பில் (*ஹதீஸ்) குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது*. இறைத்தூதர் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் இஸ்ரவேல் மக்களைச் சேர்ந்த ஒரு துறவியை (உலக ஆசைகள் அனைத்தையும் மறுத்து தனிமையில் தெய்வீக வழிபாட்டு நபர்) குறிப்பிட்டுள்ளார், அவரது நகரத்தில், சாத்தான் ஒரு பெண்ணின் கழுத்தை நெரித்தான், பின்னர் அவளுடைய குணப்படுத்துதல் அந்த துறவியுடன் உள்ளது என்ற எண்ணத்தை அவரது

குடும்ப உறுப்பினர்களின் இதயத்தில் வைத்தார். அவர்கள் அவளை துறவிக்கு அழைத்து வந்தனர், அவர் [அந்த சூழ்நிலையைச் சமாளிக்க] முற்றிலும் மறுத்துவிட்டார், ஆனால் துறவி அவளை குணப்படுத்த வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படும் வரை அவர்கள் தொடர்ந்து வலியுறுத்தினர். அதன் பிறகு, சாத்தான் துறவியின் இருதயத்தில் வேசித்தனம் பற்றிய எண்ணங்களை தூண்டத் தொடங்கினான், மேலும் அவர் விபச்சாரம் செய்யும் வரை அநாகரீகமாக நடந்துகொள்ள தூண்டினான், அவள் கர்ப்பமானாள். சாத்தான் பின்னர் அவப்பெயர் மற்றும் அவமானத்தின் பயத்தை ஏற்படுத்தி, [அவரது குற்றத்தின்] ரகசியத்தை மறைக்க துறவியின் இதயத்தில் அவளது கொலையை மறைத்தார், பின்னர் அவர் எப்படியாவது அவளுடைய குடும்பத்திற்கு அவளுடைய இயற்கையான மரணத்தை உறுதிப்படுத்த முடியும். இதைத்தான் அவர் செய்தார். சாத்தான் பின்னர் துறவிக்கு எதிரான தனது செயல்களைத் தொடர்ந்தார், மேலும் அவமானத்திற்கு பயந்து அவளை கர்ப்பமாக்கிய பிறகு துறவி அவளைக் கொன்றார் என்று சிறுமியின் குடும்பத்தின் இதயத்தில் புகுத்தினார். அவர்கள் துறவிக்கு வந்து அவளைப் பற்றி விசாரித்தனர். சிறுமி உடல்நிலை சரியில்லாமல் இருப்பதாகவும், அவள் உடல்நலக்குறைவு காரணமாக இறந்துவிட்டதாகவும் சாத்தான் தனது இதயத்தில் புகுத்திய அதே பதிலை துறவி கொடுத்தார், ஆனால் அவர்கள் அவரை நம்பவில்லை, அவரை கைது செய்ய விரும்பினர். பின்னர் சாத்தான் துறவியிடம் நடந்தது அனைத்தும் அவரது சொந்த சூழ்ச்சியால் ஏற்பட்டது என்று கூறினார், ஏனெனில் அவர் தான் அவளை கழுத்தை நெரித்தவர், அவளை (துறவி) அவரிடம் அனுப்புமாறு அவளுடைய பெற்றோரை வற்புறுத்தியவர், அவன்தான் அவளை (துறவி) விபச்சாரம் செய்து கொல்ல தூண்டியவர், இப்போது அவர் (துறவி) அவருக்கு வணக்கம் செலுத்துவதன் மூலம் அந்த சூழ்நிலையில் இருந்து வெளியேற உதவ முடியும். துறவி அவரிடம் எப்படி அவருக்குக் கீழ்ப்படிவது என்று கேட்டார் (சாத்தான்). அவனுக்கு முன்பாக இரண்டு முறை வணங்குவதன் மூலம் சூழ்நிலையிலிருந்து விடுபட முடியும் என்று சாத்தான் அவனிடம் சொன்னான். பின்னர் துறவி சாத்தானுக்கு முன்பாக வணங்கினார். அப்பொழுது சாத்தான் இவ்வாறு கூறி, "உனக்கு நான் ஒன்றும் செய்ய முடியாது; உன்னைப் பற்றி எனக்கு என்ன தெரியும்?" அத்தகையவர்களைப் பற்றி அல்லாஹ் பின்வருமாறு கூறியிருக்கிறான்:

كَمَثَلِ ٱلشَّيۡطَٰنِ إِذۡ قَالَ لِلۡإِنسَٰنِ ٱكۡفُرۡ فَلَمَّا كَفَرَ قَالَ إِنِّي بَرِيٓءٞ مِّنكَ

"ஷைத்தானுக்கு உதாரணம் என்னவென்றால், அவன் முதலில்

மனிதர்களிடம் (அல்லாஹ்வை) நிராகரிக்கச் சொல்கிறான். பின்னர் ஒருவன் நிராகரிக்கும்போது, ஷைத்தான் கூறுகிறான், "அந்த மனிதனுக்கும் எனக்கு எந்தத் தொடர்பும் இல்லை" என்று கூறுகிறான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 59, வசனம் 16)

சாத்தான் தனது ஏமாற்றுகளால் துறவியை எவ்வாறு கட்டாயப்படுத்தினான், அவனது உத்தரவுகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து மகத்தான பாவங்களைச் செய்ய (கபாயர்) கட்டாயப்படுத்தினான் என்பதைக் கவனியுங்கள். குணப்படுத்த [சாத்தானின் அறிவுரையின்படியும், வற்புறுத்தலும்] அவன் செயல்படாமல் இருந்திருந்தால், அவன் விபச்சாரம் செய்து பின்னர் கொலை செய்திருக்க மாட்டான். வெளிப்படையாக, குணப்படுத்துவதற்கான ஆலோசனை நல்லது, அதில் தீமை பொதிந்திருக்கும் என்று யாரும் கற்பனை செய்திருக்க முடியாது. ஆயினும்கூட, சாத்தானின் மூலோபாயம் நல்ல மற்றும் உன்னதமான முயற்சிகளின் பாதையில் தீமையைக் கண்டுபிடிப்பதாகும், மேலும் அவர் ஒருவரை தீமையின் பாதையில் வைத்தவுடன், இரட்சிப்பின் அனைத்து பாதைகளும் மூடப்படும் வரை அவர் ஒருவரை ஒரு தீமையிலிருந்து மற்றொன்றுக்கு இழுக்கிறார், மேலும் மனிதன் அவ்வாறு செய்ய விரும்பாமல் தீமையின் பாதையில் பயணிக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளார். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் பின்வரும் கூற்றில் இதே பொருளை அர்த்தப்படுத்துகிறார்கள்:

من حام حول الحمى يوشك ان يقع فيه

"மேய்ச்சல் நிலத்தைச் சுற்றிச் செல்பவர் [கவனக்குறைவாக] அதில் நுழையும் அபாயத்தில் இருக்கிறார் [எனவே, அதில் விழுவதற்கான சாத்தியத்தைத் தவிர்ப்பதற்கு தீமைக்கு அருகில் செல்வதைத் தவிர்ப்பது அவசியம்]." (இந்த விவரிப்பு *ஹதீஸ்* தொகுப்புகளான *ஸஹீஹ் புகாரி மற்றும் ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* நபித்துவ தோழர் நௌமான் பின் பஷீர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தைப் பற்றி தெரிவிக்கிறது).

இருதயங்களுக்குள் சாத்தானின் நுழைவு

இருதயம் ஒரு கோட்டையைப் போன்றது, சாத்தான் ஒரு எதிரியைப் போன்றவன், அவன் அதை ஆக்கிரமித்து அதன் உடைமையாக்க விரும்புகிறான். கோட்டையை எதிரிகளிடமிருந்து பாதுகாக்க ஒரே ஒரு

வழி உள்ளது, இது கோட்டைக்குள் நுழைவதை சாத்தியமாக்கும் நுழைவாயில்கள் மற்றும் பாதைகளைப் பாதுகாப்பது. இந்த நுழைவாயில்களைப் பற்றி கூட அறியாதவர், அத்தகையவர் எப்படி அவற்றைக் காக்க முடியும், அவற்றின் வழியாக எதிரி நுழைவதைத் தடுக்க முடியும்? எனவே, இதயத்தை சாத்தானிடமிருந்து பாதுகாப்பது கட்டாயமாகும், மாறாக ஒவ்வொரு புத்திசாலித்தனமான மற்றும் வயது வந்த நபருக்கும் தனிப்பட்ட முறையில் கடமையானது (*ஃபர்த் அய்ன்),* மேலும் தனிப்பட்ட முறையில் கடமையை அடைவதற்கான வழிமுறையாக இருக்கும் அனைத்தும் கட்டாயமாகும். ஏனென்றால், ஷைத்தான் தன் நுழைவதற்கான பாதைகளை அறியாமல் [இதயத்தில்] பிரவேசிப்பதை தடுக்க முடியாது. அதனால்தான், இந்த பாதைகளை அறிவதும் அவசியம். இந்த நுழைவாயில்கள் மற்றும் பாதைகள் வெளிப்புற புலன்கள் மூலம் உணரக்கூடியவை அல்ல, மாறாக அவை தனிநபர்களின் உள் குணாதிசயங்கள் அல்லது குணங்கள். சாத்தான் இந்த குணாதிசயங்களையே [இருதயங்களில்] நுழைவதற்கு தன் வழிமுறையாகப் பயன்படுத்துகிறான். இந்த பண்புகள் எண்ணிக்கையில் பெரியவை, எனவே சாத்தானின் படைகளின் பெரிய கூட்டங்கள் இருக்கும் சில நுழைவாயில்கள் மட்டுமே பின்வருமாறு குறிப்பிடப்படும்:

கோபம் மற்றும் காமம்: கோபம் மற்றும் காமம் ஆகிய இருதயத்தின் இரண்டு பெரிய நுழைவாயில்கள் வழியாக புத்தி சிதறுகிறது. புத்திசாலித்தனமான படை பலவீனமடையும் போது சாத்தானின் படை [இதயத்தை] தாக்குகிறது. மனிதன் கோபத்திற்கு இரையாகும்போது, ஒரு குழந்தை பந்துடன் விளையாடுவது போல சாத்தான் ஒருவனுடன் விளையாடுகிறான். ஒரு வழக்கின்படி, ஷைத்தான் நபி மூஸா (மூஸா (ஸல்) அவர்களைச் சந்தித்து, "மூஸாவே! அல்லாஹ் உங்களை நபித்துவ நிலைக்கு நியமித்துள்ளான், அவருடன் பேசும் கௌரவத்தை உங்களுக்கு வழங்கியிருக்கிறான். நானும் கடவுளின் படைப்புதான். நான் ஒரு பாவத்தை செய்துவிட்டேன் (ஸுஜூது செய்யும்படி ஷைத்தானுக்கு கட்டளையிட்ட போது) நான் பாவம் செய்து, நான் பாவம் செய்ய விரும்புகிறேன். என் சார்பாக கடவுளிடம் பரிந்து பேசுங்கள், என் மனந்திரும்புதலை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள்". மூஸா (ஸல்) அவருக்காக பரிந்து பேசுவதாக வாக்குறுதி அளித்தார். பின்பு மோசே சீனாய் மலைக்குச் சென்று கடவுளிடம் பேசினார். பின்னர் அவர் (மலையிலிருந்து இறங்கி) வந்த போது, அல்லாஹ் கூறினான்: "மூஸாவே! நம்பிக்கையைத் திருப்பித் தருங்கள்!" மூஸா (ஸல்) அவர்கள், "இறைவா! உம்முடைய அடியார் இப்லீஸ் தான் செய்த பாவத்தின் மீது

வருத்தப்படுகிறான்; தயவு செய்து அவரது மனந்திரும்புதலை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்" என்றார். மூஸா (ஸல்) அவர்களுக்கு வஹீ அறிவித்தது: "மூஸாவே! உங்கள் வேண்டுகோள் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டது! ஆதமின் கல்லறைக்கு ஸுஜூது செய்யுமாறு இப்லிஸிடம் கூறுவீராக. மூஸா (ஸல்) அவர்கள் இந்த தெய்வீக கட்டளையை சாத்தானிடம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதைக் கேட்ட சாத்தான் கோபத்தால் பிரகாசித்து, "ஆதாம் உயிரோடு இருந்தபோது நான் அதற்கு முன்பாக வணங்கவில்லை, இப்போது அவன் இறந்த பிறகு நான் அவனுக்கு முன்பாக வணங்குவேனா? இருப்பினும், என் சார்பாக கடவுளுக்கு பரிந்து பேசியதற்காக நான் உங்களுக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன், அந்த [தயவு] காரணமாக, இப்போது என் மீது உங்களுக்கு உரிமை உண்டு. அந்த உரிமையை நிறைவேற்றுவதற்காக, நீங்கள் என்னை மூன்று சந்தர்ப்பங்களில் நினைவுகூர்ந்தால், நான் உங்களுக்கு தீங்கு செய்ய முடியாது என்று உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்: முதலாவதாக, கோபத்தின் போது என் ஆத்துமா உங்கள் ஆத்துமாவில் உள்ளது, என் கண் உங்கள் கண்ணுக்குள் உள்ளது. நான் உடலின் ஒவ்வொரு நரம்பிலும் இரத்தத்தைப் போல சுற்றி வருகிறேன், எனவே கோபத்தின் போது என் மீது கவனம் செலுத்த மறக்காதீர்கள். மனிதனுக்கு கோபம் இருக்கும்போது, நான் மூக்கில் ஊதுகிறேன், பின்னர் அவர் என்ன செய்கிறார் என்ற உணர்வை இழக்கிறார். இரண்டாவதாக, போர் நேரத்தில் மனிதன் ஒரு போர் முனையில் ஒரு எதிரிக்கு எதிராக போராட விரும்பும்போது, போரில் போராடும் எண்ணத்தை கைவிட்டு, அதிலிருந்து ஓட வைக்கும் பொருட்டு ஒருவரின் வீடு, மனைவி மற்றும் குழந்தைகளை நினைவூட்டுகிறேன். மூன்றாவதாக, மஹ்ரெம் அல்லாத ஒரு பெண்ணுடன் ஒருபோதும் தனியாக உட்கார வேண்டாம் (அவர் தாய், மாமியார், பாட்டி, மகள், பேத்தி, சகோதரி, மருமகள் அல்லது அத்தை போன்ற அவரது தடைசெய்யப்பட்ட உறவினர்களில் இருந்து அல்ல என்பதால் அவருக்கு திருமணம் செய்து கொள்ளக்கூடியவர்). நான் ஆண் மற்றும் பெண்ணின் இதயங்களுக்கு இடையில் ஒரு தூதராக மாறுகிறேன், ஒருவருக்கொருவர் இதயத்தில் மற்றவரைப் பற்றி மறைமுகமாக இருக்கிறேன். அவர்கள் இருவரும் பாவத்தின் உபத்திரவத்தில் (ஃபிட்னா) ஈடுபடும் வரை நான் அதைத் தொடர்ந்து செய்கிறேன் ".

பேராசை மற்றும் பொறாமை: கோபம், காமம், பேராசை ஆகிய மூன்று சந்தர்ப்பங்களில் சாத்தான் மூன்று உள் குணங்களை சுட்டிக்காட்டினான். ஏனென்றால், போரிலிருந்து தப்பிப்பது உலக உடைமைகள் மற்றும் செல்வத்தின் பேராசை காரணமாகும், இறந்த ஆதாமுக்கு ஸுஜூது

செய்யாதது பொறாமையின் காரணமாகும், இது சாத்தானுக்கு [இதயத்திற்குள்] ஒரு பெரிய நுழைவாயிலாகும். ஒரு துறவி (ஞானவாதி) சாத்தானிடம் மனிதர்கள் மீதான தனது ஆதிக்கத்தைக் காட்டும்படி கேட்டார். "நான் மனிதர்களை கோபத்திலும் காமத்திலும் சிக்க வைத்து, அவர்களை முழுமையாகக் கட்டுப்படுத்துகிறேன்" என்று அவர் சொன்னார். சாத்தான் ஒரு துறவிக்கு முன்பாக தோன்றினான், அவர் அவரிடம், "ஆதாமின் பிள்ளைகளில் (மனிதர்கள்) எந்தெந்த குணங்கள் உங்களுக்கு மிகவும் உதவியாக இருக்கும்?" என்று கேட்டார். அவர் பதிலளித்தார்: "கோபத்தின் தீவிரம். எனவே, கோபத்தின் தீவிரத்தால் மனிதன் கொந்தளிக்கும் போது, ஒரு குழந்தை தனது காலால் ஒரு பந்தை உதைப்பது போல நான் திரும்பி ஒருவரை உதைக்கிறேன். இதுவும் சாத்தானின் ஒரு கூற்றுதான்: "ஆதாமின் பிள்ளைகள் (மனிதர்கள்) எப்படி என் மீது கட்டுப்பாட்டைப் பெற முடியும், ஒருவர் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும்போது, நான் ஒருவரின் இதயத்தில் இருக்கிறேன், ஒருவர் கோபமாக இருக்கும்போது, நான் ஒருவரின் தலையில் பறக்கிறேன்". பேராசை அல்லது பேராசை என்பது சாத்தானின் ஒரு பெரிய நுழைவாயிலாகும், ஏனெனில் அது ஒருவரை குருடனாகவும் காது கேளாதவராகவும் ஆக்குகிறது. அதன் பிறகு, ஒருவர் எந்த நல்ல அறிவுரையையும் கேட்கவோ அல்லது நன்மையின் பாதையைப் பார்க்கவோ முடியாது. ஒரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பு கூறுகிறது:

حبك الشيء يعمي ويصم

"ஒரு விஷயத்தின் மீதான உங்கள் அன்பு உங்களை குருடாகவும் காது கேளாதவராகவும் ஆக்குகிறது." (இந்த விவரிப்பு பின்வருமாறு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *அபூ தாவூத்* தீர்க்கதரிசன தோழர் அபூ அல்-தர்தா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்).

நுண்ணறிவின் ஒளியின் மூலம் மட்டுமே, சாத்தானின் நுழைவாயில்களை மனிதன் அறிந்திருக்க முடியும். பேராசை மற்றும் பேராசையின் இருள் நுண்ணறிவின் ஒளியை அடக்கும்போது, சாத்தான் அந்த வாய்ப்பை முழுமையாகப் பயன்படுத்திக் கொண்டு, ஒருவருக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் மற்றும் ஆபத்தான எல்லாவற்றிற்கும் ஆசை மற்றும் பேராசையை ஒருவரின் இருதயத்தில் வைக்கிறார். ஒரு பாரம்பரியத்தின்படி, பாரிய வெள்ளம் வந்தபோது, நபி நூவா (நூஹ் (அவர் மீது சமாதானம் என்று அழைக்கப்படுகிறார்) தனது தேசத்தைச் சேர்ந்த அனைத்து விசுவாச மக்களுடனும் ஒவ்வொரு ஜோடி விலங்குகளுடனும் தனது கப்பலில் ஏறினார். கப்பலில் அந்நியனாக

இருந்த ஒரு முதியவர் உட்கார்ந்திருப்பதைக் கண்டார். அவர் யார் என்று கேட்டார். அவர் சொன்னார்: "உங்கள் தோழர்களின் இதயங்களை அகற்ற வந்தேன். அவர்கள் சரீரங்கள் உன்னோடே இருக்கும்; அவர்கள் இருதயம் என்னோடே இருக்கும். நபி நூஹ் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் பகைவனே! இங்கிருந்து வெளியேறு! உனக்கு இங்கே இடமில்லை." அதற்கு அவர், "ஐந்து காரியங்களால் நான் மக்களை அழிக்கிறேன். நான் உங்களுக்கு மூன்று சொல்கிறேன், ஆனால் இரண்டையும் உங்களுக்குச் சொல்ல மாட்டேன்" என்றார். "நூஹே! அவர் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்பும் மூன்று விஷயங்கள் உங்களுக்கு தேவையில்லை. அவன் உங்களிடமிருந்து எதை மறைத்து வைக்கிறார் என்பதை அவரிடமிருந்து அறிந்து கொள்ளுங்கள்" என்றார். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் இரண்டு விஷயங்களைப் பற்றிக் கேட்டார்கள். அவர் பதிலளித்தார்: "பேராசை மற்றும் பொறாமை. இந்த இரண்டு விஷயங்களும் ஒருபோதும் என்னை ஏமாற்றாது, மக்களை அழிக்கத் தவறாது. பொறாமையின் காரணமாகவே நான் சபிக்கப்பட்டேன் [தெய்வீக கருணையிலிருந்து அகற்றப்பட்டேன்] மற்றும் 'சாத்தான், சபிக்கப்பட்டவன்' என்ற பட்டம் வழங்கப்பட்டது, அது பேராசை, ஏனென்றால் சொர்க்கத்தில் ஒரு மரத்தைத் தவிர மற்ற அனைத்தும் அவருக்கு அனுமதிக்கப்பட்டது, நான் அதன் ஆசையை அவரது இதயத்தில் வைத்தேன், அது அவரை அங்கிருந்து வெளியேற்றியது ".

திருப்தி: ஒருவரின் வயிறு நிரம்பியவரை சாப்பிடுவது, அது அனுமதிக்கப்பட்டதாக இருந்தாலும் (*ஹலால்*) தூய்மையானதாக இருந்தாலும், சாத்தானுக்கு [இதயத்திற்குள்ளே] ஒரு பெரிய நுழைவாயிலாகும், ஏனெனில் அதன் ஆற்றல் மற்றும் புத்துணர்ச்சியூட்டும் விளைவுகள் காமங்கள் மற்றும் காமங்கள் சாத்தானின் ஆயுதங்கள். ஒரு பாரம்பரியத்தின்படி, ஷைத்தான் ஜகரியா நபியின் மகன் யோஹ்யா நபிக்கு முன் தோன்றினான் (ஜகரியாவின் மகன் யஹ்யா என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்) மற்றும் அவனுக்கு [கயிறுகளால் செய்யப்பட்டது] பொறிகள் இருந்தன. யோஹ்வான் நபி (ஸல்) அவர்கள், "இந்த பொறிகள் எதற்காக?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "இவை காமங்கள் மற்றும் காமங்களின் பொறிகள். இவற்றைக் கொண்டு ஆதமின் குழந்தைகளைப் பிடிக்கிறேன்" என்று கூறினார்கள். அவர் கேட்டார்: "எனக்கும் ஏதாவது பொறி இருக்கிறதா?" அதற்கு அவர், "ஆம். நீங்கள் வயிறு நிரம்பிய உணவை உண்கையின் போது, நான் உங்களுக்கு பிரார்த்தனை செய்வதை கடினமாக்குகிறேன்" (என்றும் கூறினார்). அவர் கேட்டார்: "எனக்கு வேறு ஏதாவது உண்டா?" அதற்கு

அவர், "அதைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை" என்று பதிலளித்தார். அதற்கு அவர், "கடவுளின் மீது ஆணையிடுகிறேன், இன்றைக்குப் பிறகு நான் என் வயிறு நிரம்பிய அளவுக்கு சாப்பிட மாட்டேன்" என்று கூறினார். அதற்கு ஷைத்தான், "உங்களைப் போன்ற எந்த முஸ்லிமனுக்கும் நான் எந்தப் பயனும் சொல்ல மாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்கிறேன்" என்று கூறினான் . ஒருவர் வயிறு நிரம்பியபடி சாப்பிடுவதில் ஆறு தீங்குகள் உள்ளன என்று கூறப்படுகிறது: முதலாவதாக, கடவுளின் பயம் இதயத்தில் தங்காது; இரண்டாவதாக, சக மனிதர்கள் மீதும் கடவுளின் படைப்புகள் மீதும் ஒருவர் இரக்கம் காட்டுவதில்லை, ஏனென்றால் ஒருவர் மற்றவர்களை தன்னைப் பற்றி நினைக்கிறார் (ஒருவரைப் போல திருப்திப்படுத்தப்பட்டவர்) மற்றும் பசியின் வேதனையை உணரவில்லை; மூன்றாவதாக, வழிபாடு சுமையானது என்று ஒருவர் உணர்கிறார்; நான்காவதாக, ஒருவர் ஞானத்தின் வார்த்தைகளைக் கேட்கும்போது, ஒருவரின் இதயம் பணிவுடன் உருகுவதில்லை, கேட்கவும் ஏற்றுக்கொள்ளவும் திறன் இல்லை; ஐந்தாவதாக, ஒருவர் ஞானம் மற்றும் ஆலோசனையின் விஷயங்களைச் சொல்லும்போது, அது மற்றவர்களுக்கு எந்த விளைவையும் ஏற்படுத்தாது; ஆறாவதாக, பல்வேறு [உடல் மற்றும் ஆன்மீக] நோய்கள் அதிலிருந்து பிறக்கின்றன.

ஆடம்பரமும் பளபளப்பும்: ஆடம்பரம், பளபளப்பு, வெளிப்படையான நுகர்வு மற்றும் செல்வத்தைக் காண்பிப்பது, கவர்ச்சிகரமானதைக் கண்டறிதல் சாத்தானுக்கு ஒரு நுழைவாயிலாகும். இந்த காட்சி, ஆடம்பரம் மற்றும் பளபளப்பு ஆடைகள், பொருள் உடைமைகள் மற்றும் குடியிருப்புகளில் நிகழ்கிறது. சாத்தான் ஒரு மனிதனின் இதயத்தில் ஆடம்பரத்தையும் பளபளப்பையும் காட்ட வேண்டும் என்ற ஆசையைப் பார்க்கும்போது, அவன் அதை மேலும் தூண்டிவிட்டு, பெரிய கட்டிடங்களின் கனவைக் காண்பித்து, ஒருவரின் வீட்டைச் சுற்றியுள்ள சுவர்கள் உயரமாக இருக்க வேண்டும், வீடு பிரகாசமானதாகவும் நன்கு அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும் இருக்க வேண்டும், ஆடைகள் அழகாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் சவாரி அல்லது போக்குவரத்து விலையுயர்ந்ததாகவும் அலங்கரிக்கப்பட்டதாகவும் இருக்க வேண்டும் என்று ஒருவரை நம்ப வைக்கிறார். அத்தகைய ஆசைகள் இதயத்தில் முழுமையாக வேரூன்றியிருக்கும்போது, இந்த ஆசைகள் ஒருபோதும் இதயத்திலிருந்து பிரிக்கப்படாது என்றும், ஒரு ஆசை மற்றொன்றை உருவாக்கும் என்றும், ஒரு விஷயத்தைப் பெறுவது மற்றொன்றை முடிவில்லாத சங்கிலியில் பெறுவதற்கான கவலைக்கு வழிவகுக்கும், மரணம் வரும் வரை, உலகத்தை விட்டு வெளியேற ஒருவர் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட வேண்டும். தாழ்ந்த சுயத்திலிருந்து

சாத்தானின் ஆசைகள் ஒருவரின் விசுவாசத்திற்கு ஆபத்தானது. சில நேரங்களில், ஆசைகளின் சுடர் அதன் வழிபாட்டாளரை அவநம்பிக்கையின் பாதையில் ("*குஃப்ர்" அல்லது* கடவுளின் நிராகரிப்பு) செல்ல கட்டாயப்படுத்துகிறது. கீழ்த்தரமான ஆத்மாவின் ஆசைகளிலிருந்து இறைவன் நம்மைக் காப்பாற்றுவானாக!

மக்களிடமிருந்து பேராசை மற்றும் எதிர்பார்ப்புகள்: மற்றவர்களிடமிருந்து பேராசை மற்றும் எதிர்பார்ப்புகளும் சாத்தானுக்கு [இருதயத்திற்குள்ளே] ஒரு முக்கியமான நுழைவாயிலாகும். பேராசை [மற்றும் மற்றவர்களிடமிருந்து எதிர்பார்ப்புகள்] இதயத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் போது, சாத்தான் தொடர்ந்து ஒருவரை செயற்கைத்தனம், ஆடம்பரம் மற்றும் காட்சி வைக்க வற்புறுத்துகிறான், ஒருவருக்கு எதிர்பார்ப்புகள் மற்றும் பேராசை உள்ளது. ஒருவரிடமிருந்து எதிர்பார்ப்புகளைக் கொண்ட ஒருவர், ஒருவரின் கடவுளாக மாறுகிறார் மற்றும் எதிர்பார்ப்புகளைக் கொண்டிருக்கிறார், அவர் அல்லது அவள் விரும்பும் ஒருவரின் இதயத்தில் ஒரு இடத்தை உருவாக்க எப்போதும் முயற்சிக்கிறார், அது பொய்கள், ஏமாற்றுதல், காட்டுதல் மற்றும் வற்புறுத்தல் மூலம் இருந்தாலும் கூட. இதன் மிகக் குறைந்த நிலை என்னவெனில், ஒருவர் தான் எதிர்பார்க்கும் ஒருவரைப் புகழ்வதில் மிகைப்படுத்தி, ஒருவரை நன்மைக்கு அறிவுறுத்தும் வேலையைச் செய்ய தயங்குகிறார், ஒருவரை புண்படுத்தாததால் தீமையிலிருந்து ஒருவரைத் தடுக்கிறார். ஒருமுறை ஷைத்தான் அப்துல்லாஹ் இப்னு ஹன்ஸலா (ரலி) முன் தோன்றி, "ஹன்ஸலாவின் மகனே! நான் உங்களுக்கு அறிவுரை கூறப் போகிறேன், எனவே அதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்". அப்துல்லாஹ் இப்னு ஹன்ஸலா கூறினார்கள்: "எனக்கு உங்கள் ஆலோசனை தேவையில்லை". சாத்தான் சொன்னான்: "முதலில் அதைக் கேளுங்கள், அது நல்லது என்றால் அதை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள், அது மோசமாக இருந்தால் அதை நிராகரிக்கவும். ஹன்ஸலாவின் மகனே! அல்லாஹ்வையன்றி வேறு எவரிடமும் பேராசையும், பேராசையும் பொறிந்துள்ள எந்தவொரு கேள்வியையும் கேட்காதீர்கள். மேலும், கோபத்தில் உங்களைக் கட்டுப்படுத்திக் கொள்ளுங்கள், ஏனென்றால் ஒரு வேலைக்காரன் தன்னை கட்டுப்பாட்டை இழக்கும்போது, என்னால் ஒன்றைக் கட்டுப்படுத்த முடிகிறது".

அவசரமும் விடாமுயற்சியின்மையும்: இந்த இரண்டு குணங்கள் அல்லது குணநலன்களும் சாத்தானின் நுழைவு புள்ளிகளாக உள்ளன. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

العجلة من الشيطان والاناة من الله

"அவசரப்படுதல் (அல்லது கவனமாக சிந்திக்காமல் எதையாவது செய்ய அவசரப்படுதல்) சாத்தானிடமிருந்து வந்தது, சிந்திக்க நிறுத்துவது கடவுளிடமிருந்து வந்தது". (இந்த விவரிப்பு பின்வருமாறு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *திர்மிதி* நபித்துவ தோழர் ஸஹல் பின் சாத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்).

கடவுள் கூறுகிறார்:

خُلِقَ ٱلْإِنسَٰنُ مِنْ عَجَلٍ

"மனிதன் அவசரக்காரனாகவே படைக்கப்பட்டுள்ளான்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 21, வசனம் 37)

وَكَانَ ٱلْإِنسَٰنُ عَجُولًا

"மனிதனுக்கு அவசரம் எடுக்கும் விருப்பம் உண்டு." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 17, வசனம் 11)

அல்லாஹ் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் கட்டளையிட்டான்:

وَلَا تَعْجَلْ بِٱلْقُرْءَانِ مِن قَبْلِ أَن يُقْضَىٰٓ إِلَيْكَ وَحْيُهُۥ

"உம்மிடம் வஹீ அறிவு பூர்த்தியாகும் முன் குர்ஆனை ஓதுவதில் அவசரப்படாதீர்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 20, வசனம் 114)

அவசரமாக தெய்வீகத் தடை செய்வதற்கான காரணம் என்னவென்றால், எல்லாவற்றையும் அறிவு, ஆராய்ச்சி மற்றும் விசாரணையுடன் செய்ய வேண்டும், மேலும் விசாரணைக்கு, இடைநிறுத்தம் மற்றும் விவாதம் தேவைப்படுகிறது, அதே நேரத்தில் அவசரம் இடைநிறுத்தம் மற்றும் விசாரணையை அனுமதிக்காது. அவசர காலத்தில், சாத்தான் தன் தீமையை மனிதர்கள் மீது திணிக்கிறான். ஒரு பாரம்பரியத்தின்படி, இயேசு (ஸல்) பிறந்தபோது, அனைத்து பிசாசுகளும் (*ஷயதீன்கள்*) தங்கள் தலைவர் இப்லிஸிடம் சென்று, "இன்று பூமியில் உள்ள அனைத்து சிலைகளும் கீழே விழுந்தன" என்று கூறினார்கள். இப்லிஸ் கூறினார்: "நிச்சயமாக புதிதாக ஏதாவது நடந்துள்ளது. நான் பூமிக்கு போய் பார்க்கப் போகிறேன்" என்றார். இப்லிஸ் பூமியைச் சுற்றி சுற்றித் திரிந்தான், ஆனால் எதையும் பார்க்கவில்லை. ஒரு இடத்தில் சில

தேவதூதர்கள் புதிதாகப் பிறந்த குழந்தையைச் சுற்றி வருவதைக் கண்டார். இப்லிஸ் தன் சமூகத்தாரிடம் சென்று, "இன்றிரவு ஒரு தீர்க்கதரிசி பிறந்தான். இன்று வரை உலகில் நடந்த அனைத்து கர்ப்பங்களும், அவற்றைப் பற்றி நான் அறிந்திருக்கிறேன், பிறப்புகள் என் முன்னிலையில் நடந்துள்ளன. ஆனால் விசித்திரமாக, இந்த பெண்ணின் கர்ப்பத்தைப் பற்றி எனக்குத் தெரியாது, பிறப்பு பற்றி எனக்குத் தெரியாது. இப்போது விக்கிரக வழிபாடு குறித்து விரக்தியடையுங்கள். எனினும், அல்லாஹ்வின் அடியார்களை அவர்களுடைய அவசர காலங்களில் இழிவுபடுத்துவீராக.

செல்வம் மற்றும் பொருள் உடைமைகள்: *திர்ஹாம்கள்* மற்றும் *தினார்கள்* (தங்கம் மற்றும் வெள்ளி நாணயங்கள்), பொருள் உடைமைகள், சொத்துக்கள் மற்றும் சொந்தமான நிலத் துண்டுகள் அனைத்தும் சாத்தானுக்கு [மனித இதயத்திற்குள்] பெரிய நுழைவாயில்கள். தேவைக்கு அதிகமான பொருள் உடைமைகளை வைத்திருக்கும் நபரின் இருதயம் சாத்தானின் உறைவிடம் மற்றும் தேவையான பொருளை மட்டுமே வைத்திருப்பவனுக்கு சுதந்திரமான இருதயம் உள்ளது. ஒரு மனிதன் நூறு தினார்களைப் பெற்றால், இதயத்தில் பல்வேறு ஆசைகள் பிறக்கின்றன. இவற்றில் மிகப்பெரியது இன்னும் நூறு பெறுவதாகும், இது முடிவில்லாத சுழற்சி. ஒருவருக்கு எதுவும் இல்லாதபோது, ஆசை இல்லை, பேராசை இல்லை, தேவை இல்லை. ஒருவன் நூறு *தீனார்களைப்* பெற்றபோது, ஒருவன் தொண்ணூறு தீனாள்கள் தேவைப்பட்டாலும் தன்னை பணக்காரனாக நினைக்கத் தொடங்கினான். நூறு *தீனார்களைப் பெறுவது* ஒருவரிடம் இன்னும் தொண்ணூறு இருந்தால் ஒரு வீடு வாங்கியிருப்பார் என்ற எண்ணம் ஒருவருக்கு ஏற்பட்டது. வீட்டிற்குப் பிறகு, வீட்டுப் பொருட்களின் மேற்பரப்புகளைப் பெற வேண்டிய அவசியம், அதைத் தொடர்ந்து ஆடை அணிதல் மற்றும் வசதியான வாழ்க்கை பிரச்சினைகள் மற்றும் இந்த தேவைகளின் சங்கிலி எப்போதும் விரிவடைந்து வருகிறது. தற்போதுள்ள காரியங்களுக்கு, இல்லாத விஷயங்கள் இன்றியமையாததவையாகிவிடுகின்றன. ஒருவரின் கவலை முடிவடைவதற்கு முன்பே, இன்னொருவர் தொடங்குகிறார், இந்த தேவைகளின் சங்கிலி நரகத்தில் முடிவடைகிறது. தாபித் அல்-பனானி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்: "முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு நபித்துவம் வழங்கப்பட்டபோது, இப்லிஸ் (பிசாசுகளின் தலைவர்) தனது குழுவிடம் கூறினார்: 'இன்று ஒரு புதிய நிகழ்வு நடந்துள்ளது. போய் என்ன நடந்தது என்று பாருங்கள்' என்றான். எல்லா பிசாசுகளும் பூமியைச் சுற்றி பரவின, ஆனால் எதையும் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை, தோல்வியுற்றன.

இப்லிஸ் அவர்களிடம், 'இங்கேயே இருங்கள்! நான் போய் பார்க்கிறேன்' என்றான். அவர் திரும்பி வந்து தம் சீடர்களிடம், 'அல்லாஹ் முஹம்மதுவுக்கு நபித்துவத்தை வழங்கியிருக்கிறான். ஆகவே, அவருடைய நண்பர்களையும், தோழர்களையும் (அவர்களை நேர்வழியிலிருந்து தடுப்பதற்காக) அவர்களைப் பின்தொடருங்கள். பிசாசுகள் பூமியை நோக்கித் திரும்பி, தோல்வியடைந்து திரும்பி வந்து, 'இன்று வரைக்கும் இப்படி ஒரு ஜனத்தை நாங்கள் பார்த்ததில்லை. நாம் அவர்களைத் தவறு செய்தால், அவர்கள் தொழுகைக்கு எழுந்து நிற்கிறார்கள், அதுவே அவர்களுடைய தவறுகளுக்கு மன்னிப்பு கிடைக்கும்" என்று கூறினார்கள். (அதற்கு இப்லீஸ்) "பொறுமையுடன் இருங்கள். சீக்கிரத்தில் அவர்கள் உலகை ஆதிக்கம் செலுத்துவார்கள், பின்னர் நிச்சயமாக நாம் எங்கள் சூழ்ச்சியில் வெற்றி பெறுவோம்" (என்றும் கூறினார்).

ஒரு முறை இயேசு (ஸல்) அவர்கள் ஒரு பாறையில் தலையை வைத்துக் கொண்டு [தரையில்] படுத்திருந்தார் [அதை தலையணையாகப் பயன்படுத்தி] அவரது வறுமை மற்றும் பணிவு நிலையைக் காட்டுகிறது என்று ஒரு பாரம்பரியம் உள்ளது. சாத்தான் கடந்து சென்று, "ஓ இயேசுவே! நீங்கள் உலகத்தின் மீது மிகவும் சாய்ந்திருக்கிறீர்களா?" இயேசு தம்முடைய தலைக்கீழிருந்து அந்தப் பாறையை எடுத்து சாத்தானின் மீது எறிந்து, "இந்தக் கல்லும் இந்த உலகத்தின் எல்லாவற்றையும் உனக்காகத்தான் இருக்கிறது" என்று சொன்னார். இதிலிருந்து எடுக்கப்பட்ட முடிவு என்னவென்றால், ஒரு கல் கூட உலகத்திலிருந்து ஒரு பொருள் சொத்து, சாத்தான் இன்னும் தனது வேலையை [மனிதகுலத்தை தவறான பாதைகளில் தவறாக வழிநடத்தும்] ஒரு கல்லால் செய்ய முடியும். உதாரணமாக, ஒரு நபர் *தஹஜ்ஜுத்* தொழுகைகளுக்காக அதிகாலையில் எழுந்து (ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கு மிகவும் தகுதியான மற்றும் உதவியாக இருக்கும் விடியற்காலைக்கு முந்தைய பிரார்த்தனைகள், சூரிய அஸ்தமனத்திற்கும் விடியற்காலைக்கும் இடையில் இரவு நேரம் மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்கப்படும்போது இரவின் மூன்றாவது பகுதியில் செய்யப்படுகின்றன) மற்றும் பிரார்த்தனைகளில் விழுந்த இடத்திற்கு அருகில் ஒரு கல்லை காண்கிறார். இந்த சூழ்நிலையில், சாத்தான் நிச்சயமாக ஒருவரின் இதயத்தில் சிறிது நேரம் படுத்துக் கொள்ளும்படி நினைப்பான். இந்த படுத்துக் கொள்வது தூக்கத்தின் முன்னறிவிப்பாக இருக்கும், இது *தஹஜ்ஜுத் தொழுகையை* தொழுதுவதைத் தடுக்கும் . கல் இல்லையென்றால், தலையணை இருப்பதைப் பற்றி ஒருவர் நினைத்திருக்க மாட்டார், ஒருவரை தூங்க வழிநடத்த வேண்டிய

அவசியமில்லை, *தஹஜ்ஜுத் தொழுகைகளை* இழந்திருக்க வேண்டும் . [மேற்கூறியவற்றில் காணப்பட்டபடி,] இந்த ஒரு கல்லால் கூட இவ்வளவு சேதம் ஏற்பட்டது, பின்னர் உங்களுக்காக பாடம் கற்றுக்கொள்ளும் நோக்கில், பட்டால் செய்யப்பட்ட வசதியான படுக்கைகள் மற்றும் தலையணைகள் மற்றும் தங்கள் வீடுகளில் வசதியைத் தேடும் அனைத்து பொருட்களையும் வைத்திருக்கும் மக்களின் நிலையைப் பாருங்கள். அத்தகையவரால் தெய்வீக வழிபாட்டின் சுவையை அனுபவிக்க முடியுமா? ஒருவரின் இதயத்தில் எப்போதும் ஆறுதலுக்கான ஆசை இருக்கும்.

வறுமையையும் கஞ்சையும் பற்றிய பயம்: இந்த இரண்டு இழிவான மற்றும் எதிர்மறையான குணங்களும் சாத்தானுக்கு [மனித இருதயத்திற்குள்ளே] இரண்டு பெரிய நுழைவாயில்களாக இருக்கின்றன. கஞ்சம் மற்றும் வறுமை பற்றிய பயம் ஆகியவை கடவுளின் பாதையில் [தொண்டு செயல்களில்] செலவு செய்வதைத் தடுக்கும் இரண்டு எதிர்மறையான அழிவுகரமான [உள்] பண்புகளாகும், மேலும் ஒருவரின் உடைமைகளை பதுக்கி வைத்திருக்க ஒருவரை வற்புறுத்துகின்றன. அத்தகைய மக்களுக்கு வேதனையான விளைவுகளை குர்ஆன் முன்னறிவிக்கிறது:

وَٱلَّذِينَ يَكْنِزُونَ ٱلذَّهَبَ وَٱلْفِضَّةَ وَلَا يُنفِقُونَهَا فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ

"எவர்கள் பொன்னையும் வெள்ளியையும் பதுக்கி வைத்து, அவற்றை அல்லாஹ்வின் பாதையில் செலவு செய்யாமற்போகிறார்களோ, அவர்களுக்கு நோவினை தரும் வேதனையைக் கொண்டு நன்மாராயம் கூறுவீராக. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 9, வசனம் 34)

கைதாமா பின் அப்துர் ரஹ்மான் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மனிதன் என் மீது எவ்வளவு ஆதிக்கம் செலுத்தினாலும், அந்த விஷயங்களில் என் மீது ஆதிக்கம் செலுத்த முடியாத மூன்று விஷயங்கள் உள்ளன. முதலாவதாக, ஒருவரின் சொத்தை நியாயமற்ற முறையில் எடுத்துக்கொள்வது; இரண்டாவதாக, பொருத்தமான வாய்ப்பு மற்றும் தேவை இல்லாமல் செலவழித்தல்; மூன்றாவதாக, செலவழிக்க வேண்டிய இடத்தில் செலவிடாமல் இருப்பது" என்றார். சுஃபியான் அல்-தவ்ரி (ரலி) (ரலி) கூறினார்: "வறுமையின் பயத்தை விட சாத்தானுக்கு பயனுள்ள தந்திரம் இல்லை. ஒரு நபர் வறுமைக்கு அஞ்சத் தொடங்கும் போது, பொய் மற்றும் தவறை நோக்கிய சாய்வு ஒருவருக்குள் பிறக்கிறது. ஒருவன் உண்மையை விட்டு விலகி, கீழ்த்தரமானவர்களிடமிருந்து ஆசைகளை விரும்புகிறான், தன் இறைவனைப் பற்றி தாழ்ந்த

அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருப்பதில் குற்றம் சாட்டுகிறான். கஞ்சத்தனம் பேராசையை வளர்க்கிறது மற்றும் பேராசை மனிதனின் காலடியில் ஒரு சங்கிலியாக மாறுகிறது, இது சந்தைகளிலிருந்தும் பொருட்களை சம்பாதிக்கும் இடங்களிலிருந்தும் வெளியேற அனுமதிக்காது. இந்த சந்தைகள் சாத்தானின் கூடு மற்றும் ஓய்வெடுக்கும் இடங்கள் [ஏனென்றால் ஒருவர் பொருள்முதல்வாதமாக மாறும் போக்கு மற்றும் எந்த ஆன்மீக பரிசீலனைகளையும் அவற்றில் உள்ள உன்னதமான மற்றும் தன்னலமற்ற முயற்சிகளையும் மறந்துவிடும் போக்கு உள்ளது]". அபூ உமாமா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இப்லீஸ் (பிசாசுகளின் தலைவர்) உலகிற்கு வந்தபோது, அவர் அல்லாஹ்விடம் மன்றாடினார்: "இறைவா! உமது கருணையிலிருந்து என்னைத் தூக்கி எறிந்துவிட்டு, இந்த பூமிக்கு என்னைத் தூக்கி எறிந்தீர். தயவு செய்து எனக்காக இங்கே ஒரு வீடு கட்டுங்கள்'. கடவுள் சொன்னார்: 'குளியலறை உங்கள் வீடு'. 'எனக்கு சகவாசம் செய்ய ஒரு இடத்தை ஒதுக்குங்கள்' என்று அவர் கேட்டார். கடவுள் சொன்னார்: 'சந்தைகளும் தெருக்களும் உங்களுடன் பழகும் இடங்கள்'. அதற்கு அவர், 'எனக்கு உணவையும், உணவையும் ஏற்பாடு செய்யுங்கள்' என்று கேட்டார். அதற்கு அதற்கு அல்லாஹ், "என் பெயர் எடுத்துக்கொள்ளப்படாத உங்கள் உணவு இதுவே" என்று கூறினார். அவர் கூறினார்: 'உணவு நியமிக்கப்பட்டுள்ளது; நானும் தண்ணீர் குடிக்கலாமா?" அதற்கு கடவுள், 'போதை மருந்துகளும் போதைப்பொருட்களும் உங்கள் பானங்கள்' என்று பதிலளித்தார். 'தயவு செய்து எனக்கு ஒரு அழைப்பாளரைக் கொடுங்கள்' என்று அவர் கேட்டார். கடவுள் கட்டளையிட்டார்: 'இசைக்கருவிகளிலிருந்து இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுங்கள்'. 'வாசிப்பதிலும் எழுதுவதிலும் உனக்கு என்ன உத்தரவு?' என்று கேட்டார். அதற்கு கடவுள்: 'கவிதைகளைப் படியுங்கள் [நன்மைக்கு அழைப்பில்லை], உடல்களை பச்சை குத்துங்கள்'. அவர் கேட்டார்: 'எனக்கு ஒரு கதை கொடுங்கள்'. அதற்கு கடவுள், 'பொய் என்பது உங்கள் கதை' என்று பதிலளித்தார். அவர் கேட்டார்: 'வேட்டையாடுவதற்கான வலைகளை (பொறிகள்) எனக்கு வழங்குங்கள்'. கடவுள் பதிலளித்தார்: 'எதிர் பாலினத்தவரைப் பின்பற்றுவது வலை [அதாவது, ஒழுக்கக்கேடான மற்றும் ஒழுக்கமற்ற வழிகளில் பின்தொடரப்பட்டால்]'".

மத மதவெறி: இங்கே மத மதவெறி என்று குறிப்பிடப்படுவது ஒருவருக்கொருவர் எதிராக வெவ்வேறு சிந்தனைப் பள்ளிகள் [மற்றும் மதங்களின்] மக்களின் ஆணவம் மற்றும் தப்பெண்ணம். இதற்கு அடிப்படை உண்மை அல்ல, தாழ்ந்த ஆத்மாவிலிருந்து வரும் ஆசைகள்.

மக்கள் தங்கள் எதிரிகளை வெறுக்கிறார்கள் [மத மற்றும் சித்தாந்த வேறுபாடுகள் விஷயத்தில்] அவர்களை இழிவாகப் பார்க்கிறார்கள். இது ஒரு தீமையாகும், இது ஒவ்வொரு வழிபாட்டாளரையும் (அல்லது மதவாதி) மற்றும் பாவிகளையும் ஒரே மாதிரியாக அழிக்கிறது. மக்களை விமர்சிப்பதும், அவர்களிடம் குறைகளைக் கண்டுபிடிப்பதும் பல மிருகக் குணங்களிலிருந்து வரும் ஒரு விலங்கு பண்பைச் சேர்ந்தது. சாத்தான் இந்த கண்டனத்திற்குரிய பண்பை நல்ல ஒன்றாக முன்வைக்கும்போது, ஏற்கனவே அதற்கு நெருக்கமாக இருக்கும் மனித மனோபாவங்கள் அதை ஏற்றுக்கொண்டு, ஒருவர் அதில் முழுமையாக ஈடுபடுகிறார், ஒருவர் சாத்தானுக்குக் கீழ்ப்படிந்தாலும் ஒரு மதப் போராட்டத்தில் ஈடுபடுகிறார் என்ற எண்ணத்தில் மகிழ்ச்சியடைகிறார் [எனவே அதை ஒரு தெய்வீக விஷயமாக நினைக்கிறார்]. மத மற்றும் குறுங்குழுவாத வேறுபாடுகளின் நிலை என்னவென்றால், [எடுத்துக்காட்டாக] ஒரு நபர் அபூபக்கர் (ரலி) (ரலி) அவர்கள் மீது வைத்திருக்கும் அன்பில் மதவெறியைக் கடைப்பிடித்துள்ளார், ஆனால் இந்த அன்பு தூய்மையானதல்ல, மாறாக அது கலப்படம் செய்யப்பட்டு *ஹராம் (* தடைசெய்யப்பட்ட விஷயங்கள்), பொய்கள், பகைமை மற்றும் கடுமையான முரண்பாடு ஆகியவற்றுடன் கலக்கப்படுகிறது. அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் அத்தகைய நபரைக் கண்டால், அவர் தனது நண்பனுக்கு பதிலாக ஒருவரை தனது எதிரியாக அறிவிப்பார். ஏனென்றால், அவருடைய (அபூபக்கர்) நண்பர் அவருடைய வழியைப் பின்பற்றி, அவரது உன்னதமான குணங்களையும் பண்புகளையும் ஏற்றுக்கொண்டு, பயனற்ற பேச்சிலிருந்து ஒருவரின் நாக்கைத் தடுத்து நிறுத்துபவர் ஆவார். அபூபக்ரின் வழி பயனற்ற விஷயங்களைச் சொல்வதைத் தடுப்பதற்காக தனது வாயில் கூழாங்கற்களை வைத்துக் கொள்வார். பயனற்ற மற்றும் தேவையற்ற விஷயங்களைச் சொல்பவர் [அபூ பக்கரை நேசிப்பதாகக் கூறுபவர்], அபூபக்கர் (ரலி) அவர்கள் மீது ஒருவரின் அன்பையும் நட்பையும் கோருவதற்கு ஒருவருக்கு என்ன உரிமை உள்ளது? [மக்களின் மதங்களின் அடிப்படையில் மோதல்கள், சண்டைகள், வெறுப்பு ஆகியவை இவ்வாறு கருதப்படலாம்]

இரண்டாவது நபர் அலி (அலி) மீதான ஒருவரின் அன்பில் மிகைப்படுத்தலின் அனைத்து எல்லைகளையும் தாண்டியுள்ளார், ஒருவர் அவரது (அலி) செயல்கள் மற்றும் உன்னதமான குணத்திற்கு சற்று நெருக்கமாக இல்லாவிட்டாலும், அவர் (கடவுள் அவருடன் மகிழ்ச்சி அடைவாராக) - ஒரு சிறந்த தீர்க்கதரிசன தோழர். அலி (ரலி) தனது *ஆட்சிக் காலத்தில் (*கிலாஃபா) ஒன்றுக்கும் குறைவான *திர்ஹாம்*

ஆடைகளை அணிந்திருந்தார், அதே நேரத்தில் அவரது காதலின் பொய்யான உரிமைகோருபவர் பட்டு ஆடைகளை அணிந்து (மத விதிகளின்படி ஆண்களுக்கு தடைசெய்யப்பட்டவை) சுற்றித் திரிகிறார், அவை தடைசெய்யப்பட்ட (ஹராம்) பணத்தால் செய்யப்பட்டவை. கியாம நாளில், அலி (ரலி) அவர்கள், அத்தகையவர்களை தனது நண்பனாக அல்ல, மாறாக எதிரியாக கருதுவார். ஒருவரின் நண்பரின் அன்பான குழந்தையை ஒருவரின் வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று அடித்து, அவரது தலைமுடியை இழுத்து, அவரது உடலை காயப்படுத்துகிறார், ஆனால் அதையும் கூட, குழந்தையின் பெற்றோருக்கு நேர்மையான நண்பர் என்றும், ஒருவரை மிகவும் நேசிக்கிறார் என்றும் கூறிக்கொண்டே இருப்பாரோ ஒருவரின் நட்பில் உண்மையாக அறிவிக்க முடியுமா? நேர்வழி பெற்ற நான்கு கலீஃபாக்களை (அபூபக்ர், உமர், உஸ்மான், அலி) மற்றும் நபித்துவ தோழர்கள் (அவர்கள் அனைவரிடமும் அல்லாஹ் திருப்தியடைகிறேன்) மற்றும் மார்க்கத்தை அழிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களின் நிலை இதுதான். உடைமைகள், குடும்பம் மற்றும் உறவினர்கள். இந்த மக்கள் தெய்வீக சட்டத்தில் குற்றவாளிகள், அவர்கள் காமங்களின் கத்தரிக்கோலால் அதை துண்டு துண்டாக வெட்டுகிறார்கள், தீர்க்கதரிசன தோழர்கள் மீதான தங்கள் அன்பைக் கோருவதை ஒருபோதும் நிறுத்துவதில்லை, ஆனால் உண்மையில், கடவுள் மற்றும் அவரது நண்பர்களின் கூட்டு எதிரியான சாத்தானுக்குக் கீழ்ப்படிகிறார்கள், சபிக்கப்பட்டவர். இந்த உண்மை மறுமை நாளில் அவர்கள் தங்கள் "நண்பர்கள்" முன்னிலையில் தண்டிக்கப்படும் போது தெளிவாகும். நியாயத்தீர்ப்பு நாளை மறந்துவிடுங்கள், அவர்களைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசன தோழர்களின் கண்ணோட்டத்தையும், இந்த உலகத்தில் அவர்கள் விரும்பும் நபர்களின் வகையையும் அவர்கள் அறிந்தால், அவர்கள் தங்கள் சொந்த நிலையைப் பார்ப்பதன் மூலம் பெரும் வெட்கப்படுவார்கள், மேலும் இந்த பெரிய பக்தியுள்ள மக்களின் பெயர்களை தங்கள் அசுத்தமான நாவுகளில் கொண்டு வரத் துணிய மாட்டார்கள். அபூபக்ர் மற்றும் உமர் (ரலி) அவர்கள் இருவரின் மீதும் ஒருவர் அன்பில் இறந்துவிட்டால், நரகத்தின் நெருப்பு அவருக்கு அருகில் கூட வராது என்று ஷைத்தான் இந்த சீடர்களை நம்ப வைக்கிறது. உஸ்மான் மற்றும் அலி (ரலி) அவர்கள் இருவரையும் நேசிப்பதற்காக அவர்கள் தங்கள் உயிரை தியாகம் செய்தால், அவர்கள் (தங்கள் உலக செயல்களுக்காக) எந்தக் கணக்கும் இல்லாமல் சொர்க்கத்திற்குச் செல்வார்கள் என்று ஷைத்தான் மற்றவர்களுக்கு உறுதியளிக்கிறான்,

ஆனால் உண்மையில் அந்த நாளில் யாருடைய அன்பும் நெருக்கமும் எந்த நன்மையும் அளிக்காது, [இவ்வுலக வாழ்க்கையில்] ஒருவரின் [நன்மை மற்றும் நன்மையான] செயல்கள் மட்டுமே பயனளிக்கும். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தம்முடைய அன்பு மகள் பாத்திமா (ரலி) அவர்களிடம் கூறினார்கள்:

اعملی فانی لا اغنی عنکم من اللہ شیئا

"நற்கருமங்களைச் செய்யுங்கள்; ஏனென்றால் அல்லாஹ்விடமிருந்து நான் உங்களைப் பாதுகாக்க முடியாது. (இந்த விவரிப்பு *ஹதீஸ்* தொகுப்புகளான *ஸஹீஹ் புகாரி* மற்றும் *ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* நபித்துவ தோழர் அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது).

இங்கே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள கீழ்த்தட்டு ஆசைகளைப் பின்பற்றுவதற்கு இது ஒரு உதாரணம். இமாம்கள் ஷஃபாயி, அபு ஹனிஃபா, மாலிக் மற்றும் அஹ்மத் ஆகியோரின் பாரம்பரிய சிந்தனைப் பள்ளிகளுக்கு (அத்துமீறல்கள், மாறுபட்ட சித்தாந்தங்களைத் தடுப்பதற்கும், பாரம்பரிய புரிதலுக்கு இணங்குவதன் மூலம் மிதவாதத்தை உறுதி செய்வதற்கும் வடிவமைக்கப்பட்ட பாரம்பரிய இஸ்லாமிய முறையின் ஒரு பகுதியாக ஆயிரம் ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக சமூகத்தின் பொதுவான ஒருமித்த கருத்தால் பரவலாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது) மற்றும் அவர்களின் தப்பெண்ணத்தில் ஒரு அளவிற்கு செல்லும் மக்களுக்கும் இது பொருந்தும். மற்ற சிந்தனைப் பள்ளிகளில் கீழும் நிச்சயமாகிறது. ஒவ்வொருவரும் தங்கள் சொந்த இமாமின் உண்மைத்தன்மையை உரிமை கோருகிறார்கள் , ஆனால் அவர்களின் உன்னதமான தன்மையைப் பின்பற்றுவதில்லை. நியாயத்தீர்ப்பு நாளில், இந்த பெரிய *இமாம்கள்* தங்கள் சீடர்களிடம் கேட்பார்கள்: "எங்கள் சிந்தனைப் பள்ளிகள் செயல்களால் ஆனவை, சொற்கள் மற்றும் சொற்கள் செயல்களுக்காக அல்ல, எனவே நீங்கள் செயல்களைத் தவிர்த்து, எங்கள் வழிமுறை மற்றும் குணாதிசயத்தை எதிர்த்து, எங்கள் சிந்தனைப் பள்ளிகளைப் பின்பற்றுபவர்கள் என்று தவறான கூற்றுக்களை முன்வைப்பதற்கான காரணம் என்ன?" இது சாத்தானுக்கு ஒரு பெரிய நுழைவாயில் மற்றும் அவரது வருகைக்கு ஒரு பெரிய பாதை

[இதயத்திற்குள்] உள்ளது. பல அறிஞர்கள் (ஸ்காலஸ்டிக் இறையியலாளர்கள்) இந்த வழியில் சாத்தானின் கைகளால் அழிவை அடைந்தனர். கடவுளுக்கு பயப்படாதவர்கள், பேராசை மற்றும் உலகத்தின் மீது சாய்வு கொண்டவர்கள், மதத்தைப் பற்றிய அவர்களின் நுண்ணறிவு பலவீனமாக உள்ளது, மேலும் அவர்கள் [மத போதனைகளையே] பின்பற்றுவதில் அதன் பின்னால் உள்ள உந்து சக்தி நேர்மை [மற்றும் கடவுளிடம் பக்தி] அல்ல, மாறாக மக்களிடமிருந்து பக்தியையும் மரியாதையையும் பெறுவதற்கான விருப்பம். அதனால்தான், அவர்கள் மதவெறியில் ஈடுபட்டு இந்த மதவெறியை நல்லது என்று நினைக்கிறார்கள். இந்த மதவெறி ஒரு சாத்தானின் செயல் என்று அவர்களுக்குத் தெரியாது, ஆனால் ஐயோ, இந்த ஜனங்கள் சாத்தானின் ஏமாற்றுகளையும் சூழ்ச்சிகளையும் அறிந்திருக்கவில்லை, மாறாக அவரது சூழ்ச்சியை நடைமுறையில் செயல்படுத்துவதில் ஈடுபட்டுள்ளனர். சாதாரண மக்கள் அறிஞர்களை (ஸ்காலஸ்டிக் இறையியலாளர்கள்) விமர்சிக்கத் தொடங்கியுள்ளனர், மதத்தின் கொள்கைகள் மறக்கப்பட்டுவிட்டன, மேலும் மத சட்டத்தின் (ஃபிக்ஹ்) நுணுக்கங்களில் கருத்து வேறுபாடுகள் முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த அறிவார்ந்த இறையியலாளர்கள் மற்றவர்களுடன் சேர்ந்து தங்களை அழித்துவிட்டனர். கடவுள் நம்மையும் அவர்களின் மனந்திரும்புதலையும் ஏற்றுக்கொள்வாராக. ஹசன் அல்-பஸ்ரி (கடவுள் அவர் மீது கருணை காட்டட்டும் - ஒரு பெரிய ஞானவாதி மற்றும் துறவி) சாத்தானின் இந்த மேற்கோளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்: "நான் பாவங்களை தேசத்திற்கும் முஹம்மதுவைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கும் (உம்மா) அலங்கரிக்கப்பட்ட மற்றும் அலங்கரிக்கப்பட்ட முறையில் வழங்கினேன், ஆனால் அவர்கள் மனந்திரும்புவதன் மூலம் என் முதுகை முறித்தனர். அதன் பிறகு, அவர்கள் மனந்திரும்பாத பாவங்களை நான் அவர்களுக்கு முன்பாக அலங்கரித்தேன். இந்த பாவங்கள் கீழ்மட்ட சுயத்தின் *(நஃப்ஸ்)* ஆசைகள்". ஷைத்தான் உண்மையையே கூறினான். இந்த விஷயங்களில் அவர்கள் பாவங்களை நோக்கிச் செல்கிறார்கள் என்பது கூட மக்களுக்கு தெரியாது, அப்படியானால் அவர்கள் எப்படி மனந்திரும்புவார்கள்? சாத்தானின் ஒரு பெரிய ஏமாற்று என்னவென்றால், ஒருவர் தனது கடமைகளை மறந்து, அதற்கு பதிலாக கல்வி இறையியல் மற்றும் நம்பிக்கைகளின் [நுணுக்கங்களில்] தொடர்பான பிரச்சினைகளில் இருக்கும் வேறுபாடுகளில் ஈடுபடுகிறார்.

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸூத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒருமுறை சிலர் அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வதில் (திக்ர்) மும்முரமாக இருந்தபோது ஷைத்தான் வந்தான். அவர்கள் தங்கள் கூட்டத்தை விட்டு வெளியேறி அவர்களைத் தடுக்க வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார், ஆனால் அவரது லட்சியங்களில் வெற்றி பெற முடியவில்லை, கடவுளை நினைவுகூருபவர்கள் அவரது ஒவ்வொரு உத்திகளையும் விரக்தியடையச் செய்தனர். பின்னர் அவர் அருகில் உட்கார்ந்திருந்த உலக உரையாடல்களில் ஈடுபட்ட சிலரை தொந்தரவு செய்ய தூண்ட வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. உரையாடல்களின் போது அவர்கள் தங்களுக்குள் சண்டையிடத் தொடங்கினர், அவர்கள் ஒருவரையொருவர் அடித்து காயப்படுத்தத் தொடங்கினர். தெய்வீக நினைவு கூட்டத்திலிருந்து, சிலர் எழுந்து மற்ற குழுவைத் தடுத்து நிறுத்தி சண்டையிட வேண்டாம் என்று கேட்டனர். இங்கே சாத்தானின் நோக்கம் சண்டையை ஏற்படுத்துவது அல்ல, ஆனால் கடவுளை நினைவுகூருவதை நிறுத்தி, அதைச் செய்யும் மக்களை விட்டு வெளியேற வேண்டும் என்று அவர் விரும்பினார்.

பொது நாட்டுப்புற மற்றும் தத்துவ விவாதங்கள்: சாத்தானின் முறைகளில் ஒன்று, அவர் சாதாரண மக்களை அவர்கள் பலவீனமாக இருக்கும் அறிவுகளில் ஈடுபட தூண்டுகிறார் மற்றும் அவர்கள் [ஆராய] முடியாத விஷயங்களைப் பற்றி சிந்திக்க அவர்களை அழைக்கிறார். உதாரணமாக, கடவுளின் இருப்பு மற்றும் அவரது தெய்வீக குணங்களைப் பற்றிய அறிவு, அதேபோல் அவர்களின் பலவீனமான புத்திசாலிகளால் உணர முடியாத பிற ஒத்த விஷயங்கள். இந்த சூழ்நிலையில், அவர்கள் தங்கள் சொந்த பலவீனமான மற்றும் வரையறுக்கப்பட்ட புத்திசாலித்தனத்தைக் காணவில்லை, அல்லது அவர்களின் அறிவின்மையைக் காணவில்லை, மாறாக அவர்கள் மதத்தை சந்தேகிக்கத் தொடங்குகிறார்கள், கடவுளைப் பற்றிய அத்தகைய கருத்துக்கள் அவர்களின் மனதில் பிறக்கின்றன, அவை அவர்களை மதத்தின் வட்டத்திலிருந்து விலக்கி வைக்கின்றன, அதற்கு பதிலாக, அவர்களை மதத்தில் அவநம்பிக்கை மற்றும் புதுமை (பிதா*) அல்லது* மதத்தில் புதுமை மற்றும் அன்னிய கருத்துக்களைத் தழுவுகின்றன. அவர்கள் விசுவாசத்தின் விலைமதிப்பற்ற பொருளை இழந்துவிட்டனர் என்பது கூட அவர்களுக்குத் தெரியாது, அதற்கு பதிலாக அவர்கள் அதில் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள், தங்கள் இதயத்தில் என்ன நடந்ததோ அது

உண்மையான புரிதல் மற்றும் நுண்ணறிவு என்று நினைக்கிறார்கள், அது அவர்களின் சொந்த புத்திசாலித்தனம் மற்றும் அதிகப்படியான புத்திசாலித்தனத்தால் அடையப்பட்டுள்ளது. மிகவும் புத்திசாலித்தனமான நபர் ஒருவரின் புத்திசாலித்தனத்தை அதிகம் நம்புகிறவர் என்றும், தனது புத்திசாலித்தனத்தை குறைபாடு என்று நினைத்து அறிஞர்களிடம் [மற்றும் கற்றறிந்தவர்களிடம்] கேட்டுக் கொண்டிருப்பவர் மிகவும் புத்திசாலித்தனமானவர் என்றும் இந்த ஏழைகளுக்கு தெரியாது. ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் நபியின் மனைவியும், முன்னணி அறிஞரும், ஆசிரியருமான ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து இதை மேற்கோள் காட்டுகிறார்கள்:

ان الشيطان ياتى احدكم فيقول: من خلقك؟ فيقول الله تبارك وتعالى
فيقول فمن خلق الله؟ فاذا وجد احدكم ذالك فليقل آمنت بالله ورسوله فان
ذالك يذهب عنه

"ஷைத்தான் உங்களில் ஒருவனிடம் வந்து, "உங்களைப் படைத்தது யார்?" என்று கேட்கிறான். ஒருவர் பதிலளிக்கிறார்: 'கடவுள்'. அதற்கு அவர், 'கடவுளைப் படைத்தவர் யார்?' உங்களில் யாருக்காவது இந்த நிலைமை ஏற்பட்டால், 'நான் அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதர் மீதும் ஈமான் கொண்டுள்ளேன்' என்று கூற வேண்டும். இப்படி சொல்வதன் மூலம், [சாத்தானி] குற்றச்சாட்டு முடிவுக்கு வரும். *(இந்த விவரிப்பு* ஹதீஸ் *தொகுப்புகளில்* அஹ்மத், பஸார், அபூ யலி, ஸஹீஹ் புகாரி *மற்றும்* ஸஹீஹ் முஸ்லிம் ஆகியவற்றால் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் குற்றச்சாட்டுகளை குணப்படுத்துவது குறித்த அறிவார்ந்த விவாதங்களை அனுமதிக்கவில்லை, ஏனெனில் குற்றச்சாட்டுகள் சாதாரண மக்களுக்கு நிகழ்கின்றன, அறிஞர்களுக்கு அல்ல. சாதாரண மக்கள் தங்கள் நம்பிக்கையைப் புதுப்பித்துக் கொண்டு வழிபாட்டு மற்றும் பொருளாதார நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட வேண்டும், அறிவை அறிஞர்களிடம் விட்டுவிட வேண்டும். ஒரு சாதாரண மனிதன் கடவுள் மற்றும் அவரது பாதை பற்றி ஆதாரமற்ற விஷயங்களைச் சொல்வதன் மூலம் அவநம்பிக்கையை அடைய முடியும். உண்மையான அறிவில் ஆழத்தைப் பெறாமல் எதையாவது சொல்வது

நீச்சல் தெரியாமல் அலைகளுக்கு தன்னை முன்வைப்பது போன்றது. அதன் விளைவுகள் ஒருவரின் சொந்த அழிவைத் தவிர வேறு யாருமல்ல என்பது தெளிவாகிறது. நம்பிக்கைகள் மற்றும் மதங்களைப் பற்றி சாத்தானின் ஏமாற்றுகள் எவ்வளவோ உள்ளன, அவற்றை மதிப்பிட கூட முடியாது. அவர்களைப் பற்றி குறிப்பிடப்பட்டிருப்பது இந்த ஏமாற்றுகளின் ஒரு மாதிரி.

எதிர்மறை மற்றும் கெட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டிருப்பது: சாத்தானின் ஏமாற்றுகளின் கதவுகளில் ஒன்று, [சக மனிதர்கள்] முஸ்லிம்களைப் பற்றி [மற்றும் அனைவரும்] மோசமான அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருப்பது. கடவுள் கூறுகிறார்:

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ ٱجْتَنِبُواْ كَثِيرًا مِّنَ ٱلظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ ٱلظَّنِّ إِثْمٌ

"இறை நம்பிக்கை கொண்டவர்களே! கெட்ட அபிப்பிராயங்களில் சிலவற்றை பாவங்கள் என்பதால் கெட்ட அபிப்பிராயங்களைத் தவிர்த்துவிடுங்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 49, வசனம் 12)

ஒருவன் தன் சகோதரனைப் பற்றி (அல்லது சகோதரியை) கெட்ட எண்ணத்தைக் கொண்டிருப்பவன் நிச்சயமாகவே சாத்தானின் வஞ்சகத்துக்கு பலியாகிவிடுவான். சாத்தான் ஒருவர் வைத்திருக்கும் கெட்ட அபிப்பிராயத்தை தூண்டிவிடுவான் மற்றும் அவருக்கு அல்லது அவளுக்கு எதிராக முதுகெலும்பு போட அல்லது அவருக்கு அல்லது அவளுக்கு ஒருவரின் பொறுப்புகளை நிறைவேற்றாமல் இருக்க அல்லது அவர் அல்லது அவளுக்கு ஒருவரின் மரியாதையில் சோம்பேறித்தனத்தைக் காட்ட அல்லது அவரை அல்லது அவளை இழிவாகப் பார்த்து, தன்னை அல்லது அவளை விட சிறந்தவள் என்று நினைக்க வைக்கும். இந்த நிலைமைகள் அனைத்தும் ஒருவரின் சொந்த அழிவு. அதனால்தான் தெய்வீக சட்டம் [மக்களை] குற்றம் சாட்டும் இடங்களைத் தவிர்க்க கட்டளையிடியுள்ளது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

اتقوا مواضع التهم

"குற்றம் சாட்டும் இடங்களைத் தவிர்க்கவும் [தவறான வழியில் உணரப்படுவதைத் தவிர்ப்பதற்காக, ஏனெனில் உள் மற்றும் வெளிப்புற அமைதியின் நிலையைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள தவறான புரிதல்கள் மற்றும் மோதல்களைத் தவிர்ப்பதற்கு உணர்வுகள் நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும்]".

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் குற்றச்சாட்டுகளையும், சந்தேகங்களையும் தவிர்த்து வந்தனர். அதனால்தான் அலி பின் ஹுசைன் இதை சஃபியா பின்த் ஹை பின் அக்தப் (ரலி) அவர்களிடமிருந்து விவரிக்கிறார்: "நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மசூதியில் *இதிகாஃப்* (தனிமையில்) இருந்தார்கள். நான் அவரைப் பார்க்க வந்தேன். நான் [தற்செயலாக] மாதவிடாய் ஆனேன். மாலையானதும், நான் திரும்பிச் செல்ல ஆரம்பித்தேன் [என் வீட்டிற்கு]. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களும் என்னுடன் நடக்கத் தொடங்கினர். வழியில், *அன்சார்களில்* (மதீனா நகரத்தைச் சேர்ந்தவர்கள்) இரண்டு ஆண்கள் வந்தனர். அவர்கள் நபியை ஸலாந்து (*ஸலாம்) ஸலாம் சொல்லி வாழ்த்து* தெரிவித்து தங்கள் வழியில் சென்றனர். நபிகள் நாயகம் அவர்களை அழைத்து, 'இது ஸஃபியா பின்த் ஹை' என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! உங்களைப் பற்றி எங்களுக்கு ஒரு நல்ல அபிப்பிராயம் உள்ளது (அதாவது, உங்களைப் பற்றி மோசமான எதையும் நாங்கள் நினைக்க முடியாது, எனவே நீங்கள் உங்கள் மனைவியுடன் இருந்தீர்கள் என்பதை எங்களுக்கு விளக்க வேண்டியதில்லை)'. நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்: '(நீங்கள் உண்மையைச் சொல்கிறீர்கள், ஆனால்) சாத்தான் மனிதனின் நரம்புகளில் (இரத்த ஓட்டத்தில்) சுற்றித் திரிகிறான், மற்றவர்கள் மீது குற்றம் சாட்டவும், அவர்களிடையே கருத்து வேறுபாட்டையும் மோதலையும் விதைக்கவும் தூண்டுகிறான். உங்கள் இதயங்களில் [நான் இருந்த பெண்ணைப் பற்றி, அவர் உங்களைத் தடுக்கலாம் [அல்லது சந்தேகம் மற்றும் குற்றச்சாட்டின் வரிகளில் மோசமான ஒன்றைக் குறிக்கலாம்] என்று நான் நினைத்தேன், எனவே, அதை விளக்க வேண்டியது அவசியம் என்று நான் உணர்ந்தேன்". (இந்த விவரிப்பு பின்வருமாறு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *ஸஹீஹ் புகாரி* மற்றும் *ஸஹீஹ் முஸ்லிம்)*

அவர்களுடைய மார்க்கத்தைப் பாதுகாப்பதிலும், மறுமையின் நன்மை மீதும் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் எவ்வளவு அக்கறை காட்டினார்கள் என்பதை நீர் கவனித்துப் பாருங்கள். அதோடு, சந்தேகங்களையும் குற்றச்சாட்டையும் வரவழைக்கக்கூடிய இடங்களைத் தவிர்ப்பதற்கான வழியைக் கற்பித்ததன் மூலம் அவர் தம்மைப் பின்பற்றுபவர்களிடம் எவ்வளவு இரக்கம் காட்டினார், மேலும் கற்றறிந்த ஒருவர்கூட ஒருவரின் நிலையைப் பற்றி சோம்பேறித்தனத்தைக் காட்டக்கூடாது என்று கற்பித்தார். ஒருவரின் பக்தியுள்ள பயபக்தி, பயபக்தி மற்றும் கடவுளின் மீதான பயம் (*தக்வா) மற்றும்* தெய்வீக சட்டத்தைப் பின்பற்றுதல் ஆகியவற்றிற்கு பெயர் பெற்றவர், மக்கள் ஒருவரைப் பற்றி மோசமான அல்லது எதிர்மறையான அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள் என்று நினைக்கக்கூடாது, மேலும் ஒருவரைப் பற்றி ஒரு நல்ல கருத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஒருவர் அறிவிலும் தேவபயத்திலும் எவ்வளவு சிறந்து விளங்கினாலும், மக்கள் ஒருவரை ஒரு வழியில் மட்டுமே பார்ப்பதில்லை. சிலர் ஒருவரை நல்லது என்றும் சிலர் கெட்டவர் என்றும் நினைக்கிறார்கள். மாறாக, ஒருவரைப் பற்றி நல்லது என்று நினைப்பவர்களை விட ஒருவரைப் பற்றி மோசமாக நினைப்பவர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருக்கிறது. மற்றவர்களின் கெட்ட கருத்துக்களிலிருந்தும், தீயவர்களின் குற்றச்சாட்டிலிருந்தும் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வது அவசியம். அவர்களிடமிருந்து கெட்ட கருத்து எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. ஒருவர் மற்றவர்களைப் பற்றி கெட்ட கருத்துக்களைக் கொண்டிருப்பதிலும், அவர்களிடம் தவறுகளைக் கண்டுபிடிப்பதிலும் மும்முரமாக இருப்பதைப் பார்க்கும்போது, ஒருவர் உள் சுயத்தின் தீமையில் [மற்றும் எதிர்மறையில்] ஈடுபட்டுள்ளார் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். மற்றவர்களைப் பற்றிய மோசமான கருத்துக்கள் ஒருவரின் உள் தீமையின் பிரதிபலிப்பாகும் [மற்றும் எதிர்மறை] மற்றும் அனைவரையும் ஒருவரின் சொந்த [தீய மற்றும் எதிர்மறை] உருவத்தில் பார்க்க விரும்புகிறது. ஒரு விசுவாசி ஒருவரின் (அல்லது சகோதரின்) செயல்களுக்கு சாக்குபோக்குகளைக் காண்கிறான். ஒரு மாயக்காரனுக்கு பின்வாங்குவதைத் தவிர வேறு எதையும் செய்ய முடியாது. ஒரு விசுவாசியின் இருதயம் ஒவ்வொரு நபரிடமும் சுத்தமாகவும் தெளிவாகவும் உள்ளது [மற்றும் அவர்களை திறந்த இருதயத்துடன் சந்தித்து சிந்திக்கிறார்].

இது [மனித இருதயத்திற்குள்] சாத்தானின் நுழைவுகளைப் பற்றிய ஒரு சிறிய விவாதம். இந்த நுழைவாயில்கள் மிகவும் அதிகமாக உள்ளன, அவற்றை மதிப்பிட முடியாது. என் கருத்துப்படி, எழுதப்பட்டிருந்தாலும், இங்கே குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும், மற்ற அனைத்து நுழைவாயில்களையும் [மனிதனின் இதயத்திற்குள்ளும் சாத்தானின் நுழைவாயில்கள்] அவற்றிலிருந்து உய்த்தெறிய முடியும். இருப்பினும், ஒருவரிடம் உள்ள பல எதிர்மறை உள் குணாதிசயங்கள், இந்த குணாதிசயங்கள் ஒவ்வொன்றும் சாத்தானின் ஆயுதம் மற்றும் சாத்தானின் கதவுகளுக்கு மத்தியிலிருந்து [மனித இருதயத்திற்குள்] ஒரு கதவு.

சாத்தானிடமிருந்து பாதுகாக்கும் வழி: இந்தக் கேள்வியை இங்கே கேட்கலாம்: "சாத்தானின் சூழ்ச்சிகளிலிருந்து [தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்வது] என்ன மருந்து? அல்லாஹ்வை நினைவு கூறுவதும், 'லா *ஹவ்லா வ லா குவ்வதா இல்லா பில்லாஹ்*' அல்லது 'அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு சக்தியும், வேறு யாருமில்லை' என்று கூறுவதும் அவனிடமிருந்து பாதுகாவலராக இருக்குமா? சாத்தான் இருதயங்களுக்குள் நுழைந்து அவற்றை மாசுபடுத்தும் அனைத்து நுழைவாயில்களும் மூடப்பட்டால் மட்டுமே இருதயத்தை குணப்படுத்துவது சாத்தியம் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இதயம் அனைத்து எதிர்மறை மற்றும் மோசமான உள் அழிவுகரமான குணங்களிலிருந்தும் தூய்மைப்படுத்தப்பட வேண்டும். உள் அழிவுகளிலிருந்து இதயத்தை சுத்திகரிப்பது ஒரு விரிவான தலைப்பு. *"இஹ்யா உலூம் அத்-தீன்"* அல்லது "கடவுளை நோக்கிய பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி" என்ற புத்தகத்தின் மூன்றாவது தொகுதி அல்லது கால் பகுதியின் ஒரே நோக்கம் [மனித இதயத்தில்] உள் அழிவுகரமான குணங்களுக்கு சிகிச்சையளிப்பதாகும். அத்தகைய ஒவ்வொரு உள் அழிவுகரமான பண்புக்கும் அதன் சொந்த அத்தியாயம் தேவைப்படுவதால், [ஒரு முழுமையான சிகிச்சைக்கு] நீங்கள் அடுத்த பக்கங்களில் காண்பீர்கள், இந்த உள் அழிவுகரமான எதிர்மறை தீய குணங்களிலிருந்து இருதயம் சுத்திகரிக்கப்பட்டு சுத்திகரிக்கப்பட்டால், சாத்தானுக்கு இதயத்தில் தனது கால்களை உறுதிப்படுத்த வாய்ப்பு கிடைக்காது என்பதை இங்கே குறிப்பிடுவது போதுமானது. அவர் செய்யக்கூடிய பெரும்பாலானவை

வந்து கடந்து செல்வதுதான். அல்லாஹ்வை நினைவு கூறுவது அவனுடைய பாதையில் ஒரு தடையாக ஆகிவிடும். பக்தியுள்ள பயபக்தி, பயபக்தி மற்றும் அச்சம் (தக்வா) ஆகியவற்றின் ஒளியால் ஒளியூட்டப்பட்டு, எதிர்மறையான கண்டனத்திற்குரிய உள் பண்புகளின் மாசுபாட்டிலிருந்து தூய்மைப்படுத்தப்படும் போது இறைவனை நினைவு செய்வது இதயத்தில் அதன் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. அப்படி இல்லையென்றால், கடவுளின் நினைவு வெறும் சிந்தனையாகவோ அல்லது இதயத்தில் ஒரு தற்காலிக நிலையாகவோ மட்டுமே கருதப்படும், அதன் மீது ஒரு ஆட்சியும் ஆதிக்கமும் இருக்காது. இது இதயத்தின் சதுரங்கப் பலகையின் மீது அதன் கட்டுப்பாட்டை எளிதில் உறுதிப்படுத்துகிறது. கடவுள் கூறுகிறார்:

إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ إِذَا مَسَّهُمْ طَـٰٓئِفٌ مِّنَ ٱلشَّيْطَـٰنِ تَذَكَّرُوا۟ فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ

"அல்லாஹ்வின் மீது பயபக்தியும், பயபக்தியும், பயபக்தியும் (*தக்வா) உள்ளவர்கள்*, சாத்தானிடமிருந்து தங்கள் இதயத்தில் ஒரு ஆபத்து (ஒரு எதிர்மறையான தீய எண்ணம்) வரும்போது, அவர்கள் உடனடியாக கடவுளை நினைவு கூர்ந்து, அவர்களின் கண்கள் உடனடியாக திறக்கின்றன [ஏனெனில் அவர்கள் திடுக்கிடுகிறார்கள், அவர்கள் தங்கள் இதயங்களில் காணும் எதிர்மறை சாத்தானிடமிருந்து வந்தது என்பதை அறிவார்கள், அவர்கள் உடனடியாக அதை அகற்ற வேண்டும்]." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 7, வசனம் 121)

இந்த வசனத்தில், கடவுளுக்கு பயப்படுகிற நபருக்கு ஒரு சிறப்பு வேறுபாடு கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. சாத்தானின் உதாரணம் பசியால் வாடும் நாயைப் போன்றது. உங்களிடம் ரொட்டி அல்லது இறைச்சி இல்லையென்றால், நீங்கள் அதை உங்களிடமிருந்து தள்ளலாம், ஆனால் உங்கள் கையில் இறைச்சி இருந்தால், நாய் பசியுடன் இருந்தால், அது அதை தள்ளுவதன் மூலம் போகாது, மாறாக இறைச்சியின் மீது குதிக்கும். சாத்தான் தனக்கு உணவற்ற இடத்தில் இருதயத்திலிருந்து திட்டுவதைக் கேட்டு ஓடிவிடுகிறான். இருப்பினும், அவரது உணவு இருக்கும் இருதயங்கள், அவர் நிச்சயமாக அவர்களைத் தாக்குகிறார், அதை நாக்கால் திட்டுவது மட்டும் போதுமானதாக இல்லை. காமங்களால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்படும் ஒரு இருதயம், கடவுளின் நினைவின்

யதார்த்தத்தை அதில் வர அனுமதிக்காது, அந்த இருதயம் சாத்தானுக்கு ஓய்வு இடமாக மாறுகிறது. தாழ்ந்த சுயத்தின் ஆசைகள் மற்றும் உள் அழிவுகரமான குணங்களிலிருந்து ஆசைகள் இல்லாத தேவபயமுள்ளவர்களின் கதவுகளைத் தட்டுவதில்லை, ஆனால் அவர்கள் தெய்வீக நினைவைப் பற்றி அலட்சியமாகவும், அலட்சியமாகவும் இருப்பதைக் காணும்போது அவர் அவர்களைத் தட்டுகிறார். ஆனால், அவர்கள் கடவுளை நினைவுகூரும்போது அவர்கள் அந்த இருதயங்களை விட்டு விலகி ஓடுகிறார்கள். தெய்வீக நினைவு மூலம் அவர் தப்பித்ததற்கான ஆதாரம் அந்த குர்ஆன் வசனங்கள் மற்றும் *ஹதீஸ்கள்* (தீர்க்கதரிசன மரபுகள்) ஆகும், அவை சாத்தானிய குற்றச்சாட்டுகளின் போது கடவுளிடம் அடைக்கலம் தேட கட்டளையிடுகின்றன. உதாரணமாக, ஒரு வசனம் உள்ளது:

فَٱسۡتَعِذۡ بِٱللَّهِ مِنَ ٱلشَّيۡطَٰنِ ٱلرَّجِيمِ

"சபிக்கப்பட்ட ஷைத்தானை விட்டும் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாவல் தேடுங்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 16, வசனம் 98)

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஃமினுடனும் நிராகரிப்புடனும் இருக்கும் ஷைத்தான்கள் (ஷைத்தானைப் பின்பற்றுபவர்கள்) சந்தித்தனர். இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் நலம் குறித்து விசாரித்தனர். அவிசுவாசியின் சாத்தான் அதிக எடை கொண்டவனாக இருந்தான், அவனுடைய உடலில் அதிகப்படியான கொழுப்பு இருந்தது, ஆனால் விசுவாசியின் சாத்தான் பலவீனமானவனாகவும், பலவீனமானவனாகவும், கவலையுள்ளவனாகவும், வீடற்றவனாகவும் இருந்தான். அவிசுவாசியான சாத்தான் அவரிடம், 'நீ ஏன் இப்படி நிபந்தனை செய்தாய்? நீ ஏன் இவ்வளவு பலவீனமாகவும் ஒல்லியாகவும் இருக்கிறாய்?" அதற்கு அவர், 'ஒருவன் சாப்பிடும்போது கடவுளின் பெயரால் தொடங்குகிற ஒருவனுடன் நான் இருக்கிறேன். நான் பசியுடன் இருக்கிறேன் [அதன் விளைவாக]. ஒருவன் தண்ணீர் குடிக்கும்போது, அவன் கடவுளின் பெயரில் தொடங்குகிறான், எனக்கு தாகத்துடன் நடுக்கம் ஏற்படுகிறது. ஒருவர் ஆடைகளை அணியும்போது, அவர் கடவுளின் பெயரை எடுத்துக்கொள்கிறார், அதனால்தான் என் உடல் வெளிப்படும். ஒருவர் தனது தலைமுடியில் [முடி] எண்ணெயைப் போடும்போது [பல

கலாச்சாரங்களில் வழக்கம் போல முடியின் வேர்களை வலுப்படுத்த] ஒருவர் கடவுளின் பெயரை எடுத்துக்கொள்கிறார், அதனால்தான், என் தலைமுடி வறண்டு கிடக்கிறது. அந்த அவிசுவாசியின் சாத்தான் அவனிடம் வருத்தம் தெரிவித்து, 'உம்முடைய தோழன் செய்வதைப் போல எதையும் செய்யாத ஒருவன் மீது நான் திணிக்கப்படுகிறேன். சாப்பிடுவதிலும், குடிப்பதிலும், உடை உடுப்பதிலும் நான் ஒருவனுக்கு சமமான கூட்டாளியாக இருக்கிறேன்'. முஹம்மது பின் அல்-வாஸே (ரலி) அவர்கள் ஷைத்தானிடமிருந்து பாதுகாப்பதற்காக ஒவ்வொரு நாளும் இந்த பிரார்த்தனை செய்தார்:

اللهم إنك سلطت علينا عدوا بصيرا بعيوبنا يرانا هو وقبيله من حيث
لا نراهم اللهم فآيسه منا كما آيسته من رحمتك وقنطه منا كما قنطته من

عفوك وباعد بيننا وبينه كما باعدت بينه وبين رحمتك إنك على كل شيء
قدير

"இறைவா! எங்கள் தவறுகளை நன்கு அறிந்த ஒரு எதிரியை நீங்கள் எங்கள் மீது திணித்துள்ளீர்கள். அவரும் அவருடைய குழுவினரும் நம்மைப் பார்க்க முடியாத விதத்தில் எங்களைக் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஓ இறைவா! உமது கருணையை விட்டு அவர்களை விரக்தியடையச் செய்தது போல அவர்களை எங்களை விரக்தியடையச் செய்யுங்கள். உமது மன்னிப்பை அவரை நம்பிக்கையற்றவனாக ஆக்கியதைப் போல அவனை எங்களிடமிருந்து நம்பிக்கையற்றவனாக ஆக்குங்கள். நீ அவர்களுக்கும் உமது ரஹ்மத்துக்கும் இடையே நீ படைத்தது போலவே அவனுக்கும் எங்களுக்கும் இடையே இடைவெளியையும் இடைவெளியையும் ஏற்படுத்துவாயாக. நிச்சயமாக நீ எல்லாப் பொருட்கள் மீதும் பேராற்றலுடையவன்."

முஹம்மது அல்-வாஸாய் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருமுறை நான் மஸ்ஜிதிக்கு செல்லும் வழியில் ஷைத்தானை சந்தித்தேன் , அவர் என்னிடம் கேட்டார்: 'உனக்கு என்னைத் தெரியுமா?' நான்: 'இல்லை' என்றேன். "நிச்சயமாக நான் *இப்லீஸ் (*ஷைத்தானின் தலைவர்) என்று

கூறினான். வழியில் என்னைச் சந்திப்பதன் நோக்கம் என்ன என்று நான் அவரிடம் கேட்டேன், அவர் கூறினார்: 'இந்த வேண்டுதலை நீங்கள் வேறு யாருக்கும் கற்பிக்க வேண்டாம் என்பதே எனது விருப்பம். நான் உன்னை எதிர்க்க மாட்டேன்." அதற்கு நான், 'கடவுளின் மீது சத்தியம் செய்கிறேன், யாராவது இந்த பிரார்த்தனையைக் கற்றுக்கொள்ள விரும்பினால், நான் ஒருவரை கற்றுக்கொள்வதைத் தடுக்க மாட்டேன். நீ போய் உன் இருதயம் விரும்பியதைச் செய்" என்றார். அப்துர் ரஹ்மான் இப்னு அபி லைலா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஷைத்தான் தொழுகையின் போது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் முன்னிலையில் நெருப்பின் தீப்பொறியுடன் வந்தான். அவர் பிரார்த்தனை செய்வதிலிருந்தும், கடவுளிடம் அடைக்கலம் தேடுவதிலிருந்தும் விலகவில்லை. ஒருமுறை பிரதான தூதர் காபிரியேல் (*ஜிப்ரேல்*) வந்து பின்வரும் விண்ணப்பத்தை ஓதச் சொன்னார்:

أعوذ بكلمات الله التامات التي لا يجاوزهن بر ولا فاجر من شر ما يلج
في الأرض وما يخرج منها وما ينزل من السماء وما يعرج فيها ومن فتن الليل
والنهار ومن طوارق الليل والنهار إلا طارقا يطرق بخير يا رحمن

"பூமியில் பிரவேசிக்கிறதிலிருந்தும், அதிலிருந்து புறப்பட்டு, வானத்திற்குச் செல்வதிலிருந்தும், வானத்திலிருந்து இறங்கி வருகிறவற்றிலிருந்தும், பகலும் இரவும் நடந்த சோதனைகளிலிருந்தும், துன்பங்களிலிருந்தும் [யாரோ நல்லவராக இருந்தாலும் சரி] எவரும் மீற முடியாது என்பதற்காக அவருடைய வார்த்தைகளின் மூலம் தேவனிடம் அடைக்கலம் தேடுகிறேன். "இரவிலும், பகலிலும் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகளிலிருந்தும், இரவிலும், பகலிலும் ஏற்படும் ஏற்றத்தாழ்வுகளிலிருந்து, அருளாளியே! (இந்த மரபை இப்னு அபி அத்-துன்யா தனது புத்தகத்தில் நகலெடுத்துள்ளார்"*மகாஇத் அஷ்-ஷைத்தான்*", இமாம் மாலிக் (*ஹதீஸ்* தொகுப்பு) *முவத்தாவில்* [தீர்க்கதரிசன தோழர்] யஹ்யா இப்னு சயீதின் அதிகாரத்தின் பேரிலும், [தீர்க்கதரிசன தோழர்] இப்னு மஸூத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரிலும் இப்னு அப்துல் பார் அவர்களால் எழுதப்பட்டது.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இந்த வார்த்தைகளை ஓதிய போது, அவர்கள் ஷைத்தானின் தீயை அணைத்து, அவன் முகத்தில் தரையில்

விழுந்தான். ஹசன் அல்-பஸ்ரி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: பிரதான தூதர் ஜிப்ரியல் அவர்கள் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து அவரிடம் கூறினார்: "ஒரு *ஜின்கள் உங்களை* ஏமாற்ற விரும்புகிறான், எனவே நீங்கள் படுக்கைக்குச் செல்லும்போது, [தெய்வீக] சிம்மாசனத்தின் வசனத்தை (*ஆயத் அல்-குர்சி* [குர்ஆன், அத்தியாயம் 2, வசனம் 255] என்று அழைக்கப்படுகிறது) ஓதுங்கள்".

ஒரு தீர்க்கதரிசன மரபின் படி:

ماسلك عمر فجا الا سلك الشيطان فجا غير الذي سلكه عمر

"உமர் எந்த பாதையில் பயணித்தாலும், ஷைத்தான் அந்த பாதையை விட்டு ஓடிச் சென்று வேறொரு பாதையில் செல்கிறான்".

அதற்கான காரணம் இந்த புகழ்பெற்ற நபர்களின் இருதயங்களில் சாத்தானுக்கு எந்த உணவும் இல்லை, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், காமங்கள் அவர்களின் இருதயங்களில் செல்லவில்லை. உமர் (ரலி) அவர்களிடமிருந்து விலகிச் செல்லும்போது அல்லாஹ்வின் நினைவின் மூலம் சாத்தான் விலகிச் செல்ல வேண்டும் என்று யாராவது விரும்பினால், அது சாத்தியமற்றது. இந்த எதிர்பார்ப்பைக் கொண்டிருக்கும் ஒருவர், மருந்துகளை எடுத்துக்கொள்கிறார், ஆனால் [மருந்துகளை உட்கொள்வதற்கு எதிர்மறையான தீங்கு விளைவிக்கும் விஷயங்களிலிருந்து] தடுப்பு விலகிச் செல்பவரைப் போன்றவர். தீங்கு விளைவிக்கும் ஆரோக்கியமற்ற உணவுகளால் வயிறு நிரம்பியிருக்கும் சூழ்நிலையில் மருந்துகள் எப்படி நன்மை பயக்கும்? மருந்து உடலின் பல்வேறு பாகங்களுக்கு மாற்றப்பட்டாலும், அத்தகைய உணவின் தீங்கு விளைவிக்கும் விளைவுகளிலிருந்து விடுபட நேரமில்லை. தெய்வீக நினைவு என்பது மருந்து போன்றது மற்றும் *தக்வா* (உள் அல்லது வெளிப்புற தவறு மற்றும் தீய விஷயங்களில் ஈடுபடுவதைத் தடுக்கும் பக்தி, பயபக்தி மற்றும் கடவுளின் பயம்) என்பது தடுப்பு ஆகும். இந்த தடுப்புயின் விளைவு என்னவென்றால், இதயம் தாழ்ந்த ஆத்மாவிலிருந்து ஆசைகள் மற்றும் காமங்கள் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். எனவே, அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லாத இதயத்தில் தெய்வீக நினைவு நிகழும்போது, மருந்து வெறும் வயிற்றில் சென்றால், நோயும்

நோயும் அதிலிருந்து வெளியேறுவதைப் போலவே, சாத்தான் அந்த இதயத்திலிருந்து ஓடிவிடுவான். கடவுள் கூறுகிறார்:

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرَىٰ لِمَن كَانَ لَهُۥ قَلْبٌ

"இதில் புலனான இருதயம் உடையவருக்கு ஒரு பெரிய படிப்பினை இருக்கிறது." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 50, வசனம் 37)

கடவுள் வேறொரு இடத்தில் கூறுகிறார்:

كُتِبَ عَلَيْهِ أَنَّهُۥ مَن تَوَلَّاهُ فَأَنَّهُۥ يُضِلُّهُۥ وَيَهْدِيهِ إِلَىٰ عَذَابِ ٱلسَّعِيرِ

"எவர் தன்னுடன் உறவு வைத்துக்கொள்ள விரும்புகிறாரோ அவன் ஒருவனை வழி கெடுப்பான், நரகத்தின் வேதனையின் வழியை வழிநடத்துவான் என்று அல்லாஹ்விடம் எழுதப்பட்டிருக்கிறான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 22, வசனம் 4)

ஒருவரின் [தவறான, எதிர்மறையான மற்றும் தீய] செயல்களில் சாத்தானுக்கு உதவுபவர் ஒருவரின் நாக்கால் கடவுளை நினைவுகூர்ந்தாலும் அவரது நண்பர் மற்றும் கூட்டாளி என்று அழைக்கப்படுவார் [மற்றும் ஒருவரின் வெளிப்புற நடத்தையில் ஒரு நல்ல ஒழுக்கநெறி மற்றும் மத நபராகத் தோன்றலாம்].

நாவினால் தெய்வீக நினைவு போதாது: ஒரு ஹதீஸ் *(தீர்க்கதரிசன விவரிப்பு) தெய்வீக நினைவு (*திக்ர்) சாத்தானை ஒருவரிடமிருந்து விரட்டுகிறது என்றும், அதில் எந்த கட்டுப்பாடுகளும் நிபந்தனைகளும் குறிப்பிடப்படவில்லை என்றும், இந்த குறிப்பிட்ட விவரங்கள் அனைத்தும் அறிவார்ந்த இறையியலாளர்களால் கண்டுபிடிக்கப்பட்டவை என்றும், தீர்க்கதரிசன விவரிப்பு அந்த [குறிப்பான] தகவலை வெளிப்படுத்தவில்லை என்றும் கூறினால், நாவின் மூலம் தெய்வீக நினைவு மட்டுமே பயனுள்ளதாக இருக்காது என்ற அந்த ஆட்சேபனைக்கான பதில், உங்களுக்கு ஒரு வெளிப்புற வாதத்தை வழங்குவதற்குப் பதிலாக உங்கள் சொந்த சுயத்தைப் பார்க்க நான் உங்களை அழைக்கிறேன். உங்களுக்கு தெரிவிக்கப்பட்ட செய்திகள்

மற்றும் தகவல்கள் [உங்கள் கண்களால் சாட்சியமளிப்பது] சமமான மட்டத்தில் இல்லை, மேலும் எனது கூற்று செல்லுபடியாகுமா இல்லையா என்பதை நீங்கள் காண்பீர்கள். தெய்வீக நினைவு மற்றும் வழிபாட்டின் நோக்கம் பிரார்த்தனைகள் *(தொழுகை அல்லது* தேவைப்படும் தினசரி பிரார்த்தனைகள் மற்றும் கடவுளுக்கு விருப்பமான உயர்ந்த பிரார்த்தனைகள்) என்பதை அனைவரும் அறிவார்கள். நீங்கள் ஜெபம் செய்யும்போது, உங்கள் இருதயத்தின் நிலையைப் பாருங்கள். சாத்தான் உங்கள் இருதயத்தை எண்ணற்ற இடங்களுக்கு அழைத்துச் செல்கிறான் - சாலைகள், சந்துகள், சந்தைகள், பொழுதுபோக்கு மையங்கள் போன்றவை, மற்றும் உங்கள் எண்ணங்களை பல்வேறு விஷயங்களின் மூலம் நகர்த்துகிறான், எண்ணற்ற விஷயங்களை நினைவூட்டுகிறான், நீங்கள் முற்றிலும் மறந்துவிட்ட விஷயங்களைக் கூட அவர் உங்களுக்கு நினைவூட்டுகிறார் [ஜெபத்தின் போது நீங்கள் கடவுளை மட்டுமே உங்கள் ஒரே கவன மையமாக கவனிக்க வேண்டும், அதிலிருந்து உண்மையிலேயே ஆன்மீக நன்மைகளைப் பெற முடியும், அவற்றில் முதன்மையானது கடவுளுடன் ஆழமான உள் தொடர்பை ஏற்படுத்துவது மற்றும் அதன் விளைவாக தெய்வீகத்தின் ஞானம்].

ஜெபம் செய்யும் நிலையில் சாத்தான் நிச்சயமாகவே உங்கள் இருதயத்தைத் தாக்குகிறான். [போது என்ன நடக்கிறது] தெய்வீக நினைவு மற்றும் வழிபாட்டின் பிற செயல்களை [மேற்கூறிய சூழ்நிலை] பிரார்த்தனையின் போது ஒருவர் எதிர்கொள்ளும் சூழ்நிலையிலிருந்து ஊகிக்கலாம். பிரார்த்தனை என்பது இதயங்களின் அளவுகோலாகும், இது இதயங்களின் போற்றத்தக்க குணங்களையும் தவறுகளையும் வெளிப்படுத்துகிறது. உலக இச்சைகளின் மையங்களாக மாறிய இருதயங்களின் பிரார்த்தனைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவதில்லை. இத்தகைய பிரார்த்தனைகள் சாத்தானை விரட்டுவதில்லை, மாறாக தடுப்பு இல்லாத மருந்துகள் நன்மையை விட அதிக தீங்கு விளைவிப்பதைப் போலவே [சாத்தானிடமிருந்து] குற்றச்சாட்டுகள் மற்றும் வற்புறுத்தல்கள் அதிகரிக்கும் வாய்ப்பை அவை எளிதாக்குகின்றன. நீங்கள் ஷைத்தானை அகற்ற விரும்பினால், முதலில் தக்வாவைத் தடுப்பதைப் பின்பற்றுங்கள் (பக்தியுள்ள பயம், பயபக்தி, பயம் மற்றும் அஞ்சல் ஆகியவை உள் அல்லது வெளிப்புற தீய மற்றும் தீய விஷயங்களில் ஈடுபடுவதைத் தடுக்கின்றன) பின்னர் அதன் பிறகு,

தெய்வீக நினைவு (திக்ர்) மருந்தைப் பயன்படுத்துங்கள். உமர் (ரலி) அவர்களுக்கு அஞ்சியது போல ஷைத்தானும் உங்களைக் கண்டு பயப்படுவான். வஹாப் பின் முனாபிஹ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுங்கள், வெளியில் ஷைத்தானை கெட்டவன் என்று அழைக்காதீர்கள், அதே நேரத்தில் நீங்கள் அவனுக்குக் கீழ்ப்படிவதில் உள்ளே அவனுடைய நண்பராக இருக்கிறீர்கள்". ஒரு பரிசுத்தவான் சொன்னார்: "மக்கள் தங்கள் நன்மை செய்பவருக்கு (கடவுள்) அருட்கொடையை அறிந்திருந்தும், சபிக்கப்பட்ட (சாத்தானுக்கு) கீழ்ப்படிவதும் ஆச்சரியமாக இருக்கிறது". "என்னை நோக்கிக் கூப்பிடுங்கள், நான் உங்கள் அழைப்புக்கு பதிலளிப்பேன்" என்று தேவன் சொன்னாலும் நீங்கள் ஒரு ஜெபம் செய்து, அது ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை என்பது போலவே, உங்கள் தெய்வீக நினைவு இருந்தபோதிலும் சாத்தான் உங்களிடமிருந்து விலகிச் செல்லவில்லை. ஏனென்றால், அங்கு [தெய்வீகமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும்] பிரார்த்தனைகளின் நிபந்தனைகள் இல்லாததால், இங்கே, தெய்வீக நினைவு நிபந்தனைகள் இல்லை. இப்ராஹிம் பின் அத்ஹம் (ரலி) அவர்களிடம் ஒருவர் இதே கேள்வியைக் கேட்டார்: "அல்லாஹ் குர்ஆனில் ஏற்றுக்கொள்வதாக வாக்குறுதி அளித்திருந்தாலும் எங்கள் பிரார்த்தனைகள் ஏன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படவில்லை?" அதற்கு அவர், "ஏனென்றால் உங்கள் இருதயங்கள் இறந்துவிட்டன" என்று கூறினார். அவர்கள், "எங்கள் இதயங்கள் மரணத்திற்கு என்ன காரணம்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "உங்களுடைய எட்டு குணங்கள் இருதயத்தின் மரணத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன; முதலாவதாக, உங்கள் மீது தேவனுக்கு உள்ள உரிமைகளை நீங்கள் அறிந்துகொண்டீர்கள், ஆனால் நீங்கள் அவரது உரிமைகளை நிறைவேற்றவில்லை; இரண்டாவதாக, நீங்கள் குர்ஆனை ஓதுகிறீர்கள், ஆனால் அதன் வரம்புகளின்படி செயல்படுவதில்லை [ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாத நடத்தைகள் மற்றும் செயல்கள்] உள் மற்றும் வெளிப்புற நடவடிக்கைகள்; மூன்றாவதாக, நீங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களை நேசிக்கிறீர்கள் என்று கூறிக்கொள்கிறீர்கள், ஆனால் நீங்கள் அவருடைய வழியை பின்பற்றுவதில்லை; நான்காவதாக, நீங்கள் மரணத்திற்கு பயப்படுகிறீர்கள் என்று சொல்கிறீர்கள், ஆனால் அதற்கு நீங்கள் தயாராக இல்லை; ஐந்தாவதாக, கடவுள் கூறுகிறார்:

إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَٱتَّخِذُوهُ عَدُوًّا

"நிச்சயமாக ஷைத்தான் உங்களுக்கு பகைவனாக இருக்கின்றான்; ஆகவே அவனை உங்கள் பகைவனாக எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்" (என்றும் கூறினார்). (குர்ஆன், அத்தியாயம் 35, வசனம் 6)

ஆனால் நீங்கள் பாவங்களைச் செய்வதன் மூலம் (தெய்வீக வரம்புகளுக்கு எதிரான மீறல்) அவரை நோக்கி நட்பின் கரத்தை நீட்டிவிட்டீர்கள்; ஆறாவதாக, நீங்கள் நரகத்தைப் பற்றிய உங்கள் பயத்தை வெளிப்படுத்துகிறீர்கள், ஆனால் அதில் உங்கள் நுழைவை உறுதிப்படுத்தும் செயல்களைச் செய்கிறீர்கள்; ஏழாவதாக, நீங்கள் பரலோகத்தை விரும்புகிறீர்கள், ஆனால் உங்களை அங்கு அழைத்துச் செல்லும் [நல்ல, நீதியான] செயல்களைச் செய்யாதீர்கள்; எட்டாவதாக, படுக்கையிலிருந்து எழுந்தவுடன், உங்கள் சொந்த தவறுகளை உங்கள் முதுகுக்குப் பின்னால் வைத்து, மற்றவர்களிடம் தவறு கண்டுபிடிப்பதில் ஈடுபடுகிறீர்கள். இந்த குணாதிசயங்கள் அனைத்தும் தெய்வீக அதிருப்திக்கு காரணமாகின்றன. அவர்கள் முன்னிலையில், உங்கள் பிரார்த்தனைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் என்று எதிர்பார்ப்பது பயனற்றது".

வூஹைப் இப்னு அல்-வார்ட் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "சாத்தான் ஒருமுறை நபி யஹ்யா (ஸல்) முன் தோன்றி, 'நான் உங்களுக்கு ஒரு ஆலோசனை வழங்க விரும்புகிறேன்' என்று கூறினார் என்பதை நாங்கள் அறிந்தோம். அதற்கு அவர், 'உங்கள் ஆலோசனை எனக்குத் தேவையில்லை. இருப்பினும், மனிதர்களைப் பற்றி ஏதாவது சொல்லுங்கள் (அதாவது, நீங்கள் எந்த வகையான மனிதர்களைக் கையாள்கிறீர்கள்)?' அவர் கூறினார்: 'மனிதர்களில் மூன்று வகைகள் உள்ளன. ஒரு வகையான மக்கள் நம் மீது மிகவும் கடுமையாக இருக்கிறார்கள். நாம் அவர்களிடம் சென்று அவர்களை ஒரு பாவ சூழ்நிலையில் ஈடுபடுத்தி நம் கட்டுப்பாட்டில் வைக்கும்போது, அவர்கள் பாவங்களைச் செய்த பிறகு உடனடியாக மனந்திரும்புதலைத் தேடுகிறார்கள், இந்த வழியில் அவர்கள் நமது கடின உழைப்பை அழிக்கிறார்கள். நாங்கள் மீண்டும் கடினமாக உழைக்கிறோம், அவர்கள்

மீண்டும் அதே விஷயத்தை மீண்டும் செய்கிறார்கள் (அதாவது, அவர்கள் தங்கள் தவறுகளுக்காக மனந்திரும்புகிறார்கள்). எங்கள் நிலைமை மிகவும் விசித்திரமானது, நாங்கள் அவர்களைப் பற்றி விரக்தியடையவில்லை அல்லது அவர்களுடன் எங்கள் வழியைப் பெற முடியாது. இரண்டாவது வகை மனிதர்கள் ஒரு குழந்தையின் கையில் ஒரு பந்து போன்றவர்கள், ஏனெனில் நாம் விரும்பும் வழியில் அவர்களைத் திருப்ப முடியும். இந்த மக்கள் எங்கள் கடின உழைப்புக்கு முழு பலனையும் தருகிறார்கள். மூன்றாம் வகை மக்கள் உங்களைப் போன்றவர்கள் - பக்தியுள்ள குணமுள்ளவர்கள், அப்பாவிகள், பாவங்களிலிருந்து வெகு தொலைவில் உள்ளனர். அவர்களை நாம் வெல்ல முடியாது."

சாத்தான் மனிதர்களுக்கு முன்பாக உடல் ரீதியாக தோன்றுகிறான்:
இங்கே கேள்விகள் எழுகின்றன: "சாத்தான் எப்படி [சிலருக்கு] முன்பாக தோன்றுகிறான், அது மற்றவர்களுக்கு முன்பாக தோன்றாதபோது, அவன் தோன்றும்போது, அவனுடைய உண்மையான தோற்றம் அல்லது உருவக தோற்றமா? அது அவரது உண்மையான தோற்றம் என்றால், அது பல்வேறு தோற்றங்களில் தோன்றும், இரண்டு இடங்களில் இரண்டு வெவ்வேறு தோற்றங்களில் அவர் எவ்வாறு காணப்படுகிறார், இதனால் இரண்டு பேர் அவரை இரண்டு வெவ்வேறு தோற்றங்களில் பார்க்கிறார்கள்? பிசாசுகள் மற்றும் தேவதூதர்கள் உண்மையான தோற்றங்களைக் கொண்டுள்ளனர், ஆனால் எல்லோரும் தங்கள் உண்மையான தோற்றங்களைக் காண முடியாது, அதற்கு பதிலாக, அவர்கள் தீர்க்கதரிசனத்தின் ஒளியுடன் பார்க்க முடியும். நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் பிரதான தூதர் ஜிப்ரியேலை அவரது உண்மையான வடிவத்தில் இரண்டு முறை மட்டுமே பார்த்தார்கள் - ஒருமுறை அவரே தனது உண்மையான வடிவத்தைக் காட்டுமாறு அவரைக் கேட்டுக்கொண்டார், அவர் (காப்ரியல்) அவ்வாறு செய்வதாக வாக்குறுதி அளித்து, ஹிரா மலையில் [மக்காவில்] தனது அசல் வடிவத்தில் தோன்றினார், மேலும் மேற்கிலிருந்து கிழக்கு வரை முழு அடிவானமும் அவரது இருப்பால் நிரப்பப்பட்டது; இரண்டாவது முறையாக, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் பரலோக ஏறுதல் (மிராஜ்) இரவில் சித்ரத் அல்-முன்தாஹாவில் (ஏழாவது வானத்தின் முடிவைக் குறிக்கும் ஒரு லோட் மரம், இஸ்லாமிய நம்பிக்கைகளின்படி எந்த

படைப்பும் கடந்து செல்ல முடியாத எல்லை) இல் தனது அசல் வடிவத்தில் தோன்றினார் மற்றும் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அவரைப் பார்த்தார்கள். பொதுவாக, நபிகள் நாயகம் அவரை மனித வடிவில் பார்த்திருக்கிறார்கள். ஜிப்ரியல் அடிக்கடி தஹ்யா கல்பி (அல்லாஹ் அவரை திருப்திப்படுத்தட்டும் - அவரது அழகுக்கு பெயர் பெற்ற ஒரு தீர்க்கதரிசன தோழர்) வடிவத்தில் வந்தார் [ஒரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பு அல்லது *ஹதீஸின்* படி தொகுப்புகளில் *ஸஹீஹ் புகாரி* மற்றும் *ஸஹீஹ் முஸ்லிம்*].

இதயத்தில் (ஆன்மீகம்) உள்ள பெரும்பாலான மக்கள் தங்கள் *உண்மையான வடிவத்தின் உதாரணம் அவர்களுக்கு முன் தோன்றும் வகையில் முகாஷஃபா* (ஆன்மீக அவிழ்ப்பு) கொண்டுள்ளனர். ஆகையால் சாத்தான் விழித்தெழுந்த நிலையில் அவர்களுக்கு முன் வருகிறான். அவர்கள் அவரைப் பார்க்கிறார்கள், கேட்கிறார்கள். உண்மையான வடிவத்தின் இந்த உதாரணம் உண்மையான வடிவத்திற்கு மாற்றாக மாறுகிறது. பல நீதிமான்கள் தங்கள் கனவுகளில் இந்த சூழ்நிலையை எதிர்கொள்கிறார்கள் [விழிப்பு நிலைக்கு மாறாக]. ஆன்மீக அவிழ்ப்பு (*காஷ்ஃப்) ஒரு நபர்* வெளிப்புற புலன்களைப் பயன்படுத்துவது ஆன்மீக வெளிப்பாடுகளுக்கு இடையூறாக இல்லாதவர். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கனவுகள் மூலம் மற்றவர்களுக்கு தெரிந்ததை அவர்கள் விழிப்புடன் காண்கிறார்கள். உமர் பின் அப்துல் அஜீஸ் (ரலி) அவர்கள், சாத்தான் வசிக்கும் மனித இதயத்தின் உள்ளே உள்ள இடத்தைக் காட்டுமாறு ஒரு மனிதன் கடவுளிடம் பிரார்த்தனை செய்தான். பின்னர் அவர் ஒரு கனவில் மனித உடலை ஒரு வெளிப்படையான கண்ணாடியாக பார்த்தார், அதன் மூலம் அங்கு உள்ளதை வெளியில் இருந்து பார்க்க முடியும். தோள்பட்டை மூட்டு மற்றும் காதுக்கு இடையில் இடது தோள்பட்டையில் உட்கார்ந்திருந்த தவளை வடிவில் சாத்தானைக் கண்டார். அவர் ஒரு மெல்லிய மற்றும் நீண்ட உடற்பகுதியை வைத்திருந்தார், அதை அவர் மனிதனின் இதயத்தில் செருகினார், அதன் மூலம் மறைமுகமாக இருந்தார். அந்த நபர் கடவுளை நினைவுகூரும்போது, சாத்தான் தன் வண்டியை இதயத்திலிருந்து அகற்றுவான். சில நேரங்களில் இந்த அவதானிப்பு விழிப்புணர்வின் போது நிகழ்கிறது. அதனால்தான், ஆன்மீக திறப்பு செய்த சிலர் சாத்தானை ஒரு நாயின் வடிவில் சடலத்தின் மீது படுத்து

மக்களை அதற்கு அழைப்பதைக் கண்டுள்ளனர். சடலம் உலகிற்கு ஒரு உதாரணம். இந்த வகை சாட்சி அசல் வடிவத்திற்கு மாற்றாக இருக்கிறது. இதயத்திற்கு இரண்டு பக்கங்கள் உள்ளன என்று முன்பே கூறப்பட்டுள்ளது. ஒரு பக்கம் "*ஆலம் அல்-மலகூத்*" அல்லது தேவதூத சாம்ராஜ்யத்தை எதிர்கொள்கிறது - இந்த பக்கம் தெய்வீக வெளிப்பாடுகள் (வாஹி*),* தெய்வீக உத்வேகம் (இல்ஹாம்) மற்றும் ஆன்மீக அடையாளங்கள் மற்றும் குறிப்புகள் (*இஷாரத்)* ஆகியவற்றிற்கான நுழைவாயிலாகும். [இதயத்தின் இரண்டாம் பக்கம்] "*ஆலம் அல்-ஜாஹிர்*" அல்லது பார்வையின் சாம்ராஜ்யத்தை எதிர்கொள்கிறது. இருப்பினும், இரு பக்கங்களும் ஒருவருக்கொருவர் இணைந்திருப்பதால், தேவதூதர் சாம்ராஜ்யத்தை எதிர்கொள்ளும் பக்கத்தின் செல்வாக்கு காணக்கூடிய சாம்ராஜ்யத்தை எதிர்கொள்ளும் பக்கத்தில் காணப்படுகிறது.

கண்ணுக்குத் தெரியும் சாம்ராஜ்யத்தில் உள்ள விஷயங்கள் அவற்றின் உணரப்பட்ட வடிவங்கள் மற்றும் தோற்றங்களில் காணப்படுகின்றன, ஏனெனில் முழு கண்ணுக்குத் தெரியும் சாம்ராஜ்யமும் உணரக்கூடியது. வெளிப்புற புலன்கள் மூலம் ஒருவரின் இதயத்திற்கு வரும் வடிவம் அவற்றின் உண்மையான [உள்ளார்ந்த] இயல்புக்கு ஏற்ப இருக்காது என்பது உணர்வுகளில் சாத்தியமாகும். எனவே, ஒரு நபர் வெளிப்படையாக அழகாகத் தோன்றுகிறார், ஆனால் அவரது வெளிப்புற அழகு உள் அழகுக்கு ஏற்ப இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. ஒருவர் உள்ளிருந்து ஒரு அசிங்கமான நபராக இருக்கலாம். காணக்கூடிய சாம்ராஜ்யம் என்பது யதார்த்தத்தின் உணர்தல் மட்டுமே [யதார்த்தத்திற்கு எதிராக]. இருப்பினும், தேவதூத சாம்ராஜ்யத்தின் பிரகாசம் மற்றும் புத்திசாலித்தனத்தின் மூலம் சிந்தனையில் தன்னை வெளிப்படுத்தும் வடிவம் மற்றும் தோற்றம், [எப்போதும்] அதன் உண்மையான உள்ளார்ந்த இயல்புக்கு அடிபணிந்துள்ளது மற்றும் அதற்கு ஏற்ப உள்ளது. எனவே, உள்ளே அசிங்கமாக இருப்பது வெளியில் மோசமாகத் தோன்றும். அதனால்தான் சாத்தான் நாய், தவளை மற்றும் பன்றிகளின் வடிவத்தில் தோன்றுகிறான், தேவதூதர்கள் நல்ல வடிவங்களில் தோன்றுகிறார்கள். இந்த [அழகான] வடிவம் [உள்] அர்த்தத்தின் காரணமாக உள்ளது மற்றும் உள் உண்மையான படம். கனவில் ஒருவரை நாய் அல்லது குரங்காகப் பார்ப்பது ஒருவரின் உள்

தீமையைப் பற்றி வாதிடுவதற்கும், ஒருவரை ஆடாகப் பார்ப்பதற்கும் ஒருவர் நல்ல குணமுள்ளவர் என்று வாதிடுவதற்கும் இதுதான் காரணம். கனவுகளின் விளக்கத்தில் நிலைமை இதுதான். இந்த விஷயம் இதயத்தின் இரகசியங்களுடன் தொடர்புடையது, நடைமுறை ஆன்மீகம் பற்றிய அறிவில் இதைக் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியமில்லை. இந்த தலைப்பை இங்கே கொண்டு வருவதற்கான ஒரே காரணம், சாத்தானும் தேவதூதர்களும் சில நேரங்களில் இருதய மக்களுக்கு தூக்கத்தில் ஒரு உதாரணமாகவும் ஒப்புமையாகவும், சில நேரங்களில் அவர்களின் உண்மையான யதார்த்தமாகவும் தோன்றுகிறார்கள் என்ற இந்த உறுதியை வளர்ப்பதாகும். உள் யதார்த்தத்தை ஒத்த ஒரு உதாரணம் அல்லது ஒத்த வடிவம் காணப்படுவது பெரும்பாலும் நிகழ்கிறது. இந்த வடிவம் ஒரு உதாரணம் அல்லது ஒப்புமை என்றாலும், கண்ணால் சாட்சி சொல்வது உண்மையானது, இருப்பினும், ஆன்மீக திறப்புகள் உள்ளவர்கள் மட்டுமே அதைப் பார்க்க முடியும், அதே நேரத்தில் ஒருவரைச் சுற்றியுள்ளவர்கள் அதைப் பார்க்க முடியாது. தூங்கும் நபர் ஒரு கனவைப் பார்க்க முடியும், அதே நேரத்தில் ஒருவரைச் சுற்றியுள்ளவர்கள் [தூங்காதவர்கள்] அதைப் பார்க்க முடியாது.

இருதயத்தின் குற்றச்சாட்டுகள், மூடநம்பிக்கைகள், ஆபத்துகள், நோக்கங்கள்

இதயத்தின் செயல்கள் உடல் உறுப்புகளால் செயல்படுவதற்கு முன்பு பல நிலைகளைக் கடந்து செல்கின்றன. இதயத்தில் தோன்றும் முதல் விஷயம் "*கதிர்*" அல்லது சிந்தனை என்று அழைக்கப்படுகிறது. உதாரணத்துக்கு, ஒருவர் பார்க்க விரும்பினால் திரும்பி பார்ப்பதன் மூலம் பார்க்கக்கூடிய ஒருவரின் எண்ணத்தை இதயம் கற்பனை செய்கிறது. இரண்டாவதாக, பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆசை தூண்டப்படுகிறது, அதாவது, ஒருவரின் மனோபாவத்தில் உள்ள காமம் சுறுசுறுப்பாக மாறுகிறது. இந்த ஆசை முதலில் சாய்வு (ஒருவரின் இதயம் அல்லது மனோபாவம்) என்று அழைக்கப்படும் ஒரு சிந்தனையிலிருந்து பிறக்கிறது, மேலும் முதல் எண்ணம் "கீழ் சுயத்தின் விவரிப்பு" (*ஹதீத் அல்-நஃப்ஸ்) என்று அழைக்கப்படுகிறது*. மூன்றாவதாக, இந்த சாய்வுக்கு இருதயத்தின் அனுமதி,

எடுத்துக்காட்டாக, அந்த நபரைப் பார்க்க இதயத்தின் கட்டளை. சில நேரங்களில், இதயத்தின் சாய்வு உள்ளது, ஆனால் அவமானம் மற்றும் பயம் போன்ற சில தடைகள் இதயத்தைப் பார்க்க அனுமதிக்காது. தயக்கத்தின் மூலம் இந்த தடைகள் நீக்கப்பட்டு புத்திசாலித்தனம் ஒரு முடிவை எடுக்கிறது. இந்த செயல் நம்பிக்கை என்று அழைக்கப்படுகிறது. நான்காவதாக, எது தீர்மானம் அல்லது நோக்கம் என்று அழைக்கப்படுகிறது என்பதைக் காண ஒருவருக்கு உறுதியான தீர்மானம் உள்ளது. இந்த நோக்கத்தின் அடிப்படை சில நேரங்களில் பலவீனமாக இருக்கும், ஆனால் இதயம் முதல் சிந்தனையில் முழுமையாக கவனம் செலுத்தும்போது, இந்த உறுதிப்பாடு உறுதியாகிறது, நோக்கம் வலுவானது மற்றும் உறுதியானது அசைக்க முடியாததாக மாறும். சில வேளைகளில் மனம் உறுதியாக இருந்தபோதிலும், வருத்தம் காரணமாக அவரால் செயலைச் செய்ய முடியவில்லை, சில வேளைகளில் கவனக்குறைவு காரணமாக செயலில் கவனம் செலுத்த முடியாமல் போகிறார், சில வேளைகளில் ஒரு தடை ஏற்படுகிறது, இது ஒருவரின் விருப்பத்திற்கு மடையிலும் ஒரு நோக்கத்தை நடைமுறையில் செயல்படுத்த தடுத்து விடுகிறது.

ஒரு செயலைச் செய்வதற்கு முன் இதயத்தின் நான்கு நிலைகள்: ஒரு செயலைச் செய்வதற்கு முன் இதயத்தின் நான்கு நிலைகள் உள்ளன: கீழ் சுயத்தின் விவரிப்பு (*ஹதீத் அல்-நஃப்ஸ்),* இதயத்தின் சாய்வு, நம்பிக்கை மற்றும் உறுதிப்பாடு. [முதல்] சிந்தனை அல்லது "கீழ் சுயத்திலிருந்து விவரிப்பு" சம்பந்தப்பட்டவரை, அது ஒரு மனிதனின் கட்டுப்பாட்டிற்கு வெளியே இருப்பதால் அதற்கு பொறுப்புக்கூறல் இல்லை. இந்த நிலையும் ஒருவரின் கட்டுப்பாட்டில் இல்லாததால் இதயத்தின் சாய்வுக்கும் இது பொருந்தும். இந்த இரண்டு நிலைகளும் முஹம்மது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் கூற்றில் என் தேசத்தின் இதயத்தின் விஷயங்கள் மன்னிக்கப்பட்டன என்று அர்த்தப்படுத்துகின்றன. "கீழ் சுயத்திலிருந்து விவரிப்பு" என்பது ஒருவருக்கு செயல்படும் நோக்கம் இல்லை என்று இதயத்தில் தோன்றும் எண்ணங்களைக் குறிக்கிறது. நோக்கம் மற்றும் உறுதிப்பாடு ஆகியவை "கீழ் சுயத்திலிருந்து விவரிப்பு" என்று குறிப்பிடப்படுவது அல்ல.

இதயத்தின் மூன்றாவது நிலை "நம்பிக்கை" என்று அழைக்கப்படுகிறது, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு குறிப்பிட்ட செயலைச் செய்வது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது என்று இதயம் தீர்மானிக்கிறது. இந்த

நம்பிக்கை நனவான (வேண்டுமென்றே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது) அல்லது ஆழ்மனதில் இருக்கலாம் (ஒருவரின் சொந்த விருப்பம் இல்லாமல் இதயத்தில் ஆழ்மனதில் நுழைந்தது). நனவான ஒருவருக்கு [தெய்வீக] கணக்கீடு மற்றும் பொறுப்புக்கூறல் உள்ளது, ஆனால் ஆழ்மனதில் இல்லை. இதயத்தின் நான்காவது நிபந்தனை பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் கணக்கீட்டிற்கு பொறுப்பான ஒரு செயலைச் செய்வதற்கான நோக்கம் மற்றும் உறுதிப்பாடு. சில காரணங்களால், ஒருவரால் செயலைச் செய்ய முடியவில்லை என்றால், செயலை விட்டு விலகிச் செல்வது வெட்கத்தால் அல்லது கடவுளின் பயம் காரணமாக ஏற்பட்டதா என்று பார்க்கப்படும். அவமானம் அல்லது கடவுளின் பயம் ஒருவரின் நோக்கம் கொண்ட செயலைச் செய்வதிலிருந்து தடுக்கப்பட்டால், ஒரு நீதியான செயல் ஒருவருக்கு எழுதப்படும், ஏனென்றால் ஒரு பாவத்தை நிறைவேற்ற தீர்மானிப்பது ஒரு பாவம் மற்றும் ஒரு பாவ நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதைத் தவிர்ப்பது மற்றும் ஒருவரின் கீழ்த்தரமான சுயத்திலிருந்து ஆசைகளுக்கு எதிராக போராடுவது ஒரு நீதியான செயல் [தெய்வீக ஏற்றுக்கொள்ளலுக்கு தகுதியானது]. ஒருவர் ஒரு பாவத்தைச் செய்ய விரும்பினால், கீழ்மட்ட சுயத்தின் வற்புறுத்தலால் அடக்கப்பட்டால், இது கடவுளைத் தவிர்ப்பதையும் கவனக்குறைவாகவும் குறிக்கவில்லை, ஆனால் [அதற்கு பதிலாக] ஒருவரின் கீழ் சுயத்திற்கு எதிராக போராடுவதன் மூலம் பாவத்தின் நோக்கத்தை கைவிடுவது நிச்சயமாக ஒரு பெரிய விஷயம். ஒருவன் சாத்தானைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் பாவத்தை விரும்பினால், ஒருவரின் [உள்] விருப்பத்தை எதிர்ப்பதன் மூலம் அதைத் தவிர்ப்பது [இவ்வாறு தவறு மற்றும் தீமைக்கு எதிராக ஒரு உள் ஆவிக்குரிய போராட்டத்தை செய்வது] ஒரு நல்ல நன்மையானவராக ஆக்குகிறது. இருப்பினும், ஒருவன் சில தடைகளால் [தீமை செய்யும்] நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முடியாவிட்டால் [ஒருவரின் கீழ் ஆத்மாவைக் கைவிடாமல், இன்னும் தீமை செய்ய விரும்பாமல்] ஒரு தீய செயல் ஒருவருக்கு எழுதப்படும், ஏனெனில் இதயத்தின் நோக்கம் ஒருவரின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளது. இதைப் பற்றி வாதிடும் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் நல்லுரை பின்வருமாறு:

قالت الملائكة عليهم السلام: رب ذاك عبدك يريد ان يعمل سيئة و هو ابصر به فقال: ارقبوه فان هو عملها فاكتبوها له بمثلها و ان تركها فاكتبوها له حسنة و انما تركها من جرائي

"மலக்குகள் அல்லாஹ்விடம் கூறுகிறார்கள்: "இறைவா! உம்முடைய இந்த

அடியார் பாவம் செய்ய விரும்புகிறான். [ஒருவரின் நிலையை வேறு எவரையும் விட கடவுளுக்கு அதிகம் தெரியும் என்றாலும்,] அவர், 'ஒன்றைக் கவனியுங்கள் என்று சொல்கிறார். ஒருவன் தன் நோக்கத்தை நிறைவேற்றினால், அவனுடைய செயலுக்கு சமமான ஒரு தீய செயலை எழுதுங்கள். ஒருவன் தன் (தீய) நோக்கத்தின்படி செயல் செய்வதைத் தவிர்த்தால், ஒரு நற்செயலை அவனுடைய கணக்கில் எழுது, ஏனென்றால் ஒருவன் என்னால் இந்த பாவத்தை விட்டுவிட்டான். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில், அல்லாஹ் திருப்தியடைவார்கள்

மற்றொரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பு கூறுகிறது:

انما يحشر الناس على نياتهم

"மக்கள் தங்கள் எண்ணங்களின்படியே எழுப்பப்படுவார்கள்." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* உம்மு சல்மா மற்றும் ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

ஒருவன் எதையாவது செய்ய வேண்டும் என்ற எண்ணம் கொண்டு, அதை செயல்படுத்துவதற்கு முன்பே இறந்துவிட்டால், அந்த நோக்கத்திலேயே இறந்திருப்பான், அந்த பாவத்தைச் செய்யாவிட்டாலும், அந்த நோக்கத்தின் பேரில் உயிர்த்தெழுந்திருப்பான் என்பதை இந்த பாரம்பரியம் காட்டுகிறது. இந்த விஷயம் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் பின்வரும் மரபுகளால் தெளிவாக விளக்கப்படுகிறது:

اذا التقى المسلمان بسيفيهما فالقاتل والمقتول فى النار‘ فقيل يا رسول
الله هذا القاتل فما بال المقتول‘ قال لانه اراد قتل صاحبه

"இரண்டு முஸ்லிம்கள் தங்கள் வாளை நீட்டி ஒருவருக்கொருவர் எதிர்கொள்ளும்போது, கொலைகாரனும் கொலை செய்யப்பட்டவனும் நரகத்திற்குச் செல்வார்கள்". நபி (ஸல்) அவர்களிடம் கேட்கப்பட்டது: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! கொலைகாரன் நரகத்திற்குச் செல்வது அர்த்தமுள்ளதாக இருக்கிறது, ஆனால் கொலை செய்யப்பட்டவர் (பாதிக்கப்பட்டவர்) ஏன் நரகத்திற்குச் செல்வார்?' அவர் பதிலளித்தார்: 'அவர் மற்றவரைக் கொல்ல விரும்பியதால்தான்'. (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *ஸஹீஹ் புகாரி மற்றும் ஸஹீஹ் முஸ்லிம் (* நபிகள் நாயக) அபூ பக்ரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் தொகுக்கின்றன.

இந்த விளக்கத்திற்குப் பிறகு கடவுள் இதயத்தின் நோக்கங்களை கணக்கிடவில்லை என்று ஒருவர் கருத முடியாது. இது தொடர்பாக, நினைவில் கொள்ள வேண்டிய கொள்கை என்னவென்றால், ஒவ்வொரு விருப்பமும் உறுதியும் கணக்கீட்டிற்கு உட்பட்டது. மனித கட்டுப்பாடு மற்றும் திறனுக்கு அப்பாற்பட்ட விஷயங்களில் கணக்கீடு மற்றும் பொறுப்புக்கூறல் இல்லை என்பதையும் இந்த விளக்கம் நிரூபிக்கிறது. சிலர் இதயத்தின் பல்வேறு செயல்களுக்கு இடையில் ஒரு வித்தியாசத்தை ஏற்படுத்துவதில்லை மற்றும் இதயத்தில் வரும் அனைத்தையும் "கீழ் சுயத்திலிருந்து கதை" அல்லது "சிந்தனை" என்று அழைக்கிறார்கள். அவர்களின் இந்த கருத்து செல்லுபடியாகாது. ஆணவம், சுய நீதி (அல்லது சுய பெருக்கம்), ஆடம்பரம், பொறாமை போன்றவை [தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டு நல்வாழ்வுக்கு மிகவும் தீங்கு விளைவிக்கும்] இதயத்தின் செயல்கள் மற்றும் வசனங்கள் [குர்ஆனிலிருந்து] மற்றும் தீர்க்கதரிசன விவரிப்புகள் அவற்றுக்கு கணக்கு மற்றும் பொறுப்புக்கூறல் இருப்பதை நிரூபிக்கும் போது இதயத்தின் [பலவித] செயல்களில் ஏன் கணக்கிடப்படாது. இந்த விஷயத்தின் உண்மை என்னவென்றால், ஒரு அடிமையின் [கடவுளின், அதாவது ஒரு மனிதன்] திறனில் உள்ள அனைத்து செயல்களும் கணக்கு மற்றும் பொறுப்புக்கூறலுக்கு உட்படுத்தப்படும். எனவே, ஒரு பார்வை *மஹ்ரெம் அல்லாத* (தெய்வீக சட்டத்தின்படி திருமணம் செய்து கொள்ளக்கூடிய) ஒரு பெண் மீது தற்செயலாக விழுந்தால், அதற்கான கணக்கீடு இல்லை, ஆனால் இரண்டாவது பார்வையை வேண்டுமென்றே மற்றும் வேண்டுமென்றே வார்க்கப்பட வேண்டும் என்றால், அது [தெய்வீக] கணக்கீட்டிற்கு உட்படுத்தப்படும். இதயத்தின் எண்ணங்களின் நிலை இதுதான். மாறாக, இந்த கணக்கீடு முதலில் இதயத்தில் இருக்க வேண்டும், ஏனெனில் இதயம் உண்மையான விஷயம் [அதாவது, இதயம் மனிதனின் அடிப்படை மற்றும் யதார்த்தம்].

குற்றச்சாட்டுகளின் வகைகள்: பல வகையான குற்றச்சாட்டுகள் உள்ளன:

முதல் வகை - உண்மை மற்றும் சரிக்கான அழைப்பு: ஒரு வகை [குற்றச்சாட்டு] என்னவென்றால், உண்மையை சந்தேகப்படுத்த சாத்தான் அதை [இதயங்களில்] புகுத்துகிறான். உதாரணத்துக்கு, அவர் ஒருவரிடம், "ஒருவன் உலக இன்பங்களை விட்டுவிடக் கூடாது, ஏனென்றால் வாழ்க்கை நீண்டது, நீண்ட காலத்திற்கு ஆசைகளை அடக்குவது ஒரு கடினமான காரியம், அதற்கு நிறைய பொறுமை தேவைப்படுகிறது".

இந்த கட்டத்தில், [கடவுளின் அடியார், அதாவது ஒரு மனிதன்] கடவுளின் மகத்தான உரிமைகள், உயர்ந்த வெகுமதிகள் மற்றும் வேதனையான தண்டனைகளைக் கருத்தில் கொண்டு, வாழ்க்கை நீண்டதாக இருக்கலாம் ஆனால் மறுவாழ்வுடன் ஒப்பிடும்போது, அது உண்மையில் அற்பமானது மற்றும் அனைத்து உலக இன்பங்களும் தற்காலிகமானவை மற்றும் தற்காலிகமானவை, இருப்பினும் வெளிப்படையாக, அவற்றுடன் பொறுமையாக இருப்பது கடினம், ஆனால் நரக நெருப்புடன் ஒப்பிடும்போது, இது ஒன்றும் கடினம் அல்ல. இரண்டில் ஒன்று இன்றியமையாதது: ஒருவன் உலக இன்பங்களில் பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்கும் கஷ்டத்தை சகித்துக் கொண்டால், நரகத்தின் கஷ்டத்தை சகித்துக் கொள்ள வேண்டியதில்லை, ஒருவன் உலகத்தின் மீது பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்கவில்லை என்றால், மறுமையின் துன்பங்களை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருக்கும். ஆயினும்கூட, கடவுளின் வாக்குறுதிகள், எச்சரிக்கைகள் மற்றும் விசுவாசம் மற்றும் உறுதிப்பாட்டின் மறுமலர்ச்சி ஆகியவற்றை நினைவுகூருவது மற்றும் நினைவூட்டுதல், சாத்தானை தப்பிக்க கட்டாயப்படுத்துகிறது, ஏனென்றால் பாவங்களில் பொறுமையை விட நரகநெருப்பு எளிதானது என்று அவர் சொல்ல முடியாது அல்லது பாவங்களைச் செய்வது நரகத்திற்கு வழிவகுக்காது. அவர் அத்தகைய கூற்றுக்களை முன்வைத்தாலும், விசுவாசிக்கும் ஊழியர் கடவுளின் புத்தகத்தின் மீது ஒருவரின் நம்பிக்கையின் காரணமாக [சாத்தானிடமிருந்து] அத்தகைய வாக்குறுதிகளை நம்ப மாட்டார் (தெய்வீக கட்டளைகள் மற்றும் பகுத்தறிவின் ஒளி). அதேபோல், உங்களை விட கடவுளின் ஞானம் யாருக்கும் இல்லை என்றும், உங்கள் வணக்கத்திற்கு நிகரான ஒரு உதாரணம் இல்லை என்றும், கடவுளுக்கு முன்பாக உங்களுக்கு உயர்ந்த அந்தஸ்து உள்ளது என்றும் அவர் சுய கர்வத்தை வெளிப்படுத்தினால். இந்த கட்டத்தில், ஞானம், வழிபாடு, உயர்ந்த ஆன்மீக அந்தஸ்து [கடவுளுக்கு முன்], செயல்பட்ட அனைத்து உறுப்புகள் மற்றும் ஒருவர் க்னோசிஸைப் பெற்ற அனைத்து செயல்களும், அனைத்தும் கடவுளின் படைப்புகள் மற்றும் அவர் செல்வத்தின் மீது வழங்கப்பட்டவை மற்றும் அவற்றில் தனிப்பட்ட சிறப்பம் இல்லை என்று வேலைக்காரன் நினைக்க வேண்டும். இந்த சிந்தனைக்குப் பிறகு, சுய நீதி, சுய ஆணவம், சுய புகழ் மற்றும் வீண் பெருமைக்கு இடமில்லை, மேலும் சாத்தான் ஒரு அவமானகரமான தோல்வியைப் பெறுகிறான், ஏனென்றால் இவை கடவுளின் படைப்புகள் அல்ல என்று சொல்ல முடியாது. அவர் அதைக் கூறினாலும், ஒரு ஊழியரின் ஞானமும் விசுவாசமும் அதை நம்ப ஒருபோதும் அனுமதிக்காது. இந்த வகையான குற்றச்சாட்டுகள்

விசுவாசம் மற்றும் ஞானத்தின் ஒளியை உடைமையுள்ளவர்களின் இதயங்களிலிருந்தும், கடவுளை அறிந்தவர்களின் (ஞானவாதம்) இதயத்திலிருந்து தெய்வீக நினைவின் மூலம் முற்றிலுமாக அழிக்கப்படுகின்றன.

இரண்டாவது வகை - உணர்ச்சிகள் மற்றும் காமங்களை தூண்டுதல்: இரண்டாவது வகையான குற்றச்சாட்டு என்னவென்றால், சாத்தான் காமங்களைத் தூண்டுகிறான். இதுவும் இரண்டு வகைப்படும். ஒன்று, காமம் ஒரு பாவம் என்பதை வேலைக்காரன் உறுதியாக அறிந்திருக்கிறான். இரண்டாவதாக, ஒரு மேலாதிக்க அனுமானத்தின் மூலம் ஒருவர் அதைப் பற்றி அறிந்திருக்கிறார். உறுதியாக இருந்தால், சாத்தான் காமத்தைத் தூண்டுவதை நிறுத்த மாட்டான், ஆனால் இந்த தூண்டுதலை அவனால் பலனளிக்க முடியாது. அது உறுதியாக இல்லையென்றால், ஆனால் ஒரு யூகமாக இருந்தால், சாத்தானின் தூண்டுதல் பலனளிக்கும். இந்த வழக்கில், அதை ஒழிக்க ஆன்மீக போராட்டம் தேவைப்படும். இந்த வகை குற்றச்சாட்டுகள் தெய்வீக நினைவு நேரத்தில் முழுமையாக முடிவடையாது, இருப்பினும், அது ஆதிக்கம் செலுத்த முடியாது.

மூன்றாவது வகை - கடந்து செல்லும் எண்ணங்கள்: மூன்றாவது வகையான குற்றச்சாட்டு என்பது பிரார்த்தனையின் போது நடக்கும் மறைக்கப்பட்ட விஷயங்களை கடந்து செல்வது மற்றும் நினைவுபடுத்துவது. எனவே, ஒருவன் தெய்வீக நினைவு (*திக்ர்) இல் ஈடுபடும்போது*, இந்த கடந்து செல்லும் எண்ணங்கள் சிறிது நேரம் முடிவடைந்து, அவை மீண்டும் முடிவுக்கு வருகின்றன. சில நேரங்களில் கடந்து செல்லும் எண்ணங்களின் வருகை இடைவிடாது மற்றும் தொடர்ச்சியாக இருக்கும், அதாவது எண்ணங்களும் தெய்வீக நினைவும் ஒரே சங்கிலியில் இரண்டு வளையங்கள் என்று தோன்றுகிறது. இது எந்த அளவிற்கு நிகழ்கிறது என்றால், சில நேரங்களில் கடந்து செல்லும் எண்ணங்கள் [குர்ஆன்] பாராயணத்தின் அர்த்தங்களுடன் ஒரே நேரத்தில் வருகின்றன, இதயம் இரண்டிற்கும் இரண்டு தனித்தனி இடைவெளிகளைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் இரண்டும் ஒரே நேரத்தில் இணைந்து வாழ முடியும். இத்தகைய குற்றச்சாட்டுகளை முற்றிலுமாக துண்டிப்பது கடினம், ஆனால் சாத்தியமற்றது அல்ல, ஏனென்றால் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

من صلى ركعتين لم يحدث فيهما نفسه بشئ من امر الدنيا غفر له ما تقدم من ذنبه

"ஒருவரின் கீழ்த்தரமான ஆத்மா (நஃப்ஸ்) உலக விஷயங்களைப் பற்றி பேசாத வகையில் இரண்டு சுழற்சி தொழுகைகளைச் செய்தால், ஒருவரின் முந்தைய பாவங்கள் அனைத்தும் மன்னிக்கப்படும்".

இதயத்தில் எந்தக் குற்றச்சாட்டும் இல்லாமல் இருந்திருந்தால், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அதைக் குறிப்பிட்டிருக்க மாட்டார்கள். இது ஒவ்வொரு இதயத்திலும் [எந்த குற்றச்சாட்டும் இல்லாதது] அல்ல, ஆனால் வேறு எந்த எண்ணமும் வராத அளவிற்கு கடவுளின் அன்பு ஆதிக்கம் செலுத்தும் இதயத்தால் மட்டுமே அதை கற்பனை செய்ய முடியும். ஒரு உண்மையான காதலனுக்கு அன்புக்குரியவரைத் தவிர வேறு எந்த எண்ணமும் இதயத்தில் இல்லை என்பதைப் போலவே, ஒருவர் ஒரு எதிரியைப் பற்றி கவலைப்படுகிறார் என்றால், ஒருவர் தனது சிந்தனையிலும், [எதிரி] ஒருவருக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் எண்ணத்திலும் மூழ்கியிருக்கிறார், அது தொழுகையின் போது கூட போய்விடுவதில்லை, ஒவ்வொரு பிரார்த்தனை சுழற்சியிலும் ஒருவர் எத்தனை சுழற்சிகளை ஓதினார்கள் என்பதை நினைவில் கொள்வதில்லை. கண்களைத் திறந்து வழிப்போக்கரைப் பார்த்தாலும் யாராவது கடந்து சென்றால் கூட யாரும் கவனிக்க முடியாத அளவுக்கு இது [அத்தகைய எண்ணங்களில் மூழ்குதல் மற்றும் மூழ்குதல்] உள்ளது. உலக விஷயங்களில் மூழ்குவது நரகத்தின் பயம் மற்றும் சொர்க்கத்தின் மீதான ஆசை அத்தகைய ஈர்ப்பை வளர்க்கும் [தெய்வீக அன்பு எவ்வளவு ஈர்க்கக்கூடியதாக இருக்கும் என்பதை நாம் கற்பனை செய்யலாம்]. இருப்பினும், நம்பிக்கையின் பலவீனம் காரணமாக, இந்த நிலை பொதுவானதல்ல.

[இந்த விவாதத்தின் விளைவு] என்னவென்றால், சில கணங்களுக்கு சாத்தானை அகற்ற முடியும், ஆனால் வாழ்நாள் முழுவதும் இல்லை. யாராவது சாத்தானின் குற்றச்சாட்டுகள் மற்றும் தூண்டுதல்களிலிருந்து பாதுகாப்பாக இருந்திருந்தால், அது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் உன்னதமான ஆளுமையாக இருந்திருக்கும், ஆனால் தொழுகையின் போது, அவரது பார்வை அவரது ஆடைகளில் சில வடிவங்கள் மற்றும் வடிவமைப்புகள் மீது விழுந்தபோது, அவர் தொழுகைக்குப் பிறகு, அந்த ஆடைகளை தூக்கி எறிந்துவிட்டு கூறினார்:

شغلنی عن الصلاة‘ اذهبوا بها الی ابی جهم

"இந்த [ஆடை] என்னை தொழுகையிலிருந்து ஈடுபடுத்தியது, எனவே

அதை அபூஜஹ்மிடம் (ஆடையை பரிசளித்த தீர்க்கதரிசன தோழர்) அவர்களிடம் எடுத்துச் செல்லுங்கள்".

இதேபோன்ற ஒரு சம்பவம் ஒரு தங்க மோதிரத்துடன் நடந்தது, இதன் விளைவாக நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அதை தூக்கி எறிந்தனர் (*ஹதீஸ் அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* நஸாய் அவர்களால் *விவரிக்கப்பட்டது*). ஆடை மற்றும் தங்க மோதிரத்தின் வடிவமைப்பு வடிவங்கள் காரணமாக [நபிகள் நாயகம் (ஸல்) கடவுளின் மீது முழு கவனம் செலுத்துவதைத் தடுக்கும் பிரார்த்தனைகளின் போது] பிளவுபட்ட கவனமும் கவனமும் சாத்தானின் குற்றச்சாட்டின் செயலாகும். தங்க மோதிரம் சம்பந்தப்பட்ட சம்பவம் மனிதர்களுக்கு தங்கத்தை தெய்வீக தடை செய்வதற்கு முன்பு நடந்தது என்பதை நினைவுபடுத்த வேண்டும். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தங்க மோதிரத்தை அணிந்திருந்தார்கள், ஏனெனில் அது அந்த நேரத்தில் அனுமதிக்கப்பட்டது [அதன் அடுத்தடுத்த தடைக்கு முன்பு]. அவர் அதை கழற்றினார், ஏனென்றால் அது உலக சொத்துக்கள் மற்றும் உடைமைகள் தொடர்பான குற்றச்சாட்டுகளையும் குற்றச்சாட்டுகளையும் நம்மிடமிருந்து அகற்றுவதன் மூலம் மட்டுமே ஒழிக்க முடியும்.

ஒருவர் தேவைக்கு அதிகமாக உடைமைகளை வைத்திருக்கும் வரை, அந்த கூடுதல் உடைமை ஒரு *திர்ஹாம்* அல்லது தினார் (முறையே பழைய தங்கம் மற்றும் வெள்ளி நாணயங்கள்) என்றாலும் சாத்தான் நிச்சயமாக ஒருவரை குற்றஞ்சாட்டுவதில் ஈடுபடுத்துவான். அந்த விஷயத்தில் குற்றச்சாட்டின் வடிவம் என்னவென்றால், சாத்தான் ஒருவரை அவர்களின் பாதுகாப்பைப் பற்றி கவலையுடனும் கவலையுடனும் வைத்திருப்பான், மேலும் அதை எங்கு செலவிட வேண்டும், அதை எவ்வாறு மறைக்க வேண்டும் என்று ஒருவருக்கு ஆலோசனை வழங்குவார், இதனால் மற்றவர்கள் அதன் இருப்பைப் பற்றி அறிந்து கொள்ள மாட்டார்கள் அல்லது ஒருவரின் மேன்மையை மக்கள் ஏற்றுக்கொள்ளும் வகையில் அதை வெளிப்படுத்த மாட்டார்கள். இவையும் இதைப் போன்ற பிற குற்றச்சாட்டுக்களும் ஒருவரை கவலையடையச் செய்யும். பேராசையின் நகங்களால் பொருள் செல்வத்தின் சடலத்தைப் பிடித்த பிறகு சாத்தானிடமிருந்து இரட்சிக்கப்பட விரும்புகிறவன், தேனில் விழுந்து, ஈக்கள் ஒன்றில் உட்காரக்கூடாது என்று எதிர்பார்ப்பவனைப் போன்றவன். இது வெறும் ஒரு கதவு மட்டுமல்ல, எண்ணற்ற கதவுகள், இதன் வழியாக, சாத்தானின் படைகள், குற்றச்சாட்டுகளின் எடையால் சுமைக்கப்பட்டு, தொடர்ந்து மற்றும் இடைவிடாமல் உள்ளே வந்து வெளியே செல்கின்றன [அவர்கள்

விரும்பியபடி]. ஒரு ஞானி (முனிவர்) சாத்தான் பாவத்தின் வழியில் ஒருவனிடம் வருகிறான் என்று கூறியிருக்கிறான். இந்த வழி மூடப்பட்டால், அவர் அறிவுரையின் பாதையை ஏற்றுக்கொள்கிறார் மற்றும் தெய்வீக வழிகாட்டுதலை (பிதா) விட்டு விலகும் விஷயங்களில் ஒருவரை ஈடுபடுத்துகிறார். அந்த பாதை மூடப்பட்டால், சாத்தான் ஒருவரை [சுயமாக திணிக்கப்பட்ட] கஷ்டங்கள், சுருக்கம் மற்றும் தீவிரவாதத்தின் பாதைக்கு வழிநடத்துகிறான், அதாவது தடை செய்யப்படாத விஷயங்களை (ஹராம்) கூட ஒருவர் தடை செய்கிறார். அந்த பாதையையும் ஒருவர் மூடினால், சாத்தான் ஸ்நானம் (*வூடு,* அதாவது, முறையான பிரார்த்தனைகளின் ஆன்மீக நிலைக்குள் நுழைய தேவையான உடல் சுத்திகரிப்பு) மற்றும் பிரார்த்தனைகள் பற்றிய சந்தேகங்கள் மற்றும் சந்தேகங்களில் ஒருவரை ஈடுபடுத்துகிறான். ஒருவன் அந்த வழியைக்கூட (ஷைத்தானுக்குள் நுழைவதற்கு) மூடிவிட்டால், ஷைத்தான் நற்செயல்களை ஒருவனுக்கு எளிதாக்குகிறான். ஒருவரை பக்தியுள்ளவர், பொறுமையானவர், அப்பாவி மற்றும் தார்மீக நேர்மையை வைத்திருப்பவர் என்று மக்கள் நெருங்கத் தொடங்கும் போது, சாத்தான் ஒருவரை சுய நீதி, சுய புகழ், சுய மகிமை, வீண் பெருமை *('உஜுப்) ஆகியவற்றில் ஈடுபடுத்தி* அதனுடன் ஒருவரை அழிக்கிறார். இங்கே சாத்தான் தனது சக்தியிலும் வலிமையிலும் தன்னிடம் உள்ள அனைத்தையும் செலவிடுகிறான், ஏனெனில் இது அவனுக்கு இழக்க விரும்பாத கடைசி வாய்ப்பு, ஏனெனில் அவன் அதை தவறவிட்டால், அவனுடைய இரை அவனது [வேட்டை] வலையில் சிக்கிக் கொள்ளாது, அதற்கு பதிலாக, நேராக பரலோகத்திற்குச் செல்லும்.

அந்த வகையில் இதயம் மற்றும் இதய வகைகளில் விரைவான மாற்றங்கள்

முன்பே குறிப்பிட்டபடி, இதயம் வெவ்வேறு மாறுபட்ட குணங்களால் சூழப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு இலக்கு போன்றது, அதன் மீது எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் அம்புகளின் மழை வீசப்படுகிறது. ஒரு விஷயம் அதன் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்தினால், வேறு ஏதாவது வந்து அதன் தாக்கத்தை சிதறடிக்கிறது. சாத்தான் அதை கீழ்மட்ட ஆத்மாவின் ஆசைகளை நோக்கி இழுக்கிறான். ஏஞ்சல் அதை எதிர் திசையில்

இழுக்கிறார். ஒரு சாத்தான் அதை ஒரு தீமையை நோக்கி இழுக்கிறான், மற்றொரு சாத்தான் அதை மற்றொரு தீமையை நோக்கி இழுக்கிறான். அதேபோல், ஒரு தேவதூதன் அதை ஒரு நல்ல செயலை நோக்கி அழைக்கிறார், மற்றொரு தேவதூதன் அதை இன்னொருவருக்கு அழைக்கிறார். சில சமயங்களில் அந்த இருதயம் இரண்டு தேவதூதர்களுக்கிடையேயும், சில சமயங்களில் இரண்டு சாத்தானுக்கிடையேயும், சில சமயங்களில் தேவதூதனுக்கும் சாத்தானுக்கும் இடையேயும் சண்டையிடுகிறது. அது அமைதியின் எந்த தருணமும் இல்லை, அது முன்கூட்டியே ஆக்கிரமிக்கப்படாதபோது. பின்வரும் வசனம் இதயத்தின் அதே நிலையைக் குறிக்கிறது:

وَنُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَأَبْصَـٰرَهُمْ

"இன்னும், நாம் அவர்களுடைய இருதயங்களையும், பார்வைகளையும் திருப்பி விடுவோம்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 6, வசனம் 110)

ஏனென்றால், நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் இதயத்தின் அதிசயங்களில் கடவுளின் அற்புதமான படைப்பை அறிந்திருந்தார்கள், மேலும் இந்த மாமிசத் துண்டு எப்போதும் நிலையற்ற, தனித்துவமான மற்றும் எப்போதும் மாறும் நிலையில் இருப்பதை அறிந்திருந்தார். அதனால்தான் அவர் சத்தியம் செய்தார்:

ومقلب القلوب

"இருதயங்களை மாற்றுபவன் (அல்லாஹ்வின்) மீது சத்தியம் செய்கிறேன்." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஸஹீஹ் புகாரி* (நபிமார்) அப்துல்லாஹ் இப்னு உமர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

அவர் பின்வரும் பிரார்த்தனைகளை ஏராளமாக செய்தார்:

يَا مُقَلِّبَ الْقُلُوبِ ثَبِّتْ قَلْبِي عَلَى دِينِكَ

"இருதயங்களை மாற்றுபவனே! உமது பாதையில் என் இருதயத்தை உறுதியாக வைத்திருங்கள்" என்றார்.

மக்கள் அவரிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! உன் இருதயத்தைப் பற்றியும் உனக்கு அச்சம் இருக்கிறதா?" அதற்கு அவர், "

وما يومننى والقلب بين اصبعين من اصابع الرحمن يقلبه كيف يشاء

இதயம் அர்ரஹ்மானின் இரு விரல்களுக்கிடையே இருக்கும்போது, அவர் நாடிய வழியில் அதை புரட்டக்கூடிய நிலையில், நான் ஏன் அஞ்சாமல் இருக்க முடியும்?" என்று கூறினார்.

இருதயத்தின் மாற்றத்தன்மையையும், அதில் உள்ள கடவுளின் மர்மங்களையும் எப்போதும் கவனித்து தொடர்ந்து சிந்திக்கும் நிலையில் இருப்பவர்களால் மட்டுமே உணர முடியும்.

இதயத்தின் மூன்று வகைகள் அதன் மாற்றம் மற்றும் நிலைத்தன்மை: நல்லது அல்லது தீமை அல்லது இரண்டிற்கும் இடையில் தயக்கம் காட்டுவது ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் மூன்று வகையான இதயம் உள்ளன:

பக்தியுள்ள பிரமிப்பு, பயபக்தி மற்றும் கடவுளின் பயம் (தக்வா) ஆகியவற்றின் ஒளியால் நிரம்பிய இதயம் (*தக்வா*): ஒரு இதயம் என்பது பக்தியுள்ள பிரமிப்பு, பயபக்தி மற்றும் கடவுளின் பயம் (தக்வா) ஆகியவற்றின் ஒளியால் நிரம்பி *வழிகிறது* மற்றும் அனைத்து கீழ்த்தரமான மற்றும் மோசமான உள் குணாதிசயங்களிலிருந்தும் சுத்திகரிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தகைய இதயம் கண்ணுக்குத் தெரியாத சாம்ராஜ்யத்தின் கருவூலங்களிலிருந்தும், தேவதூதர் சாம்ராஜ்யத்திலிருந்தும் ('*ஆலம் அல்-மலகூத்) நல்ல எண்ணங்களைப் பெறுகிறது*. அவர்களின் நுணுக்கங்கள், நுணுக்கங்கள், இரகசியங்கள் மற்றும் நன்மைகளை உணர புத்திசாலித்தனம் அவர்களைப் பற்றி சிந்திக்கிறது. நுண்ணறிவின் ஒளி (*பசீரா) ஒரு* நல்ல விஷயத்தை வெளிப்படுத்தும் போது, புத்தியானது அதன் முக்கியத்துவத்தை தீர்மானித்து, அதன்படி செயல்பட இதயத்தை தூண்டுகிறது. தேவதூதர் [தெய்வீக ஒளியை இதயத்திற்குள் கொண்டு வருவதற்கு பொறுப்பானவர்] இதயத்தின் சாராம்சம் சுத்திகரிக்கப்பட்டு சுத்திகரிக்கப்பட்டிருப்பதைக் காணும்போது, புத்திசாலித்தனம் மற்றும் நல்ல பகுத்தறிவின் ஒளி அதை ஒளிரச் செய்தது, கடவுளின் பயத்தின் ஒளிக்கதிர்கள் ஒளிரச் செய்தன [தனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் எதிர்மறையான, மோசமான மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் எல்லாவற்றிற்கும் எதிராக ஒரு தார்மீக கட்டுப்பாட்டாக செயல்படுகிறது]

எல்லா இடங்களிலும் விழுகிறது மற்றும் தெய்வீக ஞானத்தின் விளக்கு எரிகிறது, அத்தகைய இதயம் தேவதூதர்களின் வசிப்பிடமாகும் என்பதில் சந்தேகமில்லை, அங்கு அவர்கள் இறங்கி தங்குகிறார்கள், பின்னர் தேவதூதர் காணப்படாத படைகளுக்கு உதவுகிறார் மற்றும் பல பொருட்கள், நற்செயல்களைச் செய்ய ஒருவருக்கு உதவுகிறார், நீதி மற்றும் அதை வளர்க்கும் செயல்கள், கடவுள் சொல்வது போல உள்ளார்ந்த இரண்டாவது இயல்பாக மாறும் வரை:

فَأَمَّا مَنْ أَعْطَىٰ وَاتَّقَىٰ ﴿٥﴾ وَصَدَّقَ بِالْحُسْنَىٰ ﴿٦﴾

فَسَنُيَسِّرُهُ لِلْيُسْرَىٰ ﴿٧﴾

ஆகவே, எவர் (அல்லாஹ்வின் திருப்பொருத்தம்) பெற்று, பயபக்தியுடன், பயபக்தியுடன், அல்லாஹ்வுக்கு பயபக்தியுடையவராக இருக்கின்றாரோ, இன்னும் நேர்மையின் மீது நம்பிக்கை கொண்டாரோ, அத்தகையோருக்கு நாம் இலகுவானதைச் செய்வோம். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 92, வசனம் 5-7)

அத்தகைய இதயங்கள் தெய்வீக இறைவனின் நீதிமன்றத்திலிருந்து ஏராளமான வெளிச்சத்தைக் கொண்டுள்ளன, மறைக்கப்பட்ட பலதெய்வம் போன்ற நுட்பமான தீமைகள் கூட கண்களில் இருந்து மறைக்கப்படுவதில்லை, இது ஒரு இருண்ட கருப்பு இரவில் ஊர்ந்து செல்லும் ஒரு இருண்ட கருப்பு எறும்பை விட நுட்பமானது [இதனால் மோசமான அல்லது எதிர்மறையான எதற்கும் உணர்திறன் சிறிதளவு மட்டத்தில் உள்ளது, அதற்கு எதிராக ஒரு முன்னணிப் படையாக செயல்படுகிறது]. சாத்தானின் ஏமாற்று அத்தகைய இருதயங்களில் பலனளிக்காது. அவர் தனது நுட்பமான பேச்சின் மூலம் ஏமாற்றவும் ஏமாற்றவும் தன்னால் முடிந்த அளவு முயற்சி செய்கிறார், ஆனால் [கடவுளின் அடியார், அதாவது ஒரு நீதிமான்] அதில் சிறிதளவும் கவனம் செலுத்துவதில்லை. அத்தகைய இதயம் *உள் அழிவுகரமான குணங்களை* (முஹ்லிகாத் அல்லது ஒருவரின் இதயம் மற்றும் ஆன்மாவை அழிக்கும் ஆபத்தான உள் குணங்கள்) ஒழித்த பிறகு இரட்சமான மற்றும் மங்களகரமான உள் குணங்களால் (*முஞ்சியத்)* அலங்கரிக்கப்படுகிறது . இந்த இரட்சிப்பான உள் குணங்கள் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துதல் [கேட்காமலேயே அனைவருக்கும் வழங்கப்பட்ட எண்ணற்ற ஆசீர்வாதங்களுக்காக], பொறுமை [அனைத்து துன்பங்களுக்கும் எதிராகவும் இது ஒருவரை ஆன்மீக விழிப்புணர்வின் உயர்ந்த மட்டங்களுக்கு தள்ளுகிறது], பக்தி பயபக்தி, கடவுளின் மீதான பயம்

மற்றும் பயம் (*தக்வா),* கடவுளிடமிருந்து நம்பிக்கை மற்றும் நம்பிக்கை (*ரிஜா),* ஆன்மீக வறுமை (அனைத்து சூழ்நிலைகளிலும் கடவுளின் தேவை) ஆகியவை அடங்கும். பொருள்முதல்வாதத்திலிருந்து விலகி இருத்தல் (*ஜுஹ்த்), கடவுளின் மீதான அன்பு* (மஹப்பா), *தெய்வீக ஆணை (ரிதா) திருப்தி* (ரிதா), *கடவுளின் ஆர்வம் மற்றும் பாசம் மற்றும் அவருடன் இருக்க ஆசை* (ஷவ்க்), *கடவுளின் மீது நம்பிக்கை* (தவக்குல்), *தெய்வீக அன்பை வளர்க்க பௌதிக மற்றும் ஆன்மீக அற்புதங்கள் மற்றும் மர்மங்களில் ஆழ்ந்த சிந்தனை*), தெய்வீக வழிபாடு, கீழ்ப்படிதல் மற்றும் ஒருவரின் உண்மையான வாழ்க்கை நோக்கத்தை அடைய ஆன்மீக பாதையில் பாடுபடுதல் (இஹ்திசாப்) போன்றவற்றில் தனது சொந்த குறைபாடுகளுக்கு தன்னை பொறுப்பேற்க வேண்டும். தேவனுடைய கவனம் அத்தகைய இருதயத்தின் மீது உள்ளது, அது கீழே உள்ள வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இருதயம்:

أَلَا بِذِكْرِ ٱللَّهِ تَطْمَئِنُّ ٱلْقُلُوبُ

"நிச்சயமாக அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வதால் இதயங்கள் அமைதியடைகின்றன." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 13, வசனம் 28)

يَٰٓأَيَّتُهَا ٱلنَّفْسُ ٱلْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ٱرْجِعِىٓ إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾

"நித்திய அமைதியிலும் அமைதியிலும் நிலைத்திருக்கும் ஆத்மாவே! நீங்கள் திருப்தியடைந்து, உங்களைப் பற்றி திருப்தி அடையும் நிலையில், உங்கள் இறைவனிடம் திரும்பிச் செல்லுங்கள்" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 89, வசனங்கள் 27-28)

கீழ் சுயத்திலிருந்து ஆசைகளால் நிரம்பி வழியும் இதயம்:
இரண்டாவது வகை இதயம் முதல் வகைக்கு நேர்மாறானது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இது கீழ்த்தரமான சுயத்தின் ஆசைகளால் நிரம்பி வழிகிறது மற்றும் கண்டிக்கத்தக்க பழக்கங்களால் [மற்றும் போக்குகள்] கறைபடிந்துள்ளது. இந்த இருதயத்தின் கதவுகள் சாத்தானுக்காக திறந்து தேவதூதர்களுக்காக மூடப்பட்டிருக்கின்றன. இந்த வகை இதயத்தில் தீமையின் தொடக்கம் கீழ்மட்ட சுயத்திலிருந்து ஆசையை கற்பனை செய்வதன் மூலம் நிகழ்கிறது, அதைத் தொடர்ந்து பாவம் மற்றும் தீமையில் ஈடுபட தயக்கம் ஏற்படுகிறது. இதயம் ஆட்சியாளரான புத்தியுடன் கலந்தாலோசிக்கிறது. புத்திசாலித்தனம் ஏற்கனவே கீழ்மட்ட சுயத்தின் அடிமையாக இருப்பதாலும், அதனுடன் மிகவும் பழக்கமாகவும் இணைக்கப்பட்டதாலும், அது அதற்கு ஆதரவாக

முடிவு செய்கிறது மற்றும் நியாயப்படுத்துவதற்கான வழிவகைகளை வழங்குகிறது [தவறானது, இழிவானது மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் விஷயம்]. இந்த முறையில், கீழ் அடித்தள சுயம் (*நாஃப்ஸ்*) இதயத்தைப் பிடிக்கிறது [மற்றும் அதன் முழுமையான கட்டுப்பாட்டை எடுத்துக்கொள்கிறது], இது பாவத்திற்கு உதவுகிறது. ஒருவரின் இதயம் கீழ்மட்ட சுயத்தின் ஆசைகளுக்குத் திறக்கிறது மற்றும் பேராசையின் இருள் எல்லா இடங்களிலும் பரவத் தொடங்குகிறது, ஏனெனில் புத்திசாலித்தனத்தின் இராணுவம் ஏற்கனவே அதன் எதிர்ப்பு சக்தியை இழந்துவிட்டது மற்றும் அதன் முழு கட்டுப்பாட்டையும் கீழ்மட்ட சுயத்திற்கு ஒப்படைத்துவிட்டது [இது உள்ளார்ந்த தவறு மற்றும் தீமைக்கு சாய்ந்துள்ளது]. சாத்தானின் ஆதிக்கத்தின் வட்டம் மேலும் விரிவடைகிறது, அவர் இதயத்தை வெளிப்புற ஊதாரித்தனத்தில் சிக்க வைக்கிறார் [வெளிப்படையான நுகர்வு மூலம்], ஏமாற்றுதல் மற்றும் மோசடி, மற்றும் தவறான நம்பிக்கைகள் மற்றும் இது போன்ற பிற விஷயங்களை மறைமுகமாக மறைக்கிறார். இதன் விளைவாக, விசுவாசத்தின் ஆதிக்கம் [கடவுள் மற்றும் தெய்வீக வழிகாட்டுதல் அனைத்து அத்துமீறல்களுக்கும் எதிராக ஒரு அரணாக செயல்படும் தார்மீக நேர்மைக்கு வழிவகுக்கிறது] பலவீனமடைகிறது மற்றும் உறுதியின் ஒளிரும் விளக்கு [ஒருவரை நீதியை நோக்கி வழிநடத்தும் தெய்வீக வழிகாட்டுதலின் உண்மைத்தன்மையில்] அணைகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தெய்வீக வாக்குறுதிகள், சொர்க்கம், நரகம் மற்றும் மறுமை ஆகியவற்றில் நம்பிக்கையும் உறுதியும் முடிவுக்கு வருகிறது. தாழ்ந்த ஆத்மாவிலிருந்து வரும் ஆசைகள் புகை போன்றவை, அது இதயத்தை எல்லா திசைகளிலிருந்தும் சூழ்ந்து, நம்பிக்கை மற்றும் உறுதிப்பாட்டின் விளக்கை அணைக்கிறது. ஒரு நபரின் கண் புகையால் நிரம்பியிருப்பது போல புத்திசாலித்தனம் ஏற்படுகிறது, அது பார்க்கும் திறனை இழக்கிறது. காமங்களின் ஆதிக்கம் [பௌதிக, பொருளற்ற மற்றும் சரீர] ஆதிக்கம் இதயத்திலிருந்து சிந்திக்கும் திறனையும் அதன் நுண்ணறிவையும் இதயத்திலிருந்து அகற்றுகிறது, மேலும் அது (இதயம்) [வாழ்க்கையின் சரியான பாதையைப் பற்றி] வழிகாட்டுதலை மறந்துவிடுகிறது, ஒரு நன்மையைப் பற்றி அறிவுரை கூற விரும்பினாலும் கூட ஒருவரால் அதைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. பின்வரும் வசனங்கள் அதே இதயத்தைக் குறிக்கின்றன:

أَرَءَيْتَ مَنِ ٱتَّخَذَ إِلَٰهَهُۥ هَوَىٰهُ أَفَأَنتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٣﴾

أَمْ تَحْسَبُ أَنَّ أَكْثَرَهُمْ يَسْمَعُونَ أَوْ يَعْقِلُونَ ۚ إِنْ هُمْ إِلَّا كَالْأَنْعَامِ ۖ بَلْ هُمْ أَضَلُّ سَبِيلًا ﴿٤٤﴾

"நபியே! தன் விருப்பத்தின்படி தன் இறைவனை அடித்த ஆத்மாவிலிருந்து (அத்தகைய தெய்வத்திற்கு வணக்கம் செய்வது போல்) அவனுடைய நிலையை நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்களா? அப்படியானால், அத்தகைய நபரை [தனக்குத்தானே தீங்கு விளைவிக்காமல் காப்பாற்றுவதற்காக] உங்களால் கண்காணிக்க முடியுமா? அல்லது, இத்தகையவர்களில் பெரும்பாலோர் செவிமடுத்து, புரிந்துகொள்கிறார்கள் என்று நீர் எண்ணுகிறீரா? [இல்லை, மாறாக] அவர்கள் கால்நடைகளைப் போலவே இருக்கிறார்கள், மாறாக [சரியான] பாதையிலிருந்து இன்னும் விலகிச் செல்கிறார்கள் [ஏனெனில் அவர்கள் சரி மற்றும் தவறு, நன்மை பயக்கும் மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும், மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் மற்றும் ஆரோக்கியமானவற்றைக் காணும் திறனைக் கூட இழந்தவர்கள்]." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 25, வசனம் 43-44)

لَقَدْ حَقَّ الْقَوْلُ عَلَىٰ أَكْثَرِهِمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

"நிச்சயமாக அவர்களில் பெரும்பாலோர் நம்பிக்கை கொள்வதில்லை என்பது தெளிவாகி விட்டது." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 36, வசனம் 7)

سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنْذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ

"[நபியே! நீர் அவர்களுக்கு எச்சரிக்கை செய்தாலும் சரி (அநியாயம் செய்யாவிட்டாலும்) அவர்கள் (உண்மையை) நம்ப மாட்டார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 2, வசனம் 6)

சில இதயங்கள் எல்லா வகையான காமங்களிலும் ஒரே நிலையைக் கொண்டுள்ளன, சில சில காமங்களில் ஈடுபடுகின்றன, சிலர் எந்த காமங்களையும் நெருங்குவதில்லை. உதாரணமாக, சிலர் சாதாரண பாவங்களிலிருந்து விலகி இருப்பார்கள், ஆனால் ஒரு அழகான முகத்தைப் பார்க்கும்போது, அவர்களால் தங்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியாமல் புத்திசாலித்தனத்தை விட்டுவிட்டு, அது தொடர்பான தவறுகளில் ஈடுபடுகிறார்கள். சிலர் அதிகாரம், புகழ் மற்றும் பதவி [உயர்ந்த சமூக அந்தஸ்தைக் குறிக்கிறது] ஆகியவற்றிற்காக மிகவும் பசியுடன் இருக்கிறார்கள், அதைப் பெறுவதற்கான ஒரு வாய்ப்பு வரும்போது, அவர்கள் பைத்தியக்காரத்தனமாக அதைத் தேடி ஓடுகிறார்கள். சிலர் தங்கள் சொந்த தவறுகளைப் பற்றி கேட்க முடியாது, அவர்களின் அவமானத்தை பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது. எவரேனும் ஒரு வார்த்தையைத்தான் கூறினால், அவர்கள் கோபத்தால்

ஆத்திரமடைகிறார்கள். சிலர் கடவுள் பயம் (*தக்வா*) மற்றும் தூய்மை (*தஹாரா) ஆகியவற்றைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள்,* ஆனால் பணத்தைக் கையாள்வது என்று வரும்போது, அவர்கள் கடவுள் பயம் மற்றும் தெய்வீக மேன்மையின் அனைத்து ஆடைகளையும் துண்டு துண்டாக கிழித்தெறிந்து, ஒரு எலும்பில் குத்தும் நாய் போல செல்வம் மற்றும் சொத்துக்களின் மீது விழுந்தனர். இந்த பாவங்கள் அனைத்தும் கீழ்மட்ட சுயத்திலிருந்து (நஃப்ஸ்) பிடிவாதமான தவறான தலை முட்டாள்தனத்தின் (ஹவா) புகையால் சூழப்பட்ட இதயங்களால் செய்யப்படுகின்றன, உள் நுண்ணறிவின் பிரகாசம் குறைகிறது, கூச்சம் [அல்லது அடக்கம் அனைத்து வகையான காம மற்றும் இழிவான தன்மைக்கு எதிராக ஒரு தார்மீக கட்டுப்பாட்டாக செயல்படுகிறது] மற்றும் நம்பிக்கை விலகிச் செல்கிறது, மேலும் இந்த மக்கள் சாத்தானின் நோக்கத்தையும் நோக்கத்தையும் நிறைவேற்றுவதில் ஈடுபடுகிறார்கள்.

காமத்திற்கும் விசுவாசத்திற்கும் இடையில் இதயம்: மூன்றாவது வகை இதயத்தில் பிடிவாதமான தவறான தலை முட்டாள்தனம் அல்லது தீமைக்கு அழைக்கும் கீழ் சுயத்தின் ஆசைகளிலிருந்து பிறந்த எண்ணங்கள் உள்ளன. அதே நேரத்தில், [நித்திய உண்மைகளில்] விசுவாசத்திலிருந்து எண்ணங்கள் வந்து அதை நன்மைக்கும் நீதிக்கும் அழைக்கின்றன. தாழ்ந்த ஆன்மா அதன் அனைத்து ஆசைகளுடனும் தீய எண்ணங்களை நோக்கி சாய்கிறது, காமங்களைத் தூண்டுகிறது, இன்பம் மற்றும் ஆறுதல் தேடலின் சிறப்பை விவரிக்கிறது. புத்திசாலித்தனம் நீதியின் எண்ணங்களுக்கு உதவுகிறது, காமங்களை விமர்சிக்கிறது மற்றும் இது [சிந்திக்கப்படும் விஷயம்] அறியாமையின் வேலை என்றும், விலங்குகள் மற்றும் காட்டு மிருகங்களின் செயல்களை ஒத்திருக்கிறது என்றும் கூறுகிறது, ஏனெனில் அவை விளைவுகளைப் பற்றி கூட கவலைப்படாமல் தீமையின் மீது விழுந்தன. ஆத்மா புத்தியின் அறிவுரையை நோக்கி சாய்ந்தால், சாத்தான் கீழ்மட்ட சுயத்தைத் துரத்துவதைக் கைவிட்டு, புத்தியின் பின்னால் செல்கிறான், அது காமத்துடன் பிணைக்கப்பட்ட காரணிகளை பலப்படுத்துகிறது. சாத்தான் புத்தியிடம் சொல்கிறான்: "காரணமின்றி நீ ஏன் உன் சுயத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறாய்? உங்கள் ஆசைகளை ஏன் ஒதுக்கி வைத்தீர்கள்? உங்கள் சமகாலத்தவர்களில் ஒருவரின் ஆசைகளை எதிர்த்து, ஒருவரின் தேவைகளைக் கைவிடும் யாராவது இருக்கிறார்களா? அவர்கள் இவ்வுலக சுகங்களிலிருந்து தங்கள் பங்கைப் பெற்றுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், மேலும் உங்கள் வாழ்க்கையில் ஒரு தடங்கைத் தவிர (அன்றியும்) தடையின்றி இருக்கின்றது. நீங்கள் இழப்பு, துரதிர்ஷ்டவசமான, துன்பங்களால்

சூழப்பட்டிருக்கும்போது அவர்கள் அதிர்ஷ்டசாலிகள். உலக மக்கள் உங்களை கேலி செய்கிறார்கள், நான் சொன்ன பாதையைப் பின்பற்றி மகத்தான பதவிகளை [மற்றும் புகழ்] அடைந்த மற்றவர்களின் உதாரணங்களைக் கூறுகிறார்கள். நீங்கள் ஏன் அவர்களின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றக்கூடாது? அறிஞர்கள் இவ்வாறு செய்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் பார்க்கவில்லையா? இவை கெட்ட காரியங்களாக இருந்தால் அவர்கள் (புனித மற்றும் மதவாதிகள்) ஏன் அதைச் செய்திருப்பார்கள்? [இந்த சக்திவாய்ந்த மற்றும் தர்க்கரீதியான மற்றும் நம்பத்தகுந்த வற்புறுத்தல்களின் விளைவாக,] தாழ்ந்த ஆத்மா சாத்தானை நோக்கி சாய்கிறது. இந்த சந்தர்ப்பத்தில், தேவதூதன் கீழ்மட்டத்தின் பாதையைத் தடுத்து அதனுடன் சொல்கிறார்: "நிகழ்காலத்தின் இன்பங்களைப் பெறுவதற்காக, எல்லா விஷயங்களின் இறுதி விளைவையும் முடிவையும் மறந்துவிடும் ஒரு நபர், அழிக்கப்படுகிறார். ஒரு சில நாட்களுக்கு மட்டுமே நீடிக்கும் இந்த [தற்காலிக உலக] இன்பங்களை நம்பியிருப்பதால் பரலோகத்தின் நிரந்தர ஆசீர்வாதங்களையும் மகிழ்ச்சியையும் விட்டுவிட நீங்கள் தயாராக இருக்கிறீர்களா? இச்சைகளைப் பொறுமையாக்குவதைக் காட்டிலும் நரகத்தின் வேதனை மிகவும் மேலானதாக நீங்கள் கருதுகிறீர்களா? ஜனங்களைப் பின்பற்றாதீர்கள், சாத்தானால் ஏமாற்றப்படாதீர்கள். மற்றவர்களின் பாவங்களால் உங்கள் தண்டனையின் வேதனையை குறைக்க முடியாது. கடுமையான கோடை மற்றும் வெப்ப அலை நேரத்தில் நீங்கள் ஒரு வசதியான மற்றும் குளிர்ந்த வீட்டைப் பெற்றால், நீங்கள் இன்னும் மக்களுடன் இருப்பீர்களா [தற்காலிக உலக இன்பங்களை அனுபவிப்பதில் மும்முரமாக இருப்பவர்கள்] அல்லது சூரியனிலிருந்து வரும் வெப்பத்தின் தீவிரத்துடன் உடல்கள் உருகாத மற்றும் சூடான காற்றின் அடிகள் உடலை வீக்கமடையாத வீட்டை விரும்புவீர்களா? சூரியனின் வெப்பத்தைத் தாங்க முடியாத அளவுக்கு உலகத்தில் உங்கள் நிலை (பூமிக்குரிய இருப்பு) உள்ளது. நீங்கள் அதில் நிற்க முடியாது, பின்னர் அது தெரியவில்லை, நரகத்தைப் பற்றி பயப்படுவதிலிருந்து உங்களைத் தடுக்கிறது எது? நரகத்தின் வெப்பம் சூரியனின் வெப்பத்தை விட குறைவாக இருக்கிறதா?" இந்த அறிவுரையின் மூலம், ஆத்மா தேவதையை நோக்கி சாய்கிறது. சுருக்கமாகச் சொன்னால், தேவதூதனுக்கும் சாத்தானுக்கும் இடையிலான சண்டையும் போராட்டமும் தொடர்கிறது, இந்த சண்டையில், ஒருவர் தனது வாழ்க்கையின் மைல்கற்களை உள்ளடக்குகிறார். சில நேரங்களில் சாத்தானிய குணங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன, மேலும்

கீழ்த்தரமானவர்கள் சாத்தானிடம் முற்றிலும் சாய்ந்து அவனுக்கு கூட்டாளியும் உதவியாளராகவும் மாறுகிறார்கள். இது கருணையுள்ளவரின் (கடவுள்) குழுவைத் தவிர்க்கிறது, மேலும் அந்த செயல்கள் அனைத்தும் முன்கூட்டியே தீர்மானிக்கப்பட்ட விதியால் முத்திரையிடப்பட்ட ஒருவரின் உடல் உறுப்புகள் மூலம் செய்யப்படுகின்றன, மேலும் [இந்த செயல்கள்] கடவுளிடமிருந்து ஒருவரை அழைத்துச் செல்கின்றன. தேவதூத சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து [உன்னதமான] குணங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்தும்போது, ஆத்மா சாத்தானின் பொறிகளில் சிக்கிக்கொண்டு அவனுடைய வஞ்சகத்தை அழிக்கிறது. ஒருவன் மறுமையின் விஷயங்களில் சோம்பேறித்தனத்தைக் காட்டுவதில்லை, மாறாக கருணையாளரின் (கடவுள்) குழுவிற்கு வணக்கம் செலுத்துகிறான், அத்தகைய செயல்கள் ஒருவரின் உடல் உறுப்புகளால் செய்யப்படுகின்றன, அவை தெய்வீக அங்கீகாரத்தையும் அங்கீகாரத்தையும் கொண்டு வருகின்றன. இதுவும் முன்கூட்டியே நிர்ணயிக்கப்பட்ட விதிக்கு ஏற்ப நிகழ்கிறது. "ஒரு விசுவாசியின் இருதயம் கருணையுடைய (கடவுள்) இரண்டு விரல்களுக்கு இடையில் உள்ளது" என்ற தீர்க்கதரிசன விவரிப்பு, இரண்டு எதிரிகளுக்கிடையில் நடந்து வரும் அதே மோதலைக் குறிக்கிறது. அத்தகைய இதயங்கள் [இரண்டு] குழுக்களில் ஏதேனும் ஒன்றின் மீதும் நிரந்தரமாக சாய்வதில்லை, மாறாக, புரட்சி மற்றும் மாற்றத்தின் செயல் அத்தகைய இதயங்களில் தொடர்கிறது [ஏனெனில் அவை நன்மை மற்றும் தீமை சக்திகளுக்கு இடையிலான கடுமையான போராட்டம் மற்றும் போரின் போர்க்களங்கள்).

[தெய்வீக கட்டளைகளுக்கு] கீழ்ப்படிதல் மற்றும் மீறல்களின் செயல்கள் அனைத்தும் காணப்படாதவற்றின் கருவூலங்களிலிருந்து உடல் இருப்பின் சாம்ராஜ்யத்தில் தோன்றுகின்றன, மேலும் இதயம் அவற்றைக் கொண்டுவருவதற்கான ஒரு வழிமுறையாக மாறுகிறது, ஏனெனில் இதயம் கண்ணுக்குத் தெரியாத மற்றும் மீறிய தேவதூதர் சாம்ராஜ்யத்தின் கருவூலங்களிலிருந்து ஒரு பொக்கிஷம். இதயமுள்ள மக்கள் [தெய்வீகமாக நியமிக்கப்பட்ட] விதியைப் பற்றிய ஆழமான புரிதலைப் பெற இந்த தோற்றத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். எவர்கள் சொர்க்கத்திற்காக படைக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு [தெய்வீகமாக] கீழ்ப்படிதலுக்கான வழிகள் வழங்கப்படுகின்றன, மேலும் நரகத்திற்கு ஆக்கப்பட்டவர்களுக்கு கீழ்ப்படிதலுக்கான வழிகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன, மேலும் கெட்ட நண்பர்களின் துணை அளிக்கப்படுகிறார்கள், மேலும் அவர்களின் இருதயங்களில் ஷைத்தானின் அவதூறுகள் படைக்கப்பட்டுள்ளன.

தெய்வீக கருணை மற்றும் பெருந்தன்மையைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் சாத்தான் மக்களை மிகவும் அதிகமாக முட்டாள்களாக்குகிறான். நிறைய வாழ்க்கை மீதமுள்ளது, எனவே தொடர்ந்து பாவங்களைச் செய்யுங்கள், பின்னர் மனந்திரும்புங்கள், [பின்னர் நீண்ட ஆயுளின் முடிவில்]. கடவுளுக்குப் பயப்படுபவர்களுக்கு பஞ்சமில்லை என்றும், நீங்கள் அவர்களின் வழியை எதிர்த்தால் மோசமான எதுவும் நடக்காது என்றும் அவர் அவர்களிடம் கூறுகிறார். குர்ஆன் தனது வாக்குறுதிகளின் துல்லியமான சித்திரத்தை வரைந்துள்ளது:

يَعِدُهُمْ وَيُمَنِّيهِمْ ۖ وَمَا يَعِدُهُمُ ٱلشَّيْطَـٰنُ إِلَّا غُرُورًا

"ஷைத்தான் அவர்களிடம் வாக்குறுதி செய்கிறான்; அவர்களை பேராசை கொண்டவர்களாக ஆக்கிக்கிறான்; ஆனால் ஷைத்தான் அவர்களுக்கு பொய்யான வாக்குறுதிகளைத் தவிர வேறில்லை" என்று கூறினார். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 4, வசனம் 120)

அவர் மனந்திரும்புதலை வாக்குறுதியளித்து, மன்னிப்பு நம்பிக்கையைத் தூண்டுகிறார், மேலும் அத்தகைய சாக்குபோக்குகளாலும் சூழ்ச்சிகளாலும் மக்களை அழிக்கிறார் என்பதே இதன் பொருள். மக்கள் சாத்தானின் ஏமாற்றத்தால் ஈர்க்கப்பட்டு அவனுடைய வாதங்களை ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள், [இதன் விளைவாக] தேவன் சொன்னது போல நித்திய விதியின் வழிகாட்டுதல்களால் அவர்களின் இருதயங்கள் சுருங்குகின்றன:

فَمَن يُرِدِ ٱللَّهُ أَن يَهْدِيَهُۥ يَشْرَحْ صَدْرَهُۥ لِلْإِسْلَـٰمِ ۖ وَمَن يُرِدْ أَن يُضِلَّهُۥ

يَجْعَلْ صَدْرَهُۥ ضَيِّقًا حَرَجًا كَأَنَّمَا يَصَّعَّدُ فِى ٱلسَّمَآءِ

"எனவே அல்லாஹ் யாருக்கு வழிகாட்ட விரும்புகிறானோ, அவர் ஒருவரின் இதயத்தை தெய்வீக விருப்பத்திற்கு (இஸ்லாம்) அடிபணிய விரிவுபடுத்துகிறார், மேலும் அல்லாஹ் யாரை [தெய்வீக வழிகாட்டுதல் மற்றும் நித்திய சத்தியத்தின் பாதையிலிருந்து] வழிதவற விரும்புகிறாரோ, அவர் வானத்திற்கு ஏறுவது போல ஒருவரின் இதயத்தை கடுமையாக சுருக்குகிறார்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 6, வசனம் 125)

إِن يَنصُرْكُمُ ٱللَّهُ فَلَا غَالِبَ لَكُمْ ۖ وَإِن يَخْذُلْكُمْ فَمَن ذَا ٱلَّذِى يَنصُرُكُم مِّنۢ بَعْدِهِۦ ۗ

அல்லாஹ் உங்களுக்கு உதவி செய்வானானால், உங்களை வெறுப்பவர் எவரும் இல்லை; அவன் உங்களுக்கு உதவி செய்யாவிட்டால், அதன் பிறகு உங்களுக்கு உதவி செய்வோர் யார் இருக்கிறார்கள்? முஃமின்கள் அல்லாஹ்வின் மீதே முற்றிலும் நம்பிக்கை வைக்கட்டும்" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 3, வசனம் 160)

இந்த வசனங்களிலிருந்து இறைவன் மட்டுமே வழிகாட்டுபவர் என்றும், அவர் மட்டுமே வழிதவறிச் செல்பவர் என்றும் அறியப்படுகிறது (எனவே ஒருவரின் மீதும் ஒருவரின் செயல்களிலும் தெய்வீக கோபத்திற்கு வழிவகுக்கும் அனைத்தையும் தவிர்க்க வேண்டிய அவசியம்).

يَفْعَلُ مَا يَشَآءُ وَ يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ

"அல்லாஹ் தான் நாடியதைச் செய்கிறான்; தான் நாடியதைச் செய்கிறான்.

அவனுடைய கட்டளையை எவரும் புறக்கணிக்க மாட்டார்; அவனுடைய தீர்ப்பை மறுப்பவும் இல்லை. அவனே வானத்தையும் அதற்கு தகுதியுள்ள மக்களையும் படைத்து, அவர்களை (தெய்வீக கீழ்ப்படிதலுக்குரிய) பாதையில் நடக்கச் செய்தான். அவர் நரகத்தையும் அதற்கு தகுதியானவர்களையும் படைத்து, அவர்களை [தெய்வீக] கீழ்ப்படியாமையின் பாதையில் நடக்க வைத்தார், மேலும் சொர்க்கம் மற்றும் நரகத்திற்கு தகுதியானவர்களின் அடையாளங்களை தனது அடியார்களிடம் கூறினார், மேலும் இந்த அறிவிப்பை வெளியிட்டார்:

إِنَّ ٱلْأَبْرَارَ لَفِى نَعِيمٍ ﴿١٣﴾ وَإِنَّ ٱلْفُجَّارَ لَفِى جَحِيمٍ ﴿١٤﴾

"பயபக்தியுடையவர்களும், நல்லடியார்களும் பாக்கியங்களிலும், சாகசத்திலும் இருப்பார்கள்; நிச்சயமாக தீயவர்கள் நரகத்தில் இருப்பார்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 82, வசனங்கள் 13-14)

அல்லாஹ் மிக உயர்ந்தவன், மகத்தானவன்.

لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُونَ

"அவன் செய்பவை பற்றி அவரிடம் கேட்கப்பட மாட்டாது; (குர்ஆன், அத்தியாயம் 21, வசனம் 23)

இதயத்தின் அதிசயங்களைப் பற்றிய இந்த சுருக்கமான விவரிப்பு போதுமானதாக இருக்கும், மேலும் இந்த தலைப்பில் அதற்கு மேல் சொல்வது வெளிப்புற அறிவுடன் (வெளிப்புற விஷயங்களின் அறிவு அல்லது *இல்ம் அல்-முஆம்லா)* தொடர்புடையதல்ல. இங்கே குறிப்பிடப்பட்டவற்றின் நோக்கம், வெளிப்புறங்களுடன் (இந்த அறிவின் வெளிப்புற இறக்குமதி) போட்டியிட விரும்பாதவர்களை (*உலூம் அல்-முஆம்லா)* வெளிப்புற அறிவின் இரகசியங்கள் மற்றும் நுணுக்கங்களை அறிமுகப்படுத்துவதும், வெளிப்புற ஷெல்லை விட பித் (உள் சாரம்) விரும்புவதும், யதார்த்தங்களின் [உள்] சிக்கல்களுக்கு ஆர்வம் கொண்டவர்களும் ஆகும். இந்த சுருக்கமான விளக்கம் [நித்திய சத்தியங்களுக்காக] அவர்களின் தாகத்தைத் தணித்து அவர்களுக்கு பயனளிக்கும் என்று நம்பப்படுகிறது.

அத்தியாயம் 2- ஆன்மாவின் தூய்மைக்கான ஆன்மீகப் போராட்டம், ஒளிரும் உள் குணங்களைப் பெறுதல் மற்றும் ஆன்மாவின் உள் இருள் மற்றும் நோய்களை குணப்படுத்துதல்

கஸாலியின் இரண்டாவது புத்தகம் அவரது மகத்தான படைப்பின் *மூன்றாவது தொகுதி அல்லது கால் பகுதியில் உள்ளது "இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்"* அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" ஆன்மாவின் நோய்களை குணப்படுத்துவது மற்றும் அந்த நோக்கத்தை அடைய ஆன்மீக கடுமையின் மூலம் பாடுபடுகிறது. இது ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டு மட்டங்களில் ஏற்படும் பேரழிவுகளைத் தவிர்ப்பதற்கும், தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டு மட்டங்களில் மனிதகுலத்தை மீண்டும் உயர்த்துவதற்குத் தேவையான மாற்றத்தைக் கொண்டுவருவதற்கும் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும்

தனிப்பட்ட கட்டாயமாக ஆன்மாவை உயர் மட்ட சுத்திகரிப்பு, விழிப்புணர்வு, ஆன்மீக உயர்வு மற்றும் க்னோசிஸ் (மாரிஃபா) ஆகியவற்றிற்கு உந்துகிறது. இந்த புத்தகம் இங்கே சுருக்கப்பட்ட வடிவத்தில் பின்வருமாறு வழங்கப்படுகிறது [8]:

குணத்தின் அழகு என்பது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் (உள்ளார்ந்த மற்றும் உள்ளார்ந்த) குணம் மற்றும் பண்பு மற்றும் ஆன்மீக ரீதியாக பரிபூரணமானவர்கள், துறவிகள், ஞானவாதிகள் மற்றும் ஆன்மீகவாதிகளின் (சித்திகின்) மிக உயர்ந்த செயல் என்பதை அறிய வேண்டும். உண்மையில், அது மதத்தின் பாதி. இது தேவபயமுள்ளவர்களின் மற்றும் பக்தியுள்ள வணக்கத்தாரின் ஆவிக்குரிய முயற்சியின் கனியாகும். கெட்ட ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் குணம் ஆகியவை ஆபத்தான விஷங்கள், அவற்றின் கம்பலில் அவமானம், விரக்தி மற்றும் அவமதிப்பு ஆகியவை உள்ளன. அவர்கள் ஒருவரை கடவுளிடமிருந்து விலக்கி, ஒருவனை சாத்தானிடம் நெருங்கிக் கொண்டுவருகிறார்கள். இவை நரகத்தின் நுழைவாயில் புள்ளிகள்.

அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் மனநிலை, மனோபாவம், இருப்பு நிலை மற்றும் குணம் (*இக்லாக் அல்-ஹஸனா)* சொர்க்கத்திற்கு பரந்த திறந்த கதவுகள் மற்றும் தெய்வீக நெருக்கம் மற்றும் நெருக்கத்திற்கான வழிமுறைகள். கெட்ட ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் குணம் (*இக்லாக் அல்-கபிதா)* ஆகியவை இதயத்தின் நோய்கள் மற்றும் நோய்கள். உடல் நோய்கள் ஒருவரை இவ்வுலக வாழ்க்கையிலிருந்து அழித்துவிடுகின்றன, மேலும் இதயத்திலும், ஆன்மாவுக்கும் ஏற்படும் நோய்கள் மறுமையின் முடிவை ஏற்படுத்துகின்றன. உடலின் நோய்களுக்கும் இதயம் மற்றும் ஆன்மாவின் நோய்களுக்கும் இடையே வெளிப்படையான தொடர்பு இல்லை, ஆனால் மருத்துவர்கள் உடல் நோய்களைக் குணப்படுத்துவதைக் காண்கிறோம், மேலும் அவர்கள் எண்ணற்ற விதிகள் மற்றும் ஒழுங்குமுறைகளை உருவாக்கியுள்ளனர், அவற்றின் வெளிச்சத்தில், நோயறிதல் மேற்கொள்ளப்படுகிறது மற்றும் மருந்துகள் பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன. இந்த மரண உடலின் நோய்களை குணப்படுத்துவதில் மனிதன் முயற்சி செய்யும்போது, இதயம் மற்றும்

ஆன்மாவின் நோய்களை குணப்படுத்துவதில் ஒருவர் பாடுபட வேண்டும். இத்தகைய நோய்களுக்கு ஒரு வழிமுறையும் உள்ளது [நோயறிதல் மற்றும் குணப்படுத்துதல் மற்றும் அதற்குத் தேவையான அறிவு] ஒவ்வொரு மனிதனும் கற்றுக்கொள்ள வேண்டியது அவசியம், ஏனெனில் ஒவ்வொரு இதயத்திற்கும் சில நோய்கள் உள்ளன, அவை குணப்படுத்தப்படாவிட்டால் அவை அழிவுகரமானவையாக மாறுகின்றன, அவற்றின் விளைவாக, அவற்றிலிருந்து பல நோய்கள் பிறக்கின்றன. எனவே, இந்த நோய்களைப் பற்றிய அறிவைப் பெறுவதும், அவற்றின் காரணங்களைக் கண்டறிவதும், அவற்றை குணப்படுத்தும் முறைகளைப் பற்றி அறிந்துகொள்வதும் முக்கியம். குர்ஆனின் பின்வரும் வசனத்தில்:

قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّىٰهَا

"நிச்சயமாக, ஒருவர் மகிழ்ச்சியையும் உண்மையான வெற்றியையும் அடைந்தார், யார் அதை தூய்மைப்படுத்தினார்கள் (அதாவது, அதன் அனைத்து நோய்களின் ஆன்மா). (குர்ஆன், அத்தியாயம் 91, வசனம் 9)

இதன் பொருள் இதயத்தை குணப்படுத்துவதாகும்:

وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّىٰهَا

"ஆத்மாவை அழித்தவன் [தெய்வீக வழிகாட்டுதல், தார்மீக சீரழிவு, உள் ஊழல், எதிர்மறைகள் மற்றும் தீய தன்மைகளுடன்] ஆன்மாவை அழித்தவன்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 91, வசனம் 10)

இந்த வசனம் [இதய நோய்கள் மற்றும் நோய்களை] குணப்படுத்துவதில் அலட்சியம் காட்டுவதைக் குறிக்கிறது. இந்த புத்தகத்தில், இதயத்தின் சில நோய்கள் மற்றும் அவற்றின் குணப்படுத்தும் நிலைகள் சுருக்கமாக விளக்கப்படும். ஒவ்வொரு நோயும் இந்த [மூன்றாவது] தொகுதியின் மீதமுள்ள புத்தகங்களில் தனித்தனியாக விளக்கப்படும். [கஸாலியின் "*இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்*" அல்லது "கடவுளுக்கு பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" இது ஆன்மாவின் அழிவுகரமான குணங்களைக் கையாள்கிறது]. ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் உள் குணநலன்களின் சிறப்பைப் பெறுவதும், அதைப் பெறுவதற்கான வழிகளில் வெளிச்சம் போடுவதும் இங்கே நோக்கம். ஆனால் முதலில், உடல் வியாதியை குணப்படுத்துவது ஒரு உதாரணமாக [அல்லது ஆவிக்குரிய நோய்களை குணப்படுத்துவதற்கான ஒரு ஒப்புமை] குறிப்பிடப்படும். இந்த கலந்துரையாடலுடன், அழகான ஒழுக்கங்கள்,

பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் பண்புகளின் சிறப்புகள் அதன் யதார்த்தத்துடன் விளக்கப்படும். மேலும், ஒரு உறுதியான [ஆன்மீக] முயற்சியின் மூலம், நல்ல ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் குணநலன்கள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படலாம் (கற்பிக்கப்பட்டு அடையப்படலாம்). நல்ல குணநலன்களைப் பெறுவதற்கான முறைகள் மற்றும் வழிமுறைகள் விளக்கப்படும். நாகரிகம் மற்றும் குணாதிசயத்தின் சுத்திகரிப்பு மற்றும் ஆன்மீக முயற்சிகளின் முறைகள் [அதை அடைவதற்கு], இதயத்தின் நோய்கள் அடையாளம் காணப்படும் அடையாளங்கள் மற்றும் அறிகுறிகள் குறிப்பிடப்படும்.

நல்ல உன்னதமான பண்பின் சிறப்பும் கெட்ட அருவருப்பான பண்புகளின் தீங்குகளும்

வசனங்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசன விவரிப்புகள்: அல்லாஹ் தனது நேசத்திற்குரிய நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்களைப் புகழ்ந்து, அவர் மீது தனது அருட்கொடைகளை வெளிப்படுத்தினார்கள்:

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

"நிச்சயமாக, நீங்கள் உன்னதமான மற்றும் உன்னதமான குணத்தின் உயர்ந்த தளத்தில் இருக்கிறீர்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 68, வசனம் 4)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

هو ان تصل من قطعک و تعطی من حرمک و تعفو عمن ظلمک

"குணாதிசயத்தின் அழகு என்னவென்றால், உங்களுடன் [உங்கள் உறவினர்களிடமிருந்து] உறவுகளைத் துண்டிப்பவர்களுடன் நீங்கள் இணைக்கிறீர்கள், நீங்கள் இரக்கமுள்ளவராகவும், இரக்கமுள்ளவராகவும், உங்களை பறிப்பவருக்கு கொடுப்பவராகவும் இருப்பீர்கள், மேலும் உங்களை ஒடுக்கிறவரை மன்னிக்கிறீர்கள்." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *இப்னு மர்தாவியா* (ரலி) அவர்கள் ஜாபீர், அனஸ், கைஸ் பின் ஸாத் பின் உபாதா (ரலி) ஆகியோரின் அதிகாரத்தின் பேரில்

அவர் மேலும் கூறினார்:

انما بعثت لاتمم مكارم الاخلاق

"நல்ல குணம், ஒழுக்கம் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களின் பரிபூரணம் மற்றும் நிறைவுக்காக நான் [தெய்வீகமாக] நியமிக்கப்பட்டுள்ளேன்." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *முஸ்னத் அகமது*, *ஹக்கீம்* மற்றும் *பேஹாக்கி* அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில், அல்லாஹ் திருப்தியடைவார்கள்

اثقل ما يوضع فى الميزان يوم القيامة تقوى الله و حسن الخلق

"நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் (மீஸான்) *செயல்களின் தராசில் வைக்கப்படும் கனமான விஷயம் கடவுளின்* பயம் மற்றும் நல்ல குணம், ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் மனப்பான்மைகள் மற்றும் மனோபாவங்கள்." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *அபூ தாவூதும்*, *திர்மிதியும்* (நபிமார்களின் தோழர்) அபூ அல்-தர்தா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! கெட்ட சகுனம் என்ன? அவர் பதிலளித்தார்: "கெட்ட குணம், ஒழுக்கம் மற்றும் பழக்கவழக்கங்கள்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *முஸ்னத் அஹ்மத் (ரலி) அவர்கள் (*நபிகள் நாயகம்) மனைவி ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் அல்லாஹ் திருப்தியடைகிறேன்.

ஒரு மனிதர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து ஆலோசனை கேட்டார். அவர் பதிலளித்தார்:

اتق الله حيث كنت ' قال: زدنى ' قال اتبع السيئة الحسنة تمحها ' قال: زدنى
قال: خالق الناس بخلق حسن

"நீங்கள் எங்கு வாழ்ந்தாலும் பயபக்தியுடனும், பயபக்தியுடனும், பயபக்தியுடனும் இருங்கள்". அவர் மேலும் ஆலோசனை கேட்டார். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்: "நீங்கள் ஏதாவது தவறு செய்தாலோ அல்லது பாவத்தைச் செய்தாலோ, நற்செயல்கள் பாவங்களை அழிப்பதைப் போல நல்லதையும் உன்னதமானதையும் செய்து அதைப் பின்பற்றுங்கள்". அவர் மேலும் ஆலோசனை கேட்டார். அதற்கு நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், "நல்ல ஒழுக்கம், பழக்கம் மற்றும் பண்பு ஆகியவற்றுடன் மக்களை நடத்துங்கள்" என்று பதிலளித்தார்.

அவரிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எல்லா செயல்களிலும் சிறந்தது எது?" அவர் பதிலளித்தார்: "அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் குணம்".

அபூ அல் தர்தா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

اول مايوضع فى الميزان حسن الخلق والسخاء ولما خلق الله الايمان قال: اللهم قونى فقواه بحسن الخلق والسخاء ولما خلق الله الكفر قال اللهم قونى فقواه بالبخل وسوء الخلق

"செயல்களின் அளவுகோலில் (*மீசான்)* [நியாயத்தீர்ப்பு நாளில்], அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் பண்புகள் (*ஹுஸ்ன் உல்-குல்க்)* மற்றும் தாராள மனப்பான்மை (சகா*)* ஆகியவை முதன்மையானவை. அல்லாஹ் நம்பிக்கையைப் படைத்த போது, "இறைவா! எனக்கு அதிகாரம் அளித்து பலப்படுத்து!" அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், பண்புகள் (*ஹுஸ்ன் உல்-குல்க்)* மற்றும் தாராள மனப்பான்மை (*சகா)* ஆகியவற்றால் கடவுள் அதை பலப்படுத்தினார். அவர் நிராகரிப்பையும், நிராகரிப்பையும் (*குஃப்ர்)* உருவாக்கிய போது, அது கூறியது: "இறைவா! எனக்கு அதிகாரம் அளித்து பலப்படுத்து!" கடவுள் அதற்கு கஞ்சத்தனம் (*புகுல்)* மற்றும் மோசமான அருவருப்பான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் குணநலன்களின் *சக்தியை (சு-உல்-குல்க்)* கொடுத்தார். (ஹபீஸ் ஈராக்கி, ஒரு சிறந்த அறிஞர். *இமாம் கஸாலியின் "கடவுளுக்கான பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி" என்ற இந்த புத்தகத்தில்* ஹதீஸ்களின் *ஆதார குறிப்புகளை ஆராய்ச்சி செய்து வழங்கிய ஹதீஸ் அல்லது தீர்க்கதரிசன விவரிப்புகள்,* இந்த ஹதீஸின் ஆதாரத்தைக் கண்டுபிடிக்க முடியவில்லை என்று கூறினார் , இருப்பினும், *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *அபு தாவூத்* மற்றும் *திர்மிதி* அதே கதையாசிரியரிடமிருந்து ஒரு தீர்க்கதரிசன மரபை விவரித்துள்ளனர் (அபு அல்-தர்தா (அபு அல்-தர்தா) அவர்களிடமிருந்து: "செயல்களின் அளவுகோலில், அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் குணத்தை விட கனமானது எதுவும் இருக்காது")

முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ان الله استخلص هذا الدين لنفسه ولا يصلح لدينكم الا السخاء وحسن الخلق الا فزينوا دينكم بهما

"கடவுள் இந்த மார்க்கத்தை தனக்காகவும், உங்கள் மதத்திற்காகவும் தூய்மைப்படுத்தியுள்ளார் (*தீன்* அல்லது கடவுளை நோக்கிய பாதை) தாராள மனப்பான்மை மற்றும் அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் பண்புகளை விட பொருத்தமானது எதுவுமில்லை. ஜாக்கிரதையாயிரு! இந்த இரண்டு குணங்களாலும் உங்கள் மதத்தை அழகுபடுத்துங்கள்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *அபூ சயீத் அல்-குத்ரி (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* தர் கத்னி *மற்றும்* கரா-எட்டி)

ஒரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பு கூறுகிறது:

حسن الخلق خلق الله الاعظم

"அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், பண்புகள் ஆகியவை பரம முக்கியமான, கடவுளின் [தெய்வீக] குணம்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *தபரானி அவ்சாத்* அம்மர் பின் யாசிர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

انكم لن تسعوا الناس باموالكم فسعوهم ببسط الوجه وحسن الخلق

"உங்கள் செல்வம் மற்றும் சொத்துக்கள் மூலம் மக்களுடன் விரிவடைய முடியாவிட்டால் (அதாவது, உங்கள் தாராள மனப்பான்மையுடன் மக்களுக்கு அவர்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய உதவ உங்களுக்கு நிதி வழிகள் இல்லையென்றால்) பின்னர் அவர்களுடன் விரிவடையுங்கள் (மக்களிடம் தாராளமாக இருங்கள்) புன்னகைக்கும் முகம் மற்றும் அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் குணாதிசயங்களுடன் [அவர்களிடம்]". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் தொகுப்புகள்* பஸ்ஸர், *அபூ* யலா *மற்றும்* தபரானி *(நபிகள் நாயகம்) அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* சேகரிக்கின்றன.

பரா பின் ஆசிப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மிகவும் அழகானவராகவும், அழகாகவும், சிறந்த ஒழுக்கம், நடத்தை, பண்பு மற்றும் நடத்தை ஆகியவற்றைக் கொண்டவர்களாகவும் இருந்தனர். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் தொகுப்பு காரா-எட்டி)

அபூ மஸூத் (ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் பின்வரும் பிரார்த்தனை செய்தார் என்று கூறுகிறார்கள்:

اَللّٰهُمَّ حَسَّنْتَ خَلْقِي فَحَسِّنْ خُلُقِي

"இறைவா! நீங்கள் என் வெளிப்புற தோற்றத்தை அழகாக மாற்றியுள்ளீர்கள், தயவு செய்து எனது உள் குணத்தையும் நன்றாக ஆக்குங்கள் (வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நல்ல தோற்றம் இருப்பதால் மட்டும் போதாது, ஏனெனில் தீய மற்றும் இழிவான உள் உயிருடன் இணைந்தால் பயனில்லை; அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணம் மற்றும் உள் மனப்பான்மை ஆகியவற்றுடன் அழகான தோற்றம் மட்டுமே ஒருவரை உண்மையிலேயே அழகாக ஆக்குகிறது. அதாவது, ஒரு அழகான இதயம் மற்றும் ஆன்மா). (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *காரா-எட்டி*)

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் பின்வரும் பிரார்த்தனைகளை ஏராளமாகவும் மிகுதியாகவும் செய்தார்:

اَللّٰهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الصِّحَّةَ وَالْعَافِيَةَ وَحُسْنَ الْخُلُقِ

"இறைவா! எனக்கு நல்ல ஆரோக்கியம், அமைதி மற்றும் பாதுகாப்பு [இந்த உலகத்திலும் மறுமையிலும் உள்ள அனைத்து தீங்குகளிலிருந்தும்], அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் பண்புகளை (இந்த ஆசீர்வாதங்களின் கலவையானது தெய்வீக அருளப்பட்ட ஆசீர்வாதங்களின் பரிபூரணம் என்பதால்) உங்களை வேண்டுகிறேன்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் தொகுப்பு காரா-எட்டி)

உசாமா பின் ஷரீக் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருமுறை நான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைச் சந்தித்தபோது, பாலைவன அரேபியர்கள் சிலர் அவரிடம் [அல்லாஹ்வின் அடியார்] ஒருவருக்கு வழங்கப்பட்ட சிறந்த விஷயத்தைப் பற்றி கேட்டனர். அதற்கு அவர் பதிலளித்தார்: 'அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணம் மற்றும் உள் மனநிலை (*ஹுஸ்ன் உல்-குல்க்*)'". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் *தொகுப்பு* இப்னு மஜாஹ்)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

ان احبكم الى واقربكم منى مجلسا يوم القيامة احسنكم اخلاقا

"நியாயத்தீர்ப்பு நாளில், உயர்ந்த ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணம் மற்றும் உள் மனநிலையைக் கொண்ட அந்த மக்கள் எனக்கு மிகவும் நேசத்திற்குரியவர்களாகவும், நெருக்கமானவர்களாகவும் இருப்பார்கள்."

அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்:

ثلاث من لم تكن فيه او واحدة منهن فلا تعتدوا بشى من عمله تقوى تحجزه عن معاصى الله او حلم يكف به السفيه او خلق يعيش به بين الناس

"ஒருவன் இந்த மூன்று விஷயங்களையும் அல்லது அவற்றில் ஒன்றும் இல்லாத ஒருவன், ஒருவரின் செயல்களில் எதையும் நம்ப மாட்டான்: பக்தி, பயம், பயம் மற்றும் அல்லாஹ்வுக்கு பயப்படுதல் *(தக்வா)* இது ஒருவரை அல்லாஹ்வுக்கு கீழ்ப்படியாமல் தடுக்கிறது; பொறுமை, பொறுமையான மனநிலை, கருணை மற்றும் கட்டுப்பாடு (*ஹில்ம்*) ஒரு முட்டாள் நபருடன் [சண்டையிடுவதை] தடுக்கிறது; மற்றும் நல்ல ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், பண்புகள் மற்றும் உள் மனநிலை (*குல்க்)* யாருடன் ஒருவர் மக்களிடையே ஒருவரின் வாழ்க்கையை வாழ்கிறார் ". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *கரா-எட்டி* மற்றும் *தபரானி கபீர்* உம்ஸலமா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணம் மற்றும் உள் மனநிலையின் தரத்தை மேலும் விவரித்தார்:

من سعادة المرء حسن الخلق

"அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணம் மற்றும் உள் மனநிலை (*ஹுஸ்ன் உல்-குல்க்*) நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கான [மாற்றத்தின்] மாற்றும் முகவர்களில் ஒருவர் (*சாதா*) ஒரு தனிநபருக்கு". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *காரா-எட்டி*)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஒருமுறை கூறினார்கள்:

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

ان المسلم المسدد ليدرك درجة الصائم القائم بحسن خلقه وكرم مزيته

"ஒரு முஸ்லிம் யாருக்கு அல்லாஹ் நன்மை செய்யும் திறனை வழங்குகிறாரோ, அவர் தனது அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் குணம் மற்றும் ஒருவரின் கனிவான உள் மனப்பான்மையின் மூலம் இரவு முழுவதும் நோன்பு நோன்பு மற்றும் கடவுளை வணங்கும் ஒரு வழிபாட்டாளரின் அந்தஸ்தை அடைகிறார்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *முஸ்னத் அஹ்மத்* அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தில்

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஒருமுறை கூறினார்கள்:

ان العبد ليبلغ خلقه عظيم درجات الاخرة وشرف المنازل وانه لضعيف
فى العبادة

"[கடவுளின் அடியார், அதாவது ஒரு மனிதன்] [தெய்வீக] வழிபாட்டில் பலவீனமாக இருந்தாலும், நல்ல ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், பண்பு மற்றும் உள் மனநிலை ஆகியவற்றின் மூலம் [கடவுளுக்கு முன்பாக] பெரிய [ஆன்மீக] பதவிகளையும் பதவிகளையும் அடைவார்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஹதீஸ் *தொகுப்புகள்* காரா-எட்டி *மற்றும்* தபரானி (அன்ஸஸ் பின் மாலிக்)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

سوء الخلق ذنب لا يغفر وسوء الظن خطيئة تضوح

"கெட்ட ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணம், இழிவான உள் மனநிலை ஆகியவை மன்னிக்க முடியாத பாவம். மற்றவர்களைப் பற்றி கெட்ட எண்ணம் கொண்டிருப்பது மற்ற பாவங்களை வளர்க்கும் பாவம்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் தொகுப்பு தபரானி சகீர் (* நபிகள் நாயகம்) ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

ஜுனைத் பாக்தாதி (ரலி) கூறினார்: "அறிவு பற்றாக்குறை மற்றும் [நீதியான] செயல்கள் இருந்தபோதிலும், ஒரு மனிதனை பெரிய ஆன்மீக நிலைக்கு அழைத்துச் செல்லும் நான்கு குணங்கள் உள்ளன: முதலாவது சகிப்புத்தன்மை, இரண்டாவது பணிவு, மூன்றாவது தாராள மனப்பான்மை, நான்காவது அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள்,

குணங்கள் மற்றும் உள் மனநிலை. இந்த நான்கு குணங்களும் விசுவாசத்தின் பரிபூரணம்". கட்டானி (ரலி) கூறினார்: "*தஸவ்வுஃப்* (அறிவு, நடைமுறை முறை மற்றும் ஆன்மீக நிலை) என்பது *அக்லாக்* (அழகான ஒழுக்கம், பழக்கவழக்கம், குணம் மற்றும் உள் மனநிலை) என்பதன் பெயர். *அக்லாக்கில் பெரியவன்* தசாவூப்பிலும் *பெரியவன்*". உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், பண்பு மற்றும் உள் மனநிலை உள்ளவர்களைச் சந்தித்து, உங்கள் செயல்களால் அவர்களிடமிருந்து விலகி இருங்கள் [அவர்களுக்கு எந்தத் தீங்கும் ஏற்படுவதைத் தடுக்கவும்]". யஹ்யா பின் முஆத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கெட்ட ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் குணம் ஆகியவை ஒரு தீயவை, அதன் முன்னிலையில் நற்செயல்கள் மிகுதியாக இருப்பதால் பயனளிக்காது. நல்ல ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் ஒழுக்கம் ஆகியவை அத்தகைய ஒரு நல்லொழுக்கமாகும், அதன் முன்னிலையில் ஏராளமான குறைபாடுகள் தீங்கு விளைவிக்காது". அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களிடம், "மேன்மை (கரம்) என்றால் என்ன?" என்று கேட்கப்பட்டது. அவர் பதிலளித்தார்: "குர்ஆனில் பிரபுத்துவம் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِندَ ٱللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ ۚ

"நிச்சயமாக உங்களில் அல்லாஹ்விடத்தில் கண்ணியமானவர் பயபக்தியுடையவரும், பயபக்தியுடையவரும், அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுபக்தியுடையவரும்தான்.*தக்வா*)’".   (குர்ஆன், அத்தியாயம் 49, வசனம் 13)

அப்துல்லா பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒவ்வொரு கட்டிடத்திற்கும் ஒரு அடித்தளம் உள்ளது, இஸ்லாத்தின் அடித்தளம் அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், பண்பு மற்றும் உள் மனப்பான்மை ஆகும்". அட்டா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணம் மற்றும் உள் மனப்பான்மை ஆகியவற்றின் மூலம் [ஆன்மீக] உயரங்களை அடைபவன். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைத் தவிர வேறு யாரும் அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணம் மற்றும் உள் மனப்பான்மை ஆகியவற்றில் முழுமையை அடையவில்லை. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுபவர்கள், அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணம் மற்றும் உள் மனநிலை (*ஹுஸ்ன் உல்-குல்க்)*

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

ஆகியவற்றில் (ஹுஸ்ன் உல்-குல்க்) அல்லாஹ்வுக்கு நெருக்கமானவர்கள்.

நல்ல உன்னத பண்பு மற்றும் கெட்ட அருவருப்பான பண்பு ஆகியவற்றின் உண்மை

அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணம் மற்றும் உள் மனநிலையின் யதார்த்தம்: இரண்டு [பொருத்தமான] சொற்கள் உள்ளன - கல்க் (நல்ல வெளிப்புற தோற்றம்) மற்றும் *குல்க்* (நல்ல உள் குணம் மற்றும் மனநிலை). இந்த இரண்டு வார்த்தைகளும் ஒன்றாகப் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. உதாரணமாக, இன்னொருவர் அழகான தோற்றமுள்ளவர் மற்றும் நல்ல குணம் கொண்டவர் என்று கூறப்படுகிறது. வரிசையில் சொல்வதானால், ஒருவரின் தோற்றம் நன்றாக இருக்கிறது, ஒருவரின் ஒழுக்கங்கள், நடத்தைகள், நடத்தை, குணம் மற்றும் உள் மனநிலை ஆகியவை நன்றாக இருக்கும். இந்த நபர் வெளிப்புற அழகு மற்றும் உள் அழகைக் கொண்டவர். இது போன்ற ஒரு கூற்றில், கல்க் *என்றால்* வெளிப்புற தோற்றம் மற்றும் *குல்க் என்றால்* உள் தோற்றம் என்று பொருள், ஏனென்றால் மனிதன் உடலும் ஆன்மாவையும் சேர்ந்த கலவையாகும். உடலை கண்ணாலும், ஆன்மாவை நுண்ணறிவு (*பசீரா)* அல்லது உள் கண்ணாலும் உணர முடியும். உடல் மற்றும் ஆன்மா இரண்டிற்கும் ஒரு நிலை மற்றும் தோற்றம் உள்ளது. இந்த தோற்றம் மகிழ்ச்சியாகவும் அசிங்கமாகவும் இருக்கும். நுண்ணறிவு (*பசீரா)* அல்லது உள் கண் மூலம் உணரப்படும் ஆன்மா, கண்ணால் உணரப்படும் உடலை விட உயர்ந்தது மற்றும் உயர்ந்தது. எனவே, கடவுள் ஆத்மாவை தனக்கே ஒப்புக்கொடுத்து, அதன் மகத்துவத்தை பின்வருமாறு வெளிப்படுத்தினார்:

إِنِّي خَٰلِقُۢ بَشَرًا مِّن صَلْصَٰلٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُونٍ ﴿٢٨﴾

فَإِذَا سَوَّيْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِن رُّوحِى فَقَعُوا۟ لَهُۥ سَٰجِدِينَ ﴿٢٩﴾

"நான் ஒலிமறியும் களிமண்ணிலிருந்து மனிதனைப் படைக்கப் போகிறேன். எனவே, நான் அதைப் படைத்து முடித்து, என்னிடமிருந்து ஒரு ஆத்மாவை அதில் (அதாவது மனிதனின் வெளி வடிவமான உடல்)

வைத்த பிறகு, நீங்கள் அனைவரும் (என் கட்டளைப்படி) (என் விருப்பத்திற்கும், மனிதனைப் படைக்கும் தெய்வீக நோக்கத்திற்கும் கீழ்ப்படிவதற்கும், ஒருவரின் ஆன்மாவின் மேன்மைக்கு அடிபணிவதற்கும்) முன்பாக ஸுஜூது செய்து விழுந்தீர்கள். தெய்வீக ரகசியம் மற்றும் ஆன்மீக சாதனையின் உச்சத்தை அடைவதற்கான சாத்தியம் காரணமாக, அதில் உள்ளார்ந்த தெய்வீக ஞானத்தின் வடிவத்தில்)." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 15, வசனங்கள் 28-29)

இந்த வசனத்தில், உடல் களிமண்ணுக்கும், ஆன்மா கடவுளுக்கும் காரணம் என்று கூறப்படுகிறது. இங்கே ஆத்மா (*ருஹ்*) மற்றும் ஆத்மா (*நஃப்ஸ்)* ஆகியவை ஒரே விஷயத்தைக் குறிக்கின்றன, ஆத்மாவுக்கு பதிலாக சுயம் என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்தினால், குழப்பம் இருக்கக்கூடாது. இப்போது *குல்க் (*உள் குணம் மற்றும் மனநிலை) பற்றிய விளக்கத்தைக் கேட்போம். *குல்க்* என்பது சுயத்தின் உள்ளார்ந்த நிலையின் பெயராகும், இதன் மூலம் செயல்கள் எளிதாக செய்யப்படுகின்றன. இந்த நிலையில் பிறந்த செயல்கள் தெய்வீக சட்டம் (ஷரியா*) மற்றும் புத்தியின்படி நல்லவை என்றால்*, அது அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணம் மற்றும் உள் மனநிலை என்று அழைக்கப்படும், மேலும் செயல்கள் மோசமாக இருந்தால் அது கெட்ட ஒழுக்கம், பழக்கவழக்கம், குணம் மற்றும் உள் மனநிலை என்று அழைக்கப்படும்.

இந்த வரையறையில், சுயத்தின் உள்ளார்ந்த நிலையின் நிபந்தனை, இதனால் செயல்கள் எளிதாகவும் சிரமமின்றி செய்யப்படுகின்றன, ஏனெனில் [தொண்டு செயல்கள் மற்றும் தேவைப்படும் மக்களுக்கு உதவ] செலவழிக்க முயற்சி செய்வது, பலவந்தம் மற்றும் போராட்டம் போன்றவற்றின் மூலம் கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது சகிப்புத்தன்மை அல்ல, ஏனெனில் *குல்க் (* உள் குணம் மற்றும் மனநிலை) என்பது எந்த முயற்சியும் இல்லாமல் செயல்கள் மூலம் (நல்லது அல்லது கெட்டது) தன்னை வெளிப்படுத்தும் ஒன்று.

இங்கே நான்கு விஷயங்கள் உள்ளன: முதலாவதாக, ஒரு செயல் நல்லதா அல்லது கெட்டதா என்பது; இரண்டாவதாக, ஒருவர் நல்லது அல்லது கெட்ட செயலைச் செய்ய திறமையானவரா; மூன்றாவதாக, அவற்றின் யதார்த்தத்தை அறிந்து கொள்வது (அதாவது, செயல்கள் நல்லவை அல்லது கெட்டவை); நான்காவதாக, சுயத்திற்குள் உள்ளார்ந்த உள்ளார்ந்த நிலை இருப்பது, அது அழகு அல்லது அசிங்கத்தை நோக்கி சாய்கிறது, அவற்றில் ஒன்று அதற்கு எளிதாகிறது. *குல்க்* (உள் தன்மை மற்றும் மனநிலை) நான்காவது பொருளுடன் தொடர்புடையது - வேறு

வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இது உள்ளார்ந்த உள்ளார்ந்த நிலை [சுயத்திற்குள் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ளது] இதன் மூலம் மனிதன் கஞ்சத்தனம் அல்லது தாராள மனப்பான்மை போன்ற எதிர்மறை அல்லது நேர்மறையான செயலில் தீவிரமாக ஈடுபடுகிறான்.

உள் அழகின் நான்கு கூறுகள்: வெளிப்புற அழகு என்பது வெறுமனே அழகான கண்களின் பெயர் அல்ல, மாறாக, கண்கள், மூக்கு, காதுகள், உதடுகள், கன்னங்கள் போன்றவை - அனைத்து உறுப்புகளின் சமநிலை மற்றும் விகிதாச்சாரம் அழகு என்று அழைக்கப்படுகிறது, இவை அனைத்தின் அழகின் மூலம், அழகின் நிறைவு [மற்றும் முழுமை] வருகிறது. அதேபோல், உள் அழகிலும் நான்கு கூறுகள் உள்ளன, மேலும் [உள் அழகைப் பெறுவதற்கு] நான்கு கூறுகளிலும் அழகு இருப்பது அவசியம். இந்த [நான்கு] கூறுகள் அனைத்தும் சமநிலையுடனும் விகிதாசாரமாகவும் இருந்தால், உள் அழகின் அடிப்படையில் மனிதன் முழுமையானவன் என்று அழைக்கப்படுவான். இந்த நான்கு கூறுகள் அறிவின் சக்தி, கோபத்தின் சக்தி, ஆசையின் சக்தி மற்றும் நீதியின் சக்தி, அதாவது, முதல் மூன்று சக்திகளையும் சமநிலை மற்றும் மிதமான நிலையில் வைத்திருக்கும் சக்தி.

அறிவின் சக்தியின் சிறப்பும் அழகும் என்னவென்றால், அதன் மூலம், ஒரு மனிதன் கூற்றுகளில் பொய் மற்றும் உண்மை, நம்பிக்கைகளில் உண்மை மற்றும் பொய், செயல்களில் அழகு மற்றும் அசிங்கம் ஆகியவற்றை வேறுபடுத்திப் பார்க்கும் திறன் பெறுகிறான். இந்த சக்தி அத்தகைய நிலையை அடையும் போது, அதன் பலன்கள் ஞானத்தின் வடிவத்தில் (*ஹிக்மா*) வழங்கப்படும். அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணம் மற்றும் உள் மனநிலை (*இக்லாக்) ஆகியவற்றின் உண்மை* ஞானமாகும், இதைப் பற்றி கடவுள் கூறுகிறார்:

وَمَن يُؤْتَ ٱلْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِىَ خَيْرًا كَثِيرًا ۗ

"எவர் ஞானம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்களோ அவர் மகத்தான நன்மையைப் பெற்றார்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 2, வசனம் 269)

கோபம் மற்றும் ஆசையின் சக்திகளின் சிறப்பு, இவை இரண்டும் ஞானத்தின் திசையில் செயல்படுகின்றன, அதாவது புத்தி மற்றும்

தெய்வீக சட்டம். சமநிலை மற்றும் நீதியின் சக்தியின் நோக்கம் கோபம் மற்றும் ஆசையின் சக்திகளை அடிபணிந்து ஞானத்திற்கு அடிபணியச் செய்வதாகும். புத்திசாலித்தனம் ஒரு ஆலோசகர் மற்றும் கனிவான உதவியாளரைப் போன்றது, சமநிலை மற்றும் நீதியின் சக்தி புத்திசாலித்தனத்தின் அறிவுரையை செயல்படுத்துகிறது. கோபம் என்பது புத்தியின் திசையை ஏற்றுக்கொள்ளும் திறன் கொண்ட சக்தி. அதன் உவமை ஒரு வேட்டை நாயைப் போன்றது, அதற்கு பயிற்சி தேவைப்படுகிறது, அதன் பிறகு வேட்டைக்காரனிடமிருந்து ஒரு குறிப்பு இல்லாமல், அது முன்னோக்கி நகர்வதில்லை அல்லது பின்னோக்கி பின்வாங்காது. ஆசை என்பது வேட்டையாடுவதற்காக ஏற்றப்பட்ட குதிரை போன்றது. குதிரை சில நேரங்களில் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறது மற்றும் நாகரிகமானது, சில நேரங்களில் காட்டு மற்றும் கலகக்காரமானது. சமநிலை மற்றும் நீதியின் சக்தியின் மூலம், ஆசை கட்டுப்பாட்டில் வைக்கப்படுகிறது, இல்லையெனில் வேட்டையாடுவதற்குப் பதிலாக [நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றி], மனிதன் தன்னை வேட்டையாடுகிறான்.

[சமநிலையான] மிதமான மட்டத்தில் [உள் அழகின்] இந்த நான்கு கூறுகளைக் கொண்டிருப்பவர் அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணம் மற்றும் உள் மனப்பான்மை கொண்ட நபராக இருப்பார். ஒரு நபர் [உள் அழகின்] சில கூறுகளை மிதமானதாகவும், சில சமநிலையற்ற மற்றும் மிதமற்ற (அதாவது, இந்த கூறுகளில் மிகக் குறைவாகவோ அல்லது அதிகமாகவோ இருக்கலாம் என்பதால் தீவிரங்களில்) ஒரு நபர் மிதமானவர்களைப் பொறுத்தவரை நல்ல குணாதிசயம் என்று அழைக்கப்படுவார். அதன் உதாரணம் முகத்தில் அழகான கண்களைக் கொண்ட ஒரு நபரைப் போன்றது, ஆனால் மற்ற விஷயங்கள் நல்லதல்ல. இந்த வழக்கில், ஒருவர் கண்களைப் பொறுத்தவரை அழகாகவும், மற்ற உறுப்புகளைப் பொறுத்தவரை அசிங்கமாகவும் அழைக்கப்படுகிறார். கோபத்தின் சக்தியின் அழகு மற்றும் சமநிலையான மிதமான தைரியம் தைரியம் என்று அழைக்கப்படுகிறது; ஆசையின் சக்தியின் சமநிலையான மிதமான மற்றும் அழகு அப்பாவித்தனம் ('*இஃப்ஃபா*' என்று அழைக்கப்படுகிறது). கோபத்தின் சக்தி சமநிலையான மிதமான அளவை விட அதிகமாக இருந்தால், அது அதிகப்படியான கோபம் (*தாஹூர்*) என்று

அழைக்கப்படும்; இது சமச்சீரான மிதமான அளவிற்குக் கீழே இருந்தால் அது கோழைத்தனம் என்று அழைக்கப்படும். இதேபோல், சமச்சீரான மிதமான நிலைக்கு மேல் உள்ள ஆசையின் சக்தி "தீமையைத் தூண்டுபவர்" (ஷார்*)* என்றும், சமநிலை மிதமான நிலைக்கு கீழே இருப்பது தேக்கம் (*ஜமூத்) என்றும் அழைக்கப்படுகிறது*. இரண்டிற்கும் இடையில் [உச்சநிலைகள்] தேவைப்படும் சீரான மிதமான நிலை தைரியம் மற்றும் அப்பாவித்தனம். ஸ்பெக்ட்ரம் அல்லது உச்சநிலைகளின் இரு முனைகளில் என்ன இருக்கிறது, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பற்றாக்குறை அல்லது அதிகப்படியான நோக்கம் அல்ல, மாறாக, அவை (உச்சநிலைகள்) கண்டிக்கப்பட்டுள்ளன, மேலும் சிறப்புகள் (*ஃபதா-இல்)* என்று அழைக்கப்படுவதற்குப் பதிலாக, அவை குறைபாடுகள் (*ராதா-இல்)* என்று அழைக்கப்படுகின்றன. நீதியின் அதிகாரம் ('*அட்ல்)* எந்த பற்றாக்குறையும் அல்லது அதிகப்படியும் இல்லை [அது சமச்சீரான மிதமான மட்டத்தில் உள்ளது] மற்றும் அதன் எதிர் அடக்குமுறை ஆகும். நீதி இல்லாதபோது, அடக்குமுறை வெளியேறுகிறது. அறிவின் சமநிலையான மிதமான நிலை ஞானம் (*ஹிக்மா) என்று அழைக்கப்படுகிறது*, மேலும் தவறான நோக்கங்களுக்காக அதைப் பயன்படுத்துவது சமநிலையான மிதமான மட்டத்திலிருந்து அதை வெளியே எடுப்பதாகும். அதன் பயன்பாடு அதிகப்படியான [தவறான வழிகளில்] இருந்தால், அது தீமை மற்றும் ஏமாற்று என்று அழைக்கப்படுகிறது, மேலும் அதன் பயன்பாடு பற்றாக்குறையை நோக்கி இருந்தால் அது முட்டாள்தனம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. அறிவின் நடுத்தர நிலை [அனைத்து உச்சநிலைகளையும் தவிர்க்கிறது] ஞானம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த விவரங்கள் நல்ல குணத்தின் (இக்லாக்) அடிப்படைக் கொள்கைகள் மற்றும் கூறுகள் நான்கு என்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன: ஞானம், தைரியம், அப்பாவித்தனம் மற்றும் நீதி.

ஞானம் என்பது சுயத்தின் நிலையைக் குறிக்கிறது (*நாஃப்ஸ்)* இதில் ஒருவர் சரியானதையும் தவறையும் வேறுபடுத்திக் காட்ட முடியும். நீதி என்பது ஆத்மத்தின் நிலையைக் குறிக்கிறது (*நஃப்ஸ்) இதன்* மூலம் ஒருவர் கோபத்தையும் ஆசையையும் ஆட்சி செய்து அவர்களை ஞானத்திற்கு அடிபணியச் செய்கிறார். துணிச்சல் என்பது கோபத்தின் சக்தி புத்திசாலித்தனத்திற்கு அடிபணிந்து கீழ்ப்படிந்து அவர்களின்

அனுமதியின்றி செயல்படவோ அல்லது செயல்படுவதையோ தவிர்க்காத நிலையைக் குறிக்கிறது. அப்பாவித்தனம் என்பது ஆசை மற்றும் காமத்தை ஒழுக்கமாகவும், புத்திசாலித்தனத்திற்கும் தெய்வீக சட்டத்திற்கும் கீழ்ப்படிந்ததாகவும் மாற்றக்கூடிய சக்தியைக் குறிக்கிறது. அனைத்து நல்ல குணங்கள் மற்றும் குணநலன்களின் தோற்றம் மற்றும் ஊற்று இந்த நான்கு கொள்கைகள். எடுத்துக்காட்டாக, புத்திசாலித்தனமான சக்தியின் சமநிலையான மிதவாதத்திலிருந்து பின்வரும் பாராட்டத்தக்க உள் குணங்கள் பிறக்கின்றன: விஷயங்களின் மூலம் சிந்திப்பதன் மூலம் புத்திசாலித்தனமான முடிவெடுப்பது, மனதின் கூர்மை, விஷயங்களில் புத்திசாலித்தனமான கண்ணோட்டம், கீழ் சுயத்தின் மறைக்கப்பட்ட தீங்குகள் மற்றும் விஷயங்கள் மற்றும் செயல்களின் நுணுக்கங்கள் பற்றிய விழிப்புணர்வு. [புத்திசாலித்தனத்தின்] இந்த சக்தியின் அதிகப்படியான தன்மை தவறுகளை நோக்கி உள் எதிர்மறை மனப்பான்மையை உருவாக்குகிறது, [மற்றவர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்க], ஏமாற்றுதல் மற்றும் தந்திரத்தை உருவாக்குகிறது. பற்றாக்குறை [புத்திசாலித்தனத்தின் சக்தி] அனுபவமின்மை (நிபுணத்துவம் மற்றும் அறிவு), முட்டாள்தனம், முட்டாள்தனம், விழிப்புணர்வின்மை [விஷயங்களின் யதார்த்தங்களைப் பற்றி] மற்றும் ஆவேசம் (வெறித்தனமான நடத்தைகள்) போன்ற நோய்களை உருவாக்குகிறது. அனுபவமின்மை என்பது கற்பனை சிந்தனை செயல்முறை வலுவாக இருந்தபோதிலும் அனுபவம் இல்லாததைக் குறிக்கிறது, ஏனெனில் சில நபர்கள் ஒரு விஷயத்தில் அனுபவமுள்ளவர்களாகவும், மற்றொரு விஷயத்தில் முற்றிலும் அனுபவமற்றவர்களாகவும் உள்ளனர். முட்டாள்தனத்திற்கும் ஆவேசத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடு என்னவென்றால், முட்டாள்தனமான நபரின் நோக்கம் சரியானது, ஆனால் நோக்கத்தை அடைவதற்கான வழி தெரியாது. ஒருவருக்கும் மற்றவர்களுக்கும் முற்றிலும் தீங்கு விளைவிக்கும் என்பதால் ஏற்றுக்கொள்ளத் தகுதியற்ற ஒரு விஷயத்தை ஏற்றுக்கொள்வதே ஆவேசம். துணிச்சலின் சமநிலையான மிதமான இந்த அழகான உள் குணங்களை வளர்க்கிறது: பிரபுத்துவம், துணிச்சல், தன்னை கண்டிப்பாக கவனித்தல், சகிப்புத்தன்மை, விடாமுயற்சி, கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்துதல், கண்ணியம், நிதானம் போன்றவை. துணிச்சலின் சக்தியின்மை அவமானம், அவமானம், பயம், மலிவு, தாழ்வு மனப்பான்மை, தைரியமின்மை மற்றும் மன உறுதியைக் குறைத்தல் ஆகியவற்றை உருவாக்குகிறது. அப்பாவித்தனத்தின் சமநிலையான

மிதமான தாராள மனப்பான்மை, அடக்கம் மற்றும் கூச்சம், பொறுமை, மற்றவர்களின் தவறுகளைப் புறக்கணித்தல், திருப்தி, கடவுள் பயம், சூட்சுமம், உயர்ந்த தைரியம் மற்றும் மன உறுதி, பரந்த இருதயம் மற்றும் பெருந்தன்மை மற்றும் பேராசையின்மை போன்ற அழகான உள் குணங்கள் மற்றும் சிறப்புகளை வளர்க்கிறது. அப்பாவித்தனத்தின் சமநிலையான மிதத்தின் எல்லைகளை மீறுவது உள் நோய்களையும், பேராசை, வெட்கமின்மை, தீமையை நோக்கிய உள் மனப்பான்மை, வீண் விரயம், சிக்கனம், ஆடம்பரம், மற்றவர்களை அவமதித்தல், உளறல், முகஸ்துதி, பொறாமை, ஏழைகளையும் தாழ்மையையும் இழிவுபடுத்துதல் போன்ற எதிர்மறையான அழிவுகரமான குணங்களை உருவாக்குகிறது.

இதன் விளைவு என்னவென்றால், அழகான குணம், குணங்கள் மற்றும் உள் மனநிலை ஆகியவற்றின் நான்கு கொள்கைகள் உள்ளன: ஞானம், தைரியம், அப்பாவித்தனம் மற்றும் நீதி. மற்ற அனைத்து ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணநலன்கள் மற்றும் குணங்கள் அனைத்தும் இந்த நான்கு முக்கிய குணங்களின் கிளைகளாகும். இந்த நான்கு கொள்கைகளில் [ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணங்களின் சிறப்புகள்] சமநிலையான மிதமான பரிபூரணம் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைத் தவிர வேறு யாருக்கும் வழங்கப்படவில்லை. அவருக்குப் பிறகு வந்தவர்கள் இந்த சிறப்பிலும், பரிபூரணத்திலும் அவருக்கு நெருக்கமானவர்கள் அல்ல. இந்த குணங்களில் ஒரு மனிதன் நபியை ஒத்தவனாகவும், பின்பற்றுகிறாலோ, அந்த அளவிற்கு அவர் அல்லாஹ்வுக்கு நெருக்கமானவராக இருப்பார், மேலும் இந்த குணங்களில் நபியை விட்டு விலகி இருப்பவர் அந்த அளவிற்கு அல்லாஹ்விடமிருந்து வெகு தொலைவில் இருப்பார். இந்த அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணப் பண்புகள் மற்றும் குணங்கள் அனைத்தின் உருவகமாக இருக்கும் ஒரு நபர், ஒருவரின் அனைத்து செயல்களிலும் மற்றவர்களால் கீழ்ப்படிவதற்கும், குறிப்பிடுவதற்கும், பின்பற்றப்படுவதற்கும் தகுதியானவர். அவை இல்லாத நபர், அதற்கு பதிலாக அவர்களின் எதிரெதிர்களின் உருவகமாக இருக்கிறார், நகரத்திலிருந்து நாடுகடத்தப்படுவதற்கும் மக்களால் புறக்கணிப்பதற்கும் தகுதியானவர், ஏனெனில் அத்தகைய நபருக்கு மனிதாபிமானம் இல்லை, மாறாக சாத்தானின் பிரதிநிதியாக

மாறியுள்ளார். [தீமை மற்றும் தீமையிலிருந்து விலகிச் செல்வதன் மூலம்] சாத்தானிடமிருந்து விலகி இருப்பதைப் போலவே, அத்தகைய நபரும் விலகி இருக்க வேண்டும். ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் பண்புகள் மற்றும் குணங்களின் சிறப்பின் உருவகமாக இருக்கும் மற்றும் தேவதூதர்களின் குணங்களுக்கு அருகாமையைக் கொண்ட ஒரு நபர் தலைமைத்துவம் மற்றும் பின்பற்றுதலுக்கு தகுதியானவர், அதேபோல், சாத்தானிய குணங்களுடன் தொடர்பு கொண்ட ஒரு நபர் தெய்வீக கருணையிலிருந்து விலகிச் செல்லப்படுவதற்கும் தவிர்க்கப்படுவதற்கும் தகுதியானவர். நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் *இக்லாக்கின்* (அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணபண்புகள், மனநிலை மற்றும் குணங்கள்) நிறைவு செய்வதற்காகவும் அனுப்பப்பட்டவர்கள். இந்த குணங்கள் முஃமின்களின் குணங்களின் ஒரு பகுதியாக குர்ஆன் குறிப்பிட்டுள்ளன:

إِنَّمَا ٱلْمُؤْمِنُونَ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ بِٱللَّهِ وَرَسُولِهِۦ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا۟ وَجَـٰهَدُوا۟

بِأَمْوَٰلِهِمْ وَأَنفُسِهِمْ فِى سَبِيلِ ٱللَّهِ ۚ أُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلصَّـٰدِقُونَ

"எவர்கள் அல்லாஹ்வின் மீதும், அவனுடைய தூதர் மீதும் ஈமான் கொண்டு, பின்னர் சந்தேகம் கொள்ளாமல், தம் பொருள்களைக் கொண்டும், தம் உயிர்களைக் கொண்டும் அல்லாஹ்வின் பாதையில் அறப்போர் செய்தார்களோ அவர்கள் தாம் பூரண முஃமின்கள் தாம். இவர்கள் தான் உண்மையானவர்கள் (*ஸாதிகூன், அதாவது* அல்லாஹ்வின் ஞானம், நட்பு மற்றும் நெருக்கத்திற்கு தகுதியானவர்கள்). (குர்ஆன், அத்தியாயம் 49, வசனம் 15)

அல்லாஹ்வின் மீதும், அவனுடைய தூதர் மீதும் எந்த சந்தேகமும் தயக்கமும் இன்றி நம்பிக்கை கொள்வது உறுதியின் சக்தியின் செயலாகும், மேலும் உறுதியின் சக்தி புத்திசாலித்தனம் மற்றும் ஞானத்தின் பரிபூரணத்தின் கனியாகும். பௌதிக உடைமைகளுடன் போராடுவது தாராள மனப்பான்மை, ஆசை மற்றும் காமம் கட்டுப்படுத்தப்படும்போது இந்த முயற்சி நிகழலாம். ஒருவரின் சுயத்துடன் முயற்சிப்பது துணிச்சலாகும், இந்த முயற்சி புத்திசாலித்தனத்தின் நிலைமைகளுடன் செய்யப்படுகிறது மற்றும்

சமநிலையான மிதமான வரம்புகளுக்குள் கோபத்தின் சக்தியைப் பயன்படுத்துகிறது.

ஆன்மீக முயற்சி மற்றும் போராட்டத்தின் மூலம் குணம் மற்றும் உள் குணங்களில் மாற்றம்

[தவறான] நம்பிக்கைகளை தவறாக வழிநடத்துபவர்கள், அனைத்து எதிர்மறை மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் போக்குகள் மற்றும் குணங்களிலிருந்தும் இதயத்தையும் ஆன்மாவையும் அகற்றுவதன் மூலம் சிறந்த நபர்களாக மாற உள் ஆன்மீக மாற்றத்தை அடைய ஆன்மீக முயற்சி) சுமையானது மற்றும் கடினமானது [அல்லது சாத்தியமற்றது]. அவர்கள் தங்கள் உள் சுயத்தை தூய்மைப்படுத்துவதிலும், மாற்றியமைப்பதிலும், தங்கள் குணாதிசயத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கும், அதை நாகரிகமாக்குவதற்கும் தங்களை மும்முரமாக மாற்ற விரும்புவதில்லை. அவர்கள் தங்கள் குணாதிசயத்தின் குறைபாடுகள் மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் போக்குகளை தங்கள் சொந்த தோல்விகள், குறைபாடுகள் மற்றும் எதிர்மறை போக்குகள் காரணமாக கருதுவதில்லை. அதற்கு பதிலாக, குணாதிசயம், ஒழுக்கநெறிகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்கள் அப்படியே இருக்கின்றன, மேலும் ஒருவரின் உள் இயல்பை மாற்ற முடியாது என்பதால் அவற்றில் எந்த மாற்றமும் சாத்தியமில்லை என்று அவர்கள் பராமரிக்கிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் கூற்றுக்கு ஆதரவாக இரண்டு வாதங்களை முன்வைத்துள்ளனர். முதலாவதாக, *குல்க் என்பது* ஒருவரின் உள் வடிவம் மற்றும் தோற்றத்தின் பெயர் மற்றும் கல்க் *என்பது* ஒருவரின் வெளிப்புற வடிவம் மற்றும் தோற்றத்தின் பெயர். ஒருவரின் வெளிப்புற தோற்றம் மற்றும் வடிவத்தில் எந்த மாற்றமும் சாத்தியமில்லை. உதாரணமாக, ஒரு குட்டையான நபர் உயரமாக மாற உயரத்தை அதிகரிக்க முடியாது அல்லது உயரமான நபர் குட்டையாக மாற முடியாது. அசிங்கமான நபர் அழகாக மாற முடியாது, அழகாக மாற முடியாது. உள் வடிவம் மற்றும் தோற்றம் வெளிப்புற வடிவமாக கருதப்பட வேண்டும். அவர்கள் வைத்திருக்கும் இரண்டாவது வாதம் என்னவென்றால், அழகான பாத்திரம் காமத்தையும் கோபத்தையும்

அகற்ற விரும்புகிறது, ஆனால் காமமும் கோபமும் உள்ளார்ந்த மனித இயல்பின் ஒரு பகுதியாகும், அவை ஒருபோதும் முடிவடையாது என்பதை அனுபவம் மற்றும் சோதனைகள் மூலம் நாம் கண்டறிந்துள்ளோம், அவற்றைப் பின்தொடர்ந்து செல்வது பயனற்ற முயற்சி மற்றும் பயனற்ற முயற்சிகளில் ஒருவரின் வாழ்க்கையை வீணடிப்பது, ஏனெனில் சுயத்தை தூய்மைப்படுத்துவதன் நோக்கம் இதயம் தற்காலிக இன்பங்களை நோக்கி சாய்வதில்லை, அதாவது இயலாத. பின்வருபவற்றில், இந்த இரண்டு வாதங்களுக்கும் ஒரு பதில் வழங்கப்படும்.

முதல் வாதத்திற்கான பதில்: குணத்தில் மாற்றமும் மாற்றமும் சாத்தியமில்லையென்றால், பிரசங்கம், அறிவுரை, பயிற்சி மற்றும் கல்வி ஆகியவற்றின் தேவை இருந்திருக்காது அல்லது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறியிருக்க மாட்டார்கள்:

"உங்கள் ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், பண்புகள் மற்றும் குணங்களை நன்றாக ஆக்குங்கள்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் தொகுப்பு அபூபக்கர் பின் லால் ஃபி மக்காரிம் அல்-இக்லாக் (* முஆத்) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணம், உள் மனநிலை மற்றும் குணங்களின் மாற்றம் மற்றும் மாற்றம் ஆகியவை மனிதனுக்கு மட்டுமே ஒதுக்கப்படவில்லை, மாறாக விலங்குகளின் குணங்கள் கூட மாறுகின்றன. பருந்தைப் பாருங்கள், அது காட்டுத்தனமாக இருந்தாலும், அது மனிதர்களுக்கு பழகிவிடும். ஒரு வேட்டையாடும் நாய் பயிற்சிக்குப் பிறகு தனது எஜமானரின் கட்டளையின் பேரில் ஒரு இரையைத் தேடி ஓடி, அதைப் பிடித்து அதை சாப்பிடாமல் அதன் எஜமானரிடம் ஒப்படைக்க முடியும். இதேபோல், ஒரு காட்டுக் குதிரை பயிற்சிக்குப் பிறகு கீழ்ப்படிதலுடன் மாறுகிறது. இவையனைத்தும் குணாதிசய மாற்றத்திற்கான உதாரணங்கள் அல்லவா? இது தொடர்பாக விஷயத்தின் உண்மை என்னவென்றால், இரண்டு வகையான இருப்புகள் உள்ளன: பரிபூரணம் மற்றும் குறைபாடு. பரிபூரண இருப்புகள்

அவற்றின் இருப்பின் அடிப்படையில் முழுமையானவை - அவற்றில் குறைவோ அல்லது அதிகரிப்போ இல்லை, ஏனெனில் மனிதனுக்கு அவற்றில் குறைவோ அல்லது அதிகரிப்போ இல்லை. உதாரணமாக, வானம், நட்சத்திரங்கள், உடலின் வெளிப்புற மற்றும் உள் பகுதிகள், விலங்குகள் மற்றும் அவற்றின் [உள் மற்றும் வெளிப்புற] பகுதிகள் போன்றவை. பற்றாக்குறை இருப்பு என்பது இன்னும் முழுமையடையாதவை. பரிபூரணத்தை அடைவதற்கான நிபந்தனைகள் இருந்தால் அவை நிறைவை அடைய முடியும். எடுத்துக்காட்டாக, பேரீச்சம் பழம் ஒரு பழமோ அல்லது மரமோ அல்ல, ஆனால் அதன் கலவை என்னவென்றால், அது நடப்பட்டு அதற்கு தண்ணீர் ஊற்றுவதன் மூலம் பரிமாறப்பட்டால், இந்த விதை ஒரு மரமாக மாறக்கூடும், ஏனெனில் அது ஒரு மரமாக மாறும் திறனைக் கொண்டுள்ளது. ஆனால் யாராவது இந்த விதையை நேரடியாக பழமாக மாற்ற விரும்பினால், அது சாத்தியமில்லை, ஏனெனில் அது ஒரு பழமாக மாறும் திறன் இல்லை. ஒரு விதையின் நிலை மனிதனின் தனியுரிமையால் பாதிக்கப்பட்டு ஒரு நிலையிலிருந்து மற்றொரு நிலைக்கு மாறும் போது, கோபம் மற்றும் ஆசையின் சக்திகள் எவ்வாறு மாற்றப்படாமல் இருக்க முடியும்? எவ்வாறாயினும், இந்த அதிகாரங்களை முற்றிலுமாக ஒழிப்பது எங்கள் கட்டுப்பாட்டில் இல்லை. ஆன்மீக கடுமைகள் மற்றும் பயிற்சிகள் மற்றும் ஆன்மீக முயற்சிகள் மூலம் இந்த சக்திகளை நம் கட்டுப்பாட்டில் கொண்டு வர முடியும், ஆனால் அவற்றை முடிவுக்கு கொண்டு வர முடியாது. அதையே செய்யும்படி நாம் (தெய்வீகமாக) கட்டளையிடப்பட்டுள்ளோம், இதுவே பிந்தைய வாழ்க்கையிலும் அல்லாஹ்வை அடைவதிலும் நமது இரட்சிப்புக்கான வழியாகும் (*வுஸூல் இல்-அல்லாஹ்*, அதாவது ஞானம் மற்றும் தெய்வீக நெருக்கம்). இருப்பினும், [மனித] மனோபாவங்கள் மாறுபட்டவை அல்லது வேறுபட்டவை - சில மனோபாவங்கள் மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொண்டு விரைவாக மாறுகின்றன, சிலர் அதை தாமதமாக ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள். மனோபாவங்களில் உள்ள வேறுபாடுகளுக்கு இரண்டு காரணங்கள் உள்ளன: முதலாவது, மாற்றத்தை விரும்பும் பண்பு, ஒருவர் உயிருடன் இருக்கும் வரை இருப்பதால் மனோபாவத்தில் உறுதியாக வேரூன்றியுள்ளது. காமம், கோபம், ஆணவம் போன்ற பண்புகளை மாற்றுவது சாத்தியம், ஆனால் மாற்றுவது மிகவும் கடினம், காமம் மற்றும் ஆசை ஆகியவற்றின் பண்பு, அது பிறப்பிலிருந்தே ஒருவரிடம் உள்ளது. அதனால்தான் சிறு குழந்தைகள் கூட அதிலிருந்து

விடுபடுவதில்லை. கோபம் பொதுவாக ஏழு வயதிற்குப் பிறகு பிறக்கிறது, அதன் பிறகுதான் பகுத்தறிவு சக்தி பிறக்கிறது. இரண்டாவதாக, ஒரு குறிப்பிட்ட குணநலன், அதன் மீது ஏராளமாக செயல்படுவதாலும், அதன் தாக்கங்களின் மீதும், தொடர்ந்து அதை நல்லதாகக் கருதுவதாலும் இரண்டாவது இயல்பாக மாறியுள்ளது.

மனிதர்களின் நான்கு டிகிரிகள்: இது தொடர்பாக மனிதர்களின் நான்கு டிகிரிகள் உள்ளன. முதல் நிலை என்னவென்றால், ஒருவர் பிறந்த அதே நிலையில் வாழ்கிறார், உண்மை மற்றும் பொய், நல்லது மற்றும் கெட்டது ஆகியவற்றை வேறுபடுத்துவதில்லை, மேலும் ஒருவரின் உண்மையான இயல்பின் அடிப்படையில், அனைத்து வகையான நம்பிக்கைகளும் இல்லாதவர். அத்தகைய நபரின் குணப்படுத்தல் எளிதானது, மேலும் ஒருவர் குறுகிய காலத்தில் [ஆன்மீக அர்த்தத்தில்] ஆரோக்கியமாக இருக்க முடியும். அத்தகைய நோயாளிக்கு ஒரு ஆன்மீக வழிகாட்டி (*முர்ஷித்*) மற்றும் ஒரு உள் வினையூக்கி மற்றும் உந்துதல் தேவைப்படுகிறது, இதனால் அத்தகைய வினையூக்கி ஒருவரை ஆன்மீக முயற்சியை நோக்கி இயக்குகிறது. அத்தகைய நபரின் ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் மனப்பான்மை, குணம் ஆகியவை விரைவில் நல்லவர்களாக மாறும். இரண்டாவதாக, ஒருவன் தீமையை தீயது என்று நினைக்கிறான், ஆனால் நல்ல செயல்களைச் செய்யும் பழக்கம் இல்லை. அதற்கு பதிலாக, சாத்தான் ஒருவனை கெட்ட செயல்களில் சிக்க வைத்திருக்கிறான், அத்தகைய நபர் ஒருவரின் சொந்த ஆசைகள் மற்றும் இச்சைகளுக்கு அடிபணிந்துள்ளார், ஆனால் ஒருவர் சத்தியத்தின் பாதையிலிருந்து விலகிச் சென்ற போதிலும் ஒருவரின் குறைபாடுகளை அறிந்திருக்கிறார். அத்தகைய நபரின் மாற்றம் முதல் பட்டத்தை விட கடினமானது, ஏனெனில் சீர்திருத்தத்தின் இரண்டு நிலைகள் இருக்கும்: முதலாவதாக, ஒருவரின் கெட்ட பழக்கங்களை உடைக்க வேண்டும்; இரண்டாவதாக, ஒருவன் நற்செயல்களுக்குப் பழக்கப்படுத்தப்பட வேண்டும். அத்தகைய நபர் ஆன்மீக கடுமைகளுக்கும் முயற்சிக்கும் தீவிரமாக தயாராக இருக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையின் அடிப்படையில் ஒருவரின் சீர்திருத்தம் சாத்தியமாகும். மூன்றாவது நிலை என்னவென்றால், ஒருவர் கெட்ட ஒழுக்கங்கள் மற்றும் குணநலன்களைப் பற்றி நல்லது என்று நினைக்கிறார், மேலும் கெட்ட மற்றும் தீய செயல்கள் ஒருவருக்கு [வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதி] அவசியம்,

அத்தகைய ஒழுக்கங்கள் மற்றும் செயல்களால் வளர்க்கப்பட்டவர். அத்தகைய நபரை குணப்படுத்துவது சாத்தியமற்றது மற்றும் அத்தகைய நபரின் [உள் ஆன்மீக] மாற்றத்தை எதிர்பார்க்க முடியாது, ஏனென்றால் தவறான வழிநடத்தலுக்கு ஒரு காரணம் இருந்தால் அதை அகற்ற முடியும், அதற்கு பதிலாக, இங்கே [தவறான வழிநடத்தல்] ஏராளமான காரணங்கள் உள்ளன, மேலும் எந்த காரணங்களை அகற்ற முடியும் என்பதைப் பார்ப்பது குழப்பமாக இருக்கிறது. நான்காவது பட்டம் என்னவென்றால், ஒருவர் ஒரு தீமையில் ஈடுபட்டுள்ளார், [அதற்கு மேல்] மற்றவர்கள் ஒருவரைப் போலவே செய்வதைக் காண விரும்புகிறார் மற்றும் மற்றவர்களை அழிப்பதில் பெருமிதம் கொள்கிறார் [தார்மீக ரீதியாகவும் ஆன்மீக ரீதியாகவும், அது இறுதியில் ஒவ்வொரு அர்த்தத்திலும் முழுமையான அழிவுக்கு வழிவகுக்கிறது]. அத்தகைய நபர் மிகவும் கடினமான நிலையில் இருக்கிறார், ஒருவரின் தவறான வழிகாட்டுதல் அடுக்குகளுக்கு அடுக்குகளாக உள்ளது. அத்தகைய நபரின் சீர்திருத்தம் சாத்தியமற்றது மற்றும் நினைத்துப் பார்க்க முடியாதது.

இந்த நான்கு பட்டங்கள் அல்லது வகைகளில், முதல் நபர் அறியாமை மற்றும் தவறாக வழிநடத்தப்பட்டவர், மூன்றாமவர் அறியாமை, தவறாக வழிநடத்தப்பட்டவர் மற்றும் தீமைக்கு ஆளானவர் (*ஃபாசிக்),* நான்காவது அறியாமை, தவறாக வழிநடத்தப்பட்டவர், தீமைக்கு ஆளாகக்கூடியவர் மற்றும் தீங்குகள் மற்றும் இன்னல்களை நோக்கி அழைப்பவர்.

இரண்டாவது வாதத்திற்கு பதில்: ஆன்மீக பயிற்சிகளின் நோக்கம் ஆசை மற்றும் கோபத்தின் சக்தியை ஒழிப்பதே என்று எதிரிகள் கருதுகின்றனர், அது சாத்தியமற்றது என்றாலும். இந்த சக்திகளை ஒழிப்பது நோக்கம் அல்ல என்று நாங்கள் கருதுகிறோம், மாறாக ஆசையின் சக்தியை உருவாக்குவது [ஏதோவொன்று] சாதகமானது மற்றும் மனிதர்களில் அதன் இருப்பு அவசியம். எனவே, ஒருவருக்கு சாப்பிட ஆசை இல்லையென்றால், அவர் அழிந்துவிடுவார். உடலுறவு கொள்ள வேண்டும் என்ற ஆசை இல்லையென்றால், மனித இனம் முடிவுக்கு வரும். கோபம் நின்றுவிட்டால், தீங்கு விளைவிக்கும் விஷயங்களிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியாது,

அழிந்துவிடுவார். இதன் நோக்கம் இந்த அதிகாரங்களை ஒழிப்பது அல்ல, மாறாக அவற்றை அதிகப்படியான மற்றும் பற்றாக்குறையில் இருந்து பாதுகாத்து அவற்றை சமச்சீரான மிதமான நிலைக்கு கொண்டு வருவதே ஆகும். உதாரணமாக, கோபத்தின் நோக்கம் என்னவென்றால், பொறுப்பற்ற தன்மைக்கு வழிவகுக்கும் அதிகப்படியான கோபம் இருக்கக்கூடாது அல்லது கோழைத்தனம் இருக்கக்கூடாது, மாறாக கோபத்தின் சக்தி புத்திசாலித்தனத்திற்கும் தெய்வீக சட்டத்திற்கும் அடிபணியுகிறது. கடவுள் கூறுகிறார்:

وَٱلۡكَٰظِمِينَ ٱلۡغَيۡظَ وَٱلۡعَافِينَ عَنِ ٱلنَّاسِۗ

"அவர்கள் தங்கள் கோபத்தை அடக்கிக் கொண்டு, மக்களை மன்னிப்பவர்கள்தாம்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 3, வசனம் 134)

இந்த வசனத்தில், தங்கள் கோபத்தை அடக்குபவர்கள் புகழப்பட்டுள்ளனர். இது ஆரம்பத்தில் கோபப்படாதவர்களைக் குறிக்கவில்லை. கோபத்தையும் ஆசையையும் ஒழிப்பது இயற்கைக்கு மாறான விஷயம் என்பதை இது காட்டுகிறது, இது தெய்வீக நியாயப்பிரமாணத்தின் நோக்கம் அல்ல. தெய்வீக சட்டத்தின் நோக்கம், இரண்டு சக்திகளையும் [கோபம் மற்றும் ஆசை] சமநிலையான மிதமான நிலைக்கு கொண்டு வருவதாகும், அதாவது புத்திசாலித்தனம் அவற்றை அடிமைப்படுத்தி ஆதிக்கம் செலுத்தத் தொடங்குகிறது, மேலும் அவை புத்தியில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் நிலைக்கு அல்ல. இது உள் குணாதிசயங்களின் பண்புகள் மற்றும் மனநிலைகளை மாற்றுவதன் நோக்கமாகும். சில நேரங்களில் காமம் [அல்லது ஆசை] ஒரு மனிதனை மிகவும் தீவிரமாக தாக்குகிறது, புத்திசாலித்தனம் அதை விரட்ட முடியாது. இருப்பினும், ஆன்மீக முயற்சிகளுடன், அதை சமநிலையான மிதநிலைக்கு கொண்டு வர முடியும். சோதனை மற்றும் அனுபவம் அதை நிரூபிக்கிறது, அதில் எந்த சந்தேகமும் இல்லை. ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் உள் குணாதிசயங்களின் விஷயத்தில், சமநிலையான மிதவாதம் தேவைப்படுகிறது, அதிகப்படியான அல்லது பற்றாக்குறையின் தீவிரங்கள் அல்ல என்பதற்கு குர்ஆனின் ஆதாரம் பின்வரும் வசனம்:

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

وَٱلَّذِينَ إِذَآ أَنفَقُواْ لَمْ يُسْرِفُواْ وَلَمْ يَقْتُرُواْ وَكَانَ بَيْنَ ذَٰلِكَ قَوَامًا

"இன்னும், அவர்கள் செலவு செய்தாலும், அவர்கள் செலவு செய்வதோ, கஞ்சத்தனமானவர்களாகவோ இருக்கவில்லை, ஆனால் அவர்களுடைய செலவு இரண்டிற்கும் இடையில் (அதாவது மிதமான அளவில்) உள்ளது. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 25, வசனம் 67)

இந்த வசனம் தாராள மனப்பான்மையைக் குறிக்கிறது, இது பொறுப்பற்ற செலவினம் மற்றும் கஞ்சத்தனத்தின் [தீவிர] நிலைகளுக்கு இடையில் ஒரு நிலை ஆகும் [ஸ்பெக்ட்ரமின் எதிர் முனைகளில் இருக்கும்]. மேலும், கடவுள் கூறுகிறார்:

وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ ٱلْبَسْطِ

"உங்கள் கைகளை உங்கள் கழுத்தில் கட்டவோ, அவற்றை முழுமையாக திறந்து விடவோ வேண்டாம் (அதாவது, கஞ்சனாகவோ அல்லது செலவழிப்பவனாகவோ இருக்காதீர்கள், ஆனால் இரண்டு முனைகளின் நடுவில் இருங்கள்). (குர்ஆன், அத்தியாயம் 17, வசனம் 29)

சாப்பிட வேண்டும் என்ற ஆசையில் மிதமான தன்மைக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. கடவுள் கூறுகிறார்:

وَكُلُواْ وَٱشْرَبُواْ وَلَا تُسْرِفُوٓاْ ۚ إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلْمُسْرِفِينَ

"உண்ணுங்கள், பருகுங்கள்; வரம்புகளை மீறாதீர்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் வரம்பு மீறியவர்களை நேசிக்கமாட்டான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 7, வசனம் 31)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"சிறந்த விஷயங்கள் நடுவில் உள்ளன [அனைத்து வகையான தீவிரங்களையும் தீவிரவாதங்களையும் தவிர்த்து, சமநிலையான

மிதமான வடிவத்தில்]". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *பைஹாகி* முத்ராஃப் பின் அப்துல்லா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

சமச்சீரான மிதமான மட்டத்தில் விஷயங்களைப் புகழ்வதற்குப் பின்னால் ஒரு [தெய்வீக] ரகசியம் உள்ளது. இந்த இரகசியத்தை ஆராய்வது என்னவென்றால், மறுமையின் நித்திய மகிழ்ச்சியும் முடிவற்ற வெற்றியும் (*ஸாதா)* இறைவன் கூறுவது போல உலகத்தின் அனைத்து பற்றுகள் மற்றும் அசுத்தங்களிலிருந்து இதயத்தைத் தூய்மைப்படுத்துவதைச் சார்ந்துள்ளது:

إِلَّا مَنْ أَتَى ٱللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ

"[இரட்சிப்பு, நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் வெற்றி] தேவனிடம் ஒரு நல்ல இருதயத்தைக் கொண்டுவருகிறவனுக்கு (அதாவது, உலகத்தின் பற்றுகள் மற்றும் அசுத்தங்கள் உட்பட அனைத்து அசுத்தங்களிலிருந்தும் சுத்திகரிக்கப்பட்ட இருதயம்)." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 26, வசனம் 89)

கஞ்சத்தனமும், பொறுப்பற்ற செலவும் இரண்டும் அசுத்தங்களுக்கும், உலகத்தன்மை மீதான பற்றுகளுக்கும் சொந்தமானவை. இதயம் இந்த இரண்டு முனைகளும் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இதயம் பொருள் உடைமைகளை குவிப்பதில் சாய்ந்திருக்கக்கூடாது அல்லது அனைத்தையும் செலவழிப்பதில் சாய்ந்திருக்கக்கூடாது, ஏனென்றால் செலவழிக்க பேராசை கொண்டவரின் இதயத்தின் கவனம் மற்றும் பற்று அதன் மீது இருக்கும், அது (பொருள் பொருட்கள், உடைமைகள் மற்றும் பணம்) எங்கிருந்து வரும், எங்கு செலவிடுவார் என்பது போல. மறுபுறம், ஒரு கஞ்சனின் இதயம் பதுக்கலில் மட்டுமே கவனம் செலுத்தும். இதயத்தின் பாதுகாப்பு இரண்டும் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் [உச்சநிலைகள்] ஏனென்றால் அவற்றை ஒழிப்பது சாத்தியமில்லை, அதனால்தான், இந்த இரண்டு [உச்சநிலைகள்] இல்லாத ஒரு நிலை தீர்மானிக்கப்பட்டது, அதுதான் சமநிலை மற்றும் மிதமான நிலை. அந்த நிலையில், இந்த இரண்டு [எதிர்மறை] குணங்களும் இல்லை. அதனால்தான், வெப்பம் சூடான நீரை விட்டு வெளியேறும்போது, அது குளிர்ச்சியாக

இல்லாதபோது, அது "வெதுவெதுப்பானது" என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த தாராள மனப்பான்மை அதிகப்படியான செலவு மற்றும் கஞ்சத்தனத்தின் மிதமான தன்மையாகும். வீரம் என்பது அதிகப்படியான ஆக்கிரமிப்பு (வன்முறை) மற்றும் ஆண்மையற்ற தன்மை (கோழைத்தனம்) ஆகியவற்றுக்கு இடையில் மிதமான தன்மையாகும். அப்பாவித்தனம் என்பது பேராசை (காமம்) மற்றும் தேக்கம் ஆகியவற்றுக்கு இடையிலான மிதமான புள்ளியாகும். மற்ற அனைத்து உள் குணங்கள் மற்றும் குணநலன்கள் இந்த [விளக்கம்] மூலம் உய்த்துணர வேண்டும்.

ஒவ்வொரு பாத்திரப் பண்பு மற்றும் [மனித] தரத்திலும், அதிகப்படியான மற்றும் பற்றாக்குறை இரண்டும் கண்டிக்கப்படுகின்றன, மேலும் குறிக்கோள் என்பது சமநிலையான மிதமாகும். ஆசிரியர் மற்றும் ஆன்மீக வழிகாட்டி தங்கள் மாணவர்களுக்கு முன்னால் கோபம் மற்றும் கஞ்சத்தனத்தின் தீங்குகளை வெளிக்கொணர வேண்டும், மேலும் எந்த விதிவிலக்கையும் அனுமதிக்கக்கூடாது, ஏனெனில் அவர்கள் இந்த [அழிவுகரமான] குணங்களில் ஒரு சிறிய அளவைக் கூட அனுமதித்தால், அவர்கள் இன்னும் ஒரு சாக்குப்போக்கைக் கண்டுபிடிப்பார்கள். இருப்பினும், அவர்கள் ஒரு சிறிய தொகையை கூட அனுமதிக்கவில்லை என்றால், அவர்கள் குறைவாக குடியேறக்கூடும் மற்றும் அதிகமாக சாய்வதில்லை, அதனால்தான் அவர்கள் சீரான மிதமான அளவை அடைவார்கள். குறைவாக அனுமதிப்பது அதிகமாக இருப்பதற்கு சாக்குப்போக்காக மாறும். அதனால்தான், மாணவர்கள் மற்றும் ஆன்மீக பாதையை தேடுபவர்கள் இந்த இரண்டு சக்திகளையும் கூட இருக்க அனுமதிக்க வேண்டாம், மாறாக அவற்றை ஒழிக்க வேண்டும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இந்த ரகசியத்தை இங்கே எழுதியிருக்கக் கூடாது, ஏனென்றால் குறைந்த அறிவுத்திறன் உள்ளவர்கள் அதைக் கண்டு ஏமாற்றப்படுகிறார்கள், கோபம் தங்கள் உரிமை என்றும், கஞ்சத்தனமும் தங்கள் உரிமை என்றும் அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். [இதேபோல், மற்ற மனித குணங்கள் மற்றும் உள் குணப் பண்புகளில் சமநிலை மற்றும் மிதமான தன்மையின் தேவையை இந்த விவாதத்திலிருந்து எடுத்துக்கொள்ள முடியும், ஏனெனில் இது அனைத்து மனித உள் குணாதிசயங்களையும் குணங்களையும் உள்ளடக்கிய ஒரு பரந்த விவாதமாகும்]

அழகான உள் குணம், மனநிலை மற்றும் குணங்களின் வழிமுறைகள் மற்றும் ஆதாரம் (*ஹுஸ்ன் உல்-குல்க்*) அனைத்து உச்சநிலைகளையும் தவிர்த்து நிதானம் ஆகும்

அழகான உள் பண்புகள் மற்றும் குணங்களின் சாராம்சம் என்னவென்றால், புத்தியின் சக்தி மிதமானதாக இருக்க வேண்டும், ஞானம் (மிதமான புத்திசாலித்தனம்) முழுமையாக இருக்க வேண்டும், ஆசை மற்றும் கோபத்தின் சக்திகள், மிதமான மட்டத்தில் இருப்பதுடன், தெய்வீக சட்டம் மற்றும் புத்தியுக்கு கீழ்ப்படிந்ததாகவும் இருக்க வேண்டும். இந்த [நிலை] மிதமான இரண்டு காரணங்களால் பெறப்படுகிறது. முதல் காரணம் [அல்லது வழிமுறை] தனிநபர் மீது கடவுளின் கருணை மற்றும் கருணை மற்றும் ஒருவர் பிறந்த நாளிலிருந்து [உணர்ந்தார்] நல்ல குணம் மற்றும் புத்திசாலித்தனத்தை முழுமையாக்கியவர். காமமும் கோபமும் ஒருவரின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதில்லை, மாறாக அவை இரண்டும் புத்திசாலித்தனத்திற்கும் தெய்வீக சட்டத்திற்கும் அடிபணிந்தவை. அத்தகைய நபர் ஒரு அறிஞராக மாறுவதற்கு வெளிப்புறக் கல்வியும், நாகரிகமான, நல்ல நடத்தை கொண்ட நபராக மாறுவதற்கு வெளிப்புற நடத்தையின் போதனைகளும் தேவையில்லை. மாறாக, அத்தகையவர் ஒரு இயற்கையான அறிஞர் மற்றும் ஈஸா (ஸல்) போன்ற நல்ல நடத்தை கொண்ட நபர், யோவான் (ரலி) மற்றும் அனைத்து நபிமார்களிலும் கடைசியான நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள். கற்றல் மற்றும் முயற்சியிலிருந்து பெறப்பட்ட [உன்னதமான உள்] குணங்கள் ஒருவரின் இயல்பிலும் மனோபாவத்திலும் இருப்பது வெகு தொலைவில் உள்ள விஷயம் அல்ல. சில பிள்ளைகள் ஆரம்பத்திலிருந்தே உண்மையானவர்கள், தைரியமானவர்கள், கொடுப்பவர்கள். சில குழந்தைகள் ஆரம்பத்திலிருந்தே பொய்யர்கள், கோழைகள், ஏமாற்றுபவர்கள் மற்றும் கஞ்சர்களாக இருக்கிறார்கள். இருப்பினும், இந்த குணாதிசயங்கள் சில நேரங்களில் அவற்றைக் கொண்டவர்களுடன் பழகுவதன் மூலமும், சில நேரங்களில் கற்றுக்கொள்வதன் மூலமும் [தங்களைச் சுற்றியுள்ள மற்றவர்களிடம் அவர்கள் காண்கிறார்கள் என்பது உட்பட பல்வேறு கற்றல் வழிகளைப் பயன்படுத்துவதன் மூலமும்] அவர்களில் பிறக்கின்றன. இரண்டாவது

காரணம் [அல்லது வழிமுறை] ஒருவர் ஆன்மீக கடுமைகள், முயற்சிகள் மற்றும் பயிற்சிகள் மூலம் அழகான உள் குணப் பண்புகள், மனநிலைகள் மற்றும் குணங்களைப் பெறுகிறார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கீழ்மட்டத்திலிருந்து வேலையை வசூலிப்பதன் மூலம், விரும்பிய உள் குணப் பண்பு அல்லது தரத்தை அடைய முடியும். எடுத்துக்காட்டாக, தாராளமாக இருக்க விரும்பும் ஒருவர் தாராள மனப்பான்மையுள்ளவர்களைப் பின்பற்றி செல்வத்தை அவர்களைப் போலவே செலவிட வேண்டும், இருப்பினும் ஒருவர் கீழ்மட்ட சுயத்துடன் பொறுமையாக இருக்க வேண்டும் (*Nafs*) [ஏனெனில் இது சிறந்ததாக மாற்றத்திற்கு திறக்கப்படவில்லை]. தாழ்ந்த சுயம் அதை ஒரு பழக்கமாக பெறும் வரை, தாராள மனப்பான்மை ஒருவரின் மனோபாவம் மற்றும் உள் மனநிலையின் ஒரு பகுதியாக மாறும் வரை இது [முயற்சி] தொடர வேண்டும்.

அதுபோலவே, ஆணவத்தின் குணத்தால் ஆதிக்கம் செலுத்துபவர், பணிவுடன் இருக்க விரும்புபவர், பணிவு உள்ளவர்களின் செயல்களைப் பின்பற்றி, முயற்சி மற்றும் ஆன்மீகப் போராட்டத்தைத் தொடர வேண்டும், மேலும் இந்த உள் குணநலன்கள் ஒரு பழக்கமாக மாறும் வரை, கீழ்மட்ட சுயத்திற்கு பணிவு எளிதாகும் வரை, கீழ்த்தரமான சுயத்தை நோக்கி சாய்க்க முயற்சிக்க வேண்டும். எல்லா நல்ல மற்றும் பாராட்டத்தக்க உள் குணங்களையும் பண்புகளையும் பெறுவதற்கும் இது அதே வழியாகும். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

جعلت قرة عيني في الصلاة

"என் கண்களின் குளிர்ச்சி ஜெபத்தில் இருக்கிறது". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது <u>*ஹதீஸ்*</u> தொகுப்பு <u>*நாசாய்*</u> அனஸின் அதிகாரத்தின் மீது)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் பிரார்த்தனைகளில் தமது கண்களின் குளிர்ச்சியை உணர்ந்தார்கள், ஏனெனில் இந்த நல்லான செயல் அவரது பழக்கமாகவும் இரண்டாவது இயல்பாகவும் மாறியது. தாழ்ந்த ஆத்மா வழிபாட்டில் கஷ்டத்தையும், தடைகளை கைவிடுவதில் சிரமத்தையும் உணரும் வரை, தீங்கு அப்படியே இருக்கும், நித்திய பேரின்பத்தின்

பரிபூரணத்தை அடைய முடியாது. இருப்பினும், கஷ்டம் மற்றும் துன்பத்தின் உணர்வுகளுடன் நல்ல நன்மைகளை செய்வதில் விடாமுயற்சி அவர்களில் விடாமுயற்சி இல்லாததை விட சிறந்தது, இருப்பினும், ஆசை மற்றும் உள் விருப்பத்துடன் அவற்றைச் செய்வதை விட இது சிறந்ததல்ல. கடவுள் கூறுகிறார்:

وَإِنَّهَا لَكَبِيرَةٌ إِلَّا عَلَى الْخَاشِعِينَ

"நிச்சயமாக தொழுகைகள் மிகவும் கடினமானவையாகும்; எவர்கள் தங்கள் உள்ளங்களில் பணிவுடன் இருக்கிறார்களோ அவர்களைத் தவிர. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 2, வசனம் 45)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

اعبد الله في الرضا فان لم تستطع ففي الصبر على ما تكره خيرا كثيرا

"அல்லாஹ்வை ரிதா நிலையில் வணங்குங்கள் (அல்லாஹ்வின் விருப்பத்தில் மகிழ்ச்சி அடைந்து, அவர் உங்களுக்காக விரும்பியதை நீங்கள் திருப்தியடைய வேண்டும், அது நல்லது அல்லது கெட்டது என்று தோன்றினாலும்). இது சாத்தியமில்லை என்றால் [இந்த ஆன்மீக நிலையின் மேன்மையின் காரணமாக உங்களுக்கு] நீங்கள் விரும்பாத எதையும் பொறுமையாக இருப்பது, அதில் மகத்தான நன்மையைக் கொண்டுள்ளது [ஏனெனில் இது ஆன்மீக கருவூலங்களின் நீர்த்தேக்கம் என்பதால்]". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் *தொகுப்பு* தபரானி கபீர்)

இது சாதாவின் *பரிபூரணம் அல்ல* (நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றியை முன்னறிவிக்கும் ஒருவரின் அதிர்ஷ்டம்) சில நேரங்களில் ஒரு [நீதியான] செயல் *ரிதா* (தெய்வீக ஆணையை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்வது மற்றும் அதில் மகிழ்ச்சி அடைவது) மற்றும் உள் சாய்வு மற்றும் ஒருவர் அதைச் செய்வதில் மகிழ்ச்சியைக் காண்கிறார், சில நேரங்களில் அது நேர்மாறானது. மாறாக, ஒவ்வொரு கணத்திலும், ஒவ்வொரு திருப்பத்திலும் ஒருவர் ஒரே நிலையில் இருக்க வேண்டும். மாறாக, ஒருவர் வயது வளரும்போது, ஆசை மற்றும் பாசம், உள்

விருப்பம், தெய்வீக அன்பு மற்றும் தெய்வீக ஆணையை ஏக்குதல் மற்றும் ஏற்றுக்கொள்வது ஆகியவை அதிகரிக்க வேண்டும்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) *ஸாதாவைப் பற்றி (*நித்திய மகிழ்ச்சியையும் முடிவற்ற வெற்றியையும் முன்னறிவிக்கும் ஒருவரின் நற்பாக்கியம்) பற்றி கேட்டபோது, அவர் கூறினார்:

طول العمر في طاعة الله

"கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிவதிலும் வணக்கத்திலும் நீண்ட ஆயுளைக் கொண்டிருப்பது". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் தொகுப்பு அபூ மன்சூர் அத்-தயலமி* அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

இதனால்தான் நபிகள் (ஸல்) மற்றும் பரிசுத்தவான்கள் மரணத்தை வெறுத்தனர், ஏனெனில் ஒரு தீர்க்கதரிசனத்தின் நூல்களின்படி: "உலகம் மறுமையின் ஒரு விவசாய நிலம்". ஒருவனுக்கு எவ்வளவு உயிர் இருக்கிறதோ, அந்த அளவிற்கு தெய்வீக வழிபாட்டின் அளவு இருக்கும், அந்த அளவிற்கு கடவுளிடமிருந்து பிரதிபலனும் வெகுமதியும் இருக்கும். சுயம் தூய்மையானதிலிருந்து தூய்மையான நிலைக்கு மாறும், உள் குணநலன்கள் மற்றும் குணங்கள் வலிமையிலிருந்து வலிமையானவராகவும், நல்லதிலிருந்து சிறந்தவராகவும் முன்னேறும். இது தவிர, வழிபாட்டின் நோக்கம் இதயத்தின் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதாகும் [தெய்வீக வழிபாடு என்பது வழிபாட்டின் பொருட்டு மட்டுமல்ல, தெய்வீக யதார்த்தத்தின் வாசலை அடைய இதயத்தையும் ஆன்மாவையும் வளர்ப்பதற்காக] மற்றும் வழிபாட்டில் இடைவிடாத விடாமுயற்சியும் விடாமுயற்சியும் இருக்கும்போது அது நிகழ்கிறது.

இந்த அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணநலன்கள் மற்றும் மனநிலைகளின் நோக்கம் என்னவென்றால், உலகத்தின் மீதான அன்பு இதயத்தில் நிலைத்திருக்காது, கடவுளின் அன்பு இதயத்தில் உறுதியாக வேரூன்றுகிறது, [வீடு திரும்புதல் மற்றும் கடவுளுடனான சந்திப்பு] தவிர வேறு எதுவும் ஒருவருக்கு பிரியமானதாக இல்லை, ஒருவர்

கடவுளை அடையக்கூடிய வழிகளில் பொருள் உடைமைகளை செலவிடுகிறார். கோபம் மற்றும் ஆசை இரண்டும் தெய்வீக சட்டத்தால் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்ட வழிகளுக்கு ஏற்ப பயன்படுத்தப்படுவதற்கும், க்னோசிஸ் மற்றும் தெய்வீக நெருக்கத்தின் நிலையில் கடவுளை அடைவதற்கான வழிமுறையாக மாற்றுவதற்கும் [அடிபணிந்த நிலையில்] மனித வசம் வைக்கப்பட்டுள்ளன. அதன் பிறகு, ஒருவர் அத்தகைய செயல்களில் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும், அவற்றை மகிழ்ச்சியாகக் காண வேண்டும். யாராவது பிரார்த்தனைகளில் ஆறுதலைக் கண்டால் அல்லது அதில் கண்களின் குளிர்ச்சியைக் கண்டால் அல்லது தெய்வீக வழிபாடுகள் நன்றாகத் தோன்றினால், இது ஆச்சரியமல்ல, ஏனெனில் சுயத்தில் உள்ள [நல்ல] பழக்கவழக்கங்கள் இன்னும் அதிசயமான மற்றும் விசித்திரமான விஷயங்களின் தோற்றத்திற்கு காரணமாக மாறக்கூடும். அரசர்களும் செல்வச் செழிப்பான மக்களும் எப்போதும் சோகத்தாலும் வேதனையாலும் சூழப்பட்டிருப்பதை நாம் காண்கிறோம். மறுபுறம், தோல்வியடைந்த பிறகும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும் ஏழை சூதாட்டக்காரனைப் பாருங்கள், அதில் மகிழ்ச்சியைக் காண்கிறார், அது இல்லாமல், வாழ்க்கை மிகவும் கடினமாகிவிடும். சூதாட்டம் செல்வத்தை இழக்கிறது, வீடு மற்றும் குடும்பம் அழிக்கப்படுகிறது, வாழ்க்கையின் வசதிகள் பறிக்கப்படுகின்றன, சட்ட அமலாக்கத்திற்கு பொறுப்புக்கூறல் என்ற பயம் அவற்றின் மேல் வாள் போல தொங்குகிறது. அப்போதும் கூட அவர்களால் இந்த போதைப்பொருளிலிருந்து விடுபட முடியாது, ஏனெனில் சிறிது நேரம் (சூதாட்டம்) விளையாடிய பிறகு, ஒருவர் அதற்கு பழகிவிட்டார், முயற்சி செய்த பிறகும் அதை விட்டு வெளியேற முடியாது. புறாக்களை பறக்கச் செய்பவர் இந்த விளையாட்டால் மிகவும் ஈர்க்கப்படுகிறார், ஒருவர் நாள் முழுவதும் சூரியனில் நின்று கொண்டிருக்கிறார், புறாக்கள் மீதான அன்பு மற்றும் திறந்தவெளியில் அவை பறப்பதைப் பார்க்க ஆர்வம் மற்றும் அவற்றில் பந்தயம் கட்டுவது ஒருவருக்கு பிடித்த பொழுதுபோக்கு. இரவும் பகலும் கொடூரமான தண்டனைகளால் தண்டிக்கப்பட்டு, சிறைவாசத்தின் கஷ்டங்களை எதிர்கொள்ளும் மோசமான குணமுள்ள மக்களின் நிலைமையும் இதுதான், ஆனால் இன்னும் தங்கள் தவறான செயல்களை விட்டுவிடாமல், தங்கள் பொழுதுபோக்குகளை பெருமைக்குரியவை என்று கருதி, அனைத்து தண்டனைகளையும் மகிழ்ச்சியுடன் எதிர்கொள்கிறார்கள். திருடர்கள் கொல்லப்பட்டாலும், அவர்கள் திருடிய

பொருட்களை எங்கு மறைத்து வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை வெளிப்படுத்த மாட்டார்கள், [குற்றத்தில்] தங்கள் கூட்டாளிகளை அடையாளம் காண மாட்டார்கள். காரணம் என்னவென்றால், அவர்கள் தங்கள் வேலையை [மனித முயற்சிகளில்] சிறந்து விளங்குகிறார்கள் மற்றும் அதிகப்படியான வன்முறையை தைரியம் என்று நினைக்கிறார்கள், மேலும் இந்த நடவடிக்கைகளுக்கு மிகவும் பழக்கமாகிவிட்டனர், அவர்கள் [கைது, சோதனைகள் மற்றும்] தண்டனைகளை எதிர்கொள்வதைத் தவிர்க்க மாட்டார்கள். இந்த தண்டனைகள் அவர்களுக்கு ஆறுதலாக இருக்கும். ஒவ்வொரு நபரும் தனது மாநிலத்தில் பிஸியாகவும் ஆர்வமுள்ளவராகவும் இருக்கிறார், மேலும் அவர்கள் ஆட்சியாளர்களாக இருந்தாலும் அல்லது தலைவர்களாக இருந்தாலும் அல்லது காவலாளிகளாகவும், முடிதிருத்துபவர்களாகவும் இருந்தாலும் ஒருவரின் முயற்சிகள் மற்றும் தொழில்களைப் பற்றி பெருமிதம் கொள்கிறார். ஒரே வேலையில் விடாமுயற்சி மற்றும் விடாமுயற்சியின் விளைவாக இந்த விஷயங்கள் அனைத்தும் வெளிப்படுகின்றன, அதே விஷயம் ஒரே மாதிரியான மனோபாவம் மற்றும் வற்புறுத்தல் உள்ளவர்களிடமும் காணப்படும்போது, இந்த விஷயங்கள் இன்னும் உறுதியாக வேரூன்றுகின்றன.

எவ்வாறாயினும், மனித சுயம் பொய்யில் [மற்றும் தவறு] இன்பம் காண முடியும் மற்றும் தீமையை நோக்கி சாய்ந்தால், அது ஏன் சத்தியத்தில் இன்பத்தைக் காண முடியாது, அது ஏன் நன்மை மற்றும் நீதியை நோக்கி சாய்வதில்லை? உண்மை என்னவென்றால், உள்ளார்ந்த [மனித] இயல்பு கெட்ட விஷயங்கள் மற்றும் உள் அழிவுகரமான குணங்களை நோக்கி சாய்வதில்லை. மண்ணை உண்பதற்கான விருப்பமும் விருப்பமும் கொண்ட ஒரு நபரைப் போன்றது. இந்த சாய்வை இயற்கையான சாய்வு என்று அழைக்க முடியுமா? ஞானம், கடவுளின் அன்பு, தெய்வீக ஞானம் மற்றும் வழிபாடு ஆகியவற்றை நோக்கி ஒருவரின் சாய்வு சாப்பிடுவதற்கும் குடிப்பதற்கும் ஒருவரின் சாய்வு போன்றது [இது ஒரு தூய இயற்கை நிகழ்வு]. உணவை உண்பதற்கான சாய்வு உள்ளார்ந்த [மனித] இயல்பின் ஒரு பகுதியாகும், அதேபோல கடவுள், ஞானம் மற்றும் வழிபாடு ஆகியவற்றை நோக்கிய சாய்வு இதயத்தின் உள்ளார்ந்த இயல்பின் அவசியமான விளைவாகும். ஏனென்றால், இதயம் [அல்லது

ஆன்மா] ஒரு தெய்வீக கட்டளை, ஆசை மற்றும் காமத்தின் தாக்கங்களை நோக்கிய அதன் சாய்வு தற்காலிகமாக இருக்கலாம், ஆனால் நிரந்தரமாகவும் இயல்பாகவும் இயற்கையானதாக இருக்க முடியாது. இதயத்தின் [அல்லது ஆன்மாவின்] உண்மையான ஊட்டச்சத்து ஞானம், தெய்வீக ஞானம் மற்றும் தெய்வீக அன்பு ஆகும். தடைகள் காரணமாக, அது அதன் உண்மையான இயல்பான தன்மையின் தாக்கங்களிலிருந்து விலகிச் செல்கிறது என்றால், அது வயிற்றில் ஒரு பிரச்சனையை உருவாக்கியவர் போன்றது, வயிற்றின் ஊட்டச்சத்து உணவின் மூலம் இருந்தாலும், மனித வாழ்க்கை அதைச் சார்ந்துள்ளது என்றாலும் உணவுக்காக ஆசை இல்லாதவரைப் போன்றது. இந்த உதாரணத்திலிருந்து இது தெளிவாகிறது, ஒரு இருதயம் அல்லாஹ் அல்லாத பிற விஷயங்களின் பக்கம் சாய்ந்தால், அந்த அளவிற்கு அது (இதயம் அல்லது ஆன்மா) நோயுற்றிருக்கும். இருப்பினும், கடவுளைத் தவிர மற்றவர்களின் அன்பு கடவுளுக்காக இருந்தால், அதில் தவறில்லை, மாறாக, அத்தகைய அன்பு உண்மையான உள்ளார்ந்த [மனித] இயல்பின் ஒரு பகுதியாகவும் இருக்கும்.

ஆன்மீக முயற்சிகள் மற்றும் போராட்டத்தின் மூலம், அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணாதிசயங்கள் மற்றும் மனநிலைகள் [வெளிப்படையாக] பெற முடியும் என்பதை இந்த விளக்கம் எந்த சந்தேகத்திற்கும் அப்பாற்பட்ட நிழலுக்கு அப்பாற்பட்டு நிரூபிக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒருவர் போராட்டம் மற்றும் முயற்சியுடன் அவற்றைப் பெற்று, அவற்றைக் கடைப்பிடித்துக் கொண்டால், இறுதியில், இந்த உள் குணங்களும் குணங்களும் குணாதிசயங்களும் இயல்பாகவும் இரண்டாம் இயல்பாகவும் மாறுகின்றன. இது இதயத்திற்கும் உடல் உறுப்புகளுக்கும் இடையிலான ஒரு விசித்திரமான தொடர்பாகும், ஏனெனில் இதயத்தில் எந்த குணங்கள் பிறந்தாலும், அவை அவசியம் கைகால்களை பாதிக்கின்றன, மேலும் அவை இதயத்திலிருந்து சமிக்ஞைகளைப் பெற்றவுடன் நகரத் தொடங்குகின்றன. இதேபோல், கைகால்களால் செய்யப்படும் செயல்கள் இதயத்தை பாதிக்கின்றன. இதயம் மற்றும் கைகால்களின் [பரஸ்பர] செல்வாக்கு சங்கிலி தொடர்கிறது. இந்த யதார்த்தத்தை ஒரு உதாரணத்தின் மூலம் புரிந்துகொள்ள இது உதவும். யாரோ ஒருவர் கையெழுத்துக் கலையில் நிபுணத்துவம் பெற விரும்புகிறார் என்று

வைத்துக்கொள்வோம். அதைப் பெறுவதற்கான வழி, நிபுணத்துவம் வாய்ந்த கையெழுத்துக் கலைஞர்களின் உதாரணத்தைப் பின்பற்றி, எழுத்துக்களையும் சொற்களையும் எழுதுவதாகும். சித்திர எழுத்துக்கள் ஒரு பழக்கமாகிவிடும் வரை நீண்ட காலம் இந்த பயிற்சியைத் தொடர வேண்டும், முன்பு அழகான எழுத்துக்கள் மிகுந்த முயற்சியுடன் உருவாக்கப்பட்டதைப் போலவே, இப்போது அவை எளிதாக உருவாகத் தொடங்குகின்றன. இதேபோல், யாராவது ஒரு ஸ்காலஸ்டிக் இறையியலாளராக (*ஃபக்கீஹ்) மாற விரும்பினால்*, அவர் அறிவார்ந்த இறையியலாளர்களைப் பின்பற்ற வேண்டும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒருவர் கல்விசார் இறையியல் (ஃபிக்ஹ்) தொடர்பான சிக்கல்களை (விஷயங்கள் அல்லது அறிவின் புள்ளிகள்) தொடர்ந்து மீண்டும் மீண்டும் ஒத்திகை பார்க்க வேண்டும், இதனால் ஒருவர் அவற்றை மனப்பாடம் செய்கிறார், இதனால் அவற்றின் செல்வாக்கு இதயத்தை அடையும், ஒருவர் கற்றுக்கொண்டதைப் பின்பற்றும் ஒரு அறிவார்ந்த இறையியலாளராக மாறுகிறார். அவ்வாறே, தாராள மனப்பான்மையுள்ளவராகவும், தேவபயமுள்ளவராகவும், சகிப்புத்தன்மையுள்ளவராகவும், பொறுமையுள்ளவராகவும், மனத்தாழ்மையுடனும் இருக்க விரும்புகிற ஒருவன், தாராள மனப்பான்மை, தேவபயம், சகிப்புத்தன்மை, சகிப்புத்தன்மை, மனத்தாழ்மை ஆகிய ஆபரணங்களால் உண்மையிலேயே பெற்றுள்ள அந்த ஜனங்களின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்ற வேண்டும். இந்த பின்தொடர்தல் ஆரம்பத்தில் மிகுந்த முயற்சிகளுடன் செய்யப்படுகிறது, ஆனால் பின்னர் பின்பற்றப்படும் இந்த செயல்கள் பழக்கமாக மாறி ஒருவரின் மனோபாவத்திலும் உள் மனநிலையிலும் [உறுதியாக] வேரூன்றுகின்றன. அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணங்கள், பண்புகள் மற்றும் மனநிலைகளைப் பெறுவதற்கான மூலோபாயம் இதுதான்.

ஒரு நாள் விடுமுறை எடுப்பதால் ஒருவரின் நோக்கத்தில் தோல்வியடைவதில்லை என்பதைப் போலவே, ஒரு நாள் [கல்விசார் இறையியலின் அறிவு புள்ளிகளை மனப்பாடம் செய்ய] படிப்பதன் மூலமும் திரும்பத் திரும்பச் செய்வதன் மூலமும் ஒருவர் ஒரு கல்வி இறையியலாளராக மாறுவதில்லை என்பதை இங்கே நினைவில் கொள்ள வேண்டும். அதுபோலவே, நன்மை செயல்களின் மூலம் இதயத்தை

சுத்திகரித்தல், பரிபூரணம் மற்றும் அழகுபடுத்துதல் ஆகியவற்றைத் தேடுபவர், ஒரு நாள் முயற்சி செய்வதன் மூலம் ஒருவரின் நோக்கத்தை அடைய முடியாது, பாவத்தின் ஒரு நாள் கூட இந்த நோக்கத்திற்கு தடையாக மாறாது. ஒரு பெரிய பாவம் நித்திய இழப்புக்கு ஒரு காரணம் அல்ல என்ற அறிஞர்களின் கூற்று அதே பொருளை அர்த்தப்படுத்துகிறது [ஒருவரின் வருத்தம், மனந்திரும்புதல் மற்றும் திருத்தம் செய்வதன் மூலம் தெய்வீக மன்னிப்பின் கதவு எப்போதும் திறந்திருக்கும்]. இருப்பினும், ஒரு நாள் இடைவெளி மற்றொரு நாள் இடைவெளிக்கு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம், அது தொடர்ந்தால், அது ஒருவரின் மனோபாவத்தில் சோம்பேறித்தனத்திற்கு வழிவகுக்கும், மேலும் கீழ் சுயம் செயலற்ற தன்மைக்கு பழகிவிடும். அதிலிருந்து தேவன் நம்மைப் பாதுகாக்குவாராக, [நமது ஆன்மீக நிலையை மேம்படுத்தும் விஷயத்தில் செயலற்ற தன்மைக்கு வழிவகுக்கிறது என்பதால், சோம்பேறித்தனத்தின் விளைவுகள் நித்திய இழப்பு, இழப்பு மற்றும் துக்கத்திற்கு வழிவகுக்கிறது]. சிறு சிறு பாவங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்காமல், அவற்றைச் சிறியவர்கள் என்று நினைத்து, வருங்காலத்தில் மனந்திரும்பினால் தங்கள் கீழ்மட்டத்தை ஏமாற்றும் மக்களின் நிலை இதுதான், இது அவர்களுக்கு மனந்திரும்ப வாய்ப்பு கிடைக்காத அளவுக்கு செல்கிறது, மரணத்தின் இரும்புப் பிடி அவர்களைப் பற்றிக்கொள்கிறது. அவர்கள் பாவங்களை வலியுறுத்தியதால் அவர்களுடைய இதயங்கள் இருண்டு போயிற்று, மேலும் அவர்கள் பாவங்கள் செய்து பாவம் செய்ய மாட்டார்கள். அலி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதயத்தில் நம்பிக்கையின் ஆரம்பம் ஒரு வெள்ளை புள்ளியில் (தெய்வீக ஒளியின் துகள்) தொடங்குகிறது. விசுவாசம் அதிகரிக்கும் போது, முழு இதயமும் [தெய்வீக ஒளியின் பிரகாசத்துடன்] ஒளிரும் வரை இந்த புள்ளியின் வெளிச்சமும் அளவும் அதிகரிக்கிறது. பாசாங்குத்தனம் ஒரு இருண்ட புள்ளியுடன் தொடங்குகிறது [இதயத்தில் உள்ள கரும்புள்ளி]. பாசாங்குத்தனம் அதிகரிக்க செல்ல, இந்த துகளின் இருளும் ஒருவரின் உணரக்கூடிய இருப்பில் அதன் இருப்பும் முழு இருதயமும் [மற்றும் ஆன்மாவும்] இருளாகும் வரை அதிகரிக்கிறது".

அழகான நடத்தைகள், ஒழுக்கங்கள், உள் பண்புகள் மற்றும் மனநிலைகள் (*இக்லாக்) சில* நேரங்களில் [ஒருவரின் இயல்பில்]

உள்ளார்ந்தவை மற்றும் இயற்கையாகவே மனித சுயத்தில் காணப்படுகின்றன [அந்த நபருக்கு ஒரு தெய்வீக கொடை மற்றும் பெருந்தன்மையாக] மற்றும் சில நேரங்களில் அவை முயற்சிகள் மூலம் பெறப்பட வேண்டும் என்பது இந்த விரிவான விளக்கத்திலிருந்து நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த கையகப்படுத்தல் ஆரம்பத்தில் முயற்சி மற்றும் வேதனையுடன் செய்யப்படுகிறது, ஆனால் பின்னர் அதே அழகான பழக்கவழக்கங்கள், ஒழுக்கங்கள், உள் குணநலன்கள் மற்றும் மனநிலைகள் பழக்கமாகவும் ஒருவரின் மனோபாவத்தின் ஒரு பகுதியாகவும் மாறுகின்றன. நல்லவர்களைக் கவனிப்பதன் மூலமும், அவர்களின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலமும் இவை பெறப்படுகின்றன, ஏனெனில் மனோபாவங்கள் நகலெடுப்பதில் சிறந்தவை, நல்ல அல்லது கெட்ட அனைத்து விஷயங்களும் (மனோபாவங்கள்) அவர்களால் உள்வாங்கப்படுகின்றன. ஒருவரின் மனோபாவம், பழக்கம், கல்வி ஆகிய மூன்றின் ஒரு பகுதியை [நல்ல குணம்] கொண்ட ஒரு நபர், மிக உயர்ந்த மட்டத்தில் இருக்கிறார். மேலும் ஒரு நபர் கடவுளிடமிருந்து அவமானம் மற்றும் தொலைவில் இருப்பதின் தீவிர அளவில் இருக்கிறார், அவரது மனநிலை குறைபாடுடையது, ஒருவரின் உள் மனநிலை மற்றும் அதன் மீதான விருப்பம் காரணமாக தீமையை விரும்புகிறார், மேலும் கெட்ட நண்பர்கள் மற்றும் தோழர்களையும் கொண்டுள்ளார். மற்ற அனைத்து மக்களும் இந்த இரண்டு டிகிரிகளுக்கு இடையில் [ஸ்பெக்ட்ரமின் எதிர் முனைகளில்] [ஆன்மீக] டிகிரிகளில் உள்ளனர். குர்ஆன் கூறுகிறது:

فَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُۥ ﴿٧﴾

وَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُۥ ﴿٨﴾

"எவர் அணுவின் எடையுள்ள நன்மையைச் செய்கிறாரோ அவர் அதை (மறுமையில்) காண்பார்; எவர் அணுவின் எடையுள்ள தீமையைச் செய்கிறாரோ அவர் அதைக் காண்பார். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 99, வசனங்கள் 7-8)

وَمَا ظَلَمَهُمُ ٱللَّهُ وَلَٰكِن كَانُوٓا۟ أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

அல்லாஹ் அவர்களுக்கு சிறிதளவேனும் அநியாயம் செய்யவில்லை

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

ஆனால் அவர்கள் தமக்குத் தாமே அநியாயம் செய்து கொண்டனர். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 16, வசனம் 33)

ஒழுக்கநெறிகள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் பண்பு மற்றும் மனநிலை ஆகியவற்றின் நாகரிகத்தைப் பெறுவதற்கான வழி பற்றிய விரிவான விளக்கம்

உடலும் சுயமும் : உள் குணநலன்களில் மிதமான தன்மை ஆரோக்கியத்தின் அறிகுறி என்றும், மிதத்திலிருந்து விலகுவது நோயின் அறிகுறி என்றும் நீங்கள் இதற்கு முன்பே கற்றுக் கொண்டீர்கள். இது உடலின் மனோபாவத்தில் மிதமான மற்றும் சமநிலை ஆரோக்கியத்தின் அறிகுறியாகும் மற்றும் அதிலிருந்து விலகிச் செல்வது நோயின் அறிகுறியாகும். விவாதிக்கப்படும் விஷயத்தைப் பொறுத்தவரை, உடலின் உதாரணத்தைப் பயன்படுத்தலாம். உடல் நலம் மற்றும் உடல் நல்வாழ்வின் நிலையைக் கொண்டுவருவதற்காக உடல் நோய்களை அகற்ற முயற்சிகள் மேற்கொள்ளப்படுவதைப் போலவே, உள் அழிவுகரமான பண்புகள் (குணநலன்கள், உள் குணங்கள் மற்றும் ஒருவரின் ஆன்மீக, உளவியல், உணர்ச்சி மற்றும் அறிவுசார் நல்வாழ்வுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் மனநிலைகள்) சுயத்திலிருந்து (*நாஃப்ஸ்*) அகற்றப்பட்டு, அது அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணநலன்கள் மற்றும் மனநிலைகளால் அலங்கரிக்கப்படுகிறது. பௌதீக மனித உடல் அமைப்பில், உண்மையான நோக்கம் சமநிலை மற்றும் மிதமானம். உணவில் உள்ள குறைபாடுகள் மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய ஆசைகள் வயிற்றில் குறைபாடுகளை ஏற்படுத்தும். இதேபோல், மனித உள் சுயத்தின் உண்மையான நோக்கம் சமநிலை மற்றும் மிதமான தன்மையாகும். உள் சுயத்தின் இந்த சமநிலை மற்றும் மிதமான தன்மை நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் புகழ்பெற்ற பாரம்பரியத்தில் (ஹதீஸ்) ஒவ்வொரு குழந்தையும் ஒரு மிதமான மனோபாவத்துடனும் உண்மையான இயல்பான இயல்புடனும் பிறக்கிறது [இது எல்லாவற்றிற்கும் சாய்கிறது] ஆனால் பின்னர் பெற்றோர் அவரை அல்லது அவளை தங்கள் சொந்த அச்சில் வடிவமைக்கிறார்கள். ஹதீஸின் வார்த்தைகள் பின்வருமாறு:

كل مولود يولد على الفطرة وانما ابواه يهوّدانه او ينصّرانه او يمجسانه

"ஒவ்வொரு குழந்தையும் உண்மையான இயல்பான இயல்பில் பிறக்கிறது [கடவுள் முழு மனிதகுலத்தையும் உருவாக்கியுள்ளார், அதாவது ஒருவர் ஏற்கனவே கடவுளின் மீது நம்பிக்கை, உண்மை மற்றும் நீதிக்கான அர்ப்பணிப்பு, நல்லது மற்றும் நேர்மறையான அனைத்தும், அமைதி மற்றும் நல்லிணக்கம், மற்றும் உள் வெளிச்சம் மற்றும் நித்திய உண்மைகளின் விடியலுக்கு வழிவகுக்கும் ஞானத்தின் நிலை மூலம் ஒருவரின் பரலோக தோற்றத்தை அடைய ஏக்கம்] ஆனால் ஒருவரின் பெற்றோர் ஒருவரை யூதராக மாற்றுகிறார்கள், கிறிஸ்தவ மற்றும் மேஜியன் (உலகில் இருக்கும் மாறுபட்ட மத மற்றும் கருத்தியல் மரபுகளைக் குறிக்கிறது, இதனால் ஒருவரை அவர்களின் சொந்த மத, கருத்தியல் , கலாச்சார, புவியியல் மற்றும் அறிவுசார் சூழலின் அச்சில் வடிவமைக்கிறது)". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *ஸஹீஹ் புகாரி மற்றும் ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* நபித்துவ தோழர் அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்

உடல் ஆரோக்கியமாக இருந்தால், மருத்துவர் ஆரோக்கியத்தைப் பாதுகாப்பதற்கான வழிகளை ஆலோசிக்கிறார், அது நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தால், மருத்துவர் அதை ஆரோக்கிய நிலைக்குத் திரும்ப போராடுகிறார். இதேபோல், ஒருவர் தூய்மையான, கண்ணியமான, நாகரிகமான சுயத்தைப் பாதுகாக்க முயற்சிக்க வேண்டும், மேலும் அது இல்லாத சுயத்தில் மேன்மை மற்றும் தூய்மையின் பண்புகளை வளர்க்க முயற்சிக்க வேண்டும். உடலின் உடல் அமைப்பில் சமச்சீரான மிதமான தன்மையை பலவீனப்படுத்தும் மற்றும் அழிக்கும் காரணிகளை அவற்றின் எதிர்மறையான மூலமாக குணப்படுத்துவது போலவே, சுய நோய்களுக்கான சிகிச்சையும் அவற்றின் எதிர் வழிகள் மூலம் செய்யப்படுகிறது. எடுத்துக்காட்டாக, அறியாமை கல்வியின் மூலம் குணமாகும், கஞ்சத்தனத்தின் நோயை குணப்படுத்துவது தாராள மனப்பான்மையின் மூலமும், ஆணவம் பணிவதன் மூலமும், காமம் ஆசைகளின் வெள்ளத்திற்கு முன்னால் தடைகளை வைப்பதன் மூலம் குணமாகும். உடலின் நோய்களுக்கான சிகிச்சை மருந்துகளின் கசப்பைத் பொறுத்துக்கொள்வதன் மூலமும், சுயத்தின் ஆசைகளை அடக்குவதன் மூலமும் [குணப்படுத்துவதற்கு

உகந்ததாக இல்லை], அதேபோல் ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் கசப்பையும் கடினத்தன்மையையும் பொறுமையாக தாங்காமல் சுயத்தின் (அல்லது ஆன்மாவின்) நோய்கள் அகற்றப்படுவதில்லை. அதற்கு பதிலாக, இதயத்தின் நோய்களுக்கு இந்த போராட்டம் இன்னும் அதிகமாக தேவைப்படுகிறது, ஏனென்றால் ஒரு மனிதனின் ஆன்மா உடலை விட்டு வெளியேறும் போது உடலின் நோய்களின் முடிவு மரணத்தில் நிகழ்கிறது, ஆனால் ஆன்மாவின் நோய்கள் மரணத்திற்குப் பிறகும் என்றென்றும் இருக்கும் [ஆன்மா ஒருபோதும் இறக்காது என்பதால்]. வெப்பத்தினால் பிறக்கும் நோய்கள் குளிர்ச்சியான மருந்துகளால் குணப்படுத்தப்படுவதில்லை, மேலும் நோயின் தீவிரம் மற்றும் பலவீனத்தை கவனமாக பரிசீலித்து பரிந்துரைக்கப்படுகின்றன. மருத்துவர்கள் பல்வேறு மருந்துகளின் அளவுகளில் தரநிலைகளை அமைத்துள்ளனர், மேலும் இந்த தரநிலைகளின் வெளிச்சத்தில் நோய்க்கு ஏற்ப பொருத்தமான மற்றும் நன்மை பயக்கும் அளவுகளில் அவற்றை பரிந்துரைக்கின்றனர். இந்த அளவுகோல்களை கடைப்பிடிக்கவில்லை என்றால், நோய் குறைவதற்குப் பதிலாக அதிகரிக்கும்.

ஆன்மாவின் (அல்லது சுயம்) நோய்களின் நிலை இதுதான். ஆன்மீக வழிகாட்டிகள் ஆன்மாவின் நோய்களுக்கு அவற்றின் எதிர்மறையான நோய்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்கும்போது இதேபோன்ற தரநிலைகளை கடைபிடிக்க வேண்டும். நோயின் நிலை மற்றும் தன்மைக்கு ஏற்ப மருத்துவத்தின் தரம் அமைக்கப்படுகிறது. ஆன்மீக வழிகாட்டிகள் தங்கள் ஆன்மீக நோயாளிகள் தாங்க முடியாத அளவுக்கு ஆன்மீக பயிற்சிகள் மற்றும் கடுமையின் சுமையை தங்கள் ஆன்மீக நோயாளிகள் மீது சுமத்தக்கூடாது. மேலும், ஒரு ஆன்மீக வழிகாட்டி நோயின் தன்மை சரியாக தீர்மானிக்கப்படும் வரை ஒரு சிகிச்சையை பரிந்துரைக்கக்கூடாது. குணப்படுத்துவது தொடர்பாக, நோயின் மதிப்பீட்டின்படி குணப்படுத்துதல் மற்றும் மருந்துகளை பரிந்துரைப்பது ஒரு மருத்துவருக்கு கடமையாகும். ஒரே மருந்தைக் கொண்டு அனைத்து நோய்களையும் குணப்படுத்த முயற்சித்தால், அது நோயாளியின் மரணத்தைத் தவிர வேறு எதையும் விளைவிக்காது. இதேபோல், ஆன்மீக வழிகாட்டி ஆன்மீக பாதையின் [அனைத்து மாணவர்களும்] சீர்திருத்தத்திற்கு அதே முறையை பின்பற்றக்கூடாது. ஒருவன் அப்படிச் செய்தால், ஒருவன் தன் ஆவிக்குரிய நோயாளிகளின் இருதயங்களை

அழித்துவிடுவான். ஒருவரின் (ஆன்மீக பரிபூரணத்தின் பாதையில் தேடுபவர்) நோயை முதலில் கண்டறிவது, மாணவரின் குறிப்பிட்ட சூழ்நிலைகளை மதிப்பாய்வு செய்வது, ஒருவரின் வயது மற்றும் தற்போதைய நிலையைக் கருத்தில் கொண்டு, ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் கடுமையையும் தீவிரத்தையும் சகித்துக்கொள்ள ஒருவர் எவ்வளவு திறன் கொண்டவர் என்பதைப் பார்ப்பது ஒரு ஆன்மீக வழிகாட்டியின் கட்டாயமாகும். இந்த எல்லா விஷயங்களையும் கவனமாக சிந்தித்த பிறகு, ஒரு ஆன்மீக வழிகாட்டி ஒரு ஆன்மீக பயிற்சியை பரிந்துரைக்க வேண்டும்.

மாணவர் (ஆன்மீக பரிபூரணத்தின் பாதையில் தேடுபவர்) ஒரு தொடக்கக்காரராக இருந்தால், தெய்வீக சட்டத்திலிருந்து [ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய மனித நடத்தை மற்றும் செயல்கள்] வரம்புகளை அறிந்திருக்கவில்லை என்றால், முதலாவதாக, வெளிப்புற [உடல்] சுத்தம் (தனிப்பட்ட சுகாதாரம் மற்றும் சுத்திகரிப்பு), பிரார்த்தனைகள் மற்றும் வெளிப்புற வழிபாட்டு செயல்களைச் செய்வதற்கான சரியான வழிகளை ஒருவருக்கு கற்பிக்க வேண்டும். மாணவர் சட்டவிரோத (*ஹராம்*) பொருள் உடைமைகளைப் பெறுவதில் ஈடுபட்டு பாவங்களைச் செய்தால், ஒருவர் [ஆசிரியர் அல்லது ஆன்மீக வழிகாட்டியால்] நிறுத்தப்பட வேண்டும் மற்றும் பாவங்களின் வாழ்க்கையை வாழ்வதிலிருந்து தடுக்கப்பட வேண்டும் [எதிர்மறை மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் எண்ணங்கள், உணர்வுகள் மற்றும் விருப்பங்களின் உள் பாவங்கள் உட்பட]. ஒருவரின் வெளிப்புற இருப்பு வெளிப்புற பாவங்களின் அசுத்தங்கள் மற்றும் அசுத்தங்களிலிருந்து சுத்திகரிக்கப்பட்டு, [தெய்வீக] வழிபாட்டு செயல்களின் ஒளியால் அறிவொளி பெறும்போது, ஆன்மீக வழிகாட்டி வெளிப்புற நிலைகளின் அறிகுறிகள் மூலம் மாணவரின் உள் இருப்பை ஆராய்ந்து, ஒருவரின் ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணம், விருப்பங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் இதயத்தின் நோய்களை பகுப்பாய்வு செய்ய வேண்டும். மாணாக்கரிடம் தேவைக்கு அதிகமாக பொருள் உடைமைகள் இருந்தால், ஆன்மீக வழிகாட்டி அதை எடுத்து தர்மத்தில் விநியோகிக்க வேண்டும், இதனால் ஒருவரின் இதயத்தில் பொருள் உடைமைகள் மீது எந்த சாய்வும் இல்லை, மேலும் கடவுளின் மீது மட்டுமே கவனம் செலுத்த முடியும். இதேபோல், மாணவர் (ஆன்மீக

பரிபூரணத்தின் பாதையில் தேடுபவர்) பெருமை, ஆணவம் மற்றும் மேன்மை சிக்கலின் முக்கிய உணர்வு ஆகியவற்றைக் கொண்டிருந்தால், இந்த [உள் அழிவுகரமான பண்புகள்] அவமானமின்றி போய்விடாது, மேலும் பிச்சை எடுப்பதை விட அவமானகரமானது எதுவும் இல்லை, மேலும் இந்த நோய் முற்றிலுமாக ஒழிக்கப்படும் வரை அதைத் தொடர்ந்து செய்ய ஒருவர் கடமைப்பட்டிருக்க வேண்டும். பெருமை மற்றும் ஆணவம் ஆகியவை இதயத்தின் மிக மோசமான நோய்களில் ஒன்றாகும். ஒரு மாணவருக்கு உடலின் தீவிர சுத்தம் (*நசாஃபா*) ஆதிக்கம் செலுத்த வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருந்தால், ஒருவர் வீட்டை சுத்தம் செய்ய வேண்டும் மற்றும் அழுக்கு இடங்களை சுத்தம் செய்ய வேண்டும் அல்லது சில சமையலறை வேலைகளை வழங்க வேண்டும், அங்கு ஒருவர் [அடுப்பில் இருந்து] புகையை சமாளிக்க வேண்டும், [இதன் விளைவாக] தீவிர தூய்மை மற்றும் அதைப் பற்றி சுறுசுறுப்பாக இருப்பது பற்றிய பெருமை இருக்காது. ஆடைகளில் வெளிப்படையான நுகர்வை ஏற்றுக்கொள்பவர்கள் மற்றும் தொடர்ந்து அழகான ஆடைகளைத் தேடுபவர்கள், அவர்களுக்கும் [விரைவில்] மணப்பெண்களுக்கும் எந்த வித்தியாசமும் இல்லை, ஏனெனில் அவர்கள் நாள் முழுவதும் தங்களை அழகுபடுத்துவதில் பிஸியாக இருப்பார்கள். மேலும், தன்னை வணங்குவதற்கும், கல் அல்லது சிலையை வழிபடுவதற்கும் எந்த வேறுபாடும் இல்லை.

ஒரு அடியார் அல்லாஹ்வையன்றி வேறு எதனையும் வணங்கினால், அவருடைய இருதயம் அல்லாஹ்வுக்கு மறைக்கப்படுகிறது. ஒரு ஆடையின் தூய்மை மற்றும் அனுமதியை விட அதிகமாக கவலைப்படுகிறவன் தனது சொந்த சுயத்தை (நஃப்ஸ்) வழிபடுபவர் ஆவார். ஆன்மீகப் போராட்டங்களின் நுணுக்கங்களில் ஒன்று, ஒரு மாணவர் அல்லது தேடுபவர் [ஆன்மீக பாதை] உள் அழிவுகரமான தீமைகளில் ஒன்றிலிருந்து விலகிச் செல்லவில்லை என்றால், ஒருவரின் கவனமும் திசையும் அந்த எதிர்மறை குணத்திலிருந்து குறைந்த அளவிலான வேறுபட்ட எதிர்மறை தரத்தை நோக்கித் திருப்பப்படும். உதாரணமாக, ஒரு குழந்தை ஒரு பள்ளியில் முதலில் பேட் மற்றும் பந்து விளையாட்டில் ஈடுபடுகிறது, பின்னர் விளையாட்டில் இருந்து நல்ல ஆடைகளை நோக்கி சாய்கிறது, பின்னர் நல்ல ஆடைகள் மற்றும் சுய அலங்காரத்தில் பெருமை கொள்வதிலிருந்து, அரசியல் பதவி மற்றும்

புகழை நாடுவதற்கும், இறுதியில் மறுமை வாழ்க்கையை நோக்கியும் சாய்கிறது. புகழ் மற்றும் அதிகாரத்திற்கான ஆசையை திடீரென கைவிடுவதில் ஒருவரின் இதயம் சாய்ந்திருக்கவில்லை என்றால், ஒருவர் குறைந்த அளவிலான புகழ் மற்றும் அதிகாரத்தைப் பெற வற்புறுத்தப்பட வேண்டும், மேலும் படிப்படியாக இந்த [உள் அழிவு] தரத்திலிருந்து விலக்கப்பட வேண்டும். இதேபோல், ஒரு ஆன்மீக வழிகாட்டி ஒரு மாணவனிடம் உணவின் மீதான பேராசை இருப்பதைக் கண்டால், ஒருவன் நோன்பு மற்றும் குறைவாக உண்பதைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும், பின்னர் சுவையான உணவைத் தயாரித்து மற்றவர்களுக்கு உணவளிக்க வேண்டும் ஆனால் தன்னை (நஃப்ஸ்) பழக்கப்படுத்தும் அளவிற்கு தன்னை உண்ணக்கூடாது, மேலும் பொறுமையின் சக்தி அதில் பிறக்கிறது மற்றும் பேராசை முடிவுக்கு வருகிறது. இதேபோல், ஒரு மாணவன் இளைஞனாக இருந்தால், திருமணம் செய்து கொள்ள விரும்பினால், ஆனால் அவரால் [ஒரு கணவன் தனது மனைவியை ஆதரிக்க கடமைப்பட்டிருப்பதால் திருமணத்தை நிதி ரீதியாக ஆதரிக்க முடியவில்லை] என்றால், அவரை உண்ணாவிரதம் இருக்க வைக்க வேண்டும். சில நேரங்களில் உண்ணாவிரதத்தால் தீவிர ஆசை குறையாது. அப்படியானால், தேடுபவர் (ஆன்மீக பயணி) ஒருவரின் நோன்பை [அதன் குறிப்பிட்ட நேரத்தில்] தண்ணீருடன் மட்டுமே [மற்றும் வேறு உணவு இல்லாமல்] முறிக்கவும், ரொட்டி சாப்பிட வேண்டாம் என்றும் கேட்கப்பட வேண்டும். இரண்டாவது நாளில், ஒருவர் ரொட்டியுடன் நோன்பு நோற்க வேண்டும், ஆனால் ஆசையின் தீவிரம் முடிவுக்கு வரும் அளவிற்கு எந்த இறைச்சி அல்லது வேறு எந்த கறி அல்லது உணவுகளையும் பயன்படுத்தக்கூடாது. ஆரம்பத்தில் பசியை விட சிறந்த சிகிச்சை எதுவும் இல்லை.

ஆன்மீக வழிகாட்டி சாதகரிடம் கோபத்தின் ஆதிக்கம் இருப்பதைக் கண்டால், ஒருவர் சகிப்புத்தன்மை, பொறுமை மற்றும் மௌனம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்க உத்தரவிடப்பட வேண்டும், மேலும் மோசமான நடத்தை உள்ளவர்களுடன் பணியாற்றுமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட வேண்டும், மேலும் அவர்களால் ஏற்படும் வலியை பொறுமையுடன் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் ஒருவர் பொறுமைக்கு பழக்கமடைய வேண்டும். ஒரு துறவி (ஆன்மீக குரு) பற்றி விவரிக்கப்பட்டுள்ளது, அவர் பெரும்பாலும் மோசமான நடத்தை மற்றும்

கடுமையானவர்களுக்கு உடலுழைப்பாளராக வேலை செய்தார், மேலும் முரட்டுத்தனமான மொழியைப் பயன்படுத்துவது அவர்களின் பழக்கமாக இருந்தது. அவர்களால் துன்பப்படும் அனைத்து துன்பங்களையும் பொறுமையுடன் தாங்கி, [அவர்களின் மோசமான நடத்தைக்காக] தனது கோபத்தை கட்டுப்படுத்தினார். ஆரம்பத்தில் இதைச் செய்வது அவருக்கு கடினமாக இருந்தது, ஆனால் பின்னர், பொறுமை இரண்டாவது இயல்பாக அவருக்குள் உறுதியாக வேரூன்றியது, மேலும் அவரது பெயரை சாதாரண மக்களால் பொறுமையின் முன்மாதிரியாக எடுத்துக் கொள்ளத் தொடங்கியது. சில துறவிகள் தங்களுக்குள் பலவீனத்தையும் கோழைத்தனத்தையும் கண்டனர். வானிலை குளிராக இருந்தபோது, அலைகள் தொந்தரவு மற்றும் கொந்தளிப்பாக இருந்தபோது கடலின் மேற்பரப்பில் பயணிப்பதன் மூலம் அவர்கள் தங்களுக்குள் [இந்த விரும்பத்தகாத குணங்களை] குணப்படுத்தினர். சில புனிதர்கள் ஆரம்பத்தில் மெதுவாக இருந்தனர், அவர்கள் இரவு முழுவதும் தலை குனிந்து தங்களை குணப்படுத்திக் கொண்டனர், ஆத்மா அதன் தீவிரத்தால் கலக்கமடைந்து, [வழிபாட்டில்] கால்களில் நிற்க ஒப்புக்கொண்டார். சிலர் ஆற்றில் பணத்தை போட்டு செல்வம் மற்றும் பொருள் உடைமைகள் மீதான ஆசையை தங்கள் இதயத்திலிருந்து அகற்றினர். தொண்டு செய்வதில் ஆடம்பரம் போடும் அபாயம் இருந்ததால் தொண்டு செய்வதை விட ஆற்றில் பணத்தை வைப்பதை அவர்கள் விரும்பினர்.

இந்த உதாரணங்கள் இதய நோய்களை குணப்படுத்துவதற்கான முறைகளை நமக்குக் காட்டுகின்றன. இங்கே நோக்கம் ஒவ்வொரு நோய்க்கும் மருந்தை விளக்குவது அல்ல. மருந்துகள் மற்றும் குணப்படுத்தும் முறைகள் அடுத்த பக்கங்களில் விளக்கப்படும். இந்த நேரத்தில், ஒவ்வொரு [ஆன்மீக] நோய்க்கும் சிகிச்சை அதற்கு நேர்மாறாக செயல்படுவதன் மூலம் சாத்தியம் என்பதை விளக்குவதே இதன் நோக்கம். தேவன் தனது வேதத்தில் குணப்படுத்தும் முறையை ஒரே வாக்கியத்தில் விளக்கியுள்ளார்:

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ وَنَهَى ٱلنَّفْسَ عَنِ ٱلْهَوَىٰ

فَإِنَّ ٱلْجَنَّةَ هِىَ ٱلْمَأْوَىٰ

"எவன் தன் இறைவன் முன் நிற்பதை அஞ்சி, எவன் தன்னை மனத்தான் மன இச்சைகளை விட்டும் தடுத்து நிறுத்திக் கொண்டான்.*ஹவா* அல்லது பிடிவாதமான தவறான தலை முட்டாள்தனங்கள்) [ஒருவரின் பொருள் மற்றும் பொருளற்ற (ஆன்மீக) வாழ்க்கையில் ஒருவரின் தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டு நல்வாழ்வுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும்], சொர்க்கம் அத்தகைய ஒருவரின் [இறுதி] இலக்காக இருக்கும். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 79, வசனங்கள் 40-41)

ஆன்மீகப் போராட்டத்தில் உண்மையான மற்றும் மிக முக்கியமான விஷயம் என்னவென்றால், ஒருவர் செய்ய தீர்மானித்ததை முடிக்க வேண்டும். எனவே, ஒருவன் எல்லா இச்சைகளையும் நிராகரிக்க தீர்மானித்தால், வழியில் சில சிரமங்களை எதிர்கொண்டால், இந்த சிரமங்கள் மற்றும் தடைகளை கடக்கும் தைரியத்தை ஒருவர் தக்க வைத்துக் கொள்கிறார், மேலும் ஒருவரின் உறுதியை நிறைவேற்ற இந்த சிரமங்களுக்கு எதிராக போராடுவதன் மூலம் உண்மையான ஆன்மீகப் போராட்டம். ஒருவர் தனது உறுதியை நிறைவேற்றவில்லை என்றால் [அனைத்து துன்பங்களுக்கும் எதிராக ஆன்மீக பாதையில் முன்னேறுவது] பின்னர் ஆத்மா அதற்கு பழகிவிடும் (அதாவது, ஒருவரின் உறுதியைக் கைவிடுதல்) மற்றும் ஒருவர் அழிக்கப்படுவார் [ஒருவரின் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தை அடைவதையும், நித்திய மகிழ்ச்சியை அடைவதையும், மேல்நோக்கிய ஆன்மீக உயர்வு மூலம் முடிவற்ற வெற்றியையும் அடைவதன் அடிப்படையில், அதன் காரணமாக நித்திய இழப்பு மற்றும் துக்கத்திற்கு வழிவகுக்கும் கீழ்நோக்கிய பாதையை எடுத்துக்கொள்கிறது. கடவுள் தடை செய்தால், ஒருவர் தனது உறுதியை மறுக்கிறார் என்றால், "சுய பரிசோதனை மற்றும் ஒருவரின் அனைத்து குறைபாடுகள் மற்றும் தீமைகளுக்கும் தன்னை பொறுப்பேற்றுக்கொள்வது" (அத்தியாயம் 18) என்ற அத்தியாயத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளபடி ஒருவர் தனது சுயத்தை தண்டிக்க வேண்டும். ஒருவர் தனது சுயத்தைத் தண்டிக்கத் தவறினால் [அதன் மந்தமான தன்மை மற்றும் ஆன்மீக ரீதியாக முன்னேறுவதற்கான உறுதியை கைவிடுகிறது], கீழ் சுயம் [அத்தகைய நபர்] ஆதிக்கம் செலுத்தும்,

இதுவரை செய்யப்பட்ட அனைத்து ஆன்மீகப் போராட்டங்களும் வீணாகிவிடும்.

ஆன்மாவின் நோய்கள் மற்றும் ஆரோக்கியத்தின் அறிகுறிகள்

ஒவ்வொரு உடல் உறுப்பும் ஒரு குறிப்பிட்ட நோக்கத்திற்காக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிய வேண்டும். அது உருவாக்கப்பட்ட செயல் அதனால் செய்யப்படவில்லை அல்லது வலியுடனும் சிரமத்துடனும் செய்யப்படவில்லை என்றால், உறுப்பு அதன் ஆரோக்கியத்தை இழந்துவிட்டது என்று கூறப்படும். கையின் நோய் (அல்லது குறைபாடு) என்பது அது பிடிக்கும் திறனை இழக்கிறது. கண்ணின் நோய் என்பது பார்க்கும் திறனை இழந்துவிடும். இதேபோல், இதயத்தின் (அல்லது ஆத்மாவின்) நோய் என்னவென்றால், அது எந்த குறிப்பிட்ட பணியுக்காக படைக்கப்பட்டதோ அந்த குறிப்பிட்ட பணியைச் செய்ய இயலாது, மேலும் [இதயத்தின் குறிப்பிட்ட பணி] தெய்வீக அறிவு, ஞானம், தெய்வீக ஞானம், தெய்வீக அன்பு, தெய்வீக வழிபாடு, தெய்வீக நினைவில் இன்பம் கண்டறிதல், ஒருவரின் ஒவ்வொரு ஆசைக்கும் மேலாக அவருக்கு முன்னுரிமை அளித்தல் மற்றும் இந்த [நோக்கத்தை] அடைய ஒருவரின் அனைத்து ஆசைகளிலிருந்தும் உறுப்புகளிலிருந்தும் உதவியைப் பெறுதல். எனவே கடவுள் கூறுகிறார்:

وَمَا خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

"நான் படைக்கவில்லை *ஜின்கள்* என்னுடைய வணக்கத்தைத் தவிர (வேறு மனிதர்கள்" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 51, வசனம் 56)

எவ்வாறாயினும், ஒவ்வொரு உறுப்புக்கும் அதற்கு விசேஷமான சில நன்மைகள் உள்ளன. இதயத்தின் விசித்திரமான செயல் ஞானம் மற்றும் கடவுளின் ஞானம். உண்ணும், குடிப்பதற்கும், பார்க்கும் மற்றும் உடலுறவு கொள்ளும் சக்தியும் விலங்குகளிலும் இருப்பதால், மனிதனின் சிறப்பு பண்பு என்னவென்றால், விலங்குகளிடமிருந்து ஒருவர் வேறுபடுத்தப்படுகிறார். மனிதனின் தனித்துவமான குணம் என்னவென்றால், ஒருவர் விஷயங்களின் யதார்த்தத்தை உணர்கிறார்,

எல்லாவற்றின் தோற்றம், அவற்றை கண்டுபிடித்தவர் மற்றும் படைத்தவர் கடவுள். ஒருவருக்கு ஒரு விஷயத்தைப் பற்றிய அறிவு இருந்து, அதை கண்டுபிடித்தவரை தெரியாது அல்லது அடையாளம் காணவில்லை என்றால், அந்த விஷயத்தின் யதார்த்தத்தை கூட அவர் அறிந்திருக்கவில்லை என்று கூறப்படும். அறிவதற்கான அடையாளம் அன்பு. கடவுளை அறிந்தவன் அவரை நேசிப்பான், அன்பின் அடையாளம் என்னவென்றால், உலகில் எதுவும் அவரை விட முன்னுரிமை அளிக்கப்படவில்லை. யாருடைய இருதயத்தில் கடவுளைத் தவிர வேறொருவர் மீது அன்பு இருக்கிறார்களோ, அப்படிப்பட்டவரின் இருதயம் நோயுற்றிருக்கிறது, அது ரொட்டி சாப்பிடுவதற்கு மாறாக அழுக்கு சாப்பிடப் பழகும் வயிற்றைப் போன்றது. அத்தகைய வயிறு நோய்வாய்ப்பட்டது என்று அழைக்கப்படுகிறது. இவை இதய நோய்களின் அறிகுறிகளாகும், மேலும் கடவுள் பாதுகாத்த இதயங்களைத் தவிர மற்ற எல்லா இதயங்களும் நோயுற்றவை என்று இந்த விளக்கத்திலிருந்து அறியப்படுகிறது.

சில நோய்கள் மிகவும் புத்திசாலித்தனமானவை, நோயாளிக்கு அவற்றைப் பற்றி கூட தெரியாது. இதய நோய்களின் நிலைமை இப்படித்தான் இருக்கிறது, நோயாளிக்கு இந்த நோய்கள் பற்றி கூட தெரியாது. அதனால்தான், ஒருவர் அவர்களிடம் அலட்சியம் காட்டுகிறார். நோயின் நிலையை ஒருவர் அறிந்தால், அதன் மருந்துகளின் கசப்புணர்வைக் குறித்து பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்கும் தைரியம் இழந்துவிடுவார். ஏனென்றால், இதய நோய்களுக்கான மருந்து காமங்களையும் ஆசைகளையும் எதிர்க்கிறது, அதைச் செய்வதால் ஏற்படும் வலி மரணத்தின் வேதனையில் ஒருவர் அனுபவிப்பதை விட மிகவும் வேதனையாக இருக்கிறது. ஒருவருக்கு பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்கும் திறன் இருந்தாலும், [ஆன்மாவின் நோய்களுக்கு] சரியாக சிகிச்சை அளிக்கக்கூடிய ஒரு நிபுணர் மருத்துவர் கண்டுபிடிக்கப்படுவதில்லை. இதய நோய்களை குணப்படுத்தும் மருத்துவர்கள் அல்லது குணப்படுத்துபவர்கள் [மத] அறிஞர்களாக இருக்கலாம், ஆனால் அவர்களின் சொந்த இதயம் [இதுபோன்ற] நோய்களில் ஈடுபட்டுள்ளது. அவர்களால் தங்களைத் தாங்களே குணப்படுத்திக் கொள்ள முடியாதபோது, மற்றவர்களை எப்படி குணப்படுத்த முடியும்? அந்த வகையில், இதய நோய்கள்

தீவிரமடைந்து குணப்படுத்த முடியாதவையாகிவிட்டன. இதய நோய்களை குணப்படுத்தும் அறிவு அழிந்துவிட்டது, ஏனெனில் இந்த நோய்களைப் புரிந்துகொள்பவர்களோ அல்லது அவற்றை குணப்படுத்துபவர்களோ எஞ்சியிருக்கவில்லை. மக்கள் உலகத்தின் மீதான அன்பில் முழுமையாக மூழ்கி, வெளிப்புற [தோற்றம்] வழிபாட்டாகவும், உள் [யதார்த்தம்] ஆடம்பரம் மற்றும் காட்சியாகவும் இருக்கும் செயல்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். இப்போது வரை, உண்மையான நோய்களின் அறிகுறிகள் குறிப்பிடப்பட்டன. இப்போது குணப்படுத்துவதன் விளைவாக பெறப்பட்ட ஆரோக்கியத்தின் அறிகுறிகளைக் கேளுங்கள்.

இது தொடர்பாக, குணப்படுத்த வேண்டிய நோயை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக, அந்த நோய் அழிவுகரமான கஞ்சத்தனமாக இருந்தால் [ஒருவரின் ஆன்மீகம், ஆவிக்குரிய பாதை மற்றும் ஆவிக்குரிய லட்சியங்களை அழிக்கும் அதன் உள்ளார்ந்த திறன் காரணமாக] மற்றும் கடவுளிடமிருந்து தூரத்தை உருவாக்குகிறது, செல்வத்தையும் பொருள் உடைமைகளையும் செலவழிப்பதன் மூலம் அதன் சிகிச்சையாக இருக்க முடியும். ஆனால் சில நேரங்களில், செலவினங்களில் வரம்புகள் மீறப்படுகின்றன, மேலும் அது வீணான செலவினங்களுக்குள் நுழைகிறது, இது ஒரு நோயாகும். விரும்பிய நிலை மிதமானது [அனைத்து உச்சநிலைகளுக்கும் இடையில்]. செலவினங்களில், நடுத்தர மட்டம் என்பது வீணான செலவினங்கள் மற்றும் கஞ்சத்தனத்தின் இரண்டு உச்சநிலைகளுக்கு நடுவில் இருக்கும் நோக்கமாகும். மிதமான புள்ளியையும், இரண்டு விஷயங்களின் நடுநிலையையும் நீங்கள் கண்டுபிடிக்க விரும்பினால், அதன் வழிமுறை சில உள் தரத்தின் மூலம் நடைமுறைக்கு வந்த செயல்களைப் பார்ப்பதாகும். அந்தச் செயல் சுலபமாகவும் இனிமையானதாகவும் தோன்றினால், அந்த செயலுடன் பிணைக்கப்பட்ட உள் குணம் தன்னை (நாஃப்ஸ்) விட ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது என்பதை ஒருவர் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். உதாரணமாக, செல்வத்தைக் குவிப்பதையும், பதுக்கி வைப்பதையும் விட ஏழைகள் மற்றும் தகுதியானவர்களுக்காக செல்வத்தை செலவழிப்பது மிகவும் அருவருப்பானது என்றால், கஞ்சத்தனத்தின் உள் பண்பு சுயத்தை விட ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது என்பதை ஒருவர் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அப்படியானால், தகுதியானவர்களின்

உரிமைகளுக்காக செலவழிப்பதற்கும் திருப்பித் தருவதற்கும் ஏற்பாடுகளை செய்ய வேண்டும். தகுதியற்ற நபர்களுக்காக செலவழிப்பதில் [கீழ்] சுயம் மகிழ்ச்சியைக் காண்கிறது மற்றும் இந்த செலவு சேமிப்பதை விட எளிதாகத் தோன்றினால், வீணான செலவு சுயத்தை விட ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது என்பதை இதிலிருந்து புரிந்து கொள்ள முடியும். அப்படியானால், வீணான செலவினங்களிலிருந்து செல்வத்தை சேமிப்பதற்கும் நிறுத்துவதற்கும் ஒருவர் நாட வேண்டும். சுயத்தை (*நாஃப்ஸ்)* அப்படியே கவனித்து பாதுகாக்க வேண்டும், எந்த செயல்கள் சுயத்திற்கு கடினம், எது எளிதானது என்பதை கவனிக்க வேண்டும். செல்வம் மற்றும் பொருள் உடைமைகள் மீதான ஆசை மற்றும் சாய்வு முடிவடையும் வரை இந்த விழிப்புணர்வும் பாதுகாப்பும் தொடர வேண்டும், இதனால் சுயம் செலவழிப்பதில் ஆர்வம் காட்டாது அல்லது பதுக்கலில் சாய்வதில்லை. அதற்கு பதிலாக, இது தண்ணீரைப் போல ஆகிறது, இது தேவைப்படும்போது நிறுத்தப்பட்டு தேவைப்படும்போது பயன்படுத்தப்படுகிறது. மேலும், சேமிப்பை விட செலவழிப்பதற்கு முன்னுரிமை அளிக்கக்கூடாது [அல்லது நேர்மாறாகவும்]. இந்த அளவை அடையும் ஒரு இதயம் [அனைத்து விஷயங்களிலும் சீரான மிதமானதின் அனைத்து உச்சநிலைகளையும் தவிர்த்து] அனைத்து அழிவுகரமான தீமைகள் மற்றும் எதிர்மறையான உள் குணநலன்களின் பண்புகளிலிருந்தும் சுத்திகரிக்கப்பட்டு சுத்திகரிக்கப்பட்டிருக்கும்.

[தெய்வீக ஞானத்தின் நிலையில்] கடவுளை அடைய, உலகின் அனைத்து பொறிகளிலிருந்தும் சிக்கல்களிலிருந்தும் இதயத்தைப் பிரிக்க வேண்டியது அவசியம், இதனால் [தெய்வீக] கட்டளை இந்த உலகத்திலிருந்து (அதாவது மரணம்) பயணத்தில் முன்னேறும்போது, இதயம் எதையும் [பொருள்] நோக்கி சாய்வதில்லை அல்லது எந்த வழியிலும் கவனம் செலுத்துவதில்லை [இந்த உலகத்திலிருந்து வெளியேறும் பயணம் முக்கியமற்றது]. இந்த நிலையில், தெய்வீக பிரசன்னத்தில் ஆத்மா திரும்புவது, அதன் இறைவன் மீது திருப்தி அடைந்த சுயத்தின் (நஃப்ஸ்) சூட்சும (இருப்பு) திரும்புவதாகும், மேலும் இறைவனும் அதில் திருப்தி அடைகிறார். நபிகள் நாயகர்கள் (*அன்பியா),* துறவிகள் மற்றும் ஞானவாதிகள் (*சித்திகீன்),* தியாகிகள் (*சுஹாதா)* மற்றும் நீதிமான்கள் (*சுலாஹா)* ஆகியோரின் வர்க்கத்தில்

கணக்கிடப்படுபவர்கள் [அவர்கள் அந்த வரிசையில் மனிதர்களின் நான்கு மிக உயர்ந்த பிரிவுகளில் ஒருவராக இருப்பவர்கள், நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றியின் மிக உயர்ந்த நிலைகளை அடைபவர்கள்]. அத்தகைய சுயத்தை கடவுள் பின்வரும் வார்த்தைகளால் உரையாற்றியுள்ளார்:

يَٰٓأَيَّتُهَا ٱلنَّفْسُ ٱلْمُطْمَئِنَّةُ ﴿٢٧﴾ ٱرْجِعِىٓ إِلَىٰ رَبِّكِ رَاضِيَةً مَّرْضِيَّةً ﴿٢٨﴾

"ஓ அமைதியான ஆத்மா! நீங்கள் திருப்தியடைந்த நிலையில், உங்கள் இறைவனிடம் திரும்பிச் செல்லுங்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 89, வசனங்கள் 27-28)

இரண்டு தீவிர நிலைகளுக்கு இடையில் உள்ள நடுத்தர நிலை மிகவும் நுட்பமானது. அதற்கு பதிலாக, அது ஒரு முடியை விட மெல்லியதாகவும், வாளை விட கூர்மையாகவும் இருப்பதாக சொல்வது நல்லது. இந்த இவ்வுலக வாழ்க்கையில் இந்த கடினமான பாதையில் உறுதியாக இருப்பவர்கள், சீராத் பாலத்தை (நரகத்தின் மீது ஒரு குறுகலான பாலம், அதன் மறுமுனையில் சொர்க்கம் உள்ளது, இது முடியை விட மெல்லியதாகவும், வாளை விட கூர்மையாகவும் உள்ளது, மேலும் ஒவ்வொரு மனிதனும் நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் அந்த பாலத்தை பாதுகாப்புடன் கடக்க வேண்டும். ஏனென்றால், மனிதர்கள் சமநிலையான மிதவாதத்தின் (*சிராத் அல்-முஸ்தகீம்*) இந்த நடுத்தரப் பாதையின் ஒரு பக்கம் அல்லது மற்றொரு பக்கத்திற்கு சாய்கிறார்கள், எனவே, இதயம் அது சாய்ந்த பக்கத்துடன் தொடர்புடையது. பக்தியுடன் பயபக்தியும், பயபக்தியும், அல்லாஹ்வுக்கு பயப்படுபவனும் (*முத்தகீன்) இருப்பவர்கள், அதிலிருந்து விலகி இருப்பதைக் காட்டிலும் சமநிலையான மிதமான (*சிராத் அல்-முஸ்தாகீம்) *நடுத்தர பாதையில் நெருக்கமாக இருப்பவர்கள்.* ஒவ்வொரு நாளும் பதினேழு முறை கட்டாய அன்றாட தொழுகைகளில் ஓதப்படும் சமநிலை *மிதவாதத்தின் நடுப்பாதையில் (சிராத் அல்-முஸ்தாகீம்)* விடாமுயற்சியைத் தக்க வைத்துக் கொள்வதில் உள்ள சிரமத்தைக் கருத்தில் கொண்டு, இந்த தொழுகை கட்டாயமாக்கப்பட்டுள்ளது:

اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ

"[ஓ கடவுளே!] எங்களை நேர் பாதைக்கு (சமநிலையான மிதமான பாதை) வழிநடத்துவாயாக.*சிராத் அல்-முஸ்தகீம்*)." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 1, வசனம் 6)

சமச்சீரான மிதமான பாதையில் அடியெடுத்து வைப்பது மிகவும் கடினம் என்றாலும், முடிந்தவரை அதற்கு நெருக்கமாக இருப்பதில் ஒருவர் எந்த அலட்சியத்தையும் செலுத்தக்கூடாது. ஒருவர் சரியான சமநிலையை அடைய முடியாவிட்டால், நித்திய இரட்சிப்பு என்பது நல்லான செயல்களைச் சார்ந்துள்ளது என்பதையும், நல்லொழுக்கங்கள் அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணங்கள், குணாதிசயங்கள் மற்றும் மனநிலைகளிலிருந்து பிறக்கின்றன என்பதையும் ஒருவர் தெளிவாக புரிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த விஷயத்தில், [கடவுளின்] ஒவ்வொரு அடிமையும் ஒருவரின் குணங்கள், ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் பண்புகள் மற்றும் மனநிலைகளை [இடைவிடாது] ஆராய வேண்டும், இதனால் ஏதேனும் குறைபாடுகள் இருந்தால், அவற்றை அகற்ற முடியும்.

ஒருவரின் சொந்த தவறுகளைக் கண்டறியும் முறை

அல்லாஹ் எவருக்கு நன்மை செய்ய விரும்புகிறானோ, அவனுடைய தவறுகளில் ஒன்றை அவன் அறிவிக்கிறான். ஆழமான நுண்ணறிவு கொண்ட ஒருவருக்கு தன்னிடமிருந்து குறைகள் மறைக்கப்படுவதில்லை, தவறுகளை உணரும்போது அவற்றை குணப்படுத்துவது எளிதாகிவிடும், ஆனால் பெரும்பாலான மக்கள் தங்கள் சொந்த தவறுகளை அறியாதவர்களாக இருப்பார்கள். ஒருவர் மற்றவர்களிடம் சிறிய குறைகளைக் காண முடியும், ஆனால் தனக்குள் பெரிய தவறுகளைக் காண முடியாது. ஒருவரின் சொந்த தவறுகளை அடையாளம் காண நான்கு வழிகள் உள்ளன:

முதல் முறை: சுயத்தின் தவறுகளையும் அதன் மறைந்திருக்கும் அழிவுத் திறனையும் அறிந்த அத்தகைய ஆன்மீக வழிகாட்டியின் கூட்டத்தில் ஒருவர் கலந்து கொள்ள வேண்டும். அத்தகைய ஆன்மீக வழிகாட்டியின் பேச்சைக் கேட்க வேண்டும், ஆன்மீகப் போராட்டம் தொடர்பான அறிவுறுத்தல்களின்படி செயல்பட வேண்டும். *ஆன்மீக வழிகாட்டியுடன் (*முர்ஷித்) ஒரு சாதகனின் (*முரீத்) நிலை இதுதான்.* ஒரு ஆன்மீக வழிகாட்டி சாதகருக்கு தெரிவிக்கிறார், ஒரு ஆசிரியர் ஒருவரின் உள் குறைபாடுகள் மற்றும் குறைபாடுகளை மாணவருக்குத் தெரிவிக்கிறார் மற்றும் அவற்றை அகற்றுவதற்கான வழிமுறைகளை பரிந்துரைக்கிறார். இந்த நாள் மற்றும் வயதில், இந்த முறையில் செயல்படுபவர்களைக் கண்டுபிடிப்பது அரிது.

இரண்டாவது முறை: ஒருவர் நேர்மையான, விசுவாசமான, புத்திசாலித்தனமான மற்றும் கடவுள் உணர்வுள்ள ஒரு நண்பரைத் தேடி தனது சொந்த சுயத்தின் மீது ஒரு மேற்பார்வையாளராக நியமிக்க வேண்டும், இதனால் அத்தகைய நண்பர் ஒருவரின் உள் நிலைகள் மற்றும் செயல்களைக் கண்காணிக்க முடியும், மேலும் ஒருவரின் வெளிப்புற அல்லது உள் இருப்பில் காணப்படும் எந்த தவறும் அதைப் பற்றி ஒருவரை எச்சரிக்க வேண்டும். கடவுளின் பாதையின் முன்னோடியான அறிஞர்கள் இந்த முறையைப் பின்பற்றியுள்ளனர்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் உதவியாளரும், தோழருமான உமர் (ரலி) அவர்கள், "என் தவறுகளை எனக்குத் தெரிவிப்பவர் மீது அல்லாஹ் இரக்கம் காட்டட்டும்" என்று கூறுவார். ஒருமுறை சல்மான் அல்-ஃபர்ஸி (ரலி) அவர்களிடம் வந்தபோது, அவர் அவரிடம் வந்தார்: "என்னைப் பற்றி ஏதேனும் கெட்ட விஷயத்தை நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருந்தால், தயவுசெய்து எனக்குத் தெரியப்படுத்துங்கள், அப்போதுதான் நான் என்னை சீர்திருத்திக் கொள்ள முடியும்". சல்மான் (ரலி) அவர்கள் பதிலளிப்பதிலிருந்து தன்னை மன்னிக்க முயன்றார், ஆனால் உமர் (ரலி) வற்புறுத்தியபோது, அவர் அவரிடம் கூறினார்: "உங்கள் சாப்பாட்டு பாயில் இரண்டு உணவுகள் (உணவுப் பொருட்கள்) இருப்பதாகவும், உங்களிடம் இரண்டு ஜோடி ஆடைகள் இருப்பதாகவும் நான் கேள்விப்பட்டேன், ஒன்று இரவுக்கு மற்றும் மற்றொன்று பகலுக்கு". உமர்

(ரலி) அவர்கள், "இதைத் தவிர வேறு ஏதாவது உனக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார்கள். சல்மான் (ரலி) அவர்கள், "இல்லை" என்று பதிலளித்தார். உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இந்த இரண்டு விஷயங்களிலும் திருப்தியடையுங்கள் [ஏனெனில் நான் உணவுக்கு ஒரே ஒரு உணவை மட்டுமே சாப்பிடுகிறேன், ஒரே ஒரு ஜோடி ஆடைகளை மட்டுமே வைத்திருக்கிறேன்]. உமர் (ரலி) அவர்கள் ஹுதைஃபா (ரலி) அவர்களிடம் அவரது தவறுகளைப் பற்றி கேட்டு, "நயவஞ்சகர்கள் யார் என்பதைப் பற்றி இரகசியத்தில் நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இணைந்து பேசுகிறீர்கள். என்னிடமும் பாசாங்குத்தனத்தின் அடையாளங்கள் ஏதாவது காண்கிறாயா?" உமர் (ரலி) அவர்களின் கம்பீரம் இருந்தபோதிலும் (உலகின் ஒரு பரந்த பகுதியை ஆட்சி செய்த ஒரு அச்சமற்ற தலைவர்) மற்றும் உயர்ந்த அந்தஸ்து [ஒரு பெரிய ஆன்மீக சாதனையாளராக] இருந்தபோதிலும், [அவரது குறைபாடுகளுக்காக] தன்னைக் குற்றம் சாட்டினார் மற்றும் அவரது தவறுகளைப் பற்றி அவரிடம் சொல்லுமாறு மக்களை வலியுறுத்தினார்.

எவருடைய புத்திசாலித்தனம் உயர்ந்ததாகவும், [ஆன்மீக] அந்தஸ்து உயர்ந்ததாகவும் இருந்தால், சுய நீதி அல்லது சுய ஆணவம் ('*உஜ்ப்* அல்லது சுய பெருக்கம் மற்றும் எல்லாவற்றிலும் தன்னை மிகவும் பொருத்தமானவர் என்று நினைப்பது) ஒரு சிறிய அளவைத் தவிர வேறு [ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் மூலம் அகற்றப்படலாம்]. அத்தகைய நபர் தன்னை தவறு என்றும், நல்லவராகவும் தூய்மையாகவும் இருப்பதற்கு பதிலாக அதன் தவறுகளுக்காக கண்காணிக்கப்படுவதற்கு தகுதியானவர் என்று தொடர்ந்து நினைப்பார். இன்றைய காலத்தில், எந்தவித சலுகையும் இன்றி ஒருவரின் தவறுகளை தெரிவிக்கும் நண்பர்களைக் கண்டுபிடிப்பது கடினம். பெரும்பாலான நண்பர்கள் முகஸ்துதி செய்ய விரும்புகிறார்கள், ஒரு தவறை ஒரு நிபுணத்துவம் (அல்லது பெருமைப்பட வேண்டிய நல்ல ஒன்று) என்று அழைப்பதில் எந்த பிரச்சனையும் இல்லை, மேலும் நட்பின் உரிமைகளை நிறைவேற்றுவது [நல்ல நண்பர்களாக இருப்பதன் மூலம்] அதைச் செய்வது பற்றி நினைக்கிறார்கள். சில நண்பர்கள் பொறாமை கொண்டவர்கள், அவர்களிடம் சொல்வதில் உள்ள தவறுகளை மிகைப்படுத்துகிறார்கள். நேர்மையான, தன்னலமற்ற மற்றும் உண்மையான நண்பர் இருப்பது அரிதானது. அதனால்தான், ஞானவாத தாவூத் தா-ஈ (கடவுள் அவர் மீது

கருணை காட்டட்டும்) அத்தகைய மக்களிடமிருந்து தன்னை தனிமைப்படுத்திக் கொண்டார். சிலர் அவரிடம், "நீங்கள் ஏன் மக்களைச் சந்திக்கவில்லை?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "என் தவறுகளை என்னிடம் சொல்லாத நண்பர்களைச் சந்திப்பதன் மூலம் நான் என்ன செய்வேன்?"

தீனை நேசிப்பவர்கள், மற்றவர்கள் தங்கள் தவறுகளை தங்களிடம் சுட்டிக்காட்ட வேண்டும் என்பதே முதன்மையான ஆசை. இவ்வுலகில் [ஒருவருடைய தவறுகளைப் பற்றி அறிவிக்கப்பட்டதன் விளைவாக] இவ்வுலகில் [உணரப்பட்ட] அவமானம் மறுமையின் [உண்மையான] அவமானத்துடன் ஒப்பிடுகையில் மிகவும் சிறியதாகும் [இந்த தவறுகளை ஒருவரின் ஆத்மாவில் ஆழமாக வைத்திருப்பதால் விளைவுகள் ஏற்படும்]. ஆனால் இப்போது மக்களின் நிலைமை இதற்கு நேர்மாறாக உள்ளது. அத்தகைய நண்பர்கள் எதிரிகளின் பட்டியலில் முதலிடத்தில் உள்ளனர், அவர்கள் எங்கள் தவறுகளை நமக்குத் தெரிவிக்கிறார்கள் மற்றும் அவற்றைப் பற்றி நமக்கு ஆலோசனை வழங்குவார்கள். இது நம் விசுவாசத்தின் பலவீனத்தின் அடையாளமாகும், இது எங்கள் தவறுகளை நம்மிடம் சுட்டிக்காட்டும்போது நாம் புண்பட்டு கோபப்படுகிறோம். கெட்ட ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணநலன்கள், குணங்கள், மனநிலைகள் ஆகியவற்றின் உவமை பாம்புகள் மற்றும் தேள்களைப் போன்றது. இந்த கொடிய உயிரினங்கள் உங்கள் ஆடைகளில் நுழைந்து, யாராவது அவர்களின் தீங்குகளைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரிவித்து, அவர்களிடமிருந்து உங்களைப் பாதுகாக்க அறிவுறுத்தினால் அல்லது அந்த சூழ்நிலையில் அவர்களிடமிருந்து உங்களைப் பாதுகாக்க ஒரு வழியைச் சொன்னால், அந்த நபர் உங்கள் எதிரியாக மாறிவிடுவாரா? முற்றிலும் இல்லை! தேளின் விஷத்தின் விளைவு ஒன்று அல்லது இரண்டு நாட்கள் நீடித்திருந்தாலும், அத்தகைய நபருக்கு நாம் நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும், தேள்கள் போன்றவற்றிலிருந்து நம்மைக் காப்பாற்ற முயற்சிக்க வேண்டும், இருப்பினும், கெட்ட ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணநலன்கள், குணங்கள் மற்றும் மனநிலைகளின் விளைவு மரணத்திற்குப் பிறகும் இருக்கும். அப்படியானால், நமது ஆலோசகரையும், நலம் விரும்பியையும் நமது எதிரியாகக் கருதி, அத்தகைய நபர் சுட்டிக்காட்டும் தவறுகளை ஒழிக்காதது என்ன? அதற்கு பதிலாக, அந்த நபரிடம் தவறுகளைக்

கண்டுபிடிக்கத் தொடங்குகிறோம், இதனால் அத்தகைய நபர் எதிர்காலத்தில் நமக்கு ஆலோசனை வழங்கத் துணிய மாட்டார். நமது நலம் விரும்பியை (நமது குற்றங்களைத் தெரிவிக்கிறவர்) ஒரு பகைவராக எண்ணுவது, அதிகப்படியான பாவங்களால் [மற்றும் அக்கிரமங்களால்] இருண்டு கடினமாகிவிட்ட இதயங்களால் செய்யப்படுகிறது. இது விசுவாசத்தின் பலவீனத்தின் செயல். ஓ இறைவா! நேர்மையின் பாதையையும், வழிகாட்டுதலையும் காட்டுவாயாக, எங்கள் தவறுகளை எங்களுக்கு அறிவித்து, அவற்றை ஒழிக்கும் சக்தியை எங்களுக்கு வழங்குவாயாக, எங்கள் தவறுகளை எங்களுக்கு அறிவிக்கும் மக்களுக்கு நன்றி தெரிவிக்க எங்களுக்கு உதவுவாயாக. *ஆமீன்!* (ஆமென்!)

மூன்றாவது முறை: எதிரிகளின் கண்கள் தவறுகளைத் தவிர வேறு எதையும் பார்ப்பதில்லை, மேலும் அவர்களின் நாக்குகள் [அவர்களின் உணரப்பட்ட எதிரிகளின்] தவறுகளைத் தவிர வேறெதையும் கூறுவதில்லை. இதைப் பற்றிய எனது எண்ணம் என்னவென்றால், முகஸ்துதி செய்ய விரும்பும் நண்பர்களுடன் ஒப்பிடும்போது, தவறு எடுப்பது, தவறு பார்ப்பது மற்றும் தவறு பேசும் எதிரிகள் மூலம் ஒருவர் அதிக பயனடையலாம். ஏனென்றால், நண்பர்கள் பொதுவாக புகழ்கிறார்கள், அவர்களின் கண்கள் நல்ல விஷயங்களை மட்டுமே பார்க்கின்றன, அவர்களின் நாக்குகள் நன்றாக மட்டுமே பேசுகின்றன. மனிதர்கள், தங்கள் இயல்பான இயல்பில், தங்கள் எதிரிகளை நிராகரித்து, அவர்களிடமிருந்து வரும் அனைத்தையும் [தங்களுடைய] பொறாமையால் வருவதாக நினைக்கிறார்கள் என்பது உண்மைதான். இருப்பினும், நுண்ணறிவு உள்ளவர்கள் தங்கள் எதிரிகளையும் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள்.

நான்காவது முறை: ஒருவன் மக்களுடன் பழக வேண்டும், அவர்களிடம் காணப்படும் குறைபாடுகள் எதுவாக இருந்தாலும் அவற்றை முன்னால் நிறுத்தி, தன்னை (*நஃப்ஸ்)* குற்றம் சாட்ட வேண்டும். ஒரு விசுவாசி ஒரு விசுவாசியின் கண்ணாடி [இது ஒரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பில் கூறப்பட்டுள்ளது மற்றும் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது]. ஒவ்வொருவரும் தனது முஸ்லீம் சகோதரர் [அல்லது சகோதரி] கண்ணாடியில் தனது

சொந்த உருவத்தைப் பார்க்க வேண்டும், மேலும் அவரது தவறுகள் மூலம், ஒருவரின் சொந்த தவறுகளைக் கண்டறிய வேண்டும், மேலும் ஆசைகளைப் பின்பற்றும் விஷயத்தில், மனோபாவங்கள் பொதுவாக ஒருவருக்கொருவர் நெருக்கமாக இருப்பதைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். ஒன்றில் இருக்கும் ஒன்று, அதன் பகுதி அல்லது முழுமையும் மற்றொன்றிலும் இருக்கும். இந்த கொள்கைகளின் வெளிச்சத்தில், ஒருவன் தனது சொந்த தவறுகளைக் கண்டுபிடித்து அவற்றிலிருந்து இதயத்தை சுத்தப்படுத்த வேண்டும். நல்ல ஆசாரம் மற்றும் உள் தூய்மையை வளர்ப்பதற்கு இந்த முறை பின்பற்றப்பட்டால், ஒவ்வொரு நபரின் சீர்திருத்தமும் தானாகவே நிகழும், ஏனெனில் ஒரு வழிகாட்டி மற்றும் ஆசாரர் தேவையில்லை. யாரோ ஒருவர் ஈஸா (ஸல்) அவர்களிடம், "*ஆதாபுக்கு (*ஒழுக்கநெறிகள், ஒழுக்கங்கள்) உனக்குக் கற்றுக் கொடுத்தது யார்?" என்று கேட்டார்கள். அவர் பதிலளித்தார்: "யாரும் எனக்கு *அதாப்* (ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் ஆசாரங்கள்) கற்பிக்கவில்லை, அறியாமையின் அறியாமை எனக்கு மோசமாகத் தோன்றியது, அதனால் நான் அதிலிருந்து பிரிந்தேன்". மேன்மை, நுண்ணறிவு, தெய்வீக ஞானம், புத்திசாலித்தனம் போன்ற குணங்களைக் கொண்ட ஆசிரியரை (ஆன்மீக வழிகாட்டி) காணாத மக்களின் வழிமுறை இதுதான். அத்தகைய [ஆன்மீக] ஆசிரியரின் சகவாசம் கொண்டவர், [ஆன்மயின்] ஒவ்வொரு [உள்] நோய்க்கும் ஒரு சிகிச்சை கிடைக்கும் ஒரு நடைபயிற்சி மருத்துவமனையை வைத்திருப்பதைப் போல இருக்கிறார். ஒருவரின் [உள்] நோய்களைக் குணப்படுத்தி, ஒருவரை அழிவிலிருந்து காப்பாற்றும் அத்தகைய ஆசிரியருடன் ஒருவர் தொடர்பில் இருக்க வேண்டும்.

ஆசைகளையும் இச்சைகளையும் நிராகரிப்பதன் மூலமும், தெய்வீக சட்டத்திலிருந்து அதன் கடத்தப்பட்ட ஆதாரங்களையும் ஆதாரங்களையும் நிராகரிப்பதன் மூலம் இதய நோய்களை குணப்படுத்துதல்

மேற்கண்ட விவரங்களை நீங்கள் சிந்தித்தால், நுண்ணறிவின் கதவுகள் [உங்களுக்காக] திறக்கும், அறிவு மற்றும் உறுதிப்பாட்டின் ஒளியுடன்,

ஆத்மாவின் நோய்கள் மற்றும் குணப்படுத்தும் வழி தெளிவாகும். இருப்பினும், சிந்தனையின் மூலம் நோய்களையும் அவற்றின் குணப்படுத்துதலையும் அறிய நீங்கள் இயலாதவராக இருந்தால், இந்த வழியைப் பின்பற்றுவது மற்றும் காணப்படாதவற்றின் மீதான நம்பிக்கையின் மூலம் அவற்றைக் கண்டறிவது (*ஈமான் பி அல்-காய்ப்) இருக்க வேண்டும்*, ஏனெனில் விசுவாசத்தின் அளவு தனித்தனியானது மற்றும் அறிவின் அளவு அதிலிருந்து தனித்தனியாக உள்ளது. நம்பிக்கைக்குப் பிறகு ஞானம் அடைகிறது. கடவுள் கூறுகிறார்:

يَرْفَعِ ٱللَّهُ ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ مِنكُمْ وَٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ دَرَجَٰتٍ

"உங்களில் ஈமான் கொண்டவர்களும், கல்வி ஞானமுடையவர்களும் நிச்சயமாக அல்லாஹ் பதவிகளை உயர்த்துவான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 58, வசனம் 11)

எனவே, கடவுளை அடைவதற்கான ஒரே வழி (தெய்வீக பிரசன்னத்தின் நிலையில்) ஆசைகளை எதிர்ப்பதே என்று நியாயப்படுத்தாமல் இதை உறுதிப்படுத்தியவர், விசுவாசத்தில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களின் அந்தஸ்தை அடைந்தார், மேலும் இந்த [தெய்வீக] இரகசியத்தின் யதார்த்தத்தை அடைந்தவர் நம்பிக்கையுடன் அறிவும் பெற்றவர்களில் ஒருவர். ஈமான் கொண்டோருக்கும், அறிவுடையோருக்கும் அல்லாஹ் நன்மை செய்வதாக வாக்களித்துள்ளான். கடவுள் கூறுகிறார்:

وَكُلًّا وَعَدَ ٱللَّهُ ٱلْحُسْنَىٰ

"அல்லாஹ் இருவருக்கும் நன்மை செய்வதாக வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறான்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 4, வசனம் 95)

தெய்வீக சட்டத்தின் சான்றுகள்: ஆசைகளைக் கைவிடுவது மட்டுமே கடவுளை அடைவதற்கான ஒரே வழி (தெய்வீக பிரசன்னத்தை அடைவது) என்ற உண்மை [தெய்வீக வேதத்தின் வசனங்கள் - குர்ஆன்], நபித்துவ மரபுகள் (*ஹதீஸ்கள்*) மற்றும் கற்றறிந்த அறிஞர்களின் கூற்றுகள் மூலம் சான்றளிக்கப்பட்டுள்ளது. கடவுள் கூறுகிறார்:

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ وَنَهَى ٱلنَّفْسَ عَنِ ٱلْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

فَإِنَّ ٱلْجَنَّةَ هِىَ ٱلْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾

"ஒருவன் தன் இறைவன் முன்னிலையில் நிற்பதுக்கு பயந்து, கீழ்த்தரமான ஆசைகளிலிருந்தும், பிடிவாதமான தவறான முட்டாள்தனங்களிலிருந்தும் ஆத்மாவைத் தடுத்து நிறுத்துபவன்.*ஹவா*), அத்தகையவரின் இறுதி உறைவிடம் சொர்க்கமாக இருக்கும்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 79, வசனங்கள் 40-41)

أُوْلَٰٓئِكَ ٱلَّذِينَ ٱمْتَحَنَ ٱللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَىٰ

"இவர்களுடைய இருதயங்களை தேவன் பக்தியுடனும், பயத்துடனும், பயத்திற்காகவும் தூய்மைப்படுத்தியிருக்கிறார்.*தக்வா*)." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 49, வசனம் 3)

அதன் விளக்கம் என்னவென்றால், கடவுள் அவர்களின் இருதயங்களிலிருந்து ஆசைகள் மீதான அன்பை கீழ்த்தரத்திலிருந்து அகற்றிவிட்டார். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

المؤمن بين خمس شدائد، مؤمن يحسده، ومنافق يبغضه، وكافر يقاتله، وشيطان يضله، ونفس تنازعه

"ஒரு விசுவாசி ஐந்து கஷ்டங்களின் நடுவில் இருக்கிறான்: மற்றொரு விசுவாசி ஒருவரைப் பார்த்து பொறாமைப்படுகிறான், நயவஞ்சகன் ஒருவரிடம் பகைமையைக் கொண்டிருக்கிறான், முஃமினி ஒருவருக்கு எதிராக சண்டையிடுகிறான், ஷைத்தான் ஒருவனை வழிதவறுகிறான், ஆத்மா (*நாஃப்ஸ்)* ஒருவருடன் தகராறு செய்கிறான்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் தொகுப்பு மகரிம் அல்-இக்லாக்* அனஸ் (அன்ஸின் அதிகாரம்)

இந்த தீர்க்கதரிசன மரபு சுயம் ஒரு சர்ச்சைக்குரிய வாதிடும் எதிரி என்றும், அதற்கு எதிரான [ஆன்மீக] போராட்டம் அவசியம் என்றும் தெரிவிக்கிறது. ஒரு நல்லுக்கதையின் படி, அல்லாஹ் தாவீது நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு வஹீ அறிவித்தான்: "தாவீதே! உங்கள் தோழர்களை கீழ்மட்டத்திலிருந்து ஆசைகளை எளிதாக்கி விடுங்கள், ஏனெனில் அத்தகைய இதயங்களின் புத்திகள் ஆசைகளுடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளன, மேலும் அவை (இதயங்கள்) என்னுடன்

இணைக்கப்பட்டுள்ளன. இயேசு (ஸல்) அவர்கள், "எதிர்காலத்திற்காக வாக்குப்பண்ணப்பட்ட காரியங்களுக்காக (வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால்) தற்போதைய ஆசைகளையும் இச்சைகளையும் விட்டு வெளியேறுபவனுக்கு நற்செய்தி உண்டாவதாக". அவர் மேலும் கூறினார்:

المجاهد من جاهد نفسه في طاعة الله عز وجل

"[கடவுளின் பாதையில்] ஒரு ஸ்ட்ரைவர் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிவதன் மூலம், கீழ்த்தரமான சுயத்திற்கு எதிராக [ஆன்மீக] போராட்டத்தை செய்கிறார் [மற்றும் அதன் ஆசைகளுக்கு] எதிராக". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* ஃபதலா பின் ஸயீத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் *திர்மிதி, இப்னு மாஜா ஆகிய நூல்களை* சேகரிக்கிறது.

புனிதர்கள் மற்றும் ஞானவாதிகளின் கூற்றுகள்: சுஃப்யான் அல்-தௌரி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்: "சுயத்தை குணப்படுத்துவதை விட கடினமான எந்த மருந்தையும் நான் காணவில்லை. சுயம் சில நேரங்களில் நன்மை பயக்கும், சில நேரங்களில் தீங்கு விளைவிக்கும் ". அபூ அல்-அப்பாஸ் முசாலி (ரலி) அவர்கள் தனக்குத்தானே இவ்வாறு கூறுவார்: "நீங்கள் இளவரசர்களைப் போல உலகை அனுபவிக்கவில்லை, ஒரு வழிபாட்டாளரைப் போல ஆன்மீகப் போராட்டம் நடத்துவதில்லை. சொர்க்கத்திற்கும் நரகத்திற்கும் இடையில் என்னைச் சிறையில் அடைப்பீர்களா? உனக்கு வெட்கமில்லையா?" ஹசன் அல்-பஸ்ரி (ரலி) கூறினார்: "ஒரு காட்டு குதிரையுடன் ஒப்பிடும்போது, சுயத்திற்கு ஒரு குதிரை அதிகம் தேவைப்படுகிறது [ஏனெனில் அது ஒரு காட்டு அடக்கப்படாத குதிரையை விட அதிகமாக ஓடுகிறது]". யஹ்யா பின் முஆத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் வாளைக் கொண்டு சுயத்திற்கு எதிராக போராடுங்கள், அந்த வாள் என்னவென்றால், ஒருவர் குறைவாக சாப்பிடுகிறார், குறைவாக தூங்குகிறார், தேவைப்படும்போது மட்டுமே பேசுகிறார், மக்களிடமிருந்து பெறப்படும் கஷ்டங்களை பொறுமையாக இருங்கள். குறைவாக சாப்பிடுவதன் மூலம் ஆசைகள் மற்றும் காமங்கள் முடிவுக்கு வருகின்றன, குறைவாக தூங்குவது ஒருவரின் நோக்கங்களில் தூய்மையைக் கொண்டுவருகிறது, குறைவாகப் பேசுவது சோதனைகள்

மற்றும் இன்னல்களிலிருந்து ஒருவரைக் காப்பாற்றுகிறது, மேலும் மக்களிடமிருந்து பெறப்படும் வலி மற்றும் கஷ்டங்கள் மீது பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பது ஒருவரின் நோக்கத்தையும் இலக்கையும் அடைவதில் வெற்றியை அளிக்கிறது. ஒருவருக்கு மிகவும் கடினமான விஷயம் துன்பம் மற்றும் துன்பங்களின் போது பொறுமையும், துன்ப நேரத்தில் பொறுமையும் ஆகும். எனவே, ஆசைகளும் காமங்களும் ஆத்மாவில் பிறக்கும்போது அல்லது பயனற்ற பேச்சின் இன்பமும் இனிமையும் தீவிரமடையும் போது, அந்த நேரத்தில், குறைந்த தூக்கத்தின் உறையிலிருந்து குறைவாக உண்ணும் வாளை எடுத்து, மௌனத்தின் கைகளால் ஒரு மரண தாக்குதலை ஏற்படுத்த வேண்டும், இதனால் ஆத்மா அதன் ஒடுக்குமுறையிலிருந்து விலகி இருக்க வேண்டும். அதிலிருந்து வரும் உபத்திரவங்கள் குளிர்ந்து, இதயம் சுத்திகரிக்கப்பட்டு ஆசைகள் மற்றும் காமங்களின் அசுத்தத்திலிருந்து சுத்திகரிக்கப்படுகிறது. அத்தகைய சிகிச்சை ஆத்மாவுக்கு செய்யப்பட்டால், அது சுத்திகரிக்கப்பட்டு, சுத்திகரிக்கப்பட்டு, ஒளிரும் மற்றும் இலகுவானதாக மாறும், நீதியின் வயல்கள் அதன் பாதைகளாக இருக்கும், [தெய்வீக] கீழ்ப்படிதலின் பள்ளத்தாக்குகள் அதன் பாதைகளாக இருக்கும், மேலும் அது இந்த வயல்களிலும் பள்ளத்தாக்குகளிலும் சமவெளியில் தடையின்றி ஓடும் குதிரையைப் போல ஓடும் அல்லது தோட்டத்தில் ஒரு ராஜாவைப் போல உலாவும்".

யஹ்யா பின் முஆத் (ரலி) அவர்களும் கூறுவார்: "மனிதனுக்கு மூன்று பகைவர்கள் உள்ளனர்: உலகம், ஷைத்தான் மற்றும் சுயம். விலகல் மூலம் உலகத்திலிருந்து (அல்லது உலகத்தன்மை) உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள், சாத்தானை எதிர்ப்பதன் மூலம் அதன் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துங்கள் [மற்றும் அதன் பிரசங்கம் மற்றும் வற்புறுத்தல்கள்], மற்றும் ஆசைகளையும் காமங்களையும் கைவிடுவதன் மூலம் சுயத்தை அடிமைப்படுத்துங்கள் ". ஒரு ஞானமுள்ள ஆவிக்குரிய வழிகாட்டி இவ்வாறு கூறினார்: "தன்னால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டவன் காமங்களின் கைதி, ஒருவனுடைய கால்கள் ஆசைகளால் பிணைக்கப்படுகின்றன, ஒருவன் இனி புத்தியால் வழிநடத்தப்படுவதில்லை, அவர்கள் (ஆசைகளும் காமங்களும்) ஒருவரைப் பிடித்து, அவர்கள் விரும்பும் இடத்தை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள், இதயத்திற்கு எந்த நன்மையும் அளிக்க

முடியாது. அறிவும் ஞானமும் உள்ள அனைத்து மக்களும் மறுமை வாழ்க்கையின் (அதாவது சொர்க்கம்) ஆசீர்வாதங்களை இந்த உலகத்தின் [பொருள்] ஆசீர்வாதங்களிலிருந்து விடைபெறாமல் அடைய முடியாது என்பதை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள் [இந்த உலகத்தின் பொருளற்ற (ஆன்மீக) ஆசீர்வாதங்கள் இந்த உலகத்திலிருந்து அல்ல]". அபூ யஹ்யா வராக் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆசைகள் மற்றும் இச்சைகளில் ஈடுபடுவதன் மூலம் உறுப்புகளை மகிழ்விக்கிறவன், இதயத்தின் பூமியில் வெட்கத்தின் விதைகளை விதைக்கப்படுகிறான்". வஹைப் இப்னு அல்-வார்த் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ரொட்டியைத் தவிர வேறு எதுவும் கீழ்த்தரமானவர்களின் ஆசைகளிலிருந்து வருகிறது". மேலும், "இந்த உலகத்தின் ஆசைகளையும் இச்சைகளையும் நேசிக்கிறவன் மறுவாழ்வின் அவமானத்திற்கு ஆயத்தமாயிருக்க வேண்டும்" என்று அவர் மேலும் சொன்னார். நபி யூஸுஃப் (ஸல்) அவர்கள் எகிப்தின் பொக்கிஷங்களுக்கு பொறுப்பானவர்களாக நியமிக்கப்பட்டபோது, அவர் எகிப்தின் பன்னிரண்டாயிரம் மேட்டுக்குடியினரைக் கொண்ட ஒரு அற்புதமான ஊர்வலத்தை ஒரு பாதையில் வழிநடத்தினார், பின்னர் ஜுலைகா (எகிப்தின் அமைச்சரின் மனைவி) அவர் இளைஞராக இருந்தபோது நபி ஜோசப் (ஸல்) அவர்களை காதலித்தார், பின்னர் அவர் பல தசாப்தங்களாக சிறைவாசத்திற்குப் பிறகு அவரை மணந்தார். விடுதலை செய்யப்பட்டு, எகிப்தின் பொக்கிஷங்களின் பொறுப்பாளராக நியமிக்கப்பட்டது) அவரிடம், "யோசேப்பே! பேராசை மற்றும் ஆசைகள் மன்னர்களை அடிமைகளாக ஆக்கின, பொறுமையும் பக்தியும், பக்தியும், பயபக்தியும், கடவுளின் மீதான பயமும் *(தக்வா)* அரசர்களை அடிமைகளாக்கின". நபி யூஸுஃப் (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்வின் பின்வரும் கூற்றின்படி இது உண்மை என்று கூறினார்கள்:

إِنَّهُۥ مَن يَتَّقِ وَيَصۡبِرۡ فَإِنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجۡرَ ٱلۡمُحۡسِنِينَ

"எவர் பயபக்தியுடனும், பயபக்தியுடனும் அல்லாஹ்வுக்கு பயபக்தியுடனும் இருந்து பாவங்களைத் தவிர்த்து, பொறுமையுடன் நடந்து கொள்கிறாரோ, இத்தகைய நன்மை செய்வோருக்கு அல்லாஹ் (அவற்றை) வீணாக்க வைக்க மாட்டான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 12, வசனம் 90)

ஜுனைத் பாக்தாதி (ரலி) கூறினார்: "ஒரு நாள் இரவு நான் விழித்திருந்தேன், தொழுகையில் ஈடுபட முயற்சித்தேன், ஆனால் நான் பழகிய [உள்] இன்பத்தை என்னால் அடைய முடியவில்லை. நான் தூங்க முயற்சித்தேன், ஆனால் முடியவில்லை, எழுந்து உட்கார முயற்சித்தேன், ஆனால் முடியவில்லை. இதனால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்ட நான் வெளியே வந்தபோது, போர்வையில் போர்த்தப்பட்ட ஒரு மனிதன் சாலையின் ஓரத்தில் கிடப்பதைக் கண்டேன். என் காலடிச் சத்தத்தைக் கேட்டதும், அவர் என்னை அவரிடம் வரச் சொன்னார். நான் அவரிடம், 'உங்கள் வருகையைப் பற்றி நீங்கள் எனக்குத் தெரிவிக்கவில்லை!' 'உன் இருதயத்தை என்னிடம் திருப்பும்படி கடவுளிடம் ஜெபித்தேன்' என்று அவர் சொன்னார். நான் சொன்னேன்: 'கடவுள் உங்கள் ஜெபத்தைக் கேட்டார், இப்போது [இங்கே வருவதற்கான உங்கள் நோக்கத்தை என்னிடம் சொல்லுங்கள்'. அவர் கூறினார்: "அபூ அல் காசிம்! சொல்லுங்கள், [கீழ்த்தரமான] ஆத்மாவுக்கு என்ன மருந்து?" நான் சொன்னேன்: 'ஒருவன் தன் ஆசைகளை எதிர்க்கும்போது, அதனால் சுயம் வலியையும் சித்திரவதையையும் உணர்கிறது, ஆனால் இதுதான் அதற்கான மருந்து மற்றும் மருந்து'. அவர் கூறினார்: "ஆனே! கேளுங்கள்! நான் உங்களுக்கு ஏழு முறை பதில் சொன்னேன், ஆனால் நீங்கள் நான் சொல்வதைக் கேட்கவில்லை. இப்போது ஜுனைத் அதே விஷயத்தை கண்டுபிடித்து வருகிறார். நீங்கள் அவருக்குச் செவிசாய்க்க மாட்டீர்களா?" யாரோ ஒருவர் உமர் பின் அப்துல் அஜீஸ் (ரலி) அவர்களிடம், "நான் எப்போது பேச வேண்டும்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், "அமைதியாக இருக்க வேண்டும் என்ற ஆசை உனக்கு இருக்கும்போது". அவர் கேட்டார்: "நான் எப்போது அமைதியாக இருக்க வேண்டும்?" அதற்கு அவர், "நீங்கள் பேச விரும்பும் போது" என்று கூறினார். அலி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: எவர் சொர்க்கத்திற்குச் செல்ல விரும்புகிறாரோ அவர் இவ்வுலகத்தில் ஆசைகளை விட்டு விலகி இருக்கட்டும். மாலிக் பின் தீனார் (ரலி) அவர்கள் சந்தைக்குச் செல்வது வழக்கம், அவர் ஒரு நல்ல விஷயத்தைக் கண்டு, அதை வாங்குவதில் அவரது இதயம் சாய்ந்தால், அவர் தனது சுயத்திற்கு ஆறுதல் அளித்து, பொறுமையாக இருக்குமாறு அறிவுறுத்தினார், மேலும் கூறுவார்: "நான் அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியம் செய்கிறேன்! உமது மகத்துவம் மற்றும் மகத்துவத்தின் காரணமாக நான் உன்னை அதிலிருந்து தடை செய்கிறேன் [உன்னத ஆன்மீக உயரங்களை ஏறுவதற்கான உங்களிடம் உள்ள ஆற்றல் காரணமாக]".

அறிஞர்களின் ஒருமித்த முடிவு: அனைத்து கற்றறிந்த அறிஞர்களும் ஞானமுள்ளவர்களும் மறுமையில் நித்திய மகிழ்ச்சியையும் முடிவற்ற

வெற்றியையும் (சாதா) அடைய ஒரே ஒரு வழி மட்டுமே உள்ளது என்றும், அது பிடிவாதமான தவறான தலை முட்டாள்தனத்திலிருந்து சுயத்தை விலக்கி வைப்பது (ஹவா - எல்லாவற்றிலும் சரியானது என்று அகங்காரம் மற்றும் சுய ஏமாற்று நம்பிக்கை) மற்றும் பேராசை மற்றும் ஆசைகள் மற்றும் ஆசைகளைப் பின்பற்றுவதைத் தடுப்பது மற்றும் குறைந்த சுயம். இந்த விஷயத்தில், இந்த முடிவை நம்புவதும் அதன்படி செயல்படுவதும் கட்டாயமாகும். ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் விளைவும் சுருக்கமும் என்னவெனில், கல்லறையில் ஒருவருடன் செல்லாத ஆடை, திருமணம், உண்ணுதல், குடித்தல், வசிப்பிடம் போன்ற வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாத விஷயங்களை மட்டுமே ஆத்மா சாதகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறது. இந்த பொருட்களின் தேவையான அளவை மீறுவது என்பது ஒருவர் இந்த விஷயங்களை நேசிக்கிறார் மற்றும் மரணத்திற்குப் பிறகு, உலகிற்கு திரும்ப விரும்புவார் என்று அர்த்தம், மறுமையின் பிரதிபலன் மற்றும் வெகுமதியில் எந்தப் பங்கும் இல்லாத நபர் மட்டுமே இந்த உலகத்திற்கு திரும்ப விரும்ப முடியும். இந்த உலகத்தின் தோழமை ஒரு நோயாகும், இந்த நோயிலிருந்து விடுபட ஒரே ஒரு வழி மட்டுமே உள்ளது, அது ஒருவரின் இதயம் கடவுளின் அன்பு, ஞானம், நினைவு மற்றும் சிந்தனையில் முழுமையாக ஈடுபடுகிறது, மேலும் ஒருவன் உலக விஷயங்களில் (வழிமுறைகள்) திருப்தி அடைகிறான், அவை இந்த இன்பத்தில் தடையாக மாறாத அளவிற்கு மட்டுமே. இந்த நிலை அல்லாஹ்வின் அருளாலும், ஆசீர்வாதத்தாலும், அவர் வழங்கிய வல்லமை மற்றும் வலிமையினாலும் மட்டுமே நிகழ்கிறது.

நான்கு வகையான மக்கள்: இந்த உண்மையான ஆன்மீக பயிற்சியை அடைய முடியாதவர்கள் நிச்சயமாக அதை நெருங்க முயற்சிக்க வேண்டும். இந்த விஷயத்தில், நான்கு வகையான மக்கள் உள்ளனர். மனிதர்களில் அவர்களுடைய இருதயங்கள் அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வதில் (முழுமையாக) மூழ்கி விடுகின்றன. பொருளாதாரத் தேவை தவிர்த்து, அவர்களின் கவனம் உலகத்தின் மீது இல்லை. இந்த மக்கள் *சித்தீகீன்* (ஞானவாதிகள் அல்லது சத்தியத்தில் அர்ப்பணிப்புள்ளவர்கள் என்றும் அழைக்கப்படும் தீர்க்கதரிசிகளுக்குப் பிறகு இரண்டாவது மிக உயர்ந்த வகை மக்கள், ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் விளைவாக தெய்வீக ஞானம், நட்பு மற்றும் கடவுளின் நெருக்கத்தை அடைந்துள்ளனர்). இந்த [உயர்ந்த ஆன்மீக] அந்தஸ்து ஒரு உயர்ந்த நீண்ட ஆன்மீகப் போராட்டம் மற்றும் நீண்ட காலத்திற்கு ஆசைகளையும் காமங்களையும் கைவிட்ட பின்னரே அடையப்படுகிறது. இரண்டாவது வகை உலகின் ஒவ்வொரு கணமும் இதயம் மூழ்கியவர்களை உள்ளடக்கியது (உலகம் அல்லது

பௌதிக இருப்பு). அவர்கள் கடவுளை நினைவு கூர்ந்தாலும், அது நாவில் மட்டுமே உள்ளது, இதயத்திற்கும் அதற்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை. அவர்கள் அழிவை நோக்கிச் செல்பவர்களின் பிரிவில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர் [அவர்கள் நித்திய வாழ்க்கைக்காக வேலை செய்யாததால், அவர்களின் கவனம் முற்றிலும் இந்த உலகத்தின் பொருள் வாழ்க்கையில் இருந்தது]. மூன்றாவது வகை நபர்கள் *தீன்* (கடவுள் அல்லது தெய்வீக வழிகாட்டுதலுக்கான பாதை) மற்றும் உலகம் ஆகிய *இரண்டிலும் ஈடுபட்டுள்ளவர்களை உள்ளடக்கியது, ஆனால் தீன்* இதயத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. அவர்கள் தெய்வீக தண்டனையைப் பெறுவார்கள், ஆனால் இதயத்தின் மீது தெய்வீக அக்கறைகள் ஆதிக்கம் செலுத்தும் அளவிற்கு ஏற்ப விரைவில் அதிலிருந்து விடுபடுவார்கள். நான்காவது வகை மக்கள் தீன் (கடவுளை நோக்கிய பாதை) மற்றும் உலகம் இரண்டிலும் ஈடுபட்டுள்ளவர்களை உள்ளடக்கியது, ஆனால் அவர்களின் இதயத்தில் உலக அக்கறைகள் தெய்வீக அக்கறைகளில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. இந்த மக்கள் ஒப்பீட்டளவில் நீண்ட காலத்திற்கு தெய்வீக தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்படுவார்கள், ஆனால் இறுதியில் அதை எதிர்கொண்ட பிறகு அதிலிருந்து வெளியே வருவார்கள், ஏனெனில் உலகம் அவர்களின் இதயங்களில் ஆதிக்கம் செலுத்தினாலும், அவர்கள் தீன் (கடவுளை நோக்கிய பாதை அல்லது தெய்வீக வழிகாட்டல்) இழக்கப்படவில்லை. தெய்வீக நினைவின் சக்தியே அவர்களின் இரட்சிப்பின் ஆதாரமாக இருக்கும்.

அனுமதிக்கப்பட்ட விஷயங்களிலிருந்து இன்பங்கள்:

அனுமதிக்கப்பட்ட விஷயங்களிலிருந்து இன்பத்தைப் பெறுவது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கது என்றும், அது கடவுளிடமிருந்து தூரத்தை ஏற்படுத்தாது என்றும் சிலர் நினைக்கிறார்கள். அவர்களின் இந்த எண்ணம் தவறானது. உலகத்தின் மீதான அன்பை எல்லா பாவங்களுக்கும் வேர் என்று வர்ணித்தவர்களுக்கும், இந்த அன்பில் எல்லா நல்ல செயல்களும் வீணாகி விடுபவர்களுக்கு உண்மை [அல்லது விஷயத்தின் உண்மை] வெளிப்படுத்தப்பட்டது. ஒருவரின் தேவைக்கு அதிகமாக அனுமதிக்கப்பட்ட பொருட்களை வைத்திருப்பது, அது அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், உலகத்தன்மையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் சிருஷ்டிகரிடமிருந்து ஒருவரை விலக்குகிறது. இப்ராஹிம் அல்-கவாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருமுறை நான் லிக்காம் மலையில் வசித்து கொண்டிருந்தேன், ஒரு மரத்தில் மாதுளை பழங்களைக் கண்டேன். நான் அதை சாப்பிட விரும்பினேன், எனவே நான் மரத்திலிருந்து ஒன்றைப் பறித்தேன், நான் அதை சாப்பிட்டபோது, அது

புளிப்பாக இருந்தது. நான் அதை தூக்கி எறிந்துவிட்டு என் வழியில் சென்றேன். பாதையில் கிடந்த ஒரு மனிதனை தேனீக்கள் பலமுறை குத்துவதைக் கண்டேன். அவர் என்னை அழைத்தார்: "இப்ராஹீமே! நான் ஆச்சரியத்துடன் பதிலளித்தேன்: 'நீங்கள் யார், நீங்கள் என்னை எப்படி அறிவீர்கள்?' அவர் கூறினார்: 'கடவுளை அறிந்தவன் (தெய்வீக ஞானம் கொண்டவன்), அத்தகையவரிடமிருந்து எதுவும் மறைக்கப்படுவதில்லை'. நான் சொன்னேன்: 'நீங்கள் ஒரு தெய்வீக துறவி. உனக்காக தேனீக்களையும் அவற்றால் ஏற்படும் வேதனைகளையும் அகற்ற வேண்டும் என்று நீ ஏன் கடவுளிடம் பிரார்த்தனை செய்யக் கூடாது? அதற்கு அவர், 'நீங்களும் ஒரு தெய்வீக துறவிதான். மாதுளை பழத்தின் ஆசையை உங்கள் இருதயத்திலிருந்து அகற்றும்படி நீங்கள் ஏன் கடவுளிடம் பிரார்த்தனை செய்யவில்லை? தேனீக்களின் வலி இந்த உலகத்தில் மட்டுமே உள்ளது. ஆசைகளாலும் இச்சைகளாலும் உண்டாகும் துன்பங்கள் இறந்த பிறகும் உங்களை விட்டு விலகாது'. அதற்கு பதிலளிக்க முடியாமல் நான் தொடர்ந்தேன் ". சாரி அல்-சகாத்தி (ரலி) கூறினார்கள்: "நாற்பது ஆண்டுகளாக, பேரீச்சம் பழத்தில் ரொட்டியை நனைத்து சாப்பிட என் இதயம் விரும்புகிறது, ஆனால் இந்த ஆலோசனையை நான் என் இதயத்திலிருந்து ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை".

அனுமதிக்கப்பட்ட விஷயங்களிலிருந்து விலகி இருத்தல்:

அனுமதிக்கப்பட்ட விஷயங்களின் இன்பங்களில் ஈடுபடுவதைத் தடுக்கும் வரை சுயத்தை சீர்திருத்துவது சாத்தியமில்லை. ஏனென்றால், ஒருவர் அனுமதிக்கப்பட்ட விஷயங்களின் இன்பங்களை மீறுவதற்கும், அனுமதிக்க முடியாத விஷயங்களில் ஈடுபடுவதற்கும் பொறுப்பானவர். உதாரணமாக, ஒருவரின் நாக்கு பின்வாங்கும் மற்றும் பயனற்ற பேச்சில் ஈடுபடக்கூடாது என்று ஒருவர் விரும்பினால், ஒருவர் தெய்வீக நினைவு மற்றும் ஆன்மீகத் தேவைகள் தொடர்பான விஷயங்களை மட்டுமே உச்சரிக்க வேண்டும். மீதமுள்ள விஷயங்களில் ஒருவர் மௌனத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும், அவை அனுமதிக்கப்பட்டவை (முபா) என்றாலும், பேச்சு (பேசுதல்) முடிவுக்கு வந்து, நாக்கு உண்மையுடன் பழகும் வரை (ஒழுக்கம், அறநெறி மற்றும் நேர்மையைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம் வார்த்தைகளை உச்சரிப்பதில் உணர்திறன்). இந்த விஷயத்தில், பேசுவது கூட [தெய்வீக] வழிபாட்டாக மாறும் மற்றும் மௌனமும் வழிபாட்டாக மாறும். கண்ணின் நிலையும் இதுதான். ஒவ்வொரு நல்ல விஷயத்தையும் பார்க்கப் பழகிவிட்டால், என்றாவது ஒரு நாள் அது கெட்ட ஒன்றைப் பார்க்கும். ஏனென்றால், சட்டபூர்வமான மற்றும் அனுமதிக்கப்பட்டவற்றுக்கான காமத்தை ஏற்படுத்தும் விஷயம்,

தடைசெய்யப்பட்ட மற்றும் தவறான ஆசையை உருவாக்குகிறது. இந்த விஷயத்தில், காமம் ஒன்றாகும், அதை தடை செய்யப்பட்டதிலிருந்து தடுப்பது கடமையாகிறது (*ஹராம்).* ஒருவர் தேவையானவற்றை மட்டுமே திருப்திப்படுத்தப் பழகவில்லை என்றால், காமம் ஒருவரை மூழ்கடித்துவிடும், ஆரம்பத்தில் அனுமதிக்கப்பட்ட காமத்துடன் தொடர்புடைய இந்த காமம் அதன் எல்லையை மீறி தடைசெய்யப்பட்ட (*ஹராம்) ஐ அடையும்.* இது அனுமதிக்கப்பட்ட (முபா) தீங்குகளில் மிகக் குறைவு, மேலும் பல தீங்குகளும் உள்ளன. இந்த தீங்குகளில் ஒன்று, ஆத்மா (*நஃப்ஸ்) உலக* இன்பங்களால் மகிழ்ச்சியடைகிறது, அது தனக்கென அமைதியையும் அமைதியையும் தேடுகிறது, மேலும் அவற்றின் (அதாவது உலக இன்பங்களில்) போதையில் மிகவும் போதையடைகிறான், ஒருவன் தன்னை மறந்து தன்னை மறந்து விடுகிறான். இந்த மகிழ்ச்சி மற்றும் அதன் விளைவாக ஏற்படும் போதை, ஒரு ஆபத்தான விஷமாகும், இது ஒருவரின் நரம்புகள் மற்றும் இருப்பு அனைத்திலும் பரவுகிறது மற்றும் ஒருவரின் இதயத்திலிருந்து கடவுளின் நினைவு, பிந்தைய வாழ்க்கையின் பொறுப்புணர்வு பற்றிய பயம் மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பு நாளின் கொடூரமான நிகழ்வுகளை நீக்குகிறது. இந்த நிலை "இதயத்தின் மரணம்" என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

ஆத்மாவை ஒழுங்குபடுத்துதல்: இதயத்தில் சிலர் தங்கள் இதயங்களை சோதித்துப் பார்த்தனர், உலக இன்பங்களில் தங்கள் மகிழ்ச்சியில், இதயங்கள் கலகக்காரனாகவும், [தெய்வீக வழிகாட்டுதலுக்கு] கீழ்ப்படியாதவர்களாகவும், தெய்வீக நினைவிலிருந்து விலகிச் செல்வதையும் கண்டறிந்தனர், அதே நேரத்தில் அவர்கள் கீழ்ப்படிதலுடனும், மெல்லிய நிலையுடனும், தெய்வீக நினைவுடனும் நகர்ந்துள்ளனர். இதிலிருந்து [உலக வெளிப்புற] இன்பத்தின் வழிகளிலிருந்து [உணவு, பானம், உடை, செல்வம், புகழ், சமூக வாழ்க்கை, பொருள்முதல்வாதம், வெளிப்படையான நுகர்வு போன்றவை] நிரந்தர துக்கம் மற்றும் தொலைதூரத்தின் நிலை இரட்சிப்பின் காரணம் என்று அவர்கள் முடிவு செய்தனர். எனவே, *அவர்கள் அனுமதிக்கப்பட்டாலும் (ஹலால்*) அல்லது தடைசெய்யப்பட்டாலும் (*ஹராம்)* அனைத்து வகையான காமங்கள் மற்றும் ஆசைகளுடன் பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்க தங்கள் *சுயத்தை (நுஃபுஸ்) பழக்கப்படுத்தினர்.* அனுமதிக்கப்பட்ட ஆசைகளுக்கு [தெய்வீக] பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் அனுமதிக்கப்படாத ஆசைகளுக்கு [தெய்வீக] பழிவாங்கல் இருக்கும் என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர், மேலும் சந்தேகத்திற்குரிய ஆசைகள் [அனுமதிக்கப்பட்ட மற்றும் அனுமதிக்கப்படாதவற்றுக்கு இடையில் ஒரு சாம்பல் பகுதியில் உள்ளன]

கண்டனத்திற்கு ஒரு காரணமாக இருக்கும். பழிவாங்குதல் என்பது ஒரு வெளிப்படையான பழிவாங்கலாகும், அதே நேரத்தில் பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் கண்டனம் ஆகியவை பழிவாங்கும் வடிவங்களாகும் [அவை மறைக்கப்பட்டுள்ளன]. இந்த சுத்திகரிக்கப்பட்ட ஆத்மாக்கள் அனுமதிக்கப்பட்டவர்களிடமிருந்து கூட விலகி இருப்பதன் மூலம் பொறுப்புக்கூறலின் [தெய்வீக] பழிவாங்கலிலிருந்து தங்கள் சுயங்களைக் காப்பாற்ற முயன்றனர், மேலும் ஆசைகளின் சிறைவாசம் மற்றும் பிடியில் இருந்து தங்கள் சுயங்களை விடுவித்தனர், இதனால் இரு உலகங்களின் நித்திய விடுதலையையும் ஆதிக்கத்தையும் தங்களுக்கு வழங்கினர் (இது மற்றும் இதற்குப் பிறகு வரும்). அவர்கள் உள் அமைதி, திருப்தி மற்றும் தெய்வீக நினைவுடன் பழகுதல் ஆகியவற்றைக் கண்டனர், மேலும் தங்கள் சுயங்களை [தெய்வீக] கீழ்ப்படிதலுக்கு உட்படுத்துவதற்காக, அவர்கள் ஒரு பருந்துடன் செய்யப்படுவதைப் போலவே தங்கள் சுயங்களைக் கையாண்டனர். அதாவது, ஒரு பருந்து ஆரம்பத்தில் ஒரு இருண்ட அறையில் வைக்கப்படுகிறது மற்றும் அதன் கண்கள் தைக்கப்படுகின்றன, இதனால் அது காற்றில் பறக்கப் பழகிக்கொள்ளாது. பின்னர் அது தனது எஜமானருக்கு இறைச்சி ஊட்டுவதன் மூலம் அதன் எஜமானருடன் பழக்கப்படுத்தப்படுகிறது, இதனால் அது தனது எஜமானரை அடையாளம் காணத் தொடங்குகிறது மற்றும் அது அழைக்கப்படும்போது ஒருவரை நோக்கி ஓடுகிறது. இதேபோல் சுயத்தின் நிலை (*நாஃப்ஸ்).* தேவையற்ற பேச்சைக் கேட்பது, தேவையற்ற விஷயங்களைக் கேட்பது, தேவையற்ற விஷயங்களைக் காண்பது, நாக்கு தேவையற்ற வார்த்தைகளை உச்சரிப்பது மற்றும் அவற்றிலிருந்து [உறுப்புகளை] பாதுகாப்பது போன்ற தனிமை மற்றும் தவிர்ப்பு ஆகியவற்றின் மூலம் தனிமை மற்றும் தவிர்ப்பு ஆகியவற்றின் மூலம் அந்த [தவறான] பழக்கங்களை மறக்காமல் ஆத்மா தனது இறைவனுக்கு (கடவுள்) பழக்கப்படுத்துவதில்லை. இந்த நிலையைக் கடந்து சென்ற பிறகு, தெய்வீக நினைவு மற்றும் மகிமையின் ஊட்டத்தால் ஆத்மா வளர்க்கப்படுகிறது, இதனால் அது தனது இறைவனுடனும் உரிமையாளருடனும் ஈர்க்கப்பட்டு பழக்கமடைகிறது, மேலும் உலக சிக்கல்கள் மற்றும் பற்றுகள் அனைத்தும் துண்டிக்கப்படுகின்றன. இது ஆன்மீக பயணியின் (முரீத்) சுயத்திற்கு கடினமானது, ஆனால் இடைவிடாத ஆன்மீக முயற்சிகள் மூலம் அது அவர்களுடன் பழகும்போது, அதே தனிமை சுயத்திற்கு அதன் இன்பத்தை வழங்குகிறது, அதே பற்றற்றது அதன் கவர்ச்சிக்கு [மற்றும் செறிவூட்டல்] ஆதாரத்தை வழங்குகிறது. இந்த விஷயத்தில், ஆன்மீக பயணி பாலால் குடிக்கப்பட்ட ஒரு குழந்தையைப் போன்றவர். முதலில், குழந்தை பால்

பற்றாக்குறையால் நிறைய அழுகிறது, ஏனெனில் இரண்டு ஆண்டுகளாக பால் மட்டுமே உணவாக இருந்தது, இப்போது திடீரென்று, குழந்தை அதை இழந்துவிட்டது. அதனால்தான், குழந்தை அழுகிறது, வலிப்பு ஏற்படுகிறது, எதையும் சாப்பிடவோ குடிக்கவோ இல்லை, ஆனால் பால் பற்றிய எண்ணம் கூட இல்லாத வரை படிப்படியாக மற்ற ஊட்டச்சத்துக்களை எடுத்துக்கொள்ளத் தொடங்குகிறது. குழந்தை வெறுத்த உணவு ஏற்றுக்கொள்ளத் தொடங்குகிறது.

சவாரி செய்யும் விலங்கின் நிலையும் இதுதான். ஆரம்பத்தில், சேணத்தை கட்டுவது, கடிவாளத்தை இறுக்குவது மற்றும் அதை ஏற்றுவது மிகவும் கடினம். சவாரி செய்யும் விலங்கு அதன் சவாரியை எரிச்சலூட்டுகிறது, ஆனால் சவாரி செய்பவர் அதை புத்திசாலித்தனமாக செய்து, சவாரி கியருக்கு பழக்கப்படுத்தினால், அதன் கிளர்ச்சி கீழ்ப்படிதலாக மாற்றப்படும். ஆரம்பத்தில், இது கைப்பற்றப்பட்டு சங்கிலிகள் மற்றும் கயிறுகளால் கட்டப்படுகிறது, ஆனால் படிப்படியாக அது மிகவும் ஒழுக்கமாக மாறுகிறது, சவாரி அதை எங்கு விட்டு வெளியேறுகிறாரோ, அது கட்டப்பட்டாலும் இல்லாவிட்டாலும் கூட அங்கிருந்து நகராது. பறவைகள் மற்றும் வளர்ப்பு விலங்குகள் ஒழுக்கம் மற்றும் கடிவாளம் போடப்படுவதைப் போலவே, சுயமும் ஒழுக்கமாக உள்ளது. சுயத்தை ஒழுங்குபடுத்துவது என்னவென்றால், அது உலக ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் இன்பங்களுடன் மகிழ்ச்சியிலிருந்து தடுக்கப்படுகிறது, அவற்றைப் பார்ப்பதற்கும் பயன்படுத்துவதற்கும் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது, மேலும் மரணத்திற்குப் பிறகு அதற்கு உதவாத எல்லாவற்றிலிருந்தும் தடுக்கப்படுகிறது, மேலும் மறுமையில் ஒருவருக்கு உதவ முடியாத விஷயங்களை நேசிப்பதில் எந்த பயனும் இல்லை என்று கூறப்படுகிறது. இந்த உலகத்திலிருந்து ஒரு விஷயம் எவ்வளவு பிரியமானதாக இருந்தாலும், நிச்சயமாக அதிலிருந்து ஒரு பிரிவு இருக்கும் என்ற இந்த யதார்த்தத்தை ஆத்மா வளர்த்துக் கொள்ளும்போது, இந்த தற்காலிக மற்றும் தற்காலிக விஷயங்களுடன் இணைவதற்குப் பதிலாக, அது தெய்வீக நினைவு போன்ற நித்திய மற்றும் நிரந்தர விஷயங்களுடன் இணைந்து, கல்லறையில் கூட ஒருவருடன் தங்கியிருக்கும், அதன் கொடூரங்களை அகற்றும். இருப்பினும், சில நாட்கள் பொறுமையைக் கடைப்பிடித்த பிறகு (அதாவது, குறுகிய உலக வாழ்வு) சுயம் இந்த உறுதியை உருவாக்குகிறது. நித்திய வாழ்வுடன் ஒப்பிடுகையில் இவ்வுலக வாழ்க்கை ஒரு சில நாட்களே ஆகும். [ஒருவரின் இறுதி இலக்கில்] தங்கியிருக்கும் நித்திய நிவாரணம் மற்றும் வசதிக்காக சில நாட்கள் பயணத்தின் கஷ்டங்களைத் தாங்கத் தயாராக இல்லாத அல்லது பல

ஆண்டுகளாக அமைதியான வாழ்க்கையை வாழ்வதற்காக சில மாதங்கள் அல்லது ஆண்டுகள் ஒரு புதிய திறமையைக் கற்றுக்கொள்ள தயாராக இருக்கும் எந்த புத்திசாலித்தனமான நபரையும் நாம் காணவில்லை. நித்தியத்துடன் ஒப்பிடுகையில், ஒருவரின் முழு வாழ்நாளுடன் ஒப்பிடும்போது உலக வாழ்க்கை ஒரு நாளைப் போல இல்லை என்பதைக் காணலாம். ஒரு சில நாட்களுக்கு சமமான இந்த வாழ்க்கைக்காக துன்பங்களும், துன்பங்களும், துன்பங்களும் சுமக்கப்படும்போது, அவற்றை ஏன் நித்திய ஜீவனுக்காக தாங்க முடியாது?

ஆன்மீகப் போராட்டம் மற்றும் பயிற்சிகளின் முறை: இந்த முறை ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் தனித்தனியானது, மாறாக ஒவ்வொரு நபருக்கும் ஆன்மீகப் போராட்டம் மற்றும் உடற்பயிற்சிகளின் முறையைப் பற்றி தெரிவிக்கப்படுகிறது என்று சொல்வது மிகவும் சரியானது. இருப்பினும், ஒவ்வொரு நபருக்கும் இது ஒன்றுதான், உலக வழிகளில் இருந்து எது மகிழ்ச்சியை ஏற்படுத்துகிறதோ, அதிலிருந்து (அதாவது, இதயத்தின் உள் பிரிவின் மூலம்) ஒருவர் விலக வேண்டும். உதாரணத்திற்கு, பொருள் உடைமைகள், செல்வம் மற்றும் புகழ் ஆகியவற்றிலிருந்து மகிழ்ச்சியைப் பெறுபவர்கள் தங்கள் இதயத்திலிருந்து தங்கள் அன்பை அகற்ற வேண்டும், தங்கள் இனிமையான பேச்சு மற்றும் அவர்களின் பேச்சுகளின் ஈர்க்கக்கூடிய தன்மையால் மகிழ்ச்சியைப் பெறுபவர்கள் அத்தகைய எண்ணங்களை கைவிட வேண்டும், அரசியல் அதிகாரம், கட்டுப்பாடு, நிர்வாகம், புகழ் மற்றும் ஏராளமான மாணவர்கள் ஆகியவற்றால் மகிழ்ச்சியைப் பெறுபவர்கள் அத்தகைய எண்ணங்களிலிருந்து தங்கள் இதயங்களை பிரிக்க வேண்டும். இந்த விஷயங்களை இழந்ததால் அவர்கள் மகிழ்ச்சியற்றவர்களாகவும், சோகமாகவும் கவலையுடனும் இருந்தால், அத்தகைய நபர்களைப் பற்றி குர்ஆன் பின்வரும் பிரகடனத்தை வெளியிட்டது என்பதை புரிந்து கொள்ளுங்கள்:

وَرَضُوا۟ بِٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَٱطْمَأَنُّوا۟ بِهَا

"இன்னும், அவர்கள் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் முரண்பட்டு, அதில் ஈடுபட்டு விட்டார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 10, வசனம் 7)

இந்த உலக வழிமுறைகள் ஆன்மீக பயணிக்கு (முரீத்) ஆபத்தான விஷமாக செயல்படுகின்றன. ஒருவன் அவர்களிடமிருந்து தன்னைப் பிரித்துக் கொண்டு, மக்களிடமிருந்து தன்னைப் பிரித்த பிறகு தனிமையை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், ஒவ்வொரு கணமும், அது

கடவுளின் நினைவு மற்றும் சிந்தனையில் ஈடுபடும்படி, இந்த [தெய்வீக] நினைவு மற்றும் சிந்தனையில் ஊடுருவும் அனைத்து ஆசைகள், காமங்கள் மற்றும் மறைமுகங்கள் மீது ஒரு கண் வைத்திருக்க வேண்டும். இத்தகைய ஆசைகள், இச்சைகள், குற்றச்சாட்டுகள் ஆகியவற்றை அவற்றின் வேர்களை அகற்றுவதன் மூலம் அகற்ற வேண்டும் அல்லது இந்த மறைமுகங்கள் மற்றும் காமங்கள் தோன்றுவதற்கு வழிவகுக்கும் வழிமுறைகளை ஒழிக்க வேண்டும். ஒருவரின் வாழ்நாள் முழுவதும், ஒருவர் இந்த சுய பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் சிந்தனையைத் தொடர வேண்டும், மேலும் அவற்றை அகற்றுவதற்கும் ஒழிப்பதற்கும் இந்த செயல்முறையை தொடர வேண்டும். [ஆன்மீக] போராட்டம் மற்றும் சுயத்தின் [சுத்திகரிப்பு] முயற்சி மரணத்தில் மட்டுமே முடிவடைகிறது [இந்த ஆன்மீகப் போராட்டத்தைப் பற்றி உண்மையிலேயே அக்கறை கொண்ட ஒரு உண்மையான மற்றும் உறுதியான ஆன்மீக பயணிக்கு, இது அனைத்து எதிர்மறைகள் இல்லாத ஒரு சிறந்த நபராக மாறுவதற்கும், நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றியை விளைவிக்கும் இந்த வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தை அடைவதற்காக அனைத்து நேர்மறைகளுடனும் நிரம்பியிருக்கும்].

நல்ல ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், பண்புகள், உள் மனநிலை மற்றும் குணங்களின் அறிகுறிகள்

சிலர் தங்கள் [உள்] தவறுகளைப் பற்றி அறியாதவர்கள், மேலும் அவர்களின் அற்பமான ஆன்மீகப் போராட்டத்தை தங்கள் [ஆன்மீக] பயணத்தின் கடைசி இலக்காகக் கருதுகிறார்கள், மேலும் ஆபாசத்திலிருந்து விலகி இருப்பதை ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் உச்சமாக கருதுகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் சுயத்தை ஒழுங்குபடுத்திவிட்டதாகவும், தங்கள் ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணம் மற்றும் மனநிலையை நன்றாக மாற்றியுள்ளதாகவும், எந்த [மேற்கொண்ட] ஆன்மீகப் போராட்டமும் தேவையில்லை அல்லது ஆன்மீக பாதையில் எந்த முயற்சியும் தேவையில்லை என்றும் அவர்கள் தவறாக வழிநடத்தும் எண்ணத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். அத்தகையவர்களின் மனநிறைவை அகற்றுவதற்கு, நல்ல ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணம் மற்றும் மனநிலை ஆகியவற்றின் அறிகுறிகளைப் பட்டியலிடுவது கட்டாயமாகும். சுருக்கமாகச் சொன்னால், நல்ல ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் பண்பு மற்றும்

மனநிலை ஆகியவை நம்பிக்கை என்பதையும், கெட்ட ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணம் மற்றும் மனநிலை ஆகியவை பாசாங்குத்தனம் என்பதையும் அவர்கள் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். முஃமின்கள் மற்றும் நயவஞ்சகர்களின் குணங்களை குர்ஆன் பட்டியலிட்டுள்ளது. அவை அனைத்தும் நல்ல அல்லது கெட்ட ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணம் மற்றும் மனநிலை ஆகியவற்றின் முடிவுகள் மற்றும் விளைவுகள். அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுகிறான்:

وَعِبَادُ ٱلرَّحْمَٰنِ ٱلَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى ٱلْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ ٱلْجَٰهِلُونَ قَالُوا۟ سَلَٰمًا ﴿٦٣﴾

وَٱلَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَٰمًا ﴿٦٤﴾

"பூமியில் பணிவுடன் நடமாடுபவர்கள், அறியாமை கொண்ட மக்கள் அவர்களிடம் அறியாமையுடன் பேசும்போது, 'ஸலாமுன்' என்று சொல்கிறார்கள். [அறியாமையையும், தீமையையும் அவர்கள் விலக்கி வைப்பதற்காகவும், தூண்டுதல்களையும், தூண்டுதல்களையும் பின்னுக்குத் தள்ளவும்] மேலும், இவர்கள் தங்கள் இறைவனுக்கு ஸுஜூது செய்தும், நின்றும் இரவைக் கழிப்பவர்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 25, வசனங்கள் 63-64)

இந்த வசனங்கள் அளவுகோல்கள்: ஒருவரின் உள் நிலை சந்தேகத்திற்குரியதாக மாறும் ஒருவர், இந்த வசனங்களின் வெளிச்சத்தில் தன்னை மதிப்பீடு செய்ய வேண்டும். இந்த குணங்கள் இருப்பது நல்ல ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணம் மற்றும் மனநிலை ஆகியவற்றின் அடையாளமாகும், மேலும் அவை இல்லாதது மோசமான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணம் மற்றும் மனநிலை ஆகியவற்றின் அடையாளமாகும். ஒருவருக்கு இந்த குணங்களில் சில இருந்தால், சில இல்லாத குணங்கள் இருந்தால், அவர் தற்போதுள்ளவற்றைப் பாதுகாக்க வேண்டும், இல்லாதவற்றை அடையவும் கற்பிக்கவும் முயற்சிக்க வேண்டும். நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் நம்பிக்கை கொண்ட அடியார்களின் எண்ணற்ற குணங்களைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்கள், மேலும் அவற்றின் மூலம் நல்ல ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணம் மற்றும் மனநிலை ஆகியவற்றின் சிறப்புகளை சுட்டிக்காட்டினார்கள். அவர் ஒருமுறை கூறினார்:

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

لا يؤمن احدكم حتى يحب لاخيه ما يحب لنفسه

"ஒருவன் தன் சகோதரனுக்காக விரும்புவதை விரும்பாதவரை எவரும் முஃமினாக இருக்க முடியாது. (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *சாஹிஹ் புகாரி* மற்றும் *ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* அனஸின் அதிகாரத்தின் பேரில் [கடவுள் அவரைப் பிரியப்படுத்தட்டும்]) [இங்கே "சகோதரர்" என்ற சொல் ஒவ்வொரு மனிதனையும் குறிக்கிறது, இதனால் ஒருவரின் அக்கறையில் முழு மனிதகுலத்தையும் நுழைந்து, ஒருவரின் கவனிப்பு மற்றும் இரக்கத்திற்கு தகுதியானதாக ஆக்குகிறது.]

من كان يؤمن بالله واليوم الآخر فليكرم ضيفه

"எவர் அல்லாஹ்வின் மீதும், மறுமை நாளின் மீதும் ஈமான் கொண்டாரோ அவர் தனது விருந்தினரை கண்ணியப்படுத்தட்டும். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *சாஹிஹ் புகாரி* மற்றும் *ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* அபூ ஷரீஹ் அல்-கஸாயி (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

மற்றொரு பாரம்பரியத்தில், "[கடவுளையும் நியாயத்தீர்ப்பு நாளையும் நம்புகிறவன்] தன் அண்டை வீட்டாரை மதிக்க வேண்டும்" என்று கூறுகிறது. (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஸஹீஹ் புகாரி *மற்றும்* ஸஹீஹ் முஸ்லிம் *ஆகிய நூல்களில் ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் உள்ளன.

மற்றொரு பாரம்பரியத்தில் அது கூறுகிறது:

فليقل خيرا او ليصمت

"எவர் பேசினால் நல்லது பேசட்டும் அல்லது மௌனம் காக்கட்டும்" (என்று கூறினார்). (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *சாஹிஹ் புகாரி* மற்றும் *ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

ஒரு இடத்தில், நல்ல ஒழுக்கம், பழக்கவழக்கம், உள் குணம் மற்றும் மனநிலை (*இக்லாக்) கொண்ட ஒரு நபரை ஒரு* விசுவாசியாக அறிவித்தார். அவர் கூறினார்:

أكمل المؤمنين ايمانا احسنهم اخلاقا

"விசுவாசிகளில், நல்ல ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணம்

மற்றும் மனப்பான்மை ஆகியவற்றில் சிறந்தவர் நம்பிக்கையில் மிகவும் பரிபூரணமானவர் (*இக்லாக்*)."

அவர் ஒருமுறை கூறினார்:

اذا رأيتم المؤمن صموتا وقورا فادنوا منه فانه يلقى الحكمة

"ஒரு விசுவாசியை அமைதியாகவும் கண்ணியமாகவும் நீங்கள் காண்கிறீர்கள் என்றால், அத்தகையவரிடம் நெருங்கி வாருங்கள், ஏனென்றால் ஒருவர் ஞானத்தில் போதிக்கப்படுகிறார்." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் தொகுப்பு இப்னு மாஜாஹ்* அபூ கலாத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தில்

அவர் கூறினார்:

من سرته حسنته وساءته سيئته فهو مؤمن

"ஒருவன் தன் நற்செயல்களை நன்மையையும், தீமையையும் தீமையைப் போலக் காண்கிறானோ அவன் முஃமினாக இருக்கிறான்." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *முஸ்னத் அகமது, அத்-தபரானி* மற்றும் *ஹக்கீம்* அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரி (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

لا يحل لمؤمن ان ينظر الى اخيه بنظرة تؤذيه

"ஒரு முஃமினுக்கு (அதாவது) ஒருவர் தனது சகோதரரைத் தீங்கு விளைவிக்கும் பார்வையுடன் பார்ப்பது அனுமதிக்கப்படவில்லை." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *இப்னு அல்-முபாரக் ஃபி அஸ்-ஸுஹ்த்*)

அவர் மேலும் கூறினார்:

لا يحل لمسلم ان يروع مسلما

"ஒரு முஸ்லிமுக்கு ஒரு முஸ்லிமானைக் கண்டிப்பது அனுமதிக்கப்படவில்லை.

انما يتجالس المتجالسان بامانة الله عزوجل فلا يحل لاحدهما ان يفشى على

"கடவுளின் நம்பிக்கையுடன் இரண்டு பேர் ஒன்றாக அமர்ந்திருக்கிறார்கள். அதனால்தான், ஒருவர் தனது சகோதரரைப் பற்றி வெளிப்படுத்த விரும்பாத எதையும் மற்றவர்களுக்கு வெளிப்படுத்துவது அனுமதிக்கப்படாது.

சில [ஞானிகள் மற்றும் அறிஞர்கள்] நல்ல ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் பண்பு மற்றும் மனநிலை ஆகியவற்றின் அடையாளங்களாக பட்டியலிட்டுள்ளனர், ஒருவர் கூச்சம் மற்றும் அடக்கம் (ஹயா*)* கொண்டவர், யாருக்கும் தீங்கு விளைவிப்பதில்லை (அதாவது எந்த சக மனிதரும்), நீதியுள்ளவர், தூய்மையானவர் (இதயம் மற்றும் ஆன்மாவின் உள் தூய்மையுடன்), உண்மையானவர், ஏராளமாக நற்செயல்களைச் செய்பவர், குறைவான தவறுகளைச் செய்பவர், பயனற்ற பேச்சிலிருந்து விலகி இருக்கிறார், கண்ணியமானவர், பொறுமையானவர், நன்றியுள்ளவர், சகிப்புத்தன்மை, கனிவானவர், இரக்கமுள்ளவர் மற்றும் இணக்கமானவர்; மோசமான வாய், தீய பேசுதல், முதுகைக் கடித்தல், மக்களின் முதுகுக்குப் பின்னால் புகார் கூறுவது, தூண்டுதல், பகைமைகளைக் கொண்டுவருதல், கஞ்சத்தனம் மற்றும் பொறாமையை நடைமுறைப்படுத்துதல்; கடவுளின் பொருட்டு மட்டுமே நிராகரிக்கிறார் மற்றும் நேசிக்கிறார். ஒருமுறை நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் ஒரு முஃமினும், நயவஞ்சகருமான ஒருவரின் அடையாளங்களைப் பற்றி கேட்கப்பட்டபோது, அவர் பதிலளித்தார்:

ان المؤمن همته فى الصلاة والصيام والعبادة والمنافق همته فى الطعام والشراب كالبهيمة

"ஒரு விசுவாசியின் அபிலாஷைகளும் முயற்சிகளும் பிரார்த்தனைகள், நோன்பு மற்றும் [தெய்வீக] வழிபாடு ஆகியவற்றில் உள்ளன, மேலும் ஒரு அவிசுவாசியின் அபிலாஷைகள் மற்றும் முயற்சிகள் கால்நடைகளைப் போல சாப்பிடுவதிலும் குடிப்பதிலும் உள்ளன."

கற்றறிந்த முன்னோடிகளின் கூற்றுகள்: ஹாதிம் அல்-அஸ்ம் (ரலி) கூறினார்: "ஒரு விசுவாசி சிந்திப்பதிலும் படிப்பினைகளைப் பெறுவதிலும் முழுமையாக ஈடுபடுகிறான் [ஒருவரைச் சுற்றி நடக்கும் நிகழ்வுகள் மற்றும் கடந்த கால நிகழ்வுகளிலிருந்து] தன்னை அல்லது

மற்றவர்களுக்கு] மற்றும் நயவஞ்சகன் பேராசை மற்றும் நீண்ட ஆயுளின் நம்பிக்கையில் ஈடுபட்டுள்ளார் [சரியான காரியங்களைச் செய்வதில் முன்கூட்டியே இருக்கும்]; ஒரு விசுவாசி கடவுளைத் தவிர மற்ற அனைவரையும் மீறி விரக்தியடைகிறார் [ஏனெனில் கடவுள் மட்டுமே நன்மை மற்றும் தீங்கு விளைவிக்க முடியும், மேலும் எல்லோரும் எல்லாம் தெய்வீக சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படிந்துள்ளனர், மேலும் நம் வாழ்க்கையிலும் நம்மைச் சுற்றியுள்ள அனைத்து நிகழ்வுகளும் தெய்வீகமாக நியமிக்கப்பட்ட நோக்கத்திற்காக தெய்வீக விருப்பத்தின்படி உள்ளன, அதன் ஞானம் பெரும்பாலான அல்லது எல்லா மக்களாலும் பார்க்கப்படலாம் அல்லது பார்க்கப்படாமல் இருக்கலாம்] அதே நேரத்தில் ஒரு அவிசுவாசி கடவுளைத் தவிர மற்ற அனைவருக்கும் பயப்படுகிறான். ஒரு விசுவாசி ஒருவரின் நம்பிக்கையை [அற்ப பொருள் மற்றும் உலக ஆதாயத்திற்காக] விற்பதில்லை, [அதற்கு பதிலாக,] ஒருவரின் பொருள் உடைமைகளையும் வாழ்க்கையையும் [நித்திய இன்பத்தைப் பெறுவதற்காக தெய்வீக சேவையில்] செலவிடுகிறார், அதே நேரத்தில் ஒரு நயவஞ்சகன் செல்வத்திற்கு முன்னால் ஒருவரின் நம்பிக்கைக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை. ஒரு விசுவாசி நற்செயல்களைச் செய்த பிறகும் அழுகிறான் [கடவுளுக்கு பயப்படுவதால் மற்றும் ஒருவரின் நற்செயல்களில் குறைபாடுகள் காரணமாக அவை சமமாக இருக்காது] அதே நேரத்தில் ஒரு நயவஞ்சகன் பாவங்களைச் செய்த பிறகும் புன்னகைக்கிறார் [ஒருவரின் தீய செயல்கள் தனக்கும் கடவுளின் முன் நிலைப்பாட்டிற்கும் தீங்கு விளைவிக்கும் எதிர்மறையான விளைவுகளை ஏற்படுத்தாது என்ற தவறான அனுமானத்தின் கீழ் இருக்கிறார்]. ஒரு விசுவாசி [நன்மைக்கு] விதைகளை விதைக்கிறார், ஆனால் விளைவுகளைப் பற்றி இன்னும் பயப்படுகிறார் [ஒருவரின் செயல்களில் உள்ள குறைபாடுகள் தெய்வீக ஏற்றுக்கொள்வதற்கு வழிவகுக்காது] அதே நேரத்தில் ஒரு விசுவாசி [நன்மைக்கு] எந்த விதைகளையும் விதைக்கவில்லை, ஆனால் அவற்றை வீணாக்குகிறார், இன்னும் நல்ல எதிர்பார்ப்புகளைக் கொண்டுள்ளார். ஒரு விசுவாசி நல்லதை அறிவுரை செய்கிறான், தீமைக்கு எதிராக அறிவுரை செய்கிறான், கடவுளின் படைப்புகளை மேம்படுத்துவதற்கும் சீர்திருத்துவதற்கும் செயல்படுகிறான், அதே நேரத்தில் ஒரு நயவஞ்சகன் தீமையைப் பரப்புகிறான்.

நல்ல ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணம் மற்றும் மனநிலை ஆகியவற்றைக் கொண்டிருப்பதற்கான முதல் சோதனை என்னவென்றால், ஒருவர் மற்றவர்களின் கெட்ட நடத்தைகள், மனப்பான்மைகள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களில் பொறுமையாக

இருப்பது. ஒருவர் மற்றவர்களிடமிருந்து கெட்ட ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணம் மற்றும் மனநிலை ஆகியவற்றை சந்தேகித்தால், இந்த குணாதிசயங்களைக் கொண்டவர் என்பதை புரிந்து கொள்ளுங்கள். நல்ல ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணம் மற்றும் மனநிலை என்பது மற்றவர்களால் ஏற்படும் துன்பத்தை எதிர்கொள்வதில் பொறுமையாக இருப்பதன் பெயர், அவர்கள் ஒரு கடினமான நேரத்தை கொடுக்கும்போது பொறுமையாக இருப்பது. ஒருமுறை நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் நஜ்ரானிலிருந்து ஒரு தடிமனான சால்வையை அணிந்துகொண்டு அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்களுடன் எங்காவது சென்று கொண்டிருந்தார்கள். அவர்கள் ஒரு பெடோயினைக் கண்டனர் (பொதுவாக முரட்டுத்தனமான, கரடுமுரடான மற்றும் நாகரிகமற்றவர் என்று கருதப்பட்ட ஒரு பாலைவன அரபு) சால்வையின் ஒரு முனையைப் பிடித்து மிகவும் கடினமாக இழுத்து, நபியின் கழுத்தைச் சுற்றியுள்ள சால்வை இறுக்கமடைந்து அவரை மூச்சுத் திணறச் செய்தது. அப்போது பெதூயின், "முஹம்மதே! அல்லாஹ் உங்களுக்கு வழங்கியவற்றிலிருந்து கொஞ்சம் எனக்குக் கொடுங்கள்!" நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைப் பார்த்து புன்னகைத்து, பெதூயின்களுக்கு ஏதாவது கொடுக்குமாறு கேட்டார்கள். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் ஸஹீஹ் புகாரி* மற்றும் *ஸஹீஹ் முஸ்லிம் ஆகிய* நூல்களை ஹதீஸ் *தொகுக்கிறது*. குர்ஜஷ் (ஸல்) அவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள் அவரைத் துன்புறுத்தி அடித்தபோது, அவர் புகார் செய்வதற்கு பதிலாக இந்த வேண்டுகோள் விடுத்தார்:

اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِيْ فَاِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ

"இறைவா! என் சமூகத்தாரை அறியாதபடி மன்னிப்பாயாக!" (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *இப்னு ஹிப்பான்* மற்றும் *பைஹாக்கி* ஸஹ்ல் பின் ஸாத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

இத்தகைய அற்புதமான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் பண்பு மற்றும் மனநிலை காரணமாகவே குர்ஆன் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைப் புகழ்ந்தது பின்வருமாறு:

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

"மிகச் சிறந்த ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணம், மனநிலை ஆகியவற்றின் மகத்துவத்தில் நீங்கள் இருக்கிறீர்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை".

யூசுப் பின் அஸ்பாத் (ரலி) கூறினார்: "நல்ல ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணம் மற்றும் மனநிலை ஆகியவற்றின் பத்து அறிகுறிகள் உள்ளன: [மற்றவர்களை] அரிதாகவே எதிர்க்கவும், நீதியின் அழகைப் பயன்படுத்தவும் [மக்களுடன் நடந்துகொள்ளும்போது], பழிவாங்க வேண்டாம், தீய விஷயங்களை வெறுக்கவும், மன்னிப்பு மற்றும் சாக்குகளை ஏற்றுக்கொள்ளவும், சுயத்தைக் கண்டிக்கவும், மற்றவர்களின் தவறுகளுக்கு மாறாக ஒருவரின் சொந்த தவறுகளைக் கண்காணிக்கவும், இளைஞர்கள் அல்லது முதியவர்கள் அனைவரையும் அரவணைப்புடனும் பாசத்துடனும் நடத்துவது, மேலும் [சமூக ஸ்பெக்ட்ரமில்] குறைந்த அல்லது உயர்ந்த அனைவருடனும் மென்மையான மற்றும் மென்மையான உரையாடலை நடத்துவது". யாரோ ஒருவர் சஹ்ல் அல்-துஸ்தாரியிடம் [ஒரு பெரிய துறவி மற்றும் ஞானவாதி] கேட்டார்: "அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணம் மற்றும் மனநிலை என்று குறிப்பிடப்படுவது என்ன?" அவர் பதிலளித்தார்: "பழிவாங்குவதும், மற்றவர்களால் ஏற்படும் துன்பங்களைத் பொறுமையுடன் தாங்கிக்கொள்வதும், கொடுமைப்படுத்துபவரிடம் இரக்கம் காட்டுவதும், [கடவுளிடம்] மன்னிப்பு கேட்பதும் அதன் மிகக் குறைந்த நிலை ஆகும்". இத்தகைய நிகழ்வுகளிலிருந்தும் [மற்றும் பழமொழிகளிலிருந்தும்] இந்த புனித மக்களின் சுயம் இடைவிடாத ஆன்மீக கடுமையின் மூலம் மிதமான நிலைக்கு வந்து, ஏமாற்றம், நேர்மையின்மை, பகைமை மற்றும் பொறாமை போன்ற குணாதிசயங்களிலிருந்து சுத்திகரிக்கப்பட்டனர், மேலும் அவர்கள் எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் கடவுளின் [நியமிக்கப்பட்ட] விதிக்கு திருப்தியடைந்தனர் மற்றும் நன்றியுள்ளவர்களாக இருந்தனர். இந்த அளவில் ஒருவரின் சுயத்தின் வருகை அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணம் மற்றும் மனநிலை ஆகியவற்றின் மிக உயர்ந்த தரமாகும். மோசமான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணம் மற்றும் மனநிலை ஆகியவற்றின் உச்சம் என்னவென்றால், ஒருவர் கடவுளின் ஆணை மற்றும் தீர்மானத்தின் மீது கோபப்படுகிறார் மற்றும் தெய்வீக விதியை எதிர்த்துப் போராடுகிறார் (அதாவது, ஒருவர் பொறுமையுடனும் தொடர்ச்சியுடனும் பொறுமையுடனும் கடவுளின் விருப்பத்திற்கு நன்றியுடனும் இருக்கும்போது பொறுமையுடனும் தொடர்ச்சியான முயற்சியுடனும் தெய்வீக ஆணையுக்கு எதிராக எந்த பொறுமையும் புகாரும் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும்). ஆயினும்கூட, இவை அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணம் மற்றும் மனநிலை ஆகியவற்றின் சில அறிகுறிகள். இந்த அறிகுறிகள் இல்லாத ஒரு நபரின் உள் இருப்பு நல்ல ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள்

குணம் மற்றும் மனநிலை ஆகியவற்றைக் கொண்டவர் என்று நம்புவதில் ஏமாற்றப்படக்கூடாது. ஒருவரின் சுயம் (*நஃப்ஸ்*) நோய்வாய்ப்பட்டுள்ளது மற்றும் ஆன்மீக முயற்சிகள் மற்றும் கடுமையின் மூலம் அதை குணப்படுத்த வேண்டும், இதனால் ஒருவர் கடவுளின் நெருங்கியவர்களால் (முகர்ரபீன்) மற்றும் சத்தியத்தில் முழுமையாக அர்ப்பணிப்புள்ளவர்களால் உடைய அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணம் மற்றும் மனநிலை ஆகியவற்றின் உயர்ந்த நிலையை அடைய வேண்டும்.

குழந்தைகளின் கல்வி மற்றும் வளர்ப்பு மற்றும் அவர்களின் ஒழுக்கநெறிகள், பழக்கவழக்கங்கள், ஒழுக்கம், உள் மனப்பான்மை மற்றும் குணங்களை நாகரிகப்படுத்துதல் மற்றும் அழகுபடுத்துதல்

குழந்தைகளுக்கு பயிற்சி அளிக்க ஒரு பயனுள்ள முறையைப் பின்பற்றுவது மிகவும் முக்கியமானது மற்றும் அவசியமானது. ஏனென்றால், ஒரு குழந்தை பெற்றோரின் கைகளில் கடவுளின் நம்பிக்கை மற்றும் குழந்தையின் இதயம் ஒரு நல்ல, சுத்தமான மற்றும் எளிய கண்ணாடி போன்றது, இது எந்த வகையான பதிவுகள் அல்லது வடிவங்கள் இல்லாதது என்றாலும், அனைத்து வகையான பதிவுகள் மற்றும் தாக்கங்களின் செல்வாக்கை ஏற்றுக்கொள்ளும் திறன் கொண்டது, மேலும் அது எதையும் நோக்கி சாய்ந்திருக்கலாம். எனவே, குழந்தைக்கு நல்ல பழக்கவழக்கங்கள் புகுத்தப்பட்டால், ஒருவருக்கு அறிவைப் பயிற்றுவித்தால், அத்தகைய சிறந்த ஊட்டச்சத்தை (வளர்ப்பு) பெற்ற பிறகு, குழந்தை இவ்வுலக வாழ்க்கையின் உண்மையான வெற்றியை அடைகிறது. இந்த [வெற்றியில்] குழந்தையின் பெற்றோர் மற்றும் ஆசிரியர்கள் [குழந்தையின் நன்மை வளர்ப்பதற்காக] வெகுமதிகளில் ஒரு பங்கிற்கு உரிமை பெறுகிறார்கள். ஒரு குழந்தைக்கு கெட்ட பழக்கங்கள் புகுத்தப்பட்டால், விலங்குகளைப் போல குழந்தை தடையின்றி (கவனிக்கப்படாமல்/இலவசமாக) விடப்பட்டால், குழந்தை மோசமான நடத்தையுடன் அழிந்துவிடும். பாவத்தின் சுமை [அத்தகைய அலட்சியம்] ஒருவரின் (குழந்தையின்) பாதுகாவலர் மற்றும் பராமரிப்பாளர் மீது விழுகிறது. மகத்துவமிக்க அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ قُوٓا۟ أَنفُسَكُمْ وَأَهْلِيكُمْ نَارًا

"இறை நம்பிக்கை கொண்டவர்களே! உங்களையும், உங்கள் குடும்பத்தாரையும் நரக நெருப்பை விட்டும் காப்பாற்றுங்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 66, வசனம் 6)

தந்தை தனது குழந்தையை இவ்வுலக நெருப்பிலிருந்து காப்பாற்றும்போது, முதல் முன்னுரிமையாக, தனது குழந்தையை மறுமையின் நெருப்பிலிருந்து (நரகநெருப்பு) காப்பாற்றுவது கடமையாகும், இதைச் செய்வதற்கான ஒரே வழி அவர் குழந்தைக்கு பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் நாகரிகத்தைக் கற்பிப்பது, அவனுக்கு / அவளுக்கு சிறந்த ஒழுக்கநெறிகளில் கற்பிப்பது, கெட்ட தோழர்கள் மற்றும் நண்பர்களிடமிருந்து அவனைப் பாதுகாக்க வேண்டும், மேலும் ஆசையை அனுமதிக்கக்கூடாது உடல் அழகுபடுத்துதல், அழகான ஆடைகள், அலங்காரம், உடல் வசதி, மற்றும் ஆறுதல் தேடுதல் ஆகியவை அவனது / அவள் இதயத்தில் குடியேறுகின்றன, இல்லையெனில், குழந்தை வளர்ந்த பிறகு, இந்த கீழ்த்தரமான விஷயங்களை விரும்புவதிலும் தேடுவதிலும் ஒருவரின் விலைமதிப்பற்ற வாழ்க்கையை வீணடித்து, அவற்றால் நித்தியமாக அழிக்கப்படும். அதற்கு பதிலாக, [தனது குழந்தையின்] மிகச் சிறு வயதிலிருந்தே கடுமையான கண்காணிப்பையும் கவனிப்பையும் வைத்திருப்பது தந்தையின் கடமையாகும்.

அனுமதிக்கப்பட்ட (ஹலால்) உணவின் தேவை மற்றும் முக்கியத்துவம்: குழந்தையின் வளர்ப்பு மற்றும் பாலூட்டுவதற்கு, [தாய் இல்லாத நிலையில் அல்லது இந்த நோக்கத்திற்காக ஒரு தனி ஏற்பாடு செய்யப்படும் கலாச்சாரங்களில்] நல்ல குணம் மற்றும் மதம் கொண்ட ஒரு பெண்ணை நியமிக்க வேண்டும், ஏனெனில் சட்டவிரோத உணவிலிருந்து வரும் பால் காரணமாக, அதில் எந்த முன்னேற்றமோ ஆசீர்வாதமோ இல்லை, அதற்கு பதிலாக, குழந்தை சட்டவிரோதமான (ஹராம்) மூலங்களிலிருந்து வரும் பாலுடன் வளர்க்கப்பட்டால், குழந்தையின் நார்ச்சத்து (நனவு / உளவியல் / உள் இருப்பு) தீமை ஊடுருவுகிறது, இதன் காரணமாக, குழந்தையின் மனோபாவம் சாத்தானிய (தீய) செயல்களை நோக்கி சாய்கிறது. குழந்தை நல்லது மற்றும் கெட்டது ஆகியவற்றை வேறுபடுத்திக் கொள்ள முடியும் என்று [பெற்றோர்] உணரும்போது, குழந்தையின் முழுமையான வளர்ப்பு தொடங்க வேண்டும். இந்த [குழந்தையின் வாழ்க்கையின் கட்டம்] கூச்சத்தின் ஆரம்ப அறிகுறிகளின் தோற்றத்தால் குறிக்கப்படுகிறது (ஹயா / அடக்கம்), ஏனென்றால் குழந்தை, ஒருவரின் சொந்த மரியாதை மற்றும் மரியாதையை உணர்ந்து, வெட்கப்படத் தொடங்கும் போது, கூச்சம் காரணமாக சில விஷயங்களைச் செய்வதை விட்டுவிடத் தொடங்குகிறது, இது ஒருவரில் வெளிப்படும் புத்திசாலித்தனத்தின் ஒளியின் விளைவாகும். இது [புத்திசாலித்தனத்தின் ஒளியின் தோற்றம்] எந்த அளவிற்கு நிகழ்கிறது என்றால், ஒருவர் சில விஷயங்களை நல்லது

என்றும், சில விஷயங்களை கெட்டது என்றும் நினைக்கத் தொடங்குகிறார், மேலும் சில செயல்களைப் பற்றி வெட்கப்படத் தொடங்குகிறார், மேலும் இந்த வெட்கத்தை உணர்தல் (*ஹயா)* மேன்மையான, கடவுளால் குழந்தைக்கு ஒரு பெரிய உதவியாகும். இது ஒரு தெளிவான அறிகுறியாகும், இது தார்மீக மதிப்புகள் மற்றும் இதயத்தின் தூய்மையை அவரது / அவள் மிதமான தன்மைக்காக வாதிடுகிறது (தெளிவாகக் காட்டுகிறது). அதற்கு பதிலாக, [குழந்தையில்] நன்மை மற்றும் தீமையை உணரும் இந்த உணர்வு, இந்த குழந்தை பருவமடைந்தவுடன், முழுமையான புத்திசாலித்தனத்தைக் கொண்டிருக்கும் என்ற இயற்கையிலிருந்து (அதாவது கடவுள்) ஒரு மகிழ்ச்சியான செய்தி என்று நாம் சிந்திக்க வேண்டும். அதனால்தான், கூச்சம் (ஹயா / அடக்கம்) கொண்ட ஒரு குழந்தையை ஒருபோதும் விடுவிக்கக்கூடாது (விடுவிக்கப்படக்கூடாது), ஆனால் அதற்கு பதிலாக, ஒருவரின் கூச்சம் (*ஹயா)* மற்றும் பகுத்தறிவைப் பயன்படுத்தி [நல்லது மற்றும் கெட்டது] ஒரு முழுமையான பயிற்சி வழங்கப்பட வேண்டும்.

சாப்பிடும் ஆசாரங்களின் விளக்கம்: ஒரு குழந்தையை ஆதிக்கம் செலுத்தும் முதல் கெட்ட ஆசை, அதிகமாக சாப்பிட வேண்டும் என்ற பேராசை; எனவே, ஒருவருக்கு சாப்பிடும் ஆசாரங்களை கற்பிப்பது மிகவும் அவசியம். உதாரணமாக, [ஆசாரங்கள்] வலது கையால் மட்டுமே உணவை உண்ண வேண்டும், ஆரம்பத்தில் "*பிஸ்மில்லாஹ்*" ("நான் கடவுளின் பெயரில் தொடங்குகிறேன்") உச்சரிப்பது, [தட்டின் முன்புறம்] சாப்பிடுவது, மற்றவர்கள் தொடங்குவதற்கு முன்பு காத்திருப்பது, உணவைப் பார்க்கத் தொடங்காமல் இருக்க வேண்டும் [மற்றவர்கள் முதலில் தொடங்கும்போது], சாப்பிடும் மற்றவர்களை கூட உற்றுப் பார்க்கக்கூடாது, தேவையற்ற அவசரத்தில் சாப்பிடாமல் இருத்தல், உணவை சரியாக மெல்லுதல், தொடர்ந்து [அல்லது அவசரமாக] ஒருவரின் வாயில் உணவின் துண்டுகளை வைக்காமல் இருக்க வேண்டும் [ஆனால் அதை படிப்படியாக செய்ய வேண்டும்], ஒருவரின் கை மற்றும் துணிகளை உணவுடன் அழுக்கடையாமல் இருக்க வேண்டும் [அதை கைவிடுவதன் மூலம்]. சில நேரங்களில், குழந்தைக்கு ரொட்டியை மட்டுமே உணவளிக்க வேண்டும், இதனால் ஒருவர் கறி [ரொட்டியுடன் செல்வது] ஒரு தேவை என்று கருதக்கூடாது, அதனால் அது இல்லாமல் கூட செய்ய முடியாது. அதேபோல், ஒருவர் (பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலர்) குழந்தையின் முன் அதிகமாக சாப்பிடுவது விரும்பத்தகாத தன்மையை விவரிக்க வேண்டும். அதிகமாக சாப்பிடும் குழந்தைகளைப் பின்பற்ற வேண்டாம் என்று குழந்தையிடம் சொல்ல வேண்டும், குறைவாக சாப்பிடும் மற்றும் நன்கு பயிற்சி பெற்ற குழந்தைகளை குழந்தையின் முன் பாராட்ட வேண்டும். ஒருவரின் நண்பர்களின்

தேவைகளை கவனித்துக்கொள்வதன் மூலம் [குறைந்த அதிர்ஷ்டசாலிகள்] மற்றவர்களுக்காக உணவைத் தியாகம் செய்வதை நோக்கி குழந்தையின் கவனத்தை ஈர்க்க வேண்டும். [நன்றாக] உணவைப் பற்றி அதிகம் கவலைப்படாமல், எளிய உணவில் திருப்தி அடைய வேண்டும் என்ற பழக்கத்தை குழந்தையில் வளர்த்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஆடை அணியும் ஆசாரங்களின் விளக்கம்: அதேபோல், வண்ணமயமான மற்றும் பட்டு ஆடைகளுக்குப் பதிலாக, எளிய மற்றும் எளிய ஆடைகளின் மீதான அன்பும் ஆசையும் குழந்தையின் இதயத்தில் வளர்க்கப்பட வேண்டும். அத்தகைய ஆடைகளை அணிவது பொருத்தமானதல்ல என்பதையும், பக்தியுள்ளவர்கள் அத்தகைய உடைகளை வெறுக்கிறார்கள் என்பதையும் ஒருவரின் மனதில் உறுதியாக பதிக்க வேண்டும். இத்தகைய விஷயங்களை (அறிவுரைகள்) அவ்வப்போது குழந்தைக்கு பொதுவான முறையில் சொல்ல வேண்டும். எந்தவொரு குழந்தையும் பட்டு அல்லது பிரகாசமான வண்ண ஆடைகளை அணிந்திருப்பதைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் குழந்தையின் முன் [அத்தகைய ஆடை அணியும் முறைகில்] தங்கள் எதிர்ப்பை வெளிப்படுத்த வேண்டும், மேலும் குழந்தையின் இதயத்தில் [அத்தகைய ஆடைகளுக்கு] தங்கள் விரும்பத்தகாத தன்மையை விதைக்க வேண்டும். செழிப்புக்கு பழக்கப்பட்ட அனைத்து குழந்தைகளையும் சந்திப்பதிலிருந்தும், வசதிகளைத் தேடுவதிலிருந்தும் (வசதியான வாழ்க்கை முறை) மற்றும் பெருமையுடன் உடை அணிவதிலிருந்தும் பெற்றோர் தங்கள் குழந்தையைப் பாதுகாக்க வேண்டும். அவர்கள் (பெற்றோர்கள்) குழந்தைக்கு அத்தகைய இன்ப வழிகளைப் பற்றி கதைகளைச் சொல்லும் அனைவரின் நிறுவனத்திலிருந்தும் குழந்தையைப் பாதுகாக்க வேண்டும் [வசதிகளைத் தேடுவது, பெருமையுடன் உடை அணிவது போன்றவை]. ஒருவரின் ஆரம்ப வளர்ச்சியின் போது (வளர்ப்பின்போது) [இதுபோன்ற விஷயங்களில்] கவனிக்கப்படாமல் விடப்படும் எந்தவொரு குழந்தையும், வளர்ந்த பிறகு, பொதுவாக மோசமான நடத்தை, பொய்யர், திருடன், கதை சுமப்பவர், பிடிவாதமான (பிடிவாதமானவர்), தீய பேச்சாளர், கிண்டல், தந்திரக்காரர், ஏமாற்றுபவர் மற்றும் முட்டாள்தனமாக மாறுகிறார். இந்த தீமைகள் அனைத்திலிருந்தும் குழந்தையைப் பாதுகாப்பதற்கான ஒரே ஆதாரம் நல்ல கல்வி மற்றும் பயிற்சி ஆகும், அதன் பிறகு, குழந்தையை ஒரு பள்ளியில் சேர்க்க வேண்டும், இதனால் ஒருவர் குர்ஆன் மற்றும் *ஹதீஸ்* (நபிகள் நாயகத்தின் மரபுகள் மற்றும் அல்லாஹ்வின் ஆசீர்வாதம்) படிக்க வேண்டும், இதனால் ஒருவர் கடவுளின் நீதியான அடிமைகளின் நிலைமைகள், வாழ்க்கை வரலாறு

மற்றும் மரபுகள் பற்றிய அறிவைப் பெறுகிறார், இதனால் குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே, மகான்களின் அன்பு (அவர்கள் அனைவர் மீதும் இறைவன் கருணை காட்டட்டும்) ஒருவரின் இதயத்தில் நிலைநாட்டப்படுகிறது. மேலும், காதல் கவிதை மற்றும் காதல் சார்ந்த கவிஞர்களிடமிருந்து குழந்தையைப் பாதுகாக்கவும், அத்தகைய கவிதைகள் இதயத்தின் வாழ்க்கையின் அடையாளம் மற்றும் உணர்தலின் நுட்பம் [அல்லது வெளிப்பாடு] என்று நினைக்கும் எழுத்தாளர்களிடமிருந்து ஒருவரை விலகி வைக்கவும், ஏனெனில் இதுபோன்ற விஷயங்கள் குழந்தைகளின் மனதில் ஊழல் (*ஃபசாத்*) மற்றும் தீமையின் விதைகளை விதைக்கின்றன.

நன்மையை வற்புறுத்தும் முறை, தீமைக்கு எதிராக அறிவுரை கூறும் முறை: குழந்தை நல்ல குணத்தை வெளிப்படுத்தும் போதெல்லாம், அல்லது பாராட்டத்தக்க செயலைக் காட்டும்போது, தந்தை குழந்தையைப் புகழ்ந்து, குழந்தையை மகிழ்ச்சியடையச் செய்யும் மற்றும் குழந்தையை மற்றவர்கள் முன்னிலையில் புகழ்ந்து பேச வேண்டும். குழந்தை பின்னர் [ஒருவரின் பாராட்டத்தக்க தரம் அல்லது செயலுக்கு] நேர்மாறாக ஏதாவது செய்தால், அதைப் பற்றி அறியாமையைக் காண்பிப்பது பொருத்தமானது, மேலும் [தந்தை] குழந்தையை அவமதிக்கவோ அல்லது அவமானப்படுத்தவோ கூடாது அல்லது அவர் தவறை முன்னிலைப்படுத்தக்கூடாது. அதற்கு பதிலாக, தந்தை [அல்லது பெற்றோர்] குழந்தைக்கு முன்னால் அத்தகைய ஒரு காரியத்தைச் செய்ய தைரியம் இருப்பதாக கூட அவர் நினைக்கிறார் என்பதை குழந்தைக்கு தெரியப்படுத்தக்கூடாது, குறிப்பாக, குழந்தை தானே தவறை மறைக்கவும் மறைக்கவும் முயற்சிக்கும்போது. ஏனென்றால், சில நேரங்களில் [குழந்தையின்] தவறுகளை வெளிப்படுத்துவது, குழந்தை மெதுவாகவும் படிப்படியாகவும் தனது தவறுகள் வெளிப்படுவதைப் பற்றி கூட கவலைப்படுவதில்லை. அத்தகைய புத்திசாலித்தனமான முன்னெச்சரிக்கையை எடுத்த பிறகும், குழந்தை மீண்டும் அதே [கெட்ட] காரியத்தைச் செய்தால், ஒருவரை தனிப்பட்ட முறையில் கண்டிப்பது பொருத்தமானது, மேலும் கெட்ட செயலின் தவறு அவருக்கு / அவளுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும், "ஜாக்கிரதை! இந்த கெட்ட காரியத்தை மீண்டும் ஒருபோதும் செய்யாதீர்கள். கடவுள் தடை செய்யட்டும், இதை யாராவது கண்டுபிடித்தால், நீங்கள் மக்கள் முன் அவமானப்படுத்தப்படுவீர்கள்", [முதலியன மற்றும் பிற அறிக்கைகள் இதிலிருந்து உய்பெறலாம்].

அதிகப்படியான திட்டுவதால் ஏற்படும் தீங்குகள்: ஆனால் குழந்தை அளவுக்கு அதிகமாக கண்டிக்கப்படுவதில்லை என்பதை நினைவில்

கொள்ள வேண்டும், ஏனென்றால் இது குழந்தைக்கு கண்டனத்தையும் திட்டுவதையும் கேட்கும் பழக்கத்தை உருவாக்குகிறது மற்றும் தவறுகள் செய்வதற்கான தைரியத்தை அதிகரிக்கிறது. மெதுவாகவும் படிப்படியாகவும், அறிவுரைகளின் மதிப்பு குழந்தையின் இதயத்திலிருந்து குறைகிறது. இதேபோல், தந்தை குழந்தையுடன் பேசும்போது, தனது பிரமிப்பையும் பயபக்தியையும் [குழந்தையின் இதயத்தில்] பராமரிக்க வேண்டும், அரிதாகவே ஒருவரைக் கண்டிக்க வேண்டும், குழந்தை பிடிவாதமாக இருக்கும்போது தாய் தந்தையை பயமுறுத்த வைக்க வேண்டும், மேலும் குழந்தை கெட்ட காரியங்களைச் செய்வதிலிருந்து கண்டிப்பாக தடுக்க வேண்டும்.

தூங்கும் ஆசாரம்: குழந்தை பகலில் தூங்க வேண்டாம் என்று சொல்ல வேண்டும், ஏனெனில் அது சோம்பேறித்தனத்தை உருவாக்குகிறது, ஆனால் இரவில் தூங்குவதைத் தடுக்கக்கூடாது. இருப்பினும், குழந்தையின் உடல் உறுப்புகள் வலுவடைந்து, உடல் சிதைந்துவிடாது, இதனால் குழந்தை மென்மையான படுக்கையில் தூங்குவதைத் தடுக்க வேண்டும், இதன் காரணமாக குழந்தை வசதிகள் இல்லாமல் வாழ முடியாது. அதற்கு பதிலாக, கடினமான படுக்கைகளில் தூங்குதல், எளிய ஆடைகளை அணிவது, எளிய உணவை உண்ணும் பழக்கத்தை குழந்தைக்கு விதைக்க வேண்டும். குழந்தை ரகசியமாக விஷயங்களைச் செய்வதைத் தடுக்க வேண்டும், ஏனென்றால் அது மோசமானது என்று ஒருவருக்குத் தெரியும், அதனால்தான் குழந்தை அதை மறைக்கிறது. அது புறக்கணிக்கப்பட்டால், குழந்தை கெட்ட காரியங்களைச் செய்யும் பழக்கத்தை வளர்த்துக் கொள்ளும்.

இதேபோல், பகலில் நடைபயிற்சி மற்றும் உடற்பயிற்சி செய்யும் பழக்கத்தை குழந்தைக்கு ஏற்படுத்த வேண்டும், இதனால் ஒருவர் சோம்பேறித்தனமாகவும் சோம்பேறித்தனமாகவும் மாறக்கூடாது. இருப்பினும், குழந்தை ஒருவரின் தலை, முழங்கால்கள், தொடைகள் போன்றவற்றை வெளிப்படுத்தாமல் இருப்பதை உறுதி செய்ய மிகவும் கவனம் செலுத்த வேண்டும். மேலும், குழந்தை மிக வேகமாக நடக்கக்கூடாது அல்லது ஒருவரின் கைகளை தளர்வாக வைத்திருக்கக்கூடாது [இது சோம்பேறித்தனத்தின் அறிகுறியாகும்], ஆனால் அதற்கு பதிலாக, குழந்தை ஒருவரின் கைகளை உடலுக்கு நெருக்கமாக வைத்திருக்க வேண்டும் மற்றும் சுறுசுறுப்பாக இருக்க வேண்டும்.

ஆணவம் மற்றும் பெருமையைத் தடை செய்தல்: குழந்தை தனது பெற்றோரின் உடைமைகள், உணவுப் பொருட்கள், உடைகள், ஒருவரின் எழுதும் டேப்லெட் மற்றும் மை போன்ற ஏதாவது ஒன்றில் இருந்து எதிலும் பெருமை காட்டுவதைத் தடை செய்ய வேண்டும். அதற்கு பதிலாக, ஒருவரின் சக குழந்தைகள் அனைவருடனும் பணிவு, மரியாதை, மரியாதை மற்றும் தூய (சுத்தமான / நாகரிகமான) உரையாடல் ஆகியவற்றைக் கையாள்வதற்கான பழக்கம் ஒருவரிடம் புகுத்தப்பட வேண்டும், மற்ற குழந்தைகளிடமிருந்து எதையும் எடுக்க அனுமதிக்கப்படக்கூடாது. இது பணக்கார பெற்றோரின் குழந்தையாக இருந்தால், மரியாதையும் அந்தஸ்தும் கொடுப்பதில் உள்ளது, எடுத்துக்கொள்வதில் அல்ல என்பதை ஒருவருக்கு விளக்க வேண்டும், அதற்கு பதிலாக, [மற்றவர்களிடமிருந்து] எடுத்துக்கொள்வதில் தாழ்வு, அவமானம் மற்றும் இழிவு ஆகியவற்றின் [பண்புகள்] உள்ளன. இது ஏழை பெற்றோரின் குழந்தை என்றால், பேராசை இருப்பதும், மற்றவர்களிடமிருந்து எதையாவது எடுத்துக்கொள்வதும் ஒருவரின் சொந்த அவமானம் மற்றும் அவமானத்திற்கு ஒரு காரணம் என்று ஒருவருக்கு கற்பிக்க வேண்டும், மேலும் அது தனது வாலை அசைத்து, காத்திருந்து பேராசையுடன் இருப்பது ஒரு நாயின் பண்பு. அதேபோல், குழந்தை தங்கம் மற்றும் வெள்ளியை வெறுக்க வைக்க வேண்டும், மேலும் பாம்புகள் மற்றும் தேள்களின் அன்பை விட மோசமாக இந்த விஷயங்களின் மீதான அன்பை பயப்பட வைக்க வேண்டும். ஏனென்றால், தங்கம் மற்றும் வெள்ளியின் மீதான அன்பும் பேராசையும், விஷத்தால் ஏற்படும் தீங்குகளை விட குழந்தைகளுக்கும் பெரியவர்களுக்கும் அதிக சேதத்தை ஏற்படுத்துகிறது.

மக்களுடன் ஒன்று சேர்ந்து உரையாடல் நடத்துவதற்கான ஆசாரங்கள்: குழந்தைக்கு பகிரங்கமாக துப்பக்கூடாது, மூக்கை எடுக்கக்கூடாது, யாருக்கும் முன்னால் கொட்டாவி விடக்கூடாது, யாருக்கும் முதுகைத் திருப்பக்கூடாது, கால் குறுக்கே உட்காரக்கூடாது, கன்னத்தின் கீழ் உள்ளங்கையை வைக்கும்போது உட்காரக்கூடாது அல்லது தலையை கைகளால் தாங்கி நிற்க வேண்டும், ஏனெனில் இவை அனைத்தும் சோம்பேறித்தனம் மற்றும் சோம்பேறித்தனத்தின் அறிகுறிகளாகும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், குழந்தைக்கு உட்காரும் சரியான பழக்கவழக்கங்கள் கூட கற்பிக்கப்பட வேண்டும். குழந்தை அதிகமாகப் பேசுவதைத் தடுக்க வேண்டும், இவையெல்லாம் வெட்கக்கேடான காரியங்கள் மற்றும் நல்ல நடத்தை கொண்ட குழந்தைகளின் படைப்புகள் அல்ல என்பதை ஒருவரின் மனதில் தெளிவாக உணர வேண்டும். மேலும், குழந்தை பருவத்திலிருந்தே சத்தியம் செய்யும் பழக்கத்தை வளர்த்துக் கொள்ளாத வகையில்

குழந்தை உண்மையாகவோ அல்லது பொய்யாகவோ சத்தியம் செய்வதை முற்றிலும் தடை செய்ய வேண்டும். இதேபோல், குழந்தை முதலில் ஒரு உரையாடலைத் தொடங்குவதைத் தடுக்க வேண்டும், மேலும் ஒருவர் [கேள்விகளுக்கு] பதிலளிக்க மட்டுமே பேச வேண்டும், அதுவும் [கேட்கப்பட்ட] கேள்விக்கு விகிதாசாரமாக இருக்க வேண்டும் என்ற பழக்கத்தை ஒருவரிடம் விதைக்க வேண்டும். யாராவது குழந்தையுடன் பேசும்போது, ஒருவர் மிகவும் கவனமாகக் கேட்க வேண்டும், வயதானவர்களுக்கு அதிக இடத்தை உருவாக்க எழுந்து அவர்களுக்கு முன்னால் சரியான நடத்தையுடன் உட்கார வேண்டும். பயனற்ற பேச்சு, அழுக்கு பேச்சு, சபித்தல், குற்றச்சாட்டுகள், வாய்மொழி துஷ்பிரயோகம் ஆகியவற்றிலிருந்து குழந்தை தடுக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் சக குழந்தைகளின் தீய குணங்கள் குழந்தையை பாதிக்கின்றன என்பதால் இந்த விஷயங்களைச் செய்பவர்களைச் சந்திப்பதிலிருந்து தடை செய்யப்பட வேண்டும். குழந்தைகளுக்கு [முறையான] பயிற்சியின் உண்மையான ரகசியம் கெட்ட தோழர்களிடமிருந்து குழந்தைகளைப் பாதுகாப்பதில் பொதிந்துள்ளது.

பொறுமை மற்றும் சகிப்புத்தன்மை: ஆசிரியர் குழந்தையை ஒழுங்குபடுத்தும்போது, குழந்தை கத்தவோ அல்லது கூச்சலிடவோ அல்லது ஒருவரின் ஆதரவை நாடவோ கூடாது, அதற்கு பதிலாக, [குழந்தை] பொறுமையையும் சகிப்புத்தன்மையையும் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இதை குழந்தைக்கு புரிய வைக்க, பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பது தைரியமானவர்களின் வழி (குணாதிசயம்) என்றும், கத்துவது, கூச்சலிடுவது மற்றும் அழுவது கண்ணியம் இல்லாதவர்களின் செயல்கள் என்றும் ஒருவரிடம் சொல்ல வேண்டும்.

உடற்பயிற்சியின் முக்கியத்துவம் மற்றும் நன்மைகள்: தனது படிப்பை முடித்த பிறகு, குழந்தை சில நல்ல விளையாட்டை விளையாட அனுமதிக்க வேண்டும், அதன் உதவியுடன், ஒருவர் பள்ளியில் இருந்து சோர்விலிருந்து விடுபடலாம் மற்றும் ஓய்வெடுக்க முடியும். ஆனால் குழந்தையை விளையாட அனுமதிக்கக்கூடாது, அதனால் ஒருவர் விளையாடுவதால் சோர்வடைகிறார். ஏனென்றால், குழந்தை விளையாடுவதை முற்றிலுமாக தடுத்து, படிப்பின் அழுத்தத்தில் இருப்பதால், ஒருவரின் இதயம் இறந்துவிடுவது, ஒருவரின் புத்திசாலித்தனத்தை வீணாக்குகிறது, பயனற்றதாக ஆக்குகிறது, ஒருவரின் வாழ்க்கையை துன்பகரமாக்குகிறது, இதன் காரணமாக, குழந்தை படிப்பிலிருந்து விடுபட சாக்குபோக்குகளைத் தேடத் தொடங்குகிறது.

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

பெரியவர்களை மதிக்கும் ஆசாரம்: பெற்றோர், ஆசிரியர்கள் மற்றும் தன்னை விட வயதில் வயதான அனைவருக்கும் கீழ்ப்படிதல் குழந்தைக்கு கற்பிக்க வேண்டியது மிகவும் முக்கியம். அவர்களை மரியாதையுடன் பார்க்கும்படி சொல்ல வேண்டும், அவர்கள் முன் விளையாடுவதைக் கைவிட வேண்டும். குழந்தை பருவமடையும் போது, அவன் / அவள் சுத்தம் (தனிப்பட்ட சுகாதாரம்) மற்றும் தூய்மையில் சோம்பேறித்தனத்தை அனுமதிக்கக்கூடாது மற்றும் பிரார்த்தனைகளைத் தவறவிட்டதற்காக புறக்கணிக்கப்படக்கூடாது. *ரமலான் மாதத்தின் சில நாட்களில் (*நோன்பு நோற்கும் மாதம்) குழந்தை (பருவமடைவதற்கு முன்பு) சில நாட்களில் நோன்பு நோற்க வைக்க வேண்டும், மேலும் பட்டு ஆடை அணிவதிலிருந்து விலகி தங்கம் மற்றும் வெள்ளி அணிய வேண்டும். தேவைக்கேற்ப, குழந்தைக்கு தெய்வீக எல்லைகள் (எல்லைகள்) மற்றும் தெய்வீக சட்டங்கள் விளக்கப்பட வேண்டும், மேலும் திருட்டு, சட்டவிரோத சம்பாதிப்பு மற்றும் உணவு, நம்பிக்கை துரோகம், நேர்மையின்மை, வெட்கமின்மை மற்றும் வளரிளம் பருவத்தில் குழந்தையின் மனோபாவத்தில் (ஆளுமை) பிறக்கும் அனைத்து தீய விஷயங்களுக்கும் பயப்பட வேண்டும். குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே ஒரு குழந்தையின் வளர்ப்பு இப்படி இருக்கும்போது, குழந்தை பருவமடைவதற்குள், இந்த விஷயங்களின் பின்னணியில் உள்ள இரகசியங்களையும் ஞானத்தையும் தெளிவாக புரிந்து கொள்ள முடியும். [குழந்தைப் பருவம் அல்லது வளரிளம்பருவத்தில்] இந்த கட்டத்தில், அனுமதிக்கப்பட்ட (*ஹலால்*) உணவு எதுவாக இருந்தாலும், அது மருந்துகளைப் போன்றது என்றும், அவற்றின் ஒரே நோக்கம் என்னவென்றால், மனிதர்கள் அவற்றை சாப்பிட்ட பிறகு, மேன்மையான கடவுளுக்கு கீழ்ப்படிந்து நடக்க முடியும் என்பதுதான்.

உலகின் நிலையாமை: உலகமே [நம் வாழ்க்கையின்] நோக்கம் அல்ல, [உலகம்] உண்மையற்றது, நிரந்தரமானது மற்றும் ஒரு முடிவைக் கொண்டுள்ளது என்பதையும் [குழந்தையின்] மனதில் தெளிவாக உணர வேண்டும். மரணம் இந்த [பௌதிக] ஆசீர்வாதங்களுக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கிறது, உலகம் நாம் [நித்திய ஜீவனை நோக்கி] கடந்து செல்லும் இடம் மட்டுமே. இது திருப்திகரமான இடம் அல்ல, குடியேறுவதற்கான இடம் அல்ல. ஆனால் மறுமை உலகம் அமைதி மற்றும் அமைதியின் உண்மையான நிலையமாகவும், அமைதி மற்றும் திருப்தியின் இடமாகும், மேலும் மரணம் எல்லா நேரங்களிலும் பதுங்கி கிடக்கிறது, உலக வாழ்க்கையை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும்.

யார் புத்திசாலி? உண்மையில், புத்திசாலித்தனம் என்பவர் நம்பிக்கையின் மூலதனத்தை (மறுமைக்கான பயணத்திற்குத்

தேவையான ஏற்பாடு) மற்றும் மறுமையின் நித்திய வாழ்க்கைக்காக இந்த அநித்திய உலகத்திலிருந்து நற்செயல்களை வழங்குகிறார், இதனால் ஒருவர் கடவுளின் முன் ஏற்றுக்கொள்ளும் உயர்ந்த அந்தஸ்தையும், சொர்க்கத்தின் எல்லையற்ற ஆசீர்வாதத்தையும் அடைகிறார். குழந்தையின் ஆரம்ப வளர்ப்பு நன்றாக இருந்திருந்தால், வளரிளம் பருவத்தில், இந்த விவாதம் சுயத்திற்கு (நஃப்ஸ்) மகிழ்ச்சி அளிப்பதாகவும், பயனுள்ளதாகவும் இருக்கும், மேலும் கல்லில் ஒரு [அழிக்க முடியாத] கல்வெட்டு போல இதயத்தில் பொறிக்கப்படும், இதனால் குழந்தைக்கு நன்மை பயக்கும்.

இதற்கு மாறாக, குழந்தையின் மன வளர்ச்சி தவறான வழியில் இருந்திருந்தால், தீமை, வெட்கமின்மை, அதிகமாக சாப்பிட ஆசை, நேர்த்தியான ஆடைகளுக்கான பேராசை, ஆடம்பரம் மற்றும் அலங்காரம், கௌரவம், ஆணவம் மற்றும் கர்வம் போன்ற குணங்கள் ஒன்றில் பிறந்திருக்கும், மேலும் ஒருவரின் இதயம் இந்த உண்மையை (அதாவது, உலக வாழ்க்கையின் நிலையற்ற தன்மை மற்றும் மறுமை வாழ்க்கைக்காக உழைக்க வேண்டியதன் அவசியம்) வறண்ட சுவர் போல ஏற்றுக்கொள்ள மறுக்கும். வறண்ட மண்ணை ஏற்க மறுக்கிறது (அதாவது, அத்தகைய போதனைகள் குழந்தையின் இதயத்தில் ஒட்டிக்கொள்ளாது). சுருக்கமாக, இவை மிகவும் கவனித்துக் கொள்ள வேண்டிய ஆரம்ப விஷயங்கள்.

குழந்தையின் இயல்பு மற்றும் பெற்றோரின் கடமை: குழந்தையின் இதயத்தின் கலவை நல்லது மற்றும் கெட்டது, நீதியான மற்றும் தீமை ஆகிய இரண்டின் தாக்கங்களை ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடியதாக இருப்பதால், குழந்தையின் இதயத்தை நன்மை அல்லது தீமை நோக்கி சாய்ப்பது தந்தை மற்றும் தாயின் பொறுப்பாகும் (கஸாலி இந்த விஷயத்தில் ஒரு தேர்வு கொடுக்கவில்லை, ஆனால் அதற்கு பதிலாக, குழந்தையை நன்மையை நோக்கி சாய்க்க பெற்றோரை வற்புறுத்துதல், இல்லையெனில், பெற்றோரின் அலட்சியத்தால் குழந்தை தானாகவே தீமையை நோக்கி சாய்ந்துவிடும்). நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

كل مولود يولد على الفطرة فابواه يهودانه او ينصرانه او يمجسانه

"ஒவ்வொரு குழந்தையும் உண்மையான உள்ளார்ந்த இயல்பில் பிறக்கிறது [கடவுள் முழு மனிதகுலத்தையும் படைத்துள்ளார், அதாவது ஒருவர் ஏற்கனவே கடவுளின் மீது நம்பிக்கை, உண்மை மற்றும்

நீதிக்கான அர்ப்பணிப்பு, நல்லது மற்றும் நேர்மறையான எல்லாம், அமைதி மற்றும் அனைவருடனும் நல்லிணக்கம், மற்றும் உள் வெளிச்சம் மற்றும் நித்திய சத்தியங்களின் விடியலுக்கு வழிவகுக்கும் ஞானத்தின் நிலை மூலம் ஒருவரின் பரலோக தோற்றத்தை அடைய ஏக்கம் ஆகியவற்றிற்கு முன்கூட்டியே பிறக்கிறார்] ஆனால் ஒருவரின் பெற்றோர் ஒருவரை மாற்றுகிறார்கள் யூத, கிறிஸ்தவ அல்லது மேஜியன் (உலகில் இருக்கும் மாறுபட்ட மத மற்றும் கருத்தியல் மரபுகளைக் குறிக்கிறது, இதனால் ஒருவரை அவர்களின் சொந்த மத, கருத்தியல் கலாச்சார, புவியியல் மற்றும் அறிவுசார் சூழலின் அச்சில் வடிவமைக்கிறது)". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *ஸஹீஹ் புகாரி மற்றும் ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* நபித்துவ தோழர் அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்

நல்ல வளர்ப்பின் காரணமாக சிறந்த முடிவுகளை அடைவதற்கான வரலாற்று சான்று: ஷேக் சஹல் பின் அப்துல்லா துஸ்தாரி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்: "எனக்கு மூன்று வயதாக இருந்தபோது, என் தாய்மாமன் முஹம்மது பின் சவார் (ரலி) அவர்களின் *தஹஜ்ஜுத் தொழுகைகளின்* ஆன்மீகத்தைக் காண இரவில் எழுந்திருப்பேன் (இரவின் கடைசி பகுதியில் இது கடவுளின் பாதையில் ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கு மிகவும் பரிந்துரைக்கப்படுகிறது) அவர் மீது). ஒருமுறை அவர் என்னிடம், 'உன்னைப் படைத்த உன்னுடைய மகத்துவமிக்க அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வதில் நீ ஈடுபடவில்லையா?' என்று கேட்டார். நான், 'கடவுளை எப்படி நினைவு செய்வது?' அதற்கு அவர், "இரவில் நீங்கள் பக்கங்களை மாற்றிக் கொண்டால், உன் நாவை அசைக்காமல் மூன்று முறை உன் இருதயத்தில் மட்டுமே ஓதுங்கள்.

அல்லாஹு மய்யா, அல்லாஹு நஸீருன் இலையா, அல்லாஹு ஷாஹிதி

கடவுள் என்னுடன் இருக்கிறார், கடவுள் என்னைக் கண்காணிக்கிறார், கடவுள் எனக்கு முன்னால் இருக்கிறார்.

நான் சில இரவுகள் அதைச் செய்தேன், பின்னர் நான் அதைப் பற்றி அவரிடம் தெரிவித்தேன், அதற்கு அவர் கூறினார், 'இப்போது ஒவ்வொரு இரவும், அதே காரியத்தை ஏழு முறை செய்யுங்கள்.' நான் அதைச் செய்தேன், 'இப்போது இதை பதினொரு முறை செய்' என்று அவர் சொன்னதைப் பற்றி அவரிடம் தெரிவித்தேன். நானும் அதையே செய்தேன், அதன் விளைவாக, அதன் சுவையையும் இனிமையையும் என்

இதயத்தில் உணரத் தொடங்கினேன். இந்த (ஒவ்வொரு இரவும்) செயல்பட்டு ஒரு வருடம் கடந்தபோது, அவர் கூறினார், "நான் உங்களுக்குக் கற்பித்த நினைவகத்தை நீங்கள் நன்றாக நினைவில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள், நீங்கள் இறக்கும் வரை அதன்படியே செயல்படுங்கள். இது உங்களுக்கு இம்மையிலும் மறுமையிலும் நன்மை பயக்கும்' என்று கூறினார்கள். நான் அதை இரண்டு ஆண்டுகள் செய்து கொண்டே இருந்தேன், என் உள் இருப்பின் ஆழமான இடைவெளிகளில் அதன் சுவையை (ஆழமான தாக்கம்) உணரத் தொடங்கும் வரை. பின்னர் ஒரு நாள், அவர் கூறினார், "ஓ சஹல்! கடவுள், அவர் யாருடன் இருக்கிறார்களோ, யாரை அவர் கண்காணிக்கிறார்களோ, யாருக்கு முன்னால் இருக்கிறார்களோ, அந்த நபர் எப்போதாவது மேன்மையான தேவனுக்கு கீழ்ப்படியாமல் போக முடியுமா? ஜாக்கிரதையாயிரு! "அல்லாஹ்வுக்கு வரம்பு மீறாதீர்கள்; அவனுக்கு மாறு செய்யாதீர்கள்." எனவே, நான் தனிமையில் வாழத் தொடங்கினேன். பின்னர் அவர் என்னை ஒரு பள்ளிக்கு அனுப்ப முயன்றார், ஆனால் நான் சொன்னேன், '[கடவுள் மீது] என் கவனம் பிளவுபடும் அபாயத்தை நான் உணர்கிறேன். ஆனால் நான் அவருடன் சிறிது நேரம் படிப்பேன் என்ற ஆசிரியரிடமிருந்து இந்த உறுதிப்பாட்டை நீங்கள் பெற்றால் நன்றாக இருக்கும், பின்னர் நான் விரைவில் கடவுளை நினைவுகூர திரும்பி வருவேன்.

பின்னர், நான் ஆசிரியரிடம் சென்றேன், எனக்கு ஆறு அல்லது ஏழு வயதாக இருந்தபோது, முழு குர்ஆனையும் மனப்பாடம் செய்தேன். நான் எப்போதும் உண்ணாவிரதம் இருந்தேன், எனக்கு பன்னிரண்டு வயது வரை, பார்லி ரொட்டி எனது முதன்மை உணவாக இருந்தது (உணவு). இந்த நேரத்தில், எனக்கு பதின்மூன்று வயதாக இருந்தபோது, ஒரு குறிப்பிட்ட மத விஷயத்தைப் பற்றி அறிய (கண்டுபிடிக்க) வேண்டிய அவசியம் எனக்கு இருந்தது, பின்னர் நான் புஸ்ராவுக்கு [ஈராக்கில்] செல்ல அனுமதிக்குமாறு என் குடும்பத்தினரிடம் கேட்டுக்கொண்டேன், இதனால் இந்த விஷயத்தைப் பற்றி அங்குள்ள அறிஞர்களிடம் கேட்க முடியும். எனவே, நான் புஸ்ராவுக்கு வந்து அங்குள்ள அறிஞர்களிடம் இந்த விஷயத்தைப் பற்றி கேட்டேன், ஆனால் அவர்களில் யாரும் எனக்குத் திருப்தி அளிக்கவில்லை. பின்னர், நான் ஷேக் ஹபீப் ஹம்ஸா பின் அப்துல்லா அபாதானி (ரலி) அவர்களின் முன்னிலையில் இருப்பதற்காக அபாதானுக்குச் சென்று, அதே மத விஷயத்தைப் பற்றி அவரிடம் கேட்டேன், அதற்கு அவர் எனக்கு திருப்திகரமான பதிலைக் கொடுத்தார். பின்னர் நான் அவரது [புத்தகம்] '*முல்ஃபூஸத் அல்-குட்ஸியா*' *இலிருந்து ஆன்மீக நன்மைகளைப் பெறுவதற்காக நீண்ட காலம் அவரது முன்னிலையில் இருந்தேன்*, மேலும் அவரிடமிருந்து [ஆன்மீக] பழக்கவழக்கங்களைத் தொடர்ந்து கற்றுக்கொண்டேன். பின்னர் நான் [எனது சொந்த ஊரான டஸ்தாருக்கு] திரும்பி, எனது உணவைப்

பிரித்தேன், இதனால் ஒரு *திர்ஹாமின்* (பழைய நாணயம்) மதிப்புள்ள பார்லி எனக்காக தரையிறக்கப்பட்டது, அதிலிருந்து எனக்கு ரொட்டி தயாரிக்கப்பட்டது. ஒவ்வொரு இரவும், *சுஹூர் (*நோன்பு தொடங்குவதற்கு முன் விடியற்காலைக்கு முந்தைய உணவு), நான் ரொட்டியிலிருந்து ஒரு *அவோகியா* (இன்று ஒரு அவுன்ஸுக்கு சமமான ஒரு பழைய அலகு) எந்த கறியையும் பயன்படுத்தாமல் சாப்பிடுவேன். எனவே, ஒரு *திர்ஹாம்* [இது மிகக் குறைந்த தொகை] எனக்கு ஆண்டு முழுவதும் [உணவுக்கு] போதுமானதாக இருந்தது.

நான் இந்த விஷயத்தில் முன்னேற்றம் அடைந்தேன், மூன்று இரவுகளுக்குப் பிறகு எனது நோன்புகளை முறித்துக் கொள்வேன் (வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவர் தொடர்ந்து மூன்று பகல் மற்றும் இரவுகள் நோன்பு நோற்கிறார்), பின்னர் ஐந்து இரவுகளுக்குப் பிறகு, பின்னர் ஏழு இரவுகளுக்குப் பிறகு, பின்னர் படிப்படியாக இருபத்தைந்து இரவுகள் வரை அடைந்தேன். இருபது வருடங்கள் தொடர்ந்து இப்படித்தான் தொடர்ந்தேன். பின்னர் நான் பல ஆண்டுகள் உலகம் முழுவதும் சுற்றுப்பயணம் செய்து டஸ்டாருக்குத் திரும்பினேன். நான் கிட்டத்தட்ட இரவு முழுவதும் வழிபட்டு பிரார்த்தனை செய்தேன்.

இமாம் அஹ்மத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அவர் (ஷேக் ஸஹ்ல் துஸ்தாரி) எப்போதாவது கறி (சாப்பிடும் போது தனது ரொட்டியுடன்) பயன்படுத்தினார் என்பதற்கு எனக்கு எந்த ஆதாரமும் கிடைக்கவில்லை. [கஸாலி (ரலி) இந்த பாரம்பரியத்தை குறிப்பிடவில்லை, எனவே ஷேக் சஹ்ல் (ரலி) தனது குழந்தைப் பருவத்திலிருந்தே செய்த தீவிரமான ஆன்மீக பயிற்சிகள் மற்றும் உடல் சகிப்புத்தன்மையின் அசாதாரண சாதனைகளின் அடிப்படையில் நாமும் எங்கள் குழந்தைகளை இப்படி வளர்க்கிறோம். குழந்தையின் சரியான வளர்ப்புக்கு பெற்றோர்களால் சரியான ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டால், குழந்தை மனித திறனின் உச்சத்தை அடைய முடியும், இல்லையெனில், இதுபோன்ற தீவிரமான ஆன்மீக மற்றும் உடல் பயிற்சிகள் மற்றும் கடுமைய்கள் அவசியமில்லை மற்றும் அனைவருக்கும் தேவையில்லை].

ஆன்மீகப் பயணத்தைத் தொடங்குவதற்கான நிலைமைகள், ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் தொடக்கம் மற்றும் ஆன்மீக பாதையில் ஆன்மீக தேடலின் படிப்படியான பரிணாமம் பற்றிய விவரங்கள்

மறுமையை இதயத்தின் மூலம் உறுதியுடன் அரவணைத்து, மறுமையின் ஆகி, அதற்காகப் போராடி, அதற்காக நம்பிக்கை சேர்த்து, அதற்கு செல்லும் பாதையில் நடப்பவன், உலக இன்பங்கள் மற்றும் ஆசீர்வாதங்கள் ஆகியவற்றிற்கு ஒருவரின் இதயத்தில் எந்த முக்கியத்துவமும் இல்லை என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒருவரிடம் ஒரு முத்து இருந்தால், ஒருவரின் பார்வை ஒரு விலைமதிப்பற்ற ஆபரணத்தின் மீது விழுந்தால், முத்து இதயத்தை விட்டு வெளியேறி, முத்துக்குப் பதிலாக நகையைப் பெற விரும்புகிறார். எவர் மறுமையையும், அல்லாஹ்வைச் சந்திப்பதையும் விரும்பாதவர், அல்லாஹ்வின் மீதும், இறுதி நாள் மீதும் நம்பிக்கை இல்லாததால் விலைமதிப்பற்ற நகையை விட ஒரு சிறு முத்தை மேலானவர் என்று கூறுபவரைப் போன்றவர். இந்த முட்டாள்தனத்தை நகையின் யதார்த்தத்தின் மீது அல்லாமல் நகையின் மீது மட்டுமே பார்வை வைத்திருப்பவனால் மட்டுமே செய்ய முடியும். அத்தகைய நபர் ஒரு சிறிய முத்தை விலைமதிப்பற்றது என்று நினைப்பார், மேலும் நகையின் எந்த முக்கியத்துவத்தையும் காண மாட்டார். ஆயினும்கூட, ஆன்மீகப் போராட்டம் மற்றும் ஆன்மீக பாதையில் (சுலுக்) பயணிக்காமல் கடவுளை அடைய முடியாது, இது நோக்கமின்றி சாத்தியமில்லை. நோக்கத்தின் வழியில் மிகப்பெரிய தடையாக இருப்பது நம்பிக்கை இல்லாதது. நினைவுகூரப்படுபவரிடம் நம்பிக்கை இல்லை. ஆன்மீக வழிகாட்டிகளும், [சரியான வழிகாட்டப்பட்ட மத அறிஞர்களும்] சத்தியத்தின் வழியைக் காட்ட வேண்டும், இந்த உலகம் சிறிய மதிப்புடையது, அதற்கு நிரந்தரத்தன்மை இல்லை, மறுமை வாழ்க்கை நிச்சயமாக முக்கியமானது, ஆனால் அது நிரந்தரத்தன்மை, நிரந்தரம் மற்றும் நித்தியம் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளது, மேலும் [மக்கள்] அலட்சியத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள் [தங்கள் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கம் மற்றும் அர்த்தம் மற்றும் அதை அடைவதற்கான பாதை]. காமங்கள் மற்றும் ஆசைகளில் மூழ்கி, அவற்றின் உண்மையான நன்மை மற்றும் தீமையை மறந்து, கனவு காணும் நிலையில் முழுமையாக போதையில் உள்ளனர். அத்தகைய கற்றறிந்த அறிஞர்கள் அவர்களை தூக்கத்திலிருந்து எழுப்பவும், அவர்களின் காமங்கள் மற்றும் ஆசைகளிலிருந்து அவர்களை விலக்கவும், அவர்களின் அலட்சியம் மற்றும் அலட்சியத்தை முன்னறிவிக்கவும் [உண்மையான நோக்கம், வாழ்க்கையின் அர்த்தம் மற்றும் நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கான பாதை] குறித்து அவர்களை முன்னறிவிக்கும் இல்லை.

ஒருவர் தனது கவனக்குறைவு நிறைந்த தூக்கத்திலிருந்து விழித்தெழுந்தால், அத்தகையவர் அவநம்பிக்கை மற்றும்

பாசாங்குத்தனத்தின் இருளில் இருந்து வெளியேற ஒரு வழியைக் கண்டுபிடிக்க மாட்டார், மேலும் ஒருவரின் அறியாமையின் காரணமாக [ஒருவரின் சொந்த நல்வாழ்வு மற்றும் உண்மையான வெற்றி பற்றிய அறிவு] காரணமாக [ஒருவரின் வாழ்க்கையில்] ஒவ்வொரு கட்டத்திலும் இடத்திலும் தடுமாறி விழுகிறார். அத்தகையவர் அறிஞர்களிடம் (ஒருவரைச் சுற்றியுள்ள இருளில் இருந்து, உண்மையான உள் ஒளி மற்றும் அமைதி நிறைந்த வாழ்க்கைக்கு) பாதையைப் பற்றி கேட்டால், அவர்களால் ஒருவருக்கு பதில் சொல்ல முடியாது, ஏனெனில் அவர்கள் தாங்களே கீழ்த்தரமான ஆசைகள் மற்றும் காமங்களின் அடிமைகளாகவும், கீழ்த்தரமான ஆத்மாவிலிருந்து (நஃப்ஸ்) ஆசைகளின் கைதிகளாகவும் உள்ளனர். நோக்கத்தின் பலவீனம், பாதையில் அறிமுகமின்மை மற்றும் [என்று அழைக்கப்படுபவர்கள்] அறிஞர்களின் தவறான வழிநடத்தல் ஆகியவை கடவுளை நோக்கிய பாதை வழிப்போக்கர்கள், ஆன்மீக பயணிகள் மற்றும் முயற்சிகள் இல்லாத காரணங்களாகும். குறிக்கோள் [மற்றும் ஒருவரின் வாழ்க்கையின் பொருள் மற்றும் அதை அடைவதற்கான பாதை] பார்வையிலிருந்து மறைக்கப்படும்போது, ஒருவரின் [உண்மையான] நோக்கத்தை நோக்கி வழிநடத்துவதற்கான வழிகாட்டி மறைந்துவிடும், [உள்] சுயம் பிடிவாதமான தவறான தலை முட்டாள்தனங்கள் (ஹவா) *மற்றும் காமங்களால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்படுகிறது*, மேலும் [உண்மை, வழிகாட்டுதல் மற்றும் உள் வெளிச்சம்] தேடுபவர் அலட்சியத்தில் ஈடுபடுகிறார், பின்னர் ஒருவர் எவ்வாறு வழியைக் கண்டுபிடிப்பது? அது [தற்செயலாக] கண்டுபிடிக்கப்பட்டு, ஒருவர் அதை நோக்கி ஒரு அடி எடுத்து வைத்தால், பாதையில் நடப்பது கூட தெரியாதபோது ஒருவர் எவ்வாறு இலக்கை அடைய முடியும்?

ஆன்மீகப் பயணத்தைத் தொடங்குவதற்கான நிபந்தனைகள்: ஒருவர் புத்திசாலியாக இருந்தால், சொந்தமாக அல்லது ஒருவரின் வற்புறுத்தலின் பேரில், மறுமைக்கான நோக்கத்தை உருவாக்கினால், ஒரு அடி எடுத்து வைப்பதற்கு முன்பே, ஆன்மீக பயணத்தைத் தொடங்குவதற்கான நிலைமைகளைக் கண்டறிய வேண்டும். ஆன்மீக பயணத்தைத் தொடங்குவதற்கு முன், பின்வரும் நிபந்தனைகளை பூர்த்தி செய்வது அவசியம்:

முதலாவதாக, ஆன்மீக பயணத்தைத் தொடங்குவதற்கான நிபந்தனை என்னவென்றால், ஒருவர் தனக்கும் சத்தியத்திற்கும் இடையில் காணும் எந்த முக்காடுகளையும் (மறைக்கும் மற்றும் தெளிவற்ற விஷயங்கள்)

அகற்ற வேண்டும். தங்களுக்கும் சத்தியத்திற்கும் இடையில் பல திரைச்சீடுகள் பதிந்திருப்பதால் மக்கள் உண்மையை அனுபவிக்க முடியாமல் போகின்றனர். கடவுள் கூறுகிறார்:

وَجَعَلْنَا مِنْ بَيْنِ أَيْدِيهِمْ سَدًّا وَمِنْ خَلْفِهِمْ سَدًّا فَأَغْشَيْنَاهُمْ فَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ

இன்னும், நாம் அவர்களுக்கு முன்னால் ஒரு தடுப்பை உண்டாக்கினோம்; அவர்களுக்குப் பின்னால் ஒரு தடுப்பை வைத்திருக்கின்றோம்; அதைக் கொண்டு நாம் அவர்களைச் சுற்றி வளைத்தோம்; அவர்கள் (இதைப் பார்க்க மாட்டார்கள்) ஆகவே அவர்கள் பார்க்க மாட்டார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 36, வசனம் 9)

முக்காடுகளின் வகைகள்: ஆன்மீகத் தேடுபவருக்கும் சத்தியத்திற்கும் இடையில் நான்கு முக்காடுகள் உள்ளன (சத்தியத்தைத் தடுக்கும் தடைகள் மற்றும் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கம், உள் வெளிச்சம், நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றியை அடைவதற்கு வழிவகுக்கிறது): செல்வம், புகழுக்கான [ஆசை], [பல்வேறு சித்தாந்தங்களின்] குருட்டுத்தனமான பின்தொடர்தல் மற்றும் பாவங்கள். செல்வத்தின் திரைச்சீரம் தேடுபவரின் வசதியில் இருந்து வெளியேறும் போது மறைந்து, ஒருவரின் தேவைகளுக்கு மட்டுமே இருக்கும். ஒருவரின் தேவைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட ஒரு *திர்ஹாம்* (பழைய நாணயம்) சாதகரிடம் இருந்தாலும், ஒருவரின் இதயம் அதன் மீது கவனம் செலுத்தும், *திர்ஹாம்* இதயத்தை ஆளும், அது கடவுளிடம் சாய்வடைய முடியாது. தேடுபவர் புகழ் மற்றும் அதிகாரத்தின் இடங்களிலிருந்து விலகி இருக்கும்போது, பணிவையும் பணிவையும் ஒருவரின் பழக்கமாக ஆக்கும்போது, அநாமதேய வாழ்க்கையை விரும்புகிறார், புகழின் காரணங்களுடன் இணைக்கப்படாமல் இருக்கிறார், மேலும் ஒருவருக்கு எதிராக மக்களிடையே வெறுப்பை எழுப்பும் [தெய்வீக சட்டம் மற்றும் கண்ணியத்தின் வரம்புகளுக்குள்] செயல்களின் வகையைச் செய்யும்போது புகழின் திரைச்சீல் அகற்றப்படுகிறது. தெய்வீக சட்டத்தின் பல்வேறு சிந்தனைகள் மற்றும் வாதங்களுக்கு எதிரான பாரபட்சமான மனநிலையை ஒதுக்கி வைப்பதன் மூலம் குருட்டுப் பின்தொடர்தலின் திரைச்சீர் அகற்றப்படுகிறது [இதேபோல் வெவ்வேறு மத மரபுகளுக்கு எதிராக] மற்றும் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு கடவுள் இல்லை என்பதை மட்டுமே உறுதிப்படுத்தவும், முஹம்மது (ஸல்) அல்லாஹ்வின் தூதர் என்றும் மட்டுமே உறுதிப்படுத்துகிறது. இந்த வார்த்தைகளின் உண்மை மற்றும் உண்மைத்தன்மையின் நடைமுறை

வெளிப்பாடுக்கு கடவுளைத் தவிர வேறு வழிபாட்டிற்குத் தகுதியானதாகக் கருதப்படும் எல்லா உயிரினங்களிலிருந்தும், ஒவ்வொரு உயிரினத்திலிருந்தும் அனைத்து உறவுகளையும் துண்டிக்க வேண்டியது அவசியம், குறிப்பாக [ஒருவர்] சுயத்தின் கடவுளுடன் (நஃப்ஸ் அல்லது ஈகோ) [அனைத்து உறவுகளையும் துண்டிப்பது], ஏனெனில் இந்த "கடவுள்" அதிக முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படுகிறது மற்றும் அதன் ஒவ்வொரு கட்டளையும் கீழ்ப்படிகிறது, மேலும் அதன் ஒவ்வொரு சைகையும் ஒருவர் தலை குனிந்து அடிபணிய வைக்கிறது. கடவுளின் இந்த ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமை பற்றிய கூற்று அவ்வாறு சான்றளிக்கப்படுமானால், கண்மூடித்தனமான பின்தொடர்புகளிலிருந்து வெளிப்படும் அனைத்து நம்பிக்கைகளும் ரத்து செய்யப்படும். இது ஆன்மீகப் போராட்டம் மற்றும் முயற்சி *(முஜாஹதா) மூலம் அடையப்படுகிறது*, [மக்களுடன்] வாதங்கள் மற்றும் விவாதங்கள் மூலம் அல்ல. தப்பெண்ணமும் சகிப்புத்தன்மையும் ஒருவரில் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன என்றால், [இதன் விளைவாக] ஒருவரின் [நீண்டகாலமாக நடத்தப்பட்ட மற்றும் போற்றப்பட்ட] நம்பிக்கைகளுக்கு எதிராக எதையும் கேட்கத் தயாராக இல்லை என்றால், அது குருட்டுத்தனமான பின்தொடர்பின் கழுத்தை நெரித்தது, மேலும் இந்த கழுத்தை நெரித்ததில் இருந்து வெளியேறுவது மிகவும் கடினம். ஒருவர் ஒரு குறிப்பிட்ட சிந்தனைப் பள்ளியை [தெய்வீக சட்டத்தின்] கண்டிப்பாக பின்பற்றுபவராக இருப்பது ஒரு தேடுபவராக இருக்க வேண்டிய நிபந்தனை அல்ல, மாறாக, எந்தவொரு சிந்தனைப் பள்ளியையும் ரசிப்பவர் மற்றும் பின்பற்றுபவர் ஆன்மீக பயணத்தைத் தொடங்குவதற்கான பாதையில் செல்ல முடியும். ஒருவர் [தனது சொந்த தவறுகளிலிருந்து] மனந்திரும்பி, கடந்த கால பாவங்கள் அனைத்திற்கும் வருத்தத்தையும் வருத்தத்தையும் வெளிப்படுத்தி, [அவர்களின் உரிமைகளைப் பறிப்பதன் மூலம்] ஒடுக்கப்பட்ட அனைவரின் உரிமைகளையும் திருப்பித் தரும் வரை பாவத்தின் திரைச்சீல் அகற்றப்படாது. *ஒருவரின் பாவங்களிலிருந்து மனந்திரும்பாமல் ஆன்மீக வெளிச்சங்கள் மற்றும் அவிழ்ப்புகள்* (முகாஷாஃபா) மூலம் அல்லாஹ்வை (*தீன்)* நோக்கிய பாதையின் இரகசியங்களையும் உள் ஞானத்தையும் அறிந்து கொள்ள விரும்புபவர், குர்ஆன் அரபு மொழியில் இருக்கும்போது அரபு மொழியைக் கற்றுக்கொள்ளாமல் குர்ஆனின் அர்த்தங்களையும் நோக்கத்தையும் புரிந்து கொள்ள விரும்புபவரைப் போன்றவர். அரபு மொழியைக் கற்காமல் குர்ஆனின் ஒரு வசனத்தின் அர்த்தத்தைக் கூட புரிந்து கொள்ள முடியாது, மேலும் அதன் இரகசியங்கள், நுணுக்கங்கள் மற்றும் ஞானத்தைப் புரிந்துகொள்வது

இன்னும் கடினம். இதேபோல், ஆன்மீக முயற்சியின் பள்ளத்தாக்கில் அடியெடுத்து வைப்பதற்கு முன், தெய்வீக சட்டத்தின் போதனைகளைக் கடைப்பிடிப்பது கட்டாயமாகும் [தெய்வீக வழிபாடு மற்றும் அனைத்து சக மனிதர்களுடனும் சமூக தொடர்புகள் மூலம் ஒருவரின் வெளிப்புற வாழ்க்கையை நடத்துவது]. வெளிப்புற வாழ்க்கையை நடத்த தெய்வீக சட்டத்தை முழுமையாக பின்பற்றுவது, தெய்வீக இரகசியங்களின் கதவுகளைத் திறக்க வழிவகுக்கிறது மற்றும் நித்திய சத்தியங்களின் நீரூற்றுகள் வெளிப்படுகின்றன.

பரிபூரணமான ஆன்மீக வழிகாட்டியின் தேவை: இந்த நான்கு நிபந்தனைகளையும் பின்பற்றுபவர் மற்றும் செல்வம் மற்றும் புகழின் ஆசைகளைத் தவிர்ப்பவர் அசுத்தத்தால் அழுக்கடைந்த பிறகு சுத்திகரிக்கப்பட்டு, ஸ்னவம் செய்த பிறகு (*வுது* - தொழுகைகளைச் செய்வதற்கு தேவையான நிபந்தனையான உடல் சுத்திகரிப்பு செயல்) தொழுகை செய்ய தகுதியுடையவரைப் போன்றவர். இருப்பினும், பிரார்த்தனை செய்ய இந்த தகுதி போதுமானதாக இல்லை. அதற்கு பதிலாக, சில நேரங்களில் ஒருவருக்கு ஒரு சபையின் தலைவர் (*இமாம்*) தேவை, அவரது தலைமையில், பிரார்த்தனை செய்யப்படலாம். இதேபோல், இந்த நான்கு நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றுவதும் செயல்படுவதும் போதாது, ஆனால் வழிகாட்டுதலின் நேரான பாதையில் ஒருவரை வழிநடத்தக்கூடிய ஒரு ஆசிரியர் அல்லது ஆன்மீக வழிகாட்டி (*ஸ்கேக்*) தேவை. கடவுளை (தீன்) அணுகும் பாதை மிகவும் சிக்கலானது மற்றும் கடினமானது மற்றும் எல்லா பக்கங்களிலும் ஏராளமான சாத்தானிய (தீய) பாதைகளால் சூழப்பட்டுள்ளது [ஒருவரை சுய அழிவுக்கு வழிநடத்துகிறது]. ஆன்மீக வழிகாட்டி யாரும் கிடைக்கவில்லை என்றால், வழிகாட்டுதலின் நேர் பாதையிலிருந்து ஒருவரை தனது சொந்த பாதையில் வழிநடத்த முயற்சிக்கும் சாத்தான் தலைமை மற்றும் வழிகாட்டுதலுக்காக முன்வரக்கூடும். ஒரு [ஆன்மீக] வழிகாட்டி இல்லாமல் ஆபத்தான பாதைகளில் நடப்பது [ஆன்மீக] மரணத்தின் பயணத்தை மேற்கொள்வதற்கு சமம். தங்களின் மீது இவ்வளவு நம்பிக்கை வைத்து, தாங்களாகவே பாதையில் நடக்கத் தொடங்குபவர்கள், ஒரு பாதையில் வளரும் செடிகளைப் போன்றவர்கள். அவர்களின் வாழ்க்கை குறுகியதாக இருக்கலாம், மேலும் அவர்களின் வாழ்க்கை எப்போது வேண்டுமானாலும் முடிவடையலாம் [வாழ்க்கையில் தீங்கு விளைவிக்கும் தவறான பாதைகளை எடுப்பதால்]. அவர்கள் உயிர் பிழைத்தால், அவர்களால் பலன்களைத் தர முடியாது [ஒருவரின் வெளிப்புற வாழ்க்கையில் நேர்மறையான மற்றும் நன்மை

பயக்கும் செயல்களுக்கான விளைவுகளைக் கொண்ட ஆன்மீக பாதையில்].

இந்த நான்கு நிபந்தனைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்ட பிறகு, மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விஷயம் ஒரு பரிபூரணமான ஆன்மீக வழிகாட்டியின் இருப்பு (*ஷேக் அல்-கமீல்*) ஆகும், அவரது இருப்பு ஒருவரின் தோழர் மீது முழு நம்பிக்கை கொண்ட ஒரு குருடனைப் போல ஒருவரின் நம்பிக்கையைக் கட்டளையிடுகிறது, மேலும் ஒருவர் வழியின் ஆபத்துகளைப் பற்றி கவலைப்படாமல் அவரைப் பின்பற்றுகிறார். ஆன்மீக வழிகாட்டியிடம் தன்னை ஒப்படைத்து, வழிகாட்டி என்ன செய்யச் சொல்கிறாரோ அதைச் செய்கிறார் [தெய்வீக சட்டத்தின் எல்லைக்குள் - ஒரு உண்மையான ஆன்மீக வழிகாட்டி ஒருபோதும் பயந்த சட்டத்தின் தெய்வீக கட்டளைகளுக்கு எதிராக செல்ல மாட்டார், அதை மிக உயர்ந்த மதிப்புடன் நடத்துவார்] மற்றும் ஆன்மீக வழிகாட்டி தவறு செய்தாலும், இந்த உறுதிப்பாட்டைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், இது ஒருவருக்கு தீங்கு விளைவிக்காது, அது ஒருவருக்கு நன்மை பயக்கும். ஆன்மீக வழிகாட்டியின் தவறு தனியாக ஆன்மீக பாதையில் மிதிப்பதை விட சிறந்தது [ஒரு ஆன்மீக வழிகாட்டி தனது சொந்த அனுமானங்களையும் எண்ணங்களையும் வழிகாட்டியாகப் பயன்படுத்தாமல்] சரியான [ஆன்மீக] பாதையைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் வாய்ப்புகளை எடுத்துக்கொள்வது [ஒரு பரிபூரணமான ஆன்மீக வழிகாட்டியைக் கொண்டிருப்பது ஆன்மீக பாதையில் பல படிகள் பின்னோக்கி ஒரு படி முன்னோக்கி செல்வதைத் தடுக்கிறது].

ஆன்மீக வழிகாட்டியின் கடமைகள்: ஒரு ஆன்மீக தேடுபவர் ஒருவரை [ஆன்மீக பாதையில்] ஒருவரின் வழிகாட்டியாகவும் தலைவராகவும் மாற்றும்போது, வழிகாட்டி [ஆன்மீக தேடுபவருக்கு] ஒரு பாதுகாப்பான சரணாலயத்தை வழங்க கடமைப்பட்டிருக்கிறார் [பயனுள்ள ஆன்மீக போதனைகள், வழிகாட்டுதல் மற்றும் உதவி ஆகியவற்றின் அடிப்படையில்] மற்றும் நெடுஞ்சாலை கொள்ளையர்கள் மற்றும் கொள்ளையர்களின் படிகள் அடையாத அத்தகைய வலுவான கோட்டையில் ஆன்மீக தேடுபவரின் பாதுகாப்பிற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்வது. அத்தகைய பாதுகாப்பான சரணாலயம் மற்றும் கோட்டை நான்கு சுற்றியுள்ள சுவர்களைக் கொண்டுள்ளது: தனிமை, அமைதி, பசி மற்றும் விழிப்புணர்வு [மக்களின் நிறுவனத்தில் இருப்பதற்கு மாறாக, நிலையான அவசரம் மற்றும் இயக்கத்தின் நிலையில், திருப்தி மற்றும் நிரப்பப்பட்டு, நீண்ட நேரம் தூங்குவது இவை ஆன்மீக பாதையின் முக்கிய தடைகள்]. ஆன்மீக தேடுபவரின் நோக்கம் இதயத்தின்

சீர்திருத்தமாகும் [ஆன்மாவின் சுத்திகரிப்பு மற்றும் சுத்திகரிப்பு என்றும் அழைக்கப்படுகிறது, எனவே அது அதைப் பிடித்திருக்கும் தளைகளை உடைத்து, இருப்பின் உயர்ந்த பகுதிகளுக்கும், கொந்தளிப்பிலிருந்து மெலிந்து, நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் பௌதிக உலகத்தில் உணரப்பட்ட தோல்விகளின் அழுத்தத்திலிருந்து முடிவற்ற வெற்றிக்கும்] இதனால் தெய்வீக பார்வை [கண்ணால் ஆன்மா சாத்தியமாகிறது மற்றும் ஒருவன் தெய்வீக அருகாமையை அடைகிறான். இந்த நோக்கத்தை அடைய மேலே குறிப்பிட்ட நான்கு விடயங்கள் அவசியம். பசி இதயத்தில் இரத்த ஓட்டத்தை குறைக்கிறது, இது அதற்கு தெளிவை சேர்க்கிறது, மேலும் இந்த தெளிவு இதயத்தின் ஒளியாகும். பசி இதயத்தில் கடினத்தன்மையைக் குறைக்கிறது மற்றும் பணிவு, இரக்கம் மற்றும் மென்மை அதில் பிறக்கிறது, இது ஆன்மீக திறப்பு (*முகாஷாஃபா) திறவுகோலாக உள்ளது*, அதே நேரத்தில் கடினத்தன்மை அதை நோக்கி ஒரு திரைச்சீடாக உள்ளது. குறைந்த இரத்த ஓட்டம் [மனித இனத்தின், அதாவது, சாத்தானின்] [உண்மையான] எதிரியின் பாதைகளைக் குறைக்கிறது, ஏனென்றால் காமங்கள் மற்றும் ஆசைகள் நிறைந்த நரம்புகள் அதன் பாதைகள் மற்றும் இந்த நரம்புகளில் இரத்தத்தின் மூலம், அது முழு உடலிலும் சுற்றுகிறது. ஈஸா தம் தோழர்களை நோக்கிக் கூறினார்: "உங்கள் இதயங்களை பசியோடு வைத்துக் கொள்ளுங்கள்; நீங்கள் உங்கள் இறைவனைக் காண்பீர்கள்" என்று கூறினார். ஸஹல் பின் அப்துல்லா துஸ்தாரி (ரலி) கூறினார்: "அப்தால் (புனிதர்கள் மற்றும் ஞானவாதிகளின் மிக உயர்ந்த பிரிவுகளில் ஒருவர்) நான்கு விஷயங்களால் உருவாக்கப்படுகிறார்: பசி, விழிப்புணர்வு, மௌனம் மற்றும் தனிமை". அறிவொளி மற்றும் இதயத்தின் வெளிச்சத்தில் பசியின் தாக்கம் மறுக்க முடியாத உண்மை. அனுபவம் அதை உறுதிப்படுத்துகிறது. "இரண்டு ஆசைகளை உடைத்தல்" (அத்தியாயம் 3) என்ற அத்தியாயத்தில் அதன் விவரங்கள் வழங்கப்படும்.

விழிப்பு இதயத்தில் மெல்லிய தன்மை, பிரகாசம் மற்றும் வெளிச்சம் ஆகியவற்றையும் விளைவிக்கிறது. இந்த ஒளி பசியால் உருவாக்கப்பட்ட ஒளியுடன் சேர்க்கும் போது [அதை ஒளியின் மீது ஒளியாக மாற்றுவதற்காக], இதயம் ஒரு பிரகாசமான நட்சத்திரம் அல்லது பளபளப்பான கண்ணாடி போல ஆகிறது, அது தெய்வீக அழகை பிரதிபலிக்கிறது, அதில் மறுமையின் உயர்ந்த அளவுகளை சாட்சியமளிக்கிறது, மற்றும் முக்கியமற்றது, அவமானங்கள் மற்றும் உலக வாழ்வின் ஆபத்துகள் நிகழ்கின்றன. இந்த சாட்சிக்குப் பிறகு, ஆன்மீக தேடுபவரின் பார்வையில் உலகத்தன்மைக்கு எந்த முக்கியத்துவமும் இல்லை, மேலும் ஒருவர் மறுமையில் முழுமையாக

கவனம் செலுத்துகிறார் [இது மனித ஆத்மாவின் பயணத்தில் நிரந்தரத்தன்மை மற்றும் நித்தியத்தின் இறுதி இலக்காகும், ஏனெனில் அது இருப்பின் ஒரு மட்டத்திலிருந்து மற்றொரு நிலைக்கு உருவாகிறது]. தூக்கம் (அதிகப்படியான தூக்கம்) இதயத்தை கடினமாகவும் இறந்ததாகவும் ஆக்குகிறது, ஆனால் அது தேவைக்கேற்ப இருந்தால், மறைக்கப்பட்ட சாம்ராஜ்யத்தின் ரகசியங்கள் அதில் வெளிப்படுகின்றன. *அப்தலின் (*மிக உயர்ந்த ஆன்மீக திறன் கொண்ட புனிதர்கள் மற்றும் ஞானவாதிகள்) அவர்களின் ஊட்டச்சத்து பசி, அவர்கள் மிகவும் தேவைப்படும்போது மட்டுமே தூங்குகிறார்கள், மேலும் தெய்வீக நினைவு மற்றும் சிந்தனையிலிருந்து ஒருவர் பெறும் சோர்வை அகற்ற உதவும் தேவைக்கு ஏற்ப மட்டுமே பேசுகிறார்கள். அமைதியும் மௌனமும் இதயத்தை பலப்படுத்துகின்றன மற்றும் நேர்மை (வாரா*'*) மற்றும் கடவுள் பயத்திற்கு *(தக்வா)* வழிவகுக்கிறது.

இதயத்தின் கதவுகளான கண்கள் மற்றும் காதுகள் மூடப்பட்டு, இதயத்தின் ஈடுபாட்டில் [தெய்வீக நினைவு மற்றும் சிந்தனையில்] எதுவும் தலையிடாதபோது தனிமையின் முழு நன்மையும் அடையப்படுகிறது. உடலில் உள்ள இதயத்தின் உவமை ஒரு நீர்த்தேக்கத்தைப் போன்றது, அதில் எல்லா பக்கங்களிலிருந்தும் அழுக்கு நீர் அதில் விழுகிறது. ஆன்மீக போராட்டம் மற்றும் முயற்சியின் நோக்கம் அசுத்தமான நீரை [நீர்த்தேக்கத்தில், அதாவது இதயத்திற்கு] கொண்டு செல்லும் அனைத்து சேனல்களையும் மூடுவதும், நீர்த்தேக்கத்தை ஆழமாக தோண்டுவதும், இதனால் எந்த வெளிப்புற ஆதாரமும் தேவையில்லை [தண்ணீருக்கு], அதற்கு பதிலாக, நீர்த்தேக்கத்தின் அடிப்பகுதியில் இருந்து நீர் வெளியேறுகிறது. நீர்த்தேக்கத்தை தண்ணீரில் தன்னிறைவு அடையச் செய்ய, அழுக்கு நீரின் நீர்த்தேக்கத்தை முழுவதுமாக காலி செய்வது அவசியம், மேலும் நீர்த்தேக்கத்திற்கு செல்லும் அனைத்து கால்வாய்களும் மூடப்பட்டால் மட்டுமே இது நிகழும். நீர்த்தேக்கத்தில் அசுத்தமான நீர் பாய்வதற்காக, கால்வாய்களைத் திறந்து வைத்து, நீர்த்தேக்கத்தில் தூய்மையான மற்றும் நன்னீரை சேமித்து வைக்க விரும்பினால், அது முற்றிலும் சாத்தியமற்றது. இதயத்தின் சேனல்கள் [அசுத்தங்களையும் அசுத்தங்களையும் அதில் இட்டுச் செல்கின்றன] புலன்கள். புலன்களை நிறுத்துவதற்கான வழி ஒரு இருண்ட வீட்டில் தனிமையை ஏற்றுக்கொள்வதாகும், ஒரு இருண்ட அறை கிடைக்கவில்லை என்றால், ஒருவர் தலையில் துணியுடன் உட்கார வேண்டும். ஒருவன் தனிமையில் சத்தியத்தின் குரலைக் கேட்கிறான் மற்றும் தெய்வீக பிராவிடன்ஸின் மகத்துவத்தைக் காண்கிறான். நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் இந்த

நிலையில் [தனிமை மற்றும் ஆன்மீக சிந்தனை] இந்த நிலையிலேயே அடைந்து உரையாற்றினார்கள். இந்த விளக்கத்தின் விளைவு என்னவென்றால், பசி, விழிப்புணர்வு, அமைதி மற்றும் தனிமை ஆகிய இந்த நான்கு குணங்கள் ஒரு ஆன்மீக பயணிக்கு புகலிடங்கள். இந்த [நான்கு] வழிகள் மூலம் [கடவுளை நோக்கி] [ஆன்மீக] பாதையை கொள்ளையர்களிடமிருந்தும் கொள்ளையர்களிடமிருந்தும் ஒருவன் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும்.

ஆன்மீக பாதையில் (சுலுக்) முயற்சி செய்வதன் தொடக்கம்: இந்த நிபந்தனைகள் அனைத்தையும் பூர்த்தி செய்த பிறகு, ஒருவர் ஆன்மீக பாதையில் (சுலுக்) முயற்சிக்கும் பாதையில் அடியெடுத்து வைக்க வேண்டும், மேலும் முன்னோக்கி செல்ல கடக்க வேண்டிய பாதையில் பல கடினமான பள்ளத்தாக்குகள் (அல்லது பள்ளத்தாக்குகள்) உள்ளன என்பதை அறிந்திருக்க வேண்டும். கடவுளை நோக்கிய பாதையின் பள்ளத்தாக்குகள் வேறு யாருமல்ல, உலக ஆசைகளைத் தூண்டும் இதயத்தின் [எதிர்மறை மற்றும் தீய உள்] குணங்கள். இந்த பள்ளத்தாக்குகளில் சில மிகப்பெரியவை, அவை கடப்பது கடினம் மற்றும் சில சிறியவை, அவை கடக்க எளிதானவை. இந்த பள்ளத்தாக்குகளைக் கடப்பதற்கான [சரியான] வரிசை ஒரு எளிதான பள்ளத்தாக்கைக் கடப்பதாகும், பின்னர் முதல் ஒன்றை விட சற்று கடினமான ஒன்று, பின்னர் மிகவும் கடினமான ஒன்று [மற்றும் பல]. இந்த குணங்கள் ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் தொடக்கத்தில் செல்வம், புகழ், படைப்புகள் [படைப்பாளருக்கு எதிராக கடவுளின் படைப்புகள்] மற்றும் பாவங்கள் போன்ற அதே தடைகளின் இரகசியங்கள் மற்றும் அறிகுறிகளாகும். இந்த தடைகளின் அறிகுறிகள் வெளிப்புற இருப்பிலிருந்து [தன்னைள்] துண்டிக்கப்பட்டதைப் போலவே, அவை உள் இருப்பிலிருந்து [தன்னை] அகற்ற வேண்டும். ஆனால் இதற்கு ஒரு நீண்ட ஆன்மீகப் போராட்டம் தேவைப்படுகிறது. உண்மையான ஆன்மீகப் போராட்டம் [கீழ்மட்ட ஆன்மாவின்] ஆசைகள் மற்றும் இச்சைகளின் எதிர்ப்பாகும் என்று நான் முன்பே எழுதியுள்ளேன்.

ஆன்மீக பயணியின் இதயம் ஆசைகள் மற்றும் காமங்களால் வெறுமையாகி, ஆன்மீக முயற்சிகளை எதிர்க்கும் எதுவும் இதயத்தில் எஞ்சியிருக்காதபோது, ஆன்மீக வழிகாட்டி (*முர்ஷித்* அல்லது *ஷேக்*) ஆன்மீக பயணியின் இதயத்தை தொடர்ந்து கண்காணிக்க வேண்டும் [அவர் மாணவர் அல்லது முரீதின் வழிகாட்டியாக இருக்கிறார்] மற்றும்

அதிகப்படியான வெளிப்புற பக்திகள் அல்லது லிட்டானிகளிலிருந்து ஒருவரைத் தடுக்க வேண்டும் (*அவ்ராத்*). அதற்கு பதிலாக, [மத] கடமைகள் (*ஃபராய்த்*) மற்றும் நபித்துவ செயல்கள் (*சுனன்*) ஆகியவற்றில் திருப்தி அடைய வேண்டும் [அவை மதக் கடமைகளின் அளவிற்குக் கீழே உள்ளன மற்றும் கட்டாய வழிபாட்டு செயல்களுக்கு அப்பாற்பட்ட நபியின் பக்திகள் மற்றும் பக்திகளைப் பின்பற்றுவதாகக் கருதப்படுகின்றன]. அதிகபட்சமாக, ஆன்மீக வழிகாட்டி அனைத்து நினைவுகள் மற்றும் லிட்டானிகளின் சுருக்கமான நினைவகத்தை ஒருவரிடம் சொல்ல வேண்டும், அதாவது, கடவுளைத் தவிர மற்ற எல்லாவற்றிலிருந்தும் இதயம் காலியாக இருக்கும்போது, ஒருவர் ஆன்மீக பயணி "அல்லாஹ்" என்ற உயர்ந்த பெயரை நினைவுகூர வேண்டும் (அதாவது, கடவுளின் ஒரே தனிப்பட்ட பெயர், அதேசமயம், "கடவுள்" என்பது எஜமானரான பரம புருஷரைக் குறிக்கும் ஒரு பொதுவான மொழி குறிப்பிட்ட வழியாகும். படைப்பவன், பராமரிப்பவன், அவன் கொண்டு வந்த அனைத்துப் பொருட்களையும் வழங்குபவன்). இருப்பினும், ஆன்மீக பாதையின் பிற தடைகளை (அலைக்) நோக்கி இதயம் சாய்ந்திருக்கும் வரை இந்த நினைவகத்தை ஒருவர் செய்யக்கூடாது. அதனால்தான், ஷிப்லி (ரலி) தனது மாணவரிடம் கூறுவார்: "இந்த வெள்ளிக்கிழமைக்கும் அடுத்த நாளுக்கும் இடையில் உங்கள் இருதயத்தில் கடவுளைத் தவிர வேறு ஏதாவது நடந்தால், அடுத்த வெள்ளிக்கிழமை என்னைப் பார்க்க வந்து பார்க்க வேண்டாம்". ஆன்மீக பாதையில் பயணிக்கவும், தெய்வீக அன்பை அடையவும் உண்மையான நோக்கத்தின் ஆதிக்கம் இல்லாமல் இந்த வகையான நேர்மையை அடைய முடியாது. இதயம் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எந்த எண்ணமும் இதயத்தில் இல்லாதது, கடவுளைத் தவிர வேறு எந்த எண்ணமும் இதயத்தில் ஏற்படாதபோது, ஒரு சிந்தனையைத் தவிர வேறு எந்த சிந்தனையும் எஞ்சியிருக்காது. ஒரு ஆன்மீக பயணி அத்தகைய உள் நிலையை அடைந்தால், ஆன்மீக வழிகாட்டி அத்தகைய நபரை தனிமையில் ஒரு மூலையில் உட்கார அனுமதித்து, அனுமதிக்கப்பட்ட (ஹலால்) உணவைக் கொண்டு வர ஒருவரை நியமிக்க வேண்டும். கடவுளை (தீன்) அடைவதற்கான பாதையின் அடிப்படை அனுமதிக்கப்பட்ட உணவை உண்பது [லஞ்சம், மிரட்டி பணம் பறித்தல், திருட்டு, மோசடி போன்ற சட்டவிரோத மற்றும் நெறிமுறையற்ற வழிகளில் பெறப்பட்ட அனுமதிக்கப்படாத உணவுக்கு மாறாக, அல்லது சட்டவிரோதமாக சம்பாதித்த பணம் அல்லது புனித சட்டத்தில் தடைசெய்யப்பட்ட வகை வகை மூலம்].

தனிமைக்கு ஒருவருக்கு அனுமதி அளித்த பிறகு, ஒரு ஆன்மீக வழிகாட்டி ஒருவரிடம் ஒரு தெய்வீக நினைவு (திக்ர்) செய்யச் சொல்ல வேண்டும், அதில் ஒருவரின் இதயம் மற்றும் நாக்கு இரண்டும் முழுமையாக ஈடுபடுகின்றன, அதாவது, "*அல்லாஹ்*" *(*"அல்லாஹ்" என்பது கடவுளின் ஒரே தனிப்பட்ட பெயர்), "*சுபானல்லாஹ்*" (எல்லா குறைபாடுகள், குறைபாடுகள், பிழைகள் மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலான குறைபாடுகள், தீய மற்றும் எதிர்மறையான கடவுள்). முதலியன. நாக்கின் அசைவு நிறுத்தப்படும் அளவிற்கு இந்த நினைவில் ஒருவர் விடாமுயற்சியுடன் செயல்பட வேண்டும், மேலும் அது எந்த வேண்டுமென்றே அசைவுமின்றி நாக்கில் தொடர்ந்ததாகத் தோன்றும். [இந்த தெய்வீக நினைவின் மீது] நாவின் எஞ்சிய செல்வாக்கு இல்லாமல் போய், [பரம நாமத்தின்] வடிவம் மட்டுமே இதயத்தில் இருக்கும் அளவிற்கு இந்த லிட்டனி தொடர வேண்டும். ஒரு கட்டம் [இந்த ஆன்மீக முயற்சியில் இடைவிடாத முயற்சியின் மூலம்] வரும், அங்கு வார்த்தையின் வடிவம் கூட இதயத்திலிருந்து அழிக்கப்படுகிறது, அதன் அர்த்தத்தின் யதார்த்தம் மட்டுமே எஞ்சியிருக்கும். அர்த்தம் எல்லா நேரங்களிலும் இதயத்துடன் இருக்கும், ஒருபோதும் மறைந்துவிடாத வகையில் இது நிகழ்கிறது, மேலும் அதன் முன்னிலையில், வேறு எந்த அர்த்தத்தையும் பற்றிய எண்ணம் கூட இதயத்தில் ஏற்படாது.

இதயம் எதையாவது செய்வதில் ஈடுபடும்போது, அது எதுவாக இருந்தாலும், அதைத் தவிர வேறு எதற்கும் இடமில்லை. எனவே, இதயம் கடவுளை நினைவு செய்வதில் மும்முரமாக இருந்தால், அவர் ஒருவரின் நோக்கம் மற்றும் நோக்கம் தேடப்படுகிறார் என்றால், இதயம் கடவுளைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லாமல் போய்விடும். இந்த கட்டத்தை அடைந்த பிறகு, ஒரு ஆன்மீக பயணி (*சாலிக்* அல்லது *முரீத்*) ஒருவரின் இதயத்தை கண்டிப்பாக கண்காணிக்க வேண்டும், மேலும் இதயத்தில் வேறு எதையும் கற்பனை செய்ய அனுமதிக்க வேண்டாம் - ஒருவரின் சொந்த இருப்புடன் தொடர்புடையது அல்லது வேறு யாருடனும் தொடர்புடையது அல்ல. ஏனென்றால், இருதயம் எந்தப் பக்கத்தையும் நோக்கிச் சாய்ந்தால், அது தெய்வீக நினைவு இல்லாமல் ஆகிவிடும், அது ஒரு கணம் நடந்தாலும், அது ஒரு பெரிய இழப்பாகும். இந்த வகையான இழப்பு தவிர்க்கப்பட வேண்டும். குற்றச்சாட்டுகள் தொடர்பான இதயத்தின் நிலை என்னவென்றால், ஒருவர் வெளிப்புற குற்றச்சாட்டுகளை அகற்றி, [தெய்வீக நினைவு] ஒரு உச்சரிப்பில் இதயத்தை குவித்தால், அதுவும் "இந்த உச்சரிப்பு என்ன?", "இதன் அர்த்தம் என்ன?", "இது ஏன் [கடவுளின்] வழிபாடு?" போன்ற குற்றச்சாட்டுகளின் ஆதாரமாக மாறும். இந்த குற்றச்சாட்டு கதவுகள் அல்லது கவலைகளைத்

திறக்கும், மேலும் சாத்தான் புதிதாக திட்டமிடப்பட்ட குற்றச்சாட்டுகளுடன் [இதயத்தில்] நுழைவார். விசுவாசத்தின் பாதுகாப்பிலிருந்து அவநம்பிக்கையின் அழிவு வரை, தீர்க்கதரிசன வழியின் (*சுன்னா) வெளிச்சத்திலிருந்து* புதிதாக உருவாக்கப்பட்ட விஷயங்களின் இருள் மற்றும் விசுவாசத்தில் புதுமைகள் *வரை (பிதா,* அதாவது, ஒருவரின் விசுவாசத்திற்கு தீங்கு விளைவிக்கும் விஷயங்கள், ஏனெனில் அவை விசுவாசத்தின் தூய்மையான, அசல் மற்றும் உண்மையான போதனைகளிலிருந்து விலகிச் செல்கின்றன). ஆன்மீக பயணி சுறுசுறுப்பாக இருந்தால் [ஒருவரின் நம்பிக்கையில் இதுபோன்ற அத்துமீறல்களுக்கு எதிராக பாதுகாப்பதில்] மற்றும் அத்தகைய குற்றச்சாட்டுகளைக் கொண்டு வரும் பாதைகளை கண்டிப்பாக கண்காணித்தால், எந்த தீங்கும் ஏற்படும் ஆபத்து இல்லை.

இரண்டு வகையான குற்றச்சாட்டுகள்: ஒரு ஆன்மீக பயணி சந்திக்கும் குற்றச்சாட்டுகள் இரண்டு வகைப்படும். சில குற்றச்சாட்டுகள் கடவுள் அவர்களிடமிருந்து முற்றிலும் விடுபட்டவர் என்று உறுதியாகக் கூறக்கூடியவை [அவை தெய்வீக மகிமை மற்றும் அழகுடன் இணக்கமாக இல்லை] ஆனால் சாத்தான் இன்னும் அவற்றை இதயத்தில் புகுத்த முயற்சிக்கிறான். சாத்தானின் இத்தகைய சூழ்ச்சிகளிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான வழி தெய்வீக நினைவில் ஈடுபடுவதாகும். கடவுள் கூறுகிறார்:

وَإِمَّا يَنزَغَنَّكَ مِنَ ٱلشَّيْطَٰنِ نَزْغٌ فَٱسْتَعِذْ بِٱللَّهِ ۚ إِنَّهُۥ سَمِيعٌ عَلِيمٌ

"ஷைத்தானிடமிருந்து நீங்கள் ஒரு தீய எண்ணம் கொண்டால், அல்லாஹ்விடம் பாதுகாவல் தேடுவீராக! நிச்சயமாக அவன் (யாவற்றையும்) செவியுறுபவனாகவும், நன்கறிபவனாகவும் இருக்கின்றான்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 7, வசனம் 200)

அவர் மேலும் கூறினார்:

إِنَّ ٱلَّذِينَ ٱتَّقَوْا۟ إِذَا مَسَّهُمْ طَٰٓئِفٌ مِّنَ ٱلشَّيْطَٰنِ تَذَكَّرُوا۟ فَإِذَا هُم مُّبْصِرُونَ

"நிச்சயமாக பக்தியுள்ள பயபக்தியும், பயபக்தியும், தேவனுக்கு பயமும் உள்ளவர்கள், சாத்தானிடமிருந்து (தீய, தீங்கு விளைவிக்கும் மற்றும் எதிர்மறையான எண்ணம்) எதிர்கொள்ளும்போது, அவர்கள் உடனடியாக தெய்வீக நினைவில் ஈடுபடுகிறார்கள், அவர்களின் கண்கள் திடீரென்று திறக்கின்றன (உள் ஆன்மீக உணர்தலின் நிலையில், இது ஒருவருக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் அனைத்திற்கும் எதிராக ஒரு தடையாகவும்

பாதுகாப்பாகவும் செயல்படுகிறது). (குர்ஆன், அத்தியாயம் 7, வசனம் 201)

இரண்டாவது வகை தயக்கமும் சந்தேகமும் கொண்ட அத்தகைய குற்றச்சாட்டுகளை உள்ளடக்கியது. கடவுள் அவர்களிடமிருந்து விடுபட்டவர் என்று அவர்களைப் பற்றி முழு நம்பிக்கையுடன் சொல்ல முடியாது. இத்தகைய குற்றச்சாட்டுகளை எதிர்கொள்ளும்போது, ஒரு முடிவை தானே எடுப்பதற்குப் பதிலாக, ஆன்மீக வழிகாட்டியின் கருத்தை விசாரிக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்லாமல், ஒருவர் தனது இதய நிலையை ஆன்மீக வழிகாட்டியுடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும், அது சோம்பேறித்தனம் அல்லது உற்சாகம், எதையாவது நோக்கிய சாய்வு அல்லது நோக்கத்தின் உண்மை [ஆன்மீக பாதையில் பயணிக்க] சுருக்கமாக, ஒவ்வொரு [இதயத்தின்] நிலையையும் ஆன்மீக வழிகாட்டியுடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டும், இதனால் ஒருவர் ஒரு சிகிச்சையை பரிந்துரைக்க முடியும் [குணப்படுத்த வேண்டிய இதயத்தின் உள் நிலைகளுக்கு]. ஆன்மீக வழிகாட்டியைத் தவிர வேறு யாருடனும் இவற்றைப் பகிர்ந்து கொள்ளாமல் இருப்பதும் அவசியம், அவர் ஆன்மீக பயணியின் [உள்] நிலைகளை ஆழமாக கண்காணிக்க வேண்டும் (*முரீட்* அல்லது ஆன்மீக பாதையில் ஒருவரின் மாணவர்) மற்றும் [ஆன்மீக பயணியின் நுண்ணறிவு மற்றும் தொலைநோக்குப் பார்வைக்கு ஏற்ப] ஒரு முடிவை எடுக்க வேண்டும். சிந்தனை மற்றும் உள் பிரதிபலிப்பு செய்ய அனுமதிப்பது ஆன்மீக பயணி தானாகவே சத்தியத்தை அறிந்துகொள்ளும் என்று ஆன்மீக வழிகாட்டி கண்டால், ஒருவர் அந்த பாதையில் வைக்கப்பட வேண்டும், மேலும் இந்த [ஆன்மீக] சிந்தனையின் நிரந்தரத்தை பராமரிக்கும்படி சொல்லப்பட வேண்டும், இதனால் யதார்த்தங்களை வெளிப்படுத்தும் கடவுளிடமிருந்து தெய்வீக ஒளி தோன்றும். இருப்பினும், ஆன்மீக பயணி தன்னை கண்டுபிடிக்க முடியாது மற்றும் உண்மை தானாகவே ஒருவருக்கு வெளிப்படுத்தப்படாது என்று உணரப்பட்டால், ஆன்மீக வழிகாட்டி ஒருவரின் சந்தேகங்களைத் தணித்து, ஒருவரின் தரத்தை (மன மற்றும் ஆன்மீக திறன்கள்) கருத்தில் கொண்டு சகித்துக்கொள்ளக்கூடிய திறன் கொண்ட யதார்த்தங்களில் ஒன்றைத் தெரிவிக்க வேண்டும். சில வாதங்களை முன்வைக்கவும். ஆன்மீக வழிகாட்டி [ஆன்மீக] விஷயங்களைப் புரிந்துகொள்ள அதிக அழுத்தத்தைப் பயன்படுத்தக்கூடாது, அதற்கு பதிலாக, என்ன சொல்ல வேண்டும் அல்லது அறிவுறுத்தப்பட வேண்டுமோ அது கருணையுடனும் எளிதாகவும் செய்யப்பட வேண்டும், ஏனெனில் இந்த பாதை [தெய்வீக இருப்பில் ஆன்மீக ஏறுதலை] மிகவும் கடினமானது மற்றும் ஆபத்தான

ஆபத்துகளால் நிரம்பியுள்ளது. சில ஆன்மீக பயணிகள் தெய்வீக நினைவு மற்றும் சிந்தனையின் ஆன்மீக செயல்பாட்டின் போது தீங்கு விளைவிக்கும் எண்ணங்களால் சூழப்பட்டுள்ளனர், இதன் விளைவாக யதார்த்தங்களை ஆன்மீக வெளிப்பாடு செய்யும் திறனை இழக்கிறார்கள். அதன் விளைவாக, அவர்கள் ஒரு பயனற்ற பாதையில் பயணிக்கத் தொடங்குகிறார்கள் [அங்கு அவர்களின் நேரமும் முயற்சிகளும் வீணடிக்கப்படுகின்றன] மற்றும் அழிவை நெருங்குகிறார்கள். இது ஒரு பெரிய இழப்பு. தெய்வீக நினைவுகளில் ஈடுபட யாருடைய இதயம் சுதந்திரமாக இருக்கிறதோ அதற்குத் தடைகள் இல்லாத ஒருவன், இன்னும் சில நேரங்களில், இதேபோன்ற தீங்கு விளைவிக்கும் எண்ணங்களில் ஈடுபடுகிறான். ஒரு ஆவிக்குரிய பயணி ஆபத்துகளால் சூழப்பட்ட ஒரு கப்பலின் பயணியைப் போன்றவர். ஒருவன் தப்பித்தால், அவன் [ஆன்மீக] பாதையின் ராஜா ஆகிறான். ஒருவர் தப்பிக்க முடியாவிட்டால், ஒருவர் அழிக்கப்படுகிறார் [ஒருவரின் வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை அடைவதற்கான ஆன்மீக ஏற்றத்திற்கான போராட்டத்தை இழந்து, நித்திய மகிழ்ச்சியையும் முடிவற்ற வெற்றியையும் விளைவிக்கிறது].

வெளிப்புற வழிபாட்டு செயல்கள் தொடர்பான அடிப்படை நம்பிக்கைகள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் பின்பற்றுவதன் மூலம் (*தக்லீத் அல்லது* அறிவுடன் மற்றவர்களைப் பின்பற்றுதல்) பெற்ற பிறகு, ஒருவர் நீதியான செயல்களில் ஈடுபட வேண்டும் [தெய்வீக வழிபாடு மற்றும் மற்றவர்களுக்கு சேவை செய்வது தொடர்பானது]. வேறு எந்த வழியிலும் செயல்படுவதில் பல ஆபத்துகள் உள்ளன. அதனால்தான், ஒருவரின் மாணவர்களின் (ஆன்மீக பயணிகள்) [உள்] நிலையைக் கண்டறிய ஒருவரின் நுண்ணறிவு [மற்றும் உள்ளுணர்வுகளை] ஆன்மீக வழிகாட்டி பயன்படுத்துவது அவசியம் என்று சிலர் கருதியுள்ளனர். ஒருவர் புத்திசாலித்தனமாக இல்லாமல், வெளிப்புற விஷயங்களைப் பற்றிய நம்பிக்கைகளைக் கொண்டிருக்கிறார் என்றால் [உள் ஆன்மீக விஷயங்களுக்கு மாறாக வெளிப்புற வழிபாட்டு செயல்கள் தொடர்பானது], ஒருவரை தெய்வீக நினைவில் ஈடுபடுத்துவதற்குப் பதிலாக, ஒருவர் வெளிப்புற வழிபாட்டு செயல்கள் மற்றும் இடைவிடாத *அவ்ராத்* (லிட்டானிகள்) ஆகியவற்றில் ஈடுபட வேண்டும் அல்லது தெய்வீக நினைவு மற்றும் சிந்தனையில் தங்களை அர்ப்பணித்தவர்களுக்கு சேவை செய்வதில் ஈடுபட வேண்டும், இதனால் அவர்களின் ஆசீர்வாதங்களையும் ஒருவர் பெற முடியும். தெய்வீக நினைவகத்தில் தொடர்ந்து ஈடுபடும்போது, ஆன்மீக பயணி [வெறும் வெளிப்புற வழிபாட்டின் நிலைக்கு மேலே உயர்ந்து வெளிப்புற

செயல்களில் மற்றவர்களைப் பின்பற்றுகிறார்] நல்ல உள் நிலைகளை அனுபவிக்கிறார் மற்றும் [அற்புதங்கள் போன்றவை] அசாதாரண சாதனைகள் [அற்புதங்கள் போன்றவை] ஒன்றின் மூலம் நடக்கத் தொடங்குகின்றன. இந்த உள் நிலைகள் மற்றும் அசாதாரண சாதனைகள் தகுதியற்ற ஆன்மீக பயணியை [ஒருவரின் குறைந்த ஆன்மீக திறன் மற்றும் ஆன்மீக பாதையில் ஒரு தொடக்கக்காரராக இருப்பதால்] சுய நீதி, சுய கர்வம், காட்டுதல் மற்றும் மகிழ்ச்சி [ஒருவர் தனது சொந்த தவறான மதிப்பீடு மற்றும் கருத்தில் மற்றவர்களை விட உயர்ந்தவராக இருப்பதைப் பற்றி]. இந்த நிலைமைகள் மற்றும் நிலைகள் ஆன்மீக முயற்சிகளுக்கு தடைகள் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். ஆன்மீக பயணி அவர்கள் மீது கவனம் செலுத்தி, ஒருவரின் ஆத்மா இந்த நிலைகளில் மூழ்கினால், இது ஆன்மீக பாதையில் குறுக்கீட்டை ஏற்படுத்தும், மாறாக ஆன்மீக பயணி ஆன்மீக பாதையில் முன்னேறுவதை நிறுத்திவிடுவார் என்று அஞ்சப்படுகிறது. முழு கடலின் நீரால் கூட திருப்தி அடைய முடியாத ஒரு தாகமுள்ள நபரைப் போல ஒருவர் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் இருப்பது நல்லது [சுய திருப்தி ஆன்மீக முன்னேற்றம் மற்றும் பரிபூரணத்தை தடுக்கிறது மற்றும் மாற்றியமைக்கிறது].

ஆன்மீக பயணியின் மூலதனம் படைப்புகளுடனான ஒருவரின் உறவை (அதாவது, இதயத்தின் இணைப்பு) முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதாகும் [அதாவது, கடவுளைத் தவிர மற்ற ஒவ்வொன்றுடனும் அவர்களுடன் பற்று வைப்பது அவற்றின் நிலையற்ற தன்மை மற்றும் உண்மையான சக்தி இல்லாததால் இறுதியில் ஏமாற்றம் மற்றும் ஏமாற்றத்திற்கு வழிவகுக்கிறது], கடவுளுடன் (படைப்பாளர்) இணைப்பு மற்றும் தனிமை [ஆடம்பரத்தில் இதயத்தின் இன்பமாக இதை சாத்தியமாக்க, உலகின் பளபளப்பும் மகிமையும் அனைத்து ஆன்மீக லட்சியங்களையும் கொல்கிறது]. ஒரு [ஆன்மீக] பயணி கூறினார்: "நான் ஒரு அப்தால் (மிக உயர்ந்த ஆன்மீக சாதனையின் ஞானவாதியிடம்) விசாரணையின் பாதையைப் பற்றி கேட்டேன். அவர் பதிலளித்தார்: 'ஒரு பயணி எங்கோ வசிப்பதைப் போல நீங்கள் இந்த உலகத்தில் வாழ்கிறீர்கள்'. நான் அவரிடம் கேட்டேன்: 'என் இதயம் எப்போதும் கடவுளுடன் இருக்கும் செயலை என்னிடம் சொல்லுங்கள்'. அதற்கு அவர், "படைப்புகளைப் பார்ப்பது (ஆன்மாவின் இருள்) போல அவற்றைப் பார்க்காதீர்கள்" என்று கூறினார். நான் பதிலளித்தேன்: 'அது அவசியம்'. அதற்கு அவர், 'அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்காதீர்கள், ஏனெனில் அது இருதயத்தை கடினப்படுத்துகிறது' என்று பதிலளித்தார். நான் சொன்னேன்: 'அதுவும் அவசியம்'. அதற்கு அவர், 'அவர்களுடன் எந்தப் பழக்கமும்

செய்யாதீர்கள், ஏனெனில் அது பயத்தை ஏற்படுத்துகிறது' என்று கூறினார். நான் சொன்னேன்: 'நான் என் வாழ்க்கையை அவர்களுடன் செலவழிக்கும்போது அதுவும் அவசியம். அவர்களுடன் எந்த தொடர்பும் கொள்ளாமல் இருப்பது எப்படி சாத்தியம்?' அதற்கு அவர், 'அவர்களுடன் வாழ வேண்டாம். அவர்களுடன் வாழ்வது அழிவுதான்'. நான் பதிலளித்தேன்: 'இந்த நோயும் போவதில்லை'. அவர் கூறினார்: 'நீங்கள் அலட்சியமான மற்றும் மறக்காத மக்களைப் பார்க்கிறீர்கள், அறியாமையின் பேச்சைக் கேட்கிறீர்கள், பயனற்ற மக்களுடன் (குறைந்த அல்லது ஆன்மீக லட்சியங்கள் இல்லாதவர்கள்) தொடர்பு கொள்கிறீர்கள், இன்னும் உங்கள் இதயம் கடவுளுடன் இருக்க விரும்புகிறீர்களா? அது ஒருபோதும் சாத்தியமில்லை".

ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் மிக உயர்ந்த நிலை: ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் மிக உயர்ந்த நிலை என்னவென்றால், ஒரு ஆன்மீக பயணி (*முரீட்) ஒவ்வொரு* கணத்திலும் வினாடியிலும் ஒருவரின் இதயம் கடவுளுடன் இருப்பதைக் காண்கிறார், மேலும் ஒருவரின் இதயம் கடவுளைத் தவிர மற்ற எல்லாவற்றிலிருந்தும் காலி செய்யப்படும் வரை இந்த நிலையை அடைய முடியாது, மேலும் இது ஒரு நீண்ட [மற்றும் உறுதியான] ஆன்மீக போராட்டம் இல்லாமல் சாத்தியமில்லை. கடவுளை நினைவுகூர்வதைத் தவிர மனித இதயத்தில் எதுவும் இல்லாதபோது, தெய்வீக அருளின் மகிமை அதற்கு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது, சத்தியத்தின் ஒளி அதன் மீது விடிக்கிறது, மேலும் உயர்ந்த [ஆன்மீக] உலகங்களின் அனைத்து நுணுக்கங்களும் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன, அவற்றின் குணங்களை விளக்க முடியாது. ஆயினும்கூட, ஒரு ஆன்மீக பயணி (முரீத்) மீது விசேஷ தெய்வீக அருள் *இருந்தால்*, மேலே குறிப்பிட்ட விஷயத்திலிருந்து ஏதேனும் ஒரு விஷயம் வெளிப்பட்டால், அத்தகைய ஆன்மீக நிலையை ஒருவர் பாதுகாக்க வேண்டும் [அது விலைமதிப்பற்றது]. அத்தகைய [உயர்ந்த] ஆன்மீக நிலைக்கு வந்த பிறகு, பல நெடுஞ்சாலை கொள்ளையர்கள் ஒருவரின் பாதையை (ஆன்மீக பாதையில் முன்னேற்றம் மற்றும் ஏறுதல்) தடுக்கிறார்கள். மிகப்பெரிய நெடுஞ்சாலை கொள்ளைக்காரன் [ஒருவரின் ஆன்மீகப் பயணத்தைத் தடுக்கிறது] என்னவென்றால், ஒருவர் அத்தகைய [உள் ஆன்மீக] நிலைகளை [பொது மக்களுக்கு] அறிவுரைகள் மற்றும் ஆலோசனைகளாக விவரிக்கத் தொடங்குகிறார், மேலும் பிரசங்கம் மற்றும் பொது சொற்பொழிவு ஆகியவற்றில் தீவிர விருப்பம் கொள்கிறார் [ஆன்மீக பாதையில் இறுதி இலக்கு இப்போது அடைந்துவிட்டது என்ற இந்த தவறான அனுமானத்தையும் மாயையையும் ஒருவர் வளர்த்துக் கொள்ளும்போது, ஒருவரின் உள்

ஆன்மீக சாதனைகளை உயர் உள் நிலைகளின் வடிவத்தில் பொதுமக்களுடன் பகிர்ந்து கொள்ள வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது பொது. இது பெரும்பாலும் அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் செய்யப்படுகிறது, ஆனால் உண்மையில், கீழ் சுயம் (*நாஃப்ஸ்)* ஆறுதல், புகழ், கௌரவம், மரியாதை மற்றும் அதன் விளைவாக மகிழ்ச்சி மற்றும் பொருள் நன்மைகளை [ஒருவரின் ஆன்மீகத்திற்கு விரோதமானது] தேடுகிறது.

இந்த பொழுதுபோக்கு கீழ்மட்ட சுயத்திற்கு (நாஃப்ஸ்) விவரிக்க முடியாத இன்பத்தை வழங்குகிறது. இது [உண்மையில்] இன்பம் அல்ல, அது போதை. மனிதன் தனது நன்மை மற்றும் தீமையை முற்றிலும் மறந்து இந்த பொழுதுபோக்கில் முழுமையாக மூழ்கியிருக்கிறான். அது மட்டுமல்லாமல், பிரசங்கங்களை மிகவும் பயனுள்ளதாகவும் ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதாகவும் மாற்றுவதற்காக, ஒருவர் [நல்ல மற்றும் ஈர்க்கக்கூடிய] சொற்கள், [கலை] வண்ணமயமான சொற்பொழிவுகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதில் ஈடுபடுகிறார், மேலும் அறிவைக் காண்பிக்க வேண்டும் என்ற உந்துதலைத் திருப்திப்படுத்துவதற்காக, ஒருவர் குர்ஆன் மற்றும் ஹதீஸிலிருந்து கதைகள், எடுத்துக்காட்டுகள் மற்றும் ஆதாரங்களைத் தேடி பார்வையாளர்களுக்கு வழங்குகிறார். சில சமயங்களில் சாத்தான் இதை ஒருவரின் தலையில் வைக்கிறார்: "உங்கள் இந்த கிரியை பெரியது, மகத்தானது, உங்கள் பேச்சுகள் இறந்த இருதயங்களுக்கு உயிர் கொடுக்கின்றன, அலட்சியத்தின் திரைச்சீலைகள் [ஒருவரின் உண்மையான வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை நோக்கி மற்றும் அதை அடைய தேவையான ஆவிக்குரிய முயற்சிகள்] விலகிச் செல்கின்றன. நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கும் அவரது அடியார்களுக்கும் இடையில் ஒரு இடைத்தரகர், நீங்கள் கடவுளின் படைப்புகளை எந்த லாபத்திற்காகவோ அல்லது மறைமுக நோக்கத்திற்காகவோ நன்மையை நோக்கி அழைக்கவில்லை, மாறாக உண்மையுடனும் நேர்மையுடனும் இதைச் செய்கிறீர்கள். ஆன்மீக பயணியின் சமகாலத்தவர்களில் இருந்து வேறு ஒருவர் [கடவுளுக்கு] அழைப்பு மற்றும் கற்பித்தல் போன்ற அதே கடமையைச் செய்யும்போது சாத்தானின் இந்த ஏமாற்று வெளிப்படுத்தப்படுகிறது, அவர் பேச்சு திறன்களால் மக்களிடையே பிரபலமாக இருக்கிறார். அப்படிப்பட்டவர் மீது பொறாமை உணர்வு ஆன்மீக பயணியின் இதயத்தில் பிறந்தால், ஒருவரின் பிரசங்கம் தூய இன்பத்திற்காகத்தானதே தவிர, மக்களின் நன்மைக்காகவும், தெய்வீக பலனுக்காகவும் வெகுமதிக்காகவும் அல்ல என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒருவரின் நோக்கம் பக்தியாக இருந்திருந்தால், ஒருவர் தனது

சமகால போதகர் மீது பொறாமைப்பட்டிருக்க மாட்டார். அதற்கு பதிலாக, ஒருவருக்கு ஒரு கூடுதல் நபரின் ஆதரவு இருப்பதில் ஒருவர் மகிழ்ச்சியடைந்திருப்பார் [சத்தியம், நீதி மற்றும் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தை நோக்கி மக்களை அழைக்கும் உன்னத முயற்சிக்காக]. இது அடையாளம் தெரியாத இறந்த நபரின் உடலைக் கண்டுபிடிப்பது போன்றது, அடக்கம் செய்யும் பொறுப்பு ஒருவரின் தோளில் வருகிறது. இந்த நீதியான விஷயத்தில் ஒத்துழைக்கும் ஒரு நபரை ஒருவர் கண்டால், அது மகிழ்ச்சியின் அல்லது பொறாமையின் இடமாக இருக்குமா? இதேபோல், கவனக்குறைவான மற்றும் மறந்துபோன மக்கள் [உண்மையில்] இறந்துவிட்டனர், அவர்களின் உடல்கள் நடப்பதாகவும் நகருவதாகவும் தோன்றினாலும், ஆனால் உண்மையில், அவர்கள் [உயிருள்ள] ஆன்மா இல்லாதவர்கள். கற்றறிந்த அறிஞர்களும், [நித்திய] உண்மைகளுக்கு அழைப்பாளர்களும் இறந்த ஆத்மாக்களுக்கு உயிர் கொடுக்கிறார்கள். சத்தியத்தை நோக்கி அழைப்பவர் மற்றொரு அழைப்பாளரின் உதவியும் தோழமையும் கிடைத்தால், அது ஒருவருக்கு ஆறுதலாக இருக்கும், துக்கத்திற்கு ஒரு காரணம் அல்ல, ஆனால் உலக அறிஞர்களும், போதகர்களும் அதை ஒரு ஆறுதலாக கருதவில்லை, மாறாக ஒருவருக்கொருவர் எல்லைகள் மற்றும் ஆதிக்கங்களின் எல்லைகளில் தலையிடுவதாகக் கருதுகிறார்கள். ஒரு ஆன்மீக பயணி இதைத் தவிர்க்க வேண்டும், ஏனெனில் இது சாத்தானின் பொறியாகும், இதன் மூலம் அது தெய்வீக ஞானத்தின் பள்ளத்தாக்கில் அடியெடுத்து வைக்கும் மக்களைத் தாக்குகிறது. உலகத்தின் மீதான அன்பு மனித மனோபாவத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதால் மக்கள் இந்த வலையில் சிக்கிக் கொள்கிறார்கள். மகத்துவமிக்க அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

بَلْ تُؤْثِرُونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا

“... மாறாக, நீங்கள் உலக வாழ்க்கையை விரும்புகிறீர்கள் (அதாவது, நித்திய ஜீவனுக்கு மாறாக தற்காலிக பூமிக்குரிய இருப்பு)." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 87, வசனம் 16)

தீமை [மற்றும் எதிர்மறை போக்குகள் மற்றும் விருப்பங்கள்] முன்பே [மனித] மனோபாவங்களில் ஆதிக்கம் செலுத்தின என்றும் கடவுள் கூறினார், ஏனெனில் அதன் குறிப்பு தெய்வீகமாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட புத்தகங்கள் மற்றும் முந்தைய தேசங்களின் சுருள்களிலும் காணப்படுகிறது. கடவுள் கூறுகிறார்:

إِنَّ هَٰذَا لَفِي ٱلصُّحُفِ ٱلۡأُولَىٰ ١٨ صُحُفِ إِبۡرَٰهِيمَ وَمُوسَىٰ ١٩

"இது முந்தைய தெய்வீக நூல்களிலும், ஆபிரகாம் மற்றும் மோசேயின் புஸ்தகங்களிலும் உள்ளது." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 87, வசனங்கள் 18-19)

இது ஆன்மீக பயணியின் ஆன்மீகப் போராட்டம், முயற்சி மற்றும் பயிற்சியின் சுருக்கமான ஓவியம். எந்தெந்த [எதிர்மறை மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும்] உள் பண்புகளை ஒழிக்க வேண்டும், அதை எவ்வாறு [அடைவது], எந்த [உன்னதமான] உள் பண்புகள் இதயத்தில் அலங்கரிக்கப்பட வேண்டும் என்பது பற்றிய விரிவான படிகள் அடுத்தடுத்த அத்தியாயங்களில் வழங்கப்படும்.

அனைத்து மனித [உள் குண] குணாதிசயங்களிலும் மிகவும் ஆதிக்கம் செலுத்தும் மற்றும் மிகைப்படுத்துவது வயிறு, அந்தரங்க பாகங்கள் மற்றும் நாக்கின் காமங்கள். அவர்களுக்குப் பிறகு, கோபத்தின் [பண்பு] அவர்களை ஆதரிக்கிறது. இந்த காமங்களுக்குப் பழகி பழகிவிட்ட பிறகு, மனிதர்களின் இதயத்தில் உலகத்தின் மீதான காதல் அதிகரிக்கிறது, செல்வம் மற்றும் புகழுக்கான ஆசை பிறக்கிறது. இந்த ஆசையின் கருப்பையின் மூலம், ஆணவம், சுய நீதி மற்றும் சுய பெருக்கம் ஆகிய கிருமிகள் பிறக்கின்றன, மேலும் அவற்றிலிருந்து விடுபடுவதை கற்பனை கூட செய்ய முடியாத வகையில் மனிதன் அவற்றில் சிக்கிக் கொள்கிறான். ஆதிக்கம், கௌரவம், அதிகாரம் ஆகியவற்றைக் கொண்ட மதத்தின் அம்சங்களை மட்டுமே ஒருவர் விரும்புகிறார். இந்த விஷயத்தின் தீவிரத்தையும் உணர்திறனையும் கருத்தில் கொண்டு, இந்த இரண்டு அத்தியாயங்களின் முடிவில் ஒருவரின் இதயத்தையும் ஆன்மாவையும் (முஹ்லிகாத்) அழிக்கும் அழிவுகரமான எதிர்மறை உள் குணங்களைப் பற்றி விவாதிப்போம். இந்த விவாதம் அடுத்த எட்டு புத்தகங்களில் [அல்லது "*இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்*" அல்லது "கடவுளுக்கு பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" என்ற அத்தியாயங்களில் இந்த நூலின் அடுத்த எட்டு அத்தியாயங்களுடன் ஒத்திருக்கிறது. முதலாவதாக, வயிறு மற்றும் அந்தரங்க பாகங்களின் காமம்; இரண்டாவது, நாக்கின் ஆபத்துகள்; மூன்றாவது, கோபம், வெறுப்பு மற்றும் பொறாமை; நான்காவது, உலகத்தன்மையைக் கண்டித்தல் மற்றும் அதன் ஏமாற்று பற்றிய விவரங்கள்; ஐந்தாவது, செல்வம், பொருள் உடைமைகள் மற்றும் கஞ்சத்தனம் மீதான அன்பு; ஆறாவது, ஆடம்பரம் [சுய மற்றும் சுய மைய பண்புகளை வெளிப்படுத்துவது தொடர்பானது] மற்றும் புகழ் மீதான அன்பு; ஏழாவது,

ஆணவம் மற்றும் சுய ஆணவம்; மற்றும் எட்டாவது: சுய ஏமாற்று நிலைகள். இந்த எட்டு புத்தகங்கள் மூலம், "*இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்*" அல்லது "கடவுளை நோக்கிய பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" (இது ஒருவரின் இதயத்தையும் ஆன்மாவையும் அழிவுக்குக் கொண்டுவரும் அழிவுகரமான எதிர்மறை உள் குணங்களை தெளிவுபடுத்துவதைப் பற்றியது, அவற்றுக்கு எதிராக பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள முடியும்) என்ற மூன்றாவது தொகுதியிலிருந்து நம் முன்னால் உள்ள நோக்கம் அடையப்படும். முந்தைய இரண்டு அத்தியாயங்களில் முதல் அத்தியாயத்தில் (கஸாலி அவற்றை புத்தகங்கள் என்று குறிப்பிடுகிறார்), இதயத்தின் உள் பண்புகள் மற்றும் குணங்கள் அல்லது வெளிப்பாட்டை நாங்கள் தெளிவுபடுத்தியுள்ளோம், ஏனெனில் இதயம் அனைத்து அழிவுகரமான உள் குணங்களின் ஆதாரம் மற்றும் இருப்பிடமாகும் (*முஹ்லிகாத்*), மற்றும் உள் குணங்களை வழங்கும் இரட்சிப்பு, மங்களகரமான, வாழ்க்கை மற்றும் வெற்றி *(முஞ்சியத்)*) [அது ஒருவரை நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கு இட்டுச் செல்கிறது]. இரண்டாவது புத்தகம் (அல்லது தற்போதைய அத்தியாயம்) ஒருவரின் உள் குணநலன்கள் மற்றும் மனநிலைகள் (*இக்லாக்*) மற்றும் முழுமையான மீட்சிக்கான சிகிச்சைகள் இதயத்தின் நோய்கள் மற்றும் நோய்களுக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டன. இந்த விவாதம் சுருக்கமாக இருந்தது, ஆனால் வரவிருக்கும் அத்தியாயங்களில் விவரங்கள் இருக்கும்.

وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ

"அல்லாஹ்வைத் தவிர நன்மை செய்வோர் எவருமில்லை, என் முழு நம்பிக்கையும் அவன் மீதே முழுமையாக வைத்திருக்கிறேன்; எல்லா உதவிகளையும் தேவைகளையும் அவனிடமே நான் திரும்பி வருகிறேன்.

அத்தியாயம் 3- கீழ் சுயத்திலிருந்து இரண்டு மிகைப்படுத்தப்பட்ட அடிப்படை ஆசைகளின் பிடியை உடைத்தல்

கஸாலியின் மூன்றாவது புத்தகமான "*இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்*" *அல்லது* "*கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி*" *என்ற மூன்றாவது தொகுதி அல்லது கால் பகுதியில், உணவில்* ஈடுபடுதல் மற்றும் சரீர இன்பங்களில் ஈடுபடுதல் ஆகிய இரண்டு அதிகப்படியான ஆசைகளை உடைப்பதைக் கையாள்கிறது. இந்த இரண்டு ஆசைகளும் அவற்றின் வெறித்தனமான இயல்பு, ஆரோக்கியத்திற்கு ஆபத்தை விளைவிப்பது, ஒருவரின் உண்மையான வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை நோக்கி கவனக்குறைவு மற்றும் அலட்சியத்தை ஏற்படுத்துவது, ஆன்மீக முயற்சிகள் மற்றும் முயற்சிகளுக்கு சிறிதளவு அல்லது இடமில்லாததால் அதிக சக்தி வாய்ந்தவை. சரீர இன்பங்கள் மற்றும் உடல் நோக்கங்களில் ஈடுபடுவதால் ஆன்மீக பயணம் முற்றிலும் தடுக்கப்படுகிறது, இது சுயத்தை மையமாகக் கொண்ட நேர்மறையான முயற்சிகளுக்கு சிறிய இடத்தை விட்டுவிடுகிறது. சரீர இன்பங்களுக்கான கட்டுப்பாடற்ற உந்துதல், மற்றவர்களுக்கு பச்சாதாபத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட நேர்மறையான பரோபகார முயற்சிகளுக்கு சிறிய இடத்தை விட்டுவிடுகிறது. அதற்கு பதிலாக, சுய-மைய ஆவேசங்கள் ஒருவரை சுயநலத்திற்கும் அதன் பலவீனப்படுத்தும் விளைவுகளுக்கும் இட்டுச் செல்கின்றன, அவை அனைத்தும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. உலகின் பல்வேறு ஆன்மீக மரபுகளில், பசி ஆன்மீக முயற்சிகளுக்கு ஒரு கருவியாக பயன்படுத்தப்படுகிறது, இது அதன் பயணிகளுக்கு

பாதையை எளிதாக்குகிறது. நமது சொந்த ஆன்மீக முயற்சிகளை எளிதாக்குவதற்கான ஒரு கருவியாக உணவில் பகுதி பசி மற்றும் கட்டுப்பாட்டின் முதன்மையை கஸாலி மீண்டும் வலியுறுத்துகிறார், இது துரதிர்ஷ்டவசமானவர்கள், இழந்தவர்கள் மற்றும் துன்பங்களால் சூழப்பட்டவர்களுக்கு நேர்மறையான பரோபகார முயற்சிகள் மற்றும் பச்சாதாபத்தை ஊக்குவிக்கிறது. அடிப்படை ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மூலம் ஆன்மாவின் தெளிவு மற்றும் இதயத்தின் உணர்திறன் உருவாகியவுடன், ஒருவரின் ஒவ்வொரு நரம்பு, இழை மற்றும் அணுவிலும் மற்றவர்களின் வலி மற்றும் துன்பத்தை ஒருவர் உணர்கிறார். மற்றவர்களின் நோய் ஒருவரின் சொந்த நோயாகவும், மற்றவர்களின் துக்கம் ஒருவரின் சொந்த துயரமாகவும் மாறும், மற்றவர்களின் பிரச்சினைகள் ஒருவரின் சொந்த பிரச்சினைகளாகவும், மற்றவர்களின் வலி மற்றும் துன்பங்கள் ஒருவரின் சொந்த வலியாகவும் துன்பமாகவும் மாறுகின்றன. ஒருவர் இனி சுயநலமுள்ளவராகவும், சுயநலமுள்ளவராகவும், கடின இதயத்துடனும் இருக்க மாட்டார், ஏனெனில் ஒருவர் உள்ளிருந்து வெளிப்படும் ஒரு தடையற்ற சக்தியின் மூலம் உன்னத முயற்சிகளுக்கு உந்தப்படுகிறார். இது ஒருவரின் ஆன்மீக பாதையில் ஏறுவதைத் தூண்டுகிறது. கஸாலியின் இந்த புத்தகம் "இரண்டு [பலம் தரும் அடித்தளம்] ஆசைகளின் பிடியை உடைத்தல் [கீழ் சுயத்திலிருந்து]" இங்கே சுருக்கப்பட்ட வடிவத்தில் பின்வருமாறு வழங்கப்படுகிறது [9]:

ஆதாமின் குழந்தைகளுக்கு (அதாவது மனிதகுலம் முழுவதும்) மிகவும் ஆபத்தான மற்றும் அழிவுகரமான காமம் வயிற்றின் காமம் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். இதன் காரணமாகவே, ஆதாம் மற்றும் ஏவாள் [முழு மனிதகுலத்தின் தந்தை மற்றும் தாயார்] (அவர்கள் இருவரின் மீதும் சமாதானம் உண்டாவதாக) சொர்க்கத்திலிருந்து வெளியேற்றப்பட்டு

[போராட்டங்கள், முயற்சிகள், கடின உழைப்பு, சவால்கள், விரும்பத்தகாத சூழ்நிலைகள் மற்றும் வலி போன்ற விரும்பத்தகாத விஷயங்கள் நிறைந்த ஒரு புதிய வாழ்க்கையைத் தொடங்குவதற்காக, துன்பங்கள், துக்கங்கள், பசி, நோய்கள் மற்றும் சோகங்கள் தெய்வீக பிரசன்னத்தின் நிழலில் நமது உண்மையான பரலோக தோற்றத்திற்குத் திரும்புவதற்கான வழியைக் கண்டுபிடிக்க முரண்பாடாக உள்ளன]. ஒரு மரத்தின் கனிகளை உண்ண அவர்கள் தடை விதிக்கப்பட்டிருந்தனர்; ஆனால் ஆசை அவர்களை ஆக்கிரமித்தது, மேலும் அவர்கள் அந்த மரத்தின் கனியை உண்ணத் தொடங்கினர். இந்த கீழ்ப்படியாமையின் விளைவாக [தெய்வீக கட்டளைக்கு] கீழ்ப்படியாமையின் விளைவாக, அதுவரை மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த அனைத்து தவறுகளும் (வெட்கக்கேடான விஷயங்கள்) வெளிப்பட்டன.

வயிறு - அனைத்து காமங்கள், ஆசைகள் மற்றும் மிகைப்படுத்தும் தூண்டுதல்களின் ஊற்று: உண்மை என்னவென்றால், வயிறு அனைத்து காமங்களின் ஊற்று மற்றும் அனைத்து தீங்குகளின் தோற்றம் மற்றும் ஆதாரமாகும். வயிற்றின் காமம் சரீர இன்பங்களுக்கான காமத்தைத் தூண்டுகிறது. ஒருவரின் வயிறு நிரம்பியிருக்கும்போது, அதிகப்படியான உடலுறவு இன்பங்களில் ஈடுபடுவது பற்றி ஒருவர் நினைக்கிறார். உணவு மற்றும் உடலுறவின் அதிகப்படியான ஆசைகள், புகழ் மற்றும் பொருள் உடைமைகள் (செல்வம்) மீதான ஆசையை உருவாக்குகின்றன. புகழ் மற்றும் செல்வம் ஆகிய இரண்டு விஷயங்கள் திருமணங்களின் எண்ணிக்கை அதிகரிப்பதற்கும் சிறந்த உணவிற்கும் ஆதாரமாக உள்ளன. செல்வம் மிகுதியாக இருப்பதும், புகழ் அதிகமாக இருப்பதும், ஆணவத்தை உருவாக்குகிறது, [பல்வேறு பௌதிக விஷயங்களுக்கு] போட்டியில் மற்றவர்களை விட அதிகமாக இருக்க வேண்டும் என்ற ஆசை, மற்றும் ஒருவரை விட உயர்ந்தவர்களுக்கு எதிராக பொறாமை உணர்வுகள் [பொருள் உடைமைகள், புகழ் மற்றும் அதிகாரத்தில்] மற்றும் அவர்களின் கருப்பையிலிருந்து ஆடம்பரம், பெருமை, பெருமை மற்றும் அவர்களின் போன்றவை போன்ற தீமைகள் பிறக்கின்றன. இதன் விளைவாக வெறுப்பு, பகைமை மற்றும் வெறுப்பு உணர்வு வெடிக்கப்படுகிறது. பின்னர் ஒருவன் கலகம், கீழ்ப்படியாமை [தெய்வீக வழிகாட்டுதல் மற்றும் கட்டளைகளுக்கு] மற்றும் கலகம் ஆகியவற்றில் வளைந்து, தீமைகள் மற்றும் காம செயல்களில் மூழ்கிவிடுகிறான். இவை அனைத்தும் வயிற்றை காலியாக வைத்திருக்காததன் விளைவுகள் மற்றும் பலன்கள், ஏனெனில் இது ஒருவரின் வயிறு நிரம்பிய உணவை சாப்பிடுவதன் ஆணவம் மற்றும் போதை ஆகும். ஒருவர் தனது சுயத்தை (*நாஃப்ஸ்*) பசியால் அவமானப்படுத்தியிருந்தால், சாத்தானின்

பாதைகளை (உடல் முழுவதும் இரத்த ஓட்டத்திற்கான நரம்புகள்) கண்டிப்பான காவலர் மற்றும் கண்காணிப்பு வைத்திருந்தால், அது ஒருபோதும் கிளர்ச்சியை நாடியிருக்காது [கண்ணியம், நாகரிகம், பொது நன்மை மற்றும் தெய்வீக கட்டளைகள் ஆகியவற்றின் விதிமுறைகளுக்கு எதிராக]. அதற்கு பதிலாக, ஒருவர் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிந்திருப்பார், ஆணவம், ஆடம்பரம் (தன்னை மையமாகக் கொண்ட, தன்னை அகங்காரம் காட்டுதல்), கீழ்ப்படியாமை [தெய்வீக கட்டளைகளுக்கு] மற்றும் கலகம் ஆகியவற்றின் பாதையில் பயணித்திருக்க மாட்டார். ஒருவன் உலக இன்பங்களில் மூழ்கியிருக்க மாட்டான், அல்லது நித்திய (மறுமை) விட உலக (உலகத்தை) முன்னுரிமை என்ற தவறைச் செய்திருக்க மாட்டான், அல்லது வேட்டை நாய்கள் தங்கள் இரையின் மீது பாய்வதைப் போல உலக உடைமைகள் மற்றும் செல்வங்களின் மீது பாய்ந்திருக்க மாட்டார்கள். ஆயினும்கூட, வயிற்றின் காமத்தின் தீங்குகள் மிகவும் ஆபத்தானவை மற்றும் ஆபத்தானவை, கடவுளின் ஊழியர்களுக்கு (அனைத்து மனிதர்களும்) அதன் ஆபத்துகள் மற்றும் அதிலிருந்து பாதுகாப்பதற்கான வழிகளைப் பற்றி தெரிவிக்க வேண்டியது அவசியம். பாலியல் காமம் வயிற்றின் காமத்திற்கு அடிபணிந்திருப்பதால் அதே நிலைமை உள்ளது. இந்த விவாதத்தை தேவன் வழங்கிய உதவியுடனும் திறனுடனும் [இந்த அத்தியாயத்தின் சில பகுதிகளில்] நிறைவு செய்வோம். முதல் பகுதியில், பசியின் மேன்மையும் பெருந்தீனியைக் கண்டிப்பதும் விளக்கப்படும், பின்னர் [பசியின்] நன்மைகள் குறிப்பிடப்படும். பின்னர், குறைவாக உண்பதன் மூலமும், உணவை தாமதப்படுத்துவதன் மூலமும் வயிற்றின் காமத்தை ஒழிக்க ஆன்மீக முயற்சி செய்யும் முறை தெளிவுபடுத்தப்படும். [பசியின் நன்மைகள்] சம்பந்தமாக, மக்களின் நிலைகளின் வேறுபாடுகள் குறிப்பிடப்படும். அதன் பிறகு, அந்தரங்க பாகங்களின் காமம் பற்றி விவாதிக்கப்படும். பின்னர், ஒரு ஆன்மீக பயணி திருமணம் செய்து கொள்வது அவசியமா இல்லையா என்பது விளக்கப்படும். அதன் பிறகு, வயிறு, அந்தரங்க பாகங்கள் மற்றும் கண்களின் ஆசைகளை எதிர்க்கும் நபர்களின் சிறப்புகள் குறிப்பிடப்படும்.

பசியின் மேன்மையும் பெருந்தீனியைக் கண்டித்தலும்

பசியின் மேன்மை பற்றிய மரபுகள் பின்வருமாறு:

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

جاهدوا انفسکم بالجوع والعطش فان الاجر فی ذالک کاجر للمجاهد فی
سبیل اللّٰه فانه لیس من عمل احب الی اللّٰه من جوع وعطش

"**பசியுடனும்** தாகத்துடனும் ஆன்மீகப் போராட்டம் மற்றும் உங்கள் சுயங்களுடன் (*நாஃப்ஸ்) முயற்சி செய்யுங்கள்*, ஏனென்றால் கடவுளின் பாதையில் [வாழ்க்கை, சுதந்திரம், சொத்து மற்றும் சமாதானத்தைப் பாதுகாக்க [நியாயமான] தற்காப்பில் ஈடுபடுவதற்கு [சட்டபூர்வமான] ஆக்கிரமிப்புக்கு எதிராக] ஈடுபட்டதற்கு அதே தெய்வீக பிரதிபலனும் அதற்கும் உண்டு. ஏனென்றால் பசியையும் தாகத்தையும் விட கடவுளுக்கு பிரியமான செயல் எதுவும் இல்லை.

அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்:

لا یدخل ملکوت السموات من ملا بطنه

"பரலோக தேவதூதர்கள் வயிறு நிரப்புகிற ஒரு நபரின் அருகில் வருவதில்லை [ஒருவன் தன் வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை மறந்து, அதை அடைய முயற்சி செய்கிறான் என்பதைக் குறிக்கிறது]."

البسوا وکلوا واشربوا فی انصاف البطون فانه جزء من النبوة

"[மூடப்பட வேண்டியதை மறைக்கும் ஆடைகளுடன்], வயிற்றில் பாதி காலியாக சாப்பிடுங்கள் மற்றும் குடிக்கவும், ஏனெனில் இது தீர்க்கதரிசனத்தின் ஒரு பகுதியாகும்."

الفکر نصف العبادة وقلة الطعام هی العبادة

"சிந்தனை என்பது பாதி வழிபாடு மற்றும் சிறிய அளவு உணவை சாப்பிடுவது முழு வழிபாடு."

افضلکم عند اللّٰه منزلة یوم القیامة اطولکم جوعا وتفکرا فی اللّٰه سبحانه
وابغضکم عند اللّٰه عزوجل یوم القیامة کل نوم اکول شروب

"கியாம நாளில், மிக உயர்ந்த நபர், மிகவும் பசியுடன் இருந்து, அல்லாஹ்வின் மீது தியானத்தில் ஈடுபட்டிருப்பார். கியாம நாளில், அந்த

நபர் அல்லாஹ்வின் பார்வையில் தாழ்ந்தவராக இருப்பார், அவர் நிறைய தூங்கினார், உண்பார், குடித்தார்.

لاتميتوا القلب بكثرة الطعام والشراب فان القلب كالزرع يموت اذا اكثر عليه الماء

"மிகுதியான உணவு மற்றும் பானங்களால் உங்கள் இருதயங்களை மரிக்காதீர்கள். இதயம் ஒரு விவசாய நிலம் போல இருப்பதே இதற்குக் காரணம் - அதிகப்படியான தண்ணீரில் நீர்ப்பாசனம் செய்யும்போது, அது அழிக்கப்படுகிறது.

ماملا ابن آدم وعاء شرا من بطنه، حسب ابن آدم لقيمات يقمن صلبه، وان كان لابد فاعلا فثلث لطعامه، وثلث لشرابه وثلث لنفسه

"ஆதாமின் மகன் (அதாவது மனிதன்) வயிற்றை விட மோசமான பாத்திரங்களை நிரப்பவில்லை. முதுகை நேராக வைத்திருக்கக்கூடிய ஆதாமின் மகனுக்கு ஒரு சில துண்டுகள் போதுமானது. நிரப்ப வேண்டியது அவசியமானால், வயிற்றை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரிக்க வேண்டும் - ஒரு பகுதி (வயிற்றின் மூன்றில் ஒரு பங்கு) உணவுக்கு, ஒரு பகுதி தண்ணீருக்கு மற்றும் ஒரு பகுதி சுவாசத்திற்கு (அதாவது, வயிற்றின் மூன்றில் ஒரு பகுதியை எளிதாக சுவாசிக்கவும், உடல் ஆரோக்கியத்திற்கு நேர்மறையான மருத்துவ விளைவுகளை ஏற்படுத்துவதற்காக அதிகப்படியான சாப்பிடுவதைத் தவிர்ப்பதற்கும் காலியாக விடப்பட வேண்டும்). (இந்த பாரம்பரியம் *ஹதீஸ்* தொகுப்பான *திர்மிதியில்* தீர்க்கதரிசன தோழர் மிக்தம் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது)

உசாமா பின் ஜயீத் மற்றும் அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களால் விவரிக்கப்படும் ஒரு நீண்ட வரலாற்றில்:

ان اقرب الناس من الله عزوجل يوم القيامة من طال جوعه وعطشه وحزنه فى
الدنيا الاحفياء الاتقياء الذين ان شهدوا لم يعرفوا وان غابوا لم يفتقدوا تعرفهم
بقاع الارض وتحف بهم ملائكة السماء نعم الناس بالدنيا ونعموا بطاعة الله
عزوجل افترش الناس الفرش الوثيرة، وافترشوا الجباه والركب، ضيع
الناس فعل النبيين واخلاقهم وحفظوها، هم تبكى الارض اذا فقدتهم
ويسخط الجبار على كل بلدة ليس فيها منهم احد لم يتكالبوا على الدنيا
تكالب الكلاب على الجيف، اكلوا العلق ولبسوا الخرق شعثا غبرا يراهم
الناس فيظنون ان بهم داء وما بهم داء، ويقال قد خولطوا فذهبت عقولهم وما
ذهبت عقولهم، ولكن نظر القوم بقلوبهم الى امر الله الذى اذهب عنهم الدنيا
فهم عند اهل الدنيا يمشون بلا عقول عقلوا حين ذهبت عقول الناس، لهم
الشرف فى الاخرة يا اسامة، اذا رايتهم فى بلدة فاعلم انهم امان لاهل تلك البلدة،

ولا يعذب الله قوما هم فيهم الارض بهم فرحة، والجبار عنهم راض اتخذهم
لنفسك اخوانا عسى ان تنجوا بهم، وان استطعت ان ياتيك الموت وبطنك
جائع وكبدك ظمان فافعل، فانك تدرى بذلك شرف المنازل وتحل مع
النبيين وتفرح بقدوم روحك الملائكة، ويصلى عليك الجبار

"மறுமை நாளில், அந்த மக்கள் கடவுளுக்கு நெருக்கமாக இருப்பார்கள், அவர்கள் அதிக பசியுடனும், தாகத்துடனும், வருத்தத்துடனும் இருப்பார்கள் [கடவுளுடனான உறவு மற்றும் நிலைமை தொடர்பான விஷயங்களில்]. இந்த மக்கள் மிகவும் மறைக்கப்பட்ட *முத்தகூன்* (பக்தியுள்ள பயம், பயபக்தி மற்றும் பயம் ஆகியவற்றைக் கொண்டவர்கள்) அவர்கள் அங்கு இருந்தால், யாரும் அவர்களை கவனிக்க மாட்டார்கள், அவர்கள் விலகிச் சென்றால், பூமியின் ஒவ்வொரு துகளும் அவர்களை நன்கு அறிந்திருந்தாலும், தேவதூதர்கள் அவர்களைச் சூழ்ந்திருந்தாலும், யாரும் அவர்களைத் தேட மாட்டார்கள். இவர்கள் உலகிலேயே சிறந்தவர்கள். [மற்றவை] மக்கள் நெற்றியில் ஸுஜூது செய்து, முழங்காலில் மண்டியிட்டு மண்டியிட்டு நின்ற மென்மையான, வசதியான படுக்கைகளில் படுத்துக் கொள்கிறார்கள். [மற்றவை] மக்கள் தீர்க்கதரிசிகளின் உன்னதமான வழியையும் [உயர்ந்த] குணத்தையும் வீணடித்துள்ளனர், அதே நேரத்தில் அவர்கள் [தங்கள் ஆத்மாக்களில்

ஆழமாக அவர்களை ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம்] அவர்களைப் பாதுகாத்துள்ளனர். அவர்கள் [பூமியிலிருந்து வெளியேறும்போது] பூமி அவர்களுக்காக அழுகிறது, மேலும் அவர்களில் யாரும் இல்லாத நகரத்தின் மீது தெய்வீக கோபம் (வெறுப்பு) இறங்குகிறது [அவர்கள் வாழ்ந்த இடத்தில் தெய்வீக ஆசீர்வாதங்களின் வழிமுறையாக இருந்தனர்]. நாய்கள் சடலத்திற்காக விழுந்ததைப் போல அவர்கள் உலகத்திற்காக விழுவதில்லை. அவர்கள் குறைந்தபட்ச தேவையை சாப்பிடுகிறார்கள், பழைய மற்றும் கிழிந்த ஆடைகளை அணிகிறார்கள், சிதைந்து வாழ்கிறார்கள். அவர்களைப் பார்க்கும் மக்கள், ஒருவேளை அவர்கள் ஏதோ நோயால் பாதிக்கப்பட்டிருக்கலாம் என்ற கருத்தை உருவாக்குகிறார்கள், ஆனால் உண்மையில், அவர்களுக்கு எந்த நோயும் இல்லை. சிலர் அவர்களை முட்டாள்கள் என்று அழைக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் புத்திசாலித்தனமாகவும், கூர்மையாகவும் உள்ளனர். ஆனால், இவ்வுலக மனிதர்கள் தங்கள் கண்களை நோக்கி வைத்திருக்கும் புத்திசாலித்தனம் அவர்களிடம் இல்லை, அதை அல்லாஹ் அவர்களிடமிருந்து விலக்கி வைத்திருக்கிறான். உலக மக்கள் புத்திசாலித்தனம் இல்லாமல் சுற்றி நடக்கிறார்கள் என்று நினைக்கிறார்கள் [மற்றும் உலகில் வசதியாக வாழ தேவையான புத்திசாலித்தனம்], இருப்பினும் அவர்கள் தங்கள் புத்திசாலித்தனத்தை மற்றவர்களிடமிருந்து விலகும்போது தக்கவைத்துக் கொள்கிறார்கள் [அதிகப்படியான காமம் அல்லது உணர்ச்சி, உளவியல் மற்றும் பிற துன்பங்கள் காரணமாக]. ஓ உசாமா! இத்தகையோருக்கு மறுமையில் கண்ணியமும், மேன்மையும் உண்டு. எந்த நகரத்திலும் நீங்கள் அவர்களைக் காணும்போது, அதை அந்த நகரத்திற்கு சமாதான கட்டளையாக கருதுங்கள். அப்படிப்பட்ட மக்கள் இருக்கும் ஒரு தேசத்தை கடவுள் உபத்திரவத்தில் வைக்கவில்லை. பூமி அவர்களைக் கண்டு சந்தோஷமாயிருக்கிறது, தேவன் அவர்கள்மேல் பிரியமாயிருக்கிறார். அவர்களை உங்கள் சகோதரர்களாக ஆக்குங்கள், ஒருவேளை நீங்கள் அவர்கள் மூலம் இரட்சிப்பை அடையலாம். உங்கள் மரண நேரம் வரும்போது, உங்கள் வயிறு பசியுடன் இருக்கும்போது, உங்கள் சிறுநீரகம் தாகமாக இருக்கும்போது நீங்கள் இதைச் செய்ய முடிந்தால், அவ்வாறு செய்யுங்கள். மறுமையின் கட்டங்களில் நீங்கள் வேறுபாட்டை அடைவீர்கள், நீங்கள் தீர்க்கதரிசிகளுடன் வாழ்வீர்கள், தேவதூதர்கள் உங்கள் ஆத்துமா (அதன் பரலோக தோற்றத்திற்குத் திரும்புதல்) மகிழ்ச்சியடைவார்கள், அல்லாஹ் உங்கள் மீது தனது கருணையைப் பொழிவார். (இந்த மரபு *கிதாப் உஸ்-ஜுஹ்தில்* கதீப் அவர்களால் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *மற்றும் அல்-மௌது'அத்தில்* இப்னு

அல்-ஜவ்ஸி அவர்களால் தீர்க்கதரிசன தோழர்களான உசாமா பின் ஜயீத் மற்றும் அபூ ஹுரைரா (ரலி) ஆகியோரின் அதிகாரத்தின் பேரில் *ஹபீஸ் ஈராக்கியின் ஹதீஸ் அங்கீகாரத்தின்படி [அனைத்து ஹதீஸ்களையும் அங்கீகரித்த ஒரு பெரிய ஹதீஸ் (நபியின் நபிமார் மரபுகள்) அறிஞர்* கசாலியின் புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது "கடவுளுக்கான பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி")

இயேசு கிறிஸ்து (ஸல்) தம்முடைய சீடர்களிடமும் உதவியாளர்களிடமும் (*ஹவாரியூன்*) கூறினார்: "உங்கள் வயிற்றை பசியுடனும், உடல்களை நிர்வாணமாகவும் வைத்திருங்கள் [அடக்கத்தால் மூடப்பட வேண்டிய பகுதிகளை கட்டாயமாக மறைக்குவதைத் தவிர) இதனால் உங்கள் இருதயங்கள் கடவுளை சாட்சியமளிக்கும் சக்தியை வளர்த்துக் கொள்ளும். இதேபோன்ற ஒரு நூல் நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்களிடமிருந்தும் வந்துள்ளது. தோரா (நபி மோசே (ஸல்) அவர்களுக்கு அருளப்பட்ட மற்றொரு தெய்வீக புத்தகம்) ஒரு மரபு உள்ளது, ஏனெனில் உடல் பருமன் என்பது [கடவுளிடமிருந்து] அலட்சியம் மற்றும் உணவில் அதிகப்படியான ஈடுபாடு ஆகியவற்றின் அறிகுறியாகும். இது குறிப்பாக [மத] அறிஞர்களுக்கு ஒரு கெட்ட பழக்கம். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மற்றொரு மரபு பின்வருமாறு:

ان الشيطان يجرى من ابن آدم مجرى الدم فضيقوا مجاريه بالجوع والعطش

"ஆதமின் பிள்ளைகளின் (மனிதர்கள்) நரம்புகளில் [இரத்த ஓட்டம் மூலம்] சாத்தான் ஓடுகிறான். பசியாலும் தாகத்தினாலும் அவனுடைய பாதைகளை குறுகலாக்குங்கள்." *(இந்த மரபு* ஹதீஸ் தொகுப்பு இப்னு அபி அத்-துன்யாவில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது)

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஒருபோதும் வயிறு நிரம்பிய உணவை உண்ணவில்லை. சில சமயங்களில் அவர் மீது பட்டினியின் அடையாளங்களைக் கண்டு அழுது, அவரது வயிற்றில் என் கையை வைத்து, 'என் வாழ்க்கை நீ கழிக்கட்டும்' என்று சொல்வேன். உங்களுக்கு வலிமை தரும் மற்றும் உங்கள் பசியைப் போக்கும் அளவையாவது நீங்கள் சாப்பிட வேண்டும்'. அவர் பதிலளிப்பார்: "ஆயிஷா! எனது மிகவும் உறுதியான சகோதர தீர்க்கதரிசிகள் [ஆதாம், நோவா, ஆபிரகாம், இஸ்மவேல், ஈசாக், யாக்கோபு, ஜோசப், தாவீது, சாலமன், மோசே, யோவான், இயேசு (அவர்கள் அனைவரின் மீதும் சமாதானம் மற்றும் ஆசீர்வாதம்

உண்டாவதாக)] இதைவிட மிகப் பெரிய சோதனைகள், உபத்திரவங்கள் மற்றும் துன்பங்களில் பொறுமையைக் கொண்டிருந்தனர். அவர்கள் இவ்விடத்தை விட்டு வெளியேறி, தம் இறைவனிடத்தில் வந்த போது, அவர்களுக்கு மகத்தான நற்கூலியும், கண்ணியமும், உயர்ந்த அந்தஸ்தும் கிடைத்தன. ஒரு சில நாட்களின் வாழ்க்கையின் [சுருக்கமான] வசதிகளை [அனுபவிக்கும்] காரணமாக நான் அவர்களை விட [கடவுளுக்கு முன்பாக] குறைந்த பட்டத்தை அடைவது நாளை எனக்கு நடக்கக்கூடும் என்று நான் வெட்கப்படுகிறேன். நாளைய மறுமையில் குறைந்த பங்கு பெறுவதைவிட சில நாட்கள் பொறுமையுடன் சகித்துக் கொள்வதே எனக்கு நல்லது, மேலும் எனது நண்பர்கள் மற்றும் சகோதரர்களுடன் இருப்பதைத் தவிர வேறு எதையும் நான் விரும்பவில்லை. ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இந்த உரையாடல் முடிந்து ஒரு வாரம் கூட அவர் தனது இறைவனைச் சந்தித்தார் [அவர் இந்த உலக வாழ்விலிருந்து தெய்வீக பிரசன்னத்தில் தனது நித்திய இருப்பிடத்திற்கு மறைந்தார்]".

பசியின் நன்மைகள் மற்றும் பெருந்தீனியின் தீங்குகள்

பசியின் சிறப்பைப் பற்றி எழும் கேள்வி இதுதான்: "வயிற்றை வலிக்கும் ஒரு செயலின் இத்தனை சிறப்புகள் ஏன் உள்ளன? [பசி போன்றவை] வலி மற்றும் துன்பத்திற்கு தன்னை உட்படுத்துவது ஒரு நல்ல விஷயமாக இருந்திருந்தால், ஒரு குச்சியால் தன்னை அடிப்பது, விரும்பத்தகாத விஷயங்களை சாப்பிடுவது போன்ற பிற வடிவங்கள் இருந்திருக்கலாம். இருப்பினும், அந்த விஷயங்கள் அனுமதிக்கப்படவில்லை என்பதை நாங்கள் காண்கிறோம், அப்படியானால் வயிற்றை இழக்கச் செய்வது ஏன் ஒரு நல்ல செயல் என்று அறிவிக்கப்பட்டு அனைத்து நற்செயல்களுக்கும் அடிப்படையாக மாற்றப்பட்டுள்ளது? இந்த கேள்விக்கான பதில் என்னவென்றால், பசி ஒரு மருந்து போன்றது. மருந்தின் மூலம் ஒருவர் ஆரோக்கியமானால், மருத்துவத்தின் கசப்பு மற்றும் விரும்பத்தகாத தன்மையால் அவர் ஆரோக்கியத்தை அடைந்துவிட்டார் என்று ஊகித்து, ஒவ்வொரு கசப்பான மற்றும் விரும்பத்தகாத பொருளும் நன்மை பயக்கும், எனவே ஒவ்வொரு கசப்பான மற்றும் விரும்பத்தகாத பொருளையும் சாப்பிடத் தொடங்குகிறார் என்று முடிவு செய்தால், மருந்தின் கசப்பு

ஆரோக்கியத்தை அடைவதில் பயனுள்ளதாக இல்லை, மாறாக மருத்துவர்களுக்கு மட்டுமே தெரிந்த ஒரு குறிப்பிட்ட பண்பு உள்ளது என்று ஒருவருக்கு கூறப்படும். பசியும் அப்படித்தான். [மதம்] இதன் நன்மைகளை அறிஞர்கள் நன்கு அறிவார்கள். தெய்வீக சட்டத்தில் பசியின் மேன்மையை நம்பி பசியுடன் இருப்பவன், பசியின் நன்மைகளை அறிந்திருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் பலன்களைப் பெறுவான். இருப்பினும், நம்பிக்கையின் மட்டத்திலிருந்து அறிவின் நிலைக்கு முன்னேற விரும்பும் தனிநபர்களுக்காக, [மற்றும் அதனுடன் வரும் சான்றிதழ்], பசியின் நன்மைகள் விளக்கப்படும். பசியின் பத்து நன்மைகள் உள்ளன, அவை பின்வருமாறு தனித்தனியாக இங்கே விளக்கப்பட்டுள்ளன:

முதல் நன்மை - இதயத்தின் தூய்மை, தெளிவு மற்றும் மெல்லிய தன்மை (*ஸஃபா அல்-கல்ப்*): இதயத்தின் தூய்மை, தெளிவு மற்றும் மெல்லிய தன்மை ஆகியவை உள் தொலைநோக்கு மற்றும் விஷயங்களின் யதார்த்தத்தை (பசீரா) பார்க்கும் திறன் ஆகியவற்றின் பரிபூரணத்தை உள்ளடக்கியது. பெருந்தீனி மனதின் மந்தத்தை உருவாக்குகிறது, இதயத்தின் வெளிச்சம் குறைகிறது, மனம் இருண்டது, போதைப்பொருட்களிலிருந்து நீராவிகள் போன்ற நீராவிகள், மூளையில் பரவி, சிந்தனைக்கு இடமில்லாத வகையில் அதைச் சூழ்ந்துள்ளன, இதயம் எதையும் உணர முடியாது, சிந்தனை மற்றும் புரிதலின் அனைத்து ஆற்றல்களும் குறைகின்றன. அதிகமாக சாப்பிடும் குழந்தை, ஞாபக சக்தி குறைகிறது, மனம் மேகமூட்டமடைகிறது, புத்திசாலித்தனம் மந்தமாக மாறுகிறது. அபு சுலைமான் அல்-தரானி (ரலி) [ஒரு புகழ்பெற்ற ஞானவாதி மற்றும் துறவி] கூறினார்: "பசியை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள், ஏனெனில் அது கீழ்த்தரமான சுயத்தை (நஃப்ஸ்) அவமானப்படுத்துகிறது [இது ஒவ்வொரு தாழ்ந்த, எதிர்மறையான, தீங்கு விளைவிக்கும் மற்றும் மோசமான போக்கு, பண்பு மற்றும் உள் குணாதிசயத்திற்கும் சாய்கிறது], இதயத்தில் மென்மையை உருவாக்குகிறது [கடின இதயம், இரக்கம், ஆணவம் மற்றும் சுயநலத்திற்கு மாறாக] மற்றும் பரலோக அறிவின் வாரிசாக மாறும் திறன் பெறுகிறது (தெய்வீக ஞானத்தின் நிலையுடன் வரும் அறிவு அல்லது *மாரிஃபா*". நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

احيوا قلوبكم بقلة الضحك وقلة الشبع وطهروها بالجوع تصفو وترق

"சிரிப்பைக் குறைத்து, உண்பதன் மூலம் உங்கள் இருதயங்களை

உயிர்ப்புடன் வைத்து, பசியினால் அவைகளைச் சுத்திகரித்துக் கொள்ளுங்கள். அவர்கள் சுத்தமாகவும் மென்மையாகவும் இருப்பார்கள் [இது ஆன்மீக பாதையில் ஏறுவதற்கு உதவும்].

ஷிப்லி (ரலி) (ஒரு புகழ்பெற்ற துறவி மற்றும் ஞானவாதி) கூறினார்: "கடவுளுக்காக ஒரு குறிப்பிட்ட நாளில் நான் பசியுடன் இருக்கும்போதெல்லாம், ஞானம் மற்றும் கல்வியின் புதிய காட்சிகள், முன்பு எனக்கு தெரியாத என் இதயத்தில் திறக்கப்பட்டன". வழிபாட்டின் உண்மையான நோக்கம் தியானத்தை அடைவதே என்பது தெளிவாக இருக்கட்டும், இது *தெய்வீக அறிவு மற்றும் ஞான* (மாரிஃபா) *மற்றும் ஆன்மீக யதார்த்தங்கள்* (ஹக்கா-இக்) ஆகியவற்றின் ஆன்மீக வெளிப்பாட்டிற்கு (*காஷ்ஃப்) வழிவகுக்கிறது மற்றும்* பெருந்தீனி இந்த பாதையில் [ஆன்மீக பரிபூரணம் மற்றும் அடைவதற்கு] மிகப்பெரிய தடையாக உள்ளது. பசி தெய்வீக அறிவு மற்றும் ஞானத்தின் (மாரிஃபா) கதவுகளைத் திறக்கிறது, மேலும் அது பரலோக சொர்க்கத்தின் கதவு [கடவுளின் பிரசன்னத்தில்]. இந்த விஷயத்தில், பசி பரதீஸின் கதவைத் தட்டும் பாத்திரத்தை வகிக்கிறது. இஸ்ராயீலின் சந்ததிகளில் புகழ்பெற்ற புனிதர் (லக்மான்) தம் மகனிடம் கூறினார்: "மகனே! வயிறு நிரம்பியிருக்கும்போது, சிந்தனை சக்தி தூங்குகிறது, ஞானம் ஊமையாகிவிடும், கைகால்களுக்கு [தெய்வீக] வழிபாட்டிற்கு எந்த திறனும் சக்தியும் இல்லை". பயாஸித் அல்-பௌஸ்தமி (ரலி) (ஒரு புகழ்பெற்ற துறவி மற்றும் ஞானவாதியு) கூறினார்: "[கடவுளின் அடியார்] பசியுடன் இருக்கும்போது, ஞானம் இதயத்திலிருந்து மழையைப் போல பெருமளவில் வெளிப்படுகிறது". நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

نور الحكمة الجوع والتباعد من الله عز وجل الشبع، والقربة الى الله عز وجل
حب المساكين والدنو منهم، لا تشبعوا فتطفوا نور الحكمة من قلوبكم، ومن
بات في خفة من الطعام بات الحور حوله حتى يصبح

"ஞானத்தின் ஒளி பசியாலும், தேவனிடமிருந்து விலகிச் செல்வதற்கான காரணம் பெருந்தீனியே. ஏழைகளை நேசிப்பதிலும், அவர்களுடன் நெருக்கமாக இருப்பதிலும் அல்லாஹ்வின் நெருக்கமும் (குர்பும்) உள்ளது. உங்கள் வயிறு நிரம்பிய சாப்பிட வேண்டாம், உங்கள் இருதயத்தில் உள்ள ஞானத்தின் மெழுகுவர்த்தியை அணைப்பீர்கள். லேசான வயிறு கொண்ட ஒரு நபர், விடியற்காலை வரை பரலோக தோழர்களால் சூழப்பட்டிருக்கிறார் [உடல் கண்ணால் பார்க்கப்படாமல்]. (இந்த மரபு

ஹதீஸ் தொகுப்பில் *அபூ மன்சூர் அத்-தய்லமி* நபித்துவத் தோழர் அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது)

இரண்டாவது நன்மை - இருதயத்தின் மென்மையும் சாந்தமும் : பசியால் இதயம் மென்மையடைகிறது மற்றும் தெய்வீக நினைவு மூலம் இன்பம் பெறும் திறன் அதில் பிறக்கிறது. பல நேரங்களில், தெய்வீக நினைவு இதயத்தின் பிரசன்னத்துடன் உள்ளது, ஆனால் அதில் எந்த இன்பமும் இல்லை, இதயம் அதனால் அசைக்கப்படுவதில்லை, இதயத்திற்கும் தெய்வீக நினைவுக்கும் இடையில் ஒரு திரை இருப்பதைப் போல, அதை "*கசாவா*" அல்லது "இதயத்தின் கடினத்தன்மை மற்றும் உணர்திறன் குறைவு" என்று அழைக்கலாம். சில நேரங்களில், இதயத்தில் மிகவும் மென்மையும் சாந்தமும் இருக்கும்போது, தெய்வீக நினைவு மூலம் ஒருவர் மிகுந்த மகிழ்ச்சியைக் காண்கிறார். இந்த இன்பத்தை அடைவதற்கான மிகவும் வெளிப்படையான காரணம் வயிறு வெறுமை [பசி நிலையில்]. ஜுனைத் (ரலி) (இறைவன் அவர் மீது கருணை காட்டட்டும் - ஒரு பெரிய துறவி மற்றும் ஞானவாதி) கூறினார்: "சிலர் உணவில் ஈடுபட விரும்புகிறார்கள், அதே நேரத்தில் தெய்வீகத்துடன் நெருக்கமான உரையாடலின் இனிமையை விரும்புகிறார்கள்". அபூ சுலைமான் அல்-தாரானி (ரலி) அவர்கள் கூறுவார்: "ஒருவர் பசியுடனும் தாகத்துடனும் இருக்கும்போது, இதயம் மெல்லிய தன்மையும் மென்மையும் கொண்டது; வயிறு நிரம்பியிருக்கும்போது, ஒருவரின் இதயத்தில் குருட்டுத்தன்மை மற்றும் கலங்கல் இருக்கும்". சிந்திப்பதில் எளிமை மற்றும் தெய்வீக அல்லது ஞான (மாரிஃபா) பற்றிய அறிவு மற்றும் நெருக்கம் ஆகியவை ஒரு விஷயம் மற்றும் அதில் இன்பத்தைக் காண்பது ஒரு தனி விஷயம் என்பது இந்த விவரத்திலிருந்து தெளிவாகிறது.

மூன்றாவது நன்மை - மனத்தாழ்மை மற்றும் இதயத்தின் மென்மை: பசியின் மூன்றாவது நன்மை என்னவென்றால், அது பணிவையும் மென்மையையும் உருவாக்குகிறது, மேலும் ஆணவம் மற்றும் பரவசம் [உலக இன்பங்களைப் பற்றி] முடிவுக்கு வருகிறது - இவை இரண்டும் கடவுளிடம் கலகம் மற்றும் அலட்சியத்தின் ஊற்றுக்கள். தாழ்ந்த சுயம் (*நாஃப்ஸ்*) பசியைத் தவிர வேறு எதனாலும் மென்மையாகவோ அல்லது அவமானப்படுத்தவோ இல்லை. ஒருவன் பசியுடன் இருக்கும்போது, ஒருவன் தன் இறைவனின் பெயரை எடுத்துக்கொள்கிறான் [தெய்வீக நினைவு நிலையில், மிகவும் தேவையுடன் கடவுளிடம் திரும்புகிறான்], அவனுக்குக் கீழ்ப்படிகிறான், மனத்தாழ்மையுடனும் சாந்தமாகவும்

இருக்கிறான் [கடவுளுக்கு முன்பாக ஒரு நல்ல காரியங்களைச் செய்ய வைக்கிறது]. பசியின் போது, ஒருவரின் பலம் பலவீனமடைகிறது, ஒரு துண்டு ரொட்டி மற்றும் ஒரு சிப் தண்ணீர் இல்லாததால் வாழ்க்கை சுருங்குகிறது. ஒரு மனிதன் தனது அவமானத்தையும் பலவீனத்தையும் சாட்சியாக இருக்கும் வரை, ஒருவன் தனது இறைவனின் மகத்துவம், மகத்துவம் மற்றும் மகத்துவத்தை ஒப்புக்கொள்ள மாட்டான். மனிதனின் நித்திய மகிழ்ச்சியும் முடிவற்ற வெற்றியும் (*ஸாதா) அவமானம் மற்றும் இயலாமையின் கண்களால்* ஒருவரின் கீழ் சுயத்தை (நஃப்ஸ்) சாட்சியமளிப்பதாகும்; தெய்வீக மகிமை மற்றும் சர்வ வல்லமையின் கண்களால் கடவுளைக் கண்டு, எப்போதும் பசியுடனும் தேவனின் தேவையுடனும் இருப்பது, இந்த தேவை மற்றும் குழப்பத்தில் இன்பம் காணுதல். அதனால்தான், உலகின் பொக்கிஷங்கள் நபிகள் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் முன் வைக்கப்பட்டபோது, அவர் கூறினார்:

لا بل اجوع يوما واشبع يوما فاذا جعت صبرت و تضرعت واذا شبعت شكرت

"இல்லை (நான் அவர்களை விரும்பவில்லை)! மாறாக, நான் ஒரு நாள் [உண்ணாவிரதத்தில்] பசியுடன் இருப்பேன், மற்றொரு நாள் சாப்பிடுவேன். நான் பசியுடன் இருக்கும்போது, பொறுமையாக இருந்து, உமக்கு முன்பாக அழுவேன் (தேவனே!) (உம்முடைய மாட்சிமை மற்றும் வல்லமையை வணங்கும் நிலையில்) நான் உமக்கு என் ஆழ்ந்த நன்றியை வெளிப்படுத்துவேன். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் தொகுப்பு திருமிதி)

வயிறு மற்றும் அந்தரங்க பாகங்கள் இரண்டும் நரகத்தின் கதவுகள் மற்றும் அதற்கு செல்லும் பாதை பெருந்தீனி வழியாக செல்கிறது. மனத்தாழ்மையும் சாந்தமும் [தேவனுக்கு முன்பாக] பரதீஸின் வாசல்கள், அதற்கு செல்லும் பாதை பசியினூடே செல்கிறது. நரகத்திற்கு ஒரு கதவை மூடுபவர், நிச்சயமாக சொர்க்கத்திற்கு ஒரு கதவைத் திறக்கிறார், ஏனெனில் சொர்க்கமும் நரகமும் கிழக்கு மற்றும் மேற்கு [திசைகள்] போலவே ஒருவருக்கொருவர் நேருக்கு எதிரெதிராக உள்ளன. ஒருவரிடமிருந்து தன்னை விலக்கிக் கொண்டு, ஒருவரை மற்றொன்றுக்கு நெருக்கமாக இழுக்கிறது.

நான்காவது நன்மை - தெய்வீக தண்டனையை நினைவு கூர்வது மற்றும் துன்பங்கள் மற்றும் துன்பங்களை எதிர்கொள்ளும் மக்களின் நிலையிலிருந்து பாடங்களைப் பெறுதல்: நான்காவது நன்மை என்னவென்றால், ஒருவர் தெய்வீக தண்டனைகளை மறக்காமல் [தனது

சொந்த தவறுகளுக்காக] சில துன்பங்களால் பாதிக்கப்பட்ட மக்களை நினைவுகூர்வார். திருப்திகரமான ஒருவர் பசியை மறந்து விடுகிறார். ஒருவர் துன்பத்தில் இருப்பதைக் கண்டவுடன் மறுமையின் துன்பங்களை நினைவு கூர்பவர் புத்திசாலி ஆவார். தாகமாக இருப்பதால், நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் மக்கள் தாகத்தால் பாதிக்கப்படுவார்கள் என்று கற்பனை செய்ய வேண்டும். பசியுடன் இருப்பதால், நரகவாசிகளின் பசியை ஒருவர் கற்பனை செய்ய வேண்டும்; அவர்கள் பசியும் தாகமும் அடையும் போது , அவர்கள் முட்செருட்களைப் புசித்து , சீழ் மற்றும் இரத்தத்தைக் குடிப்பார்கள். மறுமையின் வேதனைகளும், அதன் வேதனையும் துன்பங்களும் ஒரு அடியாரின் (அதாவது மனிதர்களின்) பார்வையிலிருந்து ஒருபோதும் மறைந்துவிடக்கூடாது, ஏனெனில் அது அல்லாஹ்வின் மீது பயத்தைத் தூண்டுகிறது [இது அனைத்து வகையான தீமைகள் மற்றும் அக்கிரமங்களிலிருந்தும் தடுக்கிறது] மற்றும் ஒருவன் கவனமாக நடந்து செல்கிறான், பாவங்களிலிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்கிறான். எவரேனும் அவமானம் அல்லது பொருளாதார நெருக்கடி அல்லது எந்த வகையான துன்பத்தாலும் சிக்கிக் கொள்ளாமல், எந்தவொரு நோயாலும் பாதிக்கப்படாமல், மறுமையின் வேதனையைப் பற்றி அலட்சியமடைவார். நாளை கியாம நாளில் (அவனுடைய செயல்கள் அனைத்திற்கும்) கணக்கு வாங்கப்படும் என்பதோ, அல்லாஹ்வின் பயம் ஒருவனுடைய இருதயத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தாது என்பதும் எவருடைய மனதிலும் நிலைத்திருக்காது. எனவே, ஒரு அடியாருக்கு ஏதாவது கவலை அல்லது சோதனை இருப்பது நல்லது. அப்படி இல்லையென்றால், குறைந்தபட்சம் சில கவலைகள் மற்றும் சோதனை ஒருவரின் அவதானிப்பில் இருக்க வேண்டும். வலியை ஏற்படுத்தும் சோதனை மற்றும் கவலையில் மிகப் பெரிய விஷயம் பசியின் கவலை. ஒருவர் எல்லாவற்றையும் பொறுத்துக்கொள்ள முடியும், ஆனால் பசியை அல்ல. மறுமையின் வேதனையை நினைவு கூர்வதைத் தவிர, பசியால் எண்ணற்ற நன்மைகள் உள்ளன. தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் பரிசுத்தவான்கள் (ஞானவாதிகள் மற்றும் கடவுளின் நெருங்கியவர்கள்) எதிர்கொள்ளும் சோதனைகள் மற்றும் உபத்திரவங்களின் ரகசியம் என்னவென்றால், இந்த உபத்திரவங்களின் மூலம், இனிமேல் எப்போதும் அவர்களுக்கு முன்னால் உள்ளது மற்றும் மறுமையைப் பற்றிய தொடர்ச்சியான தடையற்ற நினைவு மற்றும் கற்பனை அவர்களின் ஆன்மீக அணிகளில் முன்னேற்றம் ஏற்படுகிறது [கடவுளுக்கு ஆன்மீக ஏறுதலை ஏற்படுத்துகிறது]. யாரோ ஒருவர் நபி யூஸுஃப் (ஸல்) அவர்களிடம், "எகிப்தின் கருவூலங்களின் சாவிகள் உங்கள் கையில் இருக்கும்போது நீங்கள் ஏன் பசியுடன் இருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்.

அதற்கு அவர், "என் வயிறு நிரம்பியவரை சாப்பிடுவதால், பசியால் வாடும் [ஏழைகளையும் ஆதரவற்றவர்களையும்] நான் புறக்கணித்துவிடுவேனோ என்று பயப்படுகிறேன்". பசியால் வாடும் மற்றும் ஏழைகளை நினைவுகூர்வது [அதன் விளைவாக அவர்களுக்கு உதவ வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருப்பது] பசியின் எண்ணற்ற நன்மைகளின் நன்மைகளில் ஒன்றாகும், ஏனெனில் இது மக்கள் மீது கருணை மற்றும் இரக்கத்தின் உணர்வுகள் மற்றும் அவர்களுக்கு உணவளிக்கும் விருப்பத்தை வளர்க்கிறது. திருப்தி அடைந்த ஒரு நபர் பசியின் வலியை எவ்வாறு உணர முடியும்?

ஐந்தாவது நன்மை - காமங்களை ஒழித்தல் மற்றும் தீமைக்கு தூண்டும் கீழ்த்தன்மை (*நஃப்ஸ் அல்-அம்மாரா*): இது மிக முக்கியமான நன்மையாகும். எல்லா பாவங்களுக்கும் [மற்றும் தவறுகளுக்கு] அடிப்படை காமங்கள் மற்றும் மனித திறன்கள் (உடல் உறுப்புகள் மற்றும் உள் திறன்கள் இரண்டும்) ஆகும், அவை உணவால் உதவப்படுகின்றன. உணவு உட்கொள்ளல் குறைந்து, காமம் மற்றும் பேராசை பலவீனமடைந்தால், உடல் சக்தியும் பலவீனமடைகிறது [இதன் விளைவாக]. நல்ல அதிர்ஷ்டத்தின் பரிபூரணம் (*ஸாதா அல்லது* நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி) என்னவென்றால், ஒருவர் கீழ் சுயத்தின் (நஃப்ஸ்) மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார் மற்றும் துரதிர்ஷ்டத்தின் பரிபூரணம் (உயரம்) (*ஷகாவா* அல்லது நித்திய துக்கம், சாபம் மற்றும் முடிவற்ற தோல்வி) என்பது கீழ் சுயம் ஒருவரை ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. ஒரு காட்டு கலகக்காரக் குதிரை தண்ணீரையும் தீவனத்தையும் பறித்து அடக்கப்படுவதைப் போலவே, கலகக்காரனும், பிடிவாதமுற்ற தாழ்ந்த குதிரையை பசியால் ஆழ்த்துவதன் மூலம் அடிமைப்படுத்தப்படுகிறது. குதிரை கலகக்காரனாக இருந்தால், நிறைய சாப்பிட்டு குடித்தால், அதன் கலகம் குறையாமல், அதற்கு பதிலாக அது அதிகரிக்கிறது. *மேலும்* [மற்றும் ஆடம்பரமான] உணவு, குறிப்பாக அது விரும்பும் மற்றும் விரும்பியவை, அதை மேலும் கலகக்காரமானதாகவும் கீழ்ப்படியாததாகவும் ஆக்குகின்றன. யாரோ ஒருவர் ஒரு முனிவரிடம் (ஞானவாதம் மற்றும் கடவுளின் நெருக்கமானவர்) கேட்டார்: "நீங்கள் மிகவும் பலவீனமானவர், உங்கள் வாழ்க்கையின் ஒரு நுட்பமான கட்டத்தில் நுழைந்துள்ளீர்கள். நீங்கள் ஏன் உங்கள் உடலை [உணவுடன்] வளர்க்கக்கூடாது?" அதற்கு அவர், "தம்பி! இந்த உடல் மிக விரைவில் பெருமை கொள்கிறது, அதன் கடிவாளம் சிறிதளவு தளர்த்தப்பட்டால், அது புதிய குறும்புத்தனமான செயல்களைச் செய்யத் தொடங்குகிறது. அது கலகம் செய்து என்னை அழிவில் ஆக்கிவிடாதபடிக்கு நான் அதை (உணவுடன்) வளர்ப்பதில்லை.

அதனால் செய்யப்படும் பாவங்களில் ஈடுபடுவதைவிட, அதைக் கண்டிப்பாக சமாளிப்பது நல்லது". துன் நூன் அல்-மிஸ்ரி (அல்லாஹ் அவர் மீது கருணை காட்டட்டும் - ஒரு புகழ்பெற்ற எகிப்திய துறவி மற்றும் ஞானவாதி) கூறினார்: "நான் என் வயிறு நிரம்பியவரை சாப்பிட்ட போதெல்லாம், நான் சில பாவத்தில் ஈடுபட்டேன் அல்லது அதைப் பற்றிய ஒரு எண்ணம் இதயத்தில் வந்தது". ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மறைவுக்குப் பிறகு, முதல் கண்டுபிடிப்பு (பிதா *அல்லது* நிறுவப்பட்ட நம்பிக்கையின் கொள்கைகளை மீறும் ஒரு புதிய விஷயம்) திருப்தி (மக்கள் தங்கள் வயிறு நிரம்பிய உணவை உண்பவர்கள்) என்ற வடிவத்தில் தோன்றியது. மக்களின் வயிறு நிரம்பியிருக்கும்போது, அவர்களின் கீழ் சுயம் (*நுஃபஸ்)* கலகத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறது மற்றும் அவர்களின் கடிவாளம் மறுமையிலிருந்து உலகத்திற்கு இழுக்கப்படுகிறது". இது [பசியின்] ஒரே நன்மை அல்ல, மாறாக இந்த ஒரு நன்மையில் எண்ணற்ற மறைமுக நன்மைகள் உட்பொதிக்கப்பட்டுள்ளன, மாறாக அதை "நன்மைகளின் கருவூலம்" என்று அழைப்பது நல்லது. ஏனென்றால், பசி என்பது கடவுளின் கருவூலத்திலிருந்து ஒரு பொக்கிஷம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. பசியின் மிகக் குறைந்த நன்மை என்னவென்றால், அந்தரங்க உறுப்புகளின் காமமோ அல்லது பேசும் காமமோ இல்லை; பசியால் வாடும் ஒருவரின் இருதயம் அதிகம் பேச விரும்புவதில்லை. இந்த வழியில், பொய் சொல்வது, பின்வாங்குதல், ஆபாசம் மற்றும் மக்களின் முதுகுக்குப் பின்னால் புகார் செய்தல் போன்ற பேச்சின் தீங்குகளிலிருந்து ஒருவர் பாதுகாக்கப்படுகிறார். வயிறு நிரம்பியிருப்பவன் நகைச்சுவையைப் பற்றி நினைக்கிறான். மக்களை அவமதிப்பதன் மூலம் ஒருவரின் நகைச்சுவை உணர்வை திருப்திப்படுத்துவார் என்பது வெளிப்படையானது (அதாவது, அவர்களின் கண்ணியத்தை சேதப்படுத்துவதன் மூலம்). மக்கள் தங்கள் நாக்கின் அறுவடையை அறுவடை செய்து நரகத்திற்குச் செல்வார்கள். விபச்சாரத்தின் தீமைகள் வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. பசியால் வாடும் நபர் அதன் தீமைகளிலிருந்தும் பாதுகாக்கப்படுகிறார். வயிறு நிரம்பியிருந்தால், காமங்கள் தலையில் தோன்றுகின்றன, ஒருவரால் அந்தரங்க பாகங்களை கட்டுப்படுத்த முடியாது. கடவுளுக்கு பயப்படுவது *(தக்வா) அவர்களின்* ஆசைகளை நிறைவேற்றுவதில் ஒரு தடையாக இருந்தால், கண்களின் விபச்சாரத்தைத் தவிர்ப்பது கடினம். ஒருவர் கண்களை மூடிக்கொண்டால், இதயத்தின் மீது எந்த கட்டுப்பாடும் இல்லை. [காமம்] மறைமுகங்களின் பல மாறுபட்ட வடிவங்கள் அதை கலக்கப்படுத்தும், மேலும் ஆபாசமான மற்றும்

ஆபாசமான எண்ணங்களிலிருந்து விடுபடுவது மிகவும் கடினமாகிவிடும். சில நேரங்களில், இந்த எண்ணங்கள் [கடவுளிடம்] பிரார்த்தனைகள் மற்றும் வேண்டுதல்களின் மூலம் [அடையப்பட்ட] அமைதியையும் அமைதியையும் அழிக்கும். நாக்கு மற்றும் அந்தரங்க பாகங்களின் தீங்குகள் [பெருந்தீனி காரணமாக] இங்கே ஒரு எடுத்துக்காட்டாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. இல்லையெனில், ஏழு உறுப்புகளின் பாவங்களுக்கான காரணம் பெருந்தீனியின் மூலம் அடையப்படும் அதே சக்தியாகும்.

ஆறாவது நன்மை - சக்தி மற்றும் விழித்திருக்கும் திறன்: குறைவாக சாப்பிடுவது எழுந்திருக்கும் சக்தியை உருவாக்குகிறது. அதிகம் சாப்பிடுபவன் அதிக தண்ணீர் குடிப்பான், அது தூக்கத்தை ஏற்படுத்தும். அதனால்தான், சில ஆன்மீக வழிகாட்டிகள் தங்கள் சீடர்களிடம், "சத்தியத்தைத் தேடுகிறவர்களே! அதிகம் சாப்பிடாதே! நீங்கள் அதிகமாக சாப்பிட்டால், நீங்கள் அதிகமாகக் குடிப்பீர்கள், நீங்கள் அதிகமாகக் குடிக்கும்போது, நீங்கள் அதிகமாக தூங்குவீர்கள், நீங்கள் அதிகமாக தூங்கும்போது, நீங்கள் அதிக இழப்பை அனுபவிப்பீர்கள் [அதிகாலை வழிபாட்டால் நீங்கள் பெற்றிருக்கக்கூடிய ஆன்மீக நன்மைகளை இழந்துவிடுவீர்கள்]". எழுபது ஞானவாதிகள் [கூற்றுடன்] அதிக தண்ணீர் குடிக்கும்போது ஒருவர் அதிகமாக தூங்குகிறார் மற்றும் ஒருவர் அதிக தூங்கும்போது ஒருவரின் வாழ்க்கை வீணடிக்கப்படுகிறது, அதிகாலை பிரார்த்தனைகள் (ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கு தகுதியான தஹஜ்ஜூத் பிரார்த்தனைகள்) செய்யப்படுவதில்லை [அதிகப்படியான தூக்கத்தின் விளைவாக], ஒருவரின் மனோபாவத்தில் சோம்பேறித்தனத்தையும் இதயத்தில் கடினத்தன்மையையும் உருவாக்குகிறது. வாழ்க்கை (அல்லது வாழ்நாள் முழுவதும்) மிகவும் விலைமதிப்பற்ற ஆபரணம், ஒரு மனிதனின் உண்மையான சொத்து (மூலதனம்) இந்த வாழ்க்கை, அதன் மூலம் ஒருவன் மறுமைக்கான வணிகம் மற்றும் வர்த்தகம் செய்கிறான். தூக்கம் மரணத்திற்கு ஒப்பானது; அதன் அதிகப்படியான வாழ்க்கை மூலதனத்தைக் குறைக்கிறது. தூக்கம் அதிகமாக இருந்தபோதிலும் அதிகாலை தொழுகையைச் செய்ய முடிந்தால், அதன் இனிமையை ருசிக்க முடியாது. சுருக்கமாக, [அதிகப்படியான தூக்கம்] பல தீங்குகளுக்கு வழிவகுக்கிறது மற்றும் பெருந்தீனி தூக்கத்தை உருவாக்குகிறது மற்றும் பசி அதை முடிக்கிறது.

ஏழாவது நன்மை - வழிபாட்டில் விடாமுயற்சியின் எளிமை: சாப்பிட நேரம் எடுத்துக்கொள்வதால் அதிகப்படியான வழிபாட்டின் வழியில்

பெருந்தீனி ஒரு தடையாக உள்ளது. சில நேரங்களில், உணவுப் பொருட்களை வாங்க வெளியே சென்று தேவைக்கேற்ப சமைக்க வேண்டும். உணவுக்குப் பிறகு, கைகளைக் கழுவுதல், உணவின் போதும் அதற்குப் பிறகும் தண்ணீர் குடிக்க நேரம் எடுக்கும். இந்த [விலைமதிப்பற்ற] நேரம் அனைத்தையும் தெய்வீக நினைவுகள், வேண்டுதல்கள் மற்றும் பிற வழிபாட்டு செயல்களுக்கு பயன்படுத்த முடிந்தால், அது மகத்தான நன்மைகளின் ஆதாரமாக இருக்கும். வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கணமும் ஒரு நேர்த்தியான நகை, காலத்தின் சந்தையில் அதன் விலையை நிர்ணயிக்க முடியாது. அதை வீணாக்குவதை விட, மறுமையில் நிலைத்திருக்கும் ஒரு பொக்கிஷத்தை வாங்குவது மேலானதாகும். கடவுளின் நினைவிலும் கீழ்ப்படிதலிலும் ஒருவரின் நேரத்தைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் இந்த வணிக பரிவர்த்தனை இறுதி செய்யப்படுகிறது. பெருந்தீனிக்கு பழகிய ஒருவர், தூய்மை நிலையில் இருக்கக்கூடாது என்ற கவலையால் சூழப்படுகிறார் [பிரார்த்தனை போன்ற சில வழிபாட்டு செயல்களுக்குத் தேவையான ஸ்நானம்], அல்லது ஒருவர் தனது நேரத்தை வழிபாட்டில் செலவிட முடியாது, ஏனெனில் ஒருவர் அடிக்கடி தண்ணீர் குடிக்கவும் தன்னை நிவாரணப்படுத்தவும் அதிலிருந்து வெளியே வர வேண்டும். பெருந்தீனிக்கு பழகிய ஒருவர் எளிதாக நோன்பு நோற்க முடியாது, ஏனெனில் பசிக்கு பழக்கப்பட்ட ஒருவர் எளிதாக நோன்பு நோற்க முடியும். உண்ணாவிரதம், தெய்வீக வழிபாட்டிற்கான நிரந்தர தனிமை, நிரந்தர தூய்மை (அல்லது பல வழிபாட்டு செயல்களுக்கு முன்நிபந்தனையாக இருக்கும் ஸ்நான நிலை), வழிபாட்டிற்கு உணவைப் பெறுவதில் செலவழித்த நேரத்தைப் பயன்படுத்துவது அலட்சியமானவர்களால் மட்டுமே புறக்கணிக்கக்கூடிய பெரிய நன்மைகள். அத்தகையவர்களைப் பற்றி குர்ஆன் பின்வருமாறு கூறுகிறது:

وَرَضُوا۟ بِٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَٱطْمَأَنُّوا۟ بِهَا

"அவர்கள் இந்த உலக வாழ்க்கையில் திருப்தி அடைந்து, அதில் திருப்தி அடைந்துள்ளனர் [பொருள்முதல்வாத, ஹெடோனிஸ்டிக் வாழ்க்கை என்பது போல, அதற்கு அப்பாற்பட்ட மற்றும் அதற்கு அப்பால் எதுவும் இல்லை, குறிப்பாக பொருளற்ற, உயர்ந்த, ஆன்மீக சாம்ராஜ்யத்தில்]." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 10, வசனம் 7)

يَعْلَمُونَ ظَٰهِرًا مِّنَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ ٱلْـَٔاخِرَةِ هُمْ غَٰفِلُونَ

"அவர்கள் இவ்வுலக வாழ்க்கையின் வெளிப்புறங்களைத் தவிர வேறில்லை, மேலும் அவர்கள் மறுமையைப் பற்றி அலட்சியமாக இருக்கிறார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 30, வசனம் 7)

அபு சுலைமான் அல்-தரானி (ரலி) வெந்தீனியின் ஆறு தீங்குகளைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். அவர் கூறினார்: "ஒருவன் வயிறு நிரம்பியிருக்கும்போது, ஆறு சோதனைகள் மற்றும் உபத்திரவங்களில் ஈடுபடுகிறான்: ஒருவன் நெருக்கமான தெய்வீக பேச்சுவார்த்தையின் இனிமையை இழக்கிறான், ஞானத்தின் புள்ளிகளை நினைவில் கொள்வதில்லை, ஒருவரின் இதயத்தில் மற்றவர்களிடம் எந்த கருணையையும் வைத்திருக்க மாட்டான், ஏனென்றால் ஒருவரின் சொந்த வயிறு நிரம்பியிருக்கும்போது, மற்றவர்களைப் பற்றி ஒருவர் அதே யூகிப்பார், அவர்களின் வயிறு நிரம்பியிருக்கும், அத்தகைய நபருக்கு [தெய்வீக] வழிபாடு கடினமாகிறது, காமங்கள் அதிகரிக்கின்றன, மேலும் மிகப்பெரிய இழப்பு என்னவென்றால், அனைத்து விசுவாசிகளும் தெய்வீக வழிபாட்டின் உறைவிடங்களை நோக்கி ஈர்க்கப்படுகிறார்கள், அத்தகையவர் உணவகங்களை நோக்கி ஈர்க்கப்படுகிறார்கள்".

எட்டாவது நன்மை - ஆரோக்கியம்: குறைவாக சாப்பிடும் ஒருவர் ஆரோக்கியமாக இருக்கிறார். பெரும்பாலான நோய்கள் பெருந்தீனியின் விளைவாக எழுகின்றன, ஏனெனில் அதிகமாக சாப்பிடுவதால் வயிறு மற்றும் நரம்புகளில் கெட்ட [உணவு] பொருட்கள் குவிந்து பல்வேறு வகையான நோய்களை ஏற்படுத்துகின்றன. ஒருவர் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தால், ஒருவர் எல்லா நேரத்திலும் அமைதியற்றவராகவும் கலக்கமாகவும், வாழ்க்கையின் இன்பத்தை (அமைதி, அமைதி மற்றும் நோக்கம் கொண்ட வாழ்க்கை) அழிக்கும்போது ஒருவர் வணங்கவோ அல்லது அமைதியாக தெய்வீக நினைவுகளை மேற்கொள்ளவோ முடியாது. நோய்வாய்ப்பட்ட நபருக்கு அறுவை சிகிச்சை முறைகள், மருந்துகள் மற்றும் மருத்துவர்கள் தேவைப்படுகின்றன, மேலும் பணம் இல்லாமல் இந்த தேவை பூர்த்தி செய்யப்படுவதில்லை. பெருந்தீனி உடல் மற்றும் மனம் இரண்டையும் கவலையாகவும், பலவீனமாகவும் சோம்பேறித்தனமாகவும் வைத்திருக்க காரணமாகிறது. மற்றொரு கவலை என்னவென்றால், மருத்துவ சிகிச்சையைப் பெறுவதற்கு எங்கிருந்து பணத்தைப் பெறுவது என்பதுதான் [அதிகப்படியான உணவு நுகர்வால் ஏற்படும் தீங்குகள் மற்றும் நோய்களுக்கு] பணம் இல்லாமல் சாத்தியமில்லை. ஒருவன்

பொறுமையைக் கடைப்பிடித்திருந்தால் [தனக்கு பிடித்த அனைத்து வகையான உணவுகளையும் அதிகமாக உண்ண வேண்டும் என்ற உந்துதலுடன்] மற்றும் சிறிய அளவு உணவில் திருப்தி அடைந்திருந்தால், ஒருவர் இவ்வளவு கவலைகளை சமாளித்திருக்க மாட்டார். [ஞானமுள்ள] ஒரு மருத்துவர் சொன்னார்: "உங்களுக்கு [மெய்யான] ஆசை இருக்கும்வரை உண்பது மற்றும் [சாப்பிட] ஆசை இருக்கும்போது [உணவிலிருந்து] உங்கள் கையை உயர்த்துவதும் [புத்திசாலித்தனமான] ஒரு மருந்து". முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் அறிவுரை வேதத்தைச் சேர்ந்த ஒரு தத்துவஞானிக்கு (அதாவது யூத அல்லது கிறிஸ்தவ பாரம்பரியத்திலிருந்து) குறிப்பிடப்பட்டபோது:

ثلث طعام وثلث شراب وثلث النفس

"[நீங்கள் சாப்பிடும்போது, உங்கள் உணவு உட்கொள்ளல் வயிற்றில் எடுக்கும் இடம் மூன்றில் ஒரு பங்கு உணவுக்காகவும், மூன்றில் ஒரு பங்கு தண்ணீருக்கு மற்றும் மூன்றில் ஒரு பங்கு எளிதாக சுவாசிக்க காலியாக இருக்கும் அளவுக்கு இருக்க வேண்டும்."

தத்துவஞானி அதைக் கண்டு முற்றிலும் ஆச்சரியப்பட்டு, "உணவைப் பற்றி இந்த வார்த்தையை விட துல்லியமாகவும் நன்மை பயக்கும் வேறெதுவும் இருக்க முடியாது. நிச்சயமாக இது ஞானமுடைய சொல்லாகும்" என்று கூறினார்கள்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

البطنة اصل الداء والحمية اصل الدواء وعودوا كل جسم ما اعتاد

"நோயின் உண்மையான தோற்றம் பெருந்தீனி மற்றும் உண்மையான மருத்துவம் தடுப்பு. உடலுக்கு ஏற்றது என்று கையாள்வோம், (அதாவது, உடலுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் விஷயங்களுக்கு உட்படுத்தப்படக்கூடாது, அதாவது அதிகப்படியான உணவு நுகர்வு, ஆரோக்கியமற்ற உணவுகள் மற்றும் பானங்கள், மருந்துகள், போதைப்பொருள்கள் போன்றவை).

மேற்கண்ட தீர்க்கதரிசன விவரிப்பைக் கண்டு தத்துவஞானி மிகவும் ஆச்சரியப்பட்டிருப்பார் என்று நான் தனிப்பட்ட முறையில் நினைக்கிறேன். இப்னு சலீம் கூறினார்: "ஒருவர் சரியான ஆசாரத்துடன் கோதுமை ரொட்டியை சாப்பிட்டால், அவர் ஒருபோதும் நோயுற்றவராக மாட்டார்". அவரிடம் கேட்கப்பட்டது: "ஆசாரங்களுடன் சாப்பிடுவது என்றால் என்ன?" "பசியை உணர்ந்த பிறகு சாப்பிடுவது மற்றும் ஒருவர்

வயிறு நிரம்புவதற்கு முன்பு சாப்பிடுவதை நிறுத்துவது" என்று அவர் பதிலளித்தார். சில நிபுணர் மருத்துவர்கள் பெருந்தீனியைக் கண்டிக்கும்போது, "வயிற்றில் நுழையும் மிகவும் நன்மை பயக்கும் விஷயம் மாதுளை மற்றும் வயிற்றில் நுழையும் மிகவும் தீங்கு விளைவிக்கும் விஷயம் உப்பு, ஆனால் அதிகப்படியான மாதுளை சாப்பிடுவதை விட உப்பு குறைவாக உட்கொள்வது நன்மை பயக்கும்". நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்:

تصوموا تصحوا

"நோன்பு நோற்குங்கள், நீங்கள் ஆரோக்கியமாக இருப்பீர்கள்." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *தபரானி அவ்சாத்* நபித்துவ தோழர் அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்). இஸ்லாத்தில், நோன்பு என்பது விடியற்காலை [சூரிய உதயத்திற்கு முன்பே ஒரு நேரம்] மற்றும் சூரிய அஸ்தமனம் ஆகியவற்றுக்கு இடையிலான அனைத்து உணவுகள், பானங்கள் மற்றும் திருமண உறவுகளை முற்றிலுமாக தவிர்க்க வேண்டும், மேலும் உயர் மட்டத்தில் அனைத்து தார்மீக தீமைகளையும் தவிர்ப்பது [பொய், ஏமாற்றுதல், சண்டைகள், ஆபாசம், நேர்மையின்மை, மற்றும் எண்ணங்களில் தீங்கு விளைவிக்கும் மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் நடத்தை போன்றவை, உணர்வுகள், வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்கள்].

உண்ணாவிரதம், பசியுடன் இருத்தல், குறைவாக சாப்பிடுதல் ஆகியவற்றில் உடல்களுக்கு குணப்படுத்துவதும், இதயங்களுக்கு மருந்தும் [உயிர்த்தெழுதல், புத்துணர்ச்சி, சுத்திகரிப்பு மற்றும் வலிமைக்காக] உள்ளது என்பது இதிலிருந்து அறியப்படுகிறது. உடல்கள் [உபவாசம் மற்றும் குறைவாக சாப்பிடுவதன் மூலம்] கட்டுப்படுத்தப்பட்டால், இதயங்களும் கிளர்ச்சி (அனைத்து வகையான எதிர்மறையான, தீங்கு விளைவிக்கும் மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் நடத்தை) மற்றும் கீழ்ப்படியாமை [மனிதகுலத்தின் நல்வாழ்வு மற்றும் நன்மைக்காக முதலில் இருக்கும் தெய்வீக கட்டளைகளுக்கு].

ஒன்பதாவது நன்மை - செலவினங்களைக் குறைத்தல்: குறைவாக சாப்பிடுபவர், சிறிதளவு செல்வம் மற்றும் உடைமை போதுமானதைக் காண்பார். பெருந்தீனிக்கான அனைத்து போராட்டங்களின் மையமாகவும் மையமாகவும் வயிறு உள்ளது, மேலும் வயிற்றின் நரகத்தை நிரப்புவதற்காக, ஒருவர் அனைத்து வகையான திட்டங்களையும் திட்டமிடுவதையும் செய்கிறார், அனைத்து வகையான அவமானங்களையும் குவிக்கிறார், சட்டவிரோத மற்றும்

தடைசெய்யப்பட்ட (*ஹராம்*) வழிமுறைகளை *பின்பற்றுகிறார்*. சட்டவிரோத வழிகளில் சம்பாதிப்பதில் பாவம் உள்ளது, மேலும் அனுமதிக்கப்பட்ட வழிகளில் சம்பாதிப்பதில் அவமானம், கவலைகள் மற்றும் கஷ்டங்கள் இருக்கலாம். ஏனென்றால், வருமானம் பேராசை இல்லாமல் வராது [வருமான ஆதாரத்திற்காக] ஒருவர் எங்கு பார்த்தாலும், அதில் பேராசை பொதிந்திருப்பதைக் காண்கிறார். பேராசை என்பது அதீத அவமானம். எவருடைய செலவுகள் குறைக்கப்படுகிறதோ அவன்தான் முஃமின். ஒரு ஞானமுள்ள மனிதர் இப்படிச் சொன்னார்: "என் தேவைகளை விட்டுக் கொடுப்பதன் மூலம் நான் அடிக்கடி அவற்றைப் பூர்த்தி செய்கிறேன். இது இதயத்திற்கு மிகுந்த திருப்தியைத் தருகிறது". ஒரு ஞானி கூறினார்: "எனது தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய கடன் வாங்க வேண்டிய அவசியத்தை நான் உணரும்போது, அந்த ஆசையை கைவிட ஒப்புக்கொள்வதன் மூலம் நான் என் சுயத்திடமிருந்து கடன் வாங்குகிறேன், என் சுயம் எனக்கு ஒரு பெரிய கடனைத் தருகிறது". இப்ராஹிம் பின் அத்ஹம் (ரலி) அவர்கள் தம் தோழர்களிடம் பல்வேறு அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்களின் விலையைக் கேட்பார்கள், அவர்கள் ஒரு பொருளை விலை உயர்ந்தது என்று குறிப்பிட்டால், அதை கைவிட்டு மலிவாக செய்யுமாறு அவர்களிடம் கூறுவார். ஸஹ்ல் பின் அப்துல்லாஹ் அல்-துஸ்தாரி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதன் நிறைய சாப்பிடுகிறவன் மூன்று சூழ்நிலைகளில் மோசமானவன்: ஒருவன் தொழுகை நடத்துபவர்களில் ஒருவராக இருந்தால், அவர் அதிகமாக சாப்பிட்ட பிறகு சோம்பேறியாகிவிடுவார்; ஒரு குறிப்பிட்ட தொழிலில் திறமை பெற்றவர்களில் ஒருவர் இருந்தால், அவர் கஷ்டங்களிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாக்க முடியாது; ஒருவருக்கு கொஞ்சம் வருமானம் கிடைத்தால், ஒருவர் தனது இதயத்தால் நீதி செய்ய முடியாது [அதன் ஆன்மீக அபிலாஷைகளையும் நிலைகளையும் பாதுகாப்பதன் மூலம்]". ஆயினும்கூட, உலகத்தின் மீதான பேராசை (செல்வம் மற்றும் பொருள் உடைமைகள்) அதன் அழிவுக்கு உண்மையான காரணம் மற்றும் இந்த பேராசை வயிறு மற்றும் அந்தரங்க பாகங்களால் பிறக்கிறது, மேலும் அந்தரங்க உறுப்புகளின் காமத்திற்கு உண்மையான காரணம் வயிறு. ஒருவன் குறைவாக சாப்பிட்டால், அந்தரங்க உறுப்புகளின் காமமோ அல்லது உலகத்தின் பேராசையோ இருக்காது. உலகத்தின் மீதான பேராசை (செல்வம் மற்றும் பொருள் உடைமைகள்) நரகத்தின் வாசல். இந்த கதவு மூடப்பட்டால், சொர்க்கத்தின் கதவு திறக்கும். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

اديموا قرع باب الجنة بالجوع

"பசியால் பரலோகத்தின் கதவைத் தட்டுங்கள்".

ஒரு ரொட்டியில் (ஒரு மெல்லிய பிடா ரொட்டி போன்றது) திருப்தி அடையும் தைரியம் உள்ளவன் எல்லா ஆசைகளிலிருந்தும் விலகி இருக்க முடியும். இந்த திருப்தியில், சுய மற்றும் நனவான விடுதலை மற்றும் சுதந்திரம், மக்கள் வைத்திருப்பதிலிருந்து மறதி [மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் மற்றும் ஒருவருக்கு நன்மைகளை வழங்கும் திறன் கொண்டவர்கள்], உள் ஆறுதல் (இதயத்தின் அமைதி மற்றும் அமைதி), கடவுளை வணங்கும் திறன் மற்றும் மறுமைக்கான வர்த்தகத்தில் ஈடுபடுதல் ஆகியவை உள்ளன. அத்தகையவர்கள் பின்வரும் வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர்:

لَّا تُلْهِيهِمْ تِجَٰرَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ ٱللَّهِ

"உலக வர்த்தகங்களால் (ஒருவரின் உலக தங்குமிடத்தில் உயிர்வாழ்வதற்கும் தற்காலிக வாழ்வதற்கும் தேவையான பிற உலக ஈடுபாடுகள்) காரணமாக அவர்கள் கடவுளின் நினைவிலிருந்து விலகிச் செல்வதில்லை." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 24, வசனம் 37)

இந்த மக்கள் இறைவனை நினைவு செய்வதில் அலட்சியமோ அலட்சியமோ இல்லை, ஏனெனில் அவர்கள் உலக விஷயங்களில் பற்று இல்லாதவர்கள் (அதாவது, உலக வாழ்க்கையில் தேவைப்படும் அனைத்திற்கும் தங்கள் கடன்களை செலுத்தினாலும், உலக சிக்கல்கள் மற்றும் துயரங்களில் இருதயத்தின் பற்று இல்லை). உலகத்தின் ஏழையானவர்கள் (அதாவது, உலக விஷயங்களில் தங்கள் இருதயத்தின் பற்று கொண்டவர்கள், தங்கள் ஆத்துமாக்களின் இழப்பில் அதில் முழுமையாக மூழ்கிப்போனவர்கள்) உண்மையில் அலட்சியமாகவும், மறந்துபோகிறார்கள் [தங்கள் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தை நோக்கி, இது நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கு வழிவகுக்கிறது].

பத்தாவது நன்மை - தேவைப்படுபவர்களுக்கு தொண்டு மற்றும் செலவு: குறைவாக சாப்பிடுவதன் ஒரு நன்மை என்னவென்றால், பயன்படுத்தப்படாத எந்த உணவையும் அனாதைகள் மற்றும் ஏழைகளுக்கு தொண்டாக வழங்க முடியும். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் பல்வேறு உன்னத மரபுகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, தர்மம் செய்வதற்கும், தேவைப்படுபவர்களுக்காக செலவு செய்வதற்கும்

பழக்கப்பட்டவர் ஒருவரின் தர்மத்தின் நிழலில் இருப்பார். அதிகமாக சாப்பிடுவதன் மூலம் ஒருவர் என்ன சாதிக்கிறார்? [அதிகப்படியானது] உணவு உட்கொண்ட பிறகு மனித கழிவுகளாக மாறி, கழிவுக் கருவூலத்தில் டெபாசிட் செய்யப்படும், தானத்தில் கொடுக்கப்படும் உணவு கடவுளின் கருவூலத்தில் வைக்கப்படும். மனிதர்களின் செல்வமும், எஞ்சியிருக்கும் பொருள்களும் அல்லாஹ்வின் பாதையில் செலவு செய்யப்பட்டவையேயன்றி வேறில்லை. இது தவிர, செலவழிக்கப்படும் எதுவும் [உணவு வடிவில்] நுகரப்பட்டிருந்தாலும் அல்லது [ஆடை வடிவில்] அணிந்திருந்தாலும் அது அழிந்துவிடும் (முடிவுக்கு வரும்). ஹசன் அல்-பஸ்ரி (ரலி) அவர்கள் குர்ஆனில் இருந்து பின்வரும் வசனத்தை ஓதினார்:

إِنَّا عَرَضْنَا ٱلْأَمَانَةَ عَلَى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱلْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَن يَحْمِلْنَهَا

وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا ٱلْإِنسَٰنُ ۖ إِنَّهُۥ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا

"நாம் இந்த நம்பிக்கையை வானங்களுக்கும் பூமிக்கும் சமர்ப்பித்தோம், ஆனால் அவர்கள் அதன் பொறுப்பை ஏற்க மறுத்து, அதைக் கண்டு பயந்தனர், ஆனால் மனிதன் இந்த பொறுப்பை தன் மீது எடுத்துக் கொண்டான். மனிதன் ஒருவன் அநியாயக்காரனாகவும், அறியாதவனாகவும் இருக்கின்றான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 33, வசனம் 72)

பின்பு அவர் கூறினார்: "நட்சத்திரங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட ஏழு வானங்களை இந்த [தெய்வீக] நம்பிக்கையின் சுமையைச் சுமக்கும்படி தேவன் கேட்டார், 'இந்த நம்பிக்கையையும் அதில் உள்ளவற்றையும் சுமக்க நீங்கள் தயாராக இருக்கிறீர்களா?' என்று கேட்டார். அவர்கள், "இந்த அறக்கட்டளையில் என்ன இருக்கிறது?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "எவர் பாவம் செய்கிறாரோ அவருக்குத் தண்டனை கிடைக்கும்; எவர் நன்மை செய்கிறாரோ அவருக்கு நற்கூலி கிடைக்கும்" என்று கூறினார். சொர்க்கம் பதிலளித்தார்: 'இந்த நம்பிக்கையை எங்களால் தாங்க முடியாது'. பின்னர் இந்த நம்பிக்கை பூமிக்கு வழங்கப்பட்டது, ஆனால் அதுவும் மறுத்துவிட்டது. உயர்ந்த மலைகள் கேட்கப்பட்டன, மேலும் இந்த நம்பிக்கையைத் தாங்குவதில் தங்கள் இயலாமையையும் குறைபாடுகளையும் வெளிப்படுத்துவதில் தங்கள் அமைதியையும் அவர்கள் கருதினர். இதைப் பற்றி மனிதனிடம் [இந்த உலகத்திற்கு வருவதற்கு முன்பு ஆத்மாக்களின் உலகத்தில்] கேட்கப்பட்டபோது, ஒருவன் தனது சுயத்தை (நஃப்ஸ்) அடக்குமுறை

செய்ததால், இந்த தெய்வீக கட்டளையின் பின்னணியில் உள்ள ஞானத்தை அறியாததால் இந்த பொறுப்பை ஏற்றுக்கொண்டார். கடவுளின் மீது ஆணையாக! மனிதர்களின் அடக்குமுறையையும் அறியாமையையும் நாம் இப்போது காண்கிறோம். மக்கள் செல்வத்திற்கு பதிலாக தங்கள் நம்பிக்கையை விற்கிறார்கள், தங்கள் கல்லறைகளை சுருக்குவதற்கும் சுருக்குவதற்கும் பதிலாக (அதாவது, மறுமையில் தங்கள் வாழ்க்கையை அழிப்பதற்கு) பதிலாக தங்கள் வீடுகளின் விரிவாக்கத்தை [மற்றும் பிரகாசத்தை] அதிகரிக்க ஏராளமான அளவுகளில் சம்பாதிக்கிறார்கள், தங்கள் விலங்குகளை (பாரம்பரியமாக பெருமை, கௌரவம் மற்றும் சமூக அந்தஸ்தின் ஆதாரமாக இருந்த குதிரைகள் சவாரி செய்வது) தங்கள் தீனை ஆக்குவதற்கு பதிலாக கொழுப்பாக ஆக்குகிறார்கள் (கடவுளை நோக்கிய பாதை மற்றும் அவருடனான உறவு) மெல்லியதாக இருந்தது. அத்தகையவர்கள் காலையிலும் மாலையிலும் மன்னர்களிடம் (புகழ்பெற்ற மற்றும் அதிகாரம் கொண்ட சக்திவாய்ந்த மற்றும் செல்வாக்கு மிக்கவர்கள்) சென்று [அதன் விளைவாக] தங்களை அநியாயப்படுத்திக் கொள்கிறார்கள். ஒருவரின் இதயத்தில், பொருள் உடைமைகள் மற்றும் செல்வத்திற்கான ஆசை உதைக்கிறது, வேறொருவரின் இதயத்தில், புகழுக்கான ஆசை உள்ளது. அனுமதிக்கப்பட்ட [தெய்வீக சட்டத்தில்] அல்லது தடைசெய்யப்பட்டதை உணராமல் [தெய்வீக சட்டத்தில்] எந்த வேறுபாட்டையும் கருத்தில் கொள்ளாமல் [ஆடம்பரமான மற்றும் பலவிதமான] உணவுக்கான ஆசையுடன் ஒருவர் சுற்றி வருகிறார். இது அஜீரணம் மற்றும் டைபாய்டு நோயை ஏற்படுத்தும் போது, அத்தகைய நிலைமைகளைத் தணிக்கும் மருந்துகளைக் கொண்டு வருமாறு ஊழியர்கள் கோரப்படுகிறார்கள். யாராவது இந்த முட்டாள்தனிடம் கேட்க வேண்டும்: 'உணவு மற்றும் சுவையின் ஆசையின் காரணமாக நீங்கள் மறந்துவிட்ட அனாதை குழந்தைகள், விதவைகள் மற்றும் ஏழைகளுக்கு என்ன நேர்ந்தது?'

தேவையான அளவு உணவை மட்டுமே உட்கொள்ள வேண்டும், மீதமுள்ளதை தானத்தில் வழங்க வேண்டும், இதனால் அது மறுமையின் களஞ்சியத்தில் வைக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்தை வீட்டிற்கு கொண்டு வருவதே இந்த விவரத்தின் நோக்கமாகும். ஒருமுறை நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு பருமனான மனிதரைக் கண்டார், அவர் தனது விரலை அவரது வயிற்றில் வைத்தார் [உடல் பருமன் விரும்பத்தகாததைக் குறிக்கிறது - அதன் காரணம் பெருந்தீனி, வடிவம் இல்லாதது, ஒருவரின் ஆரோக்கியம் மற்றும் உள் ஆன்மீகத்திற்கு அதன் தீங்கு விளைவிக்கும் தாக்கங்கள்] மற்றும் கூறினார்: "இந்த உணவு

உங்கள் வயிற்றுக்கு பதிலாக வேறொருவரின் வயிற்றில் இருந்திருந்தால் [வறுமை காரணமாக இது தேவைப்படுகிறவர்] இருந்தால் அது நன்றாக இருந்திருக்கும் உங்களுக்காக [உடல் ரீதியாகவும் ஆன்மீக ரீதியாகவும்]". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* முஸ்னத் அஹ்மத், ஹக்கீம் மற்றும் பாய்ஹாகி *ஆகியோரை தீர்க்கதரிசன தோழர் ஜதா அல்-ஹத்மியின் அதிகாரத்தின் பேரில்* சேகரிக்கிறது.

ஹஸன் அல்-பஸ்ரி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! சாப்பிடுவதற்கு மிகக் குறைவாகவே இருந்தவர்களை நாம் பார்த்திருக்கிறோம், அவர்கள் அதை சாப்பிட்டிருந்தால், அது அவர்களுக்கு போதுமானதாக இருந்திருக்கும். அவ்வளவு சொற்பக் குறைந்த அளவைக் கூட தாங்களே சாப்பிட மாட்டோம், ஆனால் கடவுளின் பொருட்டு [அந்த அற்ப அளவு உணவில் பங்கெடுப்பதற்காக] மற்றவர்களையும் அதில் சேர்க்க மாட்டோம் என்று அவர்கள் இன்னும் சொன்னார்கள்".

பசியின் பத்து நன்மைகள் இவை, அங்கு ஒவ்வொரு நன்மையும் எண்ணற்ற [மற்ற] நன்மைகளைக் கொண்டுள்ளது. இந்த நன்மைகள் அனைத்தின் விளைவு என்னவெனில், பசிதான் மறுமையின் பொக்கிஷம். அதனால்தான், பசிதான் மறுமைக்கான திறவுகோலாகவும், உலகத்திலிருந்து விலகி இருப்பதற்கான கதவும் என்றும், பெருந்தீனி உலகத்தன்மைக்கு திறவுகோலாகவும், பேராசைக்கு கதவு என்றும் பல ஞானிகள் கூறியுள்ளனர். பசியின் மேன்மை மற்றும் திருப்தியின் கண்டனம் [மற்றும் பெருந்தீனி] ஆகியவற்றிற்காக குறிப்பிடப்பட்ட கதைகள் மற்றும் மரபுகள் மூலமாகவும் இந்த விஷயம் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த நன்மைகளைப் பற்றிய விழிப்புணர்வைப் பெற்ற பிறகு, இந்த விஷயத்தின் விவரங்கள் மற்றும் அதன் உண்மையான அர்த்தங்கள் பற்றிய அறிவு, உறுதிப்படுத்தல் (*யாகீன்*) மற்றும் ஆழமான நுண்ணறிவு (*பசீரா*) ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது. இந்த நன்மைகளைப் பற்றிய அறிவு இல்லாத போதிலும், பசியை உயர்ந்தது என்று கருதினால், அவர் [பொருளின் யதார்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல்] பின்பற்றுவதன் மூலம் நம்பிக்கையின் மட்டத்தில் இருப்பார் (*தக்லீத்*).

பசியுடன் தொடர்புடைய தீர்ப்புகள், மேன்மைகள் மற்றும் மனித நிலைகளில் உள்ள வேறுபாடுகள்

கீழே உள்ள ஹதீஸில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி *இக்லாக்கில்* (அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் பண்புகள், மனநிலை மற்றும் குணங்கள்) *மிதமான அல்லது நடுத்தர பாதையை அடைவது நோக்கம் என்பதை அறிய வேண்டும்* .

خيرالاموراوساطها

"எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக மிகச் சிறந்த விஷயங்களில் மிதமான முறையைப் பின்பற்றுவது அல்லது நடுத்தரப் பாதை எடுக்கப்படுவதுதான்".

இரு பக்கங்களும் [அல்லது ஸ்பெக்ட்ரமின் இரண்டு முனைகள்] அல்லது உச்சநிலைகள், வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், [எல்லா விஷயங்களிலும் எதிலும் அதிகப்படியான அல்லது பற்றாக்குறை] இரண்டும் கண்டிக்கப்படுகின்றன. பசியின் சிறப்பில் [இங்கே] எழுதப்பட்டதிலிருந்து பசியின் அதிகப்படியான நோக்கம் என்பதை புரிந்து கொள்ள முடியும், உண்மையில் அது அப்படி இல்லை என்றாலும். மாறாக, ஞானம் நிறைந்த தெய்வீக சட்டத்தின் இரகசியங்கள், அத்தகைய இயல்புடையவை, மனித மனோபாவம் தீவிரங்களை நோக்கி சாய்ந்துள்ள விஷயங்களில், அவை [உள் மற்றும் வெளிப்புற] கொந்தளிப்பின் விதைகளைக் கொண்டிருக்கும் விஷயங்களில், அந்த விஷயங்கள் மிகைப்படுத்தலுடன் (வலியுறுத்தல்) தடைசெய்யப்படுகின்றன, ஒரு அறியாமை கூட தெய்வீக சட்டத்தின் நோக்கம் மனோபாவத்திற்கு எதிராக ஒரு செயலைச் செய்வதே என்பதை புரிந்து கொள்ள முடியும். [தீங்கு விளைவிக்கும் விஷயங்களிலிருந்து] தடை செய்வதில் மிகைப்படுத்துவதன் நோக்கம் [அனைத்து தீவிரங்களும் இல்லாத] நிலைக்கு [கொண்டு வருவது] ஒருவரை [மிதப்படுத்துவது] அல்லது நடுத்தர பாதைக்கு [அனைத்து உச்சநிலைகளும் இல்லாதது] என்பதை ஒரு அறிஞர் மட்டுமே புரிந்துகொள்கிறார். ஏனென்றால், பெருந்தீனி மனித மனோபாவத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது என்பதையும், மக்கள் தீவிர அளவை (உணவு உட்கொள்ளலில் அதிகப்படியான தன்மை) அடைந்துள்ளனர் என்பதையும் ஒரு அறிஞருக்குத் தெரியும், மேலும் பசியின் சிறப்பைக் குறிப்பிடுவது மிகவும் பொருத்தமானது, மேலும் [மனித] மனோபாவம்

மிதமான அளவை அடைய வேண்டும் [மனித] மனோபாவம் [உணவு நுகர்வு தொடர்பான இந்த விஷயத்தில்]. [மனித] மனோபாவத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவர முடியாது, ஆனால் அதை மிதமான நிலை அல்லது நடுத்தர பாதைக்கு கொண்டு வர முடியும். எனவே, யாராவது மனோபாவத்திற்கு எதிராக சென்று அளவுக்கு அதிகமாக செலவு செய்தால், தெய்வீக சட்டம் இந்த செயலை கண்டிக்கிறது. உதாரணமாக, இறைவனை வணங்குவதற்காக இரவில் விழித்திருந்து நோன்பு நோற்பது போன்ற எண்ணற்ற சிறப்புகள் *ஹதீஸில்* குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன (நபிகள் நாயகம் மற்றும் அல்லாஹ்வின் ஆசீர்வாதங்கள்) ஆனால் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் சிலர் நிரந்தரமாக நோன்பு நோற்கிறார்கள் மற்றும் இரவு முழுவதும் விழித்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்தபோது, அவர்கள் அவ்வாறு செய்வதை தடை செய்தார். கோட்பாடுகள் பற்றிய இந்த விவாதத்திற்குப் பிறகு, வயிற்றில் கனத்தை ஏற்படுத்தாத அல்லது பசியின் வேதனையை ஏற்படுத்தாத அளவை மட்டுமே உண்பதே சிறந்த மற்றும் மிதமான முறை என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். உண்பதன் நோக்கம் உயிரைப் பராமரிப்பதும், வழிபாட்டிற்கான உடல் வலிமையைப் பெறுவதும் ஆகும். வயிற்றின் கனமும் வழிபாட்டிற்கு ஒரு தடையாக உள்ளது மற்றும் வயிறு வெறுமையும் இதயத்தை சுறுசுறுப்பாக வைத்திருக்கிறது. உணவின் விளைவு தெரியாத நிலையில், பசியின் வேதனையை அழிக்கும் அளவிற்கு ஒருவர் சாப்பிட வேண்டும். இப்படி சாப்பிடுவதால் மனிதர்கள் தேவதூதர்களைப் போலவே இருப்பார்கள், ஏனெனில் அவர்கள் பசி மற்றும் உணவின் கனத்தை [வயிற்றில்] விடுகிறார்கள். அவற்றைப் பின்பற்றுவது மட்டுமே மனிதர்களை சிறந்து விளங்கும் மற்றும் பரிபூரணத்தின் நிலைக்கு இட்டுச் செல்ல முடியும், இது ஒருவரின் படைப்பின் நோக்கமாகும். இந்த அளவின் ஒரு பக்கத்தில் பெருந்தீனி, மறுபுறம் பசி. இரண்டும் ஆபத்தானவை. மிதமான பாதையைப் பின்பற்ற அவர்கள் இருவரிடமிருந்தும் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதில், வாழ்க்கையின் வாழ்வாதாரம் உள்ளது. அதன் உவமை நெருப்பு வட்டத்தின் நடுவில் விடப்பட்ட எறும்பு போன்றது. அது எந்த வழியில் திரும்பினாலும், மரணம் உள்ளது, ஏனெனில் வட்டம் எல்லா பக்கங்களிலிருந்தும் சூடாக உள்ளது மற்றும் அதன் சிறிய சுடர் அதன் சிறிய வாழ்க்கையை முடிக்க முடியும். இருப்பினும், எறும்பு மையத்தில் தங்கி எந்த திசையிலும் செல்லவில்லை என்றால், அது நெருப்பிலிருந்து விலகி இருக்கும் மற்றும் அதன் உயிரைப் பாதுகாக்க முடியும். காமங்கள் எல்லாப் பக்கங்களிலிருந்தும் ஒருவனைச் சூழ்ந்திருப்பதைப் போல ஒரு மனிதனின் நிலை இதுதான். தேவதூதர்கள் காமங்களிலிருந்து வெகு

தொலைவில் உள்ளனர். அவற்றின் ஒற்றுமையைப் பெறுவதற்கான ஒரே வழி காமங்களிலிருந்து தன்னை விலக்கிக் கொள்வதாகும், ஏனெனில் மிதமான நிலை எல்லா பக்கங்களிலிருந்தும் சமமான தூரத்தில் உள்ளது [வட்டத்தின் உண்மையான மையத்தில் இருக்க]. எனவே, அது (மிதமான) தேடப்படுகிறது மற்றும் மிதமான அளவு எல்லா பக்கங்களிலிருந்தும் சம தூரத்தில் இருப்பதாலும், அதன் சான்றுகள் *ஹதீஸில்* காணப்படுகின்றன (நபிகள் நாயகம் (ஸல்லி) அவர்களின் பாரம்பரியத்தில், "எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது மிதமான பாதையைப் பின்பற்றுவது அல்லது நடுத்தர பாதை எடுக்கப்படுவது" மற்றும் குர்ஆனின் இந்த வசனத்தால் உறுதிப்படுத்தப்படுகிறது:

وَكُلُوا۟ وَٱشْرَبُوا۟ وَلَا تُسْرِفُوٓا۟ ۚ

"உண்ணுங்கள், குடிக்கவும், வரம்பு மீறுவதற்கு மிதமான வரம்புகளை மீறாதீர்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 7, வசனம் 31)

பசியிலும் திருப்தியிலும் நிதானம்: மனிதர்கள் பசியின் வேதனையையும் பெருந்தீனியின் கனத்தையும் உணரும் வரை, [தெய்வீக] வழிபாட்டில் கவனம் செலுத்த முடியாது. வழிபாடு மற்றும் சிந்தனையை எளிதாக்க, ஒருவன் பசியாகவோ திருப்தியாகவோ இருக்கக்கூடாது என்பது அவசியம். மனித சுயம் (*நாஃப்ஸ்)* ஆரம்பத்தில் கலகக்காரனாகவும், காமங்களை விரும்புவதாகவும், மிதமான வரம்புகளிலிருந்து வெகு தொலைவாகவும் இருப்பதால், அதை அதிகப்படியான மற்றும் பற்றாக்குறையின் மையப் புள்ளிக்கு கொண்டு வருவதில் சிரமங்கள் உள்ளன. ஆரம்பத்தில், விஷயங்களிலிருந்து அதைத் தடை செய்வதில் மிகைப்படுத்தல் உள்ளது. உதாரணமாக, பசி மற்றும் பெருந்தீனிக்கு இடையில் அதை நடுத்தர நிலைக்கு கொண்டு வர, ஒரு காட்டு கலகக்கார குதிரை ஆரம்பத்தில் பசியுடனும், தாகத்துடனும் அதை கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வர அடிப்பதைப் போலவே அதை பசியுடன் வைத்திருப்பதன் மூலம் சுயத்திற்கு சிரமங்களை ஏற்படுத்துவதுதான் முதலில் செய்ய வேண்டும். இந்த நிலையைக் கடந்து சென்ற பிறகு, குதிரை கட்டுப்படுத்தப்பட்டு அதன் எஜமானரின் விருப்பத்திற்கு அடிபணியுகிறது. குதிரை தன் கலகத்தை விட்டுவிட்டு, கீழ்ப்படிந்தவுடன், அதை பசியுடனும், தாகத்துடனும், உடல் கஷ்டங்களுக்கும் உட்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. ஒரு ஆன்மீக வழிகாட்டி சீடர்களுக்கு (ஆன்மீக பாதையில் தேடுபவர்கள் மற்றும் பயணிகள்) அதே சிகிச்சையை வழங்குகிறார், மேலும் வழிகாட்டி தன்னை செய்யாத காரியங்களைச் செய்யச் சொல்கிறார்.

உதாரணமாக, ஒருவர் பசியுடன் இருக்கவும், அனைத்து ஆசைகளையும் கைவிடவும் அவர்களிடம் கூறுகிறார், இருப்பினும் வழிகாட்டி தன்னை பசியுடன் இருக்கவோ அல்லது எல்லா ஆசைகளிலிருந்தும் முற்றிலும் விலகவோ இல்லை (பல ஆசைகள் தெய்வீக சட்டத்தின் எல்லைகளுக்குள் நியாயமானவை). சில நேரங்களில், வழிகாட்டி உணவுக்குப் பிறகு பழங்களில் ஈடுபடுகிறார் மற்றும் பிற சுவைகள் மற்றும் ஆசைகளை அனுபவிக்கிறார், ஏனெனில் ஒருவரின் சுயம் கீழ்ப்படிந்துள்ளது [மற்றும் தெய்வீக கட்டளைகளுக்கு கீழ்ப்படிந்துள்ளது] மற்றும் அதை அதிக ஆன்மீக பயிற்சிகள் மற்றும் பயிற்சிகளுக்கு உட்படுத்த வேண்டிய அவசியமில்லை. இருப்பினும், தெய்வீக வழிபாட்டில் பேராசை, காமம், கலகம் மற்றும் சோம்பேறித்தனம் ஆகியவற்றால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்படுவதால், பசி அதற்கு நல்லது, இதனால் அது தொடர்ந்து அதன் வலியை உணர்ந்து பணிவுடன் மாறுகிறது, அதன் மூலம், மிதமான அளவை அடைகிறது, அதாவது உணவு உட்கொள்ளலில் மிதமானது. ஆன்மீக பாதையின் பயணிகளில், இரண்டு [வகைகள்] மக்கள் மட்டுமே பசியுடன் இருப்பதைத் தவிர்க்கிறார்கள் - ஒரு ஞானவாதி மற்றும் ஒரு சுய ஏமாற்று முட்டாள். ஒரு ஞானவாதி பசியுடன் இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை, ஏனெனில் ஆத்மா வழிகாட்டுதலின் நேரான பாதையில் செல்கிறது மற்றும் சத்தியத்தின் பாதையில் பயணிக்கும்போது, பசியால் துன்பப்பட வேண்டிய அவசியமில்லை. ஒரு முட்டாள் பசியுடன் இருப்பதில்லை, ஏனென்றால் அவர் ஒரு ஞானவாதி என்றும், ஆத்மாவுக்கு ஆன்மீக முயற்சி மற்றும் ஒழுக்கம் தேவையில்லை என்றும் தன்னைப் பற்றி இந்த யூகம் உள்ளது. இது ஒரு பெரிய ஏமாற்று மற்றும் பெரும்பாலான மக்கள் இந்த கண் ஏமாற்றத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர். சுயத்தை முழுமையாக ஒழுங்குபடுத்துவதில் பெரும் சிரமம் உள்ளது. பொதுவாக, மக்கள் ஞானவாதிகளின் ஆன்மீக நிலைகளை எடுத்துக்கொண்டு, இது சரியானதா இல்லையா என்பதைப் பொருட்படுத்தாமல், தங்கள் சொந்த நிலைகள் அப்படித்தான் இருப்பதாக நினைக்கிறார்கள், மேலும் [வெறும்] ஞானவியலைப் போலவே, [அத்தகைய உன்னதமான ஆன்மீக நிலைகளை அடைவதற்கான வழிமுறைகளை மறந்துவிடுகிறார்கள், அந்த வழிமுறைகளை பின்பற்றுவதில்லை].

ஒரு ஆன்மீக வழிகாட்டி சீடர்கள் (ஆன்மீக பாதையின் தொடக்கத்தில் இருக்கும் ஆன்மீக பயணிகள்) முன்னிலையில் [ஆன்மீக விஷயங்கள் மற்றும் பல்வேறு ஆன்மீக போதனைகளுக்குப் பின்னால் உள்ள உள் ஞானம் தொடர்பானது] இரகசியங்களை குறிப்பிடக்கூடாது. அதற்கு பதிலாக, அவர்கள் முடிந்தவரை பசியுடன் இருக்க அறிவுறுத்தப்பட

வேண்டும். [உணவு உட்கொள்ளலில்] மிதமான அளவைப் பற்றி அவர்களுக்குக் கற்பிப்பது பொருத்தமானதல்ல, ஏனெனில் அவர்கள் மிதமான அளவிலிருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட அளவிற்கு விலகிச் செல்வார்கள் [அவர்கள் தொடக்க மாணவர்கள் என்பதால்]. அதிக பசியை உடற்பயிற்சி செய்ய அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தப்பட வேண்டும், இதனால் அவர்கள் மிதமான அளவை அடைவது எளிதாகிறது [சீஷர்கள் அவர்கள் செய்யும்படி கேட்கப்படுவதை விட குறைவாகவே செய்கிறார்கள்]. சீடர்கள் (ஆன்மீக பயணிகள்) ஆன்மீக ரீதியாக பரிபூரணமான ஒரு நபருக்கு (ஞானவாதம்) ஆன்மீக கடுமையும் சுயத்தின் ஒழுக்கமும் தேவையில்லை என்று சொல்லக்கூடாது [அத்தகைய நபர் ஏற்கனவே அதைச் செய்து உயர்ந்த ஆன்மீக பட்டங்களை அடைந்துள்ளார்]. அவர்களிடம் அப்படிச் சொன்னால், அவர்கள் மிக உயர்ந்த ஞானம் மற்றும் ஆன்மீக பரிபூரணத்தை அடைந்துவிட்டனர் என்றும், ஆன்மீக வழிகாட்டி (ஷேக்) தெரிவித்தபடி அவர்களுக்கு இனி எந்த ஆன்மீக கடுமையும் தேவையில்லை என்றும் சாத்தான் அவர்களின் இதயங்களில் மறைமுகமாக கூறுவார். இப்ராஹிம் அல்-கவாஸ் (இப்ராஹிம் அல்-கவாஸ் (ரலி) தம்முடைய சீடர்களுக்கு அவர் அறிவுறுத்திய ஆன்மீக கடுமையான எத்தகைய ஆன்மீக கடுமைகளை அறிவுறுத்தியாலும், அவரே அவற்றைச் செய்தார் (அவருக்கு அவை தேவையில்லை என்றாலும், சீடர்களுக்கு அவை தேவையில்லை என்று தவறாக வழிநடத்தும் எண்ணத்தை ஏற்படுத்தக்கூடாது) அதனால் அவர்கள் அறிவுறுத்தப்படுகிறார்கள் என்று அவர்கள் நினைக்க மாட்டார்கள் ஆன்மீக வழிகாட்டி தானே செய்யாத காரியங்களைச் செய்வது. இந்த எண்ணம் சீடர்களை (ஆன்மீக பயணிகள்) ஆன்மீக முயற்சிகளால் வெறுப்படையச் செய்யலாம் [சாத்தான் அங்கு இருப்பதால் ஆன்மீக வழிகாட்டியில் பாசாங்குத்தனத்தை தவறாக உணருவதன் மூலம், வழியின் ஒவ்வொரு அடியிலும் ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் வழிகாட்டுதலின் சரியான பாதையிலிருந்து மக்களைத் தடுக்க தீவிரமாக முயற்சி செய்கிறான்]. மல்யுத்த வீரர்கள் பலவீனமாக செயல்படுவதைப் போலவே, ஆன்மீக வழிகாட்டி (*ஷேக்* அல்லது *முர்ஷித்*) சில நேரங்களில் ஒருவரின் [ஆன்மீக] தரவரிசையில் இருந்து கீழே வர வேண்டும், மேலும் பல்வேறு மல்யுத்த நகர்வுகளைக் கற்பிக்க தங்கள் மாணவர்களுக்கு உடற்பயிற்சி மற்றும் பயிற்சி அளிப்பதற்காக நாக் அவுட் செய்யப்படுகிறார்கள். ஆத்மாவைப் பயிற்றுவிப்பதற்காக, உடல் பயிற்சிகளுடன் ஒப்பிடுகையில், மென்மையும் நுட்பமும் அதிகம் தேவை. ஆன்மீக முயற்சிகள் மற்றும் கடுமைகள் [ஆன்மீக பயணிகளுக்கு] பெரும் சோதனையின் அடிப்படைகள். தீர்க்கதரிசிகளும்

பரிசுத்தவான்களும் இத்தகைய சோதனைகளையும் உபத்திரவங்களையும் அனுபவித்துள்ளனர். அதனால்தான் இந்த விஷயத்தில் எச்சரிக்கையுடனும் எச்சரிக்கையுடனும் இருக்க வேண்டும். உமர் (ரலி) அவர்களுடைய மகன் அப்துல்லாஹ் ஒவ்வொரு நாளும் இறைச்சியுடன் இறைச்சி சாப்பிடுகிறார் என்பதை அறிந்த உமர் (ரலி) அவர்கள், "ஓ தகுதியற்ற மனிதரே! ஒரு நாள் இறைச்சியுடன் ரொட்டி சாப்பிடுங்கள், ஒரு நாள் பாலுடன் ரொட்டி சாப்பிடுங்கள், ஒரு நாள் நெய் (பால் சார்ந்த கொழுப்புடன்) ரொட்டி சாப்பிடுங்கள், ஒரு நாள் எண்ணெயுடன் ரொட்டி சாப்பிடுங்கள், ஒரு நாள் உப்புடன் ரொட்டி சாப்பிடுங்கள், சில நாட்களில் வேறு எதுவும் இல்லாத ரொட்டியை சாப்பிடுங்கள். மிதவாதம் என்பது இதுதான் என்பது இதிலிருந்து அறியப்படுகிறது. இறைச்சி உண்பதிலும், காமங்களில் ஈடுபடுவதிலும் நிரந்தரத்தன்மையையும் ஒழுங்கையும் கடைப்பிடிப்பது [ஒவ்வொரு நாளும் அப்படிப்பட்டதைப் போல] அதிகப்படியான [இதனால் உண்பது தொடர்பான விஷயங்களில் தீவிரவாதம்]. அவற்றை முழுவதுமாக கைவிடுவது பற்றாக்குறை மற்றும் சில நேரங்களில் சாப்பிடாமல் இருப்பது மிதமானதாகும்.

குறைவாக சாப்பிடுவதாலும் காமங்களை கைவிடுவதாலும் ஏற்படும் தீங்குகள்

காமங்களைக் கைவிடுகிறவன் இரண்டு தீங்குகளுக்கு இலக்காகிறான் என்பதை அறிய வேண்டும். ஒருவருக்கு பிடித்த உணவுகளை சாப்பிடுவதை விட இந்த தீங்குகள் மிகவும் ஆபத்தானவை. ஒரு தீங்கு என்னவென்றால், ஆத்மா சில காமங்களை விட்டுவிட முடியாது. ஆன்மீக பயணி அவர்களை விட்டு வெளியேற விரும்புகிறார், ஆனால் ஒருவரின் சுயம் (*நஃப்ஸ்)* அதை அனுமதிக்கவில்லை. கீழ்த்தரமானவரின் ஆசையை நிறைவேற்றுவதற்காக, ஆன்மீக பயணி ஒருவருக்கு பிடித்த பொருளை மக்களிடமிருந்து மறைத்து ரகசியமாக சாப்பிடுகிறார். இது மறைக்கப்பட்ட பலதெய்வம் (*ஸ்கிர்க் அல்-காஃபி).* இந்த சூழ்நிலை ஏற்பட்டால், ஒருவர் தனது ஆசையை வெளிப்படுத்த வேண்டும். இந்த வெளிப்பாடுதான் ஒருவரின் [உள்] நிலையின் உண்மைத்தன்மை. ஒருவரின் தவறுகளை இரகசியமாக வைத்திருப்பதும், தனது சிறப்பை [மற்றவர்களுக்கு] காண்பிப்பதும் அவற்றில் இரண்டு தீங்குகள் உள்ளன. ஒருவன் அதிலிருந்து உண்மையாக மனந்திரும்பும் வரை, தெய்வீக

அதிருப்தி நீங்காது. கடவுளின் பொருட்டு காமங்களைக் கைவிட்டு, அவற்றில் ஒருவர் ஈடுபட்டிருப்பதைக் காட்டுவது ஞானத்தின் (மாரிஃபா) பரிபூரணமாகும். மக்களின் பார்வையில் ஒருவர் தாழ்ந்தவராக மாறுவதற்காக இது செய்யப்படுகிறது. ஒரு துறவி நல்ல உணவுப் பொருட்களை வாங்கி தனது வீட்டில் முக்கிய இடங்களில் வைத்தார், இதனால் அவர் மிகவும் எளிமையான உணவை சாப்பிட்டாலும், அவர் அவற்றை சாப்பிடுகிறார் என்று மக்கள் நினைப்பார்கள். மக்கள் அவரை புனிதராக நினைக்காமல் இருக்க அனுமதிப்பதாகும், எனவே அவர்கள் அவரை ஒரு புனிதராக நினைத்து அவரை அணுக மாட்டார்கள். *ஜுஹ்தின்* பரிபூரணம் (உலகத்திலிருந்து விலகி இருத்தல்) என்னவென்றால், ஒருவர் விலகி இல்லை, மாறாக காமங்களில் ஈடுபடுகிறார் என்பதைக் காட்ட அதற்கு எதிராக செயல்படுகிறார். இது ஞானவாதிகள் அல்லது ஆன்மீக ரீதியாக பரிபூரணமான நபர்களின் (*சித்திகீன்) செயல்,* ஏனெனில் அவர்கள் தங்கள் சுயத்தின் மீது இரண்டு சுமைகளை வைத்து இரண்டு உண்மைகளை இணைத்துள்ளனர் *(நாஃப்ஸ்)* மற்றும் இரண்டு முறை பொறுமையைக் கடைப்பிடித்துள்ளனர் - ஒரு முறை அவர்கள் தங்களுக்கு பிடித்த விஷயங்களுக்கு விடைபெற்றபோது மற்றும் இரண்டாவது முறையாக மக்கள் தங்கள் வெளிப்புற நிலைகளைப் பார்த்து கண்டனம் செய்து விமர்சித்தபோது [காமங்களில் ஈடுபட்டதாகத் தோன்றியது, ஒரு துறவி அல்லது ஞானவாதியாக இருப்பதன் மூலம் வரும் புகழ் மற்றும் வணக்கத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக அவர்கள் வேண்டுமென்றே அந்த எண்ணத்தை உருவாக்கியதால் உலகியல் மற்றும் தவிர்ப்பு இல்லாத செயல்கள்]. அத்தகையவர்களைப் பற்றி கூறியிருப்பதாவது:

أُوْلَـٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُم مَّرَّتَيْنِ

"அத்தகையவர்களுக்கு இரட்டிப்பு நற்கூலி கிடைக்கும்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 28, வசனம் 54)

எல்லோருக்கும் முன்னால் ஒரு பரிசை வழங்கும்போது ஏற்றுக்கொண்டு, பின்னர் அதை ரகசியமாக திருப்பித் தருபவரைப் போன்றது அவர்களின் நிலை. அத்தகையவர் இரண்டு விஷயங்களால் வேதனைப்படுவார்: முதலாவதாக, எல்லோருக்கும் முன்னால் ஒருவருக்கு எதையாவது கொடுப்பதன் மூலம் அவமானப்படுத்தப்படுவதால் [மற்றவர்களிடமிருந்து விஷயங்களைப் பெறுவதில் தாழ்வு இருப்பதால்]; இரண்டாவதாக, ஒருவருக்கு தேவைப்பட்டாலும் அதே விஷயத்தை ரகசியமாக திருப்பித் தருவதால். ஒரு ஆன்மீக பயணி (*சாலிக்*) இந்த

நிலையை அடைய முடியாவிட்டால், ஒருவர் தனது குறைகளை அறிவிக்க மற்றும் ஆசைகளிலிருந்து விலகி இருக்க இயலாமையை வெளிப்படுத்துவதைத் தவிர்த்துவிடக்கூடாது, மேலும் ஒருவர் தனது தவறுகளை வெளிப்படுத்தினால், அந்த தவறுகளில் அத்தகையவரைப் பின்பற்றுவார்கள் என்றும், மக்களை சீர்திருத்துவதற்காக தனது தவறுகளை மறைத்து வைப்பது நல்லது என்றும் சாத்தானின் இந்த ஏமாற்றத்தால் ஏமாற்றப்படக்கூடாது. மக்களின் சீர்திருத்தத்தை விட ஒருவரின் சொந்த [உள் ஆன்மீக] சீர்திருத்தம் முக்கியமானது என்பதை ஆன்மீக பயணி அல்லது தேடுபவர் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். மக்களை சீர்திருத்தும் கண்ணோட்டத்தில் ஒருவரின் சொந்த தவறுகளை மறைப்பதன் நோக்கம் ஆடம்பரம் அல்லது காட்டுதல் (ரியா). அப்படிப்பட்ட ஒருவர் மற்றவர்களைச் சீர்திருத்த வேண்டும் என்ற சாக்குப்போக்கில் சாத்தானைப் பின்பற்றுவதில் சுறுசுறுப்பாக இருக்கிறார். உண்மை என்னவெனில், அத்தகையவர் ஒருவரின் தவறுகளை வெளிப்படுத்த விரும்புவதில்லை, ஏனெனில் மக்கள் ஒருவரைத் தவிர்த்துவிடுவோமோ என்ற பயம். அத்தகைய நபர் தனது சொந்த சீர்திருத்தத்தையோ மற்றவர்களின் சீர்திருத்தத்தையோ விரும்புவதில்லை.

இரண்டாவது தீங்கு என்னவென்றால், ஆன்மீக பயணி அல்லது தேடுபவர் நடைமுறையில் காமங்களை கைவிட முடியும், ஆனால் ஒருவர் [உலகத்திலிருந்து] விலகி (ஜாஹிட்) என்று புகழ் பெறுவதை விரும்புகிறார், மேலும் மக்கள் ஒருவரை "பாவமற்றவர்" என்று அழைக்கும்போது மகிழ்ச்சியடைகிறார். இந்த சாதகர் ஒரு பலவீனமான காமத்தை (உணவு சம்பந்தப்பட்ட) கைவிட்டார், ஆனால் அதைவிட பெரிய காமத்தில் ஈடுபட்டுள்ளார், அது புகழ் மற்றும் கௌரவம் மற்றும் கௌரவத்திற்கான ஆசை. இது ஒரு ரகசிய காமம், இதில் சம்பந்தப்பட்டிருப்பவர், இதில் ஒருவரின் ஈடுபாடு பற்றி மிகவும் தாமதமாக அறிந்து கொள்கிறார். உணவு ஆசையை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதை விட இந்த காமத்தை ஒழிப்பது மிகவும் முக்கியமானது மற்றும் அவசியமானது. ஆடம்பரத்திலிருந்து வெகு தொலைவில் இருந்து, உணவு ஆசையில் ஈடுபடுபவன், உணவு ஆசையை கைவிட்டு, புகழ் மீதான காதலில் ஈடுபடுகிறவனை விட சிறந்தவன். அபூ சுலைமான் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் கைவிட்ட உணவு உங்கள் முன் வந்தால், அதிலிருந்து சிறிதளவு சாப்பிடுங்கள், ஆனால் [அதிகமாக சாப்பிடுவதன் மூலம்] ஆத்மாவின் விருப்பத்தை நிறைவேற்ற

வேண்டாம். இந்த வழியில், சுயத்தின் ஆசைகள் இரண்டும் முடிவடையும் - உணவுக்கான ஆசை மற்றும் புகழ் மற்றும் கௌரவத்திற்கான காமம் [உலகத்தன்மையிலிருந்து விலகி இருப்பதற்காக]". உணவுக்கான காமத்தைக் கைவிட்டு, காட்சிப்படுத்துவதற்கான காமத்தில் ஈடுபடுகிறவன், ஒரு தேளிலிருந்து தப்பித்து ஒரு பாம்பின் பக்கத்தில் அடைக்கலம் அடைபவனைப் போன்றவன், இருப்பினும் பாம்பு ஒருவருக்கு [ஒரு தேளை விட] மிகவும் ஆபத்தானது. அதேபோல், உணவின் மீதான ஆசையை விட காண்பிப்பது அதிக தீங்கு விளைவிக்கும்.

அந்தரங்க பாகங்களின் காமம்

புணர்ச்சிக்கான ஆசை மனிதர்களில் இரண்டு நன்மைகளுக்காக [தெய்வீகமாக] உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிய வேண்டும். ஒரு நன்மை என்னவென்றால், புணர்ச்சியின் இன்பத்திலிருந்து மறுமையின் இன்பத்தை மனிதர்கள் பெற முடியும். இந்த இன்பம் நீண்ட காலம் நீடித்திருந்தால், அது அனைத்து உடல் இன்பங்களிலும் வலிமையானதாக இருந்திருக்கும். நித்திய மகிழ்ச்சியை அடைய மக்களுக்கு ஊக்கமும் வற்புறுத்தலும் தேவைப்படுகிறது, மேலும் உணரக்கூடிய சில வலி அல்லது உணரக்கூடிய மற்றும் உணரக்கூடிய சில இன்பம் நித்திய மகிழ்ச்சிக்கான வழிமுறையாகப் பயன்படுத்தப்படும்போது இந்த தேவை முழுமையாக நிறைவேற்றப்படுகிறது.

புணர்ச்சியின் இரண்டாவது நன்மை மனித இனத்தின் தொடர்ச்சியாகும். இவை இரண்டு நன்மைகள், ஆனால் அதில் பல தீங்குகளும் பொதிந்துள்ளன, ஒருவன் தன்னை கட்டுப்படுத்தாமல், இந்த காமத்தை மிதமான நிலைக்கு கொண்டு வரவில்லை என்றால், ஒருவன் உலக வெற்றி மற்றும் நம்பிக்கை இரண்டையும் இழக்க நேரிடும். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஒரு கூட்டத்தில் உட்கார்ந்திருந்தபோது ஷைத்தான் (மனித வடிவில்) வந்தார் என்று ஒரு மரபு கூறப்பட்டுள்ளது. அவர் தலையில் ஒரு தொப்பி வைத்திருந்தார், அதில் நிறைய

வண்ணங்கள் பிரகாசித்தன. இந்தக் கூட்டத்திற்கு வந்த பிறகு, அவர் தனது தொப்பியை கழற்றி அவரை வரவேற்றார். நபி மூஸா (ஸல்) அவர்கள், "நீ யார்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "நான் *இப்லீஸ்* (ஷைத்தான்) ஆவேன்" என்று கூறினார். தீர்க்கதரிசி மூஸா கூறினார்: "அல்லாஹ் உனக்கு மரணம் அளிப்பானாக! நீ ஏன் இங்கே வந்தாய்?" "நீங்கள் கடவுளுக்கு முன்பாக ஒரு பெரிய அந்தஸ்திலும் அந்தஸ்திலும் இருக்கிறீர்கள், எனவே நான் உங்களுக்கு என் வாழ்த்துக்களை வழங்க வந்தேன்" என்று அவர் கூறினார். தீர்க்கதரிசி மோசே அவர்கள், "நீங்கள் ஏன் வெவ்வேறு வண்ணங்களால் செய்யப்பட்ட தொப்பியை அணிந்தீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "நான் மனித இதயங்களைப் பறித்து, இந்த தொப்பியின் மூலம் அவர்களை ஏமாற்றுகிறேன்" என்று பதிலளித்தார். தீர்க்கதரிசி மூஸா அவர்கள், "எந்த மனித செயல்களின் மூலம் அவர்களை அடிபணிய வைக்க முடியும்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "மனித இதயத்தில் ஆணவம் பிறந்து, ஒருவன் தனது சிறிய செயல்களை (நற்செயல்களை) பெரியது என்று நினைத்து, தன் பாவங்களை மறந்து விடும்போது. மூன்று விஷயங்களைப் பற்றி நான் உங்களுக்கு முன்கூட்டியே எச்சரிக்கிறேன்: ஒன்று ஒரு அந்நியன் (திருமணம் செய்யக்கூடிய) பெண்ணுடன் தனியாக இருக்கக்கூடாது, அது நடக்கும் போது, நான் தனிப்பட்ட முறையில் என் சீடர்களில் எவரையும் அனுப்பாமல் அவர்களுக்கு இடையில் வருகிறேன் அவர்களை ஒரு ஃபிட்னாவில் ஈடுபடுத்துவதற்காக (பொருத்தமற்ற செயல்கள் காரணமாக சோதனை மற்றும் உபத்திரவம்). இரண்டாவது, நீங்கள் அளித்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவது. மூன்றாவதாக, கட்டாய மற்றும் தன்னார்வ தொண்டுக்காக நீங்கள் ஒதுக்கும் பணத்தை உடனடியாக விநியோகிக்க வேண்டும். இதுபோன்ற சந்தர்ப்பங்களில் நான் அவசரப்படுகிறேன், அத்தகைய சாக்குபோக்குகளை ஏற்றுக்கொள்கிறேன், ஒருவர் தானம் செய்வதைத் தடுக்கும் நோக்கத்தை மாற்றுகிறார்". அதன் பிறகு, சாத்தான் அங்கிருந்து வெளியேறினான்: "ஐயோ! மனிதர்களுக்கு எத்தகைய துன்பங்கள் ஏற்படுகின்றனவோ அதை மூஸா இப்போது அறிவார்". சாத்தானுடைய படையில் பாதி பேர் காமமும் பாதி கோபமும் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதே இராணுவத்தின் மூலமாகவே [காமம் மற்றும் கோபம் இரண்டையும் உள்ளடக்கியது], ஷைத்தான் இதயங்களை வெல்கிறான். எதிர் பாலினத்தின் மீதான காமத்தில் உள்ள அனைத்து ஆசைகளிலும் மிகப் பெரியது.

அந்தரங்க பாகங்களின் காமங்களின் மூன்று நிலைகள்: உணவு
ஆசையைப் போலவே, இந்த காமமும் மூன்று நிலைகளைக் கொண்டுள்ளது: அதிகப்படியான பற்றாக்குறை மற்றும் மிதமானம். அதிகப்படியான காமம் புத்தியை முந்திச் செல்கிறது, பாலியல் திருப்தியை நாடுவதைத் தவிர வேறு எந்த நோக்கமும் இல்லை. ஒருவன் அதில் மூழ்கி, மறுமையின் வழியை மறந்து விடுகிறான், அது ஒருவனுடைய நம்பிக்கையை ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது மற்றும் தீமைகளில் ஒருவனை ஈடுபடுத்துகிறது. இந்த காமத்தின் மிகை பல தீமைகளுக்கு வழிவகுக்கிறது. உதாரணமாக, இந்த திறனை அதிகரிக்கும் மருந்துகளைப் பற்றி ஒருவர் கவலைப்படுகிறார். இது காட்டு மிருகங்கள் மற்றும் பாம்புகளால் சூழப்பட்ட ஒருவரைப் போன்றது, அவை அலட்சியமாக மாறும்போது, ஒருவர் தப்பிக்க அனுமதிக்கும்போது, ஒருவர் தங்கள் இயல்பான உள்ளுணர்வின்படி தன்னைத் தாங்களே தாக்கிக் கொள்ள அவர்களை எழுப்புகிறார். இந்த காமத்தின் மிகையை நிறைவேற்ற ஒருவன் எல்லாவிதமான அவமானங்களையும் அனுபவிக்க வேண்டும். மற்ற எல்லா படைப்புகளும் அவற்றுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்காக மனிதர்கள் படைக்கப்பட்டிருந்தாலும், ஒருவர் தனது புத்தி மற்றும் ஞானத்தின் இறந்த உடலை இந்த காமத்தின் பாதங்களில் வைக்கிறார். ஒருவர் தனது உணர்ச்சிகள் மற்றும் ஆசைகளுக்கு அடிமையாக மாறுவதற்கும், அவற்றுக்கு சேவை செய்வதில் எந்த முயற்சியையும் விட்டுவிடாததற்காகவும் மனிதர்கள் படைக்கப்படவில்லை. இது வேறு எந்த நோக்கமும் இல்லாத இதயத்தின் நோய். ஆரம்ப கட்டங்களில் காமத்திலிருந்து ஒருவரைப் பாதுகாக்க முடியும். அது பலப்படுத்தப்பட்டு, முழுமையாக வேரூன்றி [ஒருவரின் மனம், இதயம் மற்றும் ஆன்மாவில்] அதை ஒழிப்பது மிகவும் கடினம். செல்வம், புகழ், சொத்து, சந்ததியினர் மீதான அன்பின் நிலையும் இதுதான், ஏனெனில் அவர்களின் காதல் முழுமையாக வேரூன்றிய பிறகும் சிதறாது. பல்வேறு விளையாட்டுகள், நிதானமான தேடல்கள் [மற்றும் பிற முயற்சிகள், ஆவேசம் மற்றும் போதைப்பொருள்] ஆகியவற்றில் ஒருவரின் ஆர்வம் உலகத்திலிருந்து எதற்கும் அவர்களுக்கு முன்னால் உள்ள நம்பிக்கைக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. இந்த விஷயங்கள் எல்லா நேரங்களிலும் ஒருவரை கலக்கமாகவும், அமைதியற்றதாகவும் வைத்திருக்கின்றன. ஆரம்ப

கட்டங்களில் காமத்தின் நெருப்பை அணைப்பவர் (சத்தியத்தின் பாதையிலிருந்து ஒருவரை விலகிச் செல்லும் ஆவேசங்கள் மற்றும் அடிமைத்தனங்கள்) குதிரை கதவு வழியாக நுழையக்கூடாது என்று விரும்புபவரைப் போன்றவர். எனவே, அது தனது முகத்தை கதவை நோக்கித் திருப்பும்போதெல்லாம், ஒருவர் அதன் கடிவாளத்தைப் பிடித்து அதை இழுக்கிறார். நெருப்பு எரிச்சலடையத் தொடங்கிய பிறகு அணைக்க முயல்பவன், முதலில் குதிரையை கதவு வழியாக உள்ளே நுழைய அனுமதிப்பவனைப் போன்றவன், அது உள்ளே நுழைந்ததும், அதன் வாலைப் பிடித்து வெளியே இழுக்க முயற்சிக்கிறான். அப்படியானால் குதிரை எதிர்த்து கலகம் செய்யாதா? இரண்டு சூழ்நிலைகளுக்கும் இடையே எவ்வளவு பெரிய வேறுபாடு உள்ளது? எனவே, ஆரம்ப கட்டங்களில் கவனமாகவும் எச்சரிக்கையுடனும் இருப்பது நல்லது. ஒரு நோய் கடுமையானதாக மாறும் போது, அதை குணப்படுத்த மிகப்பெரிய அளவு முயற்சி மற்றும் போராட்டம் தேவைப்படுகிறது. ஆளில்லாதவராக மாறுவதற்கான இந்த திறனை ஒருவர் இழக்கிறார் என்பதும் கண்டிக்கத்தக்கது. மிதமான நிலை என்னவென்றால், ஒருவன் காமத்திற்கு அடிபணிவதில்லை, மாறாக, காமம் புத்திசாலித்தனத்திற்கும் தெய்வீக சட்டத்திற்கும் அடிபணிந்து அவர்களின் அறிவுறுத்தல்களுக்குக் கீழ்ப்படிகிறது. இந்த காமத்தின் அதிகப்படியான [அந்தரங்க உறுப்புகளின்] பசி மற்றும் திருமணத்தின் மூலம் குணப்படுத்த முடியும். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

يامعشر الشباب من استطاع منكم النكاح فليتزوج، فمن لم يستطع
فعليه الصيام فانه له وجاء

"இளைஞர்களே! உங்களில் யார் திருமணம் செய்து கொள்ள முடியுமோ அவர் அவ்வாறு செய்ய வேண்டும், திருமணம் செய்து கொள்ள முடியாதவர் [வாழ்க்கையில் ஒருவரின் சூழ்நிலை காரணமாக திருமண பொறுப்புகளை நிறைவேற்ற முடியாமல் போனதால்] நோன்பு நோற்க வேண்டும், ஏனெனில் நோன்பு என்பது அத்தகைய நபருக்கு, ஒருவரை செயலற்ற நிலையில் வைத்திருப்பதற்கான ஒரு வழியாகும் [உடல் நெருக்கத்திற்கான ஒருவரின் விருப்பத்தின் அடிப்படையில், நோன்பு ஒருவரின் உணர்ச்சிகளையும் காமங்களையும் கட்டுக்குள் வைத்திருக்க உள் சுய கட்டுப்பாட்டை வளர்க்க உதவுகிறது].

கண்களின் விபச்சாரத்திற்கு எதிராக பாதுகாப்பதில் சிறந்தது: விபச்சாரத்திலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்பவனுக்கு நெருக்கமானவன், கண்களின் விபச்சாரத்திலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்கிறான். விபச்சாரத்தின் தொடக்கப் புள்ளி கண் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். அதன் பாதுகாப்பு மிகவும் முக்கியமானது. கண்களைப் பார்ப்பதைத் தடுப்பது மிகவும் கடினம் என்பதால் [அவர்கள் பார்க்கக்கூடாது], மக்கள் இதைப் பற்றி அலட்சியமாக இருக்கத் தொடங்கியுள்ளனர் (ஒழுக்கக்கேடான மற்றும் பார்க்க பொருத்தமற்றது என்று கருதப்படுவதைப் பார்ப்பதிலிருந்து தங்கள் கண்களைப் பாதுகாப்பது), மேலும் இது பெரிய விஷயமல்ல என்று நினைக்கத் தொடங்கினர், மேலும் அதன் பாவம் முக்கியமானது என்று கருத வேண்டாம் [தடுக்க போதுமானது] எல்லா தீங்குகளின் தொடக்க புள்ளியும் கண்கள். முதல் பார்வை, ஒரு நோக்கம் அல்லது நோக்கத்தின் ஈடுபாடு இல்லை என்றால், [தெய்வீகமாக] மன்னிக்கப்படுகிறது, ஆனால் இரண்டாவது பார்வைக்கு கணக்கிடல் மற்றும் பொறுப்புக்கூறல் உள்ளது [இது பொதுவாக ஒரு நோக்கம் மற்றும் நோக்கத்துடன் செய்யப்படுகிறது]. ஏனென்றால் பார்வை இதயத்தில் காமத்தின் விதையை விதைக்கிறது. இருப்பினும், கண்கள் பாதுகாக்கப்பட்டு, [அனைத்து வகையான பொருத்தமற்ற விஷயங்களையும்] பார்ப்பதைத் தடுக்கப்பட்டால், இதயம் பல தீங்குகளிலிருந்து பாதுகாக்கப்படும்.

அத்தியாயம் 4- கட்டுப்பாடற்ற பேச்சின் சரிசெய்ய முடியாத தீங்குகள்

கஸாலியின் நான்காவது புத்தகம் அவரது மகத்தான படைப்பின் மூன்றாவது தொகுதி அல்லது கால் பகுதியில் உள்ளது "*இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்*" அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" கட்டுப்பாடற்ற பேச்சு மற்றும் இந்த திறனின் நேர்மையற்ற

பயன்பாட்டால் ஏற்படும் பேரழிவுகளைக் கையாள்கிறது. தீங்குகள் செய்யப்படுகின்றன, தனிநபர்கள், சமூகங்கள் மற்றும் முழு தேசங்களுக்கிடையேயும் மோதல்கள் விதைக்கப்படுகின்றன, இது பகைமைகளுக்கும் போர்களுக்கும் வழிவகுக்கிறது, அதிகாரம் உள்ளவர்கள் உணரப்பட்ட எதிரிகளுக்கு எதிராக தங்கள் நாக்குகளை கட்டவிழ்த்து விடும்போது போர்களுக்கும் வழிவகுக்கிறது. அதன் விளைவாக முழு நாடுகளும் முடிவற்ற மோதல்களில் மூழ்குகின்றன. தனிநபர் மட்டத்தில், கட்டுப்பாடற்ற மற்றும் விவேகமற்ற பேச்சு மக்களிடையே புளிப்பான மற்றும் துண்டிக்கப்பட்ட உறவுகளுக்கு வழிவகுக்கும், மேலும் நட்பு பகைமையாக மாறி பரஸ்பர வெறுப்புக்கு வழிவகுக்கும், இது கட்டுப்பாட்டை மீறி சுழலக்கூடும். கட்டுப்பாடற்ற பேச்சு பேசும் வார்த்தைகளுடன் நின்றுவிடவில்லை. வெளியிடப்பட்ட பொருளின் வடிவத்தில் எழுதப்பட்ட வார்த்தைகள் தீங்கு விளைவிப்பதிலும், உள் மற்றும் வெளிப்புற அமைதியை அழிக்கும் மோதல்களை விதைப்பதிலும் அதிக சக்தி வாய்ந்தவை. எனவே, நாக்கின் அறுவடை ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் ஆபத்தானது மற்றும் அழிவுகரமானது. கசாலி கட்டுப்பாடற்ற பேச்சின் தீங்குகள், கட்டுப்பாடற்ற பேச்சுக்கு நிர்ப்பந்திக்கப்படுவதற்கான காரணங்கள் மற்றும் மக்களுக்கும் நாடுகளுக்கும் இடையே அமைதி, மரியாதை மற்றும் நல்லிணக்கத்தை மேம்படுத்த இந்த நோயை குணப்படுத்துவதற்கான காரணங்கள் ஆகியவற்றைப் பற்றி செல்கிறார். ஒருவரின் ஆத்துமாவுக்குள் நேர்மறை, நல்லிணக்கம் மற்றும் சமாதானத்தை வளர்க்கவும், ஆவிக்குரிய பரிபூரணத்தைப் பெறவும் எந்தவொரு முயற்சியும், ஒரு சாத்தியமான கெடுப்பவராக இருக்கும் இந்த மனித ஆற்றலைக் கட்டுப்படுத்துவதில் பெரிதும் சார்ந்துள்ளது.

"[நாக்கின் [தவறான பயன்பாடு] என்ற புத்தகத்தில் மகத்தான முக்கியத்துவம் வாய்ந்த இந்த தலைப்பைப் பற்றிய கஸாலியின் சிறந்த சிகிச்சை இங்கே சுருக்கப்பட்ட வடிவத்தில் பின்வருமாறு வழங்கப்பட்டுள்ளது [10]:

நாக்கு - ஒரு பெரிய ஆசீர்வாதம்: நாக்கு என்பது கடவுளின் ஆசீர்வாதங்களிலிருந்து ஒரு பெரிய ஆசீர்வாதமும், [தெய்வீக] படைப்புகளின் நுணுக்கங்களிலிருந்து ஒரு நுட்பமும் ஆகும். அதன் அளவு சிறியதாக இருக்கலாம், ஆனால் அதன் கீழ்ப்படிதல் [தெய்வீக கட்டளைகளுக்கு] மகத்தானது மற்றும் பாவமும் மகத்தானது. ஈமான் (*ஈமான்*) மற்றும் நிராகரிப்பு (*குஃப்ர்)* ஆகிய இரண்டின் யதார்த்தங்களும் நாவின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. முதலில் குறிப்பிடப்பட்ட விஷயம் (நம்பிக்கை) [தெய்வீக] கீழ்ப்படிதலின் உச்சம், இரண்டாவது குறிப்பிடப்பட்ட விஷயம் (நிராகரிப்பு) [தெய்வீக] கீழ்ப்படியாமையின் உச்சம். இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், படைப்பாளி அல்லது படைப்பு, கற்பனை அல்லது உண்மையான, ஊக அல்லது மூடநம்பிக்கை என அனைத்தும் நாக்கில் வருகிறது [மற்றும் அதனால் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது] மற்றும் அது அதை உறுதிப்படுத்துகிறது அல்லது மறுக்கிறது. அறிவின் எல்லைக்குள் உள்ள அனைத்தும், உண்மை அல்லது பொய், நாவின் மூலம் விரிவாக விவரிக்கப்படுகின்றன. இது மற்ற எல்லா [உடல்] உறுப்புகளையும் விட நாக்கை வேறுபடுத்தும் ஒரு பண்பு. கண்ணின் அணுகல் வண்ணங்கள் மற்றும் வடிவங்களுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது, காதுகளின் அதிகார வரம்பின் வட்டம் ஒலிகள் மட்டுமே, கைகளை உடல் இருப்பைக் கொண்ட விஷயங்களுக்கு மட்டுமே நீட்ட முடியும், மேலும் அனைத்து [உடல்] உறுப்புகளின் நிலை இதுதான். அவற்றில் நாக்கு மட்டுமே பரந்த மற்றும் பரந்த அதிகார வரம்பைக் கொண்டுள்ளது. எப்படி நாக்கு நன்மையின் களத்தில் ஓட முடிகிறது, அதே போல தீமையின் களத்தில் அதை தோற்கடிக்க யாரும் இல்லை. அதனால்தான், அதை கட்டுக்குள் வைத்திருப்பது அவசியம். ஒருவன் தன் நாக்கைக் கட்டுப்படுத்தாதவனால், சாத்தான் அதை என்ன வேண்டுமானாலும்

சொல்ல வைக்கிறான், அவனை ஒரு மோசமான முடிவுக்கு அழைத்துச் செல்கிறான். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ولا يكب الناس فى النار على مناخرهم الا حصائد السنتهم

"ஜனங்கள் தங்கள் நாவுகளிலிருந்து விதைத்த அறுவடையை அறுவடை செய்வதற்காக, அவர்கள் மூக்கினால் நரகத்தில் தள்ளப்படுவார்கள்."

இறைய விதியின் (ஷரீஆத்) கடிவாளத்தை அதன் *மீது வைத்து, நபித்துவ வழியின் சங்கிலிகளை (சுன்னா) போட்டு,* உலக விஷயங்களுக்கும் மறுமைக்கும் நன்மை பயக்கும் ஒன்றைப் பற்றி பேச வேண்டியிருக்கும் போது மட்டுமே அதை விடுவிப்பவர் *மட்டுமே நாக்கின் தீமைகளிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும்.* மேலும், ஆரம்பமும் முடிவும் மோசமான விளைவுகளை ஏற்படுத்தக்கூடிய எல்லாவற்றையும் ஒருவர் கட்டுப்படுத்துகிறார்.

இருப்பினும், பேசுவது எது நல்லது, எது கெட்டது அல்லது தீயது, எங்கு பேசுவதற்கு நாக்கை விடுவிப்பது நல்லது, எங்கு கெட்டது என்பதைக் கண்டுபிடிப்பது மிகவும் கடினம். அது தெரிந்திருந்தாலும், அதன் மீது செயல்படுவது இன்னும் கடினம். எல்லா மனித உறுப்புகளிலும், [பொதுவான உலகளாவிய மனித நாகரிகங்களுடன் தொடர்புடைய தெய்வீக கட்டளைகளுக்கு] அதிக எண்ணிக்கையிலான கீழ்ப்படியாமைகள் நாக்கில் நடைபெறுகின்றன. ஏனென்றால், அதை நகர்த்துவதில் சிரமம் இல்லை, அவ்வாறு செய்வதில் சோர்வு மற்றும் சோம்பேறித்தனம் இல்லை. மக்கள் நாக்கின் தீங்குகளிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதில் சோம்பேறித்தனத்தைக் கடைப்பிடிக்கிறார்கள், அதன் தீமையை முக்கியமற்றதாகக் கருதுகிறார்கள், அது சாத்தானின் ஆயுதக் களஞ்சியத்தில் மிகவும் பயனுள்ள ஆயுதமாக இருந்தாலும் [தனிநபர்கள், சமூகங்கள் மற்றும் தேசங்களுக்கிடையில் முரண்பாடு, அராஜகம், கொந்தளிப்பு மற்றும் வெளிப்படையான போரை விதைப்பதற்காக]. நாவின் மூலம், சாத்தான் தேவனுடைய அடியார்களை தோற்கடித்து, வழிதவறும் பாதையில் நடக்க அவர்களை கட்டாயப்படுத்துகிறான். வரவிருக்கும் பக்கங்களில், கடவுள்

வழங்கிய திறனால், நாக்கின் தீங்குகளை தனித்தனியாகவும் மிக விரிவாகவும் பட்டியலிடுவோம், அனைத்து தீங்குகளின் வரம்புகள் மற்றும் விளைவுகளையும், அவற்றிலிருந்து நம்மைப் பாதுகாப்பதற்கான உத்திகளையும் குறிப்பிடுவோம். நாக்கில் மொத்தம் இருபது தீங்குகள் உள்ளன. அவற்றை விளக்குவதற்கு முன்பு, நாக்கின் [தவறான பயன்பாடு] மற்றும் மௌனத்தின் சிறப்பின் ஆபத்துகள் முதலில் குறிப்பிடப்படும்.

நாக்கின் பெரிய ஆபத்து மற்றும் மௌனத்தின் சிறப்பு.

நாக்கின் ஆபத்து பெரியது என்பதை அறிய வேண்டும், அதிலிருந்து பாதுகாக்க ஒரே வழி மௌனம். எனவே, தெய்வீக சட்டம் மௌனத்தைப் பாராட்டியுள்ளது மற்றும் அதன் ஆதரவாளர்களை [தேவையில்லாமல் பேசாமல் இருப்பதன் மூலம்] அமைதியாக இருக்க வற்புறுத்தியுள்ளது. அதனால்தான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

من صمت نجا

"மௌனமாக இருந்தவன் இரட்சிப்பை அடைந்தான் (தேவனுக்கு முன்பாக நிற்கும் ஒருவரின் நிலைப்பாடு உட்பட பல தீங்குகள் மற்றும் ஆபத்துகளிலிருந்து விடுதலை மற்றும் பாதுகாப்பு, இது தெய்வீக மன்னிப்பு மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளலை அடைவதற்கு இன்றியமையாதது)." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *திர்மிதி* நபித்துவ தோழர் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

الصمت حكم وفاعله قليل

"மௌனம் என்பது ஞானம், ஆனால் ஒரு சிலர் மட்டுமே அதைச் செயல்படுத்துகிறார்கள்." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *அபூ மன்சூர் அத்-தயலாமி* நபித்துவ தோழர் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம், "இரட்சியின் பாதை என்ன?" என்று கேட்டேன் என்று உக்பா பின் அமீர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள். அவர் கூறினார்:

امسك عليك لسانك وليسعك بيتك وابك على خطيئتك

"உன் நாக்கைக் காத்தி கட்டுப்படுத்து, உன் வீடு உனக்குப் போதுமானதாக இருக்க வேண்டும், உன் தவறுகளையும் தவறுகளையும் நிமித்தம் கண்ணீர் வடிக்க வேண்டும்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் தொகுப்பு திருமிதி)

ஸஹல் பின் ஸஅத் அல்-ஸஅதி நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து கூறுகிறார்:

من يتكفل لي بما بين لحييه ورجليه أتكفل له بالجنة

"இரண்டு காதுகள் (அதாவது நாக்கு) மற்றும் இரண்டு கால்களுக்கு இடையில் (அதாவது அந்தரங்க பாகங்கள்) இருப்பதன் கற்பை எனக்கு உத்தரவாதம் அளிக்குபவன், அத்தகையவருக்கு நான் சொர்க்கத்தை உத்தரவாதம் செய்வேன்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் *தொகுப்பு* ஸஹீஹ் புகாரி)

من وقي شر قبقبه وذبذبه ولقلقه فقد وقي الشر كله

"தனது வயிறு, அந்தரங்க உறுப்புகள் மற்றும் நாக்கின் தீமைகளிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொண்டவர், அனைத்து வகையான தீமைகளிலிருந்தும் பாதுகாக்கப்பட்டார்." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *நபித்துவ தோழர் அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஹதீஸ் தொகுப்பு *அபூ* மன்சூர் அத்-தயலாமி (ரலி)

இவை மூன்று உறுப்புகள்; அதன் ஆசை மக்களை அழிப்புக்குக் கொண்டுவருகிறது. எனவே, வயிறு மற்றும் அந்தரங்க பாகங்களின் காமத்தை விவரித்த பிறகு, நாக்கின் [தவறான பயன்பாடு] தீங்குகளைப் பற்றி விரிவாகக் கூற வேண்டியது அவசியம் என்று நான் உணர்ந்தேன். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம், மனிதர்கள் சொர்க்கத்திற்குச் செல்வது எதைப் பற்றிக் கேட்கப்பட்டது. அவர் பதிலளித்தார்:

تقوى الله وحسن الخلق

"[பக்தியுள்ள பிரமிப்பு, பயபக்தி மற்றும்] கடவுளின் பயம் (*தக்வா*) மற்றும் அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், பண்புகள் மற்றும் உள் மனநிலை (*இக்லாக்*)."

அவரிடம், "எது மக்களை நரகத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் என்று எங்களுக்குச் சொல்லுங்கள்?" என்று கேட்கப்பட்டது. அவர் பதிலளித்தார்:

الاجوفان الفم والفرج

"இரண்டு வெற்று விஷயங்களின் காரணமாக: வாய் மற்றும் அந்தரங்க பாகங்கள்." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *நபித்துவ தோழர் அபூ ஹுரைராவின் அதிகாரத்தின் பேரில்* திர்மிதி, இப்னு மாஜா ஆகிய நூல்களை *ஹதீஸ்* சேகரிக்கிறது.

இந்த *ஹதீஸில்* (தீர்க்கதரிசன பாரம்பரியம்), "வாய்" என்பது நாக்கின் உறைவிடம் என்பதால் நாக்கின் தீங்கு என்றும் குறிப்பிடலாம், மேலும் இது வயிற்றை வாய் என்றும் குறிப்பிடலாம், வயிற்றை நிரப்புவதற்கான பாதை. முஆத் பின் ஜபல் (ரலி) அவர்கள் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் நபியே! நாம் சொல்லும் விஷயங்களுக்கு [கூட] பொறுப்புக்கூறல் இருக்குமா [எதையாவது சொல்வது, அது எதுவாக இருந்தாலும், ஒரு பெரிய விஷயமாக கூட இருக்கக்கூடாது]?" அதற்கு அவர் பதிலளித்தார்:

ثكلتك امك يا ابن جبل، وهل يكب الناس فى النار على مناخرهم
الا حصائد السنتهم

"இப்னு ஜபல்! உனக்காக உன் அம்மா அழட்டும்! தங்கள் நாவுகளின் அறுவடையை அறுவடை செய்ததற்காக மக்கள் தலைகீழாக நரகத்தில் வைக்கப்படுவார்கள்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தீர்க்கதரிசன தோழர் முஆத் பின் ஜபல் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் *திர்மிதி, ஹக்கீம்* மற்றும் *இப்னு மாஜா ஆகிய நபிகளை* சேகரிக்கிறது.

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து கூறுகிறார்கள்:

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

من كف لسانه ستر الله عورته ومن ملك غضبه وقاه الله عذابه ومن اعتذر الى الله قبل الله عذره

"எவர் தனது நாக்கை (பயனற்ற மற்றும் தீய வார்த்தைகளிலிருந்து) நிறுத்தி, அத்தகையவரின் குற்றங்களை அல்லாஹ் மறைக்கின்றான், மேலும் ஒருவனின் கோபத்தை கட்டுப்படுத்துகிறானோ (ஒருவர் நியாயமானவராகவும், உரிமையுள்ளவராகவும் உணர்ந்தாலும் கூட அதை மக்கள் மீது வெளிப்படுத்துவதிலிருந்தும்) அல்லாஹ் ஒருவனை தனது தண்டனையிலிருந்து பாதுகாக்கிறான், எவர் அல்லாஹ்வுக்கு ஒரு சாக்குப்போக்கை முன்வைக்கிறார். அவர் சாக்குப்போக்கை ஏற்றுக்கொள்கிறார். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *நபித்துவ தோழர் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஹதீஸ் தொகுப்பு இப்னு அபி அத்-துன்யா (ரலி)

இயேசு கிறிஸ்து (அவர் மீது சமாதானமும் கடவுளின் ஆசீர்வாதங்களும்) ஒருவரை பரலோகத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் ஒரு செயலைப் பற்றி தெரிவிக்கும்படி கேட்கப்பட்டார். அதற்கு அவர், "ஒருபோதும் பேச வேண்டாம்". கேள்வி கேட்டவர், "அது சாத்தியமில்லை" என்று கூறினார். பின்னர் அவர் கூறினார்: "பேச வேண்டிய தேவை இருந்தால், நல்லதைத் தவிர வேறு எதையும் சொல்லாதீர்கள்". ஒரு பெதூயின் (நாடோடி பாலைவன அரேபிய மனிதர்) நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து சொர்க்கத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் ஒரு செயலைப் பற்றி கேட்டார். அவர் பதிலளித்தார்:

اطعم الجائع واسق الظمآن وامر بالمعروف وانه عن المنكر فان لم تطق فكف لسانك الا من خير

"பசியுள்ளவர்களுக்கு உணவூட்டுங்கள், தாகமுள்ளவர்களுக்கு தண்ணீர் கொடுங்கள், சரியானவற்றுக்கு கட்டளையிடுங்கள், தீமைக்கு எதிராக அறிவுரை கூறுங்கள், உங்களால் அதைச் செய்ய முடியவில்லையென்றால், நன்மையைத் தவிர வேறு எதையும் பேசாததைத் தடுக்கவும்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் *தொகுப்பு* இப்னு அபி அத்-துன்யா)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

اذا رأيتم المؤمن صموتا وقورا فادنوا منه فانه يلقن الحكمة

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

"ஒரு விசுவாசி அமைதியாகவும் கண்ணியமாகவும் இருப்பதை நீங்கள் காணும்போது, நெருங்கி வாருங்கள், ஏனெனில் அவர் [தெய்வீகமாக] ஞானத்தில் போதிக்கப்படுகிறார்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *நபித்துவ தோழர் அபூ கலாத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஹதீஸ் தொகுப்பு இப்னு மஜாஹ்

இயேசு கிறிஸ்து (ரலி) அவர்கள், "வணக்கத்தில் பத்து பாகங்கள் உள்ளன. ஒன்பது மௌனத்துடன் தொடர்புடையது, ஒரு பகுதி மக்களிடமிருந்து தப்பிப்பது தொடர்பானது".

மௌனத்தின் மேன்மைக்கான காரணம்: பேசுவதில் நிறைய தீங்குகள் உள்ளன. தவறுகள், பொய்கள், பின்வாங்குதல், கதை சொல்வது, ஆடம்பரம், ஆபாசம், காட்டுதல், சுய ஆடம்பரம், சண்டை, பயனற்ற பேச்சு, சுய புகழ்ச்சி, மிகைப்படுத்தல், தீங்கு விளைவித்தல், மக்களின் தவறுகளை வெளிக்கொணர்தல் மற்றும் அது போன்ற பிற தீங்குகள் ஆகியவை நாவைத் தவிர வேறு எதுவுமில்லை. நாக்கை அசைப்பதில் வலி, முயற்சி மற்றும் சோர்வு இல்லை. அதற்கு பதிலாக, பேசுவதில் இன்பம் உள்ளது. ஒருவரின் சொந்த மனோபாவம் ஒருவரை பேச தூண்டுகிறது, மேலும் சாத்தானும் [இதயத்தில் உள்ள அவரது குற்றச்சாட்டுகள் மூலம்] ஒருவரைத் தள்ளுகிறார். [தேவையில்லாமல் மற்றும் அதிகப்படியாக] பேசப் பழகியவர்கள், வாய்ப்பு கிடைத்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் தங்கள் நாக்குகளை பேசுவதைத் தடுக்க முடியாது. அதற்கு பதிலாக, விளைவுகளைப் பொருட்படுத்தாமல் அவர்கள் தொடர்ந்து பேசுகிறார்கள். ஆயினும்கூட, பேசுவதில் பல ஆபத்துகள் உள்ளன, மௌனத்தில் அனைத்து ஆபத்துகளிலிருந்தும் பாதுகாப்பு உள்ளது. எனவே, அதன் மேன்மையும், சிறப்பும் மிக அதிகமாக உள்ளது. மௌனத்தின் எண்ணற்ற நன்மைகள் உள்ளன. ஒருவரின் தைரியம் சேகரிக்கப்படுகிறது, எண்ணங்கள் சிதறடிக்கப்படுவதில்லை, ஒருவர் கண்ணியமாக இருக்கிறார் [மௌனத்தின் விளைவாக]. சிந்தனை, தெய்வீக நினைவு மற்றும் வழிபாடு ஆகியவற்றிற்கு ஒருவருக்கு நேரம் உள்ளது. உலகில் பேசுவதால் ஏற்படும் தவறான விளைவுகளிலிருந்தும், மறுவாழ்வில் அதன் பொறுப்புக்கூறலிலிருந்தும் ஒருவர் விடுபடுகிறார். அல்லாஹ் கூறியிருக்கிறான்:

مَّا يَلْفِظُ مِن قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ

"அருகிலுள்ள ஒரு கண்காணிப்பாளர், [அதை பதிவு செய்ய] தயாராக இருக்கிறார் என்று ஒருவர் ஒரு வார்த்தையையும் உச்சரிக்கவில்லை (இது

ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் அருகில் இருக்கும் இரண்டு தேவதூதர்களைக் குறிக்கிறது, ஒருவர் அனைத்து நல்ல செயல்களையும் எழுதுகிறார், ஒருவர் அந்த நபருக்கான மனித செயல்களின் அந்தந்த பதிவேடுகளில் தனது தீய செயல்கள் அனைத்தையும் எழுதுகிறார். இந்த பதிவேடுகள் கியாம நாளில் அல்லாஹ்வின் முன் சமர்ப்பிக்கப்படும். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 50, வசனம் 18)

அமைதியாக இருப்பதன் சிறப்பைப் பற்றிய ஒரு சிறந்த வாதம் இங்கே. பேச்சில் நான்கு வகைகள் உள்ளன. முதல் வகை அதில் தீங்கு மட்டுமே உள்ளது. இரண்டாவது வகை அதில் நன்மைகள் மட்டுமே உள்ளன. மூன்றாவது வகை நன்மைகள் மற்றும் தீங்குகள் இரண்டையும் கொண்டுள்ளது. நான்காவது வகைக்கு எந்த நன்மையும் தீங்கும் இல்லை. தீங்கு மட்டுமே உள்ள பேச்சு வகையைப் பொறுத்தவரை, அதிலிருந்து விலகி மௌனமாக இருப்பது கட்டாயமாகும். தீங்கு நன்மையை விட அதிகமாக இருந்தால், அவற்றில் நன்மைகள் மற்றும் தீங்குகள் இரண்டையும் கொண்ட பேச்சுக்கும் இதே அறிவுறுத்தல் பொருந்தும். நன்மை அல்லது தீங்கு இல்லாத வகை பயனற்றது, அதிலிருந்து அமைதியாக இருப்பது நல்லது, ஏனெனில் அதில் ஈடுபடுவது ஒருவரின் நேரத்தை வீணடிக்கிறது, அது ஒரு மிகப்பெரிய இழப்பு. நான்காவது வகை மட்டுமே இப்போது உள்ளது [இது அதில் நன்மைகளை மட்டுமே கொண்ட வகை]. இந்த வழியில், பேச்சின் நான்கு பகுதிகளில் மூன்று போய்விட்டன, ஒரு பகுதி மட்டுமே எஞ்சியிருக்கும், அதில் ஆபத்துகள் மற்றும் தீங்குகள் ஏற்படுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகள் உள்ளன. சில நேரங்களில், ஆடம்பரம், செயற்கைத்தனம், அலங்காரம், பின்வாங்குதல், சுய-மகிமைப்படுத்துதல் மற்றும் பிற தீமைகள் பேச்சாளருக்கு அதை உணராத வகையில் பேச்சில் ஊடுருவுகின்றன. அதனால்தான், நன்மை பயக்கும் பேச்சு மற்றும் உரையாடல் செய்பவர் கூட ஆபத்துகளுடன் விளையாடுவதைப் போன்றவர். நாக்கு சம்பந்தப்பட்ட தீங்குகளின் நுணுக்கங்களைப் புரிந்துகொண்ட ஒருவர், இது தொடர்பாக, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் பின்வரும் கூற்று இந்த விஷயத்தில் இறுதி வார்த்தையின் அந்தஸ்தைத் தக்க வைத்துக் கொள்கிறது என்பதை ஒப்புக் கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படும்:

من صمت نجا

"மௌனமாக இருந்தவன் இரட்சிப்பைப் பெற்றான் (தெய்வீக மன்னிப்பு, ஏற்றுக்கொள்ளல் மற்றும் நெருக்கத்தை அடைவதற்கு இன்றியமையாதது, கடவுளுக்கு முன்பாக ஒருவரின் நிலைப்பாடு உட்பட

பல தீங்குகள் மற்றும் ஆபத்துகளிலிருந்து விடுதலை மற்றும் பாதுகாப்பு)." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *திர்மிதி* நபித்துவ தோழர் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு ஒரு சில வார்த்தைகளில் மிகவும் அர்த்தமுள்ள விஷயங்களைச் சொல்லும் திறன் வழங்கப்பட்டது, மேலும் அவருக்கு அறிவு என்ற விலைமதிப்பற்ற ஆபரணம் வழங்கப்பட்டது. அவரது ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட நாவிலிருந்து உச்சரிக்கப்படும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் அதில் அர்த்தங்கள் மற்றும் ஞானத்தின் ஆழமற்ற கடலைக் கொண்டுள்ளது. இந்த ஆழமற்ற கடலின் அடிப்பகுதியில் இருந்து முத்துக்களை மூழ்கி எடுப்பது தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அறிஞர்களின் வேலை மட்டுமே (தங்கள் கடவுள் பயம், சத்தியத்திற்கான முழுமையான அர்ப்பணிப்பு மற்றும் தங்கள் ஆன்மாவின் மிகுந்த தூய்மையுடன் அதைப் பின்பற்றுவதில் நேர்மை ஆகியவற்றின் காரணமாக அறிவில் உறுதியாக வேரூன்றியவர்கள்). தீர்க்கதரிசன பேச்சின் ஆழமான உள் ஞானத்தைப் புரிந்துகொள்வது [ஒரு அறிஞராக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும்] அனைவரின் எல்லைக்குள் இல்லை.

நாக்கு அல்லது பேச்சை தவறாகப் பயன்படுத்துவதால் ஏற்படும் தீங்குகள்

நாக்கின் முதல் தீங்கு - பயனற்ற பேச்சு: ஒருவரின் வார்த்தைகளை இப்போது குறிப்பிடப்பட்ட அனைத்து தீங்குகளிலிருந்தும் பாதுகாப்பது நல்லது, அதாவது பின்னோக்கி, கதை, பொய் சொல்வது மற்றும் வாக்குவாதம் போன்றவை, மேலும் அனுமதிக்கப்பட்ட விஷயங்களை மட்டுமே சொல்வது பேச்சாளருக்கு அல்லது கேட்பவருக்கு தீங்கு விளைவிக்காது. நாக்கால் உச்சரிக்கப்படும் சில அனுமதிக்கப்பட்ட மற்றும் தீங்கற்ற விஷயங்கள் உச்சரிக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. இவை பயனற்ற மற்றும் பயனற்ற விஷயங்கள். அவற்றில் நேரத்தை வீணடிப்பதும், மறுமையின் பொறுப்புக்கூறலும், உயர்ந்த ஒன்றை விட்டுவிட்டு அதை தாழ்ந்த ஒன்றுக்கு மாற்றும் செயலும் உள்ளது. ஏனென்றால், பேச்சாளர் பேசுவதற்குப் பதிலாக, கடவுளின் இருப்பு (தாத்*)* மற்றும் தெய்வீக குணங்களை (*சிஃபாத்)* சிந்திக்க ஒருவரின்

இதயத்தையும் மனதையும் சாய்த்திருந்தால், அது ஒருவருக்கு நன்றாக இருந்திருக்கும். இந்த சிந்தனையின் விளைவாக, தெய்வீக ஆசீர்வாதங்களின் கதவுகள் ஒருவருக்கு திறந்திருக்கும், இதயம் ஒரு விரிவாக்கத்தைப் பெற்றிருக்கும் (தெளிவு, வெளிச்சம், மெல்லிய தன்மை). பேசுவதற்குப் பதிலாக, ஒருவன் கடவுளை மகிமைப்படுத்தி, தெய்வீக நினைவில் அவரது பரிசுத்தத்தையும் ஒருமைப்பாட்டையும் வெளிப்படுத்தியிருந்தால், ஒருவருக்கு நன்றாக இருந்திருக்கும். அத்தகைய ஒரு வார்த்தை உச்சரித்தாலும், வானத்தில் ஒரு அரண்மனை கட்டப்படுகிறது என்று எத்தனை வார்த்தைகள் உள்ளன. ஒரு புதையலைப் பெறும் திறன் கொண்டவர், ஆனால் அதற்கு பதிலாக கற்களை சேகரிக்கத் தொடங்குகிறார், அதை ஒரு துரதிர்ஷ்டத்தைத் தவிர வேறு என்ன அழைக்கப்படும்? தெய்வீக நினைவைக் கைவிட்டு, அதற்கு பதிலாக, பயனற்ற மற்றும் பயனற்ற செயலில் மும்முரமாக இருக்கும் ஒரு நபரின் உதாரணம் இது. அதைச் செய்வதற்காக ஒருவர் பாவம் செய்யவில்லை என்றாலும், அவர் பெரிய லாபம் ஈட்டவில்லை என்பதும், அவர் ஈடுபட்டுள்ள வேலையும் எந்த நன்மையையும் விளைவிக்காது என்பது குறைந்த நஷ்டமா? நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

فان المؤمن لايكون صمته الا فكرا ونظره الا عبرة ونطقه الا ذكر

"ஒரு விசுவாசியின் மௌனம் சிந்தனை, பார்வை பாடங்களைப் பெறுகிறது, பேச்சு தெய்வீக நினைவு."

ஒரு தனிநபரின் உண்மையான சொத்து நேரம். ஒருவன் வீண் முயற்சிகளில் நேரத்தைப் பயன்படுத்தி, இந்த சொத்தை மறுமைக்கான ஒரு நீர்த்தேக்கமாக சேமிக்கவில்லை என்றால், நஷ்டத்தைத் தவிர வேறு என்ன கிடைக்கும்? எனவே, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

من حُسن اسلام المرء تركه ما لا يعنيه

"பயனற்றதை கைவிடுவது ஒருவரின் இஸ்லாத்தின் அழகின் அறிகுறியாகும்." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *நபித்துவ தோழர் அபூ ஹுரைராவின் அதிகாரத்தின் பேரில்* திர்மிதி, இப்னு மாஜா ஆகிய நூல்களை *ஹதீஸ்* சேகரிக்கிறது.

பயனற்ற காரியங்களைச் செய்பவன் கியாம நாளில் அபராதத்தைத் தவிர்க்க முடியாது, இது ஒரு வகையான தண்டனையாகும். அபூதர் (ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அவரிடம் கேட்டார்கள்: "உடலில் இலகுவான மற்றும் மறுமை நாளின் தராசில் கனமான ஒரு செயலைப் பற்றி நான் உங்களுக்குச் சொல்ல வேண்டாமா?" என்று கூறினார்கள். அவர் கூறினார்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஆமாம், தயவு செய்து எங்களிடம் சொல்லுங்கள்." அவர் பதிலளித்தார்:

هو الصمت وحسن الخلق وترك ما لا يعنيك

"அந்த [செயல்] மௌனம், நல்ல ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் உள் மனநிலை, மற்றும் பயனற்றதை [செயல் அல்லது பேச்சு] கைவிடுதல்." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் *தொகுப்பு* இப்னு அபி அத்-துன்யா)

தீர்க்கதரிசனத் தோழரான இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்: "நான் மிகவும் விரும்பும் ஐந்து விஷயங்கள் உள்ளன: ஒன்று பயனற்ற மற்றும் பயனற்ற பேச்சு செய்யக்கூடாது, ஏனெனில் அது தேவையற்றது மற்றும் கூடுதலானது, அதில் எப்போதும் பாவத்தின் ஆபத்து உள்ளது. இரண்டாவதாக, யாராவது நன்மை பயக்கும் பேச்சைச் செய்தாலும்கூட, நன்மை பயக்கும் பேச்சுக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம் இருக்கிறதா இல்லையா என்பதை ஒருவர் முதலில் பார்க்க வேண்டும், ஏனென்றால் சில சமயங்களில் சந்தர்ப்பமும் வாய்ப்பும் இல்லாமல் செய்யப்படும் ஒரு நன்மை பயக்கும் பேச்சு கூட வேதனையின் ஊற்றுமூலமாக இருக்கலாம். மூன்றாவதாக, சகிப்புத்தன்மை கொண்ட அல்லது முட்டாள்தனமான நபருடன் ஒருவர் வாதிடக்கூடாது, ஏனென்றால் சகிப்புத்தன்மை கொண்ட நபருடன் வாதிடுவது ஒருவரை கோபப்படுத்துவதாகும், ஒரு முட்டாள் நபருடன் வாதிடுவது தன்னை வேதனைக்கு உட்படுத்துவதாகும். நான்காவதாக, ஒருவர் தனது சகோதரரைக் குறிப்பிட விரும்பும் வகையில் குறிப்பிட வேண்டும். ஐந்தாவதாக, ஒருவர் என்ன செய்தாலும், இந்த செயல் நல்லது என்றால், அதற்கு வெகுமதி கிடைக்கும் என்ற உறுதியுடன் செய்ய வேண்டும், ஆனால் அது கெட்டது மற்றும் தீயது என்றால், அது [மறுமையில்] தண்டனையை விளைவிக்கும். பயனற்ற பேச்சு பல காரணங்களுக்காக செய்யப்படுகிறது. சில நேரங்களில், பேச்சாளருக்கு தேவையற்ற விஷயங்களைக் கேட்கும் பேராசை இருக்கும், சில நேரங்களில் ஒருவருக்கு விஷயங்களைப் பரப்பும் பழக்கம் இருக்கும் அல்லது கேட்பவரை தன்னை நோக்கி ஈர்க்க விரும்புகிறார்.

சில நேரங்களில் ஒருவர் கேட்பவரை காதலிக்கிறார் மற்றும் கேட்பவரை நீண்ட நேரம் தன்னை நோக்கி சாய்வதற்காக உரையாடலை நீட்டிக்க செய்யப்படுகிறது. சில நேரங்களில், [வெவ்வேறு நபர்களைப் பற்றி] கதைகள் ஒரு பொழுதுபோக்காக சொல்லப்படுகின்றன. இவை அனைத்திற்கும் தீர்வு என்னவென்றால், ஒருவருக்கு முன்னால் மரணத்தை கருத்தில் கொண்டு, பேசப்படும் ஒவ்வொரு வார்த்தைக்கும் நான் பொறுப்பேற்க வேண்டும் என்று நினைப்பது. என் சுவாசம் என் சொத்து, நாக்கு என் வலை [பிற உலக நன்மைகளின் அடிப்படையில் விலைமதிப்பற்ற ஒன்றைப் பிடிப்பதற்காக]. ஒருவரின் சொத்தை வீணடித்து, வலையைப் பயன்படுத்தாமல் விட்டுவிடுவது புத்திசாலித்தனம் அல்ல [அல்லது தவறான விஷயங்களில் பயன்படுத்தப்படுகிறது]. இது பயனற்ற பேச்சின் அறிவு அடிப்படையிலான சிகிச்சை. தனிமையை ஏற்றுக்கொள்வது அல்லது சில சமயங்களில் நன்மை பயக்கும் விஷயங்களிலிருந்து கூட ஒருவரின் நாக்கை நிறுத்துவது, இதனால் பயனற்ற விஷயங்களைச் சொல்லாமல் பழகுகிறது.

இரண்டாவது தீங்கு - அதிகப்படியான பேச்சு: அதிகப்படியான பேச்சும் விரும்பத்தகாத செயல். பயனற்ற பேச்சும் அவசியத்தின் எல்லைகளை மீறுகிற நன்மை பயக்கும் பேச்சும் இதில் அடங்கியுள்ளது. நன்மை பயக்கும் பேச்சு சுருக்கமாக இருக்கலாம். சுருக்கமாக இருக்கும் திறன் கொண்ட ஒரு நபர், ஆனால் ஒன்றுக்கு மாறாக இரண்டு வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார், அது ஒரு [பொது] பேச்சு அல்லது வலியுறுத்தலாக இருந்தாலும், அதில் பாவம் இல்லை என்றாலும், அதிகப்படியான பேச்சாளராகக் கருதப்படுவார். அதா இப்னு அபி-ரபா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பயனற்ற பேச்சை வெறுத்த மக்கள் உமக்கு முன்பு இருந்தனர். அவர்களைப் பொறுத்த வரையில், அல்லாஹ்வின் வேதம், நபியின் வழி, நல்லது மற்றும் தீமையைத் தடுத்தல், மற்றும் மிக முக்கியமான உலகத் தேவைகள் ஆகியவற்றைப் பற்றிய பேச்சைத் தவிர, மற்ற எல்லா பேச்சையும் மிகைப்படுத்தியதாகக் கருதினர். எந்த பேச்சு அல்லது உரையாடல் அதிகமாக உள்ளது, எது தேவையற்றது என்று சொல்வது கடினம், ஏனெனில் அதற்கு வரம்பு இல்லை. இருப்பினும், குர்ஆன் நன்மை பயக்கும் மற்றும் தேவையான பேச்சுக்கு ஒரு வரம்பை வழங்கியுள்ளது, இது கடவுள் கூறுகிறார்:

لَّا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ

"சாதாரண மக்களின் பெரும்பாலான விவாதங்களில் எந்த நன்மையும் இல்லை. இருப்பினும், சிலர் மற்றவர்களை தர்மம் செய்யவோ, அல்லது சில நற்செயல்கள் செய்யவோ அல்லது மக்களிடையே பரஸ்பர நல்லிணக்கத்தையும் சமர்ப்பத்தையும் ஏற்படுத்தவோ வற்புறுத்துகிறார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 4, வசனம் 114)

ஆயிரம் முன்னெச்சரிக்கைகளுடன் ஒருவரைப் பாராட்டும்போது கூட, சில வார்த்தைகள் வாயிலிருந்து வெளிவருகின்றன, அவை உண்மைகளுக்கு எதிரானவை மற்றும் மிகைப்படுத்தப்படுகின்றன. அந்தப் புகழ் உண்மையானதாக இருந்தாலும்கூட, சாத்தான் ஒருவரை தேவையற்ற விஷயங்களைச் சொல்ல வைக்கும் அபாயம் இருக்கிறது. முஜாஹித் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதன் உச்சரிக்கும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் எழுதப்பட்டு பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது, ஒரு தந்தை தனது மகனிடம் ஒரு குறிப்பிட்ட பொருளை வாங்குவதாக கூறுகிறார், உண்மையில் அவ்வாறு செய்வது அவரது நோக்கம் அல்ல, அது அவருக்கு ஒரு பொய்யாக பதிவு செய்யப்படும்". ஹஸன் அல்-பஸ்ரி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மனிதர்களே! உங்கள் பதிவேடு விரிக்கப்பட்டு விட்டது; அதில் உங்கள் செயல்களை பதிவு செய்வதற்காக இரண்டு மலக்குகள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். நீங்கள் என்ன செய்ய விரும்புகிறீர்கள் என்பது இப்போது உங்கள் விருப்பத்தைப் பொறுத்தது, நீங்கள் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ செய்தாலும், உங்கள் ஒவ்வொரு செயலும் பதிவு செய்யப்படும், மறுமை நாளில், இந்த செயல் பதிவேடு உங்களுக்கு ஆதரவாகவோ அல்லது உங்களுக்கு எதிராகவோ ஒரு சிறந்த ஆதாரமாக இருக்கும். ஒரு பாரம்பரியத்தின்படி, நபி ஸுலமான் (ஸல்) அவர்கள் தனது ஜின்களில் ஒருவரை *எங்காவது* அனுப்பி, அவர் எங்கு சென்றார், அவர் என்ன செய்தார் என்பதை அவருக்கு தெரிவிக்க வேறு சில *ஜின்களை* அவருக்குப் பின்னால் அனுப்பினார். அவர்கள் திரும்பி வந்து, அவர் ஒரு சந்தைக்குச் சென்றதாகவும், அங்கு சென்ற பிறகு, அவர் வானத்தை நோக்கிப் பார்த்ததாகவும், பின்னர் கீழே உள்ள மனிதர்களைப் பார்த்ததாகவும் கூறினார்கள். பின்னர் அவர் தலையை ஆட்டி முன்னோக்கி சென்றார். இதைக் கண்டு சாலொமோன் தீர்க்கதரிசி ஆச்சரியப்பட்டு அவரிடம் அதைப் பற்றி விசாரித்தார். அவர் பதிலளித்தார்: "தேவதூதர்கள் தங்கள் தலையில் உட்கார்ந்து மனிதர்களின் செயல்களை எவ்வளவு விரைவாக எழுதுகிறார்கள் என்று நான் ஆச்சரியப்பட்டேன், பின்னர் மனிதர்கள் எவ்வளவு விரைவாக [தவறில்] வழிநடத்தப்படுகிறார்கள் என்று நான் ஆச்சரியப்பட்டேன்". இப்ராஹிம் தய்யாமி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஃமின் பேசுவதற்கு முன்பு அது ஒருவருக்கு நன்மை பயக்குமா

அல்லது தீங்கு விளைவிக்கிறதா என்பதை பார்க்கிறான். ஒருவன் நன்மை பயக்கும் போது மட்டுமே பேசுகிறான், இல்லையென்றால் அமைதியாக இருக்கிறான், தீமையையும் பாவத்தையும் நோக்கி சாய்ந்த ஒருவன் யோசிக்காமல் பேசுகிறான்". ஒரு ஞானி கூறினார்: "ஒருவர் ஒரு கூட்டத்தில் பேச விரும்பினால், அவர் மௌனத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும், ஒருவர் அமைதியாக இருக்க விரும்பினால் அவர் பேச வேண்டும்". ஸைத் இப்னு அபி ஹபீப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு அறிஞருக்கான சோதனை என்பது கேட்பதைக் கேட்பதுடன் ஒப்பிடுகையில் உள்ளது, ஏனெனில் ஒருவர் [உண்மையைத் தவிர்த்தல்], [சுயநலத்தை மனதில் கொண்டு] வற்புறுத்துதல் மற்றும் ஒருவரின் பேச்சை அலங்கரித்தல் (அலங்காரம்) ஆகியவற்றின் ஆபத்துகளுக்கு ஆளாகிறார்". இப்ராஹீம் பின் ஆத்ஹம் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதன் செல்வம் மற்றும் பேச்சின் மிகையால் அழிக்கப்படுகிறான்".

மூன்றாவது தீங்கு - தவறைக் குறிப்பிடுதல்: தவறு என்பது பாவத்துடன் தொடர்புடைய பேச்சு என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. உதாரணமாக, எதிர் பாலினத்தின் அழகு மற்றும் உடல் குணாதிசயங்களைப் பற்றிய பேச்சு மற்றும் உரையாடல், காதல் கதைகளைச் சொல்வது, பாவங்களின் கூட்டங்களை விவரிப்பது, செல்வந்தர்களின் அதிகப்படியான தன்மை, ஆட்சியாளர்களின் தீய செயல்கள், இவை அனைத்தும் தவறானவை மற்றும் அவற்றில் ஈடுபடுவது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது (*ஹராம்*). தேவையற்ற பேச்சு தடைசெய்யப்படவில்லை [தெய்வீக சட்டத்தில்], அது வெறுக்கப்படுகிறது மற்றும் பரிந்துரைக்கப்படவில்லை, அதேபோல் அதிகப்படியான பேச்சும் தடைசெய்யப்படவில்லை, அது விரும்பத்தக்கது, இருப்பினும், தீய பேச்சு தடையின் கீழ் வருகிறது. எவ்வாறாயினும், தேவையற்ற தலைப்புகளைப் பற்றி நிறைய பேசும் ஒருவர் தவறான பேச்சில் ஈடுபடுவதற்கு நெருக்கமாக இருக்கிறார் என்று கூறலாம் [எனவே, அதைத் தவிர்ப்பது நல்லது]. இப்போதெல்லாம் பொழுதுபோக்கு பேச்சு ஒரு சிறப்பு பொழுதுபோக்காக உள்ளது, அதற்காக மக்கள் சிறப்பு கூட்டங்களை ஏற்பாடு செய்கிறார்கள். இந்த கூட்டங்களின் தலைப்புகள் ஏதோ தவறு, சிலர் கேலி செய்யப்படுகிறார்கள், ஒருவரின் தவறுகள் அம்பலப்படுத்தப்படுகின்றன, ஒருவரின் தவறுகள் தேடப்படுகின்றன, யாரோ ஒருவருக்கு எதிராக சதி செய்கிறார்கள், முதலியன. உண்மையில், அத்தகைய கூட்டம் பாவம் இல்லாதது அல்ல. இவை பல

வகையான பாவங்கள், அவற்றை கணக்கிடுவது எளிதல்ல. அவற்றிலிருந்து விடுபடுவதற்கான வழி, ஒருவரின் பேச்சுகள் மற்றும் உரையாடல்களில் மத [மற்றும் ஆன்மீகப் போராட்டம் சம்பந்தப்பட்ட] விஷயங்கள் மற்றும் தேவையான உலகத் தேவைகளுக்கு தன்னை மட்டுப்படுத்திக் கொள்வதாகும். தீய விஷயங்களைக் குறிப்பிடுவது ஒரு ஆபத்தான முன்மொழிவு மற்றும் ஒருவன் அதற்கு பழகிக்கொண்டு, அழிக்கப்படுகிறது [ஒருவரின் பொருள் மற்றும் வெளிப்புற வாழ்க்கையின் மீதும் விளைவுகளுடன்], ஒருவர் அதை அற்பமானது என்று நினைத்தாலும், அதன் ஆபத்துக்களை உணரவோ புரிந்து கொள்ளவோ இல்லை. இருப்பினும், நியாயத்தீர்ப்பு நாளில், அற்பமானதாகக் கருதப்படும் பாவம் ஒருவருக்கு இவ்வளவு அழிவைக் கொண்டு வந்துள்ளது என்பது வெளிப்படும். பிலால் பின் அல்ஹர்த் (ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கப்படுகிறார்கள்:

ان الرجل يتكلم بالكلمة من رضوان الله ما يظن ان تبلغ به ما بلغت فيكتب
الله بها رضوانه الى يوم القيامة وان الرجل يتكلم بالكلمة من سخط الله ما يظن
ان تبلغ به ما بلغت فيكتب الله عليه بها سخطه الى يوم القيامة

"ஒரு மனிதன் தேவனுக்குப் பிரியமான ஒரு வார்த்தையைச் சொல்கிறான், அங்கு அவன் அதிலிருந்து குறிப்பிடத்தக்க தெய்வீக அங்கீகாரத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை என்று நினைக்கிறான்; இருப்பினும், தேவன் அந்த வார்த்தைக்கு நியாயத்தீர்ப்பு நாள் வரை தனது தெய்வீக அங்கீகாரத்தை எழுதியுள்ளார். சில நேரங்களில், ஒரு மனிதன் கடவுளுக்குப் பிடிக்காத ஒரு வார்த்தையைச் சொல்கிறான், அதனால் அவர் அதிருப்தி அடைய மாட்டார் என்று நினைக்கிறான், ஆனால் அந்த ஒரு வார்த்தையின் காரணமாக, தேவன் தனது தெய்வீக அதிருப்தியை நியாயத்தீர்ப்பு நாள் வரை எழுதுகிறார். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *இப்னு மாஜா* மற்றும் *திர்மிதி*)

தீய மற்றும் தவறான பேச்சு என்பது பின்வாங்குதல், கதை சுமப்பது மற்றும் தவறு கண்டுபிடிப்பது ஆகியவற்றிலிருந்து ஒரு தனி வகையாகும், மேலும் இது தடைசெய்யப்பட்ட விஷயங்களைக் குறிப்பிடுவதைக் கையாள்கிறது, அவ்வாறு செய்ய எந்த மத தேவையும் இல்லை. [மத விஷயங்களில்] புதுமைகளைக் குறிப்பிடுவது, மாறுபட்ட சித்தாந்தங்களைக் குறிப்பிடுவது மற்றும் தீர்க்கதரிசன தோழர்களுக்கிடையேயான பரஸ்பர வேறுபாடுகளைக் குறிப்பிடுவது

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

[இது முரண்பாட்டை விதைக்கவும் குறுங்குழுவாதத்தை ஊக்குவிக்கவும் செய்யப்படுகிறது] ஆகியவை இதில் அடங்கும்.

நான்காவது தீங்கு - மக்களின் உரையாடல்களை வெட்டுதல் மற்றும் வாதிடுதல்: மக்கள் பேசும்போது வெட்டுவது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

لاتمار اخاك ولاتمازحه ولاتعده موعدا فتخلفه

"உன் சகோதரனைப் பற்றிக் கட்டாதீர்; அவரைக் கேலி செய்யாதீர்கள்; நீர் நிறைவேற்ற முடியாத வாக்குறுதியை நிறைவேற்றாதீர்கள்" (என்றும் கூறினார்). (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *நபித்துவ தோழர் அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஹதீஸ் தொகுப்பு திர்மிதி (ரலி)

ذروا المراء فانه لاتفهم حكمته ولاتؤمن فتنته

"உரையாடல்களை வெட்டுவதை நிறுத்துங்கள், ஏனென்றால் அதில் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய ஞானம் இல்லை, அல்லது அதன் தீங்குகளிலிருந்து விலகி இருக்க முடியாது." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *நபித்துவ தோழர் அபூ தர்தா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஹதீஸ் தொகுப்பு தபரானி (ரலி)

من ترك المراء وهو بنى له بيت فى اعلى الجنة ومن ترك المراء وهو مبطل
بنى له بيت فى ربض الجنة

"சரியாக இருக்கும்போது (அல்லது சத்தியத்தின் பக்கத்தில்) மக்களின் உரையாடல்களைத் துண்டிப்பதை விட்டுவிடுபவர், அத்தகைய ஒருவருக்கு பரலோகத்தின் மிக உயர்ந்த மட்டத்தில் ஒரு வீடு கட்டப்படும்; தவறாக இருக்கும்போது (அல்லது பொய்யின் பக்கத்தில்) மக்களின் உரையாடல்களை வெட்டுவதை விட்டுவிடுபவர், அப்படிப்பட்டவருக்கு வானத்தின் நடுவில் ஒரு வீடு கட்டப்படும்".

[தெய்வீக] வழிகாட்டுதலின் ஒளியைப் பெற்ற பிறகு விவாதங்களால் தேசங்கள் தவறாக வழிதவறிவிட்டன என்று கூறப்படுகிறது. அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மக்களுடன் உரையாடல்களைத்

துண்டிப்பது மற்றும் வாக்குவாதம் செய்வது இதயத்தின் கடினத்தன்மையை ஏற்படுத்துகிறது, அதனால் இதயங்களில் பகைமையின் விதைகள் வைக்கப்படுகின்றன". பிலால் பின் ஸாத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவர் சுய அபிப்பிராயமுள்ளவராகவும், சண்டையிடுபவராகவும், ஒருவருடைய கருத்தை வலியுறுத்துவதையும் நீங்கள் கண்டால், அத்தகைய நபர் மறுமையின் இழப்புக்கு விதிக்கப்பட்டவர் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்". அபூ அல்-தர்தா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எப்போதும் மக்களுடன் சண்டையிடுவதும் அல்லது வாக்குவாதம் செய்வதும் அத்தகைய ஒரு பாவியாக இருப்பதற்கு போதுமானது". உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மூன்று விஷயங்களுக்காக அறிவைப் பெறாதீர்கள், மூன்று விஷயங்களின் காரணமாக அறிவைப் பெறுவதைத் தடுக்காதீர்கள். ஒருவர் அறிவைப் பெறக்கூடாத மூன்று விஷயங்கள் விவாதங்கள் (மற்றும் மக்களுடன் வாதங்கள்), கர்வம் மற்றும் காட்சிப்படுத்துதல். ஞானத்தைப் பெறுவதை நிறுத்தக்கூடாத மூன்று விஷயங்கள், அறிவைத் தேடுவதில் வெட்கம், அறிவைப் பெறுவதைத் தவிர்த்தல், அறியாமையில் திருப்தி அடைவது". இயேசு கிறிஸ்து (ரலி) கூறினார்: "நிறைய பொய் சொல்பவன், தன் அழகு முடிவுக்கு வருவதைக் காண்கிறான், மக்களுடன் நிறைய வாக்குவாதம் செய்பவன் தன் கண்ணியம் புண்படுவதைக் காண்கிறான், நிறைய கவலைப்படுகிறவன் நோய்வாய்ப்படுகிறான், யாருடைய ஒழுக்கமும் பழக்கவழக்கமும் மோசமாக இருக்கிறதோ, அவன் தெய்வீக தண்டனையில் ஈடுபடுகிறான்".

மக்களை வெட்டுவதற்கான வரையறை: அதன் வரையறை ஒருவரின் உரையாடலில் தவறு கண்டறிந்து அந்த அடிப்படையில் அதை ஆட்சேபிப்பது, இந்த தவறு வார்த்தைகள், அர்த்தம் அல்லது நோக்கத்தில் இருந்தாலும். இது சம்பந்தமாக, நீங்கள் எந்த உரையாடலைக் கேட்டாலும், அது உண்மையாக இருந்தால், அதன் உண்மையை உறுதிப்படுத்தவும், தவறாக இருந்தால், மத விஷயங்களைப் பற்றியதாக இல்லாவிட்டால், அமைதியாக இருங்கள் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். சொற்கள் இலக்கண விதிகளுக்கு எதிரானவை என்றும், சொற்களை வழங்குவதில் சொற்களின் சரியான வரிசை பின்பற்றப்படுவதில்லை என்றும் பேச்சாளரிடம் சொல்வதன் மூலம் வார்த்தைகளில் தவறுகள் காணப்படுகின்றன. வார்த்தைகளில் இத்தகைய தவறுகள் பல்வேறு காரணங்களால் நிகழ்கின்றன. சில நேரங்களில், மக்கள் மொழியை நன்கு அறிந்திருக்கவில்லை, சில நேரங்களில் மக்கள் ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறார்கள், ஆனால் வேறு ஏதாவது வாயிலிருந்து வருகிறது; வார்த்தைகளில் தவறு

ஏற்படுவதற்கான காரணம் எதுவாக இருந்தாலும், விமர்சனத்தை நியாயப்படுத்த முடியாது. வார்த்தைகளின் பொருள் ஆட்சேபனைக்கு இலக்காகிறது: "நீங்கள் தவறான விஷயத்தைச் சொன்னீர்கள், இன்னொரு கருத்தில் நீங்கள் தவறு செய்துள்ளீர்கள், உங்கள் எண்ணம் அல்லது கருத்து சரியானதல்ல" போன்றவை. நோக்கம் இவ்வாறு விமர்சிக்கப்படுகிறது: "நீங்கள் சொல்வது உண்மைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்றாலும், உங்கள் நோக்கம் உண்மைகளை வெளிப்படுத்துவது அல்ல, மாறாக இது வேறு ஒன்று". இதுபோன்ற எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும், அமைதியாக இருப்பது கட்டாயமாகும். இருப்பினும், கேள்வி கேட்பதன் நோக்கம் அறிவையும் நன்மையையும் பெறுவதே தவிர, பகைமை மற்றும் விமர்சிக்க வாய்ப்பைக் கண்டுபிடிப்பது அல்ல என்றால், அதில் தவறில்லை. வாதத்தின் நோக்கம் எதிராளியை மௌனமாக்குவதும், அவரது அறியாமை, தவறுகள் மற்றும் குறைபாடுகளை அறிவிப்பதும், இதனால் ஒருவர் அவமானப்படுத்தப்படுவார் மற்றும் மக்கள் கேலி செய்கிறார்கள். [அத்தகைய தீய நோக்கத்தின்] அறிகுறி என்னவென்றால், ஆட்சேபனை உண்மையின் பொருட்டு என்றால், வேறு பொருத்தமான முறையைப் பயன்படுத்துவதற்குப் பதிலாக, ஒருவர் எதிராளியை அவமதிக்கும் ஒரு வழிமுறையைப் பின்பற்றுகிறார், மேலும் ஒருவரின் சொந்த மேன்மை ஒருவரின் மீது வெளிப்படுத்தப்படுகிறது.

சர்ச்சைகளிலிருந்து விலகி இருப்பதற்கும், உரையாடல்களைத் துண்டிப்பதற்குமான முறை: இரண்டிலிருந்தும் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான வழி, அனுமதிக்கப்பட்ட விஷயங்களில் கூட அமைதியாக இருப்பதுதான். இந்த இரண்டு தீமைகளும் எதிராளியை இழிவுபடுத்தி, ஒருவரின் சொந்த மேன்மையை நிறுவும் நோக்கத்தின் காரணமாக பிறக்கின்றன. இவையெல்லாம் கட்டுப்படுத்த முடியாத கீழ்மட்ட சுயத்தின் இரண்டு காமங்கள். ஒருவரின் மேன்மையின் வெளிப்பாடு சுய நீதியின் வகையைச் சேர்ந்தது, இது தன்னை உயர்ந்ததாகவும் பெரியதாகவும் கருதுவதற்கான எதிர்வினையாகும். இருப்பினும், வல்லமையும் மகத்துவமும் கடவுளின் பண்புகள் மட்டுமே, அவருக்கு மட்டுமே பொருந்தும். அதேபோல், ஒருவனை தவறானவனாகவும் தாழ்ந்தவனாகவும் கருதுவது [ஒருவன்] மிருகத்தனமான மனப்பான்மையைக் காட்டுகிறது, ஏனென்றால் ஒரு மூர்க்க மிருகம் இன்னொருவனைக் கிழித்து காயப்படுத்த விரும்புகிறது. இந்த இரண்டு தீய குணங்களும் மிகவும் கண்டிக்கத்தக்கவை மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கக்கூடியவை. விவாதிப்பதும் உரையாடல்களைத் துண்டிப்பதும் இந்த [இழிவான மற்றும் எதிர்மறையான] குணங்களைத்

தூண்டுகின்றன [மற்றவர்களை தவறிழைத்தவர்களாகவும் தாழ்ந்தவர்களாகவும் கருதுவது]. சர்ச்சைக்குரிய வாதங்களிலும், விமர்சனங்களிலும் தொடர்ந்து ஈடுபடுகிறவன் இந்த இரண்டு அழிவுகரமான உள் குணங்களுக்கும் வளர்ச்சிக்கான ஊட்டத்தை தொடர்ந்து வழங்குவான். சர்ச்சைகள் மற்றும் மக்களின் உரையாடல்களை வெட்டுவது இரண்டும் அருவருப்பான எல்லைகளை மீறுகின்றன, மாறாக மற்றவர்கள் காயப்படுத்தப்பட்டால் அவை இரண்டும் பாவங்கள். சர்ச்சைக்குரிய வாதங்கள் மற்றும் விமர்சனங்களைப் பொறுத்தவரை, அவை வலியை ஏற்படுத்தாது என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. வாக்குவாதத்தில் ஈடுபடும் ஒருவர், கோபமடைந்து, பதிலளிக்க முயற்சிக்கிறார், அவர்கள் இருவரும் நாய்களைப் போல சண்டையிடத் தொடங்குகிறார்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் மற்றவருக்கு தீங்கு விளைவிக்கவும், அவமானப்படுத்தவும் விரும்புகிறார்கள், ஒருவரால் தலையை உயர்த்தவோ அல்லது பதிலளிக்கவோ முடியாத அளவுக்கு எதிராளியின் புத்திசாலித்தனம் இல்லை என்று மக்கள் நம்புகிறார்கள். இது ஒரு நோய், அதன் சிகிச்சை ஒருவரை ஒரு மேன்மை சிக்கலுக்கு இட்டுச் செல்லும் ஆணவத்தை ஒழிப்பதாகும், மேலும் அதை வெளிப்படுத்தும் துணிச்சலையும் ஒழிப்பதாகும், அதேபோல், இந்த மிருகத்தனமான உணர்வை நசுக்கலாம், இது ஒருவரை மற்றவர்களை இழிவாகப் பார்க்கத் தூண்டுகிறது.

அதன் குணப்படுத்துதலின் விவரங்கள் ஆணவம் மற்றும் சுய ஆணவத்தை கண்டித்தல் பற்றிய அத்தியாயத்தில் விளக்கப்படும் (அத்தியாயம் 10). இங்கே, எந்த நோயையும் குணப்படுத்துவது அந்த நோயின் காரணங்களை நீக்குவதன் மூலம் ஏற்படும் என்று மட்டுமே கூறலாம். ஆணவம், பெருமை மற்றும் மிருகத்தனமான குணங்கள் ஆகியவை மக்களின் உரையாடல்களையும் வாக்குவாதங்களையும் துண்டிப்பதற்கான காரணங்கள். இந்த காரணங்கள் அகற்றப்படாவிட்டால், நோய் நீங்காது. ஒரு விஷயத்தை தொடர்ந்து செய்யும்போது, அது ஒரு பழக்கமாகவும் இரண்டாவது இயல்பாகவும் மாறும், அதிலிருந்து விடுபடுவது கடினம். இமாம் அபூ ஹனீஃபா (ரலி) அவர்கள் தாவூத் அல்-தாய் (ரலி) அவர்களிடம் தனிமைப்படுத்துவதற்கும் தனிமையிலிருந்தும் இருப்பதற்கான காரணத்தைக் கேட்டார். அவர் பதிலளித்தார்: "நான் தனிமையில் இருக்கிறேன், அதனால் மற்றவர்களுடன் சண்டையிடாமல் போராட முடியும்". இமாம் அபு ஹனிஃபா கூறினார்: "இது ஒரு ஆன்மீகப் போராட்டம் அல்ல, மாறாக மக்கள் கூட்டங்களுக்குச் சென்று, அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்பது

மற்றும் அமைதியாக இருப்பது" என்று கூறினார். தாவூத் அல்-தாய் அவர்கள் அதைச் செயல்படுத்தியதாகவும், இதை விட கடினமாக உழைக்கும் வேறு எந்த ஆன்மீக முயற்சியும் இருக்க முடியாது என்றும் உணர்ந்ததாகவும் கூறினார். ஒருவர் தவறான விஷயத்தைச் சொல்வதைக் கேட்பதும், அமைதியாக இருப்பதும் மிகவும் கடினம் என்பதால் இது உண்மைதான், குறிப்பாக ஒருவர் தனது தவறை சரிசெய்ய முடிந்தால். அதனால்தான், நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் சொர்க்கத்தைப் பற்றிய நற்செய்தியைக் கொடுத்தார்கள், அவர் இன்னும் சரியான மற்றும் உண்மையில் இருப்பது மக்களின் உரையாடல்களை வெட்டவில்லை, ஏனெனில் உண்மையையும் சரியானதையும் அறிவது, தவறான விஷயத்தில் மௌனமாக இருப்பது சுயத்திற்கு மிகவும் கடினம். குறிப்பாக, மதங்கள் மற்றும் நம்பிக்கைகள் தொடர்பான விஷயங்களில் சரியானதை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்ற விருப்பம் முதன்மையானது. வாதங்கள் ஏற்கனவே ஒருவரின் மனோபாவத்தின் ஒரு பகுதியாகும், சரியான நம்பிக்கைகளைக் காண்பிப்பதில் கடவுளிடமிருந்து வெகுமதி உண்டு என்று ஒருவர் நினைக்கும்போது, அந்த தெய்வீக வெகுமதி மற்றும் பிரதிபலனுக்கு இதயம் பேராசை கொள்கிறது. இந்த வழியில், தெய்வீக சட்டம் மற்றும் ஒருவரின் மனோபாவம் இரண்டும், இந்த சர்ச்சைக்குரிய வாதங்களுக்கு உதவுகின்றன. இருப்பினும், இந்த விவாதங்கள் மற்றும் வாதங்கள் தெய்வீக வெகுமதிகளின் ஆதாரம் என்று நினைப்பது ஒரு தவறு.

சக மதத்தினரிடம் எதையும் சொல்வதைத் தவிர்ப்பது ஒரு மனிதனுக்கு நல்லது; புதுமைகளில் [பிதா என்றும் அழைக்கப்படும் மத விஷயங்களில்] யாராவது ஈடுபட்டிருப்பதைக் கண்டால், அத்தகைய நபரை தனிப்பட்ட முறையில் எச்சரிக்க வேண்டும் [அதை பொதுவில் செய்வதை எதிர்த்து, அது கோபத்திற்கும் பிடிவாதத்திற்கும் வழிவகுக்கிறது]. அனைத்து நம்பிக்கைகள் மற்றும் நம்பிக்கைகளைச் சேர்ந்த மக்கள் தங்கள் நம்பிக்கைகளின் உண்மைத்தன்மையை நிரூபிக்க இதைச் செய்கிறார்கள் என்றும், தங்கள் எதிரிகளை மௌனமாக்குவதில் அவர்களின் வெற்றியைக் கருத்தில் கொள்ளவும் பொது விவாதங்களை ஒரு விதிமுறையாக எடுத்துக்கொள்வார்கள். இது [மத விஷயங்களில்] புதுமையை ஒருவரின் இதயத்தில் உறுதியாக பதிக்கும். [விசுவாச விஷயங்களில்] புதுமையில் ஈடுபட்டுள்ள ஒருவரின் இதயத்தில் ஆலோசனை விரும்பிய விளைவை ஏற்படுத்தவில்லை என்று ஒருவர் கண்டால், அத்தகைய நபரிடம் உண்மையை ஏற்றுக்கொள்ள எந்த திறனும் இல்லை என்று ஒருவர் கண்டால், ஒருவர் தனது சொந்த சுயத்தை [சீர்திருத்தம்] செய்வதில் மும்முரமாக இருக்க வேண்டும்,

மற்றவரை தனியாக விட்டுவிட வேண்டும். விவாதம் நடத்தப் பழகிவிட்டால், மக்கள் அத்தகையவரைப் பாராட்டுகிறார்கள், மரியாதையுடனும் கௌரவத்துடனும் பார்க்கிறார்கள், அப்போது, இந்த அழிவுகரமான உள் குணங்கள் ஒருவரின் இதயத்தில் உறுதியாக பதிந்து, பலப்படுத்தப்படுகின்றன, அவற்றிலிருந்து விடுபடுவது மிகவும் கடினம். எனவே, ஒருவரின் இதயத்தில், கோபம், ஆணவம், காட்டுதல், சுய நீதி மற்றும் ஆதிக்கத்திற்கான ஆசை போன்ற உள் தீமைகள் குவிந்தால், அவர்களுக்கு எதிராக போராடுவது மிகவும் கடினமாகிறது [அவர்களை வேரறுக்க]. அத்தகைய ஒரு பண்பை எதிர்த்துப் போராடுவது கடினம், அவர்கள் அனைவரையும் ஒன்றாக எதிர்த்துப் போராடுவது எவ்வளவு கடினமாக இருக்கும் என்பதை கற்பனை செய்து பார்க்க முடியும்.

ஐந்தாவது தீங்கு - விரோதம் மற்றும் பகைமை: இதுவும் கண்டிக்கத்தக்க [உள்] பண்பு. விரோதம் மற்றும் விரோதம் அவற்றில் சர்ச்சைகளைக் கொண்டுள்ளது, ஆனால் அதன் நோக்கம் ஒருவரின் சொத்து அல்லது உரிமையை பறிப்பதாகும். இந்த இழிவான உள் பண்பு அல்லது குணத்தை மரபுகள் கண்டித்துள்ளன. ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து பின்வருமாறு கூறுகிறார்கள்:

ان ابغض الرجال الى الله الالد الخصام

"கடவுளுடைய பார்வையில், சண்டையிடுபவனும், பகைமைகளுக்கும் பகைமைகளுக்கும் ஆளானவன் மக்களில் மிக மோசமானவன்." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் *தொகுப்பு* ஸஹீஹ் புகாரி)

ஒரு முனிவர் கூறினார்: "பகைமை மற்றும் பகைமைகளைத் தவிர்க்கவும், ஏனெனில் அவை கடவுளை (தீன்) நோக்கி ஒருவரின் பாதையை அழிக்கின்றன". தெய்வபயமுள்ளவர்களும், பக்தியுள்ளவர்களும் மற்றவர்களுடன் சண்டையிடுவதில்லை என்று கூறப்படுகிறது. பஷர் இப்னு அப்துல்லா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: பகைமையையும், பகைமையையும் விட மோசமானது எதுவுமில்லை. இது ஒருவரின் நம்பிக்கை மற்றும் கடவுளை நோக்கிய பாதையை அழிக்கிறது, ஒருவரின் கண்ணியம் மற்றும் கண்ணியத்தை களங்கப்படுத்துகிறது, வாழ்க்கையின் மகிழ்ச்சியை முடிவுக்குக் கொண்டு வருகிறது, தெய்வீக நினைவு மற்றும் சிந்தனையில் ஈடுபடுவதற்குப் பதிலாக, பகைமை மற்றும் பகைமைகளின் கவலைகளில் சிக்கிக் கொள்கிறது" என்று அவர் கூறினார். கொடுக்க விரும்பாத இன்னொருவருக்கு உரிமை இருந்தால்,

அதைப் பெற ஒருவர் பாடுபட வேண்டும் என்று இங்கே கூறலாம். கண்டிக்கத்தக்க சர்ச்சை அல்லது விரோதம் என்பது பொய்யை அடிப்படையாகக் கொண்டது அல்லது அறிவு இல்லாமல் செய்யப்படுகிறது, எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு வழக்கறிஞர் உண்மை எங்கே என்று தெரியாமல் ஒரு தரப்பினரை ஆதரிக்கத் தொடங்குகிறார். இதேபோல், அந்த சர்ச்சை அல்லது விரோதமும் கண்டிக்கத்தக்கது, இதில் ஒருவரின் நியாயமான உரிமை கோரப்படுகிறது, ஆனால் ஒருவர் அதை தீர்க்கவில்லை, ஆனால் அதிகபட்ச விரோதத்தையும் பகைமையையும் வெளிப்படுத்துகிறது, ஏனெனில் நோக்கம் ஒருவரின் உரிமையை அடைவது அல்ல, மாறாக எதிராளிக்கு தீங்கு விளைவிப்பது. அந்த சச்சரவு அல்லது விரோதமும் கண்டிக்கத்தக்கது, அதாவது ஒருவருடைய உரிமையை வெளிப்படுத்துவதற்கும் ஒருவருடைய விவாதத்தைப் பலப்படுத்துவதற்கும் அவை தேவையில்லையாலும் புண்படுத்தும் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துவதை உட்படுத்துகின்றன. அந்த சர்ச்சை அல்லது விரோதமும் கண்டிக்கத்தக்கது, இது ஒருவரின் உரிமையைப் பெறுவதற்காக வெளிப்படையாக உள்ளது, ஆனால் உண்மையில், அதன் நோக்கம் எதிராளியை அவமானப்படுத்துவதும் அவமானப்படுத்துவதும் ஆகும், மேலும் அதன் உந்து சக்தி வெறுப்பு மற்றும் பகைமையாகும். இது போன்ற அனைத்து சர்ச்சை அல்லது விரோத செயல்களும் கண்டிக்கத்தக்கவை. ஒடுக்கப்பட்டவர் தெய்வீக சட்டத்தின் வழியின்படி எந்தவித பகைமையும், மிகைப்படுத்தல், வெறுப்பும், தீங்கு விளைவிக்கும் விருப்பமும் இல்லாமல் ஒருவரின் உரிமையை வெளிப்படுத்தினால், ஒருவரின் உரிமையைப் பெறுவதற்கு வேறு வழி இல்லையென்றால் இது தடைசெய்யப்படவில்லை. ஒருவர் சர்ச்சையின்றி தனது உரிமைகளைப் பெற முடிந்தால், ஒருவர் அந்த வழியில் செல்லாமல் இருப்பது நல்லது. ஏனென்றால், விவாதத்தில், நாக்கை மிதமான எல்லைக்குள் வைத்திருப்பது கடினம். மேலும், வாக்குவாதம் இதயத்தில் வெறுப்பை ஏற்படுத்துகிறது, கோபத்தின் நெருப்பு தீவிரமடைகிறது, ஒருவர் கோபமாக இருக்கும்போது, ஒருவர் தெய்வீக சட்டத்தை கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்க முடியாது. சர்ச்சையின் போது ஒரு கட்டம் வருகிறது, அதன் பகுத்தறிவு இதயத்திலிருந்து மறைந்துவிடும், உரிமைகோருபவரின் இதயத்தில் எஞ்சியிருக்கும் ஒரே நோக்கம் எதிராளியை தோற்கடிப்பதும், அதை அடைவதற்கு சாத்தியமான அனைத்து வழிமுறைகளையும் தந்திரோபாயங்களையும் பயன்படுத்துவதும் ஆகும். ஒருவருக்கொருவர் வலியை ஏற்படுத்துவதிலும், ஒருவருக்கொருவர் கண்ணியத்தை சிதைப்பதிலும் அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள். சர்ச்சையைத்

தொடங்குபவர் இந்த குற்றங்கள் அனைத்தையும் செய்கிறார். ஒருவர் அதிக எச்சரிக்கையுடன் இருந்தால், இந்த குற்றங்களிலிருந்து விலகி இருக்க முடியும், இருப்பினும், இதயத்தை அமைதியாக வைத்திருப்பது மிகவும் கடினம். தகராறு நீடிக்கும் வரை, [கடவுளிடம்] பிரார்த்தனை செய்யும் போது கூட, எதிரியை எப்படியாவது அடிமைப்படுத்துவது பற்றி சிந்திக்கும் அளவிற்கு இதயம் கவலையடையும். தகராறு கொந்தளிப்பையும் தீமையையும் தூண்டுகிறது. இரண்டும் தீமையை உருவாக்குவதால் விவாதங்கள் மற்றும் வாதங்களின் நிலை இதுதான். தீமையின் கதவுகளை மூடுவது நல்லது, இதனால் நாக்கு மற்றும் இதயம் இரண்டும் சர்ச்சைகளின் விளைவுகள் மற்றும் தாக்கங்களிலிருந்து பாதுகாக்கப்படும், இது ஒரு கடினமான விஷயம்.

விவாதங்கள், விவாதங்கள் மற்றும் வாதங்களின் மிகக் குறைந்த தீமை என்னவென்றால், ஒருவருக்கொருவர் நன்றாகப் பேசும் பாரம்பரியம் முடிவுக்கு வருகிறது, இருப்பினும், ஒருவருக்கொருவர் உரையாடும் அழகு அழகான சகவாழ்வின் ஒரு முக்கிய அம்சமாகும் மற்றும் தெய்வீக பலனுக்கு தகுதியானது. அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுகிறான்:

وَقُولُواْ لِلنَّاسِ حُسْنًا

"எல்லா மக்களுடனும் அழகான முறையில் பேசுங்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 2, வசனம் 83)

அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் படைப்புகளில் எவரேனும் உங்களுக்கு வாழ்த்துக்களையும் ஸலாம்களையும் (ஸலாம்) வழங்கினால், *நீங்கள்* ஒரு மஜியன் ஆயினாக இருந்தாலும் அவருக்கு பதிலாக வாழ்த்துக்களையும் வணக்கங்களையும் சொல்ல வேண்டும். ஏனென்றால் அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுகிறான்:

وَإِذَا حُيِّيتُم بِتَحِيَّةٍ فَحَيُّواْ بِأَحْسَنَ مِنْهَآ

"யாராவது உங்களை வாழ்த்தினால், வாழ்த்துக்களையும் வாழ்த்துக்களையும் அதைவிட சிறந்த வார்த்தைகளில் நீங்கள் திருப்பித் தர வேண்டும்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 4, வசனம் 86)

அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களும் கூறினார்கள்: "பார்அவ்ன் எனக்கு நல்லது சொன்னாலும், நானும் அவருக்கு நல்லது செய்வேன்".

அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து கூறுகிறார்கள்:

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

ان فى الجنة لغرفا يرى ظاهرها من باطنها وباطنها من ظاهرها اعدها الله
تعالى لمن اطعم الطعام والان الكلام

"சொர்க்கத்தில் அத்தகைய குடியிருப்புகள் உள்ளன, அதில் வெளியில் இருந்து உள்ளே பார்வை மற்றும் உள்ளே இருந்து வெளிப்புற பார்வை மிகவும் தெளிவாகக் காணப்படுகிறது. [அனைவருக்கும், குறிப்பாக தேவைப்படுபவர்களுக்கு] உணவு பரிமாறுபவர்களுக்கும், [எல்லா மக்களுடனும்] உரையாடல்களில் மென்மையைக் கடைப்பிடிப்பவர்களுக்கும் அல்லாஹ் அத்தகைய வீடுகளை ஆயத்தம் செய்துள்ளான். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் தொகுப்பு திருமிதி)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

الكلمة الطيبة صدقة

"நல்ல வார்த்தை (தர்மம்) தான் (அல்லாஹ்வின் பாதையில்) தர்மமாகும்." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* நபித்துவ தோழர் அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

[மற்றவர்களுடன்] நல்ல உரையாடலில் ஒருவர் கஞ்சத்தனத்தை வெளிப்படுத்தக்கூடாது. ஒருவேளை, அதைச் செய்ததற்காக கடவுள் தெய்வீக கூலியை வழங்கக்கூடும். இந்த விவாதம் அனைத்தும் ஒரு அழகான பேச்சு மற்றும் உரையாடல் [அனைத்து மக்களுடனும்] இருப்பதைப் பற்றியது, இது சண்டை, விவாதம் மற்றும் வாதத்திற்கு எதிரானது, மேலும் இந்த மூன்றின் பிரிவில் உள்ள அனைத்து பேச்சுகளும் வெறுக்கத்தக்கவை, வேதனையான மற்றும் தூண்டுகின்றன. நல்ல உரையாடல்களுடன் மக்களை நடத்தவும், தீய உரையாடல்களிலிருந்து விலகி இருக்கவும் கடவுள் நமக்கு உதவட்டும்.

ஆறாவது தீங்கு - பேச்சில் அலங்காரம் மற்றும் செயற்கைத்தன்மை:
பொதுப் பேச்சை விரும்பும் பல ஆர்வலர்கள் தங்கள் பேச்சை அலங்கரிக்கும் பழக்கத்தைக் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் நீண்ட அறிமுகங்கள் மற்றும் தொடக்கங்களை வடிவமைத்து, ரைம்ஸ் மற்றும் பெரிய சொற்களால் அவற்றை அலங்கரிக்கிறார்கள். இந்த செயற்கைத்தனமும் அலங்காரமும் கண்டிக்கத்தக்கது. முஹம்மது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் ஒரு தீர்க்கதரிசனம் கூறுகிறது:

انا واتقياء امتى براء من التكلف

"நானும் என் தேசத்தின் தேவபயமுள்ளவர்களும் [பேச்சில்] செயற்கை மற்றும் அலங்காரத்திலிருந்து விலகி இருக்கிறோம்."

மற்றொரு பாரம்பரியத்தில் அவர் கூறினார்:

ان ابغضكم الى وابعدكم منى مجلسا الثرثارون المتفيهقون المتشدقون
في الكلام

"உங்களில் மிகவும் மோசமானவர்கள், அற்பமான பேச்சாளர்கள், மிகைப்படுத்தி பேசுபவர்கள், அலங்காரத்தை [மற்றும் செயற்கையான பேச்சை] ஏற்றுக் கொள்பவர்கள் ஆவர்." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *முஸ்னத் அகமது* மற்றும் *திர்மிதி* நபித்துவ தோழர் அபூ தலாபா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

பாத்திமா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

شرار امتى الذين غذوا بالنعيم ياكلون الوان الطعام ويلبسون الوان الثياب و
يتشدقون فى الكلام

"என் தேசத்தில் [அல்லது பின்பற்றுபவர்கள்] (உம்மா) மிகவும் மோசமான நபர்கள் வசதியிலும் செழுமையிலும் வளர்ந்தவர்கள், அனைத்து வகையான உணவுகளையும் உண்பவர்கள், அனைத்து வகையான ஆடைகளையும் அணிந்தவர்கள் (வெளிப்படையான நுகர்வில் அவர்கள் ஈடுபடுவதற்கான அறிகுறியாக இருப்பது), மற்றும் உரையாடல்களில் அலங்காரம் மற்றும் செயற்கையான தன்மையைப் பின்பற்றுபவர்கள்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் *தொகுப்புகள்* இப்னு அபி அத்-துன்யா *மற்றும்* பைஹாகி ஃபி அல்-ஷுஅப்)

ஒருமுறை அவர் அதை மூன்று முறை திரும்பத் திரும்பச் சொன்னார்:

واهلك المتنطعون

"ஜாக்கிரதை! மிகைப்படுத்துபவர்கள் அழிக்கப்படுகின்றனர். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* நபித்துவ தோழர் அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸூத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

ஒரு உரையாடல் கேட்பவர் புரிந்து கொள்ளும் வகையில் இருக்க வேண்டும். உரையாடல் மற்றும் பேச்சின் நோக்கம் மற்றவர்களுக்குப் புரிய வைப்பதாகும், வேறு எதுவும் பயனற்றது மற்றும் தெய்வீக சட்டம் கண்டித்த செயற்கைத்தனம் மற்றும் இயற்கைக்கு மாறான தன்மையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. இருப்பினும், சமய பிரசங்கங்களில் பொதுவாகக் காணப்படும் ரைமிங் அதில் மிகைப்படுத்தலும் மிகைப்படுத்தலும் இல்லை என்ற நிபந்தனையின் பேரில் அதிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படுகிறது. பிரசங்கம் மற்றும் அறிவுரை ஆகியவற்றிலிருந்து பிரசங்கத்தின் நோக்கம் என்னவென்றால், கேட்பவர்கள் தங்கள் இதயங்களில் தூண்டப்படுவார்கள், நற்செயல்களைச் செய்வதற்கான தூண்டுதல் மற்றும் விருப்பம். இது தொடர்பாக, வார்த்தைகளின் விளைவை மறுக்க முடியாது. இருப்பினும், பொதுவான உரையாடல்களில், எடை [வார்த்தைகளில்], ரைம், குறிப்பு அல்லது அர்த்தம் தேவையில்லை. அதனால்தான், அன்றாட உரையாடல்களில் பிரசங்க பாணியை ஏற்றுக்கொள்வது முற்றிலும் அறியாமையாகும். இந்த செயற்கைத்தன்மை மற்றும் இயற்கைக்கு மாறான தன்மையின் வினையூக்கி (ரியா) காட்டப்படுகிறது, மேலும் இந்த பேரழிவில் ஈடுபட்டுள்ள நபர் ஒருவரின் சொற்பொழிவு மற்றும் சொற்பொழிவால் மக்கள் ஈர்க்கப்பட வேண்டும் என்றும், அத்தகைய ஒருவருக்கு தங்கள் பாராட்டை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்றும் விரும்புகிறார்.

ஏழாவது தீங்கு - ஆபாசம், ஆபாசம் மற்றும் ஆபாச சாபம்: இதுவும் கண்டிக்கப்படுகிறது மற்றும் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது [தெய்வீக சட்டத்தில்]. ஆபாசம் மற்றும் ஆபாசங்களின் தோற்றம் உள் தீமை மற்றும் தாழ்மை [உள் மனநிலை] ஆகும். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ایاکم والفحش فان اللہ تعالیٰ لا یحب الفحش ولا التفحش

"ஆபாசத்திலிருந்தும், ஆபாசத்திலிருந்தும் உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள். கடவுள் ஆபாசத்தையும், ஆபாசத்தையும், ஆபாசத்தையும் விரும்புவதில்லை என்பதில் சந்தேகமில்லை." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* நஸாயி மற்றும் ஹக்கீம் *ஆகியோரின் நபிமார் நபிமார் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* சேகரிக்கிறது.

மற்றொரு பாரம்பரியத்தில் அவர் கூறினார்:

ليس المؤمن بالطعان ولا اللعان ولا الفاحش ولا البذي

"தவறு கண்டுபிடிப்பவர், சபம் செய்பவர், ஆபாசமான மற்றும் ஆபாசமான பேச்சாளர், மற்றும் அதிகப்படியான பேச்சாளர் ஒரு விசுவாசியாக இருக்க முடியாது." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *நபித்துவ தோழர் அப்துல்லாஹ் பின் மஸூத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஹதீஸ் தொகுப்பு திர்மிதி (ரலி)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

الجنة حرام على كل فاحش يدخلها

"ஒவ்வொரு ஆபாசப் பேச்சும் சொர்க்கத்திற்குள் நுழையத் தடை செய்யப்பட்டிருக்கிறது". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *இப்னு அபி அத்-துன்யா* நபித்துவ தோழர் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

அஹ்னாஃப் பின் கைஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கொடிய நோயைப் பற்றி நான் உங்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டாமா? இது ஆபாசம் மற்றும் கெட்ட நடத்தைகள், ஒழுக்கங்கள் மற்றும் உள் மனப்பான்மை".

வெட்கக்கேடான விஷயங்களை வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடுவது ஆபாசமும் ஆபாசமும் ஆகும். உதாரணமாக, அந்தரங்க பாகங்களின் பெயர்களை எடுத்துக்கொள்வது மற்றும் புணர்ச்சி தொடர்பான விஷயங்களை விவரித்தல். கெட்ட குணம் கொண்டவர்கள் மற்றும் கொந்தளிப்பை விதைக்க முனைந்தவர்கள் [அது ஒழுக்கம், நாகரிகம் மற்றும் பொதுவான மனித நாகரீகங்கள் தொடர்பான விஷயங்களில் இருந்தாலும் கூட], அது தொடர்பான வெளிப்படையான மற்றும் ஆபாசமான வெளிப்பாடுகளை உருவாக்கியுள்ளனர், மேலும் அவற்றை எந்த தயக்கமும் அவமானமும் இல்லாமல் பயன்படுத்துகிறார்கள், அதே நேரத்தில் பக்தியுள்ள மற்றும் நல்ல குணமுள்ள மக்கள் அத்தகைய வெளிப்பாடுகளைப் பயன்படுத்துவதிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்கிறார்கள். அதற்கு பதிலாக, அத்தகைய விஷயங்களில் [சரியான தேவையின் காரணமாக குறிப்பிடப்பட வேண்டியவை], அவர்கள் அவதூறுகளிலும் தெளிவற்ற சொற்களிலும் பேசுகிறார்கள். அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் கூச்சம் கொண்டவன். அவர் இரக்கமுள்ளவர், அவர் பாவங்களை மன்னித்து, [வெளிப்படையான விஷயங்களை] அவதூறுகளில் குறிப்பிடுகிறார்". எனவே, குர்ஆன் புணர்ச்சியுடன் தொடர்பைக் குறிக்கிறது. "வருதல்", "தொடுதல்" மற்றும் "தோழமை" போன்ற

சொற்கள் புணர்ச்சிக்கான அவதூறுகள் [திருமண உறவுகள் தொடர்பான விதிகளை விவரிக்கும் குர்ஆனில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன]. அவற்றில் ஆபாசமோ, ஆபாசமும் இல்லை.

மக்கள் தங்களை "புணர்ச்சிக்கு" கட்டுப்படுத்தவில்லை, அதற்கு பதிலாக, அதை விளக்குவதற்கும் குறிப்பிடுவதற்கும், அவர்கள் வெளிப்பாடுகளையும் சொற்களையும் கண்டுபிடித்துள்ளனர், அவை சொல்வதைக் கேட்டு வெட்கப்படுகிறார்கள், இது வெறுப்பையும் வெறுப்பையும் உணர்வை ஏற்படுத்துகிறது. இந்த வார்த்தைகளில் சில மற்றவர்களை விட குறைவான கொச்சையானவை. இது தொடர்பாக, ஒவ்வொரு நாட்டிற்கும் பிராந்தியத்திற்கும் பழக்கவழக்கங்கள் வேறுபடுகின்றன. எவ்வாறாயினும், குறைந்த அளவு ஆபாசமான மற்றும் ஆபாசமான வார்த்தைகள் விரும்பப்படுவதில்லை (*மக்ருஹ்*) மற்றும் தீவிர அளவு தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது (*ஹராம்*). இரண்டு நிலைகளுக்கு இடையில் உள்ள வார்த்தைகள் சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி இல்லை [புனித சட்டத்தில் அவை வெறுக்கப்படுகின்றன அல்லது தடைசெய்யப்படுகின்றன]. இந்த வார்த்தைகள் புணர்ச்சியுடன் மட்டும் தொடர்புடையவை அல்ல, ஆனால் கெட்ட இயல்பு கொண்டவர்கள் அதனுடன் தொடர்பில்லாத வார்த்தைகளில் கூட ஆபாசமாக பேசுகிறார்கள். மனித கழிவுகள் தொடர்பான சொற்கள் இந்த இயல்புடையவை மற்றும் வெளிப்படையாகப் பயன்படுத்தப்படக்கூடாது. இதேபோல், ஒருவருக்கு ஏதேனும் குறைபாடு இருந்தால், உதாரணமாக, தொழுநோய், தோல் கோளாறு போன்றவை அல்லது ஏதேனும் நோய் இருந்தால், அதை வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடக்கூடாது, மாறாக அவதூறு மூலம் குறிப்பிட வேண்டும், எடுத்துக்காட்டாக, அத்தகைய நபருக்கு கடுமையான நிலை அல்லது நோய் உள்ளது. நோயை வெளிப்படையாகக் குறிப்பிடுவது ஆபாசமானது [குறிப்பாக அதனால் பாதிக்கப்பட்டவர், அதை வெளிப்படுத்தவோ அல்லது குறிப்பிடவோ விரும்பவில்லை] மற்றும் நாக்கின் தீங்குகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆபாசமான மற்றும் ஆபாசமான பேச்சுக்கு ஊக்கியாக இருப்பது, பழக்கம் [நீண்ட காலத்திற்குப் பிறகு ஒருவரின் இருதயத்தில் வேரூன்றி உள்ளது] மற்றும் ஆபாசத்திற்கும் ஆபாசத்திற்கும் ஆபாசத்திற்கும் பழகிய பாவம் மற்றும் ஒழுக்கக்கேடான மக்களின் சகவாசம் ஆகும். ஒருமுறை ஒரு பெதுயின் நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து சில ஆலோசனைகளைக் கேட்டார், அவர் பதிலளித்தார்:

عليك بتقوى الله وان امرؤ عيرك بشي تعلمه فيه ويكن وباله عليه واجره لك ولا تسبن شيئا

"கடவுளின் மீது பயபக்தியும், பயபக்தியும், பயப்பதியும் தொடர்ந்து இருங்கள். யாராவது உங்களிடம் (தீமை) இருப்பதைக் கண்டு, உங்களை எரிச்சலூட்டினால், அத்தகைய ஒன்றில் [கெட்ட] ஒன்றைக் கண்ட பிறகு, நீங்கள் பதிலாக ஒன்றை இழிவுபடுத்தக்கூடாது. (இப்படி நடந்து கொண்டால்) அத்தகைய ஒருவரின் மீது பொறுப்பு இருக்கும், மேலும் நீங்கள் தெய்வீக வெகுமதியைப் பெறுவீர்கள் [உங்கள் பொறுமை, கட்டுப்பாடு மற்றும் பழிவாங்காததற்காக], நீங்கள் எதையும் [அல்லது யாரையும்] சபிக்கக்கூடாது. (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *இப்னு அஹ்மத் மற்றும் தபரானி* நபிகள் நபிகள் அபூ ஜாரி அன்-நஜீமி (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள்

பெடோயின் கூறினார்: "இந்த அறிவுரைக்குப் பிறகு, நான் எதையும் மோசமாக அழைத்ததில்லை". அயத்பின் ஹமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! என்னைவிட தாழ்ந்த அந்தஸ்தில் (சமூக அடுக்கில்) என்னைச் சபிக்கும் ஒருவன், அத்தகையவருக்கு நான் பழிவாங்கினால் ஏதேனும் தவறு இருக்கிறதா?" நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்:

المتسابان شيطانان يتكاذبان ويتهاتران

"துஷ்பிரயோகம் செய்பவர்கள் இருவரும் [ஒருவர் துஷ்பிரயோகத்தைத் தொடங்குகிறார், மற்றவர் பழிவாங்குகிறார்] இரண்டு பிசாசுகள், அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பொய்மைப்படுத்தி மறுக்கிறார்கள் மற்றும் ஒருவருக்கொருவர் எதிராக அவதூறுகளை உருவாக்குகிறார்கள்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *அபு தாவூத் தயாலிசி* மற்றும் *முஸ்னத் அஹ்மத்)*

எட்டாவது தீங்கு - தெய்வீக கருணையை சிதைக்க விரும்புதல் (லானா)*:* தெய்வீக கருணையிலிருந்து (லானா) விலகிச் செல்ல விரும்புவது [இதன் விளைவாக எல்லா பக்கங்களிலிருந்தும் பேரழிவுகள் பொழிவது] அது ஒரு மனிதனுக்கு, விலங்கு அல்லது கல்லுக்காக இருந்தாலும் கண்டிக்கத்தக்கது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

لا يكون المؤمن لعانا

"ஒரு விசுவாசி லானாவை கடைப்பிடிப்பவர் அல்ல (தெய்வீக கருணையிலிருந்து விலகிச் செல்ல விரும்புகிறார்)." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *நபித்துவ தோழர் அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஹதீஸ் தொகுப்பு திர்மிதி (ரலி)

ஹுதைஃபா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவருக்கொருவர் தெய்வீக கருணையிலிருந்து விலகிச் செல்ல விரும்பிய ஒரு தேசம் தெய்வீக தண்டனைக்கு தகுதியானது". ஒரு வரலாற்றில், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ان اللعانين لا يكونون شفعاء ولا شهداء يوم القيامة

"எவர்கள் ரஹ்மத்தை விட்டு விலகிச் செல்ல விரும்புகிறார்களோ, அவர்கள் மறுமை நாளில் பரிந்து பேசுபவர்களாகவோ, சாட்சிகளாகவோ இருக்க மாட்டார்கள். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் தொகுப்பு ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* நபித்துவ தோழர் அபூ அல்-தர்தா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்

லானா என்பதன் *பொருள்* கடவுளிடமிருந்து ஒருவரை அகற்றுவதும் விலக்குவதாகும். அவநம்பிக்கை மற்றும் ஒடுக்குமுறை போன்ற கடவுளிடமிருந்து ஒருவரை விலக்கி வைக்கும் குணங்களைக் கொண்ட ஒருவருக்கு இந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவது சரியாக இருக்கும். அப்படியானால், "அநியாயம் *செய்பவர்கள் மீது அல்லாஹ்வின் சாபம் (லானா)* உண்டாவதாக", "நிராகரிப்பவர்கள் மீது அல்லாஹ்வின் சாபம் உண்டாவதாக" என்று சொல்வது அனுமதிக்கப்படுகிறது. யாராவது தெய்வீக கருணையிலிருந்து அகற்றப்பட வேண்டும் அல்லது விலகி இருக்க வேண்டும் என்று விரும்புவதில் ஆபத்து உள்ளது. இது ஒரு நுண்ணுணர்வு நிலை, கடவுள் ஒருவரை தனது நெருக்கத்தை இழந்துவிட்டார் என்று கூறுவது, அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருக்கும் தெரியாத மறைவான வெளியில் இருந்து ஒரு விஷயம், அல்லது அல்லாஹ் தனது நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு அறிவித்தால், அவர் அறிந்திருக்க முடியும். தெய்வீக கருணையிலிருந்து விலகிச் செல்வதையும் இழப்பையும் உருவாக்கும் குணங்கள் மூன்று: அவநம்பிக்கை (*குஃப்ர்),* நிறுவப்பட்ட மதக் கொள்கைகள் மற்றும் போதனைகளில் புதுமை (விலகல்) (பிதா*),* மற்றும் அப்பட்டமான பாவம்

(*ஃபிஸ்க்).* ஒரு குறிப்பிட்ட பாவி தெய்வீக கருணையிலிருந்து பறிக்கப்படுவதை விரும்புவது அனுமதிக்கப்படாது, ஏனெனில் அதில் ஒரு பெரிய கொந்தளிப்பும் ஆபத்தும் உள்ளது. பாவத்தில் ஈடுபடும் ஒருவரைப் பார்த்த பிறகு சாத்தான் தெய்வீக கருணையிலிருந்து பறிக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்புவது நல்லது, ஏனென்றால் சாத்தான் மக்களை தீமைக்கு தூண்டுகிறான், அவனை சபிப்பதில் எந்தத் தீங்கும் இல்லை. *குஃப்ர் (குஃப்ர்)* மற்றும் அப்பட்டமான பாவம் *(ஃபிஸ்க்)* முறையான விசாரணையின்றி ஒரு முஸ்லிம் மீது குற்றம் சாட்டுவது தவறானது, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

لا يرمي رجل رجلا بالكفر ولا يرميه بالفسق الا ارتدت عليه ان لم يكن صاحبه كذلك

"ஒருவன் ஒருவன் அவிசுவாசம் கொண்டவனாக குற்றம் சாட்டினால், அவன் அப்படி இல்லையென்றால், அவநம்பிக்கை மற்றும் பாவம் என்ற குற்றச்சாட்டு குற்றம் சாட்டுபவனிடமே திரும்பி வரும்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *நபித்துவ தோழர் அபூ தர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஸஹீஹ் புகாரி *மற்றும்* ஸஹீஹ் முஸ்லிம் (ஸஹீஹ் முஸ்லிம்) *என்பவற்றின் மீது ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் உள்ளன.

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மனிதர்களை ஏராளமாக சபிக்கிற ஒருவரை அல்லாஹ் கடுமையாக வெறுக்கின்றான்". தீங்கு விளைவிக்க கடவுளை அழைப்பதும் மன்றாடுவதும், தெய்வீக கருணையை (லானா) பிரிக்க விரும்புவதற்கு நெருக்கமாக உள்ளது. ஒரு ஒடுக்குமுறையாளரைப் பற்றி கடவுள் அத்தகைய ஒருவரை நோயுற்றவராக ஆக்குகிறார் அல்லது நோயிலிருந்து ஆரோக்கியத்தை அளிக்கவில்லை அல்லது அத்தகைய ஒருவரை மரணப்படுத்துகிறார் என்று சொல்வது நல்லதல்ல. *ஒரு ஹதீஸ்* கூறுகிறது:

ان المظلوم ليدعو على الظالم حتى يكافئه ثم يبقى للظالم عنده فضلة يوم القيامة

"ஒரு ஒடுக்கப்பட்ட நபர் அடக்குமுறையாளருக்கு தீங்கு விளைவிக்க ஒரு பிரார்த்தனை செய்வதன் மூலம் ஒருவரை பழிவாங்குகிறார். அப்பொழுது (ஒடுக்கப்பட்டவர்களின் இப்படிப்பட்ட பிரார்த்தனையின் விளைவாக ஒடுக்கப்பட்டவருக்கு) அதிகப்படியான தீங்கு மட்டுமே கியாம நாளில் ஒடுக்கப்பட்டவருக்கு விடப்படும்".

ஒன்பதாவது தீங்கு - இசை மற்றும் கவிதை: இந்த தலைப்பு பக்தி பாராயணங்கள் மற்றும் ஆன்மீக பரவசம் புத்தகத்தில் முழுமையாக விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது (*கிதாப் அதாப் உஸ்-சாமா வ அல்-வஜ்த் -* கஸாலியின் எட்டாவது புத்தகம் அவரது மகத்தான படைப்பான "*இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்"* அல்லது "கடவுளை நோக்கிய பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி"; கஸாலியின் மகத்தான படைப்பின் முதல் தொகுதி [தெய்வீக வழிபாட்டு செயல்கள் மற்றும் அவற்றின் பின்னால் உள்ள உள் ஞானம் பற்றி] மற்றும் இரண்டாவது தொகுதி [சக மனிதர்களுடனான சமூக தொடர்புகள் பற்றி] இந்த புத்தகத்தில் சேர்க்கப்படவில்லை) எந்த இசை அனுமதிக்கப்படுகிறது, எது அனுமதிக்கப்படவில்லை. அந்த விவாதத்தை மீண்டும் இங்கே செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. கவிதையைப் பொறுத்தவரை, நல்ல [நோக்கம் மற்றும் அறிவுறுத்தல்] கவிதை நல்லது மற்றும் கெட்ட கவிதை [மக்களை தவறு மற்றும் அநாகரீகங்களுக்குத் தூண்டுதல்] கெட்டது. இருப்பினும், கவிதைக்கு தன்னை அர்ப்பணித்து அதை ஒரு பொழுதுபோக்காக மாற்றுவது நல்லதல்ல. ஒரு ஞானவாதி ஒரு கவிதை வசனத்தைப் பற்றி கேட்கப்பட்டார், அதற்கு அவர் பதிலளித்தார்: "கவிதையை விட்டுவிட்டு தெய்வீக நினைவில் ஈடுபடுங்கள் (*திக்ர்)*". ஆயினும்கூட, கவிதை வசனங்களைச் சொல்வதோ அல்லது உருவாக்குவதோ ஹராம் தடை செய்யப்படவில்லை. இருப்பினும், தெய்வீக சட்டத்தின் வரம்புகளை மீறும் எதுவும் அதில் இருக்கக்கூடாது என்பதே நிபந்தனை. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ان من الشعر لحكمة

"சந்தேகமில்லாமல், கவிதையின் சில வசனங்கள் ஞானத்தால் நிரம்பியுள்ளன".

கவிதையின் வசனங்கள் பொதுவாக பாராட்டு மற்றும் கண்டனத்தின் தலைப்புகளைக் கொண்டுள்ளன. அவற்றில் பொய்களுக்கு ஒரு பெரிய இடம் உள்ளது. இருப்பினும், அப்பட்டமான கண்டனமோ அல்லது வெளிப்படையான புகழோ இல்லை. அதில் கொஞ்சம் தளர்வு இருப்பதால் புகழ்ச்சியில் சில மிகைப்படுத்தல்களைச் செய்யலாம். உதாரணமாக, இந்த வகையான கவிதை வசனங்களில் *சில பொய்கள் கலந்திருப்பதால் தடைசெய்யப்பட்டவை* (ஹராம்) என்று அழைக்கப்படலாம்:

ولولم يكن فى كفه غير روحه لجاد بها فليتق الله سائله

"அவரிடம் ஒரு ஆத்மாவைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லையென்றால், அவர் அதையும் செலவழித்திருப்பார். எவர் கேட்கிறாரோ அவர் கடவுளுக்கு அஞ்ச வேண்டும்" (என்று கூறினார்).

இந்த கவிதை வசனத்தில் புகழப்பட்டவர் தாராள மனப்பான்மை கொண்டவராக இல்லாவிட்டால், இந்த வசனம் ஒரு முழுமையான பொய்யாகும் [இது தெய்வீக சட்டத்தால் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது]. இருப்பினும், புகழ்ந்தது உண்மையில் தாராளமாக இருந்தால், இந்த மிகைப்படுத்தல் அனுமதிக்கப்படும் மற்றும் கவிதை வசனத்தின் அழகு என்று அழைக்கப்படும், ஏனெனில் [இந்த மிகைப்படுத்தல்] நோக்கம் யதார்த்தம் அல்ல, ஆனால் புகழ்பெற்றவர்களின் தீவிர தாராள மனப்பான்மையை வெளிப்படுத்துவதாகும். இந்த அளவிலான மிகைப்படுத்தலைக் கொண்ட இத்தகைய கவிதை வசனங்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் முன்னிலையில் பல முறை ஓதப்பட்டன, ஆனால் அவர் அவற்றை தடை செய்யவில்லை. ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் (ரலி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: "ஒருமுறை அவர் சக்கரத்தை சுழற்றிக் கொண்டிருந்தார் (பருத்தி மற்றும் பிற இழைகளை நூற்கப் பயன்படுத்தப்படும் ஒரு சிறிய, கையடக்கக்கூடிய, கையால் சுருக்கப்பட்ட சக்கரம்) நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் தனது காலணிகளைத் தைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். நான் என் கண்களை உயர்த்தி அவரைப் பார்த்தேன், அவரது நெற்றியில் வியர்வைத் துளிகள் சூரிய ஒளியில் [வானத்தில்] நட்சத்திரங்களைப் போல பளபளப்பதையும் பிரகாசிப்பதையும் கண்டேன். இவ்வளவு அழகான காட்சியைக் கண்டு நான் ஆச்சரியப்பட்டேன், ஊமையாக இருந்தேன். நான் அவரை ஆச்சரியத்துடன் பார்ப்பதைக் கண்ட அவர், 'ஆயிஷா! நீ ஏன் இவ்வளவு ஆச்சரியமாக இருக்கிறாய்?" நான் கூறினேன்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! உங்கள் நெற்றியில் உள்ள வியர்வைத் துளிகள் நட்சத்திரங்களைப் போல பளபளக்கின்றன. பு கபீர் ஹுட்லி (நபிக்கு முந்தைய காலகட்டத்தைச் சேர்ந்த புகழ்பெற்ற அரபுக் கவிஞர்) உங்களைப் பார்த்திருந்தால், அவர் உங்களை அவரது கவிதைகளின் வெளிப்பாடு என்று அழைத்திருப்பார். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், 'பு கபீர் ஹுத்லி (ரலி) அவர்கள் என்ன கூறுகிறார்கள்? நான் அவரிடம் பின்வரும் இரண்டு வசனங்களைச் சொன்னேன் [பு கபீர் ஹுட்லியின் கவிதை]:

ومبرا من كل غبر حيضة وفساد مرضع وداء مغيل
واذا نظرت الى اسرة وجهه برقت كبرق العارض المتهلل

புகழப்பட்டவர் மாதவிடாய் அசுத்தம், பாலூட்டும் பலவீனம் மற்றும் அனைத்து நோய்களின் சீரழிவு ஆகியவற்றிலிருந்து விடுபட்டவர்.

அப்படிப்பட்டவரின் முகத்தில் உள்ள நுணுக்கமான விவரங்களைப் பார்க்கும்போது, அவை மேகங்களில் மின்னல் போல பிரகாசிக்கின்றன.

இந்த கவிதை வசனங்களைக் கேட்ட நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தமது வேலையை விட்டுவிட்டு என் நெற்றியில் முத்தமிட்டு கூறினார்கள்:

جزاک الله خیرا یا عائشة ما سررت منی کسروری منک

'அல்லாஹ் உமக்கு நல்ல கூலியை வழங்குவானாக, ஆயிஷா! இந்த நேரத்துல நான் உங்ககிட்ட ரொம்ப சந்தோஷமா இருக்கறீங்கன்னு நீங்க என்னிடமே இவ்வளவு சந்தோஷப்பட்டிருக்க மாட்டீங்க". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் தொகுப்பு Bayhaqi Dalail al-Nabuwwa)

பத்தாவது தீங்கு - நகைச்சுவை: இதுவும் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது மற்றும் விரும்பத்தகவில்லை, ஆனால் அது சிறிய அளவில் இருந்தால் எந்தத் தீங்கும் இல்லை. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

لا تمار اخاک ولا تمازحه

"உன் சகோதரனின் உரையாடலை நிறுத்தாதே, அவனுடன் கேலி செய்யாதே". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் தொகுப்பு திருமிதி)

இந்த விஷயத்தில், உரையாடல்களைத் துண்டிப்பது மற்றும் குறுக்கிடுவதைத் தடை செய்வதற்கான காரணம் உண்மையில், உரையாடுபவருக்கு அவமானம் மற்றும் ஒருவரை அசௌகரியப்படுத்துவதை உள்ளடக்கியது என்று ஆட்சேபிக்கலாம், இருப்பினும், நகைச்சுவையில் யாருக்கும் அவமானம் மற்றும் அசௌகரியம் இல்லை, இது நல்ல இதயம் மற்றும் நல்ல பொழுதுபோக்கின் அறிகுறியாகும். அப்படியானால் அது ஏன் தடை செய்யப்படுகிறது? பதில் என்னவென்றால், பொழுதுபோக்குகளில்

அதிகப்படியான மற்றும் அவற்றில் விடாமுயற்சியும் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது [ஏனெனில் இது ஒருவரின் வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை கவனித்து அதிலிருந்து விலக்குவதற்கு வழிவகுக்கிறது]. விடாமுயற்சியின் அர்த்தம் என்னவென்றால், இதயம் எப்போதும் விளையாட்டு மற்றும் நகைச்சுவையில் உறிஞ்சப்படுகிறது. விளையாட்டு அனுமதிக்கப்படுகிறது, ஆனால் அதில் விடாமுயற்சியுடன் இருப்பது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. அதிகப்படியான மற்றும் மிகைப்படுத்தல், சிரிப்பை அதிகரிக்கிறது மற்றும் அதிகப்படியான சிரிப்பு இதயத்தின் மரணத்தை ஏற்படுத்துகிறது, மேலும் ஒருவரின் கண்ணியமான பிரமிப்பு முடிவுக்கு வருகிறது [அதன் விளைவாக]. சில நேரங்களில், அதன் காரணமாக இதயங்களில் பகைமை பிறக்கிறது. சிரிப்பு இந்த கறைகள் இல்லாமல் இருந்தால், அது ஒரு மோசமான விஷயம் அல்ல. எனவே, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

انی لامزح ولا اقول الا حقا

"எனக்கு நகைச்சுவை இருக்கிறது, இருப்பினும், அதில் உண்மையைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை".

நல்ல நகைச்சுவை மற்றும் பொழுதுபோக்கு சந்தர்ப்பங்களில் கூட, அவர் தனது நாக்கிலிருந்து உண்மையை மட்டுமே உச்சரித்தார் என்பது அவரது தனித்துவம். மற்ற மக்கள், உலகியல் (*ஜுஹ்ட்*) மற்றும் அவர்களின் கடவுள் பயம் (*தக்வா) ஆகியவற்றிலிருந்து விலகி இருந்தாலும்*, அவர்கள் நகைச்சுவையில் அடியெடுத்து வைக்கும்போது பொய்யிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாக்க இயலாது. அது எப்படி செய்யப்பட்டாலும் மக்களை சிரிக்க வைப்பதே அவர்களின் நோக்கம். உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவர் அதிகம் சிரிக்கிறாரோ அவர் தனது கண்ணியமான பிரமிப்பை (ஹைபா) இழந்துவிடுகிறார். நகைச்சுவையில் ஈடுபடுகிறவன், மக்களின் இதயங்களில் மரியாதையை இழக்கிறான்; நிறைய ஏதாவது செய்பவர், அதனுடன் அங்கீகரிக்கப்படுகிறார்; நிறைய பேசுபவர், அடிக்கடி தவறு செய்கிறார்; அதிக தவறுகளைச் செய்பவன், கூச்சம் மற்றும் அடக்கத்தை இழக்கிறான் (ஹயா); கூச்சத்தையும் அடக்கத்தையும் இழந்தவன், ஒருவரின் இதயத்தின் மரணத்தை ஏற்படுத்தினான்; கூடுதலாக, அதிகப்படியான சிரிப்பு மறுமையிலிருந்து அலட்சியமாக இருப்பதைக் குறிக்கிறது". நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

لو تعلمون ما اعلم لبكيتم كثيرا ولضحكتم قليلا

"எனக்குத் தெரிந்ததை உனக்குத் தெரிந்தால், நீ அதிகம் அழுவாய், குறைவாக சிரிப்பாய்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் நபிமார்* தோழர் அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் ஸஹீஹ் புகாரி *மற்றும்* ஸஹீஹ் முஸ்லிம் ஆகிய *நூல்களை சேகரிக்கிறது*) [அவர் இதைச் சொன்னார், ஏனென்றால் கடவுளின் முழுமையான நெருங்கிய நபராக, தெய்வீக ஞானம், தெய்வீக பிரசன்னம் மற்றும் தொடர்புடைய தெய்வீக வெளிப்படுத்தப்பட்ட விஷயங்கள், அவரது ஆன்மாவில் கனமாக இருந்தன, நகைச்சுவைக்கு இடமில்லை. எவ்வாறாயினும், முக்கியமான விஷயங்கள் அவரது உள் இருப்பில் அதிக எடையுள்ள போதிலும், அவர் சில நேரங்களில் சிரிக்க முடிந்தது மற்றும் சக மனிதர்களின் நன்மைக்காக வெளிப்புறமாக மனித இயல்பு உணர்வை பராமரிக்க முடிந்தது அவர்களுக்கான தெய்வீக பாதையை தொடர்ந்து ஒளிரச் செய்தது.]

அட்டா அல்-சுலாமி (ரலி) அவர்கள் தனது வாழ்க்கையின் நாற்பது ஆண்டுகளை சிரிக்காமல் கழித்தனர். வூஹைப் இப்னு அல்-வர்ட் (ரலி) அவர்கள் *ஈத் (*நோன்பு மாதத்திற்குப் பிறகு) சிலர் சிரிப்பதைக் கண்டு, "அல்லாஹ் அவர்களை மன்னித்திருந்தால், இது அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்துபவர்களின் வழியாகும், அவர்கள் மன்னிக்கப்படாவிட்டால், இது பயபக்தியுடையோரின் வழியாகும். அல்லாஹ்வின் மீது பயபக்தியும், அஞ்சுவதும்." அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பாவம் செய்த பிறகு சிரிக்கிறவன் அழுதுகொண்டே நரகத்தில் நுழைவான்". விரும்பத்தகாத சிரிப்பில் குரல் உள்ளது என்பதை இங்கே குறிப்பிட வேண்டியது அவசியம். புன்னகை [குரலுடன் சேராதது] விரும்பத்தகாதது அல்லது தடைசெய்யப்படவில்லை. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இப்படி புன்னகைத்துக் கொண்டிருந்தார்கள். காசிம் மௌலா முஆவியா (ஒரு பாலைவன அரபு) ஒரு பெதூயின் (பாலைவன அரபு) ஒரு சிவப்பு ஒட்டகத்தின் மீது சவாரி செய்து நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து அவருக்கு வணக்கம் செலுத்தினார் என்று கூறுகிறார். அவர் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் எதையாவது கேட்க நெருங்கிச் செல்ல முயன்ற போதெல்லாம், ஒட்டகம் ஆத்திரமடைந்து அவரை (சிறிது தூரத்திற்கு) அழைத்துச் செல்லும். இதைக் கண்டு (அவருடன் இருந்த) தோழர்கள் சிரித்துக் கொண்டே இருந்தனர். இறுதியில், பெடோயினால் ஒட்டகத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடியவில்லை மற்றும் அதிலிருந்து கீழே விழுந்து இறந்தார். தோழர்கள் கூறினார்கள்: "ஒட்டகம் அதன் சவாரி

செய்பவர் கீழே விழுந்து இறந்துவிட்டது" என்று கூறினார்கள். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: அவர் இறந்துவிட்டார், ஆனால் உங்கள் வாய்கள் அவரது இரத்தத்தால் நிறைந்துள்ளன. (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *இப்னு அல்-முபாரக் ஃபி அஸ்-ஸுஹ்த்*)

ஒருவரின் கண்ணியமான ஒளி மற்றும் பிரமிப்புக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் சிரிப்பு தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: எவர் அதிகம் சிரிக்கிறாரோ அவர் இலகுவானவராகிவிடுவார். ஸாத் பின் அல்ஆஸ் (ரலி) அவர்கள் தம் மகனுக்கு நல்லுபதேசம் செய்து, "மகனே! ஒரு கண்ணியமான மனிதனுடன் கேலி செய்யாதே, அவர் உங்கள்மேல் வெறுப்படைவார்; ஒரு தாழ்ந்த [குணநலன்] மற்றும் மோசமான மனிதனுடன் நீங்கள் நகைச்சுவையாகக் கூடாது, ஏனெனில் அவர் உங்கள் மீது தைரியமாகவும் தைரியமாகவும் மாறுவார் ". உமர் பின் அப்துல் அஜீஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுங்கள், நகைச்சுவையைத் தவிர்க்குங்கள், ஏனெனில் நகைச்சுவை இதயங்களில் வெறுப்பை ஏற்படுத்துகிறது மற்றும் தீமையை நோக்கி வழிவகுக்கிறது. குர்ஆனை உங்கள் விவாதங்களின் தலைப்பாக ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள், அதற்காக கூட்டங்களை நிறுவுங்கள். இது உங்களுக்கு அதிக எடையாக இருந்தால், நல்ல உரையாடல்களை நடத்துங்கள், நல்ல நபர்களைக் குறிப்பிடுங்கள் ". உமர் (ரலி) அவர்கள், "நகைச்சுவை (மிஸா) ஏன் நகைச்சுவை என்று அழைக்கப்படுகிறது என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார்கள். அவர்கள் எதிர்மறையாக பதிலளித்தனர். அவர் கூறினார்: "இது [மூல வார்த்தை] 'ஆசா' என்பதிலிருந்து வந்தது, அதாவது 'விலகிச் செல்வது' என்பதாகும், ஏனெனில் ஒருவர் அதன் காரணமாக உண்மையிலிருந்து விலகிச் செல்கிறார், எனவே அதற்கு 'நகைச்சுவை' (மிசா) என்று பெயரிடப்பட்டுள்ளது". சில ஞானவாதிகள் எல்லாவற்றிற்கும் சில பழங்கள் உள்ளன என்றும், நகைச்சுவையின் பழம் பகைமை என்றும் கூறியுள்ளனர். "நகைச்சுவையால் புத்திசாலித்தனம் மறைந்து, ஒருவர் தனது நண்பர்களிடமிருந்து பிரிந்து செல்கிறார்" என்று சில ஞான வாதிகள் கூறியுள்ளனர்.

பதினொன்றாவது தீங்கு - கேலி: ஒருவரை கேலி செய்வதும் விரும்பத்தக்க செயல் அல்ல, ஏனெனில் இது மற்றவர்களுக்கு வலியை ஏற்படுத்துகிறது. அல்லாஹ் கூறியிருக்கிறான்:

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ لَا يَسۡخَرۡ قَوۡمٞ مِّن قَوۡمٍ عَسَىٰٓ أَن يَكُونُواْ خَيۡرٗا مِّنۡهُمۡ

وَلَا نِسَآءٞ مِّن نِّسَآءٍ عَسَىٰٓ أَن يَكُنَّ خَيۡرٗا مِّنۡهُنَّۖ

"இறை நம்பிக்கை கொண்டவர்களே! ஒரு தேசம் (அல்லது சமூகம் அல்லது மக்கள் குழு) மற்றொரு தேசத்தைப் பார்த்து சிரிக்கக் கூடாது. சிரிப்பவர்களை விட சிரிப்பவர்கள் சிறந்தவர்களாக இருக்கலாம். பெண்கள் மற்ற பெண்களைப் பார்த்து சிரிக்கக் கூடாது. ஒருவேளை அவர்கள் (கேலி செய்பவர்கள்) அவர்களைவிட மேலானவர்களாக இருக்கலாம். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 49, வசனம் 11)

கேலி என்பதன் பொருள் ஒருவரின் தவறுகளைக் குறிப்பிடுவது, ஒருவரை அவமதிக்கும் மற்றும் இழிவுபடுத்தும் நோக்கத்துடன், கேலி செய்யப்படுகிறவரைப் பார்த்து கேட்பவர்கள் சிரிக்கும் விதத்தில். வார்த்தைகள், சைகைகள், அசைவுகள் மற்றும் ஒருவரின் செயல்களை நகலெடுப்பதன் மூலம் கேலி செய்யப்படலாம். இது முதுகுக்குப் பின்னால் செய்யப்பட்டால், அது பின்வாங்குகிறது, ஒருவருக்கு முன்னால் செய்தால், அது கேலி மற்றும் கிண்டல், இது பின்வாங்குவதில்லை, ஆனால் அது [குற்றத்தின் ஈர்ப்பின் அடிப்படையில்] அதை விட குறைவாக இல்லை. ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

والله ما احب اني حاكيت انسانا ولي كذا وكذا

"இறைவா! இன்னொரு மனிதனை கேலி செய்வது எனக்கு பிடிக்காது." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் *தொகுப்புகள் அபூ* தாவூத் *மற்றும்* திர்மிதி)

ஒரு விசுவாசியை கேலி செய்வதும், ஒருவரின் தவறு அல்லது குறைபாட்டைப் பார்த்து சிரிப்பதும் பாவங்களில் ஒன்றாகும். முஹம்மது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் ஒரு பாரம்பரியத்தில், மற்றவர்களை கேலி செய்யும் மக்களின் மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கையின் இறுதி முடிவு பின்வருமாறு நமக்கு தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது:

ان المستهزئين بالناس يفتح لا حدهم باب من الجنة فيقال لهم هلم
فيجيئ بكربه وغمه فاذا جاء اغلق دونه ثم ليفتح له باب آخر فيقال له هلم
هلم فيجيئ بكربه وغمه فاذا اتاه اغلق دونه فما يزال كذلك حتى ان الرجل
ليفتح له الباب فيقال له هلم هلم فلا ياتيه

"[நியாயத்தீர்ப்பு நாளில்] பரிகாசம் செய்பவர்களுக்காக சுவர்க்கத்தின் வாசல் திறக்கப்படும், மேலும் அவர்கள் உள்ளே வாருங்கள் என்று கூறப்படும். அவர்கள் துன்பத்துடனும் வேதனையுடனும் வாசலை அடைந்தபோது, அவர்களுக்காக கதவு மூடப்படும். பின்னர் இரண்டாவது கதவு திறக்கப்படும், அவர்கள் உள்ளே வருமாறு கேட்கப்படுவார்கள். அவர்கள் தங்கள் துன்பத்துடனும் வேதனையுடனும் அந்த வாசலை அடைவார்கள், ஆனால் அது அவர்களுக்கு மூடப்படும். அவர்கள் உள்ளே வருமாறு கேட்கப்படும் ஒரு கட்டம் வரும் வரை இது தொடர்ந்து நடக்கும், ஆனால் அவர்கள் வர மாட்டார்கள் [அவர்களின் முகத்தில் கதவுகள் மீண்டும் மீண்டும் மூடப்பட்ட பின்னர் உள்ளே வர அனுமதிக்கப்படுவதில் அவர்கள் ஏமாற்றம் கொண்டதால்]". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் *தொகுப்பு* இப்னு அபி அத்-துன்யா)

முஆத் பின் ஜபல் (ரலி) அவர்கள் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து இவ்வாறு கூறுகிறார்கள்:

من عير اخاه بذنب قد تاب منه لم يمت حتى يعمله

"ஒருவன் தான் மனந்திரும்பிய பாவத்தைப் பற்றி தன் சகோதரனைக் கேலி செய்கிறானோ, அதே பாவத்தைச் செய்வதற்கு முன்பு சாக மாட்டான்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் தொகுப்பு திருமிதி)

இந்த [புனிதமான] மரபுகள் அனைத்தின் விளைவு என்னவென்றால், மற்றவர்களை அவமதித்தல், இழிவுபடுத்துதல் மற்றும் கேலி செய்வது [தெய்வீக சட்டத்தில்] அனுமதிக்கப்படவில்லை. நீங்கள் யார் கெட்டவர்கள் என்று நினைக்கிறீர்களோ அவர்கள் உங்களை விட மேலானவர்களாக இருக்கலாம் என்பதற்கு [குர்ஆனின் வசனம்] ஒரு காரணத்தை வழங்கியுள்ளது. ஒருவரைப் பார்த்து சிரிப்பது ஒரு வலியை ஏற்படுத்தும் சூழ்நிலையில் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது, ஆனால் ஒருவர் சிரிப்பதில் மகிழ்ச்சியாக இருந்தால், அது நகைச்சுவையில்

சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. நகைச்சுவை பற்றிய விவரங்கள் முந்தைய பக்கங்களில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. இங்கே குறிப்பிட வேண்டியதெல்லாம், தடை செய்யப்பட்ட கேலி (*ஹராம்*) யாருக்கும் துன்புறுத்தும் ஒன்றாகும். உதாரணமாக, ஒரு உரையாடலின் போது, ஒரு தவறான வாக்கியம் அல்லது வார்த்தை யாரோ ஒருவரால் உச்சரிக்கப்பட்டால், ஒருவர் அதைக் கேட்டு சிரித்தால், அல்லது ஒருவரின் உச்சரிப்பு அல்லது உரையாடல் பாணியை கேலி செய்வது, அல்லது மோசமான கையெழுத்து கொண்ட ஒருவரிடம் அத்தகைய ஒருவர் நன்றாக எழுதுகிறார் என்று சொல்வதென்றால், அல்லது ஒரு உயரமான நபர் ஒரு குறுகிய ஒன்றைப் பார்த்து சிரிக்கிறார். அல்லது ஒரு பெரிய நபர் ஒரு ஒல்லியான ஒன்றைப் பார்த்து சிரிப்பவர், அல்லது ஒருவரின் இழப்பைப் பார்த்து சிரிப்பது, இதுபோன்ற அனைத்து கேலிகளும் கிண்டல்களும் [புனித (தெய்வீக) சட்டத்தில்] தடைசெய்யப்பட்டுள்ளன.

பன்னிரண்டாவது தீங்கு - இரகசியங்கள் மற்றும் ரகசிய விஷயங்களை வெளிப்படுத்துதல்: ஒருவரின் ரகசியங்கள் மற்றும் ரகசிய விஷயங்களை அம்பலப்படுத்துவதும் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது [தெய்வீக சட்டத்தில்] ஏனெனில் இது நண்பர்கள் மற்றும் அறிமுகமானவர்களின் உரிமைகளை வலி மற்றும் மீறலை ஏற்படுத்துகிறது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

اذا حدث الرجل الحديث ثم التفت فهي امانة

"ஒரு மனிதன் எதையாவது சொல்லி வெளியேறினால், அது ஒரு நம்பிக்கை [அதைப் பகிர்வதற்கு அவர் ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டால் அதை ரகசியமாக வைத்திருக்க வேண்டும்]". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* அபூ தாவூத் மற்றும் திர்மிதி ஆகியோரை *தீர்க்கதரிசன தோழர் ஜாபிரின் அதிகாரத்தின் பேரில் சேகரிக்கிறது (அல்லாஹ் அவர் மீது திருப்தியடைவார்).*

மற்றொரு தீர்க்கதரிசன பாரம்பரியம் கூறுகிறது:

الحديث بينكم امانة

"உங்கள் பரஸ்பர உரையாடல்கள் மற்றும் விஷயங்கள் [இரகசியமாக நடக்கின்றன] ஒரு நம்பிக்கை [ரகசியமாக வைக்கப்பட வேண்டும்]".

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

(இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் *தொகுப்பு* இப்னு அபி அத்-துன்யா)

ஹஸன் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு சகோதரர் (அல்லது சகோதரி) ஒரு விஷயத்தை அவர் இரகசியமாக வைத்திருக்க விரும்புவது நேர்மையின்மை மற்றும் கையாடல் ஆகும்". ஒருவரின் ரகசியத்தை வெளிப்படுத்துவது நேர்மையின்மை (நம்பிக்கை மீறல்) மற்றும் அது ஒருவருக்கு தீங்கு விளைவித்தால் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது, மேலும் யாருக்கும் தீங்கு இல்லாவிட்டாலும், அது ஆழமற்ற தன்மையின் அறிகுறியாகும்.

பதின்மூன்றாவது தீங்கு – பொய்யான வாக்குறுதிகள்:
வாக்குறுதிகளை வழங்குவதில் நாக்கு முதன்மையானது என்பதை அறிய வேண்டும், ஆனால் கீழ்மட்ட சுயம் (*நஃப்ஸ்*) அவற்றைக் கடைப்பிடிப்பதில்லை, அவற்றை நிறைவேற்ற விரும்புவதில்லை, இதனால் வாக்குறுதி மீறல் ஏற்படுகிறது. இது பாசாங்குத்தனத்தின் அறிகுறியாகும். கடவுள் சொன்னார்:

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَوۡفُواْ بِٱلۡعُقُودِۚ

"இறை நம்பிக்கை கொண்டவர்களே! உங்கள் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுங்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 5, வசனம் 1)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் வாக்குறுதியை ஒரு பரிசு என்று வர்ணித்தார். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் தொகுப்பு தபரானி அவ்ஸத்* தீர்க்கதரிசன தோழர் கபாத் பின் அதீம் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் வேறு சில தொகுப்புகளில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. ஒரு பரிசு திரும்பப் பெறப்படுவது போலவே, வாக்குறுதியை மீறுவதும் சரியல்ல. இஸ்மாயீல் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் குணத்தை அல்லாஹ் குர்ஆனில் குறிப்பிட்டுள்ளான், அவர் தனது வாக்குறுதிகளையும் கடமைகளையும் உறுதியாக கடைப்பிடித்தார். அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது:

ثلاث من كن فيه فهو منافق وان صام وصلى وزعم انه مسلم اذا حدث كذب و
اذا وعد اخلف واذا ائتمن خان

"மூன்று விஷயங்கள் இருந்தால், ஒருவர் நோன்பு நோன்பு, தொழுகை மற்றும் ஒரு முஸ்லிம் என்று கூறினாலும் ஒருவர் நயவஞ்சகவாதி

ஆகிவிடுகிறார். [முதலாவது] ஒருவர் பேசும்போது பொய் சொல்வது, அவற்றை நிறைவேற்றாமல் வாக்குறுதிகளை வழங்குவது, ஒரு நம்பிக்கையை ஒருவரிடம் ஒப்படைக்கும்போது துரோகம் மற்றும் நேர்மையற்றவன். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *ஸஹீஹ் புகாரி* மற்றும் *ஸஹீஹ் முஸ்லிம்)*

வாக்குறுதிகளை அளித்த பிறகு அவற்றை நிறைவேற்ற விரும்பாத நபருக்கானது இந்த குணாதிசயம். ஒருவர் தனது வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்ற விரும்புகிறார், ஆனால் பின்னர் சில தடைகள் ஏற்படுகின்றன, அதன் விளைவாக அவற்றை நிறைவேற்ற முடியாமல் போகிறார், அவர் இந்த குணாதிசயத்தில் நுழைய மாட்டார், அது பாசாங்குத்தனத்தின் வடிவத்தைக் கொண்டிருந்தாலும் ஒரு பாசாங்குத்தனம் என்று அழைக்கப்பட மாட்டார். அதனால்தான், உண்மையான பாசாங்குத்தனத்திலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வது அவசியம் என்பதைப் போலவே, பாசாங்குத்தனத்தின் சாயலையும் தடயத்தையும் கூட தவிர்ப்பது அவசியம். எந்த [சட்டபூர்வமான] தேவையும் இல்லாமல், வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதில் இருந்து ஒருவர் தனது சொந்த சுயத்தை மன்னிக்கக்கூடாது.

பதினான்காவது தீங்கு - பொய் சொல்வதும் சத்தியம் செய்வதும்:
இதுவும் மிக மோசமான தவறு மற்றும் பெரிய பாவம். அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து ஒரு வரத்தை கூறுகிறார்கள்:

اياكم والكذب فانه مع الفجور وهما في النار وعليكم بالصدق فانه مع البر
وهما في الجنة

"பொய் சொல்வதிலிருந்தும், பொய் சொல்வதும், தீமை செய்பவர்கள் நரகத்தில் இருப்பதும் போல நீங்களே காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள். சத்தியத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள், அது நற்செயல்களுடன் வருகிறது, அவர்கள் இருவரும் பரலோகத்தில் உள்ளனர்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் *தொகுப்புகள்* இப்னு மாஜா *மற்றும்* நசாயி)

ஹஸன் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "வெளிப்புறத்திற்கும் உள் விஷயங்களுக்கும், வார்த்தைகளுக்கும் செயல்களுக்கும்,

[இதயத்திலிருந்து] நுழைவதும், வெளியேறுவதும் பாசாங்குத்தனம் என்று அழைக்கப்படுகிறது, இந்த வேறுபாடு மற்றும் பாசாங்குத்தனத்தின் அடிப்படை பொய்யின் மீதுதான்". நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

كبرت خيانة ان تحدث اخاك حديثا ولك به مصدق وانت له به كاذب

"உங்கள் சகோதரர் உண்மை என்று கருதும் ஒன்றைச் சொல்வது, ஆனால் உண்மையில் நீங்கள் அவரிடம் பொய் சொல்கிறீர்கள் என்பதுதான் நம்பிக்கை மீறல் மற்றும் நேர்மையற்ற செயல் *(கியானா)* ஆகும். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *புகாரி ஃபி அல்-அதாப் அல்-முஃப்ரத்* மற்றும் அபூ *தாவூத்* தீர்க்கதரிசன தோழர் சுஃப்யான் பின் ஒஸைத் (இறைவன் அவரைப் பிரியப்படுத்தட்டும்)

அப்துல்லாஹ் பின் மஸூத் (ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து கூறுகிறார்கள்:

لا يزال العبد يكذب ويتحرى الكذب حتى يكتب عند الله كذابا

"ஒரு ஊழியக்காரன் எப்பொழுதும் பொய் பேசுகிறான், பொய்களைப் பரப்புகிறான், அப்படிப்பட்டவன் கடவுளால் பொய்யர் என்று எழுதப்படும்வரை". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *ஸஹீஹ் புகாரி* மற்றும் *ஸஹீஹ் முஸ்லிம்)*

அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுகிறான்:

إِنَّمَا يَفْتَرِى ٱلْكَذِبَ ٱلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِـَٔايَٰتِ ٱللَّهِ ۖ

"பொய்களை இட்டுக் கட்டுபவர்கள் அல்லாஹ்வின் வசனங்களை நம்பாதவர்கள்தாம். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 16, வசனம் 105)

நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து அனஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறியதாவது: "என்னிடமிருந்து ஆறு விஷயங்களை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள், நான் உங்களுக்கு சொர்க்கத்தை வழங்குவேன்" என்று கூறினார்கள். தோழர்கள் கேட்டார்கள்: "அந்த ஆறு விஷயங்கள் என்ன?" அதற்கு அவர், "நீங்கள் பேசும்போது, பொய் சொல்லாதீர்கள்; நீங்கள் வாக்குறுதி செய்தால், அதை விட்டு விலகிக்காதீர்கள்; நம்பிக்கையை மீறாதீர்கள்; உங்கள் பார்வையை [பொருத்தமற்ற விஷயங்களைப் பார்ப்பதிலிருந்து]; உங்கள் தனிப்பட்டவற்றைப்

பாதுகாக்கவும்; "இன்னும், உங்கள் கைகளைத் தடுத்து நிறுத்துங்கள்." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *முஸ்தாத்ரக் ஹக்கீம்* மற்றும் *கரா-எட்டி அலா மகாரிம் அல்-இக்லாக்)*

நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் ஒரு பொய்யைப் பேசிய சாட்சியின் சாட்சியத்தை ஏற்க மறுத்ததாக ஒரு வழக்கம் உள்ளது (இந்த மரபு நபிமார் தோழர் மூஸா இப்னு ஷபீஹ் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *இப்னு அபி அத்-துன்யாவில்* விவரிக்கப்பட்டுள்ளது). நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் பொய்யையும் பொய்யையும் தவிர வேறு எந்த குணத்தையும் வெறுக்கவில்லை என்று ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆகையால், அவர் மிகைப்படுத்திய ஒரு தோழரைப் பற்றி அவர் அறிந்தபோது, ஒரு மேகமூட்டம் அவரது இருதயத்தில் மூழ்கும், அவர் தனது பாவத்திற்காக கடவுளிடம் புதிதாக மனந்திரும்பிவிட்டார் என்பதை அறியும் வரை அது தெளிவுபடுத்தப்படாது. நபி மூஸா (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்விடம் "இறைவனே! உம்முடைய அடியார்களில் நன்மை செய்வோரில் சிறந்தவர் யார்?" பதில் வந்தது: "பொய் சொல்லாத அடிமை, தீமை செய்வதைப் பற்றி இதயம் சிந்திக்காத, விபச்சாரத்தில் அல்லது வேசித்தனத்தில் ஈடுபடாதவனின் அந்தரங்க உறுப்புகள்". இறைத்தூது நபியின் காலத்தில் இஸ்ரவேலிய முனிவரான இஸ்ரவேலிய முனிவரான லுக்மான் (ரலி) தம் மகனுக்கு அறிவுரை கூறுகையில், "பொய் பறவை இறைச்சியைப் போல சுவையாக இருந்தாலும் பொய்யைப் பேசாதீர்கள், ஆனால் ஒரு சிறிய பொய் அதன் பேச்சாளரை அழித்துவிடும்". நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து உண்மையைப் புகழ்ந்து பின்வரும் வார்த்தைகள் அறிவிக்கப்பட்டுள்ளன:

اربع اذا كن فيك فلا يضرك مافاتك من الدنيا صدق الحديث‘ وحفظ
الامان‘ وحسن خلق وعفة طعمة

"உங்களிடம் நான்கு குணாதிசயங்கள் இருந்தால், உலக உடைமைகளில் உங்களிடம் இல்லாதவை உங்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்காது, [அதாவது, இந்த குணாதிசயங்கள் உங்களை இம்மையிலும் மறுமையிலும் பெரிய உயரங்களுக்கு ஏற வைக்க போதுமானதாக இருக்கும்]: பேச்சில் உண்மை, நம்பிக்கைகளைப் பாதுகாத்தல் [பொருள் அல்லது பொருள் அல்லாதவர்களால் ஒப்படைக்கப்பட்டது], நல்ல குணம் மற்றும் மனநிலை, ஹலாலானவற்றைத் தவிர வேறில்லையே உண்கின்றார்கள்" என்று கூறினார்கள். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *அப்துல்லாஹ்*

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

பின் உமர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் ஹதீஸ் தொகுப்பு காரா-எத்தி (ரலி)

பொய் என்பது விஷயங்களைப் பற்றி முழுமையான விசாரணை செய்யாத ஒரு அறிவார்ந்த இறையியலாளரிடமிருந்து மத ஆணை (*ஃபத்வா* அல்லது கட்டுப்பாடற்ற மதக் கருத்து அல்லது ஆணை) அடங்கும். இது நம்பகத்தன்மைக்கு சான்றளிக்கப்படாத ஒரு தீர்க்கதரிசன பாரம்பரியத்தையும் [மேற்கோள் காட்டுகிறது], ஏனெனில் [மேற்கோள்] ஒருவரின் அறிவு, சிறப்பு மற்றும் மேன்மையை வெளிப்படுத்துவதாகும். அதனால்தான், "லா *அட்ரி*" அல்லது "எனக்குத் தெரியாது" என்று சொல்வது தனிப்பட்ட அவமானமாக கருதப்படுகிறது. சரியான விசாரணையின்றி கட்டளைகளை வெளியிடுவதும், தீர்க்கதரிசன விவரிப்புகளை மேற்கோள் காட்டுவதும் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது (*ஹராம்*) [புனித நியாயப்பிரமாணத்தில்].

பதினைந்தாவது தீங்கு - பின்வாங்குதல்: கடவுள் குர்ஆனில் பின்வாங்குவதைக் கண்டித்துள்ளார் மற்றும் இறந்த சகோதரரின் இறைச்சியை சாப்பிடுவதற்கு சமமானதாக அறிவித்துள்ளார் [நரமாமிசம் ஏற்கனவே வெறுக்கத்தக்கது மற்றும் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது மற்றும் இறந்த ஒருவரின் சொந்த சகோதரரை உள்ளடக்கியதாக இருக்கும்போது, வெறுப்பும் வெறுப்பும் பெரிதும் அதிகரிக்கிறது. இந்த முறையில் பின்வாங்குவதை சித்தரிப்பது மனித தொடர்புகளில் பரவலாகத் தோன்றும் இந்த செயலின் வெறுப்பு, வெறுப்பு மற்றும் தடை ஆகியவற்றை வீட்டிற்கு ஓட்டுவதற்கான ஒரு தெய்வீக வழியாகும்]. கடவுள் கூறுகிறார்:

وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا ۚ أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَن يَأْكُلَ لَحْمَ
أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ ۚ

"யாரும் இன்னொருவரை முதுகெலும்பிக்கக் கூடாது. உங்களில் யாராவது இறந்த சகோதரனின் மாமிசத்தை உண்ண விரும்புகிறார்களா? நீங்கள் அதை வெறுக்கிறீர்கள்!" (குர்ஆன், அத்தியாயம் 49, வசனம் 12)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

كل المسلم على المسلم حرام دمه وماله وعرضه

"ஒரு முஸ்லிமின் இரத்தம், சொத்து மற்றும் மரியாதை அனைத்தும் மற்றொரு முஸ்லிமுக்கு தடைசெய்யப்பட்டுள்ளன (ஏனெனில் இவை புனிதமானவை மற்றும் புனித சட்டத்தில் மீற முடியாதவை)". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் தொகுப்பு ஸஹீஹ் முஸ்லிம் அபூ* ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

பின்வாங்குவது மற்றொரு முஸ்லிம் அல்லது மற்றொரு மனிதனின் கௌரவத்தை மீறுவதாகும். மற்றொரு தீர்க்கதரிசன பாரம்பரியம் கூறுகிறது:

لا تحاسدوا ولا تباغضوا ولا يغتب بعضكم بعضا وكونوا عباد الله اخوانا

"நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் பொறாமையும், பகைமையும் உடையவர்களாக இருக்காதீர்கள்; [அதற்கு பதிலாக] கடவுளின் உண்மையான ஊழியர்களாகவும், ஒருவருக்கொருவர் சகோதரர்களாகவும் மாறுங்கள் [பரஸ்பர பொறாமை, பகைமை, பின்வாங்குதல் மற்றும் பிற ஒத்த எதிர்மறை பண்புகளால் வெளிப்படும் கீழ்த்தரமான சுயத்தின் கீழ்த்தரமான மற்றும் மோசமான பண்புகளை கடவுளிடமிருந்து விலக்கி வைப்பது கடவுளின் உண்மையான ஊழியர்களுக்கு உகந்ததல்ல]". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *ஸஹீஹ் புகாரி மற்றும் ஸஹீஹ் முஸ்லிம் அபூ* ஹுரைரா மற்றும் அனஸ் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

لا تحقرن من المعروف شيئا ولو ان تصب من دلوك في اناء المستقى وان
تلقى اخاك ببشر حسن وان ادبر فلا تغتابنه

"[உலகத்திலுள்ள எந்த ஒரு நன்மையையும்) அற்பமானதாக எண்ணாதீர்கள், அது உங்கள் வாளியில் இருந்து தாகத்துள்ளவரின் பானையில் தண்ணீரை ஊற்றுவது போன்றது, உங்கள் சகோதரரை (அல்லது வேறொரு மனிதர்களை) புன்னகைக்கும் முகத்துடன் சந்திப்பது போன்றது; ஒருவர் இல்லாத போது ஒருவரை (அல்லது உங்களிடமிருந்து விலகிச் செல்லாதது) (இந்த விஷயத்தில்) நீங்கள் நல்லது செய்வது நல்லது மற்றொரு மனிதனுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் அல்லது தீங்கு

விளைவிக்கும் எதையும் செய்வதிலிருந்து உங்கள் சொந்த சுயத்தைத் தடுப்பதாகும்]". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் *தொகுப்பு* இப்னு அப்-அத்-துன்யா)

ஒரு பாரம்பரியத்தின்படி, கடவுள் நபி மூஸா (ஸல்) அவர்களுக்கு வஹீ அறிவித்தார்: "எவன் மனந்திரும்பிய பிறகு இறந்துவிட்டால், அவர் அனைவருக்கும் பிறகு சொர்க்கத்தில் நுழைவார், மேலும் மனந்திரும்பாமல் இறந்துவிட்டால் அவர் நரகத்தில் நுழைவார்". தீர்க்கதரிசனத் தோழர்கள் ஒருவரையொருவர் கருணையுடன் சந்திப்பார்கள், இதற்கு மாறாக, நயவஞ்சகர்கள் ஒருவரையொருவர் நன்றாக சந்தித்தனர், ஆனால் அவர்களின் முதுகுக்குப் பின்னால் அவர்கள் முதுகு அடித்தனர். அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுகிறான்:

وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ

"[மக்களுடைய குற்றங்களை] முதுகுக்குப் பின்னால் எடுத்துக் கொள்பவனுக்கு ஐயோ" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 104, வசனம் 1)

ஒரு பரிசுத்தவான் சொன்னார்: "ஜெபத்தையும் நோன்பதையும் [தெய்வீக] வணக்கமாக கருதாத பக்தியுள்ள முன்னோர்களில் பெரியவர்களை நாம் பார்த்திருக்கிறோம், மாறாக மக்களை அவமதிக்காமல் இருப்பதை வணக்கச் செயல்களாகக் கருதினார்கள்". அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் ஒரு நண்பரின் குற்றங்களை பட்டியலிட விரும்பினால், முதலில் உங்கள் சொந்த தவறுகளை நினைவில் கொள்ளுங்கள் [அது உங்கள் நண்பரை துன்புறுத்துவதைத் தடுக்கும்]". ஹஸன் அல்-பஸ்ரி (ரலி) அவர்கள் மனிதகுலத்தை நோக்கி பின்வருமாறு கூறுவார்: "ஆதமின் பிள்ளைகளே! உங்களுக்குள் இருக்கும் தவறுக்காக மக்களை கெட்டவர்கள் என்று அழைப்பதை நிறுத்தி, அதை முதலில் உங்களுக்குள் சீர்திருத்தும் வரை [கடவுள்] விசுவாசத்தின் யதார்த்தத்தை நீங்கள் புரிந்துகொண்டு உணர முடியாது. உங்கள் [கீழ்] சுயத்தை சீர்திருத்துவதில் நீங்கள் மும்முரமாக இருக்கும்போது, அது மட்டுமே உங்களுக்கு போதுமான கவனமாக இருக்கும், மேலும் மற்றவர்களின் தவறுகளைப் பார்க்க உங்களுக்கு எந்த ஓய்வு நேரமும் கிடைக்காது. கடவுளின் மிகவும் பிரியமான ஊழியர்கள் அப்படிப்பட்டவர்கள்". மாலிக் இப்னு தினார் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: இயேசு கிறிஸ்து (ரலி) தம்முடைய சீடர்களுடனும் தோழர்களுடனும் இறந்த நாயை கடந்து சென்றார். யாரோ சொன்னார்கள்: 'இந்த [இறந்த] நாயில் இவ்வளவு துர்நாற்றம் வீசுகிறது'. அதற்கு அவர், 'அதன் பற்கள்

எவ்வளவு வெண்மையாக இருக்கின்றன!' ஆகையால், [இறந்துபோன] நாயை உதறிக் கொடுப்பதைத் தடை செய்து, கடவுளுடைய படைப்புகளின் நல்ல குணங்களைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்படி அவர்களுக்கு அறிவுரை கூறினார்". உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: அல்லாஹ்வின் நினைவில் ஈடுபடுங்கள், அதில் (ஆன்மீக ஆன்மீக) குணம் உள்ளது; மக்களைக் குறிப்பிடாதீர்கள் (அல்லது நினைவுகூராதீர்கள்), அதில் [உள் ஆன்மீக] நோய் உள்ளது [ஏனெனில் மக்கள் அவர்களைப் பின்வாங்குதல், அவதூறு செய்தல், கேலி செய்தல் மற்றும் வெறுத்தல் மற்றும் அவர்களுடன் தொடர்புடைய பிற உள் நோய்களுக்கு ஆளாகிறார்கள்].

பின்வாங்கும் பொருள் மற்றும் அதன் வரம்புகள்: பின்வாங்குதலின் வரையறை என்னவென்றால், ஒருவர் அதைக் கேட்டால், அது மோசமானதாகக் கருதப்படும் [மற்றும் அந்த முறையில் பேசப்பட விரும்பவில்லை]. இந்த குறிப்பு ஒரு உடல் குறைபாடு அல்லது தார்மீக தீமைகளுடன் தொடர்புடையதாக இருந்தாலும், ஒருவரின் வார்த்தைகள் இலக்கு வைக்கப்பட்டதா அல்லது ஒருவரின் செயல்களாக இருந்தாலும், ஒருவரின் பெயரில் அல்லது ஒருவரின் வம்சாவளியில் [அல்லது இனத்தில்] தவறுகள் எடுக்கப்பட்டாலும், ஒருவரின் நம்பிக்கை தொடர்பான விஷயங்களில் அல்லது ஒருவரின் உலக விஷயங்களில் இருந்தாலும் சரி. குருட்டு, வளைந்த கண்கள், வழுக்கை, குட்டை, உயரமான, கருப்பு அல்லது மஞ்சள் நிறம் கொண்ட ஒருவரை உடலின் குறைபாடு அல்லது உள் பண்புடன் தொடர்புபடுத்துவது அல்லது உடலின் இருப்பு மோசமானதாகக் கருதப்படுகிறது. ஒருவரின் தந்தையை அடிமை, பாவி, தாழ்ந்தவர், காலணி பழுதுபார்ப்பவர் அல்லது விரும்பத்தகாத (மக்ருஹ்) தொழிலைச் சேர்ந்தவர் என்று அழைப்பதன் மூலம் ஒருவரின் பரம்பரையில் குறைகளைக் கண்டுபிடிப்பது செய்யப்படுகிறது. கெட்ட மனப்பான்மை, கஞ்சத்தனமானவன், திமிர்பிடித்தவன், ஆடம்பரமானவன், குறுகிய கோபம், கோழை, பலவீனமானவன், தாழ்மையானவன், நிராகரிக்கப்பட்டவன் அல்லது இது போன்ற சில தார்மீக தீமைகளில் ஈடுபடுவது என்று அழைப்பதன் மூலம் தார்மீக குறைபாடுகள். ஒருவரின் நம்பிக்கை மற்றும் மதத்தில் தவறு கண்டுபிடிப்பது ஒருவரை திருடன், பொய்யர், குடிகாரன், நேர்மையற்றவர், அடக்குமுறை செய்பவர், பிரார்த்தனை மற்றும் நோன்பு போன்ற தெய்வீக வழிபாட்டு செயல்களில் சோம்பேறி இருப்பவர், [முறையான பிரார்த்தனைகளில்] நன்றாக வணங்காதவர், அல்லது பின்வாங்குதல் மற்றும் தீய பேச்சுகளைத் தவிர்ப்பதன் மூலம் ஒருவரின் நோன்பு பாதுகாக்காதவர் [ஏனெனில் இந்த தீமைகள் ஒருவரின் நோன்பை சீர்குலைக்கின்றன, இது ஒரு செயல் என்று கருதப்படுகிறது

ஆன்மீக சுத்திகரிப்பு]. ஒருவரின் உலக விஷயங்களில் தவறு கண்டுபிடிப்பது [விஷயங்கள்] ஒரு மோசமான நடத்தை, முரட்டுத்தனமான, மக்களின் உரிமைகளை நிராகரிப்பவர், உடைமையான, பேச்சுக்காரர், வெறித்தனமான, தூக்கமற்றவர், விசித்திரமான நேரங்களில் தூங்குபவர், உட்காரக்கூடாத இடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பது போன்ற விஷயங்களின் மூலம் செய்யப்படுகிறது. கைகள் மிகவும் அகலமாக உள்ளன, சட்டை மிகவும் அகலமாக உள்ளது, ஆடைகள் அழுக்கு மற்றும் அழுக்காக உள்ளன என்று கூறி ஆடைகளில் தவறு கண்டுபிடிக்கப்படுகிறது.

மத விஷயங்களைப் பற்றி [கண்டனம் மற்றும் கண்டனம் போன்றவை] மக்களிடம் ஏதாவது சொல்வது பின்வாங்குவதல்ல, ஏனெனில் இது கடவுள் விரும்பாத ஒன்றைக் கண்டிப்பதாகும். ஒருவன் பாவியாக இருந்தால், அவன் தன் பாவங்களின் காரணமாக அவ்வாறு அழைக்கப்பட்டால், அதில் தவறில்லை. இந்த வாதம் தவறானது, ஏனென்றால் தோழர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் தவறு கண்டுபிடிக்கவோ அல்லது அவமானப்படுத்தவோ இத்தகைய தீமைகளைப் பற்றி குறிப்பிடவில்லை, மாறாக அவர்களின் நோக்கம் மத விஷயங்கள் மற்றும் கட்டளைகளை நன்கு அறிந்து கொள்வதாகும், மேலும் நபியின் கூட்டத்தைத் தவிர வேறு எந்த கூட்டத்திலும் அவற்றைக் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியமில்லை. ஒருவர் கேட்டால், அதைப் பற்றி மோசமாக உணரும் ஒன்றைப் பற்றி ஏதாவது சொல்வதே பின்னடைவின் விளைவு என்று ஒரு அறிவார்ந்த ஒருமித்த கருத்து (இஜ்மா') உள்ளது. இறைத்தூதர் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு பேசுவதை வரையறுத்துள்ளார்கள், இவ்வாறு ஒருவர் மற்றொருவரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டால், அவர் பின்வாங்கும் குற்றவாளியாக இருப்பார், ஒருவரின் இறைவனுக்கு கீழ்ப்படியாதவர் என்று கூறப்படுவார், மேலும் ஒருவரின் [இறந்த] சகோதரரின் மாமிசம் உண்பவராக இருப்பார்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தம் தோழர்களிடம், "'துடித்தல்' என்று என்ன சொல்லப்படுகிறது என்று உங்களுக்குத் தெரியுமா?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதரும் எதை நன்கறிகின்றார்கள்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர், "உம்முடைய சகோதரனுடைய விஷயத்தைப் பற்றிப் பேசுவது அவருக்குப் பிடிக்காத காரியங்களைப் பற்றிக் கூறுவது (இதைப்பற்றி பேசுவதைப் பற்றி) கூறுவதைப் போன்றது. தோழர்கள் கேட்டார்கள்: "குறிப்பிடப்பட்ட விஷயம் உண்மையில் அவரிடம் இருந்தால் என்ன செய்வது?" அவர் பதிலளித்தார்: "அது [உண்மையில்] அவரிடம் இருந்தால், அது [சரியாக

என்ன] பின்வாங்குதல் [பற்றியது] இல்லையெனில் [அது அவரிடம் இல்லையென்றால்], அது [ஆதாரமற்ற] குற்றச்சாட்டு [இது மிகவும் மோசமானது]". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் தொகுப்பு ஸஹீஹ் முஸ்லிம் அபூ* ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

பின்வாங்குதல் வெறுமனே வாய்மொழியாக செய்யப்படுவதில்லை, அதற்கு பதிலாக ஒவ்வொரு செயலும் மற்றொரு நபரின் தவறை வெளிப்படுத்தும், சைகை, அபசரிப்பு அல்லது எந்தவொரு தெளிவான அல்லது தெளிவற்ற [உடல்] இயக்கத்தின் மூலமும். பின்வாங்குவது தொடர்பாக, எல்லாம் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது (*ஹராம்*) மற்றும் சட்டவிரோதமானது, இது தெளிவாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட, தெளிவற்ற முறையில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது, வார்த்தை, செயல், அவதூறு மற்றும் சைகை. அதே [தெய்வீக] கட்டளை [பின்வாங்குவதைத் தடை செய்வது பற்றி] ஒருவரைப் பின்பற்றுவதற்கும் பொருந்தும், எடுத்துக்காட்டாக, நொண்டி நொண்டி [ஒருவரின் காலில் ஊனம் காரணமாக] ஒருவரைப் பின்பற்றுவது பின்வாங்குவதை விட மோசமானது. பேச்சைப் போலவே எழுத்தும் ஒரு முக்கியமான வெளிப்பாட்டு வழிமுறையாகும் என்பதால் எழுத்திலும் பின்வாங்குதல் செய்யப்படலாம். ஒரு எழுத்தாளர் [அல்லது எழுத்தாளர் எந்த வடிவத்திலும் அல்லது வடிவத்திலும் எழுதும் எந்த ஊடகத்திலும்] ஒருவரின் எழுத்தில் ஒருவரின் பெயரைக் குறிப்பிட்டு, ஒருவரின் தவறுகளை பட்டியலிட்டால் [அது இன்னும் பின்வாங்குகிறது]. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் வேறொருவரின் செயலை வெறுத்தபோது, அவர் இன்னொருவர் இப்படி செய்கிறார் என்று கூறுவதில்லை, மாறாக அவர் கேட்பார்: "மக்கள் இப்படிச் செய்கிறார்கள் என்றால் அவர்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது?" (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *அபூ தாவூத்* ஆயிஷாவின் அதிகாரத்தின் மீது)

அறிஞர்கள் மற்றும் ஸ்காலஸ்டிக் இறையியலாளர்களின் பின்னடைவு: மிக மோசமான பின்வாங்குதல் என்பது அறிஞர்கள் மற்றும் கல்விசார் இறையியலாளர்களின் (மதகுருமார்கள் அல்லது '*உலமாக்கள்*) காட்ட முனைகிறார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் நல்லவர்களாக செயல்படுவதன் மூலம் தங்கள் நோக்கத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்கள் [புனிதமானவர்கள், ஆனால் ஆயினும்கூட, கடவுள் மற்றும் மதத்தின் பெயரில் மற்றவர்களை சுய நீதியான வழியில் ஸ்வைப் செய்யுங்கள்] மற்றும் மக்கள் (சாதாரண மக்கள் மற்றும் சாதாரண மக்கள்) அவர்கள் (அதாவது, அறிஞர்கள்) தங்கள்

அறியாமையின் காரணமாக பின்வாங்குவதில்லை, ஏனெனில் அத்தகைய அறிஞர்கள் ஒரே நேரத்தில் இரண்டு பாவங்களைச் செய்கிறார்கள் என்பதை அவர்கள் அறியவில்லை - ஒன்று பின்வாங்குதல் மற்றும் மற்றொன்று [தங்கள் பாவங்கள் மற்றும் தவறுகளுக்காக மற்றவர்களை தாழ்த்துவதன் மூலம் அவர்களின் மதம் மற்றும் பக்தியை]. ஆகையால், யாராவது ஒருவர் அவர்களுக்கு முன்னால் குறிப்பிடப்படும்போது, [ஒருவரின் தவறுகள், பாவங்கள் அல்லது தார்மீக நேர்மை மற்றும் நேர்மை இல்லாமைக்காக], அவர்கள் சொல்கிறார்கள்: "ராஜாக்களை [அல்லது சக்திவாய்ந்த அரசியல் மேட்டுக்குடியினரை] சந்திக்கும் சோதனையில் எங்களை நிறுத்தி, உலகத்தைத் தேடும் அவமானத்திலிருந்து எங்களை காப்பாற்றியதற்காக அவர் எங்களுக்கு செய்த அருட்கொடைகளுக்கு நன்றி". அல்லது ஜெப வடிவில், "கடவுள் நம்மை இப்படிப்பட்ட வெட்கக்கேடையும் அவமானத்திலிருந்தும் காப்பாற்றுவாராக" என்று சொல்வார்கள். மற்றவர்களின் தவறுகளை வெளிப்படுத்துவதே அவர்களின் நோக்கம், ஆனால் சில நேரங்களில், அவர்கள் [தெய்வீக] நன்றியுணர்வை வெளிப்படுத்தும் வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்துகிறார்கள், சில நேரங்களில் [கடவுளிடம்] பிரார்த்தனை மற்றும் பிரார்த்தனை வடிவத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள், ஆனால் அவர்களின் நோக்கம் பிரார்த்தனை அல்லது தெய்வீக நன்றியுணர்வு அல்ல. சில நேரங்களில் அவர்கள் பின்வாங்குவதற்கு முன்பு ஒருவரைப் பாராட்டுகிறார்கள். உதாரணத்துக்கு, "இப்படிப்பட்ட ஒருவர் எவ்வளவு நல்லவர், [தெய்வீக] வணக்கம் செய்கிறார், ஆனால் ஒரு கெட்ட குணம் இருக்கிறது, அந்த நபர் மட்டுமல்ல, பொறுமையும் திருப்தியும் இல்லாத அந்த கெட்ட குணத்தில் நாம் எல்லாரும் ஈடுபட்டிருக்கிறோம்" என்று சொல்வார்கள். வெளிப்படையாக, இதில் அவர்களின் சொந்த கண்டனம் உள்ளது, ஆனால் இங்கே நோக்கம் அவர்களின் சொந்த கீழ் சுயத்தை கண்டிப்பது அல்ல, ஆனால் வேறொருவரின் தவறை வெளிப்படுத்துவதாகும். இருப்பினும், அதற்காக இங்கே ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட பாணி, கேட்பவர்களின் மனத்தாழ்மையையும் நேர்மையையும் நம்ப வைப்பதாகும், இதனால் அவர்கள் நீதிமான்களில் ஒருவராக கருதப்படலாம். அத்தகைய 'அறிஞர்' மூன்று பாவங்களை இணைத்துள்ளார் [அதைச் செய்வதில்] - பின்வாங்குதல், காண்பித்தல் மற்றும் சுயத்தை சுத்திகரித்தல் - வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தன்னை நீதிமானவர்களில் ஒருவராகக் கணக்கிடுதல் [சுய-நீதியான ஆணவத்தின் சுய-ஏமாற்று நிலையில் தன்னை பக்தியைக் கற்பிப்பதன் மூலம், இது உள் ஆன்மீகப் போராட்டம் மற்றும் மாற்றத்தைத் தடுக்கிறது]

மற்றும் முட்டாள்தனத்தால், தன்னை பின்வாங்குவதிலிருந்து சுத்திகரிக்கப்பட்டதாகக் கருதுகிறார்.

அத்தகையவர்களை சாத்தான் மிக எளிதாக வேட்டையாடுகிறான். இவர்கள் சரியான அறிவு இல்லாதவர்கள், அவர்களுடைய தாழ்ந்த ஆத்மாயம் (*நஃப்ஸ்)* அவர்களை தொடர்ந்து ஏமாற்றுகிறது. சில சமயங்களில் அவர்கள் சக தோழனைப் பற்றி பேசுவதைக் கேட்பதில் கவனம் செலுத்துகிறார்கள்: "கடவுளுக்கு எல்லா பரிபூரணமும் (அவர் எந்தத் தவறும் குறைபாடுகளும் இல்லாதவர்)! இது மிகவும் விசித்திரமானது!" இங்கே கடவுளின் பெயர் தெய்வீக மகத்துவம் மற்றும் மகிமையின் வெளிப்பாடு மற்றும் ஒப்புதல் வாக்குமூலம் அல்ல, மாறாக அவர்களின் சொந்த உள் தீமையின் வெளிப்பாடாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. சில சமயங்களில், பின்வாங்குவதற்கு பயன்படுத்தப்பட்ட சொற்றொடர் இதுதான்: "எங்கள் நண்பனின் இப்படி [கெட்ட] நிலைமையைக் கண்டு நாங்கள் மிகவும் வருத்தப்படுகிறோம், துக்கப்படுகிறோம். கடவுள் அவருக்கு அல்லது அவளுக்கு ஆறுதல் வழங்கட்டும்" என்று கூறினார். [கடவுளிடம்] துக்கம் மற்றும் வேண்டுதலைப் பகிர்வது இரக்கத்தின் [உண்மையான] உணர்வுகளால் செய்யப்படவில்லை, மாறாக ஒருவரின் சொந்த மேன்மையை வெளிப்படுத்தும் நோக்கம். பிரார்த்தனை உண்மையிலேயே உத்தேசமாக இருந்திருந்தால், அவர்கள் அதை ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் செய்வதற்குப் பதிலாக தங்கள் பிரார்த்தனைகளுக்குப் பிறகு தனிமையில் செய்திருப்பார்கள். இதேபோல், அவர்கள் உண்மையிலேயே வருத்தப்பட்டிருந்தால், அதைப் பற்றி அறிமுகமில்லாத மக்கள் முன்னிலையில் அவர்கள் இதை வெளிப்படுத்தியிருக்க மாட்டார்கள். சில சமயங்களில் அவர்கள், "என்ன பரிதாபம்! இன்னொருவர் மிகுந்த துன்பத்தால் சூழப்படுகிறார்! கடவுள் எங்களுக்கும் அவருக்கும் மனந்திரும்பும் திறனை வழங்கட்டும்!" நிச்சயமாக இது ஒரு பிரார்த்தனையாகவே இருக்கிறது ஆனால் அல்லாஹ் அவர்களுடைய உள்ளங்களில் உள்ள தீங்குகளை நன்கு அறிந்தவனாக இருக்கின்றான்; அவர்களுடைய இருதயங்கள் நிரப்பப்பட்டிருப்பதை அல்லாஹ் அறிவான்; ஆனால் அவர்கள் அறியாமையினால் இந்த பிரார்த்தனை செய்வதை அவர்கள் அறிய மாட்டார்கள். *அவர்கள் வெகுமதிக்கு (தவாப்) பதிலாக* (தெய்வீக) தண்டனைக்கு (*'அதாப்) தகுதியுடையவர்களாக* உள்ளனர். பின்வாங்குவதைக் கேட்பது மற்றும் அதில் ஆச்சரியத்தை வெளிப்படுத்துவதும், பின்வாங்குவதற்கு பின்வாங்குவதை ஊக்குவிப்பதால் பின்வாங்குவதாகும். பின்வாங்குவதைக் கேட்பவன் நாக்கால் நிறுத்தும் வரை பின்வாங்கும்

பாவத்தில் பங்காளியாக இருக்கிறான். அதைச் செய்வதைத் தடுக்க ஒருவருக்கு தைரியமும் சக்தியும் இல்லையென்றால், ஒருவர் அதை இதயத்தில் மோசமாக நினைக்க வேண்டும் அல்லது எழுந்து அந்த கூட்டத்தை விட்டு வெளியேற வேண்டும் அல்லது விஷயத்தை மாற்ற முயற்சிக்க வேண்டும். அந்த சூழ்நிலைகளில், கேட்பவரிடமிருந்து எந்த கணக்கும் இருக்காது. ஒருவன் அதை நாவிலிருந்து தடை செய்தால், அதைக் கேட்க வேண்டும் என்ற ஆசை உள்ளத்தில் இருந்தால், அது பாசாங்குத்தனம். நியாயத்தீர்ப்பின் அளவுகோல் இதயம். ஒருவன் பாவத்தை இருதயத்தில் கெட்டது என்று கருதும்போது அதிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுவான். அதை இருதயத்தில் தடை செய்வதைப் பொறுத்தவரை, அதை வெளிப்படையாக தடை செய்வதும், குறிப்பிடப்பட்டவற்றைப் பாதுகாப்பதும் அவசியம்.

பின்வாங்குவதற்கான காரணங்கள்: பின்வாங்குவதற்கு எண்ணற்ற காரணங்கள் உள்ளன, ஆனால் அவை அனைத்தும் பதினொரு காரணங்களின் கீழ் வருகின்றன. அவர்களில், [முதலாவது] எட்டு சாதாரண மனிதர்களுடன் தொடர்புடையவர்கள், [கடைசி] மூன்று முக்கிய (சாதாரணமான) நபர்களுடன் தொடர்புடையவர்கள்.

முதல் காரணம் - பகைமை மற்றும் வெறுப்பு: இதயத்தில் கோபத்தின் நெருப்பைத் தூண்டும் ஒரு நிகழ்வு நிகழ்கிறது, அது நடக்கும்போது, கோபத்தை ஏற்படுத்தியவரின் தவறுகளைக் குறிப்பிடுவதன் மூலம் மட்டுமே அது அணைக்கப்படுகிறது, [இந்த குறிப்பு] கோபமடைந்தவர் அல்லது வேறு யாரோ செய்தாலும் சரி. சில நேரங்களில் ஒருவர் கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்த முடிகிறது, ஆனால் வெறுப்பு இதயத்தில் உள்ளது, இது கோபத்தை விட மோசமானது, ஏனென்றால் வெறுப்பும் பகைமையும் இதயத்தில் இருக்கும், பின்வாங்குவதற்கு நிரந்தர அடித்தளத்தை அமைக்கிறது. பகைமை மற்றும் வெறுப்பு இரண்டும் பின்னூட்டத்திற்கான காரணங்கள் என்று இதிலிருந்து அறியப்படுகிறது.

இரண்டாவது காரணம் - மற்றவர்களுடன் உடன்படுதல்: வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நண்பர்கள் மற்றும் தோழர்களின் [கூற்றுகளை] ஒப்புக்கொள்வது மற்றும் சரிபார்ப்பது மற்றும் அவர்கள் அதைச் செய்வதைப் பார்க்கும் போது அதில் ஈடுபடுவது மற்றும் அவர்களுக்கு உதவுவதற்கும் உடன்படுவதற்கும் [தேவையை உணர்கிறேன்]. எனவே, ஒரு கூட்டத்தில் உள்ளவர்கள் ஒருவரின் கௌரவத்துடனும் கேலிக்காகவும் விளையாடும்போது, ஒருவர் அதில்

பங்கேற்க மறுத்தால், அவர்களுடன் உடன்படவில்லை, தலைப்பை மாற்றினால் அல்லது விலகிச் சென்றால், அவர்கள் வருத்தப்படுவார்கள் மற்றும் அத்தகைய ஒருவரை வெறுக்கத் தொடங்குவார்கள் என்று ஒருவர் நினைக்கிறார். இந்த எண்ணத்துடன், ஒருவர் அவர்களுடன் உடன்படுகிறார் மற்றும் சமூக நடவடிக்கைகள் மற்றும் ஒருமைப்பாட்டின் ஒரு முக்கிய அடிப்படையாக கருதுகிறார். சில நேரங்களில் ஒருவரின் தோழர்கள் கோபத்தில் ஒருவரை முதுகெலும்பு செய்கிறார்கள். ஒருவர் அவர்களைப் போலவே கோபமாக நடிக்கிறார், மேலும் ஒருவர் பின்வாங்குவதில் ஈடுபடுகிறார், மேலும் இந்த செயலின் மூலம் ஒருவர் ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் ஒருவரின் நண்பர்களுடன் இருப்பதைக் காட்டுகிறார், அது பேரின்பம், துக்கம், பதட்டம் அல்லது எளிமை.

மூன்றாவது காரணம் - எச்சரிக்கை மற்றும் முன்கூட்டியே: சில நேரங்களில் ஒருவர் ஒருவர் யாரோ ஒருவரால் கண்காணிக்கப்படுகிறார் என்று ஊகிக்கிறார், அத்தகைய நபர் ஒரு முக்கியமான [அல்லது சக்திவாய்ந்த] நபரின் முன் ஒருவருக்கு எதிராக முதுகெலும்பு செய்வார் அல்லது சில விஷயங்களில் ஒருவருக்கு எதிராக சாட்சியம் கொடுப்பார். இந்த சந்தேகங்கள் மற்றும் அச்சங்கள் காரணமாக, அத்தகைய நபர் என்ன சொல்ல வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறார் என்பதைத் தணிக்கவும், [செயலூக்கமாக] [அத்தகைய நபரை] இழிவுபடுத்தவும் ஒருவர் முன்கூட்டியே முதுகெலும்பு மற்றும் குறிவைக்கத் தொடங்குகிறார். ஒருவர் முதலில் மற்றொரு நபரைப் பற்றி சரியான விஷயங்களைச் சொல்லலாம், இதனால் அத்தகைய நபரைப் பற்றிய சரியான தகவல்களை வழங்குவதில் ஒருவர் நற்பெயரை வளர்த்துக் கொள்ள முடியும், எனவே பின்னர் ஒருவர் அந்த நபருக்கு எதிராக பொய் மற்றும் வதந்திகளை பரப்பலாம் [பொய்களைப் பரப்புவதாக சந்தேகிக்கப்படாமல்] மற்றும் "என் இயல்பிலும் இந்த நபரைப் பற்றி நான் முன்பு சொன்னதிலும் பொய் சொல்ல முடியாது, உண்மையாக மாறியது, இப்போது நான் சொல்வதும் உண்மைதான்". இத்தகைய முன்கூட்டிய திட்டமிடல் மற்றும் முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளால், ஒருவர் பாதுகாப்பாக இருப்பார் என்று ஒருவர் நினைக்கிறார், ஏனென்றால் அஞ்சப்படும் நபர் ஒருவருக்கு எதிராக பேசத் துணிவதில்லை, ஒருவர் அவ்வாறு செய்தால், அவருக்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படாது, நம்பப்பட மாட்டார்.

நான்காவது காரணம் - தவறுகளிலிருந்து விலக்குகள்: சில நேரங்களில், பின்வாங்குதல் என்பது ஒருவரின் பாவங்களிலிருந்து

விலக்கு அளிப்பதைக் காட்டும் நோக்கம் கொண்டது. இந்த விஷயத்தில், தவறான காரியங்களைச் செய்வதில் ஒருவர் தனியாக இல்லை என்று ஒருவர் வலியுறுத்துகிறார். ஒருவரின் விலக்கு நோக்கமாக இருந்தால், ஒருவர் வேறொருவரைக் குறிப்பிடாமல் [தவறான காரியங்களைச் செய்வதற்காக] தனது சொந்த காரணங்களைக் குறிப்பிட வேண்டும். ஒருவரின் வாதம் இன்னொருவரைச் சேர்ப்பதன் மூலம் வலுவடைவதால், ஒருவர் இன்னொருவரை [பின்வாங்குவதன் மூலம்] சேர்க்கிறார்.

ஐந்தாவது காரணம் - கர்வம் மற்றும் தற்பெருமையின் வெளிப்பாடு: மற்றவர்களிடம் தவறுகளைக் கண்டுபிடிப்பதன் மூலம் ஒருவரின் மேன்மையைக் காண்பிப்பதன் மூலம் இது செய்யப்படுகிறது. உதாரணத்துக்கு, இன்னொருவர் அறியாமையுள்ளவர், தவறான புரிதல் கொண்டவர், பலவீனமான மற்றும் பயனற்ற பேச்சு கொண்டவர் என்று அறிக்கைகளை வெளியிடுதல். இத்தகைய விமர்சனத்தின் நோக்கம், ஒருவருக்கு மற்றொருவரை விட அதிக அறிவு உள்ளது, ஒருவருக்கு புரிந்துகொள்ளும் சக்தி உள்ளது, ஒருவரின் பேச்சு நல்லது என்பதை நிரூபிப்பது. இந்த விமர்சனம் மக்கள் தன்னைப் போன்ற வேறொருவரை மதிப்பதைத் தடுப்பதற்கும், மற்றவர்கள் சமூகத்தில் ஒரு முக்கிய இடத்தைப் பெறுவதைத் தடுப்பதற்கும் ஆகும்.

ஆறாவது காரணம் - பொறாமை: சில நேரங்களில் பொறாமை ஒருவரை பின்வாங்கத் தூண்டுகிறது, மக்கள் பொறாமைப்படுபவர்களைப் பாராட்டுகிறார்கள், நேசிக்கிறார்கள், மதிக்கிறார்கள். ஒருவர் அதை பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது, இந்த ஆசீர்வாதங்கள் பொறாமைப்படுபவர்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட வேண்டும் என்றும், பொறாமைப்படுபவர்களை வெறுக்கவும் அவமதிக்கவும் தொடங்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். இந்த நோக்கத்தை அடைய, ஒருவர் பொறாமைப்படுபவர்களின் தவறுகளை சுட்டிக்காட்டத் தொடங்குகிறார். பொறாமை என்பது பகைமை மற்றும் வெறுப்பைத் தவிர வேறு ஒரு நிலை, இது மற்றொரு நபர் ஒருவருக்கு எதிராக சில அதிகப்படியான செயல்களைச் செய்யும்போது வெளிவருகிறது, மேலும் அவர்கள் பழிவாங்குவதைக் குறிக்கிறார்கள். பொறாமைக்கு அந்த உறுப்பு [பழிவாங்கல்] இல்லை. சில நேரங்களில் ஒருவர் தனது சொந்த நண்பர் மற்றும் நெருங்கிய தோழர் மீது கூட பொறாமைப்படத் தொடங்குகிறார்.

ஏழாவது காரணம் - கேலி: வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒருவரின் தவறுகள் ஒரு [சமூக] கூட்டத்தில் ஆர்வத்தை உருவாக்குவதற்கும், ஒரு நல்ல நேரத்தை அனுபவிக்க

பங்கேற்பாளர்களிடமிருந்து சிரிப்பைப் பெறுவதற்கும் வெளியே கொண்டு வரப்படுகின்றன.

எட்டாவது காரணம் - இழிவு: சில நேரங்களில் பின்வாங்குதல் என்பது மற்றொரு நபரை இழிவுபடுத்துதல் மற்றும் அவமானப்படுத்தும் செயலாக செய்யப்படுகிறது. இது திமிர்பிடித்த மக்களின் அடையாளம். மற்ற நபர் இருப்பதற்கும் இல்லையா என்பதற்கும் எந்த கட்டுப்பாடும் இல்லை. சிலர் தங்களுக்கு முன்னால் அமர்ந்திருக்கும் நபரை விமர்சிக்கிறார்கள், கேலி செய்கிறார்கள், அவர்கள் எவ்வளவு அவமானத்தை ஏற்படுத்துகிறார்கள், அவர்கள் மற்றவர்களின் இடத்தில் இருந்திருந்தால் அவர்களுக்கு என்ன நடந்திருக்கும் என்று சிந்திக்கிறார்கள்.

முக்கிய நபர்களுடன் தொடர்புடைய பின்னடைவுக்கான காரணங்கள்: இந்த மூன்றும் மிகவும் நுட்பமானவை மற்றும் சிக்கலானவை. அவை தூய தீமைகள், ஆனால் சாத்தான் இவையனைத்தும் நல்லவை அல்லது அவற்றில் சில நன்மை இருக்கிறது என்று அவர்களுக்குள் பேராசையை ஏற்படுத்துகிறான், ஆனால் சாத்தான் அவற்றில் தீமையை கலக்குகிறான்.

முதல் காரணம் - ஆச்சரியம்: சில சமயங்களில் ஒரு மதவாதி ஒரு தவறு செய்கிறார், அதனால் ஆச்சரியத்தின் வெளிப்பாட்டாக ஒருவர் பின்வருமாறு சொல்கிறார்: "அந்த நபரின் இப்படி ஒரு செயலைக் கண்டு நாங்கள் ஆச்சரியப்படுகிறோம். அவர் அல்லது அவள் அதைச் செய்திருக்கக்கூடாது ". ஒரு மதவாதியின் தவறு ஆச்சரியத்தை ஏற்படுத்துகிறது என்பது உண்மைதான், ஆனால் அந்த அறிக்கையை வெளியிடுபவர் ஆச்சரியத்தை வெளிப்படுத்துவதில் எந்த பெயரையும் குறிப்பிடக்கூடாது. சாத்தான் இந்த மத உணர்ச்சியை பின்வாங்குவதாக மாற்றினான், பெயர்களைக் குறிப்பிடும்படி ஒருவரைத் தூண்டிவிட்டு, ஒருவனை பாவத்தில் ஆழ்த்தினான். அதேபோல், இதைச் சொல்வதும் பின்வாங்குவதிலும் அடங்கியுள்ளது: "இப்படிப்பட்ட ஒரு அசிங்கமான நபரை [எதிர்பாலினத்தைச் சேர்ந்தவர்] ஒருவர் நேசிப்பது அல்லது படித்த நபராக இருப்பது இன்னொருவருக்கு ஆச்சரியமாக இருக்கிறது".

இரண்டாவது காரணம் - பச்சாத்தாபம் மற்றும் அனுதாபத்தின் உணர்வுகள்: வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒருவரின் நிலையைக் கண்டு ஒருவர் வருத்தப்படுகிறார், அந்த நபர் மோசமான ஒன்றில் ஈடுபடுவதைப் பார்க்கும்போது கூறுகிறார்: "அத்தகைய நபரின் தற்போதைய நிலை என்னை கலக்கமடையச் செய்துள்ளது. அந்த

நபரின் நிலைமையை நினைத்து வருந்துகிறேன்" என்றார். வருத்தம் என்ற கூற்று சரியானது மற்றும் பாராட்டத்தக்கது, ஆனால் பெயரைக் குறிப்பிடுவது அதை மோசமாக்கியது மற்றும் ஒரு நல்ல உணர்வு பின்வாங்குவதற்கு ஒரு காரணமாக மாறியது. ஒரு முஸ்லிமின் தவறுகளுக்காக வருத்தப்படுவதும், ஒருவருக்கு பச்சாதாபமும் அனுதாபமும் இருப்பதும் ஒரு நல்ல விஷயம், ஆனால் சாத்தான் ஒருவரை பெயர்களைக் குறிப்பிட தூண்டுகிறான், எனவே தீமையை நல்ல ஒன்றில் கலக்குகிறான்.

மூன்றாவது காரணம் - கடவுளின் பொருட்டு கோபம்: ஒருவர் ஒரு அநாகரீகமான செயலில் ஈடுபட்டிருப்பதைப் பார்ப்பது அல்லது ஒருவரைப் பற்றி மோசமான ஒன்றைக் கேட்பது, விசுவாசத்தின் உந்துதலால் கோபத்தை ஏற்படுத்தும். கோபம் ஏற்பட்டு பெயர்களைக் குறிப்பிட்டு வெளிப்படுத்தப்பட்டால், இந்தச் செயல் தெய்வீக பிரதிபலனை இழந்தது மட்டுமல்லாமல், அதற்கு நேர்மாறாக பின்வாங்கலுக்கும் காரணமாக மாறும். நன்மையை வற்புறுத்துவதற்கும், தீமைக்கு எதிராக அறிவுரை கூறுவதற்கும் கோபம் நல்லது, ஆனால் அது ஒரு குறிப்பிட்ட நபரிடம் வெளிப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்றால், அது யாருக்கானது என்பதை வேறு யாருக்கும் தெரியாத வகையில் செய்யப்பட வேண்டும் என்று கருத வேண்டும். பெயர்களைக் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியம் இருந்தால், ஒருவர் கோபத்தை வெளிப்படுத்தக்கூடாது. சாதாரண மனிதர்கள் மட்டுமல்ல, அறிஞர்களும் அறியாத நுணுக்கங்கள் இவை, ஆச்சரியம், கருணை மற்றும் கோபம் ஆகியவை கடவுளுக்காக என்றால், பெயர்களைக் குறிப்பிடுவதில் எந்தத் தீங்கும் இல்லை, இது ஒரு தவறான யூகமாகும்.

முதுகெலும்பு குணப்படுத்துதல்: அனைத்து தீங்கு விளைவிக்கும் உள் மனப்பான்மைகள், குணங்கள் மற்றும் மோசமான பழக்கவழக்கங்கள் அனைத்தும் அறிவு மற்றும் செயல்களின் கலவையின் மூலம் குணப்படுத்தப்படலாம் [பெற்ற அறிவுக்கு ஏற்ப]. இந்த நோய்களைக் குணப்படுத்த அறிவு மட்டுமே போதாது, செயல்கள் மட்டுமே போதாது. ஒவ்வொரு நோய்க்கும் மருந்து அந்த நோய்க்கான காரணத்திற்கு நேர்மாறாக உள்ளது. முதலாவதாக, பின்வாங்குவதற்கான காரணங்களை நாம் கண்டுபிடிக்க வேண்டும், அதைப் பற்றி முந்தைய பக்கங்களில் நிறைய எழுதப்பட்டுள்ளது. நாக்கை பின்வாங்குவதைத் தடுக்க இரண்டு முறைகள் உள்ளன: ஒன்று சுருக்கமானது மற்றொன்று விரிவான முறை.

பின்வாங்குவதை குணப்படுத்துவதற்கான சுருக்கமான முறை:
ஒருவர் பின்வாங்குவதன் மூலம் கடவுளின் கோபத்தை அடைகிறார் என்றும், அதன் விளைவாக நற்செயல்கள் மறுமை நாளில் வீணாகிவிடும் என்றும் உறுதியான நம்பிக்கை உள்ளது, ஏனெனில் பின்வாங்குவது [முதுகெலும்பு செய்பவருடைய] நற்செயல்களை அவதூறு செய்யப்பட்டவருக்கு மாற்றுகிறது. ஒருவருக்கு போதுமான நற்செயல்கள் இல்லையென்றால், பாதிக்கப்பட்டவரின் பாவங்கள் பின்வாங்குபவரின் கணக்கிற்கு மாற்றப்படும். மேலும், ஒருவர் ஒரு நரமாமிசம் உண்பவரைப் போல ஆகிறார், ஒருவரின் சகோதரருக்கு எதிராக (உறவில், நம்பிக்கை அல்லது மனிதநேயத்தில், அதாவது, எந்தவொரு தனிநபரிலும்) முதுகெலும்பு செய்வதன் மூலம் தனது சொந்த இறந்த சகோதரரின் இறைச்சியை சாப்பிடுகிறார். இந்த அவமானம் எவ்வளவு பெரியது? ஒருவரின் செயல்கள் பற்றிய கணக்கில் நன்மை மற்றும் தீய செயல்கள் இரண்டும் இருந்தால், தீய செயல்களின் அளவு கனமாக இருந்தால், அந்த நபர் நரகத்திற்குச் செல்வார். ஒரு நபரின் இரண்டு அளவுகோல்களும் [எடையில்] சமமாக இருப்பதாக வைத்துக்கொள்வோம். நிகழ்வுகளின் ஒரு சோகமான திருப்பத்தில், இந்த நபரின் ஒரு பாவம் பின்வாங்குதல் காரணமாக கெட்ட செயல்களின் அளவுகோலை சாய்த்து, ஒருவரை நரகத்திற்கு தகுதியானவராக ஆக்கியது.

ஒருவர் [தீர்க்கதரிசி] மரபுகள் மற்றும் பின்வாங்குதல் பற்றி கொடுக்கப்பட்ட எச்சரிக்கைகளைப் பார்க்கும்போது, பயத்தால், நாக்கு பின்வாங்க ஒப்புக் கொள்ளாது. பின்வாங்குவதற்கு முன்பு ஒருவர் தன்னைப் பார்த்துக் கொள்வதற்கும் இந்த உத்தி பயனுள்ளதாக இருக்கும். ஒருவேளை ஒருவர் தனக்குள்ளேயே ஒரு தவறைக் கண்டுபிடித்து, பின்னர் அதைத் தணிப்பது பற்றி கவலைப்படலாம், மாறொருவரின் தவறுகளை எடுத்து அதன் விளைவாக பாவங்களை சம்பாதிக்குவதற்குப் பதிலாக. ஒருவன் தனக்குள் ஒரு குறையைக் கண்டால், அவன் தனது தாழ்ந்த சுயத்தை (*நஃப்ஸ்) கண்டித்து* அதைக் கண்டிக்க வேண்டும். ஏன் மற்றவர்களை குற்றம் சாட்ட வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது [ஒருவருக்குள்ளேயே தவறுகள் இருந்தால், அரிதாகவே யாரும் அதிலிருந்து விடுபடவில்லை]? தனக்குள் இருக்கும் குறைகளை நீக்க முடியாதது போல மற்றவர்களால் அவ்வாறு செய்ய முடியாமல் போகலாம் என்று ஒருவர் நினைக்க வேண்டும். தவறு ஒருவரின் சொந்த விருப்பத்தால் [அதை நீடிக்க அனுமதிப்பதன் அடிப்படையில்] மற்றும் அது பிறப்பால் இருந்தால் [எனவே ஒருவரின் சொந்த தேர்வு இல்லை] பின்னர் அதைக் கண்டிப்பது படைப்பாளரைக்

கண்டிப்பதாகும். ஒரு மனிதன் ஒரு முனிவரை "ஓ அசிங்கமான மனிதன்!" என்று அழைத்ததைப் போலவே, அவர் பதிலளித்தார்: "ஓ சகோதரனே! அழகு அல்லது அசிங்கம் என் கட்டுப்பாட்டில் இருந்திருந்தால், நான் என் முகத்தை நன்றாக செய்திருப்பேன்". ஒருவன் தன் ஆத்மாவில் எந்தக் குறையையும் காணவில்லையென்றால், பாவங்களைத் தவிர்க்கும் திறமையை அவன் கொடுத்ததற்காகவும், தவறுகளில் பெரும் தவறான பின்வாங்கலில் ஈடுபடாமல் இருப்பதற்காகவும் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும், சடலத்தின் மாமிசத்தை உண்பதை விட மோசமான செயல் எது? இந்த விஷயத்தை ஆழமாக ஆராய்ந்தால், குறைகள் இல்லாதவர் யாரும் இல்லை. தேவனுடைய இருப்பு மட்டுமே எந்தக் குற்றங்களும் களங்கங்களும் இல்லாதவன். தன்னை எல்லாக் குறைகளும் இல்லாதவன் என்று நினைப்பது, தூய அறியாமை மற்றும் முட்டாள்தனமான எண்ணம், அதுவே ஒரு பெரிய தவறு. பின்வாங்குவதிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக்கொள்வதைப் பொறுத்தவரை, பயனுள்ளதாக இருக்கும் ஒரு விஷயம் என்னவென்றால், ஒருவர் தன்னை மற்றவர்களைப் போலவே (கருதுகிறார்) வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒருவர் சிந்திக்க வேண்டும்: "எனக்கு எதிராக பின்வாங்கி நான் வருத்தப்படுவதைப் போலவே, மற்றவர்களும் அவர்களுக்கு எதிராக நான் பின்வாங்கியதால் வருத்தப்படுவார்கள். எனக்கு எதிராக பின்வாங்குவதில் நான் மகிழ்ச்சியடையாதது போலவே, மற்றவர்கள் அவர்களுக்கு எதிராக பின்வாங்குவதில் மகிழ்ச்சியடைவார்களா?

குணப்படுத்துவதற்கான விரிவான முறை: பின்வாங்குவதைத் தூண்டும் காரணங்களைப் பார்ப்பதே குணப்படுத்துவதற்கான விரிவான முறையாகும். ஒவ்வொரு நோயையும் அதன் மூல காரணத்தை ஒழிப்பதன் மூலம் குணப்படுத்த முடியும். பின்வாங்குவதற்கான காரணங்கள் மற்றும் தூண்டும் காரணிகள் முன்பு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. எனவே, பின்வாங்குவதற்கான காரணம் [ஒருவரிடம்] கோபம் என்றால், அதை [தன்னைத்தானே நம்ப வைப்பதன் மூலம்] குணப்படுத்தப்பட வேண்டும்: "நான் கோபமடைந்து அதைக் கட்டுப்படுத்தாவிட்டால், நான் பின்வாங்குவதைத் தடை செய்துள்ளதால் தேவன் என் மீது கோபப்படுவார், நான் அவருக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருந்தேன், அவருடைய கட்டளையை முக்கியமற்றதாகக் கருதினேன்". பின்வாங்குவதற்கான இரண்டாவது காரணம் இணக்கம் (அல்லது ஒருவரின் தோழர்களுடன் இணக்கமாக இருப்பது), அதாவது, ஒருவரின்

நண்பர்களுடன் ஒரு நல்ல விளையாட்டாக இருக்க பின்வாங்குவது [அவர்கள் பின்வாங்கும் போது]. ஒருவன் படைப்புகளின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றால், அது மேன்மையான, [எல்லாவற்றையும் படைத்தவனும், உரிமையாளருமான] கோபத்தை ஏற்படுத்தும் போது, அது என்ன நன்மை என்று ஒருவர் சிந்திக்க வேண்டும்? தேவனைத் தவிர வேறு யாருடைய திருப்தியை நாடும்போது கர்த்தரை அதிருப்திப்படுத்தும் அளவுக்கு முட்டாள்கள் யார்?

பின்வாங்குவதற்கான மூன்றாவது காரணம், ஒருவரின் சொந்த சுயத்திற்கு தூய்மையைக் காரணம் காட்டுவது, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பாவங்களையும் தவறுகளையும் மற்றவர்களுக்கு கற்பிப்பது, அவற்றிலிருந்து ஒருவரின் சொந்த விடுதலையை வெளிப்படுத்துவது மற்றும் ஒருவரின் சொந்த சுயத்தின் தூய்மையை கணக்கிடுவது. கடவுளின் அதிருப்திக்கு முன்னால் மக்களின் அதிருப்திக்கு எந்த அர்த்தமும் இல்லை என்று ஒருவர் நினைக்க வேண்டும். பின்னர் கடவுளின் அதிருப்தி பின்வாங்குவதால் நிச்சயம், ஆனால் மக்களின் அங்கீகாரம், யாருக்கு முன்னால் ஒருவரின் சொந்த சுயத்தை விடுவிக்க விரும்புகிறார்களோ, அதன் மூலம் உத்தரவாதம் அளிக்கப்படவில்லை. இவ்வுலகின் கண்ணியத்தை ஒருவர் பெறலாம் அல்லது பெறாமல் போகலாம் என்பதை மட்டுமே கருத முடியும் (விரும்பத்தக்கது), இருப்பினும், மறுமையின் அவமானமும் இழப்பும் ஒருவர் பின்வாங்குவதன் விளைவாக பெறுவது உறுதி. கடவுளின் சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படிந்து அவருடைய கட்டளைகளைப் பின்பற்றுபவர்களுக்கு மட்டுமே அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுவது அனுமதிக்கப்படுகிறது. இவ்வுலக வாழ்க்கையில் எத்தகைய உயர்ந்த நிலையில் இருந்தாலும், இறைய கட்டளைகளை மீறுபவர்கள் அனுமதிக்கப்படமாட்டார்கள். பின்வாங்குவதற்கான காரணம் மற்றவர்களை விட ஒருவரின் மேன்மையை வெளிப்படுத்துவதாக இருந்தால், கடவுளுக்கு முன் எனக்கு இருந்த எந்த அந்தஸ்து இந்த பின்வாங்கலால் மறைந்துவிட்டது என்று சிந்திப்பதன் மூலம் அதை குணப்படுத்த வேண்டும். ஒருவன் இன்னும் உலக வெகுமதியும் கௌரவமும் பெற்றால், அதன் மதிப்பு என்ன? மேலும், ஒருவர் சொல்வதை மக்கள் நம்பலாம் அல்லது நம்பாமல் இருக்கலாம் என்பதால் [மற்றவர்களை பின்வாங்கும் அடிப்படையில்] ஒருவர் அதைப் பெறுவார் என்பது உறுதியாக இல்லை. அவர்கள் நம்பவில்லை என்றால், மீதமுள்ள எந்த கண்ணியமும் சாக்கடையில் இறங்கிவிடும், அவர்கள் ஒருவரை பொய்யர் என்று நினைக்கத் தொடங்குவார்கள்.

பொறாமையின் காரணமாக பின்வாங்குவது தெய்வீக தண்டனையை இரட்டிப்பாக்குகிறது - முதலாவது வீழ்ச்சியடையக்கூடிய உலக ஆசீர்வாதங்களின் மீது பொறாமைப்படுவதால், இரண்டாவதாக, ஒருவர் பொறாமை கொண்ட நபரை துக்கிக் கொண்டதால் மறுமையின் பழிவாங்கலைச் சேர்த்தார். இது இந்த உலகத்தையும் விசுவாசத்தையும் இழப்பதை ஏற்படுத்துகிறது. பின்வாங்குவதால் ஏற்படும் மற்றொரு தீங்கு என்னவென்றால், ஒருவரின் நல்ல செயல்கள் முதுகெலும்பு கடித்த நபருக்கு மாற்றப்படுகின்றன மற்றும் ஒருவரின் கெட்ட செயல்கள் முதுகெலும்பு செய்பவருக்கு மாற்றப்படுகின்றன. பின்வாங்குவதற்கான தூண்டுதல் கேலிக்கூத்தானது என்றால், ஒருவர் மற்றொருவரை அவமானப்படுத்துவதன் மூலம் கடவுளுக்கு முன்பாக அவமானத்தை குவிக்கிறார் என்பதை ஒருவர் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒருவர் தனது இறுதி முடிவைப் பார்த்தால், நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் நரகத்தை நோக்கி அடியெடுத்து வைக்கும் போது ஒருவர் எவ்வளவு அவமானத்தையும் அவமானத்தையும் அனுபவிக்க நேரிடும் என்று பார்த்தால், கேலி செய்யப்பட்டவர்களின் பாவங்களின் சுமையை தனது சொந்த தோள்களில் தூக்கிச் செல்கிறார். இப்படி சிந்தித்தால், இறைவனைப் பற்றிய பயம் இதயத்தில் பிறக்கும், இன்னொருவரை கேலி செய்ய கூட தைரியம் வராது. ஒருவர் மற்றொருவரை கேலி செய்வதில் தனது சொந்த முட்டாள்தனத்தின் காரணமாக மற்றொருவரை விட கேலிக்கு அதிக தகுதியானவர், இதன் விளைவாக, நியாயத்தீர்ப்பு நாளின் அவமானத்திற்கு தன்னை ஒப்படைக்கிறார்.

பாவங்களின் காரணமாக ஒருவருக்கு இரக்கம் காட்டுவது ஒரு பாராட்டத்தக்க உணர்வு, இருப்பினும், சாத்தான் இந்த நீதியான செயலைப் பார்த்து பொறாமைப்படுகிறான், ஒருவரின் நீதியான செயல்களை ஒருவர் இரக்கம் காட்டிய நபருக்கு மாற்றக்கூடிய ஒரு வார்த்தையை உச்சரிப்பதன் மூலம் ஒருவரை தவறாக வழிநடத்த விரும்புகிறார். இந்த வழியில், இன்னொருவரின் இழப்பு [பாவங்கள் மற்றும் தவறுகளில் ஈடுபட்டுள்ள] ஈடுசெய்யப்படும், மேலும் ஒருவர் தானே இரக்கத்திற்கு தகுதியானவராக மாறுவதற்கு ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பில் ஈடுபடுவார். கடவுளின் நிமித்தம் அதிருப்தி பின்வாங்குவதைக் கொண்டிருக்கக்கூடாது. கடவுளின் பொருட்டு ஒருவன் இன்னொருவரிடம் அதிருப்தி இருக்கும்போது, பின்வாங்குவதில் ஈடுபடுவதன் மூலம் ஒருவர் பெற எதிர்பார்க்கப்படும் தெய்வீக பலனை ஒருவர் இழக்க வேண்டும் என்று சாத்தான் விரும்புகிறான். ஆச்சரியத்தின் நிலையும் இதுதான். ஒருவர் இன்னொருவரின் நிலையைக் கண்டு ஆச்சரியத்தை வெளிப்படுத்தினால், அவர்

பின்வாங்குவதில் ஈடுபடுகிறார். இரண்டாவதாக, ஒருவரின் ஆச்சரியத்திற்கு யாரும் தகுதியற்றவர்கள், மாறாக ஒருவரின் நம்பிக்கை அல்லது உலக விஷயங்களில் ஆச்சரியத்தை வெளிப்படுத்துவதன் மூலம் ஒருவரின் மதத்தை இழந்ததற்காக ஒருவர் தனது சொந்த சுயத்தை (நஃப்ஸ்) ஆச்சரியப்பட வேண்டும், இதனால் உலக பழிவாங்கலுக்கு தகுதியானவர். ஆச்சரியத்தின் சாக்குப்போக்கைப் பயன்படுத்தி மற்றொருவரின் மறைக்கப்பட்ட தவறுகளிலிருந்து முக்காடுகளை அகற்றி, அவற்றை பகிரங்கமாக அம்பலப்படுத்துவதே இதற்குக் காரணம். அதேபோல், ஒருவருடைய சொந்த தவறுகள் வெளிப்படும், இதன் விளைவாக அவமானம் ஏற்படும். இந்த நோய்கள் அனைத்திற்கும் தீர்வு அறிவு மற்றும் ஞானம் [தெய்வீகத்தின்]. எவர் விசுவாசம் வலுவாக இருக்கிறார்களோ மற்றும் தெய்வீகத்தைப் பற்றிய உண்மையான புரிதலைக் கொண்டவருக்கு நாக்கு பின்வாங்குவதிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுகிறது.

இதயத்திலிருந்து பின்வாங்குவதைத் தடை செய்தல்: ஏமாற்றம் அல்லது மற்றவர்களைப் பற்றிய தாழ்ந்த கருத்தைக் கொண்டிருப்பது (சு *அல்-ஜுன்)* கெட்ட, தீய மற்றும் முரட்டுத்தனமான பேச்சு போல [தெய்வீக சட்டத்தில்] தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மற்றவர்களின் தவறுகளை விவரிக்க உங்களுக்கு அனுமதி இல்லை என்பதைப் போலவே, உங்கள் இதயத்தில் இன்னொருவரைப் பற்றி தவறான எண்ணங்கள் இருப்பதும், மற்றொருவரிடம் ஏமாற்றமடைவதும் அனுமதிக்கப்படாது. ஏமாற்றம் என்பது வேண்டுமென்றே மற்றொரு நபரை மோசமானவர் என்று நினைப்பதாகும். இருப்பினும், அது தற்செயலாக நடந்தால், அது [தெய்வீகமாக] மன்னிக்கப்படுகிறது, மாறாக சந்தேகமும் மன்னிக்கப்படுகிறது. தடை செய்யப்பட்டிருப்பது மற்றவர்களைப் பற்றி மோசமான மற்றும் தாழ்ந்த கருத்தைக் கொண்டிருப்பதாகும், மேலும் இது இதயத்தின் விருப்பம் மற்றும் நோக்கம் தொடர்பானது [மற்றவர்களைப் பற்றி மோசமான எண்ணங்களைக் கொண்டவை]. இந்த ஏமாற்றம் குர்ஆனில் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது:

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱجْتَنِبُوا۟ كَثِيرًا مِّنَ ٱلظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ ٱلظَّنِّ إِثْمٌ

"இறை நம்பிக்கை கொண்டவர்களே! சில யூகங்கள் பாவங்கள் என்பதால் பெரும்பாலான யூகங்களைத் தவிர்க்கவும் [ஏனெனில் அவை உங்களை ஏமாற்றம், எதிர்மறை, வெறுப்பு மற்றும் அவை போன்றவைக்கு இட்டுச்

செல்கின்றன, இது உங்களை பொருள் மற்றும் ஆன்மீக ரீதியாக அழிவுகரமான பாதைக்கு அழைத்துச் செல்கிறது]." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 49, வசனம் 12)

ஏமாற்றம் அல்லது மற்றவர்களைப் பற்றி கீழ்த்தரமான கருத்தைக் கொண்டிருப்பது (சு *அல்-ஜுன்)* தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது, ஏனெனில் மறைவானவற்றிலிருந்து இரகசியங்களை அறிந்தவர் (அதாவது இறைவன்) மட்டுமே இதயங்களின் இரகசியங்களை நன்கு அறிந்தவர். எனவேதான், எந்த ஒரு அடியாரும் [கடவுளின் மனிதன்] ஒருவரின் இதயத்தில் இன்னொருவரைப் பற்றி தவறான (எதிர்மறையான) எண்ணங்களை வைத்துக்கொள்வது அனுமதிக்கப்படாது. இருப்பினும், தவறான விஷயங்கள் வெளிப்படையாகத் தெரிந்தால், மறுப்பு அல்லது அர்த்தத்திற்கு இடமில்லாத வகையில் [அது தோன்றுவது போல் இருக்காது] பின்னர் ஒரு தவறான எண்ணம் வந்து ஒருவரின் சொந்த நேரடி அறிவு மற்றும் அவதானிப்பு காரணமாக இதயத்தில் குடியேறலாம். இருப்பினும், ஒருவர் கவனிக்காத அல்லது நம்பகமான ஆதாரங்களிலிருந்து கேள்விப்படாத ஒரு தீமையைப் பற்றிய எண்ணம் சாத்தானிடமிருந்து வருகிறது. இத்தகைய குற்றச்சாட்டுகளை இதயத்தில் வைப்பவன் சாத்தான்தான், அது சத்தமாக மறுக்கப்பட வேண்டும், ஏனென்றால் ஒரு பாவி (அல்லது தீமையை நோக்கி சாய்ந்த ஒருவர்) வெளிப்படுத்தும் செய்தி நம்பத்தகுந்ததல்ல மற்றும் சாத்தான் பாவிகளில் [மற்றும் தவறிழைப்பவர்களில்] தலைவன். கடவுள் கூறுகிறார்:

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن جَآءَكُمْ فَاسِقٌۢ بِنَبَإٖ فَتَبَيَّنُوٓاْ أَن تُصِيبُواْ قَوْمَۢا بِجَهَٰلَةٖ

"இறை நம்பிக்கை கொண்டவர்களே! ஒரு பாவி (அல்லது ஒரு பழக்கமான தவறு செய்பவர் அல்லது தீமையில் சாய்ந்த ஒருவர்) உங்களிடம் செய்திகளைக் கொண்டு வந்தால், ஒரு தேசத்திற்கு (அல்லது மக்கள் குழுவிற்கு) தவறாக தீங்கு விளைவிப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காக அதை முழுமையாகவும் முழுமையாகவும் ஆராய்ந்து பாருங்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 49, வசனம் 6)

சாத்தானால் கொண்டு வரப்பட்ட செய்திகளை (மற்றவர்களைப் பற்றிய தவறான எண்ணங்கள் தொடர்பான இதயத்தில் உள்ள மறைமுகங்கள்) உறுதிப்படுத்துவது அனுமதிக்கப்படவில்லை என்பதை இது காட்டுகிறது. ஏமாற்றம் அல்லது மற்றவர்களைப் பற்றிய கெட்ட எண்ணத்தை வளர்ப்பது, இதயத்தில் நுழைந்தால், அதை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கான ஒரு வழியைப் பற்றி ஒருவர் சிந்திக்க வேண்டும்,

மற்றவர்களின் உள் நிலை அதிலிருந்து மறைக்கப்பட்டுள்ளது என்பதையும், ஏமாற்றத்தை ஏற்படுத்தும் நிகழ்வுகள், நன்மை, தீமை இரண்டிற்கும் சாத்தியக்கூறுகளைக் கொண்டிருக்கலாம் என்பதையும், நன்மையின் சாத்தியக்கூறுகளை விட்டு வெளியேறும் போது தீமையை விரும்புவது அவசியமில்லை என்பதையும் சுயம் (நஃப்ஸ்) புரிந்து கொள்ள வேண்டும். ஏமாற்றம் அதன் அறிகுறிகளிலிருந்து அங்கீகரிக்கப்படுகிறது, மேலும் ஒருவர் ஒருவரை நேசித்தார், ஆனால் இப்போது வெறுக்கத் தொடங்குகிறார் என்பது அடையாளம், முன்பு ஒருவர் அந்த நபரிடம் விருந்தோம்பல் மற்றும் மரியாதையுடன் இருந்தார், ஆனால் இப்போது [அந்த நபரைக் கையாள்வதில்] மகிழ்ச்சி இல்லை. ஒருவர் மற்றவரிடமிருந்து ஏமாற்றமடைகிறார் என்பதை இந்த இதய மாற்றத்திலிருந்து ஒருவர் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். தீர்வு என்னவென்றால், கெட்ட அனுமானம் எப்போதாவது இதயத்தில் வந்தால், அது தங்கி [இதயத்தில்] குடியேற அனுமதிக்கக்கூடாது அல்லது அதை உடல் உறுப்புகள் மூலம் வெளிப்படுத்தக்கூடாது. இதயத்தில் குடியேறிய ஏமாற்றத்தின் வெளிப்பாடு என்னவென்றால், ஒருவர் வெறுப்பையும் வெறுப்பையும் வெளிப்படுத்தத் தொடங்குகிறார், மேலும் கைகால்கள் மூலம் வெளிப்பாடு இதயத்தில் உள்ள ஏமாற்றத்திற்கு ஏற்ப செயல்படத் தொடங்குகிறது. எவ்வாறாயினும், சாத்தான் மற்றவர்கள் மீது இதயத்தில் ஏமாற்றத்தை ஏற்படுத்த ஒரு சாக்காக ஒரு சிறிய சாக்குப்போக்கைப் பயன்படுத்துகிறான், அதனுடன், தீமையை உணருவதில் ஒருவர் எவ்வளவு புத்திசாலி மற்றும் புத்திசாலித்தனமாக இருக்கிறார் என்பதை நம்ப வைக்கிறார், மேலும் ஒரு விசுவாசி கடவுளின் ஒளியைக் காண்கிறான் என்றாலும், உண்மையில், ஒருவர் தெய்வீக ஒளியால் உணரவில்லை. அதற்கு பதிலாக சாத்தானின் ஏமாற்றத்தின் இருளுடன் ஒருவர் உணர்கிறார். இருப்பினும், நம்பகமான மற்றும் நம்பகமான நபர் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரிவித்தால், உங்கள் அனுமானம் அந்த நபரை உறுதிப்படுத்துவதில் சாய்ந்தால், ஒருவர் [ஏமாற்றத்திற்கான தார்மீகப் பொறுப்பிலிருந்து] விலக்கு அளிக்கப்படுவார், ஏனெனில் அத்தகைய நபரை ஒருவர் நிராகரித்தால், அது தகவலறிந்த மற்றும் உறுதிப்படுத்தப்படத் தகுதியான ஒரு உண்மையானவரின் மீதான ஏமாற்றத்தின் வெளிப்பாடாக இருக்கும், உண்மை காரணமாக நிராகரிக்கப்படுவதில்லை. ஒருவரைப் பற்றி நல்ல அபிப்பிராயம் கொண்டிருப்பதால், ஒருவர் இன்னொருவரிடம் ஏமாற்றமடைவது எந்த வகையிலும் பொருத்தமானதல்ல. இருப்பினும், தகவலறிந்தவருக்கு எந்தப் பகைமையும் இல்லை என்பதையும், செய்தி தெரிவிக்கப்படுகிறவரிடம் பொறாமை கொள்ளாததையும் ஒருவர்

கவனிக்க வேண்டும், இல்லையெனில், தெரிவிக்கப்பட்ட செய்தி ஒரு அவதூறு என்று சந்தேகிக்கப்படலாம், இது சாட்சியத்தை நிராகரிக்க ஒரு [நியாயமான] காரணம். இந்த சூழ்நிலையை ஒருவர் எதிர்கொண்டால், ஒருவர் இடைநிறுத்த வேண்டும், குற்றம் சாட்டப்பட்டவரை ஒரு பொய்யர் அல்லது உண்மையானவர் என்று நினைக்கக்கூடாது, அதற்கு பதிலாக தகவலறிந்தவரால் தெரிவிக்கப்பட்ட நபரின் [உள்] நிலை முன்பு ஒருவரிடமிருந்து மறைக்கப்பட்டு, இப்போது மறைக்கப்பட்டுள்ளது என்று ஒருவர் நினைக்க வேண்டும்.

நீங்கள் ஒரு முஸ்லிமானிடம் ஏமாற்றமடைந்தால், நீங்கள் ஒருவருக்கு விருந்தோம்பலையும், கண்ணியத்தையும் அதிகப்படுத்தி, நன்மைக்காக அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள். இந்த வழியில், உங்கள் இருதயம் [ஏமாற்றம்] தெளிவாகும், சாத்தான் உங்களால் ஏமாற்றமடைந்து, உங்களிடமிருந்து தனது கையை உயர்த்துவான், மேலும் நீங்கள் நன்மைக்காக மன்றாடத் தொடங்குவீர்கள் என்ற பயத்தின் காரணமாக மற்றவர்களைப் பற்றிய மோசமான கருத்தை உங்கள் இருதயத்தில் வைக்க முயற்சிக்க மாட்டீர்கள், அந்த நபருக்கு அதிக மரியாதை காட்டுவீர்கள். நம்பகமான சாட்சியம் அல்லது தனிப்பட்ட அவதானிப்பின் மூலம், ஒரு முஸ்லிமிடம் ஒரு தீமையை நீங்கள் அறிந்தால், ஒருவருக்கு எதிராக சாத்தானின் செல்வாக்கிற்கு வருவதற்குப் பதிலாக, மற்றவர்கள் அதை அறியாத வகையில் நீங்கள் ஒருவருக்கு அறிவுரை வழங்க வேண்டும். நீங்கள் அறிவுரை கூறினால், மற்றொருவரின் தவறுகளை நீங்கள் அறிந்துகொண்டீர்கள் என்பதையும், தேவன் உங்களை ஒரு அறிவுரை செய்பவராகவும் பிரசங்கியாகவும் அனுப்பி, மற்றவர்களுக்கு [சரியான] பாதையைக் காட்டும் திறனை உங்களுக்கு வழங்கியுள்ளார் என்பதில் மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டிய அவசியமில்லை, அல்லது உங்கள் சொந்த மகத்துவத்தைப் பற்றி உங்கள் இருதயத்தில் அல்லது மற்றவரின் தாழ்மையைப் பற்றி நீங்கள் சிந்திக்கக்கூடாது. அதற்கு பதிலாக, உங்கள் இழப்பைப் பற்றி அறிந்த பிறகு நீங்கள் கலக்கமடைவதைப் போலவே, மற்றவரின் நிலையைப் பற்றி நீங்கள் வருத்தப்பட வேண்டும். தவறு மற்ற நபரிடம் இருக்கக்கூடாது என்பதே நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். உங்கள் ஆலோசனை தேவையில்லாமல் மற்றவர் சொந்தமாக சரியான பாதையில் செல்ல முயற்சிக்க வேண்டும் அல்லது வேறு யாராவது மற்றவருக்கு பயனளிக்கும் ஆலோசனையை வழங்குவார்கள். இந்த முறையை நீங்கள் செயல்படுத்தினால், ஒன்றுக்கு பதிலாக, நீங்கள் மூன்று வெகுமதிகளைப் பெறுவீர்கள்: முதலாவது அறிவுரை கூறுவதற்காக, இரண்டாவது மற்றவரின் நிலைக்கு

வருத்தப்படுவதற்காக, மூன்றாவதாக மற்றொருவரின் மார்க்கத்திற்கு நீங்கள் வழங்கிய உதவிக்காக.

பின்வாங்குவதற்கான விதிவிலக்குகள்: [புனித சட்டத்தில்] பின்வாங்குவதைத் தடை செய்வதற்கு ஆறு விதிவிலக்குகள் உள்ளன, அதாவது, இந்த ஆறு சூழ்நிலைகளில் அதைச் செய்வது அனுமதிக்கப்படுகிறது:

1. முதலாவதாக, ஒடுக்குமுறையை நிவர்த்தி செய்வதற்காக [ஒடுக்குமுறையாளரின் ஒடுக்குமுறை குறித்து அதிகாரிகளிடம் புகார் செய்யும் வடிவத்தில்],
2. இரண்டாவதாக, தீமையைத் தணிப்பதற்கும், பாவங்களை நீக்குவதற்கு [உதவி செய்யும் சக்தி உடையவரிடமிருந்து] உதவி பெறுவதற்கும் [அது ஒருவரின் சொந்த பாவங்களாக இருக்கலாம்].
3. மூன்றாவது, [இறையியலாளர்கள் மற்றும் சட்ட அறிஞர்களிடமிருந்து, உண்மையான நிகழ்வுகள் மற்றும் மற்றவர்களைப் பற்றிய புகார்களை அவர்களிடம் விவரிப்பதன் மூலம்],
4. நான்காவதாக, முஸ்லிம்கள் மற்றவர்களின் தீமையிலிருந்து தடுப்பது (மதம் என்ற போர்வையில் தவறான சித்தாந்தங்களை நோக்கி சாய்ந்திருப்பதைக் கண்டால்).
5. ஐந்தாவதாக, மக்களிடையே பரவலாக உள்ள பெயருக்கு [அது புண்படுத்துவதாகத் தோன்றலாம், ஆனால் யாருடைய பெயர் அறியப்பட்டிருக்கிறதோ, அவர் அதைப் பொருட்படுத்துவதில்லை],
6. ஆறாவதாக, மற்றொருவரின் பகிரங்கமான பாவங்களுக்காக (ஒருவன் பகிரங்கமாக செய்து, அதைக் குறித்து பெருமை கொள்கிறான்).

பதினாறாவது தீங்கு - கதை: தீங்கு அல்லது தொந்தரவை ஏற்படுத்தக்கூடிய மற்றவர்களின் வதந்திகள் மற்றும் ரகசிய விஷயங்களை பரப்புவது நாக்கின் தீங்குகளில் ஒன்றாகும். கடவுள் கூறுகிறார்:

وَلَا تُطِعْ كُلَّ حَلَّافٍ مَّهِينٍ ﴿١٠﴾ هَمَّازٍ مَّشَّآءٍ بِنَمِيمٍ ﴿١١﴾

"பொய்யான சத்தியம் செய்யப் பழகியவர், மலிவான (கண்ணியமற்ற) நபர், மதிப்பு இல்லாதவர், நிறைய கேலி செய்பவர் மற்றும் ஒரு கதை சுமப்பவராக இருப்பவர் சொல்வதைக் கேட்காதீர்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 68, வசனங்கள் 10-11)

ஒரு வசனத்திற்குப் பிறகு, கடவுள் கூறுகிறார்:

عُتُلٍّ بَعْدَ ذَٰلِكَ زَنِيمٍ

"கடுமையான மனநிலை மற்றும் தீய மனிதர்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 68, வசனம் 13)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

لا يدخل الجنة نمام

"ஒரு கதை சொல்பவர் சொர்க்கத்திற்குச் செல்ல மாட்டார்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *ஸஹீஹ் புகாரி மற்றும் ஸஹீஹ் முஸ்லிம் (* அபூஹுதைஃபா) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்:

احبكم الى الله احاسنكم اخلاقا الموطئون اكنافا يالفون ويؤلفون وان
ابغضكم الى الله المشاؤن بالنميمة المفرقون بين الاخوان الملتمسون
للبراء العثرات

"உங்களில் கடவுளுக்கு மிகவும் பிரியமானவர்கள் அவர்களின் நடத்தையில் (ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் மற்றும் வெளிப்புற மனப்பான்மைகள்), மென்மையான இதயம் கொண்டவர்கள், நேசிப்பவர்கள் மற்றும் நேசிக்கப்படுபவர்கள் [மற்றவர்களால்] நேசிக்கப்படுகிறார்கள். உங்களில் மிகவும் வெறுக்கப்படுபவர்கள் கதை சொல்பவர்கள், சகோதரர்களிடையே பிணக்கத்தை விதைப்பவர்கள், அப்பாவி மக்களின் குற்றங்களை நாடுபவர்கள்" என்று கூறினார்கள். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் தொகுப்பு அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* தபரானி அவ்ஸத் (ரலி)

கதை தாங்குவதற்கான வரையறை என்னவென்றால், அதன் வெளிப்பாடு மோசமாக இருக்கும் ஒன்றை வெளிப்படுத்துவதாகும், குறிப்பாக யாரைப் பற்றி வெளிப்படுத்தப்பட்டதோ அந்த நபர் அதை மனதில்

கொண்டால், அல்லது கேட்கிறவர் அதை விரும்பவில்லை என்றால். எழுத்தும் குறிப்பும் நாக்கிற்கு மாற்றாக இருப்பதால் வெளிப்பாடு மொழியால் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. மேலும், கதை பேசுவது [ஒருவருடைய] கெட்ட வார்த்தைகள் அல்லது செயல்கள் அல்லது தவறுகளுடன் தொடர்புடையது என்று அவசியமில்லை. கதைதாரல் என்பது விரும்பாத எதையும் வெளிப்படுத்துவதாகும். ஒருவர் மற்றவர்களின் விரும்பத்தகாத விஷயங்களை அல்லது நிலைகளை எதிர்கொள்ளும்போது [யாராவது அவற்றை வெளிப்படுத்துவதன் விளைவாக], ஒருவர் மௌனத்தைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இருப்பினும், ஒரு முஸ்லிமுக்கு நன்மை பயக்கும் நோக்கம் அல்லது பாவத்தை நீக்குவது நோக்கமாக இருந்தால் ஒருவர் பேச வேண்டும். உதாரணமாக, ஒருவரின் உடைமை அல்லது சொத்தை நியாயமற்ற முறையில் ஒருவர் எடுத்துக்கொள்வதைக் கண்டால், பாதிக்கப்பட்டவரின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க ஒருவர் சாட்சியம் அளிக்க வேண்டும், மேலும் ஒருவரின் சொத்தை அபகரித்துள்ளார் என்று தெரிவிக்க வேண்டும்.

கதை சொல்வதன் பின்னணியில் உள்ள உந்து சக்தி என்னவென்றால், யாருடைய வார்த்தை அல்லது தொடர்புடைய விஷயம் வெளிப்படுத்தப்படுகிறதோ அந்த நபருக்கு தீங்கு விளைவிப்பது, அல்லது செய்திகளைக் கொண்டு வரும் நபரிடம் அன்பை வெளிப்படுத்துவது அல்லது பயனற்ற விஷயங்களில் ஈடுபடுவது ஒருவரை கதைக்குத் தூண்டுகிறது என்பதால் ஒரு நல்ல நேரத்தை அனுபவிப்பது. ஒருவன் ஒருவருக்கு முன்னால் கதை சொல்லி, "இன்னொருவன் உங்களைப் பற்றி இப்படிச் சொல்கிறான், உனக்கு எதிராகப் பிரிக்கிறான், உனக்கு எதிராகச் சதி செய்கிறான், உன் எதிரியின் நண்பனாக இருக்கிறான், அல்லது உன்னை அழிக்க முயல்கிறான்" என்று சொன்னால், ஆறு விஷயங்களில் அவன் செயல்பட வேண்டும். முதலாவதாக, அத்தகைய நபரை ஒருவர் நம்பக்கூடாது, ஏனென்றால் கதை சொல்பவர் ஒரு பாவி (*ஃபாசிக்) மற்றும்* அத்தகைய ஒருவரின் சாட்சியம் கூட ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதல்ல. கடவுள் கூறுகிறார்:

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ إِن جَآءَكُمۡ فَاسِقُۢ بِنَبَإٖ فَتَبَيَّنُوٓاْ أَن تُصِيبُواْ قَوۡمَۢا بِجَهَٰلَةٖ

"இறை நம்பிக்கை கொண்டவர்களே! ஒரு நபர் தீமையை விரும்புகிற ஒருவர் உங்களிடம் ஒரு செய்தியைக் கொண்டு வந்தால், அதை முழுமையாக ஆராய்ந்து பாருங்கள். ஒருவேளை, அறியாமையின் காரணமாக நீங்கள் ஒரு தேசத்திற்கு [அல்லது மக்கள் குழுவுக்கு] தீங்கு விளைவிக்கலாம் [உண்மையான விஷயத்தை அறியாதது மற்றும்

மறைமுக நோக்கங்களைக் கொண்ட மக்களின் பொய்களால் ஏமாற்றப்படுவது]." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 49, வசனம் 6)

இரண்டாவதாக, ஒருவர் [கதை சொல்பவர்] கதை பேசுவதைத் தடுக்க வேண்டும், [அதற்கு எதிராக] அறிவுரை கூற வேண்டும், அத்தகைய செயலின் தீமையை தெளிவுபடுத்த வேண்டும், ஏனெனில் கடவுள் கூறியுள்ளார்:

وَأْمُرْ بِٱلْمَعْرُوفِ وَٱنْهَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ

"நல்ல செயல்களுக்கு உபதேசம் செய்யுங்கள், தீய செயல்களுக்கு எதிராக அறிவுரை கூறுங்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 31, வசனம் 17)

மூன்றாவதாக, கடவுளின் பொருட்டு ஒரு கதை சொல்பவரிடம் ஒருவர் வெறுப்பவராக இருக்க வேண்டும், ஏனென்றால் அத்தகைய நபர் கடவுளால் வெறுக்கப்படுகிறார், மேலும் [இந்த நெறிமுறையற்ற செயலின் காரணமாக] கடவுளால் வெறுக்கப்படும் ஒரு நபரை வெறுப்பது கடமையானது. நான்காவதாக, ஒருவர் இல்லாத தனது சகோதரர் (அல்லது சகோதரி) மீது ஏமாற்றமடையக்கூடாது. அல்லாஹ் கூறியிருக்கிறான்:

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ ٱجْتَنِبُوا۟ كَثِيرًا مِّنَ ٱلظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ ٱلظَّنِّ إِثْمٌ

"இறை நம்பிக்கை கொண்டவர்களே! சில யூகங்கள் பாவங்கள் என்பதால் பெரும்பாலான யூகங்களைத் தவிர்க்கவும் [ஏனெனில் அவை உங்களை ஏமாற்றம், எதிர்மறை, வெறுப்பு மற்றும் அவை போன்றவைக்கு இட்டுச் செல்கின்றன, இது உங்களை அழிவுகரமான பாதையில் இட்டுச் செல்கிறது]." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 49, வசனம் 12)

ஐந்தாவதாக, ஒருவருக்கு முன் ஒத்திகை பார்த்ததைக் கேட்கும்போது கூடுதல் தகவல்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் ஒருவர் ஆர்வமாக இருக்கக்கூடாது, ஏனென்றால் கடவுள் அதை தடை செய்துள்ளார். அவர் கூறினார்:

وَلَا تَجَسَّسُوا۟

"ஒருவருக்கொருவர் உளவு பார்க்காதீர்கள் [அல்லது மற்றவர்களின் தனிப்பட்ட அல்லது விரும்பத்தகாத விஷயங்களை மக்கள் வெளிப்படுத்த விரும்பாத விஷயங்களை விசாரிக்க வீண் ஆர்வம் காட்டாதீர்கள்]." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 49, வசனம் 12)

ஆறாவதாக, கதை சொல்பவரைத் தடை செய்யும் அதே விஷயத்தில் ஒருவர் ஈடுபடக்கூடாது, எடுத்துக்காட்டாக, "இன்னொருவர் (கதையாளர்) இன்னொருவர் (விரும்பத்தகாத விஷயம் அம்பலப்படுத்தப்படும் நபர்) பற்றி என்னிடம் இதைச் சொன்னார்".

உமர் பின் அப்துல் அஜீஸ் (ரலி) அவர்கள், ஒரு மனிதர் தன்னிடம் வந்து வேறொருவரைப் பற்றி ஏதோ சொல்லத் தொடங்கினார், ஆனால் அவர் அவரிடம் கூறினார்: "நீங்கள் விரும்பினால், நாங்கள் உங்கள் வார்த்தையை விசாரிக்கலாம். அது பொய்யாகிவிட்டால், 'ஒரு பாவி உங்களிடம் ஒரு செய்தியுடன் வந்தால், அதை முழுமையாக ஆராய்ந்து பாருங்கள்' என்று இந்த வசனம் கூறுவதைப் போல நீங்களும் இருப்பீர்கள், அது உண்மையாக இருந்தால், நீங்கள் (குர்ஆனின் வசனம்) போன்றவர்களாக இருப்பீர்கள், 'அவர் கேலி செய்கிறார், கதை பேசுகிறார்' என்று கூறுகிறார். மூன்றாவது நிலைமை என்னவென்றால், நான் உன்னை மன்னிப்பேன்." அதற்கு அந்த மனிதர், "ஈமான் கொண்டவர்களின் தலைவரே! தயவு செய்து என்னை மன்னியுங்கள், நான் ஒரு தவறு செய்துவிட்டேன், மீண்டும் இந்த தவறை செய்ய மாட்டேன். ஒரு பாரம்பரியத்தின்படி, ஒரு ஞானியின் நண்பர் அவரைச் சந்திக்க வந்து [அவருடைய] மற்றொரு நண்பரைப் பற்றி ஏதோ சொல்லத் தொடங்கினார். ஞானி கூறினார்: "நீங்கள் பல நாட்களுக்குப் பிறகு வந்தீர்கள், நீங்கள் வந்தவுடன், நீங்கள் மூன்று குற்றங்களைச் செய்தீர்கள்: முதலாவதாக, நீங்கள் எனக்கும் என் நண்பருக்கும் இடையே பகைமையை விதைத்தீர்கள்; இரண்டாவதாக, நீங்கள் என் அமைதியான மற்றும் வெற்று [எந்த வெறுப்பு மற்றும் தீய எண்ணங்களிலிருந்தும்] இதயத்தையும் மனதையும் துன்பம் மற்றும் அமைதியின்மையால் நிரப்பினீர்கள்; மூன்றாவதாக, நீங்கள் உங்கள் சொந்த நேர்மையை [மற்றும் நம்பகத்தன்மை] சேதப்படுத்தினீர்கள்". ஹஸன் (ரலி) அவர்கள் கூறுவார்: "எவர் வேறொருவரைப் பற்றி கதை செய்கிறாரோ அவர் உங்களுக்கு எதிராக வேறொருவரிடம் கதை பேசுவார்". ஒரு கதை எழுதுபவர் நம்புவதற்கும் உண்மையாகக் கருதப்படுவதற்கும் தகுதியானவர் அல்ல என்ற உண்மையை இது குறிக்கிறது, ஏனென்றால் அத்தகைய ஒருவர் பொய், பின்வாங்குதல், குறும்புகளை விதைத்தல், நேர்மையின்மை, ஏமாற்றுதல், பாசாங்குத்தனம், பொறாமை மற்றும் முஸ்லிம்களிடையே [அல்லது அந்த விஷயத்தில் எவரும்] முரண்பாட்டை விதைத்தல் போன்ற கடுமையான பாவங்களைச் செய்துள்ளார். அத்தகையவர் தெய்வீகமாக கட்டளையிடப்பட்ட பிணைப்புகளுக்கு

(அன்பு, நட்பு, நல்லிணக்கம் மற்றும் அமைதியான சகவாழ்வு) முற்றுப்புள்ளி வைக்க முனைந்துள்ளார், அதற்கு பதிலாக, பூமியில் (உலகம்) அராஜகம் மற்றும் கொந்தளிப்பை (*ஃபசாத்*) பரப்புகிறார். கடவுள் கூறுகிறார்:

وَيَقْطَعُونَ مَآ أَمَرَ ٱللَّهُ بِهِۦٓ أَن يُوصَلَ وَيُفْسِدُونَ فِى ٱلْأَرْضِ

"அவர்கள் [அப்படியே] வைத்திருக்க கடவுள் கட்டளையிட்டுள்ள [பரஸ்பர அன்பு, நட்பு, நல்லிணக்கம் மற்றும் அமைதியான சகவாழ்வு] பிணைப்புகளை துண்டித்து, [அதற்கு பதிலாக,] உலகில் கொந்தளிப்பை பரப்புகிறார்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 13, வசனம் 25)

மற்றொரு வசனத்தில், கடவுள் கூறுகிறார்:

إِنَّمَا ٱلسَّبِيلُ عَلَى ٱلَّذِينَ يَظْلِمُونَ ٱلنَّاسَ وَيَبْغُونَ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ

"மக்கள் மீது கொடுமையையும் அடக்குமுறையையும் கட்டவிழ்த்துவிடுபவர்கள் மீதும், [அவர்களின் தீங்கு விளைவிக்கும் நடத்தைக்கு] எந்த உரிமையும் நியாயமோ இல்லாமல் உலகில் கலகம் செய்பவர்கள் மீது மட்டுமே குற்றம் சாட்டப்படுகிறது." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 42, வசனம் 42)

ஒரு கதை சொல்பவர் உண்மையாக இருந்தாலும், அவர் அல்லது அவள் தாழ்மையிலிருந்து விடுபட்டவர் அல்ல, ஏனெனில் அத்தகைய ஒருவர் மற்றவர்களின் கண்ணியத்தை கவனத்தில் கொள்ளவில்லை மற்றும் [அவர்களின் தனிப்பட்ட விஷயங்களை] மறைக்க செயல்படவில்லை. கதை தாங்குவது பொய்கள், பொறாமை, பாசாங்குத்தனம் ஆகியவற்றால் ஆனது என்றும், இந்த மூன்று குணாதிசயங்களும் அவமானத்தின் கூறுகள் என்றும் சிலர் கூறியுள்ளனர். சுருக்கமாக, கதைசொல்லுபவரின் தீமை மிகப்பெரியது, அதிலிருந்து ஒருவர் பாதுகாக்க வேண்டும்.

பதினேழாவது தீங்கு - இரு முகம் கொண்ட அணுகுமுறை அல்லது பாசாங்குத்தனம்: நாவின் பாசாங்குத்தனமும் மகத்தானது [பாவம்]. ஒரு இரட்டை பேசுபவர் இரண்டு எதிரிகளுக்கு இடையிலான பகைமையை நிறைய பயன்படுத்திக் கொள்கிறார். அத்தகைய ஒருவரை யார் சந்தித்தாலும், ஒருவரின் நேர்மையையும் ஆதரவையும் உறுதி செய்கிறார், மேலும் மற்ற தரப்பினரை மோசமாக பேசுகிறார். ஒருவர் இரண்டு எதிரிகளை சந்தித்து, அவர்கள் இருவருக்கும் ஆதரவாகப் பேசுவதைத் தவிர்ப்பது அரிதாகவே நிகழ்கிறது. இதுதான் உண்மையான hypologic. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

تجدون من شر عباد الله يوم القيامة ذا الوجهين الذى يأتى هؤلاء بحديث وهؤلاء بحديث

"மறுமை நாளில் இருமுகம் கொண்ட ஒரு மனிதன் மிகவும் மோசமான நிலையில் காணப்படுவான், அவன் ஒருவரிடம் ஏதாவது பேசுவான், இன்னொருவருக்கு வேறு எதையோ கூறினான்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் தொகுப்பு இப்னு அபி அத்-துன்யா* அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் கூறுவார்கள்: "இரு முகம் கொண்ட மனிதன் அல்லாஹ்வின் பார்வையில் நம்பத்தகுந்தவன் அல்ல". இரண்டு வெவ்வேறு நபர்களுடன் இரு முக சந்திப்பு நடத்துவது பாசாங்குத்தனம் என்பதை அனைவரும் ஒப்புக் கொண்டுள்ளனர். இரண்டு எதிரிகள் ஒருவருக்கொருவர் வைத்திருக்கிறார்கள் என்று ஒருவர் எதிர்க்கட்சியைப் பாராட்டி, அவர்கள் இருவருக்கும் ஒருவரின் ஆதரவை உறுதியளித்தால் (அவர்களுடன் தனித்தனி சந்திப்புகளில்) அது இரு முக அணுகுமுறையாகும். இதேபோல், ஒருவரை முகத்தில் புகழ்ந்து, அவர் இல்லாத நேரத்தில் அவரது தவறுகளை பட்டியலிடத் தொடங்கினால், இதுவும் இரட்டை முக அணுகுமுறையாகும். மௌனத்தை கடைப்பிடிப்பது அல்லது சரியானவரை மட்டுமே பாராட்டுவது நல்லது, மேலும் இந்த பாராட்டு முகத்தில் அல்லது முதுகுக்குப் பின்னால் ஒரே மாதிரியாக இருக்க வேண்டும், இது ஒருவரின் எதிராளியின் முன் செய்யப்பட்டாலும் கூட. அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்களுடன் இல்லாதபோது அவர்கள் சொல்லாத விஷயங்களை மேட்டுக்குடியினர் மற்றும் அதிகாரிகளுக்கு முன்னால் அவர்கள் கூறுவதில்லை என்று மக்களால் அறிவிக்கப்பட்டார். அவர் கூறினார்: "நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் நாங்கள் இதை நயவஞ்சகமாகக் கருதினோம்.

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

(இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *தபரானி).* ஒருவருக்கு தைரியம் இருந்தால், அவர் சட்டவிரோத விஷயங்களையும் தீய பேச்சையும் நிறுத்த வேண்டும். ஒருவருக்கு திறமை இல்லையென்றால், அவர் அமைதியாக இருக்க வேண்டும், ஆனால் அதை இதயத்தில் மோசமாக கருத வேண்டும்.

பதினெட்டாவது தீங்கு - புகழ்: சில சந்தர்ப்பங்களில், புகழ் கூட அனுமதிக்கப்படாது. ஒருவரின் தவறுகளை விவரிப்பதைப் பொறுத்தவரை, அது பின்வாங்குதல் [தடை சம்பந்தமாக] கட்டளையின் கீழ் வருகிறது. புகழில் ஆறு தீங்குகள் உள்ளன. அவற்றில் நான்கு புகழ் சம்பந்தப்பட்டவை, இரண்டு புகழ் பெற்றவருக்கு சம்பந்தப்பட்டவை.

புகழ்பவருடன் தொடர்புடைய நான்கு தீங்குகள்: முதல் தீங்கு என்னவென்றால், புகழ்பவர் மிகைப்படுத்தி அது பொய்யாகிவிடும். இரண்டாவது தீங்கு என்னவென்றால், சில நேரங்களில் காண்பிப்பது புகழில் சேர்க்கப்படுகிறது, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், புகழ் உண்மையாக இருந்தாலும், பாராட்டுக்கொண்டவர் இதயத்தில் அன்பு இல்லாவிட்டாலும், புகழப்பட்டவரின் மீது ஒருவரின் அன்பைக் காட்ட விரும்புகிறார், அல்லது ஒருவர் வெறுமனே அன்பை வெளிப்படுத்துகிறார். இவ்வாறாக, ஒருவன் நயவஞ்சகனாகிறான். மூன்றாவது தீங்கு என்னவென்றால், சில நேரங்களில் ஒருவர் ஆராயாத அல்லது சில அறிவு மற்றும் தகவல்களைக் கொண்டிருக்காத விஷயங்களைச் சொல்கிறார். முஹம்மது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் முன்னிலையில் ஒருவரைப் புகழ்ந்து பேசிய ஒருவர்:

ويحك قطعت عنق صاحبك' لو سمعها ما افلح ثم قال ان كان احدكم لا بد مادحا
اخاه' فليقل احسب فلانا ولا ازكى على الله احدا حسيبه الله ان كان يرى
انه كذلك

"நீங்கள் உங்கள் தோழரின் கழுத்தை உடைத்தீர்கள் (பழமொழியில் பேசினால், முகத்தில் பாராட்டுவது மிகவும் அழிவுகரமானதாக இருக்கும், ஏனெனில் இது ஒருவரை மகிழ்ச்சியடையச் செய்கிறது, பெருமை மற்றும் திமிர்பிடித்து, ஒருவரின் ஆன்மீகத்திற்கு தீங்கு விளைவிக்கும் சுய பெருக்கம் மற்றும் பிற ஒத்த உள் அழிவுகரமான குணங்களில் ஈடுபடுகிறது, அவை ஆன்மாவின் நோய்கள்)! ஒருவன் அதைக் கேட்டால், அவன் இரட்சிப்பை அடைய மாட்டான் [உமது துதியின் விளைவாக ஆத்மாவின் நோய்களை உருவாக்கியிருப்பான்]. உம்முடைய

சகோதரரைப் புகழ்வதற்கு நீங்கள் அவசியம் ஏற்பட்டால், 'நான் இப்படி (நிச்சயத்திற்கு மாறாக யூகத்தைக் குறிக்கிறேன்) என்று கருதுகிறேன்; அல்லாஹ்வின் முன்னிலையில் அவனுடைய பரிசுத்தத்தை நீங்கள் உறுதிப்படுத்த வேண்டாம், ஏனெனில் அல்லாஹ் அவனை அறிபவனாக இருக்கின்றான். ஒருவன் அப்படித்தான் இருக்கிறான் என்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்ளும்போது [கடவுளுக்கு உண்மையை அறிவது] இந்த [வகை] புகழ் செய்யப்பட வேண்டும்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *அபூ பக்ரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஸஹீஹ் புகாரி *மற்றும்* ஸஹீஹ் முஸ்லிம் ஆகிய *நூல்களை ஹதீஸ்* தொகுக்கிறது.

இந்த தீங்கு ஆதாரங்கள் (ஆதாரங்கள்) மூலம் அறியப்பட்ட தெளிவான பண்புகளுடன் தொடர்புடையது [எனவே, அவர்களைப் பற்றி நம்பிக்கையின் ஒரு கூறு உள்ளது], எடுத்துக்காட்டாக, அத்தகைய நபர் கடவுளுக்கு பயமுள்ளவர், நீதிமானவர், [உலகத்தன்மையிலிருந்து] விலகி இருப்பவர் மற்றும் தர்மம் கொடுப்பவர் என்று சொல்வது. இந்த பண்புகள் மறைக்கப்பட்டுள்ளன என்பது தெளிவாகிறது, மேலும் அவை ஒரு தனிநபரின் உள் இருப்புடன் தொடர்புடையவை, அவற்றை [உறுதியாக] அறிய நமக்கு ஒரு வழி இல்லை. எவ்வாறாயினும், 'அதிகாலைக்கு (தஹஜ்ஜூத்) தொழுகையில் தொழுகையை நான் பார்த்திருக்கிறேன் அல்லது யாத்திரை செய்வதையும் தர்மம் செய்வதையும் பார்த்திருக்கிறேன்' என்று சொல்வது சரியானது, ஏனெனில் இந்த விஷயங்கள் நிச்சயமானவை மற்றும் நேரடியாக கடைப்பிடிக்கப்படுகின்றன. ஒருவரை நியாயமானவர் என்று அழைப்பது அல்லது தெய்வீக விதியுடன் (கதா) உடன்படுவதும் சரியல்ல, ஏனென்றால் நீதி மற்றும் கடவுளால் நியமிக்கப்பட்ட விதியை ஏற்றுக்கொள்வது ஆகியவை ஒருவரின் உள் இருப்புடன் தொடர்புடைய விஷயங்கள், மேலும் ஒருவரின் உள் இருப்புடன் தொடர்புடைய சோதனை (சோதனை மற்றும் உபத்திரவம்) இல்லாமல் அவற்றைப் பற்றிய அறிவைப் பெறுவது சாத்தியமில்லை. உமர் (ரலி) அவர்கள் ஒருவர் இன்னொருவரைப் புகழ்வதைக் கேட்டார், அதற்கு அவர், "நீங்கள் அவருடன் பயணம் செய்தீர்களா?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவன்: "இல்லை!" அவர் மீண்டும் கேட்டார்: "நீங்கள் காலையிலும் மாலையிலும் அவருடைய அண்டை வீட்டாரா?" அவர் மீண்டும் பதிலளித்தார்: "இல்லை!" உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியம் செய்கிறேன்! என் கருத்துப்படி உங்களுக்கு அவரைத் தெரியாது. அறிவு மற்றும் விசாரணை இல்லாமல் நீங்கள் அவரைப் புகழ்கிறீர்கள். பயணங்கள், கொடுக்கல் வாங்கல்கள், நெருக்கம் ஆகியவற்றில் ஒருவனுடைய [உள்] குணாதிசயங்கள் எல்லா

நேரங்களிலும் வெளிப்படையாகத் தெரிகின்றன, ஆனால் நீங்கள் பயணங்களின் போது அவருடைய தோழனாக இருக்கவில்லை, அயலாரும் அல்ல, வாங்குதல் மற்றும் விற்பது சம்பந்தப்பட்ட அவருடன் கொடுக்கல் வாங்கல்களைச் செய்திருக்க மாட்டீர்கள். எதன் அடிப்படையில் அவரைப் புகழ்கிறீர்கள்?" நான்காவது தீங்கு என்னவென்றால், புகழ்ந்து புகழ்பவர் ஒரு ஒடுக்குபவர் அல்லது ஒரு தீய செயலாளருக்கு அது சட்டவிரோதமானதாக இருந்தாலும் மகிழ்ச்சிக்கான வாய்ப்பை வழங்குகிறது [பரிசுத்த தெய்வீக சட்டத்தில்]. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ان اللّٰہ تعالٰی یغضب اذا مدح الفاسق

"ஒரு அநியாயக்காரன் புகழப்படும்போது நிச்சயமாக அல்லாஹ் கோபம் அடைகிறான்." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் *இப்னு அபி அத்-துன்யா* மற்றும் *பைஹாகி ஆகிய* நூல்களைத் தொகுக்கிறது.

ஹஸன் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு அடக்குமுறையாளரின் நீண்ட ஆயுளுக்காக பிரார்த்தனை செய்தவர், உலகில் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் போகும் தொடர்ச்சியான செயல்கள் நீண்ட காலத்திற்கு தொடர வேண்டும் என்ற விருப்பத்தை வெளிப்படுத்தியுள்ளான். அடக்குமுறை செய்பவனும், தீயவனும் கண்டனத்திற்கும் நிராகரிப்பதற்கும் தகுதியானவர்கள், இதனால் அத்தகையவர் வருத்தப்படுகிறார் மற்றும் ஒருவரின் அடக்குமுறை மற்றும் தீமையிலிருந்து விலகி இருப்பார். அத்தகையவர் பாராட்டுக்கு தகுதியற்றவர்".

புகழப்பட்ட ஒருவருடன் தொடர்புடைய இரண்டு தீங்குகள்: முதல் தீங்கு என்னவென்றால், புகழும் பாராட்டும் இதயத்தில் ஆணவம் (*கிபர்*) மற்றும் சுய ஆணவம் ('*உஜுப்* அல்லது தவறாக எண்ணப்பட்டாலும் இல்லாவிட்டாலும் தன்னைப் பற்றி உயர்ந்த அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருப்பது, இது பணிவுக்கு நேர் எதிரானது) பிறக்கிறது. இந்த இரண்டு உள் குணங்களும் ஆபத்தானவை மற்றும் அழிவுகரமானவை [ஒருவரின் உள் இருப்பு மற்றும் ஆன்மீகத்திற்கு, இது வெளிப்புற உடல் தீங்கிற்கு வழிவகுக்கும்]. இரண்டாவது தீங்கு என்னவென்றால், ஒருவர் புகழில் மகிழ்ச்சியடைகிறார், இந்த தவறான புரிதல் இதயத்தில் உறுதியாக பதிந்துவிடும், "நான் நல்லவன், அதனால்தான் மக்கள் என்னைப் பாராட்டுகிறார்கள்". இந்த நம்பகத்தன்மை அல்லது தன்னைப்

பற்றிய உயர்ந்த மரியாதை ஒருவரை [நீதியான மற்றும் நன்மை] செயல்களைச் செய்வதில் சோம்பேறித்தனமாக மாற்றும், மேலும் ஒருவரை சுய நீதி [அல்லது சுய ஆணவம்] ('*உஜுப்)* நோயால் பாதிக்கும், மேலும் இப்போது எந்த [நீதியான மற்றும் நல்ல] செயல்களையும் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை என்ற உணர்வை இதயத்தில் ஏற்படுத்தும். அதனால்தான், மேற்கண்ட பாரம்பரியத்தில், "நீங்கள் உங்கள் புகழால் உங்கள் நண்பரை நன்றாக நடத்தவில்லை, கழுத்தை உடைத்தீர்கள்; ஒருவன் அதைக் கேட்டால், அவன் இரட்சிப்பை அடைய மாட்டான்".

முத்ராஃப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் மற்றொருவரின் நாவிலிருந்து என் புகழைக் கேட்கும்போதெல்லாம், என் பார்வையில் நான் தாழ்ந்தேன், என் ஆயம் (*நஃப்ஸ்)* எனக்கு அவமானப்படுத்தப்பட்டது". ஸீயாதா இப்னு அபி முஸ்லிம் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவரேனும் தனது சொந்த புகழையோ அல்லது புகழையோ செவிசாய்க்கிறாரோ, ஷைத்தான் அவரை ஆணவத்துடனும் பெருமையுடனும் உட்படுத்துகிறான், ஆனால் ஒரு முஃமின் அதிலிருந்து காப்பாற்றப்படுகிறான்". இப்னு அல்-முபாரக் (ரலி) கூறினார்: "முத்ராஃப் மற்றும் ஜியாதா ஆகிய இருவரின் வார்த்தைகளும் சரியானவை, இருப்பினும், ஜியாதா கூறியது சாதாரண மக்களின் இதயங்களின் படம், முத்ராஃப் கூறுவது [ஆன்மீக] உயரடுக்கின் (*அவ்லியா* அல்லது புனிதர்கள் மற்றும் ஞானவாதிகள்) யதார்த்தம், வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், சாதாரண மக்கள் தங்கள் புகழின் விளைவாக பெருமைப்படுகிறார்கள் மற்றும் மேட்டுக்குடியினர் தாழ்த்தப்படுகிறார்கள்". பாராட்டப்பட்டவர் நன்மை செயல்களைச் செய்வதில் சோம்பேறியாகிவிடுகிறார் அல்லது புகழ் சுய நீதி மற்றும் ஆணவம் பிறக்கிறது, மேலும் இவை இரண்டும் கொலை உடலின் மரணத்தை ஏற்படுத்துவதைப் போலவே ஆத்மாவின் மரணத்தை ஏற்படுத்தும் ஆபத்தான நோய்கள். பாராட்டப்பட்ட நபர் மேற்கூறிய தீங்குகளிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டால், அதில் தவறில்லை, அதற்கு பதிலாக, அத்தகைய பாராட்டு நல்லது. அதனால்தான், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் தோழர்கள் பலரைப் புகழ்ந்தார்கள். தீர்க்கதரிசன தோழர்கள் மிகவும் உயர்ந்த குணாதிசயத்தைக் கொண்டிருந்தனர், அத்தகைய புகழ் அவர்களின் இருதயங்களில் பெருமை, தற்பெருமை, சுய நீதி மற்றும் ஆணவம் போன்ற உணர்வுகளை

ஏற்படுத்தவில்லை. அதற்கு பதிலாக, அவர்கள் கடவுளுக்கு நன்றியுள்ளவர்களாக இருந்தனர், மேலும் மனத்தாழ்மையையும் அவமானத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டனர். அதனால்தான், தன் நாவால் தன்னைப் புகழ்வது நல்ல விஷயமல்ல, ஏனென்றால் அதில் பெருமை இருக்கிறது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

انا سيد ولد آدم ولا فخر

"நான் ஆதாமின் பிள்ளைகள் அனைவருக்கும் (அதாவது, காலத்தின் தொடக்கம் முதல் இறுதி வரை, பூமியில் முதல் கடைசி வரை) முழு மனிதகுலத்திற்கும் தலைவராக இருக்கிறேன், அதில் பெருமை இல்லை". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் அபூ* சயீத் அல்-குத்ரி (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் *திர்மிதி மற்றும்* இப்னு மாஜா ஆகியவற்றைத் *தொகுக்கிறது*.

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மற்றவர்களைப் போல பெருமிதத்திற்காகவோ அல்லது பெருமையிற்காகவோ அவர் இதைச் சொல்லவில்லை, அவர்கள் தங்கள் குணங்களை எண்ணி அவர்கள் மீது பெருமிதம் தெரிவித்தனர். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் பெருமை (இந்த வாக்கியத்தில் "மகிழ்ச்சி" என்ற சொற்களில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது) [பெருமை மற்றும் பெருமை இன் கூறு இல்லாமல்) கடவுளுடன் நெருக்கம் மற்றும் நெருக்கம் காரணமாக இருந்தது, இது மனிதகுலத்தின் தலைவராக இருப்பதோ அல்லது [தெய்வீகமாக] முதன்மையாக [கடவுள் யாரையும் அல்லது எதையும் படைப்பதற்கு முன்பு] படைக்கப்பட்டதன் காரணமாகவோ அல்ல (இது படைப்பின் ரகசியத்தைத் திறக்கும் மாய போதனைகளில் ஒன்றாகும் ஒவ்வொரு காலத்திலும் ஞானவாதிகளால் புரிந்து கொள்ளப்பட்டபடி, தெய்வீக வெளிச்சங்களால் ஒளிரும் போது ஆன்மாவின் கண்ணால் புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது). முஜாஹித் (ரலி) அவர்கள், "மலக்குகள் ஆதமின் சந்ததியினருடன் (அதாவது அனைத்து மனிதர்களும்) செல்கிறார்கள். ஒரு முஸ்லிம் தன் சகோதரரைப் பற்றி நன்றாக நினைவு கூறினால், மலக்குகள் கூறுகிறார்கள்: 'அல்லாஹ் உங்களையும் அப்படித்தான் ஆக்குவான்' என்று. ஆனால் மோசமான வார்த்தைகள் கூறப்பட்டால், மலக்குகள் கூறுகிறார்கள்: "மனிதர்களே! உங்கள்

தவறுகள் மறைக்கப்பட்டுள்ளன, அதோடு நிறுத்தி, உங்கள் தவறுகளை அம்பலப்படுத்துவதன் மூலம் அவர் உங்களை அவமானப்படுத்தவில்லை என்பதற்கு கடவுளுக்கு நன்றி சொல்லுங்கள்.

புகழப்பட்டவரின் பொறுப்பு: புகழைப் பெறுபவன் ஒருவரின் புகழைக் கண்டு பெருமிதம் கொள்ளக்கூடாது, ஆணவம் (கிபர்*)* மற்றும் சுய பெருக்கம் (*'உஜுப்) ஆகியவற்றிலிருந்து சிறிதளவு தூசி கூட* ஒருவரின் இதயத்தின் மேற்பரப்பில் விழ அனுமதிக்கக்கூடாது. ஒருவரின் புகழின் போது இந்த உலகத்தை விட்டு வெளியேறும் தருணம் மிகவும் மென்மையானது மற்றும் ஆபத்தானது, ஆடம்பரம் மற்றும் நீதியான செயல்களின் பிற அழிவுகரமான குணங்கள் பதுங்கி கிடக்கின்றன என்று ஒருவர் நினைக்கும்போது மட்டுமே இது நிகழ முடியும்; ஒரு கணத்தில், எல்லா நற்செயல்களும் முழுவதுமாக வீணாகிவிடும். பாராட்டுபவர் தனது சொந்த தவறுகளை ஆராய வேண்டும், அது பாராட்டுபவருக்கு கூட தெரியாது, இல்லையெனில் அவர் / அவள் ஒருபோதும் பாராட்டியிருக்க மாட்டார்.

பத்தொன்பதாம் தீங்கு – பேச்சுத் தவறுகளில் அலட்சியம்: பேச்சு மற்றும் உரையாடலின் நுட்பமான தவறுகளுடன் அலட்சியம் காட்டுவதும் [நாக்கு] ஒரு பெரிய தீங்கு, குறிப்பாக கடவுளின் இருப்பு மற்றும் பண்புகளுடன் தொடர்புடையவை மற்றும் மதத்துடன் தொடர்புடையவை, மேலும் அத்தகைய வார்த்தைகளை அறிஞர்கள் மற்றும் சொற்பொழிவாளர்களால் சரியாக உச்சரிக்க முடியும். அறிவும், சொற்பொழிவும் இல்லாதவர்களின் பேச்சு தவறுகள் இல்லாதது அல்ல. இருப்பினும், பேச்சாளரின் அறியாமையின் காரணமாக இத்தகைய தவறுகளை கடவுள் மன்னிக்கிறார். அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: ஒரு மனிதன் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வும் அவனுடைய தூதரும் விரும்பியதெல்லாம் நடக்க வேண்டும்" என்று கூறத் தொடங்கினார். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்:

اجعلتني لله عديلا بل ما شاء الله وحده

"நீங்கள் என்னை அல்லாஹ்வின் கூட்டாளியாக ஆக்குகிறீர்களா? (நான் அல்லாஹ்வின் அடியாரும், தூதருமேயன்றி வேறில்லை - அவனுக்கு இணையானவன் அல்ல.) மாறாக, "அல்லாஹ் எதனை நாடுகிறானோ, அவனுக்கு இணை யாருமில்லை" என்று கூறுங்கள். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் *தொகுப்புகள்* நஸாய் *மற்றும்* இப்னு மஜா)

அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் சிலர், 'நாய் இல்லையென்றால், எங்கள் வீட்டில் இரவில் திருட்டு நடந்திருக்கும்' என்று கூறி ஒரு நாயை கூட்டாளியாக ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள்.

நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்:

ان الله تعالى ينهاكم ان تحلفو ا بآبائكم من كان حالفا
فليحلف بالله وليصمت

"அல்லாஹ் உங்களை உங்கள் மூதாதையர்களின் பெயரால் சத்தியம் செய்வதை தடை செய்கிறான். சத்தியம் செய்ய வேண்டியவன் கடவுளின் மீது சத்தியம் செய்ய வேண்டும் அல்லது அமைதியாக இருக்க வேண்டும்" என்று கூறினார். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *ஸஹீஹ் புகாரி* மற்றும் *ஸஹீஹ் முஸ்லிம்)*

இவை சில உதாரணங்கள். பேச்சில் செய்யப்படும் தவறுகளின் வகைகளை அவர்களிடமிருந்து யூகிக்க முடியும், அவற்றுக்கு பொறுப்புக்கூறல் இருந்தாலும், சாதாரண மக்கள் கவனிக்கவில்லை. இந்த தவறுகளை புரிந்து கொள்ள முடியாது. இதுவரை குறிப்பிடப்பட்ட நாக்கின் தீங்குகளைப் பற்றி சிந்திக்கும்போது, நாக்கை சுதந்திரமாக விட்டுவிடுவதில் எந்த பாதுகாப்பும் இல்லை என்பதை வெளிப்படுத்துகிறது [உரையாடல் அல்லது அவர் விரும்பியதைச் சொல்ல] மற்றும் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் இந்த கூற்று ஞானம் நிறைந்தது:

من صمت نجا

"மௌனமாக இருப்பவன் இரட்சிப்பை அடைந்தான்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் தொகுப்பு திருமிதி)

ஏனென்றால், நாக்கை தவறாகப் பயன்படுத்துவதால் ஏற்படும் தீங்குகள் அனைத்தும் ஆபத்தானவை மற்றும் சுயத்திற்கு (நாஃப்ஸ்) ஆபத்தை விளைவிக்கும் திறன் கொண்டவை. பேச்சுத்திறன், அறிவு, கடவுள் பயம் மற்றும் உள் ஆன்மீக சிந்தனை (முராகாபா) ஆகியவற்றின் திறன்களைக் கொண்ட [சூழ்நிலைகளில்] தவிர, பேசுவதில் ஆபத்துகள் மட்டுமே இருப்பதால் ஒரு நபரை அமைதியாக இருப்பதன் மூலம் இந்த அழிவுகள் மற்றும் ஆபத்துகளுக்கு எதிராக பாதுகாக்க முடியும்.

இருபதாம் தீங்கு - சாதாரண மனிதர்களின் கேள்விகள்: சாதாரண மனிதர்கள் தெய்வீக பண்புகள் (கடவுளின் குணங்கள்) பற்றி அனைத்து வகையான கேள்விகளையும் கேட்கிறார்கள் மற்றும் தெய்வீக பேச்சு பற்றி கேட்கிறார்கள், மேலும் கடிதங்கள் மற்றும் சொற்கள் [கேள்விகளுடன்] "இவை தற்காலிகமானவை (ஒரு கட்டத்தில் தோன்றினவை) அல்லது பண்டைய (நித்தியமாக உள்ளன)?", இருப்பினும், சாதாரண மனிதர்களுக்கு உள்ள ஒரே உரிமை குர்ஆனின் தெய்வீக கட்டளைகளைப் பின்பற்றுவதாகும். ஏனென்றால், செயல்கள் மற்றும் செயல்கள் சுயத்திற்கு கடினமானவை (*நஃப்ஸ்*) மற்றும் நாக்கு மற்றும் மனம் பயனற்ற வாதங்களில் சுவையை உணர்கின்றன. அதனால்தான், அத்தகையவர்கள் அறிவின் கதவைத் தட்டுவதைக் காண முடிகிறது, அவர்கள் அதற்கு சிறிதளவும் பொருத்தம் இல்லை (அதாவது, சிறிதளவு கூட அறிவார் இல்லாத அறிவாளிகள் என்று பாசாங்கு செய்கிறார்கள்). ஷைத்தான் அவர்களைத் தூண்டிவிட்டு, "நீங்கள் அறிஞர்கள், அருட்கொடைகள், [அறிவில்] சிறந்தவர்கள், நீங்கள் ஒரு தகுதியான கருத்தைக் கொண்டவர்கள், நீங்கள் அதை [பொது நன்மைக்காக] வெளிப்படுத்த வேண்டும்" என்று அவர்களை நம்ப வைக்கிறான். சில நேரங்களில், சாத்தான் இந்த சுய-பிரகடனப்படுத்தப்பட்ட "அறிஞர்களிடமிருந்து" தூய அவநம்பிக்கையான வார்த்தைகளைப்

பெறுகிறான், அவர்கள் சொன்ன முட்டாள்தனத்தை கூட ஒருவர் உணரவில்லை. ஒரு சாதாரண மனிதனுக்கு, இந்த அறிவார்ந்த வாதங்கள் பெரிய பாவங்களை விட மிகவும் ஆபத்தானவை, குறிப்பாக கடவுளின் இருப்பு (தாட்) மற்றும் பண்புகள் (*சிஃபாத்)* தொடர்பானவை. குர்ஆனில் வெளிப்படுத்தப்பட்டவற்றின் மீது எந்த விவாதங்களும், வாதங்களும், தயக்கங்களும் இல்லாமல் நம்பிக்கை வைப்பதும், தெய்வீக வழிபாட்டில் ஈடுபடுவதும் மட்டுமே அவர்களின் வேலை. ஒருவரின் மனதால் புரிந்து கொள்ள முடியாத நுட்பமான அறிவு புள்ளிகளைப் பற்றி பேசும் ஒருவர், மற்ற தலைப்புகளில் நல்ல பேசும் திறன் இருந்தாலும், ஒரு சாதாரண மனிதனைப் போன்றவர். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ذروني ما تركتكم فانما هلك من كان قبلكم بكثرة سؤالهم
واختلافهم على انبياءهم مانهيتكم عنه فاجتنبوه وما امرتكم
به فاتوا به ما استطعتم

"நான் உங்களுக்கு அறிவிக்காததை என்னிடத்தில் விட்டுவிடுங்கள்; ஏனெனில் உங்களுக்கு முன்னிருந்தவர்கள் ஏராளமாக கேள்வி கேட்டு தங்கள் தீர்க்கதரிசிகளிடம் கருத்து வேறுபாடு கொண்டிருந்ததால் அழிந்துவிட்டார்கள். நான் உங்களிடம் சொன்ன விஷயங்களை விட்டு விலகி இருங்கள், அதிலிருந்தும் நான் உங்களுக்குக் கட்டளையிட்டதையும் நீங்கள் செய்ய முடிந்தவரை செய்யுங்கள்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஸஹீஹ் புகாரி *மற்றும்* ஸஹீஹ் முஸ்லிம் *ஆகிய நூல்களில் ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் உள்ளன.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

يوشك الناس يتساءلون حتى يقولوا قد خلق الله الخلق
فمن خلق الله؟ فاذا قالوا ذلك فقولوا قل هو الله احد الله الصمد
حتى تختموا السورة ثم ليتفل احدكم عن يساره ثلاثا و
يستعذ بالله من الشيطان الرجيم

"[அதிகப்படியான கேள்விகளின் போது, மக்கள், 'கடவுள் படைப்புகளைப் படைத்தான் என்றால், கடவுளைப் படைத்தவர் யார்?' என்று கேட்கத் தொடங்குவார்கள் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. அப்படி மனிதர்கள் கேட்டால், 'அல்லாஹ் ஒருவனே, கடவுளுக்கு எதற்கும் தேவையில்லை' என்று கூறுங்கள், அவர்களுக்கு நேர்மையின் முழு அத்தியாயத்தையும் ஓதிக் காண்புங்கள் (குர்ஆனிலிருந்து, அதாவது அத்தியாயம் 110, இது தெய்வீக ஒருமைப்பாட்டை விளக்குகிறது) பின்னர் உங்களில் ஒருவர் இடதுபுறத்தில் மூன்று முறை துப்பினால், சபிக்கப்பட்ட ஷைத்தானிடமிருந்து அல்லாஹ்விடம் அழற்பு தேட வேண்டும். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஸஹீஹ் புகாரி *மற்றும்* ஸஹீஹ் முஸ்லிம் *ஆகிய நூல்களில் ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் உள்ளன.

[தேவையற்ற கேள்விகளைக் கேட்காமல் இருப்பதன் முக்கியத்துவத்தை கிஸ்ர் மற்றும் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் கதையாலும் அடிக்கோடிட்டுக் காட்டப்படுகிறது (குர்ஆன், அத்தியாயம் 18, வசனங்கள் 60-82)] மூஸா நபி (ஸல்) அவர்களுடன் அழைத்துச் செல்வதற்கு முன்பு, அவரே குறிப்பிடும் வரை அவரிடம் எந்தக் கேள்வியும் கேட்கக் கூடாது என்று கிஸ்ர் (ஸல்) அவர்கள் தெளிவுபடுத்தினர். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் திகைப்புடன் படகின் அடிப்பகுதியில் ஒரு துளை தோண்டுவதற்கான காரணத்தைக் கேட்டபோது, அவர் தனது வாக்குறுதியை அவருக்கு நினைவூட்டினார். இறைத்தூதர் மூஸா (ஸல்) அவர்கள் அதற்காக மன்னிப்பு கேட்டார்கள், ஆனால் அது மூன்று முறை நடந்தது. இறுதியில், கிஸ்ர் நபி மூஸா (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து பிரிந்து செல்வதாக அறிவித்தார்.

மதம் தொடர்பான இரகசியங்கள் (உள் ஞானம்) மற்றும் நுட்பமான விஷயங்களைப் பற்றி சாதாரண மனிதர்கள் கேட்பது கடினமான சூழ்நிலைகளுக்கு வழிவகுக்கும், ஏனெனில் அதில் பெரும் தீங்கு விளைவிக்கும். எனவே, சாதாரண மக்கள் இதுபோன்ற கேள்விகளைக் கேட்பதைத் தடுத்து நிறுத்துவதும் தடை செய்வதும் கட்டாயமாகும் [ஏனெனில் இது அவர்கள் செய்ய வேண்டிய வேலையைச் செய்வதைத் தடுக்கிறது]. தெய்வீக கட்டளைகளைப் பின்பற்றுவதே அவர்களின்

வேலை, ஆனால் அவர்கள் அதைச் செய்யவில்லை, அதற்கு பதிலாக அவர்களிடமிருந்து தேவையில்லாத விஷயங்களில் (கவனச்சிதறல்கள் மற்றும் சாலைத் தடைகளை ஏற்படுத்திய பயனற்ற கேள்விகள் மற்றும் வாதங்கள்) ஈடுபட்டனர். அப்படிப்பட்ட நபர் தெய்வீக கணக்கிற்கு தகுதியானவர்.

அத்தியாயம் 5- கோபம், கோபம், கோபம் மற்றும் பொறாமை ஆகியவற்றால் ஏற்படும் பேரழிவுகள்

கஸாலியின் ஐந்தாவது புத்தகம் அவரது மகத்தான படைப்பின் *மூன்றாவது தொகுதி அல்லது கால் பகுதியில் " இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்"* அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" மனித இயல்பில் ஆழமாக வேரூன்றியுள்ள கீழ்மட்ட சுயத்தின் அனைத்து பழக்கமான தீமைகளையும் கையாள்கிறது - கோபம், ஆத்திரம், பகைமை மற்றும் பொறாமை போன்ற தீமைகள். சக மனிதர்களுடனும், தேசங்கள் மற்றும் சமூகங்களுக்கிடையேயும் ஒரு தனிநபரின் உறவுகளில் ஆன்மாவின் இந்த உள் அழிவுகரமான குணங்களால் ஏற்படும் அழிவு அனைத்தும் சுயமாகத் தெரிகிறது. ஒருவரின் சுயத்தில் ஆழமாக பதிந்துள்ள இந்த எதிர்மறை சக்திகளின் எழுச்சியின் பின்னணியில் உள்ள காரணங்களை கசாலி ஆழமாகச் சென்று, அவற்றின் அழிவுத் தன்மையை இறுதியில் ஒழிப்பதற்கான சிகிச்சையை பரிந்துரைக்கிறார். கஸாலியின் இந்த புத்தகத்தின் உள்ளடக்கங்கள் பின்வருமாறு சுருக்கப்பட்ட வடிவத்தில் இங்கே வழங்கப்படுகின்றன [11]:

ஆத்திரம் என்பது ஒரு ஒளிரும் தீப்பொறி. இது ஒரு நெருப்பாகும், அதைப் பற்றி குர்ஆனின் பின்வரும் வசனம் அருளப்பட்டது:

نَارُ ٱللَّهِ ٱلۡمُوقَدَةُ ﴿٦﴾ ٱلَّتِي تَطَّلِعُ عَلَى ٱلۡأَفۡـِٔدَةِ ﴿٧﴾

"அது அல்லாஹ்வால் எரிக்கப்படும் நெருப்பாகும் (அதன் தீமைகளை அவர்கள் அறிந்து, அதிலிருந்து தங்களுக்கே நன்மை பயக்கும் வகையில்) அது இருதயங்களை சென்றடையும். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 104, வசனங்கள் 6-7)

இந்த நெருப்பு சாம்பலில் தீப்பொறிகளைப் போல இதயத்தின் ஆழத்தில் மறைக்கப்பட்டுள்ளது. நெருப்புக் கற்கள் ஒன்றோடொன்று தேய்க்கப்படும்போது நெருப்பு தோன்றுவதைப் போலவே, ஆணவத்தின் நெருப்புக் கற்கள் சிறிதளவும் தேய்க்கப்படும்போது கோபத்தின் நெருப்பு எரிகிறது. ஞானம் (*பசீரா*) மற்றும் ஆன்மீக அவிழ்ப்புகள் (*முகாஷாஃபா*) *இந்த* யதார்த்தத்தை மனிதனின் ஒரு நரம்பு சாத்தானுக்கு நீட்டிக்கிறது என்ற உறுதியான ஒளியுடன் உணர்ந்துள்ளனர். அதீத கோபத்தைப் பெறுகிறவன் சாத்தானுடன் நெருங்கி இருப்பதைக் கோருகிறான். தூசியின் மகத்துவம் [மனத்தாழ்மையைக் குறிக்கிறது] அமைதியாகவும், அமைதியாகவும், கண்ணியமாகவும் இருப்பதில் உள்ளது, மேலும் நெருப்பின் மகத்துவம் பற்றவைப்பதிலும் சுறுசுறுப்பாகவும் இருப்பதில் உள்ளது [அதன் வழியில் வரும் எதையும் பரப்புவதிலும் எரிப்பதிலும்]. எனவே, ஒரு மனிதன் கோபத்தால் அடிமைப்படுத்தப்பட்டால், அத்தகைய மனிதனின் அமைப்பில் குறைந்த தூசி மற்றும் அதிக நெருப்பு உள்ளது என்பதை புரிந்து கொள்ளுங்கள். பகைமை மற்றும் பொறாமை இரண்டும் கோபத்தின் விளைவாகும், அவை இரண்டும் மிகவும் அழிவுகரமானவை. அழிவு பரவுவதற்கு அவர்கள்தான் காரணம், கொந்தளிப்புக்கும் கொந்தளிப்புக்கும் அவர்கள்தான் காரணம், இதயம் அவர்களின் மையமும் மையமும் ஆகும். இதயம் [அதன் உடல் வடிவத்தில்] ஒரு சதையாகும், அது ஒலியாக இருக்கும்போது, [மனித] உடலின் முழு நிர்வாகமும் சரியாக செயல்படுகிறது, அது தவறாக இருக்கும்போது, உடலின் முழு அமைப்பும் தோல்வியடைகிறது. இதிலிருந்து மூன்று விஷயங்களும் அழிவுகரமானவை என்று அறியப்படுகிறது. அதனால்தான், பயணிகள் மற்றும் போராட்டக்காரர்களுக்கு அவர்களின் உள்ளார்ந்த அழிவின் ஆன்மீக பாதையில் தெரிவிப்பது பொருத்தமானது மற்றும் பொருத்தமானது என்று நான் கருதினேன், இதனால் அவர்கள் அவர்களிடமிருந்து பாதுகாப்பதன் மூலம் முன்னேற முடியும், இந்த கெட்ட பண்புகள் அவர்களின் இதயங்களில் வேரூன்றியிருந்தால், அவர்கள் அவற்றை

வேரறுத்து [நீடித்த] சிகிச்சைக்காக சிகிச்சையளிக்க முடியும். தீமைகளைப் பற்றி அறிவில்லாத ஒருவர் அவற்றில் ஈடுபடுவதால் தீமைகளைப் பற்றி தெரிவிப்பதும் அவசியம். தீமைக்கு எதிரான தடுப்பு உத்திகளைப் பற்றி ஒருவர் அறிந்துகொள்ளாவிட்டால் தீமையைப் பற்றி அறிந்திருப்பது போதுமானதாக இருக்காது. இந்த புத்தகத்தின் வரவிருக்கும் அத்தியாயங்களில் ["கோபம், ஆத்திரம், கசப்பு மற்றும் பொறாமையின் தீங்குகள்" என்று அழைக்கப்படுகிறது], கோபம், கோபம், கோபம் மற்றும் பொறாமை ஆகியவற்றின் தீங்குகள் விளக்கப்படும், அவற்றிலிருந்து பாதுகாப்பதற்கான உத்திகள் விவாதிக்கப்படும்.

கோபம் மற்றும் கோபத்தின் கண்டனம்

கடவுள் கூறுகிறார்:

إِذْ جَعَلَ ٱلَّذِينَ كَفَرُوا۟ فِى قُلُوبِهِمُ ٱلْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ ٱلْجَٰهِلِيَّةِ فَأَنزَلَ
ٱللَّهُ سَكِينَتَهُۥ عَلَىٰ رَسُولِهِۦ وَعَلَى ٱلْمُؤْمِنِينَ

"நிராகரிப்பாளர்கள் தங்கள் இருதயங்களில் பகைமைக்கும் கோபத்திற்கும் இடமளித்தபோது, பகைமையும் கோபமும் அறியாமையால் பிறந்தன, எனவே அல்லாஹ் தன்னிடமிருந்து அமைதியையும் பொறுமையையும் நபியின் இதயங்களையும், முஃமின்கள் மீதும் இறக்கினார். இது மேலும் மோதல்களை தூண்டிவிடுகிறது மற்றும் சம்பந்தப்பட்ட மக்கள் மற்றும் நாடுகளுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் வகையில் கட்டுப்பாட்டை மீறி சுழல்கிறது, ஏனெனில் குளிர்ந்த தலைகள் மற்றும் இதயங்கள் மக்களுக்கும் நாடுகளுக்கும் இடையிலான விரோதங்களைத் தணிக்கும் திறன் கொண்டவை]." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 48, வசனம் 26)

அப்துல்லாஹ் பின் மஸ்ஊத் (ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கேட்டார்கள்: "யார் வலிமையானவர் மற்றும் வலிமை மிக்கவர் என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள்". நாங்கள் பதிலளித்தோம்: "மல்யுத்தத்தில் தோற்கடிக்க முடியாதவர்". அவர் கூறினார்: "அப்படி இல்லை. கோபத்தின் போது (அதாவது, ஒருவரின் கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்தி, பொறுமையுடன் சகித்துக் கொள்ளும்போது) தனது [கீழ்]

சுயத்தை (நஃப்ஸ்) கட்டுப்பாட்டில் வைப்பவர் வலிமையானவர் மற்றும் சக்திவாய்ந்தவர். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *ஸஹீஹ் முஸ்லிம்)*

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்:

من كف غضبه ستر الله عورته

"ஒருவனுடைய கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்துகிறவனின் தவறுகளை அல்லாஹ் மறைக்கின்றான் [அவமானத்தையும் அவமானத்தையும் உண்டாக்குகிற பொது அறிவாகிறதிலிருந்து]". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் *தொகுப்பு* இப்னு அபி அத்-துன்யா)

ஒரு ஞானவாதி தனது மகனிடம் கூறினார்: "ஓ மகனே! கோபத்தின் போது புத்திசாலித்தனம் (தெளிவான பகுத்தறிவு சிந்தனை மற்றும் ஆரோக்கியமான மனநிலை) [இடத்தில்] இருப்பதில்லை. மிகக் குறைந்த கோபம் மிகவும் புத்திசாலிகளுக்கு வரும். கோபம் உலகத்திற்காக என்றால், அது ஒரு மோசடி மற்றும் ஏமாற்று, அது மறுமையின் பொருட்டு என்றால், அது பொறுமையும் ஞானமும் ஆகும். கோபம் என்பது புத்திசாலித்தனத்தின் எதிரி என்றும் கூறப்படுகிறது. உமர் (ரலி) அவர்கள் தனது பிரசங்கங்களில் கூறுவார்: "பேராசையையும், தாழ்ந்த ஆத்மாவிலிருந்தும் கோபத்தையும் தவிர்ப்பவன் உங்களில் முக்தியைப் பெறுவான்". ஒரு ஞானவாதி இவ்வாறு சொன்னார்: "[தன் சொந்த] காமத்துக்கும் கோபத்திற்கும் அடிபணிந்து நடக்கும் ஒருவன், இந்த இரண்டு கெட்ட குணாதிசயங்களும் அப்படிப்பட்டவனை நரகத்தை நோக்கித் தள்ளுகின்றன".

கோபத்தின் உண்மை: கடவுள் விலங்கை (மற்றும் மனிதர்களைப் போன்ற அனைத்து உயிரினங்களையும்) அதன் உள் மற்றும் வெளிப்புற காரணங்களால் முடிவுக்கு வரும் வகையில் படைத்துள்ளார். இறைவன் விலங்கின் உடல் அமைப்புக்கு ஏற்ப ஊட்டச்சத்தை உருவாக்கியுள்ளான், மேலும் அதன் தேவைக்கேற்ப அது உண்பதன் மூலம், தன்னை அழிவிலிருந்து தடுக்கிறது. வாள் மற்றும் பிற ஆயுதங்கள் போன்ற ஆபத்துகளின் அடிப்படையில் வெளிப்புற காரணிகள் மற்றும் காரணங்கள் உள்ளன. ஒருவரின் பாதுகாப்பிற்கும் இந்த தீங்குகளிலிருந்து பாதுகாப்பதற்கும் பயன்படுத்தக்கூடிய ஒரு சக்தியை கடவுள் மனிதனில் உருவாக்கியுள்ளார். தேவன் நெருப்பிலிருந்து கோபத்தின் வல்லமையைப் படைத்திருக்கிறார். ஒருவரின் விருப்பத்திற்கு எதிரானதாக ஏதாவது தோன்றும் போதெல்லாம், அல்லது

ஒருவரின் நோக்கத்திலிருந்து தடுக்கப்படுகிறாரோ, அந்த நெருப்பு பற்றவைக்கிறது மற்றும் சுடர் தீவிரமடைகிறது, இதயத்தில் உள்ள இரத்தம் ஆற்றல் பெறுகிறது மற்றும் [இதயத்திற்கு] மேலே உள்ள அனைத்து நரம்புகளிலும் பரவுகிறது. நெருப்பின் தீப்பிழம்புகள் மேல்நோக்கி உயருவது போலவோ அல்லது ஒரு பானையின் கொதிப்பு மேல்நோக்கி உயருவதையோ போல, ஒரு நபரின் முகமும் கண்களும் தோலின் மென்மையும் தெளிவான தன்மையும் காரணமாக சிவப்பாக மாறும், இது இரத்தத்தின் சிவப்பை வெளிப்படுத்துகிறது, இது ஒரு கண்ணாடிக்குள் ஒரு பொருள் காண்பிக்கப்படுகிறது. ஒரு தாழ்ந்த பதவியில் உள்ள ஒருவர் மீது கோபம் கொள்கிறார் [உடல், அரசியல், பொருள் அல்லது சமூக-பொருளாதார சக்தியின் அடிப்படையில்] ஒருவர் பழிவாங்கும் திறன் கொண்டவர் என்பதை அறிந்தால் இது நிலை. உயர் பதவியில் உள்ள ஒருவரின் மீது ஒருவர் கோபமடைந்து, பழிவாங்க முடியாமல் போனால், இரத்தம் பரவுவதற்கு பதிலாக வெளிப்புற தோலில் இருந்து இதயத்தில் சேகரித்து இருளுக்கும் துயரத்திற்கும் காரணமாக மாறுகிறது. இந்த நிலையில் முகம் வெளிறிப்போவதற்கான காரணம் இதுதான். சம அந்தஸ்தில் உள்ள ஒருவரின் மீது ஒருவர் கோபம் கொண்டால், இந்த இரண்டு நிலைகளும் வெளிப்புறமாக வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன - முகம் சில நேரங்களில் சிவப்பாகவும் சில நேரங்களில் வெளிறியதாகவும் மாறும். இதுதான் குழப்பத்தின் நிலை.

கோபத்தின் வெளிப்படையான அறிகுறிகள்: வெளிப்புற உடலில் தோன்றும் கோபத்தின் அறிகுறிகள் என்னவென்றால், [முகத்தின்] நிறம் மாறுகிறது, உடல் நடுங்கத் தொடங்குகிறது மற்றும் கைகால்களின் செயல்களில் எந்த ஒழுங்கும் சமநிலையும் இல்லை, வாயிலிருந்து நுரை வெளியேறத் தொடங்குகிறது, கண்கள் சிவப்பாக மாறும், மூக்கு வீங்கி சுருங்கத் தொடங்குகிறது மற்றும் முகம் சிதைக்கப்படுகிறது. கோபமுள்ள ஒருவர் கோபத்தின் போது ஒருவரின் முகத்தைப் பார்த்தால், ஒருவர் தனது சொந்த பார்வையில் தாழ்ந்தவராக (அவமானப்படுத்தப்படுவார்) மற்றும் ஒருவரின் அசிங்கத்தைப் பார்த்து வெட்கப்படுவார், இதனால் கோபம் முழுவதும் மறைந்துவிடும். கோபம் உடலில் இவ்வளவு மோசமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் போது, முகம் சிதைந்துவிட்டால், அது உள் உயிரினத்தின் மீது எவ்வளவு மோசமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும், அது எவ்வளவு சிதைவை ஏற்படுத்தியிருக்கும் என்று ஒருவர் சிந்திக்க வேண்டும். வெளிப்புற இருப்பு என்பது உள் இருப்பின் தலைப்பு மற்றும் பிரதிபலிப்பு ஆகும். முதலாவதாக, உள் உயிரினம் மோசமடைகிறது, பின்னர் இந்த சீரழிவு வெளிப்புற தோற்றத்தை நோக்கி நகர்கிறது. வெளிப்புற மாற்றம் என்பது உட்புற

மாற்றத்தின் விளைவாகும். நாக்கில் கோபத்தின் தாக்கம் என்னவென்றால், ஒரு நபர் சபிக்கத் தொடங்குகிறார் மற்றும் அத்தகைய இழிவான வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்தத் தொடங்குகிறார், உணர்திறன் மற்றும் கண்ணியமானவர்கள் அவற்றைக் கேட்கும்போது, அவர்கள் அவமானத்தில் மூழ்கிவிடுவார்கள். ஒருவர் கோப நிலையில் இல்லாவிட்டால், அல்லது கோபம் கலைந்து, ஒருவரின் கோப நிலை, முட்டாள்தனங்கள் மற்றும் ஆபாசங்களை உச்சரிக்கும் போது, ஆபாசமான வார்த்தைகளை சரியாகச் சொல்ல முடியாமல், அல்லது வாக்கியங்களில் தர்க்கரீதியான வரிசையை வைத்திருக்க முடியாமல் இருந்தால், அதற்கு பதிலாக ஒருவர் எதையும் அர்த்தமில்லாத பெரும்பாலான வார்த்தைகளை உச்சரிப்பார்.

கோபத்தில் மிதமான அளவு: கோபம் இல்லாமல் இருப்பதும் விரும்பத்தக்கதல்ல. அந்த கோபம் புத்திசாலித்தனம் மற்றும் தெய்வீக பாதைக்கு (தீன்) கீழ்ப்படிந்ததாக விரும்பப்படுகிறது, இதனால் அது உறுதியான தேவை இருக்கும்போது வருகிறது [எடுத்துக்காட்டாக, வெளிப்படையான துஷ்பிரயோகங்கள், கொடுமை மற்றும் அடக்குமுறை காணப்படும் சூழ்நிலைகளில்] மற்றும் சகிப்புத்தன்மை தேவைப்படும் போது வராது. அதை மிதமான எல்லைகளுக்குள் வைத்திருப்பது என்பது அல்லாஹ் தனது அடியார்களை கணக்கிட வைத்துள்ள விடாமுயற்சி (*இஸ்திகாமா*) ஆகும், மேலும் அதை நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் இந்த வார்த்தைகளில் பாராட்டியுள்ளனர்:

خير الامور اوساطها

"மிதவாதத்தின் எல்லைக்குள் [வாழ்க்கையின் எல்லா விஷயங்களிலும் தீவிரவாதத்தையும் தீவிரவாதத்தையும் தவிர்ப்பது] சிறந்த விஷயங்கள்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் தொகுப்பு Bayhaqi)

கோழைகள் தைரியமாக மாறும் சந்தர்ப்பங்களில் கூட கோபப்படாதவர் (தங்களைச் சுற்றியுள்ள தவறுகளுக்கு மனசாட்சியுடன் இருப்பதால்) தன்னை குணப்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். இதேபோல், யாருடைய கோபம் [மிதமான, ஒழுக்கம், அறநெறி மற்றும் நல்ல நடத்தை] எல்லைகளை மீறிவிட்ட ஒருவருக்கும் அதிகப்படியான மற்றும் மிதமான கோபத்தை வேறுபடுத்திப் பார்க்கும் வரை ஒரு சிகிச்சை தேவைப்படுகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கோபம் இல்லாதது (அல்லது பற்றாக்குறை) மற்றும் அதிகப்படியான இரண்டிலும் குணப்படுத்தப்பட வேண்டும். குர்ஆனால் "விடாமுயற்சியின் நேரான பாதை" (*சிராத் அல்-முஸ்தகீம்*) (குர்ஆன், அத்தியாயம் 1, வசனம் 6) என்று

விவரிக்கப்படும் மிதமான நிலை நல்ல நிலை ஆகும், இந்த "விடாமுயற்சியின் நேரான பாதை" ஒரு முடியை விட மெல்லியதாகவும், வாளை விட கூர்மையாகவும் இருந்தாலும் [அனைத்து முனைகளுக்கும் இடையில் சமநிலை மற்றும் மிதமான பாதை மென்மையானது மற்றும் கடைப்பிடிப்பது கடினம் என்பதைக் காட்டுகிறது, மனித மனோபாவம் மிதவாதத்தின் நடுத்தரப் பாதையிலிருந்து மனித இருப்பின் அனைத்து விஷயங்களிலும் தீவிர போக்குகள் மற்றும் நிலைப்பாடுகளை நோக்கி நகர்கிறது]. மிதமான நிலையை அடைய முடியாத ஒருவர், விரக்திக்கு அடிபணிவதற்குப் பதிலாக, முடிந்தவரை அதை நெருங்க முயற்சிக்க வேண்டும். எல்லாவற்றையும் நல்ல முறையில் செய்ய முடியாதவன் எல்லாவற்றையும் தவறான வழியில் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. சில தீமைகள் மற்ற தீமைகளுடன் ஒப்பிடும்போது இலகுவானவை, சில நல்ல விஷயங்கள் மற்ற நல்ல விஷயங்களை விட உயர்ந்தவை. அதனால்தான், முடிந்தவரை, ஒருவர் நன்மை செய்வதற்கும் தீமையைத் தடுப்பதற்கும் நெருக்கமாக இருக்க வேண்டும். நன்மை செய்வதில் வெற்றியும் திறமையும் (*தவ்ஃபீக்*) அல்லாஹ்விடமிருந்தே உரியது.

ஆன்மீக முயற்சியின் மூலம் கோபத்தை ஒழிக்க அல்லது குறைக்க முடியுமா?

ஒருவரின் அன்பான பொருள் பறிக்கப்பட்டால், திருடப்பட்டால், சேதமடைந்தால், அதைக் கண்டு ஒருவர் கோபப்படுவார். ஒருவர் விரும்பும் மூன்று வகையான விஷயங்கள் உள்ளன. முதல் வகை உணவு, குடியிருப்பு, உடை மற்றும் ஆரோக்கியம் போன்ற அனைத்திற்கும் தேவையான விஷயங்களை உள்ளடக்கியது. உடலுக்கு தீங்கு விளைவிக்க அல்லது காயப்படுத்த யாராவது ஒருவரை அடித்தால், அத்தகைய நபருக்கு எதிராக ஒருவர் கோபம் கொள்ள வேண்டும், ஏனெனில் உடலை (அல்லது வெளிப்புற இருப்பை) பாதுகாப்பது அவசியம். ஒருவரின் உயிர்வாழ்வுக்கு அவசியமான விஷயங்களை அழிப்பதை யாரும் விரும்புவதில்லை, அத்தகைய தீங்குகளுக்கு எதிராக ஒருவருக்கு கோபம் இருக்க வேண்டும். ஒருவர் நேசிக்கும் இரண்டாவது வகை விஷயங்களில் புகழ், அதிகாரம், ஏராளமான செல்வம், வேலைக்காரர்கள், சவாரி போன்ற எந்த மனிதனுக்கும் அவசியமில்லாத விஷயங்கள் அடங்கும். இருப்பினும், மக்கள் [பாரம்பரியமாக] தங்கள் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் அறியாமை காரணமாக அவற்றை

இன்றியமையாததாகக் கருதுகின்றனர், மேலும் அவர்களில் எதையாவது இழந்தால், அவர்களின் துக்கம் மற்றும் துக்கத்தின் தீவிரம் அதிகமாக இருக்கும், இதன் விளைவாக அவர்களின் இழப்பு மற்றும் அந்த இழப்பை ஏற்படுத்தியதாக அவர்கள் கருதும் மக்கள் மீதும் கோபப்படுகிறார்கள். ஒருவர் நேசிக்கும் மூன்றாவது வகையான விஷயங்களில் சிலருக்கு அவசியமான விஷயங்கள் அடங்கும், ஆனால் மற்றவர்களுக்கு அல்ல. உதாரணமாக, ஒரு அறிஞருக்கு புத்தகங்கள் அவசியம், அதனால்தான், ஒரு அறிஞர் புத்தகங்களை நேசிக்கிறார் [அவர்களின் நிபுணத்துவ பகுதிகளுக்கு] எனவே ஒருவர் அவற்றை கிழித்தால், எரித்தால் அல்லது மூழ்கடித்தால், ஒருவர் கோபப்படுகிறார்.

ஒருவர் நேசிக்கும் இந்த மூன்று வகையான காரியங்களின் மீது [கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு] ஆவிக்குரிய முயற்சியின் விளைவு என்ன? முதல் வகையில், கோபத்தை ஒழிக்க ஆன்மீகப் போராட்டம் மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை, அதற்கு பதிலாக இதயம் இனி அதற்கு அடிபணியாது என்பதற்காகவும், தெய்வீக சட்டம் மற்றும் புத்திசாலித்தனத்தால் விரும்பப்படும் அளவிற்கு மட்டுமே ஒருவர் அதைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதற்காகவும் இது செய்யப்படுகிறது. இது ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் மூலம் சாத்தியமாகும் *(முஜாஹதா)* மற்றும் சகிப்புத்தன்மை மற்றும் சகிப்புத்தன்மை ஒருவரின் இரண்டாவது இயல்பாக மாறும் வரை சிறிது காலத்திற்கு சகிப்புத்தன்மையையும் பொறுமையையும் பயன்படுத்துவதன் மூலம் முயற்சி செய்கிறது. இதயத்திலிருந்து கோபத்தை முற்றிலுமாக அகற்றுவது மனித மனோபாவம் கோருவது அல்ல, அது சாத்தியமும் அல்ல, இருப்பினும், அதன் தீவிரத்தை முடிவுக்குக் கொண்டு வந்து அதன் வலிமையைக் குறைப்பது சாத்தியமாகும், இதனால் உள் இருப்பில் எந்த குழப்பமும் இல்லை, மேலும் அது வெளிப்புறத்தில் அத்தகைய விளைவை ஏற்படுத்த வேண்டும், ஒருவரைப் பார்ப்பதில் இருந்து கோபத்தின் தற்போதைய நிலையை யாராலும் சொல்ல முடியாது [கோபத்திற்கு எதிரான உள் கட்டுப்பாடு காரணமாக]. இது ஒரு கடினமான ஆன்மீக போராட்டமாக இருந்தாலும், அது சாத்தியமற்றது அல்ல. ஒருவர் தொடர்ந்து முயற்சி செய்தால், தோல்விக்கு எந்த காரணமும் இருக்காது [கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்தும் நிலையை அடைவதில்]. மூன்றாவது வகையான விஷயங்களுக்கும் இது பொருந்தும், ஏனெனில் சில விஷயங்கள் முதல் வகையான விஷயங்கள் போன்ற சிலருக்கு அவசியம் [அனைத்து மனிதர்களுக்கும் உலகளவில் அவசியமானவை]. ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் விளைவாக இரண்டு வகையான விஷயங்களிலும் ஒரே மாதிரியான விளைவு காணப்படும்.

இரண்டாவது வகையான விஷயங்களின் மீது ஒருவர் பெறும் கோபத்தை ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் மூலம் முற்றிலுமாக ஒழிக்க முடியும், இந்த விஷயங்களின் மீதான அன்பை ஒருவரின் இதயத்திலிருந்து அகற்றி, தனது தாயகம் கல்லறை மற்றும் இறுதி வீடு மறுமையை அடைய தன்னை நம்ப வைப்பதன் மூலம் ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் மூலம் முற்றிலுமாக ஒழிக்க முடியும். அல்லது உலகம் ஒரு [நிறுத்தம்] நிலையமாகும், அங்கு ஒருவர் வரவிருக்கும் பயணத்திற்கும் ஒருவரின் நிரந்தர இலக்கான அடுத்த நிலையத்திற்கும் செல்ல தேவையான நம்பகத்தன்மையை (ஏற்பாடுகள்) சேகரிக்க சில நிமிடங்கள் தங்கியிருக்கிறார். இது தவிர (அதாவது பிரயாணத்திற்காக சேகரிக்கப்பட்ட உணவுப் பொருட்கள்) எவரின் மீதும் கப்பொருளிலோ மறுமையிலோ எந்தப் பலனும் இல்லாமல், ஒரு சுமை இருக்கிறது. ஒருவன் அலட்சியத்தையும் உலக உடைமைகளிலிருந்து விலகிச் சென்று, தன் அன்பை இதயத்திலிருந்து அகற்ற வேண்டும். ஒருவருக்கு தனது நாய் மீது அன்பு இல்லையென்றால், யாராவது அதை அடிப்பதால் கோபப்பட மாட்டார். கோபம் அன்புக்கு [மற்றும் எதையாவது பற்று] அடிபணிய வைக்கிறது என்பதை இது காட்டுகிறது. இந்த வகையான விஷயங்களுக்கான ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் நோக்கம் கோபத்தை முற்றிலுமாக ஒழிப்பதாகும். இருப்பினும், அது நடப்பது மிகவும் கடினம், அதற்கு பதிலாக, கோபத்தை பலவீனப்படுத்துவது அல்லது அதன் தாக்கங்களை செயல்படுத்தாமல் இருப்பது எளிது. அதை அடைந்தாலும் ஒருவர் திருப்தி அடைய முடியும். கடவுளின் சர்வ வல்லமை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டால் ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஒரு நபர், எல்லாவற்றையும் தெய்வீக வல்லமை மற்றும் தனியுரிமைக்கு உட்பட்ட கடவுளின் பரிசாக நினைக்கும் ஒரு நபர், [கடவுளின்] படைப்புகள் மீது கோபப்படுவதில்லை [கடவுள்தான் அனைத்து விவகாரங்களுக்கும் இறுதி பாதுகாவலர் என்பதை ஒருவர் அறிவார், அது நல்லது அல்லது கெட்டது என்று எதுவும் ஒருவரை அடையவில்லை. கடவுளின் அனுமதியைத் தவிர], ஏனென்றால் படைப்புகளுக்கு தங்களுக்கென்று எந்த தனியுரிமையும் இல்லை என்ற நம்பிக்கை ஒருவருக்கு உள்ளது, மேலும் அவை அனைத்தும் தெய்வீக சக்தி மற்றும் சர்வ வல்லமையால் அடிமைப்படுத்தப்பட்டு வெல்லப்படுகின்றன ஒரு எழுத்தாளரின் கையில் ஒரு பேனா அடிமைப்படுத்தப்படுவதைப் போல [அதனால் இது பேனா அல்ல, ஆனால் எழுத்தாளர் மற்றும் பேனா எழுத்தாளர் விரும்பியதை மட்டுமே செய்கிறார்]. கடவுளின் ஒருமைப்பாடு மற்றும் சர்வ வல்லமையின் ஆதிக்கத்தின் விளைவாக கோபம் ஒழிக்கப்படுகிறது (*தவ்ஹீத்*) மற்றும் கடவுளைப் பற்றி ஒரு நல்ல அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருப்பது

(ஹுஸ்ன் அல்-துன்) (கடவுள் ஒருவருக்கு நல்லது செய்வதை மட்டுமே செய்வார் என்ற நம்பிக்கை) இந்த விஷயத்தில் பயனுள்ளதாக இருக்கும் என்று இதிலிருந்து அறியப்படுகிறது, ஏனெனில் என்ன நடந்தாலும் ஒருவர் புரிந்துகொள்கிறார். கடவுளிடமிருந்து வருகிறது, கடவுள் ஒருவருக்கு என்ன செய்வது என்பது ஒரு நல்ல விஷயம், அது ஒருவரை பசியுடனும் தாகத்துடனும் வைத்திருப்பது, ஒருவரை காயப்படுத்துவது அல்லது ஒருவரின் உயிரை இழப்பது [அல்லது ஏதாவது] மூலம். இந்த நம்பிக்கைக்குப் பிறகு, இரத்தத்தை வெளியே எடுக்கும் நபர் மீது யாரும் கோபப்படாதது போல கோபத்திற்கு எந்த காரணமும் இல்லை [இது ஆரோக்கியத்தைப் பாதுகாக்கும் மற்றும் வழங்கும் நோக்கத்திற்காக செய்யப்படுகிறது என்று நம்பப்படுகிறது].

இந்த விவாதத்தின் விளைவு என்னவென்றால், கோபத்தின் நெருப்புக்கு எதிராக பாதுகாக்க ஒரே ஒரு வழி மட்டுமே உள்ளது, அது உலகத்தை இதயத்திலிருந்து முற்றிலும் அகற்றுகிறது (கஸாலி "உலகம்" என்ற வார்த்தையை எங்கெல்லாம் பயன்படுத்துகிறார்களோ, அவர் மனித இருப்பின் சாராம்சமான இதயத்தை அழிக்கும் இதயத்தின் உலக இணைப்புகள் மற்றும் சிக்கல்களைக் குறிப்பிடுகிறார், நித்திய மகிழ்ச்சியையும் முடிவற்ற வெற்றியையும் அடைவதற்கான ஒரு வழிமுறையாக உலகம் என்று கஸாலி மீண்டும் மீண்டும் குறிப்பிட்டிருப்பதைப் போல அவர் உலகைப் பற்றி குறிப்பிடவில்லை). சத்தியப் பாதையில் (ஆன்மீக பயணி) உலகின் தீங்குகளை (அதாவது உலகப் பற்றுகள், இதயத்தின் சிக்கல்கள்) அறிந்தால் மட்டுமே இது சாத்தியமாகும். உலகத்தன்மையைக் கண்டிக்கும் விளக்கம் இந்த தீங்குகள் எங்கு தெளிவுபடுத்தப்படும். உலக அன்பு இல்லாத இதயம் யாருடைய இதயம் அழியிருக்கிறதோ, அவன் கோபத்தின் பெரும்பாலான காரணங்களிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுகிறான் என்பதை இங்கே தெரிவிப்பது போதுமானது. முற்றிலுமாக அகற்ற முடியாத காரணங்கள், [இன்னும்] பலவீனப்படுத்தப்படலாம், மேலும் அவற்றை பலவீனப்படுத்துவதும் கோபத்தை பலவீனப்படுத்தக்கூடும். *இந்த* முயற்சியில் (கோபத்தை ஒழித்தல் அல்லது பலவீனப்படுத்துதல்) சரியான மற்றும் அதன் விளைவாக வெற்றி பெறுவதற்கான திறனின் அழகை நாம் கடவுளிடமிருந்து தேடுகிறோம்.

கோபத்திற்கான காரணங்கள்

ஒரு நோயை குணப்படுத்துவதற்கான வழி அதன் பொருள் மற்றும் காரணங்களை ஒழிப்பதே என்பது இப்போது நன்கு அறியப்பட்டுள்ளது. யஹ்யா (ரலி) அவர்கள் இயேசுவிடம் கேட்டார்கள்: "எது மிகவும் கடினமானது?" அதற்கு அவர், "உங்கள் கோபம்". யோவான் இவ்வாறு கேட்டார்: "கோபம் ஏன் நிகழ்கிறது, அதற்கு ஊட்டமளிப்பதற்கான காரணங்கள் என்ன?" அதற்கு இயேசு, "ஆணவம், ஆவேசம், கௌரவமும் புகழும் கிடைக்க ஆசை. கோபத்தின் தீவிரத்தை அதிகரிக்கும் காரணிகள்: ஆணவம், கேலி, மிகைப்படுத்தல், தூண்டுதல், ஒருவரின் உரையாடலில் குறுக்கிடுதல், கடுமையான வற்புறுத்தல், பொருள் உடைமைகள் மற்றும் புகழ் மீதான பேராசை போன்றவை." இவை அனைத்தும் கெட்ட மற்றும் அழிவுகரமான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், மனோபாவங்கள் மற்றும் உள் மனநிலைகள் ஆகியவற்றின் கீழ் வருகின்றன, மேலும் அவை தெய்வீக சட்டத்தில் கண்டிக்கப்படுகின்றன. இந்த காரணங்கள் இருப்பதால் கோபத்திலிருந்து விடுபட முடியாது. அதனால்தான், கோபத்திற்கான காரணங்களில் ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவை இருந்தால், அவை அவற்றின் எதிர்மறைகள் மூலம் கையாளப்படுகின்றன மற்றும் குறைக்கப்படுகின்றன. எனவே, ஒருவரின் *கீழ்த்தரமான சுயத்தை (நஃப்ஸ்) கண்டிப்பதன் மூலம்* [உண்மையான உள் மனத்தாழ்மை, சுய நீதி மற்றும் சுய பெருக்கம் (*'உஜுப்*) ஆகியவற்றைப் புகுத்தினாலும் ஆணவம் அகற்றப்பட வேண்டும், மேலும் [ஒருவரின் கோபத்திற்கு ஆளானவர்] ஒரு மனிதன் மற்றும் மற்ற ஊழியர்களைப் போலவே, கடவுளின் ஊழியர் என்ற நம்பிக்கையின் மூலம் பெருமை அகற்றப்பட வேண்டும் - [உலகின் அனைத்தும்] உண்மையில் ஒரே தந்தையின் மகன்கள் மற்றும் மகள்கள் [மற்றும் தாய், அதாவது, ஆதாம் மற்றும் ஏவாள்] பின்னர் [புவியியல், கலாச்சார, மொழி, இனம், பழங்குடி, மத மற்றும் இன கோடுகளில் ஒருவருக்கொருவர் பிரிந்தனர்] மற்றும் வேறுபாடுகளின் சுவர்கள் வெளிப்பட்டன [அவை ஒருங்கிணைப்பு மற்றும் நல்லிணக்கத்திற்கு இடையூறாக இருந்தன], ஆனால் அனைவரும் தங்கள் மனிதநேயத்தில் சமமானவர்கள். பெருமை (இந்த சூழலில் பயன்படுத்தப்படும் சொல் ஒருவரின் உள் மகிழ்ச்சி மற்றும் மகிழ்ச்சியின் அர்த்தத்தில் உள்ளது, மேலும் "பெருமை" அல்ல) உள் சிறப்புகளில் இருக்க வேண்டும் [அவை நல்ல, ஆரோக்கியமான, ஆக்கபூர்வமான மற்றும் நேர்மறையான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், மனோபாவங்கள் மற்றும் உள் மனநிலைகள் ஆகியவை ஒருவரின் உள் இருப்பு மற்றும் ஒருவரின் உண்மையான யதார்த்தத்தின் பண்புகள் - இதயம் மற்றும் ஆன்மா]. சுய ஆணவம்,

ஆணவம் மற்றும் பெருமை ஆகியவை அழிவுகரமான தீமைகள், அவை மோசமான உள் தீமைகளின் வேர்கள் மற்றும் அடிப்படையாகும், மேலும் நீங்கள் அவற்றிலிருந்து விடுபடவில்லை என்றால், நீங்கள் மற்றவர்களை விட சிறந்தவர் அல்ல. பெருமை உங்களுக்கு பொருந்தாது. நீங்கள் பெருமைப்படுகிறவர்களுடன் ஒப்பிடுகையில் மற்றவர்கள் எப்படி உங்களை விட தாழ்ந்தவர்களாக இருக்கிறார்கள், எந்த வழிகளில்? உங்களுக்கு மூக்கு, காதுகள், கண்கள் இருப்பதைப் போலவே, அவர்களும் ஒரே உறுப்புகளைக் கொண்டவர்கள், அவர்களும் ஒரே தந்தை (ஸல்) அவர்களின் சந்ததிகள், நீங்களும் உங்கள் சகோதர சகோதரிகள். விசுவாசத்தின் நடைமுறை தொடர்பான தீவிரமான விஷயங்களில் ஈடுபடுவதன் மூலம் நகைச்சுவையை ஒழிக்க முடியும் [தார்மீக நேர்மை மற்றும் தாழ்ந்த, இழிவான, உள் குணங்கள், மனநிலைகள் மற்றும் மனப்பான்மைகளை ஒழிக்க ஆன்மீகப் போராட்டம் மற்றும் அவற்றுக்குப் பதிலாக வாழ்நாள் முழுவதும் துணிச்சலான மற்றும் தொடர்ச்சியான போராட்டம் தேவைப்படும் உயர் ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணங்கள், மனநிலைகள் மற்றும் மனோபாவங்கள்] இதனால் ஒருவருக்கு பயனற்ற முயற்சிகளில் ஈடுபட கூட நேரம் கிடைக்காது [மற்றவர்களை கேலி செய்வது மற்றும் இழிவாகப் பார்ப்பது போன்றவை]. உள் மேன்மைகள் (*ஃபதா-இல்),* நல்ல ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் உள் மனநிலைகள் (*இக்லாக் அல்-ஹஸனா)* மற்றும் மத அறிவுகளைப் பெறுவதில் தன்னை ஈடுபடுத்துவதன் மூலம் பயனற்ற முயற்சிகளைத் தவிர்க்க வேண்டும் [இது ஒருவரை இந்த உன்னத இலக்குகளுக்கு இட்டுச் செல்கிறது மற்றும் ஆன்மாவின் சுத்திகரிப்பு மற்றும் சுத்திகரிப்பைக் கொண்டுவருகிறது, முதலில் ஒரு மனிதனை ஒத்திசைக்கவும் மனிதாபிமானப்படுத்தவும், பின்னர் ஒருவரை மனித சாதனையின் உச்சத்திற்கு அழைத்துச் செல்லவும் *முடியும் (மாரிஃபா)*) தெய்வீகமான] இந்த விஷயங்கள் ஒருவரை நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கு (சாதா) அழைத்துச் செல்கின்றன என்ற நம்பிக்கையுடன். கேலி சம்பந்தமாக, மற்றவர்களால் கேலிக்கு ஆளாகி நான் எப்படி வேதனைப்படுகிறேனோ, அதே போல மற்றவர்களும் என்னைக் கேலி செய்வதால் கவலைப்பட வேண்டும், அதனால் யாரையும் கேலி செய்யக் கூடாது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். ஒருவரின் நாக்கிலிருந்து ஒரு கெட்ட வார்த்தையை உச்சரிக்காததன் மூலம் தவறு கண்டுபிடிக்கும் பழக்கத்தை கைவிடலாம், இல்லையெனில் உரையாற்றப்பட்ட நபர் [மோசமான தவறு கண்டுபிடிக்கும் வழியில்] ஒரு நாக்கையும் தக்கவைத்துக் கொள்கிறார்; உரையாற்றிய நபர், இன்னும் கடுமையாக

ஏதாவது சொல்ல முடியும். பேராசையின் தீவிரத்தை ஒழிப்பது நமக்கு உண்மையில் தேவையானவற்றுடன் மட்டுமே திருப்தி அடைவதன் மூலம் சாத்தியமாகும் [யதார்த்தமாக கூட இல்லாத உணரப்பட்ட தேவைகளுக்கு எதிராக]. திருப்தி மற்றும் தேவையற்ற விஷயங்களை மறந்துவிடுவதில் கண்ணியம் உள்ளது, அதே நேரத்தில் [யாரோ அல்லது ஏதாவது தேவையில்] அதில் அவமானம் உள்ளது.

இந்த [எதிர்மறை மற்றும்] கண்டிக்கத்தக்க உள் பண்புகள், மனநிலைகள், மனப்பான்மைகள், பழக்கவழக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் மனோபாவங்களிலிருந்து எந்தவொரு பண்பிற்கும் குணப்படுத்துவது எளிதல்ல. அதற்கு பதிலாக, கஷ்டங்களையும் தீவிரமான உள் ஆவிக்குரிய போராட்டத்தையும் சகித்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் உள்ளது. இந்த உள் ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் நோக்கம், இந்த தீய உள் பண்புகள், மனநிலைகள், மனப்பான்மைகள், பழக்கவழக்கங்கள், மனோபாவங்கள் மற்றும் மோசமான பழக்கவழக்கங்கள் அனைத்தின் தீங்குகளையும் முதலில் அறிந்துகொள்வதாகும், இதனால் இதயம் அவற்றின் மீது வெறுப்படைகிறது மற்றும் அவற்றின் தீமைகள் படிகமாக தெளிவாகின்றன. அதன் பிறகு, இந்த கீழ்த்தரமான மற்றும் தீய உள் பண்புகள், மனநிலைகள், மனப்பான்மைகள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் மனோபாவங்கள் ஆகியவற்றின் எதிர்மறைகளை ஒருவர் செயல்பட வேண்டும், மேலும் அவை ஒருவரின் இரண்டாவது இயல்பாக மாற எடுக்கும் வரை மற்றும் அவை பழக்கங்களாக மாறும் வரை மற்றும் செயல்படுவது கடினமாக இல்லாத வரை. கோபத்திலிருந்து விடுபட, இந்த உள் தீமைகளிலிருந்து சுயப்படுத்தப்படுவது அவசியம், ஏனெனில் அவை கோபத்தை உருவாக்கும் மற்றும் வளர்க்கும் [கெட்ட] பழக்கங்களின் மூலமும் தோற்றுவாய் ஆகும்.

அறியாமையில் இருப்பவர்களுக்கு மற்றொரு காரணம் வேறொரு காரணம் வருகின்றது. இந்த பரிதாபகரமான மக்கள், தங்கள் அறியாமை மற்றும் புரிதல் இல்லாததால், கோபத்தை வெளிப்படுத்துவதில் ஆண்மை (தைரியம் மற்றும் தைரியம்) மற்றும் தைரியம் இருப்பதாக நினைக்கிறார்கள், மேலும் கோபப்படாதவர்கள் "ஆண்கள்" என்று அழைக்கப்படுவதற்கு தகுதியற்றவர்கள். அத்தகையவர்கள் கோபத்தை சுயமரியாதை, உயர்ந்த அபிலாஷை மற்றும் கண்ணியம் என்று கருதுகிறார்கள், மேலும் சுயம் அதை நோக்கி சாய்ந்து அதை நல்லது என்று கருதத் தொடங்கும் வரை [தகுதியற்றது] அதற்கு நல்ல பெயர்களைக் கொடுக்கிறார்கள். கோபத்தை சுயமரியாதை மற்றும் துணிச்சல் என்று அழைப்பது அறியாமை, மாறாக

அது இதயத்தின் நோய் மற்றும் புத்திசாலித்தனத்தின் குறையின் அறிகுறியாகும். அதற்கான வாதம் என்னவென்றால், ஒரு நோயுற்ற நபர் ஒரு ஆரோக்கியமான நபரை விட அதிகமாக கோபப்படுகிறார், ஏனெனில் அத்தகைய ஒருவர் பலவீனமான இருதயம் கொண்டவர். கெட்ட நடத்தை மற்றும் கெட்ட குணம் கொண்ட ஒரு நபர் ஒரு நல்ல நடத்தை மற்றும் நீதியுள்ள நபரை விட கோபத்திற்கு இரையாகிறார். ஆகையால், ஒரு துண்டு [உணவுக்காக] ஒரு தாழ்ந்த மனிதனும், ஒரு தானியத்திற்காக ஒரு கஞ்சனும் கோபப்படுகிறான். இந்த அறியாமைகளுக்கு சிகிச்சை அளிப்பதற்கான வழி என்னவென்றால், நீதிமான்களின் சகிப்புத்தன்மை, சகிப்புத்தன்மை, மன்னிப்பு, பெருந்தன்மை ஆகியவற்றின் மரபுகளை அவர்களுக்குச் சொல்ல வேண்டும், மேலும் அவர்கள் தங்கள் கோபத்தை அடக்கிக் கொள்வார்கள் என்று சொல்ல வேண்டும். இத்தகைய மரபுகள் தீர்க்கதரிசிகள், துறவிகள், ஞானவாதிகள், ஞானிகள், அறிஞர்கள் மற்றும் நல்ல தலைவர்களிடமிருந்தும் வந்துள்ளன, அதே நேரத்தில் எதிர் மரபுகள் அறியாமை மற்றும் முட்டாள்களிடமிருந்து வந்துள்ளன.

தூண்டுதலுக்குப் பிறகு கோபத்தை குணப்படுத்துதல்

இதுவரை நடந்த விவாதத்தின் விளைவு என்னவென்றால், கோபத்திற்கான காரணங்களைத் தள்ளிவிட வேண்டும், மேலும் அதன் உள்ளார்ந்த காரணங்கள் அகற்றப்பட வேண்டும், இதனால் தவறான வழியில் கோபம் ஒருபோதும் நடக்காது. ஒருவருக்கு கோபம் ஏற்பட்டால் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை விளக்குவதே இங்கே நோக்கம். ஒருவர் அதன் தாக்கங்களை செயல்படுத்த வேண்டுமா அல்லது விடாமுயற்சியுடன் இருக்க வேண்டுமா மற்றும் கோபத்தின் தாக்கங்களில் செயல்படுவதைத் தடுக்க வேண்டுமா? பிந்தையது புத்திசாலித்தனத்தின் வெளிப்பாடு மற்றும் இது ஒரு பெரிய ஆன்மீக முயற்சி மற்றும் அதன் உச்சக்கட்டம் அறிவு மற்றும் செயல் மூலம் உள்ளது என்பது தெளிவாகிறது.

அறிவின் மூலம் கோபத்தை ஒழித்தல்: பின்வரும் ஆறு விஷயங்கள் அறிவின் சாராம்சம் [கோபத்தை ஒழிப்பது தொடர்பானது]: **முதலாவதாக,** கோபம், மன்னிப்பு, சகிப்புத்தன்மை மற்றும் சகிப்புத்தன்மை ஆகியவற்றைக் கட்டுப்படுத்துவதன் மேன்மை மற்றும்

சிறப்பைப் பற்றி கடந்த கால நிகழ்வுகள் மற்றும் மரபுகளைப் பற்றி ஒருவர் சிந்திக்க வேண்டும், அதன் விளைவாக இந்த மேன்மையை அடைவதற்கான விருப்பம் [அனைவரிடமும்] விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தும். இந்த ஆசை ஒருவரை பழிவாங்குவதைத் தடுக்கும் மற்றும் கோபத்தின் நெருப்பை அணைக்கும். மாலிக் இப்னு அவ்ஸ் இப்னு அல்-ஹத்தான் (ரலி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: ஒருமுறை உமர் (ரலி) ஒருவர் மீது கோபமடைந்து [அவர் செய்த குற்றத்தின் காரணமாக] அவருக்கு தண்டனை வழங்க உத்தரவிட்டார். அவர் கூறினார்: "முஃமின்களின் தலைவரே! இந்த வசனத்தை (குர்ஆனிலிருந்து) கவனியுங்கள்:

خُذِ ٱلۡعَفۡوَ وَأۡمُرۡ بِٱلۡعُرۡفِ وَأَعۡرِضۡ عَنِ ٱلۡجَٰهِلِينَ

"மன்னிப்பு செய்யுங்கள்; நற்கருமங்களைச் செய்யுங்கள், நற்கருமங்களைச் செய்யுங்கள்; அறிவாற்றலைத் தவிர்த்துவிடுங்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 7, வசனம் 199)

உமர் (ரலி) அவர்கள் இந்த வசனத்தை திரும்பத் திரும்ப வாசித்து அதன் அர்த்தங்களை சிந்தித்து வந்தார் என்று இந்த பாரம்பரியத்தின் உரையாசிரியர் கூறுகிறார். அதுதான் அவரது வழக்கம். குர்ஆனின் அர்த்தங்கள் மற்றும் புரிதலில் அபரிமிதமான தேர்ச்சி இருந்தபோதிலும், அவர் குர்ஆனின் மீது தொடர்ந்து சிந்தித்து வந்தார். எனவே இந்த வசனம் அவரை சிந்திக்க அழைத்தது. இதன் விளைவாக அந்த மனிதன் ஒரு ஓய்வைப் பெற்று அதிலிருந்து வெளியேறினார்.

இரண்டாவதாக, ஒருவர் தனது தாழ்ந்த சுயத்தை (*நஃப்ஸ்*) கடவுளின் பழிவாங்கலுக்கு அஞ்ச வைக்க வேண்டும் [தெய்வீக நீதியின் மூலம் தனது சொந்த தவறுகளுக்காக] மற்றும் ஒருவருக்கு மற்றவர் மீது இருப்பதை விட கடவுள் ஒருவரின் மீது அதிக அதிகாரம் கொண்டவர் என்று சொல்ல வேண்டும். நான் மற்றொருவர் மீது என் கோபத்தை வெளிப்படுத்த முயற்சித்தால், நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் நான் [தெய்வீக] மன்னிப்பு மற்றும் இரக்கம் அதிகம் தேவைப்படும் போது கடவுளின் கோபத்தைத் தவிர்க்க முடியாமல் போகலாம். தேவன் இவ்வாசை அருளினார் என்று சில வேதங்களில் எழுதப்பட்டுள்ளது: "மனிதர்களே! "நீங்கள் கோபம் கொண்டால், என்னை நினைவு கூறுங்கள்; நான் உங்களைப் பற்றி கோபப்படும் சமயத்தில் உங்களை நினைவு கூருவேன்; மேலும் உங்களை அழிந்த மக்களுடன் சேர்த்துக் கொள்ளமாட்டேன்" (என்றும் கூறினார்). ஞானிகள் (ஞானிகள்) இஸ்ரவேல் சந்ததியினரின் அரசர்களுடன் கட்டாயம் செல்வது வழக்கம் என்று விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. (நபியே!) அரசர் கோபம் கொள்ளும் போதெல்லாம், அவருடைய

ஞானமுள்ள தோழர் அவருக்கு முன்னால் ஒரு காகிதத்தை வைத்துக் கொள்வார்; அதில் "ஏழைகள் மீது கிருபை செய்யுங்கள்; (அல்லாஹ்விடம்) மரணத்திற்கு அஞ்சுங்கள், மறுமையை நினைவு கூறுங்கள்" என்று எழுதப்பட்டிருந்தது. கிங் இந்த எழுத்தைப் படித்து அமைதியாகிவிடுவார்.

மூன்றாவதாக, பகைமை மற்றும் பழிவாங்குதல் போன்ற விளைவுகளைப் பற்றியும், பகைமையின் விளைவாக ஏற்படும் துன்பங்கள் மற்றும் சிரமங்களைப் பற்றியும், நான் கோபப்படப்போகிறவன் என் எதிரியாக மாறி எனக்குத் தொந்தரவை ஏற்படுத்த முயல்வார் என்று ஒருவன் பயப்பட வேண்டும். இருப்பினும், உலக அக்கறைகள், துன்பங்கள் மற்றும் கஷ்டங்களுக்காக எவ்வித கோபமும் இல்லாததும் ஆபத்துகளிலிருந்து விடுபட்டதல்ல, ஏனெனில் அதில் உலக வாழ்க்கையை சுமூகமாக வைத்திருக்க வேண்டும் என்ற காமமும் விருப்பமும் உள்ளது. இது நிச்சயமாக மறுமையின் செயல் அல்ல, மாறாக இது கோபத்தின் மீது காமத்தைத் திணிக்கிறது. கோபத்தைப் போலவே, காமமும் ஒரு தீயது. அதனால்தான் இவ்வுலகத்திற்காக கோபத்தை அடக்கினால் (இனிமையான உலக வாழ்க்கை) ஒரு கூலி கூட கிடைக்காது. சில உலக கவலைகள் இருதயம் மற்றும் உடலின் அமைதிக்கு இடையூறாக இருந்தால் (ஆன்மீக முன்னேற்றத்திற்கான ஒருவரின் முயற்சிகளைத் தொடர்வதற்கு], அதை அகற்றுவது நிச்சயமாக தெய்வீக ஊதியத்தை அளிக்கும்.

நான்காவதாக, ஒருவர் கோபப்படும்போது, ஒருவரின் வெளிப்புற தோற்றத்தின் அசிங்கத்தை கற்பனை செய்ய வேண்டும் [கோபத்தின் காரணமாக இது ஒருவரை அசிங்கமாக தோற்றமளிக்க ஒரு முக்கிய காரணியாக உள்ளது]. கோபத்தின் போது மக்களின் முகங்கள் சிதைந்து போவதைப் போலவே, என் முகமும் சிதைந்திருக்கும். இவ்வாறாக, கோபத்தின் வெறுப்பு இதயத்தில் பிறக்கும். ஒரு நபர் கோபமடைகிறார், ஒரு பைத்தியக்கார நாய் மற்றும் ஒரு மூர்க்கமான காட்டு மிருகத்தை ஒத்திருக்கிறார், அதே நேரத்தில் சகிப்புத்தன்மை, பொறுமையுள்ளவர் மற்றும் கோபத்திற்கு ஆளாகாத ஒரு நபர், ஒருவரின் குணாதிசயங்களில் தீர்க்கதரிசிகள், துறவிகள் மற்றும் ஞானிகளை ஒத்திருக்கிறார் என்றும் ஒருவர் நினைக்க வேண்டும். அந்த சந்தர்ப்பத்தில், நாய்கள், மிருகங்கள் மற்றும் தீய நபர்களை ஒத்திருக்க விரும்பினாலும் அல்லது தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் அறிஞர்களை ஒத்திருக்க விரும்பினாலும் ஒருவர் தனது கீழ்மட்ட சுயத்திற்கு (நஃப்ஸ்) இந்த தேர்வை வழங்க வேண்டும். ஆத்மாவில் *(நஃப்ஸ்) ஒரு* துளி மதிப்புள்ள கண்ணியமும் நம்பிக்கையும் இருந்தால், அது நிச்சயமாக அறிஞர்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளைப்

பின்பற்றுவதை நோக்கி சாய்ந்திருக்கும், மேலும் [கோபத்தின் பைத்தியக்காரத்தனத்தில்] நாய்களை ஒத்திருக்க ஒருபோதும் விரும்பாது.

ஐந்தாவதாக, ஒருவரை பழிவாங்க அழைப்பதற்கும், கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது கடினமாகத் தோன்றுவதற்கும் காரணம் குறித்து ஒருவர் சிந்திக்க வேண்டும். வெளிப்படையாக, கோபம் எந்த காரணமும் இல்லாமல் வராததால் நிச்சயமாக ஒரு காரணம் இருக்கும். உதாரணத்துக்கு, சாத்தான் பழிவாங்கும்படி ஒருவனைத் தூண்டிவிட்டு, "நீ உன் கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்தி, பழிவாங்காவிட்டால், ஜனங்கள் உன்னை தகுதியற்றவனாகவும் தோற்கடித்து வந்தவனாகவும் அறிவிப்பார்கள், அவர்கள் உன்னை அவமானப்படுத்துவார்கள், உன்னை தாழ்ந்தவர்களாக கருதுவார்கள்" என்று இருதயத்தில் விதைக்கிறான். இதுதான் காரணம் என்றால், ஒருவர் தனது கீழ்த்தரமான ஆத்மாவிடம் (நஃப்ஸ்) இவ்வாறு கூற வேண்டும், "நீங்கள் இவ்வுலக வாழ்க்கையின் அவமானத்தையும் அவமானத்தையும் விரும்பவில்லை, அதைத் தவிர்ப்பதற்காக பழிவாங்க விரும்புகிறீர்கள், ஆனால் மறுமை நாளில் ஒரு நபர் உங்கள் கையைப் பிடித்து, உங்களிடமிருந்து ஒருவரின் பழிவாங்கலை எடுத்துக்கொள்வார், உங்களால் செய்ய முடியாது என்று நீங்கள் சிந்திக்க மாட்டீர்கள் எதுவும். மக்களின் பார்வையில் நீங்கள் குறைந்துவிடுவோமோ என்று பயப்படுகிறீர்கள், ஆனால் தீர்க்கதரிசிகள், பரிசுத்தவான்கள் மற்றும் தேவதூதர்களின் பார்வையில் குறைந்துவிடுவோமோ என்ற பயம் இல்லை. கடவுளுக்காக கோபம் அகற்றப்பட வேண்டும், [சக மனிதர்களிடமிருந்து] உங்களுக்கு என்ன தேவை? அவமானமும் மரியாதையும் அவர்கள் கையில் இருக்கிறதா? யாராவது உங்களை அநியாயப்படுத்தினாலும், நீங்கள் பழிவாங்கக் கூடாது, ஏனெனில் இந்த அடக்குமுறை நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் ஒடுக்குபவருக்கு பெரும் அவமானத்தை ஏற்படுத்தும். கியாம நாளில் எவருக்கு அல்லாஹ்விடமிருந்து நற்கூலி கிடைக்கிறதோ அவர் எழுந்து நிற்க வேண்டும் என்று அறிவிக்கப்படும் நிலையில், அக்கிரமக்காரர்களை மன்னிப்பவர்கள் எழுந்து நிற்பதை நீங்கள் விரும்பவில்லையா?

ஆறாவதாக, ஒருவர் சிந்திக்க வேண்டும், "என் கோபம் உண்மையில் [எனது உண்மையான நம்பிக்கை] என் விருப்பங்கள் மற்றும் ஆசைகளின்படி ஏன் சில விஷயங்கள் நடக்கவில்லை, கடவுளின் விருப்பம் மற்றும் நோக்கத்தின்படி ஏன் நடந்தது? கடவுளுடைய நோக்கத்தை விட என் நோக்கம் உயர்ந்தது என்று எப்படி இருக்க முடியும்?

அது மட்டுமே கடவுளின் விருப்பம் நடக்கும். என் கோபம் மற்றும் குறுகிய கோபத்தின் விளைவாக நான் இதற்கான தண்டனையை எதிர்கொள்வேன் மற்றும் தெய்வீக தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்படுவேன் என்று வேறு எந்த விளைவும் இருக்க முடியாது".

செயல்களின் மூலம் கோபத்தைத் தூண்டுவதை ஒழித்தல்:
ஒருவருக்கு கோபம் வந்தால், ஒருவர் இதை நாக்கால் சொல்ல வேண்டும்:

أعوذ بالله من الشيطان الرجيم

"சபிக்கப்பட்ட ஷைத்தானிடமிருந்து நான் கடவுளிடம் அடைக்கலம் தேடுகிறேன்".

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கோபப்படும் போது இவ்வாறு சொல்ல வேண்டும் என்று அறிவுறுத்தினார்கள். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *சுலைமான் இப்னு ஸர்த் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஸஹீஹ் புகாரி *மற்றும்* ஸஹீஹ் முஸ்லிம் *ஆகிய நூல்களில் ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் உள்ளன.

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கோபமடைந்த போது, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அவர்களின் மூக்கைப் பிடித்து, "ஓவைஷ்! (அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்வதன் மூலம்) இவ்வாறே கூறுங்கள்:

اَللّٰهُمَّ رَبَّ النَّبِيِّ مُحَمَّدٍ اغْفِرْ لِيْ ذَنْبِيْ وَاَذْهِبْ غَيْظَ قَلْبِيْ وَاَجِرْنِيْ مِنْ مُضِلَّاتِ الْفِتَنِ

ஓ இறைவா! முஹம்மதுவின் இறைவனே! என் பாவங்களை மன்னியும், என் இருதயத்திலுள்ள கோபத்தை நீக்கி, ஒருவனை வழிதவறிச் செல்லும் சோதனைகளிலிருந்தும் உபத்திரவங்களிலிருந்தும் என்னைக் காத்தருளும்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *இப்னு அஸ்-சன்னி ஃபி அல்-யூம் வ அல்-லைலா)*

கோபத்தின் போது இந்த பிரார்த்தனையை (பிரார்த்தனை) செய்ய பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. இதற்குப் பிறகும் கோபம் நீடித்தால், ஒருவன் கூட்டத்தை மாற்ற வேண்டும், நிற்கும் போது உட்கார வேண்டும்,

உட்கார்ந்தால் படுத்துக்கொண்டு பூமியை நெருங்க வேண்டும், இது ஆத்மாவில் பணிவைப் புகுத்தும்.*நாஃப்ஸ்*). உட்கார்ந்து படுத்துக் கொள்வதில் இந்த நுணுக்கம் (ஞானம்) உள்ளது, ஏனெனில் கோபத்திற்கு காரணம் வெப்பம் மற்றும் வெப்பம் இயக்கத்தால் ஏற்படுகிறது. இயக்கம் நின்றால், வெப்பம் கலைந்துவிடும், கோபமும் முடிவுக்கு வரும். கோபம் இந்த உத்தியுடன் முடிவடையவில்லை என்றால், ஒருவர் குளுவீச்சு செய்ய வேண்டும் அல்லது குளிர்ந்த நீரில் குளிக்க வேண்டும், ஏனெனில் நெருப்பு ஒரு தீர்க்கதரிசன மரபில் விவரிக்கப்பட்டிருப்பதைப் போல தண்ணீரால் அணைக்கப்படுகிறது:

ان الغضب من الشيطان وان الشيطان خلق من النار وانما تطفا النار بالماء
فاذا غضب احدكم فليتوضا

"கோபம் சாத்தானிடமிருந்தும், சாத்தான் நெருப்பிலிருந்தும் அணைக்கப்படுகிறான், நெருப்பு தண்ணீரினாலும் அணைக்கப்படுகிறான். உங்களில் ஒருவருக்கு கோபம் வந்தால், அவர் ஸ்நானம் செய்ய வேண்டும். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் தொகுப்பு அபூ தாவூத்* அதியீயா அல்-ஸஅதி (ரலில்)

மற்றொரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பு கோபத்தின் போது [கடவுளுக்கு] வணக்கம் செய்வதைக் குறிக்கிறது, ஏனெனில் அந்த நிலையில், ஒரு மனிதன் சிறந்த [உடல்] உறுப்புகளை (நெற்றி மற்றும் கன்னங்கள்) எல்லா இடங்களிலும் (அதாவது, தரையில்) தாழ்மையானவற்றில் வைக்கிறார். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பணிவையும் பணிமையும் இதயத்தில் பிறக்கின்றன, மேலும் கோபத்தைத் தூண்டும் இதயத்திலிருந்து பெருமை, ஆணவம் மற்றும் மேன்மை உணர்வு விலகிச் செல்வதும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் ஸாஷ்டாங்கின் ஞானம்.

சகிப்புத்தன்மையின் சிறப்புகள்

சகிப்புத்தன்மை, சாந்தம், சாந்தம் (*ஹில்ம்*) ஆகியவை கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதைவிட இன்னும் உயர்ந்தவை, ஏனென்றால் கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது என்பது வலுக்கட்டாயமாக சகிப்புத்தன்மையைக் கடைப்பிடிப்பதைக் குறிக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒருவரின் கோபத்தை அடக்குபவர்கள் முதலில் கோபமடைந்தவர். இது ஒரு கடினமான கட்டம் மற்றும் கடுமையான ஆன்மீக பயிற்சி, ஆனால் [கோபத்தைக்

கட்டுப்படுத்துவதில்] இடைவிடாத முயற்சிகள் சகிப்புத்தன்மையை வலுக்கட்டாயமாக பயிற்சி செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தை நீக்கும், அதற்கு பதிலாக ஒருவர் படிப்படியாக கோபப்படாமல் பழகிவிடுவார். கோபம் வந்தாலும் அதை கைவிடுவதில் சிரமம் ஏற்படாது. இது உள்ளார்ந்த [இயற்கையான] சகிப்புத்தன்மை மற்றும் இந்த சகிப்புத்தன்மை என்பது ஒருவருக்கு முழுமையான புத்தி உள்ளது, புத்தி ஒருவரை ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது, கோபத்தின் சக்தியும் புத்திக்கு அடிபணியுகிறது. கோபத்தைக் கட்டுப்படுத்துவது சகிப்புத்தன்மையின் ஆரம்ப கட்டம் என்றும், இயற்கையான இயல்பான சகிப்புத்தன்மை அதன் உச்சக்கட்டம் என்றும் இதிலிருந்து கற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

انما العلم بالتعلم والحلم بالتحلم ومن يتخير الخير يعطه ومن يتوق الشر يلقه

"கற்றல் மூலம் அறிவு அடையப்படுகிறது மற்றும் [விரும்பத்தகாத விஷயங்களை சகித்துக்கொள்வதன் மூலம்] வேண்டுமென்றே மனசாட்சி முயற்சிகளின் மூலம் பொறுமையுள்ளவராக மாறுவதன் மூலம் [சகிப்புத்தன்மையை அடையலாம்]. எவர் நன்மை செய்ய விரும்புகிறாரோ அவருக்கு நன்மை (தெய்வீக அருளூ மற்றும் பெருந்தன்மையால்) வழங்கப்படும், தீமையை எதிர்த்து எவர் பாதுகாத்துக் கொள்கிறாரோ அவர் அதிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுவார். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* அபூ அல்-தர்தா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் *தபரானி* மற்றும் *தர்க்தானி ஆகிய நூல்களை* சேகரிக்கிறது.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து கூறுகிறார்கள்:

اطلبوا العلم واطلبوا مع العلم السكينة والحلم، لينوا لمن تعلمون ولمن تتعلمون منه، ولا تكونوا من جبابرة العلماء، فيغلب جهلكم علمكم

"அறிவைப் பெறுங்கள், அறிவுடன், கண்ணியமான அமைதி மற்றும் சகிப்புத்தன்மையைத் தேடுங்கள். உங்கள் மாணவரையும் ஆசிரியரையும் மென்மையாகவும் மென்மையாகவும் நடத்துங்கள். உங்கள் அறிவாற்றல் உங்கள் அறிவை மீதும் ஆக்கிரமிக்கும்படி

கடுமையான அறிஞர்களிடையே நீங்கள் ஆகிவிடாதீர்கள்" (என்றும் கூறினார்). (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் தொகுப்பு இப்னு அஸ்-சன்னி ஃபி அல்-ரியாதத்துல் முத்தாலீமீன்)*

ஆணவம் மற்றும் மேன்மை உணர்வு ஆகியவை கோபத்தை உருவாக்குகின்றன என்றும், இந்த உள் பண்புகள் ஒருவரை சகிப்புத்தன்மை மற்றும் மென்மையிலிருந்து தடுக்கின்றன என்றும் இதில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இவ்வாறு பிரார்த்தனை செய்வார்கள்:

اَللّٰهُمَّ أَغْنِنِي بِالْعِلْمِ، وَزَيِّنِّي بِالْحِلْمِ، وَأَكْرِمْنِي بِالتَّقْوَى، وَجَمِّلْنِي بِالْعَافِيَةِ

"இறைவா! அறிவால் என்னை வளப்படுத்துங்கள், சகிப்புத்தன்மை மற்றும் மென்மையால் என்னை அலங்கரிக்கவும், பக்தியுடனும், பயத்துடனும், உம்மை பயத்துடனும் என்னை கௌரவித்து, ஆரோக்கியத்தாலும் பாதுகாப்புடனும் என்னை அழகுபடுத்துங்கள்" என்று கூறினார்.

அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து கூறுகிறார்கள்:

ابتغوا الرفعة عند الله، قالوا وماهي يا رسول الله! قال تصل من قطعك، وتعطي من حرمك، وتحلم عمن جهل عليك

"கடவுளிடம் மகத்துவத்தைத் தேடுங்கள்". "ஒருவன் அல்லாஹ்வுக்கு முன்பாக உயர்ந்த பதவியை அடைவதற்கு என்ன காரியங்கள் உள்ளன?" என்று கேட்டார்கள். (அதற்கு அவர்) "உறவினர்களை துண்டிக்கின்றவருடன் (உறவினர்களாக) இருங்கள்; உங்களை இழந்தவருக்குக் கொடுப்பவர்களுக்குக் கொடுங்கள்; உங்களை அறியாதவர்களாக நடத்துபவருக்கு பொறுமையாகவும், நன்மையுடனும் நடந்து கொள்ளுங்கள்" என்று கூறினார். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் *தொகுப்புகள்* ஹக்கீம் *மற்றும்* பேஹாகி)

ஒரு மனிதர் பிரார்த்தனை செய்தார்: "இறைவா! [என் பௌதிக வறுமையின் காரணமாக] தர்மம் செய்ய என்னிடம் எதுவும் இல்லை, இருப்பினும், எனக்கு ஏதேனும் துன்பத்தை ஏற்படுத்தியவர்களை நான் மன்னித்து எனக்கு சாதகமாக மாறும் அளவுக்கு என்னால் செய்ய முடியும்". இந்த பிரார்த்தனையின் காரணமாக அவர் தன்னை மன்னித்து

விட்டார் என்று அல்லாஹ் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு வஹீ அறிவித்தான். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் *தொகுப்புகள் அபூ* நயீம் ஃபி அஸ்-ஸஹாபா *மற்றும்* பைஹாகி ஃபி அல்-ஷுஅப்)

ஒருமுறை நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தோழர்களிடம், "உங்களில் யாராவது அபூ தம்தம்மைப் போல ஆக மாட்டார்களா?" என்று கேட்டார்கள். தோழர்கள் கேட்டார்கள்: "அபூ தம்தம் யார், நாம் அவரைப் போன்றவர்கள் அல்ல என்பதற்கு அவருடைய விசேஷ குணாதிசயங்கள் என்ன?" அவர் கூறினார்: "அவர் முன்னோர்களைச் சேர்ந்த ஒரு மனிதர், அவர் காலையில் எழுந்து பிரார்த்தனை செய்தார்: "கடவுளே! இன்று என்னை ஒடுக்குபவர்களுக்கு என் கண்ணியத்தையும் கௌரவத்தையும் தானம் செய்கிறேன்".

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ثلاث من لم تكن فيه واحدة منهن فلا تعتدوا بشئ من عمله تقوى تحجزه عن معاصى الله عزوجل وحلم يكف به السفيه وخلق يعيش به فى الناس

"மூன்று விஷயங்கள் ஒன்றில் இல்லையென்றால், ஒருவரின் செயல்களை முக்கியமானதாகக் கருதாதீர்கள்: கடவுளின் கீழ்ப்படியாமையிலிருந்து ஒருவரைத் தடுக்கும் பக்தியுள்ள பிரமிப்பு, பக்தி மற்றும் கடவுளின் மீதான பயம் (*தக்வா),* ஒருவரை முட்டாள்தனத்திலிருந்து தடுக்கும் சகிப்புத்தன்மை (*ஹில்ம்*) மற்றும் நல்ல உள் குணப் பண்புகள் (*இக்லாக்)* ஆகியவற்றுடன் ஒருவர் தனது வாழ்க்கையை மக்களிடையே செலவிடுகிறார்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *உம்மு சல்மா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* தபரானி (ரலி)

கோபத்தின் அடிப்படையில் மக்களின் வெவ்வேறு நிலைகள்:
கோபத்தின் அடிப்படையில் மக்களின் வெவ்வேறு நிலைகள் உள்ளன. சிலர் தங்கள் கோபத்தை அடக்க முடியாதவர்களாக உள்ளனர், ஆனால் விரைவில் தங்கள் பழைய நிலைக்குத் திரும்புகிறார்கள், சிலர் கோபத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை, ஆனால் தங்கள் இதயங்களில் பகைமையையும் வெறுப்பையும் என்றென்றும் தக்க வைத்துக் கொள்கிறார்கள். நாம் வேண்டுமென்றால், கோபத்தின் அடிப்படையில் நான்கு வகையான மக்கள் உள்ளனர்: முதலாவதாக, புல் போன்ற விரைவில் தீப்பிடித்து, ஆனால் விரைவில் அணைந்துவிடும்; இரண்டாவதாக, தாமதமாக தீப்பிடித்து தாமதமாக அணைக்கும்

நிலக்கரி போல; மூன்றாவதாக, ஈரமான மரத்தைப் போல, அது தாமதமாக தீப்பிடித்து விரைவில் அணைகிறது - இந்த நிலை மிகவும் நல்லது, அது அக்கறையின்மையால் இல்லை; நான்காவதாக, விரைவில் தீப்பிடித்து தாமதமாக அணைக்கப்படும் ஒன்றைப் போல - அத்தகையவர்கள் மிகவும் தீயவர்கள். கோபப்படாததும் நல்ல விஷயமல்ல. இமாம் ஷஃபாய் கூறினார்கள்: "[கோபத்தை ஏற்படுத்த வேண்டிய விஷயங்களால்] ஒருவரை கோபப்படுத்த முயற்சித்த பிறகும் கோபப்படாதவர் ஒரு கழுதை, திருப்திப்படுத்தப்பட்ட பிறகும் திருப்திப்படுத்தப்படாதவர் ஒரு ஷைத்தான் ஆவார்". அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரி (ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்:

الا ان بنى آدم خلقوا على طبقات شتى فمنهم بطى الغضب سريع الفى و
منهم سريع اغضب سريع الفى فتلك بتلك ومنهم سريع الغضب بطى
الفئ الا وان خيرهم البطى الغضب السريع الفى وشرهم السريع الغضب
البطى الفى

"ஆதமின் சந்ததியினர் (அதாவது அனைத்து மனிதர்களும்) வெவ்வேறு குழுக்களாக படைக்கப்பட்டுள்ளனர் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள். சிலர் தாமதமாக கோபமடைந்து விரைவில் ஆறுதல் பெறுகிறார்கள், சிலர் விரைவில் கோபமடைந்து விரைவில் ஆறுதல் பெறுகிறார்கள், இந்த முறையில் ஒருவர் [விரைவாக கோபப்படுவது போன்ற மோசமான தரம்] மற்றொன்றுடன் ஈடுசெய்யப்படுகிறது [நல்ல தரம், விரைவாக ஆறுதல் பெறுவது போன்றது]; சிலர் விரைவில் கோபமடைந்து தாமதமாக ஆறுதல் பெறுகிறார்கள். நினைவில் கொள்ளுங்கள், அவர்களில் சிறந்தவர் தாமதமாக கோபப்படுகிறவர், ஆனால் விரைவில் ஆறுதல் அடைகிறார், அவர்களில் மிகவும் மோசமானவர் தாமதமாக கோபப்படுகிறார் மற்றும் தாமதமாக ஆறுதல் பெறுகிறார்".

கோபம் மனித இதயத்தையும் மனதையும் பாதிக்கிறது என்பது நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளதால், கோபத்தில் உள்ள எவரையும் தண்டிக்காமல் இருப்பது ஆளும் அதிகாரிகளுக்கு கட்டாயமாகிறது, ஏனெனில் ஒருவர் [கோபப்படும்போது] தேவையின் வரம்புகளை மீற முனைகிறார். மேலும், ஒருவரின் கோபத்தை வெளியேற்றுவது கீழ்மட்ட சுயத்தின் திருப்தி மற்றும் இன்பத்திற்கான ஒரு வழிமுறையாகும், ஏனென்றால் கோபத்தின் நிலையில் ஒருவர், ஒருவரின் கோபத்திற்காக ஒருவரை குறிவைக்கும் வரை அமைதியாகவும் அமைதியாகவும் இருக்க முடியாது, இருப்பினும்,

என்ன நடந்திருக்க வேண்டும் என்றால், ஒருவரின் கோபம் மற்றும் பழிவாங்கல் இரண்டும் கடவுளுக்காக மட்டுமே இருந்திருக்க வேண்டும் [ஒருவரின் தனிப்பட்ட ஈகோவுக்காக அல்ல].

வெறுப்பின் உண்மை மற்றும் விளைவுகள் மற்றும் மன்னிப்பு மற்றும் மென்மையின் சிறப்பு

ஒருவர் கோபமடைந்து, ஒருவரின் பலவீனத்தின் காரணமாக பழிவாங்க முடியாதபோது, ஒருவர் அதைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. அதே கோபம் ஒருவரின் இதயத்தில் வெறுப்பாகவும் வெறுப்பாகவும் மாறுகிறது. வெறுப்பின் பொருள் என்னவென்றால், ஒருவரின் இதயத்தில் வெறுப்பும் பகைமையும் என்றென்றும் பிறக்கின்றன. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

المؤمن ليس بحقود

"முஃமினான ஒருவன் பகைமையும், வெறுப்பும் இல்லாதவனாக இருக்கின்றான் [எனவே, தூய இதயம் உடையவன், எவர் மீதும் எவ்வித வெறுப்போ தீமையோ கொள்வதில்லை".

கோபம் வெறுப்பு மற்றும் தீமையை விளைவிக்கிறது, இது பின்வரும் விளைவுகளையும் விளைவுகளையும் ஏற்படுத்துகிறது:

முதல் விளைவு பொறாமை, அதாவது மற்ற நபரிடம் உள்ள செல்வம் மற்றும் ஆசீர்வாதங்கள் பறிக்கப்பட்டுவிடும் என்ற ஆசையை உங்கள் இதயத்தில் வெறுப்பு ஏற்படுத்துகிறது; மற்றொரு நபருக்கு ஏதாவது ஆசீர்வாதம் இருந்தால், அதைக் கண்டு நீங்கள் வேதனைப்படுகிறீர்கள், துக்கப்படுகிறீர்கள், அந்த நபர் கஷ்டத்தில் சிக்கினால், நீங்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறீர்கள். இது ஒரு நயவஞ்சகரின் செயல் (அடையாளம்) மற்றும் அதன் கண்டனம் விரைவில் தெளிவுபடுத்தப்படும். **இரண்டாவது விளைவு** என்னவென்றால், பொறாமை அதிகமாக உள்ளது, அதாவது நீங்கள் மற்றொரு நபரின் கஷ்டங்களைக் கண்டு சிரிக்கிறீர்கள் மற்றும் அவற்றை கேலி செய்கிறீர்கள். **மூன்றாவது விளைவு** என்னவென்றால், ஒருவர் உங்களைச் சந்திக்க விரும்பினாலும், அந்த நோக்கத்துடன் உங்களிடம் வந்தாலும், நீங்கள் மற்றொரு நபரைக் கைவிட்டு, அனைத்து உறவுகளையும் முறித்துக் கொள்கிறீர்கள்.

நான்காவது விளைவு என்னவென்றால், நீங்கள் ஒருவரை அவமதிக்கிறீர்கள் மற்றும் அவமானப்படுத்துகிறீர்கள். **ஐந்தாவது** விளைவு என்னவென்றால், [தெய்வீக சட்டத்தில்] சொல்ல அனுமதிக்கப்படாத ஒன்றைப் பற்றி நீங்கள் சொல்கிறீர்கள், எடுத்துக்காட்டாக, நீங்கள் பொய் சொல்கிறீர்கள், பின்வாங்குகிறீர்கள், ஒருவரின் ரகசியங்களை வெளிப்படுத்துகிறீர்கள் [அல்லது ஒருவர் பொதுமக்களின் பார்வையில் இருந்து மறைக்க விரும்பும் தனிப்பட்ட விஷயங்கள்], மற்றும் தவறுகளைக் கண்டுபிடிக்கிறீர்கள். **ஆறாவது** விளைவு என்னவென்றால், ஒருவரை அவமதிக்கவும், கேலி செய்யவும் வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் நீங்கள் ஒருவரைப் பின்பற்றுகிறீர்கள். **ஏழாவது விளைவு** என்னவென்றால், நீங்கள் ஒரு உடல் தீங்கு விளைவிக்கிறீர்கள், வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அடித்தல் (வன்முறை) மற்றும் உடல் ரீதியான துஷ்பிரயோகம். **எட்டாவது விளைவு** என்னவென்றால், நீங்கள் ஒருவரின் உரிமைகளைத் திருப்பித் தருவதில்லை, நீங்கள் சொந்தமாக கடன் பெற்றிருந்தால், அதை ஒருவருக்கு திருப்பிச் செலுத்த மாட்டீர்கள், உறவினர் உரிமைகளை நிறைவேற்றவில்லை, ஒருவரின் பறிமுதல் செய்யப்பட்ட பொருளைத் திருப்பித் தரவில்லை. இந்த விளைவுகள் மற்றும் விளைவுகள் அனைத்தும் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளன (*ஹராம்*) [தெய்வீக சட்டத்தில்]. தீமை மற்றும் வெறுப்பைப் பற்றி நீங்கள் செய்யக்கூடிய குறைந்தபட்சம், மேற்கூறிய எட்டு தீங்குகளிலிருந்து உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதும், கடவுளின் கீழ்ப்படியாமைக்கு [இந்த எட்டு விளைவுகளில் ஏதேனும் ஒன்று அல்லது அனைத்திலும் ஈடுபடுவதன் மூலம்], அதற்கு பதிலாக அதை தவறு என்று நினைத்து, அதை மோசமானதாகக் கருதுங்கள் [இதயத்திலிருந்து]. [உங்கள் இதயத்தில் தீமை மோசமாக இருப்பதாக நீங்கள் கருதினால், ஆனால் இன்னும்] நீங்கள் முன்பு செய்ததைப் போல ஒருவருடன் மகிழ்ச்சியுடன் பேசுவதில்லை, ஒருவரின் தேவைகளைக் கவனித்துக்கொள்வதில்லை, ஒரு கூட்டத்தில் ஒருவருடன் உட்காரக்கூடாது, ஒருவருடன் தெய்வீக நினைவு செய்யாதீர்கள், ஒருவரின் நன்மைக்காக உதவாதீர்கள், ஒருவருக்காக ஜெபிக்காதீர்கள், ஒருவரைப் புகழ்வதில்லை, நன்மைக்காக ஒருவரை ஊக்குவிக்காதீர்கள், ஒருவருடன் அனுதாபம் காட்டவோ அல்லது துக்கத்தைப் பகிர்ந்து கொள்ளவோ வேண்டாம். பின்னர் இந்த சிறிய தீமை *உங்கள் தீனில்* (கடவுளை நோக்கிய பாதை) உங்கள் பட்டத்தை குறைக்கும், மேலும் ஒரு பெரிய ஆசீர்வாதத்தையும் தெய்வீக பிரதிநிதியையும் அடைவதில் ஒரு தடையாக இருக்கும், இந்த [நிலை] தீமைக்கு நீங்கள் தெய்வீக பழிவாங்கலுக்கு தகுதியற்றவராக இருந்தாலும் [அதன் எட்டு

விளைவுகளில் நீங்கள் செயல்படவில்லை]. எனவே, அபூபக்கர் (ரலி) அவர்கள் தனது உறவினர் மிஸ்தாவுக்கு எதையும் கொடுக்க மாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்த போது, அவர் தனது மகள் (இறைத்தூதர் நபியின் அன்பு மனைவி) ஆயிஷா (ரலி) அவர்களுக்கு எதிராக அவதூறு செய்தவர்களில் ஒருவராக இருந்தார். ஆனால், கீழே உள்ள வசனம் அருளப்பட்டபோது,

وَلَا يَأْتَلِ أُولُوا۟ ٱلْفَضْلِ مِنكُمْ

وَٱلسَّعَةِ أَن يُؤْتُوٓا۟ أُو۟لِى ٱلْقُرْبَىٰ وَٱلْمَسَٰكِينَ وَٱلْمُهَٰجِرِينَ فِى

سَبِيلِ ٱللَّهِ ۖ وَلْيَعْفُوا۟ وَلْيَصْفَحُوٓا۟ ۗ أَلَا تُحِبُّونَ أَن يَغْفِرَ ٱللَّهُ لَكُمْ

"இன்னும், உங்களில் எவர் தேர்ச்சியுடையவர்களும், செல்வச் சுமையுடையவர்களும், உறவினர்களுக்கும், ஏழைகளுக்கும், ஏழைகளுக்கும், அல்லாஹ்வின் பாதையில் ஹிஜ்ரத் செய்தவர்களுக்கும் கொடுக்க மாட்டோம் என்று சத்தியம் செய்ய வேண்டாம். மாறாக, அவர்கள் (செய்த தவறுகளையும், தவறுகளையும்) மன்னித்து விட்டு விலகி விடட்டும். உங்கள் தவறுகளையும் தவறுகளையும் அல்லாஹ் மன்னிப்பதை நீங்கள் விரும்பவில்லையா? நிச்சயமாக அல்லாஹ் மன்னிப்பவனாகவும், மிக்க கருணையுடையோனாகவும் இருக்கின்றான்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 24, வசனம் 22)

இந்த வசனத்தைக் கேட்ட அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள், "நாங்கள் அல்லாஹ்வின் மன்னிப்பை விரும்புகிறோம் என்பதில் சந்தேகமில்லை" என்று கூறினார்கள். அதன் பிறகு அவர் மிஸ்தாவை முன்பு நடத்திய அதே வழியில் நடத்தத் தொடங்கினார் [அவருக்கு நிதி உதவி செய்வதன் மூலம்]. (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஸஹீஹ் புகாரி *மற்றும்* ஸஹீஹ் முஸ்லிம் *ஆகிய நூல்களை ஹதீஸ்* சேகரிக்கிறது.

வெறுப்பு மற்றும் தீமை காரணமாக ஒருவரின் [நல்ல] அணுகுமுறையை மாற்றாமல் இருப்பது நல்லது, அதற்கு பதிலாக, முடிந்தால், ஒருவரின் அழகான நடத்தையையும் நடத்தையையும் [ஒருவரின் தீய தன்மையின் இலக்கான ஒருவரிடம்] ஒருவரின் கீழ்மட்ட சுயத்திற்கு எதிரான ஆன்மீக போராட்டத்திற்கும் (*நஃப்ஸ்) மற்றும்* சாத்தானை தோற்கடிப்பதற்கும் அதிகரிக்க வேண்டும். இத்தகைய செயல் துறவிகள் மற்றும் ஞானவாதிகளின் (*சித்திகீன்*) அந்தஸ்து [இது மனிதகுலத்தால்

அடையக்கூடிய மிக உயர்ந்த அந்தஸ்து] மற்றும் விசுவாசிகளின் உயர்ந்த செயல்களில் (*முமினீன்*). ஏனென்றால், தீமையைக் கொண்டிருக்கும் நபர் மூன்று நிலைகளில் ஒன்றைக் கொண்டிருக்கலாம்: முதலாவதாக, எந்தவொரு பற்றாக்குறையும் அல்லது அதிகப்படியான பற்றாக்குறையும் இல்லாமல் ஒருவர் தீமையைக் கொண்டிருக்கும் நபரின் உரிமைகளை நிறைவேற்றுகிறார் - இது நீதி. இரண்டாவதாக, மன்னிப்பு, சிறப்பு, உறவு உறவுகளைப் பேணுதல் ஆகியவற்றுடன் ஒருவருக்கு எதிராக வெறுப்பைக் கொண்டிருப்பது - இது உயர்ந்தது. மூன்றாவதாக, ஒரு நபரிடமிருந்து ஒரு விஷயத்தைப் பறிப்பது கொடுமையின் காரணமாக ஒருவர் வெறுப்பைக் கொண்டிருக்கிறார் - இது ஒடுக்குமுறை. இந்த கடைசி நிலையும் அந்தஸ்தும் இழிவான மற்றும் தீயவர்களுக்கு சொந்தமானது, இரண்டாவது துறவிகள் மற்றும் ஞானவாதிகளுக்கு சொந்தமானது, முதல் நிலை நீதிமானர்களுக்கு சொந்தமானது.

மன்னிப்பின் சிறப்புகள் மற்றும் நன்மையில் மேலே மற்றும் அப்பால் செல்வது

மன்னிப்பு என்பது ஒருவர் தனது சொந்த [சட்டபூர்வமான] உரிமைகளை தள்ளுபடி செய்வதாகும், வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒருவர் பழிவாங்கவோ அல்லது அபராதம் விதிக்கவோ இல்லை. கடவுள் கூறுகிறார்:

وَأَن تَعْفُوٓا۟ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ ۚ

"உங்கள் மன்னிப்பு [மற்றும் நீங்கள் நியாயமாக தகுதியுள்ள விஷயங்களை விட்டுவிடுவது] கடவுளின் மீது பயபக்தியுடனும், பயபக்தியுடனும், பயப்படுவதற்கும் நெருக்கமாக உள்ளது.*தக்வா*)." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 2, வசனம் 237)

நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ثلاث والذى نفسى بيده لو كنت حلافا لحلفت عليهن، ما نقص مال من
صدق فتصدقوا ولا عفا رجل عن مظلمة يبتغى بها وجه الله الا زاده الله بها عزا
يوم القيامة، ولا فتح رجل على نفسه باب مسالة الا فتح الله عليه باب
فقر

"மூன்று விஷயங்கள் என்னவென்றால், நான் விஷயங்களுக்காக சத்தியம் சத்தியம் செய்பவராக இருந்திருந்தால், அவற்றைப் பற்றி சத்தியம் செய்திருப்பேன்: ஒன்று, தர்மத்தால் சொத்து குறையாது, அதனால்தான், தர்மம் கொடுங்கள்; இரண்டாவதாக, கடவுளின் அங்கீகாரத்தை அடைவதற்காக ஒருவர் தனது உரிமையை கைவிட்டால், அல்லாஹ் நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் அத்தகைய ஒரு கௌரவத்தை வழங்குவான்; மூன்றாவதாக, ஒருவன் [மற்றவர்களின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்யும்படி] கேட்கும் கதவைத் திறந்தால், கடவுள் ஒருவருக்கு வறுமையின் கதவைத் திறக்கிறார்". (இந்த மரபு *ஹதீஸ்* தொகுப்புகளான *திர்மிதி,* அபூ *தாவூத் மற்றும்* ஸஹீஹ் முஸ்லிம் *ஆகிய நூல்களில் அபூ கப்ஷா அல்-அன்சாரி (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது)*

முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களின் மற்றொரு மரபில் கூறப்பட்டுள்ளது:

التواضع لا يزيد العبد الا رفعة فتواضعوا يرفعكم الله، والعفو لا يزيد العبد الا
عزا فاعفوا يعزكم الله، والصدق لا تزيد المال الا كثرة فتصدقوا يرحمكم الله

"மனத்தாழ்மை (இறைவனுடைய) அடியாருக்கு (இந்த உலக மற்றும் பிற உலக) உயர்வை (உயர்ந்த ஆன்மீக அந்தஸ்தை) வழங்குகிறது, எனவே, பணிவைக் கடைப்பிடிக்கவும், கடவுள் உங்களுக்கு உயர்வு அளிப்பார். மன்னிப்பு ஒரு அடியாருக்கு கண்ணியத்தை அளிக்கிறது, அதனால், மன்னிக்கவும், அல்லாஹ் உங்களுக்கு மகிமை அளிப்பான். தர்மம் சொத்து (பொருள் உடைமைகள்) அதிகரிக்கிறது, அதனால்தான், தர்மம் செய்யுங்கள், கடவுள் உங்கள் மீது கருணை காட்டுவார்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *இஸ்பஹானி அல்-தர்கீப் வ அல்-தர்ஹீப்* மற்றும் அபு *மன்சூர் அல்-தயலாமி* (அன்ஸின் அதிகாரத்தில்)

உக்பா (ரலி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: "ஒரு நாள் நான் நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தேன். நான் முதலில் அவரது கையைப் பிடித்தேனா அல்லது அவர் என் கையைப் பிடித்தாரா என்று எனக்கு நினைவில்லை. அவர் என்னிடம் கூறினார்:

يا عقبة! الا اخبرك بافضل اخلاق اهل الدنيا والآخرة صل من قطعك
وتعطي من حرمك، وتعفو عمن ظلمك

"உக்பாவே! இம்மையிலும் மறுமையிலும் உள்ள மக்களின் மிக உயர்ந்த குணநலன்களைப் பற்றி நான் உங்களுக்கு தெரிவிக்க வேண்டாமா?

உங்களைச் சந்திக்காதவனை நீங்கள் சந்திக்கிறீர்கள்; உன்னை பறிக்கிறவனை அப்படியொருவனுக்குக் கொடுக்கிறாய்; உனக்கு அநியாயம் செய்து கொடுமைப்படுத்துகிறவனை மன்னிப்பாய்!" (இந்த மரபு ஹதீஸ் *தொகுப்புகளான* தபரானி, பைஹாகி *மற்றும்* இப்னு அபி அல்-துன்யா *ஆகியவற்றில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது*)

இறைத்தூதர் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

يارب اى عبادك اعزعليك' قال الذى اذا قدرعفا
الاخلاق

"என் இறைவனே! உமது அடியார்களில் உமக்கு மிகவும் பிரியமானவர் யார்?' 'பழிவாங்கும் வல்லமை இருந்தாலும் மன்னிக்கிறவன்' என்று கடவுள் வெளிப்படுத்தினார்". (இந்த மரபு *ஹதீஸ்* தொகுப்பில் *அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின்* அதிகாரத்தின் பேரில் கரா-எட்டி மராகிம் அல்-இக்லாக் (ரலி) விவரிக்கப்பட்டுள்ளது)

மென்மை மற்றும் கருணையின் சிறப்பு.

மென்மை அல்லது கருணை ஒரு நல்ல பண்பு மற்றும் அதற்கு எதிராக ஆக்கிரமிப்பு மற்றும் கடுமையானது. [பிந்தைய] குணாதிசயங்கள் இரண்டும் கோபம் மற்றும் மோசமான மனோபாவத்திலிருந்து பிறக்கின்றன, அதேசமயம் மென்மை அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், மனோபாவம், உள் மனநிலை மற்றும் அமைதியான இயல்பு ஆகியவற்றிலிருந்து பிறக்கிறது. சில நேரங்களில் ஆக்கிரமிப்பு கோபத்திலிருந்தும், சில நேரங்களில் பேராசையின் தீவிரத்திலிருந்தும் ஆதிக்கத்திலிருந்தும் பிறக்கிறது. பேராசையின் தீவிரம் மற்றும் மனோபாவத்தின் சமநிலை இழக்கப்படும் போது மக்கள் சிந்திக்கும் மற்றும் புரிந்து கொள்ளும் திறனை இழக்கிறார்கள். இருப்பினும், மென்மை என்பது அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், மனோபாவம் மற்றும் உள் மனநிலை (*ஹுஸ்ன் உல்-குல்க்)* ஆகியவற்றின் பழமாகும், மேலும் கோபம் மற்றும் காமத்தின் சக்திகள் மிதமான எல்லைகளுக்குள் வைக்கப்படும்போது [உன்னதமான உள் நிலை] அடையப்படுகிறது. அதனால்தான், தீர்க்கதரிசன விவரிப்புகள்

மென்மையை அதிகமாகப் பாராட்டியுள்ளன. எனவே, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

يا عائشة انه من اعطى حظه من الرفق فقد اعطى حظه من خير الدنيا والآخرة
ومن حرم حظه من الرفق فقد حرم حظه من خير الدنيا والآخرة

"ஆயிஷாவூ! எவர் (அல்லாஹ்வின் அருளால் அருளுதலால்) அருளப்பட்டவருக்கு இவ்வுலக வாழ்க்கையிலும், மறுமையிலும் நன்மை அளிக்கப்படுகிறதோ, எவர் இவ்வுலக வாழ்க்கையிலும், மறுமையிலும் நன்மையை இழந்துவிட்டார். (இந்த மரபு _ஹதீஸ்_ தொகுப்புகளில் *அஹ்மத் மற்றும் அல்-அகீலி கிதாப் அல்-துஆஃபா ஆகியோரில்* அப்துர் ரஹ்மான் பின் அபி பக்கர் அல்-மாலீகி (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது)

ان الله ليعطى على الرفق مالا يعطى على الخرق واذا احب الله عبدا اعطاه
الرفق ما من اهل بيت يحرمون الرفق الا حرموا محب الله تعالى

"கடவுள் [மனித வெளிப்பாடு] மென்மையுடனும் கருணையுடனும் (*ரிஃப்க்*) நிறைய கொடுக்கிறார், அவர் அறியாமை மற்றும் கடுமையின் [மனித வெளிப்பாடு] மூலம் கொடுக்கவில்லை. அல்லாஹ் ஒரு அடியாரை (மனிதன்) நேசிக்கும்போது, அவர் அத்தகைய ஒரு மென்மையை வழங்குகிறார்; சாந்தமில்லாத ஒரு வீட்டாரைச் சேர்ந்தவர்களும் தேவனுடைய அன்பை இழந்துவிடுகிறார்கள்". (இந்த மரபு _ஹதீஸ்_ _தொகுப்பு தபரானி கபீரில்_ ஜரீர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது)

ان الله رفيق يحب الرفق ويعطى عليه مالا يعطى على العنف

"கடவுள் கனிவானவர், இரக்கமுள்ளவர், அவர் சாந்தத்தை நேசிக்கிறார், அவர் கடுமையுடன் கொடுக்காத மென்மைக்கு நிறைய கொடுக்கிறார்". (இந்த மரபு *ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஸஹீஹ் முஸ்லிம் என்ற _ஹதீஸ்_ தொகுப்பில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது)

يا عائشة ارفقى فان الله اذا اراد باهل بيت كرامة دلهم على باب الرفق

"ஆயிஷாவூ! மென்மையைக் கடைப்பிடிக்கவும், ஏனென்றால் கடவுள் ஒரு வீட்டை (ஒரு தனிநபர் அல்லது ஒரு குடும்பம்) மதிக்க விரும்பும்போது,

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

அவர் அவர்களுக்கு மென்மையின் பாதையைக் காட்டுகிறார் ". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *அகமது* ஆயிஷாவின் அதிகாரத்தின் பேரில், (அல்லாஹ் அவள் மீது திருப்தியடைவாராக)

من يحرم الرفق يحرم الخير كله

"சாந்தம் இழந்தவன் நன்மை அனைத்தையும் இழந்துவிட்டான்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் தொகுப்பு முஸ்லிம்* ஜரீர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

ايما والى ولى فرفق ولا رفق الله تعالى به يوم القيمة

"எவர் ஒரு அரசியல் அதிகாரியாக மாறி பொதுமக்களிடம் கருணையுடன் நடந்துகொண்டார்களோ, அப்படிப்பட்டவரை நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் கடவுள் கருணையுடன் நடத்துவார்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் தொகுப்பு ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* ஆயிஷாவின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

الرفق يمن والخرق شؤم

"மென்மை ஒரு மகத்தான ஆசீர்வாதம், கடுமை ஒரு கெட்ட சகுனம் [அது தீய விளைவுகளை மட்டுமே ஏற்படுத்துகிறது]". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் தொகுப்பு தபரானி அவ்ஸத்* அப்துல்லாஹ் பின் மஸூத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்

பொறாமை, அதன் உண்மை மற்றும் அதை குணப்படுத்துவதற்கான வழிமுறைகளைக் கண்டித்தல்

பொறாமை என்பது வெறுப்பு மற்றும் பகைமையின் விளைவாகும் மற்றும் உள் தீமைகளின் (எதிர்மறை பண்புகள், போக்குகள் மற்றும் மனநிலைகள்) ஒரே குடும்பத்தைச் சேர்ந்தது. அதற்கு பதிலாக, பொறாமை என்பது வெறுப்பின் ஒரு கிளை என்று கூறலாம், அது கோபத்தின் ஒரு கூறு (விளைவு) ஆகும். பொறாமையால் வெளிப்படும் பல கிளைகள் கணக்கிட முடியாதவை. பொறாமையைக் கண்டிப்பதில்

பல [தீர்க்கதரிசன] மரபுகள் உள்ளன. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

الحسد ياكل الحسنات كما تاكل النار الحطب

"நெருப்பு விறகுகளை விழுங்குவது போல பொறாமை நற்செயல்களை விழுங்குகிறது (அதாவது, யாரிடமும் பொறாமை கொண்ட பிறகு, தெய்வீக வழிபாடு, தர்மம், மக்களுக்கு சேவை செய்தல் போன்ற நல்ல நற்செயல்களில் எதுவும் எஞ்சியிருக்காது)". (இந்த மரபு *ஹதீஸ்* தொகுப்புகளில் *அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தில் அபூ* தாவூத் (ரலி) மற்றும் *அனஸ் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* இப்னு மாஜா (ரலி) அவர்களில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது)

ஒரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பில், பொறாமை மற்றும் அதன் விளைவுகள் மற்றும் காரணங்கள் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளன. அது கூறுகிறது:

لا تحاسدوا ولا تقاطعوا ولا تباغضوا ولا تدابروا وكونوا عباد الله اخوانا

"நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் பொறாமை கொள்ளாதீர்கள்; சிறு சிறு விஷயங்களின் காரணமாக உறவினர்களை துண்டித்து விடாதீர்கள்; ஒருவருக்கொருவர் பகைமை கொள்ளாதீர்கள்; உங்கள் முகங்களை ஒருவருக்கொருவர் திருப்பிக் கொள்ளாதீர்கள், அல்லாஹ்வின் அடியார்களே! நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் சகோதர சகோதரிகளாகி விடுங்கள்!" (இந்த மரபு ஹதீஸ் *தொகுப்புகளான* ஸஹீஹ் புகாரி *மற்றும்* ஸஹீஹ் முஸ்லிம் *ஆகியவற்றில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது*)

ثلاث لا ينجو منهن احد الظن والطيرة والحسد وساحدثكم بالمخرج من ذلك اذا ظننت فلا تحقق واذا تطيرت فامض واذا حسدت فلا تبغ

"யாரும் இல்லாத மூன்று விஷயங்கள் உள்ளன: யூகம், மற்றவர்களைப் பற்றிய கெட்ட எண்ணங்கள் மற்றும் பொறாமை. அவற்றிலிருந்து விடுபடுவதற்கான வழியை நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். உங்கள் இதயத்தில் ஒரு யூகம் வந்தால், அதை சரியானதாக எண்ணாதீர்கள், உங்கள் இதயத்தில் கெட்ட எண்ணங்கள் வரும்போது, உங்கள் வேலையில் மும்முரமாக இருங்கள் (அதைக் கவனிக்காமல்), பொறாமை பிறந்தவுடன் அதை விரும்பாதீர்கள் (அதாவது பொறாமை எண்ணங்களின் பலன்). (இந்த மரபு *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *இப்னு அபி அல்-*

துன்யா அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

انه سيصيب امتى داء الامم قالوا وما داء الامم قال الاشر والبطر والتكاثر والتنافس فى الدنيا والتباعد والتحاسد حتى يكون البغى ثم الهرج

"எனது தேசம் (*உம்மத்)* விரைவில் மற்ற நாடுகளின் நோயால் பாதிக்கப்படும்". தோழர்கள் கேட்டார்கள்: "தேசங்களின் நோய் என்ன?" அவர் பதிலளித்தார்: "ஆணவம், செழுமையை வெளிப்படுத்துதல், உலக வழிகளை (செல்வம்) அடைவதில் ஒருவருக்கொருவர் போட்டி, பரஸ்பர பகைமை, பரஸ்பர பொறாமை, [இவை அனைத்தும்] கலகம் ஏற்படும் அளவிற்கு, பின்னர் கொந்தளிப்பு பரவும்". (இந்த பாரம்பரியம் *ஹதீஸ்* தொகுப்புகளில் *இப்னு அபி அல்-துன்யா* மற்றும் *தபரானி ஆகியோரில்* அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது)

ستة يدخلون النار قبل الحساب بسنة قيل يا رسول الله من هم قال الامراء بالجور والعرب بالعصبية والدهاقين بالتكبر والتجار بالخيانة واهل الرستاق بالجهالة والعلماء بالحسد

"கணக்குக் கட்டப்படுவதற்கு ஒரு வருடத்திற்கு முன்னரே ஆறு வகையான மனிதர்கள் நரகத்தில் நுழைவார்கள்" (என்றும் கூறினார்). "அல்லாஹ்வின் தூதரே! யார் அந்த மக்கள்?" நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்: "அடக்குமுறையின் காரணமாக அரசியல் ரீதியாக சக்திவாய்ந்தவர்கள், தேசியவாத பாரபட்சமான இனவெறி (*அஸ்பியா) (அஸ்பியா)* (முஹம்மது நபிகள் நாயகம் அவர்களால் மனிதகுலத்திற்கு அறிவிக்கப்பட்ட இந்த தெய்வீக கட்டளையில் அரேபியர்கள் ஒரு உதாரணமாக ஆக்கப்பட்டிருந்தாலும்)), இந்த பாரம்பரியத்தின் நோக்கம் அனைவருக்கும் பொருந்தும், அதாவது, எந்தவொரு இன, இன மற்றும் தேசிய மக்களாலும் கடைப்பிடிக்கப்பட்ட எந்த வகையான இனவெறி, நரகத்தால் பொதிந்துள்ள தெய்வீக வெறுப்புக்கு அவர்களை இட்டுச் செல்கிறது), ஆணவத்தின் காரணமாக விவசாயிகள், நேர்மையின்மை காரணமாக வணிகர்கள், அறியாமை காரணமாக கிராமவாசிகள், மற்றும் பொறாமை காரணமாக மத அறிஞர்கள்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் தொகுப்பு அபூ*

மன்சூர் அல்-தயலமி அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

நபிகள் நாயகம் மூஸா (ஸல்) அவர்கள் கடவுளுடன் உரையாடுவதற்காக சீனாய் மலைக்குச் சென்றபோது, தெய்வீக சிம்மாசனத்தின் நிழலில் ஒரு மனிதரைக் கண்டார். அவர் அந்த மனிதனின் [கடவுளுக்கு முன்பாக உயர்ந்த அந்தஸ்தையும் அந்தஸ்தையும்] பார்த்து பொறாமைப்பட்டு, அவரது பெயரை அவரிடம் சொல்லும்படி கடவுளிடம் மன்றாடினார். அதற்கு அல்லாஹ், "அவனுடைய பெயரைக் கொண்டு நீங்கள் என்ன செய்ய விரும்புகிறீர்கள்? அவன் செய்து கொண்டிருந்த செயல்களைப் பற்றி நாம் உங்களுக்கு அறிவிப்போம். அவர் யாரிடமும் பொறாமை கொள்ளவில்லை, தனது பெற்றோருக்கு கீழ்ப்படியவில்லை, மேலும் எந்த கதையையும் செய்யவில்லை (அவர்கள் பேச விரும்பாத அல்லது அறியப்பட விரும்பாத மக்களின் விஷயங்கள், நல்லது அல்லது கெட்டது, மற்றவர்களுக்கு அனுப்புவது, தற்செயலாக அல்லது வேண்டுமென்றே தீங்கிழைக்கும் நோக்கத்துடன் தெரிவிக்கப்பட்டது)". நபி சகரியா (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பொறாமை கொண்ட ஒரு மனிதன் என் ஆசீர்வாதங்களுக்கு எதிரியாக இருக்கிறான், என் தீர்ப்பைக் கண்டு கோபப்படுகிறான், மேலும் நான் தெய்வீக ஞானத்திலிருந்து தெய்வீக அருட்கொடைகளை அனைத்து படைப்புகளின் கர்த்தராகவும், பராமரிப்பாளராகவும், பாதுகாபவராகவும் மனிதகுலம் முழுவதற்கும் விநியோகிப்பதில் மகிழ்ச்சியடையவில்லை; கடவுளுடைய விநியோகத்தின் மீது அதிருப்தியும் கோபமும் உண்மையில் சக மனிதர்கள் மீது பொறாமைப்படுவதை உட்படுத்துகிறது]".

பொறாமை [தெய்வீக] ஆசீர்வாதங்களுக்காகவும், தெய்வீக கொடைகளுக்காகவும் கடைபிடிக்கப்படுகிறது என்பதை அறிய வேண்டும். அல்லாஹ் தன் அடியாருக்கு நற்கூலி கொடுக்கும் போது, மற்றொருவருக்கு அதில் இரண்டு நிலைகள் உண்டு. முதலாவதாக, ஒருவர் அந்த ஆசீர்வாதத்தை வெறுக்கிறார் மற்றும் அதன் வீழ்ச்சியை விரும்புகிறார். இதுதான் பொறாமையின் நிலை. இதிலிருந்து, பொறாமையின் வரையறை ஒரு ஆசீர்வாதத்தை வெறுப்பதும் அதன் வீழ்ச்சியை விரும்புவதும் ஆகும். இரண்டாவதாக, ஒருவன் அதன் வீழ்ச்சியை விரும்புவதில்லை அல்லது அதன் தொடர்ச்சியை எதிர்க்கவில்லை [அது வழங்கப்பட்ட மற்றொரு நபரில்] ஆனால் தனக்காகவும் அதை அடைய விரும்புகிறான். இது "*கிப்தா" என்று அழைக்கப்படுகிறது* அல்லது மற்றொரு நபருக்கு உள்ள ஆசீர்வாதத்தை விரும்புவது [அதன் வீழ்ச்சியை அல்லது மற்ற நபரிடமிருந்து

அகற்றுவதை விரும்பாமல். இது உண்மையில் தெய்வீக சட்டத்தில் அனுமதிக்கப்படுகிறது]. பொறாமை எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது, அராஜகத்தையும் கொந்தளிப்பையும் விதைப்பதற்கும், மக்களிடையே முரண்பாட்டை ஊக்குவிப்பதற்கும், அவர்களுக்குத் தீங்கு விளைவிப்பதற்கும் அதைப் பயன்படுத்தும் ஒரு தீய நபருக்கு அது வழங்கப்பட்டதைத் தவிர. அத்தகைய [ஆசீர்வாதத்தை தவறாகப் பயன்படுத்துதல்] மீது வெறுப்பை வெளிப்படுத்துவதும் அதன் வீழ்ச்சியை விரும்புவதும் சரியானது, ஏனென்றால் இந்த விஷயத்தில், அதன் வீழ்ச்சிக்கான உங்கள் வெறுப்பும் விருப்பமும் அத்தகைய ஒரு விஷயம் ஒரு ஆசீர்வாதம் என்பதால் அல்ல, மாறாக அது அராஜகம் மற்றும் கொந்தளிப்புக்கான ஒரு வழிமுறையாகப் பயன்படுத்தப்பட்டதால் தான். அராஜகம் மற்றும் கொந்தளிப்பு பற்றிய அச்சம் இல்லையென்றால், அவர்கள் அழைத்துச் செல்லப்பட வேண்டும் என்று ஒருவர் விரும்ப மாட்டார். [மற்றொருவர் மீது] ஆசீர்வாதத்தை மோசமானதாகக் கருதுவது, தேவனுடைய தீர்ப்பை மோசமானது என்று ஒருவர் நினைக்கிறார், அவர் சில விஷயங்களில் தம்முடைய ஊழியர்களில் சிலரை மற்றவர்களை விட முன்னுரிமை அளித்துள்ளார் என்பதாகும். வெறுப்பு மற்றும் வெறுப்புக்கான ஒரு சாக்குப்போக்காக அதை பயன்படுத்த முடியாது அல்லது தெய்வீக சட்டம் ஒருவர் தெய்வீக கட்டளைகளில் தலையிடுவதையும், ஒருவரின் சொந்த ஆசைகளின் அளவுகோலில் அவற்றை மதிப்பிடுவதையும் அனுமதிக்கவில்லை. உங்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்காவிட்டாலும், உங்கள் கண்ணில் முள்ளைப் போல இருக்கும் மற்றொரு விசுவாசியைக் காண முடியாத பாவத்தை விட பெரிய பாவம் என்னவாக இருக்க முடியும். பொறாமைக்கு குர்ஆன் கடுமையாக கண்டனம் செய்கிறது:

إِن تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِن تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا۟ بِهَا

"நீங்கள் நல்ல நிலையில் இருந்தால், அது அவர்களுக்கு துயரத்தை ஏற்படுத்தும், நீங்கள் துன்பத்தில் இருந்தால், அது அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கும்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 3, வசனம் 120)

ஒரு முஸ்லிமுக்கு அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை (ஈமான்), *தொழுகை* (*தொழுகை*), *கட்டாய தர்மம்* (ஜகாத்) *போன்ற தெய்வீக சட்டத்தில் பெற வேண்டிய கடமையான ஆசீர்வாதம்* இருந்தால், இந்த ஆசீர்வாதங்களை அடைய விரும்புவது கடமையாகும். அவற்றை விரும்பாதது என்பது தடைசெய்யப்பட்ட (ஹராம்) பாவத்திற்கு ஒப்புக்கொள்கிறான் என்று அர்த்தம். இந்த ஆசீர்வாதங்கள் நற்செயல்களுக்காக செல்வத்தை

செலவிடுதல், உயர்ந்த தர்மம் போன்ற சிறப்பான (ஃபதா-இல்) தொடர்புடையவை என்றால், அவற்றில் போட்டியிடுவதும் அவற்றை விரும்புவதும் மிகவும் பாராட்டத்தக்கது. [வெறுமனே] நன்மை பெற அனுமதிக்கப்பட்ட ஒரு ஆசீர்வாதம் இருந்தால், அதில் போட்டி மற்றும் அதை விரும்புவதும் அனுமதிக்கப்படுகிறது. ஆசீர்வாதத்தை மோசமானதாகக் கருதாமல் சமத்துவத்தை விரும்புவதும், அந்த ஆசீர்வாதத்தில் பங்கேற்குவதும் அனுமதிக்கப்படுவதற்கான நியாயப்படுத்தல் ஆகும். எனவே, இங்கே இரண்டு விஷயங்கள் உள்ளன: முதலாவதாக, அந்த ஆசீர்வாதம் உள்ள நபரை மதித்தல் [மற்றும் அதன் வீழ்ச்சியை விரும்பவில்லை]; இரண்டாவதாக, அதை விரும்பும் நபர், அதில் பின்தங்கியுள்ளார். இருப்பினும், [வெறுமனே] அனுமதிக்கப்பட்ட விஷயங்களில் மற்றவர்களுடன் சமத்துவம் மற்றும் போட்டியை விரும்புவது, ஒருவரின் சிறப்புகளில் குறைவை ஏற்படுத்துகிறது, ஏனெனில் [இது அனுமதிக்கப்பட்டாலும்] இந்த வகையான விஷயங்கள் கடவுளை (*தவக்குல்*) நம்புவதற்கும் தெய்வீக ஆணையை (ராடா) ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் *எதிரானவை [*அவை உயர்ந்த ஆன்மீக நிலைகள்] மற்றும் உயர்ந்த ஆன்மீக பட்டங்களின் பாதையில் தடைகளாக உள்ளன, இருப்பினும் அவை கடவுளின் கீழ்ப்படியாமைக்கு சமமானவை அல்ல.

பொறாமையின் அளவுகள்: பொறாமையின் அளவுகள் உள்ளன [அவற்றின் தீவிரம் மற்றும் குற்றத்தின் அடிப்படையில்]. முதல் நிலை என்னவென்றால், ஒருவர் அந்த ஆசீர்வாதத்தை [தனக்காக] அடையவில்லை என்றாலும் மற்றொரு நபரிடமிருந்து ஒரு ஆசீர்வாதத்தின் வீழ்ச்சியை விரும்புகிறார். தீய மக்கள் மட்டுமே இந்த அளவிலான பொறாமையில் ஈடுபடுகிறார்கள். பொறாமையின் இரண்டாவது நிலை என்னவென்றால், ஒருவர் மற்றொரு நபரிடமிருந்து ஒரு ஆசீர்வாதம் வீழ்ச்சியடைய விரும்புகிறார், இதனால் ஒருவர் தனக்கு அந்த ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுகிறார், எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு அழகான மனைவி, ஒரு அற்புதமான வீடு, பெரும் புகழ் மற்றும் சமூக அந்தஸ்து. மூன்றாவது நிலை என்னவென்றால், ஒருவர் ஒரு குறிப்பிட்ட ஆசீர்வாதத்தை விரும்புவதில்லை, ஆனால் மற்றொரு நபருக்கு இருக்கும் அதே ஆசீர்வாதத்தை விரும்புகிறார். எனவே, ஒருவர் அதை அடையத் தவறும்போது, ஒருவர் மற்ற நபரிடமிருந்து அதன் வீழ்ச்சியை விரும்பத் தொடங்குகிறார், இதனால் இருவரும் சமமாக மாறுகிறார்கள். நான்காவது நிலை என்னவென்றால், ஒருவர் மற்றொரு நபருக்கு உள்ள ஆசீர்வாதத்தை விரும்புகிறார், ஆனால் அதை அடையத் தவறினால், மற்றொரு நபரிடமிருந்து அதன் வீழ்ச்சியை விரும்புவதில்லை. ஆசீர்வாதம் உலக விஷயங்களுடன் தொடர்புடையதாக இருந்தால் இந்த

கடைசி பட்டம் மன்னிக்கத்தக்கது மற்றும் ஆன்மீக விஷயங்களுடன் தொடர்புடையதாக இருந்தால் பாராட்டத்தக்கது. மூன்றாம் பட்டம் அதில் நன்மை மற்றும் தீமை ஆகிய இரண்டு அம்சங்களையும் கொண்டுள்ளது. இரண்டாம் பட்டம் மூன்றாவதை விட இலகுவானது. எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் முதல் பட்டம் கண்டிக்கத்தக்கது. இன்னொருவரிடமிருந்து ஒரு ஆசீர்வாதத்தின் வீழ்ச்சியை விரும்பாதது நல்லது, ஆனால் ஒருவர் மற்றொருவருக்கு உள்ள ஆசீர்வாதத்தை சொந்தமாக வைத்திருக்க விரும்புவது நல்லதல்ல.

பொறாமைக்கான காரணங்கள்

பொறாமைக்கு பல காரணங்கள் இருந்தாலும், ஒட்டுமொத்தமாக, அவை ஏழு காரணங்களைப் பொறுத்து கருதப்படலாம்: முதலாவதாக, பகைமை; இரண்டாவது, கௌரவத்திற்கான ஆசை; மூன்றாவது, ஆணவம்; நான்காவது, ஆச்சரியம்; ஐந்தாவது, ஒருவரின் நோக்கங்களை இழக்க நேரிடும் பயம்; ஆறாவது, அதிகாரம் (கட்டுப்பாடு) மற்றும் புகழ் மீதான காதல்; ஏழாவது, ஆன்மாவின் உள் தீமை மற்றும் கஞ்சத்தனம். சில நேரங்களில், ஒருவர் மற்றொருவருக்கு ஒரு ஆசீர்வாதத்தைக் காண விரும்புவதில்லை, ஏனெனில் மற்றவர் ஒருவரின் எதிரி, ஒரு எதிரியை வசதியாக பார்க்க யாரும் விரும்புவதில்லை. சில நேரங்களில், அவர்களின் பெருமை மற்றும் ஆணவத்தின் காரணமாக ஆசீர்வாதம் பெற்ற மக்களின் சுய மகிமை மற்றும் சுய பாராட்டு, ஒருவரின் மீது மற்றொருவர் எந்த வேறுபாட்டையும் காட்டுவதை விரும்பாதவருக்கு சகித்துக்கொள்ள முடியாததாகிறது, எனவே, ஒருவருக்கு பொறாமை ஏற்படத் தொடங்குகிறது, இதனால் மற்றொரு நபரிடமிருந்து ஆசீர்வாதம் அகற்றப்படுகிறது, இதனால் அவர்கள் இருவரும் சமமாக மாறுகிறார்கள். சில நேரங்களில், பொறாமை கொண்ட நபரின் இதயம் மற்றொருவரின் மீது ஆணவம் கொண்டது, ஆனால் மற்றொருவருக்கு உள்ள சில வேறுபாடுகள் (ஆசீர்வாதங்கள்) காரணமாக ஒருவரால் அதை வெளிப்படுத்த முடியாது. சில நேரங்களில், ஆசீர்வாதம் மிகவும் பெரியது, மேலும் அந்தஸ்து மிகவும் உயர்ந்தது [மற்றொரு நபருக்கு] அந்த ஆசீர்வாதத்தையும் அந்தஸ்தையும் வைத்திருப்பது ஆச்சரியப்படுவதற்கு ஒரு காரணமாகும். சில நேரங்களில், மற்றொரு நபரின் ஆசீர்வாதங்களால் மற்றொரு நபர் ஒருவரின் நோக்கங்களுக்கு தடையாக மாறுவார் என்ற பயம் உள்ளது. சில நேரங்களில், ஒருவர்

கட்டுப்பாடு மற்றும் அதிகாரத்தை அடைவதில் தோல்வியடைந்ததால் ஒருவர் மற்றவர்களிடம் பொறாமைப்படுகிறார். சில நேரங்களில், இந்த காரணங்கள் எதுவும் இல்லை, ஆனால் ஒருவர் தனது சொந்த உள் தீமை மற்றும் ஆன்மாவின் கஞ்சத்தனம் காரணமாக மற்றவர்களிடம் பொறாமைப்படுகிறார். இப்போது [பொறாமை] இந்த காரணங்கள் ஒவ்வொன்றிற்கும் விவரங்களைக் கேளுங்கள்:

முதல் காரணம் - பகைமை மற்றும் வெறுப்பு: பொறாமைக்கான இந்த காரணம் மற்ற காரணங்களை விட கடுமையானது. துன்பத்திற்கு ஆளான ஒவ்வொருவரும், துன்பத்தை ஏற்படுத்துகிற அல்லது தடைகளை ஏற்படுத்துகிற நபரின் எதிராகிறான், துன்பத்தை ஏற்படுத்துகிறாரோ அல்லது தடைகளை ஏற்படுத்துகிறாரோ அவனுக்கு எதிராகிறான், அத்தகையவனை மோசமானவனாகக் கருதுகிறான். வெறுப்பும் கோபமும் பழிவாங்கத் தூண்டுகின்றன. ஒருவர் பழிவாங்க இயலவில்லை என்றால், மற்றவர்கள் பழிவாங்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார் [ஒருவரை துன்பப்படுத்தும் அல்லது ஒருவரின் பாதையில் தடைகளை ஏற்படுத்தும் நபரிடமிருந்து]. எதிரி கவலைகள் மற்றும் தொல்லைகளால் சூழப்பட்டால், ஒருவர் அதை ஒருவரின் உயர்ந்த அந்தஸ்து மற்றும் கடவுளுடனான நெருக்கத்தின் அடையாளமாக கருதுகிறார், மேலும் எதிரி ஒருவரின் விருப்பத்திற்கு எதிராக ஒரு ஆசீர்வாதம் அல்லது சில [உயர் சமூக] அந்தஸ்தைப் பெற்றால், ஒருவரின் தோல்வி மற்றும் எதிரியின் வெற்றிக்கு காரணமான தெய்வீக நீதிமன்றத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாதது என்று ஒருவர் கருதுகிறார். இதன் விளைவு என்னவென்றால், பொறாமையும் பகைமையும் ஒருவருக்கொருவர் அவசியம் மற்றும் கைகோர்த்து செல்கின்றன. கடவுள் பயம் மற்றும் எச்சரிக்கை அத்தகைய பொறாமையை இதயத்தில் ஒரு இடத்தைப் பெற அனுமதிக்கக்கூடாது மற்றும் [எப்போதும்] அதை மோசமானதாகக் கருதக்கூடாது என்று கோருகிறது. பொறாமை என்பது [ஆன்மாவின்] ஒரு ஆபத்தான [உள்] நோய். கடவுள் சொன்னார்:

إِن تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِن تُصِبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا

"நீங்கள் நல்ல நிலையில் இருந்தால், அது அவர்களுக்கு துக்கத்தை ஏற்படுத்தும்; உங்களுக்கு ஏதேனும் ஒரு துன்பம் ஏற்பட்டால், அதைக் கொண்டு அவர்கள் திருப்தியடைகிறார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 3, வசனம் 120)

وَدُّوا۟ مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ ٱلْبَغْضَآءُ مِنْ أَفْوَٰهِهِمْ وَمَا تُخْفِى صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ

"அவர்கள் உங்களுக்கு தீங்கு செய்ய விரும்புகிறார்கள்; அவர்களுடைய வாயிலிருந்து பகைமை தெளிவாகத் தெரிகிறது; மேலும் அவர்களுடைய உள்ளங்களில் உள்ளிருப்பது இதைவிட அதிகமாகும். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 3, வசனம் 118)

பொறாமையால் பிறந்த பகைமை [வேறுபாடு மற்றும் அதிகாரத்தைக் கொண்ட தேசங்கள் அல்லது குழுக்களின் மட்டத்தில்], பொதுவாக இரத்தம் சிந்துதல், போர் மற்றும் கொலைகளுடன் முடிவடைகிறது. ஒருவரின் முழு வாழ்க்கையும் பொறாமையின் இலக்காக இருக்கும் நபரிடமிருந்து ஆசீர்வாதங்களின் வீழ்ச்சியைத் திட்டமிடுவதில் செலவிடப்படுகிறது, ஏனெனில் ஒருவர் கதை தாங்குதல், அவமானம், பின்வாங்குதல் போன்ற தீமைகளில் ஈடுபடுகிறார்.

இரண்டாவது காரணம் - கௌரவம் அல்லது கௌரவத்திற்கான ஆசை: சில நேரங்களில், ஒருவருக்கு சமமானவராக கருதப்படும் ஒருவரின் மரியாதை அல்லது வேறுபாட்டை [சில தனித்துவமான தரம், திறன் அல்லது திறமை காரணமாக] ஏற்றுக்கொள்ளாததால் பொறாமை ஏற்படுகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பொறாமை கொண்ட ஒரு நபர் சில ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்ற பிறகு மற்றொரு நபர் ஒருவரின் மீது வேறுபாட்டை வெளிப்படுத்துவதை விரும்பவில்லை. உதாரணமாக, ஒருவருக்கு சமமான ஒருவர் உயர்ந்த பதவி அல்லது செல்வம் அல்லது அறிவைப் பெற்றால், அத்தகைய நபர் ஒருவரின் மீது பெருமையையும் ஆணவத்தையும் வெளிப்படுத்தத் தொடங்குவார் என்ற பொறாமை பயம், ஒருவர் திமிர்த்தனமாக இருக்க விரும்பவில்லை என்றாலும், மற்றொரு நபர் ஒருவரிடம் ஆணவம் காட்டுவதை விரும்பவில்லை. ஒருவர் மற்றொருவரின் சமத்துவத்தை ஒப்புக்கொள்கிறார், ஆனால் ஒருவரின் மேன்மையுடன் உடன்படுவதில்லை.

மூன்றாவது காரணம் - ஆணவம்: சில நேரங்களில், பொறாமைக்கு காரணம் என்னவென்றால், பொறாமை கொண்ட நபர் மற்றவர்களை அவமானப்படுத்தப்பட்டவர்களாகவும், தாழ்ந்தவர்களாகவும், தாழ்ந்தவர்களாகவும் கருதுகிறார், மேலும் அத்தகைய ஒருவருக்கு சேவை செய்யும் போது ஒருவரின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்க விரும்புகிறார், மேலும் ஒருவரின் கட்டளையை நிறைவேற்ற தீவிரமாக தயாராக இருக்க விரும்புகிறார். ஏதேனும் தற்செயலாக, மற்ற நபர் ஒரு ஆசீர்வாதத்தைக் கண்டால், பொறாமை கொண்டவர் ஆசீர்வாதத்தின் காரணமாக மற்றவர் மாறக்கூடும் என்ற பயத்தால் கலக்கமடைகிறார், ஒருவரைக் கண்டிக்கத் தொடங்குகிறார், ஒருவரின் கட்டளைகளுக்குக் கீழ்ப்படிய மறுக்கிறார், ஒருவருடன் சமத்துவத்தைக் கோருகிறார், அல்லது ஒரு சிந்தனையை விட தங்கள் சொந்த மேன்மையை அறிவிக்கிறார், "இப்போது நான் மற்றவரிடம் திமிர்பிடித்தவன், ஆனால் மற்றவர் இப்போது என் மீது திமிர்த்தனமாக மாறலாம்". இந்த பயம் ஒருவரை பொறாமைக்கு கட்டாயப்படுத்துகிறது. முஹம்மது நபிகள் நாயகம் மீது காஃபிர்கள் பொறாமைப்படுவதற்கு இவைதான் காரணங்கள், அதாவது கண்ணியம் மற்றும் ஆணவம் ஆகியவற்றுக்கான ஆசை. இந்த அனாதை சிறுவன் எப்படி எங்கள் தலைவராக முடியும், அவர்கள் அவனுக்கு அடிபணிவது எப்படி சாத்தியம் என்று அவர்கள் கூறினர் [அனாதை மற்றும் வறுமையில் மிகவும் தாழ்மையான தோற்றத்தைக் கொண்டிருந்த முழு மனிதகுலத்திற்கும் கடவுளின் தூதராக அவரது ஆன்மீக அதிகாரத்தில்]. குர்ஆன் அவர்களின் எண்ணங்களை இந்த வார்த்தைகளில் பிரதிபலித்தது:

وَقَالُوا۟ لَوْلَا نُزِّلَ هَٰذَا ٱلْقُرْءَانُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ ٱلْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ

"இந்த குர்ஆன் இவ்விரு ஊர்களிலிருந்தும் ஒரு பெரிய மனிதர் மீது ஏன் இறக்கப்படவில்லை?" (குர்ஆன், அத்தியாயம் 43, வசனம் 31)

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், "நீங்கள் ஒரு முக்கிய மனிதராக இருந்திருந்தால், உங்களைப் பின்பற்றுவதில் எங்களுக்கு எந்த ஆட்சேபனையும் இல்லை". அதேபோல், குர்ரஇஷ் [நடைமுறையில் அரேபியாவை ஆட்சி செய்தது] இதை மிகுந்த வெறுப்புடன் கூறியது:

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

أَهَٰٓؤُلَآءِ مَنَّ ٱللَّهُ عَلَيْهِم مِّنۢ بَيْنِنَآ ۗ أَلَيْسَ ٱللَّهُ بِأَعْلَمَ بِٱلشَّٰكِرِينَ

"அல்லாஹ் தன் அருட்கொடைகளை அருளியும், மற்றவர்கள் அனைவரையும் விட சிறந்து விளங்கியிருக்கிறான் என்று (மக்காவில் தங்கள் உயிர்வாழ்வுக்காக போராடிக் கொண்டிருக்கும் முஸ்லிம்கள்) இவர்கள் தாழ்வான, தாழ்ந்த, ஏழைகளா?" நன்றி செலுத்தும் அடியார்கள் யார் என்பதை அல்லாஹ் அறிவான் அல்லவா? (அதாவது, கடவுள் தனது ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களை யாருக்கு வழங்க விரும்புகிறார் என்பதைத் தேர்ந்தெடுப்பார், மேலும் கடவுளின் ஆசீர்வாதங்களை செல்வம் மற்றும் வல்லமையின் மிகுதியால் பௌதிக அர்த்தத்தில் மதிப்பிட முடியாது. அதற்கு பதிலாக, கடவுள் தனது நன்றியுள்ள ஊழியர்கள் யார் என்பதை அறிவார், மேலும் தெய்வீக நெருக்கம், அருகாமை, வழிபாடு, சத்தியத்திற்கான வழிகாட்டுதல் மற்றும் உள் ஆன்மீக வெளிச்சம் ஆகியவற்றின் ஆன்மீக ஆசீர்வாதங்களுக்காக தேவன் அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்துள்ளார். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 6, வசனம் 53)

நான்காவது காரணம் - ஆச்சரியம்: ஒருவர் உயர்ந்த [சமூக மற்றும் / அல்லது ஆன்மீக] அந்தஸ்து மற்றும் அந்தஸ்தில் அல்லது நல்ல நிலையில் இருப்பதைப் பார்த்து ஆச்சரியப்படுவதும் பொறாமைக்கு காரணமாக இருக்கலாம். குர்ஆன் கூறுகிறது:

وَلَئِنْ أَطَعْتُم بَشَرًا مِّثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذًا لَّخَٰسِرُونَ

"உங்களைப் போன்ற ஒரு மனிதனின் உபதேசத்தை நீங்கள் பின்பற்றத் தொடங்கினால், நிச்சயமாக நீங்கள் நஷ்டமடைந்தவர்களாகி விடுவீர்கள்" (என்றும் கூறினார்). (குர்ஆன், அத்தியாயம் 23, வசனம் 34)

ஐந்தாவது காரணம் - ஒருவரின் நோக்கங்களை இழக்க நேரிடும் பயம்: இது ஒரு ஒற்றை நோக்கத்திற்காக பாடுபடுபவர்களுக்கு மட்டுமே குறிப்பிட்டது. எனவே, ஒருவரின் நோக்கங்களை அடைய உதவக்கூடிய ஒவ்வொரு ஆசீர்வாதத்திலும் ஒருவர் மற்றொருவர் மீது பொறாமைப்படுகிறார். [உதாரணம்] இந்த வகை பொறாமையில்

இரண்டு சகோதரர்கள் (அல்லது உடன்பிறப்புகள்) தங்கள் பெற்றோரின் இதயங்களை வெல்ல ஒருவருக்கொருவர் பொறாமை கொண்டுள்ளனர், ஏனென்றால் சொத்து மற்றும் மரியாதையை அடைவது பெற்றோரின் ஒப்புதலைப் பொறுத்தது, மேலும் எல்லோரும் அந்த சொத்தின் ஒரே உரிமையாளராக மாறுவதற்கான ஒப்புதலை வெல்ல விரும்புகிறார்கள். ஒரே ஆசிரியரின் இரண்டு மாணவர்களின் நிலையும் இதுதான், ஏனெனில் ஆசிரியருக்கு அதிகபட்ச சேவையின் மூலம் அதிகபட்ச நன்மைகளை [அறிவு மற்றும் கல்வி வடிவில்] அடைய இரண்டு மாணவர்கள் ஒவ்வொருவரும் முயற்சி செய்கிறார்கள். ஒரு அரசனின் (அல்லது அரசியல் அதிகாரம்) கூட்டாளிகள் மற்றும் தோழர்களின் பரஸ்பர வெறுப்பு மற்றும் பகைமைக்கு ஏனென்றால், எல்லோரும் அரசனுடன் நெருக்கத்தை அடைய விரும்புகிறார்கள், புகழையும் செல்வத்தையும் அடைவதற்கான ஒரு வழிமுறையாகும். ஒரே நகரத்தின் போதகர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பொறாமைப்படுகிறார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தனியாக பிரபலமாக இருக்க விரும்புகிறார்கள், இதனால் ஒருவர் அதிகபட்ச அளவு செல்வத்தை சேகரிக்க முடியும்.

ஆறாவது காரணம் - புகழ் மற்றும் அதிகாரத்திற்கான ஆசை: சில நேரங்களில், பொறாமை புகழ் மற்றும் அதிகாரத்திற்கான ஆசை காரணமாக ஏற்படுகிறது. உதாரணத்திற்கு, ஏதாவது ஒரு கலை அல்லது திறமையில் ஒருவர் இணையற்றவராக இருந்தால், அதே நிபுணத்துவத்தை வேறு யாரும் பெறக்கூடாது என்று விரும்பினால், அவர் பிரபலமாக இருக்க விரும்பினால், மக்கள் ஒருவரைப் பாராட்டுகிறார்கள், ஒருவரைப் புகழ்ந்து பேசுகிறார்கள், அவரை அல்லது அவளை உலகில் ஒரு வகையான வகையாகக் கருதுகிறார்கள், ஒரு பெரிய பட்டங்களை வழங்குகிறார்கள். அத்தகைய நபருக்கு மக்களிடையே பாராட்டையும் புகழையும் பெறுவதைத் தவிர வேறு எந்த பொருளியல் நோக்கமும் இல்லை. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒருவர் தனது கலை, திறமை அல்லது நிபுணத்துவம் மூலம் செல்வத்தை சேகரிக்கவோ அல்லது வேறு ஏதேனும் நோக்கத்தை அடையவோ விரும்பவில்லை. எனவே, அத்தகையவர் இயல்பாகவே முகஸ்துதியை விரும்புகிறார், மேலும் அந்த திறமையில் மக்கள் ஒருவரைச் சார்ந்திருக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார். மற்றொருவர் அதே திறமையில் சில

நிபுணத்துவத்தை வளர்த்துக் கொண்டால், ஒருவர் பொறாமைப்படுகிறார் மற்றும் மற்றவரின் புகழ் மற்றும் சமத்துவம் [அதே திறமையில்] வேதனையாக இருப்பதைக் காண்கிறார், மேலும் மற்றவர் இறக்க விரும்புகிறார் மற்றும் வேறொருவர் பங்கேற்ற ஆசீர்வாதத்தின் வீழ்ச்சியை விரும்புகிறார் மற்றும் அதில் ஒருவரின் தனித்துவத்தை முடிவுக்கு கொண்டு வருகிறார். உதாரணமாக, வீரம், அறிவு, வழிபாடு, திறமை, அழகு, செல்வம் போன்றவை ஒருவரிடம் இருந்தால், அது பெருமைக்குரியது, ஒருவர் அவற்றுக்கு சொந்தமானவராக இருந்தால், ஒருவரின் பெருமைக்கு எல்லையே இல்லை. பொறாமைக்கான காரணம் [இந்த விஷயத்தில்] கௌரவத்திற்கான ஆசை, ஆணவம் அல்லது ஒருவரின் நோக்கத்தை இழக்கும் பயம் ஆகியவற்றை உள்ளடக்கவில்லை, அதற்கு பதிலாக, ஒரு கலை அல்லது திறமையில் ஒருவர் கொண்டிருக்கும் தனித்துவம் ஒருவருடன் இருக்க வேண்டும் என்ற ஆசை [வேறு யாரும் அதில் ஒரு பங்கைப் பெறாமல்].

ஏழாவது காரணம் - உள் தீமை அல்லது சுயத்தின் சீரழிவு: கீழ்மட்ட சுயத்தின் சீரழிவு மற்றும் நீதியின் செயல்கள் குறித்த இதயத்தின் கஞ்சத்தனம் ஆகியவை பொறாமைக்கு பெரிய காரணங்கள். அதிகார ஆசை இல்லாதவர்கள், ஆணவம் இல்லாதவர்கள், செல்வத்தை நாடாதவர்கள், தங்கள் நோக்கங்களை இழந்துவிடுவோமோ என்ற பயம் இல்லாதவர்களை நீங்கள் எளிதாகக் காண்பீர்கள். இருந்தபோதிலும், மற்றொரு நபரின் நிலை அவர்களிடம் குறிப்பிடப்பட்டால் அல்லது மற்றொரு நபர் ஒரு குறிப்பிட்ட தெய்வீக ஆசீர்வாதத்தை அனுபவிக்கிறார் என்பதை அவர்கள் அறிந்தால், அவர்களின் இருதயங்களில் பாம்புகள் உருளும் (அதாவது, அவர்கள் அதை முற்றிலும் வெறுப்பார்கள்). இப்போதெல்லாம் ஒரு நபர் கவலையால் சூழப்பட்டிருக்கிறார், தனது நோக்கங்களை அடையத் தவறிவிட்டார் அல்லது பொருளாதார நெருக்கடியை எதிர்கொள்கிறார் என்று அவர்களிடம் கூறப்பட்டால், இதைக் கேள்விப்பட்டவுடன், அத்தகைய உள் சீரழிவு உள்ளவர்கள் தங்கள் உள்ளத்தின் ஆழத்தில் மகிழ்ச்சி அடைவார்கள். அத்தகையவர்கள் யாரும் வெற்றி பெறக்கூடாது என்று விரும்புகிறார்கள், மேலும் கடவுளிடமிருந்து வரும் வெகுமதிகள் மற்றவர்கள் மீது பொழிவதைக் கண்டு அவர்கள் மிகவும்

கலக்கமடைகிறார்கள், கவலைப்படுகிறார்கள், மற்றவர்கள் தங்கள் கருவூலத்திலிருந்து பறித்த பிறகு இந்த வெகுமதிகளை வழங்கியதைப் போல. "*பகீல்*" (கஞ்சன்) என்பது தனது சொந்த உடைமைகளில் கஞ்சத்தனமாக இருக்கும் ஒரு நபர் என்றும், "*ஷாஹீஹ்*" (சுருங்கிய இதயம் உள்ளவர்) மற்றவர்களின் உடைமைகளில் கஞ்சத்தனமாக இருக்கும் ஒரு நபர் என்றும் கூறப்படுகிறது (அதாவது, அத்தகைய நபர் ஒருவரின் சொந்த பாக்கெட்டில் இருந்து எதையும் செலவழிக்காவிட்டாலும் மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்ய விரும்பவில்லை). இத்தகையவர்கள் கடவுளின் அருட்கொடைகளில் கஞ்சத்தனமாக இருப்பதைப் போலவும், தங்களிடம் எந்தவிரோத பகைமையோ அல்லது தொடர்போ இல்லாத மக்கள் மீது பொறாமைப்படுகிறார்கள். இதற்கு வெளிப்படையான காரணம் [கீழ்] சுயத்தின் (நாஃப்ஸ்) சீரழிவு தவிர வேறொன்றுமில்லை. உள் சீரழிவின் எதிர்வினை தான் ஒருவரின் இரண்டாவது இயல்பாக மாறியுள்ளது. இதற்குக் குணப்படுத்துவது மிகவும் கடினம், ஏனெனில் பொறாமைக்கான மற்ற காரணங்கள் அனைத்தும் தற்காலிகமானவை, ஏனெனில் இது ஒரு உள்ளார்ந்த சீரழிவு என்பதால் அதை ஒழிக்க முடியாது. சில தற்காலிக காரணங்களால் இது இல்லை, அதனால்தான், அதை ஒழிப்பது கடினம்.

பொறாமையை ஏற்படுத்தும் சில காரணங்கள் இவை. சில நேரங்களில், இந்த காரணங்கள் அனைத்தும் ஒரே நேரத்தில் ஒரு நபரிடம் காணப்படுகின்றன, இந்த விஷயத்தில் பொறாமை பெரியது மற்றும் அதிக சக்தியுடன் உந்தப்படுகிறது, முயற்சிகள் மற்றும் ஆசை இருந்தபோதிலும், இதயத்தில் மறைக்க முடியாது, அதற்கு பதிலாக ஒருவர் திறந்த பகைமையை நாடுகிறார். பெரும்பாலும், உள்ளார்ந்த பொறாமை கொண்டவர்களின் நிலை இதுதான்.

விவாதித்தபோது, பொறாமைக்கான இந்த காரணங்கள் அனைத்தும் உலகத்தின் மீதான அன்பால் ஏற்படுகின்றன என்பது தெளிவாகிறது (உலகத்தன்மை அல்லது வாழ்க்கையைப் பற்றிய பொருள் கண்ணோட்டம்) ஏனென்றால் உலகம் மட்டுமே அதை நேசிக்கும் மக்களுக்கு போதுமானதாக இல்லை [ஒருவர் எவ்வளவு பெற்றிருந்தாலும்]

- அது எவ்வளவு அதிகமாக இருந்தாலும், அவர்கள் அதன் பற்றாக்குறையைப் பற்றி புகார் செய்கிறார்கள். இதற்கு நேர்மாறாக, மறுமையில் எந்தப் பஞ்சமும் இல்லை, மறுமையுடன் தொடர்புடைய விஷயங்களில் பெரும் திறனும் விரிவும் உள்ளது. மறுமையின் சாயல் அறிவைப் போன்றது, ஏனெனில் அதன் வட்டம் எல்லையற்றது. லட்சக்கணக்கான மக்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தைப் பற்றிய அறிவைப் பெற்றால், அது சிறிதளவும் குறையாது, ஏனெனில் ஒவ்வொரு நபரும் அதை முழுமையாகப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார்கள், அதை முழுமையாக அனுபவிக்கிறார்கள். எனவே, கடவுளின் ஞானம் (*மாரிஃபா* அல்லது தெய்வீக அறிவு மற்றும் நெருக்கம்) மற்றும் தெய்வீக பண்புகள், தேவதூதர்கள், தீர்க்கதரிசிகள், வானங்கள் மற்றும் பூமியின் ஆட்சிகள் பற்றிய அறிவை அடைபவன், இந்த அறிவிலும் ஞானத்திலும் வேறு யாரிடமும் பொறாமைப்படுவதில்லை - இன்னொருவர் அதைப் பெற்றால், [ஒருவரின் சொந்த அறிவு மற்றும் ஞானத்தில்] குறைவு இல்லை - எத்தனை பேர் ஞானவாதிகளாக மாறினாலும் பரவாயில்லை. அதற்கு பதிலாக, உண்மையான ஞானவாதிகளின் நிலை என்னவென்றால், அவர்கள் அதிகரித்து வரும் ஞானவாதிகளுடன் ஆன்மீக மகிழ்ச்சியை அனுபவிக்கிறார்கள். எனவே, தெய்வீக பாதையின் உண்மையான அறிஞர்களிடையே (தீன்) எந்த பொறாமையும் இல்லை, ஏனெனில் அவர்களின் நோக்கம் கடவுளின் ஞானம் [மற்றும் அதனுடன் வரும் தெய்வீக அறிவு, நெருக்கம் மற்றும் நெருக்கம், இது அவர்களின் ஆன்மீக பட்டங்களை அதிகரிக்கிறது], இது கரைகள் இல்லாத ஆழமற்ற கடல் மற்றும் அதில் எந்த பற்றாக்குறையும் இல்லை - ஒவ்வொரு நீச்சல் வீரரும் தனது சொந்த முயற்சிகளுக்கு ஏற்ப அதன் அடிப்பகுதியில் இருந்து முத்துக்களை வெளியே கொண்டு வர முடியும். அவர்கள் தங்கள் ஞானத்துடன் கடவுளின் நெருக்கத்தை அடைய விரும்புகிறார்கள், அதில் எந்த பற்றாக்குறையும் இல்லை, ஏனெனில் அது அப்படி இல்லை, சிலர் அதைப் பெறுகிறார்கள், மீதமுள்ளவர்கள் அதை இழக்கிறார்கள். கடவுளுக்கு அருகிலுள்ள மிகவும் சுவாரஸ்யமான ஆசீர்வாதம் தெய்வீக தரிசனத்தின் ஆசீர்வாதம் [இந்த உலகத்திலோ அல்லது அடுத்த உலகத்திலோ வேறு எந்த இன்பமும் அதனுடன் ஒப்பிடவில்லை] - அதற்கு எந்த தடையும் அல்லது எதிர்ப்பும் இருக்காது - அதற்கு பதிலாக, அனைத்து மக்களும் [அதை அடைகிறார்கள்] தெய்வீக தரிசனத்தை சமமாக அனுபவிப்பார்கள், மாறாக தெய்வீக பார்வையின் இன்பம் [தெய்வீக பார்வை] மிகுதியால் பன்மடங்கு அதிகரிக்கும்.

இருப்பினும், [மத] அறிஞர்களின் நோக்கம் அறிவின் மூலம் செல்வத்தையும் புகழையும் அடைவதாக இருந்தால், அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பொறாமையை வளர்த்துக் கொள்வார்கள். ஏனென்றால், செல்வம் ஒரு பொருள் மற்றும் உடல் விஷயம் - அது ஒரு கையில் வந்தால், மற்றொருவரின் கையில் அது இல்லாமல் இருக்கும். புகழ் என்பது இதயங்களின் உரிமையாளராக மாறுவதாகும் - ஒரு நபரின் இதயம் ஒரு அறிஞருக்கு மரியாதை மற்றும் பக்தியால் நிரம்பியிருக்கும்போது, அது மற்றொரு அறிஞருக்கு மரியாதை மற்றும் பக்தியிலிருந்து விலகிவிடும் - ஒருவருக்கு இன்னும் பக்தி இருந்தாலும் [மற்றொரு அறிஞரிடம்] அது அதிகமாக இருக்காது. இது நிச்சயமாக பொறாமைக்கு காரணமாக இருக்கும். அறிவுக்கும் செல்வத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடு என்னவென்றால், செல்வம் ஒரு கையை விட்டு வெளியேறும் வரை, அது மற்றொரு கையை எட்டாது, அதேசமயம், அறிவு ஒரு அறிஞரின் இதயத்தில் உறுதியாக வேரூன்றி உள்ளது, கல்வி மற்றும் கற்பித்தல் மூலம் அது குறையாது. மாறாக, அது குறையாமல் மாணவர்களின் இதயங்களில் மாற்றப்படுகிறது. செல்வமும் சொத்தும் பௌதீக விஷயங்கள் என்பதால், அவை ஒரு குறிப்பிட்ட கட்டத்தில் முடிவுக்கு வருகின்றன. ஒரு மனிதன் முழு பூமியின் உரிமையாளராக மாறினால், அதற்குப் பிறகு எதுவுமே எஞ்சியிருக்காது. அதற்கு நேர்மாறாக, அறிவின் எல்லை மற்றும் இறுதிப் புள்ளி இல்லை, அதை கட்டுப்படுத்தவும் கட்டுப்படுத்தவும் முடியாது.

இந்த விவாதத்தின் விளைவு என்னவென்றால், தெய்வீக மகிமை, மகத்துவம், மகத்துவம் மற்றும் பிரபுத்துவம் மற்றும் வானங்கள் மற்றும் பூமியின் ஆதிக்கம் ஆகியவற்றைப் பற்றிய சிந்தனை மற்றும் சிந்தனைக்கு ஒருவர் பழக்கப்படுத்துகிறார், இந்த சிந்தனை மிகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் சுவாரஸ்யமாகவும் மாறும், வேறு எந்த இன்பமும் [இந்த உலக வாழ்க்கையின்] ஒப்பிட முடியாது. அதனால், மற்றவர் தெய்வீக ஞானத்தின் அளவில் இருந்தாலும் ஒருவருக்கு யாரிடமும் பொறாமை இல்லை. அதில் ஒருவரின் சொந்த இன்பத்திலிருந்து குறையும் என்ன இருக்கிறது? முற்றிலும் ஒன்றுமில்லை! ஒருவருக்கு இன்னும் அதிக இணைப்பு இருக்கும் [விவாதம் மற்றும் சிந்தனை, இது கடவுளின் ஞானம், நெருக்கம் மற்றும் நெருக்கத்திற்கு வழிவகுக்கிறது].

கடவுளுடைய ராஜ்யத்தின் அற்புதங்களிலும் மகிமையிலும் சிந்திக்கிறவர்கள் அனுபவிக்கும் இன்பம், பரதீஸின் தோட்டங்களையும், அதன் பழங்களையும், பூக்களையும் வெளிப்புறக் கண்களால் சாட்சியமளிப்பவர்களின் மகிழ்ச்சியை விட அதிகமாக இருக்கிறது. ஞானவாதியின் சொர்க்கம் கடவுளின் ஞானம். இந்த சொர்க்கம் ஒருபோதும் அழிவதில்லை. ஒரு ஞானவாதி எப்போதும் அதன் பசுமையான மரங்களிலிருந்து சுவையான பழங்களைப் பறித்து, இந்த உன்னதமான சுவையான ஊட்டச்சத்துடன் ஒருவரின் ஆன்மாவை வளர்க்கிறார். தெய்வீக வார்த்தைகளில் விவரிக்கப்படும் பலன்கள் இவை:

لَّا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ

"[தெய்வீக அருளாலும் அருளாலும் கொடுக்கப்பட்ட இத்தகைய கனிகள்] ஒருபோதும் முடிவடையாது, அவற்றிலிருந்து ஒருவன் எந்த வகையிலும் தடுக்கப்பட மாட்டான்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 56, வசனம் 33)

قُطُوفُهَا دَانِيَةٌ

"அதன் கனிகள் தாழ்வான தொங்கும் [ஒருவரின் மிகுந்த திருப்திக்காக முற்றிலும் எளிதாக பறிக்கத் தயாராக இருக்கும்]." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 69, வசனம் 23)

ஒரு ஞானவாதி ஒருவரின் வெளிப்புற கண்களை மூடிக்கொண்டால், இன்னும் ஆன்மாவுடன் சொர்க்கத்தைக் காண முடிகிறது மற்றும் அதன் தோட்டங்களில் சுற்றுப்பயணம் செய்ய முடியும். ஏராளமான ஞானவாதிகள் இருப்பதாக நாம் வைத்துக் கொள்வோம் என்றால், அவர்களிடையே பரஸ்பர பொறாமை என்ற கேள்விக்கே இடமில்லை. இதுதான் இவ்வுலக வாழ்வில் அவர்களின் நிலை. மறுமையில் திரைச்சீலை அகற்றி, பிரியமானவரைக் காணும் பெருமை ஒருவருக்கு கிடைக்கும் போது என்ன நடக்கும் என்பதை இதிலிருந்து ஊகிக்க முடியும். சொர்க்கத்தில் "பொறாமை" என்ற தீமை இருக்காது என்பது இதிலிருந்து அறியப்படுகிறது. சொர்க்கத்தின் குடிமக்களாக இருப்பவர்கள், இங்கே கூட பொறாமையைக் கொண்டிருக்க மாட்டார்கள் என்பதும் இதிலிருந்து அறியப்படுகிறது, ஏனெனில் சொர்க்கத்தில் எந்த

வகையான பற்றாக்குறையோ அல்லது சுருக்கமோ இல்லை, எந்த தடையும் இல்லை. சொர்க்கம் கடவுளின் ஞானத்தை அடைவதற்கான ஒரு வழிமுறையாக இருக்கும், மேலும் தெய்வீக ஞானத்தின் பாதையில் யாரும் மற்றொருவருக்கு தடையாக மாற முடியாது. எனவே, சொர்க்கத்தில் உள்ளவர்களுக்கு பொறாமை இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை - அவர்கள் இந்த உலகத்திலோ அல்லது மறுமையிலோ அதைச் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை - ஏனெனில் இது ஒரு மனிதனை உயர்ந்த (*'ஆலா 'இல்லியீன்*) இருந்து தாழ்ந்தவர்களின் கீழ் (*அஸ்ஃபால் உஸ்-சஃபிலென்)* [ஒருவரின் உலக வாழ்க்கையில் தாக்கங்கள் மற்றும் எதிரொலிகளுடன் ஆன்மீக அளவுகளில்].

பொறாமை என்பது வரையறுக்கப்பட்ட நோக்கங்களுடன் தொடர்புடையது என்பதும் இந்த விவரங்களிலிருந்து நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது - ஒருவர் அவற்றை அடைந்தால், மற்றொருவர் அவற்றை இழக்கிறார். அதனால்தான், வானத்தின் அலங்காரத்தை அனுபவிப்பதில் மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் பொறாமைப்படுவதில்லை என்பதை நீங்கள் காண்கிறீர்கள், அதற்கு பதிலாக தோட்டங்கள் இந்த பரந்த பூமியின் ஒரு சிறிய பகுதியாக இருந்தாலும், பூமி அதன் அகலம் முழுவதும் வானத்துடன் ஒப்பிடும்போது மிகவும் அற்பமானது மற்றும் தாழ்ந்தது. வானம் மிகவும் அகலமாக இருப்பதால், உலகின் அனைத்து மக்களும் ஒரே நேரத்தில் அதைப் பார்க்கத் தொடங்கினால், அது அனைவருக்கும் போதுமானதாக இருக்கும், மேலும் ஒவ்வொரு நபரும் ஒருவரின் கவனிப்பு சக்திக்கு ஏற்ப அதை அனுபவிக்க முடியும்.

உங்களுக்கு உண்மையான உள் நுண்ணறிவு (*பசீரா) இருந்தால்*, உங்கள் சுயத்தின் (நஃப்ஸ்) மீது கருணையுடனும் கருணையுடனும் இருந்தால், அழிவின்றாத முயற்சி மற்றும் இன்பம் இல்லாத ஆசீர்வாதத்தை நீங்கள் நாட வேண்டும், அத்தகைய இன்பம் கடவுளின் இருப்பு அல்லது நிறுவனத்தின் (*தாத்),* [தெய்வீக] குணங்கள் (சிஃபாத்) மற்றும் [தெய்வீக] செயல்கள் (*அஃபால்)* ஆகியவற்றின் ஆசீர்வாதங்களுக்கு சொந்தமானது). நீங்கள் கடவுளின் ஞானத்தை விரும்பவில்லை அல்லது அதை சுவைக்க விரும்பவில்லை அல்லது உங்கள் ஆசை பலவீனமாக இருந்தால், நீங்கள் அதிலிருந்து மன்னிக்கப்படுகிறீர்கள், ஏனென்றால் ஒரு விவேகமற்ற

குழந்தைக்கு ஆதிக்கம் மற்றும் [அரசியல்] அதிகாரத்திற்கான ஆசை இல்லை - அவர்கள் வளர்ந்த பெரியவர்களால் மட்டுமே புரிந்து கொள்ளப்படுகிறார்கள் மற்றும் பாராட்டப்படுகிறார்கள். இதேபோல், கடவுளின் ஞானத்தின் [மகத்தான ஆன்மீக] திருப்தியை [குர்ஆன்] கீழே உள்ள வசனங்கள் அருளப்பட்டவர்களால் மட்டுமே புரிந்து கொள்ள முடியும்:

رِجَالٌ لَّا تُلْهِيهِمْ تِجَٰرَةٌ وَلَا بَيْعٌ عَن ذِكْرِ ٱللَّهِ

"வாங்குவதாலும் விற்பதன் மூலமோ (அதாவது இவ்வுலக வாழ்க்கையில் வாழ்வாதாரம் மற்றும் வாழ்வாதாரம் ஆகியவற்றின் அனைத்து வடிவங்களையும் பராமரிப்பது அல்லது சம்பாதித்தல் அல்லது சம்பாதித்தல்) தெய்வீக நினைவிலிருந்து விலகிச் செல்லாதவர்கள் [உறுதியான உறுதியும் உறுதியும்] உள்ளவர்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 24, வசனம் 37)

தீவிர ஆசையின் நிலை (ஷாக்) அதன் சுவையைப் பெற்ற பிறகு வருகிறது. [கடவுளின் ஞானத்தை] ருசிக்காத ஒருவன் அதைத் தேடுகிறவனாகவும், அதை உணரவும் மாட்டான். அத்தகைய ஒரு நபர் இறுதியில் படுகுழியில் விழுந்துவிடுவார் [உலக வாழ்க்கையின் விலைமதிப்பற்ற வாய்ப்பை அதன் உண்மையான நோக்கத்தை அடைய வெறுங்கையுடன் திரும்புவதால் மகத்தான இழப்பு மற்றும் இழப்பு மற்றும் இழப்பு] அதன் உண்மையான நோக்கத்தை அடைய மற்றும் அதன் விளைவாக நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றி).

பொறாமையை குணப்படுத்துவதற்கான மருத்துவம்

பொறாமை இதயத்தின் மிகப்பெரிய நோய்களில் ஒன்றாகும், மேலும் இதய நோய்களை குணப்படுத்துவது அறிவு மற்றும் செயலின் மூலம் மட்டுமே சாத்தியமாகும். பொறாமையின் இந்த நோயைப் பற்றிய

லாபகரமான அறிவு என்னவென்றால், பொறாமை இம்மையிலும் மறுமையிலும் தீங்கு விளைவிக்கும் என்பதை அறிவது, ஆனால் இந்த தீங்கு பொறாமை கொண்டவருக்கு மட்டுமே ஏற்படும், நீங்கள் பொறாமை கொள்ளும் நபருக்கு [அல்லது ஒரு கூட்டு மக்களுக்கு] எந்த தவறும் ஏற்படாது. அவனுடைய உலகமோ அல்லது மதமோ அழிக்கப்படாது, மாறாக, அத்தகைய ஒருவர் உங்கள் பொறாமையால் பயனடைவார். இதை நீங்கள் நுண்ணறிவு மூலம் அறிந்தால், நீங்கள் உங்களுக்கு (நஃப்ஸ்) எதிரியாகவோ அல்லது அதன் உண்மையான எதிரியின் நண்பராகவோ இருக்க மாட்டீர்கள், மேலும் நீங்கள் நிச்சயமாக பொறாமையின் வலையில் சிக்குவதைத் தவிர்ப்பீர்கள்.

கடவுளை நோக்கிய ஒருவரின் பாதைக்கு பொறாமையின் தீங்கு: ஒருவரின் கடவுளின் பாதைக்கு பொறாமை தீங்கு (தீன்*)* என்னவென்றால், கடவுள் தனது அடியார்களுக்கு தனது அருட்கொடைகளை வழங்குவதை நீங்கள் வெறுப்பதை வெளிப்படுத்தும்போது, கடவுளின் கோபத்தை அடைகிறான், மேலும் கடவுளின் நீதியின் மீது உங்கள் விரலை (பொருளை) உயர்த்துகிறீர்கள், இது அவரது மறைக்கப்பட்ட (இரகசிய) ஞானத்தின் மூலம் அவர் தனது ஆட்சியில் நிறுவியுள்ளார் [சாதாரண மக்களுக்கு இரகசியமாக இல்லை]. இது ஒரு பெரிய குற்றம் [தெய்வீக விநியோகத்தை ஆட்சேபிப்பது மற்றும் மக்கள் மீது பொறாமைப்படுவது]; இறைவன் *தவ்ஹீத்*, தெய்வீக நித்திய உண்மைகள் (*ஈமான்) மீதான நம்பிக்கை ஆகியவற்றின் எல்லைகளுக்குள் இதைவிடப் பெரிய குற்றம் எதுவும் இருக்க முடியாது*. இது தவிர, நீங்கள் ஒரு முஃமினுக்கு தீமையை விரும்பினீர்கள், அதே நேரத்தில் நீங்கள் நன்மையை விரும்பியிருக்க வேண்டும். நீங்கள் நபிகள் நாயகர்கள் மற்றும் நண்பர்கள் மற்றும் அல்லாஹ்வின் நெருக்கமானவர்கள் (அவ்லியா) ஆகியோரிடமிருந்து விலகிச் சென்றீர்கள் - இவர்கள் அல்லாஹ்வின் அடியார்களுக்கு (மனிதகுலம்) நண்பர்களாகவும், நேர்மையானவர்களாகவும் உள்ளனர். பொறாமை என்பது இதயத்தின் தீமையாகும், ஏனெனில் அது நீதியை விழுங்குகிறது மற்றும் நெருப்பு போன்ற நன்மையான்கள் விறகுகளை விழுங்கி, இரவு பகலை விழுங்குவது போல அதை அழிவுக்கு கொண்டு வருகிறது.

ஒருவரின் உலக வாழ்க்கைக்கு பொறாமையின் தீங்கு: இந்த உலகில் பொறாமையின் தீங்கு என்னவென்றால், நீங்கள் பொறாமை கொள்ளும் நபருக்கு ஒரு ஆசீர்வாதம் வரும்போதெல்லாம் நீங்கள் தொடர்ந்து வேதனையால் பாதிக்கப்படுகிறீர்கள். ஒருவரின் பொறாமைக்கு இலக்காகக் கொண்ட நபர் ஆறுதலாகக் காணப்படும்போது, உங்கள் இரத்தம் கொதிக்கும்போது, இந்த ஆசீர்வாதங்களின் வீழ்ச்சியை நீங்கள் மூலோபாயமாக்கத் தொடங்கும்போது, பாம்பு உங்கள் இதயத்தின் மீது உருளுகிறது. அதைப் பற்றி எதுவும் செய்ய நீங்கள் உதவியற்றவராக உணரும்போது, நீங்கள் துக்கம், வருத்தம், வருத்தம் மற்றும் அவமானம் ஆகியவற்றின் உருவகமாக மாறுகிறீர்கள் - இந்த முறையில் நீங்கள் உங்களுக்காக கவலைகளையும் கஷ்டங்களையும் குவிப்பதைத் தவிர வேறு எதுவும் செய்யவில்லை, அதே நேரத்தில் உங்கள் பொறாமையின் இலக்காக இருக்கும் நபருக்கு மோசமாக எதுவும் நடக்காது. மரணத்திற்குப் பிறகு உயிர்த்தெழுதல், நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் பொறுப்புக்கூறல், வெகுமதி மற்றும் தண்டனை [தெய்வீக பொறுப்புணர்வுக்குப் பிறகு] பற்றி உங்களுக்கு உறுதியாக இல்லை என்று வைத்துக்கொள்வோம், அப்போதும் [உங்கள் சொந்த பொது அறிவு மற்றும் புத்திசாலித்தனம்] நீங்கள் பொறாமையிலிருந்து விலகி இருக்க வேண்டும் என்று கோருகிறது, ஏனெனில் நீங்கள் இதயத்தின் துக்கம் மற்றும் வேதனையைத் தவிர வேறு எதையும் அடையவில்லை. மறுமையின் கடுமையான வேதனையைப் பற்றி நீங்கள் உறுதியாக உணர்ந்தால், அதிலிருந்து விலகிச் செல்லுங்கள். புத்திசாலித்தனமுள்ள ஒருவரைப் பற்றி சற்றே விசித்திரமாகத் தோன்றுகிறது, ஒருவர் எந்த பொருளியல் நன்மையும் இல்லாமல் கடவுளின் அதிருப்தியை வாங்குகிறார். பொறாமையால் என்ன நன்மை இருக்க முடியும்? இதற்கு நேர்மாறானது மட்டுமே சேதம், இழப்பு மற்றும் தொடர்ச்சியான தண்டனை மற்றும் இதயத்திற்கு வலி ஆகியவற்றின் வடிவத்தில் நிகழ்கிறது - ஒருவரின் பாதை *(தீன்)* மற்றும் உலக வாழ்க்கை (துன்யா*)* இரண்டும் அழிக்கப்படுகின்றன மற்றும் ஒருவர் வெறுங்கையுடன் இருக்கிறார். நீங்கள் பொறாமைப்படுகிறவரைப் பார்த்து, அவரது நிலையைப் பாருங்கள்! உங்கள் பொறாமை அத்தகைய ஒருவருக்கு ஏதேனும் சேதத்தை ஏற்படுத்துகிறதா? நீங்கள் சிந்தித்தால், எதிர்மறையாக பதிலைப் பெறுவீர்கள். ஒருவனுடைய இவ்வுலக வாழ்க்கையும் *(துன்யா)* கெட்டுப்போவதில்லை, அல்லாஹ்வை நோக்கி செல்லும் வழியும் பாதிக்கப்படாது, ஏனெனில் ஒருவனிடம் உள்ள

அருட்கொடைகள் உங்கள் பொறாமையால் குறையாது, மாறாக அல்லாஹ் அவர்களுக்கு விதித்த காலம் வரை அவர்கள் நிலைத்திருப்பார்கள். கடவுள் கூறுகிறார்:

وَكُلُّ شَيْءٍ عِندَهُۥ بِمِقْدَارٍ

"எல்லாம் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவில் கடவுளால் பிரிக்கப்பட்டு நியமிக்கப்பட்டுள்ளது." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 13, வசனம் 8)

ஒடுக்குமுறை நிறைந்த ஒரு தேசத்தை ஆட்சி செய்த ஒரு பேரரசியைப் பற்றி ஒரு தீர்க்கதரிசி கடவுளிடம் மன்றாடினார். இது அவருக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டது, "நித்தியத்திலிருந்து தெய்வீகமாக விதிக்கப்பட்டதில் எந்த மாற்றமும் ஏற்பட வாய்ப்பில்லை, அவளுக்கு விதிக்கப்பட்ட எந்த உயர்வையும் ஆசீர்வாதங்களையும் அவள் நிச்சயமாக பெறுவாள். பொறுமையாக இருங்கள், அதனால் அவளுக்காக விதிக்கப்பட்ட இந்த சகாப்தம் கடந்து செல்லும் [இதனால் இந்த சகாப்தத்திற்குப் பிறகு ஒரு புதிய சகாப்தம் உதயமாகும், இது உங்கள் பொறுமை மற்றும் விடாமுயற்சிக்கு வெகுமதியாக உங்களுக்கு சிறந்த காலத்தின் முன்னோடியாக இருக்கும்]". இந்த [உதாரணம்] ஆசீர்வாதம் பொறாமையால் கலைந்துவிடுவதில்லை என்றும், உங்கள் பொறாமையின் இலக்காக இருக்கும் நபர் எந்த இழப்பையும் எதிர்கொள்வதில்லை என்றும், உங்கள் பொறாமையின் காரணமாக ஆசீர்வாதம் மறைந்துவிடும் என்று நீங்கள் நினைத்தால், அது அறியாமையின் உச்சம் மற்றும் உங்கள் சொந்த சுயத்துடன் பகைமைக்கு சமமானது (*நஃப்ஸ்).* உங்கள் பொறாமையின் காரணமாக, (கடவுளின்) படைப்புகள் அனைத்தின் ஆசீர்வாதங்களும் நீங்க வேண்டும் என்பதும், மற்றவர்கள் உங்கள் மீது கொண்டுள்ள பொறாமையின் காரணமாக உங்கள் ஆசீர்வாதங்கள் நீங்காமல் இருக்க வேண்டும் என்பது உங்கள் விருப்பமாக இருந்தால், இந்த ஆசையும் தூய அறியாமையே ஆகும். ஏனென்றால், உங்களுக்கு எந்த சிறப்பும் இல்லை, இதன் காரணமாக நீங்கள் மற்றவர்களை விட விரும்பப்படுவீர்கள். பொறாமை யாருடைய ஆசீர்வாதத்தையும் ஒழிக்க முடியாத அளவுக்கு இது ஒரு பெரிய தெய்வீக ஆசீர்வாதம். இந்த பெரிய ஆசீர்வாதத்திற்காக

நீங்கள் கடவுளுக்கு நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும், ஆனால் ஐயோ, உங்கள் சொந்த செயல்களால் நீங்கள் அதை பாராட்டவில்லை.

உங்கள் பொறாமையின் இலக்காக இருக்கும் ஒருவரின் லாபத்தைப் பொறுத்தவரை, ஒருவர் இவ்வுலகத்திலும் மறுமையிலும் லாபம் பெறுகிறார் என்பது மிகவும் தெளிவாகிறது. கடவுளை (தீன்) அல்லது மதத்தை நோக்கிய பாதையின் நன்மை என்னவென்றால், பொறாமைக்கு இலக்காக இருப்பவர் உங்களால் ஒடுக்கப்படுகிறார், குறிப்பாக உங்கள் பொறாமை உங்கள் இதயத்திலிருந்து உங்கள் நாக்குக்கு வெளியே வரும் நேரத்தில் அல்லது உங்கள் சில செயல்களின் மூலம் வெளிப்படுத்தப்படும் நேரத்தில், எடுத்துக்காட்டாக, நீங்கள் முதுகெலும்பும் போது, ஒருவரின் கண்ணியத்தின் மீது உங்கள் விரலை உயர்த்துங்கள், ஒருவரை சபிக்கவும் அல்லது அடிக்கவும் (தீங்கு விளைவிக்கவும்). இவை அனைத்தும் உங்கள் பொறாமைக்கு இலக்காகியுள்ள நபருக்கு நீங்கள் வழங்கும் பரிசுகள், வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், உங்கள் நற்செயல்களை [உங்கள் பொறாமையின் அளவிற்கு] நீங்கள் அத்தகைய நபரிடம் ஒப்படைக்கிறீர்கள், பின்னர் மறுமை நாளில் நீங்கள் அவரை அல்லது அவளை சந்திக்கும்போது, உங்கள் கணக்கில் வருத்தம் மற்றும் இழப்புகளைத் தவிர வேறு எதுவும் இருக்காது - உங்கள் உலக வாழ்க்கையில் நீங்கள் இருந்ததைப் போலவே அங்கும் ஆசீர்வாதங்களை இழக்க நேரிடும். அவரது ஆசீர்வாதங்களின் வீழ்ச்சியை நீங்கள் விரும்பினீர்கள், ஆனால் அவை அப்படியே இருந்தன. மேலும், ஒருவர் உங்கள் நற்செயல்களின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றார், அவரது நல்ல செயல்களின் கணக்கிற்கு மாற்றப்படுகிறார் - இந்த நபர் ஆசீர்வாதங்களைப் பெற்றிருப்பார், நீங்கள் துரதிர்ஷ்டங்களைப் பெறுவீர்கள். அதனுடன், மனிதகுலத்தின் எதிரியான சாத்தானுக்கு மகிழ்ச்சியாக இருப்பதற்கான வாய்ப்பையும் நீங்கள் கொடுத்தீர்கள். ஏனென்றால், அறிவு, பக்தியுள்ள பயம், பயபக்தி மற்றும் தேவனுக்குப் பயம் போன்ற குணங்களைக் கொண்டவர்களை நீங்கள் நேசிக்கத் தொடங்குவீர்கள் என்று சாத்தான் அஞ்சுகிறான், இதனால் அவர்களின் தெய்வீக நற்கூலியில் நீங்கள் ஒரு பங்கைப் பெறுவீர்கள் என்று அஞ்சுகிறான். நீங்கள் நன்மையை இழந்ததைப் போலவே, நன்மைக்கான அன்பை நீங்கள் இழக்க வேண்டும் என்று சாத்தான்

விரும்புகிறான். பாலைவனத்தில் வசிக்கும் ஒரு அரபு நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! ஒரு மனிதன் நீதிமான்களின் தொகுதியில் இல்லாவிட்டாலும் அவர்களை நேசிக்கிறான்". அவர் பதிலளித்தார்:

المرء مع من احب

"ஒருவர் நேசிக்கும் நபருடன் [அல்லது மக்கள் குழுவுடன்] இருப்பார்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *ஸஹீஹ் புகாரி* மற்றும் *ஸஹீஹ் முஸ்லிம் ஆகியோரின்* அதிகாரத்தின் பேரில் அப்துல்லாஹ் பின் மஸூத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் உள்ளன.

பொறாமை அதன் சொந்த உரிமையில் ஒரு பாவம். கருத்து வேறுபாடுகள், உண்மையை ஏற்க மறுத்தல், எதிரியிடமிருந்து பழிவாங்க நாக்கு மற்றும் கையின் ஆபாசத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான சுதந்திரம் போன்ற அதனால் உருவாகும் விஷயங்களை ஒருவர் ஆராய வேண்டும். இது முந்தைய நாடுகளின் அழிவை ஏற்படுத்திய ஒரு நோய்.

பொறாமைக்கு அறிவு அடிப்படையிலான சிகிச்சை என்னவென்றால், ஒருவர் பொறாமையின் நோக்கத்திற்கு எதிராக செயல்படுகிறார், அது பேசப்பட்ட அல்லது செயலாக இருந்தாலும் சரி. எனவே, பொறாமை ஒருவரின் பொறாமைக்கு ஆளானவரைக் கண்டிக்கத் தூண்டினால், ஒருவர் அவரை அல்லது அவளைப் புகழ்ந்து பேச முயற்சிக்க வேண்டும். பொறாமை ஒருவரை தனது எதிரியிடம் ஆணவம் காட்டத் தூண்டினால், ஒருவர் தனது எதிரியின் முன் தன்னை தாழ்மையுடன் வைத்திருக்க வேண்டும், தேவைப்படும்போது மன்னிப்பு கேட்க தயாராக இருக்க வேண்டும்; [எதிரியாக கருதப்படும் நபருக்கு] கொடுக்கவோ அல்லது வெகுமதி அளிக்கவோ ஒருவரைத் தூண்டினால், ஒருவர் தன்னை கட்டாயப்படுத்தி தனது இதயத்தை கட்டாயப்படுத்த வேண்டியிருந்தாலும், அதில் தவறு எதுவும் இல்லை என்பதால் இன்னும் அதிகமாக கொடுக்க வேண்டும். ஒருவரின் பொறாமைக்கு இலக்காகக் கொண்ட நபர் இவற்றைப் பார்க்கும்போது, அது மகிழ்ச்சியைத் தரும், ஒருவரை நேசிக்கத் தொடங்கும், அத்தகைய நபரிடமிருந்து அன்பு

இருக்கும்போது, பொறாமை கொண்டவரும் பதிலுக்கு காதலிக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படும். பரஸ்பர அன்பு நல்லிணக்கத்தை உருவாக்கும், இது பொறாமையை ஒழிக்கும். மனத்தாழ்மை, புகழ், [வேறொருவருடைய] ஆசீர்வாதங்களில் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துதல், ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவரின் இருதயம் அந்த முயற்சியைச் செய்யும் நபரை நோக்கி இழுக்கப்பட்டு சாய்கிறது [பொறாமை என்றாலும், ஒருவரின் ஆத்துமாவுக்குள் அதை எதிர்கொள்வதற்காக] மற்றும் ஒரு வேலைக்காரனைப் போல ஆகி, ஒருவருடன் அன்பாக நடந்துகொள்ளத் தொடங்குகிறது, ஒருவரை நன்றாக நடத்தத் தொடங்குகிறது. நடத்தையில் இந்த சிறப்பு, [ஒருவரின் பொறாமையின் இலக்காக இருந்த நபரிடமிருந்து] பொறாமையுடன் உள்ள நபரிடம் திரும்புகிறது, முதலில் சிறந்து விளங்க முயற்சித்த ஒருவரின் இதயத்தை மகிழ்விக்கிறது, ஆனால் பின்னர் அது ஒருவரின் பழக்கம் மற்றும் மனோபாவமாக மாறியது (இயற்கையாகவும் சிரமமின்றி விஷயங்களைச் செய்யும் இரண்டாவது இயல்பு). சாத்தானின் ஏமாற்று இந்த பாதையிலிருந்து உங்களைத் தடுக்கக்கூடாது, உங்கள் பொறாமைக்கு இலக்காகியுள்ளவரை நீங்கள் பணிவுடன் புகழுடன் நடந்துகொண்டால், ஒருவர் உங்களை பலவீனமானவராகவும், தாழ்ந்தவராகவும், பாசாங்குக்காரனாகவும், பயந்தவராகவும் கருதுவார். மனிதர்களை அழிக்க சாத்தான் இப்படி ஏமாற்றுகிறான். ஒரு எதிரியை நன்றாக நடத்துவது, அது இயற்கையாகவோ அல்லது கட்டாயமாகவோ செய்யப்பட்டாலும், பகைமையின் அடிப்படையை ஒழித்து, இரு தரப்பிலும் அன்புடன் மாற்றுகிறது, மேலும் அவர்கள் பொறாமையின் வலி மற்றும் தண்டனையிலிருந்து விடுபடுகிறார்கள்.

இவை பொறாமைக்கான மருந்துகள், அவற்றின் நன்மைகளை மறுக்க முடியாது. இருப்பினும், இதயங்கள் அவற்றின் சுவையை கசப்பானதாகக் காண்கின்றன, ஆனால் கசப்பான மருந்து மிகவும் நன்மை பயக்கும். ஒரு மருந்தின் கசப்பில் பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்காதவன், குணப்படுத்தும் இனிமையைக் காணவில்லை. இந்த கசப்பான மருந்தை சகித்துக் கொள்வது எளிதாகிவிடும், அறிவு அடிப்படையிலான மற்றும் நடைமுறை குணப்படுத்தும் முறைகளைப் பற்றி சிந்தித்து, தெய்வீக ஆணைகளை ஏற்றுக்கொள்வதும், தெய்வீக பலனைத் தேடுவதும் ஒருவரின் நித்திய மகிழ்ச்சியையும் முடிவற்ற வெற்றியையும் (சாதா) நோக்கி இட்டுச் செல்கிறது என்பதை புரிந்துகொள்வது. உலகில் என்

விருப்பத்திற்கு எதிராக எதுவும் நடக்கக் கூடாது என்றும், [என் ஆசைகளுக்கு] எதிராக ஏதாவது இருப்பது எனது சுயமரியாதை மற்றும் கண்ணியத்திற்கு எதிரானது என்றும் நினைப்பது தூய அறியாமையாகும். இந்த [தவறான] சிந்தனை இதயத்தில் உறுதியாக வேரூன்றிவிட்டால், அதன் விளைவு என்னவென்றால், அது ஒருவரின் [உணரப்பட்ட] எதிரிகள் அனைவரின் மரணத்தை விரும்பும், இதனால் [தனக்குத்தானே] சிறிதளவு எதிர்ப்பும் இருக்காது. மேலும், என் விருப்பங்களுக்கு எதிராக எதுவும் நடக்கக்கூடாது என்றும், எல்லாம் என் விருப்பங்களின்படி நடக்கிறது என்றும் அது விரும்புகிறது, இருப்பினும் அது சாத்தியமற்றது மற்றும் ஒருவரின் தோல்வியில் எதிரிகள் மீது பொறாமைப்படுவார் [ஒருவரின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப எல்லாம் நடக்கும்] மற்றும் இதன் இறுதி முடிவு ஒருவரின் முழுமையான அவமானம் மற்றும் அவமானமாக இருக்கும். இந்த அவமானத்தைத் தவிர்க்க இரண்டு வழிகள் உள்ளன: முதலாவதாக, நீங்கள் விரும்புவது நடக்கும், இரண்டாவதாக, எது நடந்தாலும் அது உங்கள் விருப்பமாகிறது. முதல் முறை ஒருவரின் கட்டுப்பாட்டில் இல்லை, அதில் முயற்சி செய்வதற்கு இடமில்லை, இருப்பினும், ஆன்மீக முயற்சி இரண்டாவது முறைக்கு வேலை செய்யும். தீவிரமான ஆன்மீக முயற்சியின் மூலம், ஒருவரின் இதயம் நோக்கம் மற்றும் ஆசை இல்லாமல் மாறுகிறது [ஒருவரின் விருப்பங்களுக்கு ஏற்ப விஷயங்கள் நடக்க வேண்டும் என்று விரும்புவது] மற்றும் தன்னை தெய்வீக விருப்பத்திற்கு கீழ்ப்படிவதாக ஆக்குகிறது. இந்த [இரண்டாவது] முறையைப் பெறுவது ஒரு புத்திசாலித்தனமான மற்றும் புத்திசாலித்தனமான தனிநபருக்கு [உள் அமைதி, அமைதி, மகிழ்ச்சி, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றியை அடைவதற்காக].

அத்தியாயம் 6- உலக வாழ்க்கை, உடைமைகள் மற்றும் வல்லமை மீதான பற்று, அதை ஒருவரின் வாழ்க்கையின் நோக்கமாக மாற்றுதல்

உலக வாழ்க்கையின் மீது இதயத்தின் பற்று மற்றும் அதை உண்மையான விஷயம் அல்லது மிகப்பெரிய விஷயம் அல்லது முக்கியமான ஒரே விஷயம் என்று கருதுவது, அனைத்து தார்மீக மற்றும் நெறிமுறை கட்டுப்பாடுகள் மற்றும் பரிசீலனைகளை ஒதுக்கி வைத்து, அதற்காக எல்லா வழிகளிலும் போராடுவதற்கு வழி வகுக்கிறது, விஷயங்களின் ஒட்டுமொத்த திட்டத்தில் அற்பமான மற்றும் பயனற்ற விஷயங்களுக்காக. இந்த சிந்தனை செயல்முறை தனிப்பட்ட மட்டத்திலும், ஒட்டுமொத்த நாடுகளின் கூட்டு மட்டத்திலும் உள்ளது. தனிப்பட்ட மட்டத்தில், ஒருவரின் வாழ்க்கையில் எது உண்மையானது மற்றும் முக்கியமானது என்பது குறித்த ஒருவரின் கண்ணோட்டத்தை இது மறைக்கிறது, இது ஒருவரின் உள் மற்றும் வெளிப்புற இருப்பில் தீவிர அழுத்தத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இது ஒரு எலி பந்தயம், வரையறுக்கப்பட்ட வளங்களுக்கான தீவிர போட்டி மற்றும் தேவையற்ற போராட்டம் ஆகியவற்றை உறுதி செய்கிறது, இது ஒருவரிடம் உள்ள சிறந்த மூலதனத்தை நுகர்க்கும் பயனற்ற முயற்சிகளில் தனிநபர்களின் முழு வாழ்க்கையையும் விழுங்குகிறது. மறுபுறம், உலக வாழ்க்கையுடன் விலகிச் செல்வது, எல்லாவற்றையும் சரியான கண்ணோட்டத்தில் வைப்பதற்கும், ஒருவரின் மனம், உடல், புத்தி மற்றும் ஆன்மாவை ஒருவரிடம் உள்ள மிகப்பெரிய மூலதனத்தை

நுகர்க்கும் பயனற்ற பயனற்ற முயற்சிகளில் நுகரப்படுவதிலிருந்து விடுவிப்பதற்கு வழிவகுக்கிறது, இது ஒருவரின் வாழ்க்கையின் வரையறுக்கப்பட்ட நேரம். உலக வாழ்க்கையின் மீதான பற்றிலிருந்து விலகிச் செல்வது உள் அமைதி, அமைதி, தன்னுடன் அமைதி மற்றும் அனைத்து சக மனிதர்களுடனும் அமைதியை வளர்க்கிறது. *ஒரு சூஃபி* முனிவர் கூறினார், "நான் உலகத்தையும் உலக வாழ்க்கையையும் மகத்தானதாக நினைக்கும்போது, நான் பிரபஞ்சத்தில் ஒரு அணு மட்டுமே என்று உணர்கிறேன். ஆனால் நான் உலக வாழ்க்கையை சிறியது என்று நினைக்கும்போது, உலகம் பிரபஞ்சத்தில் ஒரு அணுவாக இருப்பதைக் காண்கிறேன், நான் இந்த பிரபஞ்சத்தின் எஜமானன்!" இந்த பற்றப்பிரிவு ஒரு விடுதலை சக்தியாகும், இது ஒருவரை உள்ளேயும் வெளியேயும் அமைதியை ஏற்படுத்தும் உயர்ந்த நனவுக்கு உந்துகிறது. ஒருவர் கஞ்சத்தனத்தை கடைப்பிடிப்பதற்குப் பதிலாக பகிர்ந்து கொள்ள கற்றுக்கொள்கிறார், மறதிக்கு எதிராக கவனிப்பு மற்றும் சுயநலத்திற்கு எதிராக தன்னலமற்ற தன்மை. உலக வாழ்க்கையின் மீதான இணைப்பின் பின்னணியில் உள்ள காரணங்கள், அதனால் ஏற்படும் தீங்குகள் மற்றும் ஒருவரின் மனம், உடல், புத்தி மற்றும் ஆன்மாவை உயர் மட்ட நனவைத் தொடர விடுவிக்கும் இந்த நோய்க்கான சிகிச்சை ஆகியவற்றை கசாலி விளக்குகிறார். கஸாலியின் ஆறாவது புத்தகமான "இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்" அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" இன் மூன்றாவது தொகுதி அல்லது கால் பகுதியில், இதைக் கையாள்கிறது மற்றும் அதற்கான தீர்வுகளை பரிந்துரைக்கிறது. கஸாலியின் இந்த புத்தகத்தின்

உள்ளடக்கங்கள் பின்வருமாறு சுருக்கப்பட்ட வடிவத்தில் இங்கே வழங்கப்படுகின்றன [12]:

உலகத்தன்மை என்பது கடவுளின் எதிரி, கடவுளுடைய நண்பர்களின் எதிரி, கடவுளின் மறுப்பாளர்களுக்கும் எதிரிகளுக்கும் எதிரி. இது கடவுளின் அடியார்களை (அதாவது அனைத்து மனிதர்களும்) நேர்வழி மற்றும் நேர்வழியின் பாதையில் நடக்க அனுமதிக்காததால் இது கடவுளின் எதிரியாகும். இது நண்பர்கள் மற்றும் கடவுளின் நெருங்கியவர்களின் (ஞானவாதிகள் மற்றும் புனிதர்கள்) எதிரி ஆகும், இது அவர்களுக்கு முன்னால் தோன்றுகிறது, இது உயிர் மற்றும் அழகு நிறைந்தவர்களாக அவர்களை கவர்ந்திழுக்க முயற்சிக்கிறது, எனவே அவர்கள் அதன் ஏமாற்று வலையில் சிக்கிக் கொள்கிறார்கள். அதன் பொறிகளிலிருந்து விடுபட அவர்கள் பொறுமையின் கசப்பான வறட்சிகளை விழுங்க வேண்டும். கடவுளை நிராகரிப்பவர்கள் மற்றும் எதிரிகளுடனான அதன் பகைமை என்னவென்றால், அவர்களுடன் நட்பு கொள்வதன் மூலமும், பசுமையான மேய்ச்சல் நிலங்களை அவர்களுக்குக் காண்பிப்பதன் மூலமும், அவர்கள் அதன் பிடியில் உறுதியாக இருக்கும் வரை, அது அவர்களை அவமானத்தில் சூழ்ந்துவிடும் - அவர்கள் இவ்வுலகில் உள்ள அவமானத்தைத் தவிர்க்க முடிந்தால், மறுமையின் இழிவையும், இழிவையும் அவர்கள் அகற்ற முடியாது. அவர்கள் நித்திய பேரின்பம் மற்றும் நித்தியத்தின் முடிவற்ற வெற்றியிலிருந்து இழக்கப்படுவார்கள், அவர்கள் உலகத்தை விட்டு வெளியேறும்போது, அதன் பிரிவின் வேதனையால் அவர்கள் வேதனையடைவார்கள்; மறுமையின் வேதனையால் அவர்கள் பாதிக்கப்படும்போது, அவர்கள் உதவிக்காக வருத்தத்துடன் கூப்பிடுவார்கள், ஆனால் உலகம் (இந்த புத்தகத்தில் "உலகம்" என்பது "உலகம்" என்று பொருள்படவில்லை, மாறாக இது உலகத்தன்மை அல்லது உலக இணைப்புகளைக் குறிக்கிறது; அடுத்தடுத்த விவாதத்திற்கு இது தொடர்ந்து மனதில் கொள்ள வேண்டும்) அவர்களின் மீட்புக்கு வராது.

உலகின் (உலக இணைப்புகள்) தீமைகள் மற்றும் துன்பங்களின் நிலை இது இருக்கும்போது, அது கடவுளின் நண்பனும் அல்ல, அல்லது கடவுளின் நண்பர்களின் நண்பனும் அல்ல (ஞானவாதிகள், பரிசுத்தவான்கள் மற்றும் கடவுளின் நெருங்குபவர்கள்), இன்னும் குழப்பமான விஷயம் என்னவென்றால், அது கடவுளின் எதிரிகளின் நண்பர் கூட அல்ல, அதன் யதார்த்தத்தை நாம் அறிந்துகொள்வதும், அதன் படைப்புக்கான

[தெய்வீக] ஞானத்தைக் கண்டுபிடிப்பதும் கட்டாயமாகிறது. அது படைப்பாளருக்கும் படைப்புகளுக்கும் எதிரியாக இருந்தாலும் கூட. அது எவ்வாறு ஏமாற்றுகிறது மற்றும் தீமையை பரப்ப என்ன முறைகளைப் பயன்படுத்துகிறது என்பதை நாம் பார்க்க வேண்டும் (பதட்டம், கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு) ஏனென்றால் தீமையின் நுழைவு புள்ளிகளைப் பற்றி நாம் அறிந்தாலொழிய, அதிலிருந்து நம்மைப் பாதுகாக்க முடியாது, மாறாக, நாம் அதில் இழுக்கப்பட்டால் ஆச்சரியப்படாது. அடுத்த அத்தியாயங்களில், முதலில் தெய்வீக வசனங்கள், தீர்க்கதரிசன கதைகள் மற்றும் மரபுகள் மூலம் உலகத்தின் தீங்குகள் விளக்கப்படும், அவற்றின் உண்மை உதாரணங்கள் மூலம் தெளிவுபடுத்தப்படும், பின்னர் மக்கள் அவற்றில் ஈடுபடும்போது, அவர்கள் ஏன் தெய்வீக நினைவகத்தை அலட்சியப்படுத்துகிறார்கள் மற்றும் அலட்சியமாக மாறுகிறார்கள் என்பதற்கான விவரங்கள் வழங்கப்படும், அதைத் தொடர்ந்து உலக பற்றுகளை குணப்படுத்துவதற்கான விளக்கம் வழங்கப்படும்.

குர்ஆன் எண்ணற்ற இடங்களில் இவ்வுலக தன்மையை கண்டனம் செய்துள்ளது, மேலும் அதைத் தவிர்த்து, தங்கள் இறைவனான அர்ரஹ்மானின் பக்கம் தங்களை வழிநடத்துமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. நபிமார்களை அனுப்புவதன் நோக்கம், அல்லாஹ்வின் அடியார்களை (மக்களை) உலக பற்றுகளிலிருந்து தடுத்து அவர்களை மறுமையின் பாதையில் நடக்க வைப்பதாகும். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

حب الدنيا راس كل خطيئة

"உலக அன்பு (உலக இணைப்புகள் மற்றும் சிக்கல்கள்) எல்லா பாவங்களுக்கும் வேர்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *இப்னு அபி அல்-துன்யா* மற்றும் *பேஹாக்கி*)

ان الدنيا حلوة خضرة وان الله مستخلفكم فيها فناظر كيف تعملون ان
بنى اسرائيل لما بسطت لهم الدنيا ومهدت تاهوا فى الحلية والنساء والطيب والثياب

"உலகம் இனிமையாகவும் பசுமையாகவும் இருக்கிறது, நீங்கள் என்ன வகையான செயல்களையும் செயல்களையும் செய்கிறீர்கள் என்பதைப் பார்க்க கடவுள் உங்களை அதில் தனது தலைவனாக ஆக்குகிறார். இஸ்ரவேல் புத்திரருக்காக உலகம் விரிவடைந்தபோது, அவர்கள் நகைகள், பெண்கள், வாசனை திரவியங்கள் மற்றும் ஆடைகளைக்

கண்டு ஆச்சரியப்பட்டார்கள்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் அபூ ஸயீத் அல்-குத்ரி (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* திர்மிதி, *இப்னு மாஜா ஆகிய நூல்களை* சேகரிக்கிறது . *இப்னு அபி அல்-துன்யா (ரலி)* அவர்களால் ஹஸன் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் விவரிக்கப்பட்ட இஸ்ராயீலின் சந்ததியைப் பற்றிய பகுதி அந்த விவரிப்பில் இல்லை.

இயேசு (ஸல்) அவர்களிடம், "உலகத்தை உங்கள் உரிமையாளராக ஆக்கிக் கொள்ளாதீர்கள், அது உங்களை அதன் அடிமையாக்கும். உங்கள் பொக்கிஷத்தை ஒரு நம்பிக்கையாக வைத்திருங்கள், அவர் அதை வீணாக்காமல் அதைப் பாதுகாக்கும் ஒருவரிடம் வைத்திருங்கள். உலகக் கருவூலங்களை வைத்திருப்பவன் எல்லா நேரத்திலும் திருட்டுக்குப் பயப்படுகிறான். எவனுடைய பொக்கிஷங்கள் அல்லாஹ்விடம் இருக்கின்றனவோ அவன் எதற்கும் அஞ்ச மாட்டான். ஒருமுறை அவர் கூறினார்: "சீடர்களே! நான் உனக்காக உலகத்தை தலைகீழாக மாற்றினேன். எனக்குப் பிறகு அதை எடுக்க வேண்டாம். மனிதன் இவ்வுலகத்தின் பொருட்டு கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் செயல்படுகிறான், இருப்பினும் ஒருவன் இந்த உலகத்தை விட்டு வெளியேறும் வரை, மறுமையைப் பெற முடியாது. நீங்கள் மறுமையை விரும்பினால், உலகம் ஒரு பாதை போல வாழுங்கள், அதில் வசிக்க வேண்டாம், ஒவ்வொரு பாவத்திற்கும் வேர் உலகத்தின் அன்பு என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள். சில நேரங்களில், ஒரு கணம் காமம் நீண்ட காலத்திற்கு துயரத்திற்கு காரணமாக ஆகிறது". இயேசு (ஸல்) மேலும் கூறினார்: "உலகம் தேடும் மற்றும் தேடப்படுகிறது. மறுமையைத் தேடுபவர் உலகத்தால் தேடப்படுகிறார், இதனால் அவர்கள் தங்கள் வாழ்வாதாரத்தை முழுமையாக்க முடியும் [அல்லாஹ் ஏற்கனவே ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் தனது தெய்வீக ஆணையின்படி பங்கீடு செய்துள்ளார்]. இவ்வுலகத்தைத் தேடுபவனே ஒருவன் இறந்து தன் கழுத்தில் சவாரி செய்யத் தொடங்கும் வரை மறுமையைத் தேடுகிறான். தாவீது நபியின் மகன் சாலமன் நபி (ஸல்) அவர்கள் தனது படையுடன் ஒரு வழிபாட்டாளரைப் பார்க்கச் சென்றதாக ஒரு பாரம்பரியம் வந்துள்ளது. அவனது வலது மற்றும் இடது பக்கத்தில், *ஜின்களும்* மனிதர்களும் வரிசையாக இருந்தன, பறவைகள் அவனை மேலே இருந்து நிழலிட்டுக் கொண்டிருந்தன. "தாவீதின் மகனே! அல்லாஹ் உங்களுக்கு மகத்தான

ஆட்சியை அளித்திருக்கின்றான்." நபி ஸுலமன் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு விசுவாசியின் செயல்களிலிருந்து ஒரு ஜெபமாலையின் தெய்வீக நினைவு தாவீதின் மகனுக்கு வழங்கப்பட்ட உலகம் முழுவதையும் விட சிறந்தது. ஏனென்றால், தாவீதின் குமாரனுக்கு உண்டான ஒன்று முடிவுக்கு வரும், அதே சமயம் தெய்வீக நினைவு என்றென்றைக்கும் நிலைத்திருக்கும்". நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

الهاكم التكاثر يقول ابن آدم مالى مالى وهل لک من مالک الا ما اكلت فافنيت اولبست فابليت او تصدقت فابقيت

"அதிகப்படியான பேராசை உங்களை அலட்சியத்திலும், அலட்சியத்திலும் வைத்தது. ஆதமின் மகன் கூறுகிறான்: "என் செல்வமே! "என்னுடைய செல்வம் உங்களுக்கு உண்டாயிருந்தாலும், அதை நீங்கள் உண்பது, அல்லது அதை முதுமையாக்கினீர்கள் அல்லது ஜகாத்துக் கொடுத்தீர்கள் என்பதுதான். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் தொகுப்பு ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* அப்துல்லாஹ் இப்னு அல்-ஷாகீர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

الدنيا دار من لا دار له ومال من لا مال له ولها يجمع من لا عقل له وعليها يعادى من لا علم له وعليها يحسد من لا فقه له ولها يسعى من لا يقين له

"வீடு இல்லாதவனுக்கு உலகம் வீடு; [ஆன்மீக மேன்மையிலிருந்து] எந்த உடைமையும் இல்லாதவரின் பௌதிக உடைமை. உலகைக் குவிப்பவன் புத்திசாலித்தனம் இல்லாதவன், தனக்கு அறிவில்லாத விஷயத்தில் சண்டையிடுகிறவன், புத்திசாலித்தனம் இல்லாதவனிடம் பொறாமை கொள்கிறான், அவனுக்கு உறுதியே இல்லாததால் அதற்காக தொடர்ந்து பாடுபடுகிறான்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் தொகுப்பு முஸ்னத் அஹ்மத்* ஆயிஷாவின் அதிகாரத்தின் பேரில் [அல்லாஹ் அவள் மீது பிரியப்படட்டும்])

ஒரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பு கூறுகிறது:

من اصبح والدنيا اكبر همه فليس من الله في شئ والزم الله قلبه اربع خصال
هما لا ينقطع عنه ابدا وشغلا لا يتفرغ منه ابدا وفقرا لا يبلغ غناه ابدا واملا لا
يبلغ منتهاه ابدا

"உலகம் (உலக பொருள்முதல்வாத அபிலாஷைகள் மற்றும் இலக்குகள்) ஒருவரின் மிகப்பெரிய நோக்கமாக மாறும் [உள்] நிலை, அத்தகைய நபர் தெய்வீக பக்தி இல்லாதவராக மாறுகிறார், அத்தகைய ஒருவரின் இதயத்திற்கு தேவையான நான்கு பண்புகளை கடவுள் ஆக்குகிறார்: ஒருபோதும் பிரிக்காத துக்கம், எந்த ஓய்வையும் அனுமதிக்காத [உலக நடவடிக்கைகளில்] நிலையான ஈடுபாடுகள், ஒருபோதும் செல்வத்தை அடையாத வறுமை (போதுமானதாக இல்லாத உணர்வு) [போதுமான அளவு இருப்பதில் ஒருவர் திருப்தி அடைகிறார்], மற்றும் ஒருபோதும் நிறைவேறாத நீண்ட நம்பிக்கைகள்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் அபூ *தர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* தபரானி அவ்ஸத் மற்றும் *அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* இப்னு அபி அல்-துன்யா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்

மர்யமுடைய மகன் ஈஸா (இவ்விருவரிடம்) கூறினார்: "இவ்வுலகத்தில் ஒருவன் மரணத்தைப் பற்றி உறுதியாக இருக்கும் நிலையில் அது ஏமாற்றப்பட்டு, எல்லாவற்றையும் விட்டு மரணம் அடைந்து இறந்து விடுகிறான்; உலகம் ஒருவனை இழிவுபடுத்துகிறது; ஆனால் ஒருவன் அதைப் பற்றி பயப்படாமல், அதை நம்பி இருக்கின்றான். ஏமாற்றப்படுபவர்களுக்கு, உலகம் அவர்கள் பார்க்க விரும்பாததை அவர்களுக்குக் காண்பித்து, [இவ்வுலகத்தின்] பிரியமான விஷயங்களிலிருந்து அவர்களைப் பிரித்தவர்களுக்கு பெரும் துன்பம். வருத்தம் என்னவென்றால், உலகத்தை நோக்கமாகக் கொண்டவர்கள், யாருடைய செயல்கள் பாவங்கள், அவர்கள் தங்கள் பாவங்களால் எவ்வளவு அவமானப்படுத்தப்படுவார்கள் ". மூஸா நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு வஹீ அறிவித்தார்: மூஸா (ஸல்) அவர்களே! அநியாயக்காரர்களின் இந்த இருப்பிடத்திற்கும் உமக்கு என்ன

சம்பந்தம்? நிச்சயமாக இந்த தங்குமிடம் உங்களுடையதல்ல. அதை உங்கள் எண்ணங்கள் மற்றும் கற்பனைகளின் மையமாக (மையப் புள்ளி) மாற்ற வேண்டாம். அதிலிருந்து உங்கள் இதயத்தை அகற்றி, அது உங்கள் வீடு என்று உங்கள் புத்தியை அதிலிருந்து விலக்கிக் கொள்ளுங்கள். இருப்பினும், இந்த வாசஸ்தலத்தில் யாராவது நன்மை செய்தால், அதுபோன்றவருக்கு அது ஒரு நல்ல வீடாக இருக்கும். அநியாயம் செய்பவர்களுக்காக நான் பழி வாங்கும் வரையில் அநியாயக்காரனாக இருப்பேன்" (என்றும் கூறினார்). நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அபூ உபைதா இப்னு அல் ஜர்ரா (ரலி) அவர்களை பஹ்ரைனுக்கு (வரி வசூலிப்பதற்காக) அனுப்பினார்கள் என்று ஒரு தீர்க்கதரிசன மரபு கூறப்பட்டுள்ளது. அவர் திரும்பி வந்தபோது, சில பணத்தை (அந்த நேரத்தில் நடைமுறையில் இருந்த தங்கம் மற்றும் வெள்ளி நாணயங்களின் வடிவத்தில்) தன்னுடன் கொண்டு வந்தார். அன்சாரி தோழர்கள் (மதீனா மற்றும் அதன் சுற்றுப்புறங்களில் வசிப்பவர்கள்) அபூ உபைதா இப்னு அல்-ஜர்ரா (ரலி) அவர்கள் திரும்பி வந்ததைக் கேள்விப்பட்டனர், மேலும் அவர் சில பணத்தை திரும்பக் கொண்டு வந்துள்ளார். அவர்கள் அனைவரும் நபியுடன் அதிகாலை தொழுகையில் (வழக்கமாக ஒவ்வொரு நாளும் செய்வது போல்) பங்கேற்றனர். தொழுகை முடிந்து அவர் வீடு திரும்பிக் கொண்டிருந்தபோது, அவர்கள் அவருக்கு இடையூறு செய்தனர். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைப் பார்த்ததும் புன்னகைத்தார், பிறகு கூறினார்கள்:

انا اظنكم سمعتم ان ابا عبيدة قدم بشئ' قالوا اجل يا رسول الله! قال: فابشروا
واملوا ما يسركم فوالله ما الفقر اخشى عليكم ولكني اخشى عليكم ان
تنبسط عليكم الدنيا كما بسطت على ماكان قبلكم فتنا فسوها كما
تنا فسوها فتهلككم كما اهلكتهم

"அபு உபைதா எதையோ கொண்டு வந்ததாக நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள் என்று நினைக்கிறேன்". தோழர்கள் அதற்கு அவர்கள், "ஆம், அல்லாஹ்வின் தூதரே! (அதற்கு அவர்) "அல்லாஹ் உங்களிடமிருந்து கஷ்டங்களை நீக்கிவிட்டான் என்ற நற்செய்தி உங்களுக்கு இருக்கிறது. கடவுளின் மீது ஆணையாக! நீங்கள் ஏழைகளாக ஆகிவிடுவீர்கள் என்று நான் அஞ்சவில்லை, ஆனால்

உங்களுக்கு முன் இருந்தவர்களைப் போல உங்களுக்காக உலகம் விரிவடைந்துவிடுமோ என்றும், நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் போட்டியிடத் தொடங்குவீர்கள் என்றும், உலகம் (உலகம்) அவர்களை அழித்தது போல உங்களையும் அழித்துவிடும் என்றும் நான் அஞ்சுகிறேன். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *ஸஹீஹ் புகாரி மற்றும் ஸஹீஹ் முஸ்லிம் ஆகியோரின்* அதிகாரத்தின் பேரில் அம்ர் பத்ரி (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்

இயேசு (ஸல்) அவர்களிடம், "கடல் அலைகளின் மீது யாரும் கட்டிடம் கட்ட முடியாது. உலகமும் கடல் அலைகளைப் போன்றது, அதை உங்கள் இருப்பிடமாக நினைக்காதீர்கள்". இயேசு (ஸல்) அவர்களின் தோழர்கள் சிலர் அவரிடம் ஒரு அறிவுரையை வழங்குமாறு கேட்டனர், அது செயல்பட்ட பிறகு கடவுளின் அன்புக்கு தகுதியானவர்களாக ஆக்கும். அதற்கு அவர், "உலகத்தை நேசிப்பதை நிறுத்துங்கள், கடவுள் உங்களை நேசிக்க ஆரம்பிப்பார்". அபூ தர்தா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

لو تعلمون ما اعلم لضحكتم قليلا ولبكيتم كثيرا ولهانت عليكم الدنيا ولآثرتم الآخرة

"எனக்குத் தெரிந்ததை நீங்கள் அறிந்திருந்தால், நீங்கள் குறைவாக சிரிப்பீர்கள், அதிகமாக அழுவீர்கள், மேலும் உலகம் உங்களுக்கு சிறியதாகிவிடும், நீங்கள் மறுமையை விரும்புவீர்கள்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது ஹதீஸ் *தொகுப்புகள்* திர்மிதி மற்றும் இப்னு மஜா)

அதன் பிறகு, அபூ தர் (ரலி) அவர்கள், "நான் அறிந்ததை நீங்கள் அறிந்திருந்தால், நீங்கள் அழுது அழுது மலைகளுக்குச் செல்வீர்கள், உங்கள் உடைமைகள் மற்றும் செல்வங்கள் அனைத்தையும் விட்டுவிட்டு ஓடிவிடுவீர்கள், அவற்றைப் பயன்படுத்த மாட்டீர்கள். எனினும், மறுமை உங்கள் இருதயங்களிலிருந்து மறைந்துவிட்டது; இவ்வுலக செல்வங்களின் மீதான பேராசை (உங்கள் உள்ளங்களில்) எப்போதும் இருக்கும். நீங்கள் செய்த எந்தச் செயல்களாலும் அது இவ்வுலகத்திற்காகவே ஆகும்; நீங்கள் எதனையும் அறியாதவர்களைப்

போன்றவர்களாகிவிட்டீர்கள். உங்களில் சிலர் தீமை செய்வதற்கு முன்பு விளைவுகளைப் பற்றி முதலில் சிந்திக்காத கால்நடைகளை விட மோசமானவர்கள். நீங்கள் அனைவரும் கடவுளின் (தீன்) பாதையில் சகோதரத்துவத்தின் உறவுடன் இணைக்கப்பட்டிருந்தாலும், ஒருவருக்கொருவர் பரஸ்பர அன்பையோ நேர்மையையோ கடைப்பிடிக்காமல் இருப்பதால் உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? உங்கள் உள் தீமை உங்கள் நோக்கங்களில் வேறுபாடுகளை உருவாக்கியுள்ளது மற்றும் உங்கள் பாதைகளை பிரிக்கச் செய்துள்ளது. நீங்கள் எல்லாரும் நீதியில் உடன்பட்டிருந்தால், நீங்கள் அனைவரும் ஒருவரையொருவர் நேசித்திருப்பீர்கள். உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? நீங்கள் இவ்வுலக விஷயங்களில் ஒருவருக்கொருவர் நேர்மையாக நடந்து கொள்கிறீர்கள்; ஆனால் மறுமையில் ஒருவருக்கொருவர் நேர்மையாக இல்லாமல். நீர் நேசிப்பவர்களுக்கு மறுமையில் உதவி செய்ய மாட்டீர். இவையனைத்தும் விசுவாசத்தின் பலவீனத்தின் அறிகுறிகள். உங்களுக்கு இவ்வுலக நம்பிக்கை இருப்பதைப் போல மறுமையின் நன்மை தீமை மீதும் நீங்கள் உறுதியாக இருந்திருந்தால், நீங்கள் மறுமையுக்காக முயல்பியிருப்பீர்கள்;

மறுமை உங்கள் கண்களுக்கு முன்னால் மறைக்கப்பட்டிருக்கும் நிலையில், உலகம் உங்கள் கண்களுக்கு முன்னால் இருப்பதை விட உங்களுக்கு அருகாமையில் உள்ளவற்றை (இவ்வுலக வாழ்க்கையை) அதிகம் நேசிக்கிறீர்கள் என்று நீங்கள் சொன்னால், தற்போதுள்ளவை நேசிக்கப்படுகின்றன, இல்லாதவை நேசிக்கப்படுவதில்லை; அதற்கான பதில் என்னவென்றால், வரப்போகும் (எதிர்பார்க்கப்பட்டவை) பொருட்டு நீங்கள் இருக்கும் உலக விஷயங்களை விட்டுவிடுவதை நாங்கள் காண்கிறோம். நீங்கள் கடினமாக உழைக்கிறீர்கள், உங்களுக்கு முன்னால் இல்லாத விஷயங்கள், ஆனால் நீங்கள் அவற்றைப் பெறுவீர்கள் என்ற நம்பிக்கையின் ஒளி உள்ளது, அவர்களுக்காக நீங்கள் பல்வேறு வகையான கஷ்டங்களையும் கவலைகளையும் தாங்குகிறீர்கள். விசுவாசத்தின் பரிபூரணம் எது என்பதில் உங்களுக்கு உறுதியாக இல்லாததால் நீங்கள் நல்லவர்கள் அல்ல. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கொண்டு வந்த தெய்வீக சட்டத்தைப் பற்றி உங்களுக்கு சந்தேகம் இருந்தால், நீங்கள் எங்களிடம் வாருங்கள், நாங்கள் உங்களுக்குச் சொல்வோம், விசுவாசத்தின் ஒளியுடன், உங்கள்

இதயங்களை திருப்திப்படுத்தும் [ஆன்மீக] உண்மைகளை நாங்கள் உங்களுக்குக் காண்பிப்போம். கடவுளின் மீது ஆணையாக, நீங்கள் தவறான புத்திசாலிகள் அல்ல, எனவே நீங்கள் [சரி மற்றும் தவறை வேறுபடுத்தும் தார்மீக பொறுப்பிலிருந்து] விலக்கு அளிக்கப்படுகிறீர்கள் என்று நாங்கள் கருதுகிறோம். உலக விஷயங்களில், உங்கள் கருத்து திடமானது, நீங்கள் உலகின் ஒரு சிறிய பகுதியைப் பெற்றால், உங்கள் மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையே இல்லை. உலகத்திலிருந்து ஒரு சிறிய விஷயம் இழக்கப்படும்போது, உங்கள் துயர நிலை பார்க்கத்தக்கது - உங்கள் முகங்கள் உங்கள் இதயங்களின் பிரதிபலிப்பாக மாறுகின்றன மற்றும் உங்கள் நாக்குகள் உங்கள் இதயங்களில் இருப்பதை வெளிப்படுத்துகின்றன. நீங்கள் அதை கஷ்டம் என்று அழைக்கிறீர்கள். உங்களில் பலர் உங்கள் மார்க்கத்தை விட்டு விடைபெற்று விட்டார்கள்; ஆனால் உங்கள் இருதயங்கள் துக்கப்படவுமில்லை, உங்கள் முகங்களிலிருந்து வெளிப்படையாகவும் இல்லை. [உங்கள் இதயங்களில்] ஒரு விசித்திரமான உணர்திறன் உள்ளது. கடவுள் உங்கள் மீது கோபப்படுகிறார் என்று எனக்குத் தோன்றுகிறது. நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் சந்திக்கும்போது, நீங்கள் முரட்டுத்தனமாக நடந்துகொண்டால், மற்றவர் உங்களை அப்படியே நடத்துவார் என்ற பயத்தின் காரணமாக மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்த உங்களை கட்டாயப்படுத்துகிறீர்கள். உங்கள் சொந்த மரணத்தை (வாழ்க்கையின் முடிவு) நீங்கள் மறந்துவிட்டீர்கள். அல்லாஹ் உங்களை விட்டு எனக்கு இலகுவான வசதி அளிக்க வேண்டும்; அதற்குப் பதிலாக, நான் விரும்புகிறவர்களை சந்திக்க விரும்புகிறவர்களுடன் என்னுடன் சேர்வதை நான் விரும்புகிறேன். அவர்கள் இன்று உயிருடன் இருந்திருந்தால், அவர்கள் உங்களிடமிருந்து இவற்றை ஏற்றுக்கொண்டிருக்க மாட்டார்கள். உங்களுக்குள் நன்மை இருந்தால், நான் எல்லாவற்றையும் தெளிவாக விளக்கியுள்ளேன். நீங்கள் கடவுளிடம் அதை அடைய விரும்பினால், அதன் வழிமுறை கடினம் அல்ல. எனக்காகவும், உனக்காகவும் கடவுளின் உதவியை நாடுகிறேன்".

இயேசு (ஸல்) தம்முடைய சீஷர்களிடம், "உலக மக்கள் அற்ப மதத்தோடு சண்டையிடுவதைப் போலவே, உங்கள் மதத்தின் பாதுகாப்புடன் சிறிய உலகத்தில் திருப்தியடையுங்கள்". அலி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவன் தன் உள் உள்ளத்தில் ஆறு குணங்களை விதைத்து,

சொர்க்கத்தை அடைவதால் வெளிப்படும் [கடவுளின் ஏற்பு] பெறுவதற்கும், நரகத்தால் வெளிப்படும் [கடவுளின் அதிருப்தியிலிருந்து] தன்னைப் பாதுகாப்பதற்கும் எந்த முயற்சியையும் விட்டுவிடவில்லை: முதல் குணம் என்னவென்றால், ஒருவர் கடவுளை அடையாளம் கண்ட பிறகு கீழ்ப்படிவார். இரண்டாவதாக, ஒருவன் ஷைத்தானை அங்கீகரித்த பிறகு அவனுக்குக் கீழ்ப்படியவில்லை, மூன்றாவதாக, ஒருவன் உண்மையை அங்கீகரித்த பிறகு அதைப் பின்பற்றுகிறான், நான்காவதாக, ஒருவன் பொய்யை அங்கீகரித்த பிறகு அதைத் தவிர்ப்பான், ஐந்தாவதாக, ஒருவன் உலகத்தை அங்கீகரித்த பிறகு அதை நிராகரித்தான், ஆறாவது, மறுமையை அங்கீகரித்த பிறகு அவனைத் தேடுகிறான். லுக்மான் (ஸல்) அவர்கள் தம் மகனுக்கு உபதேசம் செய்து, "மகனே! உலகம் ஒரு ஆழ்கடல் போன்றது, அதில் பல மக்கள் மூழ்கிவிட்டனர்; கடவுள் பயத்தின் கப்பலில் பயணம் செய்யுங்கள், விசுவாசத்தை உங்கள் பயணத் துணையாக ஆக்குங்கள், கடவுளை உங்கள் பாய்மரமாக நம்புங்கள், ஒருவேளை நீங்கள் இந்த வழியில் மூழ்காமல் உங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்வீர்கள், இல்லையெனில் நீங்கள் உயிர்வாழ வேறு வழியைக் காணவில்லை ". அபூ சுலைமான் அல்-தாரானி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவர் உலகை அன்புடன் தேடுகிறாரோ, அவர் தனது விருப்பத்திற்கு ஏற்ப பெறமாட்டார், மறுமையை அன்புடன் தேடுகிறாரோ, ஒருவனின் நோக்கம் மற்றும் ஆசையை விட அதிகமாகப் பெறுகிறான் - அதற்கு முடிவே இல்லை, வரம்பு இல்லை". அப்துல்லாஹ் பின் மஸூத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒரு விருந்தினராக இருக்கிறான். விருந்தினர் வெளியேறுவார், நம்பிக்கை நம்பிக்கை அதன் உண்மையான உரிமையாளரிடம் திரும்பி வரும். இப்ராஹிம் பின் ஆதம் (ரலி) அவர்களிடம் அவரது நிலை குறித்து கேட்கப்பட்டபோது, அவர் இந்த இரண்டு கவிதை வசனங்களுடன் பதிலளித்தார்:

نرقع دنيانا بتمزيق ديننا   فلا ديننا يبقى ولا ما نرقع
فطوبى لعبد آثر الله ربه   وجاد بدنياه لما يتوقع

"எங்கள் உலகத்தை உருவாக்க கடவுளை (தீன் அல்லது நம்பிக்கை) நோக்கி நாம் செல்லும் பாதையை அழிக்கிறோம், ஆனால் பாதை (நம்பிக்கை) அல்லது உலகம் இல்லை. எவர்கள் இறைவனின் பாதையை

ஏற்றுக் கொண்டு, எதிர்பார்ப்பதற்காகத் தம் வாழ்க்கையை அர்ப்பணித்துக் கொண்டார்களோ அவர்களுக்கு நன்மாராயமேயாகும்.

அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் உலகை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்திருக்கிறான் - ஒரு பகுதி முஃமின்களுக்கும், ஒரு பகுதி நயவஞ்சகத்திற்கும், ஒரு பகுதி காஃபிர்களுக்கும். விசுவாசி இந்த உலகத்திலிருந்து மறுமையின் பாதைக்கு ஒரு நம்பிக்கையை (ஏற்பாடு) எடுத்துக்கொள்கிறான், நயவஞ்சகன் [இந்த உலகத்தின்] வெளிப்புற அலங்காரத்தில் கவனத்தை செலுத்துகிறான், மேலும் விசுவாசியானவன் உலக வெற்றியை அடைகிறான் [பொருள் சாதனைகள், சக்தி, கௌரவம் மற்றும் செழுமை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில்]".

ஹஸன் அல்-பஸ்ரி (ரலி) அவர்கள் (கலீஃபா) உமர் பின் அப்துல் அஜீஸ் (ரலி) அவர்களுக்கு ஒரு கடிதம் எழுதினார்: "உலகம் [நித்தியத்திற்கு] பயணத்தில் ஒரு இடமாகும், அது [நிரந்தரமாக] தங்குவதற்கான இடம் அல்ல. ஆதம் (ஸல்லாம்) ஒரு வேதனையாக உலகிற்கு அனுப்பப்பட்டார், எனவே, அதிலிருந்து உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள் (அதன் ஏமாற்றுகள் மற்றும் பொறிகள்). முஃமின்களின் தலைவரே! அதைக் கைவிடுவது (அதாவது, உலகத்தை அதன் அனைத்து கண்ணிகளுடனும்) மறுமையின் ஏற்பாட்டாகும், மேலும் அதில் குறைந்த வாழ்க்கையைக் கழிப்பதும், தேவையற்ற தேவைகளைக் கைவிடுவதும் [ஒரு தனிநபருக்கு] மிகவும் செழுமையாகும். இது ஒவ்வொரு கணத்தையும் எல்லா நேரத்திலும் கொல்கிறது. அதை மதிக்கிறவன் அதனால் அவமானப்படுத்தப்படுகிறான். எவன் அதை சேகரித்துக் கொள்கிறானோ, அவன் அதனால் ஏழையானவனாக ஆகிவிடுவான். இது ஒரு விஷத்தைப் போன்றது, அதை அறியாமலேயே உட்கொண்டு ஒருவர் மரணத்தின் அரவணைப்பை அடையச் செய்கிறார். ஒருவரின் காயங்களுக்கு சிகிச்சையளிப்பவரைப் போல இந்த உலகில் உங்கள் வாழ்க்கையை வாழுங்கள். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கவனக்குறைவு நோயின் தீவிரத்திற்கு வழிவகுக்கும் என்ற பயத்தில், சிகிச்சையின் போது ஒரு நோயாளிக்கு தேவையான அனைத்து முன்னெச்சரிக்கை நடவடிக்கைகளையும் தடுப்புகளையும் உறுதியாகப்

பிடிக்கவும். நோய் நீடிப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காக, ஒரு நோயாளி மருந்துகளின் கசப்பையும் தீவிரத்தையும் சகித்துக் கொள்ள முயற்சிக்க வேண்டும். நீடித்திருக்காத, விசுவாசமற்ற, தந்திரமான மற்றும் ஏமாற்றும் இந்த உலகத்திலிருந்து உங்களைப் பாதுகாத்துக்கொள்ளுங்கள். தன் அலங்காரத்தில் வஞ்சகத்தை மறைத்து வைத்திருக்கிறது. இது அதன் அழகின் வலையில் மக்களை சிக்க வைத்து, அதை அடைவதற்கான விருப்பத்தைத் தூண்டுகிறது, பின்னர் அதன் காதலர்கள் அதன் கொந்தளிப்பு மற்றும் கஷ்டங்களில் வேட்டையாடப்படுகிறார்கள், அவர்கள் சுயநினைவை இழந்து, தங்கள் சொந்த இறுதி முடிவைப் பற்றி கவலைப்படாமல், அதனுடன் முழுமையாக சொந்தமானவர்கள் (இணைந்துள்ளனர்). இது ஒரு மணமகள் போன்றது, அதன் அழகு காட்சிகளை திகைக்க வைக்கிறது, இதயங்கள் அதைப் பார்க்க விரும்புகின்றன, அதைப் பார்க்க கலக்கமடைகின்றன, ஆனால் அது அதன் காதலர்களுக்கு இறுதி முடிவின் தூது. அதன் நெருக்கத்தைக் கண்டறிபவன், அழிவு ஒருவரின் விதியாக மாறுகிறது. ஐயோ! இப்போது மக்கள் கடந்த காலத்திலிருந்தோ நிகழ்காலத்திலிருந்தோ பாடங்களைப் பெறுவதில்லை. கடவுளை அடையாளம் கண்டவர்களும் உலகம் சம்பந்தப்பட்ட எந்த அறிவுரைக்கும் செவிசாய்ப்பதில்லை. அல்லாஹ்வை நேசிப்பவர்கள் பலர் இருக்கிறார்கள், அவர்கள் அதிலிருந்து ஒரு பகுதியை பெற்று, நரகத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள், மறுமையை மறந்து, தவறுகளைத் தவிர்க்க முடியாத அளவுக்கு (அதில் மூழ்கி) விடுகிறார்கள். அவர்கள் நனவுக்கு திரும்பும்போது, அவர்கள் வெட்கப்படுகிறார்கள், வருத்தம் இதயத்தை இழுக்கிறது, ஆனால் இது வரவிருக்கும் மரணத்தின் நேரம் - ஒருபுறம், ஒருவர் மரணத்தின் தீவிரத்தை எதிர்கொள்கிறார், மறுபுறம், அவமானம் மற்றும் வருத்தத்தின் வலியை சகித்துக் கொள்கிறார். உலகத்தின் (உலகத்தன்மை) பக்கம் சாய்ந்த ஒரு தனிநபர் தனது நோக்கத்தை அடையவோ அல்லது எந்த துன்பத்திலிருந்தும் ஆத்மாவை (நஃப்ஸ்) ஆறுதல் படுத்தவோ முடியாது, மேலும் எந்த ஏற்பாடும் மற்றும் தயாரிப்பும் இல்லாமல் [ஒருவரின் இறுதி தாயகத்திற்கு] வருகிறார். முஃமின்களின் தலைவரே! அதிலிருந்து உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள். நீங்கள் அதில் அதிக மகிழ்ச்சியாக இருக்கும்போது, அதிக எச்சரிக்கையாக இருங்கள், ஏனென்றால் உலக மக்கள் சில மகிழ்ச்சியில் திருப்தி அடையும்போது, அது அவர்களை கஷ்டத்தில் மூழ்கடிக்கிறது. அதில் மகிழ்ச்சியாக இருப்பவன் ஏமாற்றப்படுகிறான்.

இன்று நன்மை பெறுகிறவன் நாளை நஷ்டத்தை அனுபவிப்பான். இவ்வுலக வாழ்க்கையின் விரிவாக்கம் துன்பங்களின் முன்னோடியாக உள்ளது மற்றும் அதில் வாழ்வாதாரம் அழிவில் முடிவடைகிறது. அதன் ஒவ்வொரு மகிழ்ச்சியும் துக்கத்தால் நிரம்பியிருக்கிறது. எவர் அதிலிருந்து விலகிச் செல்கிறார்களோ அவர் மீள மாட்டார். அதில் வாழ்பவன், அடுத்து என்ன நடக்கும் என்று தெரியாது, எனவே ஒருவர் அதற்காக காத்திருக்கலாம். இங்கு வாழும் போது மனிதன் இரண்டு ஆபத்துகளால் சூழப்பட்டிருக்கிறான் - ஒரு ஆபத்து ஆசீர்வாதங்கள் போய்விடும், இரண்டாவது ஆபத்து கஷ்டங்கள். உலகத்தின் [தீங்குகளை] பற்றி தேவன் நமக்குத் தெரிவிக்கவில்லை என்றால், தேவன் உதாரணங்கள் மூலம் யதார்த்தத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை என்றால், அலட்சியமான ஒரு நபரை தூக்கத்திலிருந்து எழுப்ப [ஒருவர் எதிர்கொள்ளும் சூழ்நிலைகள்] போதுமானதாக இருக்கும் என்று வைத்துக்கொள்வோம். எனினும், அல்லாஹ் எந்தவித உதவியும் இன்றி நம்மை விட்டு விலகவில்லை, மாறாக அவர்களிடம் நல்லுபதேசம் செய்பவர்களை அனுப்பி வைக்கின்றான். நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களுக்கு உலகக் கருவூலங்களின் சாவிகள் வழங்கப்பட்டன. அவர் அவற்றை ஏற்றுக்கொண்டால், அவருடைய அந்தஸ்து குறையிருக்காது, ஆனால் அவர் [இன்னும்] அவற்றை ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டார்". (இந்த மரபு இந்த கடிதத்துடனும் அதன் பதிலுடனும் ஹசன் அல்-பஸ்ரி (ரலி) அவர்களால் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. *இப்னு அபி அல்-துன்யா)*

அதில் ஈடுபட்ட பிறகு உலகின் தீங்குகளிலிருந்து பாதுகாக்கிறது

உலகத்தன்மையில் மூழ்கிய பிறகு அதன் தீங்குகளிலிருந்து பாதுகாப்பது கடினம் மட்டுமல்ல, மாறாக, அது சாத்தியமற்றது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

انما مثل صاحب الدنيا كالماشى فى الماء هل يستطيع الذى يمشى فى الماء ان لا تبتل قدماه

"இந்த உலகத்தின் ஒரு மனிதனின் உவமை தண்ணீரில் நடப்பவனைப் போன்றது. தண்ணீரில் நடந்து செல்லும் ஒருவருக்கு கால்கள் ஈரமாயிருக்க முடியுமா?" (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* இப்னு அபி அல்-துன்யா *மற்றும்* பாய்ஹாகி ஆகியோரை *அனஸ் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* தொகுக்கிறது.

இந்த தீர்க்கதரிசன பாரம்பரியத்தின் வெளிச்சத்தில், "எங்கள் உடல்கள் [மாத்திரம்] உலக இன்பங்களில் ஈடுபடுகின்றன, ஆனால் நம் இருதயங்கள் இல்லை, ஏனெனில் எங்கள் இருதயங்கள் உடல்களுடன் எந்த தொடர்பும் இல்லை" என்று சொல்பவர்களின் அறியாமை தெளிவாகிறது. இது ஒரு சாத்தானிய ஏமாற்று, ஏனென்றால் அவர்கள் இந்த இன்பங்களிலிருந்து விலகிச் சென்றால், அவர்களிடமிருந்து பிரிந்ததில் அவர்கள் வருத்தப்படுகிறார்கள். இந்த இன்பங்களுக்கும் அவர்களின் இதயங்களுக்கும் எந்த தொடர்பும் இல்லை என்றால், இந்த துயரத்தின் அர்த்தம் என்ன? தண்ணீரில் நடப்பது என்பதன் அர்த்தம் கால்கள் அவசியம் ஈரமாகிவிடும் என்பதைப் போலவே, உலக இன்பங்களில் ஈடுபடுவதன் அர்த்தம் என்னவென்றால், இதயம் அவசியமாக [அதனால்] பாதிக்கப்படும், மேலும் இந்த [சரீர] இன்பங்களிலிருந்து மாசுபடுத்திகளின் தாக்கம் நிச்சயமாக இதயத்தை அடையும். மாறாக, இதயம் இந்த உலகத்தைப் பற்றி சிறிதளவேனும் சிந்தித்தால், தெய்வீக வழிபாட்டின் இனிமையை இழந்துவிடுவார். இயேசு (ஸல்) அவர்கள், "நோயுற்றவன் எப்படி உணவை அனுபவிப்பதில்லையோ, அதே போல உலக மனிதனும் தெய்வீக வழிபாட்டின் இனிமையை ருசிக்க மாட்டான் என்று உண்மையாகவே உங்களுக்குச் சொல்கிறேன். ஒரு குதிரை இனி சவாரி செய்யாமல், கலகக்காரனாகவும், அதன் மனோபாவம் மோசமாகவும் மாறுவது போல, மனித இதயம் அப்படித்தான் இருக்கிறது - மரணத்தை நினைவு கூர்ந்து மென்மையாவிட்டால், அதில் கடினத்தன்மையும், கடுமையும் பிறக்கும். ஒரு கொள்கலன் ஈரத்திலிருந்து பிரிக்கப்பட்டு வறண்டு போகும் வரை, அது தேனை சேமித்து வைக்க முடியாது என்பதும் உண்மை, அதேபோல இதயங்கள் காமங்களிலிருந்து பிரிந்து பேராசையால் மாசுபடாத வரை, இன்பங்களால் கடினமாக இருக்கும் வரை ஞானம் மற்றும் ஞானத்தால் நிரம்பியிருக்கும்".

உலகத்தில் இன்பம் மற்றும் மறுமையின் அலட்சியம் பற்றிய ஒரு உவமை: மறுமையை நோக்கி உலக மக்களின் அலட்சியத்தின் உவமை ஒரு தொலைதூரத் தீவை அடையும் ஒரு கப்பலில் பயணம் செய்யும் ஒரு குழு மற்றும் கப்பலின் கேப்டன் அவர்களின் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக இறங்கச் சொல்வதாகும். அதனுடன், இது ஒரு ஆபத்தான இடம் என்பதால் அந்த இடத்தில் நீண்ட நேரம் தங்குவது பொருத்தமானதல்ல என்றும், அவர்கள் அவசரப்படாவிட்டால், கப்பல் அதன் இலக்கை நோக்கி பயணிக்கும் என்றும் அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. இப்போது மக்கள் தீவில் இறங்கி சிதறடிக்கின்றனர். அவர்களில் சிலர் தங்கள் தேவைகளை பூர்த்தி செய்தவுடன் உடனடியாக கப்பலுக்குத் திரும்புகிறார்கள், மேலும் கப்பலில் பரந்த, பொருத்தமான மற்றும் விரும்பத்தக்க இடங்களைக் காண்கிறார்கள். சிலர் தீவில் தங்கியுள்ளனர். அற்புதமான இயற்கைக்காட்சிகள், கவர்ச்சிகரமான பூக்கள், அற்புதமான தோட்டங்கள், பறவைகளின் அழகான பாடல்கள், விலைமதிப்பற்ற கற்கள் மற்றும் தீவுக்கு சொந்தமான கனிமங்கள் ஆகியவற்றால் அவை ஈர்க்கப்படுகின்றன. இருப்பினும், கப்பல் புறப்பட்டுவிடுமோ என்ற பயம் அவர்களை அதிக நேரம் அங்கு தங்க அனுமதிக்காது. வெறுப்புடன், அவர்கள் கப்பலுக்குத் திரும்புகிறார்கள், இருப்பினும், கப்பலில் நல்ல இடங்கள் ஏற்கனவே எடுக்கப்பட்டுள்ளன, மேலும் அவர்கள் எடுக்க வேறு வழியில்லாத குறுகிய இடங்களைக் காண்கிறார்கள். சிலர் திரும்பி வந்தனர்; இருப்பினும், அவர்கள் தீவின் விலைமதிப்பற்ற கற்கள், அழகான பூக்கள் மற்றும் சுவையான பழங்களை மிகவும் விரும்பினர், அவை இல்லாமல் திரும்ப முடியாது. அவர்கள் இந்த பொருட்களில் சிலவற்றை சேகரித்து தங்களுடன் கொண்டு வந்தனர். கப்பலில் இடம் ஏற்கனவே இறுக்கமாக இருந்தது, அவர்கள் அவர்களுடன் கொண்டு வந்த பொருட்களுக்கு இடமளிக்க முடியவில்லை. அவர்கள் சேகரித்த பொருட்களை தலையில் வைத்து கப்பலில் மீதமுள்ள இறுக்கமான இடங்களில் உட்கார வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. தேவையில்லாமல் இந்த பொருட்களை தங்களுடன் கொண்டு வந்ததற்காக அவர்கள் தங்கள் இதயத்தில் வெட்கப்பட்டார்கள். [பயணிகளிடையே] சிலர் தங்கள் கண்களை திகைத்துப் போயிருந்தனர் மற்றும் இதயங்கள் தீவின் அற்புதமான வண்ணமயமான இயற்கைக்காட்சிகள் மற்றும் முந்தைய நகைகளால் ஈர்க்கப்பட்டு ஈர்க்கப்பட்டனர், அவர்கள் கப்பலை முற்றிலும் மறந்து, தீவில் மிகவும் ஆழமாகச் சென்றனர், கேப்டனின் குரலைக் கூட

அவர்களால் கேட்க முடியவில்லை [அது புறப்படுவதற்கு முன்பு அவர்களை மீண்டும் கப்பலுக்கு வரவழைத்தது]. பழங்களை சாப்பிடுவதிலும், பூக்களை முகர்வதிலும், அழகான தோட்டங்களைச் சுற்றிப் பார்ப்பதிலும் அவர்கள் மிகவும் மூழ்கியிருந்தார்கள். கேப்டனின் குரல் அவர்களை அடைந்திருந்தாலும், அவர்கள் அதைக் கேட்டிருக்க முடியாது, அல்லது அவர்கள் அதைக் கேட்டிருந்தால், அவர்கள் அதைக் கவனித்திருக்க முடியாது. கொடூரமான மிருகங்களைப் பற்றி அவர்களின் இதயங்களில் பயம் இருந்தபோதிலும், தீவில் இன்னல்கள், கவலைகள் மற்றும் கஷ்டங்கள், துணிகளை கிழிக்கும் முட்கள், உடலை காயப்படுத்தும் மரங்கள், இதயங்களை நடுங்கும் பயங்கரங்கள் மற்றும் பயங்கரமான ஒலிகள் இருக்கக்கூடும் என்பதை அவர்கள் புரிந்துகொண்டாலும், அவர்கள் திரும்பி வர விரும்பினால், அவர்களால் முடியாது. இந்த எண்ணங்களில் அவர்கள் குழம்பிப்போயிருந்தபோது, கப்பலில் இருந்த மக்களின் குரல்களைக் கேட்டார்கள். அவர்கள் அவசரமாக உணவு மற்றும் நகைகளை ஏற்றிக்கொண்டு கப்பலை நோக்கிச் சென்றனர், ஆனால் அதற்குள், கப்பல் அதன் நங்கூரத்தை உயர்த்தி புறப்படுவதற்காக இறங்கியது. இந்த மக்கள் ஏமாற்றத்துடனும் விரக்தியுடனும் கடற்கரையில் நின்று பயத்துடனும் திகிலுடனும் இறந்தனர். சிலர் [பின்னால் இருந்தவர்கள்] கேப்டனின் அழைப்பைக் கூட கேட்க முடியவில்லை - அவர்களில் சிலர் மிருகங்களுக்கு உணவாக மாறினர், சிலர் கவலையுடனும் குழப்பத்துடனும் சுற்றித் திரிந்து இறந்தனர். சிலர் சதுப்பு நிலத்தில் மூழ்கி உயிர் இழந்தனர், சிலர் பாம்புகளால் கடித்தனர்.

இப்போது கப்பலின் பயணிகளின் நிலையைக் கேளுங்கள். தீவில் சேகரிக்கப்பட்ட பொருட்களுடன் கப்பலில் ஏறிய சிலர், தங்கள் பொருட்களை தலையில் வைத்துக் கொண்டு உட்கார்ந்திருந்தனர். கப்பலில் உட்கார போதுமான இடம் இல்லை, அதற்கு மேல், தேவையற்ற விஷயங்களுக்கு இன்னும் அதிக இட பற்றாக்குறை இருந்தது. பயணம் நீண்டது. அவர்கள் சேகரித்த விஷயங்களின் இறுதி முடிவு என்னவென்றால், பூக்கள் வாடிவிட்டன, பழங்கள் அழுகிவிட்டன, நகைகள் அவற்றின் நிறங்களை மாற்றின, மூளைகள் அவற்றின் துர்நாற்றத்துடன் வெடிக்கத் தொடங்கின, அதைப் பற்றி என்ன செய்வது, இந்த பொருட்களை எவ்வாறு பாதுகாப்பாக எடுத்துச் செல்வது என்று

கற்பனை செய்ய முடியவில்லை. எதுவும் சிந்திக்க முடியாதபோது, அவர்கள் எல்லாவற்றையும் கடலில் எறிந்தனர், ஆனால் துர்நாற்றம் மிகவும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியது, வீட்டிற்கு திரும்புவது கடினம். அவர்கள் [இறுதியாக] வீட்டிற்கு வந்தபோது, பலர் நோய்வாய்ப்பட்டனர். தாமதமாக கப்பலில் ஏறியவர்கள், இடவசதி இல்லாததால் சற்று கவலையடைந்தாலும், பாதுகாப்பாக வீடு திரும்பினர். சரியான நேரத்தில் கப்பலுக்கு வந்து வசதியான இடங்களைக் கண்டவர்கள், பயணத்தின் போது அமைதியாக இருந்து, பாதுகாப்பாக வீடு திரும்பினர். தற்காலிக இன்பங்களில் ஈடுபடும் உலக மக்களின் உதாரணம் இது, அவர்கள் தங்கள் கவனம் [மற்றும் வாழ்க்கையின் நோக்கம்] மற்றும் [பரலோக] தோற்றம் [இது அவர்களின் உண்மையான மற்றும் இறுதி இலக்கு] பற்றி எவ்வளவு மறந்துவிட்டனர். அவர்கள் தங்கள் இறுதி முடிவைப் பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை அல்லது என்ன வரப்போகிறது என்பதை அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை [அவர்களின் சொந்த செயல்களின் விளைவாக]. செல்வம் மற்றும் பொருள் பொருட்களைச் சேகரித்த பிறகு தங்களை புத்திசாலிகளாகவும், புத்திசாலிகளாகவும் நினைத்துக் கொள்பவர்கள், இவை உலக அலங்காரங்களின் பொருள்கள் என்றும், இவை எதுவும் மரணத்தின் போது அவர்களுடன் இருக்காது என்றும், மாறாக அவை வலி மற்றும் துன்பங்களின் ஆதாரமாக மாறும் என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளாவிட்டாலும், எவ்வளவு மோசமானவர்கள். மரணத்திற்கு முன்பு, அவர்களால் ஏற்படும் கஷ்டங்கள், அவற்றை இழந்துவிடுவோமோ என்ற பயத்தால் ஒருவர் தொடர்ந்து கலக்கமடைகிறார், மேலும் அவர்களில் ஏதேனும் பற்றாக்குறை ஏற்பட்டால் துயரம் ஏற்படுகிறது, கடவுளின் அடைக்கலம் மற்றும் பாதுகாப்பில் இருப்பவர்களைத் தவிர இதயத்தை அழ வைக்கிறது. பெரும்பாலான மக்கள் அப்படித்தான்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தம் தோழர்களிடம் கூறினார்கள்: "எனக்கும், நீங்களுக்கும், உலகத்திற்கும் உவமை பாலைவனத்தில் பயணம் செய்யும் சிலருக்கு ஒப்பாகிறது. அவர்கள் கடந்து சென்ற தூரம் [மீதமுள்ள தூரத்தை விட] அதிகமாக இருக்கிறதா அல்லது மீதமுள்ள தூரம் அதிகமாக இருக்கிறதா என்பது அவர்களுக்கு நினைவில்லை. அவர்களுடைய உணவு (பயணத்திற்காக) முடிந்துவிட்டது, அவர்களுடைய தைரியம் மறைந்துவிட்டது. உணவுப் பொருள்கள்

மற்றும் ஏற்றப்பட்ட சவாரி இல்லாமல், அவர்கள் தரிசு பாலைவனத்தில் தங்கியிருந்தனர், மேலும் அவர்கள் இறக்கும் தருவாயில் இருந்தனர். திடீரென்று, நல்ல உடையில் ஒரு மனிதன் தங்களிடம் வருவதைக் கண்டனர், அதே நேரத்தில் அவரது தலைமுடியில் இருந்து நீர் சொட்டுகள் சொட்டுகின்றன. இந்த மனிதன் ஒரு வளமான பகுதியிலிருந்து வந்திருக்கிறான் என்றும், அந்த இடம் நிச்சயமாக அவர்களுக்கு அருகில் இருப்பதாகவும் அவர்கள் நினைத்தார்கள். அவர் அவர்களை நெருங்கியதும், அவர்களின் நிலையைப் பற்றி விசாரித்தார். அதற்கு அவர்கள், 'நாங்கள் அனுபவிக்கும் துன்பத்தை நீங்கள் பார்க்க முடியும்' என்று பதிலளித்தனர். அப்போதுதான் வந்த அந்த மனிதன், 'நான் உன்னை இனிப்பு நீருக்கும் பசுமையான தோட்டங்களுக்கும் அழைத்துச் சென்றால், நீ என்ன செய்வாய்?' என்று கேட்டான். அதற்கு அவர்கள், "நாங்கள் உமக்குக் கீழ்ப்படிவோம்" என்று கூறினார்கள். (அதற்கு அவர்) "அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியம் செய்வதன் மூலம் உங்கள் வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுங்கள்" என்று கூறினார். தாங்கள் அவருக்குக் கீழ்ப்படிய மாட்டோம் என்று அவர்கள் கடவுளின் மீது ஆணையிட்டார்கள். வாக்குறுதியளித்தபடி, அவர் அவர்களை இனிப்பு நீர் மற்றும் பசுமையான தோட்டங்களின் நீரூற்றுக்கு அழைத்துச் சென்று அவர்களுடன் சில நாட்கள் தங்கினார். அதற்குப் பிறகு, 'இந்தப் பயணத்தை முன்னெடுத்துச் செல்வதைப் பற்றி நீங்கள் என்ன சொல்கிறீர்கள்?' என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், 'நாம் எங்கே போகிறோம்?' அதற்கு அவர், 'இந்த நீரை விட இனிப்பான நீரையும், இந்த தோட்டங்களை விட பசுமையான தோட்டங்களையும் நோக்கி' என்று கூறினார்கள். பெரும்பாலான மக்கள் பதிலளித்தனர்: 'நாம் இங்கே கண்டுபிடித்துள்ளதை, ஒருவேளை, அதைவிட அதிகமாக வேறு எங்கும் கண்டுபிடிக்க முடியாது, இங்கே நாம் கொண்டிருக்கும் ஆறுதலான வாழ்க்கை, ஒருவேளை, அதைவிட அதிகமாக நம்மால் கண்டுபிடிக்க முடியாது. அதனால்தான் நாங்கள் உங்களுடன் வர மாட்டோம்'. "நீங்கள் அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியம் செய்து, அல்லாஹ்வுக்கு மாறு செய்ய மாட்டீர்கள் என்று வாக்குறுதி அளிக்கவில்லையா? அவர் தனது முதல் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றியதைப் போலவே இப்போது உங்கள் வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுங்கள், அவர் தனது மற்றொரு வாக்குறுதியை நிறைவேற்றுவார்'. சிலர் அவருடன் வெளியேறினர், மீதமுள்ளவர்கள் தங்கி பின்தங்கினர். காலையில், எதிரிப் படைகள் பதுங்கியிருந்து தாக்கின - அவர்கள் சிலரைக் கொன்றனர், சிலர்

கைதிகளாக மாறினர்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* இப்னு அபி அல்-துன்யா, அஹ்மத், பஸாஸ் *மற்றும்* தபரானி *ஆகிய நூல்களை ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் தொகுக்கின்றன.

انما مثلي و مثلكم و مثل الدنيا كمثل قوم سلكوا مغازة غبراء حتّى اذا لم
يدروا ما سلكوا منها اكثر او ما بقي انفدوا الزاد و خسروا الظهر و بقوا بين ظهرا
في المفازة و لا زاد و لا حولة فايقنوا بالهلكة فبينما هم كذلك اذ خرج عليهم
رجل في حل تقطر راسه فقالوا هنا قريب عهد بريف فلما انتهى اليهم قال: يا
هؤلاء فقالوا: يا هنا فقال: علام انتم فقالوا على ما ترى فقال! ارأيتم ان
هديتكم الى ماء رواء و رياض خضر ما تعملون' قالوا لا نعصيك شيئا' قال:
عهودكم و مواثيقكم بالله فاعطوه عهودهم و مواثيقهم بالله لا يعصونه شيئا'
قال: فاوردهم ماء رواء و رياضا خضرا فمكث فيهم ماشاء الله' ثم قال: يا هولاء
قالوا! يا هنا قال الرحيل' قالوا! والى اين؟ قال الى ماء ليس كمائكم والى
رياض ليست كرياضكم فقال اكثرهم والله ماوجدناهنا حتّى ظننا انا لن
نجده وما نصنع بعيش خير من هنا وقالت طائف وهم اقلهم الم تعطوا هنا
الرجل عهودكم ومواثيقكم بالله ان لا تعصوه شيئا وقد صدقكم في اول
حديثه فو الله ليصدقنكم في آخره فراح فيمن اتبعه و تخلف بقيتهم
فبدرهم علو فاصبحوا بين اسير وقتيل

இந்த தீர்க்கதரிசன பாரம்பரியம் இரண்டு குழுக்களின் மக்களைக் குறிப்பிடுகிறது. ஒன்று தெய்வீக கட்டளைகளைப் பின்பற்றுபவர், இரண்டாவது அதற்கு எதிராகச் செல்கிறார். அவர்களிடம் வரும் மனிதன் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களே ஆவார், உலகம் அந்த தரிசு பாலைவனமாகும், அங்கு கேரவனில் இருந்து மக்கள் சோர்வடைந்த பிறகு படுத்துக்கொள்கிறார்கள் [நீண்ட மற்றும் கடினமான பயணத்திலிருந்து], அந்த இனிப்பு நீரூற்றுகள் மற்றும் பசுமையான தோட்டங்கள் மறுமையின் நீரூற்றுகள் மற்றும் தோட்டங்கள்.

உலக இன்பங்கள் மற்றும் தேடல்களில் இன்பம் மற்றும் அவர்களிடமிருந்து பிரிந்து செல்லும் வேதனை ஆகியவற்றின் உவமை: உலக செல்வம் மற்றும் உடைமைகள் உள்ளவர்களின் உதாரணம் ஒரு வீட்டைக் கட்டி அதை ஏராளமாக அலங்கரிக்கும் ஒருவரின் உதாரணம், பின்னர் வீட்டிற்கு வருமாறு மக்களை

அழைக்கிறது. மக்கள் ஒவ்வொன்றாக வருகிறார்கள். ஒருவர் வீட்டிற்குள் கால் வைக்கும்போது, விருந்தினர் பூக்கள் மற்றும் வாசனை திரவியங்கள் நிறைந்த தங்கத் தட்டை விருந்தினருக்கு பரிசளிப்பார், இதனால் விருந்தினர் அவற்றை வாசனை செய்து முன்னோக்கி நகர்ந்து, அடுத்த நபருக்கு தட்டை விட்டுவிடுவார். இருப்பினும், விருந்தினர் விருந்தினருக்கு தட்டை பரிசளித்தார் என்றும், விருந்தினர் இப்போது அந்த தட்டின் உரிமையாளர் என்றும், தட்டு மற்றும் அதன் வாசனை திரவியங்களுடன் இதயத்தின் இணைப்பை வளர்த்துக் கொள்கிறார் என்றும் விருந்தினர் தவறாக நினைத்தால். விருந்தினரிடமிருந்து தட்டு எடுக்கப்படும்போது, பூக்கள் மற்றும் வாசனை திரவியங்கள் ஒருவருக்கு ரசிப்பதற்காக மட்டுமே வழங்கப்பட்டன என்பதை விருந்தினர் உணர்கிறார், மேலும் அவற்றை உரிமையாளராக மாற்றுவதற்காக வழங்கப்படவில்லை. இந்த கட்டத்தில், விருந்தினரின் வலி, துக்கம் மற்றும் விரக்தி பார்க்க வேண்டியது. விருந்தினர் புரவலனின் இந்த ஆசாரங்கள் மற்றும் மரபுகளை அறிந்திருக்காததால் இந்த தவறு நடந்தது. அதற்கு மாறாக, மற்றொரு விருந்தினர் உள்ளே வந்தார், அவர் ஹோஸ்டிங் பாரம்பரியம் மற்றும் ஆசாரங்களை நன்கு அறிந்திருந்தார், தட்டை எடுத்து, சிறிது நேரம் அதை அனுபவித்து, தொகுப்பாளருக்கு நன்றி தெரிவித்து, மகிழ்ச்சியுடனும் திறந்த மனதுடனும், அதை புரவலனிடம் திருப்பித் தந்தார். இந்த உலகத்தைப் பற்றிய கடவுளின் இந்த பண்டைய வழியை அறிந்தவர்களின் நிலை இதுதான், இந்த உலகம் பயணிகளுக்கு [நித்திய வாழ்க்கைக்கு] அர்ப்பணிக்கப்பட்ட ஒரு விருந்தினர் மாளிகையாகும், இதனால் அவர்கள் இங்கு [சிறிது] தங்கி தங்கள் அடுத்த இலக்குக்கு இங்கிருந்து உணவுப் பொருட்களை சேகரிக்க முடியும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு பயணி ஒரு விருந்தினர் மாளிகையை (அல்லது மோட்டல்) பயன்படுத்திக் கொள்வதைப் போலவே, அவர்களும் உலகத்திலிருந்து நன்மைகளைப் பெறுகிறார்கள் [அவர்களின் உண்மையான மற்றும் இறுதி இலக்கை நோக்கிய பயணத்திற்காக] மற்றும் அதை (அதாவது, உலகம் என்று அழைக்கப்படும் இந்த விருந்தினர் மாளிகை) தங்கள் நிரந்தர இருப்பிடமாக கருதுவதில்லை, மேலும் பிரிந்து செல்லும் நேரம் வரும்போது, [அதிலிருந்து பிரிந்து, அதிலிருந்து விடைபெற்று வெளியேறுவது] கடினம். இது உலகம், அதன் துன்பங்கள் மற்றும் அதன் தீங்குகளுக்கு உதாரணம். இந்த விஷயத்தில் நாங்கள் கடவுளிடம் உதவி தேடுகிறோம்.

ஒரு மனிதனுக்கான உலகின் யதார்த்தம் மற்றும் இயல்பு

உலகின் எந்த அம்சங்கள் தீங்கு விளைவிக்கும், உலகின் எந்த அம்சம் தவிர்க்கப்பட வேண்டும், எதைத் தவிர்க்கக்கூடாது என்பதை அறியும் வரை உலகத்தின் தீங்குகளைப் பற்றிய அறிவைப் பெறுவது போதாது என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இந்த மரியாதையுடன், அது (உலகின் தீங்கு விளைவிக்கும் அம்சங்கள்) உண்மையைத் தேடுபவர்களின் எதிரி மற்றும் சத்தியத்தை நோக்கிய பாதையை நெடுஞ்சாலைத் திருடுபவரின் எதிரி என்பதை தீர்மானிக்க வேண்டியது அவசியம். உலகமும் மறுமையும் உங்கள் இருதயத்தின் இரண்டு நிலைகள் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் - அருகிலுள்ள நிலை மற்றும் தொலைவில் உள்ள நிலை. முதல் நிலை, அதாவது மரணத்திற்கு முந்தைய நிலை, உலகம் என்றும், இரண்டாவது நிலை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது, அதாவது, மரணத்திற்குப் பிறகு உள்ள நிலை மறுமை என்று அழைக்கப்படுகிறது. இறப்பதற்கு முன்பு, மனித தேவை, ஆசை மற்றும் இன்பத்துடன் தொடர்புடைய விஷயங்கள் ஒருவரின் உலகம் மற்றும் அவை மூன்று வகைப்படும்:

முதல் வகை: மறுமையில் உங்களிடத்தில் நிலைத்திருக்கும் விஷயங்களை உள்ளடக்கியது; அவற்றின் கனிகள் மரணத்திற்குப் பிறகு உங்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்படும், அவை அறிவு மற்றும் (நல்ல, நல்ல) செயல்கள் ஆகிய இரண்டு விஷயங்களைத் தவிர வேறில்லை. இங்கே அறிவு என்பது கடவுளின் இருப்பு, பண்புகள் (குணங்கள்) மற்றும் செயல்கள், மற்றும் தேவதூதர்கள், தெய்வீகமாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட புத்தகங்கள், [தெய்வீகமாக நியமிக்கப்பட்ட] தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் வானம் மற்றும் பூமியின் ஆட்சிகளை அறிவதைக் குறிக்கிறது. தேவனுடைய திருப்திக்காக மட்டுமே செய்யப்படும் வழிபாட்டை செயல்கள் குறிக்கிறது. சில நேரங்களில், ஒரு அறிஞர் ஒரு அறிவுடன் மிகவும் இணைந்திருப்பார், அது மிகவும் பிரியமான மற்றும் மகிழ்ச்சியான விஷயமாக மாறும். ஒருவர் அதை விட இன்னொருவருக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பதில்லை. உண்பது, குடிப்பது, உறங்குவது எல்லாவற்றையும் மறந்து விடுகிறான் அறிவுக்காக. ஒருவர் திருமணம் செய்து கொள்வதில்லை, ஏனென்றால் ஒருவர் அறிவில் காணும் இன்பம் அந்த [மற்ற] விஷயங்களில் காண முடியாது, ஆனால் நாம் இழிவான உலகத்தைப் பற்றிக் குறிப்பிடும்போது, அதை [உலகப்

பொருள்] என்று எண்ணுவதில்லை, மாறாக அதை மறுமையின் விஷயங்களில் ஒன்றாகக் கணக்கிடுகிறோம். அதேபோல், ஒரு வழிபாட்டாளர் வழிபாட்டில் மிகவும் பற்று கொண்டு, அதில் மிகுந்த இன்பத்தைக் காண்கிறான், ஒருவர் வழிபாட்டிலிருந்து தடுக்கப்பட்டால், அது ஒருவேளை ஒருவருக்கு மிக மோசமான தண்டனையாக இருக்கும். ஒரு முனிவர் மன்றாடுவது வழக்கம்: "ஓ கடவுளே! என் கல்லறையில் கூட பிரார்த்தனை செய்யவும், வணங்கவும், வணங்கவும் எனக்கு அதிகாரம் வழங்கு". பிரார்த்தனைகள் அவருக்கு [உள் ஆன்மீக] இன்பத்தின் தன்னிச்சையான ஆதாரமாக மாறியதால் அவர் இதை மன்றாடினார். இந்த வகையான இன்பம் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் அடையப்படுவதைப் போலவே உலக ரீதியாகவும் கருதப்படலாம், ஆனால் அதை கண்டிக்கத்தக்க உலகத்தன்மையாகக் கருத முடியாது. ஒரு புகழ்பெற்ற தீர்க்கதரிசன விவரிப்பில் [*ஹதீஸ்* தொகுப்புகளான *நஸாய் மற்றும் ஹக்கீம்* அனஸ் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தில், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இந்த உலகத்திலிருந்து அவர் நேசித்த மூன்று விஷயங்களில் தொழுகையை கணக்கிட்டார். ஏனென்றால், இன்பங்களை உணர முடியும் மற்றும் கவனிக்க முடியும், மேலும் பிரார்த்தனைகள் உணர்ச்சி மற்றும் கவனிக்கக்கூடியவை. குனிந்து வணங்குதல் மற்றும் ஸுஜூது செய்வதன் மூலம் கிடைக்கும் இன்பமும் ஒரு உலக இன்பம் ஆகும், ஆனால் அது கண்டிக்கத்தக்க உலகத்தன்மை அல்ல, எனவே, நாங்கள் அதை எதிர்க்கவில்லை.

இரண்டாவது வகை: மறுமையில் எந்த நன்மைகளும் விளைவுகளும் இல்லாத முற்றிலும் எதிர் வகையான சுவைகள் மற்றும் இன்பங்களை உள்ளடக்கியது, அதாவது, பாவங்களிலிருந்து இன்பங்களைப் பெறுதல், வீண் விரயம் மற்றும் ஆணவம் என்ற பிரிவில் தேவையானதை விட அனுமதிக்கப்பட்ட விஷயங்களை அனுபவித்தல். உதாரணமாக, தங்கம் மற்றும் வெள்ளி குவியல்கள், குதிரைகள் (பெருமையின் ஆதாரமாக இருக்கும் போக்குவரத்து சாதனங்கள்), கால்நடைகள், வேலைக்காரர்கள், அரண்மனைகள், விலையுயர்ந்த ஆடைகள், சுவையான உணவுகள் போன்றவை. [கடவுளுடைய] அடியார் அவற்றை அனுபவிக்கிறார், அவர் கண்டிக்கத்தக்க உலகத்தைச் சேர்ந்தவர்.

மூன்றாவது வகை: முழுக்க முழுக்க உலக இன்பங்கள் அல்லது மறுமைக்கு சொந்தமில்லாதவை. அதற்கு பதிலாக, ஒருவரின் தேவைக்கேற்ப உணவு, ஒருவரின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப ஆடை போன்ற மறுமையுடன் தொடர்புடைய செயல்களுக்கு அவை உதவுகின்றன, மேலும் ஒரு மனிதன் தனது உயிர்வாழ்வுக்காக அல்லது அறிவு மற்றும்

செயல்களை அடைவதற்குத் தேவையான ஆரோக்கியத்தை அடைவதற்கு [வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தை அடைவதற்கும் அதன் விளைவாக நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கும் தேவையானது] அடைய ஒரு மனிதன் பெறும் ஒவ்வொரு இன்பத்தையும் உள்ளடக்கியது. இந்த இன்பங்கள் முதல் வகையைப் போல இல்லை, ஆனால் அவை முதல் வகைக்கு உதவுகின்றன மற்றும் அவற்றை அடைவதற்கான வழிமுறையாக மாறுகின்றன. எனவே, ஞானத்துடனும் (நற்செயல்களுடனும்) ஈடுபடுவதற்காக ஒருவன் உண்பவனாக இருந்தால், இந்த (உண்பது) இவ்வுலகத்திலிருந்து வந்ததல்ல, ஒருவன் உலகம் என்று அழைக்கப்படுவதற்கு தகுதியுடையவனும் அல்ல. இருப்பினும், சாப்பிடுவதற்கான இயக்கி தற்காலிக இன்பங்கள் [சமையல் இன்பங்களில்] இருந்தால், இந்த இன்பம் ஒரு உலக இன்பமாக இருக்கும் மற்றும் இரண்டாவது வகையாக கணக்கிடப்படும்.

மரணத்திற்குப் பிறகு ஒரு மனிதனுடன் எஞ்சியிருக்கும் விஷயங்கள்: மரணத்திற்குப் பிறகு, ஒரு ஊழியனிடம் [கடவுளின்] மூன்று விஷயங்கள் மட்டுமே எஞ்சியுள்ளன - உலகத்தன்மையிலிருந்து மாசுபாட்டிலிருந்து சுத்தப்படுத்தப்பட்ட இதயம் [மற்றும் உலக சிக்கல்கள் மற்றும் இணைப்புகள் ஆன்மீக சாம்ராஜ்யத்தில் உயருவதைத் தடுக்கின்றன], தெய்வீக நினைவுகளுடன் இணைப்பு மற்றும் அன்பு, மற்றும் இதயத்தின் சுத்திகரிப்பு மற்றும் மெல்லிய தன்மை. [அனைத்தும்] இவை தெய்வீக நினைவு மற்றும் விடாமுயற்சியின் மிகுதியால் அடையப்படுகின்றன, மேலும் கடவுளின் அன்பு க்னோசிஸ் மூலம் அடையப்படுகிறது, மேலும் ஞானம் நிரந்தர சிந்தனையின் மூலம் அடையப்படுகிறது. இந்த மூன்று குணங்களும் மரணத்திற்குப் பிறகு ஒரு மனிதனுக்கு இரட்சிப்பு மற்றும் நித்திய மகிழ்ச்சியின் வழியாகும்.

உலக இச்சைகளிலிருந்து இதயத்தைத் தூய்மைப்படுத்துவது தெய்வீக பழிவாங்கலுக்கும் மனிதனுக்கும் இடையே ஒரு தடையாக இருப்பதால் இரட்சிக்கப்படுகிறது. கடவுளுடனான பற்று மற்றும் தெய்வீக அன்பு ஆகியவை நித்திய மகிழ்ச்சியின் திறவுகோல்கள். இந்த இரண்டு குணங்களும் ஒருவருக்கு தெய்வீக தரிசனம் மற்றும் [பிரியமானவருடன்] சந்திப்பின் இன்பத்தை அளிக்கின்றன, மேலும் இந்த பெரிய அதிர்ஷ்டம் மரணத்திற்குப் பிறகு அடையப்படுகிறது, மேலும் ஒருவர் சொர்க்கத்தில் கடவுளின் தரிசனத்தை அடையும் வரை இந்த நிலை இருக்கும். கல்லறை சொர்க்கத்தின் அழகான தோட்டமாக மாறுகிறது, கல்லறையில் வசிப்பவருக்கு ஒரே ஒரு காதலி (அதாவது கடவுள்) இருக்கும்போது அது

ஏன் இருக்கக்கூடாது? அத்தகைய நபர் உலகில் இருந்தபோது, சில தடைகள் இருப்பதால் ஒருவர் காதலியை சந்தித்திருக்க முடியாது. மரணம் அந்த தடைகளை அகற்றி, இந்த உலகச் சிறையிலிருந்து ஒருவர் விடுவிக்கப்பட்டார் - ஒருவருக்கும் அன்புக்குரியவருக்கும் இடையில் ஒரு தடையாக நின்ற சுவர் அகற்றப்பட்டது. இப்போது ஒருவன் எல்லா தீங்குகளிலிருந்தும் ஆபத்துகளிலிருந்தும் பாதுகாப்பாகவும் பாதுகாப்பாகவும் இருக்கும்போது மறுமையில் மகிழ்ச்சியுடன் காலடி எடுத்து வைக்க முடியும். உலகத் தேடுபவர் கல்லறையில் தண்டனையை எதிர்கொள்கிறார், அது ஏன் அப்படி இருக்கக்கூடாது? ஒருவரின் காதலி ஒரு [பொருள்] மட்டுமே, அதுதான் உலகம். அந்த காதலி ஒருவரிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டார், கல்லறை சுவர் ஒருவருக்கும் ஒருவரின் அன்புக்கும் (அதாவது உலகத்திற்கும்) இடையே ஒரு தடையாக மாறியது. மரணம் என்பது அழிவின் பெயர் அல்ல [அல்லது மனித இருப்பின் முடிவு], அதற்கு பதிலாக, மரணம் ஒருவருக்கும் ஒருவரின் அன்பான விஷயங்களுக்கும் இடையில் ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்துகிறது, மேலும் ஒருவர் தெய்வீக நீதிமன்றத்தில் முன்வைக்கப்படுகிறார். மறுமையின் பாதையில் பயணம் செய்பவன், தெய்வீக நினைவு மற்றும் சிந்தனையில் நிரந்தரமாக ஆழ்ந்திருப்பவனும், உலக ஆசைகளையும் ஆசைகளையும் ஒழிக்கும் செயல்களை கடுமையாக கடைப்பிடிப்பவன், அவற்றைத் துறந்துவிடுவான், இவை அனைத்தும் ஆரோக்கியமின்றி சாத்தியமில்லை, இது உணவின் மூலம் அடையப்படுகிறது. உடை உடுப்பதும், வாழ்வதற்கும். இவை ஒவ்வொன்றையும் அடைவது [உலக] வழிகளில் [வர்த்தகம் அல்லது வேலை போன்றவை] சார்ந்துள்ளது. எனவே, தனது தேவைக்கேற்ப உடை, உணவு மற்றும் வசிப்பிடத்தைப் பெறுபவர் உலகம் என்று அழைக்கப்படுவதற்கு தகுதியற்றவர், மாறாக, அத்தகையவருக்கு உலகம் மறுமைக்கான விவசாய நிலமாக இருக்கும். ஆனால், ஒருவன் இவற்றை (நஃப்ஸ்) இன்பத்திற்காகவோ அல்லது காம சுவாரஸ்யத்திற்காகவோ அடைகிறான் என்றால், அவன் உலக இன்பங்களில் ஆர்வமுள்ளவனாக இருப்பான்.

உலக இன்பங்களில் இன்பங்களின் வகைகள்: உலக இன்பங்களில் இரண்டு வகையான இன்பங்கள் உள்ளன. எவருடைய இன்பம் தெய்வீக தண்டனைக்கு உட்பட்டது, அது தெய்வீகமாக தடைசெய்யப்பட்ட ஒன்றில் ஈடுபடுதல் (*ஹராம்)* என்று அழைக்கப்படுகிறது. இரண்டாவது வகை இன்பம் இன்பம் அதிக அளவிலான சாதனையை [மற்றும் தெய்வீக ஏற்றுக்கொள்ளல்] அடைவதைத் தடுக்கிறது, அதற்கு பதிலாக, அவை ஒரு நீண்ட பொறுப்புக்கூறலில் [நியாயத்தீர்ப்பு நாளில்] ஒருவரை ஈடுபடுத்துகின்றன. இந்த இன்பத்தின் பெயர் "அனுமதிக்கப்பட்ட

விஷயங்கள்" (*ஹலால்*). ஞானம் மற்றும் உள் நுண்ணறிவு உள்ளவர்கள் நீண்ட நேரம் பொறுப்புக்கூறலுக்காக நீண்ட காலம் தங்கியிருப்பதும் தெய்வீக பழிவாங்கலின் ஒரு வடிவம் என்பதை அறிவார்கள் [உலக வாழ்க்கையில் இன்பங்களில் ஈடுபடுவதற்காக, இது தேவைகளை நிறைவேற்றும் இடம், ஆசைகளை நிறைவேற்றுவதற்கான இடம் நித்திய ஜீவன்]. பொறுப்புக்கூறல் இல்லையென்றாலும், சொர்க்கத்தில் உயர்ந்த பதவிகளைக் குறைப்பது மற்றும் கீழ்த்தரமானவரின் தற்காலிகமான, அழிந்துபோன மற்றும் கீழ்த்தரமான ஆசைகளால் உயர்ந்த [ஆன்மீக] பதவிகளை இழந்ததில் இதயத்தின் துக்கம், அது ஒரு தண்டனைக்கு குறைவானதல்ல.

இவ்வுலகத்தில் உங்கள் நிலையிலிருந்து உங்களுடைய இந்த நிலையை நீங்கள் (மறுமையில்) ஊகிக்க முடியும். உங்கள் சமகாலத்தவர்கள் மற்றும் சமமான தரவரிசையில் உள்ளவர்கள் எந்தவொரு துறையிலும் [மனித சாதனை மற்றும் முயற்சியில்] வெற்றி பெற்று முன்னேறுவதைப் பார்க்கும்போது, நீங்கள் எவ்வளவு பின்தங்கியுள்ளீர்கள் என்று நீங்கள் உணர்கிறீர்கள், இந்த உலக பதவிகள் மற்றும் ஆசீர்வாதங்கள் தற்காலிகமானவை என்பதை நீங்கள் அறிந்திருந்தாலும், [உங்களை விட சிறப்பாகச் செயல்படும் மற்றவர்களுடன் ஒப்பிடும்போது] நீங்கள் பின்தங்கியிருப்பதைப் பற்றி இதயம் எவ்வளவு கவலைப்படுகிறீர்கள். அவர்கள் கவலைகள் மற்றும் கஷ்டங்களுடன் கலந்துள்ளனர். அவர்களுக்கு நிரந்தரத்தன்மையும் வாழ்வாதாரமும் இல்லை. இதைப் பற்றி சிந்தித்துப் பாருங்கள், உலக ஆசீர்வாதம் கிடைக்காததால் நீங்கள் மிகவும் வருத்தப்படும்போது, மறுமையில் உங்கள் சமகாலத்தவர்கள் உங்களை மிஞ்சி, ஒரு பெரிய நித்திய மகிழ்ச்சியையும் நித்திய வெற்றியையும் நீங்கள் இழந்தால், அதன் மகத்துவத்தை வார்த்தைகளால் வெளிப்படுத்த முடியாது? மறுமையில் கேட்கப்படும் கேள்விகளுக்கு பதிலளிப்பது அவமானம், பயம், ஆபத்து, துன்பம் மற்றும் காத்திருப்பு ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது, மேலும் இந்த விஷயங்கள் அனைத்தும் மறுமையின் நிறைவேற்றத்தைக் குறைக்கின்றன. எனவே, உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் தாகம் எடுத்தபோது, தேனுடன் கலந்த குளிர்ந்த மற்றும் இனிப்பு நீர் ஒரு கோப்பை அவருக்கு வழங்கப்பட்டது. அவர் கோப்பையை சிறிது நேரம் தனது கைகளில் சுழற்றிக் கொண்டிருந்தார் [அதிலிருந்து ஒரு சிப் கூட எடுத்துக்கொள்ளாமல்], பின்னர் அதை தொகுப்பாளரிடம் திருப்பித் தரினார்:

اعزلوا عنی حسابها

"(மறுமை நாளில்) அதன் பொறுப்பை விட்டும் என்னை விலக்கி வைப்பாயாக!"

இதன் விளைவு என்னவென்றால், பற்றாக்குறை, மிகுதி, அனுமதிக்கப்பட்ட மற்றும் தடைசெய்யப்பட்டவை அனைத்தும் தேவையற்றவை. பக்தியுள்ள பயபக்தியிலும், பயபக்தியிலும், தேவனுக்குப் பயபக்தியிலும் ஒருவருக்கு உதவும் அந்தத் தொகை மட்டுமே இதில் இருந்து விலக்கப்படுகிறது. உலக ஆசீர்வாதங்களிலிருந்து விலகி இருப்பது ஒருவரின் ஞானத்தின் (மாரிஃபா) வலிமைக்கு விகிதாசாரமாகும். ஒருமுறை இயேசு (ஸல்) தூங்கும் நோக்கத்துடன் [தரையில்] படுத்து, ஒரு பாறையில் தலையை வைத்தார். சாத்தான் மனித வடிவில் தோன்றி, "நீ உலகத்தின் பக்கம் சாய்ந்துவிட்டாய்" என்று சொன்னான். இதைக் கேட்டதும், அவர் அந்தப் பாறையை எடுத்து [தரையில் இளைப்பாறுவதற்காக தலையை வைத்து பயன்படுத்தினார்] அதை தூக்கி எறிந்தார் [உலகத்திலிருந்து தனக்கு அவ்வளவு தேவையில்லை என்பதை சாத்தானுக்கு காட்டினார்]. அதுபோலவே, நபி சாலமன் (ஸல்லி) அவர்கள், பூமியின் பொக்கிஷங்கள் மற்றும் உலக ஆதிக்கத்தின் திறவுகோல்களை வைத்திருந்தாலும், பார்லி ரொட்டியை தானே சாப்பிட்டு மற்றவர்களுக்கு சிறந்த சுவையான உணவை வழங்கினார்கள். இது ஒரு கடினமான பணியாக இருந்தாலும், பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பது தீவிர கஷ்டம் மற்றும் ஆன்மீக முயற்சியாகும், இது ஒரு சாதாரண மனிதனின் திறன் அல்ல. இதனால்தான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து உலக ஆசீர்வாதங்கள் விலகி வைக்கப்பட்டன, அதனால்தான் அவர் பல நாட்கள் தொடர்ந்து பசியுடன் இருந்தார். (இந்த மரபு பின்வருமாறு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* திர்மிதி, இப்னு மாஜா ஆகிய நூல்களைத் *தொகுக்கிறது* . சில நேரங்களில், பசியின் வேதனையின் தீவிரம் காரணமாக, அவர் தனது வயிற்றில் பாறைகளைக் கட்டுவது வழக்கம்.

நபிகள், நண்பர்கள், அல்லாஹ்வின் நெருங்கிய நண்பர்கள் (புனிதர்கள்) ஆகியோர் எதிர்கொள்ளும் இடைவிடாத துன்பங்கள் மற்றும் துன்பங்களுக்கு காரணம் என்னவென்றால், அவர்கள் மறுமையில் அதிகபட்ச பங்கு பெறுவார்கள் என்பதும், உலக இன்பத்தின் காரணமாக மறுமையில் அவர்களின் பங்கு குறையாது. இது ஒரு அன்பான தந்தை தனது மகனை சுவையான உணவை உண்பதைத் தடுத்து, அவரது

நோய்க்கு மருத்துவ சிகிச்சை பெறுமாறு கட்டாயப்படுத்துவதைப் போன்றது. அவர் கஞ்சத்தனத்தினாலோ அல்லது கடின இருதயத்தினாலோ அதைச் செய்யவில்லை, ஆனால் தன் சொந்த நல்வாழ்வுக்காக தன் குமாரன் மீது வைத்திருக்கும் அன்பினாலும் பாசத்தினாலும் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டதன் காரணமாகவே அதைச் செய்கிறார். கடவுளின் பொருட்டு எதுவுமே உலகமல்ல என்பதும், தேவனுக்காக இல்லாத எதுவுமே உலகம் (அல்லது உலகம்) என்பது இதிலிருந்து இப்போது தெளிவாகியுள்ளது.

உலகின் யதார்த்தம் மற்றும் மனிதர்கள் தங்கள் சொந்த சுயங்களை, பிரபஞ்சத்தை உருவாக்கியவரையும், அவற்றில் மூழ்கும்போது தங்கள் சொந்த முடிவையும் மறக்க வைக்கும் இன்பங்கள்

உலகம் என்பது மனிதர்கள் அனுபவிக்கும் மற்றும் அதன் முன்னேற்றத்தில் ஈடுபட்டுள்ள விஷயங்களின் பெயர் என்பதை அறிய வேண்டும். இவை மூன்று விஷயங்கள். சில நேரங்களில் இந்த மூன்று விஷயங்களில் ஒன்று உலகம் (உலகம்) என்று அழைக்கப்படுகிறது என்று உணர்கிறது. கடவுள் கூறுகிறார்:

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى ٱلْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

"நன்மை செய்பவர்கள் யார் என்பதை மனிதர்களைச் சோதிப்பதற்காக பூமியில் அநேகமான பொருள்களை அலங்கரிப்பதற்காகவே நாம் அவற்றில் அலங்காரம் செய்திருக்கின்றோம்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 18, வசனம் 7)

பூமி ஒரு படுக்கை, ஒரு தங்குமிடம் மற்றும் ஒரு நிலையம் (ஒரு தற்காலிக ஓய்வெடுக்கும் இடம்) போன்றது, அதில் இருப்பதில் ஒருவரின் உடை, உணவு மற்றும் உடலுறவு ஆகியவை அடங்கும். பூமியில் உள்ள அனைத்து பொருட்களிலும், அவை அனைத்தையும் இந்த மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கலாம்: கனிமங்கள், தாவரங்கள் மற்றும் உயிரினங்கள். மனிதர்கள் தாவரங்களிலிருந்து உணவு மற்றும் மருந்துகளைப் பெறுகிறார்கள், தாமிரம் மற்றும் எஃகு போன்ற

கனிமங்களிலிருந்து கருவிகள் மற்றும் பாத்திரங்களை உருவாக்குகிறார்கள் அல்லது அவற்றிலிருந்து தங்கம் மற்றும் வெள்ளி நாணயங்கள் அல்லது அவற்றிலிருந்து தயாரிக்கப்பட்ட ஆபரணங்கள் போன்ற பணமாக வைத்திருக்கிறார்கள். உயிரினங்கள் இரண்டு வகைப்படும். மனிதர்கள் மற்றும் விலங்குகள். இறைச்சி, சவாரி மற்றும் அலங்காரத்திற்கு விலங்குகள் தேவை. மனிதர்கள் தங்கள் சேவைகளுக்கு தேவைப்படுகிறார்கள் [எண்ணற்ற விஷயங்களில் ஒருவரின் தேவைகளுக்காக, மனிதர்கள் எல்லாவற்றிற்கும் ஒருவருக்கொருவர் சார்ந்திருப்பதால்], ஒரு மனைவியைப் போலவே தோழமை, அல்லது நோக்கம் வெறுமனே தங்கள் இதயங்களை தன்னை நோக்கி சாய்ப்பதாகும் - வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், புகழுக்கான ஆசை. இவைதான் "உலகம்" (*துன்யா)* என்று அழைக்கப்படுகின்றன. இவை அனைத்தையும் ஒரே வசனத்தில் அல்லாஹ் இணைத்துள்ளான்:

زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ ٱلشَّهَوَٰتِ مِنَ ٱلنِّسَآءِ وَٱلْبَنِينَ وَٱلْقَنَٰطِيرِ ٱلْمُقَنطَرَةِ مِنَ

ٱلذَّهَبِ وَٱلْفِضَّةِ وَٱلْخَيْلِ ٱلْمُسَوَّمَةِ وَٱلْأَنْعَٰمِ وَٱلْحَرْثِ ۗ

"பெண்கள், மகன்கள், தங்கம் மற்றும் வெள்ளி பதுக்கல், குறியிடப்பட்ட குதிரைகள், கால்நடைகள், உழுதல் [விவசாய நிலங்கள் மற்றும் மனிதர்கள் ஈடுபட்டுள்ள பல்வேறு தொழில்கள்] ஆகியவற்றின் அன்பான விஷயங்களை மக்கள் மகிழ்ச்சியாக காண்கிறார்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 3, வசனம் 14)

இந்த வசனத்தில், பெண்களும் மகனும் மனிதர்களைக் குறிக்கின்றன, தங்கம் மற்றும் வெள்ளி என்பது கனிமங்கள் மற்றும் நகைகளைக் குறிக்கிறது, குதிரைகள் மற்றும் கால்நடைகள் விலங்குகளைக் குறிக்கின்றன மற்றும் உழுதல் என்பது தாவரங்களைக் குறிக்கிறது.

உலகப் பொருட்களுடன் ஒரு ஊழியனின் உறவு: ஒரு ஊழியனுக்கு [கடவுளின், அதாவது மனிதன்] உலக விஷயங்களுடன் [உறவு] இரண்டு பகுதிகள் உள்ளன. முதல் பகுதி இதயத்துடன் உள்ளது, ஒருவர் அவர்களை நேசிக்கிறார், அவற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்கிறார், இதயம் அதன் கைதியாக மாறும் அளவிற்கு ஒருவரின் எண்ணங்களை அவற்றை அடைவதில் முன்கூட்டியே ஆக்கிரமிக்கிறார், பின்னர் இந்த பகுதியில், இதயத்தின் அனைத்து [விரும்பத்தகாத மற்றும் எதிர்மறையான] குணங்களும் நுழைகின்றன, அவை ஆணவம் போன்ற

உலகத்துடன் தொடர்புடையவை, கஞ்சத்தனம், பொறாமை, காட்டுதல், புகழின் மீது காதல், மற்றவர்களைப் பற்றிய கெட்ட கருத்து, வெறுப்பு, புகழின் மீதான அன்பு, தற்பெருமை மற்றும் மேன்மை சிக்கல். இந்த பகுதி உள் உலகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இரண்டாவது பகுதி வெளி உலகம் என்று அழைக்கப்படுகிறது, இது இயற்கையில் இயற்பியல் தன்மை கொண்டது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒருவரை அனுபவிக்க உதவும் விஷயங்களின் முன்னேற்றத்தில் உடலை ஆக்கிரமித்து வைப்பது. மக்கள் ஈடுபடும் மற்றும் பிஸியாக இருக்கும் அனைத்து தொழில்கள் மற்றும் தொழில்களையும் அவை உள்ளடக்குகின்றன.

இந்த இரண்டு பகுதிகளின் காரணமாக - இதயத்தின் அன்பின் பகுதி [முன்பு விவரிக்கப்பட்ட பல்வேறு விஷயங்கள்] மற்றும் உடலின் இன்பப் பகுதி [பல்வேறு தொழில்கள் மற்றும் தொழில்களில்] - மக்கள் தங்கள் சொந்த சுயத்தையும் (*நாஃப்ஸ்*) மற்றும் அவர்களின் வாழ்க்கையின் நோக்கத்தையும் புறக்கணித்து மறந்துவிட்டனர். அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே அறிந்து, தங்கள் இறைவனை அறிந்து, உலகத்தின் படைப்பின் பின்னணியில் உள்ள இரகசியத்தையும் ஞானத்தையும் அறிந்துகொண்டால், நாம் உலகம் என்று அழைக்கப்படும் விஷயங்கள் (மனிதர்கள், கனிமங்கள், விலங்குகள் மற்றும் தாவரங்கள்) நீங்கள் சவாரி செய்யும் மலைக்கு தீவனமாக உருவாக்கப்பட்டவை, மறுமையின் பாதையில் அதன் பாதையில் பயணிக்கின்றன என்பதை அவர்கள் புரிந்து கொள்ளத் தொடங்குவார்கள். இந்த சவாரி குதிரை உங்கள் உடல், உணவு, தண்ணீர், உடை மற்றும் தங்குமிடம் இல்லாமல் உடலால் வாழ முடியாது. புல், தானியம் மற்றும் தண்ணீர் இல்லாமல் ஒரு ஒட்டகம் ஹஜ் (மனிதகுலத்தின் நன்மைக்காக பூமியில் வைக்கப்பட்டுள்ள கடவுளின் புனித அடையாள வீட்டிற்கு யாத்திரை செய்வது) அதன் பயணத்தில் உயிருடன் இருக்க முடியாது போல. மனிதர்கள் உலகிற்கு வந்த பிறகு தங்கள் சுயங்களையும், வாழ்க்கையின் நோக்கத்தையும் புறக்கணித்துவிட்டனர். இது ஒரு யாத்ரீகன் [இறுதி இலக்குக்கு] செல்லும் வழியில் ஒரு நிலையத்தில் நிறுத்தி, ஒட்டகத்திற்கு ஏராளமாக உணவளித்து, அதை நன்றாக கவனித்துக்கொள்வது, குளிப்பது, அலங்கரிப்பது, அதற்கு பல்வேறு வகையான புல்லை சேகரித்து, அதற்கு குளிர்ந்த நீரை ஏற்பாடு செய்வது போன்றது, இந்த வழியில் கேரவன் முன்னோக்கி நகர்கிறது, இந்த ஒட்டகக் கைதி பின்னால் தங்குகிறார். இந்த யாத்ரீகர் ஒட்டகத்திற்கு சேவை செய்வதில் எந்த அளவுக்கு மும்முரமாக இருக்கிறார் என்றால், இந்தப் பயணத்தின் நோக்கம் எஞ்சியிருக்கவில்லை, ஒருவரை விட்டுவிட்டு அந்த கேரவன் முன்னோக்கி

சென்ற போது, இந்தப் பயங்கரம் நிறைந்த காடு ஒருவரின் கல்லறையாக மாறும் என்ற உணர்வும் இல்லை. காட்டு மிருகங்கள் ஒன்றையும் ஒட்டகத்தையோ விட்டுவைக்காது. ஒரு புத்திசாலித்தனமான யாத்ரீகர் ஒருவரின் நோக்கத்தை மட்டுமே பார்வையில் வைத்திருக்கிறார், மேலும் ஒட்டகத்திற்கு ஒருவர் வழங்கும் சேவையின் அளவு [ஒட்டகத்தைத் தொடர தேவையான தொகையில் மட்டுமே இருக்கும்] அதே நோக்கத்தின் ஒரு பகுதியாகவும், அந்த நோக்கத்தை அடைவதற்கான ஒரு வழிமுறையாகவும் இருக்கும். சவாரி மவுண்டின் வலிமை இருக்கும் அளவிற்கும், பயணியை இறுதி இலக்கை அடைய முடியும் என்ற அளவிற்கு மட்டுமே ஒருவர் சவாரி மவுண்டுக்கு சேவை செய்வதில் பிஸியாக இருப்பார். மறுமையின் பாதையில் பயணிக்கும் புத்திசாலித்தனமான பயணியின் நிலையும் இதுதான். தேவைப்படும் அளவுக்கு மட்டுமே ஒருவர் உடலுக்கு சேவை செய்வார். ஒருவர் தேவையில்லாமல் கழிவறைக்குச் செல்லாதது போலவே, ஒருவர் தேவையில்லாமல் உடலுக்கு சேவை செய்வதில்லை. என் கருத்துப்படி, வயிற்றில் உணவை வைப்பதற்கும் அங்கிருந்து வெளியே எடுப்பதற்கும் எந்த வித்தியாசமும் இல்லை. இவை இரண்டும் உடலின் தேவைகள். உணவை தேவையில்லாமல் உடலில் இருந்து வெளியே எடுக்காதது போலவே, அதை தேவையில்லாமல் உள்ளே போடக்கூடாது. மனிதனை அல்லாஹ்விலிருந்தும், மறுமை நாளிலிருந்தும் விலக்கி வைப்பது வயிறுதான். ஏனென்றால் உணவு மிகவும் முக்கியமானது. வயிற்றுடன் ஒப்பிடும்போது உடை மற்றும் குடியிருப்பு தொடர்பான விஷயம் அவ்வளவு கடினம் அல்ல. திறந்த வானத்தின் கீழ் ஆடைகள் இல்லாமல் ஒருவர் வாழ முடியும், ஆனால் பசியுடனும் தாகத்துடனும் இருக்க முடியாது.

இந்த விஷயங்களின் தேவைக்கான காரணத்தை மக்கள் அறிந்துகொண்டால், அவர்கள் தேவையான (அவசியமான) தொகையில் மட்டுமே திருப்தி அடைவார்கள். உலக ஈடுபாடுகளில் மூழ்கி இருப்பவர்கள், உலகத்தின் யதார்த்தத்தையும், ஞானத்தையும் பரிச்சயமில்லாததால் அவ்வாறு செய்கிறார்கள். அவர்கள் உலக ஈடுபாடுகளில் மிகவும் மோசமாக சிக்கிக் கொண்டதால், அவர்கள் தங்கள் சொந்த நோக்கங்களை மறந்துவிட்டனர், மேலும் அவர்கள் ஈடுபட்டுள்ள செயல்களை மட்டுமே நினைவில் வைத்துள்ளனர். இப்போது உலக ஈடுபாடுகள் மற்றும் மக்கள் ஏன் அவற்றின் தேவையை உணர்கிறார்கள் மற்றும் அவற்றில் ஈடுபடுவதன் மூலம் தங்கள் வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை எவ்வாறு மறக்கிறார்கள் என்பது பற்றி ஒரு விளக்கம் வழங்கப்படும்.

மூன்று மனித தேவைகள்: உலக ஈடுபாடுகள் என்பது மக்கள் சுறுசுறுப்பாக இருக்கும் அனைத்து தொழில்கள் மற்றும் தொழில்களையும் உள்ளடக்கியது. இந்த ஈடுபாடுகள் ஏராளமாக இருப்பதற்கான காரணம் என்னவென்றால், மனிதனுக்கு மூன்று விஷயங்கள் தேவைப்படுகின்றன: உணவு, உடை மற்றும் தங்குமிடம். உணவு உயிருடன் இருப்பதற்கும், வெப்பத்தையும் குளிரையும் விரட்டுவதற்கான ஆடைகள், வெப்பம், குளிர், மழை ஆகியவற்றிலிருந்து பாதுகாப்பதற்கும், மனைவி, குழந்தைகள் மற்றும் உடைமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கும் தங்குமிடம். மேன்மையான, கடவுள், இந்த மூன்று விஷயங்களில் எந்தத் தொழில்களுடனும் அல்லது தொழில்களுடனும் எந்த தொடர்பும் இல்லாத எதையும் படைக்கவில்லை. மறுபுறம், இது விலங்குகளுக்கு ஒரே மாதிரியாக இல்லை. உதாரணமாக, அவர்கள் புல் சாப்பிடுகிறார்கள், அவர்கள் சமைக்க வேண்டியதில்லை, வெப்பம் மற்றும் குளிர் அவர்களின் உடலை பாதிக்காது, அதனால்தான், அவர்களுக்கு ஆடைகள் மற்றும் தங்குமிடம் தேவையில்லை. அவர்களின் ஆடைகள் அவர்களின் தோல் மற்றும் முடி, மற்றும் அவர்களின் இருப்பிடங்கள் காடுகள் மற்றும் பாலைவனங்கள். அவர்கள் திறந்த வானத்தின் கீழ் தங்கள் வாழ்க்கையை வாழ முடியும். விவசாயம், கால்நடைகள், வேட்டையாடுதல், நெசவு மற்றும் கட்டுமானம் போன்ற வாழ்க்கைத் தேவைகளுக்கு ஐந்து அடிப்படைத் தொழில்கள் மற்றும் தொழில்கள் தேவைப்படுவதால் மனிதன் அப்படி இல்லை. கட்டுமானம் என்பது ஒரு வீட்டை உருவாக்குதல், நெசவு மற்றும் அதனுடன் தொடர்புடைய விஷயங்கள், குதிரைகள் மீது சவாரி செய்வதற்கு மேய்ச்சல் மற்றும் [கால்நடைகளிலிருந்து] இறைச்சியைப் பெறுதல், விவசாயம் மற்றும் உணவுக்காக சாகுபடி, வேட்டையாடுதல் என்பது வேட்டையாடுதல் [மீன் மற்றும் விலங்குகள் போன்றவை], கனிமங்கள், புல், மரம், இயற்கை வளங்கள் போன்றவற்றின் அடிப்படையில் கடவுள் படைத்ததைப் பெறுவதாகும்.

தொழில்களின் பிரிவு: விவசாயி பயிர்களை உற்பத்தி செய்கிறார், மேய்ப்பன் விலங்குகளைப் பாதுகாக்கிறார் மற்றும் இனப்பெருக்கம் செய்கிறார், ஒரு வேட்டைக்காரர் (அல்லது ஒரு இயற்கை வள ஆய்வாளர் மற்றும் சேகரிப்பாளர்) இயற்கையாக இருக்கும் விஷயங்களை உருவாக்க எதுவும் செய்ய வேண்டிய அவசியமின்றி பெறுகிறார். அதில் பல தொழில்கள் மற்றும் திறன்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன, அவை ஒவ்வொன்றுக்கும் அதன் சொந்த கருவிகள் தேவை. இந்த கருவிகள் தாவரங்கள் (மரம்) அல்லது தாதுக்கள் (இரும்பு மற்றும் தாமிரம் போன்றவை) அல்லது விலங்குகளின் ரோமங்களிலிருந்து

தயாரிக்கப்படுகின்றன. அதற்கு மூன்று தொழில்கள் தேவைப்படுகின்றன: கைவினைத்திறன், இரும்பு வேலை மற்றும் தோல் வேலை. இந்த தொழில்கள் அனைத்தும் கருவிகள் தயாரிப்புடன் தொடர்புடையவை. இவை அடிப்படைத் திறன்கள் மற்றும் தொழில்கள் [மற்ற அனைத்தும் இந்த அடிப்படைத் தொழில்களில் இருந்து வெளிவந்தவை].

மனிதர்களின் உருவாக்கம் மற்றும் கூட்டு இருப்பு: ஒருவர் தனியாக வாழ முடியாத வகையில் மனிதன் படைக்கப்பட்டுள்ளான். அதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உள்ளன. ஒரு காரணம் என்னவென்றால், மனித இனத்தின் உயிர்வாழ்வுக்காக, ஒரு திருமண வாழ்க்கையில் ஒரு ஆணும் பெண்ணும் ஒன்றிணையாமல் நடக்க முடியாத மனித இனத்தை முன்னேற்ற ஒருவர் தேவைப்படுகிறார். இரண்டாவது காரணம் என்னவெனில், எல்லா வேலைகளையும் தானாகவே செய்ய ஒருவர் இயலாது. உண்பது, குடிப்பது, உடை உடுத்துவது, பிள்ளைகளை வளர்ப்பது, மற்றும் இது போன்ற பிற விஷயங்கள், மற்றவர்களுடன் ஒத்துழைக்க வேண்டியதன் அவசியத்தை உணர வைக்கின்றன. ஒரு ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் இடையிலான உறவில் இருந்து குழந்தைகள் பிறக்கின்றன, மேலும் ஒரு தனி நபரால் அவர்களின் வளர்ப்பு முதல் அவர்களின் உணவு மற்றும் உடை வழங்கல் வரை அனைத்து பொறுப்புகளையும் தனியாக நிறைவேற்ற முடியாது. மேலும், [மட்டும்] மனைவி மற்றும் குழந்தைகளுடன் ஒரு கூட்டு இருப்பு போதுமானதல்ல, மாறாக ஒருவரின் வாழ்க்கையை வாழ, ஒவ்வொரு நபரும் வெவ்வேறு தொழிலை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு நிறைய பேர் இருப்பது முக்கியம். விவசாயம் தொடர்பான அனைத்து வேலைகளையும் ஒரு நபரால் செய்ய முடியாது, ஏனெனில் விவசாயத்திற்கு இரும்புத் தொழிலாளி மற்றும் கைவினைஞர் இல்லாமல் கட்ட முடியாத கருவிகள் தேவைப்படுகின்றன. பயிரிலிருந்து உணவைத் தயாரிக்க, தானியங்களை அரைக்க யாராவது மற்றும் ரொட்டி சுடுவதற்கு ஒரு பேக்கர் தேவை. இதேபோல், யாரும் தனியாக ஆடைகளை உருவாக்க முடியாது, ஏனென்றால் முதலில், ஒருவர் பருத்தியை வளர்க்க வேண்டும், பின்னர் நெசவு மற்றும் தையலுக்கான கருவிகளை உருவாக்க வேண்டும். கருவிகள் ஏராளமாக உள்ளன, மேலும் ஒரு நபர் மட்டுமே இந்த கருவிகள் அனைத்தையும் தானே தயாரிக்க முடியாது. அதேபோல், ஒரு மனிதன் தனியாக வாழ்வது சாத்தியமில்லை, மாறாக, கூட்டு வாழ்வு இன்றியமையாதது. இந்த கூட்டு பாலைவனத்தில் அல்லது திறந்த வானத்தின் கீழ் வெற்று நிலத்தில் இருந்தால், அவர்கள் வெப்பம், குளிர் மற்றும் மழையால் பாதிக்கப்படுவார்கள். திருடர்கள் மற்றும் கொள்ளையர்களின்

கைகளில் அவர்கள் வருத்தப்படுவார்கள். ஆகையால்தான், வீடுகள் கட்டுவது அவசியமாகிவிட்டது, ஒவ்வொரு குடும்பத்திற்கும் சொந்த வீடு இருக்க வேண்டும், அங்கு அவர்கள் தங்கள் உடைமைகளுடன் பாதுகாப்பாக தங்கள் வாழ்க்கையைக் கழிக்கிறார்கள், வெப்பம், குளிர் மற்றும் மழையிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்கிறார்கள், தங்கள் வாழ்வாதாரத்தைப் பாதுகாக்கிறார்கள். திருடர்கள் மற்றும் கொள்ளையர்கள் உறுதியான கட்டப்பட்ட வீட்டிற்குள் நுழைந்து தங்கள் குடியிருப்பாளர்களை தொந்தரவு செய்யலாம், அவர்களின் உடைமைகள் மற்றும் [வாழ்வாதார] வழிமுறைகளை கொள்ளையடிக்க முடியும் என்பதால், வீடுகளைச் சுற்றி உயரமான எல்லைச் சுவர்களைக் கட்ட வேண்டிய தேவை எழுந்தது. இந்த தேவை நகரங்கள் மற்றும் குடியிருப்புகளின் அடிப்படையை உருவாக்கியது. பின்னர் மக்கள் வீடுகளிலும் நகரங்களிலும் ஒன்று கூடி ஒருவருக்கொருவர் தொடர்பு கொண்டிருந்தபோது, அது அவர்களுக்கு பரஸ்பர தகராறுகளை ஏற்படுத்தியது. இதேபோல், பரஸ்பர வேறுபாடுகளும் [இந்த கூட்டு வாழ்க்கையிலிருந்து] பிறந்தன. கணவனுக்கு தன் மனைவிக்கு பொறுப்பு இருக்கிறது, தகப்பனுக்கு தன் சந்ததிக்கு பொறுப்பு இருக்கிறது, ஏனென்றால் பிள்ளைகள் பலவீனமாக இருக்கின்றன, தங்கள் வாழ்க்கையை வாழ பெற்றோரின் ஆதரவு தேவைப்படுகிறது. பொறுப்பு மற்றும் பாதுகாவலர் மோதல்கள் மற்றும் தகராறுகளுக்கு வழிவகுக்கிறது, அதற்கு மாறாக, விலங்குகள் மீதான பாதுகாவலர் சர்ச்சைகளுக்கு வழிவகுக்காது, ஏனெனில் அவர்களுக்கு எதிராக ஒடுக்குமுறை செய்யப்பட்டாலும் சர்ச்சைக்குரிய மற்றும் எதிர்க்கும் வலிமை கூட அவர்களுக்கு இல்லை. மறுபட்சத்தில், ஒரு பெண் தன் கணவனுடன் வாக்குவாதம் செய்து தனக்கு அநீதி இழைக்கப்பட்டால் அதற்கு எதிராக எழுந்துவிடுவாள். பிள்ளைகள் பெற்றோருடன் வாக்குவாதத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். இதுதான் வீட்டின் நிலை (அல்லது ஒரு குடும்பத்திற்குள்). ஒரு நகரத்தில் உள்ள மக்கள் பரஸ்பர தொடர்புகளைக் கொண்டுள்ளனர், அதன் விளைவாக, வேறுபாடுகள் மற்றும் மோதல்களை எதிர்கொள்கின்றனர். அவர்கள் தனியாக விடப்பட்டால், அவர்கள் தங்களுக்குள் சண்டையிட்டுக் கொண்டு ஒருவரையொருவர் கொன்று விடுவார்கள். மேய்ப்பர்கள் மற்றும் விவசாயிகளின் நிலைமையும் இதுதான். மேய்ச்சல் நிலங்கள், விவசாய நிலங்கள், நீரோடைகள் மற்றும் கிணறுகள் போன்ற பகிரப்பட்ட [இயற்கை] வளங்களிலிருந்து அவர்கள் பயனடைந்தால், அவற்றின் நோக்கங்கள் அவற்றிலிருந்து நிறைவேறவில்லை என்றால், அவர்களிடையே பரஸ்பர வேறுபாடுகள் நிச்சயமாக உயரும். பலவீனம்,

நோய், முதுமை அல்லது பிற காரணங்களால், விவசாயம் செய்யவோ அல்லது ஒரு தொழிலில் வேலை செய்யவோ இயலாதவர்களாக சிலர் உள்ளனர். இந்த மக்கள் உதவியற்றவர்களாக இருந்தால், அவர்கள் வீணாகிவிடுவார்கள் (அல்லது அழிக்கப்படுவார்கள்). அவர்களைக் கவனித்துக் கொள்ளும் பொறுப்பு எல்லோரிடமும் சுமத்தப்பட்டால், அது பிரச்சினையை தீர்க்காது அல்லது தனியாக யாருடைய மீதும் சுமத்தப்பட்டால், அந்த பொறுப்பை ஏன் ஒருவர் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்? இந்த [கட்டாய] காரணங்கள் மற்றும் தடைகள் காரணமாக, பல தொழில்கள் பிறந்தன. அவற்றில் ஒன்று அளவிடும் திறன் மற்றும் அதன் மூலம், நிலத்தின் அளவை அளவிட முடியும். சட்ட அமலாக்கத் தொழில் பிறந்தது, ஏனெனில் சர்ச்சைகளின் போது, விஷயங்களை சரியாக மதிப்பிட முடியும், இதனால் ஒவ்வொரு உரிமையாளரும் ஒருவரின் உரிமைகளைப் பெற முடியும். இந்தத் தொழிலில் நன்கு அறிந்தவர்கள், தங்கள் ஆயுதங்களால் நகரங்களைக் காக்கிறார்கள், நகரவாசிகளை திருடர்களிடமிருந்தும் அவர்களின் எதிரிகளிடமிருந்தும் பாதுகாக்கிறார்கள். ஒரு திறமை நிர்வாகம் மற்றும் நிர்வாகம், அதன் உதவியுடன், நகரவாசிகளின் பரஸ்பர மோதல்கள் தீர்க்கப்படுகின்றன. அத்தகைய ஒரு திறமை தெய்வீக சட்டம் (*ஃபிக்ஹ்) ஆகும்*, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், படைப்புகளின் வாழ்க்கையில் ஒழுக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கும், கடவுளின் வரம்புகளை மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்துவதற்கும் பயன்படுத்தப்படும் தெய்வீக கட்டளைகள் மற்றும் சட்டங்களை நன்கு அறிந்துகொள்வது, இதனால் அவர்கள் எல்லா விஷயங்களிலும் தெய்வீக சட்டத்தின் எல்லைகளுக்குள் இருப்பார்கள் மற்றும் சச்சரவுகளில் ஈடுபடக்கூடாது. இந்த திறன்கள் நகர நிர்வாகத்துடன் தொடர்புடையவை மற்றும் அவற்றின் அவசியத்தை மறுக்க முடியாது. அறிவு, பகுத்தறிவு, வழிகாட்டுதல் மற்றும் இது போன்ற பிற குணங்களைக் கொண்ட குறிப்பிட்ட நபர்கள் மட்டுமே இந்த திறன்களில் மும்முரமாக இருக்க முடியும்.

இந்த நபர்கள் இந்த திறன்கள் மற்றும் தொழில்களில் ஈடுபட்டால், அவர்களால் வேறு எதுவும் செய்ய முடியாது என்பது தெளிவாகிறது. அவர்கள் வாழ்வாதாரம் சம்பாதிக்க வேண்டும், நகரவாசிகளுக்கு அவை [நிர்வாகத்திற்காக] தேவை. நகரத்தில் உள்ள அனைத்து மக்களும் ஒரு போரில் ஈடுபடுகிறார்கள் என்று சொன்னால், அனைத்து தொழில்களும் நிறுத்தி வைக்கப்படும். அதேபோல், அனைத்து வீரர்களும் வாழ்வாதாரத்திற்காக தொழில்கள் மற்றும் தொழில்களில் ஈடுபட்டால், நகரங்கள் (மற்றும் நாடுகள்) பாதுகாப்பற்றதாக மாறும் [படையெடுக்கும் படைகளுக்கு எதிராக எந்த பாதுகாப்பும் இல்லாததால்] மற்றும்

குடியிருப்பாளர்களின் உயிர்கள் எல்லா நேரங்களிலும் ஆபத்தில் இருக்கும். அதனால்தான், அத்தகைய நபர்களின் வருமானம் மற்றும் வாழ்வாதாரத்திற்காக, எந்தவொரு குறிப்பிட்ட நபருக்கும் சொந்தமில்லாத ஆதாரங்களில் இருந்து (பொது நன்மைக்காகப் பயன்படுத்தப்படும் பொது நிதி) பணத்தை செலவிட வேண்டிய தேவை எழுந்தது. ஒரு நகரத்தில் வசிப்பவர்கள் தங்கள் வளங்களுடன் அவர்களுக்கு உதவ வேண்டும், இதனால் அவர்கள் நகரத்தைப் பாதுகாக்க உதவ முடியும். இது வரிகளின் தேவையை கொண்டு வந்தது. வரிகள் தொடர்பான விஷயங்களிலிருந்து வேறு பல தேவைகள் எழுந்தன. உதாரணமாக, விவசாயிகள் மற்றும் பணக்காரர்கள் மீது நியாயமாக வரிகளை நியமிக்கும் ஒருவர் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இருந்தது. அதனுடன், வசூலிக்கப்பட்ட வரிகளைப் பாதுகாக்க ஒரு வரி வசூலிப்பவர் மற்றும் ஒரு பொருளாளர் தேவை இருந்தது. ஒரு வரி விநியோகஸ்தர் தவிர்க்க முடியாதது. இந்த தேவைகள் அனைத்தும் தகுதியான நபர்களுக்கு பொறுப்புகளை ஒப்படைக்க வழிவகுத்தன. வரி வசூலித்தல், அவற்றை விநியோகித்தல், போர் ஏற்பட்டால் வீரர்களைப் பயன்படுத்துதல், அவர்களைப் பாதுகாக்க ஆயுதங்களை வழங்குதல், இராணுவத் தலைவரை நியமித்தல், அரசின் விவகாரங்களை நிர்வகிப்பதற்காக எண்ணற்ற நபர்களை நியமித்தல் ஆகியவற்றில் நீதியுடன் செயல்படும் ஒரு தலைவர் இருக்க வேண்டிய அவசியம் இருந்தது. தமது பொதுப் பொறுப்புக்களை நிறைவேற்றும் அதேவேளை ஏனைய தொழில்களை மேற்கொள்ள முடியாததால் இவர்கள் (அரச பதவிகளில் நியமிக்கப்படுபவர்கள்) சம்பளம் தேவைப்படுகின்றனர். இந்த முயற்சிகள் அனைத்திற்கும் [நிர்வாகம் தொடர்பான] வரிகள் போன்ற வழிமுறைகள் மூலம் பெறக்கூடிய வளங்கள் தேவைப்படுகின்றன.

இதைப் பற்றி சிந்தித்துப் பாருங்கள்! உணவு, உடை, வாழ்வதற்கு ஒரு இடம் ஆகியவற்றின் தேவை இன்னும் பல தேவைகளை உருவாக்கியது. மற்ற உலக விஷயங்களின் நிலை இதுதான். ஒரு கதவு [ஒரு மனித தேவை மற்றும் முயற்சிக்காக] திறக்கப்பட்டால், அது பல கதவுகளை தானாகவே திறக்கச் செய்கிறது, மேலும் இந்த நிகழ்வுகளின் சங்கிலி உலகம் ஒரு குழி போன்றது, அதன் ஆழத்திற்கு வரம்பு இல்லை. ஒரு மனிதன் இந்த உலகில் ஒரு பள்ளத்தில் விழுந்து அதிலிருந்து வெளியேற முடியாமல் இரண்டாவது பள்ளத்தில் விழும்போது, அங்கிருந்து மூன்றாவது பள்ளத்தில் விழுகிறார். படைப்புகளின் ஈடுபாடுகள், [மாறுபட்ட] முயற்சிகள் மற்றும் பொருளாதாரப் போராட்டங்களுக்கு இவை சில எடுத்துக்காட்டுகள். மக்கள் இரவும் பகலும் இந்த

நடவடிக்கைகளில் மும்முரமாக உள்ளனர். ஒவ்வொரு நபரும் பணம் சம்பாதிப்பதில் ஆர்வம் கொண்டவர், அதை ஒருவரின் வாழ்க்கையின் நோக்கமாக மாற்றியுள்ளார். ஒருவர் தனது செயல்களில் [மற்றும் பல்வேறு உலக ஈடுபாடுகளில்] மிகவும் மூழ்கியிருக்கிறார், ஒருவர் தனது இருப்பைப் பற்றிய எந்த உணர்வுமோ அல்லது ஒருவரின் [உண்மையான] வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை உணரவோ அல்லது மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கையைப் பரிசீலிப்பதோ இல்லை. எல்லா மக்களும் உலகத்திற்காக இடைவிடாது போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள், [அந்தப் போராட்டத்தில் அவர்கள் தங்கள் சொந்த ஆத்மாக்களை மறந்துவிட்டார்கள்] திகைத்துப் போகிறார்கள். உலக ஈடுபாடுகளின் சேறு அவர்களின் பலவீனமான புத்தி மற்றும் அபூரண மனதின் மீது மிகவும் ஆதிக்கம் செலுத்தியுள்ளது, அவர்களின் எண்ணங்கள் கூட கொந்தளிப்பு மற்றும் ஊழலிலிருந்து தப்பவில்லை!

உலகத்தில் மூழ்கியவர்களின் வகைகள்: உலகத்தில் மூழ்கி இருப்பவர்களுக்கு ஒரே எண்ணமோ, பொதுவான நோக்கமோ இருப்பதில்லை. சிலருக்கு ஒரு கண்ணோட்டம், சிலருக்கு மற்றொரு கண்ணோட்டம் உள்ளது. அத்தகைய ஒரு குழு தங்கள் கண்களை அலட்சியம் மற்றும் அறியாமையின் அடர்த்தியான திரைகளால் மூடப்பட்டிருக்கும், அவர்களின் கண்கள் (நுண்ணறிவுகள்) தங்கள் இறுதி முடிவை ஒரு பார்வையை வீசும் திறனைக் கொண்டிருக்கவில்லை. உலகில் வாழ நமக்கு ஒரு சில நாட்கள் மட்டுமே (குறுகிய கால இடைவெளி) மட்டுமே உள்ளது என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள், அதனால்தான், நாம் கடினமாக உழைக்க வேண்டும், அதனால் நாம் நமது வாழ்வாதாரத்தை சம்பாதிக்க முடியும், சாப்பிடுவதன் மூலம் வலிமையைப் பெறலாம், இதனால் நாம் மீண்டும் வாழ்வாதாரத்தை சம்பாதிக்க முடியும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவர்கள் சம்பாதிக்க சாப்பிடுகிறார்கள். இது விவசாயிகள், தொழில் வல்லுநர்கள் மற்றும் [நிறைய] உலக வசதிகள் கிடைக்காதவர்களின் முன்னோக்கு அல்லது மதத்தில் அவர்களுக்கு ஒரு நிலை (நிறைய நடைமுறை) இல்லை. அவர்கள் பகலில் மிகவும் கடினமாக உழைக்கிறார்கள், எனவே அவர்கள் இரவில் வயிறு நிரம்பியவரை சாப்பிடலாம், இரவில் சாப்பிடுகிறார்கள், எனவே அவர்கள் பகலில் கடினமாக உழைக்க முடியும். இது ஒரு பயணம் மற்றும் ஒரு வட்டம், அது மரணத்தில் மட்டுமே முடிவடையும்.

சிலர் தங்கள் படைப்பின் நோக்கம் தெரியும் என்று கூறுகிறார்கள். தெய்வீக சட்டத்தின் நோக்கம் மனிதர்களை [நன்மையான] செயல்களைச் செய்ய வைப்பது அல்ல என்றும், உலக

இன்பங்களிலிருந்து எந்த இன்பத்தையும் அவர்கள் அனுபவிக்க மாட்டார்கள், மாறாக, மனித சாதனையின் (சாதா) உச்சக்கட்டம் (சாதா) மனிதர்கள் வயிறு மற்றும் அந்தரங்க பாகங்களின் ஆசைகளை நிறைவேற்றுவதாகும். இந்த மக்கள் தங்கள் சொந்த சுயங்களையும் (நஃப்ஸ்) புறக்கணித்து, சரீர இன்பங்கள் மற்றும் சுவையான உணவுகளில் மூழ்கியுள்ளனர், வேறு எதுவும் நினைவில் கொள்ளப்படவில்லை. அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையை விலங்குகளைப் போல வாழத் தொடங்கினர், அதற்கு மேல் காமங்கள் (இன்பங்கள் மற்றும் சரீர இன்பங்கள்) [வாழ்க்கையின்] உண்மையான நோக்கம் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள். இத்தகையவர்கள் தெய்வீக நினைவு மற்றும் மறுமையின் எண்ணங்களைப் பற்றி அலட்சியமாக இருப்பவர்கள்.

மனித சாதனையின் உண்மையான உச்சக்கட்டம் (சாதா) செல்வம் மற்றும் பொக்கிஷங்களின் மிகுதி என்று சிலர் நம்புகிறார்கள். ஆகையால், அவர்கள் நீண்ட பயணங்களை மேற்கொள்வதன் மூலம் பொருளுடைமைகளையும் செல்வங்களையும் சேகரிப்பதில் பகலில் தங்கள் இரவின் தூக்கத்தையும் அமைதியையும் அழித்துள்ளனர், வழியில் உள்ள ஒவ்வொரு கஷ்டத்தையும் சகித்துக் கொண்டனர், எவ்வளவுதான் துன்பம் மற்றும் அவமானம் இருந்தாலும் செல்வத்திற்காக எல்லா வகையான காரியங்களையும் செய்தனர். அவர்களின் கஞ்சத்தனம் எதையும் செலவழிக்க அனுமதிக்காததால், [குறைந்தபட்ச] தேவையானதை விட அதிகமாக சாப்பிட விரும்பாத அளவிற்கு அவர்கள் வெறுமனே சம்பாதிப்பதிலும் குவிப்பதிலும் ஈடுபட்டுள்ளனர், ஏனெனில் அவர்களின் கஞ்சத்தனம் எதையும் செலவழிக்க அனுமதிக்கவில்லை மற்றும் அவர்களின் மூலதனத்தைக் குறைக்கிறது. செல்வக் குவிப்பு அவர்களுக்கு இன்பத்தின் ஆதாரமாக மாறியது போலவும், அவர்களின் வாழ்க்கையின் கடைசி மூச்சு வரை அவர்கள் மரணம் வரும் வரை அந்த இன்பத்தில் மூழ்கியிருந்தனர், அந்த புதையல் அனைத்தும் பூமியில் புதைக்கப்பட்டிருந்தது [அல்லது அவர்கள் அதை ரகசியமாக சேமித்து வைத்த இடங்களில்] அல்லது காமம் மற்றும் இன்பத்தின் வழியில் அனைத்தையும் செலவழித்த மற்றவர்களின் கைகளில் சென்றது. அவர்கள் கஷ்டங்களைத் தவிர வேறு எதையும் சாதிக்கவில்லை, மறுமையின் விளைவுகள் அதற்கு மேல் இருந்தன, அவர்களின் முயற்சிகளால் நன்மை அடைந்த மற்றவர்களால் மட்டுமே இன்பம் அடையப்பட்டது. கஞ்சர்கள் [மற்றும் பதுக்கல்காரர்கள்] எவ்வாறு முடிவடைகிறார்கள் என்பதை மக்கள் பார்ப்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது, ஆனால் [இன்னும்] கவலைப்படுவதில்லை.

மனித சாதனையின் உண்மையான உச்சக்கட்டம் (*சாடா) அவர்கள்* பாராட்டப்பட வேண்டும் [மற்றும் நிறைய புகழை அடைய வேண்டும்] மற்றும் ஒவ்வொரு நபரும் தங்கள் நல்ல ஆடைகள், மாசற்ற, நேர்த்தியான மற்றும் அலங்கரிக்கப்பட்ட வெளிப்புற தோற்றங்களைப் பாராட்ட வேண்டும் என்று சிலர் நினைத்தனர். அத்தகையவர்கள் இரவும் பகலும் பணம் சம்பாதிப்பதில் மும்முரமாக இருக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் உணவு உண்பதிலும் குடிப்பதிலும் தங்களை கட்டுப்படுத்தி, நல்ல ஆடைகள் மற்றும் நல்ல போக்குவரத்தை வாங்குவதில் தங்கள் பணத்தை செலவிடுகிறார்கள். அவர்கள் வீட்டின் கதவுகள் மற்றும் வெளிப்புற சுவர்களை கண்களை திகைக்க [அழகான] வண்ணப்பூச்சுகளால் பிரகாசிக்கிறார்கள், இதனால் அவர்களைப் பார்க்கும் மக்கள் வீட்டின் உரிமையாளர் மிகவும் செல்வந்தர் என்று நினைக்கத் தொடங்குவார்கள். இந்த புகழ் அவர்களின் மிகவும் இன்பமும் போதையும் ஆகும், மேலும் இந்த இன்பத்திற்காக அவர்கள் கஷ்டப்பட்டு சம்பாதித்த பணம் எங்கு செலவிடப்படுகிறது என்பதைக் கருத்தில் கொள்ளாமல் இரவும் பகலும் சம்பாதிக்கிறார்கள்.

மனித சாதனையின் உண்மையான உச்சக்கட்டம் (சாதா*) என்பது* எல்லோரும் பணிவுடனும் மரியாதையுடனும் வணக்கம் செலுத்தும் புகழ் மற்றும் அந்தஸ்தை அடைவதில் உள்ளது என்று சிலர் நினைத்தனர். மக்களின் ஆதரவைப் பெற, அந்தஸ்து (உயர் சமூக அந்தஸ்து மற்றும் அதிகாரம்) மற்றும் கௌரவம் (புகழ்) தேவைப்பட்டது. அதனால்தான், அவர்கள் செயல்படுத்தப்படும் முடிவுகளை எடுக்கும் நிலையில் இருக்க அரசாங்கத்தில் ஒரு பங்கைப் பெற முயற்சிக்கத் தொடங்கினர். ஒரு சிலரை ஆட்சி செய்வதும், அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிவதும் அவர்களுடைய நோக்கம். இந்த விஷயம் பெரும்பாலான அலட்சியக்காரர்களிடம் உள்ளது, அவர்கள் மக்களைப் பின்பற்றுவதை எல்லாம் என்று கருதுகிறார்கள், மேலும் அவர்களின் கீழ்ப்படிதல் (அல்லது எந்தவொரு விஷயத்திலும் பின்பற்றுதல்) கடவுளின் கீழ்ப்படிதல், வழிபாடு மற்றும் மறுமையை கற்பனை செய்வதை அவர்களை மறந்துவிட்டது.

இவர்கள் சில வகையான மனிதர்கள். இவர்களைத் தவிர வேறு சில பிரிவுகளும் உள்ளன, அவற்றின் எண்ணிக்கை எழுபதுக்கும் அதிகமாக உள்ளது. இந்த குழுக்கள் அனைத்தும் உள்ளார்ந்த வழியில் வழிதவறிவிட்டன, மேலும் அவர்கள் மற்றவர்களை சத்தியத்தின் பாதையிலிருந்து தவறாக வழிநடத்துகிறார்கள். இந்த வழிகேட்டை நோக்கி அவர்கள் சாய்வதற்கு உண்மையான காரணம் என்னவென்றால், உலக வாழ்க்கையில், அவர்கள் நல்ல உணவு, நல்ல உடை மற்றும் நல்ல

வீட்டை விரும்புகிறார்கள். உணவு, உடை மற்றும் வீட்டின் தேவையை மறுப்பதற்கில்லை, ஆனால் மூன்று [விஷயங்களில்] ஒவ்வொன்றிலிருந்தும் எவ்வளவு அளவு [ஒருவரின் உண்மையான தேவைகளுக்கு] போதுமானது என்பதையும் பார்க்க வேண்டும். தேவையானதை விட அதிகமாக தேவை மற்றும் ஆசை அவர்களை மிகவும் உந்தித் தள்ளியது, உலகம் அவர்களின் ஒரே வாழ்க்கையின் நோக்கமாக மாறிவிட்டது, மேலும் அவர்கள் தங்கள் சொந்த இறுதி முடிவை மறந்துவிடும் வகையில் இந்த நோக்கத்தை நோக்கி ஓடினர். உணவு, உடை மற்றும் வசிப்பிடத்தின் அவசியத்தை அறிந்து, அவற்றின் உண்மையான நோக்கத்தை நன்கு அறிந்தவர்கள், தங்கள் படைப்பின் நோக்கத்தை புறக்கணிக்கும் வகையில் எந்த வேலையிலும் மூழ்கிவிடுவதில்லை. அவர்கள் எந்த வேலையைச் செய்தாலும், அதன் நோக்கத்தையும் அதில் தங்கள் பங்கையும் அவர்கள் அறிந்திருக்கிறார்கள். பொருளாதாரப் போராட்டத்தின் நோக்கம் உணவு மற்றும் உடை மூலம் உடலைப் பாதுகாப்பதாகும், இதனால் உடல் இறக்காது, மேலும் அது படைக்கப்பட்ட "வழிபாட்டு" நோக்கத்திற்காக அது அடையப்படுகிறது. எவர்கள் உலகில் தங்கள் பங்கில் மிகக் குறைந்த தொகையைப் பெறுகிறார்களோ, அவர்கள் மறுமையின் பக்கம் தங்கள் கவனத்தை திருப்புவதற்காக உலக ஈடுபாடுகளை மறந்து விடுகிறார்கள். அவர்களின் இருதயங்களில், தெய்வீக நினைவு மற்றும் அவர்களின் சொந்த மரணத்தின் சிந்தனை [தவிர்க்க முடியாத மரணத்தின் வடிவத்தில்] ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது, ஒவ்வொரு கணத்திலும், அவர்கள் வரவிருக்கும் வாழ்க்கைக்கு தயாராக உள்ளனர். தேவையின் எல்லைகளை மீறுபவர்கள், அவர்களின் உலக செயல்கள் மற்றும் முயற்சிகள் அவர்களை நிம்மதியாக வாழ விடுவதில்லை. ஒரு [உலக] நிச்சயதார்த்தம் இரண்டாவதை உருவாக்குகிறது, மேலும் இந்த சங்கிலி [ஈடுபாடுகள்] ஒருபோதும் முடிவடையாது. [உலக] ஈடுபாடுகளின் அதீத தன்மை, கவலைகளை அதிகரிக்கிறது மற்றும் இதயத்தையும் மனதையும் கவலைகளில் சிறைப்படுத்துகிறது. யாருடைய இதயம் எப்போதும் உலகத்தில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், யாருடைய மனம் அதனால் மறைக்கப்பட்டிருக்கிறதோ, அத்தகைய நபர் எப்படி கடவுளை நினைவு செய்ய முடியும்? உலகில் மூழ்கி இருப்பவர்களின் நிலை இதுதான்.

எவர்கள் இந்த உண்மையை அறிந்து கொள்கிறார்களோ அவர்கள் இவ்வுலகத்தை விட்டு விலகி விடுகிறார்கள்; ஆனால் ஷைத்தான் அவர்களைப் பார்த்து பொறாமை கொள்கிறான்; ஆகையால், உலகத்தன்மையைத் தவிர்ப்பவர்களால் பல குழுக்கள் உருவாகியுள்ளன. ஒரு குழு உலகம் கடின உழைப்பு மற்றும் [சகிப்புத்தன்மை]

துன்பங்களுக்கான இடம் என்றும், மறுமை நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றியின் உறைவிடம் (*ஸாதா) என்றும் கருதினர்*. எனவே, மறுமையை அடைந்த எவரும், இவ்வுலகில் தெய்வீக வழிபாட்டை (ஈபாதா) செய்திருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் நித்திய இன்பத்தையும் முடிவற்ற வெற்றியையும் தழுவினார்கள். இதன் காரணமாக, உலகத் துன்பங்களிலிருந்து விடுபட, மனிதர்கள் தங்களைத் தாங்களே அழித்துக் கொள்ள வேண்டும் என்பதே சரியான வழி என்பதை அவர்கள் உணர்ந்தனர். எனவே, ஒரு குழு மரணத்தைத் தழுவ நெருப்பில் விழுந்து, அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் உலக துன்பங்களையும் துன்பங்களையும் அகற்றுவதாக நினைக்கிறார்கள். ஒரு குழு ஒருவரின் சொந்த வாழ்க்கையை எடுத்துக்கொள்வதில் எந்த பயனும் இல்லை என்று நினைக்கிறார்கள், அதற்கு பதிலாக மனித குணங்களை (இயற்கை) ஒழிப்பது அவசியம். மறுமையின் மனித சாதனையின் (ஸாதா) உச்சக்கட்டம் கோபத்தையும் காமத்தையும் சுயத்திலிருந்து (நஃப்ஸ்) முற்றிலுமாக பிரிப்பதில் உள்ளது. இந்தக் குழு தங்கள் மனித இயல்பை ஒழிக்க தீவிரமான ஆன்மீகப் போராட்டத்தை மேற்கொண்டது. சிலர் தங்களைத் தாங்களே மிகவும் கடுமையாக நடத்திக் கொண்டதால், ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் போது இறந்துவிட்டனர். சிலர் தங்கள் மனதையும் புலன்களையும் இழந்து, நோய்வாய்ப்பட்டனர், மேலும் தங்கள் ஆன்மீகப் போராட்டத்தைத் தொடர முடியவில்லை. சிலர், ஆன்மீகப் போராட்டம் இருந்தபோதிலும் தங்கள் மனித இயல்பை ஒழிக்க முடியவில்லை என்பதைக் கண்டபோது, தெய்வீக சட்டத்தின் (தார்மீக, அறநெறி மற்றும் ஆன்மீக போதனைகள் தொடர்பான கட்டளைகள்) செயல்பட முடியாது என்றும், தெய்வீக சட்டம் வெறும் ஏமாற்று என்றும், அதற்கு எந்த அடிப்படையும் இல்லை என்றும் நினைக்கத் தொடங்கினர். இதன் விளைவாக, அவர்கள் மதமின்மை மற்றும் கடவுளை நிராகரிக்கும் பாதையில் சென்றனர். ஒரு பாவியின் கீழ்ப்படியாமை அவரது தெய்வீக மகிமையைக் குறைக்கவோ அல்லது நீதிமானின் வழிபாடு அவரது மகத்துவத்தையும் புனிதத்தையும் அதிகரிக்காது என்பதால், எல்லா வழிபாடுகளும் தேவையில்லாத கடவுளுக்காக செய்யப்படுகின்றன என்று ஒரு குழு நினைத்தது. [இந்த தவறான நம்பிக்கையை வளர்ப்பதன் விளைவாக] அவர்கள் தங்கள் இச்சைகளுக்குத் திரும்பி, எல்லாவற்றையும் நியாயமானவை என்று அறிவிக்கும் பாதையில் பயணிக்கத் தொடங்கினர் [நல்லது அல்லது கெட்டது, தார்மீக அல்லது ஒழுக்கக்கேடானது, ஒழுக்கமற்றது, நீதியானது அல்லது தீமை ஆகியவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல்]. அவர்கள் தெய்வீக சட்டத்தையும் அதன் கட்டளைகளையும் தலைகீழாக மாற்றி, எல்லாவற்றையும்

நியாயமானதாகக் கருதுவது தெய்வீக ஒருமைப்பாட்டின் (தவ்ஹீத்) மீதான அவர்களின் நம்பிக்கையின் தெளிவு மற்றும் மெல்லிய தன்மைக்கு ஒரு சான்றாகும் என்ற இந்த சிதைந்த அனுமானத்தில் ஈடுபட்டனர், ஏனெனில் கடவுள் தனது அடியார்களிடமிருந்து (மனிதர்கள்) வணக்கம் தேவையில்லை என்று அவர்கள் நம்புகிறார்கள். தெய்வீக வழிபாட்டின் நோக்கம் ஆன்மீக முயற்சி என்று ஒரு குழு நம்பியது, இதனால் [கடவுளின்] ஊழியர் வழிபாட்டில் முயற்சி செய்வதன் மூலம் தெய்வீக ஞானத்தை அடைய முடியும். ஞானத்தை அடைவது நோக்கம் அடைந்துவிட்டது என்பதைக் குறிக்கிறது, மேலும் எந்த ஆன்மீக முயற்சியும் தேவையில்லை. இந்த வழியில், இந்த மக்கள் ஆன்மீக போராட்டம் மற்றும் வழிபாட்டை விட்டுவிட்டு, கடவுளின் ஞானம் முயற்சிகளின் எல்லைகளிலிருந்து தங்களை விடுவித்துள்ளது என்று கூறத் தொடங்கினர் - தெய்வீக சட்டத்தின் கட்டளைகளை கடைபிடிக்க சாதாரண மனிதர்கள் மட்டுமே கடமைப்பட்டிருக்கிறார்கள். இது போன்ற எண்ணற்ற தவறான குழுக்கள் உள்ளன, அவர்களின் தவறான நம்பிக்கைகள் ஏராளமாக உள்ளன, அவற்றை எழுத்துப்பூர்வமாக பெறுவது கடினம். இந்த குழுக்களில், இரட்சிப்பை அடையும் ஒரே குழு நபிகள் நாயகம் (ஸல்) மற்றும் அவரது உன்னதமான தோழர்கள் (அவர்கள் அனைவரிடமும் பிரியமானால்) அவர்களின் வழிமுறையைப் பின்பற்றுபவர்கள், வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவர்கள் உலகத்தை முழுவதுமாக விட்டு வெளியேற மாட்டார்கள் (இங்கே பயன்படுத்தப்படும் சொல் "மனித இயல்பு" என்ற அர்த்தத்தில் உள்ளது) - அவர்கள் உலகத்திலிருந்து தேவையான பகுதியை மட்டுமே எடுத்துக்கொள்வார்கள் அது மறுமையின் பாதையில் ஒரு நம்பிக்கை அல்லது ஏற்பாட்டாக மாறும் (ஒரு பயணத்தில் ஒருவர் எடுக்கும் அடிப்படை தேவைகள்), மேலும் தெய்வீக சட்டத்தை கடைப்பிடிக்கும் எல்லைகளிலிருந்து விலக்கப்பட்ட அந்த இச்சைகளை விட்டுவிடும்.

சரியான நம்பிக்கைகளைக் கொண்ட ஒரு விசுவாசி ஒவ்வொரு காமத்தையும் பின்பற்றவோ அல்லது ஒவ்வொரு காமத்தையும் கைவிடவோ கூடாது, மாறாக, மிதமான பாதையை பின்பற்ற வேண்டும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒருவர் உலகத்தின் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிடவோ அல்லது உலகத்தின் அனைத்தையும் அடையவோ கூடாது, அதற்கு பதிலாக ஒருவர் கடவுளால் படைக்கப்பட்ட எல்லாவற்றின் நோக்கத்தையும் புரிந்து கொண்டு அந்த நோக்கத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டும். உதாரணமாக, தெய்வீக வழிபாட்டிற்கு வலிமையைப் பெறுவதற்குத் தேவையான உணவின் அளவை ஒருவர் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் (வழிபாட்டின் வரம்பு பிரார்த்தனைகள்

மற்றும் தெய்வீக நினைவுகளுடன் மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை, மாறாக ஒவ்வொரு செயலும் எவ்வளவு சாதாரணமானதாக இருந்தாலும், ஒரு வாழ்க்கை மற்றும் பொழுதுபோக்கு சம்பாதிப்பது உட்பட, கடவுளின் பொருட்டு மற்றும் அவரை நோக்கி செல்லும் பாதையில் முன்னேற்றத்திற்காக செய்யப்படுகிறது. தெய்வீக வழிபாட்டின் ஒரு செயல்), திருடர்கள் மற்றும் வெப்பமான மற்றும் குளிர்ந்த காலநிலையின் கடுமையிலிருந்து ஒருவரைப் பாதுகாக்கக்கூடிய அந்த வீட்டை அடையுங்கள், உடலை மறைக்கக்கூடிய மற்றும் மாறிவரும் காலநிலையில் ஒருவரைப் பாதுகாக்கக்கூடிய அந்த ஆடை, இதனால் இதயம் உடல் பொறுப்புகளிலிருந்து விடுபடும்போது, கடவுளின் மீது கவனம் செலுத்தவும், தெய்வீக நினைவு மற்றும் சிந்தனையில் ஈடுபடவும் முடியும், அதே நேரத்தில் ஒருவரின் காமங்களை (உணர்ச்சிகள் மற்றும் பொருள்முதல்வாத லட்சியங்கள்) கடுமையாக கண்காணித்து வைத்திருங்கள், இதனால் அவர்கள் நீதி மற்றும் இறைபயத்தின் எல்லைகளை மீறக்கூடாது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறியபடி, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் பாதையில் இருப்பதைப் போலவும், அவருடைய தோழர்களின் பாதையில் இருப்பவர்களும் தங்கள் பாதையில் இருப்பதைப் போலவே, உன்னதமான தோழர்களின் வழியைப் பின்பற்றும் மீட்கும் குழுவைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் இந்த விஷயங்கள் அனைத்தும் ஒருவரின் அறிவுக்கு வருகின்றன. இந்த மக்கள் மிதமான பாதையில் நடந்து கொண்டிருந்தனர் மற்றும் மேற்கூறியவற்றில் விரிவாக கோடிட்டுக் காட்டப்பட்ட தெளிவான மற்றும் ஒளிரும் பாதையைப் பின்பற்றுபவர்கள். அவர்கள் உலகத்திற்காக உலகத்தை அடையவில்லை, ஆனால் கடவுளின் (தீன்) பாதைக்காக, அவர்கள் ஒரு துறவி வாழ்க்கை முறையை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, உலகின் தேவைகளை மறந்துவிடவில்லை. அவர்களின் விஷயங்களில், அதிகப்படியான அல்லது பற்றாக்குறை இல்லை, மாறாக அது ஒரு பாதையாக இருந்தது [அனைத்து தீவிரங்களையும் தவிர்த்து] நடுவில் பற்றாக்குறை மற்றும் அதிகப்படியான இடையில் மிதமான கடவுளுக்கு பிரியமானது.

அதிகாரம் 7- கஞ்சத்தனம் மற்றும் பொருள் உடைமைகளை நேசிப்பதால் ஏற்படும் தீங்குகள்

கஸாலியின் ஏழாவது புத்தகம் அவரது மகத்தான படைப்பின் *மூன்றாவது தொகுதி அல்லது கால் பகுதியில் " இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்"* அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" ஆன்மீக பாதையின் மற்ற இரண்டு தடைகளைக் கையாள்கிறது - இவை இரண்டும் பேராசை, கஞ்சத்தனம் மற்றும் பொருள் உடைமைகளின் அன்பு மற்றும் இணைப்பு ஆகியவற்றால் இயக்கப்படுகின்றன.

வாழ்க்கையைப் பற்றிய பொருள்முதல்வாதக் கண்ணோட்டம் ஒருவர் ஒரு பகுதியாக இருக்கும் பரந்த சமூகத்தின் பொது நன்மைக்கான தாராள மனப்பான்மையைத் தடுக்கிறது, மேலும் மற்றவர்களின் நியாயமான உரிமைகளை அபகரிக்க வழிவகுக்கும் பேராசையை வளர்க்கிறது. பேராசை மற்றும் பொருள்முதல்வாதத்தால் உந்தப்பட்ட சுயநலத்தை ஊக்குவிப்பது, தனிநபர்கள், சமூகங்கள் மற்றும் சமூகங்களை சமூக ஒழுங்கின் கீழ் முனையில் இருப்பவர்களின் துன்பங்களிலிருந்து தப்பிக்க வைக்கிறது, மேலும் அதன் விளைவாக மோதல்கள், முரண்பாடுகள் மற்றும் பிளவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. கசாலி இந்த இரண்டு நோய்களையும் கண்டறிந்து, ஆன்மீக பாதையில் அவற்றின் எதிர்மறையான விளைவுகளை பகுப்பாய்வு செய்கிறார், மேலும் உள் ஆன்மீக சிறப்பைத் தாராளமாக தொடர ஒருவரை விடுவிக்கும் அவற்றின் சிகிச்சையை பரிந்துரைக்கிறார். கஸாலியின் இந்த புத்தகத்தின் உள்ளடக்கங்கள் பின்வருமாறு சுருக்கப்பட்ட வடிவத்தில் இங்கே வழங்கப்படுகின்றன [13]:

உலக வாழ்க்கையின் சோதனைகள் மற்றும் உபத்திரவங்கள்:

உலகின் சோதனைகள் மற்றும் உபத்திரவங்கள் கிளைக்குப் பிறகு

கிளையுடன் மிகவும் விரிவானவை மற்றும் எண்ணற்றவை என்பதை அறிய வேண்டும். இவற்றில் மிகப்பெரியது பொருள் உடைமைகள், எந்த தனிநபரும் அதை மறந்துவிட முடியாது, அதை அடைந்தால், அதன் தீங்குகளிலிருந்து பாதுகாப்பது மிகவும் கடினம். அதிலிருந்து இழக்கப்படுவது வறுமை ஆகும், இது சில நேரங்களில் ஒருவரை நிராகரிப்புக்கு (குஃப்ர்) இட்டுச் செல்லும், மேலும் செல்வந்தராக இருப்பது [தெய்வீக கட்டளைகளுக்கு எதிராக] கலகத்திற்கு ஒரு காரணமாகும், இது இழப்பைத் தவிர வேறொன்றையும் விளைவிக்கவில்லை. இதன் விளைவு என்னவென்றால், செல்வத்திற்கு நன்மைகள் மற்றும் தீங்குகள் இரண்டும் உள்ளன. அதன் நன்மைகள் மீட்கும் குணங்களில் அடங்கும் மற்றும் அதன் தீங்குகள் அழிவுகரமான உள் குணங்களில் ஒன்றாகும். செல்வத்திற்கு இரண்டு அம்சங்கள் உள்ளன - நல்லது மற்றும் தீமை. இரண்டையும் வேறுபடுத்துவது மிகவும் கடினம், வழக்கமான அறிஞர்கள் மற்றும் ஏமாற்றத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மத உயரடுக்கினருக்கு மாறாக, அறிவில் உறுதியாக வேரூன்றிய மற்றும் கடவுளை (தீன்) நோக்கிய பாதையில் ஆழமான நுண்ணறிவு உள்ளவர்கள் மட்டுமே அதைச் செய்ய முடியும். அதனால்தான், செல்வம் மற்றும் பொருள் உடைமைகளின் தீங்குகளை தனித்தனியாக குறிப்பிடுவது கட்டாயமாகும், ஏனெனில் கடந்த அத்தியாயத்தில் விளக்கப்பட்டது உலகத்துடன் தொடர்புடையது, குறிப்பாக செல்வத்துடன் அல்ல. ஒவ்வொரு தற்காலிக மற்றும் தற்காலிக இன்பமும் "உலகம்" என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த வகையில், செல்வமும் உலகின் ஒரு அங்கமாகும், செல்வம் மட்டும் "உலகம்" என்று அழைக்கப்படுவதில்லை. உலகின் ஒரு கூறு புகழ் மற்றும் கௌரவம், ஒரு கூறு வயிறு மற்றும் அந்தரங்க பாகங்களின் காமங்கள், ஒரு கூறு கோபத்தால் அடக்கப்படுவது, ஒரு கூறு பொறாமை, மற்றொன்று ஆணவம் மற்றும் மகத்துவம். மனிதர்கள் இன்பம் பெறும் பல கூறுகள் மற்றும் பாகங்கள் உள்ளன.

செல்வத்தின் சோதனைகள்: இந்த புத்தகத்தில், பொருள் உடைமைகள் [மற்றும் செல்வம்] மட்டுமே விவாதத்தின் தலைப்பாக மாற்றப்படும், ஏனெனில் இது மனிதர்களுக்கு அதிக சோதனைகளையும் தீங்குகளையும் கொண்டுள்ளது. ஒருவருக்கு பொருள் உடைமைகள் இல்லையென்றால், அது ஒரு தனிநபரில் வறுமையின் தரத்தை உருவாக்குகிறது (ஆன்மீக அர்த்தத்தில் கடவுளின் தேவையையும்

குறிக்கிறது) அது இருந்தால், அது ஒருவரில் செல்வத்தின் தரத்தை உருவாக்குகிறது. இந்த இரண்டு மாநிலங்களும் சோதனைகள் மற்றும் சோதனைகளின் நிலைகள். பின்னர் பொருள் உடைமைகள் இல்லாத நபரில் இரண்டு குணங்கள் பிறக்கின்றன - திருப்தி மற்றும் பேராசை. அவற்றில் ஒன்று (பேராசை) கண்டிக்கத்தக்கது, மற்றொன்று (திருப்தி) விரும்பத்தக்கது. பேராசை கொண்ட நபருக்கு மேலும் இரண்டு குணங்கள் உள்ளன - ஒன்று மற்றொருவரின் உடைமைகளை அபகரிக்க விரும்பும் ஒரு கண் வைத்திருப்பது; இரண்டாவதாக, பொருளுடைமைகளைப் பெற வேண்டும் என்ற ஆசை, வர்த்தகம், வேலை அல்லது தொழில் ஆகியவற்றில் மும்முரமாக இருக்க ஒருவரைத் தூண்டுகிறது. பேராசை என்பது மிக மோசமான குணங்களில் ஒன்றாகும். செல்வந்தருக்கு இரண்டு குணங்கள் உள்ளன - கஞ்சத்தனம் மற்றும் மற்றவர்களிடமிருந்து விலகி வைத்தல் [ஒருவரின் கஞ்சத்தனமான இயல்பு காரணமாக மற்றவர்களுக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய சட்டபூர்வமான ஒன்றாக இருந்தாலும் கூட], மற்றும் செலவு செய்தல். இந்த குணங்களில் ஒன்று விரும்பத்தக்கது, மற்றொன்று கண்டிக்கத்தக்கது. செலவழிப்பவருக்கு இரண்டு குணங்கள் உள்ளன - வீணான செலவு மற்றும் மிதமானம். அவர்களில், மிதமான தன்மை பாராட்டத்தக்கது. இந்த விஷயங்கள் அனைத்தும் தெளிவற்றவை மற்றும் நுட்பமானவை, அதனால்தான், அவற்றை விளக்குவது முக்கியம். இந்த விடயங்கள் பின்வருவனவற்றில் விளக்கப்படும். முதலாவதாக, செல்வத்தின் தீங்குகள் விளக்கப்படும், அதைத் தொடர்ந்து அதன் நன்மைகள் விளக்கப்படும். பின்னர் அதன் நன்மைகள் மற்றும் தீமைகள் பற்றிய விவரங்கள் வழங்கப்படும். இதைத் தொடர்ந்து பேராசை கண்டிக்கப்படும், பின்னர் அதன் சிகிச்சை விளக்கப்படும். தாராள மனப்பான்மை தாராள மனப்பான்மையுடன் விளக்கப்படும், அதன் பிறகு கஞ்சத்தனம் கண்டிக்கப்படும், கஞ்சனைப் பற்றிய மரபுகள் வழங்கப்படும். அதன் பிறகு, தன்னை விட மற்றவர்களுக்கு முன்னுரிமை அளிப்பதில் சிறப்பும், மேன்மையும் விளக்கப்படும். கஞ்சத்தனம் மற்றும் தாராள மனப்பான்மை பற்றிய தெய்வீக சட்டத்தின் வரம்புகள் கையாளப்படும். கஞ்சத்தனத்தை குணப்படுத்துவது கோடிட்டுக் காட்டப்படும், பின்னர் செல்வத்தைப் பற்றிய கூட்டுப் பொறுப்புகள் பற்றிய விளக்கம் இருக்கும்.

செல்வத்தின் தீங்குகள் மற்றும் அதன் மீது அன்பு காட்டுவதை ஏற்றுக் கொள்ளாதது

கடவுள் கூறுகிறார்:

يَٰٓأَيُّهَا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ لَا تُلْهِكُمْ أَمْوَٰلُكُمْ وَلَآ أَوْلَٰدُكُمْ عَن ذِكْرِ ٱللَّهِ ۚ

وَمَن يَفْعَلْ ذَٰلِكَ فَأُو۟لَٰٓئِكَ هُمُ ٱلْخَٰسِرُونَ

"இறை நம்பிக்கை கொண்டவர்களே! உங்கள் செல்வங்களும், உங்கள் சந்ததியினரும் அல்லாஹ்வை நினைவு கூறுவதைப் பற்றி உங்களைப் புறக்கணிக்க வேண்டாம். எவர் இவ்வாறு செய்கிறாரோ அவர் நஷ்டமடைந்தவர்களில் ஒருவராக இருப்பார்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 63, வசனம் 9)

إِنَّمَآ أَمْوَٰلُكُمْ وَأَوْلَٰدُكُمْ فِتْنَةٌ ۚ وَٱللَّهُ عِندَهُۥٓ أَجْرٌ عَظِيمٌ

"உங்கள் பொருள் உடைமைகள் (செல்வம்) மற்றும் உங்கள் சந்ததியினர் உங்களுக்கு சோதனை மற்றும் சோதனைக்கு [காரணம்] மற்றும் கடவுளிடம் ஒரு மகத்தான பிரதிபலன் [உங்கள் முன்னுரிமைகளை சரியாக வைத்து, உங்கள் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்திற்காக உங்கள் கவனத்தை பராமரிக்கவும், உங்கள் உலகப் பொறுப்புகளை மிகச் சிறந்த முறையில் நிறைவேற்றவும் முயற்சிக்கவும்]." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 64, வசனம் 15)

مَن كَانَ يُرِيدُ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَٰلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ

எவர்கள் இவ்வுலக வாழ்க்கையையும், அதன் ஆடம்பரத்தையும், அழகையும் விரும்புகிறார்களோ, அவர்களுக்கு நாம் இவ்வுலகில் அவர்கள் செய்ததற்குரிய கூலியை வழங்குவோம்; இன்னும் அவர்களுக்கு இவ்வுலகில் எவ்வித பாக்கியமும் இல்லை. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 11, வசனம் 15)

كَلَّآ إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لَيَطْغَىٰٓ ﴿٦﴾ أَن رَّءَاهُ ٱسْتَغْنَىٰٓ ﴿٧﴾

"மனிதன் தன்னிறைவு பெற்றவனாகவும், செல்வந்தனாகவும் இருப்பதால்

மனிதன் [கண்ணியம், ஒழுக்கம் மற்றும் நல்ல நடத்தை] அனைத்து எல்லைகளையும் மீறுகிறான்."   (குர்ஆன், அத்தியாயம் 96, வசனங்கள் 6-7)

أَلْهَىٰكُمُ ٱلتَّكَاثُرُ

"மிகுதியாக செல்வம் உங்களை அலட்சியமாக்கியுள்ளது [உங்கள் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கம் மற்றும் அதை நோக்கி நீங்கள் செயல்பட வேண்டிய சரியான செயல்கள்]."   (குர்ஆன், அத்தியாயம் 102, வசனம் 1)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ماذئبان ضاريان ارسلا فی زريبة غنم باكثرا فسادا فيها من حب الشرف
والمال والجاه فی دين الرجل المسلم

"இரண்டு கொடூரமான [மற்றும் பசி] ஓநாய்கள் ஆடுகளின் மந்தையை உடைத்தால், செல்வம் மற்றும் கௌரவத்தின் (புகழ் மற்றும் அதிகாரம்) மீதான காதல் காரணமாக ஒரு முஸ்லிமின் நம்பிக்கையில் ஏற்படும் அளவுக்கு அவை கொந்தளிப்பை (சேதம்) ஏற்படுத்தாது". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* கஅப் இப்னு மாலிக் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் திர்மிதி*, நஸாய் ஆகிய* நூல்களை   சேகரிக்கிறது.

يقول ابن ادم مالی مالی وهل لک من مالک الا ما اكلت فافنيت اولبست
فابليت او تصدقت فامضيت

"ஆதமுடைய மகன் கூறுகிறான்: என் செல்வம், என் செல்வம். "நீங்கள் அதிலிருந்து புசித்து, அதை நீங்கள் உண்பவற்றைத் தவிர, அதிலிருந்து நீங்கள் அணிந்து, பழையதாக ஆக்கியதுகளைத் தவிர வேறு ஏதும் உங்களுக்குச் சொந்தமானதா?" என்று கேட்டார்.   (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் தொகுப்பு ஸஹீஹ் முஸ்லிம் அபூ* ஹுரைரா மற்றும் அப்துல்லாஹ் பின் அல்-ஷாகைர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தில்)

اخلاء بنی آدم ثلاثة واحد يتبعه الی قبض روحه والثانی الی قبره والثالث الی
محشره فالذی يتبعه الی قبض روحه فهو ماله فالذی يتبعه الی قبره فهو اهله
والذی يتبعه الی محشره فهو عمله

"ஆதமுடைய பிள்ளைகளுக்கு மூன்று நண்பர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆத்மா (மரணம்) பிடிக்கப்படும் வரை முதலில் அவர்களுடன் தங்கியிருப்பான். இரண்டாவது கல்லறை (அடக்கம்) வரை ஒருவருடன் தங்கியிருக்கிறது. மூன்றாவது, கியாம நாள் வரை ஒருவருடன் இருக்கும். ஆன்மா கைப்பற்றப்படும் வரை உதவுவது செல்வம். கல்லறை வரை உதவும் ஒருவர் நண்பர்கள், குடும்பத்தினர் மற்றும் உறவினர்கள். "யாரேனும் கியாம நாள்வரை உதவி செய்கிறாரோ அது அவனுடைய நற்செயல்களேயாகும்." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *தபரானி அவ்ஸத், தபரானி கபீர்* மற்றும் *அஹ்மத் ஆகியோரின்* அதிகாரத்தில் நௌமான் பின் பஷீர் (ரலி)

ஈஸா (ஸல்) அவர்களுடைய சீடர்கள் அவரிடம், "நீர் தண்ணீர்மீது நடக்கிறீர், ஆனால் எங்களால் நடக்க முடியாது. அதற்கான காரணம் என்ன?" அதற்கு அவர், "*திர்ஹாம்* மற்றும் தினார் *(*பழைய காலங்களில் நாணயங்களுக்குப் பயன்படுத்தப்படும் தங்கம் மற்றும் வெள்ளி நாணயங்கள்) ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவம் என்ன?" என்று பதிலளித்தார். அதற்கு அவர்கள், "நாங்கள் அவர்களை நல்லவர்களாக கருதவில்லை" என்று கூறினார்கள். அவர் பதிலளித்தார்: "இவை இரண்டும் எனக்கு சிறிய கூழாங்கற்களுக்கு சமமானவை [அதனால்தான், பொருள்முதல்வாதத்திலிருந்து விலகிச் செல்வதால் என்னால் தண்ணீரில் நடக்க முடிகிறது]".

ஒரு (அரபு) கவிஞர் இவ்வாறு கூறினார்:

لايغرنك من المرء قميص رقعه　　　اوازار فوق عظيم الساق منه رفعه
اوجبين لاح فيه اثر قد خلعه　　　اره الدرهم تعرف حبه اوورعه

"திட்டுகளுடன் ஒருவரின் ஆடைகளால் நீங்கள் ஏமாற்றப்படக்கூடாது [இது வறுமையின் அடையாளம்], கணுக்கால்களுக்கு மேலே உயர்த்தப்பட்ட பேன்ட் (தெய்வீக கட்டளைகளை கடைப்பிடிப்பதற்கான அடையாளம்) மற்றும் ஒருவரின் நெற்றியில் [கடவுளுக்கு முன்பாக] ஸுஷ்டா செய்யும் அடையாளம் (கடவுளுக்கு பக்தியுள்ள வழிபாட்டின் அடையாளம்). ஒருவருக்கு *திர்ஹாம்* (தங்க நாணயங்கள் அல்லது பணம்) காட்டுங்கள், பின்னர் ஒருவரின் செல்வத்தின் மீதான அன்பு அல்லது அதிலிருந்து ஒருவர் விலகி இருப்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள் [ஏனெனில் பொருள்முதல்வாதத்திலிருந்து விலகி இருப்பது ஒருவரின் மதம் மற்றும் ஆன்மீகத்தின் உண்மையான அறிகுறியாகும், மதம் மற்றும் பக்தியின் வெளிப்புற சாயல்கள் அல்ல]".

செல்வத்தைப் புகழ்வதற்கும் விமர்சனத்திற்கும் இடையிலான மோதல் தீர்வு

தெய்வீக சட்டம் சில நேரங்களில் அதைக் கண்டிக்கிறது மற்றும் அதை சாத்தானின் தந்திரம் என்றும் அனைத்து பாவங்கள் மற்றும் தீமைகளின் ஊற்று என்றும் அழைக்கிறது, சில நேரங்களில் அதைப் புகழ்கிறது மற்றும் பல்வேறு [தெய்வீக வழிபாடுகள்] அடைவதற்கான ஒரு வழிமுறை என்று அழைக்கிறது. இந்த [வெளித்தோற்றத்தில்] முரண்பட்ட வசனங்கள் மற்றும் மரபுகளுக்கு இடையில் ஒரு மோதல் தீர்வு எப்படி இருக்க முடியும்? செல்வத்தின் ஞானம், நோக்கம் மற்றும் தீங்குகள் புரிந்து கொள்ளப்படும் வரை அதைச் செய்வதற்கான முறை (வெளிப்படையான மோதலின் தீர்வு) புரிந்துகொள்வது கடினம். அதன் பிறகுதான், செல்வம் ஒரு காரணத்திற்காக நல்லது மற்றும் கெட்டது வேறு காரணத்திற்காக என்று இந்த உண்மை வெளிப்படுகிறது. நல்லவராகவும், கெட்டவர்களாகவும் இருப்பதற்காக கண்டிக்கத்தக்கதும் பாராட்டத்தக்கது. ஏனென்றால், செல்வம் தூய தீமையோ அல்லது தூய நன்மையோ அல்ல, மாறாக அது நன்மை மற்றும் தீமை ஆகிய இரண்டிற்கும் வழிவகையாகும், மேலும் இரண்டையும் அடைவதற்கான வழிமுறையாகும். தெய்வீக நன்றியுணர்வு பற்றிய அத்தியாயத்தில் (கஸாலியின் "கடவுளை நோக்கிய பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி" நான்காவது தொகுதியிலும், இந்த படைப்பில் அத்தியாயம் 12 இல்) நன்மை மற்றும் ஆசீர்வாதங்களின் அளவுகளை விளக்கியுள்ளோம். இதை இங்கே குறிப்பிடுவதன் ஒரே நோக்கம் என்னவென்றால், ஞானிகள் மற்றும் மாய நுண்ணறிவு கொண்டவர்களின் நோக்கம் மறுமையின் நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி (சாதா*)* ஆகும், இது ஒரு நீடித்த மற்றும் நீடித்த [தெய்வீக] ஆசீர்வாதமாகும். ஆன்மீக மற்றும் புத்திசாலித்தனமான மக்கள் மட்டுமே இந்த ஆசீர்வாதத்தை அடைய விரும்புகிறார்கள்.

நித்திய மகிழ்ச்சியையும் முடிவற்ற வெற்றியையும் பெறுவதற்கான வழிமுறைகள்:

இவ்வுலகில், மறுமையின் நித்திய இன்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றியை (சாதா*)* மூன்று ஆதாரங்கள் இல்லாமல் அடைய முடியாது: முதலாவதாக,

அறிவு மற்றும் நல்ல நடத்தை, மனநிலை, மனோபாவம் மற்றும் குணம் (இக்லாக்) போன்ற ஆத்மாவின் (நஃப்ஸ்) சிறப்புகள். இரண்டாவதாக, உடல்நலம் மற்றும் தனிப்பட்ட நல்வாழ்வு போன்ற உடல் சிறப்புகள். மூன்றாவதாக, செல்வம் மற்றும் உலக வளங்கள் போன்ற [ஒருவரின் சுயத்திற்கும் உடலுக்கும் அப்பாற்பட்ட சிறப்புகள். இவற்றில், எல்லாவற்றிலும் சிறந்தது [நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றியை அடைவதற்கு] ஆத்மாவின் சிறப்புகள், அதைத் தொடர்ந்து உடல் சிறப்புகள், இறுதியில் உடல் மற்றும் ஆத்மா இரண்டிற்கும் வெளிப்புறமான சிறப்புகள் உள்ளன, மேலும் அவை மிகக் குறைந்த அந்தஸ்தைக் கொண்ட செல்வம் மற்றும் பணத்தை உள்ளடக்கியது, ஏனெனில் அவை மனிதர்களின் ஊழியர்கள் மற்றும் எதுவும் அவர்களுக்கு சேவை செய்யவில்லை. [அவற்றின் மூலம்] மற்ற விஷயங்களைப் பெறுவதற்காக அவர்கள் விரும்பப்படுகிறார்கள், மேலும் அவை தங்களுக்கு விரும்பப்படுவதில்லை. ஏனென்றால், சுயம் *(நஃப்ஸ்) ஒரு* சூட்சுமமான இருப்பு, அதன் நித்திய மகிழ்ச்சியும் முடிவற்ற வெற்றியும் விரும்பப்படுகிறது, மேலும் இது அறிவு, தெய்வீக ஞானம் மற்றும் உயர்ந்த குணநலன்களுக்கு சேவை செய்கிறது, இதனால் இந்த குணங்கள் சுயத்தின் உள்ளார்ந்த உள் குணங்களாக மாறுகின்றன. அதன் பிறகு, உடல், புலன்கள் மற்றும் கைகால்களால் சுயம் சேவை செய்யப்படுகிறது. உணவு மற்றும் ஆடை உடலுக்கு சேவை செய்கிறது. உண்பது உடலைப் பாதுகாப்பதற்காகவும், திருமணம் என்பது மனித இனத்தைப் பாதுகாப்பதற்காகவும் என்று முன்பு கூறப்பட்டுள்ளது. உடலின் நோக்கம் சுயத்தின் பரிபூரணத்தையும் நிறைவையும் ஏற்படுத்துவதாகும்; ஆத்மா, ஞானம், நற்பண்பு ஆகியவற்றின் தூய்மை ஆகியவை ஆத்ம தோட்டத்தை நறுமணம் வீசும் நோக்கத்திற்காக செய்யப்படுகின்றன. இந்த வரிசை அல்லது வரிசையை அறிந்த ஒரு நபர் செல்வத்தின் உண்மையான நிலையை நன்கு அறிந்திருப்பார் [இது எல்லா சிறப்புகளிலும் மிகக் குறைவு மற்றும் மனித இருப்பின் உயர்ந்த நோக்கம் மற்றும் நோக்கங்களுக்கு சேவை செய்ய உள்ளது] மற்றும் அதை நல்லது செய்வதை அறிந்திருப்பார். பௌதிக உடைமைகள் சுயத்திற்கு முக்கியமானவை, ஆனால் சுயம் என்பது இருப்பின் உண்மையான கர்னல். ஒரு பொருளின் நன்மையைப் புரிந்துகொண்டு, அதன் உண்மையான நோக்கத்தை அறிந்து, அதன் உண்மையான நோக்கத்தை மனதில் வைத்து அதைப் பயன்படுத்துபவர், அந்த பயன்பாடு ஒருவருக்கு சிறந்ததாகவும் நன்மை பயக்கக்கூடியதாகவும் இருக்கும். செல்வம் ஒரு சரியான நோக்கத்திற்கான வழிமுறையாக இருப்பதைப் போலவே, அது மறுமையின் நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும்

முடிவற்ற வெற்றியுடன் மோதுகிற தவறான நோக்கங்கள் மற்றும் நோக்கங்களுக்கான ஒரு வழிமுறையாகவும் இருக்கலாம் மற்றும் அறிவு மற்றும் [அறமான] செயல்களின் பாதைகளைத் தடுக்கிறது. இதேபோல், செல்வம் (பொருள் உடைமைகள்) போற்றத்தக்கதாகவும் கண்டிக்கத்தக்கதாகவும் இருக்கலாம் - அது பாராட்டத்தக்க நோக்கங்களுக்காகக் கூறப்படும் போது பாராட்டத்தக்கதாகவும், கண்டிக்கத்தக்க நோக்கங்களுக்காகக் கூறப்படும் போது கண்டிக்கத்தக்கதாகவும் இருக்கலாம். இது ஒரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பில் (*ஹதீஸ்) கூறப்பட்டுள்ளது,* ஒருவரின் உண்மையான தேவைகளை விட அதிக பொருள் உடைமைகளை எடுத்துக்கொள்பவர், உண்மையில், ஒருவரின் [சொந்த] அழிவைக் கேட்கிறார். ஏனென்றால், மனித மனோபாவங்கள் காமங்களை நோக்கி சாய்கின்றன மற்றும் அவற்றைப் பின்பற்றுவதில் இன்பம் காண்கின்றன, மேலும் இந்த காமங்கள் ஒருவரை சத்தியத்தின் பாதையில் [நடப்பதிலிருந்து] தடுக்கின்றன, மேலும் செல்வம் இந்த ஆசைகளைப் பெறுவதற்கான ஒரு பெரிய வழியாகும். அதனால்தான், [உண்மையாக] தேவையானதை விட அதிக செல்வத்தை எடுத்துக்கொள்வது ஆபத்து இல்லாமல் இல்லை. எனவே, தீர்க்கதரிசிகள் செல்வம் மற்றும் பொருள் உடைமைகளின் தீமைகளிலிருந்து கடவுளிடம் அடைக்கலம் தேடியுள்ளனர் [தவறான நோக்கங்களுக்காக பயன்படுத்தப்பட்டால் அவர்கள் ஒருவரை தவறான மற்றும் தீய வழிகளில் கவர்ந்திழுக்கிறார்கள்]. முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் மீது பிரார்த்தனை செய்தார்கள்.

اللّٰهم احينى مسكينا وامتنى مسكينا واحشرنى فى زمرة المساكين

"இறைவா! "என்னை ஏழையாக உயிர்ப்பிப்பாயாக! வறுமையில் எனக்கு மரணம் அழைத்துச் செய்வாயாக! இன்னும் என்னை ஏழைகளின் கூட்டத்தாரில் எழுப்புவாயாக!" (என்றும் கூறினார்). (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஹதீஸ் தொகுப்பு திர்மிதி (அல்லாஹ் இறைவன் திருப்திப்பாக)

செல்வத்தின் தீங்குகள் மற்றும் நன்மைகள்

செல்வம், ஒரு பாம்பைப் போல, விஷம் மற்றும் மாற்று மருந்து இரண்டும் உள்ளது. மாற்று மருந்து அதன் நன்மைகளிலிருந்தும், விஷம் அதன் தீங்குகளிலிருந்தும் உள்ளது. அதன் தீங்குகள் மற்றும் நன்மைகள் இரண்டையும் நன்கு அறிந்த ஒரு நபர் மட்டுமே அதன் விஷத்திலிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றிக் கொள்ள முடியும் மற்றும் அதன் மாற்று மருந்தின் நன்மைகளைப் பெற முடியும். செல்வத்தின் நன்மைகள் சமய மற்றும் உலக நன்மைகள் ஆகும். உலக நன்மைகள் நன்கு அறியப்பட்டவை மற்றும் பிரபலமானவை என்பதால் அவற்றைக் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியமில்லை. அப்படி இல்லையென்றால், செல்வத்திற்காக மக்கள் ஏன் தங்களைத் தாங்களே தீங்கு விளைவித்துக் கொள்வார்கள்? இருப்பினும், மத (ஆன்மீக) நன்மைகள் குறிப்பிடத் தகுந்தவை.

செல்வத்தின் மத நன்மைகள்: அவை மூன்று வகைப்படும். முதலாவதாக, அது [தெய்வீக] வழிபாட்டிற்காகவோ அல்லது ஹஜ் (ஹஜ்) போன்ற வழிபாட்டில் உதவி பெறுவதற்காகவோ தனக்காக பணத்தை செலவிடுவதாகும், ஏனெனில் செல்வம் (நிதி வழிகள்) இல்லாமல் அதை நிறைவேற்ற முடியாது. இது வழிபாட்டின் கொள்கைகளில் ஒன்றாகும், மேலும் ஒரு ஏழை மனிதன் இந்த மேன்மையை [ஹஜ்ஜை செய்வதில்] பெற முடியாது. வழிபாட்டில் உதவி பெறுவது உணவு, உடை, குடியிருப்பு மற்றும் திருமணம் ஆகியவற்றிற்காக செலவிடுவதன் மூலம் செய்யப்படுகிறது, ஏனெனில் இவை [வாழ்க்கையின்] அடிப்படைத் தேவைகள், அவை நிறைவேறும் வரை, இதயம் அவற்றில் மூழ்கியுள்ளது மற்றும் கடவுளின் பாதை தொடர்பான விஷயங்களுக்கு விடுவிக்கப்படுவதில்லை (*தீன்),* மேலும் வழிபாட்டிற்கான வலிமையை அடைய தேவையான விஷயங்களும் வழிபாட்டில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன என்பது ஒரு கொள்கையாகும். அதனால்தான், ஒருவரின் [உண்மையான] படி உலக வளங்களைப் பெறுவது ஒருவரின் மதத்திற்கு உதவி பெற வேண்டும் [இதனால் ஒருவரின் உலகத் தேவைகள் மற்றும் பொறுப்புகள் பூர்த்தி செய்யப்படுகின்றன, ஆன்மீக முயற்சிகளுக்கு இதயம் விடுவிக்கப்படுகிறது], உலகின் மத நன்மைகளில் ஒன்றாகும். இருப்பினும், இது வெளிப்படையான நுகர்வு, செழுமை, பொருளியல் இன்பங்கள் மற்றும் ஒருவரின் உண்மையான தேவைகளுக்கு அப்பாற்பட்ட அளவுகளை உள்ளடக்குவதில்லை, ஏனெனில் அவை உலக (சரீர) இன்பங்களில் கணக்கிடப்படுகின்றன. இரண்டாவதாக, மற்றவர்களுக்காக செலவிடப்படும் செல்வம் நான்கு வகைப்படும்: தர்மம், விருந்தோம்பல், ஒருவரின் கௌரவத்தைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் பெறப்பட்ட சேவைகளுக்கான ஊதியம். தர்மத்தைப் பொறுத்த வரையில், அதன் தெய்வீக கூலி யாரிடமிருந்தும் மறைக்கப்படவில்லை.

அத்தகைய ஒரு நல்ல செயல்தான் கடவுளின் கோபத்தை அணைக்கிறது [ஒரு அடியார் தனது சொந்த தவறுகள் மற்றும் தெய்வீக கட்டளைகளை மீறுதல்]. முந்தைய அத்தியாயங்களில், தர்மத்தின் சிறப்புகள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன. விருந்தோம்பல் என்பதன் மூலம் செல்வந்தர்களையும் நீதிமான்களையும் விருந்துக்கு அழைத்து பரிசுகளை வழங்குவதற்கு பணத்தை செலவழிப்பதைக் குறிப்பிடுகிறோம், இது தர்மம் என்று அழைக்கப்படுவதில்லை, ஏனெனில் ஏழைகளுக்கு தானம் வழங்கப்படுகிறது. விருந்தோம்பல் மூலம் செலவு செய்வதும் மத நன்மைகளை இழக்கவில்லை, ஏனெனில் இது நண்பர்களையும் சகோதரர்களையும் உருவாக்குவதற்கான ஒரு வழிமுறையாகும். தாராள மனப்பான்மையின் குணத்தால் தன்னை அலங்கரிப்பதன் மூலம், ஒருவர் தாராள மனப்பான்மையாளர்களில் சேர்க்கப்படுகிறார் [தாராள மனப்பான்மையும் பரோபகாரமும் மகத்தான ஆன்மீக நற்பண்புகள்]. ஒருவர் மக்களை சிறப்பாகவும் விருந்தோம்பலுடனும் நடத்தும் வரை தாராள மனப்பான்மை என்று அழைக்கப்படுவதற்கு ஒருவர் தகுதியற்றவர். இந்த செயல் மகத்தான தெய்வீக பலனளிக்கும் ஒரு வழிமுறையாகும்.

ஒருவரின் கனத்தைப் பாதுகாக்க செலவு செய்வதும் மத நன்மை இல்லாமல் இல்லை. உதாரணமாக, கவிதையில் ஒருவரைப் பற்றி மோசமான விஷயங்களைச் சொல்பவர் அல்லது கூட்டங்களில் ஒருவரை கேலி செய்யும் ஒரு கவிஞருக்கு ஏதாவது கொடுப்பது. அதேபோல், சுயமரியாதை மற்றும் கண்ணியத்தை இழந்தவர்களின் வாயை மூடிக்கொள்வதற்கும், அவர்களின் தீமையிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கும் செலவழிக்கப்படுகிறது. ஒருவரின் கௌரவத்தையும் கண்ணியத்தையும் பாதுகாப்பதற்காக செலவு செய்வதும் தெய்வீக பிரதிபலனுக்கு தகுதியானது, அதாவது பின்வாங்குபவர் பின்வாங்கும் பாவத்திலிருந்து காப்பாற்றப்படுகிறார் மற்றும் ஒருவரின் பேச்சின் மூலம் எந்த கொந்தளிப்பும் (*ஃபிட்னா)* பரப்பப்படுவதில்லை, முஸ்லிம்கள் [பகைமையைக் கொண்டிருக்கும் பொறியில்] சிக்கிக் கொள்ளவில்லை, மேலும் எதிராகக் கடிக்கும் நபர், தெய்வீக சட்டத்தின் எல்லைகளுக்கு எதிரான வகையில் பழிவாங்கும் உணர்வுகளால் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு பதிலளிக்கவில்லை. மற்றவர்களிடமிருந்து சேவைகளைப் பெறுவதற்கு இழப்பீடு கொடுப்பதும் தெய்வீக பிரதிபலனைத் தவிர்ப்பதில்லை, ஏனெனில் மனிதர்கள் தங்கள் தேவைகளுக்காக எண்ணற்ற விஷயங்களுக்காக மற்றவர்களைச் சார்ந்துள்ளனர். ஒருவர் அவற்றைச் செய்யத் தொடங்கினால், அது நிறைய நேரத்தை வீணடிக்கும், மறுமையின்

பாதையில் செல்வது கடினம், தெய்வீக நினைவுக்கு எந்த நேரமும் இருக்காது, இருப்பினும், ஆன்மீக பயணிகளுக்கு இந்த தெய்வீக நினைவு மற்றும் சிந்தனை தான் உயர்ந்த இடம். செல்வம் (நிதி வழிகள்) இல்லாதவர் தனது அனைத்து செயல்களையும் தானே செய்வார் என்பது தெளிவாகிறது. உதாரணமாக, பயிர்களை (தானியங்களை) வாங்குவது, அவற்றை அரைத்தல், சமைத்தல், வீட்டை சுத்தம் செய்தல், ஒருவருக்குத் தேவையான புத்தகங்களின் பிரதிகளைத் தயாரிக்கும் அளவிற்குச் செல்வது. மற்றவர்கள் மூலம் செய்யக்கூடிய அனைத்து வேலைகளையும் ஒருவர் தானே செய்ய வேண்டும். இது ஒரு மிகப்பெரிய குறைபாடு. ஒரு செல்வந்தர் அதிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுகிறார். ஒரு செல்வந்தர் எல்லாவற்றையும் தானே செய்யத் தொடங்கினாலும், (அறமான) செயல்கள், அறிவு, தெய்வீக நினைவு மற்றும் சிந்தனை ஆகியவற்றிலிருந்து இழந்திருப்பார்.

மூன்றாவதாக, [செல்வத்தை செலவழிப்பதன் மத அல்லது ஆன்மீக நன்மைகள்] செல்வத்தை குறிப்பிட்ட தனிநபர்(களுக்காக) செலவிடாமல் பொது பொது நன்மை அல்லது சேவைக்காக செலவிடுவது அடங்கும். எடுத்துக்காட்டாக, மசூதிகள் (கடவுளை வழிபாடுசெய்யும் இடங்கள்), பாலங்கள், பயணிகளுக்கான தங்கும் விடுதிகள், மருத்துவ கிளினிக்குகள், பள்ளிகள் மற்றும் ஆன்மீக கல்வி இடங்கள் (*மதாரிகள்) கட்டுதல்*, பொது அறக்கட்டளைகளை (வக்ஃப்) நிறுவுவதற்காக நிலம் மற்றும் சொத்துக்களை அர்ப்பணித்தல். இவை மரணத்திற்குப் பிறகும் ஒருவருக்கு நன்மை பயக்கும் செலவுகள். அல்லாஹ்வின் பக்தியுள்ளவர்களும், நல்லவர்களுமான அடியார்கள் இத்தகையவர்களுக்காக நீண்ட காலம் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள், இதைவிட சிறந்த நற்செயல் வேறு எதுவாக இருக்க முடியும். செல்வத்தின் மத நன்மைகளைத் தவிர, அவற்றில் பல [வெளிப்படையான] உலக நன்மைகள் உள்ளன. உதாரணத்துக்கு, அதைக் கொண்டிருப்பவன், வறுமையின் அவமானத்திலிருந்தும், தேவையின் கறையிலிருந்தும் காப்பாற்றப்படுகிறான். மக்கள் ஒருவரை மதிக்கிறார்கள், ஒரு முக்கியத்துவத்தை கொடுக்கிறார்கள். ஒரு பணக்காரர் [விருந்தோம்பலுக்காக] செலவு செய்தால், அது ஒருவரின் நண்பர்களின் வட்டத்தை அதிகரிக்கிறது, ஒருவருடன் சகோதர உறவுகளை ஏற்படுத்துவதில் மக்கள் பெருமிதம் கொள்கிறார்கள், தேவைப்படும் நேரங்களில் ஒருவருக்கு உதவுகிறார்கள். பக்தியுள்ளவர்களும் நீதியுள்ளவர்களும் இருப்பவர்கள், இதயத்தின் ஆழத்திலிருந்து மக்களால் மதிக்கப்படுகிறார்கள்.

செல்வத்தின் தீங்குகள்: செல்வத்தின் தீங்குகள் இரண்டு வகைகள் உள்ளன - மதம் மற்றும் உலகம். மதத் தீங்குகள் மூன்று வகைப்படும். ஒன்று, செல்வமும் பொருள் உடைமைகளும் மனிதர்களை பாவத்தின் பாதையில் கொண்டு செல்கின்றன, ஏனெனில் காமங்கள் இதயத்தை இடைவிடாமல் தாக்குகின்றன. [செல்வம்] மற்றும் பணிவு [வறுமை மற்றும் தேவையின் விளைவாக] ஆசைகளுக்கு எதிராக ஒருவரைப் பாதுகாக்க முடியும், ஏனெனில் ஒருவர் ஒரு பாவத்தைச் செய்வதில் (இயலாமை) விரக்தியடைந்தால், அதற்கான தூண்டுதல் (தூண்டுதல்) (பாவம் அல்லது மற்றவர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் அல்லது தீங்கு விளைவிக்கும் எதுவும்) இதயத்தில் கூட பிறக்காது. ஒருவர் இப்போது ஒரு பாவத்தைச் செய்ய முடியும் என்பதை உணரும்போது, அவ்வாறு செய்ய தூண்டுதல் இதயத்தில் எழுகிறது. செல்வத்தின் இருப்பு என்பது ஒருவரில் [பாவங்களைச் செய்ய, மனித விதிமுறைகளை மீறுதல், அடக்குமுறைகள் போன்றவை] திறனை உருவாக்கும் ஒரு இயக்கமாகும். இந்த ஆசையில் செயல்படுவதன் மூலம் ஒருவன் அழிந்துவிடுவான், ஒருவன் பொறுமையையும் கட்டுப்பாட்டையும் [அதைச் செய்வதிலிருந்து] கடைப்பிடிப்பான், ஏனெனில் [தீமை செய்ய] திறனின் முன்னிலையில் பொறுமை மிகவும் கடினம். வறுமையின் *தீங்கை விட செல்வத்தின் தீங்கு (ஃபிட்னா) பெரியது*. இரண்டாவது தீங்கு [செல்வத்தால் ஏற்படும் மதம் அல்லது ஆன்மீகத்திற்கு] செல்வத்தின் இருப்பு செழுமை, ஊதாரித்தனம் மற்றும் அனுமதிக்கப்பட்ட விஷயங்களில் வீணடிப்புக்கு வழிவகுக்கும், இது செல்வத்தை தவறாகப் பயன்படுத்துவதற்கான முதல் நிலை ஆகும். ஏனென்றால், ஒரு செல்வந்தர் தனது ராஜ்யம், ஆதிக்கம் மற்றும் பூமியின் கருவூலங்களின் கட்டுப்பாடு ஆகியவற்றின் பரந்த போதிலும் நபி சாலமன் (ஸல்) அவர்கள் செய்ததைப் போல பார்லி ரொட்டியை உண்பது, கரடுமுரடான ஆடைகளை அணிய முடியாது, அனைத்து சுவையான உணவையும் கைவிட முடியாது. ஆனால் எல்லோராலும் அதைச் செய்ய முடியாது, செல்வத்தின் காரணமாக விசாலமான [மற்றும் வாழ்க்கையில் எளிமை] உள்ளவர், நிச்சயமாக செல்வம், ஊதாரித்தனம் மற்றும் வீண் விரயம் ஆகியவற்றைக் கடைப்பிடிப்பார், அதாவது, ஒருவன் நல்ல உணவை உண்பான், நல்ல ஆடைகளை அணிந்து, தன்னை *(நஃப்ஸ்)* பழக்கப்படுத்துவான். செழுமை, ஊதாரித்தனம் மற்றும் வீண் விரயம் ஆகியவற்றில் ஒருவர் இன்பத்தைக் காணும்போது, அதிலிருந்து விலகிச் செல்வது சாத்தியமற்றது. மாறாக, இந்த பழக்கம் எந்த அளவிற்கு அதிகரிக்கும் என்றால், ஒருவரின் செழுமை, ஊதாரித்தனம் மற்றும் வீண் விரயம் ஆகியவை சட்டபூர்வமான (ஹலால்) வழிமுறைகள் மூலம்

நிறைவேற்றப்படாவிட்டால், ஒருவர் தடைசெய்யப்பட்ட (சட்டவிரோத அல்லது ஹராம்) வழிகளைப் பயன்படுத்த வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படும். ஒருவர் பிடிவாதம், பொய்கள், பாசாங்குத்தனம் மற்றும் பிற கெட்ட ஒழுக்கங்கள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களை இதயத்தில் இடமளிக்க அனுமதிப்பார், இதனால் ஒருவரின் சொந்த உலகின் அமைப்பு (அமைப்பு மற்றும் இயங்குதல்) ஒருவரின் விருப்பப்படி இருக்கும், மேலும் ஒருவரின் செழுமை, ஊதாரித்தனம் மற்றும் வீண் விரயம் ஆகியவற்றில் குறைவு இல்லை. அதிக செல்வம் உடையவனும், ஆட்கள் அதிகம் தேவைப்படுகிறவனும், காரியங்களைச் செய்ய பாசாங்குத்தனமான வழிகளைப் பயன்படுத்துகிறவனும், அவர்களுடைய அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்காக கடவுளுடைய கீழ்ப்படியாமையைக் கூட விலகுவதில்லை. படைப்புகளின் தேவை மற்றும் சார்பு நட்பு மற்றும் பகைமை இரண்டையும் உருவாக்குகிறது, இது பொறாமை, வெறுப்பு, ஆடம்பரம், ஆணவம், பொய், கதை தாங்குதல், பின்வாங்குதல் மற்றும் இதயத்திற்கும் நாக்கிற்கும் குறிப்பிட்ட அனைத்து பாவங்களையும் செழிக்க அனுமதிக்கிறது. இந்த பாவங்கள் இதயம் மற்றும் நாக்கை மீறி மற்ற [சரீர] உறுப்புகளுக்கு மாற்றுவதற்கான சாத்தியக்கூறுகளும் உள்ளன. இவையனைத்தும் செல்வம் மற்றும் பொருள் உடைமைகளின் மோசமான முன்னறிவிப்புகள்.

மூன்றாவது, செல்வத்தை சேகரிப்பதிலும் பாதுகாப்பதிலும் ஈடுபட்ட பிறகு, ஒருவன் தெய்வீக நினைவு மற்றும் ஈடுசெய்ய முடியாத இழப்பை ஏற்படுத்தும் எதையும் அலட்சியப்படுத்துகிறான். தெய்வீக நினைவின் அலட்சியம் ஒரு குணப்படுத்த முடியாத மற்றும் ஆபத்தான நோயாகும், ஏனென்றால் அனைத்து வழிபாடுகளின் முக்கிய மற்றும் நோக்கம் அவரது இருப்பு மற்றும் பண்புகளில் தெய்வீக நினைவு மற்றும் சிந்தனையாகும், அதற்கு ஒரு விடுபட்ட இதயம் தேவைப்படுகிறது. ஒருவரிடம் [விவசாய] நிலம் இருந்தால், ஒருவர் விவசாயம் தொடர்பான பிரச்சினைகளில் இரவும் பகலும் மும்முரமாக இருக்கிறார் - சில நேரங்களில் கணக்கு வைப்பது, சில நேரங்களில் சக பங்குதாரர்களுடன் வாதிடுவது, சில நேரங்களில் தண்ணீர் [விவசாய நிலத்திற்கான விநியோகம்] மற்றும் எல்லைகள் குறித்து கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன, சில நேரங்களில் வரி வசூலிப்பதற்காக நியமிக்கப்பட்ட அதிகாரிகளுடன் சண்டையிடுகிறார்கள்.

சில நேரங்களில் ஒருவர் பில்டர்கள் மற்றும் தொழிலாளர்கள் தொடர்பான பிரச்சினைகளைக் கையாள்கிறார். ஒரு தொழிலதிபர் தனது வணிக கூட்டாளி லாபத்தில் பாதிக்கு உரிமை பெற்றுள்ளார்,

ஆனால் வேலையைச் செய்வதில் சமமாக பங்கேற்கவில்லை என்ற துயரத்தால் தொந்தரவு செய்கிறார். சில நேரங்களில் ஒருவர் தனது கூட்டாளி திருட்டு மற்றும் நேர்மையின்மையில் ஈடுபட்டுள்ளார் என்ற குற்றச்சாட்டை இட்டுக்கட்டுவதைக் காணலாம். கால்நடைகளின் உரிமையாளர்களின் நிலையும் இதுதான். மாறாக, எல்லா வகையான உடைமைகள் மற்றும் செல்வங்களுக்கும், உரிமையாளர்கள் ஏறக்குறைய அதே நிலையில் உள்ளனர், கடவுளின் நினைவுக்குப் பதிலாக, அவர்கள் தங்கள் உடைமைகளில் ஈடுபட்டுள்ளனர், மேலும் அவற்றின் அதிகரிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பைப் பற்றி கவலைப்படுகிறார்கள் மற்றும் கலக்கமடைகிறார்கள். எனவே, தெய்வீக நினைவு மற்றும் சிந்தனையில் கவனம் இல்லை, மாறாக, ஒவ்வொரு கணமும், ஒருவர் அவர்களை (சொத்துக்கள்) பாதுகாப்பது பற்றிய கவலைகளால் சூழப்படுகிறார். உலக கவலைகள் மற்றும் ஈடுபாடுகள் எண்ணற்றவை, அவற்றுக்கு எல்லைகள் இல்லை. ஒரு நாள் மதிப்புள்ள உணவு இருப்பவர், இந்த கவலைகள் அனைத்திலிருந்தும் பாதுகாக்கப்படுகிறார் மற்றும் இந்த அனைத்து ஈடுபாடுகளிலிருந்தும் பாதுகாப்பாக இருக்கிறார். இவை செல்வத்தின் மத தீங்குகள். செல்வந்தர்கள் செல்வத்தைப் பெறுவதற்காக எல்லாவற்றையும் செய்கிறார்கள் என்பதையும் இதோடு சேர்த்துக் கொள்ளலாம். செல்வம் அடைந்தவுடன், அவர்களைப் பாதுகாக்க அவர்கள் தங்கள் இருப்பின் மையத்திற்கு கலக்கமடைகிறார்கள். பொறாமைப்படுபவர்களின் பொறாமையிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வது அதற்கு மேல் உள்ளது. இத்தனை கடின உழைப்பு மற்றும் கஷ்டங்களால் சம்பாதித்த செல்வம் வீணாகிவிடுமோ என்ற அச்சம் எப்போதுமே இருக்கும். செல்வம் ஒரு விஷம் என்பது இதிலிருந்து தெளிவாகிறது. வாழ்வாதாரமாகக் கருதப்பட்டு, அதிகப்படியான செல்வம் (தெய்வீக இன்பம் மற்றும் அருகாமையை அடைவதற்காக) தர்மமாக (தன்னலமின்றி கொடுப்பது) செலவழிக்கப்படும் போது மட்டுமே அது ஒரு மாற்று மருந்தாகும்.

பேராசை குணப்படுத்துதல் மற்றும் திருப்தியை வளர்ப்பதற்கான மருந்து

இந்த மருந்து மூன்று பொருட்களால் ஆனது: பொறுமை, அறிவு மற்றும் செயல்கள் [சரியான அறிவின் படி]. அவை ஒன்றாக ஐந்து விஷயங்களை

உருவாக்குகின்றன: முதலாவதாக, செயல்கள்; துல்லியமாகச் சொல்வதானால், [நடவடிக்கைகள்] பொருளாதார விஷயங்களில் மிதப்படுத்துதல் மற்றும் [தேவையற்ற] செலவுகளைக் குறைத்தல். திருப்தியின் கௌரவத்தை விரும்புபவர் செலவுகளுக்காக தனது சுயத்தின் (நஃப்ஸ்) கதவுகளை மூட முயற்சிக்க வேண்டும், மேலும் ஒருவரின் [உண்மையான] தேவைகளுக்கு மட்டுமே செலவிட வேண்டும். ஏனென்றால், யாருடைய செலவின வட்டம் அதிகரித்துகொண்டே இருக்கிறதோ, அவரால் திருப்தி அடைய முடியாது. ஒரு தனிநபர் தனியாக இருந்தால் (தனியாக வாழ்கிறார்), ஒருவர் கரடுமுரடான ஆடைகள் மற்றும் சிறிய உணவில் திருப்தி அடைய வேண்டும். முடிந்தால், ஒருவர் தனது உணவில் இருந்து கறியை நீக்கி, அது இல்லாமல் [ரொட்டியுடன் மட்டும்] உணவை சாப்பிடப் பழக வேண்டும். ஒருவருக்கு குடும்பம் இருந்தால், ஒருவர் வீட்டின் அனைத்து உறுப்பினர்களையும் சாதாரண ஆடைகள் மற்றும் உணவைப் பெற வற்புறுத்த வேண்டும், மேலும் அவற்றை ஒருவரின் சொந்த நிறத்தில் வண்ணமயமாக்க முயற்சிக்க வேண்டும், ஏனெனில் ஒரு சிறிய அளவு எல்லாவற்றையும் சிறிய முயற்சியுடன் பெற முடியும், ஏனெனில் ஒருவரின் தேவைகள் இந்த முறையில் குறைக்கப்பட்டுள்ளன, [இதன் விளைவாக,] வாழ்க்கை மிதமாக கழிக்கப்படும். இதுதான் திருப்தியின் யதார்த்தம். செலவுகளில் சாந்தமாக இருப்பது அதே விஷயத்தைக் குறிக்கிறது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ان الله يحب الرفق فى الامر كلة

"நிச்சயமாகவே, கடவுள் எல்லா காரியங்களிலும் சாந்தத்தையும் இரக்கத்தையும் விரும்புகிறார்".   (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஸஹீஹ் புகாரி *மற்றும்* ஸஹீஹ் முஸ்லிம் *ஆகிய நூல்களை ஹதீஸ்* சேகரிக்கிறது.

ما عال من اقتصد

"ஒரு மிதவாத நபர் (வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் மிதவாதத்தை கடைப்பிடிப்பவர் மற்றும் அனைத்து வகையான தீவிர மற்றும் தீவிரவாதங்களுக்கும் செல்வதைத் தவிர்ப்பவர்) ஒருபோதும் ஏழையாக மாறுவதில்லை (அதாவது, அத்தகைய நபர் செழிப்படைகிறார், ஒருபோதும் ஏமாற்றமடைய மாட்டார்)".   (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* அஹ்மத் மற்றும் தபரானி *ஆகியோரை*

அப்துல்லாஹ் பின் மஸூத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் தொகுக்கிறது.

ثلاث منجيات خشى الله فى السر والعلانية والقصد فى الغنى والفقر والعدل فى الرضا والغضب

"மூன்று விஷயங்கள் இயற்கையில் இரட்சிக்கக்கூடியவை: பக்தியுள்ள பிரமிப்பு, தனிப்பட்ட *மற்றும் பொது [வாழ்க்கையில்] கடவுளின் பயம் (தக்வா),* செல்வந்தர் அல்லது வறுமையில் [ஒருவர்] இருந்தாலும் நிதானம், மற்றும் நீதி மற்றும் நியாயம் [ஒருவர்] மகிழ்ச்சியில் இருந்தாலும் அல்லது கோபத்தில் இருந்தாலும்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *பஜாஸ், தபரானி* மற்றும் அபூ *நயீம் (*அனஸ் பின் மாலிக்) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்

الاقتصاد وحسن السمت والهدى الصالح جزء من بضع وعشرين جزا من النبوة

"நிதானம், உடல் அமைப்பின் அழகு, நீதி ஆகியவை தீர்க்கதரிசனத்தின் இருபதுக்கும் மேற்பட்ட கூறுகளில் (பாகங்களில்) [கூட்டாக] ஒரு அங்கமாகும்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *அபூ தாவூத்* அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

இரண்டாவதாக, தற்போதைக்கு, குறைந்தபட்ச தேவைகளுக்கு போதுமான அளவு ஒருவரிடம் இருந்தால், ஒருவர் எதிர்காலத்தைப் பற்றி அதிகம் கவலைப்படவோ, கவலைப்படவோ கூடாது. ஒருவர் தனது நம்பிக்கைகளையும் அபிலாஷைகளையும் சுருக்கி, ஒருவருக்கு பேராசை இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் [தெய்வீக உத்தரவின் மூலம்] ஒருவருக்கு விதிக்கப்பட்ட எந்த வாழ்வாதாரமும் அவசியம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை [இதயத்தில்] உறுதியாக பதித்தால், எதிர்காலத்தைப் பற்றி [கவலைகள் மற்றும் கவலைகளுடன்] ஒருவர் கவலைப்பட மாட்டார். பேராசை அல்லது நம்பிக்கை மூலம் ஒருவன் வாழ்வாதாரத்தைக் காணவில்லை. முஃமின் ஒருவர் தன்னைப் படைத்த மகத்துவமிக்க இறைவனின் வாக்குறுதியின் மீது நம்பிக்கை கொள்ள வேண்டும். தெய்வீக ஆணை:

وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِي ٱلْأَرْضِ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ رِزْقُهَا

"பூமியில் எந்த உயிரினமும் இல்லை, அதன் வாழ்வாதாரம் கடவுளின் பொறுப்பல்ல." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 11, வசனம் 6)

பேராசை என்பது சாத்தானின் தீய செயல்களின் விளைவாகும். அவர் மனிதர்களை வறுமை மற்றும் பட்டினியைப் பற்றி பயமுறுத்துகிறார் மற்றும் தவறான மற்றும் தீய காரியங்களைச் செய்ய அவர்களைத் தூண்டுகிறார் (*முன்கிரத்*) [அல்லது தெய்வீக கட்டளைகளுக்கு எதிரான மீறல்கள், மனித கண்ணியம், நாகரிகம், நியாயம் மற்றும் நீதி ஆகியவற்றின் விதிமுறைகளுக்கு எதிராக தவறான மற்றும் தீய விஷயங்களின் வடிவத்தில் வெளிப்படுகின்றன]. சாத்தான் ஒருவனிடம் இவ்வாறு சொல்கிறான்: "நீ செல்வத்தைச் சேமித்து வைக்காவிட்டால், எதிர்காலத்தில் உனக்கு கவலைகள் ஏற்படும், வியாதிப்படுவாய், தாழ்மையுள்ளவர்களாக (ஏழைகள்) ஆவார்கள். அப்படியானால், மக்களிடம் பிச்சை எடுப்பதால் நீங்கள் அவமானத்தை எதிர்கொள்வீர்கள், மேலும் ஒரு கதவிலிருந்து மற்றொரு கதவுக்கு பிச்சைப் பாத்திரத்துடன் சுற்றித் திரிய வேண்டியிருக்கும்". இந்த வழியில், எதிர்காலத்தில் [எதிர்பார்க்கப்பட்ட] கஷ்டங்கள் பற்றிய பயம் [குறிப்பாக முதுமையிலும் தேவைப்படும் நேரங்களிலும்], ஒருவரை வாழ்நாள் முழுவதும் செல்வத்தைத் தேடும் கஷ்டத்தை சகித்துக்கொள்ள வைக்கிறது. இப்படிப்பட்ட ஒருவன் இந்தப் போராட்டத்தில் சுறுசுறுப்பாக இருப்பதைப் பார்த்து சாத்தான் சிரிக்கிறான்: "இந்த முட்டாள் எதிர்காலத்தைப் பற்றிய பயத்தினால் தன்னை இவ்வளவு கஷ்டத்தில் ஆழ்த்திக்கொள்கிறான், [இதன் விளைவாக] கடவுளின் நினைப்பைப் பற்றி அலட்சியமாக இருக்கிறான். ஒருவர் (ஒருவரின் எதிர்காலம் பற்றி) வைத்திருக்கும் அச்சங்கள் கூட நடக்குமா என்பது கூட ஒருவருக்கு என்ன தெரியும்?"

மனித இதயத்தில் உள்ள பேராசையை கடவுளின் திட்டத்தில் [அனைவருக்கும்] முழுமையான உறுதியுடன் ஒழிக்க முடியும். ஒரு அடியார் (இறைவனின் அடியார்) உணவைப் பகிர்ந்தளிப்பதிலும், அவர் வகுத்த திட்டமும் உண்மையானது என்று உறுதியாக இருந்தால், ஒருவன் தனது உணவை அடைய போராடினால், அல்லாஹ் ஒருவருக்கு விதித்ததை நிச்சயமாக கிடைக்கும். இந்த புரிதலுடன், பேராசை என்ற தீமை இதயத்தை விட்டு வெளியேறாது என்பதற்கு எந்த காரணமும் இல்லை. மாறாக, குர்ஆன் சொல்வது போல ஒருவர் கற்பனை கூட செய்ய முடியாத ஒரு இடத்திலிருந்து கடவுள் உணவளிக்கிறார் என்பதை

ஒரு அடிக்கடி நிகழும் நேரங்களை ஒரு ஊழியர் எப்போதும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும்:

وَمَن يَتَّقِ ٱللَّهَ يَجْعَل لَّهُۥ مَخْرَجًا ﴿٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ

"பக்தியுள்ள பயபக்தியும், பயபக்தியும், தேவனுக்கு பயப்படுபவரும், தேவன் கற்பனை கூட செய்ய முடியாத மூலங்களிலிருந்து (அதாவது, மிகவும் எதிர்பாராத மூலங்களிலிருந்து) அத்தகையவருக்கு ஒரு வழியை வழங்குகிறார்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 65, வசனங்கள் 2-3)

அபூ ஹாஸீம் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உலகம் இரண்டு விஷயங்களால் ஆனது என்று நான் கருதுகிறேன்: ஒன்று எனக்குமானது, அதை அடைவதற்கு வானங்கள் மற்றும் பூமியின் முழு வல்லமையையும் நான் பயன்படுத்தினாலும், அதன் உரிய காலத்திற்கு முன் என்னால் பெற முடியாத ஒன்று. இரண்டாவது ஒன்று வேறொருவருக்கானது, இது கடந்த காலத்தில் நான் பெறாத ஒன்று, எதிர்காலத்தில் அதைப் பெறுவேன் என்று எதிர்பார்க்கவில்லை. ஏனென்றால், மற்றவர்களிடமிருந்து என்னைப் பாதுகாக்கும் உயிரினம் (அதாவது கடவுள்) வேறொருவரின் பொருள் என்னை அடையாமல் தடுக்கும் அதே ஜீவன்தான். அப்படியானால் இந்த இரண்டு வகையான விஷயங்களுக்காக என் உயிரைக் கொடுத்து என்ன பயன்? வறுமை மற்றும் வறுமை பற்றி மனிதர்களின் இருதயங்களில் தூண்டிவிடும் சாத்தானின் குற்றச்சாட்டுகளுக்கு இது சிகிச்சையாகும், மேலும் அவர்களை நோய் மற்றும் தேவை குறித்து பயப்பட வைக்கிறது. இது [நோயையும் அதன் குணப்படுத்துதலையும்] அறிவதற்கான மருந்து.

மூன்றாவதாக, திருப்தி என்பது யாரிடமிருந்தும் எதுவும் தேவையில்லை என்ற கண்ணியம் உள்ளது என்பதையும், பேராசைக்கு கேட்கும் அவமானம் உள்ளது [அல்லது பிச்சை எடுப்பது அல்லது மற்றவர்களை நம்பியிருப்பது] என்பதை ஒருவர் அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த கண்ணியம் மற்றும் அவமானம் பற்றிய உண்மையான புரிதலை ஒருவன் அடைந்தால், சுயம் (*நஃப்ஸ்)* திருப்தியை நோக்கி சாய்க்காமல் இருப்பதற்கு எந்த காரணமும் இருக்காது. [இடது] இன்னும் அதிகமாக வேண்டும் என்ற ஆவேசத்தில் கஷ்டம் மற்றும் அவமானத்தைத் தவிர வேறொன்றும் இல்லை [அதில் மறைக்கப்பட்டுள்ளது]. இந்த துன்பத்தை அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு யாருக்கும் தெரியாது. மறுபுறம், பேராசை மனித கண்களில் இருந்து மறைக்கப்படாது, ஏனெனில் ஒரு குறிப்பிட்ட நபர் பேராசை கொண்டவர் என்பதை எல்லோரும்

புரிந்துகொள்கிறார்கள். இந்த அவமானத்தை மேலும் அதிகரிப்பது மறுமையின் தண்டனையாகும், அது சகித்துக் கொள்ள வேண்டும், சுயமரியாதை தனித்தனியாக இழக்கப்பட வேண்டும், மேலும் உண்மையைப் பின்பற்றும் திறன் இனி ஒருவருக்கு இல்லை. பேராசை அதிகமாக உள்ளவன் மக்களுக்கு அதிகம் தேவைப்படுகிறான், இந்த தேவையின் காரணமாக, அவர்களை உண்மையை நோக்கி அழைக்கவோ அல்லது தவறுகள் செய்ததற்காக அவர்களைக் கண்டிக்கவோ முடியாது, அடிமைத்தனம் ஒருவரின் மனோபாவமாக மாறுகிறது, தவறு இனி தவறு அல்ல, ஒருவர் ஒரு தவறை ஒரு தவறு என்று நினைத்தாலும், அதைச் சொல்லத் துணியுவதில்லை. ஒருவனுடைய ஈமானம் எந்தவித காரணமும் இல்லாமல் அழிக்கப்பட்டு விடுகிறது, மறுமையும் அழிந்துவிடும். வயிற்றின் காமத்தை விட சுயமரியாதையை விரும்பாத ஒரு நபர் மிகவும் முட்டாள்தனமானவர் மற்றும் நம்பிக்கையில் பலவீனமானவர். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

عزالمئومن استغناءه عن الناس

"ஒரு விசுவாசியின் கண்ணியம் மக்களிடமிருந்து *இஸ்திக்னாவில் உள்ளது* (அதாவது, யாரிடமிருந்தும் எதையும் பார்க்கவோ அல்லது விரும்பவோ இல்லை, மக்கள் என்ன வைத்திருக்கிறார்கள் என்பதை மறந்துவிடுதல், மற்றும் ஒருவரின் நம்பிக்கைகள் மற்றும் அபிலாஷைகள் அனைத்தையும் ஒருவரின் அனைத்து தேவைகளுக்கும் கடவுளில் மட்டுமே வைப்பது, அதே நேரத்தில் அவற்றை கண்ணியமான மற்றும் சுயமரியாதை வழியில் நிறைவேற்ற மனிதநேயமாக சாத்தியமான அனைத்து முயற்சிகளையும் மேற்கொள்வது)". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* ஸஹ்ல் இப்னு சாத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் *தபரானி* மற்றும் *ஹக்கீம்* ஆகியவற்றைத் தொகுக்கிறது.

திருப்தி என்பதில் சுதந்திரமும், கண்ணியமான சுயமரியாதையும் உள்ளது. அதனால்தான், நீங்கள் ஒருவரை மறந்துவிட்டால் [ஒருவரிடமிருந்து எதையும் விரும்பவில்லை என்ற அடிப்படையில்], நீங்கள் ஒருவருக்கு சமமானவராக மாறுவீர்கள் என்று கூறப்படுகிறது; நீங்கள் ஒருவரின் தேவை ஏற்பட்டால், நீங்கள் ஒருவரின் கைதியாகிவிடுவீர்கள்; நீங்கள் ஒருவருக்கு உதவி செய்தால், நீங்கள் ஒருவரின் தலைவராகவும் வழிகாட்டியாகவும் ஆவீர்கள்.

நான்காவதாக, எத்தனை முட்டாள்கள், அறியாமைகள், மத விரோத மக்கள் செல்வந்தர்கள் என்ற இந்த யதார்த்தத்தை ஒருவர் சிந்திக்க

வேண்டும். மறுபுறம், [கடவுளின் தீர்க்கதரிசிகள்], நேர்மையான மற்றும் சரியான வழிகாட்டப்பட்ட கலீஃபாக்கள், தீர்க்கதரிசன தோழர்கள், அவர்களின் நெருங்கிய சீடர்கள் எளிமையான வாழ்க்கையைக் கொண்டிருந்தனர். ஒருவர் இந்த இரண்டு குழுக்களையும் ஒப்பிட வேண்டும், அவர்களின் கணக்குகளைக் கேட்க வேண்டும், அவர்களின் வாழ்க்கையைப் படிக்க வேண்டும், பின்னர் புத்திசாலித்தனத்திற்கு இந்த தேர்வை அது பின்பற்ற விரும்புகிறது மற்றும் ஒத்திருக்க விரும்புகிறது என்பதை தீர்மானிக்க வேண்டும் - [உலகத்தின்] அசிங்கங்கள் அல்லது தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் பக்தியுள்ளவர்கள். பற்றாக்குறையின் மீது பொறுமையைக் காட்டுவதன் மூலம், திருப்தி எளிதாகிவிடும் என்று நம்பப்படுகிறது. ஒரு விசுவாசி [கடவுள் மற்றும் பக்தி, தார்மீக நேர்மை மற்றும் நீதி ஆகியவற்றின் வாழ்க்கையில்] ஒரு மனிதனை விட கழுதை அதிகமாக சாப்பிடுவது போல உணவில் ஆடம்பரத்தை ஏற்றுக்கொள்வது பாராட்டத்தக்கது அல்ல என்று நினைக்க வேண்டும். ஒரு பன்றி ஒரு மனிதனை விட அதிகமாக செய்வதால் புணர்ச்சியில் மிகுதியும் பாராட்டத்தக்கதல்ல. ஆடை மற்றும் சவாரி செய்வதில் அலங்காரத்தை ஏற்றுக்கொள்வதும் பாராட்டத்தக்கதல்ல, ஏனெனில் மதம் சாராத மக்களிடையே நன்றாக ஆடை அணிந்து சவாரி செய்கிறார்கள். ஒருவர் திருப்தி அடைந்து, குறைவானவர்களுடன் சமாதானமாக இருந்தால், இது சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி பாராட்டத்தக்கது, ஏனென்றால் குறைவானவற்றில் திருப்தி அடைவதும், குறைவாக இருப்பதும் தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் புனிதர்களின் அடையாளமாகும்.

ஐந்தாவதாக, செல்வம் மற்றும் பொருள் உடைமைகளின் தீங்குகள் பற்றிய பிரிவில் விளக்கப்பட்டுள்ளபடி செல்வம் மற்றும் உடைமைகளைக் குவிப்பதால் ஏற்படும் ஆபத்துகளைப் பற்றி ஒருவர் சிந்திக்க வேண்டும். அதற்கு மேல், அதில் திருட்டு மற்றும் இழப்பு அபாயம் உள்ளது. ஒருவருக்கு செல்வமும் உடைமையும் இருக்கும்போது, அது வீணாகிவிடுமோ என்ற அச்சம் [இதயத்தில்] உள்ளது, ஒருவர் வெறுங்கையுடன் இருந்தால், இதயத்திற்கு எந்த வகையான துக்கமும் இல்லை [செல்வம் மற்றும் உடைமைகளைப் பாதுகாப்பதில் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது]. மேலும் ஒருவர் சிந்திக்க வேண்டும், "நான் ஐநூறு ஆண்டுகளுக்கு சொர்க்கத்தில் நுழைவதிலிருந்து தடுக்கப்படுவேன் [செல்வம் வைத்திருப்பதால், மறுமை நாள் தொடங்கிய பிறகு, அது எவ்வாறு பெறப்பட்டது மற்றும் செலவிடப்பட்டது என்பதில் நீண்ட பொறுப்பு காரணமாக] மற்றும் நான் [செல்வத்தைப் பெறுவதில்] தேவையின் எல்லைகளை மீறினால், நான் செல்வந்தர்களின் குழுவில் கணக்கிடப்படுவேன் மற்றும் ஏழைகளின் பட்டியலில் இருந்து

விலக்கப்படுவேன் (*ஃபுக்காரா*)ஏழைகள் செல்வந்தர்களுக்கு முன்னால் ஐந்நூறு வருடங்களுக்கு முன்னால் சுவர்க்கத்தில் நுழைவார்கள். ஒருவர் எப்போதும் தனது தாழ்ந்தவர்களைப் பார்க்க வேண்டும் [பொருள் உடைமைகள், செல்வம், சமூக அந்தஸ்து மற்றும் அதிகாரம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில், இதன் விளைவாக கடவுளின் ஆசீர்வாதங்களைப் பாராட்டி, போதுமானதாக இல்லை என்று புகார் செய்வதற்கு பதிலாக தார்மீக நேர்மையுடன் அவற்றை புத்திசாலித்தனமாகப் பயன்படுத்த வேண்டும்] மற்றும் தன்னை விட உயர்ந்த ஒருவரைப் பார்க்கக்கூடாது [இப்போது குறிப்பிட்டுள்ள அதே அளவுகோல்களின் அடிப்படையில்]. சாத்தான் ஒருவரின் உயர்ந்தவரை [உலக ஆடம்பரம், பளபளப்பு, செல்வம், அதிகாரம், புகழ் மற்றும் கௌரவம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில்] ஒரு உயர்ந்த முன்மாதிரியாக முன்வைக்கிறார் [பின்பற்றவும் பின்பற்றவும், எனவே, பொறாமை, வெறுப்பு, பகைமை மற்றும் பொருள் எலி ஓட்டம் ஆகியவற்றின் தீய சுழற்சியில் அவர்களை சிக்க வைக்கிறார்] மற்றும் (இதயங்களில் மறைமுகமாக கூறுகிறார்): "நீங்கள் ஏன் இவ்வளவு சோம்பேறியாக இருக்கிறீர்கள்? பணக்காரர்கள் வாழ்க்கையை எப்படி அனுபவித்து மகிழ்கிறார்கள் என்பதைப் பாருங்கள்! அவர்கள் சுவையான மற்றும் சுவையான உணவை உண்கிறார்கள் மற்றும் நல்ல ஆடைகளை அணிகிறார்கள் ". மதத்தைப் பொறுத்த வரையில், சாத்தான் அற்பத்தை ஒரு முன்மாதிரியாக முன்மாதிரியாக முன்வைத்து, "நீ ஏன் கட்டுப்பாடுகளிலும் கஷ்டங்களிலும் சிக்கிக்கொள்கிறாய்? என்று கேட்கிறான். (மத விவகாரங்களில்) உங்களை விட அதிக அறிவு பெற்றிருந்தாலும், நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சாதீர்கள், கடவுளுக்கு பயப்படுவதால் எப்போதும் நடுங்கிக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். எல்லா மக்களும் ஆடம்பரத்தில் இருக்கிறார்கள் (நல்ல வாழ்க்கையை அனுபவிக்கிறார்கள்), நீங்கள் ஏன் அவர்களிடமிருந்து வேறுபட்டிருக்கிறீர்கள்?

திருப்தியின் தரத்தை (இதயத்தின் பண்பு மற்றும் உள் மனநிலையை) வளர்க்க உதவும் ஐந்து விஷயங்கள் இவை. அவற்றில், அடிப்படை முக்கியத்துவம் பொறுமை மற்றும் [உலகம் தொடர்பான விஷயங்களில்] நம்பிக்கைகளைக் குறைப்பது. பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்கும் போது, சில நாட்களுக்கு மதிப்புள்ள இந்த உலக வாழ்க்கையில், நித்திய மகிழ்ச்சியையும் முடிவற்ற வெற்றியையும் அடைவதற்காக பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பதே குறிக்கோள் என்ற நம்பிக்கை ஒருவன் கொண்டிருக்க வேண்டும். இது ஒரு நோயாளி ஆரோக்கியத்தையும்

உடல் நலத்தையும் அடைவதற்காக மருந்துகளின் கசப்பின் மீது பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பது போன்றது.

தாராள மனப்பான்மையின் மேன்மை: செல்வமும் பொருளும் இல்லாவிட்டால், அவர் திருப்தியடைந்து பேராசையை விட்டு விலகி இருக்க வேண்டும். ஒருவருக்கு செல்வம் இருந்தால், அவர் பரோபகாரமுள்ளவராகவும், தாராள மனப்பான்மையுடனும், மற்றவர்களை நன்றாக நடத்தவும், கஞ்சத்தனத்திலிருந்து விலகி இருக்க வேண்டும். தாராள மனப்பான்மை என்பது தீர்க்கதரிசிகளின் [கடவுளின்] பாத்திரப் பண்புகளிலிருந்து [உன்னதமான] குணாதிசயங்களில் ஒன்றாகும், மேலும் இது இரட்சிப்பின் அடித்தளங்களிலிருந்து அடித்தளங்களில் ஒன்றாகும். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அதை பின்வருமாறு விளக்கினார்கள்:

السخاء شجرة من شجر الجنة اغصانها متدليته الى الارض فمن اخذ
بغصن منها قاده ذلک الغصن الى الجنة

"தாராள மனப்பான்மை என்பது பரதீஸின் மரங்களிலிருந்து வரும் மரங்களில் ஒன்றாகும். அதன் கிளைகள் பூமி வரை தொங்கவிடுகின்றன. இந்தக் கிளைகளில் ஒன்றைப் பிடிக்கிறவன், அந்தக் கிளை ஒருவனை பரதீஸுக்கு இழுத்துச் செல்கிறது". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது <u>*ஹதீஸ்*</u> இப்னு ஹிப்பான், *ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் மீதும்,* இப்னு ஆதி மற்றும் தர்க்தானி *(ரலி) அபூ <u>ஹுரைரா</u> (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரிலும்* சேகரிக்கிறது

قال جبرئيل عليه السلام قال الله تعالى: ان هذا دين ارتضيته لنفسي ولن
يصلحه الا السخاء وحسن الخلق فاكرموه بهما ما استطعتم

ஜிப்ரீல் கூறினார்: 'இதுவே நான் *எனக்காக தேர்ந்தெடுத்த (தெய்வீக பாதை) இதுவே.* தாராள மனப்பான்மை மற்றும் அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், பண்புகள் மற்றும் உள் மனநிலை (<u>*ஹுஸ்ன் உல்-குல்க்*</u>) மூலம் மட்டுமே அது ஒழுங்காக இருக்க முடியும். முடிந்தவரை, இந்த இரண்டின் [உன்னதமான உள் குணங்கள்] மூலம் [கடவுள் அல்லது தீனை நோக்கி] பாதையை மதிக்கவும்'". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது <u>*ஹதீஸ்*</u> *தொகுப்பு தர்க்தானி ஃபில் முஸ்தாஜாத்* ஜாபீர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

ما جبل الله تعالى وليا له الا على حسن الخلق والسخاء

"மேன்மையான, கடவுள், அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணம் மற்றும் உள் மனப்பான்மை *(ஹுஸ்ன் உல்-குல்க்)* மற்றும் தாராள மனப்பான்மை ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் தனது நண்பர்களையும் நெருங்கியவர்களையும் (*அவ்லியா*) படைத்துள்ளார்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஹதீஸ் தொகுப்பு தர்க்தானி ஃபில் முஸ்தாஜாத்)

خلقان يحبهما الله عزوجل وخلقان يبغضهما الله عزوجل، فاما اللذان
يحبهما الله تعالى فحسن الخلق والسخاء واما اللذان يبغضهما الله فسوء
الخلق والبخل واذا اراد الله بعبد خيرا استعمله فى قضاء حوائج الناس

"கடவுள் விரும்பும் இரண்டு பழக்கங்கள் உள்ளன, இரண்டு பழக்கங்கள் கடவுள் அவற்றை விரும்புவதில்லை. அவை அழகான ஒழுக்கங்கள், நடத்தைகள், பண்புகள் மற்றும் உள் மனநிலை (*ஹுஸ்ன் உல்-குல்க்)* மற்றும் தாராள மனப்பான்மை, மேலும் அவர் விரும்பாதவை மோசமான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், பண்புகள் மற்றும் உள் மனநிலை (சு *உல்-குல்க்)* மற்றும் கஞ்சத்தனம். தேவன் ஒரு அடியாருக்கு நன்மை செய்ய விரும்பினால், அவர் தனது அடியார் மூலம் மக்களின் தேவைகளை நிறைவேற்றுகிறார்". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் தொகுப்பு அபூ மன்சூர் அத்-தயலமி* அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

ஒரு தீர்க்கதரிசன நூலில், முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் சமூகத்தின் (*உம்மத்)* அப்தால் (*உயர்ந்த வகை புனிதர்கள் மற்றும் ஞானவாதிகள்)* தங்கள் தொழுகை மற்றும் நோன்பு காரணமாக சொர்க்கத்திற்குள் நுழைய மாட்டார்கள், மாறாக அவர்கள் தங்கள் இதயங்களின் தூய்மையின் காரணமாக சொர்க்கத்தில் நுழைவார்கள். வெறுப்பு, கோபம், பொறாமை, பகைமை போன்ற இதயங்களில் உள்ள உணர்வுகள், மனோபாவங்கள் மற்றும் சாய்வுகள், முஸ்லிம்கள் மீதான நேர்மை" மற்றும் ". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *தர்க்தானி ஃபில் முஸ்தாஜாத்* (அனஸ்) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

அபூ சயீத் அல்-குத்ரி (ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்: "அல்லாஹ் *இஹ்ஸின் பல வடிவங்களை* (இஹ்சான் வெறும் 'நன்மை' அல்ல, ஆனால் அது

எண்ணங்கள், உணர்வுகள், வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்களில் சிறந்து விளங்குகிறது) தனது அடியார்களுக்காக (அனைத்து மனிதர்களுக்கும்) உருவாக்கியுள்ளார். முதலாவதாக, அவர்கள் *இஹ்சானை* நேசிக்கிறார்கள். இரண்டாவதாக, *இஹ்சானைச்* செய்பவர்களின் அன்பு அவரது படைப்புகளின் இதயங்களில் வைக்கப்பட்டுள்ளது. மூன்றாவதாக, *இஹ்ஸான் தேடுபவர்களை* இஹ்ஸான் *உடைமையாளர்களை நோக்கி* அல்லாஹ் வழிநடத்தியுள்ளான். நான்காவதாக, *இஹ்ஸான் (முஹ்ஸினீன்* அல்லது எண்ணங்கள், உணர்வுகள், சொற்கள் மற்றும் செயல்களில் சிறந்து விளங்குபவர்கள்) பிரதியுபகாரமாக எதையும் எதிர்பார்க்காமல், பதிலுக்கு நன்றி சொல்லாமல் மிகுந்த நேர்மையுடன் மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்ய முற்படுபவர்களுக்கு உலகத்தை [மற்றும் உலக வாழ்க்கையை] மிகவும் எளிதாக்கியுள்ளார். பூமியுக்கும் அதன் குடிமக்களுக்கும் உயிர் கொடுக்கிறது". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் தொகுப்பு தர்க்தானி ஃபில் முஸ்தாஜாத்*)

கஞ்சத்தனத்தைக் கண்டித்தல்

கடவுள் கூறுகிறார்:

وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِۦ فَأُو۟لَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُفْلِحُونَ

"ஒருவன் தன் ஆத்துமாவின் கஞ்சத்தனத்திலிருந்து இரட்சிக்கப்படுகிறானோ, அவன் இரட்சிப்பை அடைவான்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 59, வசனம் 9)

وَلَا يَحْسَبَنَّ ٱلَّذِينَ يَبْخَلُونَ بِمَآ ءَاتَىٰهُمُ ٱللَّهُ مِن فَضْلِهِۦ هُوَ خَيْرًا لَّهُم ۖ
بَلْ هُوَ شَرٌّ لَّهُمْ ۖ سَيُطَوَّقُونَ مَا بَخِلُوا۟ بِهِۦ يَوْمَ ٱلْقِيَـٰمَةِ ۗ

"அல்லாஹ் தன் கிருபையாலும் அருளினால் தமக்குக் கொடுத்தவற்றில் கஞ்சத்தனமாக இருப்பவர்கள், அது தங்களுக்கு நன்மை பயக்கும் என்று எண்ண வேண்டாம்; மாறாக அது அவர்களுக்கு மிகவும் தீமையாக இருக்கும். கியாம நாளில், அவர்கள் கஞ்சத்தனமாக இருந்த

பொருட்களால் செய்யப்பட்ட விலங்குகளை அணியப் போடுவார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 3, வசனம் 180)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

اياكم والشح فانه اهلك من كان قبلكم حملهم على ان يسفكوا دماء هم
ويستحلوا محارمهم

"கஞ்சத்தனத்திலிருந்து உங்களைக் காப்பாற்றிக் கொள்ளுங்கள், ஏனென்றால் அது உங்களுக்கு முன்பாக இருந்தவர்களை இரத்தம் சிந்தச் செய்ததால் அவர்களை இரத்தம் சிந்தச் செய்து, கடவுள் தடை செய்ததை அனுமதிக்கப்பட்டதைப் பிரகடனப்படுத்துங்கள் [திருட்டு, கொள்ளை, கொள்ளை, ஏமாற்றுதல், மோசடி, அபகரிப்பு, அநீதி, பாகுபாடு மற்றும் ஒடுக்குமுறை மூலம் மக்களின் உடைமைகளையும் அவர்களின் நியாயமான உரிமைகளையும் சட்டவிரோதமாக பறிப்பது போன்றவை]". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* ஸஹீஹ் முஸ்லிம்களை *ஜாபீர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரிலும்,* அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரிலும் அபூ *தாவூத் மற்றும்* நஸாய் ஆகியோரின் *அதிகாரத்தின் பேரிலும் சேகரிக்கிறது*.

لا يدخل الجنة بخيل ولا خب ولا خائن ولا سيئ الملكة

"கஞ்சத்தனமும், தந்திரமும், நேர்மையற்றவனும், கெட்ட நடத்தையுள்ளவனும் பரதீஸுக்குள் நுழைய மாட்டான்". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *முஸ்னத் அஹ்மத்* அபூ பக்கர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

ثلاث مهلكات شح مطاع وهوى متبع واعجاب المرء بنفسه

"மூன்று விஷயங்கள் கொடிய மற்றும் அழிவுகரமானவை: பின்பற்றப்படும் கஞ்சத்தனம், கீழ்ப்படிந்து நடக்கும் கீழ் அடிப்படை சுயத்திலிருந்து (*நாஃப்ஸ்)* ஆசை, மற்றும் சுய ஆணவம் (தன்னைப் பற்றி மிகவும் சிந்தித்து சுய பெருக்கம் மற்றும் எப்போதும் சரியாக இருக்கும் என்ற கருத்து)".

اياكم والظلم، فان الظلم ظلمات يوم القيامة، واياكم والفحش فان الله لا يحب
الفاحش ولا المتفحش واياكم والشح فانما اهلك من كان قبلكم الشح،
امرهم بالكذب فكذبوا، وامرهم بالظلم فظلموا، وامرهم بالقطيعة فقطعوا،

"ஒடுக்குமுறைக்கு எதிராக உங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள், ஏனென்றால் கொடுமையும் ஒடுக்குமுறையும் நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் இருளாக மாறும், மேலும் ஆபாசத்தையும் காமத்தையும் தவிர்க்கவும், ஏனென்றால் கடவுள் ஆபாசமான நபரையோ அல்லது ஆபாசத்தையும் விரும்புவதில்லை, மேலும் கஞ்சத்தனத்திலிருந்து விலகி இருங்கள், ஏனென்றால் அது உங்களுக்கு முன்பான மக்களை அழித்த விஷயம். அது மக்களை பொய் சொல்லும்படி கட்டளையிட்டது, அவர்கள் பொய் சொன்னார்கள், அவர்களை ஒடுக்கும்படி கட்டளையிட்டது, அவர்கள் ஒடுக்கினர், உறவுகளை துண்டிக்கும்படி கட்டளையிட்டது, அவர்கள் உறவுகளை துண்டித்தனர்". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் தொகுப்பு ஹக்கீம்* அப்துல்லாஹ் பின் அம்ர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தில்

ஒரு பாரம்பரியத்தின்படி, ஒரு தூதுக்குழுவின் உறுப்பினர்கள் [நபிகள் நாயகம் மற்றும் அல்லாஹ்வின் ஆசீர்வாதங்களைச் சந்திக்க வந்தவர்கள்] ஒரு கேள்விக்கு பதிலளிக்கும் விதமாக தங்கள் [பழங்குடி] தலைவர் ஜாத் இப்னு கைஸ் என்று கூறினார்கள். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், "எந்த அடிப்படையில் அவரை உங்கள் தலைமைக்கு தகுதியானவர் என்று நீங்கள் கருதுகிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "நம்மில் இவன் மிகவும் செல்வந்தர், ஆனால் கஞ்சத்தனத்தின் பழியிலிருந்து அவன் விலகி இல்லை". அதற்கு நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அது ஒரு பெரிய நோய், கஞ்சத்தனத்தை விட பெரிய நோய் வேறு என்ன இருக்க முடியும்? அவர் உங்கள் தலைவராக இருக்க தகுதியற்றவர்" என்றார். அவர்கள், "அப்படியானால் நாங்கள் யாரைத் தலைவராக தெரிவு செய்ய வேண்டும்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், "இனிமேல் உங்கள் தலைவர் பஷ்ர் இப்னு அல்-பரா ஆவார்" என்று பதிலளித்தார். [இந்த மரபு நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் ஒரு பழங்குடியின் பழங்குடித் தலைவரை அவரது கஞ்சத்தனத்தின் தன்மையின் காரணமாக மாற்றினார் மற்றும் அவருக்குப் பதிலாக தாராளமான ஒருவரை நியமித்தார், ஏனெனில் ஒரு கஞ்சத்தனமான நபர் எந்தவொரு தலைமைப் பாத்திரத்திற்கும் தகுதியற்றவர்.] (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *ஹக்கீம்* அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

خصلتان لا يجتمعان فی مؤمن البخل وسوء الخلق

"ஒரு [உண்மையான] விசுவாசியிடம் இரண்டு பண்புகள் குவிவதில்லை - கஞ்சத்தனம் மற்றும் கெட்ட ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணநலன்கள் மற்றும் உள் மனநிலைகள்". (விவரித்தவர்) *அபூ சயீத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஹதீஸ் தொகுப்பு திர்மிதி)

இமாம் அபூ ஹனீஃபா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு கஞ்சன் நியாயமாகவும் நியாயமாகவும் இருக்க முடியாது, ஏனென்றால் அத்தகைய நபர் ஒருவரின் நியாயமான பங்கையும் உரிமையையும் அதிகமாக எடுத்துக்கொள்வார் அல்லது ஒருவருக்கு உரிய பங்கை அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ள முயல்வார் ஏனெனில் ஒருவர் நஷ்டத்தில் சிக்கக்கூடும் என்ற பயத்தின் காரணமாக அவருக்கு உரிய பங்கை அதிகமாக எடுத்துக்கொள்ள முயல்வார். அந்த நிலையில் இருப்பவர் நேர்மையானவர் என்று நம்ப முடியாது". நபி ஜகரியாவின் மகன் யஹ்யா நபி (ஸகரியாவின் மகன் யோஹ்யா) அவர்கள் இருவரின் மீதும் சாந்தியும் ஆசீர்வாதமும் உண்டாவதாக. அவர் அவரிடம், "மனிதர்களில் யாரை நீங்கள் மிகவும் விரும்புகிறீர்கள், யாரை நீங்கள் மிகவும் வெறுக்கிறீர்கள்?" அதற்கு அவர், "கஞ்சத்தனமான விசுவாசியை நான் மிகவும் நேசிக்கிறேன், பாவி ஆனால் தாராள மனப்பான்மையுள்ள ஒரு நபரை மிகவும் வெறுக்கிறேன்". அதற்கான காரணத்தை அவர் அவரிடம் கேட்டார், அதற்கு அவர் பதிலளித்தார்: "ஒரு கஞ்சன் ஒருவனின் கஞ்சத்தனத்தின் காரணமாக ஒருவரை தவறாக வழிநடத்தும் துன்பத்திலிருந்து என்னைக் காப்பாற்றுகிறான் [இது ஒருவனை கீழ்ப்படியாமை மற்றும் கடவுளின் அவநம்பிக்கையின் பாதையில் பயணிக்கச் செய்வதன் மூலம் ஒருவரை தவறான வழிகாட்டுதலுக்கு வழிநடத்துகிறது] மற்றும் ஒரு பாவமுள்ள ஆனால் தாராளமான நபரைப் பற்றி நான் பயப்படுகிறேன், கடவுள் ஒருவரின் தாராள மனப்பான்மையை ஏற்றுக்கொள்வார் [மற்றும் அத்தகைய ஒருவரை வழிகாட்டும் பாதையை நோக்கி வழிநடத்துகிறார். தெய்வீக பெருந்தன்மை மற்றும் தயவிலிருந்து நேர்மையும் சீர்திருத்தமும் அத்தகைய ஒருவருக்கு ஆதரவு]". பிறகு சாத்தான் போய்விட்டான்: "யோவானைத் தவிர வேறு யாராவது இந்தக் கேள்வியைக் கேட்டிருந்தால், நான் அதற்கு பதில் சொல்லியிருக்க மாட்டேன்".

பரோபகாரத்தின் உண்மை மற்றும் அதன் சிறப்பு

தாராள மனப்பான்மை மற்றும் கஞ்சத்தனத்தின் பல நிலைகள் உள்ளன. அதில், பரோபகாரம் மிக உயர்ந்த அளவைக் கொண்டுள்ளது. பரோபகாரத்தின் அர்த்தம் ஒருவரின் சொந்த தேவை இருந்தபோதிலும் ஒருவரின் உடைமையையும் பணத்தையும் வேறொருவருக்கு கொடுப்பதாகும், மேலும் தாராள மனப்பான்மை என்பது ஒருவரின் உடைமைகள் மற்றும் பணத்திலிருந்து ஒருவருக்கு தேவையில்லாத ஒருவருக்கு பரிசளிப்பது. ஒருவரின் சொந்த தேவை இருந்தபோதிலும் [தொண்டு அல்லது மற்றவர்களுக்கு உதவுதல்] செலவழிப்பது ஒரு கடினமான கட்டமாகும், மேலும் மிகச் சிலரே இந்த கட்டத்தை வெற்றிகரமாக கடந்து செல்கிறார்கள். ஒருவரின் சொந்த தேவை இருந்தபோதிலும் மிக உயர்ந்த அளவு தாராள மனப்பான்மை மற்றவர்களுக்கு கொடுப்பதைப் போலவே, ஒருவருக்கு தனது சொந்த தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்கான வழிவகைகளும் வசதியும் இருந்தாலும் கூட தனக்காக [ஒருவரின் சொந்த நியாயமான தேவைகளுக்காக] செலவிடாமல் இருப்பதே தீவிர கஞ்சத்தனம். எத்தனை கஞ்சர்கள் அங்கு உள்ளனர், அவர்களின் கருவூலங்கள் செல்வம் நிறைந்தவை, ஆனால் அவர்கள் தங்கள் சொந்த சிகிச்சைக்காக செலவழிக்க தைரியம் திரட்ட முடியாமல் துன்பப்பட்டு இறந்தனர். இதயம் சாப்பிட விரும்புகிறது, ஆனால் அவர்களுக்கு செலவழிக்க தைரியம் இல்லை, இருப்பினும் அவர்கள் அதை இலவசமாகக் கிடைத்தால் சாப்பிட ஆட்சேபனை இல்லை. இந்த இரண்டு நபர்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு எவ்வளவு பெரியது? அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணநலன்கள், மனநிலை மற்றும் குணங்கள் (*ஹுஸ்னுல் குல்க்*) ஆகியவை தெய்வீக கொடைகளாகும், அவை அல்லாஹ் தான் விரும்பியவருக்கு வழங்குகிறான், அவற்றை அவன் விரும்பியவர்களுக்கு பறிக்கிறார். தாராள மனப்பான்மையில் பரோபகாரத்தை விட பெரிய அளவு இல்லை. அல்லாஹ் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் தோழர்களைப் புகழ்ந்தார்:

وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ

"அவர்கள் பட்டினியால் அவதிப்பட்டாலும் (தங்களுக்குத் தேவைப்பட்டாலும்) தங்களை விட மற்றவர்களை விரும்புகிறார்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 59, வசனம் 9)

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இறக்கும் வரை தொடர்ந்து மூன்று நாட்கள் வயிறு நிரம்பியவர்களாக சாப்பிடவில்லை. நாங்கள் விரும்பியிருந்தால், எங்கள் வயிறு நிரம்பிய அளவுக்கு சாப்பிட்டிருக்கலாம், ஆனால் நம்மை விட மற்றவர்களுக்கு நாங்கள் முன்னுரிமை அளித்தோம்". (விவரித்தவர்) ஹதீஸ் தொகுப்பு Bayhaqi)

ஒரு மனிதர் நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் விருந்தினராக ஆனார். அந்த நேரத்தில், அந்த விருந்தினருக்கு சேவை செய்ய அவரது வீட்டில் எதுவும் இல்லை. ஒரு *அன்சாரி* (மதீனா நகரத்தில் வசிப்பவர், பல குடியிருப்பாளர்களுடன், மக்காவிலிருந்து புலம்பெயர்ந்தவர்களை அங்கு துன்புறுத்தலைத் தவிர்ப்பதற்காக தப்பி ஓடினார்) தோழர் நபியைப் பார்க்க வந்தார், அவர் அந்த விருந்தினரை அவரது வீட்டிற்கு அழைத்துச் சென்று, அந்த நேரத்தில் அவரது வீட்டில் இருந்த உணவைக் கொண்டு வந்து பரிமாறினார், மேலும் விருந்தினர் [எதையும் பார்க்க மாட்டார் மற்றும் விருந்தினர் [மற்றும் விருந்தினர்] என்று நினைப்பதற்காக விளக்கை அணைக்குமாறு தனது மனைவியிடம் கேட்டார் [மற்றும் அவரது குடும்பத்தினரும் உணவருந்துகிறார்கள், ஏனெனில் அவர் [வெற்று] தட்டில் கையை நீட்டி சாப்பிடுவது போல் நடிக்கிறார். புரவலன் தோழர் அதைச் செய்தார், விருந்தினர் தனது வயிறு நிரம்பியவரை சாப்பிட்டார். காலையில், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தம் விருந்தினருடன் அவர் செய்ததை அல்லாஹ் விரும்புகிறார் என்று அவரிடம் கூறி, குர்ஆனின் இந்த வசனத்தை நபிக்கு அருளினார்கள்:

وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ

"அவர்கள் பட்டினியால் அவதிப்பட்டாலும் தங்களை விட மற்றவர்களை விரும்புகிறார்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 59, வசனம் 9) (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *சாஹிஹ் புகாரி* மற்றும் *ஸஹீஹ் முஸ்லிம்*)

ஆயினும்கூட, தாராள மனப்பான்மை என்பது கடவுளின் குணங்களிலிருந்து (தெய்வீக பண்புகள்) குணங்களில் ஒன்றாகும், மேலும் நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் [அவரது வாழ்நாள் முழுவதும்] இந்த மகத்தான குணங்களையும், அவரது மற்ற உன்னதமான மற்றும் உன்னதமான குணங்களையும் இந்த வார்த்தைகளில் புகழ்ந்தார்:

وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ

"(நபியே!) ஒரு உயர்ந்த மற்றும் உன்னதமான குணத்தின் பீடத்தில்

உள்ளனர் [அனைத்து மனிதகுலமும் தங்கள் சொந்த நன்மை மற்றும் நல்வாழ்வுக்காக காலத்தின் இறுதி வரை பின்பற்ற வேண்டும்]." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 68, வசனம் 4)

ஸஹ்ல் பின் அப்துல்லா அல்-துஸ்தாரி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்தார்கள்: "இறைவா! முஹம்மத் (ஸல்) அவர்களுக்கும், அவருடைய சமூகத்தாருக்கும் (நபியே!) சில தரங்களை எனக்குக் காண்பியுங்கள்" (என்று பிரார்த்தித்தார்). (மூஸா, ஈஸா மற்றும் முஹம்மது நபிகள் நாயகம் முன் பல பெரிய தீர்க்கதரிசிகள் தெய்வீக வழிகாட்டுதலின் உச்சக்கட்டத்திற்காக முஹம்மது நபிகள் நாயகம் வருகை பற்றி முன்னறிவித்தனர். தெய்வீக வழிகாட்டுதல் மற்றும் தார்மீக நேர்மையின் பாதையில் நிலைத்திருக்க உதவும் வகையில் தெய்வீகமாக நியமிக்கப்பட்ட பல்வேறு தீர்க்கதரிசிகளுக்கு அவ்வப்போது அனுப்பப்பட்டது; இந்த தெய்வீக வழிகாட்டுதல் நபிகள் நாயகம் முஹம்மது அவர்களுடன் உச்சக்கட்டத்தை அடைந்தது. இறுதி காலம் வரை] அல்லாஹ் கூறினான்: "மூஸாவே! அந்த தரிசனத்தை உங்களால் சகித்துக்கொள்ள முடியாது. ஆயினும், என் படைப்புகள் அனைத்தையும் விட அவருக்கு மிக உயர்ந்த பட்டம் கொடுத்த அவரது மகத்தான பட்டங்களிலிருந்து ஒரு பெரிய பட்டத்தை நான் உங்களுக்குக் காண்பிப்பேன்". பின்னர் நபிகள் நாயகம் மோசேயின் கண்களில் இருந்து திரை அகற்றப்பட்டது, அதனால் அவர் வானத்தின் அதிசயங்களின் தரிசனத்தைப் பெறுவார், மேலும் அவர் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் உயர்ந்த அளவையும், அவரது தெய்வீக அருகாமை மற்றும் அருகாமையின் பட்டங்களின் பிரகாசத்தையும் கண்டார், அது அவரது கண்களை திகைக்க வைத்தது. நபி மூஸா (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இறைவா! முஹம்மது அவர்கள் எப்படி இந்த பட்டத்தை அடைந்தார்? கடவுள் பதிலளித்தார்: "நான் அவரை விசேஷமாக வகைப்படுத்திய குணாதிசயத்தின் மூலம், அந்த குணம் பரோபகாரம் [அவர் வாழ்நாள் முழுவதும் கொண்டிருந்த சமமான மேன்மை]. "மூஸாவே! ஒரு நபர் தனது வாழ்க்கையில் ஒரு முறை கூட பரோபகாரத்தை வெளிப்படுத்தினால், ஒருவரின் பொறுப்புணர்வைச் செய்ய நான் வெட்கப்படுவேன், அத்தகைய ஒருவரை எந்த கணக்கும் இல்லாமல் சொர்க்கத்திற்குள் நுழைய அனுமதிப்பேன், ஒருவரின் இதயம்

விரும்பும் இடத்தில் வாழ நான் அனுமதிப்பேன்". ஒரு பாரம்பரியத்தின்படி, அப்துல்லாஹ் பின் ஜாஃபர் (ரலி) தனது தொலைதூர நிலத்தை (தனக்குச் சொந்தமான) ஆய்வு செய்ய பயணம் செய்தார். பயணத்தின் போது, அவர் ஒரு குழுவிற்கு (பழங்குடியினர்) சொந்தமான ஒரு ஆர்க்கிட் மரத்தில் தங்கினார். அந்த ஆர்க்கிட்டில் ஒரு எத்தியோப்பிய [முஸ்லிம்] அடிமை வேலை செய்து கொண்டிருந்தார். அப்படிச் செய்யும்போது, அடிமையின் உணவு வந்தது. அந்த நேரத்தில், ஒரு நாய் ஆர்க்கிட் வந்து அவரது அருகில் அமர்ந்தது. அந்த அடிமை அதைச் சாப்பிட்ட நாயின் முன்பாக [தன் தட்டிலிருந்து] ஒரு ரொட்டியை வைத்தான். அவர் தனது இரண்டாவது ரொட்டியை சாப்பிட்ட நாயின் முன் வைத்தார். பின்னர் அவர் தனது மூன்றாவது ரொட்டியை நாய்க்கு ஊட்டினார், அது தனது சொந்த உணவு முழுவதும் போய்விடும் வரை அதையும் சாப்பிட்டது. எல்லாவற்றையும் கவனித்துக் கொண்டிருந்த அப்துல்லாஹ் இப்னு ஜாஃபர் அடிமையிடம் கேட்டார்: "உங்கள் அன்றாட உணவு என்ன?" அதற்கு அவர், "நீங்கள் இப்போது பார்த்தது இதுதான்" என்று கூறினார். அப்துல்லா ஆச்சரியத்துடன் கேட்டார்: "அப்படியானால் ஏன் உங்கள் [முழு] உணவை நாய்க்கு அளித்தீர்கள்?" அடிமை பதிலளித்தார்: "உண்மை என்னவென்றால், எங்கள் இந்த ஆர்க்கிட் நாய்கள் வாழ்வதற்கான இடம் அல்ல. இந்த நாய் சாப்பிட உணவு கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையில் தொலைதூர இடத்திலிருந்து வருகிறது. இந்த நாய் பசியுடன் இருக்கும்போது நான் சாப்பிடுவது எனக்குப் பிடிக்கவில்லை". அப்துல்லாஹ், "அப்படியானால் நாள் முழுவதும் நீங்கள் என்ன செய்வீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "நான் பட்டினி கிடப்பேன்" என்று பதிலளித்தார். அப்துல்லா தன்னை விட தாராள மனப்பான்மை கொண்டவராக இருந்தாலும், அவரது தாராள மனப்பான்மைக்காக (பரோபகாரம்) தனது இதயத்தில் உள்ள அடிமையை விமர்சிக்கிறார் என்று நினைத்தார். அப்துல்லா உடனடியாக அந்த ஆர்க்கிட் உரிமையாளரை அழைத்து, அந்த ஆர்க்கிட் அடிமையையும் [ஆர்க்கிட்டைப் பராமரிக்கப் பயன்படுத்தப்படும் அனைத்து கருவிகளும்] அவரிடமிருந்து வாங்கி அந்த அடிமையை விடுவித்து விடுவித்தார். அது மட்டுமல்லாமல், அவர் அந்த ஆர்க்கிட்டை அந்த முன்னாள் அடிமைக்கு பரிசளித்தார் [அவரது சுய தியாகம் மற்றும் பரோபகாரத்திற்கான பாராட்டுக்களாக, அவர் அடிமைத்தனத்தில் இடைவிடாத சேவைக்காக கடவுளுக்கு முன்பாக தனது உயர்ந்த

பட்டத்தை அங்கீகரித்தார், பொறுமையான விடாமுயற்சியுடன் அதன் மேல் பரோபகார செயல்களுடன்].

உமர் (ரலி) அவர்கள் ஒரு தீர்க்கதரிசன தோழர் ஒருவருக்கு ஒரு ஆட்டின் தலையை பரிசாக அனுப்பினார் என்று விவரிக்கிறார் (தலை என்பது இறைச்சி நுகர்வுக்கு பயன்படுத்தப்படும் கால்நடைகளில் மிகவும் அற்பமான மற்றும் மலிவான பகுதியாகும் - அதை பரிசாக அனுப்பும் நபர் ஆரம்பத்தில் தனக்கென அதைப் பெற முடியும், ஆனால் பரவலான வறுமை காரணமாக அது அதிகம் தேவை என்று அவர் நினைத்த வேறொருவருக்கு பரிசளிக்க முடிவு செய்தார்). பெற்ற தோழர் தனது குறிப்பிட்ட சகோதரருக்கு (ஒரு சக தீர்க்கதரிசி தோழர்) இது அதிகம் தேவை என்று நினைத்தார், எனவே அவர் அதை அவருக்கு பரிசளித்தார். மூன்றாவதாக அதை நான்காவது நபருக்கு பரிசளித்தார், அது ஏழு பேருக்கு அனுப்பப்படும் வரை, பின்னர் முதல் நபரிடம் திரும்பி வந்தார் [முதலில் அதை பரிசளித்தவர், இதனால் பெறும் ஒவ்வொரு தோழரும் மற்றொருவரை முற்றிலும் பரோபகார செயல்களில் அதிக தேவையுள்ள பெறுநராக நினைத்தனர்].

கஞ்சத்தனத்தை குணப்படுத்துதல்

செல்வம் மற்றும் பொருள் உடைமைகள் மீதான அன்பிலிருந்து கஞ்சத்தனம் பிறக்கிறது, இந்த அன்புக்கு இரண்டு காரணங்கள் உள்ளன.

செல்வத்தின் மீதான காதல் கஞ்சுக்கு இட்டுச் செல்வதற்கான முதல் காரணம்: ஆசைகள் மற்றும் [பொருள்முதல்வாத] ஆசைகளின் மீதான அன்பு, செல்வத்தைப் பெறாமல் அடைவது சாத்தியமில்லை. இது நீண்ட ஆயுளையும் உள்ளடக்கியது, ஏனென்றால் மனிதர்கள் ஒரு நாள் இந்த தற்காலிக வசிப்பிடத்தை (உலகத்தை) விட்டு வெளியேறுவார்கள் என்று அறிந்தால், அவர்கள் கஞ்சத்தனமாக இருக்க மாட்டார்கள். ஏனென்றால், ஒரு நாள், ஒரு மாதம் அல்லது ஒரு வருடத்திற்கு போதுமான தொகை சிறியதாக இருப்பதால், ஒருவர் தனது கூடுதல் மூலதனத்தை செலவிட

முடியும் [அனைத்து தகுதியான நீதியான முயற்சிகளிலும், குறிப்பாக கடவுளை நோக்கி ஒருவரை உந்தித் தள்ளும்]. சில நேரங்களில் ஒருவர் நீண்ட நம்பிக்கைகளை விரும்புவதில்லை [நீண்ட ஆயுளுக்கு] ஆனால் ஒருவரின் குழந்தைகள் நீண்ட நம்பிக்கைகளுக்கு மாற்றாக மாறுகிறார்கள், மேலும் ஒருவர் தனது சொந்த வாழ்வாதாரத்திற்காக செய்வதைப் போலவே தங்கள் வாழ்வாதாரத்திற்காக போராடுகிறார். அதனால்தான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

الولدمبخلةمجبنةمجهلة

"[பயம், பயம், கவலை, ஒருவரின் எதிர்காலத்திற்கான திட்டமிடல்] குழந்தைகள் கஞ்சத்தனம், கோழைத்தனம் மற்றும் அறியாமையை உருவாக்குகின்றன". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *இப்னு மாஜா* யலாலி இப்னு மர்ரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் அல்லாஹ் திருப்தியடைவாக)

அதற்கு மேல், வறுமை பற்றிய பயம் மற்றும் வாழ்வாதாரத்தின் வருகையில் நம்பிக்கையின்மை இருந்தால் [இது தெய்வீக பிராவிடன்ஸ் மற்றும் லாபர்ஸிலிருந்து வருகிறது], கஞ்சத்தனம் தீவிரமடைகிறது [மற்றவர்களின் நியாயமான மற்றும் நியாயமான உரிமைகளுக்கு இடையூறு விளைவித்தாலும் கூட அனைத்து சட்ட, சட்டவிரோத, நெறிமுறை மற்றும் நெறிமுறையற்ற வழிமுறைகளாலும் பதுக்கல், குவிப்பு மற்றும் அபகரிப்பு ஆகியவற்றிற்கு வழிவகுக்கிறது].

செல்வத்தின் மீதான அன்பு துன்பத்திற்கு வழிவகுக்கிறது என்பதற்கான இரண்டாவது காரணம்: ஒருவர் செல்வத்தை அதன் சொந்த உரிமையில் நேசிக்கலாம் [ஒருவரின் சந்ததியைப் பாதுகாப்பது அல்லது முதுமையான நிதி நெருக்கடியைத் தவிர்ப்பது போன்ற வேறு சில நோக்கங்களுக்கான வழிமுறையாக அல்ல]. பலர் தங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் போதுமான மூலதனத்தை வைத்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் வழக்கமாக செலவழித்தால், மாறாக அவர்களிடம் அதிக மூலதனம் உள்ளது, செலவழித்த பிறகும் ஏராளமாக இருக்கும். அவர்கள் சந்ததியினரை இழந்து, ஏராளமான செல்வத்தைக் கொண்டுள்ளனர், ஆனால் அவர்கள் *ஜகாத் (*ஒருவரின் ரொக்கம் மற்றும் தங்க சேமிப்பிலிருந்து ஏழைகளுக்கு வழங்கப்பட வேண்டிய கட்டாய தர்மம், மதிப்பில் 2.5% மதிப்பில் ஒரு வருடம் நீடித்தது; கால்நடைகள், விவசாய விளைபொருட்கள் மற்றும் பிற சொத்துக்களும் தெய்வீக சட்டத்தின்படி கட்டாய தர்மத்திற்கு உட்படுத்தப்படுகின்றன) பெறுவதற்கு பணத்தை செலவழிக்க கூட விரும்பாத அளவிற்கு தங்கள் சொந்த நோய்க்கு

மருத்துவ சிகிச்சை. அதற்கு பதிலாக, அவர்கள் *திர்ஹாம்கள்* மற்றும் *தீனார்களை (*பழைய காலங்களில் பயன்படுத்தப்பட்ட தங்கம் மற்றும் வெள்ளி நாணய நாணயங்கள்) காதலர்கள், அவர்கள் தங்களுடன் தங்கள் இருப்பையும் அவற்றின் மீதான கட்டுப்பாட்டையும் அனுபவிக்கிறார்கள். அவர்கள் இறந்துவிடுவார்கள் என்பதை நன்கு அறிந்திருந்தாலும் [ரகசியமாக] அவர்களை மரையில் புதைக்கிறார்கள், மரணத்திற்குப் பிறகு, இந்த புதையல் அனைத்தும் இழக்கப்படும் அல்லது எதிரிகளின் கைகளில் [அல்லது அவர்களுடன் இணைக்கப்படாத அந்நியர்கள்] கைகளில் கிடைக்கும். இருந்தபோதிலும், அவர்கள் அதிலிருந்து சாப்பிடவோ அல்லது அதிலிருந்து ஒரு சிறிய தொகையை (தங்கள் சொந்த நியாயமான தேவைகளுக்காக) செலவிடவோ கூட அனுமதிக்கவில்லை. இது இதயத்தின் மகத்தான மற்றும் ஆபத்தான நோயாகும், மேலும் அதன் சிகிச்சை மிகவும் கடினம், குறிப்பாக, இது வயதான காலத்தில் குணப்படுத்த முடியாததாகிறது. அத்தகைய நபரின் உவமை என்னவென்றால், ஒரு காதலன் ஒருவரை தனது தூதராக காதலிக்கு அனுப்பி, பின்னர் தூதரை நேசிக்கத் தொடங்கி, காதலியை மறந்துவிடுகிறான். செல்வம் என்பது ஒரு தூதர் போன்றது, இதன் மூலம் ஒருவர் தனது தேவைகளை பூர்த்தி செய்கிறார். அதனால்தான், மக்கள் செல்வத்தை நேசிக்கிறார்கள், அதிலிருந்து இன்பத்தைப் பெறுகிறார்கள், மேலும் இன்பத்திற்கான வழிகளும் அன்பானவை. பின்னர் சில நேரங்களில் தேவைகள் மறக்கப்பட்டு, செல்வம் உண்மையான அன்பானவராக மாறுகிறது. இது அதீத தவறான வழிகாட்டல். தங்கத்துக்கும் கல்லுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டைப் புரிந்துகொள்பவர் அறியாமையில் இருப்பார், தேவைகள் பொன்னின் மூலம் (செல்வம்) பூர்த்தி செய்யப்படுகின்றன என்பதையும், தேவைகளை பூர்த்தி செய்த பிறகு எஞ்சியிருப்பது ஒரு கல்லுக்கு சமம் என்பதையும் அறிந்தால் தவிர.

பல்வேறு குணப்படுத்தும் முறைகள்: பல்வேறு குணப்படுத்தும் முறைகள் பின்வருமாறு. ஒவ்வொரு நிலைக்கும் அதற்கு நேர்மாறாக சிகிச்சையளிக்கப்படுகிறது என்பது அறியப்படுகிறது. ஆகையால், காமங்களை நேசிப்பதற்கான தீர்வு குறைவான திருப்தியுடனும் பொறுமையுடனும் இருப்பதாகும். நீண்ட ஆயுளுக்கான நம்பிக்கைகளை குணப்படுத்துவது மரணத்தை (ஒருவரின் சொந்த இறப்பு மற்றும் இந்த உலகத்தின் வழியாக ஒருவரின் பயணத்தின் முடிவு) மற்றும் ஒருவரின் சமகாலத்தவர்களின் மரணத்தை நினைவுகூர்வதன் மூலம் ஆகும். செல்வத்தைக் குவிப்பதற்கான விருப்பத்தைக் குறைப்பது, குவிந்த செல்வத்தின் வீணாவைக் கவனிப்பதன் மூலம் ஆகும் [மக்கள் இறக்கும்

போது விட்டுச் செல்கிறார்கள், அது உடனடியாக மற்றவர்களால் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது]. சிருஷ்டிகர் ஒரு வாழ்வாதாரத்தை வழங்கியதைப் போலவே, குழந்தைகள் பிறக்கும் போது (ஒவ்வொரு குழந்தையும் ஒருவருக்கு விதிக்கப்பட்ட உணவை ஒருவருடன் கொண்டு வருவதைப் போல) ஒருவரின் சந்ததியினரை நோக்கி இதயத்தின் சாய்வுக்கு குணமாகும். தந்தையின் பரம்பரையில் இருந்து எதையும் பெறாத எத்தனை குழந்தைகள் இன்னும் வளமான வாழ்க்கையை வாழ்கிறார்கள்? அத்தகைய நபர் ஒருவர் தனது குழந்தைகளுக்காக செல்வத்தை விட்டுச் செல்கிறார் என்பதையும் நினைவில் கொள்ள வேண்டும், அதனால் அவர்கள் நன்றாக வாழ முடியும், ஆனால் செல்வம் கிடைத்த பிறகு [குறிப்பாக பரம்பரை மூலம்] அவர்கள் தீமையின் பாதையில் செல்லத் தொடங்குகிறார்கள். ஒருவரின் சந்ததியில் அவர்கள் பயபக்தியுடையவர்களாகவும், நீதியுள்ளவர்களாகவும், பயபக்தியுடையவர்களாகவும் இருந்தால், அவர்களுக்கு அல்லாஹ் போதுமானவன்; அவர்களுக்கு தங்கள் தந்தையின் வாரிசுரிமை தேவையில்லை. அவர்கள் அநியாயக்காரர்களாகவும், அநியாயக்காரர்களாகவும் இருந்தால், அவர்களுக்கு வாரிசுரிமையை விட்டுச் செல்வது அவர்களுடைய தீமைகளுக்கு உதவி செய்வது நல்லதல்ல. தீமை கொண்ட ஒருவருக்கு உதவுவது ஒரு பாவத்தைச் செய்வதைப் போன்றது. கஞ்சத்தனத்தைக் கண்டிப்பதன் மூலமும், தாராள மனப்பான்மையைப் புகழ்வதன் மூலமும், கஞ்சனுக்கு கொடுக்கப்பட்ட வேதனைகளைப் பற்றி கடத்தப்பட்ட மரபுகளைக் கவனிப்பதன் மூலமும், அவர்களை ஒருவரின் சிந்தனைக்கு உட்படுத்துவதன் மூலமும் இருதயத்தை குணப்படுத்த முடியும். செல்வம் மற்றும் பொருள் உடைமைகளின் நோக்கங்களை நோக்கி ஒருவரின் சிந்தனையை நீட்டிப்பதன் மூலமும், அவை ஏன் படைக்கப்பட்டன என்று சிந்திப்பதன் மூலமும் இருதயத்தை குணப்படுத்த முடியும்? வாழ்க்கைத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காகவே செல்வமும் பொருளுடைமைகளும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன என்ற கேள்விக்கு ஒரே ஒரு பதில் மட்டுமே உள்ளது. எனவே, ஒருவரின் தேவைகளுக்குத் தேவையான செல்வத்தை மட்டுமே செலவிட வேண்டும். மற்றவை அனைத்தும் இறைவனின் பாதையில் செலவிடப்பட்டு, மறுமைக்கான பொக்கிஷமாக சேமிக்கப்பட வேண்டும். கற்பனை செய்ய முடியாத, நித்தியமான, அற்புதமான மற்றும் நித்திய பிரதிபலன்]. இவை ஞானம் மற்றும் தெய்வீக ஞானத்திற்கு சொந்தமான மருந்துகள்.

[உன்னதமான, மனிதாபிமானம், தொண்டு முயற்சிகளில்] செலவழிக்க தன்னை கட்டாயப்படுத்துவதன் மூலம் கஞ்சத்தைத்

தணித்தல்: கஞ்சத்தனத்தின் பண்பு செலவழிக்காமல் ஒழிக்கப்படாது. பயணத்தின் மூலம் [ஒருவரின் அன்பின் பொருளுடன்] தூரத்தை உருவாக்காமல் காதல் முடிவுக்கு வராது, அன்பானவரை விட்டு வெளியேறுவது மற்றும் பிரிவது சுயத்திற்கு (நாஃப்ஸ்) மிகவும் கடினமாக இருந்தாலும். இருப்பினும், இந்த கஷ்டத்தை ஒரு முறை சகித்துக் கொண்டால், இதயத்தை ஆறுதல்படுத்துவதற்கான சில வழிகள் விலகி இருப்பதன் மூலம் தூரத்தில் பிறக்கின்றன. அதேபோல், கஞ்சத்தனத்தைத் தணிக்க விரும்புபவன், [தேவைப்படும் மற்றவர்களுக்கு உதவுவதற்காக தொண்டு காரணங்களுக்காக] செலவழிப்பதன் மூலம் தனது செல்வத்தையும் உடைமைகளையும் பிரித்துக் கொள்ள தன்னை கட்டாயப்படுத்த வேண்டும். கஞ்சத்தனத்திலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கான ஒரு நல்ல உத்தி என்னவென்றால், ஒருவரின் சுயத்தை ஏமாற்றி, மக்கள் தாராளமானவர் என்று அழைப்பது போல புகழையும் [சமூக] மரியாதையையும் அடைய பெருந்தன்மையுடன் செலவழிக்க அதை நம்ப வைப்பது. ஆரம்பத்தில், இந்த செயல் காட்டப்படும், ஆனால் பின்னர், இது ஒருவரின் மனோபாவத்தின் ஒரு பகுதியாக மாறும் மற்றும் புகழ் மற்றும் நற்பெயரை விரும்பாமல் செலவழிக்க இதயம் விரும்பும். இந்த மூலோபாயத்தால் ஆடம்பரம் என்ற தீமையால் இதயம் மாசுபடுகிறது என்பது உண்மைதான், ஆனால் ஆடம்பரத்தை ஒழிப்பது கஞ்சத்தனத்தை ஒழிப்பதைப் போல கடினம் அல்ல. புகழும் புகழும் செல்வத்தின் மறைவுக்குப் பிறகு இதயத்தை ஆறுதல் படுத்தும் வழியாகும். குழந்தைகளை பறவைகளுடன் திசைதிருப்புவதன் மூலம் பாலைத் தவிர்ப்பது போலவே, அவர்கள் விளையாட்டில் பிஸியாக இருப்பார்கள் மற்றும் பாலைப் பற்றி மறந்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் பாலில் அக்கறையற்றவர்களாக மாறியவுடன், அவர்கள் நாடகத்திலிருந்தும் அகற்றப்படுகிறார்கள். மற்ற தீய பழக்கவழக்கங்கள் அதே சூழ்நிலையில் உள்ளன, எடுத்துக்காட்டாக, கோபத்தின் தீவிரத்தை குறைக்க கோபத்தின் மீது காமம் திணிக்கப்படுகிறது மற்றும் கோபம் அதன் தீவிரத்தை குறைக்க காமத்தின் மீது திணிக்கப்படுகிறது, ஆனால் ஒருவரின் மனோபாவத்தில் புகழ் மற்றும் ஆடம்பரத்தின் மீதான காதலை விட ஆதிக்கம் செலுத்தும் கஞ்சத்தனத்தின் தரம் கொண்ட அத்தகைய நபருக்கு இந்த மூலோபாயம் பயனுள்ளதாக இருக்கும். இந்த முறையில் வலிமை பலவீனமான [பழக்கம் அல்லது தரம்] மூலம் மாற்றப்படுகிறது. இருப்பினும், ஒருவர் கஞ்சத்தனமாக இருப்பதைப் போலவே புகழை நேசிப்பவராக இருந்தால், கஞ்சனையை ஆடம்பரத்துடன் முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதில் எந்த பயனும் இல்லை, ஏனெனில் இந்த முறையில்,

ஒரு தீமை முடிவடையும், ஆனால் அதே அளவு [தீவிரம்] மற்றொரு தீமை தொடங்கும். ஒருவருக்கு கஞ்சத்தனம் அல்லது ஆடம்பரத்தின் ஆதிக்கம் செலுத்தும் பண்பு இருக்கிறதா என்பதற்கான அறிகுறி என்னவென்றால், இந்த நபருக்கு ஆடம்பரத்திற்காக செலவு செய்வது கடினமாக இல்லை. அப்படியானால், ஆடம்பரம் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது என்று கூறப்படும், ஏனெனில் ஒருவர் செல்வம் போன்ற ஒரு அன்பான பொருளை ஆடம்பரத்திற்காக (புகழ் மற்றும் புகழ்) செலவிட தயாராக இருக்கிறார். ஆடம்பரத்திற்காக செலவு செய்வது கடினமாக இருந்தால், ஆடம்பரத்திற்காக செலவு செய்ய விரும்பாததால் ஒருவரின் மீது கஞ்சத்தனம் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது என்று கூறப்படும்.

இந்த எதிர்மறை குணங்களை மற்றவர்கள் மூலம் ஒழிப்பதற்கான உதாரணம் என்னவென்றால், [கல்லறையில் புதைக்கப்பட்ட] ஒரு இறந்த உடலின் கூறுகள் பூச்சிகளாக மாறுகின்றன. இந்த பூச்சிகள் சாப்பிடுவதற்கு கல்லறையில் எதுவும் மிச்சமிருக்காதபோது, இந்த பூச்சிகள் ஒன்றையொன்று சாப்பிடுகின்றன, அவற்றின் எண்ணிக்கை [தொடர்ச்சியாக] குறையும் வரை இறுதியில் இரண்டு பெரிய பூச்சிகள் மட்டுமே இருக்கும். அவர்கள் சாப்பிட எதுவும் கிடைக்காதபோது, அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் தாக்குகிறார்கள், ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஒன்று மற்றொன்றை உட்கொள்கிறது. பின்னர், ஆதிக்கம் செலுத்தும் பூச்சி சாப்பிட எதுவும் கிடைக்காததால் பசியால் இறந்துவிடுகிறது. இதேபோல், தீய குணங்களில், பலவீனமான குணம் வலுவான குணத்திற்கான உணவாக மாறுவதை நிறுத்தலாம். இந்த குணங்களுக்காக உணவை நிறுத்துவதன் அர்த்தம் அவர்களின் கோரிக்கைகளுக்கு ஏற்ப செயல்படாமல் இருப்பதாகும். இவ்வாறாக, அந்தத் தரமே பலவீனமாகி, இறுதியில் முடிவுக்கு வரும். உதாரணமாக, ஒரு கஞ்சனின் நோக்கம் செல்வத்தை [செலவழிப்பதில் இருந்து விலகிச் செல்வதைத் தடுப்பதாகும்]. செல்வத்தை செலவழிப்பதன் மூலம் ஒருவர் தனது கோரிக்கைகளுக்கு எதிராக செயல்பட்டால், அதைச் செய்வது மிகவும் கடினமாக இருந்தாலும், கஞ்சத்தனத்தின் குணம் முடிவுக்கு வரும், மேலும் இதயம் செலவழிக்க விரும்பத் தொடங்கும், ஒருவரின் மனோபாவத்திற்கு எந்த சுமையும் இருக்காது.

கஞ்சத்தனத்திற்கு அறிவு அடிப்படையிலான மற்றும் செயல் அடிப்படையிலான சிகிச்சைகள்: கஞ்சத்தனத்திற்கு அறிவு அடிப்படையிலான சிகிச்சை அதன் தீங்குகள் மற்றும் தாராள மனப்பான்மையின் நன்மைகள் பற்றிய அறிவைப் பெறுவதாகும், மேலும் செயல் அடிப்படையிலான சிகிச்சை என்பது ஒருவரின் மனோபாவத்தை

(தன்னை) தொண்டு காரணங்களுக்காக செலவிட கட்டாயப்படுத்துவதாகும். சில சமயங்களில் கஞ்சத்தனத்தின் பண்பு மிகவும் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது, அது ஒருவரை காது கேளாதவராகவும் குருடனாகவும் ஆக்குகிறது, மேலும் ஒருவர் கஞ்சத்தனத்தில் எந்த தீமையையும் தாராள மனப்பான்மையில் எந்த நன்மையையும் பார்ப்பதை நிறுத்திவிடுகிறார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தாராள மனப்பான்மையின் ஆவி செயல்படுத்தப்படாத புரிதலையும் புரிதலையும் ஒருவர் பெறுவதில்லை, இதையொட்டி இந்த குணம் [கஞ்சத்தனம்] மரணம் வரை என்றென்றும் இருக்க காரணமாகிறது. மருந்தை அடையாளம் காணாதவன் குணமடைய மாட்டான்.

உலகின் அனைத்து செல்வங்கள் மற்றும் பொருள் உடைமைகளின் நிலை இதுதான் [இது ஒருவரின் உண்மையான தேவைகளுக்கு அப்பாற்பட்டது]. உலகம் (அதன் முதன்மையான சின்னம் உலகின் செல்வம் மற்றும் பொருள் உடைமைகள்) கடவுளின் எதிரிகளின் எதிரியாக உள்ளது, ஏனெனில் அது அவர்களை நரகத்திற்கு தள்ளுகிறது, மேலும் கடவுளின் நண்பர்கள் மற்றும் நெருங்கியவர்களின் எதிரியாகவும் உள்ளது, ஏனெனில் அவர்கள் பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பதில் கஷ்டங்களை சகித்துக்கொள்ள வேண்டும். இது கடவுளின் எதிரியாகும், ஏனெனில் அது அவரது அடியார்களை (மனிதர்கள்) அவரது பாதையில் நடப்பதைத் தடுக்கிறது. செல்வத்தைப் பாதுகாப்பது பாதுகாவலர்கள் [மற்றும் அதைப் பாதுகாப்பதற்கான பல்வேறு வழிகள்] மூலம் நிகழ்கிறது என்பதால் அது தன்னை நுகர்கிறது, இது செல்வத்தை செலவழிக்க வேண்டியுள்ளது. உண்மை என்னவென்றால், உலகம் (பொருள் உடைமைகள்) உலகத்தை அது முடிவுக்கு வரும் வரை பாதுகாக்க செலவழிக்கப்படுகிறது, எதுவும் எஞ்சியிருக்காது.
பொருளுடைமைகளின் தீங்குகளை அறிந்த ஒரு தனிநபர், அவற்றைப் பழகுவதில்லை, அல்லது அதை வாங்குவதைக் கொண்டாடுவதில்லை அல்லது ஒருவரின் உண்மையான தேவைகளை விட அதிகமாக எடுத்துக்கொள்கிறார். வெறும் தேவைகளில் திருப்தி அடைபவன், கஞ்சத்தனத்தை கடைப்பிடிப்பதில்லை, ஏனென்றால் செல்வத்தையும் பொருள் உடைமைகளையும் ஒருவரின் தேவைகளின் அளவில் சேமிப்பது, கஞ்சத்தனம் அல்ல; தேவையில்லாத ஒன்றிற்காக, ஒருவன் அதைப் பாதுகாப்பதன் மூலம் தன்னை கஷ்டத்தில் ஆழ்த்துவதில்லை, ஆனால் அதைச் செலவிடுகிறான் [சக மனிதர்களுக்கு நன்மை பயக்கும் தொண்டு, நன்மை பயக்கும் முயற்சிகளில், இந்த முறையில் நித்திய மகிழ்ச்சியையும் முடிவற்ற வெற்றியையும் அடைய அதைப் பயன்படுத்துகிறது].

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

செல்வம் மற்றும் பொருள் உடைமைகள் தொடர்பான மனித கடமைகள்: கீழே விளக்கப்பட்டுள்ளபடி, செல்வம் ஒரு அர்த்தத்தில் நல்லது மற்றும் ஒரு அர்த்தத்தில் தீயது. அதன் ஒற்றுமை ஒரு பாம்பைப் போன்றது, அதில் விஷம் மற்றும் மாற்று மருந்து இரண்டும் உள்ளன, அதன் விஷம் ஆபத்தானது [அதன் மாற்று மருந்து உயிர் காக்கும்]. அதேபோல், செல்வத்திற்கு விஷம் மற்றும் மாற்று மருந்து இரண்டும் உள்ளன. அதன் விஷத்தைத் தவிர்த்துக் கொள்ளக்கூடியவன், தன் கடமைகளை (செல்வம் மற்றும் அதன் சம்பாதிப்பு சம்பந்தம்) கண்காணித்து வைப்பவன்.

முதல் கடமை: ஒருவன் அதன் நோக்கத்தைப் பற்றிய அறிவைப் பெற்று, கடவுள் ஏன் செல்வத்தையும் பொருளையும் படைத்தார், மனிதனுக்கு ஏன் அது தேவைப்படுகிறது என்பதைக் கண்டறிய முயற்சிக்க வேண்டும். அதை அறிந்த பிறகு, ஒருவர் தனது தேவைகளுக்கு போதுமானதை சம்பாதிப்பார், தேவையானதை விட அதிகமாகப் பாதுகாக்க மாட்டார், மேலும் ஒருவரின் செல்வத்தை தகுதியற்ற ஒருவருக்கு கொடுக்க மாட்டார் (ஒருவர் அதை உலக வாழ்க்கையின் ஆடம்பரத்தையும் பளபளப்பையும் அதிகரிக்கும் வீணான முயற்சிகளுக்கு பதிலாக உன்னதமான தகுதியான முயற்சிகளில் செலவிடுவார்).

இரண்டாவது கடமை: முற்றிலும் தடைசெய்யப்பட்ட வருமான ஆதாரங்களைத் தவிர்ப்பதற்காக வருமான ஆதாரங்களை கண்காணிக்க வேண்டும் [தெய்வீக சட்டத்தில் மிரட்டி பணம் பறித்தல், லஞ்சம், வட்டி, திருட்டு போன்றவை] அல்லது ஆட்சியாளர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட செல்வம் போன்ற பெரும்பாலும் தடை செய்யப்பட்டவை. இதேபோல், ஒருவரின் குணத்தின் தூய்மையை அழுக்கிடும் விரும்பத்தகாத விஷயங்களைத் தவிர்க்க வேண்டும், அதாவது அவற்றில் லஞ்சத்தின் தடயங்களைக் கொண்ட பரிசுகள் அல்லது அவமானம் உள்ள மற்றவர்களிடம் கேட்பது (அல்லது பிச்சை) போன்றவை.

மூன்றாவது கடமை: ஒருவரின் தனிப்பட்ட பொருளாதாரத்திற்கு (நிதித் தேவைகள்) தேவைப்படும் தொகையை கருத்தில் கொள்வது. ஒருவர் தேவையானதை விட அதிகமாக பெறக்கூடாது [ஒருவரின் ஆன்மீக மற்றும் ஆன்மீக முயற்சிகளை உடனடியாக கொல்லும் கண்மூடித்தனமான பொருள்முதல்வாதம் மற்றும் பேராசை கொண்டவராக மாறுவதைத் தவிர்ப்பதற்காக] அல்லது ஒருவரின் தேவைகளை விட குறைவான தொகையையும் பெறக்கூடாது. [மனிதன்] தேவைகள் மூன்று விஷயங்களுடன் தொடர்புடையவை: உணவு, உடை மற்றும் குடியிருப்பு. அவை ஒவ்வொன்றும் மூன்று டிகிரிகளைக்

கொண்டுள்ளன: சாதாரண, சிறந்த மற்றும் நடுத்தர (சாதாரண மற்றும் சிறந்தவற்றின் நடுவில் உள்ளது). மனிதன் குறைவாக சாய்ந்திருக்கும் வரை, ஒருவர் [ஒருவரின் உண்மையான] தேவைகளின் வரம்புகளுக்கு நெருக்கமாக இருப்பார், அதை மீறும்போது, ஒருவர் முடிவற்ற ஆழமான துளையில் விழுவார். இந்த பட்டங்களைப் பற்றிய விவரங்களை உலகத்திலிருந்து விலகிச் செல்லும் புத்தகத்தில் (அதிகாரம் 14) வழங்கியுள்ளோம்.

நான்காவது கடமை: செலவழிப்பதற்கான வாய்ப்புகளைக் கவனிப்பது [உன்னதமான மற்றும் தொண்டு காரணங்களுக்காகவும், ஒருவரின் தேவைகளுக்காகவும்]. செலவினங்களில் மிதமான தன்மை இருக்க வேண்டும் - [மிதமான] எல்லைகளைத் தாண்டி அதிகப்படியான அல்லது சுருக்கம் இருக்கக்கூடாது. சட்டபூர்வமான வழிகளில் சம்பாதித்ததைப் போல சட்டபூர்வமான நோக்கங்களுக்காக செலவிட வேண்டும். [மற்றவர்களிடமிருந்து தங்கள் செல்வத்தையும் உடைமைகளையும்] நியாயமற்ற முறையில் பறிப்பது பாவம் என்பதைப் போலவே, நியாயமற்ற முறையில் செலவு செய்வதும் பாவமாகும்.

ஐந்தாவது கடமை: செல்வம் மற்றும் பொருள் உடைமைகளை எடுத்துக்கொள்வது, கொடுப்பது, நிறுத்துவது மற்றும் செலவழிப்பது ஆகியவற்றில் சரியான நோக்கத்தைத் தக்கவைத்துக்கொள்வது. ஒருவன் [சட்டபூர்வமான மற்றும் நெறிமுறை வழிகளில்] பொருள் உடைமைகளை எடுத்துக் கொள்ளும்போது, தெய்வீக வழிபாட்டில் அதிலிருந்து உதவி பெறுவதே நோக்கமாக இருக்க வேண்டும். ஒருவன் பௌதிக உடைமைகளை விட்டுச் செல்லும்போது, உலகத்தன்மையிலிருந்து விலகி இருக்க வேண்டும் என்ற எண்ணம் இருக்க வேண்டும். ஒருவர் அதைச் செய்யும்போது, செல்வத்தின் இருப்பு தீங்கு விளைவிக்காது. அதனால்தான் அலி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு தனி மனிதன் இவ்வுலகத்தின் அனைத்து பொக்கிஷங்களுக்கும் சொந்தக்காரனாக ஆகிவிட்டால், அவனுடைய நோக்கம் அல்லாஹ்வின் திருப்தியை அடைவதைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை என்றால், அவன் விலகி இருப்பவன் என்று அழைக்கப்படுவான். அப்பொழுது ஒருவன் ஒதுங்கி இருப்பவன் என்று அழைக்கப்படமாட்டான்". உங்கள் அசைவுகள் மற்றும் ஓய்வுகள் அனைத்தும் கடவுளுக்காக மட்டுமே இருக்க வேண்டும் - அவை [தெய்வீக] வழிபாட்டாக இருக்க வேண்டும் அல்லது வணக்கத்திற்கு உதவியாக இருக்க வேண்டும்.

சட்டைகள், பைஜாமாக்கள், படுக்கை, பானைகள் போன்ற கடவுளை (தீன்) நோக்கி ஒருவரின் பாதைக்கு உதவ முடியாத எதுவும் [ஒருவரிடம்

உள்ள சிறிய பொருட்களிலிருந்து] இல்லை. இவையனைத்தும் வாழ்க்கைக்கு இன்றியமையாதவை. ஒருவருடைய தேவைக்கு அப்பாற்பட்ட காரியங்களை வைப்பதற்குப் பதிலாக, கடவுளுடைய மற்ற ஊழியர்கள் அவற்றிலிருந்து பயனடையக்கூடும் என்று ஒருவர் நினைக்க வேண்டும். அதனால்தான், யாராவது ஒருவரின் தேவைகளுடன் உங்களிடம் வந்தால், அது உங்கள் தேவைக்கு அப்பாற்பட்டதாகவும் உங்களிடம் இருந்தால், நீங்கள் [உதவ] மறுக்கக்கூடாது.

இந்தக் கொள்கைகளைப் பின்பற்றுபவன் பாம்பிலிருந்து மாற்று மருந்தைப் பிரித்தெடுப்பவனைப் போன்றவன், அதன் உண்மையான மதிப்பு மற்றும் அதன் விஷத்திலிருந்து பாதுகாக்கிறது. அத்தகைய நபர் செல்வத்தின் மிகுதியால் தீங்கு விளைவிக்கப்படுவதில்லை. மதத்தைப் பற்றிய முழுமையான புரிதல் மற்றும் உயர்ந்த அறிவு கொண்ட ஒருவர் இந்த வேறுபாட்டை அடைய முடியும். செல்வத்தைக் குவித்து, அத்தகையவர் செல்வம் வைத்திருக்கும் தோழர்களைப் போன்றவர் என்று நினைப்பவர், புரிதல் இல்லாத குழந்தையைப் போன்றவர், ஒரு பாம்பு எஜமானர் ஒரு பாம்பைக் கட்டுப்படுத்துவதைக் கண்ட பிறகு, பாம்பு மந்திரி பாம்பைப் பிடிக்க முடிந்தது போல, அவ்வாறே செய்ய முடியும் என்று நினைத்து ஒரு பாம்பைப் பிடிக்கத் தொடங்குகிறான். அப்படிப்பட்ட ஒரு குழந்தை நிச்சயம் இறந்துவிடும். இந்த இருவருக்கும் இடையிலான வேறுபாடு இதுதான் (கொஞ்சம் செல்வம் கொண்ட தீர்க்கதரிசன தோழர்கள் மற்றும் தன்னை அவர்களைப் போலவே கருதும் சாதாரண நபர்), இருப்பினும், பாம்பு கடித்த ஒருவர் வெளிப்படையானது, ஆனால் செல்வத்தால் கடித்தவர் வெளிப்படையாக இல்லை.

முன்னோர்களுக்கு (ஸலஃப் ஸாலிஹீன்) *யார், நீங்கள் என்ன என்பதை நான் உங்களுக்குச் சொல்கிறேன்.* தோழர்களில் சிலர், பிச்சை எடுக்கவோ, பிச்சை எடுக்கவோ தேவையில்லை, அல்லாஹ்வின் பாதையில் (அல்லாஹ்வின் பாதையில்) செலவு செய்வதற்காகவும், செல்வத்தை உடையவர்களாக இருந்தனர். அவர்கள் சட்டபூர்வமான வழிகளில் தங்கள் செல்வத்தை சம்பாதித்தனர். அவர்கள் அனுமதிக்கப்பட்ட (ஹலால்) உணவை உண்கிறார்கள், மிதமாக செலவு செய்தனர், மேலும் மறுமையில் வெற்றியளிக்கும் ஒரு வழியாக அமைத்தனர். அவர்கள் யாருடைய உரிமைகளையும் பறிக்கவில்லை, அவர்கள் கஞ்சத்தனத்தை கடைப்பிடிக்கவில்லை, அவர்கள் தங்கள் செல்வம் மற்றும் பொருள் உடைமைகளின் பெரும்பகுதியை கடவுளின் பாதையில் செலவழித்தனர், மேலும் அவர்களில் சிலர் தங்களை விட

மற்றவர்களின் தேவைகளுக்கு முன்னுரிமை அளித்து தங்கள் முழு செல்வத்தையும் தர்மத்திற்காக செலவழித்தனர். நான் உங்களிடம் கேட்கிறேன், "நீங்களும் அப்படித்தானா?" அது அப்படி இல்லை என்பது தெளிவாகிறது. பக்தியுள்ள முன்னோடிகளுடன் உங்களுக்கு சிறிதளவும் ஒற்றுமை இல்லை.

நபித்துவ தோழர்கள் எப்படி இருந்தார்கள்? தீர்க்கதரிசன தோழர்கள் [ஆன்மீக செல்வத்துடன் வந்த] [பொருள்] வறுமையை நேசித்தனர். அவர்கள் வறுமை மற்றும் பட்டினி பற்றிய பயம் இல்லாமல் இருந்தனர், மேலும் தங்கள் வாழ்வாதாரத்தைப் பற்றி கடவுள் மீது நம்பிக்கை வைத்திருந்தனர். அவர்கள் தங்கள் தலைவிதியைப் பற்றி மகிழ்ச்சியாக இருந்தனர், கஷ்டங்களை ஏற்றுக்கொண்டனர் [அவர்கள் சகித்துக்கொள்ள வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது]. அவர்கள் வறுமையில் நன்றி தெரிவித்தனர் மற்றும் கஷ்டங்களில் பொறுமையைக் கடைப்பிடித்தனர். அவர்கள் வசதியாகவும் ஆறுதலுடனும் கடவுளை மகிமைப்படுத்தினர், கடவுளின் பொருட்டு தங்களை தாழ்த்திக் கொண்டார்கள், மேலும் அவர்கள் ஆணவம், மேன்மை சிக்கல் மற்றும் ஏராளமான பொருள் உடைமைகளில் பெருமை ஆகியவற்றைக் கண்டு பயந்தனர். அவர்கள் உலகத்திலிருந்து தங்களுக்கு அனுமதிக்கப்பட்ட பகுதியை மட்டுமே எடுத்துக் கொண்டனர், அவர்கள் தங்கள் உண்மையான [உணரப்பட்ட] தேவைக்கு மாறாக ஏற்ற தொகையை ஏற்றுக்கொண்டனர், அவர்கள் உலகத்தை (உலகத்தன்மை) நிராகரித்தனர், அதன் கஷ்டங்களை பொறுமையுடன் சகித்தனர், அதன் கசப்பை சுவைத்தனர், அதன் வசதிகளையும் ஆசீர்வாதங்களையும் நிராகரித்தனர். நீங்கள் அப்படி இருக்கிறீர்கள் என்று சத்தியம் செய்ய முடியுமா? உலகம் அவர்களின் கதவைத் தட்டியபோது, அவர்கள் (கடவுளின் பாதையிலிருந்து விலகிச் செல்லும்படி) பயத்தால் நடுங்கினார்கள், மேலும் உலக வடிவத்தில் (பொருள்முதல்வாத சாதனைகள்) உடனடியாக தண்டனை வழங்கப்படும் ஏதோ ஒரு பாவத்தைச் செய்ததாக கருதினர் என்பது நமக்குத் தெரியவந்துள்ளது. வறுமை வரும்போது, அவர்கள் அதை வரவேற்று, அதை நல்லவர்களின் வழியாக ஏற்றுக் கொண்டனர். காலையில் தங்கள் வீடுகளில் எதையாவது பார்த்தால், அவர்கள் மிகவும் துயரமடைவார்கள், எதையும் கண்டுபிடிக்கவில்லை என்றால், அவர்கள் புன்னகையுடன் தங்கள் நாளைத் தொடங்குவார்கள் என்று சில தீர்க்கதரிசன தோழர்களைப் பற்றிய இந்த பாரம்பரியம் நமக்குக் கிடைத்துள்ளது. யாராவது அதைப் பற்றி ஆச்சரியம் தெரிவித்து, "மக்கள் தங்கள் வீடுகளில் செல்வத்தைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள், ஆனால் நீங்கள் வருத்தப்படுகிறீர்கள்"

என்று சொன்னால், அவர்கள், "குடும்பத்துடன் எதையாவது பார்த்து நான் வருத்தப்படுவதற்கான காரணம் என்னவென்றால், எனது குடும்பம் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் குடும்பத்தின் வழியைப் பின்பற்றவில்லை". சில தீர்க்கதரிசன தோழர்களைப் பற்றி விவரிக்கப்பட்டுள்ளது, அவர்கள் செழிப்பை அனுபவித்தபோது அவர்களின் துயர நிலை பார்க்கத் தகுந்ததாக இருந்தது, மேலும் அவர்கள் "உலகத்திற்கும் (உலகத்திற்கும்) நமக்கும் என்ன சம்பந்தம்?" என்று கேட்டதைக் காண முடிந்தது. அவர்களுக்கு துன்பங்கள் ஏற்பட்டால், அவர்களுடைய வீடுகளில் துன்பங்கள் ஏற்பட்டால், அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைந்து, அது தங்களுக்கு ஒரு நல்ல சகுனமாகக் கருதிக் கொண்டும், "இப்போது எங்கள் இறைவன் எங்கள் மீது கருணையைக் காட்டியுள்ளான்" என்று கூறுவார்கள். இவை பக்தியுள்ள முன்னோடிகளின் (*சலாஃப் சாலிஹீன்) நிலைகள் மற்றும் பண்புகள்*. அவர்களின் வெளிச்சத்தில், செல்வம் சிறந்ததா அல்லது வறுமையா என்பதை நன்கு தீர்மானிக்க முடியும். இப்போது நீங்கள் [கடவுளின் மீது] சத்தியம் செய்து அதே [உள் ஆன்மீக] நிலைகளை நீங்கள் பெற்றிருக்கிறீர்கள் என்று உறுதிப்படுத்த முடியுமா? இந்த புனித மற்றும் புனித மக்களுடன் நீங்கள் சிறிதும் ஒற்றுமையைக் கொண்டிருக்கவில்லை.

எப்படி இருக்கிறாய்? இப்போது நான் உங்கள் நிலையை விவரிக்கிறேன், பக்தியுள்ள முன்னோடிகளின் நிலைமைகள் மற்றும் குணங்களுடன் ஒத்துப்போகாத உங்கள் குணாதிசயங்களை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுவேன். நீங்கள் செல்வத்தில் கலகக்காரனாக மாறுகிறீர்கள், செழிப்பில் பெருமை கொள்கிறீர்கள், எளிதாகவும் வசதியுடனும் மகிழ்ச்சியுடன் நடனமாடுகிறீர்கள். வறுமை தீர்க்கதரிசிகளுக்கு பெருமைக்குரிய தலைநகரமாக இருந்தபோதிலும் நீங்கள் அதை வெறுக்கிறீர்கள். அவர்களின் பெருமையின் மூலதனத்தை நீங்கள் வெறுக்கிறீர்கள். நீங்கள் வறுமைக்கு பயந்து செல்வத்தை குவிக்கிறீர்கள், இருப்பினும் இது கடவுளைப் பற்றிய மோசமான அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் அவருடைய வாக்குறுதியின் மீது நம்பிக்கை இல்லாமைக்கு ஒரு சான்றாகும். நமது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறியிருந்தாலும், உலக அருட்கொடைகள், ஆசைகள், சுகமங்கள், இச்சைகளை நிறைவேற்றுவதற்காகவே நீங்கள் செல்வங்களைச் சேர்த்துக் கொள்கிறீர்கள் என்பதற்கு இந்த ஒரு விஷயம் உங்கள் (வரவிருக்கும்) அசுபமான முடிவுக்கு ஒரு நியாயமான சாட்சியாகும்.

شرار امتی الذین غذوا بالنعیم فربت علیه اجسامهم

"என் தேசத்தின் மிக மோசமான (தீய) மக்கள் ஆடம்பரமான உணவை உண்பவர்கள், அவர்களின் உடல்கள் அதனால் ஊட்டமளிக்கப்படுகின்றன (அதாவது, அவர்கள் உலகின் வசதிகள், ஆடம்பரங்கள் மற்றும் நல்ல வாழ்க்கைக்கு பழகிவிட்டனர், மேலும் கடவுளின் ஏற்றுக்கொள்ளல் மற்றும் ஒப்புதலுக்கு வழிவகுக்கும் ஆன்மீக பாதையில் சிறந்து விளங்க ஒருவர் செய்ய வேண்டிய முயற்சிகள் மற்றும் முயற்சிகளைப் பொருட்படுத்துவதில்லை)".

ஒரு அறிஞர் கூறுகையில், கியாம நாளில் மக்கள் தங்கள் நற்செயல்களைத் தேடி வரும்போது, அவர்களிடம் கூறப்படும்:

أَذْهَبْتُمْ طَيِّبَاتِكُمْ فِي حَيَاتِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَمْتَعْتُم بِهَا

"நீங்கள் ஏற்கெனவே இவ்வுலகத்தில் நன்மையை அடைந்துவிட்டீர்கள் [நீங்கள் ஆடம்பரமான வாழ்க்கையை வாழ்ந்தீர்கள், மறுமையில் உங்களுக்கு எதுவுமே இல்லை]." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 46, வசனம் 20)

உங்கள் அலட்சிய தூக்கத்திலிருந்து எழுந்திருங்கள்! இவ்வுலகத்தின் அருட்கொடைகளால் மறுமையின் அருட்கொடைகளை நீங்கள் இழந்துவிட்டால், அது பெரும் இழப்பு, துக்கம் மற்றும் துன்பம் நிறைந்த இடமாக இருக்கும். நீங்கள் செல்வத்தையும் குவிக்கிறீர்கள், இதனால் நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் பெருமை காட்ட முடியும் மற்றும் [அதன் அடிப்படையில்] உங்களை உயர்ந்தவர்கள் என்று கருதலாம். இருப்பினும், அதீத மற்றும் பெருமைக்காக உலகத்தை குவிக்கிறவன், கடவுள் ஒருவரைப் பொறுத்த நிலையில் தேவனை சந்திப்பார் என்ற இந்த பாரம்பரியத்தை நாம் பெற்றிருக்கிறோம். ஆனால் ஐயோ, கடவுளின் கோபத்தை நீங்கள் சிறிதும் கவனிக்கவில்லை. நீங்கள் உங்கள் சொந்த நிலையில் மூழ்கிவிட்டீர்கள் மற்றும் உங்கள் இறுதி முடிவை மறந்துவிட்டீர்கள். உங்கள் இறைவனின் அருகாமையை நோக்கிச் செல்வதை விட உலகில் வாழ்வதை நீங்கள் மிகவும் பிரியமானதாகக் காண்கிறீர்கள். கடவுளை சந்திப்பதை நீங்கள் விரும்பவில்லை, கடவுள் உங்களைச் சந்திப்பதை மிகவும் வெறுக்கிறார். உலகத்திலிருந்து எதுவும் உங்களுக்கு கிடைக்கவில்லை என்றால், உங்கள் இழப்பு உணர்வு பார்க்கத்தக்கது. உங்கள் நிலை என்னவென்றால், உலகத்தை (உலக உடைமைகளை) குவிப்பதற்காக நீங்கள் மார்க்கத்தின் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து உங்களை விடுவித்துக் கொள்கிறீர்கள், அதை

நீங்கள் அடையும்போது, நீங்கள் மகிழ்ச்சியுடன் ஊசலாடுகிறீர்கள், இருப்பினும் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

من احب الدنيا وسربها ذهب خوف الآخرة من قلبه

"ஒருவன் உலகை நேசிக்கிறானோ, அதை அடையும்போது மகிழ்ச்சியடைகிறாரோ, மறுமையைப் பற்றிய பயம் அத்தகையவரின் இதயத்தை விட்டு வெளியேறுகிறது".

உலக விஷயங்களில் உங்களுக்கு எவ்வளவு ஆர்வம் இருந்தாலும், மறுமை தொடர்பான விஷயங்களில் நீங்கள் எவ்வளவு அக்கறை காட்டுவதில்லை. உலகத்தைப் பெறாததால் துன்பப்படுவதைப் போல பாவங்களால் துன்பப்படுவது உங்களுக்கு பெரிதாக இல்லை (ஆடம்பரம், பளபளப்பு, மகிமை, செல்வம் மற்றும் பொருள் உடைமைகள்). செல்வம் இழப்பு என்று அஞ்சுவது போல் நீங்கள் பாவங்களுக்குப் பயப்படுவதில்லை. புகழையும் அதிகாரத்தையும் அடைய உங்கள் முழு மூலதனத்தையும் நீங்கள் செலவிடலாம், ஆனால் துன்பப்படும் ஒருவருக்கு உங்களால் உதவ முடியாது. கண்ணியத்தையும் கனத்தையும் பெறுவதற்காக நீங்கள் படைப்புகளை சந்தோஷப்படுத்தலாம், ஆனால் தெய்வீக அங்கீகாரத்தைப் பெற உங்களுக்கு நேரமில்லை. செல்வம் உங்கள் பாவங்களை மறைத்து வைக்கிறது என்பதும் உண்மைதான்; ஆனால் மனிதர்கள் உங்களைக் குறை கூறுவதில்லை - அல்லாஹ் உங்கள் நிலைமையை நன்கறிந்தவனாக இருக்கின்றான். ஆனால் கடவுளின் அறிவு மற்றும் விழிப்புணர்வைப் பற்றி நீங்கள் எப்போது கவலைப்படுகிறீர்கள் [நீங்கள் உண்மையில் எப்படி இருக்கிறீர்கள்]? இவ்வுலகத்தின் அவமானத்தை நீங்கள் பொறுத்துக் கொள்ள மாட்டீர்கள், ஆனால் மறுமையில் நீங்கள் எதிர்கொள்ளப்போகும் அவமானத்திற்கு நீங்கள் தயாராக இருக்கிறீர்கள். அல்லாஹ்வை விட உங்களுக்கு இத்தகைய அடியார்கள் மிகவும் நேசிக்கப்படுகிறார்கள். இது அறியாமை இல்லையென்றால், அது என்ன? உங்கள் உள்ளம் எண்ணற்ற அசுத்தங்களால் அழுக்கடைந்துள்ளது மற்றும் எண்ணிலடங்கா குறைகளின் ஆதாரமாக உள்ளது, ஆனால் உங்கள் செல்வத்தை கடவுளின் நீதியான அடியார்களின் செல்வத்தைப் போன்றதாக நீங்கள் கருதுகிறீர்கள். ஐயோ! பக்தியுடைய முன்னோர்களின் நடத்தை மற்றும் குணத்தை விட்டும் நீங்கள் எவ்வளவு தூரத்தில் இருக்கிறீர்கள்! கடவுளின் ஆணையாக, நீங்கள் அனுமதிக்க முடியாத விஷயங்களில் இல்லாத அளவுக்கு அவர்கள் அனுமதிக்கப்பட்ட விஷயங்களில் விலகி இருந்தனர். உங்கள் பெரிய பாவங்களுக்காக நீங்கள் இருப்பதை விட சிறிய தவறுகளைப் பற்றி அவர்கள் பயந்தனர் [கடவுளுடன் அவர்களின்

நிலைப்பாட்டில் அதன் தாக்கத்தின் காரணமாக]. எவர்களுடைய குணத்தன்மைகள் அவர்களுக்கு இணையாக இல்லையோ, அவர்கள் இவ்வுலகத்திலும் அவர்களைப் போன்றவர்கள் அல்லர்; மறுமையிலும் அவர்களுடைய நண்பர்களாகவும் இருக்க மாட்டார்கள். இரண்டு குழுக்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு மிகவும் தெளிவாகத் தெரிகிறது.

பக்தியுள்ள முன்னோடிகளின் உதாரணமாக உங்களை நீங்கள் கருதினால், நீங்கள் குறைவாக திருப்தி அடைய வேண்டும், [அனுமதிக்கப்பட்ட மற்றும் சட்டபூர்வமான பொருள் உடைமைகளைக் கூட] தவிர்த்து, கடவுளின் பாதையில் முடிந்தவரை செலவு செய்ய வேண்டும், பரோபகாரமாக மாற வேண்டும், வறுமையைப் பற்றி பயப்படாமல், செல்வத்தின் மீதான பேராசையை வெறுக்க வேண்டும், குறைந்த [பொருள்முதல்வாதம்] மற்றும் [அடுத்தடுத்த] கஷ்டங்களுக்கு ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். பற்றாக்குறையில் மகிழ்ச்சி அடைந்து, பணிவை நல்லது என்று கருதுங்கள், ஆணவத்தையும், உயர்ந்த அந்தஸ்தையும் வெறுப்புடன் பாருங்கள், உங்கள் விஷயங்களில் வலுவாக இருங்கள். இதயம் வழிகாட்டுதலை வெறுக்கவில்லை, கடவுளின் கடமைகள் மற்றும் உரிமைகளைப் பற்றி உங்கள் சொந்த சுயத்துடன் பொறுப்புக்கூறல் செய்திருப்பீர்கள் [இந்த முறையில்], மேலும் உங்கள் மாநிலங்கள் அனைத்தையும் கடவுளின் ஒப்புதல் மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளும் அச்சில் வடிவமைத்திருப்பீர்கள். இந்த நிலையில், நீங்கள் (கியாம நாளில்) பொறுப்பேற்க வைக்கப்பட மாட்டீர்கள், மேலும் நீங்கள் பயபக்தியுடையவர்களின் பிரிவில் கணக்கிடப்படுவீர்கள்.

இயேசுவின் மரபுகளிலிருந்து செல்வத்தின் மீதான பேராசைக்கு ஒரு உதாரணம்: ஒரு மனிதன் இயேசு (ஸல்) உடன் வந்தான் என்று ஜரீர் லைத் (ரலி) (ரலி) இலிருந்து விவரிக்கிறார். இருவரும் எங்கோ சென்று ஒரு ஓடையை அடையும் வரை. அவர்கள் இருவரும் அதன் அருகில் அமர்ந்து சாப்பிட்டனர். அவர்களிடம் மூன்று ரொட்டிகள் இருந்தன, எனவே இருவரும் தலா ஒன்று சாப்பிட்டனர், மூன்றாவது எஞ்சியிருந்தார்கள். இயேசு தண்ணீர் குடிப்பதற்காக ஓடைக்குச் சென்றார், அவர் திரும்பி வந்தபோது, மூன்றாவது அப்பம் போய்விட்டது. அவர் தனது பயணத் தோழரிடம் அதைப் பற்றி கேட்டார், அவர் அதைப் பற்றி அறியாததை வெளிப்படுத்தினார். இயேசு அமைதியாக இருந்து, மீண்டும் தனது பயணத்தைத் தொடங்கினார். அவர்கள் ஒரு பெண் மானை தனது இரண்டு மான் குட்டிகளுடன் கண்டுபிடித்தனர். இயேசு மான் குட்டிகளில் ஒன்றை வரச் சொன்னார், அவர் வந்தார், அவர் அதை வெட்டி,

இறைச்சியை சமைத்து, அதிலிருந்து சாப்பிட்டு, தனது பயணத் தோழருக்கும் பரிமாறினார். அப்பொழுது இயேசு மானுக்குட்டியை நோக்கி, "தேவனுடைய கட்டளையின்படி உயிரோடு வா!" என்று சொன்னார், அது மறுபடியும் உயிர்த்தெழுந்தது. அவர் தனது பயணத் தோழரைப் பார்த்து, "இந்த அற்புதத்தை உங்களுக்குக் காட்டிய (கடவுள்) மீது சத்தியம் செய்வதன் மூலம் நான் உங்களைக் கேட்கிறேன், மூன்றாவது அப்பம் எங்கே போனது?" அதற்கு அவர், "எனக்குத் தெரியாது" என்றார். அதன் பிறகு அவர்கள் இருவரும் கண்களால் பார்க்கக்கூடிய இடங்களில் தண்ணீர் நிறைந்த ஒரு பள்ளத்தாக்கை அடைந்தனர். அவர் கையைப் பிடித்து தண்ணீரில் நடந்து அந்த பள்ளத்தாக்கைக் கடந்தார். அவர்கள் வறண்ட நிலத்தை அடைந்தபோது, அவர் மீண்டும் அவரிடம், "இந்த அற்புதத்தை உனக்குக் காட்டிய (கடவுள்) சத்தியம் செய்வதன் மூலம் நான் உன்னிடம் கேட்கிறேன், அந்த அப்பத்தை எடுத்தவர் யார்?" அவர் மீண்டும் "எனக்குத் தெரியாது" என்று பதிலளித்தார். பயணம் மீண்டும் தொடங்கியது, இந்த முறை அவர்கள் ஒரு காட்டிற்கு வந்தபோது அவர் நிறுத்தினார். இயேசு சில மண், செங்கற்கள், கற்கள் ஆகியவற்றைச் சேகரித்து, "கடவுளின் கட்டளையின்படி பொன்னாகிவிடு" என்றார். மண் குவியல், கற்கள் மற்றும் செங்கற்கள் பொன்னாக மாற்றப்பட்டபோது, இயேசு அதை மூன்று பகுதிகளாகப் பிரித்து, "ஒரு பகுதி என்னுடையது, ஒரு பகுதி உன்னுடையது, ஒரு பகுதி மூன்றாவது அப்பத்தை எடுத்துக்கொண்டவனுக்கு" என்றார். அவரது பயணத் தோழர் உடனடியாக "மூன்றாவது அப்பத்தை எடுத்தது நான்" என்று கூறினார். இயேசு அங்கிருந்த பொன்னையெல்லாம் அவனுக்குக் கொடுத்துவிட்டு, அவனை விட்டுப் பிரிந்துப் புறப்பட்டுப் போனார். இரண்டு பேர் வரும்வரை அந்த மனிதன் தங்கக் குவியலுடன் காட்டில் உட்கார்ந்திருந்தான். இந்த செல்வத்தைப் பார்த்ததும், அவர்கள் பேராசை பிடித்து, அந்த மனிதனைக் கொன்று எல்லா செல்வத்தையும் பறிக்க திட்டமிட்டனர். அதற்கு அவர், "என்னைக் கொல்லாதே, இந்த செல்வத்தில் நாம் அனைவரும் சமமான பங்குதாரர்களாக இருக்க முடியும். முதலாவதாக, எங்களில் ஒருவர் அருகிலுள்ள கிராமத்திற்குச் சென்று உணவு பெற வேண்டும். சாப்பிட்டவுடன், அதையெல்லாம் நம்மிடையே பகிர்ந்துவிடுவோம்". வந்த இரண்டு பேரில் ஒருவர், உணவு எடுக்கச் சென்று, தனது இதயத்தில் சிந்திக்கத் தொடங்கினார், "நான் உணவில் விஷத்தை கலந்தால், இந்த இருவரும் இறந்துவிடுவார்கள், இந்த செல்வத்தின் ஒரே உரிமையாளராக நான் இருப்பேன்". மறுபுறம், [காட்டில் காத்திருந்த] இருவரும் அவர் உணவைக் கொண்டு வந்தவுடன்

அவரைக் கொல்ல ஒரு சதித்திட்டத்தைத் தயாரித்தனர், இதனால் அவர்கள் தங்கத்தை தங்களுக்குள் இரண்டு பகுதிகளாக சமமாக விநியோகிக்க முடியும். மூன்றாவது நபர் கிராமத்திலிருந்து உணவு கொண்டு வந்தபோது, அவர்கள் அவனைக் கொன்றனர், பின்னர் அவர்களே விஷ உணவை சாப்பிட்டு கொல்லப்பட்டனர். கழுகுகளும் நாய்களும் உண்ணும் தங்கத்தைச் சுற்றி மூன்று இறந்த உடல்கள் கிடந்தபோது தங்கக் குவியல் அங்கேயே இருந்தது. சில நாட்களுக்குப் பிறகு, இயேசு (ஸல்) அந்த இடத்தைக் கடந்து சென்றார். அவர் அதைக் கண்டபோது, தம்முடைய தோழர்களிடம், "இதோ, இதுவே இவ்வுலகத்தின் நிலை, எனவே நீங்கள் இதைப் பற்றி எச்சரிக்கையாக இருங்கள்" என்று கூறினார்.

பாடம் 8- புகழ் மற்றும் புகழைத் தேடுவதன் தீங்குகள்

கஸாலியின் எட்டாவது புத்தகம் அவரது மகத்தான படைப்பான "இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்" *அல்லது "கடவுளுக்கான பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி" என்ற மூன்றாவது தொகுதி அல்லது கால் பகுதியில்,* புகழ் மற்றும் பிரபலத்தைத் தேடுவதால் ஏற்படும் தீங்குகளைப் பற்றி விவரிக்கிறது. இந்த தீமைகள் மிகவும் சுய-நுகர்வு கொண்டவை, அவை ஒருவரின் வாழ்க்கையைப் பிடித்து, ஆன்மீக பாதையிலிருந்து ஒருவரை திசைதிருப்புகின்றன - ஏற்கனவே இந்த நூலின் முதல் பகுதியில் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ளன - மற்றும் உள் அமைதி மற்றும் அமைதியை கொள்ளையடிக்கின்றன. கசாலி இந்த தீமைகள், அவற்றின் தோற்றம் பற்றிய மதிப்புமிக்க நுண்ணறிவுகளை வழங்குகிறார், மேலும் ஒருவரின் இதயத்திலிருந்து அவற்றை ஒழிப்பதற்கான வழிகளை பரிந்துரைக்கிறார், இதன் விளைவாக அதை உள் அமைதியையும் அமைதியையும் நிரப்புகிறார். புகழைத் தேடுவது அகங்காரம் மற்றும் அதன் விளைவாக ஏற்படும் ஆணவத்தை ஊக்குவிக்கிறது, அத்துடன் சுயத்தின் மீதான ஆவேசம் (*நாஃப்ஸ்*) மற்றும் அதன் குறைபாடுகளுக்கு குருட்டுத்தன்மை, இதனால் சுய சீர்திருத்தத்தின் அனைத்து சாத்தியக்கூறுகளையும் அழித்து, விஷயங்களை சிறப்பாக மாற்றுகிறது. புகழ்ச்சியைத் தேடுவது மற்றொரு தீங்கு விளைவிக்கும் பண்பு, இது நல்ல மனித செயல்களிலிருந்து நேர்மையை நீக்கி, சுயநலம், சுயநலம், சுயமகிழ்வு, மற்றும் மறைமுக நோக்கங்களால் அவற்றை களங்கப்படுத்துகிறது. இது உண்மையான பொருள் மற்றும் அர்த்தம் இல்லாத வெற்று

பாசாங்குகளை வெற்று செய்வதற்கான மனித முயற்சிகளின் மதிப்பைக் குறைக்கிறது. உள் அமைதியையும் அமைதியையும் தடுக்கும் இந்த உள் நோய்களுக்கு கஸாலி குணப்படுத்துகிறது. கஸாலியின் இந்த புத்தகத்தின் உள்ளடக்கங்கள் பின்வருமாறு சுருக்கப்பட்ட வடிவத்தில் இங்கே வழங்கப்பட்டுள்ளன [14]:

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

إنى أخوف ما أخاف على امتى الرياء والشهوة الخفية التى هى اخفى من
دبيب النملة السوداء على الصخرة الصماء فى الليلة الظلماء

"என் தேசத்தில் [புகழ், கௌரவம் மற்றும் புகழைத் தேடுவதில்] விவேகமான காமத்தை வெளிப்படுத்தும் [இரண்டு தீங்கு விளைவிக்கும் உள் பண்புகள்] குறித்து நான் மிகவும் பயப்படுகிறேன். ஒரு இருண்ட கருப்பு இரவில் ஒரு இருண்ட கருப்பு பாறையில் ஒரு இருண்ட கருப்பு எறும்பு ஊர்ந்து செல்வதை விட அவை மிகவும் விவேகமானவை [அதைக் கண்டறிவது மிகவும் கடினம் என்பதால், ஆன்மாவின் உள் இடைவெளிகளில் புதைக்கப்படக்கூடிய ஆன்மாவின் இந்த இரண்டு தீங்குகளிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாக்க மிகவும் கவனமாக இருக்க வேண்டும்]. (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் தொகுப்பு இப்னு மஜா* மற்றும் *ஹக்கீம்* ஷதாத் இப்னு அவ்ஸ் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

அதனால்தான் பெரிய அறிஞர்கள் (அறிவார்ந்த இறையியலாளர்கள்) கூட ஆடம்பரம் மற்றும் விவேகமான காமத்தின் தீங்குகளைப் பற்றிய அறிவை அறியாததற்கு இதுவே காரணம், எனவே அறிஞர் அல்லாத வழிபாட்டாளர்கள் (சாதாரண மக்கள்) மற்றும் கடவுள் பயம் உள்ளவர்கள் அதன் அறிவைப் பெறுவார்கள் என்று நாம் எவ்வாறு எதிர்பார்க்க முடியும். ஆடம்பரம் என்பது சுயத்தின் உள் தீங்குகளில் கடைசி ஒன்றாகும் (*நாஃப்ஸ்),* மற்றும் அதன் விவேகமான ஏமாற்றுக்கள் மற்றும்

அவற்றில் குறிப்பாக ஈடுபட்டுள்ள மக்கள், அறிவார்ந்த இறையியலாளர்கள், வழிபாட்டாளர்கள் மற்றும் மறுமையின் பாதையில் பயணிக்க உறுதியாக இருப்பவர்கள். ஏனென்றால், இந்த மக்கள் கடினமான ஆன்மீகப் போராட்டங்களுக்குப் பிறகு தங்கள் கீழ் சுயத்தை (*நுஃபுஸ், அதாவது,* நாஃப்ஸின் *பன்மை)* அடிபணியச் செய்கிறார்கள், சந்தேகத்திற்குரிய விஷயங்களிலிருந்து தங்கள் சுயத்தைப் பாதுகாக்கிறார்கள் [பார்க்க கடினமாக உள்ளன மற்றும் தடைசெய்யப்பட்ட விஷயங்கள் மற்றும் வெளிப்படையான விஷயங்களிலிருந்து மட்டுமல்ல] மற்றும் தெய்வீக வழிபாட்டை நோக்கி அவர்களை சாய்க்கிறார்கள் [கவனச்சிதறல்கள் மற்றும் ஆன்மாவின் கொந்தளிப்பு இல்லாமல், அது மெல்லிய மற்றும் தெளிவாக மாற்றப்பட்டுள்ளது]. இந்த நிலையில், அவர்கள் உடல் உறுப்புகளிலிருந்து அப்பட்டமான பாவங்களைச் செய்ய இயலாது [இதுவரை செய்த ஆன்மீக முயற்சிகளின் காரணமாக].

இந்த கஷ்டத்திலிருந்து [உள் சுய கட்டுப்பாடு] சிறிது தளர்வைப் பெற, அவர்கள் தங்கள் நல்ல நற்செயல்களை வெளிப்படுத்துவதையும், [இதன் விளைவாக] மக்களிடையே புகழையும் மரியாதையையும் அடைவதைத் தவிர வேறு வழியைக் காணவில்லை. இந்த புகழ் அவர்களுக்கு மகிழ்ச்சியைத் தருகிறது மற்றும் கஷ்டத்தின் தீவிரத்தை குறைக்கிறது, அதிலிருந்து வெளியேறுவது கடினம் [இயற்கையில் கடினமான அவர்களின் ஆன்மீக முயற்சிகள் காரணமாக]. இவர்கள் தம் நற்செயல்களை வெளிப்படையாக வெளிப்படுத்தி, படைப்புகள் (சக மனிதர்கள்) தங்கள் வணக்கத்தை நன்கு அறிந்து கொள்ள விரும்புகிறார்கள். சிருஷ்டிகரைப் பற்றிய அறிவு [அவர்களின் வழிபாட்டு செயல்கள் மற்றும் ஆன்மீக முயற்சிகளைப் பற்றி போதுமானதாக இருந்திருக்க வேண்டும், ஆனால்] போதுமானதாக இல்லை, மேலும் மக்கள் அவர்களைப் புகழ்வதில் அவர்கள் மகிழ்ச்சியைக் காண்கிறார்கள். நாம் காமங்களையும் ஆசைகளையும் நிராகரித்தால், சந்தேகத்திற்குரிய விஷயங்களிலிருந்து விலகி, தெய்வீக வழிபாட்டின் கடுமையிலிருந்து விலகிச் செல்லாவிட்டால், மக்களின் நாவுகள் நம்மைப் புகழ்வதில் மும்முரமாக இருக்கும், நம்மைப் புகழ்வதில் மிகைப்படுத்தி, அவர்களின் பார்வையில் நம் மீது மரியாதையும் கண்ணியமும் இருக்கும், அவர்கள் நம்மைச் சந்திப்பதையும், நம்மைப் பார்ப்பதையும்

மிகுந்த மரியாதை மற்றும் பெருமையின் ஆதாரமாகக் கருதுவார்கள் என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். அவர்கள் எங்கள் பிரார்த்தனைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்வார்கள், எங்கள் கருத்துக்களைப் பின்பற்றுவார்கள், எங்களுக்கு சேவை செய்வார்கள், எங்களை வாழ்த்துவதிலும் வணக்கம் செலுத்துவதிலும் முன்னிலை வகிப்பார்கள், [சமூக] கூட்டங்களில் எங்களை மதித்து மதிப்பார்கள், வாங்குவதிலும் விற்பதிலும் எங்களுக்கு சலுகைகளை வழங்குவார்கள், கூட்டங்களில் [அனைவரையும்விட] எங்களை முன்னணியில் வைப்பார்கள், உணவு, பானம் மற்றும் உடையில் தங்களை விட எங்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுப்பார்கள், அவர்கள் பணிவுடன் இருப்பார்கள், எங்களை நோக்கி தலை வணங்குவார்கள், மற்றும் எங்கள் [உள்நோக்கங்கள் மற்றும்] நோக்கங்களுக்கு அடிபணிய வேண்டும். தாழ்ந்த ஆத்மா (*நஃப்ஸ்)* அதிலிருந்து மிகவும் இன்பத்தைப் பெறுகிறது, பாவங்களை விட்டு வெளியேறுவது கடினமாக இருக்காது மற்றும் வழிபாட்டின் ஒழுங்கு எளிதாகிறது, ஏனென்றால் தாழ்ந்த சுயம் உணர்ந்த இன்பம் [மேற்கூறிய அனைத்து நன்மைகளிலிருந்தும்] அனைத்து இன்பங்களுக்கும் சாராம்சமாகும். இந்த நபர் என் வாழ்க்கை கடவுளுக்கானது என்று நினைக்கிறார், நான் கடவுளின் விருப்பப்படி வழிபாட்டில் மும்முரமாக இருக்கிறேன், அத்தகைய ஒருவர் வலுவான மற்றும் நல்ல புத்திசாலிகளைத் தவிர வேறு எந்த புத்திசாலித்தனத்தின் உணர்வுக்கு வெளியே மறைக்கப்பட்ட காமத்தில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், [உண்மை மற்றும் சரியான புரிதலில் உறுதியாக அடித்தளமுள்ள]. அத்தகையவன் நான் என் இருதயத்தின் நேர்மையுடன் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிகிறேன் என்றும், கடவுளால் தடை செய்யப்பட்ட விஷயங்களிலிருந்து தடுக்கப்பட்டுள்ளேன் என்றும் நினைக்கிறான், இருப்பினும், கீழ்த்தரமான ஆத்மா தன்னளவில் காமங்களுக்கும் ஆசைகளுக்கும் ஒரு இடத்தைக் கொடுத்துள்ளது, இதனால் வணக்கம் அல்லாஹ்வின் அடியார்களுக்கு (மனிதர்கள்) முன்னால் அலங்கரிக்கப்படுகிறது, இதனால் அவர்கள் மக்களின் தவறான புகழில் மகிழ்ச்சியைக் காண்கிறார்கள். இது அவர்களின் தெய்வீக கீழ்ப்படிதல் [மற்றும் வழிபாட்டு] செயல்களின் தெய்வீக பலனை ரத்து செய்கிறது, மேலும் அவர்கள் தங்கள் நன்மை செயல்களின் ஆசீர்வாதங்களை இழக்கிறார்கள், மேலும் அவர்கள் தங்களை கடவுளுக்கு நெருக்கமானவர்கள் என்று கருதினாலும் அவர்களின் பெயர்கள் நயவஞ்சகர்களின் பட்டியலில் எழுதப்படுகின்றன.

புகழ் மற்றும் புகழ் தேடுவதற்கான கண்டனம்

புகழ் [புகழ் மற்றும் பின்தொடர்வதற்கான தேடல் அல்லது ஆசை] கண்டிக்கப்படுகிறது மற்றும் அநாமதேயம் விரும்பப்படுகிறது மற்றும் விரும்பத்தக்கது. அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

حب المرء من الشر الا من عصمه الله يشير الناس اليه بالا صابع فى دينه و
دنياه

"கடவுள் யாரைப் பாதுகாக்கிறாரோ அவரைத் தவிர, ஒருவரின் மதம் அல்லது உலகத்தைப் பற்றி (உலக அந்தஸ்து, புகழ், சில திறமை, திறமை, அதிகாரம் அல்லது செல்வத்தின் காரணமாக புகழ் ஆகியவற்றைப் பற்றி விரல்களால் ஒருவரை சுட்டிக்காட்டுவது போதுமானது".   (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *பைஹாகி ஃபி அல்-ஷுஅப்)*

பஷர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பிரபலத்தை விரும்பிய எவரையும் எனக்குத் தெரியாது, அதன் காரணமாக ஒருவரின் நம்பிக்கை (மதம்) அழிக்கப்படவோ அவமானப்படுத்தப்படவோ இல்லை. புகழை நாடுகிறவன் மறுமையின் இன்பங்களில் பங்கு கொள்ள மாட்டான்.

அநாமதேயத்தின் மேன்மை: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

رب اشعث اغبر ذى طمرين لا يئوبه له لو اقسم على الله لأ بره منهم البراء بن
مالک

"சிதைந்த முடி மற்றும் தூசி படிந்த சால்வைகளைக் கொண்ட பலர் இருக்கிறார்கள் [அவர்கள் ஏழைகள், அற்பமானவர்களாகவும், பணிவானவர்களாகவும், தாழ்ந்த சமூக அந்தஸ்திலிருந்தும் இருப்பதால், அவர்கள் உலக அந்தஸ்து மற்றும் அந்தஸ்து இல்லாததால் அவர்களைப் பற்றி அதிகம் நினைப்பதில்லை] ஆனால் அவர்கள் [எதையாவது கடவுள்]

மீது சத்தியம் செய்தால், அவர்கள் சத்தியம் செய்ததை அல்லாஹ் நிச்சயமாக நிறைவேற்றுவார் [ஏனெனில் அவர்கள் கடவுளுக்கு முன்பு உயர்ந்த அந்தஸ்தைப் பெற்றுள்ளனர். அல்லாஹ்வுடன் நெருக்கம் மற்றும் நெருக்கம்] மற்றும் பாரா இப்னு மாலிக் (ஒரு தீர்க்கதரிசன தோழர்) அவர்களில் ஒருவர்". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் தொகுப்பு ஸஹீஹ் முஸ்லிம் அபூ* ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

அப்துல்லாஹ் பின் மஸூத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

رب ذی طمرین لا یوبه له لو اقسم علی الله لابره، لو قال اللهم انی اسالک الجنة لاعطاه الجنة ولم یعطه من الدنیا شیئا

"இரண்டு சால்வைகளைக் கொண்டவர்களில் பலர் தங்களுடைய வறுமையைக் காட்டும் வஸ்திரத்திற்கு அவ்வளவுதான் இருக்கின்றனர்; அவர்களுக்கு எவரும் முக்கியத்துவம் கொடுக்க மாட்டார்கள்; எனினும் அவர்கள் அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியம் செய்தால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவர்கள் செய்த சத்தியங்களை நிறைவேற்றுவான். அவர்கள் இவ்வாறு பிரார்த்தனை செய்தால், 'இறைவா! உம்முடைய சொர்க்கத்தைக் கேட்கிறேன்; இவ்வுலகத்தில் அவர்களுக்கு எதையும் கொடுக்காவிட்டாலும் அல்லாஹ் அவர்களுக்குச் சொர்க்கத்தைக் கொடுப்பான்" (என்றும் கூறினார்). (விவரித்தவர்) ஹதீஸ் *தொகுப்புகள்* இப்னு அபி அத்-துன்யா *மற்றும் அபு* மன்சூர் அத்-தயலமி)

الا ادلکم علی اهل الجنة کل ضعیف مستضعف لو اقسم علی الله لابره واهل النار کل مستکبر جواظ

"சுவர்க்கவாசிகள் யார் என்பதை நான் உங்களுக்கு அறிவிக்க வேண்டாமா? ஒவ்வொரு பலவீனமும், அடக்கமுள்ளவரும், அல்லாஹ்வின் மீது சத்தியம் செய்தால், நிச்சயமாக அல்லாஹ் அவர்களுடைய சத்தியத்தை நிறைவேற்றுவான், மேலும் நரகவாசிகள் ஒவ்வொருவரும் கர்வமுடையவர்களாகவும், நாகரிகமானவர்களாகவும், முரட்டுத்தனமானவர்களாகவும், தீங்கு விளைவிப்பவர்களாகவும் இருக்கின்றனர். (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *ஸஹீஹ் புகாரி* மற்றும் *ஸஹீஹ் முஸ்லிம்)*

ஃபுதைல் (ரலி) அவர்கள், "நீங்கள் அறியப்படாமல் இருக்க முடியுமானால், நிச்சயமாக அவ்வாறு செய்யுங்கள். புகழையும் புகழையும் கண்டுபிடித்து [எல்லா இடங்களிலிருந்தும்] புகழைச் சேகரிப்பதும் அவசியமா? நீங்கள் தேவனுக்கு நேசமானவராகவும் நேசிப்பவராகவும் இருந்தால், மக்களின் பார்வையில் வெறுக்கப்படுவது உங்களுக்கு தீங்கு செய்யாது". இந்த மரபுகள் புகழ் மற்றும் அநாமதேயத்தின் சிறப்பின் கண்டனம் (விரும்பத்தகாத தன்மை மற்றும் ஊக்கமின்மை) மீது வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுகின்றன (அறியப்படாதது). புகழும் புகழும் அவற்றின் சொந்த உரிமையில் தேடப்படுவதில்லை, மாறாக, அதிகாரம் மற்றும் கௌரவத்தை (சமூக நிலை) அடைவதே நோக்கம், மேலும் அதிகாரம் மற்றும் கௌரவத்தை விரும்புவது அனைத்து கொந்தளிப்புக்கும் வேர். புகழையும் புகழையும் தேடுவது கண்டிக்கப்படுகிறது, ஆனால் ஒருவர் அதை விரும்பாமல், தேடாமல், முயற்சி செய்யாமல் தெய்வீக அருளால் மட்டுமே அதைப் பெற்றால் அது கண்டிக்கத்தக்கதல்ல. இருப்பினும், இது [மனரீதியாக, உணர்ச்சி ரீதியாக, உளவியல் ரீதியாகவும், ஆன்மீக ரீதியாகவும்] பலவீனமானவர்களுக்கு சிக்கலுக்கு (ஃபிட்னா) காரணமாக இருக்கலாம். ஆயினும்கூட, உறுதியான குணம் கொண்டவர்கள் அதன் தொல்லையிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுவார்கள். பலவீனமானவர்களின் உதாரணம், கைகளையும் கால்களையும் அசைக்க அறிந்தவனைப் போன்றது, ஆனால் இன்னும் நீச்சல் தெரியாதவன், நீரில் மூழ்கப்போகிறவர்களில் ஒருவர். மூழ்கப்போகும் நபர்களுக்கு கைகளையும் கால்களையும் அசைக்க தெரிந்தவருக்குத் தெரியாமல் இருப்பது நல்லது, ஏனென்றால் ஒருவர் கைகளையும் கால்களையும் அசைவதைக் காணும்போது [நீரில் மூழ்காமல் தன்னைக் காப்பாற்றும் முயற்சியில்], அவர்கள் அப்படிப்பட்டவரைப் பிடிப்பார்கள். [இதன் விளைவாக,] அவர்கள் தாங்களே மூழ்கி, முயற்சி செய்பவனையும் மூழ்கச் செய்வார்கள். இருப்பினும், சக்திவாய்ந்தவர்களுக்கு புகழுக்கு எந்தத் தீங்கும் இல்லை, அதற்கு பதிலாக, மூழ்கப்போகும் நபர்கள் நிபுணர் நீச்சல் வீரருடன் நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டும், இதனால் அவர்கள் அத்தகைய ஒருவரைப் பிடித்து [பாதுகாப்பின்] கரையை அடைந்து இரட்சிப்பை அடைய முடியும்.

அதிகாரம் மற்றும் கௌரவத்தின் மீதான அன்பின் கண்டனம்:
கடவுள் கூறுகிறார்:

تِلْكَ ٱلدَّارُ ٱلْـَٔاخِرَةُ نَجْعَلُهَا لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِى ٱلْأَرْضِ وَلَا فَسَادًا

"பூமியில் குழப்பத்தையும், குழப்பத்தையும் விரும்பாதவர்களுக்கு நாம் மறுமையின் வாசஸ்தலத்தை வழங்குவோம். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 28, வசனம் 83)

இந்த வசனத்தில், கொந்தளிப்புக்கான நோக்கம் மற்றும் ஆசை மற்றும் மகத்துவம் மற்றும் மகிமையைத் தேடுதல் ஆகிய இரண்டையும் ஒரே இடத்தில் ஒரே இடத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, மேலும் மறுமை (நோக்கம் மற்றும் ஆசைகள் இரண்டும் இல்லாதவர்களுக்கு மட்டுமே உள்ளது என்று கூறப்பட்டுள்ளது, ஏனெனில் இவை இரண்டும் எந்த ஆன்மீக அபிலாஷைகளுக்கும் ஆபத்தானவை). நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

حب المال والجاه ينبتان النفاق في القلب كما ينبت الماء البقل

"செல்வம் மற்றும் புகழ் மீதான ஆசை இதயத்தில் பாசாங்குத்தனத்தை வளர்க்கிறது தண்ணீர் தாவரங்களை வளர்ப்பதுபோல".

புகழின் பொருள் மற்றும் அதன் யதார்த்தம்: புகழ் மற்றும் செல்வம் உலகின் இரண்டு கூறுகள். உலகத்தின் பொருள் என்பது [பொருள் ரீதியாக] பயனடையக்கூடிய விஷயங்களின் உரிமையாளராக மாறுவதாகும், மேலும் புகழின் பொருள் மரியாதை, கீழ்ப்படிதல் மற்றும் பின்தொடர்தல் விரும்பும் இதயங்களின் உரிமையாளராக (பிடிப்பவர் மற்றும் அடிமைப்படுத்துபவர்) ஆகுவதாகும். ஒரு செல்வந்தர் பணத்தின் உரிமையாளராக மாறி தனது நோக்கங்களை அடைந்து, கீழ்மட்ட சுயத்தின் (நஃப்ஸ்) ஆசைகளையும் இன்பங்களையும் நிறைவேற்றும் திறன் கொண்டவராக இருப்பதைப் போலவே, ஒரு பிரபலமான நபர் இதயங்களின் உரிமையாளராக (பிடிப்பவர் மற்றும் அடிமைப்படுத்துபவர்) ஆன பிறகு, ஒருவரின் நலன்கள் மற்றும் நோக்கங்களை அடைவதற்காக அவற்றைப் பயன்படுத்துகிறார்.

பல்வேறு தொழில்கள் மற்றும் தொழில்கள் மூலம் செல்வம் சம்பாதிக்கப்படுவதைப் போலவே, விஷயங்களில் அழகான நடத்தை மற்றும் கருணை செயல்களின் மூலம் இதயங்களை வெல்லப்படுகிறது. அறிவு மற்றும் நம்பிக்கையின் மூலம் இதயங்களை வெல்ல முடியும். உதாரணமாக, ஒருவருக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட குணம் அல்லது திறமை இருப்பதாக ஒரு இதயத்திற்கு ஏற்பட்டால், அந்த இதயம் அதனால் வெல்லப்பட்டு, அதன் நம்பிக்கையின் சக்தி மற்றும் தீவிரத்திற்கு ஏற்ப [மற்றொரு நபரின் தரம் மற்றும் திறனில்] இதயம் அடிபணியும். [தேடப்பட்ட அல்லது பாராட்டப்பட்ட] தரம் அல்லது திறன் அதன் சொந்த உரிமையில் சரியானதாக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை, மாறாக ரசிகரின் இதயத்தில் ஒரு பரிபூரணமாக உணர போதுமானது. அதனால்தான், அது (ரசிகரின் இதயம்) சில நேரங்களில் எதையாவது ஒரு பரிபூரணமாக உணர்கிறது, இது உண்மையில் ஒரு பரிபூரணம் அல்ல, மேலும் இதயம் போற்றப்படுகிறவருக்கு அடிபணிகிறது. ஏனென்றால், இதயத்தின் அடிபணிவு ஒரு நிலை (நிலை) மற்றும் இதயத்தின் நிலைகள் அதன் நம்பிக்கைகள், அறிவு மற்றும் கற்பனைகளுக்கு அடிபணிந்துள்ளன. செல்வம் மற்றும் பொருள் உடைமைகளில் ஈர்க்கப்பட்ட மனோபாவங்கள் மக்களைக் கட்டுப்படுத்த விரும்புவதைப் போலவே, புகழை விரும்பும் மக்கள் சுதந்திர மனிதர்களின் கழுத்தில் அடிமைத்தனத்தின் தளைகளை வைக்க விரும்புகிறார்கள், இதனால் அவர்கள் தங்கள் இதயங்களின் மீது முழுமையான கட்டுப்பாட்டை அடைய விரும்புகிறார்கள், இதனால் அவர்கள் தங்கள் சொந்த [சுயநல] நலன்களைப் பின்தொடர அவற்றைப் பயன்படுத்த முடியும். புகழைத் தேடுபவர் தேடும் அடிமைத்தனம் (கட்டுப்பாடு) செல்வத்தைத் தேடுபவர் தேடும் அடிமைத்தனத்தை விட மிக அதிகமாக உள்ளது. ஏனென்றால், ஒரு பணக்கார மற்றும் சக்திவாய்ந்த நபர் பலவந்தமாக மக்களைக் கட்டுப்படுத்துபவராக மாறுகிறார், அவர்களுக்கு ஒரு தேர்வு வழங்கப்பட்டால், ஒரு கணம் கூட கீழ்ப்படிதல் இல்லை. புகழைத் தேடுபவர் தங்கள் சொந்த விருப்பம் மற்றும் விருப்பத்தின் மூலம் [சுதந்திரமான] மக்களிடமிருந்து அடிமைகளை உருவாக்குகிறார், மேலும் மக்கள் அத்தகைய ஒருவருக்கு [விருப்பத்துடனும்] மகிழ்ச்சியுடனும் கீழ்ப்படிந்து நடக்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார், இந்த கீழ்ப்படிதல் மற்றும் கீழ்ப்படிதல் அவர்களின் இரண்டாவது இயல்பாக மாறும். செல்வத்தைத் தேடுபவரின் நோக்கத்தை விட புகழைத் தேடுபவரின்

நோக்கம் மிக பெரியது என்பது இதிலிருந்து நன்கு புரிந்து கொள்ளப்படுகிறது.

ஆயினும்கூட, புகழ் என்பதன் அர்த்தம் மக்களின் இதயங்களில் ஒரு இடத்தைப் பெறுவதாகும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், சிறப்பு, வேறுபாடு மற்றும் பரிபூரணம் ஆகியவற்றின் பண்புகளில் இருந்து ஒரு பண்பு (உள் பண்பாக இருக்கக்கூடிய தரம்) இருப்பதைப் பற்றி இதயத்தில் உறுதியான நம்பிக்கை வைத்திருப்பது. பரிபூரணத்தைப் பற்றிய இந்த நம்பிக்கையின் வலிமைக்கு விகிதாசாரமாக, பின்வருவனவற்றின் அதிகப்படியான [மக்களால்] இருக்கும், மேலும் அதற்கு விகிதாசாரத்தில் புகழின் கட்டுப்பாடு மற்றும் இதயங்களின் அடிபணிதல் ஆகியவற்றைத் தேடுபவராக இருப்பார், மேலும் இதயங்களின் இந்த கட்டுப்பாடு மற்றும் அடிமைப்படுத்தலுக்கு விகிதாசாரமாக புகழ் மற்றும் அதன் விளைவாக மகிழ்ச்சி பற்றிய ஒருவரின் அன்பாக இருக்கும். புகழின் பலன்கள் மற்றும் விளைவுகள் உள்ளன, எடுத்துக்காட்டாக, மக்களின் புகழ்ச்சிகள் மற்றும் அதில் வரம்புகளை மீறுதல். ஒருவரின் பரிபூரணத்தை நம்புபவர், இந்த நம்பிக்கையை வெளிப்படுத்துவதில் அமைதியாக இருக்க மாட்டார் மற்றும் [உணரப்பட்ட] பரிபூரணத்தைப் புகழ்கிறார். புகழ் மற்றும் கௌரவத்தின் பலன்களில் இருந்து, புகழ் பெற்றவருக்கு சேவை செய்வது, இந்த நம்பிக்கையைக் கொண்ட நபர், தனது சேவைக்காக தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொண்டு, புகழ் பெற்றவருக்கு அடிபணியாக இருப்பார், அவர் அல்லது அவள் விரும்பியதைப் பயன்படுத்துகிறார். அதேபோல, புகழ் பெற்றவருக்கு நரோபகாரமாக இருப்பது, கருத்து வேறுபாடு காட்டாமல் இருப்பது, முதலில் மதித்தல், வாழ்த்துதல், வணக்கம் செலுத்துதல், கூட்டங்களில் ஒருவரை முதன்மை விருந்தினராக ஆக்குதல், அனைத்து விஷயங்களிலும் ஒருவரை முதன்மையாக வைத்திருப்பது, ஒருவருக்கு இதயத்தில் இடம் கொடுத்து, ஒருவரின் பரிபூரணம் நம்பப்படும் போது பிறக்கும் புகழின் பலன்களில் ஒன்றாகும். வழிபாடு, அழகான பழக்கவழக்கங்கள், வெளிப்புற அழகு, பரம்பரை, அரசியல் அதிகாரம், அதிகாரம் அல்லது மக்கள் பரிபூரணமாக கருதும் வேறு சில அம்சம். இந்த [தனிப்பட்ட] பண்புகள் அனைத்தும் இதயங்களில் இடமளிக்கின்றன, அவற்றின் உரிமையாளர்கள் [மக்களிடையே] மரியாதையைக் காண்கிறார்கள்.

புகழ் ஏன் மிகவும் விரும்பப்படுகிறது? சிலர் ஏன் புகழை இவ்வளவு விரும்புகிறார்கள் என்ற கேள்வியைப் பொறுத்தவரை, அது இல்லாத ஒரு இதயம் அரிதாகவே உள்ளது, தீவிர ஆன்மீக முயற்சிகள் இல்லாமல் அதை அகற்ற முடியாது. புகழ் என்பது மக்களின் இதயங்களின் உரிமையாளராக மாறுவதாகும். தங்கம் மற்றும் வெள்ளியை சொந்தமாக வைத்திருப்பதன் மூலம் ஒருவரின் அனைத்து நோக்கங்களையும் நிறைவேற்றும் திறன் கொண்டதைப் போலவே, ஒருவர் தனது நோக்கங்கள் அனைத்தையும் நிறைவேற்றும் திறனைப் பெறுகிறார், ஏனெனில் இரண்டு விஷயங்களையும் (செல்வம் மற்றும் புகழ்) அன்பின் காரணம் ஒன்றுதான். அதனால்தான், இதயங்களில் செல்வம் மற்றும் புகழ் ஆகிய இரண்டும் உள்ளன, ஆனால் செல்வத்தை விட புகழ் விரும்பத்தக்கது, எனவே, செல்வத்தை விட புகழின் அன்பு அதிகம்.

செல்வத்தை விட புகழ் ஏன் விரும்பப்படுகிறது?மூன்று காரணங்களுக்காக செல்வத்தை விட புகழ் விரும்பப்படுகிறது:

முதல் காரணம்: செல்வத்தின் மூலம் புகழை அடைவதை விட புகழ் மூலம் செல்வத்தை அடைவது எளிது. எனவே, உலகத்தை விட்டு விலகி இருப்பவர் (*ஜாஹித்*) அல்லது ஒரு அறிவார்ந்த இறையியலாளர் ('*ஆலிம்) இருந்தால்,* அவரது மரியாதை இதயங்களில் உறுதியாக பதிந்துவிட்டால், செல்வத்தை சம்பாதிக்க விரும்பினால், அவ்வாறு எளிதாக செய்ய முடியும், ஏனெனில் மரியாதைக்குரிய இதயங்கள் தங்கள் செல்வத்தை அவர்கள் மதிக்கும் மற்றும் நேசிக்கும் நபர்களுக்காக செலவிட முடியும். இருப்பினும், பரிபூரணத்தின் எந்த பண்பையும் இழந்து, ஒரு பொக்கிஷத்தைக் கண்டுபிடித்து, அத்தகைய ஒருவர் புகழை இழந்து, செல்வத்தின் மூலம் புகழ் பெற விரும்பினால், அது கடினம். புகழ் மூலம் ஒருவர் செல்வத்தை சம்பாதிக்க முடியும், ஆனால் செல்வத்தின் மூலம் புகழ் பெற முடியாது என்பது இதிலிருந்து அறியப்படுகிறது. இந்த விஷயத்தில், புகழ் மிகவும் பிரியமானது.

இரண்டாவது காரணம்: செல்வத்தை வீணடிக்க முடியும், அது திருடப்படலாம், பறிக்கப்படலாம், [அரசாங்க] அதிகாரிகள் மற்றும் அடக்குமுறையாளர்கள் அதை ஆசைப்படுகிறார்கள். அவற்றை சேமிக்க பாதுகாப்பு, பாதுகாப்பு மற்றும் பாதுகாப்பான சேமிப்பு தேவை. உண்மையில், செல்வத்திற்கு பல தீங்குகள் உள்ளன. மறுபுறம், நீங்கள் இதயங்களின் உரிமையாளர்களாக மாறினால், நீங்கள் எந்த தீங்கையும் எதிர்கொள்ள வேண்டியதில்லை, ஏனென்றால் இதயங்களில் ஆழமாக புதைக்கப்பட்ட மறைக்கப்பட்ட பொக்கிஷங்கள் உள்ளன, அவை திருட முடியாது அல்லது கொள்ளையர்கள் மற்றும் கொள்ளையர்களுக்கு எந்த அணுகலும் இல்லை. இதயங்களின் பொக்கிஷங்கள் தங்களுக்குள்ளேயே பாதுகாக்கப்படுகின்றன, அந்த வகையில், புகழ் பறிமுதல் மற்றும் திருட்டிலிருந்து சுய-பாதுகாக்கப்படுகிறது. இருப்பினும், ஒரு ஆபத்து நிச்சயமாக இதயங்களின் பொக்கிஷங்களுடன் உள்ளது, இது யாராவது அவர்களை தவறாக வழிநடத்த முடியும் (ஏமாற்றம்) அல்லது புகழ் வைத்திருப்பவரை இழிவுபடுத்த முடியும் மற்றும் [அபிமானிகளின் இதயங்களிலிருந்து புகழின் நபரின் பரிபூரணங்களை] அழிக்க முடியும். இருப்பினும், இந்த ஆபத்து அரிதாகவே எதிர்கொள்ளப்படுகிறது, இரண்டாவதாக, இது (போற்றப்பட்ட நபரின் பரிபூரணங்களின் நம்பிக்கை) அதிக சிரமமின்றி பாதுகாக்கப்படலாம், பின்னர் [மூன்றாவதாக] இந்த நம்பிக்கை பொதுவாக [இதயங்களில்] மிகவும் உறுதியாக வேரூன்றியுள்ளது, தீங்கு விளைவிப்பவரின் முயற்சிகள் [வழக்கமாக] வெற்றி பெறாது [நம்பிக்கைகள் தவறாகவோ அல்லது ஆதாரமற்றதாகவோ இருந்தாலும் மக்கள் தங்கள் நம்பிக்கைகளை கைவிடுவதில்லை].

மூன்றாவது காரணம்: இருதயங்களின் உரிமை எல்லையற்றது மற்றும் எந்த பிரச்சனையும் இல்லாமல் அதிகரிக்கிறது. ஏனென்றால், ஒருவனுடைய மரியாதையால் இருதயங்கள் நிரப்பப்பட்டு, ஒருவரின் அறிவு மற்றும் [நற்செயல்கள்] மீது நம்பிக்கை வைக்கும்போது, மொழிகள் ஒருவரைப் புகழ்ந்து மகிமைப்படுத்த நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றன. மக்கள் தங்களைத் தாங்களே இந்த நம்பிக்கையைக் கொண்டுள்ளனர், அதை மற்றவர்களிடம் வெளிப்படுத்துகிறார்கள், அவர்கள் அதே மரியாதையை நோக்கி சாய்கிறார்கள். அதனால்தான், [மனித] மனோபாவங்கள் புகழ் மற்றும்

புகழ் போன்ற மனோபாவங்கள், ஏனென்றால் ஒருவரின் குறிப்பு பொதுவானதாக மாறும்போது, புகழ் நகரத்திலிருந்து நகரத்திற்கும், நாட்டிலிருந்து நாட்டிற்கும் பயணிக்கிறது, இது இதயங்களை மரியாதை மற்றும் மரியாதைக்காக சுய-கட்டாயப்படுத்துகிறது. [ஒருவரின் புகழ்] இந்த பரவல் சங்கிலி நீண்டு கொண்டே இருக்கிறது, அதற்கு முடிவோ வரம்போ இல்லை. செல்வத்தின் நிலை அப்படி இல்லை. செல்வந்தர்கள் கஷ்டமும் அன்பும் இல்லாமல் ஒருவரின் செல்வத்தை அதிகரிக்க முடியாது. புகழ் தொடர்ந்து நகர்ந்து கொண்டிருக்கிறது மற்றும் எங்கும் நிற்காது. செல்வம் ஒரே இடத்தில் தங்கி அதிகரிக்கும் முயற்சிகளுடன் அதிகரிக்கிறது. அதனால்தான், செல்வம் புகழை விட தாழ்ந்தது. செல்வத்தை விட புகழை விரும்புவதற்கான சில உயர்மட்ட காரணங்கள் இவை, அவற்றை மேலும் விரிவாக விளக்கினால், எண்ணற்ற காரணங்கள் இருக்கலாம்.

செல்வம் மற்றும் புகழ் மீதான காதல் ஒவ்வொரு தனிநபரின் இதயத்திலும் உள்ளது. அதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உள்ளன. ஒரு காரணம் வெளிப்படையானது, அனைவருக்கும் தெரியும், இரண்டாவது காரணம் மறைக்கப்பட்டுள்ளது, அதுதான் பெரிய காரணம், ஆனால் அது மிகவும் நுட்பமானது. மந்தமான மனம் கொண்டவர்களும், புத்திசாலித்தனம் இல்லாதவர்களும் தெரிந்துகொள்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கப்படுவதில்லை, ஆனால் புரிதல் உள்ளவர்களுக்கும் காரணம் தெரியாது. ஏனென்றால், இந்த [நுட்பமான மற்றும் பெரிய] காரணம் கீழ் சுயத்தின் (நாஃப்ஸ்) உள் நரம்புகளிலிருந்தும் மனித மனோபாவங்களின் இரகசிய கோரிக்கைகளிலிருந்தும் உதவியைப் பெறுகிறது, மேலும் இந்த கடலில் ஆழமாக மூழ்கும் மக்கள் மட்டுமே அதை அறிந்திருக்கிறார்கள்.

முதல் காரணம் - பயத்தை நீக்குதல்: இந்த காரணத்தின் விளைவு என்னவென்றால், எதிர்காலத்தைப் பற்றிய பயம் காரணமாக மனிதர்கள் செல்வத்தின் மீது பேராசைப்படுகிறார்கள். மோசமான கருத்துக்கள் (அச்சங்கள்) [ஒருவரின் எதிர்காலத்தைப் பற்றி] மனிதனை பேராசை கொண்டவர்களாக ஆக்குகின்றன, இருப்பினும் ஒருவரின் தேவைகளுக்கு போதுமான செல்வம் இருந்தாலும். ஆனால், மனிதர்கள் நீண்ட ஆயுளை விரும்புகிறார்கள் மற்றும் எதிர்பார்க்கிறார்கள் என்பதால், ஒருவரின்

ஆசைகளுக்கு எல்லையே இல்லை. ஒருவரின் மனநிலையில் உள்ள செல்வம் முடிவுக்கு வந்துவிடுமோ என்ற பயம் ஒருவரின் இதயத்தில் உள்ளது, மேலும் ஒருவர் [இதன் விளைவாக] மற்றவர்களுக்கு முன்னால் ஏழையானவராக மாறக்கூடும். இந்த எண்ணம் இதயத்தில் நிகழும்போது, ஒருவரின் இதயத்தைச் சூழ்ந்து கொள்கிறது, மேலும் மற்றொரு செல்வம் கிடைக்காத வரை இந்த பயம் நீங்காது, இதனால் அது ஒரு விபத்து காரணமாக இழக்கப்பட்டால் முதல் செல்வத்திற்கு மாற்றாக மாறும். ஒவ்வொரு கணமும் இந்த அச்சங்களால் சூழப்பட்டிருக்கிறான். வாழ்க்கையின் மீதான தீவிர அன்பு ஒருவர் நீண்ட காலம் வாழ்வார் என்று மதிப்பிட கட்டாயப்படுத்துகிறது. இதோடு கூடவே, ஒருவரின் ஆயுட்காலத்தின் விகிதாச்சாரத்தில் ஒருவரின் தேவைகளும் அதிகரிக்கும் என்று கருதலாம். "என் செல்வம் தீங்குகள் மற்றும் கஷ்டங்களால் சூழப்பட்டுள்ளது, எந்த நேரத்திலும் வீணாகிவிடும்" என்றும் ஒருவர் கருதுகிறார். இந்த எண்ணம் இந்த பயத்திலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முயல்பவரை பயமுறுத்துகிறது, மேலும் மேலும் செல்வத்தைப் பெறுவதன் மூலம் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முயல்பவர், இதனால் சில செல்வங்கள் வீணாகிவிட்டால், இரண்டாவது செல்வம் மற்றவர்களுக்கு முன்னால் பிச்சை எடுக்கும் கையை நீட்ட வேண்டிய அவசியத்தைத் தவிர்க்கும். இந்த பயம் ஒரு குறிப்பிட்ட அளவு செல்வத்தை குடியேற அனுமதிக்காது, மாறாக, ஒருவர் முழு உலகிற்கும் உரிமையாளராக மாற விரும்புகிறார். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

منهومان لا يشبعان منهوم العلم ومنهوم المال

"பேராசை கொண்ட இரண்டு மனிதர்கள் ஒருபோதும் திருப்தி அடைய மாட்டார்கள் - ஒருவர் அறிவுக்கு பேராசை கொண்டவர், இரண்டாவது செல்வத்தின் மீது பேராசை கொண்டவர்". (விவரித்தவர்) *அபூ மஸூத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஹதீஸ் தொகுப்பு *தபரானி)*

புகழின் காதலுக்கு இது கிட்டத்தட்ட அதே காரணம். தொலைதூர நாடுகளில் வாழும் மக்களின் இதயங்களில் ஒருவரின் உயர்ந்த மதிப்பையும் மதிப்பையும் நிலைநாட்ட விரும்பும் தனிநபர், எப்போதாவது ஒருவர் தனது தாயகத்திலிருந்து பிரிந்து வேறொரு இடத்தில் வாழ வேண்டியிருக்கலாம் அல்லது சில காரணங்களால் அந்த

மக்கள் வந்து தனது தாயகத்தில் வாழத் தொடங்கலாம் என்ற அச்சத்தில் உள்ளார். அந்த சூழ்நிலையில், அவர்களின் உதவி நிச்சயமாக தேவைப்படும். ஆயினும்கூட, இந்த சாத்தியம் உள்ளது, மேலும் தொலைவில் வாழும் மக்களிடமிருந்து உதவியை நாடுவது சாத்தியமற்றது அல்ல. அதனால்தான், ஒருவரின் உயர்ந்த மதிப்பும் மதிப்பும் அவர்களின் இதயங்களில் நிறுவப்பட்டால், இந்த விஷயம் மிகவும் இனிமையானதாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் இருக்கும்.

இரண்டாவது காரணம்: இது ஒரு வலுவான காரணம் மற்றும் அதன் விளைவு என்னவென்றால், ஆத்மா ஒரு தெய்வீக கட்டளை. குர்ஆன் ஆன்மாவை இந்த வார்த்தைகளில் குறிப்பிட்டுள்ளது:

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلرُّوحِ ۖ قُلِ ٱلرُّوحُ مِنْ أَمْـرِ رَبِّى

"ஆத்மாவைப் பற்றி அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கிறார்கள். ஆத்மா என் இறைவனின் கட்டளையைக் கொண்டது என்று அவர்களிடம் கூறுவீராக. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 17, வசனம் 85)

ஆத்மா என்பது "இறைவன்" (தெய்வீக கட்டளைக்கு சொந்தமானது) என்பதன் பொருள் என்னவென்றால், ஆன்மா ஆன்மீக ரீதியாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட அறிவின் இரகசியங்களுடன் தொடர்புடையது *(உலூம் அல்-முகாஷாஃபா)* அதன் வெளிப்படுத்தல் அனுமதிக்கப்படவில்லை [ஞானவாதிகள் தெய்வீக ஞானத்தால் அதன் புனிதத்தை மக்களிடமிருந்து பாதுகாக்க வேண்டும், அவர்கள் அதற்கான புரிதல் மற்றும் பாராட்டு இல்லாததால், மற்றும் மனிதகுலத்தின் சிறந்ததற்காக அதை ஒதுக்க வேண்டும் - அனைத்து அறிவுகளிலும் மிக உயர்ந்த மிகப்பெரிய இறக்குமதியின் இந்த அறிவுக்காக பாடுபடும் ஆன்மீக ஒளிரும் ஆத்மாக்கள்]. ஏனென்றால், அதை வெளிப்படுத்த அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தால், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் நிச்சயமாக ஆத்மாவின் உண்மையை வெளிப்படுத்தியிருப்பார்கள். இந்த தலைப்பில் மேலும் விவாதிப்பதற்கு முன்பு, ஆன்மா நான்கு வகையான குணங்களை (உள் பண்புகள் மற்றும் மனோபாவங்களின் மனநிலைகள்) நோக்கி சாய்கிறது என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். [முதலில்,] உணவு மற்றும் புணர்ச்சி போன்ற விலங்கு குணங்கள். [இரண்டாவதாக,]

கொல்வது, அடித்தல், வலியை ஏற்படுத்துதல் [மற்றும் துன்பம்] போன்ற மிருகத்தனமான குணங்கள். [மூன்றாவதாக,] ஏமாற்றுதல், தந்திரம் மற்றும் [வழிகாட்டுதல் மற்றும் நேர்மையின் சரியான பாதையிலிருந்து மக்களைத் தடுத்தல்] போன்ற சாத்தானின் குணங்கள். [நான்காவதாக,] ஆணவம், மரியாதை, மேன்மை போன்ற தெய்வீக குணங்கள். இந்த மாறுபட்ட குணங்களை நோக்கி இதயம் சாய்வதற்கான காரணம் என்னவென்றால், மனிதன் சில கொள்கைகளால் ஆனான், அவை விளக்குவதற்கு நீண்ட காலமாக உள்ளன. மனிதனுக்கு "கர்த்தரின் கட்டளை" உள்ளது என்று இங்கே சொன்னால் போதுமானது, அதனால்தான், ஒருவர் பிரபுத்துவத்தை விரும்ப மனப்பான்மையுடன் சாய்கிறார். பிரபுத்துவம் என்பதன் பொருள் பரிபூரணத்தில் தனித்துவம் மற்றும் இருப்பில் விடாமுயற்சி. ஏனென்றால், இருப்பில் பங்குகொள்வது அபூரணத்தின் அறிகுறியாகும். அதனால்தான், சூரியனின் பரிபூரணம் அதன் விடாமுயற்சியில் உள்ளது. மற்றொரு சூரியன் இருந்திருந்தால், அது அதற்கு ஒரு குறைபாடாக இருந்திருக்கும், ஏனென்றால் அந்த நேரத்தில், சூரியன் தனித்துவமானது மற்றும் அதன் பரிபூரணத்தில் தனியாக இருப்பதாகக் கூறப்பட்டிருக்க முடியாது. அவனைத் தவிர வேறு எவரும் இல்லாததால் அல்லாஹ் மட்டுமே தனித்துவமானவன். கடவுளைத் தவிர வேறு எதுவாக இருக்கிறதோ, அது அவருடைய சர்வ வல்லமையின் அறிகுறியாகும், மாறாக, அவற்றின் இருப்பு கடவுளின் இருப்பின் மூலம். இருப்பில் சகவாழ்வு அந்தஸ்தில் சமத்துவத்தையும், அந்தஸ்தில் சமத்துவத்தையும் கோருகிறது. ஒருவரின் தரவரிசையில் ஒரு முன்மாதிரியை (இணை பங்குதாரர்) இல்லாதவர் மட்டுமே பரிபூரணமானவர் ஆவார். சூரியனின் ஒளி முழு உலகத்திற்கும் ஒளியூட்டுகிறது, அது அதன் அபூரணம் அல்ல, மாறாக அது அதன் பரிபூரணத்தின் அறிகுறியாகும். அதே அந்தஸ்து மற்றும் அந்தஸ்து கொண்ட மற்றொரு சூரியன் இருந்தபோது, அது இரண்டாவது சூரியனை மறந்துவிட்டால் அபூரணம் இருக்கும். அல்லாஹ்வையன்றி எல்லாருடைய நிலைமையும் அவ்வாறே; இவர்கள் உண்மையான சூரியனிடமிருந்து (கடவுள்) உயிர் ஒளியைக் கண்டுபிடித்த பிறகு தங்கள் இருப்பைப் பராமரிக்கிறார்கள். இந்த இருப்புகள் அனைத்தும் உண்மையான இருப்புக்கு (கடவுளுக்கு) அடிபணிந்தவை, அவை அடிபணிய வேண்டியவை அல்ல. இருப்பினும், பிரபுத்துவம் (*ருபுபியா*) என்பது தனித்துவமானது என்று பொருள். ஒவ்வொரு மனிதனும் மனப்பான்மையுடன் பரிபூரணத்தில் தனித்துவமானவராக இருக்க

விரும்புகிறான். அதனால்தான், சில ஆன்மீக வழிகாட்டிகள் (புனிதர்கள் மற்றும் ஞானவாதிகள்) ஒருவரின் உள் இருப்பில் இல்லாத எந்த மனிதனும் இல்லை என்று கூறியுள்ளனர்.

أَنَا۠ رَبُّكُمُ ٱلْأَعْلَىٰ

"நானே உங்கள் இறைவன், மகத்துவமிக்கவன்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 79, வசனம் 24)

இருப்பினும், மனிதனுக்கு உயர்ந்தவராகவும், உயர்ந்தவராகவும் மாறுவதற்கான வழி இல்லை. ஒருவர் பரிபூரணத்தை விரும்புகிறார், ஆனால் சரியானவராக மாற போதுமான திறன் இல்லை. கடவுளுக்கு அடிமைத்துவம் (அடிமைத்தனம்) *(உபுதியா)* கீழ் சுயத்தின் மீது ஒரு வலுவான அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ளது *(நஃப்ஸ்) மற்றும்* பிரபுத்துவம் (ருபுபியா*)* மனோபாவமாக அன்பான மற்றும் நேசத்திற்குரியது. கடவுளின் இந்த கூற்றில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள [தெய்வீக] இறைவனுடன் [ஆத்மாவு] இந்த தொடர்பின் காரணமாக, "ஆத்மா என் இறைவனின் கட்டளையில் இருந்து வந்தது என்று அவர்களிடம் சொல்லுங்கள்", பரிபூரணத்திற்கான அன்பும் ஆசையும் முடிவடையாது, மனிதன் பரிபூரணத்தின் உச்சத்தை அடையவில்லை என்றாலும், அதன் [வெறும்] கற்பனையிலிருந்து ஒருவர் இன்பத்தைப் பெறுகிறார். ஒவ்வொரு உயிரினமும் ஒருவரின் இருப்பையும் இருப்பின் பரிபூரணத்தையும் நேசிக்கிறது, மேலும் ஒருவரின் இருப்பின் முடிவையும் [உணரப்பட்ட மற்றும் கருதப்பட்ட] பரிபூரணத்தின் தரத்தையும் ஏற்படுத்தும் மரணத்தை வெறுக்கிறது. இருப்பு முடிவுக்கு வரவில்லை என்றால், அது பரிபூரணமாகக் கருதப்படும், ஏனெனில் [இதன் விளைவாக,] ஒருவர் மற்ற உயிரினங்களை விட மேன்மையும் ஆதிக்கமும் பெறுவார். அதனால்தான், மனிதன் ஒருவரின் மனோபாவத்தில் அதிகாரம், மேன்மை மற்றும் ஆதிக்கத்தை விரும்புகிறான். இருப்பினும், ஒரு தனிநபருக்கு ஒருவரின் நோக்கம் மற்றும் விருப்பத்திலிருந்து மாற்றுவதற்கும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துவதற்கும் சக்தி இருக்கும்போது, அந்த விஷயங்கள் ஒருவருக்கு அடிமைப்படுத்தப்படும்போது, அவர் விரும்பியதைச் செய்ய முடியும். இவ்வாறாக, ஒருவரிடம் உள்ள விஷயங்களின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவது ஒரு மனிதனுக்கு பிரியமானதாக மாறியது.

உயிரினங்களின் வகைகள்: உயிரினங்கள் பல வகைப்படும். சில உயிரினங்கள் கடவுளின் இருப்பு மற்றும் பண்புகள் போன்ற எந்த மாற்றத்தையும் அல்லது தாக்கத்தையும் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. சில உயிரினங்கள் மாற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்கின்றன, ஆனால் வானங்கள், நட்சத்திரங்கள், வான ஆதிக்கங்கள், தேவதூத மனிதர்கள், *ஜின்கள்* (பூமியில் இருக்கும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட கண்ணுக்கு தெரியாத உயிரினங்கள்), பிசாசுகள் போன்ற படைப்புகள் [மனிதர்களைப் போன்றவை] அவற்றின் மீது எந்த கட்டுப்பாட்டையும் கொண்டிருக்க முடியாது. மூன்றாவது வகை என்பது பூமியின் கூறுகள், கனிமங்கள், தாவரங்கள், விலங்குகள் போன்ற மாற்றத்தை மனிதன் ஏற்படுத்தக்கூடிய உயிரினங்களை உள்ளடக்கியது. இந்த உயிரினங்களில், உடல்களைப் போலவே மாற்றத்தையும் தாக்கத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளும் மக்களின் இதயங்கள் உள்ளன, மேலும் விலங்குகளின் உடல்களில் இருக்கும் மாற்றம் மற்றும் தாக்கத்தின் திறனைப் போலவே.

அறிவின் அடிப்படையில் ஆதிக்கத்திற்கான ஆசை: [இருப்பு] உயிரினங்களின் பிரிவு என்னவென்றால், சிலர் பூமியைச் சேர்ந்த விஷயங்களைப் போன்ற மனித தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் திறனைக் கொண்டுள்ளனர், மேலும் சிலருக்கு கடவுள், தேவதூதர்கள் மற்றும் சொர்க்கம் (வானம் மற்றும் பிரபஞ்சத்தில் மற்றும் அதற்கு அப்பால் என்ன இருக்கிறது) போன்ற எந்த மனித தாக்கமும் இல்லை. அதனால்தான், மனிதன் வானத்தில் (பிரபஞ்சம் மற்றும் அதற்கு அப்பால் உள்ள விஷயங்கள்) ஆதிக்கம் செலுத்த முடியாது என்பதால், அறிவின் மூலம் ஆதிக்கம் செலுத்த வேண்டும் என்றும், அதன் இரகசியங்கள் மற்றும் நுணுக்கங்களைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும் என்றும், இதுவும் ஆதிக்கத்தின் ஒரு வடிவமாகும். ஏனென்றால், அறிவால் சூழப்பட்ட ஒரு விஷயம் ஞானத்தில் நுழைகிறது மற்றும் ஒரு அறிஞர் அதன் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார் என்று அழைக்கப்படுகிறார் [அறிவின் காரணமாக, உடல் ஆதிக்கம் இல்லை என்றாலும்]. ஆதிக்கத்திற்கான ஆசை மனிதர்களை கடவுள், தேவதூதர்கள், பிரபஞ்சங்கள், நட்சத்திரங்கள், மலைகள் மற்றும் பெருங்கடல்களின் அதிசயங்கள் மற்றும் மர்மங்களை நன்கு அறிந்துகொள்ள கட்டாயப்படுத்தியது, ஏனெனில் அறிவும் ஆதிக்கத்தின் ஒரு வழியாகும் மற்றும் ஆதிக்கமும்

ஒரு வகை பரிபூரணமாகும். அறிவின் பரிபூரணம் மனிதர்களுக்கு மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது.

முதல் வகை [அறிவின் அடிப்படையில் ஆதிக்கம்] பூமியில் உள்ள பொருட்களுடன் தொடர்புடையது. ஒருவர் [பூமிக்குரிய விஷயங்களைப் பற்றி] போதுமான அறிவைக் காணவில்லை, ஆனால் கட்டுப்பாடு மற்றும் தாக்கத்தின் ஆதிக்கத்தை விரும்புகிறார், இதனால் ஒருவர் விரும்பியபடி தாக்கம் மற்றும் மாற்றத்தின் செயலை மேற்கொள்ள முடியும். பூமியில் உள்ள பொருள்கள் இரண்டு வகைப்படும்- உடல்கள் மற்றும் ஆன்மா. உடல்களில் தங்கம், வெள்ளி, பொருள் உடைமைகள் போன்றவை அடங்கும். இந்த விஷயங்களில், மனிதன் ஒரு நடைமுறை வழியில் மாற்றவும் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தவும் விரும்புகிறான், அவற்றை ஒருவர் விரும்பும் இடத்தில் வைத்திருக்க வேண்டும், யாருக்கு வேண்டுமானாலும் கொடுக்க வேண்டும், மேலும் அவர் விரும்பாத ஒருவருக்கு கொடுக்கக்கூடாது. ஒரு விஷயத்தின் மீது ஆதிக்கம் மற்றும் அதிகாரம் இருப்பது "திறன்" என்றும், திறன் என்பது பரிபூரணம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. பரிபூரணம் என்பது பிரபுத்துவத்தின் ஒரு பண்பு மற்றும் பிரபுத்துவம் மனித மனோபாவத்திற்கு பிரியமானது. அதனால்தான், உடை, உண்ணுதல், குடித்தல், காமங்களை நிறைவேற்றுதல் போன்ற ஆசைகளை நிறைவேற்றுவதில் ஒருவர் செல்வத்தை நேசிக்கிறார், அது தேவைப்பட்டாலும் இல்லாவிட்டாலும். ஒருவர் உடல்களையும் ஆன்மாக்களையும் பாதிக்கிறார், ஆனால் இதயங்களை வெல்ல முடியாது, ஏனெனில் பரிபூரணத்தின் நம்பிக்கை இல்லாமல் இதயங்கள் வெல்லப்படுவதில்லை (அல்லது அடிமைப்படுத்தப்படுவதில்லை). இருப்பினும், கோபம் பரிபூரணத்திற்கு மாற்றாக மாறும். கோபத்திலும், அதிகாரத்திலும் கூட ஒருவர் இன்பத்தைக் காண்கிறார், ஏனென்றால் இவற்றில் கூட, கட்டுப்பாடு மற்றும் தனியுரிமை ஆகியவை ஒரு ஈடுபாட்டைக் கொண்டுள்ளன.

இரண்டாவது வகை [அறிவின் அடிப்படையில் ஆதிக்கம்] மனிதர்களின் சுயம் (*நுஃபுஸ்)* மற்றும் இதயங்கள் (*குலுப்) ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது*. பூமியில் அவர்களை விட நுண்ணியதாகவும் விலைமதிப்பற்றதாகவும் எதுவும் இல்லை. சுயம் மற்றும் இதயத்தின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதும்,

அவற்றை வெல்லுவதும், ஒருவர் விரும்பும் எந்த மாற்றத்தையும் செய்ய முடியும் என்பதே மனிதர்களின் விருப்பம். இந்த ஆசைக்கு காரணம் என்னவென்றால், இதயங்களை வென்று அவற்றை மாற்றுவது ஆதிக்கத்தின் பரிபூரணம் மற்றும் இது தெய்வீக பிரபுத்துவத்தின் (ருபுபியா) குணங்களுடன் ஒத்திருக்கிறது. ஏனென்றால், அன்பு இல்லாமல் இதயங்கள் வெல்லப்படுவதில்லை, மேலும் ஒருவரின் பரிபூரணத்தைப் பற்றிய நம்பிக்கை இல்லாமல் அன்பு நடக்காது, மேலும் ஒவ்வொரு பரிபூரணமும் தெய்வீக பண்புகளுடன் தொடர்புடையது, மேலும் தெய்வீக பண்புகள் ஒருவரின் மனோபாவத்திற்கு மிகவும் பிரியமானவை, ஏனெனில் அவை தெய்வீக கட்டளையுடன் (ஆன்மா) பின்னிப் பிணைந்துள்ளன [பிரபுத்துவத்தை நோக்கி சாய்ந்துள்ளது], மனிதனுக்கு இந்த தெய்வீக கட்டளை (ஆத்மா) உள்ளது, இது மரணத்தால் அழிக்கப்பட முடியாது அல்லது மண்ணால் விழுங்கப்படுவதில்லை [மரணத்தின் பின்னர் உடல் பூமியில் புதைக்கப்படும்போது]. இது [ஒவ்வொரு மனிதனிடமும் ஆன்மாவாக இருக்கும் தெய்வீக கட்டளை] விசுவாசத்தின் உறைவிடம் [தெய்வீக இருப்பு, யதார்த்தம், ஒளி, வழிகாட்டுதல் மற்றும் கட்டளைகள்] மற்றும் ஞானம், தெய்வீக நெருக்கம் மற்றும் அருகாமை. இந்த விஷயம் (ஆத்மா) ஒருவரை கடவுளிடம் அழைத்துச் செல்வதற்கான வாகனம் மற்றும் தெய்வீக தரிசனத்திற்கு காரணம்.

இதுவரை எழுதப்பட்டவற்றின் விளைவு என்னவென்றால், புகழின் அர்த்தம் இதயங்களை அடிமைப்படுத்துவதாகும். யாருக்கு இதயங்கள் வெல்லப்படுகின்றனவோ, அவர்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தவும் கட்டுப்பாட்டையும் பெற முடியும், மேலும் ஆதிக்கம் என்பது பரிபூரணமாகும், இது தெய்வீக பிரபுத்துவத்தின் ஒரு பண்பாகும். அதனால்தான், [மனித] மனோபாவங்கள் அறிவையும் சக்தியையும் நேசிக்கின்றன. செல்வமும் புகழும் அதிகாரத்திற்கான காரணங்கள். அறிவுக்கு எல்லையே இல்லாததால், ஒரு பொருள் அதன் மீதான அறிவு மற்றும் அதிகாரத்தின் எல்லைகளுக்கு வெளியே இருக்கும் வரை, அதற்கான ஆசை மற்றும் உற்சாகம் திருப்தி அடையாது மற்றும் [மனித பரிபூரணத்தில்] குறைபாடுகளை அகற்ற முடியாது. அதனால்தான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அறிவுக்கு பேராசை கொண்டவரையும், செல்வத்தின் மீது பேராசை கொண்டவனையும் பற்றி

கூறியிருக்கிறார்கள். எனவே, தேடப்படுவது பரிபூரணம் மற்றும் பரிபூரணம் அறிவு மற்றும் சக்தியின் மூலம் அடையப்படுகிறது என்பது இங்கே நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. அதில் எண்ணற்ற அளவுகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு மனிதனும் தன்னிடம் உள்ள பரிபூரணத்தின் அளவிற்கு இன்பத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் பெறுகிறான். புகழ் மற்றும் செல்வத்தின் மீதான காதல் இச்சை நிறைவேறியும் நிலைத்திருப்பதற்கு இதுவே காரணம். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், புகழ் மற்றும் செல்வத்தின் மீதான காதல் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டாலும் குறையாது. அறிவைப் பொறுத்தவரை, மனிதர்கள் அதை நேசிக்கிறார்கள், இது எந்தவொரு நோக்கத்தையும் அடைவதில் பயனளிக்காது என்றாலும், சில நேரங்களில், ஒருவரின் நோக்கத்தை அடைவதற்கான வழியில் ஒரு தடையாக மாறுகிறது. இருப்பினும், மனித மனோபாவம் பாதையின் கஷ்டங்களைத் தாங்குகிறது, அதன் சிரமங்களை சமாளித்து, [மாறுபட்ட] அறிவின் அதிசயங்களால் இதயத்தை அலங்கரிக்கிறது, ஏனெனில் அறிவு என்பது அறிவின் விஷயத்தின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தும் ஒரு வடிவம், மேலும் இந்த ஆதிக்கம் பரிபூரணமானது, மேலும் பரிபூரணம் ஒரு தெய்வீக பண்பு (தரம்) ஆகும், அதனால்தான் இது உள்ளார்ந்த ரீதியாக நேசிக்கப்படுகிறது மற்றும் விரும்பப்படுகிறது.

உண்மையான பரிபூரணம்

கடவுளின் இருப்பு மற்றும் பண்புகள், அவரது செயல்கள், வானங்களிலும் பூமியிலும் உள்ள அவரது ஞானம், உலகம் மற்றும் மறுமையில் அவரது ஞானம் மற்றும் அவற்றுக்குரிய விஷயங்களை சரியான வரிசையில் அடையக்கூடியது, உண்மையான பரிபூரணமாகும் [இது மனிதர்களால் அடையக்கூடியது]. இந்த பரிபூரணத்தை பெற்றவர் கடவுளுக்கு நெருக்கமானவராக இருப்பார் [கடவுளின் ஞானத்தின் (*மாரிஃபா)* நிலையில்], மேலும் சுயத்தின் இந்த பரிபூரணம் (*நஃப்ஸ்)* மரணத்திற்குப் பிறகும் நிலைத்திருக்கும், மேலும் ஒரு பிரகாசமான ஒளியாக மாறும்

[தெய்வீக ஞானத்தின் நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கு வழிவகுக்கிறது] இதைப் பற்றி குர்ஆன் கூறியுள்ளது:

يَسْعَىٰ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَٰنِهِمْ يَقُولُونَ رَبَّنَآ أَتْمِمْ لَنَا نُورَنَا

அவர்களுடைய ஒளி அவர்களுக்கு முன்னும் வலப்புறமும் சென்று, அவர்கள், "எங்கள் இறைவனே! இந்த ஒளியை (வெளிச்சத்தை) நித்திய நிலையில் எங்களுக்காக பூரணப்படுத்துவாயாக' என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 66, வசனம் 8)

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இந்த ஞானம் அத்தகைய மூலதனமாக (சொத்து) மாறும், உலகில் அறியப்படாத அறிவும் அறியப்படும். இதற்கு உவமை என்னவென்றால், பலவீனமான ஒளியுடன் ஒரு சிறிய விளக்கை [திடி மற்றும் எண்ணெயுடன்] வைத்திருக்கும் ஒரு நபர், வலுவான ஒளி (வெளிச்சம்) கொண்ட மற்றொரு விளக்கை ஏற்ற அதைப் பயன்படுத்துகிறார். விளக்கு கூட இல்லாதவனால் மற்றொரு விளக்கை ஏற்றவோ அல்லது அசல் ஒளியை முழுமையாக்கவோ முடியாது. ஞானம் (தெய்வீக அறிவு, நெருக்கம் மற்றும் தெய்வீகத்துடன் நெருக்கம்) இழந்தவர் ஒளிரும் விளக்கை இழந்தவரைப் போன்றவர். அதன் உதாரணம் பின்வருமாறு:

كَمَن مَّثَلُهُۥ فِى ٱلظُّلُمَٰتِ لَيْسَ بِخَارِجٍ مِّنْهَا

"[ஞான நிலையில் தெய்வீக ஒளியால் ஒளிரும் ஒருவன்] இருளில் மூழ்கி, அதிலிருந்து வெளியே வர முடியாதவனைப் போன்றவனாக இருக்க முடியுமா?" (குர்ஆன், அத்தியாயம் 6, வசனம் 122)

அதற்கு பதிலாக, ஒருவர் இருக்கும் இருளின் உவமை, இதைப் போன்றது:

أَوْ كَظُلُمَٰتٍ فِى بَحْرٍ لُّجِّىٍّ يَغْشَىٰهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِۦ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِۦ سَحَابٌ ظُلُمَٰتٌۢ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ

"அல்லது அவர்கள் ஒரு ஆழமான கடலின் இருளில் இருப்பதைப் போல, ஒரு பெரிய அலையால் மூடப்பட்டிருப்பதைப் போலவும், அதன் மேல் மற்றொரு அலை, பின்னர் [கடல்] மீது இருண்ட மேகங்கள் [ஒரு இருண்ட இரவின்] மேல் அதிக இருள் [எனவே, அத்தகைய நபர், இருளின் மீது

இருளின் அடுக்குகளால் சூழப்பட்டிருக்கிறார், எந்த ஒளியையும் பார்க்கவோ அல்லது இந்த முழுமையான இருளிலிருந்து வெளியே வரவோ முடியவில்லை]." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 24, வசனம் 40)

இதிலிருந்து ஞானம் (*மாரிஃபா* அல்லது தெய்வீக அறிவு மற்றும் நெருக்கம்) அனைத்து நன்மைகளுக்கும் நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றியின் ஊற்றுக்கண்ணாகும் என்று அறியப்படுகிறது. மற்ற விஷயங்களைப் பற்றிய அறிவின் சூழ்நிலை என்னவென்றால், அவற்றில் சில கவிதை மற்றும் வம்சாவளி அறிவு போன்ற முற்றிலும் பயனற்றவை. சிலர் தெய்வீக ஞானத்திற்கு உதவுகிறார்கள். ஆத்மாவின் சுத்திகரிப்பு பற்றிய அறிவு கடவுளின் ஞானத்தின் வழிகாட்டுதலுக்கும் திறனுக்கும் வழிவகுக்கிறது. இந்த ஞானங்கள் அனைத்தும் தெய்வீக ஞானத்தை அடைவதற்கான வளங்களைப் போன்றவை. பரிபூரணம் தெய்வீக ஞானத்திலும், தெய்வீக பண்புகளையும் செயல்களையும் அங்கீகரிப்பதிலும் உள்ளது, அதில் எல்லா இருப்புகளின் அறிவும் உள்ளது, ஏனெனில் எல்லா இருப்புகளும் உண்மையில் தெய்வீக செயல்கள். எனவே, இந்த உலகில் எதையும் அவரது நோக்கம், சக்தி மற்றும் ஞானத்துடன் ஒருங்கிணைக்கப்பட்ட கடவுளின் செயல் என்ற கண்ணோட்டத்துடன் பார்க்கும் எவரும், உண்மையில் அது [தோற்றம் மற்றும் புரிதல்] தெய்வீக ஞானத்தின் ஒரு அங்கமாகும்.

இந்த விளக்கம் [இதுவரை] அறிவைப் பற்றியது. இப்போது அதிகாரத்தைப் பற்றி இதைக் கேளுங்கள். [ஏதாவது ஒன்றின் மீது] அதிகாரத்தைப் பொறுத்தவரை, கடவுளின் அடியான் (மனிதன்) உண்மையான பரிபூரணத்தைக் கொண்டிருக்கவில்லை. உண்மையான அதிகாரம் கடவுளுக்கு மட்டுமே சொந்தம். கடவுளின் நோக்கம், சக்தி மற்றும் இயக்கத்தின் ஊழியக்காரனிடமிருந்து தோன்றும் செயல்கள், உண்மையில், கடவுள் அவற்றை உருவாக்குவதால் நடைமுறைக்கு வருகின்றன. இந்த விளக்கத்தின் சுருக்கம் என்னவென்றால், அறிவின் பரிபூரணம் மரணத்திற்குப் பிறகும் ஒரு ஊழியரிடம் [கடவுளின்] நிலைத்திருக்கிறது மற்றும் ஒருவரை கடவுளை அடைய வைக்கிறது, ஆனால் சக்தியின் பரிபூரணத்தில், [கடவுளின்] அடிமையில் சக்தியின் அடிப்படையில் எந்த பரிபூரணத்தையும் நாம் காணவில்லை.

இருப்பினும், சக்தி (உடல் திறன்கள்) என்பது அறிவின் முழுமையை அடைவதற்கான ஒரு வழிமுறையாகும். அனைத்து உடல் உறுப்புகளும், திறன்களும், ஆற்றல்களும் அவற்றின் சக்தியின் மூலம், அறிவின் முழுமையின் யதார்த்தத்தை அடைய ஒருவரை ஏற்படுத்துகின்றன. இந்த உறுப்புகளுக்கும் ஆற்றல்களுக்கும் அதிகாரத்தை வழங்குவதற்கு, செல்வம் மற்றும் புகழ் தேவைப்படுகிறது, இதனால் அவற்றின் மூலம் ஒருவர் உணவு, உடை மற்றும் வசிப்பிடத்தைப் பெற முடியும். தெய்வீக ஞானத்தை அடைய ஒருவர் அவற்றைப் பயன்படுத்தவில்லை என்றால், அத்தகைய நபருக்கு நல்ல நுண்ணறிவு இல்லை என்பது தெளிவாகிறது. ஒரு நாள் முடிவுக்கு வரப்போகும் சில இன்பங்களைப் பெறுவதற்கு மட்டுமே அவற்றைப் பயன்படுத்துவதே அவர்களின் ஒரே நன்மை. இந்த நிலையற்ற இன்பங்களை பரிபூரணங்கள் என்று நினைப்பவர்கள் முற்றிலும் அறியாமையாளர்கள். அறியாமையின் இந்த ஆழமான குழியில் விழுந்து பெரும்பாலான மக்கள் அழிக்கப்பட்டுள்ளனர். பலவந்தத்தின் மூலம் உடல்களின் மீது அதிகாரம் பெறுவது, செல்வத்தில் விரிவாக்கம் மற்றும் மக்களின் இதயங்களில் புகழ் மூலம் அடையப்பட்ட மகத்துவம் ஆகியவை பரிபூரணம் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். இந்த அறியாமை நம்பிக்கையாக மாறும் போது, அவர்கள் இதை அன்பானதாகக் கருதுகிறார்கள், அதை அடைவதில் மும்முரமாக இருப்பார்கள், அதைப் பின்தொடரும் போது இறந்துவிடுகிறார்கள், மேலும் கடவுளிடமும் தேவதூதர்களிடமும் நெருங்கி வரும் உண்மையான பரிபூரணத்தை புறக்கணிக்கிறார்கள் [தூய்மையான மற்றும் பாவங்கள் அல்லது களங்கங்கள் இல்லாத தேவதூதர்களின் குணங்களால்]. அந்த பரிபூரணம் அறிவு மற்றும் சுதந்திரத்தின் பரிபூரணம். அறிவு பற்றிய விவாதம் முன்பே வழங்கப்பட்டுள்ளது. சுதந்திரம் மற்றும் விடுதலையின் பொருள் என்னவென்றால், உலகின் காமங்களிலிருந்தும் துன்பங்களிலிருந்தும் விடுபடுவதும், கோபத்தால் தூண்டப்படாத காமங்களால் தவறாக வழிநடத்தப்படாதவர்களால் வெல்லப்பட்டதைப் போல அவற்றை வெல்வதும் கட்டுப்படுத்துவதும் ஆகும்.

ஆத்மாவிலிருந்து காமம் மற்றும் கோபத்தின் விளைவுகளை ஒழிப்பது பரிபூரணம், உண்மையில் இது தேவதைகளின் குணம். கடவுளின் பரிபூரண பண்புகளின் சிறப்பியல்பு என்னவென்றால், அவற்றில் எந்த வீழ்ச்சியோ மாற்றமோ இல்லை அல்லது அவற்றின் மீது எந்த தாக்கமும் இல்லை. இந்த விஷயத்தில், ஒரு தனிநபர் [உலக] தடைகளால் [கவனச்சிதறல்கள், சிக்கல்கள், ஏமாற்றங்கள், முதலியன]

பாதிக்கப்படும் செல்வாக்கு மற்றும் மாற்றத்திலிருந்து வெகு தொலைவில் இருக்கிறார், ஒருவர் கடவுளுக்கு நெருக்கமாக இருப்பார், அந்த அளவிற்கு தேவதூதர்களை ஒத்திருப்பார், அந்த அளவிற்கு கடவுளுக்கு முன் ஒரு அந்தஸ்தைப் பெறுவார். அறிவு மற்றும் சக்தியின் பரிபூரணத்திலிருந்து தனித்தனியான மூன்றாவது பரிபூரணம் இது.

கீழ்மட்டத்தில் புகழ்ச்சி மற்றும் விமர்சனத்தை வெறுத்தல்

கீழ் சுயத்தில் புகழை நேசிப்பதற்கான காரணங்கள்: கீழ்மட்ட சுயம் (நாஃப்ஸ்) அனுபவிக்கும் இந்த இன்பத்திற்கு நான்கு காரணங்கள் உள்ளன:

முதல் காரணம்: இது வலுவான காரணம் என்னவென்றால், புகழ் ஒருவர் பரிபூரணம் பெற்றவர் என்பதை உணர வைக்கிறது, மேலும் இது முன்பே விளக்கப்பட்டுள்ளது, பரிபூரணம் நேசிக்கப்படுகிறது மற்றும் நேசிக்கப்படும் அனைத்தையும் பெறுவதில் ஒருவர் மகிழ்ச்சியடைகிறார். எனவே, ஆத்மா அதன் முழுமையை உணரும்போதெல்லாம், அது அதைப் பற்றி மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறது மற்றும் விவரிக்க முடியாத இன்பத்தை அடைகிறது. இன்னொருவர் ஒருவரைப் புகழ்ந்து பேசும்போது ஒருவரின் பரிபூரணத்தை உணர்கிறார். பாராட்டப்படும் தரம் அல்லது பண்பு, சில நேரங்களில் வெளிப்படையானது, சில நேரங்களில் அது சந்தேகத்திற்குரியது. அந்த பண்பு வெளிப்படையானது மற்றும் உணரப்பட்டால், அதன் புகழிலிருந்து பெறப்பட்ட இன்பம் ஒப்பீட்டளவில் குறைவாக உள்ளது, ஆனால் அது நிச்சயமாக உள்ளது. உதாரணமாக, "நீங்கள் உயரமானவர், அழகான நிறம் கொண்டவர்" என்று ஒருவரைப் பாராட்டுவது, அது வெளிப்படையாகவும் உணரப்பட்டாலும், பாராட்டப்பட்டவர்கள் அவற்றைப் பற்றி அறிந்திருந்தாலும், ஆனால் ஒருவர் எப்போதும் இந்த குணாதிசயங்களை உணரவில்லை, மாறாக, ஒருவர் அவற்றைப் பற்றி சற்றே அலட்சியமாக இருக்கிறார். ஒருவரின் புகழின் காரணமாக அந்த

குணங்கள் இருப்பதை ஒருவர் உணரும்போது, அதிலிருந்து அவர் (உள்ளார்ந்த) இன்பம் பெறுகிறார். ஒருவருக்கு சந்தேகத்திற்குரிய ஒரு [போற்றத்தக்க] குணம் அல்லது குணம் இருந்தால், அந்த குணத்திற்காக பெறப்பட்ட ஒரு புகழ் அதன் மதிப்பில் வேறு எந்த இன்பத்துடனும் ஒப்பிட முடியாத ஒரு மகிழ்ச்சியைக் கொண்டுவருகிறது. உதாரணத்துக்கு, "நீங்கள் ஒரு பெரிய அறிஞர்" அல்லது "நீங்கள் மிகவும் கடவுளுக்குப் பயந்தவராகவும் நீதிமானாகவும் இருக்கிறீர்கள்" அல்லது "நீங்கள் மிகவும் அழகானவர்" என்று சொல்வதன் மூலம் [ஒருவரைப் புகழ்வது]. மனிதனின் அறிவு, பக்தி மற்றும் அழகு ஆகியவற்றின் பரிபூரணத்தில் மனிதனுக்கு சந்தேகம் உள்ளது, மேலும் அந்த சந்தேகத்தை எப்படியாவது அகற்ற விரும்புகிறான், இதனால் இந்த குணாதிசயங்கள் நிச்சயமாகிவிடும் (இந்த குணங்களில் பரிபூரணத்தைக் கொண்டிருப்பதில் ஒருவர் உறுதியைப் பெறுகிறார்) மற்றும் வேறு எந்த நபரும் அந்த குணாதிசயங்களில் ஒருவருடன் ஒப்பிட முடியாது. வேறொருவர் இந்த குணாதிசயங்களைக் குறிப்பிடும்போது (புகழ்கிறார்) ஒருவர் திருப்தியையும் உறுதியையும் பெறுகிறார் [தனக்குள்ளேயே அவர்கள் இருப்பதில்] இந்த வழியில் இந்த இன்பம் தீவிரமடைகிறது. அறிவு, பக்தி, நேர்மையின் அழகு ஆகியவற்றின் ரகசியங்களை அறிந்து, ஆராய்ச்சி செய்யாமல் எதையும் சொல்ல விரும்பாத ஒரு புத்திசாலியும் புத்திசாலியும் புத்திசாலியும் ஒருவரைப் பாராட்டும்போது இந்த இன்பம் மேலும் அதிகரிக்கிறது. உதாரணமாக, ஒரு ஆசிரியர் தனது மாணவரின் புத்திசாலித்தனத்தையும் புரிதலையும் பாராட்டினால், மாணவர் அதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறார். சிந்திக்காமல், புரிந்து கொள்ளாமல் விஷயங்களைச் சொல்லும் பழக்கம் கொண்ட, புத்திசாலித்தனமும், விழிப்புணர்வும் இல்லாத இன்னொருவர் பாராட்டினால், இந்த இன்பம் குறைகிறது. ஒருவரின் கண்டனத்தை [அல்லது விமர்சனத்தை] வெறுப்பதற்கான காரணம் என்னவென்றால், ஒருவர் சுயத்தின் தவறுகளை *(நாஃப்ஸ்)* யாராவது சுட்டிக்காட்டுவதால் தெரிய வருகிறது. ஒருவர் தனது தவறுகளை உணரும் வலியை உணர்கிறார், ஒரு புத்திசாலித்தனமான மற்றும் புத்திசாலித்தனமான நபர் ஒருவரின் தவறுகளை சுட்டிக்காட்டும்போது இந்த வலி தீவிரமடைகிறது.

இரண்டாவது காரணம்: புகழ் செய்பவரின் இதயம் புகழப்பட்டவரால் அடிமைப்படுத்தப்படுகிறது என்பதையும், அத்தகையவர் ஒரு

பின்பற்றுபவர், அபிமானி, மற்றும் புகழ்பெற்றவரின் விருப்பத்திற்கும் ஆசைக்கும் கீழ்ப்படிந்தவர் என்பதற்கு புகழ் வாதிடுகிறது. வசீகரிக்கும் மற்றும் அடிமைப்படுத்தும் இதயங்கள் மனிதர்களுக்கு பிரியமானவை. இப்போது ஒருவர் இதயங்களைச் சொந்தமாக்குகிறார் என்பதை ஒருவர் உணரும்போது, அவர் மகிழ்ச்சியை உணர்கிறார், பரந்த அதிகாரம் மற்றும் கட்டுப்பாட்டைக் கொண்ட நபரின் நாக்கிலிருந்து பாராட்டு வரும்போது இந்த இன்பம் அதிகரிக்கிறது. ஏனென்றால், அத்தகைய நபரின் இருதயத்தை சிக்க வைப்பதன் மூலம், ராஜாக்கள், அதிகாரிகள் அல்லது முக்கிய நபர்கள் போன்ற அதிகபட்ச நன்மைகளை அறுவடை செய்வார்கள் என்ற எதிர்பார்ப்பு உள்ளது. புகழ்ந்து பேசுபவருக்கு சமூகத்தில் எந்த முக்கியத்துவமும் இல்லாத போது (சமூக முக்கியத்துவம் இல்லை) அல்லது ஒருவரின் செல்வாக்கு மண்டலத்தில் எதுவும் இல்லாதபோது அல்லது தனிப்பட்ட முறையில் யாருக்கும் பயனளிக்க முடியாத போது இந்த இன்பம் மிகக் குறைந்து விடுகிறது. அத்தகைய நபரின் இதயத்தின் மீது கட்டுப்பாட்டைப் பெறுவது ஒரு அற்பமான மற்றும் தாழ்ந்த விஷயத்தைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கு சமம். கண்டிக்கும் அல்லது விமர்சிக்கும் நபரின் இதயம் ஒருவருக்குச் சொந்தமானது அல்ல. அதிலிருந்து வெளிப்படும் வலி அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ கண்டனம் செய்பவரின் சமூக முக்கியத்துவத்தைப் பொறுத்து அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இருக்கும்.

மூன்றாவது காரணம்: ஒருவரின் புகழ் ஒருவரின் இதயத்தை புகழ்ந்து போகும் நபருக்கு அடிபணியச் செய்வது மட்டுமல்லாமல், புகழ் பெறுபவர்களுக்கு இதயங்கள் அடிபணியும் வேறு சிலரைப் பாதிக்கவும் வாய்ப்புள்ளது. இந்த விஷயத்தில், அந்த மக்களின் புகழ் (புகழ்ச்சி கருத்துக்கள்) மிகவும் பயனுள்ளதாக இருக்கும், அவர்களின் வார்த்தைகள் கவனமாகக் கேட்கப்படுகின்றன மற்றும் அவர்களின் புகழும் கண்டனமும் நம்பப்படுகின்றன. பின்னர் இந்த புகழ் ஒரு பெரிய திறந்த கூட்டத்தில் செய்யப்பட வேண்டும், இதனால் அதிக எண்ணிக்கையிலான மக்கள் அதைக் கேட்க வேண்டும். பார்வையாளர்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாகவும், பாராட்டுபவரின் ஆளுமை எவ்வளவு முக்கியமானதாகவும் இருந்தால், அந்த புகழிலிருந்து அதிக இன்பம் இருக்கும், மேலும் அந்த அளவிற்கு

கீழ்த்தரமானவர்களுக்கு (நாஃப்ஸ்) சகிக்க முடியாத கண்டனத்தின் வலியும் *இருக்கும்*.

நான்காவது காரணம்: புகழப்படும் நபர் ஒரு ஈர்க்கக்கூடிய ஆளுமை கொண்டவர் என்று புகழிலிருந்து கற்றுக்கொள்கிறது, அதனால்தான், அத்தகைய நபரை மிகுதியாகப் புகழ்வதில் மக்கள் அமைதியற்றவர்களாக இருக்கிறார்கள், அது சுதந்திரத்தால் அல்லது [கட்டாய உள் நிர்ப்பந்தம் அல்லது] பலவந்தத்தால். ஒரு ஈர்க்கக்கூடிய ஆளுமையைக் கொண்டிருப்பது ஒருவருக்கு ஒரு அலங்காரமாகும், ஏனெனில் அதில் ஒரு வகையான ஆதிக்கம் மற்றும் சக்தி உள்ளது. பயத்தினால் புகழ்ந்து புகழ வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கும் புகழ் பெற்றவரைப் பற்றி புகழ்ந்து பேசுபவருக்கு நல்ல எண்ணங்கள் இல்லாவிட்டாலும் கூட இந்த புகழ் இன்பம் இல்லாதது அல்ல. இந்த வழக்கில், ஒருவர் மற்றொரு நபரின் குழப்பம் மற்றும் பயம் மற்றும் ஒருவரின் ஆதிக்கம் மற்றும் அதிகாரம் காரணமாக [மற்றவர்கள் மீது] இன்பம் பெறுகிறார். மற்றவர் எவ்வளவு பலவீனமானவர் மற்றும் குழப்பமடைந்தவர் என்பதைப் பொறுத்து, ஒருவர் அதற்கு விகிதாசாரத்தில் இன்பத்தைப் பெறுவார்.

சில நேரங்களில் இந்த நான்கு காரணங்களும் ஒரே நபரைப் புகழ்வதில் குவிந்துவிடுகின்றன. அப்படியானால், மற்றவர்களின் புகழிலிருந்து கிடைக்கும் இன்பம் பன்மடங்கு அதிகரிக்கிறது. இந்த காரணங்கள் அனைத்தும் [ஒரே நேரத்தில்] ஒரு நபரில் ஒன்றிணைக்கவில்லை என்றால், புகழின் இன்பம் விகிதாசாரத்தில் குறையும்.

அன்பான துதியின் மேலே குறிப்பிட்ட காரணங்களுக்கு குணப்படுத்துதல்: புகழ் செய்பவர் ஒருவரின் வார்த்தையில் உண்மையானவர் அல்ல என்ற இந்த உறுதிப்பாட்டைப் பெறுவதற்கு முதல் காரணத்தை பாராட்டப்பட்ட நபரால் குணப்படுத்த முடியும். உதாரணமாக, "நீங்கள் ஒரு உன்னத வம்சாவளியைச் சேர்ந்தவர், நீங்கள் தாராளமானவர், நீங்கள் ஒரு அறிஞர், தீமைகளிலிருந்து விலகி இருங்கள்" என்று ஒருவரைப் பாராட்டினால், உரையாற்றப்படுகிறவர்

அல்லது பாராட்டப்படுகிறவர் ஒருவர் அப்படி இல்லை என்பதை அறிவார், மாறாக, அதற்கு நேர்மாறாக இருக்கிறார், அந்த புகழுடன் இதயத்தில் பிறந்த இன்பம் முடிவுக்கு வரும். ஒருவரின் இதயம் அல்லது நாக்கின் மீது ஆதிக்கம் மற்றும் கட்டுப்பாட்டைப் பெறும்போது அடையப்படும் அந்த இன்பம் மட்டுமே இருக்கும். புகழ்ந்து பேசுபவர் என்ன சொல்கிறாரோ அதை ஒருவர் உணர்ந்தால், அவரது இதயம் அந்த நம்பிக்கையற்றது என்பதை உணர்ந்தால், [அதற்கு மேல்] நான் அந்த குணங்கள் இல்லாமல் இருக்கிறேன் [புகழ் செய்பவர் குறிப்பிட்டுள்ளேன்] பின்னர் இரண்டாவது இன்பமும் முடிவுக்கு வரும். இதற்குப் பிறகு ஒரே ஒரு இன்பம் மட்டுமே எஞ்சியிருக்கும் [இது மக்களின் நாக்கின் மீது கட்டுப்பாடு இருப்பதை உணர்ந்து ஒருவருக்கு கிடைக்கும் இன்பம்]. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், என் பயம் மற்றும் பிரமிப்பின் காரணமாக புகழ் செய்பவர் என்னைப் புகழ்ந்து நாக்கைத் திறக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறார் என்பதை உணர்ந்து கொள்வதில் மட்டுமே இருக்கும் ஒரே இன்பம். புகழ்வதில் தீவிரமாக இல்லாத ஒரு நபர், அதற்கு பதிலாக, ஒரு நகைச்சுவையாக ஒருவரைப் புகழ்கிறார், பின்னர் எல்லா இன்பங்களும் [ஒருவரின் நாக்கைக் கட்டுப்படுத்தும் கடைசி இன்பம் உட்பட] முடிவுக்கு வரும், ஏனெனில் மூன்று காரணங்களில், காரணங்கள் எதுவும் எஞ்சியிருக்கவில்லை. இந்த விளக்கத்திலிருந்து கீழ்த்தரமானவர்கள் *ஏன்* புகழிலிருந்து இன்பம் பெறுகிறார்கள், கண்டனத்தில் வலி காண்கிறார்கள் என்பதை நீங்கள் இப்போது புரிந்து கொண்டிருப்பீர்கள். புகழ் மற்றும் புகழ் மற்றும் கண்டனத்தின் பயம் ஆகியவற்றை குணப்படுத்தும் வழி ஆகியவற்றைப் புரிந்து கொள்ள முடியும் என்பதற்காக [புகழுக்கு] இந்த காரணங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. ஏனென்றால், ஒரு நோய் அல்லது நோய்க்கான காரணம் புரிந்து கொள்ளப்படும் வரை, அதன் சிகிச்சை சாத்தியமில்லை, ஏனெனில் சிகிச்சை என்பது ஒரு நோய்க்கான காரணங்களை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவதற்கான மற்றொரு பெயர்.

புகழ் காதலுக்கான சிகிச்சை

புகழ் என்ற காதல் இதயத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்துபவர், படைப்புகளை மகிழ்விப்பதற்காக தனது சக்தி முழுவதையும் செலவழிப்பவர், அவர்களுடன் நட்பை ஏற்படுத்துவதில் மும்முரமாக இருப்பவர், ஒருவரைக் கேட்டு ஒருவரின் செயல்களைப் பார்த்த பிறகு, ஒருவரின் வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்களில் ஒருவரின் வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்களில் மிகவும் கவனமாக இருப்பவர். இந்த விஷயம் பாசாங்குத்தனத்தின் கடல் மற்றும் கொந்தளிப்பின் ஊற்று. இது வணக்கத்தில் சோம்பேறித்தனத்தை உருவாக்குகிறது, சில சமயங்களில் இருதயங்களை சிக்க வைக்க தடைசெய்யப்பட்ட மற்றும் ஒழுக்கக்கேடான காரியங்களைச் செய்ய ஒருவர் கட்டாயப்படுத்தப்படுகிறார். எனவே, நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் செல்வம் மற்றும் புகழ் மீதான அன்பையும், ஒருவரின் நம்பிக்கையை அழிக்கும் இரண்டு [பசியுள்ள மற்றும் மூர்க்கமான ஓநாய்கள்] [அவிழ்க்கப்படும் ஆட்டு மந்தை] ஆகியவற்றை ஒத்திருந்தார்கள். மேலும், நீர் தாவரங்களை வளர்ப்பது போல செல்வம் மற்றும் புகழின் மீதான காதல் பாசாங்குத்தனம் வளர்கிறது என்றும் அவர் கூறியுள்ளார். பாசாங்குத்தனம் என்பது வெளிப்புறத்திற்கும் உள் இருப்புக்கும் இடையிலான வேறுபாடு மற்றும் வார்த்தைகளுக்கும் செயல்களுக்கும் இடையிலான வேறுபாடு. பாராட்டு மற்றும் மரியாதையின் அளவைத் தேடும் ஒரு நபர், உண்மையில் இல்லாத அத்தகைய சிறந்த பழக்கவழக்கங்களையும் பண்புகளையும் வெளிப்படுத்துகிறார். இது தூய hypocy. புகழ் காதல் ஒரு கொடிய நோய். அதை குணப்படுத்துவதும், விசுவாசிகளின் இதயங்களிலிருந்து ஒழிப்பதும் மிகவும் முக்கியமானது. செல்வத்தை நேசிக்கும் நோயைப் போலவே இந்த நோயும் இதயத்தின் மையத்தில் நுழைகிறது [மற்றும் ஒரு உள் பண்பாக மாறுகிறது]. அதன் சிகிச்சையும் அறிவு மற்றும் செயலின் கலவையால் ஆனது.

புகழ் அன்பின் அறிவு அடிப்படையிலான சிகிச்சை: ஒருவர் அன்பான புகழ் நோயில் சிக்கிக் கொள்வதற்கான காரணத்தைக் கண்டுபிடிப்பது. அந்த காரணம் மக்களின் ஆன்மா மற்றும் உடல்களின் மீது கட்டுப்பாட்டைப் பெறுவதாகும். ஒருவர் அதை அடைந்தாலும், அதன் இறுதி முடிவு [இறுதியில் வரப்போகும் தனிநபரின் மரணத்தில்] உள்ளது. இது என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும் நற்செயல்களில்

கணக்கிடப்படவில்லை [*அல்-பக்கியத் உஸ்-ஸலிஹாத்*]. மாறாக, பூமியிலுள்ள மக்கள் அனைவரும் உமக்கு முன்பாக வணங்கத் தொடங்கி, ஐம்பது ஆண்டுகள் தங்கள் நெற்றியை உங்கள் பாதங்களில் வைத்திருந்தால், ஸுஜூது செய்பவர்கள் இருக்க மாட்டீர்கள், நீங்கள் உயிருடன் இருக்க மாட்டீர்கள், உங்கள் இறுதி முடிவு உங்களுக்கு முன்பாக மகிமை, மகிமை, கௌரவம் ஆகியவற்றைக் கொண்ட எண்ணற்ற மக்களுக்கு வழங்கப்பட்டதைப் போலவே இருக்கும். விசுவாசத்தின் ஆசீர்வாதங்களை [கடவுள் மீதும், அவரிடம் செல்லும் உன்னதமான ஆன்மீக பாதையிலும்] விட்டுவிடுவது ஒருபோதும் முடிவடையாத நித்திய ஜீவன், ஏனெனில் அத்தகைய தற்காலிக மற்றும் நிலையற்ற விஷயம் [மக்களின் இதயங்களில் புகழ் மற்றும் வணக்கம் போன்றவை] எந்த வகையிலும் பொருத்தமானதல்ல. உண்மையான பரிபூரணத்தின் யதார்த்தத்தையும், [தவறான] கற்பனை செய்யப்பட்ட பரிபூரணத்தையும் நன்கு அறிந்த ஒருவன், புகழ் [மற்றும் பிரபலத்தை] [கொண்டிருப்பது] எந்த முக்கியத்துவத்தையும் கொடுக்கவில்லை. மாறாக, மறுமையின் மீது ஒரு கண் வைத்திருப்பவன், ஒரு தூசித் துகளுக்கு கொடுக்கப்படும் முக்கியத்துவம் கூட அதற்கு கொடுக்கவில்லை. அத்தகையவன் ஒருவன் ஒருவனுக்கு முன்னால் மரணத்தைக் கற்பனை செய்து உலகத்தை (உலகத்தை) தாழ்ந்தவனாகக் கருதுகிறான். நற்பயங்கரமானவர்கள் மறுமையின் மீதும், அவர்கள் செய்த செயல்கள் பயபக்தியும், பயபக்தியும், அல்லாஹ்வுக்கு பயபக்தியும் *ஆகும்*. பயபக்தியுடையவர்களுக்கும், பயபக்தியுடையவர்களுக்கும், அல்லாஹ்வை அஞ்சுபவர்களுக்கும் மறுமை உரியது என்பதை அவர்கள் உறுதியாக அறிந்து கொண்டார்கள். பெரும்பாலான மக்களின் கண்பார்வை பலவீனமாக உள்ளது மற்றும் உலகில் மட்டுமே கவனம் செலுத்துகிறது. இந்த தெய்வீக கூற்றால் [தெளிவுபடுத்தப்பட்ட] அனைத்து விஷயங்களின் யதார்த்தத்தையும் இறுதி முடிவையும் பார்ப்பதற்கு அவர்களின் கண்களின் ஒளி விரிவடையவில்லை:

بَلْ تُؤْثِرُونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا ﴿١٦﴾ وَٱلْءَاخِرَةُ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰٓ ﴿١٧﴾

"மாறாக நீங்கள் இவ்வுலக வாழ்க்கையையே விரும்புகிறீர்கள்; ஆனால் மறுமை இவ்வுலகத்தை விட மேலானதாகும், நிலையானதும்தான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 87, வசனங்கள் 16-17)

புகழைத் தேடுவதில் இந்த அளவிற்கு ஈடுபடும் ஒருவர், உலக தீங்குகள் மற்றும் கஷ்டங்களை கற்பனை செய்வதன் மூலம் ஒருவரின் இதயத்தை குணப்படுத்த வேண்டும், வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், உலகின் பிரபலமான நபர்கள் எதிர்கொள்ளும் ஆபத்துகளைக் கண்காணிக்க வேண்டும் - புகழ், கௌரவம் மற்றும் உயர்ந்த அந்தஸ்து கொண்ட ஒவ்வொரு நபருக்கும் சில நண்பர்கள் இருக்கும்போது, எதிரிகளுக்கு பஞ்சமில்லை. இவர்கள் எப்போதுமே தீங்கு விளைவிக்க சரியான நேரத்தை இலக்காகக் கொண்டு வருகிறார்கள், எப்போதெல்லாம் வாய்ப்பு கிடைக்கும் போதெல்லாம் அவர்கள் தங்கள் பகைமையை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். உயர்ந்த அந்தஸ்தில் உள்ளவர்கள், தங்களிடம் உள்ள அந்தஸ்தை இழந்துவிடுவோமோ அல்லது இதயங்கள் மாறும் (திருப்பிவிடப்படும்) என்ற பயம் எப்போதும் அவர்களுக்கு கண்ணியமும் மரியாதையும் கொண்டுள்ளனர். இதயங்கள் கண்ணியப்படுத்துவதற்கும், வெறுப்பவர்களைத் தவிர்ப்பதற்கும் இடையே இதயங்கள் போராடுகின்றன. இதயங்களில் அதன் அடித்தளத்துடன் கட்டப்பட்ட ஒரு கட்டிடம், கடல் அலைகளில் கட்டப்பட்ட ஒரு அரண்மனையை விட நீடித்ததல்ல. இதயங்களுக்கு சலுகைகள், புகழையும், கௌரவத்தையும் பாதுகாத்தல், பொறாமைப்படுபவர்களின் சதிகள், எதிரிகளால் ஏற்படும் தீங்கை எதிர்த்தல் போன்றவை புகழின் இன்பத்தை கசப்பூட்டும் உலகத் தீங்குகள் மற்றும் துன்பங்கள். புகழ் தேடுவதற்கான மறுமையின் தண்டனை அதிலிருந்து வேறுபட்டது. [புகழைத் தேடுவதால்] எதிர்பார்க்கப்படும் உலக நன்மைகளின் அளவை ஒருவர் பெறுவதில்லை, அதற்கு பதிலாக, புகழ் தேடுவதுடன் தொடர்புடைய கஷ்டங்கள் நிறைய குவிந்துள்ளன. புகழை விரும்புபவர்கள், தங்கள் தொலைநோக்குப் பார்வையை குணப்படுத்த வேண்டும் (மாய நுண்ணறிவு அல்லது *பசீரா).* தொலைநோக்குப் பார்வையில் ஆழம் (மாய நுண்ணறிவு) மற்றும் நம்பிக்கையின் வலிமை உள்ளவர்கள் உலகத்தின் மீது சிறிதும் கவனம் செலுத்துவதில்லை.

புகழ் காதலின் நடைமுறை சிகிச்சை: இந்த நோயின் நடைமுறை சிகிச்சை என்னவென்றால், ஒருவரின் புகழை அகற்றுவதற்கு ஏதாவது செய்ய [மற்றும் மற்றவர்களின் இதயங்களில் வைத்திருக்கவும்] இதனால் மக்கள் தங்கள் கண்களில் ஒருவரை இழிவுபடுத்தும் வரை ஒருவர்

கண்டிக்கப்படுவார். இதன் விளைவாக, புகழ் உணர்வு அகற்றப்பட்டு, ஒருவர் தனிமை மற்றும் அநாமதேய வாழ்க்கைக்கு பழகி, கடவுளுடன் ஒருவரின் பிரபலத்துடன் மட்டுமே போராடுகிறார். மக்களிடையே கௌரவம் இல்லாத செயல்களில் இருந்து ஒருவர் செயல்களைச் செய்வது மட்டுமே அனுமதிக்கப்படுகிறது. ஒரு மன்னர் ஒரு பக்தியுள்ள வழிபாட்டாளருடன் நெருங்க விரும்பினார் என்று ஒரு பாரம்பரியம் உள்ளது. மன்னர் தனது கூட்டத்திற்கு வந்ததை அறிந்த வழிபாட்டாளர், தனக்கு உணவு கொண்டு வருமாறு கேட்டு பெரிய துண்டுகளை சாப்பிடத் தொடங்கினார். அவர் அப்படி சாப்பிடுவதைக் கண்ட ராஜா, அவரைப் பற்றிய தனது நல்ல கருத்தை அவரால் வைத்திருக்க முடியவில்லை, அந்த வழிபாட்டாளர் அவரது பார்வையில் இழிவானார். பின்னர் அவர் தன்னை நெருங்கி வருவதற்கும், [ஆன்மீக பாதையில்] அவரைப் பின்பற்றுபவராக மாறுவதற்கும் தனது விருப்பத்தை கைவிட்டார். பக்தர் நிம்மதிப் பெருமூச்சு விட்டு, தன்னை மன்னரிடமிருந்து பாதுகாத்ததற்காக கடவுளுக்கு நன்றி தெரிவித்தார். ஆன்மீக நிலைகளில் உள்ளவர்கள் சில நேரங்களில் இந்த முறைகள் மூலம் தங்கள் சுயத்தை குணப்படுத்துகிறார்கள், மேலும் அவர்கள் தங்கள் இதயங்களுக்கு நன்மை பயக்கும் என்று கருதுகிறார்கள் [ஆன்மீக நோய்களிலிருந்து அவர்களைப் பாதுகாப்பதைப் பொறுத்தவரை]. அத்தகைய முறைகளில் செயல்படுவதன் மூலம், அவர்கள் தங்கள் உள் நிலைகளை சரிசெய்து, எந்தவொரு மிகைப்படுத்தல்களையும் அகற்றுகிறார்கள் [அல்லது அவர்களின் உள் மனிதர்களில் மிதமான, சமநிலை மற்றும் நல்லிணக்கத்திலிருந்து விலகல்கள்].

புகழ் காதலை அகற்றுவதற்கான சிறந்த முறை: அதன் சிறந்த சிகிச்சை மக்களிடமிருந்து [சமூக] தனிமையை ஏற்றுக்கொள்வதாகும் [நவீன வழிமுறைகள் அல்லது பாரம்பரியமாக இருந்தாலும் அனைத்து வடிவங்கள் மற்றும் வடிவங்களிலும், தேவைகள் மற்றும் அவசரங்களைத் தவிர] அறியப்படாததாக மாறுவது அல்லது யாருக்கும் தெரியாத இடத்திற்குச் செல்வதாகும். வீட்டில் தனிமையை ஏற்றுக்கொள்வதும் ஆபத்து இல்லாதது அல்ல, ஏனென்றால் ஒருவர் முழு கிராமத்திலும் [அல்லது நகராட்சியில்] பிரபலமாவார், எனவே ஆன்மீக பயணி கடவுளுடன் இணைவதற்காக அனைத்து மக்களிடமிருந்தும் தனிமையை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளார், இதனால் தனிமை கூட மக்களின் இதயத்தில்

[ஒருவரின் பக்தி, நன்மை மற்றும் உயர்ந்த ஆன்மீக நிலை பற்றி] நம்பிக்கையின் ஆதாரமாக மாறும். தனிமையைப் பயிற்சி செய்யும் நபர் ஒருவருக்கு புகழ் காதல் இதயத்தில் இல்லை என்று நினைக்கலாம், இருப்பினும், இந்த காதல் இதயத்தின் ஏதோ ஒரு மூலையில் பதுங்கி இருக்கலாம், ஆனால் வெளிப்படையாக கீழ் சுயம் (*நாஃப்ஸ்)* அதன் நோக்கத்தை அடைவதில் திருப்தி அடைகிறது [இன்னும் பிரபலமாக இருக்கும்போது தனிமையை ஏற்றுக்கொள்வது]. எனினும், மக்கள் இனி ஒருவரின் ரசிகர்களாகவும், ரசிகர்களாகவும் இருக்கவில்லை அல்லது ஒருவரை பின்வாங்குகிறார்கள் அல்லது ஒருவருக்கு கெட்ட விஷயங்களைக் குற்றம் சாட்டுகிறார்கள் என்ற இந்த உறுதிப்பாட்டை ஒருவர் அடைந்தால், கீழ்மட்டத்தின் (நாஃப்ஸ்) மீதான அவரது [உள்] திருப்தி முடிவுக்கு வரும், மேலும் மக்களின் இதயத்திலிருந்து தன்னைப் பற்றிய தவறான எண்ணங்களை அகற்றுவதற்கான வழிகளைத் தேடும் அளவுக்கு ஒருவர் கலக்கமடைவார். ஒருவர் பொய் சொல்ல வேண்டியிருந்தாலும் அல்லது ஏமாற்ற வேண்டியிருந்தாலும் கூட. இந்த விஷயத்தில் இந்த நபர் தனிமையை ஒரு காட்சியாக ஏற்றுக்கொண்டார் என்பது தெளிவாகத் தெரியும், உண்மையில், ஒருவருக்கு இன்னும் இதயத்தில் புகழ் மற்றும் கௌரவத்தின் காதல் உள்ளது. இந்த அன்பு செல்வத்தின் அன்பைப் போன்றது, ஆனால் இன்னும் தீமையை உருவாக்குகிறது, ஏனென்றால் புகழால் ஏற்படும் சோதனை அதிகமாக உள்ளது. தன்னைப் போன்றவர்களிடமிருந்து பேராசை [பாராட்டு மற்றும் பிரமிப்பு] இருக்கும் வரை, ஒருவர் தங்கள் இதயங்களில் தனக்கென ஒரு இடத்தை உருவாக்குவதில் அமைதியற்றவராக இருப்பார். ஆனால் ஒருவன் தன் கைகளால் சம்பாதித்து, இன்னொருவரின் செல்வத்தை கண்காணிக்காவிட்டால், எல்லா மக்களும் ஒருவருக்கு தங்கள் முக்கியத்துவத்தை இழக்க நேரிடும். கிழக்கு அல்லது மேற்கில் ஒருவரிடமிருந்து வெகு தொலைவில் வாழும் மக்களின் [எண்ணங்களில்] ஒருவர் இனி கவலைப்பட மாட்டார், ஏனென்றால் அவர்களைப் பார்க்க முடியாது அல்லது அவர்களிடமிருந்து எந்த பேராசையும் [அல்லது எதிர்பார்ப்பு] இருக்க முடியாது.

மக்களிடமிருந்து பேராசை [மற்றும் எதிர்பார்ப்பு] திருப்தியின் மூலம் மட்டுமே ஒழிக்க முடியும். திருப்தி அடைபவன், மக்களைப் பற்றி மறந்து, மறந்துபோனவன், ஒருவரின் இதயத்தை மக்களுடன் மும்முரமாக

வைப்பதில்லை, மற்றொரு இதயத்தில் தனக்கென பாராட்டும் அந்தஸ்தும் இருந்தால், ஒருவன் அதற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுப்பதில்லை. திருப்தி மற்றும் பேராசையை ஒழிக்காமல், புகழைத் தேடுவதைக் கைவிடுவது சாத்தியமில்லை. மேலும், பக்தியுள்ள முன்னோர்களின் (*சலஃப் ஸாலிஹீன்) நிலைமையை நினைவில் கொள்ள வேண்டும்*, அவர்கள் கண்ணியத்தை விட பணிவை முன்னுரிமை அளித்தனர் மற்றும் உலக செல்வங்களுடன் ஒப்பிடும்போது மறுமையின் தெய்வீக பலனை அடைந்தனர்.

புகழின் அன்புக்கு சிகிச்சை

பலர் மற்றவர்களைப் பற்றிய பயத்தால் சூழப்பட்டிருந்ததால் துன்பப்பட்டனர், மேலும் அவர்களின் புகழ் மற்றும் போற்றலுக்கான ஆசையில் ஈடுபட்டனர். [இதன் விளைவாக,] அவர்களின் இயக்கங்கள் மற்றும் செயல்கள் அனைத்தும் மக்களின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப இருந்தன, அதனால் அவர்கள் அவர்களைப் பாராட்டுவார்கள். இந்த விஷயம் அழிவுகரமான பண்புகளிலிருந்து வந்தது, அந்த வகையில், அதன் சிகிச்சை கட்டாயமாகும். புகழ்ச்சிக்கான ஆசை மற்றும் கண்டனத்தின் பயம் ஆகியவற்றை உருவாக்கும் காரணங்களைப் பற்றி சிந்திப்பதே குணப்படுத்தும் வழிமுறையாகும்.

முதல் காரணம் [புகழின் அன்புக்கு]: முன்பு குறிப்பிட்டபடி, ரசிகரின் கூற்று [புகழ்] போற்றப்படுபவர்களுக்கு பரிபூரணம் இருப்பதை உணர வைக்கிறது. இந்த வகையில், ரசிகரின் புகழை நம்புவதற்குப் பதிலாக ஒருவர் தனது புத்திசாலித்தனத்தை நாட வேண்டும், ஒருவருக்கு கூறப்படும் குணம் உண்மையில் இருக்கிறதா இல்லையா என்று ஒருவரின் இதயத்திலிருந்து கேள்வி கேட்க வேண்டும். அப்படியானால், அறிவு, தேவபயம், அல்லது செல்வம், புகழ், உலகப் பொருட்கள் போன்ற புகழப்பட வேண்டிய எதுவும் உண்மையில் பாராட்டப்பட வேண்டியதானா? ஒரு குணம் [ஒருவர் பாராட்டப்படுகிறார்] உலக வழிமுறைகளுடன் தொடர்புடையது என்றால், அதில் மகிழ்ச்சியாக

இருப்பது விரைவில் வறண்டு போகும் புல்லைப் பார்த்து மகிழ்ச்சியடைவது போன்றது, அது காற்று சுமந்து செல்லும் வைக்கோல்களாக மாறும். இந்த வகையான மகிழ்ச்சி புத்திசாலித்தனத்திற்கு துக்கமாக இருக்கும். மனிதர்கள் உலக செல்வங்களையும், உடைமைகளையும் கண்டு திருப்தி அடைவது பொருத்தமானதல்ல. ஒருவர் அதைப் பற்றி மகிழ்ச்சியாக இருக்க விரும்பினால், அவர் அதன் இருப்புக்காக மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும், அபிமானியால் அதைப் பாராட்டுவதற்காக அல்ல. அதாவது புகழுக்குப் பிறகு அது நடைமுறைக்கு வந்தது என்று அர்த்தம், ஒருவர் அதை முன்பே வைத்திருந்தாலும் [ஆனால் யாரோ ஒருவர் அதைப் பாராட்டிய பிறகு மட்டுமே மகிழ்ச்சியடைந்தார்].

மேலும், அந்த குணம் அறிவு மற்றும் தேவபயம் போன்ற மகிழ்ச்சியாக இருக்க உங்களுக்கு உரிமை உண்டு என்றால், அந்த விஷயத்தில் கூட அதைப் பற்றி மகிழ்ச்சியாக இருப்பது சரியல்ல, ஏனென்றால் அனைவரின் இறுதி முடிவு [நித்திய இரட்சிப்பு மற்றும் மகிழ்ச்சி அல்லது நித்திய துக்கம் மற்றும் சாபத்தை அடைவது என்ற அடிப்படையில் மக்கள்] அனைவருக்கும் தெரியாது. இந்த (போற்றத்தக்க மற்றும் உன்னதமான) குணம் நிலைத்திருமா இல்லையா என்பது யாருக்கும் தெரியாது. ஞானமும் விலகிச் செல்வதும் ஒருவனை கடவுளிடம் நெருங்கிச் செல்கிறது என்பது உண்மைதான், ஆனால் [ஒருவரின் உலக இருப்பின்] முடிவின் ஆபத்து எல்லா நேரத்திலும் உள்ளது. ஒருவர் தனது வாழ்க்கைக்கு மோசமான முடிவு ஏற்படுமோ என்று அஞ்சினால், உலகத்திலிருந்து எதிலும் அவர் மகிழ்ச்சியடைய மாட்டார். அதற்கு பதிலாக, உலகம் சோகம் மற்றும் துக்கத்தின் இடம் மற்றும் மகிழ்ச்சி மற்றும் திருப்தியின் இடம் அல்ல [அதன் எண்ணற்ற பிரச்சினைகள் காரணமாக] என்பதை ஒருவர் புரிந்துகொள்வார். உங்கள் வாழ்க்கைக்கு ஒரு நல்ல முடிவு கிடைக்கும் என்று நீங்கள் நம்பினால், ரசிகரின் புகழில் மகிழ்ச்சியடைவதற்குப் பதிலாக, ஞானம் மற்றும் விலகல் வடிவில் உங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட தெய்வீக பெருந்தன்மை மற்றும் ஆசீர்வாதங்களால் ஒருவர் மகிழ்ச்சியடைய வேண்டும். ஏனென்றால், இன்பம் பரிபூரணம் மற்றும் பரிபூரணத்தை உணர்தலின் விளைவாகும் [அது உண்மையில் இருந்தால்,] அதன் இருப்புக்கு தெய்வீக தயவுகளுக்கு கடன்பட்டுள்ளது, அபிமானியின் புகழுக்கு அல்ல. இந்த தெய்வீக

அருளுக்கு புகழ் கீழ்ப்படிகிறது. அதனால்தான், ஒருவர் பாராட்டைப் பற்றி மகிழ்ச்சியடையக்கூடாது, ஏனெனில் அது உங்கள் சிறப்பை அதிகரிக்காது. உங்கள் பக்தியையும், உலகத்தன்மையிலிருந்து விலகி இருப்பதையும் யாராவது பாராட்டினால், இந்த புகழுக்கும் யதார்த்தத்திற்கும் எந்த சம்பந்தமும் இல்லை என்பதை நீங்கள் அறிந்தால், நீங்கள் அதைக் கண்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தால், அது முழுமையான முட்டாள்தனம். உங்கள் மனோபாவத்தின் தீமையையும், உங்கள் உள் குணாதிசயத்தில் உள்ள அசுத்தத்தையும் கடவுள் நன்கு அறிவார், இது ஒரு தவறான புகழ், அதில் மகிழ்ச்சியாக இருப்பது அறியாமையின் உச்சம். புகழ்ந்து பேசுபவர் உண்மையானவராக இருந்தாலும், புகழில் நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்கக்கூடாது, மாறாக தேவன் உங்களுக்கு வழங்கிய அருட்கொடைகளையும் ஆசீர்வாதங்களையும் கண்டு நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும். [உங்களைப் பற்றி] பொய்யான புகழ் துன்பத்தின் ஊற்றுமூலமாக இருக்க வேண்டும், உங்களுக்கு மகிழ்ச்சியாக இருக்கக்கூடாது.

இரண்டாவது காரணம்: புகழின் மூலம், புகழைக் குவிக்கும் நபரின் இதயத்தை வெல்வது தெளிவாகிறது. அதன் நோக்கம் புகழின் மீதான அன்பைப் போலவே உள்ளது மற்றும் புகழ் காதலுக்கான சிகிச்சை மக்களிடமிருந்து எந்த பேராசையும் இருக்கக்கூடாது, மேலும் கடவுளிடமிருந்து பதவி மற்றும் பாராட்டைத் தேடுபவராக இருக்க வேண்டும், மேலும் படைப்புகளிடமிருந்து (அனைத்து மனிதர்களும்) அந்தஸ்தையும் பாராட்டையும் தேடுவது ஒருவரை கடவுளிடமிருந்து விலகிச் செல்கிறது என்ற இந்த யதார்த்தத்தில் உறுதியைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். எனவே, அவர்களின் புகழில் ஒருவர் மகிழ்ச்சியடையக்கூடாது.

மூன்றாவது காரணம்: மகிழ்ச்சியுக்கான மூன்றாவது காரணம் என்னவென்றால், புகழின் மூலம், புகழ் பெறுபவரின் மகிமையும் ஆதிக்கமும் தெளிவாகிறது. [உண்மையில்,] இதுவும் நிரந்தரத்தன்மை இல்லாத ஒரு நிலையற்ற பண்பாகும். அத்தகைய ஒரு விரைவான விஷயத்தில் மகிழ்ச்சியடைவதில் எந்த அர்த்தமும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட புகழ் துக்கத்திற்கு ஒரு காரணமாக இருக்க வேண்டும்,

மேலும் புகழ்பவனை மோசமானவர் என்று கருத வேண்டும். இத்தகைய புகழால் ஒருவர் அதிருப்தி அடைய வேண்டும், ஏனெனில் அது ஒருவரை கஷ்டங்களுக்கும் பேரழிவுகளையும் நெருங்கச் செய்கிறது. ஒரு ஞானவாதி கூறினார், "ஒருவரின் புகழில் மகிழ்ச்சியடைந்தவன், ஒருவரின் உள் இருப்புக்குள் நுழைய சாத்தானுக்கு ஒரு வாய்ப்பைக் கொடுத்தான்". மற்றொரு ஞானவாதி கருத்து கொண்டவர், "நீங்கள் ஒரு கெட்ட நபர் என்று ஒருவரின் நாக்கிலிருந்து கேட்க விரும்பவில்லை என்றால், அதற்கு பதிலாக நீங்கள் ஒரு நல்ல நபர் என்று கேட்க விரும்பினால், உண்மையில், நீங்கள் ஒரு நல்ல நபர் அல்ல". நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ألا لا تمادحوا وإذا رأيتم المادحين فاحثوا في وجوههم التراب

"ஜாக்கிரதை! ஒருவருக்கொருவர் புகழ்ந்து பேசாதீர்கள், புகழ்பவர்களைப் பார்க்கும்போது அவர்களின் முகத்தில் தூசி பூசியுங்கள் (அதாவது, பழமொழியாக பேசினால், அத்தகைய நபர்களுக்கு நம்பகத்தன்மை வழங்கப்படக்கூடாது மற்றும் அவர்களின் புகழ்ச்சி புறக்கணிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் பகிரங்கமாக நிராகரிக்கப்பட வேண்டும், ஏனெனில் இது ஒருவரின் ஈகோ மற்றும் சுய நீதியை அதிகரிப்பதன் அடிப்படையில் ஒருவரின் ஆன்மீகத்திற்கு தீங்கு விளைவிக்கும்)".

இதனால்தான் தீர்க்கதரிசன தோழர்கள் புகழைக் கண்டு மிகவும் அஞ்சினர், மேலும் அதன் கொந்தளிப்பு (*ஃபித்னா* அல்லது பேரழிவு விளைவுகள்) மற்றும் அதன் விளைவாக உள் இன்பம் மற்றும் திருப்தி ஆகியவற்றைக் கண்டு பயந்தனர். அவருடைய புகழைக் கேட்ட ஒரு நபித்துவ தோழர், "இறைவா! உம்முடைய இந்த ஊழியர் உமக்கு அதிருப்தி உண்டாக்கும் ஏதாவது ஒன்றைக் கொண்டு என்னிடம் நெருங்கி வர விரும்புகிறான். அவர் மீது நான் கோபப்படுகிறேன் என்பதற்கு உம்மிடம் சாட்சியாக இருக்கிறேன்" என்று கூறினார்கள். இவர்கள் (நல்லவர்கள்) புகழை வெறுத்தவர்களாக இருந்ததற்கு காரணம், அல்லாஹ் அதைக் கண்டு கோபப்படுகிறான். மேலும், அல்லாஹ் அவர்களுடைய (உண்மையான உள்நிலைகளை) நன்கறிந்தவனாகவும், அவர்களுடைய தவறுகளை முழுமையாக அறிந்தவனாகவும் அவர்கள் இருதயங்களில் நிரந்தரமாக உணர்ந்து கொண்டிருந்தனர். ஆகையால், ஒருவரின் புகழ்ச்சி ஒருவரின் தவறுகள் குறையாது, அதிகரிக்காது.

நல்லவன் கடவுளுக்கு நெருக்கமானவன், கெட்டவன் அவனிடமிருந்து விலகி இருப்பவன். புகழப்படுகிறவன் அல்லாஹ்வின் பார்வையில் மோசமானவனாக இருந்தால், அவனுடைய இருப்பிடம் நரகமாக இருந்தால், ஒருவரின் புகழில் திருப்தி அடைவது தீவிர அறியாமையாகும். அந்த நபர் சொர்க்கத்திற்கு தகுதியானவராக இருந்தால், கடவுளின் ஆசீர்வாதம் மற்றும் பெருந்தன்மையில் மட்டுமே ஒருவர் மகிழ்ச்சியடைய வேண்டும், ஏனெனில் [கடவுளின்] மற்ற அடியார்களின் புகழில் திருப்தி அடைவதன் மூலம் எதுவும் சாதிக்கப்படுவதில்லை. ஒருவருடைய விவகாரம் (அல்லாஹ்வின்) அடியார்களின் கையில் இல்லை. வாழ்வாதாரமும் மரணமும் அனைத்தும் இறைவனின் வல்லமையிலும் தனியுரிமையிலும் உள்ளன. இந்த விஷயத்தைப் புரிந்து கொண்டால், எந்த படைப்பின் புகழையோ அல்லது கண்டனத்தையோ ஒருவர் கவலைப்பட மாட்டார். புகழின் அன்பு ஒருவரின் இதயத்தை விட்டு வெளியேறத் தொடங்கும், மேலும் ஒருவர் ஆன்மீக பாதையின் கடினமான பயணங்களில் உடலுடனும் ஆன்மாவுடனும் முழுமையாக ஈடுபடுவார்.

விமர்சனம் மற்றும் கண்டனத்தின் வெறுப்புக்கு சிகிச்சை

மனிதர்கள் கண்டனத்தை வெறுக்கிறார்கள் என்று முன்பே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, இதன் எதிர் காரணம் அவர்கள் ஏன் புகழை விரும்புகிறார்கள் என்பதுதான். அதனால்தான், புகழின் அன்பின் சிகிச்சையிலிருந்து அதன் சிகிச்சையைப் புரிந்து கொள்ள முடியும். இது சம்பந்தமாக, சுருக்கமான விளக்கம் என்னவென்றால், உங்களைக் கண்டிக்கும் நபர் மூன்று நிலைகளில் ஒன்றை இழந்தவர் அல்ல. அத்தகைய நபர் ஒருவரின் கூற்று உண்மையாக இருக்கிறார் அல்லது ஒருவரின் நோக்கம் நேர்மை மற்றும் அன்பு, அல்லது ஒருவரின் கண்டனத்தில் உண்மையாக இருக்கிறார், ஆனால் ஒருவரின் நோக்கம் நேர்மை அல்ல, மாறாக, தீங்கு விளைவிக்க விரும்புகிறார். முதல் வழக்கைப் பொறுத்தவரை, உங்கள் கண்டனத்தைக் கேட்டு நீங்கள் கோபப்படக்கூடாது அல்லது ஒருவரிடம் பகைமை கொள்ளவோ அல்லது பழிவாங்கும் விதமாக அத்தகைய ஒருவரைக் கண்டிக்கவோ கூடாது.

அதற்கு பதிலாக, உங்கள் மீது ஒருவரின் தயவை நீங்கள் ஏற்றுக்கொள்வது நல்லது, ஏனென்றால் உங்கள் தவறுகளைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரிவிக்கும் நபர், உண்மையில், உங்கள் சொந்த அழிவுகரமான உள் குணங்களைக் காணச் செய்கிறார் மற்றும் அவற்றிலிருந்து உங்களைப் பாதுகாக்க அறிவுறுத்துகிறார். உங்களைப் பற்றிய ஒருவரின் விமர்சனத்தைப் பற்றி நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும், மேலும் உங்கள் சொந்த கண்டனத்திற்குரிய [உள் பண்புகள் அல்லது] குணங்களை அகற்ற போராட வேண்டும். கண்டனம் செய்தால் வருத்தப்படுவது அல்லது அதை விரும்பாதது அல்லது கண்டனம் செய்பவரை கெட்டவர் என்று அழைப்பது அறியாமையாகும். வெறுமனே பகைமையின் காரணமாகவும், உங்களுக்கு தீங்கு விளைவிப்பதற்காகவும் விமர்சிப்பவர் உங்களை விமர்சித்தார் என்றால், அவற்றால் உங்கள் தவறுகளை நீங்கள் அறிந்ததால் நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும். நீங்கள் முன்பு அவற்றைப் பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை, அல்லது அதற்கு முன்பு நீங்கள் அலட்சியமாக இருந்ததால் அது உங்கள் தவறுகளை உங்களுக்கு நினைவூட்டியது, அல்லது உங்கள் [மோசமான] குணங்களை உங்கள் பார்வையில் மோசமாக்கியது, ஏனெனில் அதற்கு முன்பு நீங்கள் அவற்றை நல்லது என்று கருதினீர்கள். இந்த விஷயங்கள் அனைத்தும் உங்கள் நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றிக்கு (சாதா) காரணங்கள், அதற்கான வழிமுறைகளைப் பெறும்போது, உங்கள் நித்திய பேரின்பத்தையும் நித்திய வெற்றியையும் அடைவதில் தாமதிக்காதீர்கள். இதற்கு உதாரணம் என்னவென்றால், நீங்கள் அசுத்தமான ஆடைகளை அணிந்து, ஒரு மன்னரின் அரசவைக்கு செல்ல விரும்புகிறீர்கள், உங்கள் ஆடைகளில் அசுத்தம் இருப்பதை நீங்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. மேலும், நீங்கள் இந்த நிலையில் நுழைந்தால், ராஜா மிகவும் கோபப்படுவார் என்பது கூட உங்களுக்குத் தெரியாது, மேலும் இந்த அவமானத்திற்கு (நடத்தை மீறல்) அவர் உங்களை முன்மாதிரியான தண்டனையுடன் தண்டித்தால் ஆச்சரியமில்லை. [இந்த நிலையில்] யாராவது உங்களிடம் சொன்னால், "ஓ அசுத்தமானவரே! ஓ அசிங்கமானவனே! உங்கள் ஆடைகளை சுத்தம் செய்யுங்கள்", இந்த வாய்மொழி முன்னறிவிப்பு மிகவும் மதிக்கப்படுவதால் நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும். தீய மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணநலன்கள் மற்றும் உள் மனப்பான்மைகள் அனைத்தும் மறுமையில் அழிவுக்கு காரணமாகின்றன. மனிதர்கள் தங்கள் அழிவுகரமான

ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணநலன்கள் மற்றும் உள் மனநிலைகள் ஆகியவற்றை தங்கள் எதிரிகள் மூலம் அறிந்து கொள்கிறார்கள், அவர்கள் கண்டனம் செய்து உங்களை அவர்களின் கண்டனத்தின் இலக்காக ஆக்குகிறார்கள். உங்கள் விதியில், அப்படி ஒரு எதிரி இருந்தால், நீங்கள் அதை மதிக்க வேண்டும். எதிரி ஒருவரின் பகைமையில் வளைந்தால், அது கடவுளை நோக்கிய ஒருவரின் பாதைக்கு ஆபத்தானது [மற்றும் ஒருவரின் பகைமை தனக்குள் எதிர்மறையை வளர்க்கக்கூடும் என்பதால் அவருடன் நிற்பது] ஆனால் அது உங்களுக்கு ஒரு ஆசீர்வாதம். இந்த ஆசீர்வாதத்தைப் பற்றி நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும் [உங்கள் தவறுகளை நீங்கள் உணர்ந்தீர்கள்] மற்றும் அதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள வேண்டும். உங்கள் எதிரி தனது சொந்த விரோதத்தின் நெருப்பில் எரிந்து (உருவகமாக பேசினால்) சாம்பலாகிவிட்டால் உங்களுக்கு என்ன கவலை?

மூன்றாவது வழக்கு என்னவென்றால், கண்டனம் செய்பவர் ஒரு பொய்யர், கடவுளிடம் நீங்கள் விடுவிக்கப்பட்ட ஒன்றுக்காக உங்களைக் குற்றம் சாட்டுகிறார். நீங்கள் அதைப் பற்றி சிறிதும் கவலைப்படக்கூடாது அல்லது பழிவாங்கும் நடவடிக்கையாக ஒருவரை மீண்டும் கண்டிக்கக்கூடாது, அதற்கு பதிலாக, நீங்கள் மூன்று விஷயங்களில் கவனம் செலுத்த வேண்டும். முதலாவதாக, நீங்கள் சம்பந்தப்பட்டிருப்பதாக அறிவிக்கப்படும் ஒரு தவறிலிருந்து நீங்கள் விடுவிக்கப்படுகிறீர்கள். இருப்பினும், இது போன்ற வேறு எத்தனை தவறுகள் நீங்கள் சம்பந்தப்பட்டிருக்கிறீர்கள், ஆனால் கடவுள் அவற்றின் மீது ஒரு மறைப்பின் திரையை போட்டுள்ளார் [தூய தெய்வீக தாராளம் மற்றும் பெருந்தன்மையால்]. அவர்களைப் பற்றி மக்களுக்குத் தெரிவிப்பதற்குப் பதிலாக, நீங்கள் விடுவிக்கப்பட்ட ஒரு குற்றத்தை அவர்களிடம் ஒப்படைத்ததற்காக நீங்கள் கடவுளுக்கு நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்க வேண்டும். இரண்டாவது விஷயம் என்னவென்றால், மக்களின் தவறு கண்டுபிடிப்பது உங்கள் பாவங்களுக்கும் தவறுகளுக்கும் பிராயச்சித்தமாக மாறும். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், உங்களிடம் இல்லாத ஒரு தவறைக் கூறும் நபர்கள், நீங்கள் உண்மையில் சம்பந்தப்பட்ட பலவற்றிலிருந்து உங்களை விடுவித்தனர். உங்களைப் கெடுக்கிற எவரும், தனது சொந்த

நன்மையையும் நற்செயல்களையும் உங்களுக்கு பரிசளிக்கிறார் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள் [எதிராகப் பின்வாங்கியவரின் நற்செயல்கள் பின்னூட்டப்பட்ட நபரின் கணக்கிற்கு மாற்றப்படுவதால்] உங்களைப் புகழ்பவர் உங்கள் முதுகில் ஒரு மரண அடியை அடிக்கிறார். இந்த விஷயம் எவ்வளவு விசித்திரமானது என்னவென்றால், உங்கள் முதுகில் ஏற்பட்ட காயத்தைக் கண்டு நீங்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறீர்கள், இந்த நல்ல செயல்கள் உங்களை தேவனிடம் நெருங்கிச் செல்லும். மூன்றாவது விஷயம் என்னவென்றால், அந்த ஏழை உங்கள் மீது தவறு கண்டுபிடிப்பதன் மூலம் தனக்குத்தானே தீங்கு செய்கிறான். அத்தகைய நபர் ஒருவரின் விசுவாசத்தை சேதப்படுத்தினார், கடவுளின் பார்வையில் தன்னை தாழ்த்தினார், பொய்யான குற்றச்சாட்டுகளின் காரணமாக வேதனையான தண்டனைக்கு தகுதியானார். இத்தகைய ஒடுக்கப்பட்ட ஒரு நபருக்கு நீங்கள் அநியாயம் செய்வது பொருத்தமானதா? ஒருவரின் அழிவுக்கும் தெய்வீக கோபத்திற்காகவும் ஜெபிப்பதன் மூலம் சாத்தானுக்கு சந்தோஷமாக இருப்பதற்கு நீங்கள் ஏன் ஒரு வாய்ப்பை கொடுக்கிறீர்கள்? இப்படிப்பட்ட ஒருவருக்காக நீங்கள் ஜெபிக்க வேண்டும்: "தேவனே! அப்படிப்பட்டவரைச் சீர்திருத்துங்கள், ஒருவரின் மனந்திரும்புதலை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள், ஒருவருக்கு கருணை காட்டுங்கள்". நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் உஹாத் போரில் பற்களை உடைத்து, முகத்தை காயப்படுத்தி, தனது மாமா ஹம்ஸா (ரலி) அவர்களைக் கொன்றவர்களுக்காக பின்வரும் பிரார்த்தனை செய்தபோது இதைச் செய்தார் [மக்கா படைகள் நபிகள் நாயகம் மற்றும் மதீனாவில் உள்ள அவரது சீடர்கள் அனைவரையும் தாக்கி கொல்ல வந்தபோது, அவர் சமூகத்தைப் பாதுகாக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டபோது]:

اللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِيْ اللّٰهُمَّ اهْدِ قَوْمِيْ فَإِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ

"இறைவா! என் நாட்டை மன்னியுங்கள். ஓ இறைவா! "என் சமூகத்தாரை அவர்கள் அறியாதபடியே நேர்வழியில் செலுத்துவாயாக!" (விவரித்தவர்) ஹதீஸ் தொகுப்பு Bayhaqi Dala-il Al-Nabuwwa)

திருப்தியைக் கடைப்பிடிக்கிறவர்களுக்கும், மக்களின் செல்வத்திலிருந்து பேராசையை முடிவுக்குக்

கொண்டுவருகிறவர்களுக்கும் கண்டனம் கெட்டதாகத் தோன்றாது. நீங்கள் மக்களை மறந்துவிட்டால் [மற்றும் அவர்களின் புகழ் மற்றும் பாராட்டு உட்பட] அவர்கள் உங்களுக்கு எதிராக எவ்வளவு மோசமாக பேசினாலும், அது உங்கள் இதயத்தில் அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தாது. நம்பிக்கை அல்லது கடவுளை (தீன்) நோக்கிய பாதையின் யதார்த்தம் செல்வம் மற்றும் புகழின் பேராசைக்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்கும் திருப்தி ஆகும். பேராசை இருக்கும் வரை, நீங்கள் பேராசை மற்றும் எதிர்பார்ப்புகளைக் கொண்டிருக்கும் நபர், ஒருவரின் இதயத்தில் உங்கள் அன்பையும் உயர்ந்த அந்தஸ்தையும் வைத்திருக்க வேண்டும் மற்றும் உங்களைப் புகழ்ந்து பேச வேண்டும் என்று நீங்கள் விரும்புவீர்கள். உங்களுக்காக ஒருவரின் இதயத்தில் இடமளிப்பதில் நீங்கள் மும்முரமாக இருப்பீர்கள், உங்கள் நம்பிக்கை அல்லது கடவுளை (தீன்) அழிக்காமல் அது நடக்காது.

சிலர் புகழையும் புகழையும் விரும்புகிறார்கள், வழிபாட்டில் காட்டும் அளவிற்குக்கூட தங்களால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்கிறார்கள். மக்களின் இருதயங்களை தங்களை நோக்கிச் சாய்ப்பதற்கும், தங்களைத் தாங்களே புகழ்ந்து பேசும்படி கட்டாயப்படுத்துவதற்கும், அவர்கள் மத ரீதியாக தடைசெய்யப்பட்ட (ஹராம்) செயல்களைச் செய்வதிலிருந்து கூட தயங்குவதில்லை. அத்தகையவர்கள் சுய அழிவின் பாதையில் செல்கிறார்கள். சிலர் புகழையும் புகழையும் தேடுவதற்கு [மத ரீதியாக] அனுமதிக்கப்பட்ட விஷயங்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள், ஏனெனில் அவர்கள் வழிபாட்டை ஒரு வழிமுறையாகப் பயன்படுத்துவதில்லை அல்லது தடைசெய்யப்பட்ட காரியங்களைச் செய்வதில்லை. அத்தகையவர்கள் ஒரு படுகுழியின் விளிம்பில் உள்ளனர். ஏனென்றால், பேச்சு அல்லது செயல்கள் மீது ஒரு வரம்பை விதிக்க முடியாது, அதனால்தான், அவர்கள் புகழைத் தேடி அனைத்து வரம்புகளையும் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் கடந்து தங்களை அழித்துக் கொள்ளலாம். இந்த விஷயத்தில், அவர்கள் தங்களை அழித்துக் கொள்ளும் நபர்களுடன் மிகவும் நெருக்கமாக உள்ளனர். சிலர் பாராட்டை விரும்புவதில்லை, அதற்காக முயற்சி செய்வதில்லை, ஆனால் அவர்களைப் புகழும் போது, தங்கள் மனதில் மகிழ்ச்சியை உணர்கிறார்கள். அத்தகையவர்கள் ஆன்மீகப் போராட்டத்திற்கு உட்படாமல், புகழின் மீது வெறுப்பை வெளிப்படுத்த தங்களை

நிர்ப்பந்திக்கவில்லை என்றால், அவர்கள் தங்கள் உள் மகிழ்ச்சியின் காரணமாக இரண்டாவது குழுவில் சேர்க்கப்படலாம். அவர்கள் ஆன்மீக ரீதியாக பாடுபட்டால், புகழ் மற்றும் அதன் அழிவுத்தன்மையைக் கருத்தில் கொண்டு தங்கள் வெறுப்பை வெளிப்படுத்தினால், தங்கள் இதயங்களை மகிழ்ச்சியடைய ஒரு வாய்ப்பை அனுமதிக்கவில்லை என்றால், அத்தகைய மக்கள் ஆன்மீக முயற்சிகளின் ஆபத்துகளால் சூழப்பட்டுள்ளனர் - சில நேரங்களில் அவர்கள் வெற்றி பெறுகிறார்கள், சில நேரங்களில் அவர்கள் தோற்கடிக்கப்பட விதிக்கப்பட்டுள்ளனர்.

சிலர் புகழைக் கேட்கும்போது மகிழ்ச்சியடைவதில்லை, அல்லது புகழ் தங்கள் மீது அதன் அடையாளத்தை விட்டுச் செல்லாதது போல அதைக் கண்டு அவர்கள் வருத்தப்படுவதில்லை. அத்தகையவர்கள் முழுமையாக நேர்மையாக இல்லாவிட்டாலும் மதிக்கப்படுகிறார்கள். சிலர் புகழ்வதை வெறுப்பாக வெளிப்படுத்துகிறார்கள், ஆனால் புகழும் நபரைக் கண்டு அவர்கள் வருத்தப்படுகிறார்கள் அல்லது அவ்வாறு செய்வதைத் தடுக்கிறார்கள். இவற்றில் மிக உயர்ந்த அளவு [புகழுக்கு அவர்களின் பதில் மற்றும் அணுகுமுறையின் அடிப்படையில் பல்வேறு குழுக்கள்] பாராட்டு மோசமானதாகக் கருதப்பட வேண்டும், உண்மையான வெறுப்பு காட்டப்பட வேண்டும், அது கட்டாயப்படுத்தப்படக்கூடாது [வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒருவருக்கு உள் திருப்தி இருக்கும்போது வெளிப்புற வெறுப்பு]. இதயத்தில் [புகழ்ச்சியுடன்] மகிழ்ச்சி அடையும்போது உண்மையாகவும் உண்மையாகவும் நாவால் வருத்தப்படுவது தூய பாசாங்குத்தனம். அத்தகைய நபர் ஒருவரின் நேர்மையையும் உண்மையையும் வெளிப்படுத்துகிறார், ஆனால் உள் இருப்பில், நேர்மையோ அல்லது உண்மையோ இல்லை. இந்த பல்வேறு அளவுகள் [புகழை விரும்பாதது] மூலம், புகழைக் கண்டிக்கிறவர்களின் நிலைகளில் உள்ள வேறுபாடுகளும் தெளிவாகிவிட்டன. அதன் முதல் பட்டம் என்னவென்றால், வெறுப்பின் வெளிப்பாடு இருக்க வேண்டும், கடைசி பட்டம் என்னவென்றால், ஒருவர் [தன்னை] கண்டிப்பதில் மகிழ்ச்சியை வெளிப்படுத்துகிறார். ஆனால், தன்னை விமர்சிப்பதில் மகிழ்ச்சி அடையக்கூடிய ஒரே நபர், சொந்த தாழ்ந்த சுயத்துடன் (நாஃப்ஸ்) பகைமை கொண்டவர் மட்டுமே. இந்த தாழ்ந்த சுயம் மிகவும் கலகக்காரமானது, அதில் எண்ணற்ற குறைபாடுகள் உள்ளன, அதன் வாக்குறுதிகளை மீறுவது பிரபலமானது, அதன் வஞ்சகங்கள் தெளிவாக

உள்ளன. இது எதிரிகளுக்கு வழங்கப்படும் ஒரு சிகிச்சைக்கு தகுதியானது. எதிரிகளின் தவறுகளைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியாக இருப்பது மனித இயல்பின் பலவீனம். ஒருவர் தனது சொந்த கீழ்த்தரமான சுயத்தின் (நஃப்ஸ்) எதிரியாக மாறும்போது, ஒருவர் அதன் தவறுகளைக் கேட்டு மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும், மேலும் அதைக் கண்டித்த நபருக்கு நன்றியுள்ளவராக இருக்க வேண்டும், ஏனெனில் அத்தகைய நபர் தனது வகுப்புவாத கடமையை (*ஃபர்த் அல்-கிஃபாயா)* நிறைவேற்றியுள்ளார் மற்றும் எனது சொந்த தவறுகளை எனக்குத் தெரிவிக்க புத்திசாலித்தனத்தையும் புத்திசாலித்தனத்தையும் பயன்படுத்தியுள்ளார். இந்த கண்டனம் மக்களின் பார்வையில் ஒருவர் குறைந்து, புகழின் தீங்குகளிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுவார் என்பதால் மதிக்கப்படுகிறது. மேலும், மனிதனால் நிறைய நல்ல செயல்களைச் செய்ய முடியாது. இந்த கண்டனம் [தனக்கு எதிராக] ஒருவருக்கு ஒரு நல்ல செயலாக மாறி, ஒருவரால் ஒழிக்க முடியாத ஒருவரின் தவறுகளுக்கு பிராயச்சித்தமாக மாறினால் ஆச்சரியமில்லை. ஒரு ஆன்மீக பயணி (*முரீத்)* ஒருவரின் பார்வையில் புகழும் கண்டனமும் சமமாகிவிடும் இந்த வேலைக்கு தனது முழு வாழ்க்கையையும் அர்ப்பணித்தால், இந்த ஈடுபாடு ஒருவருக்கு [வேறு எதற்கும்] எந்த ஓய்வையும் அல்லது இடைவெளியையோ அனுமதிக்காது. ஆன்மீக பயணியின் நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றியின் (சாடா) பாதையில், நிறைய துரோகமான மற்றும் கடினமான பள்ளத்தாக்குகள் உள்ளன, இது அந்த பள்ளத்தாக்குகளில் ஒன்றாகும். மிகவும் கடினமான ஆன்மீக முயற்சிகளை (முஜஹாதா) செய்யாமல் இந்த பள்ளத்தாக்குகளைக் கடக்க முடியாது.

அத்தியாயம் 9- ஆடம்பரம் மற்றும் காண்பிப்பதால் ஏற்படும் தீங்குகள்

கஸாலியின் ஒன்பதாவது புத்தகம் அவரது மகத்தான படைப்பின் மூன்றாவது தொகுதி அல்லது கால் பகுதியில் "*இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்"* அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" ஆடம்பரத்தின் தீங்குகளைக்

கையாள்கிறது மற்றும் பொருள் உடைமைகள் அல்லது சிறந்த குணங்கள், திறமைகள் மற்றும் திறன்களின் அடிப்படையில் ஒருவரிடம் உள்ள எந்தவொரு நன்மையையும் காட்டுகிறது. இந்த தீமைகள் மிகவும் சுய நுகர்வு கொண்டவை, அவை ஒருவரின் வாழ்க்கையைப் பிடித்து, இந்த நூலின் முதல் பகுதியில் கோடிட்டுக் காட்டப்பட்டுள்ள ஆன்மீக பாதையிலிருந்து ஒருவரைத் திசைதிருப்புகின்றன, மேலும் ஒருவரின் உள் அமைதியையும் அமைதியையும் கொள்ளையடிக்கின்றன. கஸாலி இந்த தீமைகள், அவற்றின் தோற்றம் பற்றிய ஆழமான நுண்ணறிவுகளை வழங்குகிறார், மேலும் அவற்றை இதயத்திலிருந்து அகற்றுவதற்கான வழிகளை பரிந்துரைக்கிறார், இதன் விளைவாக அதை உள் அமைதியையும் அமைதியையும் நிரப்புகிறார். புகழைத் தேடுவதைப் போலவே, ஆடம்பரமும் அகங்காரம் மற்றும் அதன் விளைவாக ஏற்படும் ஆணவத்தை ஊக்குவிக்கிறது, அத்துடன் சுயம் (*நாஃப்ஸ்) மீதான ஆவேசம்* மற்றும் அதன் குறைபாடுகளுக்கு குருட்டுத்தனம் ஆகியவற்றுடன் சுய சீர்திருத்தத்தின் அனைத்து சாத்தியக்கூறுகளையும் கொன்று விஷயங்களை சிறப்பாக மாற்றுகிறது. ஆடம்பரம் எல்லா விஷயங்களிலும், நல்ல காரியங்களைச் செய்வது சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களிலும் நேர்மையை நீக்குகிறது, இவ்வாறு ஒருவரின் நல்ல செயல்கள் மற்றும் செயல்களின் விளைவாக அதில் பிறந்த எந்த ஒளியையும் இருதயத்தை காலி செய்கிறது. கஸாலியின் இந்த புத்தகத்தின் உள்ளடக்கங்கள் பின்வருமாறு சுருக்கப்பட்ட வடிவத்தில் இங்கே வழங்கப்படுகின்றன [15]:

ஆடம்பரத்தை கண்டித்தல்

ஆடம்பரம் [அல்லது காண்பிக்கும் அல்லது பாசாங்குத்தனமான காட்சி] [தெய்வீக சட்டத்தில்] தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது, அதைச் செய்பவர் தெய்வீக அதிருப்திக்கு தகுதியானவர். கடவுள் கூறுகிறார் [வெற்று பாசாங்குகள் இல்லாத மற்றும் வெளிப்படுத்தும் நேர்மையான ஊழியர்களை மேற்கோள் காட்டும்போது]:

إِنَّمَا نُطْعِمُكُمْ لِوَجْهِ ٱللَّهِ لَا نُرِيدُ مِنكُمْ جَزَآءً وَلَا شُكُورًا

"நாங்கள் உங்களுக்கு உணவை தேவனுடைய முகவரிக்காக மட்டுமே பரிமாறுகிறோம் (தெய்வீக ஏற்பு, நெருக்கம் மற்றும் நெருக்கத்திற்கான உருவகம்), அதன் கூலியையோ நன்றியையோ விரும்புவதில்லை." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 76, வசனம் 9)

فَمَن كَانَ يَرْجُوا۟ لِقَآءَ رَبِّهِۦ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَٰلِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِۦٓ أَحَدًۢا

"எவரேனும் தன் இறைவனைச் சந்திக்க விரும்பினால், அவர் நற்கருமங்களைச் செய்து, அல்லாஹ்வின் வணக்கத்தில் எவரையும் இணை வைக்கக் கூடாது (படைப்புகளின் திருப்பொருத்தம், திருப்தி, துதி ஆகியவற்றைத் தேடுவது, அவர்களை அல்லாஹ்வின் வணக்கத்தில் சேர்த்து அல்லாஹ்வின் நிலைக்கு கொண்டு வருவதற்கு ஒப்பானது). (குர்ஆன், அத்தியாயம் 18, வசனம் 110)

ஒரு மனிதர் நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! எந்த நடவடிக்கை மீட்கப்படுகிறது?" அவர் பதிலளித்தார்: "[கடவுளுடைய] ஊழியக்காரன் கடவுளின் கீழ்ப்படிதலில் எந்த செயலையும் செய்யக்கூடாது, அதன் நோக்கம் மக்கள் [அல்லது அவர்களிடமிருந்து பாராட்டு, பாராட்டு, நன்றி, புகழ், பண அல்லது பொருள் நன்மைகள், கௌரவம், சலுகைகள் போன்றவற்றைப் பெறுவது ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அவர்கள் வழங்க வேண்டிய எதையும் செய்யக்கூடாது]". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் தொகுப்பு ஹக்கீம்* அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்

இயேசு (ஸல்) அவர்கள், "நீங்கள் ஒரு நாளில் நோன்பு நோற்கும்போது, உங்கள் தலை (உச்சந்தலையில்) மற்றும் தாடியில் எண்ணெயைப் பூசி, உங்கள் க்ரீஸ் நிறைந்த கையை உங்கள் உதடுகளில் செலுத்துங்கள், அப்போதுதான் நீங்கள் நோன்பு நோற்கிறீர்கள் என்பதை மக்கள் கவனிக்க மாட்டார்கள். நீங்கள் உங்கள் வலது கையால் தானம் செய்தால், உங்கள் இடது கை அதை அறியாத வகையில் கொடுங்கள். நீங்கள் ஜெபிக்கும்போது, உங்கள் கதவில் ஒரு திரைச்சீலையை வைக்கவும் [ஜெபத்தின் நோக்கம் கடவுளை வணங்குவதே என்பதால் நீங்கள் ஜெபிக்கிறீர்கள் என்பதை யாரும் கவனிக்கக்கூடாது, மக்களின் பாராட்டையும் புகழையும் பெறுவதற்காக அதிலிருந்து ஒரு பொது காட்சியை உருவாக்கக்கூடாது]. [மனிதர்கள் உட்பட தனது படைப்புகளுக்கு] உணவை விநியோகிப்பதைப் போல அல்லாஹ் புகழைப் பகிர்ந்தளிக்கிறான்". நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

لا يقبل الله عزّ وجلّ عملا فيه مثقال ذرة من رياء

"ஒரு துகள் போன்ற தோற்றமுள்ள ஒரு செயலை கடவுள் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை".

மறுமை நாளில், கடவுளின் நிழலைத் தவிர வேறு எந்த நிழலும் இல்லாத போது, தெய்வீக சிங்காசனத்தின் நிழலில் இடம் பெறுபவர்களில் இடது கை கூட அறியாத வகையில் வலது கையால் தர்மம் செய்தவர் இருப்பார் என்று ஒரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பில் கூறப்பட்டுள்ளது. (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *ஸஹீஹ் புகாரி மற்றும் ஸஹீஹ் முஸ்லிம் அபூ* ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்). மற்றொரு *ஹதீஸின்* (தீர்க்கதரிசன விவரிப்பு) படி, ஒரு இரகசிய [நல்ல] செயல் பகிரங்கமாக செய்யப்படும் ஒரு [நல்ல] செயலை விட எழுபது மடங்கு சிறந்தது. (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *பைஹாகி அபூ* தர்தா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்). நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மறுமை நாளில், ஒரு ஆடம்பரமான மனிதர் அழைக்கப்படுவார்: 'உங்கள் (நற்செயல்கள்) வீணாகிவிட்டன, உங்கள் தெய்வீக கூலி முடிந்துவிட்டது. நீங்கள் யாருக்காக செய்தீர்களோ அவர்களிடமிருந்து நீங்கள் (முதன்முதலில்) செய்த கூலியைப் பெற்றுக் கொள்ளுங்கள்" என்று

கூறினார்கள். (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் தொகுப்பு இப்னு அபி அத்-துன்யா* ஜபல் அல்-யஹ்ஸபி (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்). நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் பூமியைப் படைத்தான், பின்னர் அது அதிலுள்ள அனைத்தையும் கொண்டு நடுங்கத் தொடங்கியது. பின்னர் அல்லாஹ் மலைகளை படைத்து, அவற்றை பூமியில் ஆணிகளாக ஆக்கினான். தேவதூதர்கள் ஒருவருக்கொருவர் சொன்னார்கள், கடவுள் மலைகளை விட கடினமான எதையும் படைக்கவில்லை. பின்னர் கடவுள் இரும்பைப் படைத்தார், அது மலைகளை வெட்டியது. பின்னர் இரும்பை உருக்கி வைக்கும் நெருப்பைப் படைத்தான். பின்னர் தண்ணீர் கட்டளையிடப்பட்டது, அது நெருப்பை அணைத்தது. பின்னர் காற்று கட்டளையிடப்பட்டது, அது தண்ணீரை தலைகீழாக மாற்றியது. தேவதூதர்களின் கருத்து பின்னர் மாறியது, அவர்கள் கடவுளிடம் கேட்பது பற்றி யோசித்தார்கள். அவர்கள், 'உங்கள் படைப்புகளில் நீங்கள் உருவாக்கிய கடினமான விஷயம் எது?' அதற்கு அவர், 'ஆதமின் மகனின் (அதாவது மனிதர்கள்) இதயத்தை விட கடினமான எதையும் நான் உருவாக்கவில்லை. ஒருவர் வலது கையால் தானம் செய்யும்போது, ஒருவர் அதை தனது இடது கையிலிருந்து மறைத்து வைக்கிறார் (அதாவது, அனைத்து மட்ட ஆடம்பரங்களையும் தவிர்ப்பதற்காக இது முழுமையான இரகசியத்துடன் செய்யப்படுகிறது, அதற்கு கடவுளுக்கு உயர் மட்ட நேர்மை தேவைப்படுகிறது, இது ஆன்மீக மாற்றத்திற்கான துணிச்சலான முயற்சியுடன் வருகிறது)". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *திர்மிதி* அனஸ் (அனஸ்) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

அப்துல்லாஹ் பின் முபாரக் (ரலி) அவர்கள் காலித் பின் மஅ'தான் (ரலி) அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள், அவர் ஒரு பெரிய தீர்க்கதரிசன தோழரான முஆத் பின் ஜபல் (ரலி) அவர்களிடம் ஒரு *ஹதீஸை* (நபி முஹம்மது நபியின் பாரம்பரியம்) விவரிக்குமாறு கேட்டுக்கொண்டார். முஆத் (ரலி) அவர்கள் அவ்வாறு செய்ய சம்மதித்தார், ஆனால் அவர் நீண்ட நேரம் அழுதார். பின்னர் அவர் கூறினார்:

"நபி (ஸல்) அவர்களைச் சந்திக்க நான் எவ்வளவு ஆசைப்படுகிறேன்! ஒருமுறை நான் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களுடன் இருந்தேன். அவர்

ஒரு ஒட்டகத்தின் மீது சவாரி செய்து கொண்டிருந்தார், அவர் என்னை அவருக்குப் பின்னால் உட்கார அழைத்துச் சென்றார். நாங்கள் நகர்ந்தபோது, நபி (ஸல்) அவர்கள் வானத்தை நிமிர்ந்து பார்த்து, 'எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே உரியது, அவன் தன் அடியார்களுக்கு தாம் விரும்பியபடி கட்டளையிடுகிறான்' என்று கூறினார்கள். பிறகு என் பக்கம் திரும்பி, 'நான் உங்களுக்கு ஒரு விஷயத்தைச் சொல்கிறேன், அதை நீங்கள் நினைவு கூர்ந்தால், அது உங்களுக்கு நன்மை பயக்கும், ஆனால் அதை நீங்கள் மறந்துவிட்டால், மேன்மைமிக்க அல்லாஹ்வுக்கு முன் உங்களுக்கு எந்த வாதமும் இருக்காது. முஆத் ஓ! வானங்களைப் படைப்பதற்கு முன்பு, மேன்மையான தேவன் ஏழு தேவதூதர்களைப் படைத்தார், ஒவ்வொரு வானத்திற்கும் ஒருவர், வாயிலின் பரிமாணங்களுக்கு ஏற்ப வானத்தின் ஒவ்வொரு வாசலிலும் ஒரு தேவதூதனை ஒரு காவலராக நியமித்தார். (ஒவ்வொரு மனிதனின் இரண்டு தோள்களிலும், நல்லதோ தீமையோ செய்த இரண்டு மலக்குகள்) (இரண்டு மலக்குகள்) அடியார்களின் செயல்களுடன் எழுந்து நிற்கிறார்கள்; சூரியனின் ஒளியைப் போல அவர்களுக்குள் ஒளி இருக்கிறது. அவர்கள் முதல் வானத்தின் வாயிலை அடைந்ததும், அங்கு காவலராக நிற்கும் தேவதை '*கிராமன் கதிபீன்*' (ஒவ்வொரு மனிதனின் பாதுகாவலர் தேவதைகளிடம்) அந்த செயலை (அதாவது கடவுளிடம் கொண்டு செல்லப்படும் மனிதன்) முகத்தில் திணிக்குமாறு கேட்கிறார். தேவதூதன் சொல்கிறார்: நான் 'பின்வாங்குதலுக்கு' தேவதூதன். "என் இறைவா! நிச்சயமாக அல்லாஹ் எனக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கின்றான்; (வேதனை சாய்ப்பவனின் செயல்) மேல்நோக்கி நான் அனுமதிக்கக் கூடாது என்று நிச்சயமாக அல்லாஹ் எனக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறான்.

சூரிய ஒளியைப் போல பிரகாசிக்கும் வேலைக்காரனின் இன்னும் சில செயல்களுடன் '*கிராமன் கடிபீன்*' மீண்டும் இரண்டாம் சொர்க்கத்திற்கு எழுந்தது. தேவதூதன் அவர்களை அங்கேயே நிறுத்தி, அந்த செயலை வேலைக்காரனின் முகத்தில் திணிக்கும்படி கேட்கிறார், ஏனென்றால் இந்த செயலின் மூலம் ஒருவரின் நோக்கம் உலக ஆதாயங்களை சம்பாதிக்க வேண்டும் என்பதாகும். [தேவதூதன் அவர்களிடம் சொல்கிறான்:] அல்லாஹ்வையன்றி வேறொருவருக்காக செய்த ஒருவனின் செயலை ஒப்புக்கொள்ளக் கூடாது என்று என் தேவன் எனக்குக் கட்டளையிட்டிருக்கிறான். பின்னர் தேவதூதர்கள் தங்கள்

'லானா*'* (அரபு வார்த்தை 'லானா*'* என்றால் கடவுளை தனது அடியானிடமிருந்து தனது கருணையைத் தடுக்குமாறு பிரார்த்தனை செய்வதாகும்) அத்தகைய நபருக்கு மாலை வரை அனுப்புகிறார்கள்.

பின்னர் தேவதூதர்கள் அடியானின் மற்ற [நற்] செயல்களுடன் எழுந்து நிற்கிறார்கள், அதாவது தர்மம் செய்தல், நோன்பு மற்றும் பிற நற்செயல்கள் மிகவும் நல்லது மற்றும் மதிப்புமிக்கவை என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் மூன்றாம் வானத்தை அடைந்தபோது, காவலர் தேவதூதன் அவர்களைத் தடுத்து, செயல்களை செய்பவரின் முகத்தில் திணிக்கும்படி அவர்களிடம் கேட்கிறார். [காவலர்] தேவதூதன் தான் 'பெருமையின் தூதன்' என்று கூறுகிறார். கர்வம் மற்றும் ஆணவத்தினால் மற்றவர்களை விட தனது மேன்மையை வெளிப்படுத்த வேண்டும் என்று செய்பவர் விரும்பியதைப் போல, செயல்கள் உயர அனுமதிக்க வேண்டாம் என்று அவரது இறைவன் அவருக்கு கட்டளையிட்டார்.

நட்சத்திரங்களைப் போல பிரகாசிக்கும் இந்த (கடவுளின்) அடியானின் இன்னும் சில [நற்] செயல்களுடன் 'கிராமன் கடிபீன்*'* *மீண்டும்* எழுந்திருக்கிறது. தொழுகை, ஹஜ் *(*அல்லது யாத்திரை யாத்திரை), '*தஸ்பீஹ்*' (கடவுளை நினைவு செய்தல் மற்றும் மகிமைப்படுத்துதல்), நோன்பு போன்ற அழகான செயல்கள் இதில் அடங்கும். அவர்கள் நான்காவது வானத்தை அடைந்ததும், காவலர் தேவதூதன் அவர்களைத் தடுத்து, செயல்களை செய்பவரின் முகத்தில் திணிக்கும்படி கேட்கிறார். தேவதூதர் அவர்களிடம், "நான் 'ஆணவத்தன்மை' கொண்ட தூதன், செய்பவன் தன்னிச்சையுடன் தனது செயல்களை கலப்படம் செய்ததைப் போல, செயல்கள் உயர்ந்து (கடவுளிடம்) ஏற விடக்கூடாது என்று என் இறைவனால் கட்டளையிடப்பட்டுள்ளேன்.

பின்னர் தேவதூதர்கள் ஒருவரின் மற்ற நற்செயல்களை ஒரு மணமகள் போல அலங்கரிக்கிறார்கள், இதில் 'ஹஜ்*' (*அல்லது ஹஜ்) (அல்லது ஹஜ்) (அல்லது ஹஜ்), கடவுளின் பாதையில் பாடுபடுவது போன்றவை, சூரியனைப் போல பிரகாசிக்கின்றனர். ஐந்தாம் வானத்திற்கு

அழைத்துச் செல்கிறார்கள். காவல் தேவதூதன் [ஐந்தாவது வானத்தின் வாசல்களில்] அவர்களைத் தடுத்து நிறுத்தி: நான் 'பொறாமையின் தேவதை' என்று கூறுகிறார். தேவன் தன் கருணையால் தன்னுடைய அருட்கொடையை அவர்களுக்கு வழங்கியவர்களிடம் செய்பவர் பொறாமைப்படுகிறார். இந்த நபர் கடவுளின் தாராளமான நன்கொடைகளால் [ஒருவரின் சக மனிதர்களுக்கு] திருப்தியடையவில்லை. "ஒருவனுடைய செயல்களை உயர்த்த வேண்டாம் என்று என் இறைவன் எனக்கு கட்டளையிட்டுள்ளான்.

பின்னர் தேவதூதர்கள் ஆறாவது வானத்திற்குச் செல்கிறார்கள், சுநாசம், முழு சுத்திகரிப்பு, தொழுகை, நோன்பு, ஹஜ் (அல்லது யாத்திரை போன்றவை) போன்ற செயல்களுடன். அங்கே காவலராக இருந்த தேவதூதன் அவர்களைத் தடுத்து, நான் 'இரக்கத்தின்' தூதன்' என்று சொல்கிறார். இந்த நபர் யாருக்கும் இரக்கம் காட்டாததால் வேலைக்காரனின் முகத்தில் செயல்களை திணிக்கவும். மற்றவர்கள் துன்பத்திலும் துரதிர்ஷ்டத்திலும் இருப்பதைக் கண்டு ஒருவர் மகிழ்ச்சியடைந்தார். "ஒருவனுடைய செயல்களை நான் உயர்த்திவிடக் கூடாது என்று என் இறைவன் எனக்கு கட்டளையிட்டுள்ளான்.

அதன்பிறகு, '*கிராமன் கதிபீன்*' இந்த நபரின் தர்மம், தொழுகை, நோன்பு, கடவுளின் பாதையில் பாடுபடுதல், '*தக்வா*' (பக்தியுள்ள பயம், பயபக்தி மற்றும் கடவுளுக்கு பயம்) போன்ற சில செயல்களுடன் ஏழாவது சொர்க்கத்திற்கு உயரும். இந்த செயல்கள் இடி கிளாம்ப் மற்றும் மின்னல் போன்ற உரத்த ஒலிகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஏழாம் வானத்திலுள்ள தேவதூதன் சொல்கிறார்: நான் 'புகழ் மற்றும் காட்சி' தேவதை. இந்த நபர் '*உலமாக்கள்*' (அறிஞர்கள்) மற்றும் பதவி மற்றும் கண்ணியமுள்ள நபர்களின் கூட்டங்கள் மற்றும் கூட்டங்களில் நடமாடும் ஒருவரின் செயல்கள் மூலம் புகழ் பெற விரும்புகிறார். இந்த நபரின் செயல்கள் உயர்ந்து செல்ல வேண்டாம் என்று என் இறைவன் எனக்கு கட்டளையிட்டுள்ளான்.

இவ்வாறாக, மேன்மையான கடவுளுக்காக மட்டுமே செய்யப்படாத ஒரு செயல் 'ரியா' (காண்பித்தல், ஆடம்பரம் அல்லது மற்றவர்களைக் கவர்வதற்காக செய்யப்பட்ட செயல்கள்) மற்றும் அவர் அத்தகைய செயல்களை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. பின்னர் மலக்கர்கள் தொழுகை, நோன்பு, *ஜகாத்* (கட்டாய ஏழைகள் அல்லது தர்மம்), 'ஹஜ்' (ஹஜ்) (ஹஜ்) (ஹஜ்), '*உம்ரா*' (சிறு யாத்திரை), இணக்கமான குணம், மௌனம், கடவுளை நினைவு செய்தல் போன்ற நற்செயல்களுடன் எழுந்து நிற்கிறார்கள். ஏழு வானங்களின் தேவதூதர்கள் அவர்களை வழியனுப்பதற்காக அவர்களுடன் செல்கிறார்கள், அவர்கள் தெய்வீக நீதிமன்றத்தை அடையும் வரை, அங்கு அனைத்து திரைகளும் அகற்றப்படுகின்றன, மேலும் இந்த அடியாரின் செயல்கள் கடவுளுக்காகவே மட்டுமே செய்யப்பட்டன என்று அவர்கள் கடவுளுக்கு சாட்சியமளிக்கிறார்கள்.

இந்த நேரத்தில், மகிமை பொருந்திய தேவன் கூறுவார்: தேவதூதர்களே, நீங்கள் (வெளியிலிருந்து) அடியார்களின் செயல்களைக் கவனித்துக் கொள்கிறீர்கள், ஆனால் நான் அவர்களின் இருதயங்களை கவனித்துக்கொள்கிறேன். இந்த செயல்களின் மூலம், ஒருவன் என் இன்பத்தை நாட விரும்பவில்லை என்பதை நான் அறிவேன், எனக்காக மட்டுமே அவற்றைச் செய்யவில்லை. ஒருவரின் செயல்களால் ஒருவர் உண்மையில் என்ன நோக்கம் கொண்டிருந்தார் என்பதை நான் அறிவேன். என் 'லானா' (என் கருணையிலிருந்து பறிப்பு) உங்களையும் மக்களையும் ஏமாற்றியதைப் போல அத்தகைய ஒரு மீது இருக்கட்டும். ஆயினும், ஒருவன் என்னை ஏமாற்ற முடியாது, ஏனென்றால் இதயத்தின் உட்புறங்கள் எதை மறைக்கின்றன என்பதை நான் நன்கு அறிவேன். எவரும் என்னிடமிருந்து மறைந்து இருக்க முடியாது, என் பிடியிலிருந்து தப்பிக்க முடியாது, ஒருவர் என்னை விட்டு விலகி இருக்க எவ்வளவு கடுமையாக முயற்சி செய்தாலும். கடந்த காலத்தில் என்ன நடந்தது, எதிர்காலத்தில் என்ன நடக்கப் போகிறது என்பது பற்றி எனக்கு முழுமையாக தெரியும். இறந்தவர்களையும், வரப்போகிறவர்களையும் என் அறிவு உள்ளடக்கியது. அனைத்து ரகசியங்களையும் அவற்றின் முழு விவரங்களுடன் நான் முழுமையாக அறிவேன். ஒருவன் தன் செயல்களால் என்னை ஏமாற்ற முடியாது. என் அடியார் அறியாதவர்களை ஏமாற்றலாம்; ஆனால் என்னை ஏமாற்ற முடியாது;

ஏனெனில் நான் மறைவானவற்றை அறிபவன். ஆகையால், *அத்தகைய ஒருவருக்கு எனது 'லானா'* (என் கருணையிலிருந்து பறிப்பு) அனுப்புகிறேன். ஏழு வானங்களின் வாயில்களைக் காக்கும் ஏழு மலக்குகளும், மூவாயிரம் மலக்குகளும் தங்கள் 'லானா' *(*கடவுளின் இரக்கத்தை இழக்கும்படி கடவுளிடம் வேண்டுதல்) ஒன்றின் மீது அனுப்புகிறார்கள். அப்பொழுது வானவாசிகள், அத்தகையவர்களின் மீது தங்கள் 'லானா' இருக்கட்டும்*, அத்தகைய* ஏமாற்றுக்காரர் மீது தங்கள் *'லானா' அனுப்புபவர்கள் அனைவருக்கும் இருக்கட்டும்*' என்று கூறுகிறார்கள்.

இந்த விபரங்களையெல்லாம் கேட்ட பிறகு, நான் அழித்துவிட்டு, 'அல்லாஹ்வின் தூதரே! இந்த பேரழிவிலிருந்து விடுபட என்ன வழி? முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: முஆத்! உங்கள் தீர்க்கதரிசிக்கு முழு விசுவாசத்தோடும் உறுதியோடும் கீழ்ப்படிய வேண்டும்'. முஆத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் அல்லாஹ்வின் தூதர், நான் முஆத் பின் ஜபல். நான் எப்படி இரட்சிப்பைப் பெறுவது?" அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "முஆத்! உங்கள் செயல்கள் சரியாக இல்லையென்றால், மற்றவர்களைப் பற்றி இழிவுபடுத்துவதிலிருந்தும், மற்றவர்களை, குறிப்பாக உங்கள் சகோதரர்களையும் இழிவுபடுத்துவதிலிருந்தும் உங்கள் நாவைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளுங்கள்.*ஹாஃபஸ்*(குர்ஆன் முழுவதையும் மனப்பாடம் செய்து கொண்டவர்கள்). உங்கள் சகோதரர்களிடமும், மற்றவர்களின் காரியங்களிலும் தலையிடாதீர்கள். உங்கள் சொந்த தீமை சுயத்தை குறைக்கட்டும் (*நாஃப்ஸ்*), மற்றவர்களை அவமதிக்காமல் இருங்கள். உங்கள் முஸ்லிம் சகோதரர்களைப் பற்றி இழிவாகப் பேசுவதன் மூலம் உங்கள் ஆத்மாவைப் புகழ்ந்து பேசாதீர்கள். மற்றவர்களை இழிவுபடுத்துவதன் மூலம் உங்கள் மேன்மையை நிலைநாட்ட நினைக்காதீர்கள். புகழ் பெற ஆடம்பரத்தை நாட வேண்டாம். மறுமையின் காரியங்களைப் பற்றி முற்றிலும் புறக்கணிக்கும் அளவுக்கு இவ்வுலக விவகாரங்களில் மூடுறு ஈடுபடாதீர்கள். யாராவது உங்களுடன் உட்கார்ந்திருந்தால், மூன்றாவது நபரிடம் இரகசியமாக பேசவோ அல்லது கிசுகிசுக்கவோ வேண்டாம். (நபியே!) மனிதர்கள் விட உங்களுடைய செயல்கள் (நபியே!) மற்றவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தாதீர்கள்; (அப்படிச் செய்தால்) உங்கள்

செயல்கள் இவ்வுலகத்திலும், மறுமையிலும் வீணாகிவிடும். உங்கள் கூட்டங்களில் வெட்கக்கேடான (ஆபாசம்) மற்றும் ஆபாசம் போன்ற தலைப்புகளைப் பற்றி பேசுவதைத் தவிர்க்கவும், இல்லையெனில் உங்கள் தவறான நடத்தையின் காரணமாக மக்கள் உங்களைத் தவிர்ப்பார்கள். நரகத்தின் நாய்கள் உங்களை துண்டு துண்டாக கிழித்து விடாதபடி, உன் நாவினால் மற்றவர்களின் கௌரவத்தைக் காயப்படுத்தாதீர்கள். எல்லாம் வல்ல அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறியுள்ளான்:

وَٱلنَّٰشِطَٰتِ نَشۡطٗا ٢ அவர்கள்

எலும்புகளிலிருந்து மாமிசத்தைக் கிழித்தெறிந்தால்" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 79, வசனம் 2)

அப்போது நான், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! இந்த உத்தரவுகள் அனைத்தையும் செயல்படுத்தும் திறன் யாருக்கு உள்ளது?' இறைத்தூதர்(ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் எந்த அடியாருக்கு வசதியளிக்கிறானோ அவருக்கு (நபியே!) செயல்கள் மிகவும் சுலபமானதாகும். உங்களுக்காக நீங்கள் விரும்பாததை மற்றவர்களுக்கு வெறுக்கிறீர்கள் [மற்றும் உங்களுக்காக நீங்கள் விரும்புவதை மற்றவர்களுக்கு விரும்புகிறீர்கள். இந்த வழியில் மிகுந்த நேர்மையுடன் செய்யப்படும் செயல்கள் உங்களுக்கு இரட்சிப்பைத் தரும்]". (*நூறாயிரக்கணக்கான தீர்க்கதரிசன விவரிப்புகளை அவற்றின் முழுமையான பரிமாற்றங்களுடன் மனப்பாடம் செய்த தீர்க்கதரிசன* விவரிப்புகளில் [ஹதீஸ்] ஒரு சிறந்த மாஸ்டர் ஹபீஸ் ஈராக்கி, செய்துள்ளார் *கஸாலியின்* "இஹ்யா உலூம் அத்-தீன்" *அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி"* இல் உள்ள அனைத்து ஹதீஸ்களின் *ஹதீஸ்* அங்கீகாரம் மற்றும் இந்த தீர்க்கதரிசன பாரம்பரியத்தின் ஆதார குறிப்பு "*கிதாப் அஸ்-ஜுஹ்த் லி இப்னு அல்-முபாரக்" அல்லது* "இப்னு அல்-முபாரக் எழுதிய அடிப்படை ஆசைகளிலிருந்து விலகி இருக்கும் புத்தகம்" மற்றும் "*இப்னு அல்-ஜவ்ஸி ஃபி அல்-மௌது'அத்"* என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

காலித் பின் மஅதான் (ரலி) அவர்கள் இந்த ஹதீஸை *(அல்லது தீர்க்கதரிசன விவரிப்பு) ஓதுவதைப் போல புனித குர்ஆனை ஓதவில்லை* என்று கூறினார்கள். அவர் *தனது கூட்டங்களில் இந்த* ஹதீஸைப் பற்றி அடிக்கடி பேசினார்.

மரபுகள்: உமர் (ரலி) அவர்கள் ஒரு மனிதன் கழுத்தைக் குனிந்து வணங்குவதைக் கண்டார்கள் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அவர் கூறினார்: "குனிந்த கழுத்தையுடையவனே! உங்கள் கழுத்தை உயர்த்தவும். மனத்தாழ்மை கழுத்தில் இல்லை, ஆனால் இருதயத்தில் உள்ளது ". அபூ உமாமா அல்-பஹிலி (ரலி) அவர்கள் ஒரு மசூதியில் ஸுஜூது செய்யும் நிலையில் ஒருவரைக் கண்டு (அல்லாஹ்வுக்கு முன்பாக அடிமை, தேவை மற்றும் பணிவு ஆகியவற்றின் அடையாளமாக) கூறினார்கள்: "நீங்கள் உங்கள் வீட்டில் இதைச் செய்திருந்தால் எவ்வளவு நன்றாக இருந்திருக்கும். நீங்கள் கடவுளுக்கு முன்பாக உண்மையான நேர்மையைக் கொண்டிருப்பீர்கள்]. அலி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பாசாங்கு செய்யும் நபருக்கு மூன்று அறிகுறிகள் உள்ளன - ஒருவர் தனியாக இருக்கும்போது, ஒருவர் சோம்பேறியாகிவிடுகிறார்; மக்களைப் பார்த்த பிறகு ஒருவர் சுறுசுறுப்பாக மாறுகிறார்; ஒருவன் ஒருவனைப் புகழ்ந்தால், அவன் அதிக (நற்செயல்கள்) செய்கிறான், ஒருவன் கெட்ட வாயை சொன்னால், அவன் நற்செயல்களைக் குறைக்கிறான். ஒரு நபர் ஸயீத் இப்னு அல்-முஸையாப் (ரலி) அவர்களிடம் கேட்டார்: "நம்மில் ஒருவன் ஒரு நல்ல செயல் செய்த பிறகு [மக்களிடமிருந்து] தெய்வீக நற்கூலியையும் நன்றியையும் விரும்புகிறான். ஒருவனுடைய செயல் சரியா?" அவர் அவரிடம், "தேவனுடைய கோபத்தை உங்கள் மீது விரும்புகிறீர்களா?" என்று கேட்டார். அந்த நபர் எதிர்மறையாக பதிலளித்தார். (அதற்கு அவர்) "நீங்கள் எந்த நன்மையையும் செய்தால், அவற்றை அல்லாஹ்வின் பாதையில் நிறைவேற்றுங்கள்; அதில் நேர்மையாக இருங்கள்" என்று கூறினார். கதாதா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு அடியார் காண்பிக்கும்போது, அல்லாஹ் கூறுகிறான்: 'என் அடியார் பாருங்கள்! அப்படிப்பட்டவன் என்னுடன் கேலி செய்கிறான்!" இப்ராஹீம் பின் ஆதம் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: புகழ் தேடுபவர்கள் அல்லாஹ்வின் மீது முழு நம்பிக்கை கொள்வதில்லை.

ஆடம்பரத்தின் யதார்த்தமும் அது நிகழும் விஷயங்களும்

ஆடம்பரம் என்பது நல்ல பழக்கங்களையும் முயற்சிகளையும் வெளிப்படுத்துவது, வணக்கத்தின் மூலம் மக்களின் இருதயங்களில் பாராட்டையும் கௌரவத்தையும் தேடுவதாகும். இந்த விஷயத்தில், நான்கு விஷயங்கள் உள்ளன. ஒருவர் ஆடம்பரமான நபர் அல்லது வழிபாட்டாளர்; இரண்டாவது, ஈர்க்கப்படுகிற நபர், அதாவது, யாருக்காக ஆடம்பரம் செய்யப்படுகிறது; மூன்றாவது, ஆடம்பரம் செய்யப்படும் பண்புகள்; நான்காவது ஆடம்பரமே.

ஆடம்பரம் செய்யப்படும் விஷயங்கள்: ஒரு ஆடம்பரமான நபர் ஐந்து விஷயங்களில் காண்பித்து, அவற்றின் மூலம் மக்களிடையே புகழைத் தேடுகிறார்: உடல், தோற்றம், வார்த்தைகள், செயல்கள் மற்றும் பின்பற்றுபவர்கள் மற்றும் வெளிப்புற பொருள்கள். உலகத்தில் மூழ்கியவர்கள் இந்த ஐந்து விஷயங்களின் மூலம் புகழையும் அந்தஸ்தையும் தேடுகிறார்கள்.

ஒருவரின் நம்பிக்கையில் உடலுடன் ஆடம்பரம்: உடலுடன் ஆடம்பரத்தின் வழி என்னவென்றால், ஒருவர் உடலில் பலவீனத்தையும் வெளிறிய தன்மையையும் ஏற்றுக்கொள்கிறார், இதனால் இந்த நபர் மத விஷயங்களில் மிகவும் கடினமாக உழைக்கிறார் என்றும், மறுமையின் பயம் ஒருவரின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார் என்றும் மக்கள் நினைக்கலாம். பலவீனம் குறைவாக சாப்பிடுவதற்கு வாதிடுகிறது மற்றும் வெளிர் தெய்வீக வழிபாட்டிற்காக இரவில் விழித்திருப்பதை வாதிடுகிறது. இதேபோல், சிதறிய முடி ஒருவரின் அக்கறை மற்றும் மதத்தின் மீதான கவலைக்காக வாதிடுகிறது, மேலும் ஒருவர் எல்லா நேரத்திலும் வழிபாட்டில் மும்முரமாக இருக்கிறார், எனவே முடியை சீவ கூட நேரமில்லை. இந்த வகையான அறிகுறிகள் [பொதுவில்] காணப்படும் போது, மக்கள் ஒருவரின் பரிசுத்தத்தைப் பற்றி வாதிடுகிறார்கள், இது கீழ் சுயத்தை (*நாஃப்ஸ்*) மகிழ்ச்சியடையச்

செய்கிறது. இவற்றைப் போலவே குரலை தாழ்த்துதல், கண்களுக்கு கீழ் கருவளையங்கள், உதடுகள் வறட்சி போன்றவை. இந்த நபர் எல்லா நேரத்திலும் நோன்பு நோற்கிறார், கடவுளின் பயம் குரல் குறைந்துவிட்டது அல்லது பசி அதை ஏற்படுத்துகிறது என்பதை இவை குறிக்கின்றன. அதனால்தான், இயேசு (ஸல்) அவர்கள், "உங்களில் எவரேனும் நோன்பு நோற்கும்போது, நீங்கள் [மயிர்] எண்ணெயைப் போட்டு, அதை சீவி, கண்களில் ஆண்டிமனி போட்டு, க்ரீஸ் நிறைந்த கையால் உதடுகளைத் தேய்க்க வேண்டும், இதனால் மக்கள் உங்களை நோன்பு என்று நினைக்கக்கூடாது என்று [உலர்ந்த உதடுகள் நோன்பு இருப்பதைக் குறிக்கின்றன]". இத்தகைய நபி தோழர் அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களிடமிருந்தும் இதேபோன்ற அறிவுரை கூறப்படுகிறது. இந்த புனித மனிதர்கள் ஆடம்பரத்தின் பாவத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக இந்த முறைகளை நோக்கி மக்களை வழிநடத்தினர். இதே பாதைகளின் மூலம் [கடவுளை] வணங்கும் அடியார்களை சாத்தான் குறிவைக்கிறான். மத மற்றும் ஆன்மீக நபர்கள் தங்கள் உடல்களின் மூலம் இந்த முறையில் ஆடம்பரம் செய்கிறார்கள், உலக மக்கள் ஆரோக்கியமான உடல்கள், வெளிப்புற அழகு, உயரம், சீரான உறுப்புகள் மற்றும் அழகான தோல் ஆகியவற்றின் மூலம் ஆடம்பரம் செய்கிறார்கள்.

தோற்றம் மற்றும் ஆடை அணிதல்: தலைமுடியை சிதைத்தல், மீசையை மொட்டையடித்தல் [அல்லது வெட்டுதல்] [மத கட்டளைப்படி], தலை குனிந்து நடப்பது, மெதுவாக நகர்வது [நிதானத்துடனும் கண்ணியத்துடனும்], நெற்றியில் சாஷ்டாங்கின் அடையாளத்தை வைத்திருத்தல், கரடுமுரடான மற்றும் கரடுமுரடான ஆடைகளை அணிவது, கம்பளி ஆடை அணிதல், கணுக்கால் வரை செல்லும் நீண்ட சட்டைகளை அணிவது, கைகளை சிறியதாக வைத்திருத்தல், ஆடைகளை அழுக்கு மற்றும் கிழித்தெறிந்து, இந்த செயல்கள் அனைத்தும் ஆடம்பரத்திற்காக செய்யப்படுகின்றன, இதனால் ஒருவர் தீர்க்கதரிசன வழியை (*சுன்னா*) மற்றும் கடவுளின் நீதியான ஊழியர்களைப் பின்பற்றுபவர் என்று மக்கள் நினைக்கிறார்கள். ஆன்மீக பாதையின் யதார்த்தங்களிலிருந்து ஒருவருக்கு அதிகம் தெரியாது என்பதை நன்கு அறிந்திருந்தாலும், சூஃபிகளை (ஆன்மீக பயணிகள்) ஒத்த மற்றும் நீல நிற ஆடைகளை அணிவதும் இதில் அடங்கும். ஒரு நீண்ட சட்டையைச் சுற்றி ஒரு சால்வையை சுற்றி, அதன்

விளிம்பை கண்ணுக்கு மேல் தொங்கவிடுவதும் ஆடம்பரத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது, ஏனெனில் இந்த தோற்றத்துடன், ஒருவர் கவனத்தின் மையமாக மாறுவார், மேலும் பாதையின் தூசியிலிருந்து கண்களைப் பாதுகாப்பதன் மூலம் ஒருவர் பாதையில் நடக்கிறார் என்ற கவனத்தை மக்கள் பாராட்டுவார்கள். ஒரு அறியாமை அறிவார்ந்த இறையியலாளர்களின் (உலேமா) உடையை அணிந்து, மக்கள் ஒருவரை ஒரு அறிஞராக நினைத்து, ஒருவரை மரியாதையுடனும் மரியாதையுடனும் நடத்தும் வகையில் அவர்களின் தோற்றத்தை ஏற்றுக்கொள்வதும் ஆடம்பரமாகும். இதன் விளைவு என்னவென்றால், அவர்களில் உள்ள ஒவ்வொரு குழுவும் [ஆடையுடன் காண்பிக்கும்] அதன் புகழ் மற்றும் புகழைக் கருதுவதில் குறைவாகவோ அல்லது அதிகமாகவோ திருப்தி அடைவதில்லை, அது [தெய்வீக சட்டத்தில்] அனுமதிக்கப்பட்டாலும். இதுதான் மத [மனப்பான்மை கொண்ட] மக்களின் நிலை. விலையுயர்ந்த ஆடைகள், நல்ல சவாரிகள், நல்ல சால்வைகள், சட்டைகள், கவுன்கள், விலையுயர்ந்த பொருட்கள் மூலம் உலக மக்கள் ஆடம்பரம் கொண்டவர்கள். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவர்கள் வீட்டில் இருக்கும்போது சாதாரண ஆடைகளை அணிகிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் தங்கள் வீடுகளை விட்டு வெளியே செல்லும்போது, அவர்கள் நல்ல ஆடைகளை அணிந்து, ஆடம்பரத்துடனும் பளபளப்புடனும் வெளியே செல்கிறார்கள், இதனால் மக்கள் தங்களை பணக்காரரர்கள் என்று நினைப்பார்கள்.

பேச்சுடன் ஆடம்பரம்: மதம் அல்லது ஆன்மீக பாதையில் உள்ளவர்கள் அறிவுரை மற்றும் பிரசங்கம் செய்வதை தங்கள் பொழுதுபோக்காக ஏற்றுக்கொள்வதன் மூலம் ஆடம்பரத்தைக் கொண்டுள்ளனர். அவர்கள் ஞானம் மற்றும் விவேகத்தின் விஷயங்களை உருவாக்குகிறார்கள், மரபுகளை மனப்பாடம் செய்கிறார்கள் [புனிதர்கள் மற்றும் மத மக்களின்] இதனால் அவை அன்றாட உரையாடல்களில் பயன்படுத்தப்படலாம், இதனால் முகவரியாளர் அவர்களின் உணர்ச்சிகரமான அறிவு மற்றும் பக்தியுள்ள முன்னோடிகளின் மாநிலங்கள் மற்றும் மரபுகள் மீதான அவர்களின் பரவலான இணைப்பை ஒப்புக்கொள்கிறார் (*சலாஃப் சாலிஹீன்*). அவர்கள் பொதுக் கூட்டங்களில் கடவுளை நினைவுகூர்கிறார்கள் மற்றும் தங்கள் உதடுகளை அசைக்கிறார்கள், இதனால் மக்கள் மிகவும்

பக்தியுள்ளவர்கள் என்றும், ஒவ்வொரு கணத்திலும் தெய்வீக வழிபாட்டில் மும்முரமாக இருப்பதாகவும் மக்கள் நினைக்க முடியும். அவர்கள் நன்மையை (நன்மை) அறிவுரை கூறுகிறார்கள், தீமையைத் தடுக்கிறார்கள், தீமையின் மீது தங்கள் கோபத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்கள், மக்கள் பாவத்தில் ஈடுபடுவதைக் கண்டு தங்கள் மிகுந்த வேதனையை வெளிப்படுத்துகிறார்கள், அவர்கள் பேசும்போது தங்கள் குரல்களை மிகவும் தாழ்த்துகிறார்கள், குர்ஆனை நெகிழும் மற்றும் கிளர்ச்சியூட்டும் வகையில் ஓதுகிறார்கள், இதனால் [கடவுள்] பற்றிய அவர்களின் பயம் மற்றும் துக்கம் வெளிப்படும், தீர்க்கதரிசன விவரிப்புகளை மனப்பாடம் செய்வதைக் கோருகிறார்கள், அதன் அறிஞர்களை சந்திக்கிறார்கள். தீர்க்கதரிசன மரபுகளின் கதையாசிரியர்களின் கதவுகளைத் தட்டுங்கள், யாராவது அவற்றை விவரித்தால், அவர்கள் அதில் தவறுகளைக் கண்டுபிடித்து, உடனடியாக அதன் நம்பகத்தன்மை அல்லது பற்றாக்குறை குறித்து ஒரு கருத்தை உருவாக்குகிறார்கள், இதனால் மக்கள் இந்த களத்தைப் பற்றிய தங்கள் அறிவால் ஈர்க்கப்படுகிறார்கள், எதிரியை அடிமைப்படுத்த நீண்ட உரைகளை நிகழ்த்துகிறார்கள், மேலும் தங்கள் அறிவை வெளிப்படுத்த குர்ஆன் மற்றும் தீர்க்கதரிசன மரபுகளின் குறிப்புகளை வழங்குகிறார்கள். மத மக்களுக்காக பேச்சு மூலம் எண்ணற்ற வகையான ஆடம்பரங்கள் உள்ளன. உலக மக்கள் கவிதை மற்றும் உதாரணங்களை மனப்பாடம் செய்வதன் மூலம் வெளிப்படுத்துகிறார்கள், வார்த்தைகளில் சரளம் மற்றும் சொற்பொழிவு ஆகியவற்றில் சிறப்பு கவனம் செலுத்துகிறார்கள், தனித்துவமான வாக்கியங்கள் மற்றும் பிரமிப்பூட்டும் வார்த்தைகளை மனப்பாடம் செய்து வசதியான மக்களைக் கவர்ந்தனர், மேலும் மக்களின் இதயங்களை தங்களை நோக்கி சாய்க்க நட்பை வெளிப்படுத்துகிறார்கள்.

செயல்களுடன் ஆடம்பரம்: [செயல்களில் ஆடம்பரம் பல வழிகளில் நிகழ்கிறது, வேண்டுமென்றே செய்தால், உதாரணம்] பிரார்த்தனை செய்யும் நபரால் நீண்ட நேரம் பிரார்த்தனையில் நிற்பது, குனிந்து வணங்குவது மற்றும் விழுந்தது, கழுத்தை குனிந்து, கவனத்தை கைவிடுவது [வழிபாடு தவிர மற்ற விஷயங்களில்], அமைதி மற்றும் கண்ணியத்தைக் காண்பித்தல், கைகளையும் கால்களையும் ஒன்றாக

வைத்திருப்பது மற்றும் பணிவு மற்றும் பிரார்த்தனைகளில் ஈடுபடுவது போன்ற செயல்கள், முதலியன. இந்த ஆடம்பரமான செயல்களைச் செய்வது நோன்பு, புனித யாத்திரை, கட்டாய தர்மம் (*ஜகாத்*) மற்றும் தொழுகைகளைத் தவிர [உள் மற்றும் வெளிப்புற] முயற்சிகளில் இருக்கலாம். இதேபோல், நடப்பதிலும் தலையைக் குனிந்து கொள்வதிலும் மனத்தாழ்மையின் செயல், பேச்சில் அமைதியும் கண்ணியமும் மற்றும் அவர்களைப் போன்ற செயல்கள் அவற்றில் ஆடம்பரத்தைக் கொண்டிருக்கலாம். இது ஒரு ஆடம்பரமான நபர் ஒருவரின் தேவைகளுக்காக விரைவாக முன்னோக்கி குதிக்கிறார், ஆனால் ஒரு மதவாதி வரும்போது, ஒருவர் தனது வேகத்தை மாற்றி, மெதுவாக நடக்கத் தொடங்குகிறார், கன்னம் மார்பைத் தொடும் வரை தலையை குனிந்து, படிப்படியாக படிகளை எடுக்கிறார், இதனால் மக்கள் ஒருவரை அவசரமான மற்றும் கண்ணியமற்ற நபர் என்று அழைக்க மாட்டார்கள். எனவே, அந்த [மத] நபர் பார்வையிலிருந்து மறைந்துவிட்டால், ஒருவர் மீண்டும் அவசரமாக நடக்கத் தொடங்குகிறார், ஒருவரைப் பார்க்கும்போது, அவர் மீண்டும் பணிவாக மாறுகிறார். அப்படிப்பட்ட ஒரு நபர் கடவுளை நினைப்பதன் மூலம் மனத்தாழ்மையைக் கடைப்பிடிப்பதில்லை, ஆனால் சக மனிதர்களைக் கவர்வதற்காகவே அவ்வாறு செய்கிறார், இதனால் அவர்கள் கடவுளின் பக்தியுள்ள ஊழியர்களில் ஒருவரையும் அடங்குவர். ஒப்பீட்டளவில் கவனமாக இருக்கும் சில மக்கள் மற்றவர்களுக்கு முன்னால் நடக்கும் விதத்தைப் போலவே தனிமையில் நடக்கிறார்கள். மற்றவர்களுக்கு முன்னால் தங்கள் வேகத்தை மாற்ற வேண்டிய அவசியமில்லை என்பதற்காக, அவர்கள் தனியாக இருக்கும்போது பொது இடங்களில் தங்கள் வேகம் வேகத்திற்கு முரணாக இருப்பதைக் கண்டு அவர்கள் வெட்கப்படுகிறார்கள். அவ்வாறு செய்வதன் மூலம் ஆடம்பரத்தைத் தவிர்ப்பது என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்களின் ஆடம்பரம் இந்த வழியில் அதிகரிக்கும் என்பதை அவர்கள் உணரவில்லை. [இதற்குக் காரணம்,] முன்பு அவர்கள் மக்கள் முன்னிலையில் மட்டுமே காண்பித்து வந்தனர், இப்போது அவர்கள் அதை தனிப்பட்ட முறையில் கூட செய்கிறார்கள். உலக மக்களின் செயல்கள் மூலம் ஆடம்பரம் என்னவென்றால், அவர்கள் பெருமையுடன் நடப்பது, நடக்கும்போது கைகளை தொடர்ந்து அசைப்பது, தோள்களைத் துள்ளிக் குதிப்பது ஆகும். அவர்கள் தங்கள் கௌரவத்தையும் மகத்துவத்தையும் காட்டுவதற்காக இதைச் செய்கிறார்கள்.

நண்பர்கள் மற்றும் அறிமுகமானவர்களுடன் ஆடம்பரம்: ஒரு அறிஞர் ஒருவரைச் சந்திக்க வர விரும்புவதால், இந்த நபர் மிகவும் முக்கியமானவர் என்று மக்கள் கூறுவார்கள், இது போன்ற அறிஞர் அல்லது அத்தகைய வழிபாட்டாளர் ஒருவரை அறிந்து, சந்திக்க வருகிறார் அல்லது ஒருவருக்கு மதத்தில் உயர்ந்த அந்தஸ்து உள்ளது, அதனால்தான் மக்கள் வந்து ஒருவரைச் சந்திக்கும் கௌரவத்தைப் பெறுகிறார்கள். சிலர் ஒரு ராஜா (மாநில அதிகாரம்) அல்லது ஒரு உயர் மட்ட அரச (அரசாங்க) அதிகாரியைச் சந்திக்க விரும்புகிறார்கள், இதனால் பொது மக்கள் மதத்தில் ஒருவரின் மகத்துவத்தை ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். சிலர் ஆன்மீக வழிகாட்டிகளைப் பற்றி ஏராளமாக குறிப்பிடுகிறார்கள் *(ஷுயுக்)* அவர்களில் பலரை சந்தித்துள்ளனர் மற்றும் அவர்களிடமிருந்து ஆன்மீக நன்மைகளைப் பெற்றுள்ளனர் என்பதை நிரூபிக்கிறார்கள். அவர்களுடனான சந்திப்புகளிலும், அவர்களிடமிருந்து ஆன்மீக நன்மைகளைப் பெறுவதிலும் அவர்கள் பெருமிதம் கொள்கிறார்கள், குறிப்பாக ஒரு விவாதம் அல்லது எதிரியை அடக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கும்போது. அந்த சந்தர்ப்பங்களில், மக்கள் தாங்கள் இன்னொரு அறிஞரைப் பார்த்ததாகவும், அறிஞர்களிடமிருந்து இதைக் கேட்டதாகவும், இன்னைய நாடுகளுக்கு பயணம் செய்ததாகவும், பல ஆன்மீக வழிகாட்டிகள் மற்றும் ஆசிரியர்களுக்கு சேவை செய்வதன் மூலம் பயனடைந்ததாகவும் கூறுகின்றனர்.

ஆடம்பரமான மக்கள் ஆடம்பரத்தை கடைப்பிடிக்கும் ஐந்து விஷயங்கள் இவை, அவ்வாறு செய்வதன் நோக்கம் [கடவுளின்] படைப்புகளில் மரியாதையையும் அந்தஸ்தையும் பெறுவதாகும். சிலர் தங்களைப் பற்றிய படைப்புகளைப் பற்றிய நல்ல அபிப்பிராயத்தில் திருப்தி அடைகிறார்கள். எனவே, பல துறவிகள் தங்கள் வழிபாட்டுத் தலங்களுக்குச் செல்கிறார்கள், பல ஆண்டுகளாக வெளியே வருவதில்லை. பல வழிபாட்டாளர்கள் மலைகளின் சிகரங்களில் ஏறி நீண்ட நேரம் அங்கு தங்குகிறார்கள், கீழே வரவில்லை. மக்கள் அவர்களைப் பற்றி நல்ல அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற நம்பிக்கையின் அடிப்படையில் அவர்கள் காணாமல் போனார்கள். மக்கள் இனி அவர்களைப் பற்றி நல்ல அபிப்பிராயம் இல்லை அல்லது

சில குற்றங்கள் அவர்களுக்கு காரணம் என்று அவர்கள் அறிந்தால், அவர்களின் உள் அமைதி அனைத்தும் அழிக்கப்படும், மேலும் அவர்கள் தனிமையை ஏற்றுக்கொள்ள நம்பியிருந்த தங்களைப் பற்றிய நல்ல கருத்துடன் அவர்கள் இனி திருப்தியடைய மாட்டார்கள். மேலும், அவர்கள் கடவுளுக்கு முன்பாக [பொய்யாக குற்றம் சாட்டப்பட்ட விஷயங்களிலிருந்து] விடுவிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதை அறிந்த பிறகும் அவர்களின் உள் குழப்பம் முடிவடையாது, மாறாக, அவர்களின் உள் கொந்தளிப்பு மற்றும் துக்கம் பார்க்கத் தகுந்தது. மக்களின் இதயங்களில் தங்கள் கௌரவத்தையும் அந்தஸ்தையும் திரும்பப் பெறுவதற்கு அவர்கள் ஆயிரக்கணக்கான சாக்குபோக்குகளை முன்வைப்பார்கள். அவர்களுக்கு செல்வத்தின் பேராசை இல்லை என்றாலும், இது ஒரு பெரிய இழப்பு என்பதால் புகழிலிருந்து தப்பிக்க முடியாது. புகழ் என்பது இப்போது அடையப்படும் பரிபூரணத்தின் வகையாகும், அது நீண்ட காலம் நீடிக்காது, ஆனால் பெரும்பாலான மக்கள் அறியாமையில் இருப்பதால், புகழ் தேடுபவர்கள் எண்ணற்றவர்களைக் காணலாம்.

பலர் இதயங்களில் தங்கள் அந்தஸ்தில் திருப்தி அடைவதில்லை, அதற்கு பதிலாக இதயங்களைத் தவிர மொழிகளும் அவர்களைப் புகழ்ந்து மதிக்க விரும்புகிறார்கள். சிலர் தொலைதூர இடங்களில் புகழ் பெற வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள், இதனால் மக்கள் நீண்ட தூரம் பயணம் செய்து அவர்களைச் சந்திக்கிறார்கள். சிலர் மன்னர்களுடன் புகழை விரும்புகிறார்கள், இதனால் அவர்களின் பரிந்துரைகள் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன, அவர்களின் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்படுகின்றன, மேலும் அவர்களுக்கு பொது மக்களிடையே மரியாதை மற்றும் நம்பகத்தன்மை உள்ளது. சிலர் அனாதைகள், ஏழைகள், அறக்கட்டளைகள் (*வக்ஃப்) அல்லது* வேறொருவரின் தனிப்பட்ட சொத்தாக இருந்தாலும், அதன் மூலம் சம்பாதிக்கவும் செல்வத்தை குவிக்கவும் விரும்புகிறார்கள். ஆடம்பரமான மக்களின் அனைத்து குழுக்களிலும், இந்த ஐந்து வழிகளில் ஆடம்பரத்தை கடைப்பிடிக்கும் மிக மோசமான குழுக்கள்.

இந்த நோயால் இதயத்தை குணப்படுத்துவதற்கான மருந்து

ஆடம்பரம் நற்செயல்களை அழித்து, ஆடம்பரமான ஒரு நபரை கடவுளின் அதிருப்திக்கு தகுதியானவராக ஆக்குகிறது என்பது இப்போது தெளிவாகிவிட்டது. இது ஒரு ஆபத்தான நோய், அதனால்தான், யாருக்காவது இந்த நோய் வந்தால், அதை அகற்ற மருந்து மற்றும் சிகிச்சை தேவை, அதை அடைய எவ்வளவு கஷ்டம் மற்றும் அதை அடைய தேவையான ஆன்மீக போராட்டம் தேவை. மருந்தின் கசப்பு மற்றும் கடுமையானது மீட்புக்கு உத்தரவாதம். இது ஒரு ஆன்மீகப் போராட்டம், இது ஒரு குழந்தையாக இருந்தாலும் ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் தேவைப்படுகிறது. ஏனென்றால், ஒரு குழந்தை புத்திசாலித்தனத்தையும் புரிதலையும் இழந்து, மக்கள் செய்வதைப் பார்க்கிறதைச் செய்கிறது. ஒரு குழந்தை மக்கள் ஒருவருக்கொருவர் பாதிப்பு, பாசாங்கு மற்றும் செயற்கையான தன்மை செய்வதைப் பார்க்கும்போது, அவரது இதயத்தில் பாதிப்பு, பாசாங்கு மற்றும் செயற்கைத்தன்மை [இவை அனைத்தும் ஆடம்பரத்தின் ஒரு பகுதியாகும்] மற்றும் அனைத்து புலன்களையும் சூழ்ந்து கொள்கிறது. ஒருவர் புத்திசாலித்தனத்தையும் பகுத்தறிவையும் அடையும் போது இந்த பழக்கத்தின் அழிவுத்தன்மை வெளிப்படுகிறது, ஆனால் அந்த நேரத்தில், இந்த பழக்கம் மிகவும் உறுதியாக வேரூன்றி உள்ளது, ஒரு தீவிர ஆன்மீக போராட்டம் (*முஜாஹதா*) மற்றும் தீவிர கஷ்டங்கள் இல்லாமல், அதை ஒழிக்க முடியாது. இதன் விளைவு என்னவென்றால், இந்த ஆன்மீகப் போராட்டம் அனைவருக்கும் தேவைப்படுகிறது. ஆரம்பத்தில் கஷ்டங்கள் இருந்தன, ஆனால் சமீபத்தில் எளிதாக வருகிறது. இந்த நோயை குணப்படுத்த இரண்டு வழிகள் உள்ளன. முதலாவதாக, ஆடம்பர மரத்தை வளர்க்கும் அதன் கொள்கைகளும் காரணங்களும் ஒழிக்கப்படுகின்றன. இரண்டாவதாக, ஆடம்பரத்தின் ஆபத்துகள் (ஆக்கிரமிப்பு எண்ணங்கள்) அகற்றப்படுகின்றன.

குணப்படுத்துவதற்கான முதல் வழி - கொள்கைகள் மற்றும் காரணங்களை ஒழித்தல்: இந்த வழி [ஆடம்பரத்தின் ஆன்மீக நோயைக் குணப்படுத்துவது] [ஆடம்பரத்தின்] கொள்கைகள் மற்றும் காரணங்கள்

அறியப்படும்போது நடைமுறைக்கு உகந்தது. இந்த விஷயத்தில், ஆடம்பரத்தின் அடிப்படை [மற்றும் தோற்றம்] புகழ் மற்றும் கௌரவத்தின் மீதான அன்பு என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். இது விரிவாக விளக்கப்பட்டால், ஆடம்பரத்திற்கு மூன்று அடிப்படைகள் உள்ளன: முதலாவது புகழின் இன்பம், இரண்டாவது, கண்டனத்திலிருந்து ஒருவர் அனுபவிக்கும் துக்கத்தின் வெறுப்பு, மூன்றாவது மக்களின் உடைமைகளின் மீதான பேராசை. இந்த விஷயங்கள் ஆடம்பரத்திற்கு காரணங்கள் மற்றும் அவை ஆடம்பரத்திற்கு புத்துணர்ச்சி அளிக்கின்றன. சில நேரங்களில், ஒருவருக்கு புகழ் வேண்டும் என்ற ஆசை இல்லை, ஆனால் கண்டனத்தின் துயரத்தைத் தவிர்க்க விரும்புகிறார். உதாரணத்துக்கு, கடவுளுடைய பாதையில் அதிக அளவு பணத்தை செலவழிக்கும் தாராள மனப்பான்மையுள்ள சில ஆட்களுக்கிடையில் ஒரு கஞ்சன் சிக்கிக் கொள்கிறான் [தொண்டு முயற்சிகளில் செலவிடப்படும் பணம் போன்றவை]. அத்தகைய கஞ்சத்தனமான நபர் கொஞ்சம் பணத்தை தர்மத்திற்காக செலவழிப்பார், இதனால் ஒருவர் கஞ்சன் என்று அழைக்கப்படமாட்டார். அப்படிப்பட்டவருக்கு புகழ் வேண்டும் என்ற ஆசை இல்லை, ஆனால் கஞ்சத்தனத்தின் அவமானத்தைத் தவிர்ப்பதே விரும்பியது. மற்றொரு உதாரணம் ஒரு கோழை, சில தைரியமான நபர்களிடையே சிக்கிக்கொண்டு, தைரியமாக அழைக்கப்பட விரும்பாமல் கோழையாக அறிவிக்கப்படுவதைத் தவிர்க்க விரும்புகிறான். இதேபோல், இரவில் விழித்திருந்து வழிபாடு செய்து இரவில் சில சுழற்சிகள் தொழுகை செய்கிறார்கள், இதனால் மக்கள் சோம்பேறி என்று அழைக்க மாட்டார்கள். அத்தகையவன் கண்டனம் செய்வதில் எச்சரிக்கையாக இருப்பான், புகழை விரும்புவதில்லை. சில நேரங்களில், ஒருவர் பொறுமையாக இருக்க முடியும் [தன்னை கட்டுப்படுத்துவதில்] புகழின் இன்பத்துடன் ஆனால் கண்டனத்தின் வலியுடன் பொறுமையாக இருக்க முடியாது. எனவே, ஒருவர் தேவைப்பட்டாலும் அல்லது அறிவு இல்லாமல் ஒரு மத ஆணை [ஃபத்வா] பிறப்பித்தாலும் அல்லது தீர்க்கதரிசன மரபுகள் [ஹதீஸ்] பற்றிய அறிவைக் கூறினாலும் கூட ஒருவர் கேள்விகளைக் கேட்க மாட்டார், கண்டனத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக மட்டுமே. ஆடம்பரமான நபரை ஆடம்பரத்தில் ஈடுபடத் தூண்டும் விஷயங்கள் இவை.

ஆடம்பரத்தின் குறிப்பிட்ட சிகிச்சை: லாபம் அல்லது இன்பம் உடனடியாக தோன்றினாலும் அல்லது பின்னர் எதிர்பார்க்கப்பட்டாலும், மனிதர்கள் அதை லாபகரமானதாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் நினைக்கும்போது மட்டுமே எதையாவது விரும்புகிறார்கள் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை. இருப்பினும், அந்த பொருளின் லாபம் அல்லது இன்பம் தற்காலிகமானது என்றும், பின்னர் அது தீங்கு விளைவிக்கும் என்றும் ஒருவருக்கு அறிவு வந்தால், அந்த விஷயத்தின் மீதான ஆசையை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவது அல்லது அதைத் தவிர்ப்பது கடினமாக இருக்காது. உதாரணமாக, தேனின் சுவையை ஒருவர் நன்கு அறிந்திருக்கிறார், ஆனால் அது விஷத்துடன் கலக்கப்பட்டிருப்பதாக ஒருவருக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டால், அவர் அதை ஒருபோதும் பயன்படுத்த மாட்டார். ஆசைகளையும் விருப்பங்களையும் அழிப்பதற்கான எளிதான வழி, தற்காலிக [தற்காலிக] நன்மைகளைப் புறக்கணித்து, அதன் எதிர்கால தீங்குகளை [ஒருவரின் கண்களுக்கு] முன்னால் வைப்பது. ஆடம்பரத்தால் ஏற்படும் தீங்குகள் பற்றி ஒரு அடியாருக்கு (அதாவது ஒரு மனிதன்) அறிவிக்கப்பட்டால், ஆடம்பரமான ஒரு மனிதன் இவ்வுலகத்தில் நற்கருமங்களைச் செய்ய இயலாமல் இருக்கிறான் என்பதையும், மறுமையில் அல்லாஹ்வின் நெருக்கத்தை இழந்துவிட்டான் என்பதையும் ஒருவன் அறிந்து கொண்டால். மறுமை நாளில் வேதனையான வேதனையைப் பெறுவார், கடவுளின் கோபத்திற்கு தகுதியானவர் என்று கூறப்படுவார், "பாவி" மற்றும் "ஏமாற்றுபவர்" என்ற பட்டப்பிரிவுகளுடன் அழைக்கப்படுவதன் மூலம் பகிரங்கமாக அவமானப்படுத்தப்படுவார், மேலும் "கடவுளின் கீழ்ப்படிதலுக்கு (வழிபாடு) ஈடாக உலக செல்வத்தையும் உடைமைகளையும் சம்பாதிப்பதில் நீங்கள் வெட்கப்படவில்லையா? நீங்கள் (அல்லாஹ்வின் அடியார்களை) ஏற்றுக் கொண்டீர்கள், மேலும் அல்லாஹ்வின் வணக்கத்தை கேலி செய்தீர்கள். நீங்கள் கடவுளிடமிருந்து விலகிச் செல்வதன் மூலம் [கடவுளுடைய] அடியார்களிடம், அதாவது சக மனிதர்களின் பிரியமானவராக ஆகிவிட்டீர்கள். நீங்கள் அவர்களுக்காக உங்களை அலங்கரித்தீர்கள், [இதன் விளைவாக] உங்களை அழுக்கு செய்தீர்கள். தேவனிடமிருந்து உங்களை விலக்கிக் கொள்வதன் மூலம் அவர்களின் நெருக்கத்தைக் கண்டீர்கள். அடியார்களிடமிருந்து புகழைப் பெறுவதற்காக அல்லாஹ்வின் தண்டனையை நீங்கள் அற்பமாக எண்ணினீர்கள். ஒரு அடியார் இந்த இழிவைப் பற்றி சிந்தித்து, இவ்வுலக நன்மையை,

மறுமையின் இழப்புகளுடன் ஒப்பிடுகையில் இருந்தால், எவரும் சிறிதளவுகூட ஆடம்பரத்தில் சாய்வதில்லை. ஆடம்பரத்தினால் நற்செயல்கள் நஷ்டப்படுவது சிறிய இழப்பு அல்ல. ஒரு நேர்மையான செயல், நற்செயல்களின் அளவுகோலில் அதிக எடையைக் கொண்டிருப்பதில் ஆச்சரியமில்லை, ஆனால் அது ஆடம்பரத்துடன் கலக்கப்படும்போது, அது பாவங்களில் சேர்க்கப்படுகிறது மற்றும் பாவங்களின் அளவுகோலை கனமாக்குகிறது. ஆடம்பரம் ஒரு வழிபாட்டை மட்டுமே இழப்பை ஏற்படுத்தினால், அது குறைந்த தீங்கல்ல. சமநிலையின் அளவுகோல் நற்செயல்களுடன் அதிகமாக எடைபோடுகிறது என்று வைத்துக்கொள்வோம் என்றால், அப்போதும் கூட, ஒரு ஆடம்பரமான செயல் மற்ற எல்லா நற்செயல்களையும் பொருட்படுத்தாமல் தீர்க்கதரிசிகள், துறவிகள், ஞானவாதிகள் என்ற பிரிவில் சேர்க்க அனுமதிக்காது.

இது மதத்தில் இழப்பு அல்லது கடவுளை நோக்கிய பாதையின் விளக்கம், உலக இழப்பு குறைவானதல்ல. மக்களின் இதயங்களை [அவர்கள் என்ன நினைக்கிறார்கள் என்பதன் அடிப்படையில்] எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் கவலைகள் மற்றும் கவலைகளுக்கு ஒரு காரணமாகும். மக்களின் ஒப்புதல் என்பது அடைய எளிதல்லாத ஒரு வரம்பு. உங்கள் ஒரு செயலில் யாராவது மகிழ்ச்சியடைந்தால், அதே செயலுக்காக வேறு யாராவது உங்கள் மீது வருத்தப்படுகிறார்கள். சிலர் மற்றவர்களை வருத்தப்படுத்துவதன் மூலம் மகிழ்ச்சியடையலாம். எவர் கடவுளின் (படைப்பாளர்) வெறுப்பை விட படைப்புகளின் வெறுப்பை விரும்புகிறார்களோ, அல்லாஹ் ஒருவன் மீது வெறுப்படைகிறார், மற்றவர்களை வெறுப்படைகிறார். படைப்புகளின் புகழால் என்ன பயன் கிடைக்கிறது என்பது புரியவில்லை. அடியார்களின் புகழை அல்லாஹ்வின் வெறுப்பை விட மனிதர்கள் ஏன் முன்னுரிமை பெறுகிறார்கள்?

மக்களின் செல்வம் மற்றும் உடைமைகளில் பேராசையைப் பொறுத்தவரை, எல்லா இருதயங்களும் தேவனால் ஜெயிக்கப்பட்டு அடிமைப்படுத்தப்படுகின்றன என்று ஒருவர் நினைக்க வேண்டும். எந்த இருதயத்தையும் கொடுக்க சாய்க்கவும், எந்த இருதயத்தையும்

கொடுப்பதைத் தடுக்கவும் அவருக்கு வல்லமை உள்ளது. எல்லா படைப்புகளும் கடவுளின் வல்லமைக்கு அடிபணிந்துள்ளன, வாழ்வாதாரம் கடவுளின் கையில் மட்டுமே உள்ளது. படைப்பிலிருந்து வாழ்வாதாரத்திற்கான பேராசை கொண்டவன், அவமானத்திலிருந்து பாதுகாக்கப்படுவதில்லை. ஒருவர் நோக்கங்களை அடைந்தாலும், அவர் தயவின் சுமையிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுவதில்லை. தவறான நம்பிக்கைகளுக்கும் வெற்று எண்ணங்களுக்கும் கடவுளின் அருகாமையையும், தெய்வீக மரியாதையையும் நிராகரிப்பது முட்டாள்தனம். மேலும், ஒருவர் தனது பேராசைக்கு ஏற்ப சாதிக்க முடியும் என்பது அவசியமில்லை. பெரும்பாலான நேரங்களில், ஒருவர் தோல்விகளை சந்திக்கிறார். ஒருவர் வெற்றி பெற்றாலும், வெற்றியின் இன்பம் நிறைய மகிழ்ச்சியைத் தராது, இந்த உதவியின் விளைவாக அவமானத்தின் வலியுடன் ஒப்பிடும்போது, அதை விட அதிகமாக இருக்கும்.

மக்களின் கண்டனத்திற்கு பயப்படுவதும் முட்டாள்தனமானது. அவர்களின் கண்டனத்தால் இழப்பு அதிகரிக்கிறதா? விதியை உருவாக்கியவர் எழுதியிருப்பது நிச்சயம். கண்டனம் மரணத்தை விரைவுபடுத்தாது அல்லது வாழ்வாதாரத்தை தாமதப்படுத்தாது. சொர்க்கத்திற்கு தகுதியானவராக இருந்தால், [மக்களின் கண்டனங்களால்] ஒருவர் கடவுளால் வெறுக்கப்படமாட்டார். ஒருவன் அல்லாஹ்வை நேசிப்பவனாக இருந்தால், எல்லா மனிதர்களும் அவனுக்கு முன்பாக இயலாதவர்கள், ஏனெனில் அவர்களால் எந்த நன்மையோ தீமையோ செய்ய முடியாது, வாழ்க்கையின் மீதும், மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கையின் மீதும் அவர்களுக்கு அதிகாரம் இல்லை. ஒருவர் இந்த வழியில் சிந்தித்தால், இதயமும் மனமும் இந்த சிந்தனை மற்றும் சிந்தனையின் வழியை நோக்கி செலுத்தப்பட்டால், இதயம் ஆடம்பரத்தை நோக்கி எந்த சாய்வும் இருப்பதற்கு எந்த காரணமும் இல்லை. அதனால்தான், ஒரு புத்திசாலித்தனமான நபர் நன்மையை விட அதிக தீங்கு விளைவிக்கும் விஷயங்களை நோக்கி எந்த சாய்வையும் தக்க வைத்துக் கொள்வதில்லை. ஒரு ஆடம்பரமான நபரின் உள் நிலையை மக்கள் அறிந்தால், ஒருவர் இதயத்தில் காட்ட விரும்புகிறார், ஆனால் நாக்கால் நேர்மையை வெளிப்படுத்துகிறார், பின்னர் அவர்கள் அத்தகைய நபரை வெறுக்கத் தொடங்குவார்கள்.

கடவுள் ஒரு நாள் இந்த இரகசியத்தை திறந்து விடுவார், இதனால் ஒருவர் மக்களின் பார்வையில் வெறுக்கப்படுவார், மேலும் கடவுளுக்கு முன்பாக ஒருவரின் ஆடம்பரத்தையும் அவமானத்தையும் அவர்கள் அறிந்துகொள்வார்கள். ஒருவரின் ஆடம்பரம் மட்டுமே மக்களுக்கு வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது என்பது வழக்கு அல்ல, ஆனால் ஒருவரின் நேர்மையும் வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது, மேலும் கடவுள் ஒருவரின் நேர்மையின் காரணமாக, ஒருவரை மக்களிடையே பிரியமானவராக ஆக்குகிறார், ஒருவருக்காக அவர்களின் இதயங்களை வென்று, ஒருவரின் புகழைப் பேச அவர்களின் நாக்குகளுக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறார், இருப்பினும் மக்களின் புகழில் பரிபூரணமோ அல்லது அவர்களின் கண்டனத்தில் தவறோ இல்லை [ஏனெனில் அவை ஒட்டுமொத்த திட்டத்தில் கூட முக்கியமல்ல]. மக்களின் புகழ் அல்லது கண்டனம் எந்த பயனும் இல்லை.

மறுமையின் வாழ்க்கையையும், முடிவில்லாத பேரின்பத்தையும், உயர்ந்த பதவிகளையும் தன் உணர்வில் நிரந்தரமாக வைத்துக் கொண்டிருப்பவன், கஷ்டங்கள் மற்றும் கொந்தளிப்புகள் கலந்த உலக வாழ்க்கையின் ஆசீர்வாதங்களை அற்பமானதாகக் கருதி, சிந்தனை மற்றும் செயல் சக்தி முழுவதையும் கடவுளிடம் குவிப்பான். ஆடம்பரத்தின் அவமானத்திலிருந்தும், மக்களின் இதயங்களில் வலியை ஏற்படுத்துவதிலிருந்தும் ஒருவன் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வான். ஒருவரின் நேர்மையின் வெளிச்சங்களின் பிரதிபலிப்பு ஒருவரின் இருதயத்தில் விழும், அது அதன் விரிவாக்கத்தை ஏற்படுத்தும். இதயத்தின் விரிவாக்கம் நுட்பமான ஆன்மீக அவிழ்ப்புகளின் (*முகாஷாஃபா*) கதவைத் திறக்கும், இது கடவுளுடன் ஒருவரின் பற்று மற்றும் படைப்புகளிலிருந்து தொலைதூரத்தை அதிகரிக்கும். இதயத்தில் படைப்புகளுக்கு இடமளிக்கப்படாததால், உலக இயல்பத்தின் மீதான வெறுப்பும், மறுமையின் மேன்மையும் (ஒருவனுடைய இதயத்தில்) அதிகரிக்கும். [இதன் விளைவாக] ஆடம்பரத்திற்கான உந்துதல் இதயத்தில் கூட பிறக்காது, நேர்மையின் பாதை தானாகவே திறக்கப்படும்.

செயல்களின் மூலம் ஆடம்பரத்தை குணப்படுத்துதல்

ஆடம்பரத்தின் நடைமுறை சிகிச்சை என்னவென்றால், வழிபாட்டு செயல்களை மறைத்து வைத்திருக்கும் பழக்கத்தைப் பெறுவதும், பாவங்கள் மறைக்கப்படுவதால் அவற்றை மறைப்பதும், கடவுளின் அறிவு மற்றும் வழிபாட்டு பற்றிய விழிப்புணர்வில் இதயம் திருப்தி அடையும் வரை, ஒருவரின் கீழ் சுயம் (*நஃப்ஸ்)* கடவுளைத் தவிர வேறு எவருக்கும் அறிவு மற்றும் விழிப்புணர்வின் தேவையை உணராத வரை. ஒரு பாரம்பரியத்தின்படி, அபூ ஹஃப்ஸ் அல்-ஹடாத் (ரலி) அவர்களின் தோழர் ஒருவர் உலகத்தன்மையையும் உலக மக்களையும் (*துன்யா)* கண்டனம் செய்தார், அதற்கு அவர் பதிலளித்தார், "நீங்கள் மறைத்து வைத்திருக்க வேண்டிய ஒன்றை நீங்கள் வெளிப்படுத்தினீர்கள். இன்னைக்கு பிறகு என்னுடன் உட்கார வேண்டாம்." இதைப் பற்றி சிந்தித்துப் பாருங்கள், ஏனெனில் அபூ ஹஃப்ஸ் ஒரு சிறிய விஷயத்தை வெளிப்படுத்துவதைத் தடை செய்தார், ஏனெனில் உலகத்தன்மையைக் கண்டிப்பதாகக் கூறுவது, ஒருவரின் சொந்த விலகல் (*ஜுஹ்த்*) மற்றும் ஒருவரின் பக்தியுள்ள பயம், பயபக்தி மற்றும் கடவுளின் மீதான பயம் (*தக்வா)* ஆகியவற்றின் அறிவிப்பாகும். காட்சியை மறைப்பதற்கு இதைவிட பயனுள்ள மற்றும் வெற்றிகரமான வேறு எந்த மருந்தும் இல்லை. ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் ஆரம்ப கட்டத்தில் (*முஜாஹதா),* [வழிபாட்டை] மறைத்து வைத்திருப்பது மிகவும் கடினம். ஆனால் சிறிது காலத்திற்கு பொறுமையைக் கடைப்பிடித்து, தன்னை கட்டாயப்படுத்தினாலும் கூட அந்த [மறைப்பதை] ஒரு பழக்கமாக ஆக்கினால், இந்த செயலின் சுமை நீங்கும், இடைவிடாத தெய்வீக அருளுதல், ஆசீர்வாதங்கள், திறமை மற்றும் ஆதரவின் காரணமாக எளிதாக வரும். ஆனால் இங்கே, ஒருவர் முயற்சியின் பலனைப் பெறுகிறார் [செயல்களின் அடிப்படையில்]. முயற்சி இல்லாததால் எதையும் அடைய முடியாது. கடவுள் கூறுகிறார்:

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا۟ مَا بِأَنفُسِهِمْ ۗ

"நிச்சயமாக அல்லாஹ் எந்த ஒரு சமூகத்தாரையும் மாற்ற மாட்டான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 13, வசனம் 11)

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ ٱلْمُحْسِنِينَ

"நிச்சயமாக எவர்கள் நன்மை செய்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அல்லாஹ் நற்கூலியை வீணாக்க மாட்டான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 9, வசனம் 120)

இரண்டாவது முறை - ஆபத்துகள் மற்றும் தடைகளை ஒழித்தல்: வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், வணக்கத்தின் போது இதயத்தில் வரும் அந்த குற்றச்சாட்டுகள் (*வாஸ்வாஸ்*) மற்றும் பதட்டமான எண்ணங்களை (*கவாதிர்*) ஒழித்தல் மற்றும் கடவுளைத் தவிர வேறு ஒருவரில் ஈடுபடுதல். அதை ஒழிக்கும் முறையைக் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும். திருப்தி, பேராசையை துண்டித்தல், படைப்புகளின் பார்வையில் தன்னை தாழ்த்திக் கொண்டு, அவர்களின் புகழையும் கண்டனத்தையும் மறந்து, தங்கள் தாழ்ந்த ஆத்மாக்களை எதிர்த்துப் போராடி, போராடுபவர்கள், தங்கள் இதயத்திலிருந்து ஆடம்பரத்தை வேரோடு பிடுங்கி எறிகிறார்கள். வணக்கத்தின்போது சாத்தான் அவர்களைப் பின்பற்றுவதை நிறுத்துவதில்லை, மாறாக, ஆடம்பரமான எண்ணங்களால் அவர்களைத் தொந்தரவு செய்கிறான். கீழ்மட்ட சுயத்திலிருந்து (நாஃப்ஸ்) அவர்களின் மறைமுக எண்ணங்களும் ஆசைகளும் முற்றிலுமாக முடிவடைவதில்லை, மாறாக அவர்கள் [மட்டும்] ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் மூலம் அடக்கப்படுகிறார்கள். வெளிப்புற காரணிகள் அவர்களை மீண்டும் உற்சாகப்படுத்தும்போது, அவை புத்துயிர் பெறத் தொடங்குகின்றன. அதனால்தான், ஆடம்பரத்தின் ஆபத்துகளையும் காரணங்களையும் அகற்றுவதும், அதன் முறையை அறிந்து கொள்வதும் அவசியம்.

ஆடம்பரத்தின் ஆபத்துகள்: ஆடம்பரத்தின் மூன்று ஆபத்துகள் உள்ளன (இங்கே "ஆபத்து" என்ற சொல் ஆக்கிரமிப்பு கவலை எண்ணங்களைக் குறிக்கிறது). சில நேரங்களில் மூன்றும் ஒரே நேரத்தில் தோன்றும், அவை [கூட்டாக] ஒரு ஆபத்து போல் தோன்றுகின்றன, சில நேரங்களில் அவை படிப்படியாக வருகின்றன - ஆரம்பத்தில் முதலாவது, பின்னர் இரண்டாவது பின்னர் மூன்றாவது. முதல் ஆபத்து [ஆடம்பரத்தின் அடையாளம்] என்னவென்றால், வழிபாடு செய்பவர்கள் [ஒருவரின் வழிபாட்டைப் பற்றி] அறிந்திருக்க வேண்டும் என்று விரும்புவதும்,

அவர்கள் ஒருவரை அறிந்திருக்கிறார்கள் என்பதை அறிந்திருக்க வேண்டும் என்று விரும்புவதும் ஆகும். அதன் பிறகு, தாழ்ந்த சுயம் மக்களின் புகழ், பாராட்டு, அந்தஸ்து மற்றும் கௌரவம் [அவர்களின் இதயங்களில்] சாய்கிறது. அதன் பிறகு, கீழ்த்தரமானவர்கள் இதை ஒரு சான்றாக ஏற்றுக்கொண்டு நம்புகிறார்கள் [மக்களின் புகழ் மற்றும் பாராட்டு காரணமாக ஒருவரின் மகத்துவத்திற்கு]. முதல் ஆபத்து "அறிவது" என்று அழைக்கப்படுகிறது, இரண்டாவது "நிலை" என்று அழைக்கப்படுகிறது, இது "காமம் மற்றும் சாய்வு" என்றும் அழைக்கப்படுகிறது, மூன்றாவது "உறுதிப்பாடு மற்றும் நோக்கம்" என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. முதல் ஆபத்தை ஒழிப்பதற்கு (ஆக்கிரமிப்பு கவலையான சிந்தனை) அதிக சக்தி (வலிமை மற்றும் முயற்சி) தேவைப்படுகிறது, இதனால் இரண்டாவது ஆபத்தின் வருகைக்கு எந்த வாய்ப்பும் இல்லை. எனவே, படைப்புகளின் அறிவின் முக்கியத்துவம் மற்றும் தேவை பற்றிய இந்த எண்ணத்தை ஒருவரின் இதயம் பெற்று, அந்த அறிவை அவர்களுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டால், "படைப்புகளிலிருந்து உங்களுக்கு என்ன தேவை? உங்கள் வணக்கத்தை அவர்கள் அறிந்திருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், உங்கள் வணக்கத்தை ஏற்றுக்கொள்வது அல்லது ஏற்றுக்கொள்ளாதது மீது அது என்ன தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது? அல்லாஹ் எல்லாப் பொருட்களையும் நன்கறிந்தவன்; அவன் ஏற்றுக் கொள்ளவோ அல்லது நிராகரிப்பவோ சக்தியுடையவன், அல்லாஹ்வையன்றி (வேறு அனைத்தையும் நீங்கள் வணங்குவதைப் பற்றி) அறிந்திருப்பதால் என்ன பயன்? புகழுக்கான ஆசை இதயத்தில் பிறந்தால், ஆடம்பரத்தின் தீங்குகளைப் பற்றி சிந்திப்பதன் மூலம் ஒருவர் இந்த ஆசையை அகற்ற வேண்டும், மேலும் "நான் இந்த செயலை [கடவுளுக்கு வழிபாடு] இதயத்தின் நேர்மையுடன் செய்யாவிட்டால், மறுமை நாளில் நான் தெய்வீக அதிருப்திக்கும் கோபத்திற்கும் தகுதியானவனாக இருப்பேன், மேலும் [தெய்வீக திருப்தியையும் ஏற்றுக்கொள்ளலையும் பெறும்] [நல்ல நன்மையான] செயல்களில் இருந்து விலகிவிடுவேன். மிகவும் தேவைப்படுகிறது." மக்கள் நம் வழிபாட்டைப் பற்றி அறிந்திருப்பதைப் போலவே, ஆடம்பரத்தின் விருப்பத்தையும் காமத்தையும் உருவாக்குகிறது, அதேபோல், ஆடம்பரத்தின் தீங்குகளைக் குறிப்பிடுவது வெறுப்பையும் வெறுப்பையும் உருவாக்குகிறது [பாசாங்குத்தனமான ஆடம்பரச் செயல்களிடம்]. சாய்வு ஒருவரை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு அழைக்கிறது, மேலும் வெறுப்பு [ஆடம்பரத்தை] மறுப்பதற்கு வழிவகுக்கிறது. கீழ்நிலை

சுயம் (*நாஃப்ஸ்) அந்த* அழைப்பை ஏற்றுக்கொள்கிறது, இது வலுவானதும் ஆதிக்கமும் செலுத்துகிறது.

ஆடம்பரத்தின் ஆபத்துகளை ஒழித்தல்: ஆடம்பரத்தின் ஆபத்துகளை (ஆக்கிரமிப்பு எண்ணங்கள்) அகற்றுவதற்கு மூன்று விஷயங்கள் அவசியம் என்று இதிலிருந்து அறியப்படுகிறது - அறிவு, வெறுப்பு மற்றும் மறுப்பு. ஒரு அடியார் [கடவுளின் அடியார், அதாவது ஒரு மனிதன்] உறுதியுடனும் நேர்மையுடனும் வணக்கத்தைத் தொடங்குகிறான், பின்னர் ஆடம்பரத்தின் ஆபத்து [இதயத்தில்] ஏற்படுகிறது, ஒருவர் அதை ஏற்றுக்கொள்கிறார். அந்த நேரத்தில், முன்பு இதயத்தில் இருந்த ஞானமும் வெறுப்பும் நினைவில் இல்லை. ஆடம்பரத்தின் தீங்குகள் மற்றும் முன்பு இருந்த மறுமையின் அழிவைப் புரிந்துகொள்வது ஆகியவை அடங்குகின்றன. அதன் உவமை என்னவென்றால், ஒருவரின் இதயத்தில் சகிப்புத்தன்மை என்ற எண்ணத்தை வைத்திருக்கும், கோபத்தை மோசமானதாகக் கருதுகிறான், மேலும் கோபத்திற்கான காரணங்கள் தோன்றினால், ஒருவர் சகிப்புத்தன்மையைப் பயன்படுத்துவார் என்ற உறுதியைப் பராமரிக்கிறான், ஆனால் பின்னர் சில காரணங்கள் வெளிப்படுகின்றன, அவை கோபத்தின் நெருப்பு எரிவதற்கு காரணமாகின்றன, மேலும் முந்தைய உறுதியைப் பற்றிய சிந்தனை இதயத்தை விட்டு வெளியேறுகிறது மற்றும் கோபத்தின் தீங்குகள் பார்வையிலிருந்து மறைந்துவிடும். காமத்தின் இனிமையுடன் இதே நிலைமை இதுதான். இதயம் அதன் இனிமையால் நிரம்பும்போது, ஞானத்தின் ஒளி மறைக்கப்படுகிறது. திடீரென்று உற்சாகமடைகின்ற இந்த காமங்கள் அனைத்தின் நிலைமையும் இதே நிலைதான், அவை ஒருவரின் நம்பிக்கை மற்றும் ஆன்மீக பாதைக்கு (ஈமான்) ஏற்படுத்தும் தீங்கு [அந்த நேரத்தில்] நினைவில் இல்லை. க்னோசிஸ் இல்லையென்றால், வெறுப்பு [தீமைக்கு] வெளிப்படுத்தப்படாது என்பது இதிலிருந்து அறியப்படுகிறது, ஏனெனில் வெறுப்பு ஞானம் மற்றும் ஆழமான புரிதலிலிருந்து பிறக்கிறது.

சில நேரங்களில், ஒரு மனிதன் ஒருவரின் இதயத்தில் பிறந்த ஆபத்து (ஆபத்தான மற்றும் ஆக்கிரமிப்பு கவலையான சிந்தனை) தெய்வீக அதிருப்திக்கு வழிவகுக்கும் ஆடம்பரத்தின் ஆபத்து என்பதை நினைவில்

வைத்து அறிவான். இருப்பினும், காமம் ஒருவரின் மீது மிகவும் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது, ஆழமான புரிதல் இருந்தபோதிலும், ஒருவர் அதை வலியுறுத்துகிறார், காமம் மற்றும் பிடிவாதமான தலை முட்டாள்தனம் (ஹவா) கீழ் சுயத்திலிருந்து (*நஃப்ஸ்),* ஒருவரின் புத்தியை மேகமூட்டம் செய்கிறார், ஒருவர் பெறும் இன்பத்தை விட்டுவிட முடியாது, ஒருவர் இதயத்தை ஆறுதல்படுத்த மனந்திரும்புவதற்கு சாக்குப்போக்குகளை உருவாக்குகிறார் [பின்னர் இன்பங்களில் முழுமையாக ஈடுபட்ட பிறகு], அல்லது இன்பங்களின் தவறுகளை (தீங்கு விளைவிக்கும் விளைவுகளை) பற்றி சிந்திக்க ஒருவருக்கு வாய்ப்பளிக்காத காரியங்களைச் செய்கிறார். சில அறிவார்ந்த இறையியலாளர்கள் அல்லது மத அறிஞர்கள் (*உலமா*) ஆடம்பரம் இல்லாத ஒரு வார்த்தையையும் உச்சரிப்பதில்லை, அவர்களும் அதை அறிந்திருக்கிறார்கள், ஆனால் இருப்பினும், அவர்கள் அதைத் தவிர்ப்பதில்லை, மாறாக அவர்கள் அதை வலியுறுத்துகிறார்கள். (கியாம நாளில்) அவர்கள் ஆடம்பரத்தை அழித்த தன்மையை அறிந்திருந்தும் அவர்கள் ஆடம்பரத்தில் ஈடுபடுவதால் இந்த வேர்ச்சி அவர்களுக்கு எதிராக மகத்தான அத்தாட்சியாக இருக்கும். அறிவும் புரிதலும் மட்டும் போதாது, ஆனால் அதனுடன், வெறுப்பும் அவசியம். சில நேரங்களில் ஒருவர் புரிதல் மற்றும் வெறுப்பு இரண்டையும் கொண்டிருக்கிறார், இருப்பினும், ஒருவர் ஆடம்பரத்தின் தூண்டுதல்களை ஏற்றுக்கொண்டு அவற்றின்படி செயல்படுகிறார், ஏனெனில் காமத்தின் சக்தியுடன் ஒப்பிடும்போது [ஆடம்பரத்தை நோக்கி] வெறுப்பு பலவீனமாக உள்ளது. இத்தகைய வெறுப்பால் எந்தப் பயனும் இல்லை, ஏனெனில் வெறுப்பின் முழு நோக்கமும் அத்தகைய செயல்களைத் தவிர்ப்பதுதான். நன்மை என்பது மூன்று விஷயங்களின் ஒருங்கிணைந்த விளைவில் மட்டுமே உள்ளது: புரிதல், வெறுப்பு மற்றும் மறுப்பு. மறுப்பு என்பது வெறுப்பின் கனி (விளைவு) மற்றும் வெறுப்பு என்பது ஆழமான புரிதலின் எதிர்வினையாகும். நம்பிக்கை மற்றும் அறிவின் வெளிச்சத்தின் (உள் ஒளி) வலிமையின் அளவிற்கு, ஞானம் மற்றும் ஆன்மீக வெளிச்சம் (*மாரிஃபா)* [தெய்வீக இருப்புக்கு வழிவகுக்கிறது] வலுவாக இருக்கும். ஒருவன் இதயத்தில் இவ்வுலக அன்பை (உலகத்தன்மை) கொண்டிருக்கும் அளவிற்கு, ஒருவன் மறுமையைப் பற்றி அலட்சியமாக இருப்பான். ஒருவர் தெய்வீக அருட்கொடைகளிலிருந்து தனது முகத்தைத் திருப்பி, உலக வாழ்க்கையின் தீங்குகளை மறந்துவிட்டால், ஒருவன் நித்திய வாழ்க்கையின் நித்திய அருளுகளைத் தவிர்ப்பான்[மறுமையில்] அந்த

அளவிற்கு, ஒருவரின் ஞானம் மற்றும் ஆன்மீக வெளிச்சம் (*மாரிஃபா)* [தெய்வீக இருப்புக்கு வழிவகுக்கிறது] பலவீனமாக இருக்கும். இது ஒரு சங்கிலி, அதன் இணைப்புகள் ஒன்றுக்கொன்று இணைக்கப்பட்டுள்ளன. சில பழங்கள் மற்றும் மற்றவர்களின் விளைவுகள். இவை அனைத்தின் தோற்றம் உலகத்தன்மையின் மீதான அன்பிலும், காமங்களின் ஆதிக்கத்திலும் உள்ளது. இதுதான் ஒவ்வொரு பாவத்திற்கும் தவறுக்கும் அடிப்படையாகும். ஏனென்றால், புகழ் மற்றும் அந்தஸ்து மற்றும் உலக அருட்கொடைகளின் அன்பு ஆகியவை மனித இதயத்தைக் கொள்ளையடித்து, விசுவாசத்தின் உள் வெளிச்சத்தின் சக்தியை அழிக்கின்றன. இந்த இன்பத்தில் ஒருவர் மிகவும் மூழ்கியிருக்கிறார், மறுமையை ஒருவரின் சிந்தனையின் பொருளாக மாற்ற முடியாது அல்லது தெய்வீக வேதம் (*குர்ஆன்*) மற்றும் தீர்க்கதரிசன வழி (*சுன்னா)* ஆகியவற்றின் வெளிச்சங்களில் பங்கேற்க முடியாது.

உண்மை மற்றும் நேர்மையின் அறிகுறிகள்

[மத] அறிஞர்கள் மற்றும் பிரசங்கங்களில் நேர்மை, உண்மை மற்றும் ஆடம்பரத்திலிருந்து தொலைதூரத்தின் அறிகுறிகள் என்ன, அவர்கள் தங்கள் அறிவு மற்றும் பிரசங்கங்களுடன் காட்டவில்லை என்ற கேள்வியைப் பொறுத்தவரை? அதற்கு சில அறிகுறிகள் உள்ளன என்பதை அறிய வேண்டும். ஒரு அறிகுறி என்னவென்றால், ஒருவரை விட சிறந்த பிரசங்கம் செய்பவருக்கு முன்னால் ஒருவர் வந்தால், ஒருவரை விட சிறந்த அறிஞர், ஒருவரை விட மக்களிடையே மிகவும் பிரபலமாக இருந்தால், ஒருவர் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும், பொறாமைப்படக்கூடாது, இருப்பினும், பயமுறுத்தும் பாராட்டில் தவறில்லை. ஒருவர் தனக்கென இதே போன்ற அறிவை விரும்புகிறார் என்பது வியப்பூட்டும் பாராட்டு. மற்றொரு அறிகுறி என்னவென்றால், ஒருவரின் கூட்டத்திற்கு புகழ்பெற்ற நபர்கள் வந்தால், ஒருவரின் விளக்க பாணியை மாற்றுவதில்லை, மாறாக, ஒருவர் முன்பு போலவே பேச வேண்டும். அனைவரும் ஒருவரின் பார்வையில் சமமாக இருக்க வேண்டும். மற்றொரு அறிகுறி என்னவென்றால், அவர்கள் சந்தைகளிலும் பாதைகளிலும் ஒருவருக்குப் பின்னால் நடந்து ஒன்றைப்

பின்பற்ற வேண்டும் என்ற ஆசை மக்களிடமிருந்து இல்லை. ஒருவரின் நேர்மை மற்றும் ஆடம்பரத்தை அறிந்து கொள்வதற்கான அறிகுறிகள் எண்ணற்றவை, அவற்றை கணக்கிடுவது கடினம். இவை, ஒரு அடியார் (அல்லாஹ்வின்) உள் நிலையை அறியும் சில அத்தாட்சிகளும் அடையாளங்களும் ஆகும். அறிஞர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பொறாமை கொண்டவர்களாகவும், ஒருவருக்கொருவர் பகைமையுள்ளவர்களாகவும் இருப்பதை நீர் காணும்போது, அவர்கள் மறுமையைப் பதிலாக இவ்வுலக வாழ்க்கையை விலைக்கு வாங்கிக் கொண்டார்கள் என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ளுங்கள்.

சாத்தான் மற்றும் கீழ் சுயத்திலிருந்து மறைமுகங்களுக்கான சிகிச்சை: இவை அனைத்தும் சாத்தான் மற்றும் கீழ் சுயத்தின் (நாஃப்ஸ்) மறைமுகங்களாகும். இந்த சூழ்நிலைகளில் ஒருவரின் எண்ணங்கள் மற்றும் சிந்தனைகளுக்கு வேறுபட்ட திசையை வழங்குவதே அவர்களின் சிகிச்சையாகும், மேலும் ஒருவரின் பாசாங்குத்தனத்தை மக்கள் அறிந்து, ஒருவரின் நனவின் நிலையை அறிந்துகொண்டால், அவர்கள் ஒருவரை எவ்வளவு வெறுப்பார்கள். (அல்லாஹ்வின்) அடியார்களின் நிலை இப்படி இருக்கும்போது, தனது உள் சுயத்தின் ஒவ்வொரு நிலையையும் அறிந்தவனும், அறிந்தவனும், அவனுடைய உள்ளத்தின் ஒவ்வொரு நிலையையும் அறிந்தவனும் உடைய அல்லாஹ்வின் நிலை என்னவாக இருக்கும்? நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

تَعَوَّذُوا بِاللّٰهِ مِنْ خُشُوعِ النِّفَاقِ

"மனத்தாழ்மையிலிருந்து கடவுளிடம் அடைக்கலம் தேடுங்கள்". (விவரித்தவர்) *அபூபக்கர் அல்-சித்திக் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஹதீஸ் தொகுப்பு பைஹாகி (ரலில்)

பாசாங்குத்தனத்திலிருந்து [பிறந்த] பணிவு என்னவென்றால், உடல் உறுப்புகள் நடுங்குகின்றன [ஒரு பாசாங்குத்தனமான காட்சியில்] ஆனால் இதயத்தில் சிறிதளவு விளைவு இல்லை [ஏனெனில் அது உண்மையான பணிவு இல்லாமல் உள்ளது]. இது [தீர்க்கதரிசன அறிவுரை] கடவுளின் தண்டனை மற்றும் கோபத்திலிருந்து அடைக்கலம் தேடுவது மற்றும் மனந்திரும்புவது பற்றியது, ஏனெனில் இந்த செயல் சில

நேரங்களில் கடவுள் பயம் மற்றும் ஒருவரின் பாவங்களை நினைவுகூர்வதால் ஏற்படுகிறது மற்றும் அதைச் செய்ததற்காக வருத்தப்படுகிறது, சில நேரங்களில் ஆடம்பரத்திற்காக. இந்த வெவ்வேறு மறைமுக எண்ணங்கள் இதயத்தில் இறங்குகின்றன, அவை ஒருவருக்கொருவர் ஒத்திருக்கின்றன. அதனால்தான், அத்தகைய எண்ணம் உங்கள் இதயத்தில் இறங்கும்போது, அந்த எண்ணம் அல்லது மறைமுகம் ஏன் இருக்கிறது, அது எங்கிருந்து தோன்றியது என்பதைப் பாருங்கள். கடவுளிடமிருந்து ஒரு எண்ணம் வந்திருந்தால், அது நடக்கட்டும், ஆனால் பயப்படுங்கள், ஏனென்றால் ஆடம்பரம் மிகவும் அமைதியாக தாக்குகிறது, பல நேரங்களில் ஒருவர் உணர முடியாது. நீங்கள் நேர்மையுடன் தொடங்கிய செயல் (செயல் அல்லது செயல் அல்லது முயற்சி, குறிப்பாக கடவுளின் திருப்தியையும் அங்கீகாரத்தையும் நாடும் நீதிமான்) ஆடம்பரத்தால் அழுக்கடைந்திருக்கலாம். எனவே, உங்கள் ஒவ்வொரு நிலையையும், ஒவ்வொரு நிலையையும் கடவுள் அறிந்திருக்கிறார் என்று நினைத்து பயப்படுங்கள். உங்கள் செயல் சிறிதளவு ஆடம்பரத்துடன் கலந்தால், நீங்கள் தெய்வீக கோபம் மற்றும் அதிருப்திக்கு ஆளாகிவிடுவீர்கள் [கடவுள் தெய்வீக கருணை, கருணை, மன்னிப்பு மற்றும் தாராள மனப்பான்மை ஆகியவற்றின் உருவகமாக மட்டுமல்லாமல், ஒருவரின் வேண்டுமென்றே மீறல்கள், அத்துமீறல்கள், தவறுகள், அடக்குமுறைகள் மற்றும் தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டு நல்வாழ்வுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் தீங்கு விளைவிக்கும் நடத்தைகளுக்கும் அவர் பொறுப்பேற்கிறார், அதுவும் தெய்வீக கருணை மற்றும் நீதியின் காரணமாக]. அலி பின் அல் ஹுசைன் (ரலி) அவர்கள் இந்த பிரார்த்தனை செய்தார்: "இறைவா! என் வெளிப்புறம் மனிதர்களின் பார்வையில் நல்லது மற்றும் நான் தனிமையில் அவர்களிடமிருந்து விலகி இருக்கும்போது, என் உள் ஆத்மா உமக்கு முன்பாக மோசமாக இருக்கும் விஷயத்திலிருந்து நான் உம்மிடம் அடைக்கலம் தேடுகிறேன். மக்களுக்குக் காண்பிப்பதற்கும், உமக்காகிய கிரியைகளை அழிப்பதற்கும் நான் என் செயல்களைப் பாதுகாக்கும் சூழ்நிலையிலிருந்து நான் உம்மிடம் அடைக்கலம் தேடுகிறேன், மேலும் நான் என் தீய செயல்களுடன் உம்மிடம் வருகிறேன், நன்மை செயல்களின் மூலம் மக்களுடன் நெருக்கமாக இருக்க விரும்புகிறேன், தீய செயல்களுடன் உங்கள் முன் வந்து, [இதன் விளைவாக] உமது கோபத்தைப் பெறுகிறேன். ஓ இறைவா! இந்த ஆடம்பரத்திலிருந்தும், பாசாங்குத்தனத்திலிருந்தும் என்னைக் காப்பாற்றுங்கள்".

ஆடம்பரத்தின் தீங்குகள் இவை. ஒரு அடியார் இந்த தீமைகளை கண்காணித்து அவற்றைப் பற்றி அறிந்திருக்க வேண்டும். ஒரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பின்படி, ஆடம்பரத்தின் எழுபது கதவுகள் உள்ளன, அவற்றில் சில மற்றவர்களை விட மிகவும் நுட்பமானவை மற்றும் விவேகமானவை என்று நீங்கள் படித்திருக்கிறீர்கள், சில வடிவங்கள் எறும்பின் இயக்கத்தைப் போல மிகவும் விவேகமானவை [ஒரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பின்படி ஒரு இருண்ட கருப்பு இரவில் ஒரு இருண்ட கருப்பு பாறையில்] மற்றும் சில எறும்பின் இயக்கத்தை விட விவேகமானவை. யாராவது அதை எப்படி உணர முடியும்? அதற்கு தொடர்ச்சியான கண்காணிப்பு மற்றும் தீவிர கவனம் தேவை. ஆடம்பரத்தால் ஏற்படும் தீங்குகளைப் பற்றி தொடர்ச்சியான ஆராய்வு மற்றும் கீழ்நிலை சுயத்தை ஆராய்ந்து பார்க்காமல் தெரிவிப்பது மிகவும் கடினம். இத்தகைய தீங்குகளிலிருந்து கடவுள் நம்மைக் காப்பாற்றுவானாக!

ஆடம்பரத்தைப் பொறுத்தவரை, சாத்தானிடமிருந்து பல குற்றச்சாட்டுகள் (*வாஸ்வாஸ்*) மற்றும் ஏமாற்றுக்கள் உள்ளன, அவற்றை எழுத்துப்பூர்வமாக உள்ளடக்க முடியாது. இறைவனைத் தவிர வேறு அனைத்தையும் இதயத்திலிருந்து அகற்றுவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை, உங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும், தெய்வீக தண்டனையில் ஈடுபடுவதை உங்கள் சுயம் (நஃப்ஸ்) விரும்பவில்லை. அதற்கு பதிலாக, நீங்கள் ஒரு ராஜாவைப் போல வாழ வேண்டும், அவர் ஒருவருக்கு அனைத்து உலக ஆசீர்வாதங்களும் இன்பங்களும் கிடைக்கின்றன, ஆனால் ஒருவரின் உடல் நோய்களால் சூழப்பட்டிருப்பதால் அவற்றை அனுபவிக்கவில்லை, மேலும் இந்த [பூமிக்குரிய] இன்பங்களில் ஈடுபடுவது ஒருவரின் அழிவை ஏற்படுத்தும் என்று ஒருவர் எல்லா நேரங்களிலும் பயப்படுகிறார். [மறுபுறம்,] ஒருவர் தடுப்பு மற்றும் கீழ் ஆத்மாவுக்கு எதிராக ஆன்மீகப் போராட்டத்தை மேற்கொண்டால், ஒருவன் நீண்ட காலம் வாழ்வான், ஒருவரின் ராஜ்யம் நீண்ட காலம் நீடிக்கும். இதைக் கருத்தில் கொண்டு, ஒருவர் மருத்துவர்கள் மற்றும் வாசனை விற்பவர்களுடன் பழகுகிறார், மேலும் உணவுப் பற்றாக்குறையால் உடல் பலவீனமடையும் என்றாலும், கசப்பான மருந்துகளை உட்கொள்ளப் பழக்கப்படுத்துகிறார், ஆனால் தடுப்பு

மற்றும் தொடர்ந்து மருந்துகளைப் பயன்படுத்துவதில் ஒழுக்கமாக இருப்பது, ஒருவர் பாதிக்கப்பட்ட இந்த நோயிலிருந்து முழுமையாக விடுபடும். தாழ்ந்த சுயம் எப்போதாவது ஆசைகளைக் கோரினாலும், இறுதி முடிவு மரணம் என்று கருதப்படும் அனைத்து நோய்களும் உருவ வடிவில் ஒருவரின் முன் வரும். கசப்பான மருந்துகளைப் பயன்படுத்துவது தனக்கு கடினமாக இருக்கும்போதெல்லாம், அந்த மருந்தின் விளைவாக ஒருவருக்கு கிடைக்கும் ஆரோக்கியத்தைப் பற்றியும், உடலை நோய்களிலிருந்து விடுவித்து, இதயம் கவலைகளிலிருந்து விடுபடும் வசதியான மற்றும் செழிப்பான வாழ்க்கையைப் பற்றியும் கண்டிப்பாக சிந்திப்பார். எவர் மறுமையை விரும்புகிறார்களோ, மறுமையின் அழிவை தவிர்த்து, மறுமையின் இன்பங்களையும், இவ்வுலக இன்பங்களையும், இச்சைகளையும் விட மறுமையில் அழிவு விளைவிக்கும் எது இருக்கின்றார்களோ அதுவே முஃமின்களின் நிலையாகும். ஒரு முஃமின் உலக இன்பங்களைத் தவிர்த்து, சிறிதளவு கொடுத்து திருப்தி அடைகிறான். பலவீனம், இருள், தனிமை, துக்கம், பயம், படைப்புகளின் மீதான பற்று ஆகியவற்றைக் கைவிடுவதை ஒருவர் விரும்புகிறார், இதனால் தெய்வீக கோபம் ஒருவரின் மீது இறங்கக்கூடாது, அழிவு ஒருவரின் விதியாக மாறாது. அத்தகையவன் உலக (பூமிக்குரிய அல்லது சரீர) இன்பங்களை மறந்து இரட்சிப்பை அடைய எதிர்பார்க்கிறான். இந்த பயமும் எதிர்பார்ப்பும் உலக இன்பங்களைத் தவிர்ப்பதில் பொறுமையாக இருப்பதற்கு பலத்தை அளிக்கிறது, மேலும் ஒருவரிடம் இருக்கும் செல்வம் கடவுளின் அங்கீகாரமும் அங்கீகாரமும் (ரிதா) என்பதை ஒருவன் அறிவான். அல்லாஹ் இரக்கமுள்ளவனாகவும், இரக்கமுள்ளவனாகவும் இருக்கின்றான் என்பதை ஒருவன் அறிந்துகொள்கிறான்; மேலும் அவன் தெய்வீக கட்டளைகளின்படி நடக்கிற அடியார்களுக்கு உதவி செய்கிறான்; அவர்களிடம் இரக்கத்துடனும் அன்புடனும் நடந்து கொள்கிறான். அவர் நாடினால், அவர் அவர்களை எல்லா துன்பங்களையும் கஷ்டங்களையும் மறக்காமல் வைக்க முடியும், ஆனால் அவர் [தெய்வீக ஞானத்தால் மற்றும் நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றியின் பாதையில் அவர்களைத் தள்ளுவதற்காக] சோதனைகளை [சோதனைகள், இன்னல்கள் மற்றும் கஷ்டங்களுடன் மனிதர்கள்] மற்றும் அவரது தெய்வீக ஞானம் மற்றும் நீதியுடன், அவர்களின் நோக்கத்தையும் உண்மையையும் சோதிக்கிறார்.

மனிதன் கஷ்டங்களை ஏற்றுக்கொள்ளும்போது [தெய்வீக பிரசன்னத்திற்கு ஒருவரை வழிநடத்தும் ஆன்மீக பாதை], ஒருவர் கடவுளிடமிருந்து முழு உதவியைப் பெறுகிறார், அந்த கஷ்டம் எளிதாகிறது, பொறுமையின் வலிமை கிடைக்கிறது, மேலும் [தெய்வீக] கீழ்ப்படிதல் ஒரு பிரியமான செயலாக மாறுகிறது, இது [கடவுளிடம்] மன்றாடுவதிலும், [தெய்வீக] கீழ்ப்படிதலின் செயல்களிலும் அந்த ஒரு இன்பத்தை அடையும் வரை, மற்ற அனைத்து [பூமிக்குரிய மற்றும் சரீர] இன்பங்களையும் முக்கியமானதாகத் தோற்றமளிக்கிறது, உலக இன்பங்கள் அனைத்தையும் அழிக்கும் வலிமையை உடல் அடைகிறது. இரக்கமுள்ளவர் (இறைவன்) தம்மைத் தேடுபவரின் கடின உழைப்பை வீண் போக விடமாட்டார், ஒரு வேண்டுபவரை அவரது வாசலில் இருந்து வெறுங்கையுடன் செல்ல விடுவதில்லை. அவர் கூறுகிறார் (முஹம்மது நபி ஸல்) அவர்கள், "எவர் ஒரு கை என்னை நோக்கி முன்னேறுகிறாரோ, நான் ஒரு கை தூண்டுகிறேன். என்னிடத்தில் நடந்து வருகிறவன், நான் ஓடுவதற்கு செல்கிறேன்". அல்லாஹ் (வேறொரு தீர்க்கதரிசனத்தின்படி) "மக்கள் என்னைச் சந்திக்க விரும்புகிறார்கள், நான் அவர்களைச் சந்திப்பதில் அதிக ஆசைப்படுகிறேன்" என்று கூறினார். ஆரம்பத்தில், ஒரு ஊழியர் ஒருவரின் [ஆன்மீக] போராட்டத்தில் உண்மையையும் நேர்மையையும் வெளிப்படுத்த வேண்டும், பின்னர் கருணையுள்ள இறைவன் ஒருவரை தனது அருகாமை, அன்பு மற்றும் இரக்கத்தால் எவ்வளவு பொழிவார் என்பதைக் காண்பார்.

அத்தியாயம் 10- ஆணவம் மற்றும் சுய ஆணவத்தின் தீங்குகள்

கஸாலியின் பத்தாவது மற்றும் கடைசி புத்தகம் அவரது மகத்தான படைப்பின் மூன்றாவது தொகுதி அல்லது கால் பகுதியில் உள்ளது "*இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்*" அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" தனிநபர்கள், சமூகங்கள் மற்றும் முழு நாடுகளையும் பாதிக்கும் அனைத்து ஆன்மீக நோய்களிலும் மிகவும் அழிவுகரமான இரண்டை கையாள்கிறது - ஆணவம் மற்றும் சுய கர்வம் (அல்லது சுய நீதி). ஆணவம் மற்றவர்களை விட ஒருவரின் சொந்த உணரப்பட்ட தவறான மேன்மையை நம்ப வைக்கிறது, இதனால் அதன் உரிமையாளருக்கும் அவர்களின் இனம், இனம், மதம், தேசியம், சித்தாந்தம், பொருள் உடைமைகள், குறைபாடு, தவறு, தீமைகள் மற்றும் சமூக அந்தஸ்து ஆகியவற்றின் காரணமாக இழிவாகப் பார்க்கப்படுபவர்களுக்கும் இடையே ஒரு தடையை உருவாக்குகிறது. ஆணவம் மற்றொரு நபர் அல்லது மக்கள் குழுவின் முன்னோக்கைக் கற்றுக்கொள்வதற்கான எந்தவொரு முயற்சியின் கதவை முற்றிலுமாக மூடுகிறது, மேலும் இது கடினமான உணர்வுகள், பகைமைகள், திறந்த மோதல்கள் மற்றும் அதன் விளைவாக ஏற்படும் அராஜகத்திற்கு வழிவகுக்கிறது, இது இறுதியில் எல்லாவற்றையும் அழிக்கிறது. சுய நீதி அல்லது எல்லாவற்றிற்கும் சரியானவர் என்று தன்னைப் பற்றி அதிகமாக சிந்திப்பது, ஆணவத்தின் மற்றொரு கிளையாகும், இது உண்மையைத் தேடும் கதவை ஒருமுறை மூடுகிறது, இதன் விளைவாக பொய்யின் நிலையில் ஒருவரை மூழ்கடிக்கிறது, அது முழு இருப்பையும் சூழ்ந்த பிறகு,

ஒழிப்பது கடினம். ஆணவம் மற்றும் சுய நீதியின் இந்த தீமைகள் உண்மையைக் கண்டுபிடிக்க தேவையான பணிவின் உன்னதமான உள் குணத்திற்கு வெறுப்பாக உள்ளன. இந்த எதிர்மறை போக்குகளை கஸாலி திறமையாக கையாள்வது மற்றும் பணிவு, சுய சீர்திருத்தம் மற்றும் ஒருவரின் வாழ்க்கையை சிறப்பாக மாற்றுதல் ஆகியவற்றின் ஆரோக்கியமான நிலையை வெளிப்படுத்தும் அவற்றின் சிகிச்சை பின்வருமாறு சுருக்கப்பட்ட வடிவத்தில் வழங்கப்படுகிறது [16]:

ஆணவம் (கிபர்) மற்றும் சுய ஆணவம் ('*உஜூப்* அல்லது சுய நீதி) ஆகிய இரண்டு ஆபத்தான நோய்கள் [ஏனெனில் அவை உள் இருப்புக்கும் ஒருவருக்கு இருக்கக்கூடிய எந்த ஆன்மீக அபிலாஷைகளுக்கும் அழிவுகரமானவை]. திமிர்பிடித்த மற்றும் சுய நீதிமான் ஆட்கள் நோய்வாய்ப்பட்ட நோயாளிகள், அவர்கள் தேவனின் எதிரிகளாகவும் அவருடைய கோபத்தின் கீழும் உள்ளனர். இந்த [மூன்றாவது] தொகுதியில் ["கடவுளுக்கான பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி" என்ற புத்தகத்தில், உள் அழிவுகரமான குணாதிசயங்கள், குணங்கள், மனநிலைகள் மற்றும் மனோபாவங்கள் விளக்கப்படுகின்றன, அதனால்தான், ஆணவம் மற்றும் சுய ஆணவம் மீது வெளிச்சம் போடுவது கட்டாயமாகும். இவை இரண்டும் [ஒரு மனிதனின் உள் மற்றும் ஆன்மாவின்] மிக மோசமான அழிவுகரமான குணங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படுகின்றன. இந்த புத்தகம் (கஸாலியின் நான்கு தொகுதிகள் கொண்ட *மகத்தான படைப்பான* "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" இன் நாற்பது புத்தகங்களில் ஒன்றாகும்) இரண்டு அத்தியாயங்களாகப் பிரிக்கப்படுகிறது.

ஆணவத்தின் தீங்குகள்

அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுகிறான்:

سَأَصْرِفُ عَنْ ءَايَٰتِيَ ٱلَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِى ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ

"உலகில் நியாயமற்ற முறையில் ஆணவத்தை கடைப்பிடிப்பவர்களை (அதாவது, ஆணவம் உள் குருட்டுத்தன்மையையும், அதன் பயிற்சியாளர்களை சத்தியத்தின் ஒளியைக் காண்பதைத் தடுக்கும் கடுமையான மனத் தடையையும் ஏற்படுத்துகிறது, அதன் விளைவாக, அவர்கள் தங்கள் முழு இருப்பையும் சூழ்ந்திருக்கும் பொய்யின் முழு இருளில் மூழ்கிவிடுகிறார்கள்" (அதாவது, ஆணவம் உள் குருட்டுத்தன்மையை ஏற்படுத்துகிறது, மேலும் அதன் விளைவாக, அவர்கள் தங்கள் முழு இருப்பையும் சூழ்ந்துள்ள பொய்யின் முழுமையான இருளில் மூழ்கிவிடுகிறார்கள்). (குர்ஆன், அத்தியாயம் 7, வசனம் 146)

كَذَٰلِكَ يَطْبَعُ ٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ قَلْبِ مُتَكَبِّرٍ جَبَّارٍ

"இவ்வாறாக, கர்வமும் அடக்குமுறையும் செய்யும் ஒவ்வொரு நபரின் இருதயத்திற்கும் தேவன் முத்திரையிடுகிறார் [இதனால் ஒருவருடைய இருதயம் நேர்வழி மற்றும் சத்தியத்தின் சரியான பாதையை உணர இயலாது]." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 40, வசனம் 35)

إِنَّهُۥ لَا يُحِبُّ ٱلْمُسْتَكْبِرِينَ

"நிச்சயமாக அல்லாஹ் பெருமையடிப்பவர்களை நேசிப்பதில்லை. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 16, வசனம் 23)

لَقَدِ ٱسْتَكْبَرُوا۟ فِىٓ أَنفُسِهِمْ وَعَتَوْ عُتُوًّا كَبِيرًا

"இந்த மக்கள் தங்கள் இதயங்களில் ஆணவம் கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள் [மகத்துவம் மற்றும் சுய பெருமை பற்றிய எண்ணங்களைக் கொண்டிருப்பதன் மூலமும், மற்றவர்களை இழிவாகப்

பார்ப்பதன் மூலமும்] மற்றும் [மனித கண்ணியம் மற்றும் ஆணவத்தைத் தவிர்த்து பணிவைக் கடைப்பிடிக்க மக்களை அறிவுறுத்தும் கடவுளின் வரம்புகள்] மீறிவிட்டனர்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 25, வசனம் 21)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ كِبْرٍ وَلَا يَدْخُلُ النَّارَ
مَنْ كَانَ فِي قَلْبِهِ مِثْقَالُ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ مِنْ إِيمَانٍ

"ஒருவனுடைய இருதயத்தில் ஒரு கடுகு விதை அளவுக்கு ஆணவம் கொண்டவன் பரதீஸுக்குள் நுழைய மாட்டான். ஒருவன் தன் இருதயத்தில் விசுவாசம் வைத்திருந்தால் அவன் நரகத்தில் நுழைய மாட்டான்". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் தொகுப்பு ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* அப்துல்லாஹ் பின் மஸூத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ بَخِيلٌ وَلَا جَبَّارٌ وَلَا سَيِّئُ الْمَلَكَةِ

"கஞ்சனாகவும், கர்வமுள்ளவனாகவும், தன் குடிமக்களை துன்புறுத்துகிறவனாகவும் எவரும் சொர்க்கத்தில் நுழைய மாட்டார்கள்.

"கொடுமையையும், அநியாயத்தையும் கட்டவிழ்த்துவிட்டு, மிகைத்த ஆட்சியாளரை (இறைவனை) மறந்து விடுகிறானோ, அவனே [அல்லாஹ்வின் மிக மோசமான அடியார்" ஆவார்; எவன் அநியாயம் செய்து, கர்வம் உடையவனாகவும், பாதுகாவலனை மறந்து விடுகிறவனும் மிக மோசமானவன்; மோசமான வேலைக்காரன் அலட்சியம் மற்றும் பயனற்ற நேரத்தை வீணடிக்கும் செயல்களில் ஈடுபட்டு, கல்லறையின் மண்ணில் சிதைந்து போகும் யதார்த்தத்தை மறந்துவிடுபவர்; கலகம், வெறுப்பு, பகைமை ஆகியவற்றில் எல்லைகளை மீறி, [பூமியில் மனித இருப்பு] ஆரம்பத்தையும் முடிவையும் மறந்துவிடுபவனே மிக மோசமான வேலைக்காரன்". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் தொகுப்பு திர்மிதி* அஸ்மா பின்த் அமீஷின் அதிகாரத்தின் பேரில் [கடவுள் அவளைப் பிரியப்படுத்தட்டும்])

ஈஸா (ஈஸா) கூறினார்: "எவர் அல்லாஹ் தன் வேதத்தை அறிந்து, கர்வத்தை விட்டும் பாதுகாக்கப்படுகிறானோ அவனுக்கு நற்செய்தி உண்டு. முஹம்மது இப்னு ஹுசைன் இப்னு அலி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இதயத்தில் உள்ள ஆணவத்தின் அளவுக்கு ஏற்ப, புத்திசாலித்தனம் குறைகிறது". யாரோ ஒருவர் சல்மான் அல்-ஃபர்ஸி (ரலி) அவர்களிடம் ஒரு தீமையைப் பற்றி கேட்டார், அதன் முன்னிலையில் எந்த நன்மையும், நன்மையும் நன்மை பயக்காது. அவர் பதிலளித்தார், "இது ஆணவம்". ஒருமுறை அழகான ஆடைகளை அணிந்த ஒரு இளைஞன் ஹஸன் (ரலி) அவர்களிடம் நடந்து சென்றான். அவர் அந்த இளைஞனை தன்னிடம் வருமாறு அழைத்து, "ஒரு மனிதன் தனது இளமை மற்றும் அழகைப் பற்றி பெருமை கொள்கிறான், உங்கள் உடல் கல்லறை அதை மறைத்தது போலவும், உங்கள் செயல்கள் உங்கள் முன் வந்தன என்று நீங்கள் நினைத்தாலும் கூட. போய் உன் இதயத்தை குணப்படுத்து. அல்லாஹ் தன் அடியார்களிடமிருந்து அவர்களுடைய இருதயங்கள் சீர்படுத்தப்பட வேண்டுமென்று நாடுகிறான். ஒரு பாரம்பரியத்தின்படி, முத்ராஃப் இப்னு அப்துல்லா அல்-ஷக்கீர் (ரலி) முஹ்லுப் (ஒரு உயர் மட்ட அரசாங்க அதிகாரி) பட்டு ஆடைகளை அணிந்து பெருமையுடன் நடந்து செல்வதைக் கண்டார். அவர் கூறினார்: "அபூ அப்துல்லா! இந்த நடை அல்லாஹ்வையும் அவனுடைய தூதரையும் வெறுப்பாக ஆக்குகிறது. முஹ்லப் அவரிடம், "ஒருவேளை நான் யார் என்று உங்களுக்குத் தெரியாது" என்று கூறினார். அவர், "ஏன் கூடாது? நீங்கள் யார் என்று எனக்குத் தெரியும். ஆரம்பத்தில் (உங்கள் தோற்றத்தில்), நீங்கள் ஒரு அசுத்தமான விந்தணு துளியாக இருந்தீர்கள், உங்கள் முடிவில், நீங்கள் ஒரு அசுத்தமான [சிதைந்து] சடலமாக மாறுவீர்கள். இப்போது [உங்கள் ஆரம்பம் மற்றும் முடிவின் இரண்டு நிலைகளுக்கு இடையில்], நீங்கள் [உங்கள் வயிற்றில்] அசுத்தத்தை சுமந்து நடக்கிறீர்கள். எனவே, ஒருவரின் யதார்த்தத்தை அறிந்துகொள்வதன் மூலம், பணிவைத் தவிர வேறு எதையும் வைத்திருப்பது ஒரு மனிதனுக்கு உகந்ததல்ல]. அதைக் கேட்டதும், முஹ்லப் சென்று, அந்த [திமிர்பிடித்த மற்றும் கர்வம் பாணி] நடையை விட்டு வெளியேறினார்.

பணிவின் சிறப்பு.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ما زاد الله عبدا بعفو إلا عزا وما تواضع أحد لله إلا رفعه الله

"ஒருவனின் மன்னிப்பின் காரணமாக தேவன் ஒரு அடியாரின் கண்ணியத்தையும் கண்ணியத்தையும் அதிகரிக்கிறான். எவர் அல்லாஹ்வுக்காக மனத்தாழ்மையைக் கடைப்பிடிக்கிறாரோ, அவரை அல்லாஹ் உயர்ந்த பதவிகளுக்கு உயர்த்துகிறான்". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் தொகுப்பு ஸஹீஹ் முஸ்லிம் அபூ* ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

من تواضع لله رفعه الله ومن تكبر وضعه الله ومن اقتصد أغناه الله ومن بذر أفقره الله ومن أكثر ذكر الله أحبه الله

"கடவுளுக்காக மனத்தாழ்மையைக் கடைப்பிடிக்கிறவன், கடவுள் ஒருவனை உயர்ந்த பதவிகளுக்கும், கர்வமுள்ளவனையும் உயர்த்துகிறான், கடவுள் ஒருவனை [தாழ்மையான அனுபவங்களால்] வீழ்த்துகிறான், செலவழிப்பவனாக இருக்கிறான், கடவுள் ஒருவனை ஏழைகளாக்குகிறான், கடவுளை அதிகம் நினைவுகூருகிறவனை அல்லாஹ் தன் பிரியமானவனாக ஆக்குகிறான்". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் தொகுப்பு தல்ஹா இப்னு யஹ்யாவின் அதிகாரத்தின் பேரில் பஸார் (அல்லாஹ் ரசிக்கட்டும்)*

இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் ஒரு அடிமையாகவும், நபியாகவோ, அல்லது அரசனாகவும், தீர்க்கதரிசியாகவும் இருக்க விரும்புகிறேன். எதை தேர்வு செய்வது என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. தேவதூதர்களிடமிருந்து, [பிரதான தூதர்] ஜிப்ரியல் எனது நண்பர் (23 ஆண்டுகள் நீடித்த குர்ஆனின் தெய்வீக வெளிப்பாட்டின் முதன்மை வழிமுறையாக இருந்த ஜிப்ரியல் நபியை அடிக்கடி சந்தித்தார்) நான் அவரைப் பார்த்தேன். "உங்கள் இறைவனுக்காக பணிவுடன் நடந்து கொள்ளுங்கள்" என்று அவர் என்னிடம் கூறினார். அப்போது நான் சொன்னேன், 'நான் [கடவுளுக்கு] அடிமையாகவும், தீர்க்கதரிசியாகவும்

இருக்க விரும்புகிறேன் (கடவுளுக்கு அடிமை என்பது ஆன்மீகத்தின் சுருக்கம் மற்றும் அடிமைத்துவத்தின் அந்தஸ்து கடவுளுக்கு முன் மிக உயர்ந்த அந்தஸ்து, இது அடிமைத்தனத்தில் உருவகப்படுத்தப்பட்ட பணிவின் மூலம் அடையப்படுகிறது)". (விவரித்தவர்) ஹதீஸ் *ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் அபூ* யலா (ரலி) அவர்களையும், அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரிலும் தபரானி நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு ஒரு தெய்வீக வசனத்தை வெளிப்படுத்தினார்கள், "என் மகத்துவத்திற்கு முன்னால் தலைவணங்கும் ஒரு நபரின் பிரார்த்தனைகளை மட்டுமே நான் ஏற்றுக்கொள்கிறேன். "அவன் என் அடியார்களை விட மேன்மையானவனாக இருக்க மாட்டான்; என் இதயத்தில் பயப்படுகிறான்; என்னை நினைவு கூர்வதற்காகவே அவனுடைய நாளைக் கழிப்பான்; என் இச்சைகளை விட்டு விலகி இருப்பான்" (என்றும் கூறினார்). நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

اَلْكَرَمُ التَّقْوٰى وَالشَّرَفُ التَّوَاضُعُ وَالْيَقِيْنُ الْغِنٰى

"பக்தியுள்ள பயபக்தி, பயபக்தி மற்றும் கடவுளின் பயம் (*தக்வா),* கௌரவம் பணிவு (*தவாடு)* மற்றும் செல்வம் உறுதியானது (*யக்கீன்)* [கடவுள் மற்றும் தெய்வீக நித்திய உண்மைகளில்] உள்ளது". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* இப்னு அபி அல்-துன்யா *மற்றும்* ஹக்கீம் ஆகியோரை *சும்ராவின் அதிகாரத்தின் அடிப்படையில் சேகரிக்கிறது (அல்லாஹ் அவரை திருப்திப்படுத்தட்டும்).*

ஈஸா (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கியாம நாளில் பிரசங்க மேடைகளில் அமர்வதால் பணிவானவர்களுக்கு நற்செய்தி உண்டு, மறுமை நாளில் சுவர்க்கத்தின் வாரிசுகளாக இருப்பதால் மக்களிடையே சமாதானத்தின் தரகர்களுக்கு நற்செய்தி உண்டு, தங்கள் இருதயங்களை உலக அசுத்தங்களிலிருந்து சுத்திகரித்து வைப்பவர்களுக்கு நற்செய்தி உண்டு. நியாயத் தீர்ப்பு நாள்". நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் தனது நண்பர்களாக வைத்திருக்கும் மக்களால் மட்டுமே நான்கு விஷயங்களை அடைய முடியும்: முதலாவது மௌனம், இது வணக்கத்தின் தொடக்கம், இரண்டாவது, கடவுள் மீதான நம்பிக்கை, மூன்றாவது பணிவு, நான்காவது உலகத்தின் மீதான பற்று இல்லாதது.

இன்பங்கள் மற்றும் சிக்கல்கள்)". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தபரானி *மற்றும்* ஹக்கீம் *ஆகியோரை அனஸ் (அன்ஸின் அதிகாரத்தில்* சேகரிக்கிறது)

ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள், "நீங்கள் மிக உயர்ந்த தொழுகையில் அலட்சியமாக இருக்கிறீர்கள். யூசுஃப் இப்னு அஸ்பாத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நிறைய நற்செயல்களைச் செய்வதுடன் ஒப்பிடும்போது ஒருவருக்கு ஒரு சிறிய அளவு கடவுள் பயம் போதுமானது, மேலும் ஆன்மீகப் போராட்டங்களுடன் ஒப்பிடும்போது ஒருவருக்கு ஒரு சிறிய அளவு பணிவு போதுமானது". யாரோ ஒருவர் ஃபுதைல் இப்னு அயாத் (ரலி) அவர்களிடம் பணிவைப் பற்றி கேட்டார், அதற்கு அவர் பதிலளித்தார், "பணிவு என்பது நீங்கள் சத்தியத்தின் முன் குனிந்து சத்தியத்திற்கு அடிபணிந்து சத்தியத்திற்கு கீழ்ப்படிந்து நடந்து கொள்ளுங்கள், நீங்கள் ஒரு குழந்தையிடமிருந்து உண்மையைக் கண்டாலும், அதை ஏற்றுக்கொள்கிறீர்கள், ஒரு அறியாமையாளரிடமிருந்து நீங்கள் அதைக் கேட்டால், நீங்க ஏற்றுக் கொள்றீங்க". அப்துல்லா இப்னு முபாரக் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: உண்மையான பணிவு என்னவென்றால், உலக ஆசீர்வாதங்களில் உங்களை விட குறைந்த (அதிர்ஷ்டசாலி) ஒருவரை விட நீங்கள் விரும்புகிறீர்கள். [மேலும்,] மனத்தாழ்மை என்னவெனில், உலக ஆசீர்வாதங்களில் உன்னை விட அதிகமாக இருப்பவனை விட உன்னை நீ மோசமானவன் என்று கருதுகிறான்.

ஒரு பாரம்பரியத்தின்படி, ஈஸா (ஸல்) அவர்களுக்கு ஒரு தெய்வீக வஹீம், "நான் உங்கள் மீது ஒரு ஆசீர்வாதத்தை அனுப்பினால், அதை பணிவுடன் ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள், நான் அந்த ஆசீர்வாதத்தை உங்கள் மீது நிறைவு செய்வேன்" என்று கூறினார். காஅப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு தனி மனிதன் அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்தி, அதற்காக அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்தி, ஒரு தாழ்மையான தனிநபராக வாழ்ந்தால், அல்லாஹ் அந்த அருளின் பலனை இவ்வுலகத்தில் வழங்குவான், மேலும் மறுமையிலும் பதவிகளை உயர்த்துவான். ஒரு நபர் [கடவுளால் வழங்கப்பட்ட] ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்று, ஆனால் [கடவுளுக்கு] நன்றி செலுத்தாமல், அதற்கு பதிலாக, [அந்த அடிப்படையில்] மக்களை விட மேன்மையை வெளிப்படுத்தினால்,

அத்தகைய நபர் அந்த ஆசீர்வாதத்தின் (நன்மைகளை) இழந்து, மறுமையில் தண்டனையை எதிர்கொள்ள நேரிடும். நபி ஸுலமன் (ஸல்லி) அவர்கள் ஒவ்வொரு காலையிலும் செல்வந்தர்களுடனும் மேட்டுக்குடியினருடனும் ஒரு மேலோட்டமான சந்திப்பை நடத்துவது வழக்கமாக இருந்தது, அவர்களுடன் முடித்தவுடன், அவர் வந்து ஏழைகளின் கூட்டத்தில் அமர்ந்து, "ஒரு ஏழை ஏழை ஏழை மக்களுடன் மட்டுமே தனது வாழ்க்கையை கழிக்க முடியும் [எனது வறுமை மற்றும் கடவுளின் தேவை காரணமாக எனது பூமிக்குரிய பரந்த நிலை இருந்தபோதிலும் கடவுளுடைய ஆட்சிக்கு எந்த ஒப்பிடுதலும் இல்லாத ராஜ்யம்]". ஸியத் நமீரி கூறினார், "பணிவு இல்லாத [உலகத்தன்மையிலிருந்து] விலகி இருப்பவன் பழங்கள் இல்லாத மரத்தைப் போன்றவன்".

திமிர்பிடித்த மக்கள் சொர்க்கத்திற்குள் நுழைவது தடைசெய்யப்படும் காரணம், ஏனெனில் நல்ல ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், பண்புகள், உள் மனநிலை மற்றும் குணங்கள் (*இக்லாக்*) ஆகியவை ஆணவம் மற்றும் [தேவையற்ற] சுயமரியாதை (பெருமை) காரணமாக மூடப்படும் சொர்க்கத்திற்குள் நுழைவதற்கான கதவுகள். ஒரு ஊழியர் [கடவுளின்] ஆணவத்தின் காரணமாக ஒளிரும் ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணம், உள் மனநிலை மற்றும் குணங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து இழந்துள்ளார், [அத்தகையவர்] குறிப்பாக [இழந்த] பணிவு [இழந்தவர்] இது தேவபயமுள்ளவர்களுக்கு வாழ்க்கையின் மூலதனம் மற்றும் ஊற்று மற்றும் அவர்களின் [உன்னதமான] குணாதிசயங்களின் அடிப்படையாகும். [ஆணவத்தின் விளைவாக] பணிவைத் தவிர மற்ற நல்ல ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணம், உள் மனநிலை மற்றும் குணங்கள் ஆகியவற்றை ஒருவர் இழந்துள்ளார். உதாரணமாக, ஒருவரால் ஆணவத்துடன் பகைமையைக் கைவிட முடியாது, யாருடைய அறிவுரையையும் கவனிக்க முடியாது, யாருடனும் நேர்மையாக இருக்க முடியாது, மக்களை அவமானப்படுத்துவதையும் இழிவுபடுத்துவதையும் தவிர்க்க முடியாது, பின்னடைவு மற்றும் தவறு கண்டுபிடிப்பதில் இருந்து தன்னைப் பாதுகாக்க முடியாது. உண்மையில், அனைத்து நல்ல ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், பண்புகள், உள் மனப்பான்மை, குணங்கள் அனைத்தும் முடிவுக்கு வரும், கெட்ட ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணம், உள் மனப்பான்மை, குணங்கள் ஆகியவை

பிறக்கும். திமிர்பிடித்த மக்களிடம் இல்லாத கெட்ட ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணம், உள் மனநிலை மற்றும் குணங்கள் எதுவும் இல்லை, அதற்கு பதிலாக, ஒரு திமிர்பிடித்த நபர் ஒவ்வொரு தீய மற்றும் ஒவ்வொரு மோசமான குணநலன்களிலிருந்தும் ஆதரவைப் பெற வேண்டிய கட்டாயத்தில் உள்ளார், ஏனெனில் அதைச் செய்யாமல், ஒருவரின் தவறான சுயமரியாதையை [மற்றும் தவறான பெருமையை] பராமரிக்க முடியாது. ஒரு திமிர்பிடித்த தனிநபர் இழக்கப்படாத ஒரு நல்ல குணம் கூட இல்லை, ஏனென்றால் அத்தகைய ஒருவர் நல்ல ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணம், உள் மனநிலை மற்றும் குணங்கள் ஆகியவை அந்த [தவறாக உணரப்பட்ட கண்ணியம் மற்றும் மரியாதை] உணர்வை இழக்கும் என்று கருதுகிறார். பல கெட்ட மற்றும் தீய ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணம், உள் மனப்பான்மை, குணங்கள் ஆகியவை ஆணவத்துடன் இன்றியமையாதவை என்பதால் ஒரு திமிர் பிடித்த நபர் சொர்க்கத்திற்குள் நுழைய இயலாமைக்கு இதுவே காரணம். அதனுடன், ஒரு தீய குணம் பல தீய குணங்கள் மற்றும் குணநலன்களின் முன்னோடியாக உள்ளது.

மிக மோசமான ஆணவம் என்பது ஒருவர் அறிவிலிருந்து (குறிப்பாக நித்திய உண்மைகள்) பயனடைவதைத் தடுக்கிறது மற்றும் உண்மையை ஏற்றுக்கொள்வதில் ஒரு தடையாக உள்ளது மற்றும் சத்தியத்தைப் பின்பற்றுவதைத் தடுக்கிறது. இந்த வகையான ஆணவத்தைப் பற்றி [குர்ஆனிலிருந்து] பல [புனிதமான] வசனங்கள் உள்ளன:

وَٱلۡمَلَٰٓئِكَةُ بَاسِطُوٓاْ أَيۡدِيهِمۡ أَخۡرِجُوٓاْ أَنفُسَكُمُۖ ٱلۡيَوۡمَ
تُجۡزَوۡنَ عَذَابَ ٱلۡهُونِ بِمَا كُنتُمۡ تَقُولُونَ عَلَى ٱللَّهِ غَيۡرَ ٱلۡحَقِّ
وَكُنتُمۡ عَنۡ ءَايَٰتِهِۦ تَسۡتَكۡبِرُونَ

"மலக்குகள் தங்கள் கைகளை (அவர்களை நோக்கி) நீட்டுவார்கள்: "உங்கள் ஆத்மாக்களை வெளியே கொண்டு வாருங்கள்! நீங்கள் அல்லாஹ்வின் மீது பொய் கூறிக் கொண்டும், அல்லாஹ்வின் வசனங்கள் மீது நீங்கள் பெருமையடித்துக் கொண்டிருந்தீர்கள் என்பதன்

காரணமாகவும் இன்று உங்களுக்கு இழிவு தரும் வேதனை கொடுக்கப்படும். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 6, வசனம் 93)

سَأَصْرِفُ عَنْ ءَايَٰتِيَ ٱلَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ فِي ٱلْأَرْضِ بِغَيْرِ ٱلْحَقِّ

"பூமியில் நியாயமற்ற முறையில் ஆணவம் கொடுப்பவர்களை என் வசனங்களைப் புரிந்துகொள்வதிலிருந்து நான் விலக்கி வைப்பேன். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 7, வசனம் 146)

குர்ஆனின் புரிதல் இதயத்திலிருந்து அகற்றப்படும் என்று குர்ஆன் விளக்க அறிஞர்கள் எழுதியுள்ளனர். பரலோக ஆட்சியைக் காண்பதில் இருந்து இருதயங்கள் நிறுத்தப்படும் என்று சில விளக்கவுரைகளில் எழுதப்பட்டுள்ளது. இப்னு ஜரீஹ் (ரலி) அவர்கள் வசனங்களைப் பற்றி சிந்திக்கவோ, சிந்திக்கவோ அவற்றிலிருந்து படிப்பினைகளைப் பெறவோ முடியாது என்று கூறினார்கள். அதனால்தான், இயேசு (ஸல்) அவர்கள், "சாகுபடி என்பது பாறைகளில் அல்ல, மென்மையான பூமியில் நடப்படுகிறது. அதேபோல், ஞானம் மனத்தாழ்மையுள்ள இருதயங்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. திமிர்பிடித்த இதயங்கள் அதிலிருந்து சிறிதளவும் தாக்கத்தை பெறுவதில்லை". இறைத்தூதர் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் ஆணவம் உண்மையை நிராகரிப்புடன் தொடர்புடையது என்று கூறியுள்ளார்கள்:

الْكِبْرُ مَنْ سَفِهَ الْحَقَّ وَغَمَصَ النَّاسَ

"உண்மையை நிராகரித்து, மக்களிடம் தவறு கண்டுபிடிக்கிறவனே திமிர்பிடித்தவன்". (விவரித்தவர்) <u>*ஹதீஸ் தொகுப்பு ஸஹீஹ் முஸ்லிம்*</u> அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸூத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

ஆணவம் வெளிப்படுத்தப்படும் விஷயங்கள்

தன்னைப் பற்றி உயர்வாக சிந்திக்கிற நபர் மட்டுமே திமிர்பிடித்தவராகவும், தன்னைப் பற்றி உயர்வாக நினைப்பவர் மட்டுமே

பரிபூரணத்தின் குணங்களிலிருந்து ஒரு குணத்திற்கு உரிமை கோருகிறார். பின்னர் இந்த பரிபூரணம் உலக மற்றும் மத ரீதியானது. மதத்துடன் தொடர்புடைய பரிபூரணத்தின் குணங்கள் அறிவு மற்றும் செயல்கள் ஆகும். பரம்பரை, அழகு, அதிகாரம், செல்வம் மற்றும் ஏராளமான ஆதரவாளர்கள் ஆகியவை பரிபூரணத்தின் உலக குணங்கள். இவை ஏழு வகைகள் மற்றும் ஆணவத்திற்கான காரணங்கள்:

ஆணவத்திற்கு முதல் காரணம் - அறிவு: ஆணவத்திற்கு முதல் காரணம் அறிவு. அறிஞர்கள் (அறிவார்ந்த இறையியலாளர்கள்) விரைவாக ஆணவத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள். முதலில், ஒரு அறிஞர் ஒருவரின் அறிவின் பரிபூரணத்தையும் அழகையும் இதயத்தில் உணர்கிறார். அப்பொழுது ஒருவன் தன்னை உயர்ந்தவனாகவும், மற்றவர்கள் தாழ்ந்தவனாகவும் கருதுகிறான். ஒருவர் மற்றவர்களை தகுதியானவர்கள் என்று நினைத்து அவர்களை கால்நடைகளைப் போலப் பார்க்கிறார். ஒருவர் அவர்களை அறியாமையில் கருதுகிறார், அவர்கள் ஒருவரை முதலில் வாழ்த்துவார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறார். எவ்வாறாயினும், ஒருவர் மற்றவர்களை வாழ்த்துவதில் முன்னிலை வகிக்கிறார் அல்லது அவர்களின் வாழ்த்துக்களையும் வாழ்த்துக்களையும் நல்ல முறையில் பதிலளித்தால், அல்லது அவர்களை வாழ்த்தவோ அல்லது அவர்களின் அழைப்பை ஏற்றுக் கொள்ளவோ எழுந்தால், ஒருவர் அதை அவர்களுக்கு செய்யும் ஒரு உபகாரமாகக் கருதுகிறார், மேலும் இந்த [நல்ல] நடத்தையின் மூலம் மற்றவர்களை கௌரவித்துள்ளார் என்று நினைக்கிறார், அவர்கள் அதற்கு தகுதியற்றவர்களாக இருந்தாலும், அதனால்தான், அவர்கள் மீது ஒருவரின் தயவு காரணமாக அவர்கள் ஒருவருக்கு சேவை செய்வது அவசியம். திமிர்பிடித்த அறிஞர்களுக்கு இந்த பழக்கம் உள்ளது, மக்கள் தங்களைச் சந்திக்க அவர்களிடம் செல்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் யாரிடமும் சந்திக்க செல்வதில்லை, அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும்போது மக்கள் அவர்களைப் பார்க்க வருகிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்ட எவரையும் சந்திக்க மாட்டார்கள். தங்களுக்கு நெருக்கமானவர்களிடம் கூட அவர்களுக்கு நல்ல அணுகுமுறை இல்லை. அவர்கள் அவர்களுக்கு சேவை செய்ய வைக்கிறார்கள், அவர்களின் தவறுகளை மன்னிப்பதில்லை. அவர்கள் மக்களுக்கு கல்வி கற்பிப்பதை தங்கள் தயவாக கருதுகிறார்கள், மேலும்

அவர்கள் அறிவை வழங்கியதால், அவர்களுக்கு சேவை செய்வது அவர்களின் உரிமை என்று கருதுகிறார்கள். இவ்வாறே உலக விஷயங்களில் அவர்கள் பழக்கம் செய்து, மறுமை தொடர்பான விஷயங்களில் அவர்களின் மனோபாவத்தின் சீர்கேடு உச்சத்தில் உள்ளது. இந்த "அறிஞர்கள்" என்று அழைக்கப்படுபவர்கள், அறிவு தங்களை கடவுளுக்கு முன்பாக உயர்ந்த நிலைக்கு உயர்த்தியுள்ளது என்று நினைக்கிறார்கள், எனவே இப்போது அவர்கள் எந்த தெய்வீக பழிவாங்கலுக்கும் பொறுப்புக்கூறலுக்கும் பயப்படாமல் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே அஞ்சிக் கொள்வதில்லை; ஆனால் அவர்கள் சாதாரண மனிதர்களுக்கு பயப்படுகிறார்கள். தங்கள் சொந்த சீர்திருத்தத்தைப் பற்றி அவர்களுக்கு எந்தக் கவலையும் இல்லை, ஆனால் சாதாரண மக்களின் சீர்திருத்தம் குறித்து அவர்கள் கவலைப்படுகிறார்கள். அத்தகையவர்கள் அறிஞர்கள் அல்ல, மாறாக அவர்கள் அறியாமையானவர்கள். அவர்களுக்கும் அறிவுக்கும் என்ன சம்பந்தம்? உண்மையான அறிவு என்பதன் மூலம் ஒருவர் கடவுளை அடையாளம் காண்கிறார், ஒருவரின் கீழ் சுயத்தைப் பற்றிய ஆழமான ஆன்மீக நுண்ணறிவை அடைகிறார், ஒருவரின் [தவிர்க்க முடியாத] முடிவின் ஆபத்துகளை உணர்கிறார், மேலும் கடவுளின் தீவிர பொறுப்புக்கூறல் அறிஞர்களுடன் இருக்கும் என்ற நம்பிக்கை வேண்டும். உண்மையான அறிவு தேவபயம், மனத்தாழ்மை, கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிதல் ஆகியவற்றை இன்னும் அதிகரிக்கிறது. [தெய்வீக பெருந்தன்மையாலும் தயவாலும்] இந்த ஞானத்தை அடைபவன், தனது கீழ்த்தரமான சுயத்தை *(நஃப்ஸ்)* உயர்ந்தது என்று ஒருபோதும் நினைப்பதில்லை, ஆனால் அனைவரையும் தன்னை விட உயர்ந்தவர்களாக கருதுகிறான், ஏனெனில் ஒருவர் மற்றவர்களை விட அதிக கேள்விக்கு உட்படுத்தப்படுவார். அறிவு ஒரு மகத்தான ஆசீர்வாதம், அறிவு உள்ளவர்கள் அதற்காக [கடவுளுக்கு] நன்றி செலுத்த முடியாது. அபூ தர்தா (ரலி) அவர்கள், "அதிக அறிவு உடையவருக்கு அதிக வேதனை உண்டு [அல்லாஹ்வின் மகத்தான அருட்கொடைகளுக்கும் அருளுக்கும் நன்றி செலுத்த முடியாமல் போனால்]".

அறிவு ஆணவத்தின் ஆதாரமாக மாறுவதற்கான ஒரு காரணம் [கடவுளின் அடியார், அதாவது ஒரு மனிதன்] ஏன் அறிவைப் பெறத் தொடங்குகிறான் என்பதற்கான நோக்கத்தை ஆராய்வது; [இந்த

விஷயத்தில்,] ஒருவரின் உள் இருப்பு [உள்] தீமையின் மையமாகவும், கீழ் அடித்தள சுயம் (*நாஃப்ஸ்*) அசுத்தத்தின் வசிப்பிடமாகவும் உள்ளது, மேலும் ஒருவருக்கு மோசமான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணம் மற்றும் உள் மனநிலை (*இக்லாக்*) உள்ளது. ஞானப் பள்ளத்தாக்கில் காலடி எடுத்து வைப்பதற்கு முன்பு, கீழ்மட்ட ஆத்மாவை நாகரிகப்படுத்தவும், இதயத்தையும் ஆன்மாவையும் தூய்மைப்படுத்தவும் பல்வேறு ஆன்மீகப் போராட்டங்களுக்கு உட்படுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும், மேலும் கீழ்மட்டத்தை அதன் இறைவனை வழிபட பயிற்றுவித்திருக்க வேண்டும். இது போன்ற ஒரு சூழ்நிலைக்கு [இதயத்தையும் ஆன்மாவையும் அவசியமான முதல் படியாக நாகரிகப்படுத்த வேண்டிய அவசியம் உள்ளது], அறிவு நன்மை பயக்காது, ஏனெனில் செயல்களுக்கு இதயத்தில் கண்ணியமான இடம் இல்லை. அது (அறிவு) அசுத்தங்களுக்கிடையில் வாழ நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறது, அதன் கனிகள் பயனளிக்க முடியாது, அல்லது நல்ல அறிகுறிகள் இருக்க முடியாது, அவை மீது வெளிப்படையாகத் தோன்றுகின்றன. வஹாப் இப்னு முனாபே (ரலி) அவர்கள் இதற்கு மிகச் சிறந்த உதாரணத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அவர் கூறினார், "அறிவு என்பது மேகங்களில் இருந்து வரும் தண்ணீரைப் போன்றது, இது உள்ளார்ந்த தூய்மையானது, தூய்மையானது மற்றும் இனிமையானது. மரங்கள் அதை தங்கள் நரம்புகளில் உறிஞ்சி அவை இருக்கும் இடத்திற்கு மாற்றுகின்றன. ஒரு மரத்தின் இலைகளும் பழங்களும் கசப்பாக இருந்தால், நீரின் சுவையும் கசப்பானதாகிவிடும், அவை இனிப்பாக இருந்தால், நீரின் சுவையும் இனிமையாக இருக்கும், மாறாக, அது இனிமையாக மாறும். அறிவின் நிலையும் இதுதான் - மக்கள் அதை உறிஞ்சி, வறட்சி மூலம் குடித்து, தங்கள் நோக்கம் மற்றும் உறுதியைப் போலவே அதை உருவாக்குகிறார்கள். ஒரு திமிர் பிடித்தவர் அதிக திமிர்பிடித்தவராக மாறுகிறார், ஒரு தாழ்மையானவர் தாழ்மையாக மாறுகிறார். ஆணவம் மற்றும் அறியாமையுடன் இருந்த ஒருவர், பின்னர் அறிவைப் பெற்றார், இப்போது ஒருவர் ஆணவத்தின் ஆதாரமாக மாறக்கூடியதை சாதித்துள்ளார். எனவே, அத்தகையவருக்கு, ஆணவம் இன்னும் அதிகரித்தது. அவ்வாறே, [கடவுளுக்கு] பயந்தவன் பின்னர் அறிவைப் பெற்றான், பின்னர் இந்த பயம், தெய்வீக செயல்கள் பற்றிய தீவிர அச்சம், பணிவு மற்றும் பணிவு ஆகியவை மேலும் அதிகரித்தன, ஏனெனில் அறிவு [கடவுள்] பயத்தை உறுதிப்படுத்தியது. இதன் விளைவு

என்னவென்றால், இது ஆணவத்திற்கு மிகப்பெரிய காரணங்களில் ஒன்றாகும்.

ஆணவத்திற்கு இரண்டாவது காரணம் - புண்ணிய செயல்கள் மற்றும் தெய்வீக வழிபாடு: வழிபாடு மற்றும் [புண்ணிய] செயல்கள் ஆணவத்திற்கு இரண்டாவது காரணமாகும். கௌரவம், புகழ், ஆணவம் மற்றும் மக்களின் இதயங்களை தன்னை நோக்கி சாய்ப்பது போன்ற தீமைகள் இல்லாதவர் அல்ல. உலக மற்றும் மத விஷயங்களிலும் இந்த தீமைகளை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். உலக விஷயங்களில், தங்களைப் பார்க்க வருபவர்கள் தங்களைச் சந்திப்பதை விட சிறந்தவர்கள் என்று அவர்கள் கருதுகிறார்கள். மக்கள் தங்கள் தேவைகளை நிறைவேற்ற வேண்டும், அவர்களுக்கு மதிப்பு கொடுக்க வேண்டும், கூட்டங்களில் அவர்களுக்கு இடமளிக்க வேண்டும், நேர்மையும் தேவபயமும் என்ற குணங்களுடன் அவர்களைக் குறிப்பிட வேண்டும், எல்லா விஷயங்களிலும் அவர்களுக்கு முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டும் என்றும் அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். இது அவர்கள் [கடவுளுக்கு] வழிபடுவதையும், ஆன்மீகப் போராட்டத்தையும் படைப்புகளுக்கு ஒரு கருணையாக கருதுவது போன்றது. மத விஷயங்களில், அவர்களின் நிலை என்னவென்றால், அவர்கள் தங்களைத் தவிர மற்ற அனைவரையும் கேடுகெட்டவர்களாகக் கருதுகிறார்கள், இருப்பினும் அவர்கள் தாங்களே பரிதாபகரமானவர்கள், ஏனெனில் அவர்கள் தான் இந்த தவறு கொண்டவர்கள். மக்களின் பரிதாபம் என்று கூறுவது அவர்களின் அவமானத்தின் பிரதிபலிப்பாகும். இந்த நபர் ஒருவரின் வார்த்தைகளால் மக்களை இழிவுபடுத்தியது மட்டுமல்லாமல், ஒருவன் தேவனிடத்தில் பெருமைப்படுகிறான், கடவுளின் தண்டனை மற்றும் மகிமையைக் கண்டு பயப்படுகிறான். அதை ஒரு அருளாகக் கருதி படைப்புகளை இழிவுபடுத்தும் ஒரு வழிபாட்டாளருக்கும், படைப்புகளின் வழிபாடு மற்றும் கீழ்ப்படிதலால் அவற்றை நேசித்து, அவற்றை மதிக்கிற ஒரு வணக்கத்திற்கும் இடையே உள்ள வேறுபாடு எவ்வளவு மகத்தானது?

ஒரு பாரம்பரியத்தின்படி. இஸ்ராயீலின் சந்ததியில் இரு மனிதர்கள் இருந்தனர். அவர்களில் ஒருவர் தனது கொந்தளிப்பான இயல்பு மற்றும் தீய செயல்கள் காரணமாக, கலகக்காரராக பிரபலமானார்,

இரண்டாவது மனிதன் தனது அபரிமிதமான வழிபாட்டால் வழிபாட்டாளராக பிரபலமானார். அவர் இவ்வளவு வழிபாடு செய்திருந்தார், கடவுளுக்கு முன்பாக மிக உயர்ந்த அந்தஸ்தைப் பெற்றிருந்தார், ஒரு மேகம் எப்போதும் அவரை நிழலிடச் செய்தது. கலகக்கார மனிதன், "நான் மிகவும் மோசமானவன், இந்த வணக்கத்தான் மிகவும் தேவபயமுள்ள மற்றும் வழிபடும் மனிதன். நான் அவருக்கு அருகில் உட்கார்ந்தால், கடவுள் என் மீது தனது கருணையை இறக்கக்கூடும். வழிபாட்டாளர், "நான் ஒரு வழிபாட்டாளர். இந்த கெட்ட மனிதன் எப்படி என் அருகில் உட்கார முடியும்?"? ஆகையால், கலகக்கார மனிதன் வணக்கத்தாருக்கு அருகில் உட்கார விரும்பியபோது, அவன் மீது தனது வெறுப்பை வெளிப்படுத்தினான், அவனுடன் நெருக்கமாக உட்கார அவனை அனுமதிக்கவில்லை. அல்லாஹ் அன்றைய நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு (இஸ்ராயீலின் சந்ததியினரும்) வஹீ அறிவித்தான்; இதற்குப் பிறகு, மேகம் [முந்தைய] கலகக்காரனுக்கு நிழல் கொடுக்கத் தொடங்கியது.

தேவன் தம்முடைய அடியார்களின் இருதயங்களைத் தேடுகிறார் என்பது இந்த சம்பவத்திலிருந்து அறியப்படுகிறது. ஒரு அறியாமை பாவம் செய்யும் நபர் தாழ்மையுடன் இருக்கத் தொடங்கினால், கடவுளின் மகிமையை கடவுளுக்கு வணங்கினால், ஒருவர் இருதயத்திலிருந்து கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிந்துள்ளார் என்பதற்கான அறிகுறியாகும். அதற்குப் பதிலாக, திமிர்பிடித்த மத அறிஞரையும், கர்வம் பிடித்த வணக்கத்தாரையும் விட ஒருவர் பெரிய வணக்ககராக இருக்கிறார். ஒரு சில வழிபாட்டாளர்களும், விலகி இருப்பவர்களும் தங்களைத் தாங்களே காப்பாற்றிக் கொள்வார்கள், அதாவது யாராவது அவர்களை இகழ்ச்சியுடன் பார்த்தால் அல்லது புண்படுத்தினால், அவர்கள் அதை மன்னிக்க முடியாத குற்றமாக கருதுகிறார்கள். அப்படிச் செய்யும் நபர் கடவுளால் மன்னிக்கப்படமாட்டார் என்றும், கடவுளின் கோபத்திற்கு தகுதியானவராக மாறியிருக்கிறார் என்றும் அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அதே சிகிச்சை வேறொருவருக்கு நடந்துகொண்டால், அவர்களுக்கு இந்த மறுப்பு எதிர்வினை இல்லை. ஏனென்றால் அவர்கள் தங்கள் உயர்ந்த அந்தஸ்து மற்றும் அந்தஸ்துக்கு உரிமை கோருபவர்கள், இருப்பினும் இந்த கூற்று அறியாமையை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டது. சிலரின் முட்டாள்தனம், "இன்னொருவருக்கு ஒரு மோசமான முடிவு

இருக்கும்" அல்லது "அதற்காக இன்னவர்கள் தண்டிக்கப்படுவார்கள்" போன்ற கூற்றுக்களை முன்வைக்க அவர்களை கட்டாயப்படுத்துகிறது. எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும், குற்றவாளி ஒரு ஆபத்தான நோயால் நோய்வாய்ப்பட்டால், ஒருவர் அதை ஒருவரின் அதிசயமாக நினைத்து, கடவுள் ஒருவரை பழிவாங்கினார் என்று கூறுகிறார். நிராகரிப்பாளர்கள் அல்லாஹ்வையும், அவனுடைய தூதர்களையும் சபித்ததையும், நபிமார்களுக்கு தீங்கிழைத்ததையும், அவர்களைக் கொன்றதையும் யாரும் காண மாட்டார்கள். இருந்தபோதிலும், இந்த குற்றவாளிகளில் பெரும்பாலோருக்கு அல்லாஹ் அவகாசம் கொடுத்து, அவர்களுக்கு உலகில் எந்த தண்டனையும் கொடுக்கவில்லை. மாறாக, அவர்களில் பெரும்பாலோர் சத்தியத்தின் பக்கம் நேர்வழி காட்டப்பட்டனர்; அவர்களுக்கு இவ்வுலகில் வேதனை கிடைக்காது மறுமையில் அவர்களுக்கு வேதனையும் கிடைக்காது. அறியாமையான, திமிர்பிடித்த, தன்னைத்தானே ஏமாற்றும் இந்த வழிபாட்டாளர், தீர்க்கதரிசிகளுக்குக்கூட செய்யப்படாதபோது, ஒருவருக்கு பழிவாங்கும் அளவுக்கு கடவுளுக்கு முன்பாக உயர்ந்த அந்தஸ்து இருப்பதாக நினைக்கிறாரா? ஒருவேளை, இந்த ஆணவம் மற்றும் சுய நீதியின் காரணமாக ஒருவர் கடவுளால் வெறுக்கப்படுகிறார் என்பதையும், தனது சொந்த [ஆன்மீக] அழிவைப் பற்றி அறியாதவராகவும் ஒருவர் அறிந்திருக்க மாட்டார். இந்த நம்பிக்கை புத்திசாலித்தனம் இல்லாத திமிர்பிடித்த மக்களுடையது. இரண்டு நபர்களுக்கிடையேயான வித்தியாசம் எவ்வளவு பெரியது? ஒரு நபர் ஒருவரின் உள் மற்றும் வெளிப்புற இருப்பில் கடவுளின் மீது பக்தியுள்ள பயம், பயபக்தி மற்றும் பயம் ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளார், மேலும் ஒருவரின் கீழ் சுயத்தைப் பற்றி அஞ்சுகிறார் [அதன் எதிர்மறை மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் போக்குகள் காரணமாக], ஒருவரின் [நீதியான] செயல்களை அற்பமானதாகக் கருதுகிறார் [பணிவுடன்], அதை சீர்திருத்துவதற்கான போராட்டத்தில் தொடர்ந்து மும்முரமாக இருக்கிறார். இரண்டாவது நபர் ஆடம்பரம், ஆணவம், பொறாமை, மற்றும் வஞ்சகம் போன்ற அழுக்குகளை மறைத்து வைத்துள்ளார், இதனால் சாத்தானுக்கு ஒரு பொம்மையாக மாறுகிறார், அதற்கு மேல், ஒருவர் தனது [நீதிமான] செயல்களின் மூலம் கடவுளுக்கு ஒரு உதவி செய்கிறார் என்று நினைக்கிறார். கடவுளின் எந்த ஊழியனையும் விட தான் உயர்ந்தவன் என்ற நம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொள்ளும் எந்தவொரு தனிநபரும், இந்த அறியாமையின் காரணமாக தனது [நல்ல, நீதியான, உன்னதமான]

முயற்சிகளின் முழு மூலதனத்தையும் வீணடித்துள்ளார் என்பது உண்மை. அறியாமை என்பது மிக மோசமான பாவம், கடவுளிடமிருந்து ஒருவரை வெகு தொலைவில் தள்ளும் பெரிய விஷயம் எதுவும் இல்லை. ஒருவர் மற்றவர்களை விட சிறந்தவர் என்று தன்னைப் பற்றி ஒரு முடிவை எடுப்பது, வெறுமனே முட்டாள்தனம் மற்றும் அறியாமை மற்றும் கடவுள் சொன்னாலும், கடவுளின் பொறுப்புக்கூறலிலிருந்து பயமின்மையின் அறிகுறியாகும்:

فَلَا يَأْمَنُ مَكْرَ ٱللَّهِ إِلَّا ٱلْقَوْمُ ٱلْخَٰسِرُونَ

"கடவுளின் சூழ்ச்சி மற்றும் மூலோபாயத்திற்கு யாரும் பயப்படுவதில்லை (*மக்கர்*) அதிர்ச்சியூட்டும் இழப்பின் விளிம்பில் இருக்கும் நபர்களின் குழுவைத் தவிர." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 7, வசனம் 99)

சுருக்கமாகச் சொன்னால், ஆணவம் என்பது அத்தகைய ஒரு பேரழிவாகும், கடவுள் தனது பராமரிப்பில் யாரைப் பாதுகாக்கிறார்களோ அந்த கடவுளின் அடியார்கள் மட்டுமே பாதுகாப்பாக இருக்கிறார்கள், இல்லையெனில், மக்கள் பொதுவாக இந்த பேரழிவால் சூழப்படுகிறார்கள்.

ஆணவத்தின் மூன்றாவது காரணம் - பரம்பரை (இனம், இனம், தேசம், பழங்குடியினர், சமூகம்): உயர்ந்த பரம்பரையை வைத்திருக்கும் ஒரு நபர் [ஒரு நல்ல, மரியாதைக்குரிய, முக்கியமான மற்றும் நன்கு அறியப்பட்ட குடும்பத்திலிருந்து வருவதின் அடிப்படையில்], இந்த உயர்ந்த பரம்பரையை இழந்த அந்த மக்களை இழிவாகப் பார்க்கிறார் [தாழ்மையான குடும்ப தோற்றத்தைக் கொண்டிருப்பதன் அடிப்படையில்], அவர்கள் அறிவு மற்றும் நீதியான செயல்களில் ஒருவரை விட சிறந்தவர்களாக இருக்கலாம். [இந்த விவாதம் அனைத்து வகையான இன, இன, மத, குறுங்குழுவாத, பழங்குடி, சமூகம், மொழி, அரசியல், சித்தாந்தம் மற்றும் தேசியவாத பெருமை, ஆணவம், மேன்மை வளாகங்கள் மற்றும் அதன் விளைவாக வெறுப்பு அல்லது இந்த குணாதிசயங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளாதவர்களை இழிவாகப் பார்த்து அவர்களை தாழ்ந்தவர்களாகக் கருதுதல் ஆகியவற்றிற்கும் பொருந்தும். ஒரு உண்மையான ஊழியர்

மற்றும் கடவுளின் நெருங்கிய நபர், ஒருவருக்கு சொந்த நிறம் இல்லாதவர், அதற்கு பதிலாக, ஒருவர் தெய்வீக குணங்களால் நிரம்புவதன் மூலம் கடவுளின் நிறத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறார், அன்பு, இரக்கம், கருணை, நீதி, சமத்துவம், நேர்மை, பரோபகாரம், தன்னலமற்ற சேவை, மற்றவர்களுக்கு நன்மை பயக்கும், மக்களின் துன்பங்களை தனது சொந்தமாகக் கருதுதல் போன்ற பல தெய்வீக பெயர்களால் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது. முதலியன. சில நேரங்களில் இந்த நபரின் ஆணவத்தின் நிலை, தாழ்மையான தோற்றம் மற்றும் பின்னணி உள்ளவர்களை அடிமைகள் மற்றும் வேலைக்காரர்கள் என்று நினைத்து, அவர்களுடன் கலந்து, சாப்பிடுவது மற்றும் குடிப்பது அருவருப்பாக இருக்கும். ஒருவர் மற்றவர்களை புண்படுத்தும் பெயர்களுடன் அழைப்பதன் மூலம் ஒருவரின் பரம்பரையைப் பற்றி பெருமையை வெளிப்படுத்துகிறார் அல்லது "நீங்கள் யார்?", "உங்கள் தந்தை யார்?", "நான் இன்னொருவரின் குழந்தை அல்லது பேரன். உங்களைப் போன்ற ஒரு அற்ப மனிதன் எப்படி என்னுடன் பேச முடியும் அல்லது என்னைப் பார்க்க முடியும்?" வரிசை பெருமையின் ஒவ்வொரு உரிமையாளரும் கீழ் அடித்தள சுயத்தில் இந்த ரகசிய நரம்பை வைத்திருக்கிறார் [இது நுட்பமான அல்லது அப்பட்டமான வழிகளில் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறது] ஆனால் கோபத்தின் நெருப்பு கொந்தளிக்கும் போது, இந்த நரம்பின் உறைந்த இரத்தம் உருகுகிறது, உள் ஒளியின் வெளிச்சம் அணைக்கப்படுகிறது, பின்னர் ஒருவர் ஒருவரின் பரம்பரை மற்றும் வம்சாவளியைக் குறிப்பிட்டு [ஒரு இழிவான மற்றும் இழிவான வழியில்] பேசத் தொடங்குகிறார். இந்த [இழிவான மற்றும் இழிவான நடத்தை] ஒரு தாழ்மையான அடிமையிடமிருந்து [கடவுளின்] கற்பனை கூட செய்ய முடியாது. அபூதர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "முஹம்மது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் என் அருகில் இருந்தபோது, நான் ஒரு ஆணுடன் வாக்குவாதத்தில் ஈடுபட்டேன், என் கோபத்தில் அவரை 'ஒரு கருப்பு பெண்ணின் மகன்' என்று அழைத்தேன். (இதைக் கேட்டதும்) நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் பேசினார்கள்:

طَفِ الصَّاعَ طَفِ الصَّاعَ لَيْسَ لِابْنِ الْبَيْضَاءِ عَلَى ابْنِ السَّوْدَاءِ فَضْلٌ

"(தராசு) இரு தராசுகளும் சமம். ஒரு வெள்ளையனின் மகனுக்கு ஒரு கறுப்பினத்தவரின் மகனை விட எந்த மேன்மையும் இல்லை [கடவுளின்

பார்வையில் எல்லா மனிதர்களும் சமம், எனவே, இன பெருமையையும் ஆணவத்தையும் வெளிப்படுத்துவது ஒருவருக்கு உகந்ததல்ல]'.

இதைக் கேட்டதும், நான் தரையில் படுத்து, அந்த மனிதனை எழுந்து நின்று என் கன்னத்தில் காலடி எடுத்து வைக்கும்படி கேட்டேன் [அந்த மோதல் சூழ்நிலையில் வெளிவந்த எனது இன பெருமையையும் ஆணவத்தையும் ஒழிப்பதற்காக, நான் இந்த முறையில் புண்படுத்திய மனிதனை பரிகாரம் செய்வதன் மூலம் இந்த பாவத்திற்காக தேவனிடம் திரும்பினேன்]. (விவரித்தவர்) ஹதீஸ் *தொகுப்புகள்* ஸஹீஹ் புகாரி, ஸஹீஹ் முஸ்லிம் மற்றும் முஸ்னத் அஹ்மத்)

நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் அபூதர் (ஸல்) அவர்கள் அபூதர் அவர்களுடைய இந்த தவறைப் பற்றி அவருடைய மேன்மைக்கு காரணம் என்று கருதினார்கள் என்பதைப் பாருங்கள். இறைத்தூதர் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் இஸ்லாத்தில் வெள்ளை மற்றும் கருப்பு இருவரும் சமம் (இனம் மற்றும் தோல் நிறத்தின் அடிப்படையில் ஒருவரை விட மற்றவர் மீது மேன்மை இல்லை) என்று கூறிய அவர்கள், இது போன்ற ஒரு சிந்தனை அல்லது கற்பனை இருப்பது கூட பாவம் மற்றும் அறியாமை என்று அவருக்குத் தெரிவித்தார். மேலும், நபியின் இந்த எச்சரிக்கை அபூ தர் (ரலி) அவர்கள் மீது எவ்வளவு உடனடியாக விளைவை ஏற்படுத்தியது என்பதைப் பாருங்கள், நபியின் ஆன்மீக கண்காணிப்பு மற்றும் பயிற்சியின் கீழ் இருந்த ஒரு தீர்க்கதரிசன தோழர், அந்த பயிற்சியின் விளைவாக தன்னைக் கற்றுக் கொண்டு சீர்திருத்திக் கொண்டிருந்தார்) அந்த நேரத்தில் அவர் தனது தவறுக்காக வெட்கப்பட்டார். [உடனடியாக] மனந்திரும்பி, அந்த மனிதனின் கால்களின் உள்ளங்கால்களின் மூலம் அவரது இருதயத்தின் மேற்பரப்பிலிருந்து "ஆணவம்" என்று அழைக்கப்படும் அந்த மரத்தை வேர்களிலிருந்து அகற்றினார் [அவர் அநீதி செய்தார்]. கௌரவத்தை ஒழிப்பது (இந்த விஷயத்தில் பெருமை மற்றும் ஆணவம்) அவமானத்தின் மூலம் மட்டுமே [அடையப்படுகிறது] என்பதை அவர் அந்த நேரத்தில் கற்றுக்கொண்டார். இதேபோன்ற ஒரு பாரம்பரியத்தின்படி, இரண்டு பேர் நபிகள் நாயகம் முன்னிலையில் பெருமை தெரிவித்தனர். அவர்களில் ஒருவர் இன்னொருவரிடம், "நான் இன்னொருவரின் மகனே.

உன் அம்மா அழிந்துவிடும், நீ யார்?" நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இரண்டு மனிதர்கள் மூஸா நபி (ஸல்) அவர்களின் முன்னிலையில் பெருமை தெரிவித்தனர். அவர்களில் ஒருவன், "நான் இன்னொருவரின் மகனே" என்று தன் ஒன்பது மூதாதையர்களின் பெயர்களை எண்ணும் வரை கூறினார். அந்த ஒன்பது மூதாதையர்கள் நரகவாசிகள் என்றும், நீங்கள் பத்தாவது பிரதிவாசி என்றும் அல்லாஹ் நபி மூஸா (ஸல்) அவர்களுக்கு வஹீ அறிவித்தான். (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *முஸ்னத் அஹ்மத்*)

ஆணவத்தின் நான்காவது காரணம் - அழகு மற்றும் தோற்றம்:
அழகின் மூலம் ஆணவம் பொதுவாக பெண்களால் செய்யப்படுகிறது [ஆனால் அவர்களுக்கு மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை], மேலும் இது மற்ற பெண்களின் தவறுகளை வெளிப்படுத்தவும், அவர்களுக்கு எதிராக முதுகெலும்பு செய்யவும் அவர்களை கட்டாயப்படுத்துகிறது. எனவே, ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள், "ஒரு பெண் நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்களைப் பார்க்க வந்தார். அவள் சென்ற பிறகு, அவள் எவ்வளவு குட்டையாக இருக்கிறாள் என்று நான் என் கையால் சைகை செய்தேன். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் என்னிடம் சொன்னார்கள்: 'நீ அவளுக்கு எதிராக முதுகெலும்பிக் கடித்தாய்'. அவளுடைய விமர்சனத்தின் நோக்கம் இரகசிய ஆணவம் [அவளுடைய இதயத்தில் மறைக்கப்பட்ட மற்றும் மறைந்திருந்தது, அது அவளே உணரவில்லை] ஏனென்றால் அவளே குட்டையாக இருந்திருந்தால், அவள் மற்ற பெண்ணை குட்டையாக அழைத்திருக்க மாட்டாள். அவள் தனது உயரத்தை விரும்பினாள், மற்ற பெண்ணை குள்ளமானவளாகக் கருதினாள், அவளை "குள்ளன்" என்று அழைத்தாள். [நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் தனது அன்பு மனைவியின் இந்த எதிர்மறையான எண்ணத்தை உடனடியாக சரிசெய்வதைத் தவிர்க்கவில்லை, அவளும் உடனடியாக இந்த முட்டாள்தனத்தைப் புரிந்துகொண்டு, இந்த தவறான கருத்தை தனது இதயத்திலிருந்து அகற்றினார், மேலும் இந்த தீர்க்கதரிசன போதனையை தனது சொந்த செலவில் நேர்மையாக அறிவித்தார், மேலும் வரவிருக்கும் எல்லா காலங்களிலும் மக்களின் சீர்திருத்தத்திற்காக தனது சொந்த செலவில் நேர்மையாக இந்த தீர்க்கதரிசன போதனையை அறிவித்தார். அவர்களின் சொந்த ஆன்மீக மேம்பாடு, சீர்திருத்தம் மற்றும் மாற்றத்திற்காக].

ஆணவத்திற்கு ஐந்தாவது காரணம் - செல்வம்: இந்த ஆணவம் அரசர்களால் அவர்களின் பொக்கிஷங்கள், வணிகர்கள் தங்கள் வணிக பொருட்கள் மற்றும் சொத்துக்கள், தங்கள் விவசாய நிலங்களில் உள்ள விவசாயிகள் மற்றும் வசதி படைத்தவர்கள் தங்கள் ஆடைகள் மற்றும் சவாரிகளில் உள்ளனர். ஒரு செல்வந்தன் ஏழைகளை தாழ்ந்தவர்களாகக் கருதுகிறான், அவர்களிடம் ஆணவம் கொண்டவனாக இருக்கிறான், "நீங்கள் பிச்சைக்காரர்கள், ஏழைகள், ஏழைகள். நான் விரும்பினால், உங்களைப் போன்றவர்களை வாங்கி உன்னை என் வேலைக்காரனாக மாற்ற முடியும். நீங்கள் யார், உங்களிடம் என்ன இருக்கிறது? நீங்கள் வைத்திருந்ததை விட என் வீட்டில் அதிக பொருட்கள் உள்ளன. ஒரு வருடத்தில் உங்களால் செலவழிக்க முடியாத அளவுக்கு நான் ஒரு நாளில் நிறைய செலவழிக்கிறேன்". செல்வந்தர்கள் இதையெல்லாம் கூறுகிறார்கள், ஏனென்றால் இந்த நபர் ஒருவரின் பார்வையில் செல்வத்திற்கு மிகப்பெரிய முக்கியத்துவம் மற்றும் மகத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளார் மற்றும் வறுமையை விரும்புவதில்லை, இருப்பினும் வறுமையின் சிறப்பையும் செல்வத்தின் தீங்குகளையும் ஒருவர் அறிந்திருக்கவில்லை என்று அர்த்தம். ஒருவர் அறிந்திருந்தால், அவர் அப்படி பேசியிருக்க மாட்டார்.

ஆணவத்திற்கு ஆறாவது காரணம் - அதிகாரம்: இந்த ஆணவம் பலவீனமான ஒருவரின் மீது சக்திவாய்ந்த நபரால் செய்யப்படுகிறது. [ஆணவத்தின் அடிப்படையாக இருக்கும் இந்த சக்தி, உடல், அரசியல், பொருள், ஆன்மீக மற்றும் அறிவுசார் சக்திகளாக இருக்கலாம், மேலும் தெய்வீக சட்டத்தில் சமமாக கண்டிக்கத்தக்கது].

ஆணவத்திற்கு ஏழாவது காரணம் - ஏராளமான உதவியாளர்கள், ஆதரவாளர்கள், ரசிகர்கள் மற்றும் உறவினர்கள்: அதிக எண்ணிக்கையிலான மாணவர்கள், உதவியாளர்கள், உறவினர்கள், சீடர்கள், ஆதரவாளர்கள் மற்றும் ரசிகர்கள் இருப்பதால் சிலருக்கு ஆணவம் இருக்கும். மன்னர்கள் தங்கள் படைகள் மற்றும் ஆசிரியர்களின் அளவு காரணமாக தங்கள் மாணவர்களின் ஏராளமான காரணமாக ஆணவம் கொண்டவர்களாக இருப்பார்கள்.

இந்த விவாதத்தின் சாராம்சம் என்னவென்றால், ஆணவத்திற்கான காரணம் [அழகு, அதிகாரம், செல்வம் போன்றவை] ஒரு ஆசீர்வாதமாகும், இது ஒரு பரிபூரணம் என்று அழைக்கப்படலாம், அது ஒரு பரிபூரணமாக இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும் சரி. சிலர் தங்கள் சமகாலத்தவர்களைப் பற்றி ஏராளமான ஆல்கஹால் நுகர்வு மற்றும் புணர்ச்சி குறித்து பெருமிதம் தெரிவிக்கிறார்கள், ஏனென்றால் இந்த நம்பிக்கை அறியாமையை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்றாலும், அவர்களின் செயல்கள் தங்களிடம் உள்ள [ஒருவித] பரிபூரணத்திற்கு சமம் என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள். இவை [மேற்கூறியவை] ஆணவத்திற்கான காரணங்கள், மேலும் இந்த [குணாதிசயங்கள்] இல்லாதவர்களுக்கு எதிராக அல்லது ஒப்பீட்டளவில் குறைந்த அளவிற்கு அவற்றைக் கொண்டவர்களுக்கு எதிராக இது செய்யப்படுகிறது.

ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், பண்புகள், பண்புகள் மற்றும் தாழ்மையான நபர்களின் உள் மனநிலை மற்றும் ஆணவம் அல்லது பணிவின் செல்வாக்கைக் காட்டும் செயல்களின் விளக்கங்கள்:
ஆணவம் என்பது ஒரு தனிநபரின் பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் நடத்தையில் உள்ளது என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும், அதாவது வெறுப்பு அல்லது கோபமான முகத்தை உருவாக்குதல், ஒருவரின் கண்களின் மூலையில் பார்ப்பது, ஒருவரின் மார்பில் தலையை வைப்பது, ஒரு தலையணையுடன் உட்கார்ந்து, அல்லது குரலின் தொனி, கடிதங்கள் மற்றும் வார்த்தைகளை வழங்குதல் மற்றும் [மக்களுக்குத் திரும்பு] பதிலளிக்கும் பாணி உள்ளிட்ட ஒருவரின் உச்சரிப்புகளில் உள்ளது. நடப்பது, எழுந்திருப்பது, உட்கார்ந்திருப்பது, உடல் அசைவுகள் மற்றும் சைகைகள் ஆகியவற்றிலும் ஆணவம் உள்ளது. ஒருவரின் நிலையை மாற்றுவது [இருப்பு அல்லது வெளிப்பாடுகளை] மாற்றுவதும் ஆணவத்தின் வெளிப்பாடாக மாறக்கூடும். திமிர்பிடித்தவர்களில் சிலர் தங்கள் செயல்கள் மற்றும் வார்த்தைகள் அனைத்திலும் ஆணவத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்கள், சிலர் திமிர்பிடித்தவர்கள் சில விஷயங்களில் திமிர்பிடித்தவர்களாகவும், சிலரில் பணிவாகவும் இருப்பார்கள்.

பின்வருவனவற்றில், சில பழக்கவழக்கங்கள் [மற்றும் ஆணவத்தின் வெளிப்பாடுகள்] விளக்கப்படுகின்றன.

உதாரணத்துக்கு, சிலர் மற்றவர்கள் தங்களுக்கு முன்னால் கைகளைக் கட்டி நிற்க வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள் [ஒரு அதிகார நபருக்கு மரியாதை, மரியாதை அல்லது கீழ்ப்படிதலின் சைகையாக] அல்லது மற்றவர்கள் வரும்போது எழுந்து நிற்க வேண்டும். அலி (ரலி) அவர்கள், "நீங்கள் நரகத்தின் ஒரு நபரைப் பார்க்க விரும்பினால், உட்கார்ந்திருப்பவரைப் பாருங்கள், ஆனால் பலர் ஒருவருக்கு முன்னால் மரியாதையுடன் நிற்கிறார்கள்". நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மீது அவ்வளவு அன்பு கொண்டிருந்தார்கள் என்று அனஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள். அவர்கள் அவரைப் பார்க்கும்போது, அவர்கள் எழுந்து நிற்க மாட்டார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் அவருக்காக நிற்பதை அவர் விரும்பவில்லை என்பதை அவர்கள் அறிந்திருந்தனர்.

திமிர்பிடித்த சிலர் தங்களைப் பின்தொடர யாராவது இருக்கும் வரை நடக்கத் தொடங்க விரும்புவதில்லை. அபூ தர்தா (ரலி) அவர்கள், "ஒரு அடியார் ஒருவருக்குப் பின்னால் நடந்து செல்லும் வரை (அல்லாஹ்வின் அடியார்) அல்லாஹ்விடமிருந்து விலகி இருப்பார்" என்று கூறினார்கள். சில சமயங்களில் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தம் தோழர்களுடன் நடந்து செல்லும்போது, அவர்களை தமக்கு முன்னால் செல்லுமாறு கேட்டுக் கொள்வார், அவரே அவர்களுக்குப் பின்னால் நடந்து சென்றார். (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் அபு *மன்சூர் அல்-தயலாமி* மற்றும் *முஸ்னத் அல்-ஃபிர்தௌஸ்*)

இதன் நோக்கம் தீர்க்கதரிசன தோழர்களுக்கு கல்வி கற்பிப்பதாகும் அல்லது இந்த வழியில், அவர் தனது சுயத்திலிருந்து ஆணவம் மற்றும் சுய பெருக்கம் பற்றிய சாத்தானிய குற்றச்சாட்டுகளை அகற்ற விரும்பினார். தங்களுடன் ஒப்பிடுகையில் சமூக அந்தஸ்தில் தாழ்ந்தவர்களுக்கு அருகில் அமர விரும்புவதில்லை என்பதும் திமிர்பிடித்தவர்களின் பழக்கம், ஆனால் அவர்கள் தங்கள் முன் மரியாதையுடன் அமர வேண்டும் என்று அவர்கள் விரும்புகிறார்கள். இது பணிவின்

நடத்தைக்கு எதிரானது. மதீனாவைச் சேர்ந்த ஒரு சிறுமி வந்து நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் கையைப் பிடித்து, அவர் எங்காவது செல்வதற்காக நடந்து சென்றுகொண்டிருந்தால், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் (அங்கேயே நின்று) அவளுடைய கையை விட்டுவிடவில்லை என்று அனஸ் (ரலி) அறிவிக்கிறார். நபிகள் நாயகம் மற்றும் குழந்தைகள் மீதான அவரது பாசம்]. நோயாளிகளுக்கு அருகில் உட்கார்ந்திருப்பதைத் தவிர்த்து, அவர்களிடமிருந்து விலகி இருப்பதும் ஆணவத்தின் பழக்கமாகும். இதுவும் ஆணவம்தான். ஒருமுறை ஒரு மனிதன் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களிடம் வந்தான், அவரது முகம் கோழிப் பெட்டி பருக்களால் நிரம்பியிருந்தது, அவற்றிலிருந்து தண்ணீர் வெளியேறியது. அந்தச் சமயத்தில், சிலர் தீர்க்கதரிசியுடன் உட்கார்ந்து அவரோடு சாப்பிட்டுக் கொண்டிருந்தார்கள். அவர் வந்தபோது, தீர்க்கதரிசி எழுந்து அவரை அவருக்கு அருகில் உட்கார வைத்தார் [மற்றும் அவரது நோய்க்கு எந்த வெறுப்பையும் வெளிப்படுத்தவில்லை, அதற்கு பதிலாக, அவரது ஆத்துமாவுக்கு ஒரு குணப்படுத்தலாகவும், அவரது இதயத்திற்கு ஆறுதலாகவும் அவரது பாசத்தையும் பச்சாதாபத்தையும் அவருக்குக் காட்டினார்]. சிலர் தங்கள் சொந்த வீட்டு வேலைகளை தங்கள் சொந்த கையால் செய்ய விரும்புவதில்லை. இதுவும் பணிவுக்கு எதிரானது. திமிர்பிடித்த சிலர் தங்கள் சொந்த பொருட்களுடன் நடக்க விரும்புவதில்லை. இந்த முறை எளியவர்களின் பழக்கவழக்கங்களுக்கும் எதிரானது. ஆடை அணிவதும், ஆடை அணிவதும் பணிவு மற்றும் ஆணவம் இரண்டையும் வெளிப்படுத்தும். ஈஸா (ஸல்) அவர்கள், "ஆடைகளின் அலங்காரம் இருதயத்தில் பெருமையை உண்டாக்குகிறது" என்று கூறினார்கள். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

مَنْ تَرَكَ زِينَةً لِلَّهِ وَوَضَعَ ثِيَابًا حَسَنَةً تَوَاضُعًا لِلَّهِ وَابْتِغَاءً لِمَرْضَاتِهِ كَانَ حَقًّا عَلَى اللَّهِ أَنْ يَدَّخِرَ لَهُ عَبْقَرِيَّ الْجَنَّةِ

"எவர் அல்லாஹ்வுக்காக அலங்காரம், அலங்காரம் மற்றும் ஆடம்பரமான காட்சியை (*ஜீனா*) விட்டுவிட்டு, பணிவைக் காரணம் காரணமாக அழகிய ஆடைகளை விட்டுவிட்டு, கடவுளின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றால், அத்தகைய நபருக்கு சொர்க்கத்திலிருந்து சிறந்த ஆடையை சேமித்து வைப்பது கடவுளின் கடமையாகும்". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் தொகுப்பு*

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

அபூ நயீம் அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

كُلُوْاوَاشْرَبُوْاوَالْبَسُوْاوَتَصَدَّقُوْافِىْ غَيْرِسَرَفٍ وَّلَامَخِيلَةٍ

"உண்ணுங்கள், குடிக்கவும், உடை உடுத்தவும், மிகையோடும், ஆணவத்தோடும் தானம் செய்யாதீர்கள்". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் தொகுப்பு திர்மிதி அம்ர்* இப்னு ஷுஐப் தனது தாத்தாவிடமிருந்து அதிகாரம் பெற்றது)

ஈஸா தம் தோழர்களிடம், "உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? நீங்கள் துறவிகளின் உடையை அணிந்து, உங்கள் மார்பில் மிருகங்களின் இதயங்களை வைத்திருக்கிறீர்கள்! அரசர்களின் ஆடையை அணிந்து, தேவபயத்தோடு உங்கள் இருதயங்களை (கீழ்த்தரமான) கொன்று விடுங்கள்". பணிவின் ஒரு பழக்கம் என்னவென்றால், ஒருவர் சபிக்கும்போது அல்லது துன்பத்தை ஏற்படுத்தும்போது அல்லது [ஒருவருடைய] உரிமைகளைப் பறிக்கும்போது, அவர் பொறுமையுடனும் சகிப்புத்தன்மையுடனும் இருப்பார் மற்றும் பணிவை வெளிப்படுத்துகிறார். அதுதான் உண்மையான பணிவு. அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணாதிசயங்கள், உள் பண்புகள் மற்றும் மனநிலைகள் (*இக்லாக்)* மற்றும் பணிவு ஆகியவற்றின் உச்சம் [எல்லா காலங்களிலும் முழு மனிதகுலத்திற்கும்] நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் அழகான நடத்தை வடிவம் என்று சுருக்கமாக நாங்கள் குறிப்பிடுகிறோம். இந்த வழியில் அவரது அழகான முன்மாதிரியைப் பின்பற்றுவது கட்டாயமாகும், மேலும் இவை ஒருவரின் ஆசிரியராகவும் வழிகாட்டியாகவும் [ஆன்மீக பாதையில்] ஆக்கப்பட வேண்டும்.

ஆணவத்தை குணப்படுத்துதல் மற்றும் பணிவைப் பெறும் முறை

ஆணவம் ஒரு ஆபத்தான நோய் என்பதை முந்தைய பக்கங்களில் குறிப்பிட்டுள்ளவற்றிலிருந்து நாம் அறிவோம், மேலும் இந்த நோயிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்ட படைப்பில் யாரும் அரிதாகவே உள்ளனர். அப்படியானால், இந்த நோய் வெறும் நோக்கத்துடனும் விருப்பத்துடனும் ஒழிக்கப்படுவதில்லை, மாறாக, அதை ஒழிக்க முடியும் என்று மருந்துகளை குணப்படுத்துவதும், பயன்படுத்துவதும் தேவைப்படுகிறது. ஆணவத்தை குணப்படுத்துவது இரண்டு முறைகள் மூலம் செய்யப்படுகிறது. இந்த நோயின் வேர்களை இதயத்திலிருந்து வெளியே இழுப்பதே ஒரு முறை. இரண்டாவது வழி ஒருவரை ஆணவம் செய்ய வைக்கும் காரணங்களை அகற்றுவது.

ஆணவத்தை குணப்படுத்துவதற்கான முதல் முறை: இந்த குணப்படுத்தும் முறை இரண்டு வடிவங்களைக் கொண்டுள்ளது: அறிவு அடிப்படையிலானது மற்றும் நடைமுறை. இந்த குணப்படுத்துதலின் இரண்டு வடிவங்களையும் பயன்படுத்தாமல், முழுமையான சிகிச்சை (மீட்பு மற்றும் அடுத்தடுத்த ஆரோக்கியம்) அடையப்படாது.

அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்ட சிகிச்சை: மனிதன் தனது சுயம் (நஃப்ஸ்) மற்றும் சுயத்தைப் படைத்த (அதாவது கடவுள்) *பற்றிய ஞானத்தை (முழுமையான புரிதல் மற்றும் அங்கீகாரம்) அடைகிறான்.* ஒருவர் உண்மையான ஞானத்தை (*மாரிஃபா*) அடைந்தால், ஆணவம் என்ற நோய் நீங்கும் என்று நம்பப்படுகிறது. ஏனென்றால், ஒரு மனிதன் தன் சுயத்தைப் பற்றிய ஆழமான புரிதலை அடைந்தால், ஆத்மா என்பது மிகவும் இழிவான மற்றும் தாழ்ந்த விஷயம் என்ற முடிவுக்கு நிச்சயமாக வரும். மனத்தாழ்மை, அவமானம், சாந்த குணம் மட்டுமே அதற்கு பொருத்தமானது. ஒருவன் தன் இறைவனின் ஞானத்தை அடைந்தால், மகத்துவம் மற்றும் மகத்துவம் போன்ற பண்புகள் கடவுளின் மகிமைக்கு மட்டுமே பொருந்துகின்றன [ஒரு மனிதனுக்கு அல்ல, எனவே ஒரு மனிதனுக்கு சிறந்த செயல் மற்றும் நிலை ஆகியவை தாழ்மையுடனும் கடவுளின் மகிமைக்கு அடிபணிவுடனும் இருப்பதாகும்]. கர்த்தரின் ஞானம் மற்றும் அவரது மகத்துவம் மற்றும் மேன்மை குறித்து விரிவான விவாதங்கள் உள்ளன [கஸாலியின் ஞானத் தொகுப்பில் "கடவுளுக்கான பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி"]. சுயத்தை அறிந்துகொள்ளும்

தலைப்பு குறைவான விரிவான நோக்கம் கொண்டது அல்ல என்றாலும், பணிவு மற்றும் சாந்தத்தின் பண்புகளை உருவாக்க போதுமானதாக மட்டுமே நாங்கள் இங்கே எழுதுகிறோம் [கடவுளின் மகிமை, மகத்துவம் மற்றும் மகிமைக்கு முன்]. அதற்காக, ஒரு நீண்ட விவாதத்திற்கு பதிலாக குர்ஆனின் ஒரு வசனத்தை மட்டுமே எங்கள் விவாதத்தின் தலைப்பாக மாற்றுவோம்:

قُتِلَ ٱلْإِنسَٰنُ
مَآ أَكْفَرَهُۥ ﴿١٧﴾ مِنْ أَىِّ شَىْءٍ خَلَقَهُۥ ﴿١٨﴾ مِن نُّطْفَةٍ خَلَقَهُۥ فَقَدَّرَهُۥ ﴿١٩﴾ ثُمَّ
ٱلسَّبِيلَ يَسَّرَهُۥ ﴿٢٠﴾ ثُمَّ أَمَاتَهُۥ فَأَقْبَرَهُۥ ﴿٢١﴾ ثُمَّ إِذَا شَآءَ أَنشَرَهُۥ ﴿٢٢﴾

"(அல்லாஹ்வுக்கு) நன்றி கெட்ட மனிதனுக்கு கேடு! அல்லாஹ் எதனால் மனிதனைப் படைத்தான்? விந்துத் துளியைக் கொண்டு படைக்கப்பட்டு, பின்னர் ஒருவனுடைய உருவத்தை உருவாக்கினான்; பின்னர் அவனுடைய உறுப்புகளை அளவுடன் உருவாக்கினான்; பின்னர் அவனுக்கு வழியை எளிதாக்கினான், பின்னர் ஒரு மரணத்தை ஏற்படுத்தினான், பின்னர் ஒருவனை கப்ரில் அழைத்துச் சென்றான், பின்னர் அல்லாஹ் நாடும்போது, அவன் ஒன்றை உயிர்ப்பிப்பான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 80, வசனங்கள் 17-22)

இந்த வசனத்தில், மனித தொடக்கம், முடிவு மற்றும் இடையில் உள்ள நிலைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. மனிதன் தனது ஆரம்பம், முடிவு, இடையில் உள்ள வாழ்க்கையின் நிலைமை ஆகியவற்றைப் பார்த்தால், இந்த தெய்வீக வசனத்தின் அர்த்தம் புரிந்து கொள்வான். மனிதனின் ஆரம்பம் என்னவென்றால், ஒருவர் அழிந்துவிட்டதால் [பிறப்பதற்கு முன்பு] யாரும் குறிப்பிடவில்லை, நீண்ட காலத்திற்கு [நித்தியத்திலிருந்து] ஒருவரின் அழிவின் தொடக்கம் கூட அறியப்படாத அளவிற்கு அழிவின் திரையில் இருந்தார். அழிந்துபோன நிலையில் இருப்பதையும், சுற்றி கூட இல்லாததையும் விட அவமானகரமானதாகவும் தாழ்ந்ததாகவும் வேறு என்ன இருக்க முடியும்? பின்னர் கடவுள் மிகவும் கீழ்த்தரமான மற்றும் இழிவான ஒரு பொருளுடன் ஒருவரைப் படைத்தார். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கடவுள் முதலில் மண்ணால் ஒருவரைப் படைத்தார், பின்னர் விந்தணுக்களால் ஒன்றைப் படைத்தார், பின்னர்

இரத்தத்தால் ஒரு உறைந்த வடிவத்தை உருவாக்கினார், பின்னர் எலும்புகளை உருவாக்கினார், பின்னர் எலும்புகளில் [தாயின் வயிற்றில்] இறைச்சியை வைத்தார். இது மனித படைப்பின் ஆரம்பம். [ஆரம்ப] படைப்பிற்குப் பிறகும், ஒருவர் மோசமான கலவையில் இருந்தார், ஏனெனில் ஒருவர் ஆரம்பத்தில் முழுமையாக உருவாக்கப்படவில்லை, அதற்கு பதிலாக, ஒருவர் கேட்கவும், பார்க்கவும், நகர்த்தவும், உணரவும், அறிந்துகொள்ளவும், புரிந்துகொள்ளவும் சக்தியும் திறனும் இல்லாத ஒரு உயிரற்ற கல் போன்றவர். ஒருவர் முதலில் வாழ்க்கைக்கு முன் மரணம் (அழிவு), திறமை மற்றும் சக்திக்கு முன் பலவீனம், அறிவுக்கு முன் அறியாமை, பார்ப்பதற்கு முன் குருட்டுத்தன்மை, கேட்பதற்கு முன் காது கேளாமை, பேசுவதற்கு முன் ஊமை, வழிகாட்டுதலுக்கு முன் தவறான வழிகாட்டல், செல்வத்தின் முன் வறுமை, மற்றும் வலிமை மற்றும் திறனுக்கு முன் உதவியற்ற தன்மை மற்றும் இயலாமை.

தேவன் தேவனுடைய அடையாளங்கள் மற்றும் அதிசயங்களின் வெளிப்பாடான உடல் உறுப்புகளை உருவாக்கினார். ஒருவர் இந்த உறுப்புகளை இழந்தபோது, ஒருவருக்கு மிகவும் தேவை இருந்தது, ஆனால் கடவுள் ஒருவரை செல்வந்தராக ஆக்கினார் [ஒருவர் கேட்கும் திறன் இருப்பதற்கு முன்பே ஒரு அற்புதமான உடல், மன, அறிவுசார் மற்றும் ஆன்மீக திறன்களை வழங்குவதன் மூலம்], ஒருவர் பசியுடன் இருந்தார், ஆனால் கடவுள் வயிற்றுக்கு உணவளித்தார், ஒருவர் நிர்வாணமாக இருந்தார், ஆனால் கடவுள் ஒருவரின் உடலை மூடினார், ஒருவர் வழிதவறினார், ஆனால் கடவுள் ஒரு வழிகாட்டுதலைக் கொடுத்தார். (நபியே!) நீர் கவனித்துப் பாருங்கள்; அல்லாஹ் மனிதனைப் படைத்த சதித்திட்டம் எத்தகையது? ஒருவன் எவ்வளவு நன்றியற்றவன், எவ்வளவு பெரிய அறியாமையானவன்! கடவுளின் ஆசீர்வாதத்தையும் தயவையும் ஒரு பார்வை காட்டுங்கள்! அவர் எப்படி மனிதனை அவமானம், தாழ்மை மற்றும் அசுத்தம் ஆகியவற்றிலிருந்து வெளியே எடுத்து, ஒருவரை மேன்மைக்கும் மகத்துவத்திற்கும் உயர்த்தினார் [மனித இருப்பின் சாராம்சமான ஆத்மாவின் மேன்மையின் மூலம், ஞானத்தை அடைவதற்கான முக்கிய தெய்வீக கருவியின் மூலம், சத்தியத்தை அடைவதற்கும், ஆதாரம் மற்றும் தோற்றம் அல்லது அனைத்து இருப்புகளான கடவுளை அடைவதற்கும்], அழிவிலிருந்து இருப்பதற்கு அனுமதி அளித்தார். ஒன்றுமில்லாத

தன்மையையும் இல்லாததையும் விட அற்பமான, கீழ்த்தரமானது வேறெதுவும் இருக்க முடியுமா? முழுமையான அழிவை (இல்லாதது) விட ஒரு டிகிரி குறைவாக உள்ளதா? கடவுள் ஒருவரை ஒரு இருப்பாக உருவாக்கினார் [எல்லா மனிதர்களுக்கும் கடவுளின் மிகப்பெரிய அருளான வாழ்க்கையின் பரிசுடன்], முதலில் கால்களுக்கு அடியில் மிதிக்கப்பட்ட தாழ்ந்த மண்ணில் இருந்து, ஒருவர் தனது இருப்பின் தாழ்மையை அறிந்து, தனது சுயத்தைப் பற்றிய அறிவையும் புரிதலையும் வைத்திருக்க வேண்டும் (*நஃப்ஸ்).* இந்த தெய்வீக அருட்கொடைகளின் வெளிச்சத்தில் ஒருவர் தனது இறைவனை அடையாளம் கண்டு அறிந்துகொள்வதற்காகவும், கடவுளின் மகிமை, மகிமை, மகத்துவம் ஆகியவற்றின் ஞானத்தை அடையவும், இதனால் மகத்துவமும் மகத்துவமும் அவருக்கு மட்டுமே பொருத்தமானது என்பதை ஒருவர் அறிந்து கொள்ள முடியும்.

மனித தலைமுறையினர் இடைவிடாமல் தொடர முடியும் என்பதற்காக வாழ்க்கைத் துணைகள் படைக்கப்பட்டனர். யாருடைய ஆரம்ப நிலை (தோற்றம்) இதுதான், யாருடைய சூழ்நிலைகள் அப்படியானவை, அத்தகைய ஒருவர் தற்பெருமை, திமிர்பிடித்தவர், கர்வம் மற்றும் திமிர் பிடித்தவராக இருக்க என்ன உரிமை உள்ளது?
கீழ்த்தரமானவர்களிடையே ஒருவர் நிச்சயமாக மிகவும் தாழ்ந்தவராகவும், பலவீனமானவர்களில் மிகவும் பலவீனமானவராகவும் இருக்கிறார். இருப்பினும், ஒருவர் வெளிப்படையாக ஒரு உயர்ந்த அந்தஸ்தை அடையும்போது [புகழ், செல்வம், அதிகாரம் போன்ற விஷயங்களின் காரணமாக] ஒருவர் தன்னை பெரியவராக கற்பனை செய்யத் தொடங்குகிறார், இருப்பினும் தன்னை பெரியவராக கருதுவது ஒரு அவமானமாகும். வல்லமை, பலம், மகிமை, மகத்துவம் எல்லாமே கடவுளுக்கே உரியவை. எவ்வாறாயினும், மனிதன் முழுமையாக படைக்கப்பட்டிருந்தால் [கடவுளின் எந்த ஈடுபாடும் இல்லாமல்] மற்றும் ஒருவரின் அனைத்து விவகாரங்களும் ஒருவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டிருந்தால், ஒருவர் தனது சொந்த இருப்பைப் பராமரிக்கும் திறனைக் கொண்டிருந்தால், ஒருவர் கலகம் செய்வதற்கும், தனது சொந்த தொடக்கத்தையும் முடிவையும் புறக்கணிப்பதற்கும் உரிமை உண்டு.

மனிதன் ஒருவரின் இழப்பை ஒப்புக்கொண்டாலும் இல்லாவிட்டாலும், ஒருவன் பசியுடனும் தாகத்துடனும் இருக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறான், நோய்வாய்ப்பட நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறான், [இந்த பூமிக்குரிய இருப்பில்] இறக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறான். ஒருவர் தனது சொந்த லாபம் மற்றும் நஷ்டத்தை சொந்தமாக்க இயலாது. ஒருவன் தன் நன்மையின் உரிமையாளரும் அல்ல, கெட்டவனின் உரிமையாளரும் அல்ல. ஒருவர் எதையாவது பற்றிய அறிவைப் பெற விரும்புகிறார், ஆனால் அறியாமையைத் தவிர வேறெதையும் பெறுவதில்லை, ஒருவர் எதையாவது நினைவில் கொள்ள விரும்புகிறார், ஆனால் அதை மறந்து விடுகிறார், ஒருவர் தனது இதயத்தை ஒரு முக்கியமான விஷயத்தில் பிஸியாக வைத்திருக்க விரும்புகிறார், ஆனால் மறைமுகங்கள் ஒன்றைப் பிடித்து, கவலைகள் மற்றும் கவலைகள் நிறைந்த எல்லையற்ற கடலில் ஆழமாக மூழ்க வைக்கின்றன. ஒருவருக்கு தனது இதயத்தின் மீது கட்டுப்பாடும் இல்லை, தனது சுயத்தின் மீது அதிகாரமும் இல்லை. ஒருவரின் அழிவு ரகசியமாக அவற்றுக்குள் பதிந்துள்ள விஷயங்களை எப்போதும் விரும்புவது இதயம், மற்றும் ஒருவரின் வாழ்க்கை அவற்றுடன் தொடர்புடைய விஷயங்களை வெறுக்கிறது. ஒருவர் பலவிதமான உணவை அனுபவிக்கிறார், இந்த உணவுகள் ஒருவருக்கு ஆபத்தானவை என்றாலும், ஒருவர் மருந்துகளை வெறுக்கிறார், இருப்பினும் அவை நோயிலிருந்து விடுபடுகின்றன மற்றும் உடலுக்கு ஆரோக்கியத்தை அளிக்கின்றன. ஒருவரின் இரவும் பகலும் எந்த நேரத்திலும், ஒருவரின் செவிப்புலன் பறிக்கப்பட்டுவிடும், பார்வை பறிக்கப்பட்டுவிடும், உறுப்புகள் முடங்கிவிடும், புத்தி அழிந்துவிடும், அல்லது ஆன்மா மறைந்துவிடும், உலகில் தனக்கு பிடித்த ஒன்றிடமிருந்து அனைத்தும் பறிக்கப்பட்டுவிடும் அபாயத்திலிருந்து ஒருவர் பாதுகாக்கப்படுகிறாரா? பரிதாபகரமான மனிதன் இழிவான உதவியற்ற தன்மையின் உருவகம்! மேன்மைமிகு படைப்பாளர் (இறைவன்) ஒருவரை விட்டு வெளியேறினால், ஒருவன் அங்கேயே இருப்பான், [ஒருவனுடைய உயிரை] பறித்தால், அவன் அழிந்துவிடும். ஒருவன் வாங்கப்பட்ட அடிமையைப் போன்றவன், அவனுடைய கட்டுப்பாட்டில் எதுவும் இல்லை, மற்றவரின் செயல்களின் மீது அவனுக்கு எந்த கட்டுப்பாடும் இல்லை. இதைவிட தாழ்மையான விஷயம் வேறு என்ன இருக்க முடியும்? அப்படிப்பட்டவருக்கு பொருத்தமான ஆணவம் எங்கே? மனிதனின் முடிவு மரணம். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஆன்மா ஒரு மனிதனிடமிருந்து பறிக்கப்படும். ஒருவரின்

செவிப்புலன், பார்வை, அறிவு, சக்தி, புலன்கள், உணர்திறன்கள், இயக்கம் போன்றவற்றின் அனைத்து சக்திகளும் திறன்களும் பறிக்கப்படும். ஒருவன் ஒரு கல் போல ஆகி, முன்பு இருந்ததைப் போலவே ஆகிவிடுவான் [அதாவது, ஒன்றுமில்லாத மற்றும் அழிவு நிலையில் ஒரு உயிரற்ற நிறுவனம்]. உறுப்புகளின் வடிவம் [ஆரம்பத்தில்] இருக்கும், ஆனால் இயக்கம் மற்றும் உணர்வு இருக்காது. பின்னர் அது [கல்லறையின்] மண்ணில் வைக்கப்படும். பின்னர் அது அழுக்கு உறைந்த சதையின் வடிவத்தில் பிறப்பதற்கு முன்பு இருந்ததைப் போலவே அழுக்கு, துர்நாற்றம் வீசும் சடலமாக மாறும். உறுப்புகள் பின்னர் அழுகிவிடும், அவற்றின் கூறுகள் பிரிந்து செல்லும், எலும்புகள் துகள்களாக சிதைந்துவிடும். பூச்சிகள் உடலின் சதை அனைத்தையும் தின்றுவிடும். அவர்கள் முதலில் கண்களின் சாக்கெட்டில் நுழைந்து அவற்றை முடிப்பார்கள், பின்னர் அவர்கள் கன்னங்களைத் தாக்கி அவற்றை அழிப்பார்கள். இந்த பூச்சிகளின் வயிற்றுக்குள் சென்ற பிறகு அசுத்தமாக மாறாத உடலின் எந்தப் பகுதியும் எஞ்சியிருக்காது. மனிதனின் சிறந்த நிலை என்னவென்றால், அவர் முன்பு இருந்ததைப் போலவே ஆவார், அதாவது, அழுகி அழுகிய பிறகு மீண்டும் அழுக்காக மாறுவது. இருந்த பிறகு, ஒன்று ஒருபோதும் இல்லாதது போல மீண்டும் அழிந்துவிடுகிறது.

பூமியில் ஒரு துண்டு ஆன பிறகு, ஒருவன் இந்த நிலையில் தங்கியிருக்கிறான், ஆனால் மறுமை நாளில் உயிர்த்தெழுதல் வடிவில் மற்றொரு பிரதிபலிப்பு காத்திருக்கிறது. சிதறடிக்கப்பட்ட உடலின் அனைத்து துகள்களும் மீண்டும் உடலுக்குள் ஒன்றிணையும், நியாயத்தீர்ப்பு நாளின் கொடூரங்களை எதிர்கொள்ள ஒருவர் கல்லறையிலிருந்து எழுப்பப்படுவார். ஒன்றைச் சுற்றியுள்ள காட்சிகளைப் பார்த்தால் ஒருவர் திகிலடைவார் - நியாயத்தீர்ப்பு நாள் உள்ளது, பிரபஞ்சம் காற்றில் பருத்தி பந்துகளாக சிதறிக்கிடக்கிறது, பூமி அனைத்தும் உருமாறியுள்ளது, மலைகள் சுற்றி பறக்கின்றன, சந்திரன், சூரியன் மற்றும் நட்சத்திரங்கள் இந்த விளக்குகளை இழந்துவிட்டன, சுற்றிலும் இருட்டாக இருக்கிறது, எல்லா இடங்களிலும் கடுமையான தேவதைகளின் இறக்கைகளைக் காணலாம், நரகம் அதன் வாசிகள் அனைவரையும் அழைக்கும், குற்றவாளிகள் (குற்றவாளிகள், அத்துமீறல்கள் மற்றும் எல்லா வகையான தீமைகளையும் செய்தவர்கள்)

வானத்தை வருத்தத்துடன் பார்ப்பார்கள், (ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் ஒன்று) செயல்களின் பதிவேடு திறந்திருக்கும், மேலும் குற்றவாளிகள் தங்கள் செயல்களின் பதிவேட்டைப் படிக்குமாறு கூறப்படுவார்கள். மனிதர்கள் தங்கள் பூமிக்குரிய இருப்பின் போது செய்தனர்]. "அந்தப் பதிவேடுகளில் என்ன இருக்கிறது?" என்று அவர்கள் கேட்பார்கள். அவர்களுக்குக் கூறப்படும்; "நீங்கள் மகிழ்ச்சியுடனும், கர்வத்துடனும் இருந்த உங்கள் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் உங்கள் மீது இரண்டு மலக்குகள் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர்; அவர்கள் உங்கள் வார்த்தைகளையும், செயல்களையும், சிறியதோ அல்லது பெரியதோ, நீங்கள் உண்பதும், குடிப்பதும், எழுந்திருப்பதும், உட்கார்ந்திருப்பது ஆகியவையும் இந்த பதிவேட்டில் எழுதி வைக்கப்பட்டுள்ளனர். நீங்கள் மறந்து விட்டீர்கள், ஆனால் அல்லாஹ் உங்கள் ஒவ்வொரு நடமாட்டத்தையும் உங்கள் ஒவ்வொரு விஷயத்தையும் (இந்த பதிவேட்டில்) கைப்பற்றியுள்ளார். வந்து பொறுப்புக்கூறுங்கள், [உங்களுக்காக] பதிலளிக்க தயாராக இருங்கள், இல்லையெனில் தண்டனைக்கு தயாராக இருங்கள்". இதைக் கேட்டவுடன், செயல்களின் பதிவேடு இன்னும் திறக்கப்படாவிட்டாலும், இதயங்கள் பயத்தால் நடுங்கும். அவர்கள் அவர்களைப் பார்த்தால், "ஐயோ! இந்த செயல்களின் பதிவேடு, எல்லாவற்றையும் கொண்டுள்ளது! சிறியதோ பெரியதோ எல்லா பாவங்களும் இங்கே கணக்கிடப்படுகின்றன!"

இதுதான் மனிதனின் இறுதி முடிவு! இந்த நிலையில் ஒரு நபருக்கு ஆணவமும் மேன்மையும் இருப்பது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதா? இருப்பின் ஆரம்ப மற்றும் இடைப்பட்ட காலகட்டத்தில் மனிதனின் நிலை [இந்த உலகில் வாழ்க்கை என்று அழைக்கப்படுகிறது,] அறியப்படுகிறது. இறுதி நிலையும் ஒருவருக்கு தெரிந்தால், ஒருவர் ஒரு மனிதனுக்கு பதிலாக பன்றி அல்லது நாய் ஆக விரும்புகிறார், இதனால் ஒருவர் முகவரியைக் கேட்கவோ அல்லது [நியாயத்தீர்ப்பு நாளை] எந்த தண்டனையையும் எதிர்கொள்ள மாட்டார். உண்மை என்னவென்றால், கடவுளின் தீர்ப்பில் ஒரு மனிதன் நரகத்திற்கு தகுதியானவனாக இருந்தால், ஒரு பன்றி ஒன்றை விட மிகவும் சிறந்தது - அது முன்பு மண்ணாக இருந்தது மற்றும் மீண்டும் மண்ணாக மாறியது, அது பொறுப்புக்கூறலின் கட்டத்தை கடந்து செல்லாது அல்லது எந்த தண்டனையையும் எதிர்கொள்ளாது. யாருடைய முடிவு அப்படி இருக்கிறதோ, ஒருவருக்கு ஆணவம் கொள்ள

என்ன உரிமை உள்ளது? ஒருவர் எப்படி பெருமையுடனும் பெருமையுடனும் இருக்க முடியும்? ஆம், கடவுள் ஒருவரை மன்னித்தால், அது ஒரு தனி விஷயம் [அந்த நேரத்தில் ஒருவர் மகிழ்ச்சியாகவும் பெருமையாகவும் இருக்க முடியும்]. ஒருவரின் மேன்மையையும் சிறப்பையும் நம்ப வைக்கும் வகையில் ஒருவர் தனது சுயத்தில் எதைக் காண்கிறார்? (அல்லாஹ்வின் அடியார்) பாவம் செய்யாமல், தண்டனைக்கு தகுதியானவராக ஆகிவிட்ட எந்த அடியாரும் இல்லை, அல்லாஹ் தன் அருளையும், கிருபையாலும் மன்னிப்பான். அவர் தனது கருணையிலிருந்து மன்னிப்பார் என்று நம்பப்படுகிறது. ஒருவரின் இறுதி முடிவு என்னவாக இருக்கும் என்று ஒருவருக்குத் தெரியாது. கியாம நாளின் பொறுப்பைப் பற்றி பயமும், துக்கமும் கொண்ட நிலையில், அந்நாளின் அவமானம் மற்றும் இழிவுக்காகக் காத்திருப்பதே போதுமானது. இது ஆணவத்தின் அறிவு அடிப்படையிலான சிகிச்சையின் விவரம்.

ஆணவத்தின் நடைமுறை சிகிச்சை: ஆணவத்தின் நடைமுறை சிகிச்சை என்னவென்றால், கடவுளின் பொருட்டு, ஒருவர் கடவுளின் படைப்புகளை நோக்கி மனத்தாழ்மையுள்ள மக்களின் செயல்களை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், மேலும் நீதிமான்களின் நிலைகளைக் குறிப்பிடும் அதே வேளையில், இந்த மனத்தாழ்மையின் குணத்தின் மீது போதுமான வெளிச்சம் வீசப்பட்டதால் அவர்களில் விடாமுயற்சியுடன் இருக்க வேண்டும். யாரோ ஒருவர் சல்மானிடம் கேட்டார், "நீங்கள் ஏன் புதிய ஆடைகளை அணியக்கூடாது?" அதற்கு அவர், "நான் (அல்லாஹ்வுக்கு) அடிமையானே. விடுதலையின் பிரகடனத்தை நான் [கடவுளிடமிருந்தே] பெறும் நாளில், நான் புதிய ஆடைகளை அணிவேன்". மறுமையின் விடுதலையை அவர் சுட்டிக்காட்டினார் [வாழ்க்கையின் சோதனைகள் மற்றும் பரீட்சைகளில் கடந்து செல்வதன் மூலம் ஒருவர் அடைகிறார் மற்றும் தெய்வீக பொறுப்புக்கூறலின் முடிவில் நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் வெற்றி பெற்றதாக அறிவிக்கப்பட்டார்]. [பணிவு] செயல்களால் பணிவு நிறைவடைகிறது. இதனால்தான் திமிர்பிடித்த அரேபியர்கள் [முஹம்மது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) காலத்தில் அறியாமையின் சகாப்தத்திலிருந்து வெளியே வந்தவர்கள், அவர்களை ஒரு முழுமையான ஆன்மீக மாற்றத்தை நோக்கி வழிநடத்திக் கொண்டிருந்தனர்) [கடவுள்] மீது நம்பிக்கை கொள்ளவும், ஒரே நேரத்தில்

[கடவுளிடம்] பிரார்த்தனை செய்யவும் கட்டளையிடப்பட்டார்கள், மேலும் பிரார்த்தனை கடவுளை நோக்கிய பாதையின் அடித்தளம் என்று கூறப்பட்டது (தீன்). பிரார்த்தனைகளில் சில ரகசியங்களும் மர்மங்களும் உள்ளன, அந்த அடிப்படையில், பிரார்த்தனைகளை விசுவாசத்தின் அடித்தளம் என்று அழைப்பது சரியானது. இந்த ரகசியங்களில் ஒன்று ஜெபம் என்பது பணிவின் சிறந்த வெளிப்பாடாகும். [தொழுகையின் நிலையில்] கைகளை முன்னால் கட்டி நிற்பது, குனிந்து வணங்குவதும், ஸுஜூது செய்வதும் [தொழுகையின் போது இதயம் இருந்தால்] பணிவை முழுமையாக வெளிப்படுத்தும் செயல்களாகும். முஹம்மது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் வருகைக்கு முன்பு, அரேபியர்கள் யாருக்கும் முன்னால் தலை குனிவதை விரும்பவில்லை என்ற மனப்பான்மையைக் கொண்டிருந்தனர், மேலும் அவர்களுக்கு தொழுகையின் அனைத்து செயல்களும் அவமானம் மற்றும் பணிவின் அடையாளங்களாக இருந்தன. [பேகன்] அரேபியர்கள் [பிரார்த்தனை நிலையில் கடவுளுக்கு] ஸுஜூது செய்யும் செயலை அவமானம் (பணிவு) மற்றும் தாழ்மையின் உச்சமாக கருதினர். அதனால்தான், [கடவுள்] நம்பிக்கைக்குப் பிறகு தொழுகையைச் செய்யுமாறு அவர்களுக்கு முதலில் கட்டளையிடப்பட்டது, இதனால் [தொழுகை] அவர்களின் கர்வத்தையும் ஆணவத்தையும் உடைத்து, இதயங்களில் பணிவு பிறக்கும்.

இதன் விளைவு என்னவென்றால், ஞானத்தை அடைபவர் (கடவுளை நோக்கிய பாதையைப் பற்றிய அறிவு மற்றும் புரிதல்) ஆணவத்தைக் குறிக்கும் அனைத்து விஷயங்களையும் காரணங்களையும் கண்காணிக்க வேண்டும், பின்னர் ஒருவர் அவற்றின் எதிர்மறைகளில் செயல்பட வேண்டும், அந்த செயல்களில் விடாமுயற்சியுடன் இருக்க வேண்டும், இதனால் ஒருவர் பணிவுடன் பழகுகிறார்.

அறிவு மற்றும் செயல்கள் ஆகிய இரண்டின் நீரூற்றுகளால் நீர்ப்பாசனம் செய்யப்படும் வரை இதயம் அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், குணநலன்கள் மற்றும் உள் மனநிலைகளின் (*இக்லாக்*) தோட்டமாக மாறாது. ஏனென்றால், [உடல்] உறுப்புகள் காணக்கூடிய சாம்ராஜ்யத்துடன் தொடர்புடையவை ('*ஆலம் அல்-ஜாஹிர்* அல்லது புலப்படும் உலகம்) மற்றும் இதயம் [அல்லது ஆன்மா] தேவதைகளின்

சாம்ராஜ்யத்திற்கு சொந்தமானது ('*ஆலம் அல்-மலாகூட்* அல்லது ஆன்மீக சாம்ராஜ்யம்). இரண்டு பகுதிகளுக்கும் இடையில் ஒரு ரகசிய பகுதி உள்ளது. அதனால்தான், உறுப்புகளின் செயல்கள் நிச்சயமாக இதயத்தால் பாதிக்கப்படுகின்றன [இதயம் மனித இருப்பின் மேலாதிக்க ஆட்சியாளராக இருப்பதால்].

ஆணவத்தை குணப்படுத்துவதற்கான இரண்டாவது முறை: இது மேற்கூறிய ஏழு காரணங்களுடன் தொடர்புடைய ஆணவத்துடன் தொடர்புடையது. உண்மையான பரிபூரணம் அறிவு மற்றும் [நல்ல, பக்தி மற்றும் நீதியான] செயல்களைக் கொண்டுள்ளது, அவற்றைத் தவிர வேறு எதுவும் ஒரு பரிபூரணமாகத் தோன்றினாலும் அழிந்துவிடும். அறிவு மற்றும் செயல்களைத் தவிர, ஒவ்வொரு பரிபூரணமும் கற்பனையான பரிபூரணம். ஆணவத்தின் ஏழு காரணங்களுக்கும் அறிவு அடிப்படையிலான மற்றும் நடைமுறை சிகிச்சை கீழே விளக்கப்பட்டுள்ளது.

ஆணவத்திற்கு முதல் காரணம் - பரம்பரை: ஒருவரின் வம்சாவளி அல்லது வம்சாவளியால் திமிர்பிடித்த ஒருவர் இரண்டு விஷயங்களைப் பற்றிய ஆழமான புரிதலை அடைவதன் மூலம் ஒருவரின் இதயத்தை குணப்படுத்த வேண்டும். இந்த வகையான பெருமை மற்றும் ஆணவத்தின் பொருள் என்னவென்றால், ஒருவர் வேறொருவரின் [உணரப்பட்ட] பரிபூரணத்திலிருந்து மரியாதையை அடைய முயற்சிக்கிறார். பரம்பரையின் காரணமாக கர்வம் பிடித்தவன், ஒருவரின் தனிப்பட்ட குணங்களில் குறைபாடு இருந்தால், ஒருவரின் முன்னோர்களின் பரிபூரணம் மற்றும் மகத்துவத்தின் காரணமாக ஒருவர் தனது குறைபாடுகளை எவ்வாறு பூர்த்தி செய்ய முடியும்? இரண்டாவதாக, ஒருவர் தனது உண்மையான பரம்பரையை அறிந்திருக்க வேண்டும், வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒருவர் தனது தந்தை மற்றும் தாத்தாவைப் பற்றிய உண்மையான அறிமுகத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒருவரின் தந்தையும் ஒரு அழுக்கு துளி விந்தணுவிலிருந்து ஆனவர், ஒருவரின் தாத்தா (அல்லது கொள்ளுத் தாத்தா) இப்போது தூசி. மனிதனின் தோற்றம் காலடியில் மிதிக்கப்படும் அழுக்கு. மண்ணால் (மண்ணால்) ஆன ஒரு மனிதன் ஆணவத்தை

கடைப்பிடிக்க வேண்டுமா? மனிதன் அழுக்கு என்று கூறுவது மிகவும் தொலைவில் உள்ளது என்று கூறப்பட்டால், "நீங்கள் கூறப்படும் விந்தணு துளியை நீங்கள் மிக நெருக்கமாகப் பார்க்க வேண்டும்" என்று நாம் கூறுவோம். இந்த அம்சத்தில், ஒருவன் தன்னை தாழ்ந்தவளாக கருத வேண்டும். இதைப் பற்றி சிந்தித்துப் பாருங்கள்! தந்தையிடமோ, தாத்தாவோ எந்த பிரபுத்துவமும் இல்லை! அவர்களின் சந்ததியினரில் உள்ள பிரபுக்கள் [தற்போது சுற்றி இருப்பவர்கள்] எங்கிருந்து வந்தார்கள்? ஒருவரின் தோற்றம் அழுக்கு மற்றும் ஒருவர் விந்தணுவிலிருந்து வந்தவர். இது ஒருவரின் உண்மையான பரம்பரையாக இருந்தால், அது மிகவும் மோசமானது - ஒன்று (அழுக்கு) கால்களுக்கு அடியில் மிதிக்கப்படுகிறது, மற்றொன்று (விந்தணுக்) உடலைத் தொட்டால், கழுவப்பட வேண்டும். வம்சாவளியின் இந்த யதார்த்தத்தை அறிந்தவன் ஒருபோதும் ஆணவம் கொள்ளமாட்டான். மனிதன் அழுக்கு மற்றும் இரத்தத்தால் ஆனவன் என்ற உண்மையை விட தாழ்ந்த விஷயம் என்ன இருக்க முடியும்?

ஆணவத்திற்கு இரண்டாவது காரணம் - அழகு: ஆணவத்திற்கு இரண்டாவது காரணம் அழகு [அல்லது அழகு]. அதன் சிகிச்சை ஒருவரின் உள் இருப்பை புத்திசாலித்தனமான பார்வையை வீசுவதாகும், ஒருவரின் வெளிப்புற இருப்பை விலங்குகள் பார்ப்பது போல பார்க்கக்கூடாது. உள் இருப்பைப் பார்ப்பவன், ஒருவரின் [வெளிப்புற] அழகில் களங்கத்தை ஏற்படுத்தும் தனது குறைகள், கண்டிக்கத்தக்க பண்புகள் மற்றும் குறைபாடுகளை அறிந்திருக்கிறான். மேலும், மனித உறுப்புகள் அசுத்தங்களால் நிரம்பியுள்ளன. இதுதான் ஒருவனின் நடுப்பகுதியின் நிலை (இது பிறப்புக்குப் பிந்தைய இந்த உலக வாழ்க்கை). ஒருவரின் ஆரம்பம் விந்தணு மற்றும் மாதவிடாய் இரத்தத்தின் கலவையுடன் தொடங்கியது என்று ஏற்கனவே விளக்கப்பட்டுள்ளது. [மனிதன் தனது தோற்றத்தில் மிகவும் தாழ்மையுள்ளவன் என்பதையும் இது காட்டுகிறது]. ஆயினும்கூட, தான் அசுத்தத்திலிருந்து பிறந்து, அசுத்தத்துடன் வாழ்கிறான், மரணத்திற்குப் பிறகு அசுத்தமாகிவிடுவான் என்ற இந்த யதார்த்தத்தை கண்காணிக்கிறவன் தன் அழகைப் பற்றி பெருமை கொள்ள முடியாது. மனித அழகின் உவமை குப்பைக் குவியலில் வளரும் தாவரங்கள், அதன் தோற்றம் அசுத்தமாக இருந்தாலும் வெளிப்படையாக மகிழ்ச்சியாகத் தோன்றுகிறது. அல்லது மனித அழகின் உவமை வனாந்தரத்தின் பூக்களும் தாவரங்களும் இனிமையானதாகத்

தோன்றுகின்றன, ஆனால் சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு [உலர்ந்த] காற்று வீசும்போது துண்டுகளாக (உலர்ந்த வைக்கோல்) சிதறடிக்கும். மனித அழகு நீடித்ததாகவும் நித்தியமாகவும் இருந்திருந்தாலும் [ஒருவரின் வாழ்நாள் முழுவதும்] மற்றும் அனைத்து களங்கங்களும் இல்லாமல் இருந்திருந்தாலும், அழகாக இல்லாத ஒருவரின் மீது பெருமை கொள்ளவும் ஆணவத்துடனும் இருக்க ஒருவருக்கு உரிமை இல்லை, ஏனெனில் ஒருவரின் அழகு தனிப்பட்டது அல்ல [ஒருவர் அதை தானே உருவாக்கவில்லை], வேறொருவரின் அழகு இல்லாததும் தனிப்பட்ட அல்ல. அழகு நீடித்தது அல்லது நீண்ட காலம் நீடிக்காது. எல்லா நேரங்களிலும், பருக்கள், காயம் அல்லது வேறு ஏதேனும் நோய் காரணமாக அது மறைந்துவிடும் அல்லது போய்விடும் என்ற கவலை உள்ளது. ஒவ்வொரு இரவும் பகலும் மக்கள் தங்கள் அழகை இழந்த சூழ்நிலைகளை நாம் எதிர்கொள்கிறோம் [எனவே அழகு போன்ற தற்காலிக மற்றும் நிலையற்ற ஒன்றின் மீது பெருமை மற்றும் ஆணவம் இருப்பது முற்றிலும் முட்டாள்தனமானது மற்றும் அருவருப்பானது].

ஆணவத்திற்கு மூன்றாவது காரணம் - சக்தி மற்றும் வலிமை:
அதிகாரம் மற்றும் வலிமை ஆணவத்திற்கு மற்றொரு காரணம். மனிதர்கள் மீது திணிக்கப்பட்டுள்ள நோய்கள் மற்றும் நோய்களைப் பற்றி சிந்திப்பதே இதன் சிகிச்சையாகும். மனித உதவியற்ற தன்மையின் மாதிரியை ஒருவர் பார்க்க வேண்டும் என்றால், ஒரு சிறிய உடல் உறுப்பு வலியால் பாதிக்கப்படும் நேரத்தில் அதைக் காணலாம், இது எல்லா திறமையற்றவர்களையும் விட ஒருவரை அதிக திறனற்றவராகவும், அனைத்து நம்பிக்கையற்றவர்களையும் விட விரக்தியடையச் செய்கிறது. ஒரு ஈ எதையாவது எடுத்துச் சென்றாலும் அதை திரும்பப் பெற முடியாது என்ற அளவுக்கு மனித உதவியற்ற நிலை உள்ளது. ஒரு சிறிய பூச்சி, கொசு அல்லது எறும்பு ஒருவரின் காது அல்லது மூக்கில் நுழைந்தால், அவை மரணமின்றி ஒன்றைக் கொன்றுவிடும். கால் அல்லது உடலின் வேறு எந்த பகுதியிலும் ஒரு முள் சிக்கிக்கொண்டால், அது ஒருவரை நடக்க இயலாது. ஒரு நாள் நீடிக்கும் காய்ச்சல் மிகவும் வலிமை இழப்பை ஏற்படுத்தும், பல வருட ஊட்டச்சத்து அதை ஈடுசெய்ய முடியாது. ஒரு முள்ளைக் கூட தாங்கவோ, கொசுவுடன் சண்டையிடவோ, ஈக்கு எதிராக தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளவோ முடியாத ஒருவன் தன் வல்லமையையும் பலத்தையும் பற்றி

பெருமையுடனும் பெருமையுடனும் இருக்க வேண்டுமா? மனிதன் எவ்வளவு வலிமையானவனாக இருந்தாலும், கழுதை, பசு, யானை அல்லது ஒட்டகத்தை விட வலிமையானவனாக இருக்க முடியாது. விலங்குகள் உயர்ந்த ஒரு பண்பில் ஒருவர் பெருமையை வெளிப்படுத்த முடியுமா?

ஆணவத்திற்கு நான்காவது மற்றும் ஐந்தாவது காரணங்கள் - செல்வம் மற்றும் அதிக எண்ணிக்கையிலான ஆதரவாளர்கள், உதவியாளர்கள், சீடர்கள் மற்றும் ரசிகர்கள்: ஆணவத்திற்கு ஒரு காரணம் செல்வத்தின் மிகுதி. மற்றொரு காரணம் ஏராளமான நண்பர்கள், உதவியாளர்கள், பின்தொடர்பவர்கள் மற்றும் அபிமானிகள். அரசர்களால் (அரசாங்க அதிகாரிகள்) வழங்கப்பட்ட பதவிகள் காரணமாக ஏற்படும் ஆணவமும் இதில் அடங்கும். இந்த ஆணவம் அழகு மற்றும் வலிமை மீதான ஆணவம் போன்றதல்ல, ஏனெனில் அழகு மற்றும் வலிமை ஆகியவை உள்ளார்ந்த மனித பண்புகளின் ஒரு பகுதியாகும், அதே நேரத்தில் செல்வம் மற்றும் ஏராளமான நண்பர்கள் அவற்றிலிருந்து விலக்கப்படுகின்றனர். ஒருவர் தனது குதிரை அல்லது வீட்டின் மீது ஆணவத்தை வெளிப்படுத்துவது போல இந்த வகையான ஆணவம் மிகவும் மோசமானது. இப்போது குதிரை இறந்துவிட்டால் அல்லது வீடு இடிக்கப்பட்டால், இந்த ஆணவம் முடிவுக்கு வரும், மேலும் ஒருவர் அவமானப்படுத்தப்படுவார் [ஏனென்றால் ஒருவர் உள்ளார்ந்த தனிப்பட்ட குணங்களை இழக்கிறார், எனவே, அவர்கள் மிகவும் தற்காலிகமானவர்கள்]. அரசர்களிடமிருந்து ஒரு அந்தஸ்து அல்லது கௌரவத்தைப் பெற்ற பிறகு ஆணவத்தை வெளிப்படுத்துபவன் உள்ளார்ந்த குணங்களை இழந்து, [கொதிக்கும்] பானையை விட அதிக கலக்கமடைந்த இதயத்தை நம்பியிருக்கிறான். மன்னர்களின் இதயம் மிக விரைவாக மாறும். அவர்கள் யாரிடமாவது ஏமாற்றமடைந்தால், ஒருவரை ஒரு பயங்கரமான நிலைக்கு கொண்டு வர அவர்கள் எதையும் விட்டு விலகிவிடுவதில்லை. ஒருவரின் உள்ளார்ந்த இயல்பின் ஒரு பகுதியாக இல்லாத ஒன்றில் ஆணவம் கொண்டவன் தூய அறியாமை ஆவார். உதாரணமாக, செல்வம் என்பது ஒருவருக்கு உள்ளார்ந்த ஒரு பண்பு அல்ல, மேலும் ஒரு திருடனால் ஒரு கணத்தில் திருடப்பட்டு ஒரு வசதியான நபரை அவமானப்படுத்தவும் தேவையுள்ளவராகவும் மாற்றக்கூடிய ஒரு வேறுபாடாகும். ஒருவருக்கு உள்ளார்ந்த குணங்கள்

நிரந்தரமானவை அல்ல, மாறாக, அவை மறுமையில் துன்பங்களுக்கும் தண்டனைகளுக்கும் ஆதாரமாக மாறுகின்றன. இந்த குணங்களைப் பற்றி பெருமை கொள்வது அறியாமை. மேலும், இந்த குணங்களை மனித கைகளில் அல்ல, கற்பித்த கடவுளின் கைகளில் இவர்கள் இருக்கிறார்கள். அவன் நாடினால் அவற்றை உங்களுக்கு வைத்துக் கொள்வான்; அவன் நாடினால் அவர்களைப் பிடித்துக் கொள்வான். நீங்கள் எதின் மீதும் அதிகாரம் இல்லாததால் நீங்கள் விலைக்கு வாங்கிய அடிமை மட்டுமே. இந்த உண்மைகளை நன்கு அறிந்த ஒருவர் ஆணவம் காட்ட முடியாது. அந்த நிலையில் உள்ள ஒருவர் [எல்லாம் கடவுளின் கைகளில் உள்ளது] ஒருவரின் திறமை, செல்வம், சக்தி மற்றும் பரிபூரணம் குறித்து பெருமையை வெளிப்படுத்த முடியுமா அல்லது ஒருவரின் சுயத்தை அவமானப்படுத்தியதாகக் கருத முடியுமா? ஊடுருவும் நுண்ணறிவு (பசீரா) கொண்ட ஒவ்வொரு புத்திசாலித்தனத்தின் நிலை இதுதான். அத்தகையவர் ஒருவர் தனக்கு சொந்தமானவர் அல்ல என்பதை புரிந்துகொள்கிறார், அல்லது ஒருவரின் உடல், உறுப்புகள் அல்லது செல்வத்தின் உரிமையாளர் அல்ல. இருந்தபோதிலும், ஒருவர் தீங்குகள், காமங்கள், துன்பங்கள் மற்றும் நோய்களால் சூழப்பட்டுள்ளார், அவை எல்லா நேரத்திலும் ஒருவரின் அழிவை அச்சுறுத்துகின்றன. மனித இயல்புக்கு உள்ளார்ந்த ஆணவத்திற்கான காரணங்களை குணப்படுத்தும் முறை இதுதான்.

ஆணவத்திற்கு ஆறாவது காரணம் - அறிவு: அறிவின் மீது ஆணவம் கொள்வது ஒரு ஆபத்தான நோயாகும். சில நேரங்களில் அதன் சிகிச்சை மிகவும் கடினமாகிறது மற்றும் இந்த நோயிலிருந்து மீட்க தீவிர கடின உழைப்பு மற்றும் போராட்டம் தேவைப்படுகிறது. காரணம் என்னவெனில், ஞானம் என்பது கடவுளிடம் மகத்தானதைப் போலவே, (கடவுளின் அடியார்களிடம்) மகத்தானதாக இருக்கிறது. அறிவுடன் ஒப்பிடுகையில், செல்வம் மற்றும் அழகு ஒரு சிறிய அந்தஸ்தைக் கொண்டுள்ளன, மாறாக, அறிவு மற்றும் செயல்களின் ஒளி [அறிவின் அடிப்படையில்], அவர்களுக்கு பாராட்டையும் மரியாதையையும் அளிக்கிறது. உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு அறிஞரின் தவறு மக்களை தவறாக வழிநடத்துகிறது". தெய்வீக சட்டத்தில் அறிவின் பல சிறப்புகள் பட்டியலிடப்பட்டுள்ளன, ஒரு அறிஞர் தன்னைப் பற்றி அதிகமாக சிந்திக்க மாட்டார் மற்றும் ஒருவரின் நிலையை

அறியாமையை விட உயர்ந்ததாகக் கருத மாட்டார் என்று கற்பனை செய்வது கடினம்.

அறிவை விட ஆணவத்திற்கு தீர்வு என்னவென்றால், ஒரு அறிஞர் இரண்டு விஷயங்களைப் பற்றி சிந்தித்து சிந்திக்க வேண்டும். ஒன்று, கடவுளின் சான்றுகள் ஒரு அறிஞர் (அல்லது ஸ்காலஸ்டிக் இறையியலாளர்) மீது மிகவும் முழுமையானவை மற்றும் உறுதியானவை. மேலும், ஒரு அறியாமையிடமிருந்து சகித்துக் கொள்ளப்படுவது, அதில் பத்தில் ஒரு பங்கு கூட ஒரு அறிஞரிடமிருந்து பொறுத்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை, ஏனெனில் அறிவு மற்றும் ஞானத்திற்குப் பிறகு கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படியாத ஒரு நபர், கடவுளின் அறிவின் ஆசீர்வாதங்களின் உரிமைகளை செலுத்தாத மோசமான பாவத்தைச் செய்கிறார். அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுகிறான்:

وَٱتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ٱلَّذِىٓ ءَاتَيْنَٰهُ ءَايَٰتِنَا فَٱنسَلَخَ مِنْهَا

"நாம் நம் வசனங்களை (அல்லாஹ்வின் ஞானத்திலிருந்து வெளிப்படும் ஞானம்) வழங்கிய ஒரு நபரின் நிலையை இவ்வாறே ஓதிக் காண்பிப்பீராக, ஆனால் அவர் அவற்றிலிருந்து வெளியேறினார் [தன்னை நன்றாக ஏற்றுக் கொள்ளாததால், மாறாக, நிலையற்ற மற்றும் குறுகிய கால உலக ஆதாயங்களுக்காக கீழ்த்தரமான ஆசைகளைத் தொடர்ந்தார்]." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 7, வசனம் 175)

அடுத்த வசனத்தில், கடவுள் அதே நபரைப் பற்றி இதைச் சொன்னார்:

فَمَثَلُهُۥ كَمَثَلِ ٱلْكَلْبِ إِن تَحْمِلْ عَلَيْهِ يَلْهَثْ

"எனவே, இந்த நபரின் நிலை ஒரு நாயைப் போல மாறியது, நீங்கள் அதை அடித்தால் காற்றுக்காக மூச்சுத்திணறல், நீங்கள் அதை தனியாக விட்டுவிட்டால் காற்றுக்காக மூச்சுத்திணறல்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 7, வசனம் 176)

அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் (மேலே உள்ள இரண்டு வசனங்களின் விளக்கத்தில்) பலம் பௌரா (மூஸா நபிகள் நாயகம் (ஸல்) காலத்தில் இஸ்ராயீலின் சந்ததியினரிடமிருந்து உயர்ந்த ஆன்மீகத் திறமை கொண்ட ஒரு துறவி) கடவுளின் ஞானம் வழங்கப்பட்டது, ஆனால் [அதைப் பாராட்டவில்லை] அதை விட உலக ஆசைகளை விரும்பினார். எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் காற்றுக்காக மூச்சுத் திணறுகிற ஒரு நாயைப் போல கடவுள் அவரை ஒத்திருந்தார். ஞானத்தின் பொக்கிஷங்கள் தனக்கு எவ்வளவு வழங்கப்பட்டாலும் அல்லது அவருக்கு வழங்காவிட்டாலும், எந்த சூழ்நிலையிலும் அவர் தனது காமங்களை கைவிடமாட்டார் என்பதால் பாலம் ஒரு நாயைப் போல நடந்து கொண்டார். இந்த ஆபத்து அறிஞருக்கு மிகப் பெரிய ஒன்றாகும், ஒரு அறிஞர் அதிக பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் கணக்கீட்டிற்கு உட்படுத்தப்படுவார் [ஒருவரின் செயல்கள் மற்றும் தவறான செயல்களுக்காக, அவை மக்கள் மீது நீடித்த தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன, ஏனெனில் அவை தீர்க்கதரிசன சகாப்தத்தின் முடிவுக்குப் பிறகு தீர்க்கதரிசிகளின் வாரிசுகளாக இருப்பவர்கள், மக்களை சத்தியத்திற்கு வழிநடத்தும் பொறுப்பையும், நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கு வழிநடத்தும் பாதைக்கு வழிநடத்தும் பொறுப்பையும் கொண்டுள்ளனர்]. எந்த அறிஞர் மக்களை அறத்திற்கு அறிவுறுத்தினார், அதிலிருந்து தன்னை இழந்தார்? ஒருவரின் அந்தஸ்து ஒரு அறியாமையை விட உயர்ந்தது என்று கருதும் ஒரு அறிஞர், அத்தகைய ஒருவருடன் ஒப்பிடும்போது, ஒருவரின் அந்தஸ்து ஒரு அறியாமையை விட உயர்ந்ததாக இருந்தாலும், ஒரு அறிஞர் மிகவும் ஆபத்தான சூழ்நிலையில் இருக்கிறார் என்று நினைக்க வேண்டும். [உணர்தல்] இந்த ஆபத்தே [அறிவின் மீது] ஆணவத்திற்கு ஒரு தடையாக உள்ளது.

வரவிருக்கும் ஆபத்துகளைப் பற்றி சிந்தித்தால், ஒருவரிடம் ஒரு துளி ஆணவம் கூட இருக்காது, படைப்புகளில் இருந்து ஒரு பெரிய மனிதர் என்று நினைக்க மாட்டார். சில வேலைகளைச் செய்யும்படி தன் எஜமானரால் கட்டளையிடப்பட்ட ஒரு அடிமையைப் போன்றது அதன் உவமை. [எல்லா மனிதர்களும் கடவுளின் அடிமைகள் என்பதால் இந்த உவமை மிகவும் பொருத்தமானது, கடவுள் அவர்களின் எஜமானர் ஆவார்]. அவர் அந்த பணிகளைத் தொடங்கினார், ஆனால் அவற்றில்

சிலவற்றை விட்டுவிட்டார். அவற்றில் சில வேலைகள் செய்யப்பட்டன, ஆனால் குறைபாடுள்ள முறையில் செய்யப்பட்டன, சில முடிக்கப்பட்டன, ஆனால் தனது எஜமானரின் விருப்பப்படி அவற்றைச் செய்ய முடிந்ததா இல்லையா என்று அவர் சந்தேகித்தார். அப்போது, தகவல் கொடுத்தவர் ஒருவர் அவரிடம், "உம்முடைய எஜமானர் உம்மை அழைத்திருக்கிறார், அவர் உன் உடைமைகளைப் பறித்து, உன்னை இழிவுபடுத்துவான். வெயிலில் கடுமையான சூரிய ஒளியில் அவர் உங்களை அவரது கதவுக்கு வெளியே நிற்கச் செய்வார். நீங்கள் மிகவும் கலக்கமடைந்து உதவியற்றவராக மாறும்போது, அவர் உங்கள் பொறுப்புணர்வைச் செய்வார். நீங்கள் சரியாக முடிக்காத அல்லது முடிக்காத பணிகள், அவற்றைப் பற்றி அவர் உங்களிடம் விசாரிப்பார், மேலும் உங்கள் தண்டனைக்கான தனது முடிவை அறிவிப்பார். அப்பொழுது நீ ஒரு இருண்ட நிலவறையில் அடைக்கப்படுவாய், அங்கே நீ எப்பொழுதும் வாழ்வாய், கொஞ்சம் ஓய்வைக் காண மாட்டாய்". பல அடிமைகளில் சிலர் மன்னிக்கப்பட்டிருந்தாலும், தன் எஜமான் அநேக அடிமைகளிடம் இதே மாதிரியாக நடந்துகொண்டிருக்கிறான் என்பதையும் அந்த அடிமைக்கும் தெரியும். எனினும், அவன் எந்த அடிமைகளைச் சேர்ந்தவன் என்பதை அவன் அறிய மாட்டான். இந்த யதார்த்தத்தைப் பற்றி சிந்திப்பது கீழ்த்தரமான ஆத்மாவை பணிவு நிலையில் வைத்திருக்கும். ஆணவம் துண்டு துண்டாக நொறுங்கிவிடும். ஒருவன் தன் பார்வையில் அற்பமானவனாக மாறிவிடுவான். துக்கமும் பயமும் ஒருவரின் இதயத்தையும் மனதையும் ஆதிக்கம் செலுத்தும், மேலும் படைப்புகளில் இருந்து எந்தவொரு தாழ்மையான மற்றும் முக்கியமற்ற நபர் மீதும் ஒருவர் ஆணவம் கொள்ள முடியாது, அதற்கு பதிலாக, தெய்வீக பழிவாங்கலின் போது மற்றவர் ஒரு [சாத்தியமான] பரிந்துரையாளராக இருக்க முடியும் என்ற நம்பிக்கையில் ஒருவர் அனைவரையும் பணிவுடன் நடத்துவார். அறிஞருக்கு ஆழமான விவாதங்களின் கதவுகள் திறந்திருக்கும், பாவங்களைச் செய்வதன் மூலம் தெய்வீக கட்டளைகளை மீறுவதன் அளவைக் கண்டால், ஒருவர் பாவங்களைச் செய்வதற்கான வழிமுறையாக வெளிப்புற உறுப்புகளைப் பயன்படுத்தியது மட்டுமல்லாமல், ஒருவரின் உள் இருப்பு ஆடம்பரம் (ரியா*)*, பொறாமை (*ஹஸத்*), சுய ஆணவம் ('*உஜூப்*) மற்றும் பாசாங்குத்தனம் (*நிஃபாக்)* ஆகியவற்றுடன் பாவங்களின் மையமாக உள்ளது). வெளிப்படையாக, இறுதி முடிவு [அத்தகைய ஒரு அறிஞர் அல்லது ஸ்காலஸ்டிக் இறையியலாளர்] நன்றாகத் தெரியவில்லை. ஒரு

அறிஞர் அந்த வழிகளில் சிந்தித்தால், அது ஒருவரை ஆணவத்தின் அடிமைத்தனத்திலிருந்து விடுவிக்கும்.

ஒரு அறிஞர் சிந்திக்க வேண்டிய இரண்டாவது விஷயம் என்னவென்றால், ஆணவம் (மகத்துவம் மற்றும் கம்பீரம்) கடவுளுக்கு மட்டுமே பொருத்தமானது. ஒருவன் ஆணவம் கொண்டவனாக இருந்தால், அவன் தேவனுடைய கோபத்திற்கு தகுதியானவனாக இருப்பான், மேலும் அவன் தேவனுடைய அடிமையாக அழைக்கப்படுவான். கடவுள் ஒருவரிடமிருந்து பணிவை விரும்புகிறார். இது தெய்வீக வார்த்தைகளில் ஒன்றாகும், "உங்கள் சொந்த இருதயத்தில் உங்களைப் பற்றிய மதிப்பு இல்லாதவரை உங்கள் மதிப்பு என்னுடன் இருக்கும். உனது சுயத்தின் மதிப்பை நீ கருதினால், என்னருகே உனக்கு எந்த மதிப்பும் இல்லை". இதிலிருந்து ஒரு அறிஞர் கடவுள் விரும்பும் அந்த படைப்புகளை (செயல்களை) மட்டுமே ஒருவரிடமிருந்து எடுக்க வேண்டும் (துல்லியமாக) [கடவுள் விரும்பாத எல்லாவற்றிலிருந்தும் விலகி இருக்க வேண்டும், ஏனெனில் கடவுளின் பாதையின் அறிஞர் மக்களை விட உயர்ந்த தார்மீக மற்றும் நெறிமுறை தரங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது]. இந்த யதார்த்தத்தைப் பற்றி சிந்திப்பது ஆணவத்தை ஒழிக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது, ஒரு அறிஞருக்கு ஒருவர் எந்த பாவமும் செய்யவில்லை அல்லது ஒருபோதும் எந்த பாவமும் செய்ய மாட்டேன் என்று கற்பனை செய்திருந்தாலும், அது ஒருவரின் இதயத்திலிருந்து ஆணவத்தின் இருளை அகற்றும். இந்த வகையான விவாதங்கள், நுண்ணறிவுகள் மற்றும் சிந்தனைகள் தீர்க்கதரிசிகளிடமிருந்து ஆணவத்தை அகற்ற உதவியது. தெய்வீக மகிமை, மகத்துவம் மற்றும் கம்பீரம் என்ற இந்த பண்பில் கடவுளுடன் போட்டியிடும் ஒரு நபர், கடவுளால் தள்ளப்படுகிறார் (குறைக்கப்படுகிறார்) என்ற உறுதியை அவர்கள் கொண்டிருந்தனர். கடவுளுக்கு அருகில் உங்கள் அந்தஸ்து உயர்த்தப்படும்படி, உங்கள் கீழ்த்தரமானவர்களை தாழ்ந்தவர்களாகவும் அற்பமானவர்களாகவும் கருத வேண்டும் என்பது கடவுளின் கட்டளையாகும்.

ஆணவத்தின் ஏழாவது காரணம் - இறை பயம்: தெய்வீக கீழ்ப்படிதல் மற்றும் வழிபாட்டின் செயல்களில் ஆணவம் ஒரு மிகப்பெரிய

உபத்திரவம் (*ஃபித்னா*), மேலும் குணப்படுத்தும் வழி என்னவென்றால், அனைத்து படைப்புகளிடமும் பணிவுடன் இருப்பதை கட்டாயமாக்குவதும், அறிவுள்ள ஒரு நபர் தனது அறிவுக்கு ஏற்ப செயல்படுவதில் எவ்வளவு இருந்தாலும் ஒருவர் மீது ஆணவம் கொள்ளக்கூடாது என்பதை அறிந்து கொள்வதும் ஆகும். குர்ஆன் கூறுகிறது:

قُلْ هَلْ يَسْتَوِى ٱلَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَٱلَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

"(நபியே!) நீர் கூறுவீராக! அறிந்தவர்களும், அறியாதவர்களும் சமமாவார்களா? (குர்ஆன், அத்தியாயம் 39, வசனம் 9)

இந்த வசனத்தைத் தவிர, அறிவின் மேன்மையை [குறிப்பாக தெய்வீக அறிவின்] சான்றளிக்கும் பல வசனங்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசன மரபுகள் உள்ளன. இந்த வசனங்கள் ஒருவரின் அறிவின்படி செயல்படும் ஒரு அறிஞரைப் பற்றி வெளிப்படுத்தப்பட்டவை என்று ஒரு வழிபாட்டு நபர் கூறினால், பாவங்களைச் செய்யும் ஒரு அறிஞரைப் பற்றி அல்ல. இதற்குப் பதில் என்னவென்றால், நீங்கள் இந்த வசனத்தை (குர்ஆனிலிருந்து) சிந்திக்கவில்லை.

إِنَّ ٱلْحَسَنَٰتِ يُذْهِبْنَ ٱلسَّيِّـَٔاتِ

"நிச்சயமாக, நற்செயல்கள் தீய செயல்களை அழித்துவிடுகின்றன [ஒருவரின் தவறுகள், தீமைகள், மீறுதல்கள் மற்றும் பாவங்களை ஒழிப்பதற்கான தெய்வீக வழி ஒருவரின் வாழ்க்கையைத் திருப்புவதன் மூலம் அவற்றை அழிப்பதாகும். கடவுளை நம்புவதன் மூலமும், சாத்தியமான எந்த மட்டத்திலும் மற்றவர்களுக்கு உதவும் நல்ல, நீதியான, உன்னதமான, நேர்மையான, பயனுள்ள மற்றும் நன்மை பயக்கும் முயற்சிகளைச் செய்வதன் மூலம் இந்த நம்பிக்கையின் தாக்கங்களை செயல்படுத்துவதன் மூலமும் இது நிகழ்கிறது]. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 11, வசனம் 114)

ஒரு அறிஞர் தனது அறிவின் காரணமாக பொறுப்பேற்க வாய்ப்புள்ளதைப் போலவே, அறிவு ஒரு அறிஞருக்கு இரட்சிப்பின்

வழிமுறையாகவும், ஒருவரின் பாவங்களுக்கான பிராயச்சித்தமாகவும் மாற வாய்ப்புள்ளது. ஒரு அறிஞரை நடத்த வேண்டிய சிகிச்சையைப் பற்றி ஒரு வழிபாட்டாளருக்குத் தெரியாததால், பொறுப்புக்கூறல் இருக்குமா அல்லது ஒருவருக்கு இரட்சிப்பு வழங்கப்படுமா என்பது தெரியாது, அதனால்தான், ஒரு அறிஞரை இழிவுபடுத்துவது ஒரு வழிபாட்டாளருக்கு செல்லுபடியாகாது. அதற்கு பதிலாக, ஒரு அறிஞரிடம் பணிவுடன் இருக்க வேண்டும் [ஒரு அறிஞரிடம் உள்ள அறிவுக்கு மரியாதை செலுத்துவதால்]. இந்த வழியில், அறிவு வைத்திருப்பவர்களுக்கு (ஒரு [மத] அறிஞர் அல்லது கல்வி இறையியலாளர்) வழிபாட்டை விட உயர்ந்தவர்களாக இருப்பதற்கும், [அந்த அடிப்படையில்] ஆணவம் செய்வதற்கும் ஒரு வாய்ப்பு வழங்கப்படுகிறது என்று இங்கே கூறலாம். வழிபாட்டாளர்கள் அறிஞர்கள் மீது ஆணவம் கொள்ளக் கூடாது போல அறிஞர்களும் ஆணவத்தை விட்டு விலகி இருக்க வேண்டும். மனிதர்கள் [தெய்வீகமாக] தங்கள் கீழ்மட்ட சுயங்களை பாதுகாவலர்களாகவும், அதன் சரியான பயிற்சிக்கு பொறுப்பாகவும் நியமிக்கப்பட்டுள்ளனர். அதனால்தான், ஒவ்வொரு நபரும் தங்கள் தாழ்ந்த சுயத்தைப் பற்றி பயப்படுவது பொருத்தமானது, மற்றவர்களைப் பற்றிய விஷயங்களில், நம்பிக்கை மற்றும் நேர்மறையான எண்ணங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்த வேண்டும். சில நேரங்களில் ஒருவர் வெளிப்புற உடல் உறுப்புகளைக் கொண்டு மட்டுமே வழிபடுகிறார், ஆனால் சில மறைக்கப்பட்ட பாவங்கள் இதயத்தில் பிறக்கின்றன, இதன் காரணமாக ஒருவர் தெய்வீக தண்டனைக்கு தகுதியானவராக மாறுகிறார். [சில நேரங்களில்] ஒரு நபர் தீமைகளில் ஈடுபடுகிறார் என்பது வெளிப்படையாக உள்ளது, ஆனால் ஒருவரின் இருதயத்தில், கடவுளின் அன்பு, நேர்மை, கடவுள் பயம் மற்றும் மரியாதை ஆகியவற்றின் ஒளிரும் விளக்குகள் உள்ளன. இறைவன் ஒருவனுடைய இருதய நிலையை அவனுடைய பாவங்களின் பிராயச்சித்தமாக மாற்றுகிறான். இறுதித் தீர்ப்பு நாளில், வெளிப்படையான தீயவர்கள் (பலர்) தொழுகையை வணங்குபவர்களை விட மிகவும் மேலானவர்களாக இருப்பார்கள். இது சாத்தியமாகும், இந்த விஷயங்களில், தொலைதூர சாத்தியக்கூறுகளை அருகிலுள்ள சாத்தியக்கூறுகள் என்று ஒருவர் நினைக்க வேண்டும், மேலும் உங்கள் [சொந்த] கீழ் சுயத்திற்கு நீங்கள் பயப்படும்போது அந்த நிலை உருவாகும்.

மற்றவர்களுக்கு என்ன சாத்தியம் என்பதில் நீங்கள் கவனம் செலுத்தக்கூடாது என்று உளவுத்துறை கோருகிறது, ஆனால் கவலைக்குரிய காரணங்களாக இருக்கும் உங்களைப் பற்றிய விஷயங்களைப் பற்றி நீங்கள் விவாதிக்க வேண்டும். ஏனென்றால், ஒவ்வொரு நபரும் தனது சொந்த பாவங்களின் தண்டனையை அனுபவிக்கிறார், மேலும், மற்றொருவரின் தெய்வீக தண்டனையால் ஒருவரின் தெய்வீக தண்டனையில் குறைவு இல்லை. இந்த முறையை நீங்கள் பின்பற்றினால், நீங்கள் ஒருபோதும் உங்களை வேறு எவரையும் விட உயர்ந்தவர் அல்லது சிறந்தவர் என்று கருத மாட்டீர்கள். இரண்டு வகையான மனிதர்கள் உள்ளனர் - சிலர் உங்களை விட சிறந்தவர்கள், சிலர் உங்களை விட மோசமானவர்கள் [சிறப்புகள் மற்றும் உள் குணங்களில்]. இந்த இரண்டு குழுக்களிடமும் நீங்கள் பணிவுடன் இருக்க வேண்டும். யாராவது உங்களை விட சிறந்தவராக இருந்தால் (உள் குணநலன்கள், தனிப்பட்ட குணங்கள், நற்பண்புகள், நன்மை, நீதி மற்றும் ஆன்மீகம் ஆகியவற்றில்] அப்படியொருவரைச் சந்திப்பதில் நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும், கடவுள் உங்களை அப்படி உருவாக்குகிறார் என்ற ஆசை இருக்க வேண்டும். யாராவது மோசமாக இருந்தால், ஒருவேளை இந்த நபர் இரட்சிப்பைப் பெறக்கூடும் என்று நீங்கள் நினைக்க வேண்டும் - ஒருவேளை அத்தகைய ஒருவர் ஒருவரின் உள் இருப்பில் ஏதாவது நல்லது செய்கிறார், அது ஒருவருக்கு நல்லது அல்லது ஒருவருக்கு ஒரு நல்ல பழக்கம் இருக்கலாம், இதன் காரணமாக கடவுள் ஒருவருக்கு கருணை காட்டலாம் மற்றும் ஒருவரின் மனந்திரும்புதலை ஏற்றுக்கொண்டு அழகான செயல்களுடன் ஒரு நல்ல முடிவை வழங்கலாம் [ஒருவரின் வாழ்க்கையின் முடிவில்]. எனது நீதியான செயல்கள் வெளிப்புறமாக இருக்கலாம் [கடவுளிடம் நேர்மை இல்லாததால் உள் சிறப்புகள் இல்லாமல்] அது எனக்கு நல்லதல்ல, அதற்கு பதிலாக இந்த வழிபாட்டு செயல்களில் [என் வெளிப்புற மதம் மற்றும் பாசாங்குகளுடன் உலக நன்மைகளைக் காண்பித்தல் அல்லது அடைவது போன்றவை] எந்த வெகுமதிகளையும் ரத்து செய்யக்கூடிய தீங்குகளின் ஆபத்து உள்ளது (ஒருவரின் தெய்வீக மன்னிப்பின் அடிப்படையில் தெய்வீக பிரதி, அந்த வழிபாட்டின் ஏற்றுக்கொள்ளுதல் மற்றும் அருகாமை). இது போன்ற பல்வேறு குழுக்களைக் கையாண்ட பிறகுதான், புத்திசாலித்தனம் முழுமையடையும், மேலும் ஒருவர் [நன்மையில் சிறந்து விளங்குவதன் மூலம்] [தார்மீக] தலைமைப் பாத்திரத்திற்கு தகுதியானவராக மாறுவார். ஆயினும்கூட, விதியை

எழுதியவர் (கடவுள்) ஒருவரின் விதியில் துன்பத்தை எழுதியிருக்கலாம், இழப்பில் இருப்பதற்கான சாத்தியக்கூறு குறித்து மனசாட்சி கொண்டவர், ஒருபோதும் ஆணவம் கொண்டிருக்கக்கூடாது - பயம் ஆதிக்கம் செலுத்துவது விரும்பத்தக்கது, இதன் விளைவாக மற்றவர்கள் அனைவரையும் ஒருவரை விட சிறந்தவர்கள் என்று நினைப்பது.

சுய கர்வம் மற்றும் அதன் தீங்குகளைக் கண்டித்தல்

சுய ஆணவத்தின் தீமை [அல்லது சுய நீதி] கடவுளின் புத்தகத்திலும் தீர்க்கதரிசன விவரிப்புகளிலும் தேவன் சொல்வது போல நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது:

وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا

"தாங்கள் நற்காரியங்களைச் செய்கிறோம் என்ற எண்ணத்திலேயே அவர்கள் இருந்தார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 18, வசனம் 104)

இந்த வசனத்தில் ஒரு மனிதன் [எப்போதும்] தனது செயல்களைப் பற்றி நல்ல எண்ணங்களையும் சுய நீதியையும் கொண்டிருக்கிறான் என்று கூறப்பட்டுள்ளது - சில நேரங்களில் ஒருவர் தவறில் இருக்கும்போது, சில நேரங்களில் அவர் தவறில் இல்லாதபோது. ஒரு தீர்க்கதரிசனத்தில் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

ثَلٰثٌ مُهْلِكَاتٌ شُحٌّ مُطَاعٌ وَهَوًى مُتَّبَعٌ وَإِعْجَابُ الْمَرْءِ بِنَفْسِهِ

"மூன்று விஷயங்கள் அழிவுகரமானவை - ஒருவர் பின்பற்றுபவராக இருக்கும் கஞ்சத்தனம், ஒருவரைப் பின்பற்றுபவராக இருக்கும் கீழ்த்தரமான சுயத்திலிருந்து கீழ்த்தரமான ஆசைகள், மற்றும் ஒரு நபர் தனது சுயத்தை பெரியதாக கருதுகிறார் [சுய கர்வத்தின் நிலையில்]".

அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸ்ஊத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அழிவு இரண்டு விஷயங்களில் உள்ளது: விரக்தி மற்றும் சுய நீதி". அவர் இந்த

இரண்டு விஷயங்களையும் இணைத்தார், ஏனெனில் *ஸாதா* (நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி) முயற்சி, தேடல் மற்றும் முயற்சி இல்லாமல் அடையப்படாது. விரக்தியடைந்த நபர் முயற்சிகளையோ அல்லது போராட்டங்களையோ செய்வதில்லை. ஒரு சுய நீதிமான் ஒருவர் தான் விரும்பிய இலக்குகளை [ஏற்கெனவே] அடைந்துவிட்டார் என்ற நம்பிக்கை கொண்டிருப்பார், இந்த நம்பிக்கையின் காரணமாக முயற்சிகளையும் செய்வதில்லை. ஏற்கெனவே இருக்கும் [அல்லது இருப்பதாக நம்பப்படுகிறது] ஒரு விஷயம் தேடப்படுவதில்லை, சாத்தியமற்றதையும் தேடுவதில்லை. ஒரு சுய நீதிமான் ஒருவர் நித்திய மகிழ்ச்சியையும் முடிவற்ற வெற்றியையும் அடைந்துவிட்டார் என்று நினைக்கிறார், மேலும் விரக்தியடைந்த நபர் அதைத் தேடுவது சாத்தியமற்றது என்று நினைக்கிறார். தெய்வீக பழமொழி:

فَلَا تُزَكُّوٓا۟ أَنفُسَكُمْ

"தூய்மையையும், பரிசுத்தத்தையும், பயபக்தியையும் உங்களுக்கே ஒப்படைக்காதீர்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 53, வசனம் 32)

யாரோ ஒருவர் ஆயிஷா (ரலி) அவர்களிடம், "ஒருவர் எப்போது கெட்டவராக மாறுகிறார்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவள், "நான் நல்லவன் என்று ஒருவர் நினைக்கும்போது". சுய நீதியின் தீங்குகள் எண்ணற்றவை என்பதை அறிய வேண்டும். மற்றவற்றுடன், இது ஆணவத்தை உருவாக்குகிறது மற்றும் ஆணவத்திலிருந்து பல தீங்குகள் உண்டாகும். இந்த தீங்குகள் மக்களிடம் உள்ளன. தேவனோடு சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களில் சுய நீதியின் தீங்குகள் ஒப்பீட்டளவில் அதிகம். உதாரணத்துக்கு, ஒருவன் சுய நீதியில் ஈடுபட்டிருந்தால், அவன் பாவங்களை மறந்து, அவற்றைக் கவனிப்பதில்லை. ஒருவன் சில பாவங்களை முற்றிலுமாக மறந்து விடுகிறான், அவற்றில் சில ஒருவரின் நினைவுக்கு வந்தால், "நான் மட்டுமே நற்கருமங்களைச் செய்கிறேன்" என்று நினைத்து அவற்றை ஒழிக்க ஒருவர் எதையும் செய்வதில்லை. என் 'பாவங்கள்' பாவங்கள் அல்ல. அவை இருந்தால், அவை மிகவும் முக்கியமானவை, அவற்றுக்கு எந்த திருத்தமும் பிராயச்சித்தமும் தேவையில்லை". அதற்கு பதிலாக, ஒருவரின் பெரிய மற்றும் சிறிய பாவங்கள் கடவுளால் மன்னிக்கப்பட்டுவிட்டன என்று ஒருவர்

நினைக்கிறார். ஒருவன் தன் வணக்கத்தையும், நற்செயல்களையும் உயர்ந்து கருதுகிறான், அவற்றின் மீது பெருமையையும் கர்வத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறான், மாறாக, அவன் கடவுளுக்கு அருள் புரிபவனாக நினைத்து, கடவுளின் அருளாலும் அருளாலும் நற்செயல்களைச் செய்ய முடிந்தது என்பதை மறந்துவிடுகிறான். மனிதன் ஒருவரின் செயல்களில் சுய நீதியை வெளிப்படுத்தும்போது, ஒருவர் அதன் தீங்குகளிலிருந்து கண்களை மூடுகிறார், இது ஒருவரின் அனைத்து முயற்சிகளும் வீணாகும் என்பதற்கான அறிகுறியாகும். வெளிப்புறச் செயல்கள் தூய்மையாகாமலும், தீமைகளிலிருந்தும் இல்லாத நிலையில், அவற்றின் லாபம் மிகக் குறைவு. [கடவுள்] ஒருவரை ஆதிக்கம் செலுத்துவதைப் பற்றி அஞ்சுகிறவன் மட்டுமே சுய நீதியின் தீமைகளை அறிந்து கொள்வான். சுய நீதியால் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவன் தன் கீழ்த்தரமான சுயத்தின் மீது பெருமை கொண்டவனாகவும், அல்லாஹ்வின் மீது பெருமை கொண்டவனாகவும், அல்லாஹ்வின் தண்டனையிலிருந்து பாதுகாப்பாகவும் பாதுகாப்பவனாகவும் இருப்பதாக எண்ணுகிறான், அவனுக்கு அல்லாஹ்வுக்கு முன்பாக ஒரு அந்தஸ்து உள்ளது, மகத்துவம் உள்ளது, மாறாக, ஒருவனுக்கு அல்லாஹ்வின் மீது இந்த அருளும் உரிமையும் உண்டு, அல்லாஹ் ஒருவரின் செயல்களை மதிக்கிறார் மற்றும் ஒருவருக்கு அவர்களின் கூலியை வழங்குகிறார். கடவுள் மீது ஒருவரின் அருட்கொடைகள் என்று அழைக்கப்படுவது, உண்மையில், கடவுளின் ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் ஒருவருக்கு கொடைகள். சுய நீதி ஒருவனை புகழ்ந்து உள் தூய்மையை தனக்குத்தானே கற்பிக்கும்படி கட்டாயப்படுத்துகிறது.

ஒருவர் தனது கருத்துக்கள், செயல்கள் மற்றும் புத்திசாலித்தனம் ஆகியவற்றில் சுய நீதி மற்றும் சுய பெருக்கம் இருக்கும்போது, ஒருவர் மற்றவரிடமிருந்து பயனடையவோ அல்லது யாரையும் கலந்தாலோசிக்கவோ மாட்டார், மாறாக ஒருவரின் கருத்துக்களை வலியுறுத்துகிறார் மற்றும் அறிவுள்ள நபரிடம் கேட்பது [தனக்கு] அவமானம் என்று கருதுகிறார். சில நேரங்களில், மனதில் தவறான கருத்துக்கள் மற்றொருவரின் இதயத்தில் நிகழ்ந்ததாலும் மற்றொருவரின் இதயத்தில் நிகழ்ந்ததால் மனதில் உள்ள சுய நீதியைக் கொண்டிருப்பதன் மூலம் ஒருவர் மகிழ்ச்சியடைகிறார், பின்னர் ஒருவர் தனது சரியான அல்லது தவறான கருத்துக்களை வலியுறுத்துகிறார், எந்த

அறிவுரையாளரின் ஆலோசனையையும் கேட்கவோ அல்லது ஒரு பிரசங்கத்தின் எந்த பிரசங்கத்தையும் ஏற்றுக்கொள்ளவோ இல்லை. அதற்கு பதிலாக, ஒருவர் மற்றவர்களை அறியாமையில் இருப்பதைப் போலப் பார்க்கிறார் மற்றும் ஒருவரின் தவறுகளை வலியுறுத்துகிறார். உலக விஷயங்களில் தவறான கருத்து வெளிப்படுத்தப்பட்டால், ஒருவரின் நோக்கம் இழந்துவிடுகிறார், நம்பிக்கை தொடர்பான விஷயங்களில் அது நடந்தால், அவர் என்றென்றும் தீங்கு விளைவிக்கிறார். ஒருவர் தனது சொந்த [தவறான] கருத்துக்களை நம்பாவிட்டால், குர்ஆனின் வெளிச்சத்திலிருந்து வெளிச்சத்தைப் பெற்றிருந்தால், மத அறிஞர்களின் உதவியை நாடியிருந்தால், அறிவைப் படிப்பதிலும், ஞானத் திரட்டலிலும் விடாமுயற்சியுடன் இருந்திருந்தால், அறிவு *மற்றும் ஞானம் கொண்ட மக்களிடமிருந்து சட்ட விஷயங்கள் தொடர்பான கேள்விகளுக்கு (மஸா-இல் அல்லது* அறிவார்ந்த இறையியல்) பதில்களைத் தேடும் செயலைத் தொடர்ந்திருந்தால், அப்போதுதான் ஒருவர் நிச்சயம் உண்மையை அடைந்திருப்பார். சுய நீதியின் மிகப்பெரிய தீங்கு என்னவென்றால், ஒருவர் வெற்றியின் அனுமானத்தில் (அனுமானம் அல்லது மாயை) ஈடுபடுகிறார், எனவே முயற்சிகள் மற்றும் முயற்சிகளைச் செய்வதில் சோம்பேறியாகிறான், மேலும் [ஆன்மீக பாதையில்] ஒவ்வொரு [நீதியான] செயலும் தேவையில்லை என்று நினைக்கிறான், ஒருவன் [நன்மையான] செயல்களை மறந்துவிடவில்லை என்றாலும், சில அழிவுகள் ஒருவரின் விதி. *[அவருக்கு] கீழ்ப்படிவதற்காக அல்லாஹ்விடமிருந்து தெய்வீக* நன்கொடையின் அழகை (ஹுஸ்ன் அல்-தவ்ஃபீக்) நாடுகிறோம்.

சுய நீதிக்கான காரணங்கள் மற்றும் அவற்றின் சிகிச்சை

ஆணவத்திற்கான காரணங்களும் சுய நீதிக்கான காரணங்கள் என்பதை அறிய வேண்டும். ஆணவத்திற்கான காரணங்கள் முன்பே விளக்கப்பட்டுள்ளன. சில நேரங்களில், சுய நீதி ஆணவத்தை

ஏற்படுத்தாத காரணங்களால் உருவாக்கப்படுகிறது, அதாவது ஒருவரின் சொந்த அறியாமையின் காரணமாக ஒருவருக்கு நல்லதாகத் தோன்றும் தவறான கருத்துக்களில் சுய நீதி போன்றவை. சுய நீதி மற்றும் சுய பாராட்டுக்கு எட்டு காரணங்கள் உள்ளன:

முதல் காரணம்: ஒருவரின் உடலின் அழகு (உடல் அமைப்பு), தோற்றம், ஆரோக்கியம், வலிமை, உறுப்புகளின் சமநிலை, முக அழகு, குரலின் அழகு போன்ற உடல் குணங்கள் மற்றும் குணாதிசயங்கள் மீது சுய நீதி மற்றும் சுய பாராட்டு இருப்பது, அதன் விளைவாக, உடல் உடல் அழகு என்பது கடவுளின் ஆசீர்வாதம் என்பதை ஒருவர் மறந்துவிடுகிறார், அது வீழ்ச்சியடைந்து அழிந்துபோகும். ஒருவரின் அழகின் மீது ஆணவம் கொண்டவர் ஒருவரின் ஆரம்பம் மற்றும் முடிவின் அசுத்தத்தை கற்பனை செய்து பார்க்க வேண்டும் மற்றும் எத்தனை அழகான மற்றும் அழகான மனிதர்கள் நாட்டில் தூங்கினார்கள் (அவர்கள் இறந்த பிறகு அவர்களின் கல்லறைகளில் புதைக்கப்பட்டனர்) மற்றும் அவர்களின் மலர் போன்ற முகங்கள் அவர்களின் கல்லறைகளுக்குள் அசுத்தக் குவியலாக மாறிவிட்டன என்று சிந்திக்க வேண்டும் என்று ஆணவம் பற்றிய அத்தியாயத்தில் நாம் எழுதியதைப் போலவே அதன் சிகிச்சையும் உள்ளது.

இரண்டாவது காரணம்: ஒருவர் தனது வலிமை மற்றும் சக்தியின் மீது சுய நீதி மற்றும் சுய பாராட்டு இருப்பது, இது ஒரு போரில் [முதலில்] தாக்குவதற்கும், தன்னை அழிவில் வைப்பதற்கும், [போரில்] எதிரியைக் கொல்வதில் முதலாவதாக இருப்பதற்கும் ஒருவருக்கு விருப்பத்தைத் தூண்டுகிறது. அதன் சிகிச்சை முன்பே குறிப்பிடப்பட்டது, காய்ச்சல் ஒரு நாள் ஒருவரின் மகத்துவத்தின் அனைத்து எண்ணங்களையும் வெளியேற்ற முடியும் மற்றும் ஒருவரை பெருமையுடன் சுற்றி வர வைக்கும் ஒருவரின் அனைத்து பலத்தையும் சிதறடிக்கும் என்று கருத வேண்டும். ஒருவரின் சக்தி மற்றும் வலிமை மீது ஒருவருக்கு சுய நீதி மற்றும் சுய பாராட்டு இருந்தால், கடவுள் ஒரு தனிநபர் மீது [அல்லது ஒரு முழு மக்கள் குழு அல்லது தேசம்] மீது ஒரு பேரழிவை திணித்து, இந்த வலிமையையும் சக்தியையும் [அவர்களின் ஆணவத்தைத் தூண்டுகிறது] பறிக்கக்கூடும்.

மூன்றாவது காரணம்: ஒருவரின் புத்திசாலித்தனம், ஞானம், நுண்ணறிவு மற்றும் தொலைநோக்குப் பார்வை ஆகியவற்றில் ஒருவர் சுய நீதி மற்றும் சுய பாராட்டு மற்றும் உலக மற்றும் மத விஷயங்களுக்குப் பின்னால் உள்ள நுணுக்கங்கள் மற்றும் உள் ஞானத்தை நன்கு அறிந்தவர் என்று நினைப்பது. அத்தகைய நபர் சுய கருத்து கொண்டவர் (ஒருவரின் சொந்த கருத்துக்களில் ஈர்க்கப்பட்டவர்) மற்றும் யாருடனும் கலந்தாலோசிப்பதில்லை, மாறாக, ஒருவருடன் உடன்படாத அனைத்து மக்களையும் முழுமையான அறியாமையாளர்களாக ஒருவர் நினைக்கிறார். அத்தகைய நபருக்கு அறிவு மற்றும் நுண்ணறிவு உள்ளவர்களுடன் சிறிதளவு சம்பந்தம் இல்லை, மாறாக அத்தகைய ஒருவர், "நான் எனது கருத்துக்கள் மற்றும் புத்திசாலித்தனத்தில் முழுமையானவன், எனக்கு யாருடைய வழிகாட்டுதலும் தேவையில்லை, மாறாக, அறிவுள்ள அனைத்து மக்களும் என்னை விட தாழ்ந்தவர்கள், என்னுடன் ஒப்பிடும்போது தாழ்ந்தவர்கள் மற்றும் இழிவானவர்கள்" என்பதை நிரூபிப்பதற்காக மக்கள் சொல்வதை கவனமாகக் கேட்பதில்லை. இந்த [ஆணவம், சுய நீதி மற்றும் சுய புகழ்] குணப்படுத்துவது கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துவதாகும், அவர் ஒரு புத்தியையும் புரிதலையும் கொடுத்தார். ஒருவர் ஒரு மனநோயால் பாதிக்கப்பட்டால், அவர் ஒரு புத்திசாலித்தனமான மற்றும் புலனுணர்வு கொண்ட நபர் என்று கூற முடியுமா என்றும் ஒருவர் சிந்திக்க வேண்டும். ஒருவர் அனைத்து உணர்வு மற்றும் விழிப்புணர்வையும் மறந்துவிடும் ஒரு நோயால் பாதிக்கப்படலாம், மேலும் [இதன் விளைவாக] ஒருவர் தெருக்களில் [குழந்தைத்தனமாக] சுற்றித் திரிகிறார், மேலும் சிறு குழந்தைகள் ஒருவரின் செயல்களைப் பார்த்து அவற்றை பொழுதுபோக்கு என்று நினைத்து சிரிப்பார்கள். புத்தியின் மீது சுய போற்றுதலும், ஆணவமும் கொண்டு, புத்தியை வழங்குபவருக்கு (கடவுள்) நன்றி சொல்லாமல் இருப்பதால், ஒருவரின் புத்தி பறிக்கப்படலாம். ஒரு விசுவாசி ஒருவரின் அறிவு மற்றும் புத்திசாலித்தனத்தை சிறியதாக நினைக்க வேண்டும், ஒருவர் புலனுணர்வு, புத்திசாலித்தனம் மற்றும் படித்தவர், பரந்த அளவிலான தகவல் வட்டத்தைக் கொண்டிருந்தாலும். ஒரு மனிதன் மிகுதியான அறிவு மற்றும் பரந்த தகவல்கள் இருந்தபோதிலும் அறியாமையில் இருக்கிறான் என்பதும், மற்ற தகவல்கள் [ஒருவருக்குத்

தெரியும்] மற்றவர்களுக்குத் தெரிந்த ஒன்று என்பதும் உண்மை. மற்ற மனிதர்களுடன் ஒப்பிடுகையில் ஒருவரின் அறிவின் நிலை இப்படி இருக்கும்போது, ஆழமற்ற கடல்களை விட மிகவும் அகலமான அறிவைக் கொண்ட கடவுளுடன் ஒப்பிடுகையில் ஒருவரின் அறிவு நிலை என்னவாக இருக்கும்? ஒருவரின் புத்திசாலித்தனம் குறைபாடு (மற்றும் ஒருவரின் அறிவு மிகக் குறைவு) என்று கருதுவதே ஞானம். பார்

மற்றவர்கள் தங்கள் முட்டாள்தனத்தைக் கண்டு சிரித்தாலும், தங்களை விட வேறு யாரையும் புத்திசாலிகள் என்று கருதாத முட்டாள்களிடம். சுய நீதியையும் சுய போற்றலையும் பயிற்சி செய்வதன் மூலம் முட்டாள்களின் பட்டியலை அதிகரிக்க வேண்டாம். புத்திசாலித்தனம் இல்லாத ஒருவன் அவனுடைய புத்திசாலித்தனம் குறைபாட்டை அறியாமல், தன் முட்டாள்தனத்தால் தான் புத்திசாலி என்று நினைக்கிறான். ஒருவருடைய புத்திசாலித்தனத்தை புறநிலையாக மதிப்பிடுவது நல்லது, மற்றவர்களின் கருத்தை நம்பாமல், குறிப்பாக ஒருவரின் நண்பர்களை நம்பாமல், ஒரு ரோஜா படத்தை வரைந்து, அவர்களின் தவறான புகழ்ச்சிகளால் ஒருவரின் சுய நீதி மற்றும் சுய பாராட்டு அதிகரிக்கிறது.

நான்காவது காரணம்: ஹஷ்மி வம்சாவளியைச் சேர்ந்த சில மக்களைப் போல ஒருவர் தனது வம்சாவளியின் மீது சுய நீதி மற்றும் சுய பாராட்டு கொண்டிருப்பார் (பனூ ஹாஷிம் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்களைச் சேர்ந்தவர்கள்). அவர்களில் பலர் தங்கள் வம்சாவளியின் மகத்துவம் அவர்களின் இரட்சிப்புக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கிறது, மேலும் அவர்களின் மூதாதையர்கள் [பக்தி மற்றும் தார்மீக சிறப்பின் முன்மாதிரிகள்] காரணமாக அவர்கள் மன்னிக்கப்படுவார்கள் என்ற இந்த சுய ஏமாற்று எண்ணத்தைக் கொண்டுள்ளனர். உன்னத வம்சத்தைச் சேர்ந்த சிலர் எல்லா மக்களும் தங்கள் ஊழியர்கள் மற்றும் அடிமைகள் என்று நினைக்கிறார்கள். இதற்கு தீர்வு என்னவென்றால், "நான் என் மூதாதையரை எதிர்த்தேன் [அவர்களின் உதாரணத்திற்கு (நடத்தை முறை)] மற்றும் முட்டாள்தனத்தின் காரணமாக நான் அவர்களுக்கு சமமானேன் என்று நினைக்கத் தொடங்கினேன், இது என் தவறு என்றாலும். அவர்களுடைய அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுவதன் மூலம் நானும் அவர்களைப் போல இருக்க முடியும், ஆனால் நான் அவர்களைப் பின்பற்றுவதில்லை".

அவர்கள் சுய நீதியைக் கடைப்பிடித்தார்களா? அவர்களுக்கு சுயநீதி எங்கே இருந்தது? அதற்கு பதிலாக, அவை முழு மனத்தாழ்மையின் உருவகங்களாக இருந்தன. கடவுள் பயம் அவர்களின் நரம்புகளிலும் அவர்களின் உயிரினங்களின் இழையிலும் பதிந்திருந்தது. தாழ்ந்த விஷயங்களில் தாழ்ந்தவர்களை தங்களை விட மேலானவர்கள் என்று அவர்கள் கருதினர். அவர்களின் சொந்த சுயம் (*நஃப்ஸ்) அவர்கள்* உயர்ந்தவர்களாக இருந்தபோதிலும் தங்கள் சொந்த பார்வையில் தாழ்ந்ததாகவும், இழிவானதாகவும் இருந்தது, அவர்களின் பரம்பரையின் காரணமாக அல்ல, மாறாக அவர்களின் அறிவு, தெய்வீக கீழ்ப்படிதல், பணிவு மற்றும் அவர்களைப் போன்ற பிற அழகான [உள்] பண்புகளால் இருந்தது. அவர்களைப் போல ஆவதற்கு, ஒருவர் அவர்களைப் பின்பற்றி அவர்களின் நல்ல பழக்கங்களை கடைப்பிடிப்பது அவசியம். மனித பரம்பரை மற்றும் வம்சாவளியைப் பற்றி தேவன் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

يَـٰٓأَيُّهَا ٱلنَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَـٰكُم مِّن ذَكَرٍ وَأُنثَىٰ

"மக்களே! நாம் உங்கள் அனைவரையும் ஒரே ஆண் மற்றும் ஒரு பெண்ணிலிருந்து படைத்தோம் (அதாவது ஆதம் மற்றும் ஏவாளிலிருந்து) எனவே மனிதகுலம், ஆரம்பம் முதல் இறுதி வரை, ஒரே பரம்பரையாகும். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 49, வசனம் 13)

அதாவது உங்கள் வம்சாவளியின் அடிப்படையில் உங்களுக்குள் எந்த வேறுபாடும் இல்லை (இனம், இனம், நிறம், வம்சாவளியல், பழங்குடியினர், சமூகங்கள் மற்றும் தேசங்கள்) [நீங்கள் அனைவரும் கடவுளின் பார்வையில் சமமானவர்கள், இனம், நிறம், பிராந்தியம், கலாச்சாரம், தேசம் மற்றும் பிற பண்புகளின் அடிப்படையில் யாருக்கும் மேலாக யாருக்கும் மேன்மை இல்லை]. நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு ஆணுக்கும் ஒரு பெண்ணுக்கும் பிறந்தவர்கள். இதற்குப் பின்னர், அல்லாஹ் வம்சாவளியின் நன்மையை (ஞானத்திற்கு) விளக்குகிறான்.

وَجَعَلْنَـٰكُمْ شُعُوبًا وَقَبَآئِلَ لِتَعَارَفُوٓا۟ ۚ

"நீங்கள் ஒருவரையொருவர் அடையாளம் கண்டு அறிந்து கொள்ளும்படி

அவர் உங்களை வெவ்வேறு ஜாதிகளாகவும் கோத்திரங்களாகவும் ஆக்கினார்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 49, வசனம் 13)

[இன, இனம், நிறம், பிராந்திய, பழங்குடி மற்றும் தேசியவாத வேறுபாடுகளுக்குப் பின்னால் உள்ள தெய்வீக ஞானம், ஒருவருக்கொருவர் தெரிந்துகொள்வது, பாராட்டுவது, மதித்தல் மற்றும் ஒருவருக்கொருவர் நேசிப்பது மற்றும் நீதி மற்றும் சமத்துவத்தின் அடிப்படையில் ஒருவருக்கொருவர் சுமூகமான, இணக்கமான உறவைக் கொண்டிருப்பது]. அதன் பிறகு, வேறுபாடு மற்றும் மரியாதை என்பது பக்தியுள்ள பயபக்தி, பயபக்தி மற்றும் கடவுளின் மீதான பயம் (தக்வா) ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது, பரம்பரையை அல்ல என்று அல்லாஹ் கூறுகிறார்:

إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِندَ ٱللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ

"தேவனிடத்தில் மிகவும் கண்ணியமுள்ளவன் உங்களில் அதிக பயமுறுத்தலும், பயபக்தியும், அஞ்சுதலும் உடையவர்தான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 49, வசனம் 13)

ஐந்தாவது காரணம்: கொடூரமான ஆட்சியாளர்களின் (அதிகாரம் மற்றும் அதிகாரம் உள்ளவர்கள்) உதவியாளர்கள் மற்றும் ஆதரவாளர்களுக்கு தன்னைக் கற்பிப்பதன் மூலமும், நம்பிக்கை மற்றும் [ஆன்மீக] அறிவு உள்ளவர்களுடன் ஒருவரின் உறவுக்கு [இரத்த உறவு அல்லது ஆன்மீக இணைப்பின் அடிப்படையில்] எந்த முக்கியத்துவமும் கொடுக்காமல் இருப்பதன் மூலம் ஒருவர் சுய நீதி மற்றும் சுய பாராட்டு ஆகியவற்றைக் கொண்டுள்ளார். கொடூரமான ஆட்சியாளர்கள் மற்றும் அவர்களின் கூட்டாளிகளின் அவமானகரமான செயல்களைப் பார்த்து, அவர்கள் கடவுளின் ஊழியர்கள் மீது எவ்வாறு அடக்குமுறையைக் கட்டவிழ்த்து விடுகிறார்கள் என்பதைப் பார்ப்பதும், அவர்கள் எவ்வளவு வெட்கக்கேடான முறையில் அல்லாஹ்வின் பாதையில் (தீன்) கொந்தளிப்பை விதைக்கிறார்கள் என்பதைப் பார்ப்பதும் அதற்கான தீர்வாகும். இந்த ஜனங்கள் தேவனுடைய கோபத்தின் கீழ் இருக்கிறார்கள். நரகத்தில் அசுத்தங்களும், துர்நாற்றம் வீசும் அலைகளும் நிறைந்த அவர்களின் முகங்களை ஒருவர் பார்த்தால்,

ஒருவர் மிகவும் வெறுப்பையும் வெறுப்பையும் வளர்த்துக் கொள்வார், அவர்கள் தங்கள் பெயர்களைக் கூட குறிப்பிட மாட்டார்கள், மாறாக, அவர்களுடனான அனைத்து தொடர்புகளையும் விடுவித்து, அவர்களுடன் இணைந்திருப்பவரைக் கண்டித்துவிடுவார்கள். இந்த கொடூரமான மக்கள் கியாம நாளில் எவ்வளவு அவமானங்களை அனுபவிக்கிறார்கள், தேவதூதர்கள் தங்கள் தலைமுடியை இழுத்து நரகத்திற்கு இழுத்துச் செல்கிறார்கள், நாய்கள் மற்றும் பன்றிகளுக்கு தன்னை குற்றம் சாட்ட விரும்புவார், ஆனால் தீய மற்றும் வஞ்சகமான உள் மனிதர்களைக் கொண்ட மனிதர்களை யாரும் குற்றம் சாட்டுவதை விரும்ப மாட்டார்கள். கொடூரமான மனிதர்களின் சந்ததியினர் அநியாயங்களிலிருந்து அவர்களைப் பாதுகாத்தால், அவர்கள் அல்லாஹ்விடம் (தீன்) செல்லும் பாதையைப் பாதுகாப்பதற்காக அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்துவதும், அவர்கள் முஃமின்களாக இருந்ததற்காக தங்கள் மூதாதையர்களிடம் மன்னிப்புக் கோருவதும் ஆகும்.

ஆறாவது காரணம்: மக்காவுக்கு அவிசுவாசிகள் செய்ததைப் போல சந்ததியினர், ஊழியர்கள், உறவினர்கள், நண்பர்கள், உதவியாளர்கள் மற்றும் சீடர்களின் ஏராளமான மீது ஒருவர் சுய நீதியையும் சுய பாராட்டையும் வெளிப்படுத்துகிறார். ஆணவம் சம்பந்தமாக கூறப்பட்டதைப் போலவே அதன் சிகிச்சையும் உள்ளது, ஒருவன் தன்னுடைய பலவீனத்தையும் மிகுதியால் பெருமை கொள்ளும் மக்களின் பலவீனத்தையும் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். மேலும், ஒவ்வொரு தனிநபரும் ஒரு ஏழை மற்றும் முக்கியமற்ற மனிதர் என்று ஒருவர் நினைக்க வேண்டும், அவர் ஒருவரின் லாபத்திற்கோ அல்லது நஷ்டத்திற்கோ உரிமையாளர் அல்ல. அதற்கு மேல், மரணத்துடன் [ஒருவரிடமிருந்து] பிரிந்து செல்லும் இந்த நபர்களுக்கு சுய நீதி மற்றும் சுய பாராட்டை வெளிப்படுத்துவதன் நன்மை என்ன? ஒருவன் தனியாக தன் கல்லறைக்குச் செல்வான். அவனுக்கு நண்பனோ, துக்கத்தில் பங்கு பெறுபவனோ இருக்க மாட்டார்கள். அனுதாபமுள்ள பரிச்சயமான நபர், தந்தை இல்லை, சந்ததியினர் இருக்க மாட்டார்கள், ஒருவரின் சொந்த மக்கள் ஒருவரை கல்லறையில் தங்கள் கைகளால் கல்லறையில் படுக்க வைத்து, பூச்சிகள், பாம்புகள் மற்றும் தேள்களிடம் ஒப்படைப்பார்கள். அந்த நேரத்தில் ஒருவருக்கு அவை அனைத்தும் தேவைப்படும், ஆனால் அவை பயனற்றவை. இவ்வாறே, கியாம நாளில் அவர்கள் தங்கள்

கண்களைத் திருப்பிக் கொள்வார்கள்; அன்றைய இயற்கைக்காட்சிகள் குர்ஆனால் பின்வருமாறு வரையப்பட்டுள்ளன:

يَوْمَ يَفِرُّ ٱلْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ (٣٤)
وَأُمِّهِۦ وَأَبِيهِ (٣٥) وَصَٰحِبَتِهِۦ وَبَنِيهِ (٣٦)

"அந்நாளில், ஒருவன் தனது சகோதரர், தாய், தந்தை, மனைவி மற்றும் சந்ததியினரை விட்டு ஓடிவிடுவான்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 80, வசனம் 34-36)

கடுமையாக தேவைப்படும்போது எந்தப் பயனும் இல்லாத ஆட்களின் பிரசன்னத்தைக் குறித்து பெருமையை வெளிப்படுத்துவதால் அல்லது மகிழ்ச்சியடைவதால் என்ன பயன்? கல்லறையில், நியாயத்தீர்ப்பு நாளில், மற்றும் சீராத் பாலத்தின் மீதும் (நரகத்தின் மறுமுனையில் சொர்க்கத்தின் மீது ஒரு குறுகிய பாலம் உள்ளது, இது முடியை விட மெல்லியதாகவும், வாளை விட கூர்மையாகவும் உள்ளது, மேலும் ஒவ்வொரு தனிநபரும் நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் அந்த பாலத்தை கடந்து செல்ல வேண்டும், தீர்க்கதரிசன போதனைகளால் விளக்கப்பட்டுள்ளது), ஒரு மனிதன் அவனுடைய (பக்தியான) செயல்களாலும், கடவுளின் அருளிலிருந்தும் மட்டுமே நன்மை பெறுவான். தங்கள் சொந்த லாப நஷ்டத்தின் மீது அதிகாரம் இல்லாதவர்கள், தங்கள் சொந்த வாழ்க்கை மற்றும் மரணத்தின் மீது எந்த கட்டுப்பாடும் இல்லாதவர்கள், அவர்கள் வேறு ஒருவருக்கு என்ன நன்மையை வழங்க முடியும்?

ஏழாவது காரணம்: ஒருவர் தனது செல்வம் மற்றும் பொருள் உடைமைகள் மீது சுய நீதியையும் சுய பாராட்டையும் வெளிப்படுத்துகிறார். செல்வம் மற்றும் பொருள் உடைமைகளின் தீங்குகள் மற்றும் ஏழைகளின் மேன்மை மற்றும் சொர்க்கத்தில் நுழைவதில் அவர்களின் முன்னுரிமை ஆகியவற்றைப் பார்ப்பதே அதன் சிகிச்சையாகும். மேலும், செல்வம் என்பது வந்து போகும் ஒரு விஷயம், அதற்கு நிரந்தரத்தன்மை இல்லை என்பதை ஒருவர் பார்க்க வேண்டும். மேலும், பல அவிசுவாசிகள் அதிக செல்வத்தைக் கொண்டிருப்பதால்

செல்வம் என்பது விசுவாசிகளுக்கு விசேஷமான ஒரு பண்பு அல்ல. அபூதர் (ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடன் ஒரு மசூதியில் நுழைந்தார் என்று கூறுகிறார்: "அபூதர்! உன் தலையை உயர்த்து!" அவர் அவ்வாறு செய்தபோது, அவர் மிகவும் நன்றாக ஆடை அணிந்த ஒரு மனிதரைக் கண்டார். சிறிது நேரம் கழித்து அவர் மீண்டும் தலையை உயர்த்தினார், அவரது கண்கள் மிகவும் பழைய ஆடைகள் இருந்த ஒரு மனிதனின் மீது விழுந்தன. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

هٰذَا عِنْدَ اللهِ خَيْرٌ مِنْ قِرَابِ الأَرْضِ

"தேவனுடைய பார்வையில் இந்த மனிதன் பூமி முழுவதையும்விட மேலானவன்". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் தொகுப்பு இப்னு ஹிப்பான்ஃபி ஸஹீஹா* அபூதர் (ரலில்) அவர்களின் அதிகாரத்தின் அடிப்படையில்)

இது மற்றும் முந்தைய புத்தகங்களில் (அத்தியாயங்களில்) உலகத்தன்மையிலிருந்து விலகி இருத்தல், உலகத்தின் தீங்குகள் மற்றும் செல்வத்தின் தீங்குகள் பற்றிய பிற ஒத்த மரபுகள் அனைத்தும் செல்வந்தர்களின் தாழ்ந்த நிலை மற்றும் ஏழைகளின் கௌரவத்திற்கு தெளிவான ஆதாரங்களை வழங்குகின்றன. இந்த மரபுகளைக் கருத்தில் கொண்டு, ஒரு முஸ்லிமிடமிருந்து [அல்லது அந்த விஷயத்தில் எவரிடமிருந்தும்] ஒருவரின் செல்வத்தின் மீது சுய நீதி மற்றும் சுய பாராட்டு இருப்பதை கற்பனை கூட செய்ய முடியாது. மாறாக, ஒரு முஃமினிடம் செல்வம் இருந்தால், செல்வத்தின் உரிமைகளையும் கடமைகளையும் நிறைவேற்ற முடியாமல் போய்விடுமோ என்ற பயம் அத்திருக்க வேண்டும். இந்த வகையான சுய நீதி மற்றும் சுய பாராட்டு கொண்டவரின் செல்வம் தனக்கு அவமானத்தைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை.

எட்டாவது காரணம்: ஒருவர் தனது தவறான கருத்துக்களில் சுய நீதியையும் சுய பாராட்டையும் வெளிப்படுத்துகிறார். கடவுள் கூறுகிறார்:

يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا

"இவர்கள் தாங்கள் நற்காரியங்களைச் செய்கிறோம் என்ற எண்ணத்தில் (தவறான அனுமானம்) இருக்கிறார்கள் [இருப்பினும், அவர்கள் இல்லை]." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 18, வசனம் 104)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் சுய நீதி மற்றும் ஒருவரின் கருத்துக்களுக்கு சுய பாராட்டு பற்றி பின்வருமாறு கூறினார்: "இந்த தேசத்திற்கு (மறுமை நாளுக்கு முந்தைய உலகின் கடைசி கட்டத்தில்), மக்கள் தங்கள் கருத்துக்களில் சுய நீதி மற்றும் சுய பாராட்டு கொண்ட போக்கு (அவர்கள் எவ்வளவு தவறாக இருந்தாலும்) ஆதிக்கம் செலுத்தும். இந்த போக்கின் காரணமாக முந்தைய நாடுகள் அழிக்கப்பட்டன, ஒவ்வொரு தேசமும் (*உம்மத்*) பல பிரிவுகளாகப் பிளவுபட்டது, ஒவ்வொரு பிரிவும் தங்கள் நம்பிக்கைகள் சரியானவை என்று நினைத்தன. (இந்த மரபு ஒரு பாரம்பரியத்தைக் குறிக்கிறது *ஹதீஸ் அபூ* தாவூத் மற்றும் திர்மிதி ஆகியோரை *அபூ தலாபா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* தொகுக்கிறது.

மத விஷயங்களில் (பிதா) *மற்றும் தவறான வழிகாட்டுதல்* (டலாலா) *ஆகியவற்றில் புதுமையான அனைத்து மக்களும்* இந்த [இரண்டு] விஷயங்களை வலியுறுத்துகிறார்கள், ஏனெனில் அவர்கள் தங்கள் கருத்துக்களில் சுய நீதி மற்றும் சுய பாராட்டு கொண்டுள்ளனர் [மற்றும் இந்த ஆணவம் குறுங்குழுவாத பிளவுகளுக்கு வழிவகுத்தது]. மத *விஷயங்களில் புதுமை (பிதா) பற்றிய சுய* நீதி மற்றும் சுய பாராட்டு ('*உஜுப்) என்பதன் பொருள்* என்னவென்றால், ஒருவர் அந்த செயலை சிறந்ததாகக் கருதுகிறார், அது ஒருவரின் ஆசையால் (கீழ்மட்ட சுயத்திலிருந்து) தோற்றுவிக்கப்படுகிறது, மேலும் ஒருவரின் சிந்தனையில், அதை சரியானதாகக் கருதுகிறார். இந்த வகையான சுய நீதிக்கு சிகிச்சை செய்வது மிகவும் கடினம், ஏனென்றால் தவறான கருத்துக்களைக் கொண்ட ஒரு நபர் ஒருவரின் தவறுகளை நன்கு அறிந்துகொள்ள முடியாது, மேலும் அந்த நோயை குணப்படுத்த முடியாது. அறியாமை என்பது புரிந்து கொள்ள முடியாத ஒரு நோய். இருப்பினும், ஒரு ஞானவாதி (கடவுளை அறிந்தவர்) ஒரு அறியாமையுக்கு அவரது தவறை தெரிவிக்க முடியும் மற்றும் இந்த நோயை அகற்றுவதற்கான ஆதாரமாக மாறக்கூடும், ஆனால் அந்த அறியாமை

ஒருவரின் அறியாமையைப் பற்றி பெருமைப்படுகிறான் என்றால், அந்த ஞானவாதி என்ன செய்ய முடியும்? ஞானவாதிக்கு கூட கவனம் செலுத்தாதவர், அவரது பேச்சைக் கேட்கவும் ஒருவரின் நோயைக் குறைக்கவும் முடியும், முற்றிலும் எதிர் வழியில் சென்று ஞானவாதியைக் குற்றம் சாட்டுகிறார். கடவுள் ஒருவன் மீது ஒரு துன்பத்தை திணித்திருக்கிறான் [ஒருவர் தனது தவறான கருத்துக்களைப் பற்றி பெருமைப்படுகிறார், அது அழிவுகரமானது, ஆனால் ஒருவர் அதை ஒரு ஆசீர்வாதமாக நினைப்பதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறார். அத்தகைய நோய்க்கு சிகிச்சை கூட சாத்தியமில்லை என்பது தெளிவாகிறது. தனக்கென தனித்துவமான ஆதாரமாகக் கருதும் ஒன்றை ஒருவர் எவ்வாறு வெறுக்க முடியும்? அதன் உயர்மட்ட சிகிச்சை என்னவென்றால், ஒருவரின் கருத்துக்களை எப்போதும் சந்தேகத்திற்குரியதாகக் கருதுவது, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒருவரின் கருத்து தவறாக இருக்கலாம் மற்றும் ஒருவரின் கருத்துக்களின் உண்மைத்தன்மையைப் பொறுத்தது (நம்புவது) அல்ல என்று நினைப்பது.

ஒருவரின் வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு கணத்தையும் கல்விக்காகவும் கல்விக்காகவும் அர்ப்பணிக்க முடியாத ஒருவர், மத கேள்விகளில் (பல்வேறு சட்ட விஷயங்களில் *மாசா-இல் அல்லது* நீதித்துறை நிலைப்பாடுகள்) சிக்கிக் கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. ஒருவன் அல்லாஹ்வின் ஒருமைப்பாட்டை மட்டுமே நம்ப வேண்டும், அவனுக்கு இணை எவரும் இல்லை, அவனுக்கு நிகராக வேறு எவரும் இல்லை, முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் உண்மையாக அவருடைய தூதர் ஆவார், அவர் (மனிதகுலம் முழுவதற்கும் வழிகாட்டும் வகையில்) கொண்டு வந்தது உண்மை. மேலும், ஒருவர் பக்தியுள்ள முன்னோர்களின் வழிமுறையில் செயல்பட வேண்டும், குர்ஆனின் கட்டளைகளையும் தீர்க்கதரிசன வழியையும் விவாதங்கள் மற்றும் விவாதங்கள் இல்லாமல் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும், மேலும் கேள்வி கேட்காமல், பக்தியுடன் பயபக்தியுடன் (தனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் தீங்கு விளைவிக்கும் அல்லது தீங்கு விளைவிக்கும் எதையும் விட்டு விலகி இருத்தல்), பாவங்களிலிருந்து விலகி இருங்கள். இன்னும், (நன்மைக்காக) ஸாலிஹான (நற்) செய்கைகளில் ஈடுபடுங்கள். ஒருவருக்கு [ஆழமான புலனுணர்வு] அறிவு இல்லாத போதிலும் மத விவாதங்களில் ஈடுபட்டால்,

நம்பிக்கைகளின் தப்பெண்ணம் மற்றும் புதுமையின் மாசுபாடு (நிறுவப்பட்ட *கொள்கைகளை மீறும் மத விஷயங்களில் பிதா அல்லது புதிய விஷயங்கள்) மற்றும் தவறான வழிகாட்டுதல்* (டலாலா) ஆகியவற்றிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாக்கவில்லை என்றால், ஒருவர் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் அழிக்கப்படுவார் (ஆன்மீக ரீதியாகப் பேசினால், ஒருவரின் பொருள்சார் இருப்பிலும் ஆழமான தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது). அறிவுக்காக முழுக்க முழுக்க அர்ப்பணிக்கப்பட்ட மக்களின் பொறுப்புகளும் குறைவானதல்ல. முதலாவதாக, அவர்கள் வாதங்களையும் நிலைமைகளையும் நன்கு அறிந்திருக்க வேண்டும். இந்த பரிச்சயத்தைப் பெறுவதற்கான நிலை மிகவும் விரிவான நோக்குடையது, சில நேரங்களில் உண்மையை அறிவது கடினமாகிறது [ஏனெனில் உண்மையின் பாதையில் நுணுக்கங்கள் உள்ளன, அவை புரிந்துகொள்ள வாழ்நாள் முழுவதும் தொடர்ச்சியான முயற்சிகளை எடுக்கும்]. ஞானத்தில் உறுதியாக வேரூன்றி இருப்பவர்களும், ஞானத்தின் தெய்வீக ஒளியின் ஒளியைக் கொண்டவர்களும் மட்டுமே இந்த ஆழமற்ற கடலின் கரையை அடைகிறார்கள். அப்படி வெகு சிலரே இருக்கிறார்கள். பெரும்பாலான மக்கள் அறிஞர்களின் வெளிப்புற தோற்றத்தை ஏற்றுக்கொண்டுள்ளனர், ஆனால் அவர்களின் உள் இருப்பில், அறியாமை மிக உயர்ந்த ஆட்சி செய்கிறது.

ஆணவம் மற்றும் அலட்சியத்தை கண்டித்தல்

விழிப்புடனும் விழிப்புடனும் இருப்பது [ஒருவரின் ஆத்மாவுக்குள் உள்ள தீமையின் அனைத்து ஊடுருவல்களுக்கும் எதிராக] ஒரு மனிதனுக்கு நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கு ஒரு காரணமாகும், மேலும் பெருமை மற்றும் கவனக்குறைவில் மூழ்கியிருப்பது (வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கம் மற்றும் இறுதியில் உள் இருப்பை முழுமையான இருளில் மூழ்கடிக்கும் தீமையின் ஊடுருவல்களுக்கு அலட்சியம் மற்றும் மறதி) நித்திய துக்கம் மற்றும் சாபத்திற்கு ஒரு காரணமாகும். கடவுளின் அடிமைக்கு (மனிதன்), நம்பிக்கை மற்றும் ஞானத்தை விட பெரிய ஆசீர்வாதம் எதுவும் இல்லை (*மாரிஃபா* அல்லது கடவுளுடன் நெருக்கம் மற்றும் நெருக்கம்), மேலும்

இந்த ஆசீர்வாதத்தை அடைவதற்கான வழிமுறை இதயத்தின் விரிவாக்கம் (*ஷரா சதர்*) [இது உள் வெளிச்சத்தின் மூலம் நிகழ்கிறது, இது உள் இருப்பை தூய்மைப்படுத்துவதற்கான ஆன்மீக போராட்டத்தின் விளைவாகும்]. அதற்கு நேர்மாறாக, நிராகரிப்பு மற்றும் மீறலை விட மோசமானது எதுவுமில்லை (பாவம் அல்லது கடவுளின் வரம்புகளை மீறுதல்) மற்றும் இந்த தீமை அறியாமையின் இருளிலும் இதயத்தின் இருளிலும் மூழ்கிப்போனவர்களின் விதியாக மட்டுமே மாறும். நுண்ணறிவு உள்ளவர்களின் இதயங்களின் உதாரணம் (உள் வெளிச்சம்) பின்வருமாறு:

۞ ٱللَّهُ نُورُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِۚ مَثَلُ نُورِهِۦ كَمِشْكَوٰةٍ فِيهَا مِصْبَاحٌۖ
ٱلْمِصْبَاحُ فِى زُجَاجَةٍۖ ٱلزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّىٌّ يُوقَدُ مِن شَجَرَةٍ مُّبَٰرَكَةٍ
زَيْتُونَةٍ لَّا شَرْقِيَّةٍ وَلَا غَرْبِيَّةٍ يَكَادُ زَيْتُهَا يُضِىٓءُ وَلَوْ لَمْ تَمْسَسْهُ نَارٌۚ نُّورٌ
عَلَىٰ نُورٍۗ يَهْدِى ٱللَّهُ لِنُورِهِۦ مَن يَشَآءُۚ وَيَضْرِبُ ٱللَّهُ ٱلْأَمْثَٰلَ لِلنَّاسِۗ وَٱللَّهُ بِكُلِّ
شَىْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٥﴾

"அல்லாஹ் வானங்கள் மற்றும் பூமியின் ஒளி. அவருடைய ஒளியின் உதாரணம் ஒரு மாடம் போன்றது, அதில் ஒரு விளக்கு உள்ளது, விளக்கு கண்ணாடியின் உள்ளே உள்ளது, கண்ணாடி ஒரு ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட ஆலிவ் மரத்திலிருந்து [எண்ணெய்] எரியும் முத்து [வெள்ளை] நட்சத்திரத்தைப் போல உள்ளது, கிழக்கிலோ அல்லது மேற்கிலும் இல்லை, அதன் எண்ணெய் நெருப்பால் தீண்டப்படாவிட்டாலும் கிட்டத்தட்ட ஒளிரும். ஒளியின் மீது ஒளி. அல்லாஹ் தான் நாடியவர்களைத் தன் ஒளியின் பால் நேர்வழி காட்டுகிறான்; இன்னும், அல்லாஹ் மனிதர்களுக்கு உதாரணங்களை விளக்குகிறான்; மேலும் அல்லாஹ் எல்லாப் பொருட்களையும் நன்கறிந்தவனாக இருக்கின்றான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 24, வசனம் 35)

அலட்சியமானவர்களின் இருதயங்களின் நிலை இந்த வசனத்தில் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது:

أَوْ كَظُلُمَٰتٍ فِى بَحْرٍ لُّجِّىٍّ يَغْشَىٰهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِۦ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِۦ سَحَابٌ ظُلُمَٰتٌۢ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَآ أَخْرَجَ يَدَهُۥ لَمْ يَكَدْ يَرَىٰهَا ۗ وَمَن لَّمْ يَجْعَلِ ٱللَّهُ لَهُۥ نُورًا فَمَا لَهُۥ مِن نُّورٍ ﴿٤٠﴾

"அல்லது, அலைகளால் மூடப்பட்ட ஆழமற்ற கடலுக்குள் இருளைப் போல [அவைகள்] இருக்கின்றன, அதன் மீது அலைகள் உள்ளன, அதன் மேல் இருளின் மேகங்கள் உள்ளன, அவற்றில் சில மற்றொன்றின் மீது உள்ளன. ஒருவன் கையை வெளியே நீட்டினால் அவன் அதைப் பார்க்க முடியாது. எவருக்கு அல்லாஹ் ஒளியைக் கொடுக்கவில்லையோ, அவனுக்கு ஒளி (இதயம் மற்றும் ஆன்மாவின் உள் வெளிச்சம்) இல்லை. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 24, வசனம் 40)

நுண்ணறிவு உடையவர்கள், அல்லாஹ் நேர்வழி காட்டுகிறான்; அவர்களுடைய இதயங்களின் கதவுகளைத் திறந்து விடுகிறான். (அலட்சியம் மற்றும் அலட்சியம் மற்றும் மறதி) அல்லாஹ் அவர்களை வழி தவற வைக்க விரும்புகிறான் [அவர்கள் வேண்டுமென்றே தங்கள் சொந்த தீங்குகளுக்கு அடைக்கலம் கொடுத்தனர், போற்றி, வளர்த்தனர்] மற்றும் சத்தியம் மற்றும் வழிகாட்டுதலுக்காக தங்கள் இருதயங்களை சுருங்கச் செய்ய விரும்புகிறார்கள். நுண்ணறிவின் கதவு திறக்கப்படாத துரதிர்ஷ்டசாலிகள் அவர்கள், மாறாக தாழ்ந்த ஆசைகளிலிருந்தும் (நஃப்ஸ்) தங்கள் சொந்த ஆசைகளையும், சாத்தானின் சிந்தனைகளையும் எண்ணங்களையும் தங்கள் வழிகாட்டியாகவும் தலைவராகவும் கருதுகிறார்கள்.

கர்வத்தையும் அலட்சியத்தையும் கண்டிப்பது ஏன் அவசியம்?
ஏனென்றால், பெருமை மற்றும் அலட்சியம் ஆகியவை அனைத்து நித்திய துன்பங்கள் மற்றும் சாபங்களின் தோற்றுவாய் மற்றும் அனைத்து அழிவுகளின் ஊற்றுக்கண். அதனால்தான், பெருமை நுழைவதற்கும் ஏராளமான பெருமை உள்ள சூழ்நிலைகளை விவரிப்பதற்கும் ஒரு வாய்ப்பை வழங்கும் பாதைகளின் விளக்கம் அவசியம், இதனால்

தேடுபவர் [தெய்வீக ஞானத்திற்கு வழிவகுக்கும் சத்தியத்தின் பாதையில்] அந்த பாதைகளைக் கண்டுபிடிக்க முடியும், எனவே கீழ்நிலை சுயம் (*நாஃப்ஸ்*) அவற்றில் நடப்பதைத் தடுக்க முடியும். ஒவ்வொரு குழுவினரின் அலட்சியத்தையும் நாம் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுவோம். இந்த வகைகள் பல இருந்தாலும், அவற்றை எடுத்துக்காட்டுகளாகக் குறிப்பிடுவோம், இதனால் அவை போன்ற பிற வகைகளில் எச்சரிக்கைகளைப் பெற முடியும். ஆணவத்திலும், அலட்சியத்திலும் ஈடுபடும் பல சமூகத்தாரும் இருக்கின்றனர். இருப்பினும், நான்கு குழுக்கள் அனைத்து குழுக்களின் பிரதிநிதிகளாக உள்ளன. அவர்கள் அறிஞர்கள், உலகத்தன்மையிலிருந்து விலகி இருப்பவர்கள், ஆன்மீக பயணிகள் மற்றும் உயரடுக்கு (செல்வந்தர், சக்திவாய்ந்த மற்றும் செல்வாக்கு மிக்கவர்கள்).

தவறுகள் மற்றும் மாயைகளைத் தவிர்ப்பது சாத்தியம்:
தைரியமுள்ளவர்கள், [ஆன்மீக] பாதையின் ஒவ்வொரு சிரமத்தையும் கடந்து செல்கிறார்கள், ஒருவருக்கு சரியான நோக்கம் இருந்தால், பாதையின் மறைக்கப்பட்ட தடைகளைப் பற்றி ஒருவர் கண்டுபிடித்து அவற்றை சமாளிப்பதற்கான உத்திகளைக் கண்டுபிடிப்பார். ஒரு மனிதன் விரும்பினால், திறந்த வானத்தில் பறக்கும் ஒரு பறவையை மைல் தூரத்தில் இருந்தாலும் வீழ்த்த முடியும். இதேபோல், கடலின் ஆழத்திலிருந்து மீன்களை வெளியே எடுக்க விரும்பினால், தங்கம், வெள்ளி மற்றும் பிற விலைமதிப்பற்ற உலோகங்களைப் பிரித்தெடுக்க மலையைத் தோண்டலாம், காட்டிலிருந்து காட்டு மிருகங்களை கூண்டில் அடைக்கலாம், சிங்கங்கள், யானைகள் மற்றும் பிற கொடூரமான மிருகங்களை வெல்ல முடியும், பாம்புகள் மற்றும் மலைப்பாம்புகளைக் கட்டுப்படுத்தலாம், அவற்றின் வாயிலிருந்து விஷத்தை வெளியேற்றலாம். மல்பெரி மரத்தின் இலைகளைக் கொண்டு பட்டு தயாரிக்கலாம், பூமியில் நின்று எண்ணின் மூலம் நட்சத்திரங்களின் எண்ணிக்கையையும், அவற்றின் நீளம் மற்றும் அகலத்தையும் அறியலாம். மனிதன் உத்திகளின் நீர்த்தேக்கம். மனித மூலோபாயத்தால் தீர்க்க முடியாத எந்த சிரமமும் இல்லை, மனிதன் மூலோபாயத்தை அடிபணியச் செய்து அதை சொந்த நோக்கங்களுக்காகப் பயன்படுத்த முடியாத படைப்பு உலகில் இல்லை. மனிதன் சவாரி செய்வதற்கு குதிரை, வேட்டையாட நாய், பறவைகளை

வேட்டையாட பருந்து, மீன் பிடிக்க வலையைப் பயன்படுத்துகிறான், அதுபோலவே இதுபோன்ற எண்ணற்ற உத்திகள் இந்த உலகில் ஒவ்வொரு கணத்திலும் காணப்படுகின்றன. இந்த உத்திகள் அனைத்தும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன, இதனால் குறிக்கோள்கள் மற்றும் நோக்கங்கள் நிறைவேற்றப்படலாம். உலக நோக்கங்களை [அடைவதற்கு] மனிதன் பல்வேறு முறைகளையும் உத்திகளையும் பயன்படுத்தும்போது, இதயத்தின் சீர்திருத்தத்திற்காக [மனித இருப்பின் மறுக்கமுடியாத ஆட்சியாளர்] ஒருவர் இதயத்தை சீர்திருத்த இதைச் செய்ய முடியாதா? இது வெறும் மனித மூடநம்பிக்கை, எதுவும் கடினம் அல்லது சாத்தியமற்றது அல்ல, ஒரே நிபந்தனை தைரியம். ஆன்மீகப் போராட்டம் என்ற முட்கள் நிறைந்த பாதையில் கால் பதித்த எண்ணிலடங்கா மக்கள் காலமானார்கள். இதயத்தின் சீர்திருத்தம் சாத்தியமற்றது அல்லது நினைத்துப் பார்க்க முடியாதது என்று அவர்கள் கருதவில்லை, அதனால் தோற்கடிக்கப்படவில்லை. இவர்கள் தான் "பக்தியுள்ள முன்னோர்கள்" என்று அழைக்கப்பட்டனர் (*சலஃப் அல்-சாலிஹீன்*). பின்னர், அவர்களைப் பின்பற்றுபவர்களும், சீடர்களும் உண்மையுள்ள இருதயங்களுடன் அவர்களின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றினர், அவர்களும் வெற்றி பெற்றனர். இப்போதும்கூட, உறுதியான உறுதி, உறுதியான நோக்கங்கள் மற்றும் முழுமையான தைரியத்துடன், [பணியின் மகத்தான தன்மையால்] சோர்வடையாமல் இந்த முட்கள் நிறைந்த பள்ளத்தாக்கைக் கடந்து செல்பவர்கள் வெற்றி பெறுவார்கள். வருந்தத்தக்க விஷயம் என்னவென்றால், மக்கள் தங்கள் உலகப் பணிகளுக்காக பயன்படுத்தும் உத்திகள் மற்றும் திட்டமிடல்களின் அளவு மற்றும் அதற்காக அவர்கள் காட்டும் தைரியம் மற்றும் உறுதியின் அளவு, அவர்கள் மறுமை தொடர்பான பணிகளில் அதன் பத்தில் ஒரு பகுதியைக் கூட பயன்படுத்துவதில்லை [தங்கள் உலக வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கம் மற்றும் வரவிருக்கும் நித்திய வாழ்க்கைக்கு அவர்களின் அலட்சியத்தையும் மறதியையும் காட்டுகிறது].

தவறுகள் மற்றும் பிரமைகளைத் தவிர்க்க மூன்று விஷயங்கள் அவசியம்: மனிதர்கள் தவறுகள் மற்றும் பிரமைகளைத் தவிர்க்க விரும்பினால், அவர்கள் மூன்று விஷயங்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்: புத்திசாலித்தனம், அறிவு மற்றும் ஞானம் (*மாரிஃபா* அல்லது

ஆழமான நுண்ணறிவு, பார்வையின் தெளிவு, தெய்வீக அருகாமை மற்றும் நெருக்கத்துடன் வரும் அனைத்து சந்தேகங்கள் மற்றும் தெளிவற்ற தன்மைகளை அகற்றுதல்). புத்திசாலித்தனம் என்பது அசல் ஒளி மற்றும் உள்ளார்ந்த அழகிய மனித இயல்பைக் குறிக்கிறது [கொந்தளிப்பில் மற்றும் சேறு ஆகியவற்றில் மூழ்கவில்லை, அது தெய்வீகமாக அதன் அசல் வடிவத்தில் உருவாக்கப்பட்டது,] இதன் மூலம் மனிதர்கள் விஷயங்களின் யதார்த்தத்தை உணர்கிறார்கள். புத்திசாலித்தனமும் கூர்மையும் மனித இயல்புடன் தொடர்புடையவை மற்றும் முட்டாள்தனம் மற்றும் அடர்த்தி ஆகியவை அசல் இயல்புடன் தொடர்புடையவை. ஒரு அடர்த்தியான நபர் மாயைகளிலிருந்து பாதுகாக்க முடியாது. எனவே, ஒரு மனிதன் இயற்கையாகவே புத்திசாலித்தனமாகவும் கூர்மையாகவும் இருப்பது அவசியம். ஒரு தனி மனிதன் நுண்ணறிவின் தன்மையில் இல்லையென்றால், அசல் புத்தி இருக்கும் போது தவிர அதைப் பெறுவது சாத்தியமற்றது. அப்படியானால், அனுபவத்தின் மூலம் புத்திசாலித்தனத்தை அதிகரிக்கவும், கூர்மைப்படுத்தவும் முடியும். நித்திய இன்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றியின் அனைத்து [நிலைகளுக்கும்] அடிப்படை புத்திசாலித்தனம் மற்றும் புத்திசாலித்தனத்தின் மீது உள்ளது என்பதை இதிலிருந்து அறிய முடிகிறது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

تَبَارَكَ اللّٰهُ الَّذِي قَسَمَ الْعَقْلَ بَيْنَ عِبَادِهِ أَشْتَاتًا لِأَنَّ الرَّجُلَيْنِ يَسْتَوِي
عَمَلُهُمَا وَبِرُّهُمَا وَصَوْمُهُمَا وَصَلَاتُهُمَا وَلٰكِنَّهُمَا يَتَفَاوَتَانِ فِي الْعَقْلِ كَالذَّرَّةِ
فِي جَنْبِ أُحُدٍ وَمَا قَسَمَ اللّٰهُ لِخَلْقِهِ حَظًّا هُوَ أَفْضَلُ مِنَ الْعَقْلِ وَالْيَقِينِ

"தனது அடியார்களிடையே புத்தியை பல்வேறு வழிகளில் விநியோகித்த கடவுளின் இருப்பு பாக்கியவான். இரண்டு நபர்கள் தங்கள் செயல்களில் சமமானவர்கள் - அவர்களின் புண்ணிய செயல்கள், நோன்பு, தொழுகை அனைத்தும் சமம், ஆனால் அவர்கள் [இன்னும்] உஹூத் மலைக்கு அடுத்துள்ள ஒரு துகள் போல புத்திசாலித்தனத்தில் மிகவும் வேறுபட்டவர்கள் (அதாவது, ஒரு துகளை ஒரு பெரிய மலையுடன் ஒப்பிடுவது போன்ற அவர்களின் புத்திசாலித்தனத்தில் வேறுபாடு உள்ளது). புத்திசாலித்தனத்தையும், உறுதிப்பாட்டையும் விட உயர்ந்த அருட்கொடையை அல்லாஹ் படைக்கவில்லை". (இந்த மரபை தாவூஸ்

விவரிக்கிறார் மற்றும் ஹக்கீம் திர்மிதி பின்வருமாறு தெரிவிக்கிறார் *நவாதிர் அல்-உசுல்)*

புத்திசாலித்தனம், புத்திசாலித்தனம், உள்ளார்ந்த புத்திசாலித்தனம் அனைத்தும் இறைவனின் மகத்தான ஆசீர்வாதங்கள். இந்த [தெய்வீக] ஆசீர்வாதம் [ஒருவருக்கு] வழங்கப்படாவிட்டால், அதற்கு பதிலாக, முட்டாள்தனமும் முட்டாள்தனமும் [மனிதர்களின்] உள்ளார்ந்த இயல்பில் வைக்கப்பட்டால், அதை குறைக்க முடியாது. தவறுகள் மற்றும் மாயைகளிலிருந்து பாதுகாக்க இரண்டாவது விஷயம் ஞானம் (*மாரிஃபா).* ஞானம் என்பது நான்கு விஷயங்களை அறிவதைக் குறிக்கிறது: சுயத்தை (*நாஃப்ஸ்)* அறிவது, கடவுளை அறிவது, உலகின் [யதார்த்தத்தை] அறிவது (*துன்யா),* மற்றும் மறுமையை அறிவது (*அகிரா*) [இந்த புத்தகத்தின் பகுதி 1 இல் விளக்கப்பட்டுள்ளது]. சுயத்தை அறிந்துகொள்வது என்பது ஒருவரின் அடிமைத்தனத்தை [கடவுளுக்கு] ஒப்புக்கொள்வதாகும், மேலும் ஒருவரின் உள்ளார்ந்த இயலாமை மற்றும் உதவியற்ற தன்மையை [தெய்வீக ஆணையால் நிர்வகிக்கப்படும் விஷயங்களின் ஒட்டுமொத்த திட்டத்தில்]. மேலும், "நான் இவ்வுலகில் [தெய்வீக பிரசன்னத்தில் நித்திய வாழ்வின் இறுதி இலக்கை நோக்கி] ஒரு பயணி என்பதை ஒருவர் அறிந்து கொள்ள வேண்டும், இந்த காமங்கள் [கீழ்மட்டத்திலிருந்து வந்தவை] என் மனநிலையுடன் பொருந்தவில்லை. என் மனோபாவத்திற்கு ஏற்றது கடவுளின் ஞானம் மற்றும் தெய்வீக பார்வை மட்டுமே". ஒரு அடியார் [கடவுளின் அடியார், அதாவது ஒரு மனிதன்] தனது சுயத்தையும் தனது இறைவனையும் பற்றிய ஆழமான உள் புரிதலை வளர்த்துக் கொள்ளும் வரை ஒருவர் இந்த உண்மையை அறிய முடியாது. இந்த Gnosis ஐ எவ்வாறு அடைவது? இது சம்பந்தமாக, "ஆத்துமாவின் மர்மங்கள்" (அத்தியாயம் 1) மற்றும் "தெய்வீக நன்றியுணர்வு" (அத்தியாயம் 12) ஆகிய அத்தியாயங்களில் விரிவாக விவாதிக்கப்பட்ட தலைப்புகளை நீங்கள் குறிப்பிட வேண்டும். இந்த அத்தியாயங்களில், இந்த விஷயத்தில் போதுமான வழிகாட்டுதலை வழங்கும் கீழ்த்தரமான சுயத்தையும் அதன் பண்புகளையும் நாம் குறிப்பிட்டுள்ளோம். க்னோசிஸின் பரிபூரணத்தின் நிலை (*கமல்)* அதன் பிறகு வருகிறது. இது ஆன்மீக வெளிப்பாடுகளின் அறிவுடன் தொடர்புடையது ('*இல்ம் அல்-முகாஷாஃபா*) இது இந்த புத்தகத்தின் தலைப்பு அல்ல (ஆன்மீக வெளிப்பாடுகளின் மறைவான அறிவு ரூமி மற்றும் இப்னு அல்-அரபி போன்ற பிற சிறந்த ஆன்மீக

குருமார்களால் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. கஸாலி முக்கியமாக நடைமுறை ஆன்மீகத்தில் கவனம் செலுத்தியுள்ளார், இது சாதாரண மக்கள் உள் ஆன்மீக சுத்திகரிப்பு மற்றும் மாற்றத்திற்கு வழிவகுக்கிறது. இது ஆன்மீக பயணியின் உள் தேடலின் நேர்மை மற்றும் அதை சாத்தியமாக்க இன்றியமையாத தெய்வீக பெருந்தன்மை காரணமாக நித்திய சத்தியங்களின் ஆன்மீக வெளிப்பாடுகளுக்கு ஒருவரை வழிநடத்தக்கூடும்).

உலகம் மற்றும் மறுமையின் யதார்த்தத்தை அறிய, ஒருவர் "உலகத்திலிருந்து விலகி இருத்தல்" (அத்தியாயம் 14) மற்றும் "ஒருவரின் சொந்த மரணத்தைப் பற்றி சிந்தித்தல்" (அத்தியாயம் 20) ஆகிய அத்தியாயங்களிலிருந்து உதவி நாட வேண்டும், இதனால் உலகம் மறுமையுடன் எந்த ஒப்பிடுதலும் இல்லை என்பதை அறிய முடியும். நான்கு விஷயங்களையும் ஒருவர் ஆழமான புரிதலை அடைந்தால், மாயைகள் மற்றும் தவறுகளிலிருந்து பாதுகாப்பதற்கான வாய்ப்புகள் பிரகாசமாகிவிடும். தெய்வீக ஞானம் தெய்வீக அன்பை [இதயத்திலும் ஆன்மாவின் உள் இடைவெளிகளிலும்] தூண்டும், மறுமை அதை (மறுமையை) நோக்கி ஒருவரை சாய்க்கும் என்பதை அறிந்து, உலகத்தை (உலகத்தன்மை) அறிவது அதை நோக்கி வெறுப்பை ஏற்படுத்தும். ஒருவன் அந்த செயலை அல்லாஹ்விடம் இழுத்துச் செல்லும் மிகப் பெரிய செயல் என்று கருதுவார், மேலும் மறுமையில் நன்மை பயக்கும். இந்த நோக்கம் இதயத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் போது, எல்லா விஷயங்களிலும் நோக்கம் சரியாக இருக்கும். மனித தேவைகள் அனைத்தையும் கவனித்துக்கொள்வது, உணவு உண்பது, உடை அணிவது போன்றவற்றில், மறுமையை நோக்கிய ஆன்மீக பாதையில் பயணிக்க அவர்களிடமிருந்து உதவியை நாடுவதே நோக்கமாக இருக்கும். அனைத்து பிரமைகளும் நோக்கத்தின் ஆரோக்கியத்தின் மூலம் அகற்றப்படும், ஏனென்றால் ஒருவரின் உள்நோக்கங்களில் ஈர்ப்பைக் கண்டுபிடிப்பதிலிருந்தும் செல்வம், புகழ் மற்றும் மரியாதையை நோக்கி சாய்வதிலிருந்தும் பிறக்கின்றன, இது நோக்கத்தை [மற்றும் தீர்மானத்தை] பலவீனப்படுத்துகிறது. ஒருவன் மறுமையை விட உலகத்தை விரும்பி, தெய்வீக அங்கீகாரத்திற்கு என்ன தேவை என்பதை விட தனது ஆசைகளை மீறும் வரை, ஒருவன் இந்த மாயையில் சிக்கிக் கொள்வான்.

ஆன்மீக பாதையில் பயணிப்பது எப்படி? ஒருவன் தனது புத்தியின் மூலம் தாழ்ந்த ஆத்மா (நஃப்ஸ்) மற்றும் ஆத்மாவைப் படைத்தவர் (கடவுள்) பற்றிய *அறிவையும் புரிதலையும் அடைகிறார்.* இந்த புரிதல் இதயத்தின் மீது தெய்வீக அன்பின் ஆதிக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது, இது ஆன்மீக பாதையில் எவ்வாறு பயணிக்க வேண்டும் என்பதை அறிவது மூன்றாவது விஷயம் தேவைப்படுகிறது - ஒருவர் கடவுளை நெருங்கவோ அல்லது தொலைதூரமாகவோ வைக்கும் அந்த செயல்கள் யாவை? மேலும், மறுமையின் பாதையில் உள்ள தடைகள் யாவை, எத்தனை கடினமான கட்டங்களைக் கடந்து செல்ல வேண்டும், அந்த தடைகளை அகற்றுவதற்கான வழி என்ன, இந்த கடினமான கட்டங்களை எவ்வாறு கடப்பது? இந்த கேள்விகள் அனைத்திற்கும் [கஸாலியின் தலைசிறந்த புத்தகம்] "*இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்*" அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" இல் பதிலளிக்கப்பட்டுள்ளன. தெய்வீக வழிபாட்டின் நிபந்தனைகளை வழிபாடு பற்றிய அத்தியாயங்களில் காணலாம் [இந்த தொகுப்பில் சேர்க்கப்படாத "கடவுளுக்கான பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி" புத்தகத்தின் முதல் தொகுதி அல்லது கால் பகுதியில் உள்ளன] மற்றும் ஒருவர் அவற்றைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும், அவற்றைச் சரியாகச் செய்யாததன் தீங்குகளைப் படிக்க வேண்டும் [தெய்வீக ஏற்பு மற்றும் அருகாமையை அடைய இதயத்தின் நேர்மையுடன்] மற்றும் அவற்றைத் தவிர்க்க வேண்டும். [சமூக மற்றும் பொது] பரிவர்த்தனைகள் பற்றிய அத்தியாயங்களில் [இந்த தொகுப்பில் சேர்க்கப்படாத "கடவுளுக்கான பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி" புத்தகத்தின் இரண்டாவது தொகுதி அல்லது கால் பகுதியில் உள்ளன], ஒருவர் [வாழ்க்கை மற்றும் பொருளாதாரம்] தொடர்பான சட்ட விஷயங்களைப் படிக்க வேண்டும். அவசியமான விஷயங்கள், தெய்வீக சட்டத்தின் வெளிச்சத்தில் அவற்றைப் பெற வேண்டும், தேவையற்ற விஷயங்கள், தெய்வீக சட்டத்தில் பரிந்துரைக்கப்பட்ட முறைக்கு ஏற்ப ஒருவன் அவற்றிலிருந்து விலகி இருக்க வேண்டும். உள் அழிவுகரமான குணங்கள் பற்றிய அத்தியாயங்களில் ["கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" என்ற புத்தகத்தின் மூன்றாவது தொகுதி அல்லது கால் பகுதியில் உள்ளன, அவை அனைத்தும் பகுதி II இல் இந்த தொகுப்பில் சுருக்கமாக சேர்க்கப்பட்டுள்ளன], ஒருவர் கடவுளை நோக்கிய பாதையில் பயணிப்பதைத் தடுக்கும் அனைத்து

தடைகளையும் பற்றிய அறிவைப் பெற வேண்டும். தெய்வீக பிரசன்னத்தை அடைவதற்கான தடைகள் கண்டிக்கத்தக்கவை (எதிர்மறையான, தீய மற்றும் அழிவுகரமான) உள் பண்புகள், குணங்கள், மனோபாவங்கள், சாய்வுகள் மற்றும் மனநிலைகள். அதனால்தான், ஒருவர் அவற்றை அடையாளம் கண்டு அவற்றின் சிகிச்சையைப் பற்றி கண்டுபிடிக்க வேண்டும் [அவை இந்த தொகுப்பில் சுருக்கத்துடன் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன, ஆனால் அவை முழுமையாக கஸாலியின் அசல் புத்தகத்தில் காணப்படுகின்றன]. உள் ஆக்கபூர்வமான மற்றும் நெகிழ்ச்சியான குணங்கள் பற்றிய அத்தியாயங்களிலிருந்து ["கடவுளுக்கான பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி" புத்தகத்தின் நான்காவது தொகுதி அல்லது கால் பகுதியில் உள்ளன, அவை அனைத்தும் இந்த தொகுப்பில் சுருக்கமாக சேர்க்கப்பட்டுள்ளன], ஒருவர் நேர்மறையான உள் பாராட்டத்தக்க பண்புகள், குணங்கள், மனோபாவங்கள், சாய்வுகள் மற்றும் மனநிலைகள் பற்றிய அறிவைக் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால், கண்டிக்கத்தக்க ஒரு குணம் இதயத்திலிருந்து அழிக்கப்படும்போது, அதற்குப் பதிலாக ஒரு நல்ல பாராட்டத்தக்க உள் குணத்துடன் மாற்றுவது அவசியம். இவை அனைத்தையும் ஒருவர் அறிந்தால், நாம் குறிப்பிட்டுள்ள அனைத்து வகையான தவறுகள் மற்றும் மாயைகளிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும் என்று நம்பலாம் ["கடவுளை நோக்கிய பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி" என்ற புத்தகத்தில்]. இங்கே இந்த விஷயத்தின் உண்மை என்னவென்றால், கடவுளின் அன்பு ஆன்மீக பயணியின் (சாலிக்) இதயத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்த வேண்டும், மேலும் உலகத்தின் மீது சிறிதளவும் சாய்வு இருக்கக்கூடாது (உலகத்தன்மை), ஒருவரின் விருப்பம் வலுவாக இருக்க வேண்டும் [தெய்வீக ஏற்பு, அருகாமை மற்றும் இருப்பை அடைவதற்கான இறுதி இலக்கை அடைய, இது நெகிழ்ச்சியை விளைவிக்கிறது, நேர்மறை, நம்பிக்கை, உள் அமைதி, நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றி], நோக்கம் ஆரோக்கியமாக இருக்க வேண்டும் (உறுதியான) மற்றும் நாம் என்ன எழுதியுள்ளோம் என்பதை ஒருவர் அறிந்தால் இது நடக்கும்.

<u>பகுதி 3: உள் ஆக்கபூர்வமான மற்றும் நெகிழ்வான பண்புகள்- நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நம்பிக்கை, உள் அமைதி, மகிழ்ச்சி, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி ஆகியவற்றை வளர்க்கும் நேர்மறையான உள் குணங்கள் நித்திய தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டு மனித வெற்றியைத் தூண்டுகின்றன</u>

நேர்மறையான உள் குணங்கள், மனநிலைகள் மற்றும் மனப்பான்மைகள் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருப்பது மகத்தான நன்மையின் ஆதாரமாகும், இது வாழ்க்கையில் நேர்மறையான கண்ணோட்டத்தை ஏற்படுத்துகிறது மற்றும் வாழ்க்கையில் நேர்மறையான, ஆக்கபூர்வமான மற்றும் நன்மை பயக்கும் விஷயங்களைச் செய்ய நேர்மறையான ஆற்றலை வெளிப்படுத்துகிறது. முந்தைய எட்டு அத்தியாயங்களில் எதிர்மறையான உள் பண்புகளை ஆழமாகப் பார்த்த பிறகு, அவற்றிலிருந்து நம்மை விடுவிக்கும் நோக்கத்துடன், ஒரு தனிநபரையும் முழு தேசத்தையும் மாற்றும் நேர்மறையான உள் குணங்களைப் பார்க்க வேண்டிய நேரம் இது - ஆரம்ப விளக்கத்தில் கஸாலி குறிப்பிடும் குணங்கள் "நித்திய

பேரின்பத்தின் ரசவாதம்" அல்லது ஒருவரின் வாழ்க்கையை சிறப்பாக மாற்றுவதற்கும் அதை நன்மையின் உருவகமாக மாற்றுவதற்கும் மாற்றத்தின் உருமாற்ற முகவர். கஸாலியின் "*இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்*" அல்லது "கடவுளுக்கான பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி" இன் நான்காவது மற்றும் இறுதி தொகுதியில் கஸாலி குறிப்பிட்டபடி பத்து அத்தியாயங்கள் அல்லது புத்தகங்கள், தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டு மறுமலர்ச்சி மற்றும் மாற்றத்திற்குத் தேவையான இந்த நேர்மறையான உள் குணங்களை விளக்குகின்றன. மிகவும் அறிவுறுத்தும் இந்த பத்து அத்தியாயங்கள் பின்வருமாறு சுருக்கப்பட்ட வடிவத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ளன.

அத்தியாயம் 11- ஒருவரின் சொந்த தவறுகள், தவறுகள் மற்றும் அத்துமீறல்களை உணர்ந்து மனந்திரும்புதல், மன்னிப்பு மற்றும் செய்த தவறுகளுக்கு பரிகாரம் செய்தல்

கஸாலியின் முதல் புத்தகம் அவரது மகத்தான படைப்பான "இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்" *அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி"* அல்லது நான்காவது தொகுதி *அல்லது கால் பகுதியில் உள்ளது, ஒருவரின்* சொந்த தவறுகள், குறைபாடுகள், தவறுகள் மற்றும் சக மனிதர்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்பட்ட அத்துமீறல்களை உணர்ந்து, மனந்திரும்புவதையும், அவர்களுக்கு எதிராக ஒருவர் செய்த தவறுகளுக்கு பரிகாரம் செய்வதும் மற்றும் முதலாவதாக, ஒருவரின் சொந்த சுயத்திற்கு எதிராக. மற்றவர்களுக்கு எதிராக இழைக்கப்படும் தவறுகள் ஒருவரின் சொந்த இதயத்திற்கும் ஆன்மாவுக்கும் சேதம் விளைவிக்கின்றன, ஏனெனில் அவை எந்தவொரு ஆன்மீகத்தையும் அகற்றி, ஒருவரின் சொந்த சுயத்தை பாரமாக பாதிக்கின்றன. ஒருவரின் சொந்த சுயத்திற்கும் மற்றவர்களுக்கும் எதிரான தவறுகளில் விடாமுயற்சி, ஒருவரை உணர்ச்சியற்றதாகவும் அவர்களுக்கு பழக்கப்படுத்துவதற்கும் ஆக்குகிறது, ஒருவரின் சொந்த இறுதி அழிவு மற்றும் உள் நனவின் மரணத்திற்கு வழி வகுக்கிறது. அவை உள்ளே ஆழமாக எடைபோடுகின்றன, ஒருவரின் உள் அமைதியையும் அமைதியையும் இழக்கின்றன. நாம் இருக்கும் பிரபஞ்சம், காரணம் மற்றும் விளைவால் குறிக்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் ஒவ்வொரு செயலும் சாதகமான

அல்லது சாதகமற்ற, நமது செயல்களின் நேர்மறை மற்றும் எதிர்மறையின் மகத்தான தன்மைக்கு ஏற்ப விளைவுகளை உருவாக்குகிறது. எனவே, ஒருவரின் சொந்த தவறுகளை உணர்ந்துகொள்வதும், அது தன்னையும் மற்றவர்களையும் எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்பதையும் உணர்ந்து கொள்வது ஒருவரின் சொந்த நல்வாழ்வுக்கு இன்றியமையாதது - உணர்ச்சி, உளவியல், மன மற்றும் ஆன்மீகம். தன்னை சீர்திருத்துவதற்கான இந்த முதல் படியை கஸாலி ஆழமாகப் பார்க்கிறார், இது இங்கே சுருக்கமான வடிவத்தில் பின்வருமாறு வழங்கப்பட்டுள்ளது [17]:

பாவங்களிலிருந்து மனந்திரும்புவது மற்றும் காணாமல் இருப்பதை அறிபவர் மற்றும் தவறுகளை மறைப்பவர் (கடவுள்) பக்கம் திரும்புவது ஆன்மீக பாதையின் முதல் படியாகும், மேலும் [இறுதி] இலக்கை [ஆன்மீக பாதையில்] வருபவர்களின் விலைமதிப்பற்ற பொருளாகும். தெய்வீக ஞானத்தின் பாதையில் பயணிக்கும் ஆன்மீக பயணிகள் முதலில் மனந்திரும்புதலின் பாதையை பின்பற்றுகிறார்கள். மனந்திரும்புதல் என்பது தங்கள் வழியை இழந்தவர்களுக்கு விடாமுயற்சியின் திறவுகோலாகும் [அவர்களின் வாழ்க்கையின் உலகியல் நடைமுறைகளில் மூழ்கியதால் அவர்களின் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்திற்கும், அவர்களின் உள் மனிதர்களுக்குள் இருளும், கீழ் அடிப்படை சுயத்தின் அசைக்க முடியாத ஆதிக்கம் காரணமாக]. தெய்வீக பிரசன்னத்தை நெருங்குபவர்கள், மனந்திரும்புதலின் மூலம் [தெய்வீகத்துடன்] நெருக்கத்தையும் நெருக்கத்தையும் நாடுகிறார்கள். நபிகள் தங்கள் நித்திய மகிழ்ச்சியையும் நித்திய வெற்றியையும் (ஸாதா) அடைகிறார்கள், குறிப்பாக நமது தந்தை ஆதாம் (ரலி) அவர்களுக்கு, அது இரட்சிப்பின் வழிமுறையாகவும், [ஆன்மீக பாதையில்] உயர்ந்த பட்டங்களை அடைவதற்கும். சந்ததியினர் தங்கள் மூதாதையர்களின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுவது பொருத்தமானதாகும். ஒருவர்

(அனைவரும்) தவறு செய்த ஆதாமின் வழித்தோன்றல், ஆதாம் (ரலி) அவர்களின் வழித்தோன்றல்கள் என்பதால் ஒருவர் ஏதேனும் பாவம் செய்தால் ஆச்சரியமில்லை. ஆனால் தந்தை [கடவுளிடம்] மனந்திரும்புவதன் மூலம் தனது தவறுக்கு பிராயச்சித்தம் செய்து பிராயச்சித்தம் செய்ததால், மகன் [மற்றும் மகள்] இரண்டு விஷயங்களிலும் தந்தையை ஒத்திருப்பது கட்டாயமாகும். ஆதம் (ஸல்) அவர்கள் தவறு செய்தார்கள், ஆனால் அவர் நீண்ட காலமாக வருத்தத்துடனும் வருத்தத்துடனும் கண்ணீர் சிந்தினார். எவரேனும் தவறு செய்வதில் மட்டுமே தன்னை தலைவராகக் கருதினால், மனந்திரும்புதலுடன் அவரைப் பின்பற்றவில்லை என்றால், அவர் வழிதவறியவர், கீழ்ப்படியாதவர் மற்றும் [கடவுளுக்கு] கலகக்காரர், தன்னை தனது தந்தைக்கு (ஆதாம்) குற்றம் சாட்டவோ அல்லது தன்னைப் பின்பற்றுபவர் என்று கூறவோ உரிமை இல்லை. இந்த விஷயத்தின் உண்மை என்னவென்றால், நன்மை மற்றும் உன்னதத்துடன் முழுமையாக இணைவது [மற்றும் அதில் முழுமையாக மூழ்கியிருப்பது], தேவதூதர்களின் அடையாளமாகும், மேலும் தீமையில் முழுமையாக மூழ்குவது சாத்தானின் [நிரந்தர] ஆக்கிரமிப்பு.

தீமையில் ஈடுபடுவது அல்லது தடுமாறுவது மற்றும் பின்னர் [ஒருவரின் முட்டாள்தனத்தை உணர்ந்து] நன்மையை நோக்கித் திரும்புவது மனிதனின் வேலை (இயல்பு அல்லது தனித்துவமான பண்புகள்) ஆகும், அவர் ஒருவரின் இயல்புக்குள் இரண்டு குணங்களையும் கொண்டிருக்கிறார் - [இரண்டும்] நன்மை மற்றும் தீமையின் குணங்கள். இப்போது ஒரு மனிதனாக மாறுவது அல்லது பிசாசுக்கு (சாத்தான்) குற்றம் சாட்டப்படுவது தன்னைப் பொறுத்தது. ஒரு நபர் பாவம் செய்த பிறகு மனந்திரும்பினால், ஒருவர் தனது மனிதாபிமானத்திற்கு ஆதாரம் வழங்கினார் என்று கூறப்படும். கிளர்ச்சியை வலியுறுத்துபவர் [ஒருவரின் தனிப்பட்ட மற்றும் / அல்லது கூட்டு நல்வாழ்வை பாதிக்கும் மனித கண்ணியத்தின் எல்லைகளை மீறுவதன் மூலம் மீறும் செயல்களால்], தன்னை சாத்தானுக்கு காரணம் என்று விரும்பும் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி கூறப்படும். தன்னை தேவதைகளுக்கு கற்பிக்கும் கேள்வியைப் பொறுத்தவரை, ஒருவன் நற்செயல்களை மட்டுமே செய்கிறான், எந்தப் பாவமும் செய்யக்கூடாது என்பது மனித சாத்தியக்கூறு வட்டத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டுள்ளது. ஏனென்றால்,

மனித கலவையில் [அல்லது உள்ளார்ந்த மற்றும் முதன்மையான மனித இயல்பில்], நன்மை மற்றும் தீமை இரண்டையும் ஒரு உறுதியான கலவை மற்றும் கலவை உள்ளது, அவற்றுக்கிடையில் வருத்தத்தின் வெப்பத்தின் மூலமாகவோ அல்லது நரகத்தின் நெருப்பின் மூலமாகவோ மட்டுமே பிரிந்து கொள்ள முடியும். *சாத்தானின் சூழ்ச்சி மற்றும் தீமையிலிருந்து மனித சாராம்சத்தை (ஜௌஹர்)* சுத்திகரிக்க, அதை இரண்டு வெப்பங்களில் ஒன்றில் மூழ்கடிக்க வேண்டியது அவசியம். இப்போது ஒருவர் எந்த வெப்பத்தைத் தேர்ந்தெடுக்கிறார் என்பது ஒருவரின் தனியுரிமை. எந்தக் வெப்பம் தாங்கத்தக்கது என்று கருதினாலும், அதற்குச் செல்ல வேண்டும், இல்லையெனில் மரணத்திற்குப் பிறகு எந்த வாய்ப்பும் இருக்காது - அங்கே, ஒருவரின் வசிப்பிடம் சொர்க்கத்திலோ அல்லது நரகத்திலோ இருக்கும். தீனில் மனந்திரும்புதலுக்கு மிக முக்கியமான அந்தஸ்து உள்ளது . அதனால்தான், இந்த புத்தகத்தின் பகுதியில் (தற்போதைய படைப்பின் பகுதி III மற்றும் கஸாலியின் "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" இன் தொகுதி 4) மீட்பு குணங்களைப் பற்றி, முதலில் அதைக் குறிப்பிடுவது முக்கியம், இதனால் அதன் யதார்த்தம், நிலைமைகள், அறிகுறிகள், காரணங்கள், அறிகுறிகள், பழங்கள் மற்றும் விளைவுகள், தீங்குகள் மற்றும் தடைகள், ஆன்மீக பயணிக்கு குணப்படுத்தும் முறையின் விவரங்கள், அனைத்தும் [ஆன்மீக பயணிக்கு] தெளிவாகின்றன. இந்த விடயங்கள் அனைத்தும் நான்கு அத்தியாயங்களில் (பிரிவுகள்) பின்வருமாறு விளக்கப்படும்.

மனந்திரும்புதலின் உண்மை மற்றும் வரையறை

மனந்திரும்புதல் என்பது இந்த வரிசையில் காணப்படும் மூன்று விஷயங்களின் பெயர்: முதலாவதாக, அறிவு; இரண்டாவதாக, [இருப்பு]; மூன்றாவதாக, [விளைவாக] செயல்கள். இதில், முதலாவது, இரண்டாவது, இரண்டாவது, மூன்றாவதுக்கு அவசியம். இந்த வரிசை மற்றும் வரிசை காட்சி அல்லது பொருள் (*முல்க்*) மற்றும் கண்ணுக்குத் தெரியாத அல்லது

ஆன்மீக (*மலகூட்*) பகுதிகளில் தெய்வீக வழிக்கு ஏற்ப உள்ளது. மூன்றும் பின்வருமாறு விளக்கப்படும்.

பாவங்கள் [அவற்றின் இயல்பானால்] பெரும் தீங்குகளைக் கொண்டுள்ளன என்பதை அறிவதே அறிவு. அவர்களின் மிகப்பெரிய தீங்கு என்னவென்றால், பாவங்கள் அடியார் (மனிதன்) மற்றும் அன்புக்குரியவர் (கடவுள்) இடையே ஒரு திரையாக மாறும். இந்த உண்மை மனிதன் அன்புக்குரியவரை அடைவதிலிருந்து [அடைவது மற்றும் சந்திப்பது] இழந்துவிடுவான் என்ற இதயத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் போது, இந்த உணர்தல் வலியை ஏற்படுத்துகிறது, ஏனெனில் ஒருவரால் எந்த வகையிலும் சகித்துக்கொள்ள முடியாது, பிரியமானவரிடமிருந்து பிரிவு. அதனால்தான், ஒருவருக்கு (அதாவது, காதலன்) மற்றும் ஒருவரின் அன்புக்குரியவருக்கும் இடையில் ஒரு முக்காடாக மாறிய ஒருவரிடமிருந்து வெளிப்பட்ட [பாவ] செயலுக்கு ஒருவர் வருத்தம் தெரிவிக்கிறார். இந்த வருத்தம் வெட்கக்கேடானது என்று அழைக்கப்படுகிறது, அது மனந்திரும்புதலின் இரண்டாவது விஷயம், இது [இருப்பு] நிலை. இந்த வருத்தம் இதயத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் போது, அது ஒரு குறிப்பிட்ட செயலைச் செய்ய வேண்டும் என்ற நோக்கம் என்று அழைக்கப்படும் மற்றொரு நிலையை உருவாக்குகிறது. இந்த செயல் மூன்று காலங்களுடனும் (கடந்த காலம், நிகழ்காலம் மற்றும் எதிர்காலம்) தொடர்புடையது - இதனால் ஒருவர் முன்பு செய்த பாவங்களை விட்டுவிடுகிறார்; எதிர்கால வாழ்க்கையில் அந்த பாவத்தை (அல்லது எதிர்மறையான, தீங்கு விளைவிக்கும், தீங்கு விளைவிக்கும், தீய அல்லது தார்மீக ரீதியாக கண்டிக்கத்தக்க செயலை) விட்டுவிட ஒருவர் [உறுதியாக] தீர்மானிக்கிறார் என்ற அர்த்தத்தில், அது பிரியமானவரைச் சந்திப்பதில் ஒரு தடையாக இருக்கும்; கடந்த காலத்துடன், பாவத்தால் ஏற்பட்ட சேதத்திற்கு ஒருவன் பிராயச்சித்தம் செய்ய முடியும் என்றால்.

நோக்கம் மற்றும் செயலின் நிலையின் ஊற்றுக்கண்ணு என்பது நம்பிக்கை (*ஈமான்*) மற்றும் சான்றிதழ் (*யாகீன்) என்று குறிப்பிடக்கூடிய அறிவாகும்.* விசுவாசம் என்பது பாவம் ஒரு கொடிய விஷம் என்ற யதார்த்தத்தை உறுதிப்படுத்துவதாகும், எந்த சந்தேகமும் இல்லாத

வகையில் இதயத்தில் இந்த உறுதிப்பாட்டை உறுதியாக வேரூன்றியுள்ளது. விசுவாசம் மற்றும் உறுதிப்பாட்டின் ஒளி இதயத்தின் அடிவானத்தை மூடும்போது, வருத்தம், துக்கம் மற்றும் வெட்கக்கேடான நெருப்பு பற்றவைக்கிறது, ஏனெனில் இந்த ஒளியின் வெளிச்சத்தில் ஒருவர் காண்கிறார், ஒரு குறிப்பிட்ட [பாவ] செயலால் ஒருவர் காதலியிடமிருந்து தொலைவில் இருக்கிறார். திடீரென்று யாராவது இருட்டில் இருப்பதைப் போலவே, விடியற்காலையின் ஒளி தோன்றுகிறது, அல்லது மேகங்கள் விலகிச் செல்கின்றன, அதைத் தொடர்ந்து சூரிய உதயம் ஏற்படுகிறது, காதலி திடீரென்று மரணத்தின் விளிம்பில் இருப்பதைக் காண்கிறார். அதைப் பார்க்கும் போது, அன்பின் நெருப்பு இதயத்தில் பற்றவைக்கிறது, அதன் வெப்பம் நிச்சயமாக [காதலியை காப்பாற்ற] ஏதாவது ஒரு உத்தியைப் பயன்படுத்த ஒருவரை நம்ப வைக்கிறது. அவ்வாறே, பாவங்கள் அழிவை நெருங்கிக் கொண்டுவரும்போது, விசுவாசம் மற்றும் உறுதியின் ஒளி ஒருவருக்கு வழியைக் காட்டுகிறது. சுருக்கமாகச் சொன்னால், அறிவு, வெட்கக்கேடான தன்மை மற்றும் நிகழ்காலத்திலும் எதிர்காலத்திலும், பாவங்களைக் கைவிடுதல், கடந்த கால தவறுகளுக்கு பிராயச்சித்தம் செய்தல் மற்றும் திருத்தம் செய்தல் ஆகியவற்றின் கலவையானது மனந்திரும்புதல் (*தௌபா*) என்று அழைக்கப்படுகிறது.

மனந்திரும்புதலின் கடமையின் பொருள்: நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றியை அடைவதற்கான ஒரு வழிமுறையாக இருக்கும் *மற்றும்* நித்திய அழிவிலிருந்து இரட்சிப்பதற்கான வழிமுறையாக இருப்பது மட்டுமே அவசியமானது மற்றும் கட்டாயமானது என்பதை ஒருவர் [முதலில்] கற்றுக்கொள்கிறார். ஏனென்றால், நித்திய பேரின்பம் (*ஸாதா*) அல்லது நித்திய தண்டனை (*ஷாகாவா) உடன் தொடர்புடையதாக இல்லாவிட்டால், எதையாவது செய்ய அல்லது செய்யாமல் இருப்பதை முடிவு செய்வது* ஒரு கடமையாக இருப்பதில் எந்த அர்த்தமும் இல்லை. நமது நிகழ்கால மற்றும் எதிர்கால நோக்கங்களுடன் தொடர்பில்லாத விஷயங்களில் ஈடுபடுவதால் எந்த பயனும் இல்லை. கட்டாயம் என்பது நித்திய மகிழ்ச்சியையும் நித்திய வெற்றியையும் அடைவதற்கான ஒரு வழிமுறையாகும் என்று இதிலிருந்து கற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது. கடமையின் அர்த்தத்தை அறிந்து, நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் தெய்வீக தரிசனத்தை விட பெரிய மகிழ்ச்சியும்

வெற்றியும் இல்லை என்பதை அறிந்து கொள்ளும்போது இது நிகழ்கிறது. மேலும், இந்த உயர்ந்த சாதனையிலிருந்து (தெய்வீக தரிசனத்தை அடைவது) இழந்த ஒரு நபர், அந்த நபரின் துரதிர்ஷ்டம் மற்றும் தோல்வி குறித்து எந்த சந்தேகமும் இல்லை. தெய்வீக தரிசனத்தின் உச்ச சாதனையை இழந்தவர் தனக்கும் கடவுளுக்கும் இடையில் ஒரு திரையாக மாறும் கீழ்த்தரமான ஆத்மாவிலிருந்து (நஃப்ஸ்) ஆசைகளை கைதி செய்து, பணயக்கைதியாக இருப்பவர் ஆவார். அத்தகையவர் பிரிவின் நெருப்பால் துன்பப்படுவார் [ஒருவரின் இதயத்தில் ஆழமாக எரியும் நெருப்பான அன்புக்குரியவரிடமிருந்து, உள் வேதனை மற்றும் துக்கத்தின் காரணமாக ஒருவருக்கு எந்த அமைதியும் கிடைக்காது] மற்றும் நரகத்தின் நெருப்பிலிருந்தும் துன்பப்படுவார். ஒரு ஊழியக்காரன் கடவுளைச் சந்திப்பதிலிருந்தும் அவரது பார்வையிலிருந்தும் தொலைவில் இருக்கிறான் என்பதை ஒருவர் அறிகிறார், ஒருவர் கீழ்மட்டத்திலிருந்து ஆசைகளில் ஈடுபடும்போது, நிலையற்ற சாம்ராஜ்யத்துடன் (உலகம்) இணைப்பைக் கொண்டிருக்கும்போது, ஒருவரின் இரட்சிப்புக்காக தவிர்க்க வேண்டிய விஷயங்களில் விழுகிறார். தெய்வீக தரிசனத்தை அடைவதற்கு நெருக்கமாக இருக்கும் ஒரு நபர், ஒருவரின் இதயத்தின் உறவை (இணைப்பை) இந்த உலகத்தின் பளபளப்பிலிருந்து துண்டித்து, கடவுளிடம் முழுமையாக கவனம் செலுத்தி, கடவுளின் நினைவில் பற்று வளர்க்க முயற்சிப்பவர், ஒருவரின் திறன் மற்றும் கடவுளின் அன்புக்கு ஏற்ப தெய்வீக மகிமை மற்றும் அழகின் ஞானத்தைக் காண்கிறார்.

பாவங்களின் காரணமாக கடவுளிடமிருந்து விலகிச் செல்வதைப் போலவே, ஒருவர் பாவி, கீழ்ப்படியாதவர் மற்றும் சபிக்கப்பட்ட சாத்தானைப் பின்பற்றுபவர் என்று அழைக்கப்படுவதைப் போலவே, அதே காரணங்களுக்காக, ஒருவர் தெய்வீக சந்திப்பிலிருந்து மறைக்கப்படுவதற்கு உரிமை உண்டு, மேலும் [சத்தியத்திற்கு] வழி தவறியவர் என்று அழைக்கப்படுவார். இந்த விஷயங்கள் அனைத்தையும் அறிந்த பிறகு, தெய்வீக நெருக்கத்திற்காக, அதிலிருந்து ஒருவரை விலக்கி வைக்கும் பாதையிலிருந்து விலகிச் செல்வது அவசியம் என்ற இந்த யதார்த்தத்தை ஒருவர் சந்தேகிக்க மாட்டார். அறிவு, அவமானம் (வருத்தம் அல்லது வருத்தம்) மற்றும் உறுதிப்பாடு என்று அழைக்கப்படும் இந்த மூன்று விஷயங்கள் இல்லாமல் [கடவுளிடம்]

தொலைதூர பாதையிலிருந்து விலகிச் செல்வது சாத்தியமில்லை. அதனால்தான், பாவங்கள் பிரியமானவரிடமிருந்து தொலைதூரத்திற்கு காரணங்கள் என்று அறியப்படும் வரை, வருத்தம் ஏற்படாது, தொலைதூரத்தின் பாதையில் பயணிக்கும் வலியை ஒருவர் உணர மாட்டார், மேலும் ஒருவர் [பிரியமானவரிடமிருந்து பிரிந்து] வலியை உணரும் பாதையில் பயணிக்கும் வரை, [தெய்வீக நெருக்கத்தின் பாதைக்கு] திரும்புவதை ஒருவர் கற்பனை கூட செய்ய மாட்டார். [பிரியமானவரின் பாதைக்கு] திரும்புவது என்பது பாவங்களைக் கைவிடுவதற்கான உறுதிப்பாட்டைக் குறிக்கிறது. அன்புக்குரியவரை அடைய இந்த மூன்று வழிமுறைகள் (அறிவு, வெட்கம், உறுதிப்பாடு) தேவை என்பது இதிலிருந்து அறியப்படுகிறது.

புத்திசாலித்தனம் எப்போது பரிபூரணமாகிறது? மனிதர்களை தவறாக வழிநடத்த சாத்தான் பயன்படுத்தும் காமம், கோபம் மற்றும் அனைத்து கண்டிக்கத்தக்க உள் குணங்களும் பரிபூரணமாக குறைக்கப்படும் வரை புத்திசாலித்தனத்தின் யதார்த்தம் முழுமையடையாது. மனித புத்தி நாற்பது வயதில் நிறைவடைகிறது, ஆனால் ஒருவர் பருவமடைவதால் புத்தியின் தோற்றம் நிறைவடைகிறது. அதன் அறிகுறிகள் ஏழு வயதில் தோன்றத் தொடங்குகின்றன. காமங்கள் சாத்தானின் படைகள், புத்திசாலித்தனம் தேவதூதர்களின் படை. இந்த இரண்டு படைகளும் ஒரு இடத்தில் கூடிவரும்போது, ஒரு [இராணுவம்] மற்றொன்றுக்கு முன்னால் தனது தளத்தை வைத்திருக்க முடியாத வரை அவை [ஒருவருக்கொருவர்] மோதிக்கொள்கின்றன. இரண்டுமே ஒன்றுக்கொன்று எதிரெதிரானவை. இரவும் பகலும் போலவே, ஒளியும் இருளும் ஒன்றாகச் சேர்வதில்லை - ஒன்று ஆதிக்கம் செலுத்தினால், மற்றவரின் இருப்பு எந்த வடிவத்திலும் அல்லது வடிவத்திலும் இருக்காது. குழந்தைப் பருவத்திலும் இளமையிலும் காமங்கள் ஒரு மனிதனின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதால், புத்திசாலித்தனம் நிறைவடைவதற்கு முன்பு, சாத்தானின் கால்கள் முன்கூட்டியே உறுதியாகின்றன [மனித வாழ்க்கையின் ஆரம்ப கட்டத்தில்]. இதன் காரணமாகவே, இதயம் பொதுவாக காமங்களின் அன்பாலும் பற்றுதலாலும் அடிமைப்படுத்தப்பட்டு, அதிலிருந்து விடுபடுவது மிகவும் கடினமாகிறது. பின்னர், புத்திசாலித்தனம் தோன்றும்போது, இது கடவுளின் கட்சி மற்றும் இராணுவம் மற்றும் கடவுளின் நண்பர்களுக்கு (ஞானம்)

காப்பாற்றக்கூடியது, அது படிப்படியாக அவர்களை கடவுளின் எதிரிகளின் கைகளில் இருந்து விடுவிக்கிறது. அதனால்தான், புத்திசாலித்தனத்திற்கு வலிமையும் பரிபூரணமும் இல்லையென்றால், சாத்தான் தனது வேலையைச் செய்வான் [அவன் செய்ய தீர்மானித்திருக்கிறான்] மற்றும் இந்த போரில் வெற்றி பெறுவான்:

لَأَحْتَنِكَنَّ ذُرِّيَّتَهُۥٓ إِلَّا قَلِيلًا

"ஒரு சிலரைத் தவிர, நான் அவனுடைய (ஆதாமின் சந்ததியினர்) அனைவரையும் அடிமைப்படுத்துவேன் (ஆதாமின் பிள்ளைகளை அழிக்க தனது கலகக்கார நோக்கங்களை சாத்தான் கடவுளிடம் சொல்கிறான், அதாவது மனித இனம், கடவுள் அவருக்கு நியாயத்தீர்ப்பு நாள் வரை ஓய்வு கொடுத்தபோது, தெய்வீக ஞானத்தால், ஆதாமுக்கு தலைவணங்க மறுத்த பின்னர் தெய்வீக பிரசன்னத்திலிருந்து தூக்கி எறியப்படுவதற்கு முன்பு, பொறாமை மற்றும் அகங்காரம்). (குர்ஆன், அத்தியாயம் 17, வசனம் 62)

புத்திசாலித்தனம் உறுதியாகவும் முழுமையாகவும் மாறும் போது, அதன் முதல் வேலை காமங்களின் பிடியை உடைப்பது, [பழைய உறுதியான மற்றும் கெட்ட] பழக்கங்களை கைவிட்டு, தெய்வீக வழிபாட்டை நோக்கி மனோபாவத்தை வலுக்கட்டாயமாக சாய்ப்பது, சாத்தானிய படைகளுக்கு ஒரு நசுக்கக்கூடிய தோல்வியை ஒப்படைப்பது. சாத்தானின் தலைவராக இருக்கும் பாதையிலிருந்து மனிதர்கள் விலகி, அதன் வழிகாட்டி காமங்கள், அதற்கு பதிலாக, ஒருவரை கடவுளிடம் கொண்டு வரும் பாதையில் பயணிக்கிறார்கள் என்பதே மனந்திரும்புதலின் அர்த்தம்.

காமம் புத்தியை மீறுகிறது: ஒவ்வொரு மனிதனிடமும், புத்திசாலித்தனம் இருப்பதற்கு முன்பே காமம் இருக்கிறது. புத்தியின் அன்பு [மனித மனோபாவங்களுக்கு] காமங்களின் அன்பை மீறுகிறது. எனவேதான், இச்சைகளைப் பின்பற்றுவதில் செய்யப்பட்ட ஒவ்வொரு செயலுக்கும், ஒவ்வொரு மனிதனும் அவற்றிலிருந்து மனந்திரும்புவது அவசியம் - ஒருவர் தீர்க்கதரிசியாக இருந்தாலும் சரி, சாமானியராக இருந்தாலும் சரி. மனந்திரும்புதல் என்பது ஆதம் (ஸல்) அவர்களின் ஒரு

விசித்திரமான பண்பு என்று ஒருவர் நினைக்கக்கூடாது, மாறாக, அது மனித இனத்தைச் சேர்ந்த அனைவருக்கும் எழுதப்பட்ட ஒரு நித்திய கட்டளையாகும். தெய்வீக வழி மாறும் வரை அதற்கு எதிராக எதையும் கருதுவது கூட சாத்தியமில்லை.

ஒரு நபர் இளமைப் பருவத்தில் அவநம்பிக்கை அல்லது அறியாமையில் இருந்தால், அதிலிருந்து மனந்திரும்புவது ஒருவரின் கடமையாகும். ஒரு தனிநபர் தனது பெற்றோரின் காரணமாக ஒரு முஸ்லிமாக இருந்தால், இஸ்லாத்தின் யதார்த்தத்தை அறியாவிட்டால் (ஒருவரின் சொந்த ஆன்மீக புதுப்பித்தல் மற்றும் மாற்றத்திற்கான தெய்வீக விருப்பத்திற்கு அடிபணிதலின் பாதை), ஒருவரின் அறியாமை மற்றும் அலட்சியத்திலிருந்து மனந்திரும்புவது கடமையாகும். இந்த மனந்திரும்புதல் இஸ்லாத்தின் யதார்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்வதற்கும், ஒருவர் ஒரு முஸ்லிமாக இருக்கும் வரை பெற்றோரின் இஸ்லாத்திலிருந்து பயனடையாது என்பதை அறிந்துகொள்வதற்கும் [முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும்] வகையில் இருக்கும். இதை ஒருவர் அறிந்தவுடன், காமங்கள் மீதான பற்று மற்றும் கவனக்குறைவு மீதான அன்பிலிருந்து மனந்திரும்புவது மற்றும் சரியான பாதையில் [தார்மீக நேர்மை மற்றும் தெய்வீக வழிகாட்டுதலில்] பயணிப்பதும் அவசியமாகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தெய்வீக சட்டத்திலிருந்து சரியான நடத்தையின் வரம்புகளை கடைப்பிடிப்பது மற்றும் கட்டாய கடமைகளை நிறைவேற்றுதல் (பிரார்த்தனைகள், உண்ணாவிரதம், தர்மம் போன்றவை), அது [மற்றவர்களுக்கு] கொடுப்பதில் அல்லது [மற்றவர்களிடமிருந்து] எடுத்துக்கொள்வது, ஏதாவது செய்வது அல்லது செய்யாதது, இந்த நிலை மனந்திரும்புதலின் மிகவும் கடினமான கட்டமாகும். [அவ்வாறு செய்ய விரும்பினாலும்] மனந்திரும்ப முடியாததால் பெரும்பாலான மக்கள் இந்த கட்டத்தில் அழிக்கப்பட்டனர். மனந்திரும்புதல் ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் தனிப்பட்ட முறையில் கடமையானது என்பது இதிலிருந்து நிரூபிக்கப்படுகிறது. [முதல்] ஆதாம் (ஸல்) போன்ற உறுதியான தீர்க்கதரிசிகள் [அதை மறக்காமல் இருக்க முடியாது] மற்றவர்கள் [ஆன்மீக சாதனையில் மிகவும் தாழ்ந்தவர்கள்] எப்படி அதைச் செய்ய முடியும்?

காமம் இதயத்தில் துரு பிடிக்கிறது: ஒருவர் எந்த காமத்தில் ஈடுபட்டாலும், வாயிலிருந்து வெளியேறும் நீராவியிலிருந்து ஒரு கண்ணாடியில் இருள் வீசுவதைப் போல அது ஒரு வகையான இருளை இதயத்தின் மீது ஏற்படுத்துகிறது. காமங்கள் தொடர்ந்து பின்பற்றப்பட்டால், இருளின் அடுக்கு மீது அடுக்கால் இதயத்தின் இருள் ஆழமாகி, அது [இரும்பின் மீது] துருப்பிடித்தது போன்ற ஒன்றைப் பெறுகிறது. காமங்களால் இதயத்தின் மீது துரு திணிப்பது குர்ஆனில் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

كَلَّا ۖ بَلْ ۜ رَانَ عَلَىٰ قُلُوبِهِم مَّا كَانُوا يَكْسِبُونَ

"அதற்கு பதிலாக, அவர்கள் செய்ததன் காரணமாக அவர்களின் இதயங்களில் துரு குடியேறிவிட்டது [அவர்களின் சொந்த தீய செயல்களின் அடிப்படையில்]." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 83, வசனம் 14)

துரு ஆழமாகிவிட்டால், அது இதயத்தின் சீல் (பூட்டுதல்) என்று கருதப்படுகிறது [அதனால் பகுத்தறிவு, உள் அமைதி மற்றும் ஆன்மீக வெளிச்சம் ஆகியவற்றின் ஒளி அதில் நுழையாது] ஒரு கண்ணாடியில் துரு போன்றது, இது நீண்ட நேரம் தனியாக இருந்தால், அதை மெருகூட்டுவதற்கான எந்த திறனும் அதில் இல்லை, மேலும் அத்தகைய கண்ணாடி பயனற்றது என்று அறிவிக்கப்படுகிறது (அதை மீண்டும் மீட்டெடுக்க முடியாது என்பதால் போய்விட்ட வழக்கு). ஆயினும்கூட, கண்ணாடியை சுத்தம் செய்வது கூடுதல் துரு பெறுவதைத் தடுக்க போதுமானதல்ல, அதற்கு பதிலாக, கடந்த காலத்தில் ஏற்கனவே அடைந்த துருப்பிடித்ததை அகற்றுவதும் அவசியம். அதேபோல், எதிர்காலத்தில் இச்சைகளைப் பின்பற்றுவதிலிருந்து மனந்திரும்புவது மட்டும் இதயத்திற்கு போதாது, மாறாக, கடந்த காலத்தில் செய்யப்பட்ட பாவங்களிலிருந்தும் மனந்திரும்பப்பட வேண்டும் [பிராயச்சித்தம், பிராயச்சித்தம், திருத்தம், தவறுகளை முடிந்தவரை திருத்துதல் மற்றும் மாற்றியமைத்தல்] இதனால் கடந்த கால பாவங்களின் இருள் அழிக்கப்படும். பாவங்களால் இருதயம் இருண்டு போவதைப் போலவே, இருதயம் பிரகாசமாகவும், நற்செயல்களால் பிரகாசமாகவும் ஒளிரும். தெய்வீக கீழ்ப்படிதல் பாவங்களின் இருளை அகற்றுகிறது, ஒளி

பரவுகிறது. பின்வரும் தீர்க்கதரிசன விவரிப்பில் குறிப்பிடப்பட்ட உண்மை இதுதான்:

أَتْبِعِ السَّيِّئَةَ الْحَسَنَةَ تَمْحُهَا

"ஒருவன் பாவத்திற்குப் பிறகு நற்செயல்களைச் செய்ய வேண்டும்; நீதியான செயல்கள் அந்த பாவத்தை அழித்துவிடும் (இந்த மகத்தான சலுகை கொலை, திருட்டு, மற்றவர்களின் நியாயமான உரிமைகளை பறித்தல் போன்ற பெரிய பாவங்களுக்கு பொருந்தாது, ஏனெனில் அவர்கள் தெய்வீக மன்னிப்பை அடைய பிராயச்சித்தமும் பிராயச்சித்தமும் தேவைப்படுகிறது, ஏனெனில் அதுவே தெய்வீக மன்னிப்பு வட்டத்திலிருந்து எந்த பாவமும் விலக்கப்படவில்லை என்று தெய்வீக கருணை தகுந்த பிராயச்சித்தத்துடன் விலக்கப்படவில்லை)". (ஹதீஸ் தொகுப்பு *திர்மிதி* அபூதர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தைப் பற்றி *விவரிக்கிறது*)

மனந்திரும்புதலை ஏற்றுக்கொள்வது அதன் நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றுவதைப் பொறுத்தது

மனந்திரும்புதலின் அர்த்தத்தை நீங்கள் புரிந்துகொண்டால், ஒவ்வொரு சரியான மனந்திரும்புதலுக்கும் [தெய்வீக] ஏற்பு உள்ளது என்பதில் இந்த விஷயத்தில் உங்களுக்கு எந்த சந்தேகமும் இருக்கக்கூடாது. ஆழமான ஊடுருவும் நுண்ணறிவின் ஒளியுடன் (*பசீரா*) பார்க்கிறவர்கள், குர்ஆனின் வெளிச்சங்களிலிருந்து பயனடைகிறார்கள், ஒவ்வொரு ஆரோக்கியமான இதயம் (அனைத்து களங்கங்களும் இழிவான உள் நிலைகளும் இல்லாதது) கடவுளின் முன் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது என்பதை அறிவார்கள். அது மறுமையில் அல்லாஹ்வின் அருளினால் இன்பங்களையும், இன்பங்களையும் பெற்று, அல்லாஹ்வின் பார்வையை தன் நிரந்தரக் கண்களைக் கொண்டும். ஒவ்வொரு இதயமும் அதன் தோற்றத்தில் ஒலியாக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது (மற்றும் உலக வாழ்க்கையில் முன்னேறி நேர்மையின் பாதையிலிருந்து விலகத் தொடங்கும் போது, அது பின்னர் பெறும் அனைத்து களங்கங்களும்

இழிவான உள் நிலைகளும் இல்லாதது] தீர்க்கதரிசன விவரிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, ஒவ்வொரு குழந்தையும் '*ஃபித்ரா*' (தெய்வீக விருப்பத்துடன் முற்றிலும் ஒத்துப்போகும் மனிதனின் உண்மையான உள்ளார்ந்த அசல் இயல்பு) இல் பிறக்கிறது என்ற இந்த யதார்த்தத்தையும் அவர்கள் நன்கு அறிவார்கள். தெய்வீக உண்மை மற்றும் நித்திய உலகளாவிய உண்மைகள் மற்றும் மனிதனுக்கு தனித்துவமாக வழங்கப்பட்ட தெய்வீக நம்பிக்கையை நோக்கி முன்கூட்டியே உள்ளது, அதாவது, ஏகத்துவம் மற்றும் கடவுளின் ஞானம்). (இந்த விவரிப்பு தீர்க்கதரிசன விவரிப்புகளின் தொகுப்பால் அறிவிக்கப்படுகிறது *ஸஹீஹ் புகாரி மற்றும் ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* ஆகியோர் நபித்துவத் தோழர் அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்).

பாவங்களின் இருள் மற்றும் தவறுகளின் தூசியால் இருதயத்தின் ஆரோக்கியம் ஒழிக்கப்படுகிறது. வெட்கக்கேடான மற்றும் வருத்தத்தின் நெருப்பு, இந்த தூசியை எரிக்கிறது என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள் [இதயத்தின் ஆரோக்கியத்தை மீட்டெடுக்க]. நீதியின் வெளிச்சம், இருதயத்தின் முகத்திலிருந்து பாவங்களின் இருளை அகற்றுகிறது. பாவங்களின் இருள், நன்மை செயல்களின் வெளிச்சத்தைத் தாங்கும் திறன் இல்லை. இரவின் இருள் பகல் வெளிச்சத்தின் முன் இருக்க முடியாது போல, சோப்பின் முன் அசுத்தம் தங்காது போல, ஒரு சக்கரவர்த்தி தனக்கென அழுக்கு ஆடைகளைத் தேர்ந்தெடுப்பதை விரும்புவதில்லை, அதே போல உண்மையான சக்கரவர்த்தி (கடவுள்) தன்னுடன் நெருக்கம் மற்றும் நெருக்கத்திற்காக அழுக்கு அழுக்கு இதயங்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதில்லை. பிறகு அசுத்தமான காரியங்களைச் செய்வதற்கு ஆடைகளைப் பயன்படுத்துவது, சோப்பு மற்றும் வெந்நீரில் கழுவாமல் அவை சுத்தம் செய்யப்படுவதில்லை என்பதைப் போலவே, இதயங்களை காமத்தில் பயன்படுத்துவது மிகவும் அழுக்கடைந்து அழுக்கு ஆகிறது, கண்ணீர் மற்றும் வருத்தத்தின் நீர் இல்லாமல், அவை சுத்தம் செய்யப்பட்டு சுத்திகரிக்கப்படுவதில்லை. சுத்தமான ஆடைகள் விரும்பப்படுவதைப் போலவே சுத்திகரிக்கப்பட்ட மற்றும் சுத்திகரிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு இருதயமும் [தெய்வீக நீதிமன்றத்தில்] ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு விரும்பப்படுகிறது. எனவே, தெய்வீகத்தால் விதிக்கப்பட்ட விதிக்கு ஏற்ப தெய்வீக அங்கீகாரத்தின்

கௌரவத்தை அடைய [இதயம் மற்றும் ஆன்மாவின்] தூய்மை உங்கள் கடமையாகும். இந்த ஏற்றுக்கொள்ளல் குர்ஆனில் இரட்சிப்பு என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّىٰهَا

"நிச்சயமாக, அதை (அதாவது ஆத்மாவை) தூய்மைப்படுத்தியவர் இரட்சிப்பை அடைந்தார்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 91, வசனம் 9)

மனந்திரும்புதல் என்பது பாவங்களைக் கைவிடுவதாகும் என்பதை அறியட்டும். ஒருவர் ஒரு புரிதலை வளர்த்துக் கொள்ளும் வரை எதையாவது கைவிடுவது சாத்தியமில்லை. மனந்திரும்புதல் கட்டாயமானது என்பதால், மனந்திரும்புதலை அடையும் வழிமுறையும் கட்டாயமாகும். பாவங்களைப் புரிந்துகொள்வது கட்டாயம் என்பது இதிலிருந்து அறியப்படுகிறது. பாவத்தின் பொருள் எதையாவது செய்யவோ அல்லது செய்யாமலோ உள்ள தெய்வீக கட்டளைகளை எதிர்ப்பது. சில வகையான பாவங்களையும் அவற்றின் பரஸ்பர தொடர்பையும் நாம் குறிப்பிடுவோம். இறைவன் மட்டுமே தனது கருணை மற்றும் பெருந்தன்மையின் மூலம் நேர்வழியை அடைய முடியும்.

பாவங்களின் வகைகள் மனித பண்புகளின்படி: ஆத்மாவின் மர்மங்களின் விளக்கத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளபடி மனிதனுக்கு எண்ணற்ற பண்புகள் மற்றும் குணங்கள் உள்ளன (அத்தியாயம் 1). என்றபோதிலும், பாவங்களைத் தூண்டுகிற [மனித] குணங்களும் உள் குணங்களும் நான்கு வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன: தெய்வீக குணங்கள், சாத்தானுடைய குணங்கள், மிருகத்தனமான குணங்கள், மிருகத்தனமான குணங்கள். அதற்கான காரணம் என்னவென்றால், மனித கலவை பல்வேறு கூறுகளால் ஆனது மற்றும் ஒவ்வொரு உறுமமும் ஒரு மனிதனுக்குள் அதன் சொந்த செல்வாக்கை விரும்புகிறது. இந்த நான்கு குணங்களும் ஒரு மனிதனுக்குள் அவற்றின் தனித்தனி செல்வாக்குகளைக் காட்டுகின்றன. உதாரணமாக, தெய்வீக குணங்கள் ஒருவருக்கு ஆணவம், பெருமை, வலிமை, புகழ், செல்வம், மரியாதை, செல்வாக்கு மற்றும் அதிகாரம் ஆகியவற்றுக்கான ஆசை

ஆகியவற்றைக் கொண்டிருப்பதைக் குறிக்கிறது, மேலும் மனிதன் எல்லா படைப்புகளையும் விட உயர்ந்தவராக மாற வேண்டும் என்று விரும்புகிறார் (இந்த குணங்கள் இருக்கும் எல்லாவற்றையும் எஜமானருக்கும் படைப்பாளருக்கும் மட்டுமே பொருத்தமானவை) மனித இருப்பு அதன் நாவிலிருந்து அழைக்கிறது:

أَنَا۠ رَبُّكُمُ ٱلْأَعْلَىٰ

"நானே உங்கள் இறைவன், மகத்துவமிக்கவன்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 79, வசனம் 24) (சில ஆன்மீக வழிகாட்டிகள் அல்லது துறவிகள் மற்றும் ஞானவாதிகள், இந்த வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள பார்வோனால் அறிவிக்கப்பட்டதை ஒருவரின் உள் இருப்பில் இல்லாத எந்த மனிதனும் இல்லை என்று கூறியுள்ளனர்)

இந்த குணத்திலிருந்து, அத்தகைய மகத்தான பாவங்கள் பிறக்கின்றன, அவை மிகவும் அழிவுகரமானவை மற்றும் எண்ணற்ற பிற பாவங்களை உருவாக்கினாலும் கூட, மக்கள் அவற்றை உணர்ந்து பாவங்களில் எண்ணவில்லை. மூன்றாவது தொகுதியில் ["*இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்*" அல்லது "கடவுளுக்கு பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" அல்லது இந்த தற்போதைய படைப்பின் அத்தியாயங்கள் 1-10 இல், இந்த பாவங்கள் மிகவும் விரிவாக விவரிக்கப்பட்டுள்ளன. இரண்டாவது குணம் சாத்தானியம், பொறாமை, கலகம், சாக்குபோக்குகள், ஏமாற்று, மோசடி, சச்சரவுகள், கொந்தளிப்பு ஆகியவற்றை உருவாக்குகிறது. இந்த குணத்தின் அடிப்படையில், மனிதன் [தன்னையும் மற்றவர்களுக்கும்] மத விஷயங்களில் தீமை, பாசாங்குத்தனம், புதுமை மற்றும் புதுமை (பிதா) நோக்கி கட்டளையிடுகிறான் [தெய்வீகமாக விதிக்கப்படாத விஷயங்களை, முதன்மையாக ஒருவரின் ஈகோ மற்றும் கீழ்த்தரமான சுயத்திலிருந்து வெளிவரும்], நேர்மையின்மை மற்றும் பிற நாசவேலைகள் [ஒருவரின் உள் இருப்பு]. மூன்றாவது, பேராசை, பேராசை, வயிறு மற்றும் அந்தரங்க உறுப்புகளின் காமம், திருட்டு, அனாதைகளின் சொத்துக்களில் கையாடல் மற்றும் தெய்வீக சட்டத்திற்கு இணங்காத முயற்சிகளில் பயன்படுத்த செல்வத்தை குவிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை போன்ற எண்ணற்ற தவறுகளை உருவாக்கும் விலங்குத்தனமானது. நான்காவது குணம் மிருகத்தனம், இது கோபம், வெறுப்பு, மக்களை அடிப்பது, மக்களை சபித்தல்,

அவர்களைக் கொலை செய்தல், அவர்களின் உடைமைகளை அழித்தல் போன்ற எண்ணற்ற அருவருப்பான விஷயங்களை வளர்க்கிறது, மேலும் இந்த பாவங்கள் எண்ணற்ற பாவங்களுக்கு கிளைக்கின்றன.

நான்கு [மனித] குணங்களின் இயற்கையான வரிசை: பிறப்பின் அடிப்படையில், இந்த நான்கு குணங்களும் [ஒரு மனிதனில்] படிப்படியாக பிறக்கின்றன. முதலாவதாக, மிருக குணங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன, அதன் பிறகு, மிருகத்தனமான குணங்கள் ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன. பின்னர், இந்த இரண்டு குணங்களும் இணைந்து புத்தியை மோசடி, ஏமாற்றுதல், சாக்குப்போக்குகளின் பாதையில் வைக்கின்றன. இந்த கட்டத்தில், சாத்தானிய குணங்கள் எழுகின்றன, இறுதியில் பிரபுத்துவத்தின் குணங்கள் (தெய்வீக குணங்கள்) உயருகின்றன (தெய்வீக குணங்கள் மேன்மையான, மேன்மையான, கடவுளுக்கு மட்டுமே சொந்தமானவை, மேலும் உலக வாழ்க்கையில் பணிவுடனும் தாழ்மையுடனும் இருக்க வேண்டிய ஒரு அடிமைக்கு முற்றிலும் பொருத்தமற்றவை). வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மனிதன் அனைத்து படைப்புகளின் மீதும் மேன்மையையும் ஆதிக்கத்தையும் பெற விரும்பத் தொடங்குகிறான். எனவே, ஒருவர் ஒவ்வொரு சந்தர்ப்பத்திலும் தவறான பெருமையை வெளிப்படுத்துகிறார், மேன்மையையும் ஆணவத்தையும் வெளிப்படுத்துகிறார், ஒருவரின் கௌரவத்தையும் மகத்துவத்தையும் வெளிப்படுத்த மற்றவர்களை அவமதிக்கிறார், சுருக்கமாக, அனைத்து பாவங்களின் ஊற்று மற்றும் தோற்றுவாய் இந்த நான்கு குணங்கள். பாவங்கள் அவற்றிலிருந்து வெளிப்பட்டு [மனித] கைகால்கள் மற்றும் உறுப்புகளில் பரவுகின்றன. அவநம்பிக்கை, புதுமை, பாசாங்குத்தனம் போன்ற சில பாவங்கள் இதயத்தோடு தொடர்புடையவை. சில [பாவங்கள்] வெறுப்பு மற்றும் பொறாமை போன்ற கண்கள் மற்றும் காதுகளுடன் தொடர்புடையவை, சில வயிறு மற்றும் அந்தரங்க பாகங்களுடன் தொடர்புடையவை, மேலும் சில [பாவங்கள்] கைகள், கால்கள் மற்றும் பிற உடல் உறுப்புகளால் செய்யப்படுகின்றன. இந்த பாவங்கள் அனைத்தும் வெளிப்படையானவை என்பதால், அவை விரிவாக இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

மகத்தான பாவங்களின் விநியோகம்: தெய்வீக சட்டத்தின் ஆதாரங்களிலிருந்தும், ஆன்மீக வெளிச்சத்தின் ஒளியிலிருந்தும் [ஞானவாதிகள் மற்றும் பிற ஆன்மீக அறிவொளி பெற்ற நபர்களால் ஆக்கப்பட்டுள்ளது] தெய்வீக சட்டத்தின் நோக்கம் படைப்புகளை கடவுளுக்கு நெருக்கமாகக் கொண்டு வருவதும், தெய்வீக பார்வையை [அடைவது] மரியாதையால் வளர்க்கப்படுவதும் ஆகும் என்பதை நாம் அறிவோம். இருப்பினும், கடவுளின் நெருக்கம் மற்றும் பார்வையின் வேறுபாட்டை அடைய, ஒரு மனிதன் கடவுளின் வேதங்களிலிருந்து தெய்வீக இருப்பு மற்றும் பண்புகள் (குணங்கள்) பற்றிய புரிதலை அடைய வேண்டியது அவசியம். இந்த உண்மையை குர்ஆன் பின்வரும் வசனத்தில் குறிப்பிடுகிறது:

وَمَا خَلَقْتُ ٱلْجِنَّ وَٱلْإِنسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ

"நானே (கடவுள்) படைத்தேன் *ஜின்கள்* என்னையே வணங்குவதற்கு மனிதர்கள் மட்டுமே இருக்கிறார்கள்" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 51, வசனம் 56)

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், *ஜின்கள்* (பூமியில் இருக்கும் இயற்கைக்கு அப்பாற்பட்ட கண்ணுக்குத் தெரியாத உயிரினங்கள்) மற்றும் மனிதர்களின் படைப்பின் நோக்கம் அவர்கள் கடவுளின் ஊழியர்களாக மாறுவதாகும். ஒரு அடியார் தனது இறைவனின் இறைவனையும், தன் சுயத்தின் (நஃப்ஸ்) அடிமை (நஃப்ஸ்) பற்றிய ஆழமான புரிதலையும் வளர்த்துக் கொள்ளும் வரை, இறைவன் யார், சுயம் (நஃப்ஸ்) என்ன என்பதைப் புரிந்து கொள்ளும் வரை. இந்த மிக உயர்ந்த நோக்கத்திற்காக நபிகள் அனுப்பப்பட்டனர் [மனிதர்களை தங்கள் இறைவனுடன் அறிமுகப்படுத்துவதற்காகவும், கடவுளுக்கு அதன் அடிமைத்தனம் மற்றும் அது உள்ளடக்கிய கடமைகள் மற்றும் கடமைகள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அவர்களின் சுயத்தின் யதார்த்தத்தையும் அறிமுகப்படுத்துவதற்காக]. இருப்பினும், இந்த இவ்வுலக வாழ்க்கையின் முடிவுக்குப் பிறகு இந்த நோக்கம் நிறைவேறாது [ஒருவரின் நித்திய ஜீவனும் நித்திய மகிழ்ச்சியும் அதில் நித்திய வெற்றியும் அதைச் சார்ந்திருப்பதால், இந்த உயர்ந்த நோக்கம் இந்த உலக இருப்பிலேயே அடையப்பட வேண்டும்]. அதனால்தான், ஒரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பில் (நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் ஹதீஸில், உலகம் மறுமைக்கான

விவசாய நிலம் என்று விவரிக்கப்பட்டுள்ளது [இந்த விவசாய நிலத்தின் சாகுபடி, நல்லதோ கெட்டதோ, மறுமையில் அறுவடை செய்யப்படுகிறது, உழவனின் மகிழ்ச்சி அல்லது ஏமாற்றத்திற்காக]. தெய்வீக கட்டளைகளைப் பின்பற்றுவதன் நோக்கம் ஒருவரின் உலக வாழ்க்கையைப் பாதுகாப்பதே என்று இதிலிருந்து அறியப்படுகிறது [இதனால் ஒருவர் உள் அமைதி, மகிழ்ச்சி மற்றும் நிறைவுடன் குறிக்கப்பட்ட ஒரு ஆரோக்கியமான வாழ்க்கையை வாழ முடியும்] ஏனெனில் உலக வாழ்க்கை ஒருவர் கடவுளை (தீன்) நோக்கிய பாதையின் வழியாகும். இவ்வுலகில், மறுமையுடன் தொடர்புடைய இரண்டு விஷயங்கள் செல்வம் மற்றும் ஆத்மா. இந்த வழியில், [இந்த தற்காலிக உலக வாழ்க்கையில் மனித சாதனை] மூன்று படிப்புகள் உள்ளன: முதலாவது கடவுளின் அறிவு மற்றும் நெருக்கத்தை [அடைதல்] அளவு (*மாரிஃபா அல்லது* க்னோசிஸ்) [இது மனித சாதனையின் உச்சம் மற்றும் நிறைவு] இதயங்களில் பாதுகாக்கப்படுகிறது; இரண்டாவது, உடல்களுடன் தொடர்புடைய சுயத்தின் பாதுகாப்பு [மனிதர்களின் உடல் உயிரினம்]; மூன்றாவது, மக்களுடன் தொடர்புடைய செல்வம் மற்றும் பொருள் உடைமைகளைப் பாதுகாப்பது [மற்றும் மனித நாகரிகங்கள் உயிர்வாழ்வதற்கும் செழிப்பதற்கும் தேவையான வர்த்தகம் மற்றும் பொருளாதாரத்தின் வடிவத்தில் அவர்களின் கூட்டு நல்வாழ்வு].

பாவங்களின் வகைப்பாட்டும் அதே வழியில் உள்ளது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தெய்வீக ஞானத்தின் (மாரிஃபா) கதவை மூடுவதே மிகப்பெரிய பாவம். அதன் பிறகு, மிகப்பெரிய பாவம் என்னவென்றால், மக்களின் வாழ்க்கையை கடினமாக்குவதும், அவர்களுக்கு கட்டுப்படுத்துவதும் ஆகும். அதன் பிறகு, மிகப்பெரிய பாவம் மக்கள் மீது பொருளாதாரத்தின் கதவுகளை மூடுவதாகும். ஆயினும்கூட, [நல்ல நீதியான செயல்களில்] மூன்று நிலைகள் உள்ளன: இதயங்களில் கடவுளின் அறிவு மற்றும் நெருக்கத்தைப் பாதுகாத்தல், உடல்களில் உயிர்களைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் கடவுளின் ஊழியர்களிடம் (அதாவது, மனிதர்கள்) இருக்கும் சொத்துக்களைப் பாதுகாத்தல் [அவர்களின் பொருளாதார நலன்களையும் நல்வாழ்வையும் பாதுகாக்க]. இந்த மூன்று விஷயங்களும் தெய்வீக சட்டத்தின் (ஷரியா) நோக்கங்களாகும். எந்த தேசமும் [அதன் இன, இன, கலாச்சார மற்றும் மத பன்முகத்தன்மையால் வகைப்படுத்தப்படுகிறது] கற்பனை செய்ய

முடியாது, அது இந்த [நோக்கங்களுடன்] உடன்படாது. ஏனென்றால், கடவுள் (தீன்) மற்றும் அவர்களின் உலகத்தை (உலக வாழ்க்கை) பற்றிய படைப்புகளின் விஷயங்களை சீர்திருத்த எந்த தீர்க்கதரிசியையும் அனுப்புவார், பின்னர் அவரையும் அவரது தீர்க்கதரிசிகளையும் அறிவதற்கான வழியில் தடைகளை உருவாக்கும் அல்லது மக்களின் வாழ்க்கையை அழிக்கும் விஷயங்களைச் செய்யுமாறு கட்டளையிடுவார் என்பதை புத்திசாலிகளால் ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. அல்லது அவர்களின் சொத்துக்களை அழிக்கவும்.

கடவுளின் ஞானம் புலன்களின் சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து விலக்கப்பட்டுள்ளது: ஐந்து புலன்கள் மூலம் உண்மையை உறுதிப்படுத்துவது ஐந்து புலன்களுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்று நீங்கள் நினைத்தால், உங்களுக்கும் கழுதைக்கும் என்ன வித்தியாசம்? ஒரு கழுதை கூட ஐந்து புலன்கள் மூலம் விஷயங்களை உணர்கிறது. நீங்கள் (ஓ மனிதனே!) உங்களுக்குள் உள்ள ஒரு நுட்பம் (அதாவது, ஆன்மா) காரணமாக ஒரு கழுதையிலிருந்து வேறுபடுகிறீர்கள் [கடவுள் அதை முதலில் 'ஃபித்ரா' நிலையில் படைத்த அதன் உள்ளார்ந்த அழகிய வடிவத்தில் - தெய்வீக விருப்பம், தெய்வீக யதார்த்தம், தெய்வீக இருப்பு மற்றும் நித்திய உலகளாவிய உண்மைகளுடன் முற்றிலும் ஒத்துப்போகும் மனிதனின் உண்மையான உள்ளார்ந்த அசல் இயல்பு மற்றும் மனிதனுக்கு தனித்துவமாக வழங்கப்பட்ட தெய்வீக நம்பிக்கையை நோக்கி முன்கூட்டியே உள்ளது, அதாவது, ஏகத்துவம் மற்றும் கடவுளின் ஞானம்]. அதே சூட்சுமம் தான் முதலில் வானங்கள், நிலங்கள் மற்றும் மலைகளுக்கு வழங்கப்பட்டது, மேலும் இந்த நுட்பத்துடன் வரும் சுமைக்கு பொறுப்பேற்க அவர்கள் இயலாமையை வெளிப்படுத்தினர். இந்த சூட்சுமம் பின்னர் மனிதனுக்கு வழங்கப்பட்டது [ஆத்மாக்களின் உலகத்தில், அதன் உலக தங்குமிடத்திற்கு முன்பு]. இது குர்ஆனில் பின்வருமாறு விளக்கப்பட்டுள்ளது:

إِنَّا عَرَضْنَا ٱلْأَمَانَةَ عَلَى ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱلْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَن يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا
وَحَمَلَهَا ٱلْإِنسَٰنُ ۖ إِنَّهُۥ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ﴿٧٢﴾

"நாம் வானங்களுக்கும், பூமியின் மீதும், மலைகளின் மீதும் நம்பிக்கையை அர்ப்பணித்தோம்; ஆனால் அவர்கள் அதை எடுத்துச் செல்ல மறுத்துவிட்டனர்; மனிதன் அநியாயக்காரனாகவும், (இந்த நம்பிக்கையைப் பற்றி) அறியாதவனாகவும் இருந்தான்" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 33, வசனம் 72)]

புலன்களின் வட்டத்திலிருந்து (சாம்ராஜ்யம்) விலக்கப்பட்ட விஷயங்களை உணரும் திறன் கொண்ட அதே நுட்பம் இதுதான். விலங்குகள் மற்றும் மிருகங்களுக்கு இந்த நுணுக்கம் இல்லை [எனவே, அவர்கள் ஞானம் அல்லது தெய்வீக அறிவு மற்றும் நெருக்கத்தை அடைய இயலாது]. இந்த நுணுக்கத்தைப் பயன்படுத்தாத ஒரு நபர், அதை வீணடித்து, அறிவு மற்றும் தகவல்களின் வரம்பு புலன்களால் உணரப்படுவது மட்டுமே என்று அறிவிக்கிறார், மேலும் அதே [வகை] விலங்குகள் மற்றும் மிருகங்களில் சேர்க்கப்படுகிறார் [ஏனென்றால் அத்தகைய நபர் ஒரு மனிதனாக இருப்பதன் அர்த்தம் என்னவென்று உயரத் தவறிவிட்டார், மேலும் ஒருவரின் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தை நோக்கி உயரத் தவறிவிட்டார், அதை அடைவது, நித்திய மகிழ்ச்சியுக்கும் நித்திய வெற்றிக்கும் வழிவகுக்கிறது].

இஸ்லாத்தின் சகோதரர்களே! நீங்கள் [குறிப்பாக] அப்படி இருக்கக்கூடாது [பொறுப்பற்ற, அலட்சியமான மற்றும் ஹெடோனிஸ்டிக் முறையில் செயல்படுவதன் மூலம்]! புலன்களால் மட்டுமே விஷயங்களை உணரும் ஒருவன், கடவுளை மறந்து விடுகிறான், ஏனெனில் கடவுளின் இருப்பு புலன்கள் மூலம் உணரப்படுவதில்லை. கடவுளை மறப்பவன், கடவுள் [இதையொட்டி,] ஒருவர் தனது சொந்த சுயத்தை மறக்கச் செய்கிறார் *(நஃப்ஸ்)* [இதன் விளைவாக ஒருவர் இந்த உலக இருப்பு மற்றும் அதன் பௌதிகப் போராட்டங்களின் வனாந்தரத்தில் தொலைந்து போகிறார், மேலும் ஒருவரின் சொந்த தீங்கு, உள் அமைதி மற்றும் நிறைவு இல்லாததால், ஒருவரின் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கம் மற்றும் அதன் விளைவாக நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி ஆகியவற்றைப் பற்றி முற்றிலும் அறியாதவராகவும் மறந்துவிடுகிறார்]. ஒருவர் "உச்ச அடிவானத்திற்கு" (தெய்வீக இருப்பு) ஏற முடியாமல், விலங்குகளின் தரத்திற்கு

இறங்குகிறார் [ஒருவரின் கவனக்குறைவு மற்றும் அலட்சியம் காரணமாக ஆன்மீக உலகில்] மற்றும் இந்த [தாழ்ந்த] பதவியில் திருப்தி அடைகிறார். அத்தகைய நபர் உண்மையில், கடவுளால் ஒருவருக்கு வழங்கப்பட்ட இந்த தெய்வீக நம்பிக்கையில் ஒரு மோசடி செய்பவர், தெய்வீக ஆசீர்வாதங்களை நிராகரிப்பவர் (அல்லது மறுப்பவர்), மற்றும் தெய்வீக தண்டனைக்கு தன்னை உட்படுத்துபவர். அத்தகைய நபரின் நிலை மிருகங்களை விட மோசமானது. விலங்குகள் மரணத்தின் போது எல்லாவற்றிலிருந்தும் விடுவிக்கப்படுகின்றன, ஆனால் ஒரு மனிதன் மரணத்திற்குப் பிறகும் [பொறுப்பிலிருந்து] விடுவிக்கப்படுவதில்லை. மாறாக, மனிதன் மீது [தெய்வீகமாக] வழங்கப்பட்ட நம்பிக்கை, அதன் உரிமையாளரிடம் (கடவுள்) திருப்பித் தரப்பட வேண்டும், ஏனெனில் இந்த [தெய்வீக] நம்பிக்கை தன்னை அவரை நோக்கி இழுத்து, அவரிடம் மட்டுமே அதன் இருப்பிடத்தைக் காணும். [தெய்வீக நம்பிக்கை, இது ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் கடவுள் வழங்கிய சூட்சுமம், அதாவது ஆத்மா, இந்த உலக தங்குமிடத்தின் முடிவில் அதன் உரிமையாளரிடம் (கடவுள்) திரும்ப வேண்டும், அது முதலில் அதன் அழகிய வடிவத்தில் இருந்தது, ஆனால் கூடுதலாக உலக வாழ்க்கையில் பெற வேண்டிய க்னோசிஸுடன் வழங்கப்பட்டது. அது தனது படைப்பாளரை முழுமையான நல்லிணக்கம், அமைதி மற்றும் அன்புக்குரியவருடன் நெருக்கமான நிலையில் அறிந்த வடிவமாகும். ஆத்துமா இந்த உலகத்தில் அதன் பரலோக தோற்றத்திற்கு, அதன் சிருஷ்டிகரிடம் திரும்பும் வழியைக் கண்டுபிடிக்க அனுப்பப்பட்டுள்ளது. உலக வாழ்க்கையில் பெறப்பட்ட அனைத்து வகையான தாழ்மை, தீமை மற்றும் எதிர்மறைகளிலிருந்தும் ஆன்மா சுத்திகரிக்கப்படும்போது, அதை தெய்வீக ஞானத்தால் வழங்கப்பட்ட அதன் அழகிய உன்னதமான நிலைக்கு மாற்றுவதற்கான ஒரு துணிச்சலான ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் மூலம் அது நிகழும்.]

இந்த [தெய்வீக] "நம்பிக்கை" எப்படி இருக்கிறது? இந்த நம்பிக்கை நித்தியத்தின் அடிவானத்திலிருந்து உதித்து, இந்த அநித்திய [மனித] உடலில் அஸ்தமித்த பிரகாசமான சூரியனைப் போன்றது [சத்தியத்தைத் தேடுவதன் மூலமும், ஆன்மாவை சுத்திகரிப்பதற்கான அசைக்க முடியாத போராட்டத்தைத் தொடங்குவதன் மூலமும்]. இந்த உடலின் அமைப்பு தலைகீழாக மாறும் போது [மரணத்திற்கு முன்பு], இந்த சூரியன்

மேற்கில் இருந்து உதிக்கும் (நியாயத்தீர்ப்பு நாளின் வருகையின் மிகப்பெரிய அடையாளங்களில் ஒன்று கிழக்கிற்கு பதிலாக மேற்கில் இருந்து சூரியன் உதயம்) மற்றும் அதன் படைப்பாளர் மற்றும் வடிவமைப்பாளரின் முன்னிலையில் பயணிக்கும், இருள் நிறைந்த நிலையில் அல்லது அதன் பிரகாசம் மற்றும் வெளிச்சத்தில் அதிகரித்தது. பிரகாசமான சூரியன் எந்தவித முக்காடும் இல்லாமல் தன் இறைவனின் அரசவையை அடைவான். இருளில் மூடப்பட்ட சூரியன் கூட [தெய்வீக பிரசன்னத்திற்குள்] அடையும், ஏனென்றால் கடவுளின் இருப்பு எல்லாவற்றிற்கும் இறுதி திரும்பும் இடம், ஆனால் அது கீழ்நோக்கி எட்டும். அதன் திசை "*Aa'la 'Illiyeen" (மனித சாதனையின் உச்சத்தைக் குறிக்கும் உயர்ந்த உயர்ந்தது) உச்சத்திற்கு பதிலாக* "Asfalus Safileen*"* *(தாழ்வானவற்றில் மிகக் குறைவு)* இன் கீழ் அடுக்கை நோக்கி கீழ்நோக்கி எதிர்கொள்ளும். [ஆன்மீக ரீதியில்] உயர்ந்த இடத்தை நோக்கி ஏறுங்கள். குர்ஆன் கூறுகிறது:

وَلَوْ تَرَىٰٓ إِذِ ٱلْمُجْرِمُونَ نَاكِسُوا۟ رُءُوسِهِمْ عِندَ رَبِّهِمْ

"நீங்கள் பார்க்கும்போது, நீங்கள் ஒரு விசித்திரமான நிலையைக் காண்பீர்கள். இந்தக் குற்றவாளிகள் தங்கள் தலையைக் குனிந்து அல்லாஹ்வுக்கு முன்பாக குனிந்து கொள்வார்கள்" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 32, வசனம் 12)

இந்த தெய்வீக வசனம் நியாயத்தீர்ப்பு நாளில், பாவிகளும் தெய்வீக நீதிமன்றத்தில் இருப்பார்கள், ஆனால் கடவுளின் கீழ்ப்படிந்த அடிமைகளைப் போல அல்ல, அதற்கு பதிலாக அவர்களின் முகங்கள் பின்னோக்கித் திருப்பப்படும், மேலும் மேல்நோக்கி ஏறுவதற்கு சாய்வதற்குப் பதிலாக [ஆன்மீக அணிகள் மற்றும் அதன் விளைவாக தெய்வீக அருகாமையில்], அவர்கள் பூமியை நோக்கி கீழ்நோக்கி இறங்க சாய்வார்கள். பிடிவாதமான தவறான தலை முட்டாள்தனங்களில் தன்னை வெளிப்படுத்தும் கீழ் அடிப்படை சுயம்]. எந்த ஒரு அடியாருக்கும் அதன் மீது எவ்வித அதிகாரமும் இல்லை. நன்மை செய்வதற்கான தெய்வீக சக்தியை இழந்தவர் (*தவ்ஃபீக்),* தெய்வீக வழிகாட்டுதலின் பாதையில் முன்னேற முடியாத வகையில் தெய்வீக கட்டளையை ஒருவர் மீது செயல்படுத்த வேண்டும். மாறாக, ஒருவன்

வழிதவறி, வழிதவறும் பள்ளத்தாக்குகளில் அலைந்து திரிவான். மேலும், வழிகேட்டை விட்டும் நாம் அல்லாஹ்விடம் பாதுகாவல் தேடுகிறோம்.

இரட்சிப்பை அடைபவர்கள் (உண்மையான வெற்றி): இவர்கள் தெய்வீக ஞானத்தையும் நெருக்கத்தையும் (ஞானம்) அடைந்தவர்கள். அவர்கள் "முதன்மையானவர்களில் முதன்மையானவர்கள்" (*முகர்ரபீன் அல்-சபிகீன்* அல்லது ஆன்மீக உயரடுக்கினர், அவர்கள் மனித சாதனையின் உச்சத்தை அடைந்து, நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றியின் வாழ்க்கையைத் தொடங்கினர்). ஞானவாதிகளைப் போல நீதியின் பாதையில் சிறந்து விளங்காமல் நீதிமானவர்களின் (*முகல்லாதீன்)* அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுபவர்களும் வெற்றி பெறுவார்கள் [அவர்கள் மிக உயர்ந்த சாதனையாளர்களின் ஆன்மீக அந்தஸ்தை அடையவில்லை என்றாலும்] ஆனால் அவர்கள் "வலது கை மக்கள்" (*அஷாப் அல்-யாமீன்) என்று அழைக்கப்படுவார்கள்*. "முதன்மையானவர்களில் முதன்மையானவர்களுக்கு" வழங்கப்படும் தெய்வீக பிரதிபலன் வார்த்தைகளில் எந்த விவரிப்புக்கும் அப்பாற்பட்டதாக இருக்கும். குர்ஆனில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவற்றைப் பற்றி உருவகக் குறிப்பு என்று கூறலாம்:

فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّآ أُخْفِيَ لَهُم مِّن قُرَّةِ أَعْيُنٍ

"கண்களின் குளிர்ச்சிக்காக மறைத்து வைக்கப்பட்டுள்ளவற்றை எந்த ஆத்மாவும் அறிய மாட்டார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 32, வசனம் 17)

இது ஒரு "*ஹதீஸ் குத்ஸி"* (நபி முஹம்மது நபியின் மரபுகள்) இல் கூறப்பட்டுள்ளது, அதில் அவர் கடவுளிடமிருந்து அனுப்பினார்:

أَعْدَدْتُ لِعِبَادِيَ الصَّالِحِينَ مَا لَا عَيْنٌ رَأَتْ وَلَا أُذُنٌ سَمِعَتْ وَلَا خَطَرَ عَلَى قَلْبِ بَشَرٍ

"என் நீதியுள்ள ஊழியக்காரனுக்கு நான் ஆயத்தம்பண்ணியிருக்கிறேன், கண்கள் பார்க்காததையும், காதுகள் கேட்காததையும், அவைகளைப் பற்றிய சிந்தனைக்கூட எந்த மனித இருதயத்திற்கும் தோன்றவில்லை".

ஞானவாதிகள் எந்த மனித இதயத்திற்கும் ஏற்படாத அதே நிலையைத் தேடுபவர்கள். பரலோக வாழ்க்கைத் துணை, பழங்கள், பால், தேன், திராட்சரசம், நகைகள், ஆடைகள் மற்றும் அது போன்ற பிற பரலோக காரியங்களுக்காக அவர்கள் பேராசை கொண்டவர்கள் அல்ல. அவர்களுக்கு இந்த விஷயங்கள் வழங்கப்பட்டிருந்தாலும், அவர்கள் அவற்றில் திருப்தி அடைய மாட்டார்கள், மாறாக அவர்கள் தெய்வீக தரிசனத்தின் இன்பத்தைத் தேடுவார்கள், இது நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி (*சாதா*) மற்றும் இன்பம் மற்றும் இன்பத்தின் உச்சம். ரபியா அல்-பஸ்ரி (ரலி) அவர்களிடம் கடவுள் கருணை காட்டட்டும் - அனைத்து பெண் துறவிகளிலும் ஞானவாதிகளிலும் முதன்மையானவர்) யாரோ ஒருவர் கேட்டார், "நீங்கள் சொர்க்கத்தில் எதை நோக்கி சாய்வீர்கள், அல்லது விரும்புகிறீர்கள்?" அதற்கு அவள், "முதலில் வசிப்பிடத்திற்கும், பின்னர் தங்குமிடத்திற்கும் உரிமையாளர்" என்று பதிலளித்தாள். இவர்கள் தாம் இறையிருப்பின் (அல்லாஹ்வின்) மீது வைத்திருக்கும் இறையிருப்பின் மீது வைத்திருக்கும் பிரியத்தை அவர்களை மறந்து விட்டது, மாறாக அது அவர்களை அவனைத் தவிர வேறெதையும் மறக்காமல் ஆக்கியது. அவர்களின் உவமை ஒரு காதலனைப் போன்றது, அவர் காதலியின் முகத்தைக் காண விரும்பினார், மேலும் அதில் மூழ்கியிருக்கிறார், ஒருவருக்கு இதயத்தில் வேறு எந்த அக்கறையும், சிந்தனையும், ஆசையும் இல்லை, ஒருவரின் சொந்த சுயத்திற்காக கூட இல்லை. அதற்கு பதிலாக, உடலின் ஒவ்வொரு காயமும் உட்பட அனைத்தையும் மறந்து, காதலியின் முகத்திலிருந்து திரைச்சீலை அகற்றும் வரை காத்திருக்க ஒருவன் மறந்துவிடுகிறான். இந்த நிலை "அன்பில் அழிவு" (Fana *fi al-Hubb)* என்று அழைக்கப்படுகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒருவர் தனது அன்புக்குரியவரின் அன்பில் மூழ்கிவிட்டார், ஒருவர் பிரியமானவரைத் தவிர வேறு எதையும் பார்க்க மாட்டார். ஒருவரின் எண்ணங்கள் மற்றும் கற்பனைகள் அனைத்தின் மையம், ஒரே ஒரு கவனம் மட்டுமே. ஒருவரின் இதயத்திலும் மனதிலும் வேறு எவருக்கும் இடமில்லை. அல்லாஹ்வை நினைவு கூர்வதில் ஒருவருக்கு அந்த (ஆன்மீக நிலை) இருக்கும்போது, மறுமையில் (தெய்வீக கருணை மற்றும் பெருந்தன்மையால்) அவருக்கு அத்தகைய கொடைகள் வழங்கப்படுகின்றன, அவற்றைப் பற்றிய சிந்தனை எந்த மனித இதயத்திற்கும் ஏற்படவில்லை. ஒரு காது கேளாத, குருடனுக்கு ஒலியின் நிறம் மற்றும் தன்மை தெரியாது போல, ஆனால் கண்கள் மற்றும் காதுகளின் திரைகளை உயர்த்தினால், ஒருவர் நிறம்

மற்றும் ஒலியின் வடிவம் மற்றும் தன்மையை அறிந்துகொள்வார், பின்னர் ஒருவரின் இதயத்தில் கற்பனை கூட செய்ய முடியாததை அறிந்து கொள்வார் [முக்காடுகள் அகற்றப்படும் அந்த நாளுக்கு முன்பு]. இந்த உலகமும் ஒரு திரை தான். இவ்வுலக வாழ்க்கையில் கற்பனை செய்து கூட பார்க்க முடியாத பல விஷயங்கள் அவை உயர்த்தப்படும் போது வெளிப்படும். அப்போதுதான் ஒருவன் தூய்மையான, அழகான வாழ்க்கையின் இன்பத்தை அடைவான், பின்னர் இந்த வசனத்தின் கருப்பொருள் தெளிவாகும்:

وَإِنَّ ٱلدَّارَ ٱلْـَٔاخِرَةَ لَهِىَ ٱلْحَيَوَانُ ۚ لَوْ كَانُوا۟ يَعْلَمُونَ

"அவர்கள் அறிந்து கொண்டால், மறுமையின் வாழ்க்கை நிலையானதும், நிலையானதுமாகும்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 29, வசனம் 64)

ஒரு சிறிய பாவம் எப்படி பெரியதாக மாறுகிறது?

பின்வரும் காரணங்களால் சிறிய பாவங்கள் பெரிய பாவங்களாக மாறுகின்றன என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்:

முதல் காரணம் - வற்புறுத்தல் மற்றும் விடாமுயற்சி: முதல் காரணம் என்னவென்றால், ஒருவர் ஒரு சிறிய பாவத்தை வலியுறுத்துகிறார் மற்றும் விடாப்பிடியாக இருக்கிறார். அதனால்தான், இந்த புகழ்பெற்ற பழமொழி கூறுகிறது, "வற்புறுத்தலுடன் எந்தப் பாவமும் சிறியதாக இருக்காது, மனந்திரும்புதலுடன் எந்த பாவமும் பெரியதாக இருக்காது [மன்னிப்பு, பிராயச்சித்தம் மற்றும் திருத்தம் செய்வது ஆகியவை இதில் அடங்கும்]". இந்த பழமொழியின் விளைவு என்னவென்றால், ஒரு நபர் ஒரு பெரிய பாவத்தைச் செய்த பிறகு நிறுத்தி, மற்றொரு பெரிய பாவத்தைச் செய்வதைத் தவிர்த்தால், ஒருவரின் பாவம் மன்னிக்கப்படும் என்ற நம்பிக்கை உள்ளது. அதற்கு மாறாக, ஒரு சிறிய பாவம் தொடர்பான விஷயம் கடினமானது, அதில் விடாமுயற்சி [மற்றும் விடாமுயற்சி] உள்ளது. இதன் உவமை ஒரு பாறையைப் போன்றது, அதன் மீது நீர்

சொட்டு சொட்டு [நீண்ட காலமாக இந்த தொடர்ச்சியான சொட்டு சொட்டின் விளைவாக பாறையில் ஒரு அடையாளம் அல்லது துளை கூட ஏற்படுகிறது]. எனவே, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

خَيْرُ الأُمُورِ أَدْوَمُهَا وَإِنْ قَلَّ

"மிகச் சிறந்த காரியங்கள் எண்ணிக்கையில் சிறியதாக இருந்தாலும் விடாமுயற்சியுடனும் விடாமுயற்சியுடனும் நடத்தப்படுகின்றன". (விவரித்தவர்) *ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஸஹீஹ் புகாரி *மற்றும்* ஸஹீஹ் முஸ்லிம் *ஆகிய நூல்களை ஹதீஸ்* சேகரிக்கிறது.

ஏனென்றால், விஷயங்கள் அவற்றின் எதிர்மறைகளால் அங்கீகரிக்கப்படுகின்றன [மற்றும் அவற்றின் முக்கியத்துவம் பாராட்டப்படுகிறது] [இருளின் காரணமாக ஒளி பாராட்டப்படுகிறது, தீமையால் நல்லது, அறியாமையின் காரணமாக அறிவு, அடக்குமுறையின் காரணமாக நீதி, கடுமையின் காரணமாக கருணை, அசிங்கத்தின் காரணமாக அழகு, முதலியன.] ஆகையால், இந்த தீர்க்கதரிசன பாரம்பரியம் விடாமுயற்சியுடன் செய்யப்படும் ஒரு சிறிய அளவு [நீதியான] செயல்கள் அதிக நன்மை பயக்கும் என்பதை நிரூபிக்கிறது. ஒரே நேரத்தில் செய்யப்படும் பல [நீதியான] செயல்கள் சுயத்தின் சீர்திருத்தத்திற்கும் இதயத்தின் தூய்மைக்கும் [அவை எண்ணிக்கையில் சிறியதாக இருந்தாலும் கூட, ஒரு பெரிய காலத்திற்கு தொடர்ந்து செய்வதை விட]. அதேபோல், ஒருவர் சிறிய பாவங்களைச் செய்வதில் விடாப்பிடியாக இருந்தால், அவர்கள் இதயத்தை இருட்டடிப்பதில் அதிக சக்தி வாய்ந்தவர்களாக மாறுகிறார்கள். சிறு சிறு பாவங்களைச் செய்திருந்தால் தவிர பெரிய பாவங்களைச் செய்ய மாட்டான் என்பது உண்மைதான். உதாரணத்துக்கு, ஒரு விபச்சாரம் செய்பவன் திடீரென்று விபச்சாரம் செய்வதில்லை, ஆனால் முதலில் அவ்வாறு செய்வதற்கான நோக்கம் இருக்கிறது. இதேபோல், ஒரு கொலைகாரன் திடீரென்று கொலை செய்வதில்லை, ஆனால் முதலில் பகைமையும் வெறுப்பும் ஏற்படுகிறது. அனைத்து பெரிய பாவங்களுக்கும் சிறிய பாவங்கள் அவற்றின் முன்னோடியாக காணப்படுகின்றன என்ற நிலை உள்ளது. எந்த சிறிய பாவமும்

இல்லாமல் திடீரென்று நடந்த ஒரு பெரிய பாவத்தை அதன் முன்னோடியாக நாம் கருதினால், ஒருவர் தனது வாழ்க்கை முழுவதும் விடாப்பிடியாக இருக்கும் ஒரு சிறிய பாவத்துடன் ஒப்பிடும்போது அதன் மன்னிப்புக்கான நம்பிக்கை உள்ளது.

இரண்டாவது காரணம் - பாவத்தை சிறியதாகவும் அற்பமானதாகவும் கருதுதல்: சிறிய பாவங்கள் பெரியதாக மாறுவதற்கான இரண்டாவது காரணம் என்னவென்றால், ஒருவர் தனது பாவங்களை அற்பமானதாக கருதுகிறார் [மற்றும் எந்த அக்கறை அல்லது அக்கறைக்கும் தகுதியற்றது]. ஒரு அடியார் [கடவுளின் பாவம், அதாவது ஒரு மனிதன்] தன் இருதயத்தில் பெரியதாகக் கருதுகிறான், கடவுளுக்கு அருகில் சிறியதாகி, அற்பமானதாகக் கருதப்படும் பாவம் கடவுளின் பார்வையில் பெரியதாகிறது. அதனால்தான், பாவங்களை பெரியதாகக் கருதுவது, ஒருவர் தனது செயல்களை ஒருவரின் இருதயத்திலிருந்து தவறாகக் கருதி அவற்றை வெறுப்புடன் பார்க்கிறார் என்பதாகும். ஆகையால், இந்த ஒற்றுமை மற்றும் வெறுப்பு காரணமாக (ஒருவன் செய்த பாவங்கள் மற்றும் தீமைகள்) காரணமாக, அந்த பாவத்தின் பல விளைவுகளை ஒருவர் ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. அதற்கு மாறாக, ஒரு பாவத்தை அற்பமானதாகக் கருதுவது என்பது ஒருவருக்கு பாவங்களின் மீது அன்பும் சாய்வும் இருப்பதைக் குறிக்கிறது. இதன் விளைவாக, அந்த பாவத்திலிருந்து நிறைய விளைவுகளை ஒருவர் ஏற்றுக்கொள்கிறார். தெய்வீக கீழ்ப்படிதலின் மூலம் இதயத்தை ஒளிரச் செய்வதே [மனசாட்சியுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனின் நோக்கம்] ஆகும். பாவங்களால் இருட்டடிப்பதும், இதயத்தை தீட்டுப்படுத்துவதும் தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

الْمُؤْمِنُ يَرَى ذَنْبَهُ كَالْجَبَلِ فَوْقَهُ يَخَافُ أَنْ يَقَعَ عَلَيْهِ وَالْمُنَافِقُ يَرَى ذَنْبَهُ كَذُبَابٍ مَرَّ عَلَى أَنْفِهِ فَأَطَارَهُ

"ஒரு விசுவாசி ஒருவரின் பாவத்தை ஒருவருடைய தலையின் மீது தொங்கும் மலை என்று கருதுகிறார், அது விழப்போகிறது, ஒரு நயவஞ்சகன் ஒருவரின் பாவத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை, ஒருவரின் மூக்கைத் தாண்டி பறந்த ஈயை விட ஒரு பாவத்திற்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை". (விவரித்தவர்)

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

ஹதீஸ் தொகுப்பு ஸஹீஹ் புகாரி அப்துல்லாஹ் பின் மஸூத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

ஒரு விசுவாசி ஒரு சிறிய பாவத்தை கூட பெரியதாக கருதுகிறான். கடவுளுடைய மகத்துவம், வல்லமை, வல்லமை ஆகியவற்றைப் பற்றிய அறிவே அதற்கான காரணம். தேவன் ஒரு தீர்க்கதரிசிக்கு வெளிப்படுத்தினார், "பரிசின் பற்றாக்குறையைப் பார்க்காதீர்கள், மாறாக உங்களுக்கு பரிசை அனுப்பியவரின் மகத்துவத்தைப் பாருங்கள்; உங்கள் பாவத்தை அற்பமானதாக கருத வேண்டாம், அதற்கு பதிலாக உங்கள் பாவத்துடன் நீங்கள் போட்டியிட்ட அவரது இருப்பின் மகத்துவத்தையும் மகத்துவத்தையும் கவனியுங்கள்". சில தோழர்கள் தங்கள் சீடர்களிடம் (*தபாயீன்)* கூறியுள்ளனர், "உங்கள் பார்வையில் முடியை விட மெல்லிய செயல்களை நீங்கள் செய்கிறீர்கள் (அதாவது அற்பமானவை மற்றும் கவலைப்பட வேண்டியவை அல்ல), இருப்பினும் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் காலத்தில் அவை ஆபத்தானவை என்று நாங்கள் கருதினோம்". அதற்கான காரணம் தோழர்கள் கடவுளின் மகிமையை நன்கு அறிந்திருந்தனர். எனவே, தெய்வீக மகிமையுடன் ஒப்பிடும்போது, சிறிய பாவங்கள் கூட அவர்களின் பார்வையில் பெரிய பாவங்களுக்கு சற்றும் குறையவில்லை. ஒரு அறியாமை ஒரு சிறிய (முக்கியமற்ற) ஒன்றை புறக்கணிக்கிறார், ஆனால் ஒரு அறிஞர் (அறிவு கொண்ட நபர்) அதே விஷயத்தை முக்கியமானதாகக் கருதுகிறார். சாதாரண மக்களிடமிருந்து புறக்கணிக்கப்படும் சில விஷயங்கள், ஒரு ஞானவாதியிடமிருந்து மன்னிக்கப்படுவதில்லை.

மூன்றாவது காரணம் – பாவங்களைச் செய்வதில் மகிழ்ச்சி: சிறு பாவங்கள் பெரியதாக மாறுவதற்கான மூன்றாவது காரணம் என்னவென்றால், பாவங்களைச் செய்த பிறகு ஒருவன் மகிழ்ச்சியடைகிறான், அதைப் பற்றி பெருமிதம் கொள்கிறான், தான் செய்தது கடவுளின் சிறப்பு கருணை மற்றும் பெருந்தன்மையால் என்று நினைக்கிறான். மேலும், இந்த செயல் ஒரு குறைபாடு மற்றும் தெய்வீக அதிருப்திக்கு ஒரு காரணம் மற்றும் செய்பவருக்கு தீய அறிகுறி என்ற உண்மையை ஒருவர் கவனிக்கவில்லை. அதில் இன்பத்தைக் காண்பதற்கு ஏற்ப, ஒரு சிறிய பாவம் பெரியதாகிறது, அந்த அளவிற்கு,

அதன் இருள் இருதயத்தில் ஊடுருவுகிறது. சில பாவிகள் (அநியாயக்காரர்கள்) தங்கள் பாவத்திற்காக (தவறு) புகழைத் தேடுவதையும், பெருமையை வெளிப்படுத்துவதையும், அதைப் பற்றி தற்பெருமை பேசுவதையும் காணலாம். உதாரணத்துக்கு, "நான் அவனை எப்படி அழித்தேன் என்பதை நீங்கள் பார்க்கவில்லையா?" என்று ஒருவர் கேட்கிறார். ஒரு விவாதக்காரர் அல்லது வாதிடுபவர், "நான் என் எதிராளியை எவ்வாறு அவமானப்படுத்தினேன் என்பதை நீங்கள் பார்த்தீர்களா? அவரது தவறுகளை வெளிப்படுத்தி அவரை வெட்கப்பட வைத்தேன். நிரம்பிய பார்வையாளர்கள் முன்னிலையில் அவர் அவமானப்படுத்தப்பட்டார். பின்னர் அவர் கற்பனை கூட செய்ய முடியாத வகையில் விவாதத்தில் அவரை ஏமாற்றினேன்". ஒரு வியாபாரி கூறுகையில், "நான் அவருக்கு கள்ள நோட்டுகளை கொடுத்து அவரை ஏமாற்றினேன், அவருக்கு பெரிய இழப்பை ஏற்படுத்தினேன். அவர் ஏமாற்றப்பட்டு ஒரு இழப்பை சந்தித்தது மிகவும் பரிதாபத்திற்குரியது". இவையும், இதைப் போன்ற பேச்சுக்களும் சிறு சிறு பாவங்களைக் கூட பெரியவையாக மாற்றுகின்றன. பாவங்கள் அழிவுகரமானவை. ஒருவன் அவற்றில் ஈடுபட்டால், சாத்தானால் ஈர்க்கப்பட்டால், அவன் பாவங்களையும் தவறுகளையும் செய்ய ஒருவரை கட்டாயப்படுத்துகிறான், இது துக்கம் மற்றும் வருத்தத்தின் இடம், மகிழ்ச்சி [மற்றும் பெருமை] அல்ல. எதிரியின் அடிமைப்படுத்தப்படுவது தனது மகத்துவம் என்று கருதி, ஒருவரின் தோல்வி குறித்து பெருமிதம் கொள்ளும் ஒருவரை நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்களா? மேலும், மனசாட்சியுள்ள ஒரு மனிதன் பிரியமானவரை (கடவுள்) மகிழ்ச்சியடையச் செய்யும் இந்த வகையான [தீய] காரியங்களைச் செய்த பிறகு மகிழ்ச்சியாக இருக்க முடியுமா? மருந்து பாட்டில் உடைந்து போகும் ஒரு நோயாளியைப் போன்றது. அத்தகைய நோயாளி மருந்து இல்லாமல் குணமடைவதற்கான வேட்பாளரா?

நான்காவது காரணம் - தெய்வீக கட்டளையின் ஆதரவைப் பெறுதல்:
ஒரு சிறிய பாவம் பெரியதாக மாறுவதற்கான மற்றொரு காரணம், கடவுளின் முக்காடு [ஒருவரின் பாவங்கள் மற்றும் தவறுகளின் ஆதரவைப் பெறுவது] [அல்லது நன்மை] தெய்வீக கருணையால் மட்டுமே ஒருவரை பகிரங்கமாக அவமானப்படுத்துவதிலிருந்து காப்பாற்றுவது], சகிப்புத்தன்மை மற்றும் தளர்வான கயிறு மற்றும் [கடவுளின் தளர்வான

கயிற்றைப் பயன்படுத்திக் கொள்வதன் மூலம்] [பாவங்களைச் செய்ய ஒரு ஊக்கமாக தவறாக எடுத்துக்கொள்வதன் மூலம்] தெய்வீக அதிருப்திக்கு ஒரு காரணம் என்பதை அறியாதது. ஒருவரின் பாவம் அல்லது தவறு தெய்வீக ஏற்பாடுகள் மற்றும் கருணையின் அடையாளம் என்று ஒருவர் நினைத்தால், அது ஒருவரின் அறியாமை, பெருமையை வெளிப்படுத்துவதற்கான சரியான இடம் [மற்றும் நேரம்] பற்றிய அறியாமை மற்றும் கடவுளின் பிடியில் தைரியமாக அஞ்சாமல் இருப்பது போன்றது. அத்தகையவர்களின் மனநிலையின் உவமை பின்வரும் வசனத்தில் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது:

وَيَقُولُونَ فِىٓ أَنفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا ٱللَّهُ بِمَا نَقُولُ

"இதைச் சொன்னதற்காக அவர் ஏன் நம்மைத் தண்டிக்கவில்லை?" என்று இருதயத்தில் சொல்கிறார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 58, வசனம் 8) [ஒருவரின் தவறுகள் மற்றும் பாவங்களுக்கான கடவுளின் தண்டனை உடனடியாகவும் உடனடியாகவும் வெளிப்படையாகவோ இல்லை என்பதால், அவர்கள் என்ன செய்தாலும் அவர்களுக்கு எந்தத் தீமையும் நடக்காது என்பதற்கு இது ஒரு சான்றாகும் என்று அத்தகையவர்கள் நினைக்கிறார்கள். அவர்கள் இதை ஒரு ஊக்கமாகவும், இந்த உலகத்திலும் மறுமையிலும் இறுதியாக பிடிபடும் வரை தண்டனையின்றி தவறான காரியங்களைச் செய்வதற்கான உரிமமாகவும் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள்]

ஐந்தாவது காரணம் - பாவத்தின் வெளிப்பாடு மற்றும் அறிவிப்பு: ஒரு சிறிய பாவம் பெரியதாக மாறுவதற்கான ஒரு காரணம் என்னவென்றால், ஒருவர் ஒரு பாவத்தைச் செய்கிறார், பின்னர் மக்கள் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் இடத்தில் அவர் என்ன செய்தார் அல்லது செய்கிறார் என்று மக்களுக்கு சொல்வது. அதைச் செய்பவர், ஒருவரின் பாவத்தை [தெய்வீக கருணையால்] கடவுள் வைத்த திரையை கிழிக்க விரும்புகிறார், மேலும் [அதே அல்லது ஒத்த] பாவத்தைச் செய்ய மக்களைத் தூண்ட விரும்புகிறார், அதைப் பற்றி தெரிவிக்கப்பட்ட அல்லது ஒருவர் தங்கள் முன்னிலையில் அந்த பாவத்தைச் செய்துள்ளார். இந்த விஷயத்தில், ஒரு பாவம் முன்பே இருந்தது, மேலும் இரண்டு சேர்க்கப்பட்டது, அதனால்தான், இந்த பாவம் ஒரு பெரிய பாவமாக

மாறும். அதே பாவத்தை வெளிப்படுத்துவதற்கும் வெளிப்படுத்துவதற்கும் தவிர அதே பாவத்தைச் செய்ய ஒருவன் மக்களைத் தூண்டினால், அது நான்காவது பாவமாக இருக்கும், அது மிகவும் ஆபத்தானது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

كُلُّ النَّاسِ مُعَافًى إِلَّا الْمُجَاهِرِينَ يَبِيتُ أَحَدُهُمْ عَلَى ذَنْبٍ قَدْ سَتَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ فَيُصْبِحُ فَيَكْشِفُ سِتْرَ اللَّهِ وَيَتَحَدَّثُ بِذَنْبِهِ

"தங்கள் பாவங்களை வெளிப்படுத்தி நடப்பவர்களைத் தவிர மற்ற எல்லா மனிதர்களும் மன்னிக்கப்படுவார்கள். ஒரு நபர் ஒரு பாவத்தைச் செய்த பிறகு படுக்கையில் படுத்துக்கொள்கிறார், கடவுள் அந்த பாவத்தை இரவின் இருளில் மறைக்கிறார். ஆனால் விடியற்காலையில், ஒருவன் தேவன் மறைத்து வைத்திருக்கும் பாவத்தை வெளிப்படுத்தி, அதைப் பற்றி மக்களுக்குச் சொல்கிறான்". (விவரித்தவர்) *அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஸஹீஹ் புகாரி *மற்றும்* ஸஹீஹ் முஸ்லிம் *ஆகிய நூல்களில் ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் உள்ளன.

கடவுளின் தெய்வீக குணங்கள் மற்றும் அருட்கொடைகளில் அடங்கியுள்ள காரணம், அவர் [மக்களிடம்] நல்ல குணங்களை வெளிப்படுத்துகிறார் மற்றும் தீய செயல்களை மறைக்கிறார், யாருடைய இரகசியத்தையும் வெளிப்படுத்துவதில்லை. ஒருவரின் சொந்த தவறுகளை [மற்றும் பாவங்களை] அம்பலப்படுத்துபவர், இந்த தெய்வீக ஆசீர்வாதத்திற்கு நன்றியற்றவராக இருப்பவரைப் போன்றவர், இந்த தெய்வீக குணத்தை நடைமுறையில் [ஒருவரின் செயல்களின் மூலம்] நிராகரிப்பவரைப் போன்றவர். ஒரு ஞானவாதி கூறினார், "முதலாவதாக, ஒரு அடியார் [கடவுளின்] பாவங்களைச் செய்யக்கூடாது, ஆனால் ஒருவர் செய்தால், ஒருவர் மற்றவர்களை வற்புறுத்தக்கூடாது, இல்லையெனில், அவர் இரண்டு பாவங்களைச் செய்வார்". பாசாங்குக்காரர்களின் குணாதிசயம் என்னவென்றால், அவர்கள் ஒருவரையொருவர் தீமையைச் செய்ய வற்புறுத்துகிறார்கள். குர்ஆன் கூறுகிறது:

الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ بَعْضُهُم مِّن بَعْضٍ ۚ يَأْمُرُونَ بِالْمُنكَرِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمَعْرُوفِ

"நயவஞ்சகர்களான ஆண்களும், நயவஞ்சகர்களான பெண்களும் சிலர் ஒருவருக்கொருவர் தீமையை நோக்கி கட்டளையிடுகிறார்கள்; (குர்ஆன், அத்தியாயம் 9, வசனம் 67)

ஆறாவது காரணம் - ஒரு தலைவர் அல்லது ஒரு முக்கிய நபர் ஒரு பாவத்தைச் செய்கிறார்: சில பாவங்கள் பெரியவையாகின்றன, ஏனெனில் அவை மத சட்ட விஷயங்களில் மக்கள் பின்பற்றும் ஒருவரால் செய்யப்பட்டன, ஏனென்றால் மக்கள் அவர்கள் செய்வதைப் பின்பற்றுகிறார்கள். உதாரணமாக, ஒரு மத அறிஞர் பட்டு அணிந்து, அல்லது தங்க [பூசப்பட்ட] வாகனங்களில் சவாரி செய்வது, அரசர்களிடமிருந்து [அல்லது அரசாங்க அதிகாரிகள் அல்லது அரசியல் அதிகாரம் உள்ளவர்களிடமிருந்து] சந்தேகத்திற்குரிய செல்வத்தை எடுத்துக்கொள்வது அல்லது அவர்களின் தவறுகளை உணர வைக்காமல் அவர்களுக்கு உதவுவது, மற்றும் கௌரவத்திற்காக மட்டுமே அறிவில் ஈடுபடுவது. எளிமையான மனப்பான்மை உள்ளவர்கள் அவற்றைப் பின்பற்றும் பாவங்கள் இவை. அத்தகைய அறிஞர்கள் ஒரு நாள் இறந்துவிடுவார்கள், ஆனால் அவர்களின் தீமை உலகம் முழுவதும் பரவும் [அவர்கள் சென்ற பிறகும்]. ஒருவருடன் [மரண நேரத்தில்] யாருடைய பாவங்கள் புதைக்கப்படுகிறதோ அந்த நபர் எவ்வளவு அதிர்ஷ்டசாலி? [மத] அறிஞர்கள் (அல்லது மக்கள் பார்க்கும் மற்றும் அந்த விஷயத்தில் ஒரு பெரிய பின்தொடர்பைக் கொண்ட தலைவர்கள் அல்லது போக்கு அமைப்பாளர்கள்) தொடர்பான விஷயம் ஆபத்தானது, ஏனெனில் அவர்களுக்கு பெரிய பொறுப்புகள் உள்ளன. அவர்கள் நற்கருமங்கள் செய்தால், அதில் எவரேனும் அவர்களைப் பின்பற்றினால், அவர்களின் தெய்வீக பலன்கள் அதிகரிக்கின்றன. ஒரு அறிஞர் உலக ஆடம்பரத்தையும் பளபளப்பையும் கைவிட்டு, அதில் வெறுப்படைந்து, தேவையான விஷயங்களில் மட்டுமே திருப்தி அடைந்து, எல்லையற்ற தெய்வீக சக்தியை நம்பி, தனக்கென பழைய ஆடைகளை விரும்பி, மக்கள் நல்ல பழக்கங்களில் ஒருவரைப் பின்பற்றினால், ஒருவர் தனது சொந்த [நற்செயல்களுக்கு] தெய்வீக ஊதியத்தைப் பெறுவார், ஆனால் [அத்தகைய நற்செயல்களில்] ஒருவரைப் பின்பற்றும் அனைவருக்கும் தெய்வீக ஊதியம் கிடைக்கும். அவர்களுடைய நற்கூலியும் ஒருவருக்கு வழங்கப்படும். ஒருவர் உலக ஆடம்பரம் மற்றும் பளபளப்பில் சாய்ந்தால், [உலக மற்றும் சமூக] நிலையில் தாழ்ந்தவர்கள் அதில்

ஒருவரை ஒத்திருக்க முயல்வார்கள், ஆனால் அவர்களின் பொருளாதார நிலைமைகளின் காரணமாக அவர்கள் அதில் வெற்றி பெற முடியாது. அவர்கள் அரசர்களுக்கு சேவை செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்படுவார்கள் [அல்லது அரசியல் அல்லது பொருளாதார ரீதியில் சக்தி வாய்ந்தவர்கள்] மற்றும் அவர்களின் விருப்பங்களை நிறைவேற்ற சட்டவிரோத மூலங்களிலிருந்து செல்வம் சம்பாதிக்க நிர்ப்பந்திக்கப்படுவார்கள். இந்த வழியில், ஒருவர் மட்டுமே அவர்களின் அனைத்து செயல்களுக்கும் [தீய அல்லது தீங்கு விளைவிக்கும் போக்குகளில் பின்பற்றுபவர்களின்] உருவாக அறிவிக்கப்படுவார். இரண்டு மாநிலங்களிலும், ஒரு அறிஞர் [அல்லது தலைவர் அல்லது போக்கு அமைப்பாளர்] இருப்பதால் நன்மை இருப்பதைப் போலவே, தீங்கு விளைவிக்கிறது, இவை இரண்டும் காணக்கூடிய தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன.

பாவங்களின் இருள் இருதயத்திலிருந்து எவ்வாறு நீங்குகிறது?
பாவங்களின் இருள் (செய்த தவறுகள்) இரண்டு விஷயங்களிலிருந்து நீங்குகிறது: முதலாவது வருத்தம் மற்றும் வெட்கக்கேடான நெருப்பு; இரண்டாவது, [எதிர்காலத்தில் தவறுகளைக் கைவிடுவது] ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் தீவிரம். [இவை இரண்டும் மனந்திரும்புதலை உட்படுத்துகின்றன]. மனம் வருந்துவதில் பல அளவுகள் உள்ளன. அவர்களின் ஆரம்ப பட்டங்களும் நன்மைகளால் நிரம்பியுள்ளன. பிந்தைய பட்டங்கள் உயர்ந்த மட்டத்தில் உள்ளன. ஸஹல் பின் அப்துல்லாஹ் அல்-துஸ்தாரி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு அடிமை (மனிதன்) தனது இறைவனின் ஒவ்வொரு நிலையிலும் ஒவ்வொரு நிலையிலும் தேவைப்படுகிறான். நல்லதாக இருந்தாலும் சரி, கெட்டதாக இருந்தாலும் சரி, ஒவ்வொரு நிலையிலும் கடவுளிடம் திரும்புவது நல்லது. உதாரணமாக, ஒருவன் பாவம் செய்தால், 'இறைவா! தயவு செய்து என் பாவத்தின் மீது ஒரு முக்காடு போடுங்கள்'. ஒருவன் பாவத்தை செய்து முடித்தவுடன், 'இறைவா! என் தவறை மன்னியுங்கள்' என்றார். மனந்திரும்பிய பிறகு, 'மீண்டும் பாவம் செய்யாமல் என்னைக் காத்தருளும்' என்று பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டும். ஒருவன் ஏதாவது நல்லது செய்தால், 'இறைவா! என்னுடைய இந்த வேலையை ஏற்றுக்கொள்' என்றார். யாரோ ஒருவர் அவரிடம், "எந்த மனந்திரும்புதலால் பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட வழிவகுக்கிறது?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், "மனந்திரும்புதலின் ஆரம்பம் (கடவுளிடம்)

மன்னிப்பு, பின்னர் அது அவரிடம் திரும்புவதாகும், பின்னர் அது மனந்திரும்புதலாகும். மனந்திரும்புத்தல் என்பது உடல் உறுப்புகளின் செயல்களைக் குறிக்கிறது, கடவுளிடம் திரும்புவது இருதயத்தின் செயல்களைக் குறிக்கிறது, மேலும் கடவுளிடம் மனந்திரும்புதல் என்பது படைப்புகளை மறந்து, கடவுளிடம் முழுமையாக கவனம் செலுத்துவதும், ஒருவர் ஈடுபடும் பாவத்திற்கு கடவுளிடம் மன்னிப்பு கேட்பது, மேலும், தெய்வீக ஆசீர்வாதங்களை நிராகரித்தல் மற்றும் கடவுளுக்கு நன்றியுணர்வை கைவிடுதல் போன்ற தவறுகளிலிருந்து மன்னிப்பு கேட்பது. இதன் பின்னரும், எவரேனும் மன்னிக்கப்படுவார், அகிலங்களின் இறைவனிடம் தங்குமிடம் கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. மனந்திரும்பிய பிறகும் நிலைகள் உள்ளன. முதல் கட்டம் தனிமை, பின்னர் விடாமுயற்சி, பின்னர் அறிவைத் தேடுதல், பின்னர் சிந்தனை, பின்னர் [கடவுளிடம்] வேண்டுதல், பின்னர் ஏறுதல் [தெய்வீக பிரசன்னத்தில்], பின்னர் [தெய்வீகத்துடன்] இணக்கம், பின்னர் இரகசிய உரையாடல் [தெய்வீகத்துடன்]. ஆனால் இந்த நிலைகள் அனைத்தும் அடிமையின் இதயத்தில் இறங்குகின்றன, அதன் வாழ்வாதாரம் [தெய்வீக] அறிவு, பராமரிப்பு தெய்வீக நினைவு, நம்பகத்தன்மை தெய்வீக ஒப்புதல், தோழர் [கடவுள்] நம்பிக்கை - இது போன்ற ஒரு இதயத்தில், கடவுள் தனது சிறப்பு கவனத்தை செலுத்தி அதை சிம்மாசனத்திற்கு உயர்த்துகிறார், அங்கு அது தெய்வீக சிம்மாசனத்தை சுமப்பவர்களிடையே ஒரு இடத்தைக் காண்கிறது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் பின்வரும் கூற்றைப் பற்றி ஒருவர் அவரிடம் கேட்டார்:

اَلتَّائِبُ حَبِيْبُ اللهِ

"மனந்திரும்புகிறவன் கடவுளுக்கு நேசிக்கப்படுகிறான்".

அதற்கு அவர், "மனந்திரும்புகிறவன் தேவனுக்கு பிரியமானவனாக இருப்பான், அப்பொழுது அவனிடம் பின்வரும் பண்புகள் காணப்படும்.

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

ٱلتَّٰٓئِبُونَ ٱلْعَٰبِدُونَ ٱلْحَٰمِدُونَ ٱلسَّٰٓئِحُونَ

ٱلرَّٰكِعُونَ ٱلسَّٰجِدُونَ ٱلْءَامِرُونَ بِٱلْمَعْرُوفِ

وَٱلنَّاهُونَ عَنِ ٱلْمُنكَرِ وَٱلْحَٰفِظُونَ لِحُدُودِ ٱللَّهِ

அவர்கள் தாம் பாவுதல், அல்லாஹ்வையே வணங்குபவர்கள், அல்லாஹ்வைத் துதிப்பவர்கள், நோன்பு நோற்பவர்கள், அல்லாஹ்வுக்கு ஸுஜூது செய்து, நன்மைக்கும், நல்லவற்றையும் அறிவுரை செய்வோருக்கும், தீமை செய்யாதவர்களையும், அல்லாஹ்வின் வரம்புகளை மீறாதவர்களாகவும் இருப்பார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 9, வசனம் 112)

நேசிக்கப்பவருக்கு மிகவும் கீழ்ப்படிந்தால் ஒருவர் "பிரியமானவர்" என்று அழைக்கப்படுகிறார், நேசிக்கப்படுகிறவரால் விரும்பப்படாததை நெருங்கக்கூட முடியாது. இந்த விளக்கத்தின் நோக்கம் என்னவென்றால், மனந்திரும்புதலுக்கு இரண்டு நன்மைகள் உள்ளன: முதல் நன்மை என்னவென்றால், பாவம் அழிக்கப்படுகிறது, ஒருவர் ஒருபோதும் பாவம் செய்யாதது போல ஆகிறது; இரண்டாவது நன்மை என்னவென்றால், ஒருவர் [கடவுளுக்கு] பிரியமானவராக மாறும் அளவிற்கு தெய்வீக அருகாமையின் பட்டங்களை அடைகிறார். பின்னர் பாவங்களின் பிராயச்சித்தம் மற்றும் பாவநிவர்த்தி வெவ்வேறு அளவுகளைக் கொண்டுள்ளது - சில பாவங்கள் ஒருபோதும் இல்லாதது போல் அழிக்கப்படுகின்றன, சில பாவங்கள் மனந்திரும்புதலுக்கு ஏற்ப குறைக்கப்படுகின்றன, ஆனால் பாவங்களை ஒழிப்பதில் அதே விளைவைக் கொண்டுள்ளது.

ஜாஃபர் அல்-சாதிக் (ரலி) அவர்கள், "அல்லாஹ் நான்கு விஷயங்களில் நான்கு விஷயங்களை மறைத்து வைத்திருக்கிறான் - [அவருக்கு] கீழ்ப்படிதலில் [தெய்வீக] அங்கீகாரம், அதனால்தான், கீழ்ப்படிதலின் ஒரு சிறிய செயலைக் கூட அற்பமானதாக கருதாதீர்கள், அதில் கடவுளின்

அங்கீகாரம் மறைந்திருக்கலாம்; பாவங்களில் [தெய்வீக] கோபம், அதனால்தான், ஒரு சிறிய பாவத்தைக்கூட அற்பமானதாக கருதாதீர்கள், அது சாத்தியம், அதே பாவம் தெய்வீக கோபத்திற்கு ஒரு காரணமாக இருக்கலாம்; [கடவுளின்] ஊழியக்காரர்களில் ஞானம், அதனால்தான், எந்த ஊழியனையும் (மனிதனை) அற்பமானவர் (தாழ்ந்த அல்லது இழிவானவர்) என்று கருதாதீர்கள், ஒருவர் [இழிவாகப் பார்க்கப்படுகிறார்] கடவுளின் நெருக்கமானவராக இருக்கலாம்; [கடவுளிடம்] பிரார்த்தனை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள், ஆகையால், எந்த சந்தர்ப்பத்திலும் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்வதை விட்டு விடாதீர், அதில் [கடவுளின் திருப்தி] இருக்கலாம்.

மனந்திரும்புதலின் மருந்து மற்றும் பாவங்களை வலியுறுத்தும் முறையை குணப்படுத்தும் முறை

மக்கள் இரண்டு வகைப்பட்டவர்கள் என்பதை அறிய வேண்டும்: ஒன்று, தீமையை நோக்கி எந்த சாய்வும் இல்லாத இளைஞர்கள், நன்மை மற்றும் உன்னதத்தின் மீது வளர்க்கப்பட்டவர், தீமையிலிருந்து விலகி இருப்பது ஒருவரின் மனோபாவத்தில் (இயல்பு அல்லது உள் கலவை) உள்ளது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

يَعْجَبُ رَبُّكَ مِنَ الشَّابِّ لَيْسَتْ لَهُ صَبْوَةٌ

"தீமையை நோக்கி சாய்க்காத இளைஞரைக் கண்டு உம்முடைய இறைவன் ஆச்சரியப்படுகிறான். ஆனால் அத்தகைய நபர்கள் அரிதானவர்கள்.   (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* உத்பா இப்னு அமீர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் *முஸ்னத் அஹ்மத் மற்றும் தபரானி ஆகியோரை* சேகரிக்கிறது.

இரண்டாவது வகை பாவங்களைச் செய்பவர்களை உள்ளடக்கியது. அவர்கள் மேலும் இரண்டு வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளனர்: மனந்திரும்புபவர்கள் மற்றும் பாவங்களை வலியுறுத்துபவர்கள். இந்த

அத்தியாயத்தில் நான் விளக்க விரும்புகிறேன், பாவங்களை வலியுறுத்துவதற்கான சிகிச்சை மற்றும் இந்த நோயை ஒழிப்பதற்கும் குணப்படுத்துவதற்கும் எந்த மருந்து பயனுள்ளதாக இருக்கும்.

மனந்திரும்புதல் என்பது மீட்பு என்பதையும், இந்த மீட்பு ஒரு மருந்தின் மூலம் அடையப்படுகிறது என்பதையும் தெளிவாக அறிய வேண்டும். மருந்தைப் பற்றி நன்கு அறிந்துகொள்ள, ஒருவர் நோயைப் பற்றி அறிந்திருப்பது அவசியம். மருத்துவம் என்பது ஒரு நோய் இருப்பதற்கு காரணமான காரணங்களுக்கு எதிராக செல்வதாகும். ஒரு குறிப்பிட்ட நோயை குணப்படுத்த விரும்பினால், அந்த நோயை உருவாக்கிய காரணத்தை ஒழிக்க வேண்டும். கூடுதலாக, எல்லாம் அதன் எதிர்மறையான தன்மையால் ரத்து செய்யப்படுகிறது என்பதும் ஒரு நிறுவப்பட்ட உண்மை. இந்த கொள்கையின் வெளிச்சத்தில் பார்த்தால், பாவங்களை வலியுறுத்துவதற்கான காரணம் கவனக்குறைவு (அலட்சியம்) மற்றும் காமம். கவனக்குறைவுக்கு எதிரானது அறிவு மற்றும் காமத்திற்கு நேர்மாறானது என்னவென்றால், ஒரு மனிதன் [உணர்ச்சிகள் மற்றும் காமத்தைத்] தூண்டும் காரணிகளில் பொறுமையாக இருக்கிறான். அலட்சியம் (அல்லது கவனக்குறைவு) பாவங்களின் வேர். அலட்சியத்தை குணப்படுத்த தயாரிக்கப்படும் மருந்தில், பொறுமையின் கசப்புணர்வுடன் கலந்த அறிவின் இனிமையின் மூலப்பொருட்கள் இருக்கும்.

மத அறிஞர்களின் கடமைகள்: ஒரு நபர் ஒரு பாவத்தைச் செய்தால் [உணர்ந்தால் அல்லது ஒருவர்] பாவம் செய்ததை அறிந்தால், ஒருவர் ஒரு அறிஞரின் கைகளில் குணமடைவது அவசியம் [உள் ஆன்மீக நோய்கள் மற்றும் மனிதகுலத்தைப் பாதிக்கும் நோய்களைப் பற்றி அறிந்த ஒரு ஆன்மீக ஆசிரியர்]. ஒருவர் தனது சொந்த நோயை அடையாளம் காணவில்லை என்றால், ஒரு அறிஞர் அதை ஒருவருக்கு கண்டறிய வேண்டும். ஒரு அறிஞர் ஒரு நாடு, நகரம், சுற்றுப்புறம், *மஸ்ஜித்* (கடவுளுடன் தொடர்பு மற்றும் உறவைத் தேட மக்கள் செல்லும் கடவுளை வணங்கும் மற்றும் மகிமைப்படுத்தும் இடம்) அல்லது மக்கள் குழு மற்றும் கடவுளை (தீன்) அணுகும் பாதையைப் பற்றி அவர்களுக்குக் கற்பிக்க வேண்டும், அவர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் விஷயங்களை

அவர்களுக்கு விளக்குவது, அவர்களுக்கு [ஆன்மீக ரீதியில்] நன்மை பயக்கும் விஷயங்களைப் பற்றி அவர்களுக்குத் தெரிவியுங்கள், *ஸாதா* (நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி) மற்றும் *ஷாகாவா* (நித்திய தண்டனை மற்றும் முழுமையான தோல்வி) ஆகியவற்றிற்கு வழிவகுக்கும் காரணிகளை அவர்களுக்கு விரிவாக விளக்குங்கள். ஒரு அறிஞர் தங்களை வழிநடத்துவதற்கு முன்பு மக்கள் கேட்கும் வரை காத்திருக்கக்கூடாது, மாறாக, ஒரு அறிஞர் மக்களை ஒருவரிடம் வருமாறு அழைக்க வேண்டும் அல்லது அவர்களைப் பார்வையிட வேண்டும் மற்றும் அவர்களை சரியான பாதையில் வழிநடத்த வேண்டும், ஏனெனில் அறிஞர்கள் [மற்றும் ஆன்மீக வழிகாட்டிகள்] தீர்க்கதரிசிகளின் வாரிசுகள் [நபித்துவத்தின் சகாப்தத்தின் முடிவுக்குப் பிறகு]. வழிகாட்டுதல் மற்றும் கல்வியில், [கடவுளின்] தீர்க்கதரிசிகள் தங்களைச் சுற்றி சுற்றி வருவது, மக்களை அழைப்பது, ஒவ்வொரு வீட்டிற்குச் செல்வதும், சத்தியத்தின் பாதையில் அவர்களை அழைப்பதும், ஒவ்வொருவரும் கடவுளின் பாதையைப் பற்றி அறிவுரை செய்வது ஆகியவற்றைக் கண்டுபிடிப்பது எப்போதும் [கடவுளின்] வழியாகும். பொதுவாக, மக்கள் தங்கள் இதயத்தின் நோய்களைப் பற்றி அறிந்திருக்க மாட்டார்கள், அதனால்தான், அறிஞர்கள் தாங்களாகவே முன்முயற்சி எடுத்து அவர்களுக்கு வழிகாட்ட வேண்டும். வெளிப்புற [உடல்] நோய்கள் தொடர்பான விஷயங்களில், ஒருவர் மருத்துவரைத் தொடர்பு கொள்ளலாம், எடுத்துக்காட்டாக, ஒருவருக்கு விட்டிலிகோ (நிறமி இல்லாத தோலின் திட்டுகளால் வகைப்படுத்தப்படும் தோல் நோய்) இருந்தால் அல்லது ஒருவரின் முகத்தில் அடையாளங்கள் இருந்தால், கண்ணாடியைப் பார்ப்பதன் மூலம் ஒருவரின் நோயின் நிலையை அறிய முடியும். ஆனால் எல்லோரிடமும் கண்ணாடி இருப்பதில்லை, வேறு யாராவது அதைப் பற்றி சொல்லும் வரை ஒருவரின் நோயைப் பற்றி அறிய மாட்டார். இது அனைத்து அறிஞர்களுக்கும் தனிப்பட்ட முறையில் கடமையாகும் (*ஃபர்த் அல்-அய்ன்)* [ஆன்மீக நோய்களிலிருந்து மக்களுக்கு முன்கூட்டியே உதவுவதற்கும் வழிகாட்டுவதற்கும்]. மக்கள் அறியாமையில் பிறந்தவர்கள், எனவே, தெய்வீக பாதையின் (தீன்) கொள்கைகள் மற்றும் விவரங்கள் தொடர்பான விஷயங்களில் மக்களை அணுகுவது அவசியம். உலகம் நோயுற்றவர்களின் இருப்பிடத்தைப் போன்றது - பூமியின் [மேற்பரப்பில்] இருக்கிறவன் இறந்துவிட்டான், அதன் மேற்பரப்பில் இருப்பவன் நோயுற்றவனாக இருக்கிறான். உடலின் நோய்களை விட இருதய நோய்கள் அதிகமாக உள்ளன, அதனால்தான்,

இந்த உலக மருத்துவமனையில், ஆன்மீக நோய்களால் பாதிக்கப்பட்ட நோயாளிகள் உடல் நோய்களால் பாதிக்கப்பட்டவர்களை விட அதிகமாக உள்ளனர். அறிஞர்கள் [மற்றும் ஆன்மீக வழிகாட்டிகள்] இந்த மருத்துவமனையின் மருத்துவர்கள் மற்றும் அரசாங்க அதிகாரிகள் அதன் அமைப்பாளர்களாக உள்ளனர் [மற்றும் பராமரிப்பாளர்கள்]. எந்தவொரு நோயாளியும் ஒருவரின் மருத்துவரின் ஆலோசனையை ஏற்கவில்லை மற்றும் [மருத்துவரால்] பரிந்துரைக்கப்பட்ட மருந்துகளை எடுத்துக் கொள்ளவில்லை என்றால், [அத்தகைய நோயாளி] அரசாங்க அதிகாரிகளிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும், இதனால் அவர்கள் மற்றவர்களை அவர்களின் [தொற்று] நோயிலிருந்து காப்பாற்றுவார்கள். தடுப்புக்கு கடைப்பிடிக்காத ஒரு நோயாளி பைத்தியம் பிடிக்கிறார் அல்லது ஒரு சிறைக்காவலரிடம் ஒப்படைக்கப்படுகிறார், இதனால் அவர்கள் ஒருவரை சிறையில் அடைக்கலாம் மற்றும் தங்களையும் மற்றவர்களையும் தங்கள் [தொற்று] நோயிலிருந்து பாதுகாக்கலாம்.

இதய நோய்கள் ஏன் அதிகமாக உள்ளன? உடல் நோய்களுடன் ஒப்பிடும்போது, இதய நோய்கள் அதிகம். அதற்கு மூன்று காரணங்கள் உள்ளன: முதல் காரணம் என்னவென்றால், ஒரு நோயாளிக்கு அவர் பாதிக்கப்பட்ட நோய் தெரியாது. இரண்டாவது காரணம் என்னவென்றால், இதன் (இதய நோய்கள்) விளைவு [பொதுவாக] இந்த உலகில் காணப்படவில்லை, அதே நேரத்தில் உடல் நோய்களின் விளைவு இந்த உலகில் தெரியும், [சில நேரங்களில்] மரணத்திற்கு வழிவகுக்கிறது. எனவே, மக்கள் உடல் நோய்களுக்கு பயப்படுகிறார்கள், ஏனென்றால் அவர்கள் தங்களை குணப்படுத்தாவிட்டால், மரணம் பூமியிலிருந்து மறைந்துவிடும் என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். இதயத்தின் பாவங்களின் (நோய்கள்) விளைவு இதயத்தின் மரணம். ஆனால், உலக வாழ்வில் இதைப் பற்றி அறிய முடியாது, அதனால்தான் பாவங்களுக்கு எதிராக வெறுப்பு குறைவாக உள்ளது. ஒருவர் பாவம் செய்தார் என்பதை மனிதர்கள் அறிந்திருந்தாலும், ஒருவர் தனது பாவங்களுக்கு அதிக முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை, மனந்திரும்புதல் மற்றும் மன்னிப்பு கோருவது தொடர்பான விஷயங்களில் கடவுளை நம்பியிருக்கிறார். இருப்பினும், ஒருவர் உடல் நோய்களுக்கு கடவுளை நம்புவதில்லை, மாறாக, ஒருவர் ஒரு மருத்துவரிடமிருந்து மற்றொருவரிடம் ஓடுகிறார். மூன்றாவது காரணம் மிக முக்கியமான மற்றும் அடிப்படையானது,

மாறாக இது ஒரு குணப்படுத்த முடியாத நோயாகும், மேலும் இதயத்தின் மருத்துவர்கள் [ஏறக்குறைய] இல்லாதவர்கள். இந்த நோய்களில் தொடர்பு கொள்ளக்கூடியவர்கள் மத அறிஞர்கள், ஆனால் அவர்கள் இப்போதெல்லாம் மிக மோசமான [ஆன்மீக] நோய்களால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர் [ஏனெனில் அவர்களுக்கு ஆன்மீக பரிபூரணம் மற்றும் ஆன்மீக நோய்களை குணப்படுத்த உதவுவதில் நிபுணத்துவம் இல்லை]. தங்களைத் தாங்களே குணப்படுத்த முடியாதபோது மற்றவர்களை எப்படி குணப்படுத்த முடியும்? இந்த [ஆன்மீக] நோய்கள் [இதயத்தின்] பரவலாக உள்ளன, அரிதாகவே யாரும் அவற்றிலிருந்து காப்பாற்றப்படுகிறார்கள், அதனால்தான், அறிஞர்களின் இந்த தவறு வெளிப்படையாகவில்லை, மேலும் அவர்கள் (அறிஞர்கள்) படைப்புகளை [ஆன்மீக பாதையிலிருந்து] விலக்கி, இந்த நோயை அதிகரிக்கும் விஷயங்களின் வகைகளை அவர்களிடம் கூறுகிறார்கள். இந்த நோய்களில் மிகவும் அழிவுகரமானது உலகத்தின் அன்பு (உலகத்தன்மை) மற்றும் இது கடவுளின் (தீன்) பாதையின் மருத்துவர்களை ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. அதனால்தான், மற்றவர்களுக்கு சிகிச்சை அளிக்க வேண்டும் என்று அவர்கள் பரிந்துரைக்கிறார்கள், ஆனால் தாங்களே இந்த நோயில் ஈடுபடுகிறார்கள், இது மிகவும் பரவலாக உள்ளது, மாறாக, இது தொற்றுநோய் விகிதாச்சாரத்தை எடுத்துக்கொள்கிறது.

மருத்துவர்களின் பற்றாக்குறை [ஆன்மீக நோய்கள்] படைப்புகளை அழிவை அனுபவிக்கச் செய்கிறது. மருத்துவர்களாகவும், குணப்படுத்துபவர்களாகவும் இருக்க வேண்டியவர்கள் எளிமையான மனப்பான்மை கொண்ட படைப்புகளைக் கொள்ளையடிக்கவும், பல்வேறு வழிகளில் அவர்களை தவறாக வழிநடத்தவும் பல்வேறு தந்திரோபாயங்களைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். அவர்களால் அவர்களுக்கு நன்மை செய்ய முடியாவிட்டால், அவர்கள் அவர்களிடம் நேர்மையற்றவர்களாக இருக்கக்கூடாது, அவர்களால் சீர்திருத்தத்தைக் கொண்டு வர முடியாவிட்டால், குறைந்தபட்சம் அவர்கள் அவர்களை மோசமாக்கக்கூடாது. அதற்கு பதிலாக, அவர்கள் அமைதியாக இருப்பது நல்லது, ஏனென்றால் அவர்கள் வாயைத் திறக்கும் போதெல்லாம், அவர்களின் நோக்கம் மேலும் மேலும் மக்கள் அவர்களிடம் வருவதுதான், மேலும் அவர்கள் மக்களுக்கு மன்னிப்பு பற்றிய தவறான நம்பிக்கையை கொடுத்தால், கடவுளின் மீது நம்பிக்கையின் காரணங்களை (ரிஜா)

விரும்பினால், தெய்வீக கருணையின் வாதங்களைக் குறிப்பிடும்போது மட்டுமே அந்த நோக்கத்தை அடைய முடியும். மேலும் கடவுளின் கோபத்தை [அநியாயம் மற்றும் தீமைக்காக] குறிப்பிடுவதன் மூலம் தெய்வீக தண்டனைக்கு மக்கள் அஞ்சிய அந்த மரபுகளைப் பற்றி வேண்டுமென்றே தவிர்ப்பீர்கள். இத்தகைய பிரசங்கங்களில் மக்கள் மிகுந்த திருப்தியைக் காண்கிறார்கள், இந்த விஷயங்கள் அவர்களின் காதுகளில் இனிமையை ஊற்றி இதயங்களுக்கு சொத்துக்களை வழங்குகின்றன. இந்த "அறிஞர்கள்" என்று அழைக்கப்படுபவர்களின் கூட்டங்களிலிருந்து மக்கள் திரும்பி வரும்போது, பாவங்களைச் செய்வதற்கான அவர்களின் துணிச்சல் இன்னும் கொஞ்சம் அதிகரிக்கிறது, மேலும் கடவுளின் கருணையை அவர்கள் நம்பியிருப்பது இன்னும் கொஞ்சம் அதிகரிக்கிறது. ஒரு மருத்துவர் அறியாமையுடனும், நேர்மையற்றவராகவும் இருந்தால், ஒருவர் தனது நோயாளிக்கு ஒரு கொடிய மருந்தைக் கொடுத்து, ஆரோக்கியத்தை வழங்குவதற்குப் பதிலாக, நோயாளியை மரணத்தின் தாடைக்குத் தள்ளுகிறார் என்பது நிறுவப்பட்ட உண்மை. ஏனென்றால், ஒரு நோயாளிக்கு தேவையான மருந்து வழங்கப்படுவதில்லை மற்றும் அந்த மருந்து கொடுக்கப்பட வேண்டிய விதத்தில் வழங்கப்படவில்லை (நிர்வகிக்கப்படுகிறது).

பாவங்களுக்கான காரணங்களை குணப்படுத்துதல்: இப்போது பாவங்களுக்கான காரணங்களுக்கான (தீமைகள் மற்றும் தீமைகள்) சிகிச்சை இங்கே விளக்கப்படும். முதல் காரணம் "பாவங்களுக்கான தண்டனை உடனடியாக இல்லை, ஒருவருக்குத் தெரியவில்லை" என்பதுதான் எதிர்காலத்தில் நடக்க வேண்டிய ஒன்று நடக்கும் என்று நினைப்பதுதான் [அது தாமதமாகிவிட்டாலும், உலக வாழ்க்கையில் காணப்படாமல் போகலாம்] அந்த நாள் வெகு தொலைவில் இல்லை, மாறாக, அதைப் பார்க்கும் கண்களைக் கொண்ட ஒருவருக்கு அது மிக அருகில் உள்ளது. மேலும், மரணம் ஒரு மனிதனுக்கு மிகவும் நெருக்கமாக உள்ளது [ஒருவர் அணிந்திருக்கும் காலணிகள்]. நியாயத்தீர்ப்பு நாள் நெருங்கிவிட்டது [மரணம் என்பது மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கையின் தொடக்கம் மற்றும் நியாயத்தீர்ப்பு நாளுக்கான பயணம்] மற்றும் சில நிமிடங்களுக்குப் பிறகு நடக்கப் போகலாம். மனிதன் இயற்கையாகவே தனது எதிர்காலத்தின் முன்னேற்றத்திற்காக கடுமையாக உழைக்கிறான், கஷ்டங்களைத் தாங்கிக்கொள்கிறான்,

எடுத்துக்காட்டாக, கடல் வழியாக பயணம் செய்கிறான் [வர்த்தகம், வணிகம், கல்வி போன்றவற்றிற்காக நீண்ட, கடினமான பயணங்களில்], இந்த பயணங்களின் மூலம் ஒருவர் பெறும் லாபம் எதிர்கால வாழ்க்கையில் ஒருவருக்கு உதவும் என்ற நம்பிக்கையில் பாலைவனங்களில் சுற்றித் திரிகிறான். அதுமட்டுமின்றி, ஒருவர் நோய்வாய்ப்பட்டால், விசுவாசியல்லாத ஒரு மருத்துவர், குளிர்ந்த நீர் ஒருவரின் ஆரோக்கியத்திற்கு தீங்கு விளைவிக்கிறது என்றும், ஒருவரை மரணத்திற்கு நெருக்கமாகக் கொண்டுவருவதாகவும் கூறினால், குளிர்ந்த நீர் ஒருவருக்கு மிகவும் இனிமையாக இருந்தாலும், அவர் அதைத் தொடக்கூட மாட்டார். ஒரு அவிசுவாசியின் அறிவுரையின் பேரில் ஒருவன் ஒரு உலக இன்பத்தை [ஒருவரின் தாகத்தைத் தணிக்க குளிர்ந்த நீரைக் குடிப்பது] கைவிடுவது கருத்தில் கொள்ளத்தக்கது. மருத்துவர் நல்லவர் என்று இருக்கலாம், ஆனால் மருத்துவர் எல்லா நேரத்திலும் சரியாக இருப்பதற்கான மருத்துவ நிபுணத்துவத்தின் அளவைக் கொண்டுள்ளார் என்று நிறுவப்பட்ட அதிசயம் எதுவும் இல்லை. மறுபுறம், [கடவுளின்] உண்மைத்தன்மை குறித்து ஸ்தாபிக்கப்பட்ட அற்புதங்கள் உள்ளன. ஒரு இறை நம்பிக்கை இல்லாதவரை நம்ப முடியும் என்று ஒருவர் நினைக்க வேண்டும், ஆனால் அவர்கள் [மனிதகுலத்தின் நன்மைக்கான தெய்வீக வழிகாட்டுதலின் அடிப்படையில்] ஒரு [உண்மைய] தீர்க்கதரிசியை நம்ப முடியாது.

இரண்டாவது காரணத்தையும் இதேபோன்ற முறையில் குணப்படுத்த முடியும். பாவங்களின் இன்பங்களில் வலியுறுத்தல் ஆதிக்கம் செலுத்தினால், ஒருவன் வேண்டுமென்றே அதைக் கைவிட்டு, சில நாட்களுக்கு மதிப்புள்ள உலக வாழ்க்கையின் இன்பங்களை விட்டுவிட முடியாது என்றால், நிரந்தர வாழ்க்கையின் இன்பங்களை எப்படி விட்டு வெளியேற முடியும் என்று சிந்திக்க வேண்டும். ஒரு சில நாட்களுக்கு மதிப்புள்ள இந்த வாழ்க்கையில் [பாவங்களின் இன்பத்தைத் தவிர்ப்பது] ஒருவரால் தாங்க முடியவில்லை என்றால், இந்த சிறிய கஷ்டத்தை பொறுமையாக இருக்க முடியாது என்றால், நரகத்தின் வேதனையை ஒருவர் எவ்வாறு தாங்க முடியும்? மேலும், விரும்பத்தகாத பின்விளைவுகளால் நிரம்பிய உலக ஆசீர்வாதங்கள் [மற்றும் இன்பங்களை] ஒருவர் பொறுமையாக இருக்க முடியாதபோது,

மறுமையின் தூய்மையான மற்றும் தூய்மையான ஆசீர்வாதங்களுடன் ஒருவர் எவ்வாறு பொறுமையாக இருக்க முடியும்?

மூன்றாவது காரணத்திற்கான சிகிச்சையைப் பொறுத்தவரை, அதாவது மனந்திரும்புதலை ஏற்றுக்கொள்ளும் நம்பிக்கையில் மனந்திரும்புதல் செய்வதில் முன்கூட்டியே இருப்பது [பின்னர் ஒருவர் பாவங்களை முழுமையாக அனுபவித்து, வாழ்க்கையில் முதிர்ந்த அல்லது முதுமையை அடைந்த பிறகு], நரகவாசிகளின் அலறலுக்கு காரணம் [மனந்திரும்புதலில்] இந்த தாமதம் என்று ஒருவர் நினைக்க வேண்டும். ஏனென்றால், ஒருவரின் மரணத்துடன் முடிவடையும் பாவங்களிலிருந்து மனந்திரும்புதலை அவர்கள் தாமதப்படுத்துவார்கள் [அனைத்து ஆயுட்கால எதிர்பார்ப்புகள் இருந்தபோதிலும் மரண நேரம் தெரியவில்லை, மேலும் எல்லா வயதினரும் பல்வேறு காரணங்களுக்காக இறக்கிறார்கள்], பின்னர், மனந்திரும்புவதற்கு எந்த வாய்ப்பும் இருக்காது. மனந்திரும்புதலுக்கு முன் ஒருவர் இறக்க வாய்ப்புள்ளது, ஒருவர் உயிர் பெற்றாலும், ஒருவரால் பாவங்களை கைவிட முடியும் என்று ஒருவருக்கு எப்படித் தெரியும், ஆனால் இப்போது அவ்வாறு செய்ய முடியாது, ஏனெனில் இன்று இருக்கும் பாவங்களை கைவிடாததற்கான காரணம் பிற்காலமும் இருக்கலாம். தொடர்ந்து தவறான காரியங்களைச் செய்வதன் மூலம் பழக்கவழக்கங்கள் பின்னர் உறுதியாக மாற வாய்ப்புள்ளது. ஒரு பழக்கத்தை உருவாக்காதவர், ஒருவர் அதை விட்டுவிட விரும்பினால் அதை விட்டுவிடுவது எளிதாகக் காண்கிறார், ஆனால் ஒருவருக்கு ஒரு நிலையான [மற்றும் நன்கு நிறுவப்பட்ட] பழக்கம் இருந்தால், ஆசை இருந்தபோதிலும் அதை விட்டுவிடுவது கடினம். ஒரு முன்னோடியின் உதாரணம் ஒரு மரத்தை அகற்ற விரும்பும் ஒருவரின் உதாரணம், ஆனால் மரம் வலுவானது மற்றும் எளிதில் அகற்ற முடியாது, அடுத்த ஆண்டு அதைச் செய்ய ஒருவர் அதைச் செய்கிறார். ஒரு மரம் எவ்வளவு நீண்ட காலம் இருந்தாலும், அதன் வேர்கள் விரிவடைந்து வலுவடைகின்றன என்பதையும், ஒருவர் வயது அதிகரிக்க வளரும்போது பலவீனமடைகிறார் என்பதையும் ஒருவர் நன்கு அறிவார். ஒருவரின் உடல் வலிமை இருந்தபோதிலும் ஒப்பீட்டளவில் பலவீனமான மரத்தை அகற்ற முடியாவிட்டால், ஒருவர் பலவீனமான நிலையில் ஒரு வலுவான மரத்தை எவ்வாறு அகற்ற முடியும் என்பதில் இதைவிட பெரிய முட்டாள்தனம் என்ன இருக்க முடியும்?

நான்காவது காரணத்திற்கான சிகிச்சை, அதாவது கடவுளின் கருணை மற்றும் அருளுக்காக காத்திருக்கிறது, முன்பே விளக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் உதாரணம், ஒருவரின் செல்வம் மற்றும் உடைமைகள் அனைத்தையும் தர்மத்திற்காக கொடுத்து, தனது குடும்பத்தை ஆதரவற்றவர்களாக ஆக்குகிறான், மேலும் கடவுள் மறைவான விஷயங்களிலிருந்து ஒரு உணவை அனுப்புவதற்காக காத்திருக்கிறார் அல்லது ஒரு [பாழடைந்த] தரிசு நிலத்தில் ஒரு பொக்கிஷத்தை நன்கொடையச் செய்கிறார். பாவங்கள் மன்னிக்கப்படுவதற்கான வாய்ப்புகள் [மனந்திரும்புதலும், பிராயச்சித்தமும் திருத்தமும் இல்லாமல்] ஒரு புதையலைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான வாய்ப்புகளைப் போன்றது; அல்லது அத்தகைய நபரின் உதாரணம், பட்டப்பகலில் பொருட்கள் கொள்ளையடிக்கப்படும் ஒரு நகரத்தில் வசிக்கும் போது ஒருவரின் பொருட்களை முன்புறத்தில் விட்டுச் செல்வதைப் போன்றது, மேலும் ஒருவரின் பொருட்களை பாதுகாப்பான இடத்தில் வைத்திருக்க முடிந்தாலும், [கொள்ளையடிக்கப்படுவதிலிருந்து] பாதுகாக்கும் கடவுள் மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார் என்று கூறுகிறார். இந்த உதாரணங்களில், புதையலைக் கண்டுபிடிப்பது அல்லது திருடர்களிடமிருந்து ஒருவரின் பொருட்களைப் பாதுகாப்பது சாத்தியமற்றது. அத்தகைய நம்பிக்கை (அல்லது தவறான எதிர்பார்ப்பு) காரணமாக வாழ்வாதாரத்தை விட்டு வெளியேறுபவர் அல்லது கவனக்குறைவாக ஒருவரின் பொருட்களை அப்படி [பாதுகாப்பற்ற இடத்தில்] வைக்கிறார், அவர் ஒரு பெரிய முட்டாள். இதேபோல், ஒருவரின் பாவங்களை மன்னிப்பது சாத்தியமாகும், ஆனால் மன்னிப்பு எதிர்பார்த்து பாவங்களைச் செய்வதும், [அந்த எதிர்பார்ப்பின் காரணமாக] மனந்திரும்பாமல் இருப்பதும் தீவிர அறியாமையாகும்.

ஐந்தாவது காரணத்திற்கான சிகிச்சை, அதாவது [கடவுளின்] உண்மைத்தன்மையை சந்தேகிப்பது, தீர்க்கதரிசிகளின் உண்மைத்தன்மையையும் உண்மைத்தன்மையையும் நிரூபிக்கும் காரணிகள். சந்தேகிக்கும் மனிதனிடம் கூறப்படும், "அற்புதங்களைக் கொண்டிருந்த நபிகள், அவை சத்தியத்தில் இருப்பதற்கான சான்றுகளாக இருந்தன, மறுமையின் ஒரு சாம்ராஜ்யம் இந்த சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து (உலகம் அல்லது பௌதீக சாம்ராஜ்யம்)

தனித்தனியாக உள்ளது என்றும், மரணத்திற்குப் பிறகு, ஒருவர் அந்த சாம்ராஜ்யத்துடன் தொடர்பு கொள்கிறார் என்றும் நமக்குத் தெரிவித்தனர். இந்த செய்தியின் உண்மை குறித்து உங்களுக்கு உறுதியாக இருக்கிறதா அல்லது ஒரு நபர் ஒரே நேரத்தில் இரண்டு இடங்களில் இருப்பது சாத்தியமற்றது போல சாத்தியமற்றதா?" [தீர்க்கதரிசிகள் சத்தியத்தின் மீது இருந்தார்கள்] என்பது சாத்தியமற்றது என்று ஒருவர் பதிலளித்தால், அத்தகைய நபருடன் வாதிடுவது பயனற்றது. அதைப் பற்றி சந்தேகம் இருப்பதாக ஒருவர் சொன்னால், "நீங்கள் உங்கள் வீட்டை விட்டு வெளியேறியபோது, ஒரு பாம்பு உங்கள் உணவில் தனது வாயை நுழைத்து அதன் விஷத்துடன் கலந்து விட்டது என்று ஒரு அந்நியன் உங்களுக்குத் தெரிவித்தால். இந்த அந்நியரின் உண்மைத்தன்மையை நீங்கள் நம்பினால், நீங்கள் இன்னும் அந்த உணவை சாப்பிடுவீர்களா அல்லது அதை விட்டுவிடுவீர்களா, அது எல்லா உணவுகளிலும் சுவையாக இருந்திருக்கலாம் என்றாலும்? அதற்கு ஒருவர் பதிலளிப்பார், "நான் அத்தகைய உணவை சாப்பிட மாட்டேன், அந்த அந்நியன் பொய் சொன்னாலும், நான் அதை முன்னெச்சரிக்கையாக சாப்பிட மாட்டேன். அதிகபட்சம், அந்த உணவு வீணாகிவிடும் [ஒருவேளை, அந்நியன் பொய் சொல்கிறான்]. ஆனால் அந்த அந்நியன் உண்மையைச் சொன்னால், இந்த உணவை சாப்பிடுவது எனக்கு கொடையாக இருக்கும்". பின்னர் அப்படிப்பட்டவரிடம் கூறப்படும், "நீங்கள் ஒரு அறியப்படாத அந்நியரை நம்புகிறீர்கள், இந்த செய்தியை நம்பி உங்கள் உணவை தூக்கி எறிகிறீர்கள், அந்நியரிடம் எந்த வாதங்களும் அல்லது ஆதாரங்களும் இல்லை என்றாலும், ஒருவர் பொறாமையுடன் இதைச் சொல்லியிருக்கலாம் அல்லது உங்களை கவலைப்பட வைக்க இதைச் சொல்லியிருக்கலாம். மறுபுறம், தீர்க்கதரிசிகளின் கூற்றுகள் உள்ளன, அவை அற்புதங்களால் உறுதிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன, புனிதர்கள், அறிஞர்கள், ஞானிகள் மற்றும் புத்திசாலிகளுக்கு இடையே ஒருமித்த கருத்து உள்ளது, ஆனால் நீங்கள் தீர்க்கதரிசிகளின் வார்த்தைகளை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை அல்லது அவர்கள் தெரிவித்த செய்திகளை ஏற்றுக்கொள்வதில்லை. மக்களிடையே அறியாமையில் இருப்பவர்கள் இந்த விவாதத்தின் விஷயமாக இல்லை, புத்திசாலிகளில் கியாம நாளில் நம்பிக்கை கொள்ளாதவர், வெகுமதி மற்றும் தண்டனையை நம்பாதவர் யாராவது இருக்கிறார்களா? அதன் தோற்றத்தில் கருத்து வேறுபாடுகள் இருக்கலாம், ஆனால் அதன் இருப்பு குறித்து புத்திசாலிகள்

அனைவரிடமும் ஒருமித்த கருத்து உள்ளது. அவர்களின் செய்தி உண்மையாக இருந்தால், நீங்கள் அத்தகைய [தெய்வீக] வேதனையை நெருங்கியிருப்பீர்கள், அது என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும், அவர்கள் பொய் சொன்னாலும், உங்களுக்கு ஒரு பெரிய இழப்பும் இல்லை, உங்களுக்கு உள்ள ஒரே இழப்பு என்னவென்றால், நீங்கள் உலகின் சில இன்பங்களை அடைய முடியாது என்பதுதான். முகவரியாளருக்கு சிறிதளவு புத்திசாலித்தனம் இருந்தால், ஒருவர் மனந்திரும்புதலை சிறிதளவும் தாமதிக்க மாட்டார், ஏனெனில் உலக வாழ்க்கை எவ்வளவு நீண்டதாக இருந்தாலும், அது நித்திய வாழ்க்கைக்கு சமமானதாக இருக்க முடியாது. நாம் [உலகம் தானியங்களால் நிரம்பியிருக்கிறது] மற்றும் ஒரு பறவை ஒரு மில்லியன் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு ஒரு தானியத்தைத் திருடுகிறது என்று நினைத்தால், பின்னர் ஒரு மில்லியன் ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு மற்றொரு தானியத்தை திருடுகிறது [மற்றும் இந்த வழியில் தொடர்கிறது], அப்படியானாலும், அனைத்து தானியங்களும் [ஒரு நாள்] முடிந்துவிடும், ஆனால் நித்திய ஜீவனில் எந்த குறைப்பும் இருக்காது. எனவே, புத்திசாலித்தனமுள்ள ஒருவன் ஒரு சில நாட்களுக்கு மதிப்புள்ள இந்த (நிலையற்ற) வாழ்க்கையின் இன்பங்களுடன் பொறுமையாக இருப்பதன் மூலம் நித்திய வாழ்க்கையின் நித்திய மகிழ்ச்சியையும் (ஸாதா) முடிவற்ற வெற்றியையும் அடைவதில் சோம்பேறித்தனத்தை எவ்வாறு காட்ட முடியும்? அதனால்தான், அலி (ரலி) அவர்கள் இத்தகைய விஷயங்களை ஆராய்ந்து உணர முடியாத புத்திசாலித்தனமான ஒரு மனிதரிடம் கூறினார், "நீங்கள் உண்மையைச் சொன்னால் (மறுமை இல்லை, இம்மை வாழ்க்கை மட்டுமே எங்களிடம் உள்ளது) பின்னர் நீயும் நானும் இரட்சிக்கப்படுவோம். நான் உண்மையைக் கூறுமானால், நீங்கள் அழிந்துவிடுவீர்கள், ஆனால் நானே விடுதலை அடைவேன்" (என்றும் கூறினார்). ஆயினும்கூட, ஒரு புத்திசாலித்தனமான மனிதன் எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் அமைதி மற்றும் முன்னெச்சரிக்கையின் பாதையில் பயணிக்க வேண்டும்.

அத்தியாயம் 12- துன்பங்கள், சோதனைகள் மற்றும் இன்னல்களை எதிர்கொள்ளும் பொறுமையின் மூலம் பின்னடைவு, மற்றும் ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் அனைத்து நல்லவற்றிற்கும் நன்றியுணர்வு

ஏற்ற இறக்கங்கள் ஒருவரின் வாழ்க்கையின் இன்றியமையாத பகுதியாகும். தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டு துயரங்கள், விபத்துக்கள், கொள்ளைநோய்கள், பேரழிவுகள், அன்புக்குரியவர்களை இழப்பது, பொருள் இழப்புகள், பின்னடைவுகள் மற்றும் வாழ்க்கையில் சவால்கள், நோய்கள், துன்பங்கள், கஷ்டங்கள், போர்கள், பசி, வறுமை, வேலையின்மை, கொந்தளிப்பு, சமூக சீர்குலைவு மற்றும் அமைதியின்மை, விரக்தி, உள் மற்றும் வெளிப்புற அமைதியின்மை, கவலைகள், ஆபத்துகள், மற்றவர்கள் செய்த அத்துமீறல்களின் மீதான கோபம் போன்றவை இந்த உலக வாழ்வில் மனித அனுபவத்தின் தவிர்க்க முடியாத பகுதியாகும். இந்த விரும்பத்தகாத மற்றும் அசௌகரியமான சூழ்நிலைகள் அனைத்தும் அவற்றைத் தடுக்க ஒருவர் சிறந்த முயற்சிகள் செய்த போதிலும் எழலாம். ஒருவர் தனது சிறந்த நடத்தையில் இருக்க முடிந்தால், மற்றவர்களால் அதைச் செய்ய முடியாமல் போகலாம், இதனால் கோபம், மோதல்கள் மற்றும் பல்வேறு எதிர்மறை உணர்ச்சிகள் மற்றும் உள் மற்றும் வெளிப்புற மனித நிலைகள் ஏற்படுகின்றன. இதுபோன்ற எதிர்மறைகளை விட்டுக்கொடுப்பது மற்றும் உடைந்த இதயம், விரக்தி மற்றும் உடைந்துபோவது, எதிர்மறை உணர்ச்சிகள்,

கோபம், துக்கம், விரக்தி மற்றும் மனச்சோர்வு ஆகியவற்றில் சிக்குவது எப்போதும் எளிது. இத்தகைய விரும்பத்தகாத சூழ்நிலைகளின் தொடக்கத்தில் திறம்பட சமாளிப்பதற்கான ஒரே கருவி, ஒருவரின் மிகுந்த திறனுக்கு பொறுமையையும் பொறுமையையும் விடாமுயற்சியைக் கடைப்பிடிப்பதுதான். பொறுமையின் நற்பண்புகள் எண்ணற்றவை, இதன் விளைவாக தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டு மனித நல்வாழ்வுக்கு மகத்தான நன்மை கிடைக்கிறது.

பொறுமையின் கண்ணாடி உருவம் என்பது ஒருவரின் ஆசீர்வாதங்களை எண்ணுகிறது, உணவு, காற்று, சுவாசம், ஆரோக்கியம், செழிப்பு, அமைதி, பாதுகாப்பு, மகிழ்ச்சி, அணிய ஆடைகள் மற்றும் தீவிர வானிலை நிலைமைகள், நட்பு, உறவுகள், குடும்பம் மற்றும் ஒருவரின் மனம், இதயம் மற்றும் அறிவு ஆகியவற்றிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாக்க தலையில் கூரை வைத்திருப்பது. நன்றியுணர்வு என்பது ஒருவரிடம் உள்ள எல்லா நன்மைக்கும் நன்றியுள்ளவராகவும் பாராட்டுதலாகவும் இருப்பதாகும். பொறுமையைப் போலவே, நன்றியுணர்வு மற்றும் நன்றியுணர்வும் மனிதர்களின் தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டு நல்வாழ்வுக்கு மகத்தான ஆன்மீக நன்மைகளை வழங்குகின்றன. கஸாலி தனது *மகத்தான படைப்பான "இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்"* அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" என்ற நான்காவது தொகுதி அல்லது கால் பகுதியில் இரண்டாவது புத்தகத்திலிருந்து இந்த மகத்தான மனித குணங்களை திறமையாக கையாளுவது பின்வருமாறு சுருக்கப்பட்ட வடிவத்தில் இங்கே வழங்கப்படுகிறது [18]:

ஈமான் (*ஈமான்*) இரண்டு பகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது - பாதி பொறுமை மற்றும் பாதி நன்றியுணர்வு (நன்றி). இவை தெய்வீக குணங்களிலிருந்து பெறப்பட்ட இரண்டு குணங்கள் மற்றும் தெய்வீக பெயர்களிலிருந்து இரண்டு பெயர்கள் - *சபூர்* (முழுமையான பொறுமையுடன் ஒன்று) மற்றும் *ஷகூர்* (முழுமையான நன்றியுணர்வுடன் ஒன்று). பொறுமை மற்றும் நன்றியுணர்வின் யதார்த்தத்தை அறிந்திருக்காதது என்பது விசுவாசத்தின் இரண்டு பகுதிகளையும் அறிந்திருக்காதது மற்றும் கடவுளின் இரண்டு குணங்களுடன் [அல்லது தெய்வீக பண்புகள்] அறியாததாக இருப்பதாகும். நம்பிக்கை இல்லாமல், தெய்வீக அருகாமையை அடைய முடியாது, மேலும் ஒருவருக்கு நம்பிக்கை இருக்க வேண்டிய இருப்பை அறியாமல் விசுவாசத்தின் பாதை பயணிக்க முடியாது. பொறுமை மற்றும் நன்றியுணர்வு ஆகிய விசுவாசத்தின் இரண்டு பகுதிகளையும் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்ட வேண்டியது அவசியம் என்று இதிலிருந்து அறியப்படுகிறது. [விசுவாசத்தின்] இந்த இரண்டு பகுதிகளும் ஒன்றாக ஒருங்கிணைக்கப்பட்டிருப்பதால், அவை இரண்டும் ஒரே புத்தகத்தில் ஏழு அதிகாரங்களில் விளக்கப்படும்.

பொறுமையின் விளக்கம்

பொறுமையின் சிறப்பு: பொறுமையுள்ளவர்களின் எண்ணற்ற குணங்களை அல்லாஹ் விளக்கியுள்ளான். குர்ஆன் எழுபதுக்கும் மேற்பட்ட இடங்களில் பொறுமையைக் குறிப்பிட்டுள்ளது. இந்த வசனங்களில், பல உயர்ந்த [ஆன்மீக] நிலைகள் மற்றும் நன்மை பொறுமைக்கு காரணம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக, கடவுள் கூறுகிறார்:

وَجَعَلْنَا مِنْهُمْ أَئِمَّةً يَهْدُونَ بِأَمْرِنَا لَمَّا صَبَرُوا

"அவர்கள் பொறுமையுடன் நடந்து கொண்டிருந்த போது, அவர்களில் பல தலைவர்களை நாம் ஆக்கினோம்; அவர்கள் நம் கட்டளையைக் கொண்டு மக்களை நேர்வழியில் செலுத்தினர். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 32, வசனம் 24)

وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ ٱلْحُسْنَىٰ عَلَىٰ بَنِىٓ إِسْرَٰٓءِيلَ بِمَا صَبَرُوا۟

உம்முடைய இறைவனின் அழகிய வாக்குறுதியும் (நபியே!) இஸ்ராயீலின் சந்ததியினர் பொறுமையின் காரணமாக அவர்களுடைய பாபம் நிறைவேறியது. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 7, வசனம் 137)

وَلَنَجْزِيَنَّ ٱلَّذِينَ صَبَرُوٓا۟ أَجْرَهُم بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا۟ يَعْمَلُونَ

"எவர்கள் பொறுமையுடன் இருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கு அவர்கள் செய்த நன்மைகளுக்கு நாம் நிச்சயமாக நற்கூலியை வழங்குவோம். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 16, வசனம் 96)

أُو۟لَٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُم مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا۟

"அவர்கள் பொறுமையின் காரணமாக இரட்டிப்பு கூலியைப் பெறுவார்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 28, வசனம் 54)

إِنَّمَا يُوَفَّى ٱلصَّٰبِرُونَ أَجْرَهُم بِغَيْرِ حِسَابٍ

"பொறுமையுடையோருக்கு எல்லையற்ற கூலியுண்டு" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 39, வசனம் 10)

இந்த வசனத்தில், பொறுமைக்கு எல்லையற்ற தெய்வீக பலனை வழங்குவதாக தேவன் வாக்குறுதி அளித்துள்ளார். எல்லா நற்செயல்களிலும் இதுதான் (பொறுமை) இறைவனின் கூலி எல்லையற்றது. பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்கும் மக்களுக்கு தேவன் அவர்களுடன் இருப்பதாக வாக்குறுதி அளித்திருக்கிறார்:

وَٱصْبِرُوٓا۟ ۚ إِنَّ ٱللَّهَ مَعَ ٱلصَّٰبِرِينَ

"பொறுமையாக இருங்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பவர்களுடன் இருக்கிறான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 8, வசனம் 46)

ஒரு இடத்தில், பொறுமையுள்ளவர்களுக்கு கருணை, ஆசீர்வாதம் மற்றும் வழிகாட்டுதல் ஆகிய குணங்கள் ஒன்றிணைக்கப்பட்டுள்ளன. இந்த மூன்று குணங்களும் ஒன்றாக இணைந்து, வேறு எந்த வழிபாட்டாளர்களுக்கும் காரணம் என்று கூறப்படவில்லை:

أُوْلَـٰٓئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَٰتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ ۖ وَأُوْلَـٰٓئِكَ هُمُ ٱلْمُهْتَدُونَ

அவர்களுக்கு அவர்களுடைய இறைவனிடமிருந்து ஸலாம்களும், ரஹ்மத்தும் உண்டு; மேலும் அவர்கள் தாம் நேர்வழி பெற்றவர்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 2, வசனம் 157)

பொறுமையின் [நற்பண்புகள் மற்றும் சிறப்புகள்] குறித்து ஏராளமான தீர்க்கதரிசன மரபுகள் உள்ளன. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

الصَّبْرُ نِصْفُ الإِيمَان

"பொறுமை என்பது நம்பிக்கையின் பாதி". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* அபூ நயீம், கதீப் ஆகிய *நூல்களை அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸூத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* தொகுக்கிறது.

ஒரு வரலாற்றில், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள், "உங்களுக்கு குறைவாக வழங்கப்பட்ட விஷயங்களில் உறுதிப்பாடு (*யக்கீன்*) மற்றும் பொறுமை (*சபர்*) ஆகியவை அடங்கும். இரவில் (*தஹஜ்ஜூத்*) தொழுகை மற்றும் அதிகப்படியான (விருப்பமான) நோன்பு இல்லாவிட்டாலும், இருவரிடமிருந்தும் அதிக பங்கைப் பெற்றவர், கவலைப்பட வேண்டிய காரணமில்லை [உறுதியும் பொறுமையும் ஒருவருக்கு சாதகமாக இருப்பதால்]. நீங்கள் இன்று [வறுமை மற்றும் தேவை] நிலையில் இருக்கிறீர்கள், நீங்கள் அதில் பொறுமையைக் கடைப்பிடித்தால், நீங்கள் அனைவரும் ஒன்றாக செய்த பல நற்செயல்களை நீங்கள் கொண்டு வருவதை விட எனக்கு மிகவும் நல்லது. ஆனால் நான் போன பிறகு, உலகம் உங்களுக்காக திறக்கப்படும் என்று நான் பயப்படுகிறேன் [அதிகாரம், செல்வம் மற்றும் உலக செல்வம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில்] நீங்கள் ஒருவரையொருவர்

கெட்டவர்களாக கருதத் தொடங்குவீர்கள். அந்த நேரத்தில், வானவாசிகள் (தெய்வீக மனிதர்கள்) உங்களை மோசமானவர்களாக கருதுவார்கள். இந்த நிலையில் [வறுமை, தேவை, கஷ்டங்கள் மற்றும் துன்பங்களில்] பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்கிறாரோ, [சுய பரிசோதனை மற்றும் எல்லா தவறுகளுக்கும் சுய பொறுப்புக்கூறும் நிலையில்] தன்னை கணக்கிடும் நிலையில், [கடவுளிடமிருந்து] முழுமையான பலனைப் பெறுவான்". அதன் பிறகு, அவர் பின்வரும் வசனத்தை ஓதினார்:

مَا عِندَكُمْ يَنفَدُ ۖ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ بَاقٍ ۗ وَلَنَجْزِيَنَّ ٱلَّذِينَ صَبَرُوٓا۟ أَجْرَهُم

"உங்களிடமுள்ளதெல்லாம் அழிந்துபோகும்; தேவனிடத்தில் உள்ளதெல்லாம் நித்தியமானதும் நித்தியமுமாயிருக்கிறது. எவர்கள் பொறுமையுடன் இருக்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு அவர்கள் செய்தவற்றிலிருந்து மிக மேலானவற்றைக் கூலியை நிச்சயமாக நாம் கொடுப்போம்" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 16, வசனம் 96)

தேவன் தம்முடைய தீர்க்கதரிசி தாவீது (ஸல்) அவர்களிடம், "என் குணத்தை ஏற்றுக் கொள்ளுங்கள், நான் மிகவும் பொறுமையுள்ளவனாக இருப்பதே என் குணநலன்களில் ஒன்று" என்று கூறினார். அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் *அன்ஸார் (*மதீனாவைச் சேர்ந்தவர்கள்) துன்புறுத்தலைத் தவிர்ப்பதற்காக மக்காவிலிருந்து தப்பி ஓடும் முஸ்லிம்களுக்கு உபசரிப்பு அளித்த போது, அவர்களிடம், "நீங்கள் முஃமின்களா?" என்று கேட்டார்கள். எல்லோரும் அமைதியாக இருந்தனர். அதற்கு உமர் (ரலி) அவர்கள், "ஆம், நாங்கள் முஃமின்கள்" என்று கூறினார்கள். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள், "உங்கள் ஈமான் (ஈமான்) அத்தாட்சி என்ன?" என்று கேட்டார்கள். அன்சார் (அன்ஸார்) அவர்கள், "எங்களுக்கு நன்மை கிடைக்கும்போது நாம் (அல்லாஹ்வுக்கு) நன்றி செலுத்துகிறோம், துன்பங்களை எதிர்கொள்ளும்போது பொறுமையாக இருக்கிறோம், மேலும் (கடவுளின் தீர்ப்பு) ஏற்றுக்கொள்கிறோம்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர், "கஅபாவின் இறைவன் மீது ஆணையாக! நீங்கள் முஃமின்கள் (உண்மையான விசுவாசிகளின் குணாதிசயங்கள்) ஆவர்".

(விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் தொகுப்பு தபரானி*) ஈஸா (ஸல்) அவர்கள், "வெறுக்கத்தக்க விஷயங்களில் நீங்கள் பொறுமையுடன் இருக்கும்போது நீங்கள் விரும்பியதை அடைவீர்கள்" என்று கூறினார்கள். உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் அபூ மூஸா அல்-அஷ்அரி (ரலி) அவர்களுக்கு ஒரு விரிவான கடிதத்தை எழுதினார்கள், மேலும் அதில் எழுதினார்கள், "பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்கவும், பொறுமை இரண்டு வகைப்படும், ஒன்று மற்றொன்றை விட உயர்ந்தது என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள், துன்பங்களில் பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பது சிறந்தது மற்றும் அதைவிட உயர்ந்தது அல்லாஹ் தடை செய்துள்ள விஷயங்களில் பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பதே சிறந்தது மனிதகுலத்தின் முன்னேற்றத்திற்கான தெய்வீக ஞானம், அவை விரும்பத்தக்கதாகவும் மகிழ்ச்சியாகவும் தோன்றினாலும்]. பொறுமை என்பது ஈமானின் சாராம்சம் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள், ஏனென்றால் *தக்வா* (பயபக்தியும், பயபக்தியும்) எல்லா நற்செயல்களிலும் சிறந்தது, அது பொறுமையிலிருந்து உருவாகிறது (*தக்வா* பொறுமையிலிருந்து உருவாகிறது). அலி (ரலி) அவர்கள், "நம்பிக்கையின் அடித்தளங்கள் நான்கு தூண்களில் உள்ளன: உறுதி, பொறுமை, போராட்டம் [குறிப்பாக உள் ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் அடிப்படையில்] மற்றும் நீதி (அனைவருடனும் எல்லாவற்றிலும் நியாயம்)". அறிவுசார் ரீதியாக, பொறுமை இன்னும் ஒரு நல்ல தரமாகும், இருப்பினும், பொறுமையின் யதார்த்தத்தையும் அதன் அர்த்தத்தையும் விளக்கும் வரை இதை முழுமையாக புரிந்து கொள்ள முடியாது.

பொறுமையின் உண்மை மற்றும் பொருள்

பொறுமை - கடவுளுக்கான பாதையின் ஒரு நிலையம் (தீன்*),* ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் இலக்கு (*சுலுக்):* பொறுமை என்பது கடவுளை நோக்கிய பாதையின் நிலையங்களில் இருந்து ஒரு நிலையம் மற்றும் ஆன்மீக பயணிகளின் இடங்களிலிருந்து ஒரு இடமாகும் என்பதை அறிய வேண்டும். கடவுளை நோக்கிய பாதையின் அனைத்து நிலைகளும் மூன்று விஷயங்களில் காணப்படுகின்றன: முதலாவதாக, புரிதல் அல்லது ஞானம் (*மாரிஃப்*); இரண்டாவதாக, [உள் ஆன்மீக]

நிலைகள்; மூன்றாவதாக, செயல்கள் அல்லது [வெளிப்புற சரீர] செயல்கள். அவற்றில், புரிதல் என்பது [ஆன்மீக] நிலைகளை உருவாக்கும் அடிப்படை விஷயம், இது [உன்னதமான] செயல்களை உருவாக்குகிறது. இந்த மூன்றிலும், புரிதல் மரத்தை ஒத்திருக்கிறது, நிலைகள் கிளைகளை ஒத்திருக்கின்றன, செயல்கள் பழங்களை ஒத்திருக்கின்றன. ஆன்மீக பயணிகளின் அனைத்து இடங்களும் இப்படித்தான். பொறுமை என்பது புரிதல் மற்றும் [உள் ஆன்மீக] நிலையின் கலவையின் பெயர். இவை இரண்டும் (புரிதல் மற்றும் உள் ஆன்மீக நிலை) இருப்பதன் விளைவாக உருவாகும் பழமே செயல் ஆகும். இப்போது நாம் இந்த மூன்று விஷயங்களையும் வெளிச்சம் போட்டுக் காண்போம்.

ஞானம் அல்லது புரிதல்: தேவதூதர்கள், மனிதர்கள் மற்றும் விலங்குகளுக்கு இடையில் இருக்கும் வரிசையை (வரிசைப்படுத்துதல்) புரிந்து கொள்ளாமல், பொறுமையைப் பற்றிய புரிதலை அடைய முடியாது. பொறுமை என்பது ஒரு விசித்திரமான மனித பண்பு [இது ஒட்டுமொத்த திட்டங்களில் வேறு எந்த படைப்புகளாலும் பகிர்ந்து கொள்ளப்படவில்லை]. விலங்குகள் மற்றும் தேவதூதர்களில் பொறுமையை கற்பனை செய்ய முடியாது - விலங்குகளில் அவற்றின் உள்ளார்ந்த தவறு காரணமாகவும், தேவதூதர்களிடமும் அவற்றின் உள்ளார்ந்த பரிபூரணம் காரணமாக. இதன் விவரம் என்னவெனில், விலங்குகள் மீது காமம் திணிக்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் அவற்றின் இயக்கம் அல்லது அமைதிக்கு காரணம் வெறும் காமம் மட்டுமே என்ற அளவிற்கு அவை அதனால் அடிமைப்படுத்தப்பட்டுள்ளன. அவர்களில் உள்ள இந்த காமத்தைத் தடுக்கவும், அவர்களின் இந்த நோக்கத்திலிருந்து அவர்களைத் தடுக்கவும் எந்த உள் சக்தியும் அவர்களிடம் இல்லை. காமத்தை எதிர்த்துப் போராடுவதில், கட்டுப்பாடு மற்றும் எதிர்ப்பின் சக்தியைத் தக்கவைப்பது பொறுமையாகும். மலக்குகள் மகிழ்ச்சி மிக்க இறைவனை (கடவுள்) ஏங்குவதற்காகவும், அவரிடம் நெருக்கம் மற்றும் நெருக்கம் என்ற நிலைகளைக் கண்டு திருப்தியடைவதற்காகவும் மட்டுமே படைக்கப்பட்டுள்ளனர். தெய்வீக அருகாமை மற்றும் மகத்துவமான பகவானின் இருப்பின் ஏக்கத்திலிருந்து அவர்களை விலக்கிச் செல்லும் காமம் அவர்களில் வைக்கப்படவில்லை. தெய்வீக பிரசன்னத்திலிருந்து தங்களைத்

தடுக்கும் சக்திகளை அவர்களை வெல்ல வைக்கும் ஒரு இராணுவம் அவர்களுக்கு தேவையில்லை. ஏனென்றால், தெய்வீக பிரசன்னத்திலிருந்து ஒருவரைத் தடுக்கும் சக்திகள் காமங்கள் மற்றும் காமங்கள் அவற்றில் கூட உருவாக்கப்படவில்லை. மறுபுறம், மனிதனுக்கு காமம் மற்றும் காமத்தை வெல்லக்கூடிய சக்தியும் மனிதனுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. ஒருவரின் படைப்பின் தொடக்கத்தில், மனிதன் விலங்குகளைப் போலவே குறைபாடுகளுடன் (குறைபாடுகள், குறைபாடுகள் மற்றும் பலவீனங்கள்) படைக்கப்பட்டுள்ளான், தனக்கு தேவைப்படும் உணவு ஆசையைத் தவிர வேறு எந்த காமமும் இல்லை. சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு [ஒருவர் வாழ்க்கையில் முன்னேறும்போது], விளையாட்டு (விளையாட்டு), அலங்காரம் மற்றும் அழகுபடுத்தல் மீதான காமம் ஒன்றில் பிறந்தது. அதன் பிறகு [ஒருவர் வாழ்க்கையில் மேலும் முன்னேறி பருவமடைவதை] திருமண ஆசை பிறந்தது. இந்த காமங்கள் குறிப்பிட்ட வரிசையில் தோன்றும். முதலில், ஒருவருக்கு பொறுமையின் சக்தி தனக்குள் இல்லை. அதனால்தான், பொறுமை என்பது ஒரு படையின் பெயராகும், அது ஒரு படையின் நோக்கங்களுக்கும் நோக்கங்களுக்கும் இடையிலான மோதல் காரணமாக அவர்களுக்கிடையே போர் நடந்து கொண்டிருக்கும் போது மற்றொரு இராணுவத்திற்கு எதிராக உறுதியாக நின்று விடாமுயற்சியுடன் செயல்படுகிறது. ஒரு குழந்தையில் இருக்கும் ஒரே இராணுவம், விலங்குகளிலும் இருக்கும் ஆசைகள். இருப்பினும், கடவுள் தெய்வீக பெருந்தன்மை மற்றும் கருணையால் மனிதனின் அந்தஸ்தை [மற்ற எல்லா படைப்புகளையும்விட] உயர்ந்தவராக ஆக்கியுள்ளார், மேலும் விலங்குகளை விட உயர்ந்த இடத்தை வைத்துள்ளார். அதனால்தான், ஒருவரின் இருப்பு நிறைவடையும் போது (மனிதன் பருவமடையும் போது முதிர்ச்சி மற்றும் உடல் வளர்ச்சியின் வயதை அடைகிறான், இருப்பினும் முழு அளவு மன, உளவியல், உணர்ச்சி மற்றும் அறிவுசார் வளர்ச்சி நாற்பது வயதில் நிகழ்கிறது), கடவுள் ஒவ்வொரு நபருக்கும் இரண்டு தேவதூதர்களை நியமிக்கிறார் - அவர்களில் ஒருவர் சரியான பாதையை கற்பிக்கிறார், இரண்டாவதாக சரியான பாதையில் செல்ல ஒருவருக்கு உதவுகிறார். இந்த இரண்டு தேவதூதர்களின் காரணமாகவே [மற்றும் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்ட நபருடன் அவர்கள் செய்யும் வேலை], மனிதன் மிருகங்களை விட வேறுபடுகிறான். இது தவிர, மனிதனுக்கு வேறு விசித்திரமான குணாதிசயங்கள் உள்ளன - முதலாவது, கடவுளின் ஞானம் மற்றும் அவரது நபி (ஸல்) அவர்களைப் புரிந்துகொள்வதும், அவர்

கொண்டு வந்த தெய்வீக செய்தியும், பூமியில் மனித வரலாறு முழுவதும் மற்ற அனைத்து தெய்வீகத்தால் நியமிக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசிகளும் கொண்டு வந்த அதே செய்தியின் உச்சக்கட்டமாகும். இரண்டாவது, [தெய்வீக] ஞானம் மற்றும் அனைத்து விஷயங்களின் வெளிப்பாடு மற்றும் அவற்றின் இறுதி முடிவுகளுடன் தொடர்புடைய காரணங்களைப் புரிந்துகொள்வதன் சிறப்பியல்பு. இந்த இரண்டு குணங்கள் அல்லது குணாதிசயங்களும் வழிகாட்டுவதற்கும் [சரியான பாதைக்கு] வழிநடத்துவதற்கும் பொறுப்பான தேவதூதனிடமிருந்து அடையப்படுகின்றன. விலங்குகளுக்கு கடவுள் மற்றும் அவரது தீர்க்கதரிசியின் ஞானம் இல்லை அல்லது அவற்றின் இறுதி முடிவு அவர்களுக்கு தெரியாது. அதற்கு பதிலாக, அவர்கள் ஒரு குறிப்பிட்ட நேரத்தில் அவர்கள் விரும்பும் பாதையை மட்டுமே பார்க்கிறார்கள், மேலும் அவர்கள் சுவையாகக் காணும் விஷயங்களுக்காக காத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தாலும், அவர்களுக்கு ஒரு நன்மை பயக்கும் மருந்து கொடுத்தாலும், அவர்கள் அதை ஏற்க மாட்டார்கள், அதன் பலன்களை ஏற்றுக் கொள்ள மாட்டார்கள்.

காமங்களைப் பின்பற்றுவது அதன் இறுதி முடிவின் (முடிவு) அடிப்படையில் ஒருவருக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் என்பதை மனிதன் [உள் தெய்வீக] வழிகாட்டுதலின் ஒளியிலிருந்து அறிவான். இருப்பினும், இதை அறிந்தால் மட்டும் போதாது (காமத்தைப் பின்பற்றுவது மனிதனுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும்) ஆனால் தீங்கு விளைவிக்கும் அனைத்தையும் கைவிடும் வலிமை ஒருவனுக்கு இருக்க வேண்டும். மனிதன் ஒருவருக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் விஷயங்களை நன்கு அறிந்திருக்கிறான், ஆனால் நோய்கள் [மற்றும் ஒருவரின் ஆரோக்கியத்திற்கு தீங்கு விளைவிக்கும் இன்பமான உணவு, பானங்கள் மற்றும் பொருட்கள்] போன்ற அவற்றைக் கைவிடவோ அல்லது தடுக்கவோ சக்தி இல்லை. அப்படியானால், ஒருவருக்கு காமத்தை அகற்றக்கூடிய திறனும் சக்தியும் தேவைப்படுகிறது, அதனுடன், ஒருவரின் உராய்வு, வாதம் மற்றும் கீழ் சுயத்துடன் (நஃப்ஸ்) விரோதம் முடிவுக்கு வரும் வகையில் ஒருவர் ஆன்மீகப் போராட்டத்தை செய்ய முடியும் [இதன் விளைவாக, கீழ் சுயம் நன்மை அனைத்திற்கும் அடிபணிகிறது]. இந்த நோக்கத்திற்காக, தேவன் ஒரு தேவதூதரை நியமித்துள்ளார், அவர் ஒருவரை நேர்வழியின்

பாதையில் வைத்திருக்கிறார், மேலும் ஒருவர் பார்க்க முடியாத [தெய்வீக சக்திகளின்] படைகளுடன் ஒருவருக்கு உதவுகிறார் மற்றும் ஆதரிக்கிறார். காமங்களின் படைகளுடன் போரிடுவது மற்றும் அவற்றை விரட்டுவது இந்த படைகளின் கடமையாகும். சில சமயங்களில் இந்த [தேவதூதர்] சேனைகள் பலவீனமடைகின்றன, சில சமயங்களில் பலமாக எழும்புகின்றன. அவர்களுடைய பலவீனம் அல்லது பலம் கடவுளிடமிருந்து ஒருவர் எவ்வளவு உதவியைப் பெற்றிருக்கிறார் என்பதைப் பொறுத்தது. இது [கடவுளின்] படைப்புகளுக்கு வழிகாட்டும் ஒளியின் வலிமை அல்லது பலவீனம் போன்றது.

தெய்வீக பாதையின் சக்தி மற்றும் காமத்தின் சக்தி: புரிதலின் எளிமைக்காக, காமத்தை அடக்குவதற்கு விலங்குகளை விட மனிதனுக்கு மேன்மையை வழங்கும் தரத்தை "கடவுளை நோக்கிய பாதையின் சக்தி" என்றும், அதன் தாக்கங்களைத் தேடும் காமத்தை "காமத்தின் சக்தி" என்றும் அழைப்போம். தெய்வீக பாதையின் சக்திக்கும் காம சக்திக்கும் இடையே போர் நடந்து கொண்டிருக்கிறது என்பதை இப்போது நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும். சில நேரங்களில் முதல் [சக்தி] இரண்டாவதை வெல்கிறது, சில நேரங்களில் இரண்டாவது முதலாவதை தோற்கடிக்கிறது. இந்த போரின் போர்க்களம் [மனிதனின் இதயம்] ஆகும். கடவுளை நோக்கி செல்லும் பாதையின் வலிமை தேவனின் கட்சிக்கு உதவியாளர்களான மலக்குகளிடமிருந்து உதவியைப் பெறுகிறது, மேலும் காமத்தின் சக்தி கடவுளின் எதிரிகளின் உதவியாளர்களான ஷைத்தானிடமிருந்து [மற்றும் அவரது கட்சி] உதவியைப் பெறுகிறது. பொறுமை என்பது கடவுளை நோக்கிய பாதையின் சக்தி, காமத்தின் சக்திக்கு எதிராக உறுதியாகவும் விடாப்பிடியாகவும் இருக்கும். [அல்லாஹ்வின், அதாவது மனிதன்] விடாமுயற்சியுடன் எதிராளியை (காம சக்தி) தோற்கடித்து, எப்போதும் அதை எதிர்ப்பதில் உறுதியாக இருந்தால், அது கடவுளின் கட்சிக்கு உதவுவதற்கு சமமானதாகும், மேலும் பொறுமையுள்ளவர்களின் குழுக்களில் சேர்க்கப்படுகிறார். ஆனால், காமத்தின் சக்தி பொறுமையாக இருக்க முடியாத அளவுக்கு (காமத்தின் சக்திக்கு எதிராக) அடிபணியும் வரை ஒருவன் பலவீனமடைந்து தோற்கடிக்கப்பட்டால், அவன் ஷைத்தானின் கட்சியில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுகிறான்.

ஆன்மீக நிலையும் அதன் கனிகளும்: காமத்தைக் கைவிடுவது என்பது பொறுமையின் நிலையில் உருவாகும் ஒரு செயல் என்பதே இந்த விளக்கத்தின் முடிவு. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பொறுமை நிலையின் பலன் காமத்தைக் கைவிடுவதுதான். மேலும், பொறுமை என்பது காமத்தின் சக்திக்கு எதிராக உறுதியாக இருக்கும் தெய்வீக பாதையின் சக்தியாகும். கடவுளை நோக்கிய பாதையின் விசையின் தொடர்ச்சி மற்றும் நிலைத்தன்மை, காமங்கள் மற்றும் அவற்றை எதிர்ப்பதற்கான காரணங்களைப் புரிந்துகொள்வதன் மூலம் அடையக்கூடிய ஒரு நிலையாகும். காமம் கடவுளின் எதிரி என்றும், [தெய்வீக] வழிகாட்டுதலின் பாதையில் ஒரு கொள்ளைக்காரன் என்றும் ஒருவருக்கு இந்த நம்பிக்கை இருக்கும்போது, தெய்வீக பாதையின் சக்தி பலமடைகிறது. இந்த உறுதி என்பது "விசுவாசம்" (ஈமான்) என்று பொருள்படும் புரிதல் ஆகும். தெய்வீக பாதையின் சக்தி வலுவாக இருக்கும்போது, ஒருவர் தனது விடாமுயற்சியில் திசைதிருப்பதில்லை (பலவீனமடைவதில்லை), மேலும் காமத்தின் விளைவுகளை எதிர்க்கும் அந்த செயல்கள் தானாகவே செய்யப்படுகின்றன. காமத்தின் சக்திக்கு எதிரான தெய்வீக பாதையின் சக்தியைப் புரிந்து கொள்ளாமல் காமத்தைக் கைவிடும் கட்டத்தை முடிக்க முடியாது என்பது இதிலிருந்து நிரூபிக்கப்படுகிறது.

நமது நோக்கத்திற்குத் திரும்பு: [சுருக்கமாக,] பொறுமை என்பது கீழ்மட்டத்திலிருந்து காமத்தின் சக்திக்கு எதிரான போரில் தெய்வீக பாதையின் சக்தியின் விடாமுயற்சியாகும். இந்தப் போர் [சண்டையும் இடைவிடாத போராட்டமும்] மனிதனின் விசித்திரமான பண்பாகும். அதனால்தான், '*கிராமன் கடிபீன்*' (ஒவ்வொரு மனிதனின் இரு தோள்களில் உள்ள இரண்டு தேவதூதர்கள், அந்த நபரின் அனைத்து செயல்களையும், நல்லதோ கெட்டதோ, நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் தேவன் முன் சமர்ப்பிக்கப்படும் வாழ்நாள் முழுவதும் மனித செயல்களின் பதிவேட்டில் பதிவு செய்கிறார்கள், அந்த நபர் நித்திய இன்பத்தை அடைபவராகவோ அல்லது நித்திய தண்டனையை அடைபவராகவோ இருக்க வேண்டும்) ஒவ்வொரு நபருக்கும் நியமிக்கப்படுகிறார்கள் (யார் தங்கள் மன ஆற்றல்களை இழந்துவிட்டனர், வார்த்தையின் மருத்துவ அர்த்தத்தில் அவர்களில் எதையும் உணரவில்லை) மற்றும் குழந்தைகள்

(பருவமடைதல் அடையாதவர்கள் ஒருவர் பகுத்தறிவை அடைந்து ஒருவரின் செயல்களுக்கு தெய்வீகமாகப் பொறுப்பேற்கும் போது) மற்றும் அவர்களின் செயல்களை பதிவு செய்யவில்லை. தேவதூதர்கள் அவர்களிடமிருந்து பயனடைவதற்காக கவனம் செலுத்தினால் [எல்லா விஷயங்களிலும் நன்மை செய்ய மனசாட்சியுடன் முடிவுகளை எடுப்பது மற்றும் அந்த முடிவுகளின் விளைவுகளை செயல்படுத்துவது], அவர்கள் (தேவதூதர்கள்) தவிர்க்கப்பட்டால் [எந்தவொரு விஷயத்திலும் தீமை செய்ய மனசாட்சியுடன் முடிவுகளை எடுப்பது மற்றும் அந்த முடிவின் விளைவுகளை செயல்படுத்துவது], அவர்கள் அதை தீயவர்கள் என்று எழுதுகிறார்கள். மயக்கம் மற்றும் குழந்தைகள் அவற்றிலிருந்து பயனடையும் திறன் இல்லை (தேவதூத சக்திகள் அல்லது கடவுளை நோக்கிய பாதையின் சக்தி) [எல்லா விஷயங்களிலும் சரி அல்லது தவறு பற்றிய பகுத்தறிவு அவர்களுக்கு இல்லை], அதனால்தான், [தேவதூத சக்திகள் அல்லது தெய்வீக பாதையின் சக்தி] கவனம் செலுத்துவது அல்லது தவிர்ப்பது அவர்களிடமிருந்து கற்பனை செய்ய முடியாது. அவற்றில் கவனம் செலுத்தவோ அல்லது தவிர்க்கவோ திறன் கொண்ட நபர்களின் செயல்களை மட்டுமே அவை பதிவு செய்கின்றன.

இருப்பினும், சில நேரங்களில் வழிகாட்டுதலின் ஒளியின் விடியல் சிறு வயதிலேயே தொடங்குகிறது [குழந்தை வெட்கக்கேடான விஷயங்களை அறியத் தொடங்கும் போது] மற்றும் இந்த ஒளி பகுத்தறிவு வயதின் (பருவமடைதல்) நேரத்தில் முடிக்கப்பட்டு முழுமையடைகிறது, அதிகாலை ஒளி மங்கலாக இருப்பதைப் போலவே, ஆனால் சூரியன் உதிக்கும் போது, அது நிறைவடைகிறது. ஆனால் இந்த வழிகாட்டுதல் முழுமையடையவில்லை, அதன் தாக்கங்களின்படி ஒருவர் செயல்படவில்லை என்றால், ஒருவரின் மறுமைக்கு எந்தத் தீங்கும் இருக்காது, இருப்பினும், ஒருவரால் உலகத் தீங்கைத் தவிர்க்க முடியாது. ஒரு குழந்தையின் பாதுகாவலராகவோ அல்லது பொறுப்பானவராகவும் இருப்பவர் (பெற்றோரைப் போல), மற்றும் [அந்த குழந்தையிடம்] அன்பாகவும் பாசமாகவும், 'கிராமன் கடிபீன்' போன்ற [இயல்பாக] நல்ல குணம் கொண்டவராகவும், குழந்தையின் இதயத்தின் புத்தகத்தில், நன்மை மற்றும் தீமை பற்றிய அனைத்து கற்பனைகளையும் (அளவுகோல்கள் அல்லது பரிசீலனைகள்) பதிக்க வேண்டும். பின்னர், இந்த புத்தகம் பரவுகிறது, குழந்தை நன்மை செய்தால், ஒருவர்

குழந்தையைப் புகழ்கிறார், குழந்தை ஏதாவது கெட்டதைச் செய்தால், குழந்தை அதற்கு எதிராக எச்சரிக்கப்படுகிறது மற்றும் கண்டிக்கப்படுகிறது. ஒருவரின் பராமரிப்பு மற்றும் பயிற்சியின் கீழ் குழந்தையை இந்த வகையான கையாள்வைக் கொண்ட பாதுகாவலர் அல்லது பொறுப்பான நபர், தேவதூத பழக்கவழக்கங்களின் வாரிசு மற்றும் அவர்களின் [உன்னத] குணாதிசயங்களின் நம்பகமான கேரியராக இருக்கிறார். குழந்தையின் நன்மைக்காக தேவதூத குணநலன்கள், குணங்கள் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம், அத்தகைய நபர் தேவதூதர்களைப் போல கடவுளின் அருகாமையை அடைவார் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் கடவுளின் நெருங்கியவர்களின் குழுக்களில் (*சித்திகீன்* அல்லது புனிதர்கள் மற்றும் ஞானவாதிகள்) சேர்க்கப்படுவார்.

பொறுமையின் மூன்று நிலைகள்: காமம் முடிவுக்கு வரும்போது, கடவுளை நோக்கிய பாதையின் சக்தி ஆதிக்கம் செலுத்தும் போது, இடைவிடாத ஆன்மீகப் போராட்டம் மற்றும் நீட்டிக்கப்பட்ட விடாமுயற்சிக்குப் பிறகு [அந்த பாதையில்], பொறுமை ஒருவருக்கு எளிதாகிறது, [கடவுளின் அடியார்] [அந்த கட்டத்தில்] "*ரிதா*" அல்லது தெய்வீக விருப்பத்தை ஏற்றுக்கொள்வது என்று அழைக்கப்படும் [ஆன்மீக] நிலையை அடைகிறார். இது "தெய்வீக சித்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வது" என்ற புத்தகத்தில் (அத்தியாயம் 16) விரிவாக விளக்கப்படும். சில ஞானவாதிகள் மூன்று டிகிரி பொறுமையுள்ளவர்கள் உள்ளனர் என்று கூறியுள்ளனர். ஒரு பட்டம் காமத்தைக் கைவிடுதல் அல்லது மனந்திரும்புதலின் பட்டம். மற்றொரு (இரண்டாவது) பட்டம் தெய்வீக விருப்பத்தை ஏற்றுக்கொள்வது [ஒருவருக்கு ஏற்படும் பேரழிவு போல] மற்றும் அது விலகி இருப்பவர்களின் அளவு [ஜாஹிதீன் என்றும் அழைக்கப்படும் கீழ் சுயத்தின் ஆசைகளிலிருந்து]. மூன்றாவது நிலை [இது மிக உயர்ந்த பட்டம்] கடவுள் ஒருவருக்கு வழங்கும் நடத்தையை நேசிப்பதாகும் [அது நல்லது அல்லது கெட்டது, விரும்பத்தக்கது அல்லது விரும்பத்தகாதது, எளிதாக இருந்தாலும் அல்லது கஷ்டமாக இருந்தாலும், செழிப்பு அல்லது துன்பம்]. இது அல்லாஹ்வின் நண்பர்கள் மற்றும் நெருங்கிய நபர்களின் (*Siddiqeen*) பட்டம். [தெய்வீக] அன்பின் புத்தகத்தில் (அத்தியாயம் 16) [கடவுளின்] அன்பின் [ஆன்மீக] நிலை தெய்வீக

சித்தத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் [ஆன்மீக] நிலையை விட உயர்ந்தது, இது பொறுமையின் [ஆன்மீக] நிலையை விட உயர்ந்தது.

பொறுமையை தெய்வீக சட்டத்தின் கட்டளைகளின் அடிப்படையில் வெவ்வேறு வகைகளாக வகைப்படுத்தலாம் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும், அதாவது கட்டாய (*ஃபார்த்*), அதிகப்படியான (விருப்ப அல்லது *நஃபில் / நஃபிலா),* விரும்பத்தகாத (*மக்ருஹ்*) மற்றும் தடைசெய்யப்பட்ட (*ஹராம்*). எனவே, [தெய்வீக சட்டத்தில்] தடைசெய்யப்பட்ட விஷயங்களில் பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பது கடமையாகும், விரும்பத்தகாதவற்றின் மீது மிகைப்படுத்தப்பட்ட அல்லது விருப்பமற்றவை [*மக்ருஹ்* ஆனால் தடை செய்யப்படவில்லை]. தெய்வீக சட்டத்தில் தடைசெய்யப்பட்டுள்ள வலியை ஏற்படுத்துவது போன்ற விஷயங்களில் பொறுமையாக இருப்பது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக, யாராவது ஒருவரைக் கொல்ல விரும்பினால், ஒருவர் [அதை அறிந்து] பொறுமையாக இருக்கக்கூடாது [அது நடப்பதைத் தடுக்க அவசியமானதைச் செய்ய வேண்டும்]. அதில் பொறுமையாக இருப்பது சட்டவிரோதமானது [ஏனெனில் இது தெய்வீக சட்டத்தை மீறுவதாக இருக்கும்]. அதேபோல், ஒருவர் தனது கோபத்தையும் கௌரவ உணர்வையும் தூண்டும் ஒருவரின் மனைவியை துன்புறுத்தினால் அல்லது துன்புறுத்தினால், ஆனால் அவர் பொறுமையின் காரணமாக அதை வெளிப்படுத்தவில்லை மற்றும் தனது மனைவிக்கு என்ன நடக்கிறது என்பதற்கு அமைதியான பார்வையாளராக மாறினால், இந்த பொறுமை தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது [தெய்வீக சட்டத்தில், அது எல்லா வகையிலும் நடக்காமல் தடுக்க ஒருவர் கடமைப்பட்டுள்ளார்].

பொறுமை தொடர்பான தெய்வீக சட்டத்தின் அளவுகோலை நாம் புரிந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதே இந்த வகைப்பாட்டின் நோக்கம். தீர்க்கதரிசன மரபுகளில், பொறுமை என்பது நம்பிக்கையின் பாதி என்று கூறப்பட்டுள்ளது. எல்லா வகையான பொறுமையும் பாராட்டத்தக்கது என்று அர்த்தமல்ல, மாறாக, அந்த பொறுமை மட்டுமே நல்லது, அது தெய்வீக சட்டத்தின் பார்வையில் நல்லது, இல்லையெனில் எந்த காரணமும் இல்லாமல் உடலுக்கு கஷ்டத்தை ஏற்படுத்தியதற்கு தெய்வீக வெகுமதியோ பிரதிபலனமோ இல்லை.

எல்லா மாநிலங்களிலும் ஒரு வேலைக்காரனுக்கு பொறுமை தேவை

வாழ்க்கையில் ஒருவர் சந்திக்கும் சூழ்நிலைகள் இரண்டு வகையானவை என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் - அவை ஒருவரின் ஆசைகளுக்கு ஏற்ப உள்ளன அல்லது அவை விரும்பத்தகாதவை, மேலும் ஒருவர் அவற்றை விரும்பவில்லை. இந்த இரண்டு மாநிலங்களிலும் ஒரு வேலைக்காரனுக்கு பொறுமை தேவை. ஆரோக்கியம், செல்வம், புகழ், உறவினர்கள், நண்பர்கள், உதவியாளர்கள் மற்றும் சீடர்கள், செல்வம் மற்றும் உடைமைகளின் அதிகப்படியான தன்மை, உலகின் அனைத்து இன்பங்கள் மற்றும் ஆசீர்வாதங்கள் ஆகியவை விரும்பத்தக்க மாநிலங்களில் அடங்கும். இந்த சூழ்நிலைகளில், ஒரு வேலைக்காரனுக்கு பொறுமை மிகவும் தேவைப்படுகிறது, ஏனென்றால் ஒருவர் கீழ்மட்ட சுயத்தை (*நஃப்ஸ்)* கட்டுப்படுத்தாமல், அனைத்து உலக இன்பங்களிலும் விடுவிக்கப்படாவிட்டால், இந்த இன்பங்கள் அனுமதிக்கப்பட்டிருந்தாலும், அது (கீழ்மட்ட சுயம்) கலகக்காரனாகவும் தற்பெருமை கொண்டதாகவும் மாறும் என்ற அச்சம் உள்ளது. குர்ஆனின் கூற்றுப்படி, ஒருவர் செழிப்பில் இருக்கும்போது கலகத்தில் ஈடுபடுவது மனித மனோபாவத்தின் விசித்திரமான பண்பு:

كَلَّآ إِنَّ ٱلْإِنسَٰنَ لَيَطْغَىٰٓ ﴿٦﴾ أَن رَّءَاهُ ٱسْتَغْنَىٰٓ ﴿٧﴾

"நிச்சயமாக, மனிதன் தன்னை வளமானவனாகவும், தன்னிறைவு மிக்கவனாகவும், தன்னிறைவு மிக்கவனாகவும் காணும்போது [கண்ணியம் மற்றும் ஒழுக்கநெறியின் எல்லைகளை மீறுவதன் மூலம்] கலகத்தை நாடுகிறான்."   (குர்ஆன், அத்தியாயம் 96, வசனங்கள் 6-7)

அதனால்தான், ஒரு விசுவாசி கஷ்டங்களில் பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்கிறார், ஆனால் கடவுளின் நெருக்கமானவர் (சித்திக்) நல்வாழ்வில் (அமைதி மற்றும் செழிப்பு) பொறுமையைக்

கடைப்பிடிக்கிறார் என்று சில ஞான வாதிகள் கூறுகிறார்கள். ஸஹல் பின் அப்துல்லா அல்-துஸ்தாரி (ரலி) அவர்கள், "கஷ்டத்தில் பொறுமையாக இருப்பதை விட நல்வாழ்வில் (அமைதி மற்றும் செழிப்பு) பொறுமையாக இருப்பது கடினமானது" என்று கூறினார்கள். இவ்வுலக செல்வங்கள் மற்றும் உடைமைகளின் கதவுகள் தீர்க்கதரிசன தோழர்களுக்காக திறக்கப்பட்டபோது, அவர்கள், "நாங்கள் பற்றாக்குறை மற்றும் வறுமையால் சோதிக்கப்பட்டபோது, நாங்கள் பொறுமையுடன் அதை சகித்துக் கொண்டோம், அந்த சோதனை மற்றும் துன்பத்தில் வெற்றி பெற்றோம். இப்போது நாம் செல்வத்தாலும் செழிப்புடனும் சோதிக்கப்படுகிறோம். அதில் நம்மால் பொறுமையாக இருக்க முடியாமல் போகலாம், [அப்படி நடந்தால்] நாங்கள் [அந்த சோதனையில்] தோல்வியடைவோம்" என்று கூறினார். [நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மறைவுக்குப் பிறகு, இறைபயத்தினால் சுபீட்சத்தில் ஈடுபடுவதைத் தடுக்கத் தவறிவிட்டோம் என்ற அச்சத்தை நபித்துவத் தோழர்கள் வெளிப்படுத்தினர். அவர்கள் அதிலும் வெற்றி பெற்றனர், ஏனென்றால் கடவுளின் பாதையில் தங்களை வைத்திருக்க துன்பம் மற்றும் செழிப்பு இரண்டிலும் பொறுமை தேவை என்பதை அவர்கள் உணர்ந்தனர்].

இரண்டாவது வகை ஒருவரின் விருப்பங்களுக்கு ஏற்ப இல்லாத சூழ்நிலைகளை உள்ளடக்கியது. இந்த சூழ்நிலைகள் மூன்று வகைப்படும். நல்ல மற்றும் கெட்ட செயல்கள் போன்ற ஒருவரின் கட்டுப்பாட்டில் உள்ளவை, இரண்டாவதாக, கஷ்டங்கள் மற்றும் விபத்துக்கள் (பேரழிவுகள்) போன்ற ஒருவரின் கட்டுப்பாட்டில் இல்லாதவை, மூன்றாவதாக, அவை ஆரம்பத்தில் ஒருவரின் கட்டுப்பாட்டில் இல்லை, ஆனால் பின்னர் அவற்றைப் பற்றி ஏதாவது செய்ய முடியும்.

ஒருவரின் போராட்டங்களையும் கஷ்டங்களையும் மறைப்பது பொறுமையின் பரிபூரணம்: பொறுமையின் பரிபூரணம் என்பது ஒருவரின் நோய், வறுமை மற்றும் பிற அனைத்து துன்பங்களையும் [எல்லா மக்களிடமிருந்தும்] மறைப்பதாகும். பொறுமையின் இந்த வகைப்பாடுகளிலிருந்து, பொறுமை அனைத்து நிலைகளிலும்

செயல்களிலும் கட்டாயமானது என்பதை ஒருவர் அறிந்து கொள்கிறார். காமத்திலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்காக தனிமையைக் கடைப்பிடிக்கும் ஒருவன், எத்தனை அளவுக்கு தனியாக இருந்தாலும் பொறுமையை மறந்துவிட முடியாது. ஏனென்றால், சாத்தானிய குற்றச்சாட்டுகள் (*வாஸ்வாஸ்*) இதயத்தை பாதிக்கின்றன, மேலும் இந்த குற்றச்சாட்டுகளால் ஏற்படும் தொந்தரவு மற்றும் துன்பம், தனிமையில் கூட [உள்] அமைதி [அல்லது மன அமைதி] பெற அனுமதிக்காது. இதயத்தில் இரண்டு வகையான எண்ணங்கள் நிகழ்கின்றன - ஒருவர் இழந்த விஷயங்களைப் பற்றியும், அவற்றை மீட்டெடுக்கவோ அல்லது திருத்தவோ வழி இல்லை, அல்லது எதிர்காலத்தில் பெறக்கூடிய விஷயங்களைப் பற்றி. எண்ணங்கள், அவை [கடந்த காலத்தில்] இழந்த விஷயங்களைப் பற்றியதாக இருந்தாலும் அல்லது எதிர்காலத்தில் ஒருவர் எதிர்பார்க்கும் விஷயங்களைப் பற்றியதாக இருந்தாலும், இரண்டு சந்தர்ப்பங்களிலும் ஒருவர் நேரத்தை வீணடிக்கிறார். இதயம் என்பது மனிதனின் ஒரு கருவி [அது மனித இருப்பின் சாராம்சமாக இருக்கும்] மற்றும் ஒருவரின் வாழ்நாள் அதன் சொத்து. ஒருவரின் இதயம் ஒரு கணம் கூட தெய்வீக நினைவு (*திக்ர்*) மற்றும் சிந்தனை (*ஃபிக்ர்*) ஆகியவற்றைப் பற்றி அலட்சியமாக இருந்தால், அது ஒரு பெரிய இழப்பாகும். நினைவு என்பது அல்லாஹ்வின் மீது ஏக்கம் மற்றும் அவருடன் நெருக்கத்தை வளர்க்கும் இதயத்தின் செயலைக் குறிக்கிறது. சிந்தனை என்பது [இதயத்தின்] செயலைக் குறிக்கிறது, இதன் மூலம் ஒருவர் கடவுளின் ஞானத்தை அடைகிறார் மற்றும் அந்த ஞானத்தை தெய்வீக அன்பை அடைவதற்கான ஒரு வழிமுறையாக (*வசீலா*) *ஆக்குகிறார்*. இருதயத்தின் எண்ணங்கள் அனுமதிக்கப்பட்ட விஷயங்களில் இருக்கும்போது அது சாத்தியமாகும் [ஒருவரின் உலக வாழ்க்கைக்குத் தேவையானவை, வாழ்வாதார வழிகள் மற்றும் அதை அடைய உதவும் அனைத்தும் போன்றவை]. இருப்பினும், பெரும்பாலான நேரங்களில் அப்படி இல்லை, இதயத்தின் எண்ணங்கள் காமங்கள் மற்றும் அவற்றை அடைவதற்கான உத்திகளை உள்ளடக்கியது [அந்த எண்ணங்களின் மையப் புள்ளி]. ஒருவரின் விருப்பத்திற்கு எதிராக ஒரு முறை கூட செயல்பட்டவர்களுடன் இந்த நபர் எப்போதும் தகராறு நிலையில் இருப்பார், அல்லது ஒருவருக்கு எதிராக செல்லலாம் என்ற இந்த மூடநம்பிக்கை (சந்தேகம்) உள்ளது. அதற்கு பதிலாக, ஒருவரின் மீது மிகவும் நேர்மையான, அர்ப்பணிப்பு மற்றும் பரோபகாரம் கொண்டவர்கள், ஒருவரின் நல்லெண்ணத்தைப் பெறுவதற்காக தங்கள்

வாழ்நாள் முழுவதும் தங்களை மும்முரமாக வைத்திருக்கும் மக்கள், இந்த நபர் அவர்களை ஒருவரின் எதிரியாகக் கருதுகிறார், அவர்களை அடிமைப்படுத்துவதற்கான உத்திகளைப் பற்றி சிந்திக்கிறார், ஒருவரை எதிர்க்கும் அனைத்து எண்ணங்களையும் தங்கள் இதயத்திலிருந்து அழிக்கிறார். சுருக்கமாக, இது அவர்களின் நிரந்தர இன்பம் [அவர்கள் தொடர்ந்து இந்த எதிர்மறை எண்ணங்களால் மூழ்கியிருப்பதால்] மற்றும் அவர்களின் பகலும் இரவுகளும் இந்த [எதிர்மறை மற்றும் விரோதமான] சிந்தனைகளில் கழிக்கப்படுகின்றன [அவை அவர்களின் ஆன்மீக பாதை மற்றும் நல்வாழ்வுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும்].

ஷைத்தானின் இரு சேனைகள்: இவையனைத்தும் ஷைத்தானின் சூழ்ச்சிகளாகும். உண்மையில், சாத்தானுக்கு இரண்டு சேனைகள் உள்ளன - ஒன்று பறக்கும் படை மற்றும் நடக்கும் இரண்டாவது சேனை. பறக்கும் இராணுவம், குற்றச்சாட்டுகளைக் குறிக்கிறது மற்றும் நடக்கும் இராணுவம், காமங்களைக் குறிக்கிறது. காரணம், சாத்தான் நெருப்பிலிருந்தும், மனிதன் மண்ணிலிருந்தும் (மண்ணிலிருந்து) படைக்கப்பட்டான். இந்த மண்ணிலும் நெருப்பு உள்ளது. அதன் மனோபாவத்தில் அமைதி உள்ளது மற்றும் நெருப்பின் மனோபாவம் இயக்கம். எனவே, எரியும் நெருப்பைப் பற்றி அது நகராது என்று கற்பனை செய்து பார்க்க முடியாது. மாறாக, அது அதன் உள்ளார்ந்த தன்மைக்கு ஏற்ப தொடர்ந்து நகர்கிறது. சபிக்கப்பட்ட ஷைத்தான் நெருப்பினால் படைக்கப்பட்டு, அமைதி அடைய வேண்டும் என்றும், மண்ணிலிருந்து படைக்கப்பட்ட (மனிதனின் தந்தை ஆதம்) ஸுஜூது செய்ய வேண்டும் என்றும் கட்டளையிடப்பட்டது. இருப்பினும், சாத்தான் அந்த தெய்வீக கட்டளையை ஏற்க மறுத்து, ஆணவத்தையும் கீழ்ப்படியாமையையும் பயன்படுத்தினான், மேலும் தெய்வீக கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிய மறுப்பதற்கான இந்த காரணத்தை வெளிப்படுத்தினான், "நான் நெருப்பால் படைக்கப்பட்டேன், ஆதாம் [மனிதகுலத்தின் தந்தை,] மண்ணால் படைக்கப்பட்டுள்ளார் [எனவே, நான் அவரை விட உயர்ந்தவன், தாழ்ந்தவரிடம் பணிவைக் காட்டுவது ஒரு மேலதிகாரியுக்கு உகந்ததல்ல]". எனவே, இந்த தீயவன் (சபிக்கப்பட்ட ஷைத்தான்) நம் தந்தையான ஆதம் (ரலி) அவர்களுக்கு ஸுஜூது செய்யாதபோது, அவன் எவ்வாறு தன் சந்ததியினருக்கு (மனித இனத்திற்கு) ஸுஜூது செய்வான்? சந்ததியினருக்கு முன் வணங்குவதன்

நோக்கம், அவர் அவர்களின் இதயங்களில் உருவாக்கும் குற்றச்சாட்டுகளைத் தவிர்ப்பதாகும். சாத்தான் தன் செயல்களை விட்டு விலகிவிட்டால், அது மனிதனின் பயத்தினால் தன் தவறான செயல்களை விட்டுவிட்டு மனிதனுக்கு அடிபணிவதற்கு சமமானதாகும். ஸுஜூரின் ஆத்மா (சாராம்சம்) கீழ்ப்படிதலும் அடிபணிதலும் ஆகும். நெற்றியை தரையில் வைப்பது அதன் உடல் (வெளிப்புற சாயல்). நெற்றியை தரையில் வைக்கும் செயல் விழுந்தது என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த செயல் பணிவு மற்றும் பணிவுக்காக பயன்படுத்தப்பட்டிருந்தால், அது மட்டுமே இந்தச் செயலால் கற்பனை செய்யப்பட்டது.

[விஷயத்தின் சாராம்சம்:] ஆயினும்கூட, ஷெல் காரணமாக முத்து, உடலின் காரணமாக ஆன்மா மற்றும் தோல் (வெளிப்புற ஷெல்) காரணமாக பித் (கோர் அல்லது சாரம்) ஆகியவற்றைப் பற்றி நீங்கள் அலட்சியமாக இருக்கக்கூடாது. அதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். நீங்கள் வெளிப்புற சாம்ராஜ்யத்தில் (விஷயங்கள் மற்றும் விஷயங்களின் வெளிப்புற தோற்றங்கள்) சிக்கிக்கொண்டு, கண்ணுக்குத் தெரியாத [ஆன்மீக] சாம்ராஜ்யத்தை [எல்லாவற்றின் மையத்தையும் அல்லது சாராம்சத்தையும் அறிந்துகொள்வது] அலட்சியமாக மாறக்கூடாது. நீங்கள் வெளிப்புற (கண்ணுக்குத் தெரியும்) சாம்ராஜ்யத்தில் மட்டுமே சிக்கிக்கொண்டு, கண்ணுக்குத் தெரியாத சாம்ராஜ்யத்தின் அலட்சியமாக மாற வேண்டாம். உங்களைத் தவறாக வழிநடத்துவதற்காக அவகாசம் கொடுக்கப்பட்டவன் சாத்தான் உங்கள் நித்திய எதிரி என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். உங்கள் எண்ணங்கள் மற்றும் சிந்தனைகள் அனைத்தும் ஒரே மையத்தைக் கொண்டிருக்கும் போது தவிர, அவர் உங்கள் கீழ்ப்படிதலை ஏற்றுக்கொள்வார் அல்லது உங்கள் இருதயத்தில் குற்றச்சாட்டுகளைத் தூண்டுவதைத் தவிர்ப்பார் என்று இப்போது கற்பனை செய்து பார்க்க முடியாது. அப்படியானால், சபிக்கப்பட்ட ஷைத்தான் நிச்சயமாக உங்களை அடைய எந்த வழியையும் காண மாட்டான், மேலும் இந்த சபிக்கப்பட்டவரின் ஆட்சிக்கு வெளியே உள்ள உண்மையுள்ளவர்களான அல்லாஹ்வின் அடியார்களில் நீங்கள் சேர்த்துக் கொள்வீர்கள். உங்கள் இருதயத்தில் தெய்வீக சிந்தனை இல்லை என்பதும், உங்கள் இதயத்தில் சாத்தானின் மறைமுகங்களும் இல்லை என்பதும் சாத்தியமில்லை. இந்த சாத்தான் ஒரு திரவ உறுப்பு, இது இரத்த ஓட்டம் போல மனித நரம்புகளில்

பரவுகிறது. இது ஒரு திரவப் பொருள் நிரம்பிய ஒரு கோப்பை போன்றது. இப்போது யாராவது கோப்பையில் திரவப் பொருளையும் அதில் காற்றையும் தக்க வைத்துக் கொள்ள வேண்டும் என்று விரும்பினால், அது சாத்தியமில்லை, அல்லது கோப்பையில் காற்று மற்றும் திரவப் பொருள் இல்லை. அதுவும் வெளிப்படையாக சாத்தியமில்லை, மாறாக, கோப்பையில் திரவப் பொருள் இல்லாத அளவிற்கு, அந்த அளவிற்கு காற்று கோப்பையை நிரப்பும். அதுவும் இதயத்தின் நிலைதான். அது (இதயம்) நல்ல சிந்தனையால் நிரம்பியிருந்தால், அது சாத்தானின் தலையீட்டிலிருந்து பாதுகாக்கப்படும், இல்லையெனில், அது [தெய்வீக சிந்தனையில்] அலட்சியமாக இருக்கும் அளவிற்கு, அந்த அளவிற்கு சாத்தான் அதில் தலையிடும். ஒரு கணம் கூட அலட்சியமாக இருந்தால், அந்த அலட்சியமான தருணத்தில், சாத்தானைத் தவிர வேறு எந்த துணையும் இருக்க மாட்டார். அதனால்தான் கடவுள் கூறியிருக்கிறார்:

وَمَن يَعْشُ عَن ذِكْرِ ٱلرَّحْمَٰنِ نُقَيِّضْ لَهُۥ شَيْطَٰنًا فَهُوَ لَهُۥ قَرِينٌ

"ஒருவன் அரஹ்மானின் நினைவிலிருந்து குருடனாகிவிட்டால், அவன் மீது ஒரு ஷைத்தானை நாம் திணிக்கிறோம், அதனால் அவன் எல்லா நேரங்களிலும் ஒருவருடன் வாழ்ந்து வாழ்ந்தான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 43, வசனம் 36)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

إِنَّ اللهَ تَعَالَى يُبْغِضُ الشَّابَّ الْفَارِغَ

"சோம்பேறித்தனமான ஒரு இளைஞனை (ஒரு இளைஞனோ பெண்ணோ ஒன்றும் செய்யாமல் நேரத்தை வீணடிக்கிறான்) [அவர்களுடைய நேரமும் இளமையும் தவறான, எதிர்மறையான, பயனற்ற, செயலற்ற, நேரத்தை வீணடிக்கும் முயற்சிகளில் பயன்படுத்தப்படுவதால்]".

சோம்பேறி இளமையை விரும்பாததற்கான காரணம் என்னவென்றால், ஒருவர் அனுமதிக்கப்பட்ட ஒரு விஷயத்தில் [படிப்பு மற்றும் வாழ்வாதாரம் சம்பாதிப்பது போன்றவை] ஒருவரின் இதயத்தை பிஸியாக வைக்கும் ஒன்றைச் செய்யாதபோது அல்லது தெய்வீக பாதை (தீன்) தொடர்பான

சிந்தனையில் ஈடுபடும்போது, வெளிப்படையாக ஒருவர் சும்மா தோன்றுவார், ஆனால் உண்மையில், சாத்தான் ஒருவரின் இதயத்தில் தனது இருப்பிடத்தை உருவாக்கியிருப்பான் மற்றும் [இனப்பெருக்கம் செய்யும் இடத்தில்] தனது சந்ததியை அதிகரிக்கும் [இலக்கு அல்லது நிகழ்ச்சி நிரல்] பின்தொடர்வார் சோம்பேறி இளைஞனின் இதயத்தின்]. எல்லா விலங்குகளுடனும் ஒப்பிடும்போது, சாத்தான் மிகவும் இனப்பெருக்கம் செய்கிறான், ஏனென்றால் அவனுடைய உள்ளார்ந்த இயல்பில் நெருப்பு உள்ளது மற்றும் ஒரு உலர்ந்த பொருள் நெருப்பின் வழியில் வந்தால் [சீற்றம் அல்லது இல்லை], அது வேகமாக விரிவடைகிறது. ஒரு இளைஞனின் இதயத்தில் காமம் இருப்பது நெருப்பின் முன் வரும் உலர்ந்த புல் போன்றது. நெருப்புக்கு (உலர்ந்த விறகு) உணவு (எரிபொருள்) இல்லாததால் அது அமைதியாகிவிடுவதைப் போலவே, காமம் நின்றுவிட்டால், ஷைத்தானால் எதுவும் செய்ய முடியாது, மேலும் தனது சொந்த இருப்பிடத்தை [மனித இதயத்தில்] தனது சொந்த கைகளால் எரிக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படும். இதைப் பற்றி நீங்கள் யோசித்தால், உங்கள் மோசமான எதிரி உங்கள் இதயத்தின் குணம், நீங்கள் காமம் என்று அழைக்கிறீர்கள் என்பது ஏராளமாக தெளிவாகும்.

பொறுமையின் மருந்து மற்றும் அதனுடன் உதவி பெறுவதற்கான வழி

இந்த நோயைக் கொடுத்தவர் அதன் மருந்தைப் பற்றி எங்களுக்குத் தெரிவித்துள்ளார் என்பதையும், அதிலிருந்து குணமடைவதற்கும் வாக்குறுதி அளித்துள்ளார் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். பொறுமை என்பது மிகவும் கடினமான செயல் என்றாலும், அறிவு மற்றும் செயலின் மாக்மாக்கள் (கலவை) மூலம் அதை அடைய முடியும். ஞானம் மற்றும் செயல் [ஞானத்திற்கு இணங்க] இதயத்தின் அனைத்து நோய்களுக்கும் மருந்துகளைத் தயாரிக்கப் பயன்படும் இரண்டு மருந்துகள். நோயின் வகையைப் பொறுத்து, அதற்கேற்ப சரியான அறிவும் நடவடிக்கையும் தேவைப்படும்.

பொறுமைக்கு தடையாக இருக்கும் பல்வேறு வகையான காரணங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு காரணமும் அதன் எதிர்மறையான காரணத்தால் குணப்படுத்தப்படுகிறது. நோயை ஏற்படுத்திய காரணத்தை ஒழிக்க ஒரு முயற்சி மேற்கொள்ளப்படுகிறது. குணப்படுத்தும் முறையைத் தீர்மானிப்பதற்கான சில உதாரணங்களை நாம் வழங்கலாம். உதாரணமாக, ஒரு நபர் விபச்சாரம் செய்ய வேண்டும் என்ற காமத்திலிருந்து பொறுமையை விரும்புகிறார். எனினும், ஒருவருக்கு அந்தரங்கங்கள் மீது எந்த கட்டுப்பாடும் இல்லை, அல்லது ஒருவருக்கு அந்தரங்கங்கள் மீது கட்டுப்பாடு இல்லை, ஆனால் கண்களின் மீது எந்த கட்டுப்பாடும் இல்லை [தூண்டுதலைத் தூண்டும் எல்லா இடங்களிலும் பார்ப்பதிலிருந்து], அல்லது கண்களின் மீது கட்டுப்பாடு உள்ளது, ஆனால் இதயத்தின் மீது எந்த கட்டுப்பாடும் இல்லை, அது எல்லா நேரங்களிலும் காமங்களின் மையமாக உள்ளது மற்றும் தெய்வீக நினைவிலிருந்து ஒருவரைத் தடுக்கிறது. நற்செயல்களில் சிந்தனை மற்றும் விடாமுயற்சி. இது ஒரு நோய், அதன் சிகிச்சையின் விவரங்கள் நாம் முன்பு விளக்கியது போல், பொறுமை என்பது தெய்வீக பாதையின் சக்திக்கும் காமத்தின் சக்திக்கும் இடையிலான போரின் பெயர். அவற்றில் ஒன்று வெற்றி பெறுவதைக் காண நாம் விரும்பினால், அந்த சக்தியை நாம் வலுப்படுத்த வேண்டும், இதனால் அது மேலாதிக்கம் செலுத்துகிறது, மேலும் மற்ற சக்தியை நாம் பலவீனப்படுத்த வேண்டும், இதனால் அது அடிமைப்படுத்தப்படும். இந்த விஷயத்தில் (உதாரணம்), தெய்வீக பாதையின் சக்தி ஆதிக்கம் செலுத்த வேண்டும், காமத்தின் சக்தி பலவீனமடைகிறது என்று நாம் விரும்புகிறோம்.

காமத்தின் சக்தி எவ்வாறு பலவீனமடைகிறது? காம சக்தியை பலவீனப்படுத்த மூன்று வழிகள் உள்ளன. ஒன்று, அதன் உண்மையான சக்தியை ஆராய்ந்து, அது எங்கிருந்து அதன் வலிமையைப் பெறுகிறது என்பதைப் பார்ப்பது. இதைப் பற்றி நாம் சிந்தித்தால், சுவையான உணவிலிருந்து அதன் வலிமையைப் பெறுவதைக் காண்போம். அதன் சிகிச்சை தொடர்ச்சியாக நோன்பு நோற்பது, நோன்பு நோற்கும் போது, காமத்தைத் தூண்டாத சிறிய அளவில் [எளிய] உணவை உண்ண வேண்டும். உதாரணமாக, ஒருவர் இறைச்சியைத் தவிர்க்க வேண்டும். இரண்டாவது வழி உடனடியாக காமத்தைத் தூண்டும் அனைத்து

காரணங்களையும் கைவிடுவதாகும். காமம் கண்களால் தூண்டப்படுகிறது [உணர்ச்சிகளைத் தூண்டும் தடைசெய்யப்பட்ட விஷயங்களைப் பார்ப்பதன் மூலம்], கண்கள் இதயத்தில் இயக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன, இதயம் காமத்தைத் தூண்டுகிறது மற்றும் தூண்டுகிறது. அதனால்தான், கண்களின் பார்வைகளை மட்டுப்படுத்துவதும், அதை நிறைவேற்றுவதற்கான வழியும் தனிமையை ஏற்றுக்கொள்வது [நேரில் மட்டுமல்ல, தவறான விஷயங்களைப் பார்ப்பதற்கு காரணமான எதையும் பயன்படுத்துவதைத் தவிர்ப்பதன் அடிப்படையில்], மற்றும் அழகான முகங்களைப் பார்க்க வாய்ப்பு உள்ள சந்தர்ப்பங்களிலிருந்து விலகி இருத்தல். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

اَلنَّظْرَةُ سَهْمٌ مَسْمُومٌ مِنْ سِهَامِ إِبْلِيسَ

"விஷத்தில் நனைக்கப்பட்ட சாத்தானின் அம்புகளுக்கிடையேயான [தவறும் தடைசெய்யப்பட்டதும்] பார்வை".

சாத்தான் இந்த அம்பு தன் இலக்கை ஒருபோதும் தவறவிடாத விதத்தில் எய்கிறது. கண்களை மூடுவதன் மூலமோ அல்லது இலக்கிலிருந்து விலகி நிற்பதோ தவிர, இந்த அம்புகளின் தாக்குதலைத் தடுக்க எந்த கேடயமும் இல்லை. சாத்தான் இந்த அம்புகளை அழகான முகங்கள் (உடல் தோற்றங்கள், கிராஃபிக் படங்கள் மற்றும் காட்சிகள்) மூலம் எய்யுகிறான். அத்தகைய தோற்றத்தின் செல்வாக்கிலிருந்து ஒருவர் வெளியேற முடிந்தால், இந்த விஷ அம்புகளிலிருந்து தன்னை பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும். மூன்றாவது வழிமுறை ஆசைகளைத் திருப்திப்படுத்த அனுமதிக்கப்பட்ட வழிகளைப் பின்பற்றுவது. விபச்சாரத்திலிருந்து தன்னைப் பாதுகாக்க எளிதான வழி திருமணம் செய்து கொள்வதாகும் [ஏற்கனவே திருமணம் செய்து கொண்டவர்கள் தங்கள் திருமணங்களில் கவனம் செலுத்தவும் விசுவாசமாகவும் இருக்க வேண்டும்]. இந்த வழியில், கீழ் சுயம் (*நாஃப்ஸ்)* திருப்தி அடைகிறது [மற்றும் தவறான வழிகளில் தன்னை திருப்திப்படுத்த பார்க்க மாட்டேன்], ஏனென்றால் கீழ் சுயம் விரும்புவது, அனுமதிக்கப்பட்ட விஷயத்தில் ஏற்கனவே உள்ளது (அதாவது, இந்த உதாரணத்தில் திருமணம்) பின்னர் தடைசெய்யப்பட்ட வழிமுறைகளை பின்பற்ற

வேண்டிய அவசியம் என்ன? பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு, இது குணப்படுத்துவதற்கான மிகவும் நன்மை பயக்கும் முறையாகும், ஏனெனில் நல்ல உணவை உட்கொள்வதை நிறுத்துவது மற்றும் பிற அத்தியாவசிய உணவுப் பொருட்களைக் குறைப்பது ஆரோக்கியத்தை பாதிக்கும், மேலும் ஒருவர் மற்ற விஷயங்களைச் செய்வதில் சோம்பேறியாகிவிடுவார். எனவே குணப்படுத்துவதற்கான மூன்று காரணங்கள் இவை: முதல் சிகிச்சை, அதாவது உணவைக் குறைப்பது, ஒரு கலகக்கார விலங்கின் உணவை முடிவுக்குக் கொண்டுவருவது போன்றது, இதனால் அது பலவீனமடைகிறது மற்றும் அதன் வலிமை குறைந்து சிதறடிகிறது; இரண்டாவது சிகிச்சையின் உதாரணம், ஒரு நாயின் முன்புறத்திலிருந்து இறைச்சியையும், தீவனத்தையும் ஒரு [பண்ணை] விலங்கின் முன்புறத்திலிருந்து அகற்றுவது போன்றது, இதனால் நாய் இறைச்சியைப் பார்க்கும்போது, விலங்கு தீவனத்தைப் பார்க்கும்போது, அவற்றின் உள் மனிதர்களில் எந்த தூண்டுதலும் இல்லை; மூன்றாவது குணப்படுத்தும் முறை, நாய்க்கு அது விரும்பும் ஒன்றைக் கொடுப்பது போன்றது, அது அதை திருப்திப்படுத்தும், இதனால் அது போதுமான வலிமையைக் கொண்டுள்ளது, அது அதன் ஒழுக்கம் மற்றும் பயிற்சியில் பொறுமையாக இருக்க அனுமதிக்கும்.

கடவுளுக்கான பாதையின் சக்தியை வலுப்படுத்துதல்: முந்தைய விவாதம் காமத்தின் சக்தியை பலவீனப்படுத்துவது பற்றியது. தெய்வீக பாதையின் வலிமையைப் பற்றி இப்போது விவாதிப்போம். தெய்வீக பாதையின் சக்தியை இரண்டு வழிகளில் பலப்படுத்த முடியும்: ஒன்று ஆன்மீகப் போராட்டத்தின் நன்மைகள் மற்றும் ஒருவரின் நம்பிக்கை மற்றும் உலக விஷயங்களுக்கு அதன் பலன்கள் (நேர்மறையான தாக்கங்கள்) பற்றி கீழ் சுயத்தை ஊக்குவிப்பது. பொறுமையின் சிறப்பில் பட்டியலிடப்பட்டுள்ள மரபுகள் மூலமும், உலக விஷயங்களின் இறுதி முடிவின் சிறப்பைப் பற்றியும், கடவுளை நோக்கிய பாதை தொடர்பான விஷயங்களைப் பற்றி நாம் எழுதியதைப் பற்றியும் மேலும் சிந்திப்பதன் மூலமும் அதை ஊக்குவிப்பதற்கான வழி. ஒரு [தீர்க்கதரிசன] பாரம்பரியத்தின்படி, ஒரு துன்பத்திற்கான தெய்வீக பிரதிபலனும் வெகுமதியும் [ஒருவர் சிணுங்காமல் புகார் செய்யாமல் பொறுமையுடன் அதை தாங்கினால்], [அந்த துன்பத்தின் விளைவாக] இழந்த பொருளை விட பெரியது. எனவே, நுண்ணறிவு மற்றும் உள் கண் (அல்லது ஞானம்)

உள்ளவர்கள் இது போன்ற துன்பங்களை விரும்புகிறார்கள், ஏனென்றால் துன்பப்படும் நபர் இழந்தது, இன்று இல்லாவிட்டாலும் நாளை (எதிர்காலத்தில்) போய்விடும், ஏனெனில் அது தங்குவதற்கு அர்த்தம் இல்லை, இருப்பினும், இழந்த பொருளுக்கு பதிலாக ஒருவர் அத்தகைய ஒரு விஷயத்தை அடைந்தார், அது என்றென்றும் ஒருவருடன் இருக்கும். இதற்கு உதாரணம் யாரோ ஒருவர் தவறான பொருளை விற்று அதற்கு பதிலாக நல்ல ஒன்றைப் பெறுவது போன்றது. வெளிப்படையாக, மோசமான தயாரிப்பின் மறைவுக்கு ஒருவர் வருத்தப்பட வேண்டியதில்லை. இந்த [விஷயங்களின் யதார்த்தத்தைப் பற்றிய ஒரு வகையான கண்ணோட்டம், இல்லையெனில் வருத்தத்தையும் வருத்தத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது,] க்னோசிஸ் (*மாரிஃபா*) உடன் தொடர்புடையது, இது நம்பிக்கையிலிருந்து (*ஈமான்*). சில நேரங்களில் இந்த ஞானம் பலவீனமானது, சில நேரங்களில் வலுவானது. வலுவாக இருந்தால், கடவுளை நோக்கிய பாதையின் சக்தியும் வலுவானது மற்றும் பெரிதும் ஆற்றல் பெறுகிறது. பலவீனமாக இருந்தால், கடவுளை நோக்கிய பாதையின் சக்தியும் பலவீனமாக இருக்கும். இந்த ஞானம் அல்லது [கடவுள்] நம்பிக்கையின் சக்தி உறுதிப்படுத்தல் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இந்த உறுதிப்பாடு அசைக்க முடியாத பொறுமைக்கு உந்துசக்தியாக உள்ளது. இருப்பினும், [உலகின்] மக்களில் உறுதியான மற்றும் உறுதியான உறுதிப்பாடு மற்றும் பொறுமை வழங்கப்பட்டவர்கள் மிகக் குறைவு.

இரண்டாவது வழி, தெய்வீக பாதையின் சக்தியின் ஆதிக்கம், காம சக்தி மீதும், தாழ்ந்த ஆத்மாவிடமிருந்து வரும் ஆசைகளின் மீதும் படிப்படியாக ஆதிக்கம் செலுத்துவதும், வெற்றியின் சுவையைப் பெறும்போது, அது உடனடியாக துணிச்சலாக மாறி அதன் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தும் அளவிற்கு படிப்படியாக இந்தப் போருக்கு பழக்கப்படுத்துவது. இந்த ஆதிக்கத்தை அடைவது கடினம் அல்ல [காமத்தின் சக்தி மற்றும் கீழ் சுயத்தின் மீது]. கடின உழைப்பு மற்றும் தொடர்ச்சியான பயிற்சிக்கு பழகிக்கொள்வது, வேலையைச் செய்யும் உறுப்புகளை பலப்படுத்துகிறது. அதனால்தான், அதிக எடையுள்ள தூக்குபவர்கள், விவசாயிகள் மற்றும் வீரர்கள் தையல்காரர்கள், வாசனை திரவியங்கள் விற்பனையாளர்கள், கல்வி இறையியலாளர்கள் (*ஃபுக்காஹா*) மற்றும் ஆன்மீக பயணிகள் (*சூஃபிகள்*) ஆகியோரை விட அதிக வலிமையைக்

கொண்டுள்ளனர், ஏனெனில் அவர்களின் கைகால்கள் தொடர்ந்து [உடல்ரீதியாக] கடின உழைப்பு இல்லாததால் பலவீனமாக உள்ளன.

சுருக்கமாக, பொறுமைக்கு வலிமை இல்லாத ஒரு நபர், சிறிதளவு ஆன்மீகப் போராட்டம் செய்யாதவர், தெய்வீக பாதையின் சக்தி மிகவும் பலவீனமாகிவிடும், ஒருவர் காமத்தை ஆதிக்கம் செலுத்த முடியாத அளவுக்கு பலவீனமடைகிறார். காமத்தை எதிர்க்கப் பழகிவிட்ட கீழ்த்தரமான சுயத்தை உருவாக்குபவன், எப்போது வேண்டுமானாலும் அதை ஆதிக்கம் செலுத்துகிறான்.

இவ்வுலக மற்றும் மறுமையின் ஆட்சி, தவ்ராத், இன்ஜீல், சங்கீதம், குர்ஆன், மூஸா மற்றும் இப்றாஹீம் ஆகியோரின் புத்தகங்கள், வானத்தின் வேதங்கள் அனைத்தும் (அவற்றின் மூல வடிவங்களில்) இறக்கி வைக்கப்பட்டன. உலகத்தின் அரசாட்சி என்பது விலகல் (*ஜுஹ்ட்*) [உலகத்திலிருந்தும் தன்னிடம் உள்ள எல்லாவற்றிலிருந்தும் விலகிச் செல்வதிலிருந்தும், குறைந்த பொருள் உடைமைகளில் திருப்தி அடைவதும்] ஆகும். மறுமையின் அரசாட்சி என்பது அல்லாஹ்வின் *அருகாமையை அடைந்த பிறகு, அழிவு* இல்லாத அந்த வாழ்வாதாரத்தை (*பக்கா) அடைவது*, அவமானத்தால் பாதிக்கப்படாத அந்த மரியாதையை அடைவது, மேலும் இந்த உலகத்தில் (உலகத்தில்) மறைக்கப்பட்ட கண்களின் குளிர்ச்சியை அடைவது, அதை எந்த ஆணமும் அறியவில்லை. இவ்வுலகத்தின் ஆட்சிக்கு (மனிதகுலத்தை) ஷைத்தான் அழைக்கிறான், ஏனென்றால் இவ்வுலகத்தின் ஆட்சியைப் பின்தொடர்ந்து ஓடும் மக்களுக்கு மறுமையின் ஆட்சி கிடைக்காது என்பதை அவன் அறிவான். ஏனென்றால், உலகமும் மறுமையும் இரண்டு சக மனைவிகளைப் போன்றவை - ஒருவர் மற்றவரின் முன்னிலையில் வாழ முடியாது. மேலும், ஒருவருக்கு உலகம் (உலக செல்வம், உடைமைகள், கவர்ச்சி மற்றும் அதிகாரம்) கிடைத்தால் அது நிலைத்திருக்கப் போவதில்லை என்பதை சாத்தானுக்குத் தெரியும், எனவே, அவர் உலகத்தை [மனிதர்களுக்கு] ஊக்குவிக்கிறார், அது மட்டுமல்ல, ஒருவருக்கு உலகம் கிடைத்தால், அவர் ஒருவரை நிம்மதியாக வாழ விடமாட்டார். அதற்கு பதிலாக, அவர் ஒருவரின் மீது பொறாமைப்படுகிறார், பல்வேறு வழிகளில் ஒருவரை கவலைப்பட

வைக்கிறார், மேலும் புதிய சர்ச்சைகளை எழுப்புகிறார். அனைத்து உலக செல்வங்கள் மற்றும் உடைமைகளின் நிலை இதுதான் - முதலாவதாக, அவற்றைப் பெறுவது கடினம், கிடைத்தால், அவற்றைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்கும், தீவிர கஷ்டங்களைத் தாங்குவதற்கும், அவை தக்கவைக்கப்பட்டால் எவ்வளவு காலம்? ஆட்சியாளராக இருந்தாலும் சரி, ஆட்சி செய்தாலும் சரி, மரணத்திலிருந்து தப்பிக்க முடியாது என்பதால் அது அழிவுக்கு (முடிவுக்கு) வரும்.

மதுவிலக்கு ஏன் டொமினியன்? மதுவிலக்கு என்பதன் பொருள் என்னவென்றால், ஒருவர் தனது காமம் மற்றும் கோபத்தின் மீது கட்டுப்பாட்டைப் பெறுகிறார், மேலும் அவர்கள் இருவரும் தெய்வீக பாதையின் சக்திக்கும் (ஈமான்) சைகைக்கும் (சைகை மற்றும் அழைப்பு) அடிபணிகிறார்கள். இதுதான் உண்மையான ஆதிக்கம். உண்மையான ஆதிக்கம் என்பதன் பொருள் முழுமையான சுதந்திரம். கோபம் மற்றும் காமத்திற்கு எதிராக ஒருவர் பாதுகாக்க முடியும் போது மனிதன் "சுதந்திரம்" என்று அழைக்கப்படுவதற்கு தகுதியானவன், இல்லையெனில், ஒருவர் காமத்தின் கைதியாக மாறினால், சில நேரங்களில் ஒருவரின் அந்தரங்க உறுப்புகளுக்கு அடிமையாக இருக்கிறார், சில நேரங்களில் ஒருவரின் நோக்கங்களுக்கு அடிமையாக இருக்கிறார். மாறாக ஒருவர் தனது சொந்த இருப்பின் மீது அதிகாரம் இல்லாத ஒரு வகை விலங்காக மாறுவார், அதற்கு பதிலாக, அது மற்றவர்களின் (மனிதர்கள்) கைகளில் அடிமைப்படுத்தப்படுவார், அவர்கள் கழுத்தில் காலரை வைத்து அவர்கள் விரும்பியபடி மற்றும் எங்கு வேண்டுமானாலும் அதை எடுத்துச் செல்கிறார்கள். ஒரு அடிமையாக மாறிய பிறகு [இயற்கையில் மிருகத்தனமான மற்றும் மிருகத்தனமான கீழ் சுயத்திலிருந்து ஒருவரின் அடிப்படை ஆசைகளில்], ஒருவர் ஒரு உரிமையாளர் என்று நினைக்கிறார் [மற்றும் ஒருவரின் விதி மற்றும் இருப்பின் எஜமானர்,] ஒருவரின் ஆசைகளுக்கு அடிமையான பிறகு, பிரபுத்துவத்தின் குணங்கள் ஒருவரில் பிறந்துள்ளன என்று நினைக்கிறார்? அத்தகையவர் உலகில் இழிவுபடுத்தப்படுவார், மறுமையிலும் இழிவுபடுத்தப்படுகிறார். உண்மை என்னவெனில், மதுவிலக்கே உண்மையான ஆட்சியாகும், இந்த ஆதிக்கத்தின் மூலம், ஒருவன் மறுமையின் [நித்திய வெற்றி மற்றும் நித்திய] ஆதிக்கத்தை அடைகிறான். ஷைத்தானால் ஏமாற்றப்பட்ட மக்கள், இவ்வுலகத்திலும்

மறுமையிலும் நஷ்டத்தில் இருந்தனர், மேலும் விடாமுயற்சிக்கு *தவ்ஃபீக் (தவ்ஃபீக்)* வழங்கப்பட்டவர்கள், இம்மையிலும் மறுமையிலும் வெற்றி பெற்றனர்.

நன்றியுணர்வின் விளக்கம்

இந்த அத்தியாயம் [நன்றியுணர்வு பற்றி] மூன்று கூறுகளைக் கொண்டுள்ளது: முதலாவது நன்றியுணர்வின் சிறப்பு, அதன் யதார்த்தத்தின் விளக்கம், வகைகள் மற்றும் கட்டளைகள்; இரண்டாவது, ஆசீர்வாதங்களின் யதார்த்தம் மற்றும் அவற்றின் வகைகள், சிறப்பு அல்லது பொதுவானவை; மூன்றாவது, பொறுமை அல்லது நன்றியுணர்விலிருந்து எது உயர்ந்தது என்பதற்கான விளக்கம்.

முதல் அம்சம் - நன்றியுணர்வு மற்றும் அதன் சிறப்பு: ஒருபுறம், குர்ஆன் தெய்வீக நினைவைப் புகழ்ந்தது:

وَلَذِكْرُ ٱللَّهِ أَكْبَرُ

"அல்லாஹ்வை நினைவு கூறுவது மகத்தான விஷயமாகும்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 29, வசனம் 45)

மறுபுறம், [தெய்வீக] நன்றியுணர்வுக்கு இந்த [மகத்த] மரியாதை வழங்கப்பட்டது, இது [தெய்வீக] நினைவகத்துடன் குறிப்பிடப்பட்டது. எனவே, இது கூறப்பட்டது:

فَٱذْكُرُونِىٓ أَذْكُرْكُمْ وَٱشْكُرُوا۟ لِى وَلَا تَكْفُرُونِ

"நீங்கள் என்னை நினைவு கூறுங்கள்; நானும் உங்களை நினைவு கூருவேன்; எனக்கே நன்றி செலுத்துங்கள்; நீங்கள் நன்றி செலுத்தாதீர்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 2, வசனம் 152)

தெய்வீக நினைவுடன் நன்றியுணர்வைக் குறிப்பிடுவது, அதன் சிறப்பின் முழுமையை வாதிடுகிறது. குர்ஆன் கூறுகிறது:

مَّا يَفْعَلُ ٱللَّهُ بِعَذَابِكُمْ إِن شَكَرْتُمْ وَءَامَنتُمْ ۚ

நீங்கள் நன்றி செலுத்தி, நம்பிக்கை கொண்டவர்களாக இருந்தால், அல்லாஹ் உங்களை வேதனை செய்வதன் மூலம் உங்களை என்ன செய்வான்?   (குர்ஆன், அத்தியாயம் 4, வசனம் 147)

وَسَنَجْزِى ٱلشَّـٰكِرِينَ

"நன்றி செலுத்துபவர்களுக்கு அல்லாஹ் நற்கூலியை விரைவாக வழங்குகிறான்."   (குர்ஆன், அத்தியாயம் 3, வசனம் 145)

ஒரு இடத்தில், தெய்வீக ஆசீர்வாதங்களுக்கு நன்றி செலுத்துவது, ஆசீர்வாதங்களை அதிகரிக்க வழிவகுக்கிறது என்று கடவுள் திட்டவட்டமாக கூறினார். இதற்கு விதிவிலக்குகள் எதுவும் இல்லை, அதே நேரத்தில் மற்ற ஆசீர்வாதங்கள் செழிப்பை வழங்குதல், பிரார்த்தனைகளை ஏற்றுக்கொள்வது, உணவளித்தல், மன்னிப்பு வழங்குதல் மற்றும் மனந்திரும்புதலை ஏற்றுக்கொள்வது போன்ற விதிவிலக்குகளைக் கொண்டுள்ளன. இவையனைத்தும் அவருடைய சித்தத்தின்படி ஒத்துப்போகின்றன. நன்றியுணர்வு என்பது ஒரு சிறந்த விஷயம் என்பதை இந்த வசனங்களிலிருந்து அறிய முடிகிறது, அதனால்தான், கடவுள் அதை தனது விருப்பத்திற்கு ஏற்ப செய்யவில்லை, ஆனால் [உண்மையான நன்றியுணர்வின் மூலம்] அவரது ஆசீர்வாதங்களை அதிகரிப்பதாக திட்டவட்டமாக வாக்குறுதி அளித்தார். நன்றியுணர்வு ஒரு நல்ல [உள்] பண்பு என்பதில் எந்த சந்தேகமும் இருக்க முடியும், ஏனெனில் இது [கடவுளின்] தெய்வீக குணங்களில் இருந்து வரும் ஒரு குணமாகும். இனிமேல், தேவன் தனக்கென இந்த குணத்தைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்:

وَٱللَّهُ شَكُورٌ حَلِيمٌ

"அல்லாஹ் மிக்க நன்றியுடையவனாகவும், பொறுமையுடையவனாகவும் இருக்கின்றான்.   (குர்ஆன், அத்தியாயம் 64, வசனம் 17)

அட்டா (ரலி) அவர்கள் ஆயிஷா (ரலி) அவர்களைச் சந்தித்ததாகவும், "நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மறைவுக்குப் பிறகு நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மறைவுக்குப் பிறகு நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மறைவுக்குப் பிறகு நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைப் பார்த்த விசித்திரமான விஷயத்தைப் பற்றி எனக்குச் சொல்லுங்கள்" என்று கேட்டார். இதைக் கேட்டு அவள் அழுதாள், "அவனுடைய நிலை என்ன விசித்திரமாக இல்லை? ஒரு நாள் இரவு அவர் என்னிடம் வந்து, என் போர்வையின் கீழ் என் படுக்கையில் என்னுடன் படுத்துக் கொண்டார், அவரது உடல் என்னுடையதைத் தொடும் வரை. அதன் பிறகு அவர் கூறினார், "அபூபக்ரின் மகளே! தயவு செய்து என்னை விட்டுவிடுங்கள், அப்போதுதான் நான் என் இறைவனை வணங்க முடியும்'. நான் கூறினேன், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! உங்கள் நெருக்கத்தை நான் விரும்புகிறேன், ஆனால் அது உங்கள் விருப்பம்'. பிறகு அவருக்கு அனுமதி கொடுத்தேன். அவர் தண்ணீர் பாத்திரத்திற்குச் சென்று, அதிக தண்ணீரைப் பயன்படுத்தாமல் குளுநீர் செய்தார். அதன் பின்னர் அவர் எழுந்து நின்று பிரார்த்தனை செய்தார். பிரார்த்தனையின் போது, அவரது கண்ணீர் அவரது மார்பில் ஓடத் தொடங்கும் வரை அவர் அழத் தொடங்கினார். பின்னர் அவர் (தொழுகையில்) குனிந்து அழுதார். பின்பு அவர் ஸுஜூது செய்து, அதில் அழுதார். அவர் விழுந்து தலையை நிமிர்த்தி மீண்டும் அழுதார். விடியற்காலை வரை அவர் அழுதுகொண்டே இருந்தார், பிலால் (ரலி) அவர்களுக்கு அதிகாலை *(ஃபஜ்ர்)* தொழுகையை அறிவிக்க வந்தார். நான் அவரிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! கடவுள் உங்கள் கடந்த கால மற்றும் எதிர்கால பாவங்கள் அனைத்தையும் மன்னித்திருக்கும்போது நீங்கள் ஏன் இவ்வளவு அழுகிறீர்கள்? (அதற்கு அவர்) "நான் அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்தும் அடியாராக இருக்க வேண்டாமா?" என்று கூறினார். அல்லாஹ் குர்ஆனில் பின்வரும் வசனத்தை இறக்கிவிட்ட போது நான் ஏன் அழாமல் இருக்க முடியும்:

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

إِنَّ فِي خَلْقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْتِلَٰفِ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ
وَٱلْفُلْكِ ٱلَّتِي تَجْرِي فِي ٱلْبَحْرِ بِمَا يَنفَعُ ٱلنَّاسَ وَمَآ أَنزَلَ ٱللَّهُ
مِنَ ٱلسَّمَآءِ مِن مَّآءٍ فَأَحْيَا بِهِ ٱلْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَبَثَّ فِيهَا
مِن كُلِّ دَآبَّةٍ وَتَصْرِيفِ ٱلرِّيَٰحِ وَٱلسَّحَابِ ٱلْمُسَخَّرِ
بَيْنَ ٱلسَّمَآءِ وَٱلْأَرْضِ لَءَايَٰتٍ لِّقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ١٦٤

"நிச்சயமாக வானங்களையும், பூமியையும் படைத்ததிலும், இரவிலும், பகலிலும் மாறி மாறி வருபவர்களிலும், மனிதர்களின் நன்மைக்காக கடல்களில் கப்பல்களை இயக்குவதிலும், அல்லாஹ் வானத்திலிருந்து இறக்கிய நீரிலும், அதைக் கொண்டு மரித்த பூமியின் மீது உயிர் கொடுக்கின்றதிலும் (இதுவும்) நிச்சயமாக இருக்கின்றது. பூமியில் சிதறடித்த சகல உயிரினங்களிலும், காற்று மாறுவதிலும், வானத்திற்கும் பூமிக்கும் இடையில் சுழலும் மேகங்களிலும், நிச்சயமாக அறிவுடையோர், அறிவுடையோருக்கு அத்தாட்சிகளாகும்" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 2, வசனம் 164) (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் தொகுப்பு ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* ஆயிஷாவின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

எந்த சூழ்நிலையிலும் [கடவுளுக்கு முன்பாக] அழுவதை நிறுத்தக்கூடாது என்று இந்த [தீர்க்கதரிசன] பாரம்பரியத்திலிருந்து கற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. ஒரு வேலைக்காரனின் (மனிதன்) இதயம் ஒரு பாறையைப் போல கடினமானது, மாறாக அதன் கடினத்தன்மையில் கடினமானது [அது அதிகப்படியான மற்றும் அடக்குமுறைகளுக்கு கட்டளையிடுகிறது]. ஒருவன் (கடவுளுக்கு) அஞ்சினாலும் அல்லது நன்றியினால் அழுதாலும் மட்டுமே இந்த கடினத்தன்மை நீங்கும்.

நன்றியுணர்வின் உண்மை: நன்றியுணர்வு என்பது ஆன்மீக பயணிகளின் (சாலிகேன்) நிலையங்களில் இருந்து ஒரு [ஆன்மீக] நிலையமாகும். இந்த நிலையம் அறிவு, செயல் மற்றும் [உள் ஆன்மீக] நிலை ஆகிய மூன்று கொள்கைகளால் ஆனது. இந்த மூன்றிலும், அறிவு

இந்த நிலையத்தின் தோற்றம். அறிவு [உள் ஆன்மீக] நிலையை உருவாக்குகிறது மற்றும் நிலை [உன்னதமான] செயல்களை உருவாக்குகிறது. ஞானத்தின் பொருள் அவர்களை வழங்குபவரின் ஆசீர்வாதங்களை அங்கீகரிப்பதாகும், அந்த ஆசீர்வாதத்தை அடைந்த பிறகு ஒருவர் அடையும் இன்பம், ஆசீர்வாதம் கொடுப்பவரின் ஒப்புதலின்படி (தெய்வீக கட்டளைகள்) செயல்படுவதே செயல். இந்த செயல் இதயம், [உடல் உறுப்புகள் மற்றும்] உறுப்புகள் மற்றும் நாக்கு - இவை மூன்றும் தொடர்புடையது.

முதல் கொள்கை - அறிவு: இந்த விஷயத்தில், ஒருவன் மூன்று விஷயங்களைப் பற்றிய அறிவைப் பெற்றிருக்க வேண்டும்: ஒன்று ஆசீர்வாதம்; இரண்டாவது, இந்த ஆசீர்வாதம் ஒருவருக்கு சாதகமாக ஒரு ஆசீர்வாதம் என்பதை உணர்தல்; மூன்றாவது, கொடுப்பவரின் இருப்பு மற்றும் வெகுமதியை வழங்கும் [தெய்வீக] குணங்கள் மற்றும் வெகுமதியை வழங்கும் [தெய்வீக] குணங்கள் [நேர்த்தியுடனும் பரிபூரணத்துடனும்] . கடவுளைப் பொறுத்தவரை, எல்லா ஆசீர்வாதங்களும் கடவுளிடமிருந்து மட்டுமே வந்தவை, அவர் உண்மையான கொடுப்பவர், அனைத்து நடுத்தர வழிகளும் [கொடுப்பவருக்கும் பெறுபவருக்கும் இடையில்] அவரது கட்டுப்பாட்டிலும் அடிமைத்தனத்திலும் உள்ளன என்பதை ஒருவர் அறிந்திருக்க வேண்டும். *இது தெய்வீக மகிமை* (தக்தீஸ்) *மற்றும் தெய்வீக ஒருமைப்பாடு* (தஹீத்) ஆகியவற்றுக்குப் பிறகு வரும் மிக உயர்ந்த ஞான (*மாரிஃபா) ஆகும்*, ஆனால் இது மிக உயர்ந்த தரவரிசையில் உள்ளது. விசுவாசத்தின் ஞானங்களில், முதலாவது தெய்வீக மகிமை, இது கடவுள் எல்லா குறைபாடுகளுக்கும் மேலாக இருக்கிறார் என்பதை அறிந்து கொள்வது [வரம்புகள், பலவீனங்கள், குறைபாடுகள், குறைபாடுகள் மற்றும் எந்த வகையான களங்கங்களும்,] மற்றும் அதன் பிறகு அது தெய்வீக ஒற்றுமை ஆகும், இது எல்லா குறைபாடுகளிலிருந்தும் விடுபட்டவர் என்று புரிந்து கொள்ளப்பட்ட இருப்பு ஒருவர், கூட்டாளிகள் மற்றும் இணை பங்குதாரர்கள் இல்லை, அதன் பிறகு, இருப்பின் சாம்ராஜ்யத்தில் உள்ள அனைத்தும், ஒரே நபரான இந்த ஜீவனின் படைப்புகள் என்பதையும், [படைப்புகளில்] ஒருவருக்கு வழங்கப்பட்டவை அவரிடமிருந்து வெகுமதியாக ஒருவருக்கு வழங்கப்படுகின்றன என்பதையும் அறிந்து கொள்வது. இந்த க்னோசிஸ்

முந்தைய இரண்டு க்னோசிஸ்களுக்குப் பிறகு வருகிறது என்பது தெளிவாகிறது [தெய்வீக மகிமை மற்றும் தெய்வீக ஒருமைப்பு], அதனால்தான், அதன் தரவரிசை முந்தைய இரண்டை விட அதிகமாக உள்ளது, ஏனென்றால் இது தெய்வீக மகிமை மற்றும் ஒற்றுமையின் ஒப்புதல் வாக்குமூலம் [மற்றும் உள் ஏற்றுக்கொள்ளல்] தவிர, [தெய்வீக] சக்தியின் பரிபூரணம் மற்றும் கண்டுபிடிப்பு மற்றும் படைப்பு நுணுக்கத்தின் முழுமையின் ஒப்புதல் வாக்குமூலம்.

நடுத்தர வழிமுறைகள் தெய்வீக கட்டளையைச் செய்ய நிர்ப்பந்திக்கப்படுகின்றன: ஆயினும்கூட, ஒருவர் மற்ற வழிகளில் தேவனின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றால், இந்த ஆசீர்வாதத்தை ஒருவருக்கு வழங்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது என்பதை ஒருவர் புரிந்து கொள்ள வேண்டும், ஏனெனில் தேவன் தனது நோக்கத்தை இந்த மற்றவர் மீது திணித்தார், மேலும் அத்தகைய நபரை [ஒருவருக்கு] கொடுக்க கட்டாயப்படுத்திய அனைத்து காரணிகளையும் உருவாக்கினார். மேலும், "எனக்கு இவ்வுலகத்தின் நன்மையும், மறுமையின் நன்மையும், நன்மையும் ஒருவருக்குக் கொடுப்பதைச் சார்ந்துள்ளது" என்று அவர் தனது இதயத்தில் இவ்வாறு கூறினார். இந்த எண்ணம் கடவுளிடமிருந்து இதயத்தில் பிறந்தபோது, இந்த எண்ணத்தின் தாக்கங்களை செயல்படுத்துவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை. எனவே, மற்றவர் உங்களுக்கு எதையாவது கொடுக்கிறார் என்றால், அது உங்கள் நன்மைக்காக அல்லாமல் அவரது சொந்த நலனுக்காக [நோக்கத்துடன்] உங்களுக்கு வழங்கப்படுகிறது என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். உங்களுக்கு கொடுப்பதில் மற்றொருவருக்கு எந்த நன்மையும் இல்லையென்றால், அவர் அல்லது அவள் உங்களுக்கு கொடுத்திருக்க மாட்டார். அவரது நன்மை உங்கள் நன்மையில் பொதிந்துள்ளது என்பதை மற்ற நபர் அறிந்திருக்கவில்லை என்றால், அத்தகைய ஒருவர் உங்களுக்கு ஒருபோதும் பயனளித்திருக்க மாட்டார். இப்போது உங்களுக்கு நன்மை செய்வதன் மூலம், மற்ற நபர் தனது சொந்த நன்மையை விரும்புகிறார், அவர் அல்லது அவள் உங்கள் [உண்மையான] நன்மை செய்பவர் அல்லது கொடுப்பவர் அல்ல, மாறாக அவர் அல்லது அவள் தனக்கு எதிர்பார்க்கப்படும் ஆசீர்வாதத்திற்கான ஒரு வழித்தடத்தை (வழிமுறையாக) மாற்றியுள்ளார். உண்மையான கொடுப்பவர் உங்களுக்காக வெளிப்படையான கொடுப்பவரை

அடிபணியச் செய்து, அந்த ஆசீர்வாதத்தை உங்களுக்கு தெரிவிக்க அவரை அல்லது அவளை கட்டாயப்படுத்திய அத்தகைய நம்பிக்கைகளையும் நோக்கங்களையும் அவரது இருதயத்தில் விதைத்த வேறொருவர்.

இந்த விஷயங்களை நீங்கள் இந்த வழியில் புரிந்துகொண்டால், நீங்கள் கடவுளின் இருப்பு மற்றும் செயல்களின் ஞானத்தை அடைவீர்கள், மேலும் நீங்கள் ஒரு ஏகத்துவவாதியாக மாறுவீர்கள், [தெய்வீக] நன்றியுணர்வின் மீது உங்களுக்கு அதிகாரம் இருக்கும், மாறாக, இதன் காரணமாக, நீங்கள் "[கடவுளின்] மிகுந்த நன்றியுள்ள ஊழியர்" என்று அழைக்கப்படுவீர்கள். எல்லா ஆசீர்வாதங்களும் கடவுளிடமிருந்து வந்தவை என்ற ஞானத்தைப் பெறுவது நன்றியுணர்வுக்கு அவசியம், அதில் சிறிதளவு சந்தேகம் இருந்தால், அந்த [தெய்வீக] ஆசீர்வாதத்தின் உரிமைகளை நிறைவேற்ற முடியாது அல்லது அதை வழங்குபவரின் உரிமைகளை நிறைவேற்ற முடியாது. மனிதன் வெளிப்படையான கொடுப்பவரை நம்பவோ அல்லது அதைப் பற்றி பெருமை கொள்ளவோ அல்லது பெருமைப்படவோ கூடாது, இல்லையெனில், அது ஒருவரின் அறிவில் குறைபாடு மற்றும் அறிவின் குறைபாடு சரியான செயல்களை இழக்க வழிவகுக்கும்.

இரண்டாவது கொள்கை - நிலை: இந்த [உள் ஆன்மீக] நிலை ஆசீர்வாதத்தின் தோற்றத்தின் ஞானத்தால் (*மாரிஃபா) அடையப்படுகிறது*. மனத்தாழ்மையோடும், மனத்தாழ்மையோடும், நடுக்கமான இருதயத்தோடும் [ஆசீர்வாதங்களை] கொடுப்பவரிடம் மகிழ்வதே இதன் அர்த்தம். க்னோசிஸ் நன்றியுணர்வு என்று அழைக்கப்படுவதைப் போலவே இந்த நிலையும் நன்றியுணர்வு ஆகும், ஆனால் அதன் அனைத்து நிபந்தனைகளையும் உள்ளடக்கியிருக்கும் போது அது நன்றியுணர்வு என்று அழைக்கப்படும். அவற்றில் மிக முக்கியமான நிபந்தனை என்னவென்றால், [ஒருவருக்கு கிடைக்கும் ஆசீர்வாதங்களுக்கு] மகிழ்ச்சி கொடுப்பவரிடம் மட்டுமே உள்ளது, ஆசீர்வாதங்களோ அல்லது வெகுமதியோ அல்ல. ஒருவேளை இதைப் புரிந்துகொள்வதில் உங்களுக்கு சிரமம் ஏற்படலாம். எனவே, அதை ஒரு உதாரணத்தின் மூலம் உங்களுக்கு விளக்குகிறோம். ஒரு ராஜா

பயணத்தைத் தொடங்குகிறான். அவர் ஒருவருக்கு வெகுமதியாக ஒரு குதிரையை வழங்கினார். குதிரையைப் பெற்ற பிறகு இந்த நபர் மூன்று காரணங்களுக்காக மகிழ்ச்சியாக இருக்க முடியும். ஒரு காரணம் என்னவென்றால், குதிரை என்ற வெகுமதியில் ஒருவர் மகிழ்ச்சியடைகிறார், ஏனெனில் இது ஒரு விலைமதிப்பற்ற (விலையுயர்ந்த) வெகுமதி மற்றும் ஒருவரின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப அதிலிருந்து ஒரு நல்ல சவாரி பெற முடியும். வெளிப்படையாக, இந்த [வகை] மகிழ்ச்சி ராஜாவைப் பற்றி கவலைப்படாத ஒருவரால் மட்டுமே அனுபவிக்கப்படுகிறது, அதற்கு பதிலாக ஒருவரின் ஒரே நோக்கம் குதிரை மட்டுமே. இந்தக் குதிரையை ஒரு காட்டில் கண்டுபிடித்திருந்தால், ஒருவன் சமமாக மகிழ்ச்சியாக இருந்திருப்பான் என்று வைத்துக்கொள்வோம். இரண்டாவது காரணம் என்னவென்றால், ஒருவர் குதிரையைப் பெறுவதில் மகிழ்ச்சியடைவதில்லை, மாறாக, ஒருவர் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார், ஏனெனில் இந்த குதிரை ஒருவரின் கருணை மற்றும் கருணைக்கு ஒரு சான்றாகும். அரசனுக்கு இதயத்தில் ஒருவருக்கு ஒரு இடம் உள்ளது என்பதை இது காட்டுகிறது. இந்த குதிரையை ஒரு காட்டில் ஒருவர் கண்டுபிடித்திருந்தால் அல்லது ராஜாவைத் தவிர வேறு யாராவது அதை கொடுத்திருந்தால், ஒருவருக்கு குதிரை தேவையில்லை அல்லது ராஜாவின் இதயத்தில் இடம் பெறுவது போன்ற ஒருவர் விரும்புவது ஒரு குதிரையை விட மிகப் பெரியது. மூன்றாவது காரணம், ஒருவர் குதிரையைப் பெறுவதில் மகிழ்ச்சியடைகிறார், ஏனெனில் ஒருவர் அரசனுக்கு சேவை செய்ய அதன் மீது சவாரி செய்ய விரும்புகிறார் அல்லது பயணத்தின் கஷ்டங்களைத் தாங்க குதிரையில் சவாரி செய்ய விரும்புகிறார், ராஜாவின் அருகாமையைப் பெறுகிறார். [ராஜாவின் அரண்மனையில்] அமைச்சராக மாற இடைவிடாத கடின உழைப்புக்குப் பிறகு ஒருவர் முன்னேற்றம் அடைய முடியும். இந்த நபர் ராஜாவின் இதயத்தில் இடமளிப்பதில் வாதிடுவதில்லை, ஏனெனில் ஒருவர் அதை அதிகம் கருதுவதில்லை, மாறாக, ஒருவர் மிகவும் நெருக்கத்தை விரும்புகிறார், எந்த ராஜா மக்களுக்கு வழங்கினாலும், ஒருவரை இடைத்தரகராக மாற்றுவதன் மூலம் அவ்வாறு செய்கிறார் [மற்றும் இந்த இடைத்தரகரின் மூலம் மக்களுக்கு வழங்குகிறார்]. வெளிப்படையாக, அத்தகைய பதவி மிகவும் நெருக்கமான மற்றும் நம்பகமானவர்களுக்கு மட்டுமே வழங்கப்படுகிறது, அதற்கு மேல், ஒருவர் ஊழியத்தை நாடவில்லை, மாறாக ராஜாவின் அருகாமை, ராஜாவின் நம்பிக்கை மற்றும் ராஜாவின்

தொடர்ச்சியான பார்வையின் மரியாதை ஆகியவற்றை மட்டுமே விரும்புகிறார். [அத்தகைய] ஒருவருக்கு ஊழியம் மற்றும் [ராஜாவுடன்] நெருக்கம் ஆகியவற்றுக்கு இடையில் ஒரு தேர்வு வழங்கப்பட்டால், ஒருவர் அருகாமையைத் தேர்ந்தெடுப்பார்.

இவையெல்லாம் நன்றியுணர்வின் மூன்று நிலைகள். அதில், முதல் பட்டம் எந்த பயனும் இல்லை, ஏனெனில் ஒருவரின் கவனத்தின் மையம் குதிரை ஆகும். குதிரையைப் பெறுவதில் ஒருவர் மகிழ்ச்சியடைகிறார் மற்றும் கொடுப்பவரை மறந்துவிடுகிறார், அது ஒரு ராஜாவாக இருந்தாலும் சரி அல்லது கீழ் தரப்பட்ட நபராக இருந்தாலும் சரி. அதேபோல், ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்ற பிறகும், அது தனது நோக்கத்திற்கு பொருத்தமானதாகக் கண்ட பிறகும், அதில் தொலைந்து போகும் ஒருவன், நன்றியுணர்விலிருந்து வெகு தொலைவில் இருக்கிறான். இரண்டாவது பட்டம் நன்றியுணர்வின் அர்த்தத்தில் ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுபவர் அதை கொடுப்பவருடன் திருப்தி அடைகிறார் என்ற அடிப்படையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது, ஆனால் இந்த மகிழ்ச்சி கொடுப்பவரின் இருப்பில் இல்லை, மாறாக எதிர்காலத்தில் ஒருவருக்கு அதிக ஆசீர்வாதங்களை வழங்குவார் என்று எதிர்பார்க்கக்கூடிய ஆசீர்வாதத்திற்கு தகுதியானவர் என்று கொடுப்பவர் நினைப்பதால் ஏற்படுகிறது. எவர்கள் வேதனைக்கு அஞ்சி நற்கருமங்களைச் செய்கிறார்களோ, அவர்களுடைய நற்கூலியை எதிர்பார்த்து, நன்றி செலுத்துகிறார்களோ அவர்களுடைய நிலை இதுதான். முழுமையான நன்றியுணர்வு மூன்றாம் பட்டத்தில் உள்ளது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஆசீர்வாதத்தைப் பெறுபவர் ஒருவர் ஆசீர்வாதத்தை கடவுளின் அருகாமையை அடைவதற்கான ஒரு வழிமுறையாக ஆக்குவார் என்ற எண்ணத்தில் மகிழ்ச்சியடைகிறார். ஒருவன் உலகத்தில் மகிழ்ச்சியடையவில்லை, மாறாக, ஒருவன் உலக வாழ்க்கைக்கு உதவக்கூடிய உலகத்தில் மட்டுமே திருப்தி அடைகிறான், வழிபாட்டை புறக்கணிக்கும், சத்தியத்தின் பாதையிலிருந்து ஒருவனைத் தடுக்கும் அந்த உலக ஆசீர்வாதங்களுக்காக வருத்தப்படுகிறான். ஏனென்றால், ஆசீர்வாதம் அதில் உள்ள [உள்ளார்ந்த] இன்பத்தின் காரணமாக குறிக்கோள் அல்ல, குதிரையின் பெறுநர் மகிழ்ச்சியடையவில்லை, ஏனெனில் அது உறுதியானது மற்றும் வேகமாக இயங்குகிறது, அதற்கு பதிலாக, ஒருவர் அதை ராஜாவின்

முன்னிலையில் அடைவதற்கான ஒரு வழிமுறையாகக் கருதினார், இதனால் ஒருவர் தொடர்ந்து ராஜாவின் பார்வை மற்றும் அருகாமையின் கௌரவத்தை அடைகிறார். அதனால்தான், ஷிப்லி (ரலி) கூறினார், "நன்றியுணர்வு என்பது ஆசீர்வாதம் கொடுப்பவரின் தரிசனம், அது ஆசீர்வாதத்தின் தரிசனம் அல்ல". இந்த உயர்ந்த [ஆன்மீக] அந்தஸ்தை உலகின் அனைத்து இன்பங்களும் வயிறு மற்றும் அந்தரங்க பாகங்களுடன் மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளவரால் அடைய முடியாது, புலனுணர்வின் வட்டம் நிறம் மற்றும் ஒலிக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது, [அதற்கு பதிலாக,] இதயம் அனைத்து [பொருள்] இன்பங்களும் இல்லாமல் இருக்க வேண்டும் மற்றும் அனைத்து [சரீர] உணர்வுகளுக்கும் அறிமுகமில்லாததாக இருக்க வேண்டும். இருதயம் ஆரோக்கியமாக இருந்தால், அது தேவனுடைய நினைவு, ஞானம் மற்றும் [தெய்வீக] பிரசன்னத்தில் மட்டுமே மகிழ்ச்சியைக் காண்கிறது. கெட்ட பழக்கங்களால் [மோசமாக] பாதிக்கப்பட்ட இந்த விஷயங்களிலிருந்து (தெய்வீக நினைவு, ஞானம் மற்றும் இருப்பு) அந்த இதயம் இன்பத்தைக் காணவில்லை.

மேலே குறிப்பிட்டுள்ளபடி ஒருவர் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும். அந்த [மிக உயர்ந்த] அளவில் ஒருவருக்கு நன்றியுணர்வு இருக்க முடியாவிட்டால், ஒருவர் இரண்டாவது பட்டத்துடன் போட்டியிட வேண்டும். முதல் பட்டத்திற்கு எந்த முக்கியத்துவமும் இல்லை. இரண்டாம் மற்றும் மூன்றாம் பட்டத்திற்கு இடையே ஒரு பெரிய வேறுபாடு உள்ளது. இரண்டாம் பட்டத்தில் உள்ள நபரின் நோக்கம் ராஜாவாகும், இதனால் ராஜா ஒருவருக்கு குதிரையைக் கொடுக்க முடியும், மூன்றாவது பட்டத்தில், குறிக்கோள் குதிரையாகும், இதனால் ஒருவர் அதை ராஜாவின் அருகாமையை அடைவதற்கான ஒரு வழிமுறையாக மாற்ற முடியும். ஒருவர் கடவுளைத் தேடுபவராக இருக்கிறார், அவர் ஒருவருக்கு ஆசீர்வாதங்களை வழங்குவார், இரண்டாவது ஆசீர்வாதத்தைத் தேடுவார், இதனால் ஒருவர் கடவுளை அடைய முடியும்.

மூன்றாவது கொள்கை - ஒருவரின் மகிழ்ச்சியுக்கு ஏற்ப செயல்:
மூன்றாவது கொள்கை என்னவென்றால், கொடுப்பவரின்

ஞானத்திடமிருந்து (மாரிஃபா) ஒருவர் பெற்ற மகிழ்ச்சியின் தாக்கங்களை செயல்படுத்துவது. இந்த செயல் இதயம், நாக்கு மற்றும் உடல் உறுப்புகள் மூன்றுடன் தொடர்புடையது. இதயத்தின் செயலின் பொருள் என்னவென்றால், ஒரு அடியார் நன்மையை நாடுகிறான், எல்லா படைப்புகளுக்கும் நன்மையை மறைக்கிறான். நாவின் மூலம் செயல் செய்வதன் அர்த்தம் நன்றியுணர்வைக் குறிக்கும் தெய்வீக துதிகள் மூலம். [சரீர] உறுப்புகள் மூலம் செயல்களின் அர்த்தம், கடவுளின் ஆசீர்வாதங்களை அவரது கீழ்ப்படிதலில் பயன்படுத்துவதும், பாவங்களைக் கைவிடுவதில் அவர்களிடமிருந்து உதவியை நாடுவதும் ஆகும். எனவே, கண்களால் நன்றியுணர்வு என்பது ஒரு விசுவாசியின் ஒவ்வொரு தவறையும் மறைப்பது; காதுகள் மூலம் நன்றியுணர்வு என்பது காதுகளால் தெரிந்து கொள்ளும் விசுவாசிகளின் அனைத்து தவறுகளையும் மறைப்பதாகும்; கடவுளைப் பிரியப்படுத்துகிற வார்த்தைகளை உச்சரிப்பதே நாவின் மூலம் நன்றியுணர்வு. உறுப்புகள் அப்படிப் பயன்படுத்தப்பட்டால், அது [தெய்வீகமாக] விதிக்கப்பட்ட இந்த [தெய்வீக] ஆசீர்வாதங்களுக்கு நன்றி செலுத்துகிறது.

தெய்வீக ஒருமைப்பாட்டின் சித்தாந்தம் (*தவ்ஹீத்*) அல்லது ஆத்மாவை அழித்தல் (ஃபனா*)* : இதில் இரண்டு நம்பிக்கைகள் உள்ளன. ஒன்று தெய்வீக ஒற்றுமை [அல்லது ஒற்றுமை] சித்தாந்தம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதில் பரிபூரணமானவர்கள், நன்றியுள்ள மற்றும் நன்றியுள்ள காதலன் மற்றும் பிரியமானவர் ஒரே இருப்புக்கு இரண்டு பெயர்கள் என்று கருதுகிறார்கள். அவர்களுடைய பார்வையில், அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை.

كُلُّ شَيْءٍ هَالِكٌ إِلَّا وَجْهَهُ

"அவரது இருப்பைத் தவிர அனைத்தும் அழிந்து போகின்றன [ஏனெனில் அவர் நித்தியமானவர், நித்தியமானவர், மற்றும் ஆரம்பமும் முடிவும் இல்லாத ஒரே உயிர், வேறு எந்த உயிரினமும் இல்லாமல் இருப்பவர், மற்ற எல்லா உயிரினங்களும் அவர் மூலமாக உள்ளனர்]." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 28, வசனம் 88)

இந்த அறிவிப்பு அவர்களின் இருதயத்தின் குரல். இந்த சித்தாந்தம் யதார்த்தத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது, மேலும் அதில் தொடக்கமில்லாத, நித்திய "ஆரம்பம்" மற்றும் முடிவற்ற நித்திய "முடிவு" ஆகிய இரண்டு உண்மைகளும் உள்ளன. ஏனென்றால், கடவுளைத் தவிர வேறு எந்த உயிரும் தானாகவே இல்லை, மாறாக [கடவுளைத் தவிர] எவருக்கும் அல்லது எதுவும் அப்படி ஒரு இருப்பைக் கொண்டிருக்க முடியாது. உண்மையான இருப்பு என்பது அதன் சொந்த இருப்பின் மூலம் இருப்பது. அதன் சொந்த இருப்பால் இருக்க முடியாத ஒன்று, அதன் இருப்பு அதன் சொந்த இருப்பின் மூலம் இருக்காது, மாறாக அது மற்ற [இருப்பு(கள்)] உடன் தொடர்புடையதாக இருக்கும். அதன் சொந்த இருப்பை வேறு எதையும் சார்ந்து இல்லாமல் பார்க்கப்பட்டால், அதன் சொந்த இருப்பு நிச்சயமற்றதாக இருக்கும். நிகழ்காலம் என்பது தானாகவே இருப்பவன், அதன் சொந்த இருப்பில் இருக்கும் இருப்பு, மற்றவர்கள் அனைத்தும் இல்லாமல் போனால், அதன் சொந்த இருப்பு பாதிக்கப்படாது. ஒரு இருப்பு அதன் சொந்த இருப்பால் இருந்தால், மற்ற அனைத்தும் அதன் சொந்த இருப்பால் இருந்தால், அது "*கய்யூம்*" (சுயமாக இருப்பது) என்று அழைக்கப்படுகிறது மற்றும் "*கய்யூம்*" இந்த ஒரு ஜீவனைத் தவிர வேறு எதுவும் இருக்க முடியாது [நாம் கடவுள் என்று குறிப்பிடுகிறோம்] ஏனெனில் அவர் "*ஹய்யூல் கய்யூம்*" (உயிருள்ள மற்றும் சுயமாக இருப்பவர்) ஆவார். இந்த குணம் அந்த ஒரு ஜீவனுக்கு மட்டுமே சொந்தமானது. இந்த கண்ணோட்டத்தில் பார்த்தால், எல்லாவற்றின் ஆதாரமும் சார்புநிலையும் அவர் மட்டுமே, ஒரே உயிரினம் என்பது தெளிவுபடும். அதனால்தான், அவர் மட்டுமே நன்றியுள்ளவர், நன்றியைப் பெறுபவர் அவர் மட்டுமே, அவர் மட்டுமே காதலர், அவர் மட்டுமே பிரியமானவர். எனவே, ஹபீப் இப்னு ஹபீப் (ரலி) அவர்கள் இந்த வசனத்தை ஓதினார்கள்:

إِنَّا وَجَدْنَٰهُ صَابِرًا ۚ نِّعْمَ ٱلْعَبْدُ ۖ إِنَّهُۥٓ أَوَّابٌ

"நிச்சயமாக நாம் அவரை பொறுமையாக இருந்ததைக் கண்டோம்; அவர் (அல்லாஹ்வின் நல்ல) அடியாராக இருந்தார் - அவர் அடிக்கடி அல்லாஹ்விடம் திரும்பிச் செல்வார். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 38, வசனம் 44)

அதற்கு அவர், "அல்லாஹ் மகிழ்வானது! இந்த விஷயம் எவ்வளவு அற்புதமானது [இந்த வசனத்தில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது]! அவனே பொறுமையை அளித்தான்; அவனே தன்னைத்தானே துதிப்பது போல அவனைத் துதிக்கிறான்; அவனே புகழ் உண்டாவான். அவர் அன்பு மற்றும் அவர் பிரியமானவர். இது ஒரு உயர்ந்த அந்தஸ்து. உங்கள் புத்தியின் எல்லைக்கு அருகில் உள்ள ஒரு உதாரணத்தின் மூலம் நீங்கள் அதை புரிந்து கொள்ள முடியும். அந்த உதாரணம் என்னவென்றால், ஒரு எழுத்தாளர் தனது [சொந்த] எழுத்தை விரும்பும்போது, ஒருவர் தனது சொந்த சுயத்தை விரும்பினார் என்று கூறப்படுகிறது. இதேபோல், ஒரு படைப்பாளி ஒருவரின் ஒரு படைப்பை விரும்பும்போது, அது தனது சொந்த சுயத்தை விரும்புவது போன்றது. அல்லது ஒரு தந்தை தனது குழந்தையை விரும்புகிறார், அப்படிப்பட்டவர் தனது குழந்தை என்ற அர்த்தத்தில், அவர் தனது சொந்த இருப்பை விரும்புவது போன்றது. அல்லாஹ்வைத் தவிர இவ்வுலகத்தில் உள்ளவையெல்லாம் அவனுக்கே எழுதப்பட்டவை, படைத்தவை. அவர் தனது சொந்த எழுத்தை அல்லது படைப்புகளை நேசிக்கிறார் என்றால், அவர் தனது சொந்த இருப்பை நேசிப்பது போன்றது. இதுதான் தெய்வீக ஒருமைப்பாட்டின் சித்தாந்தம். *சூஃபிகள்* (ஆன்மீக பயணிகள் அல்லது சத்தியத்தைத் தேடுபவர்கள்) அதை "சுயத்தின் அழிவு (ஃபனா*)* என்று கருதுகின்றனர். இதன் பொருள் என்னவென்றால், அடியார் தனது சொந்த இருப்பிலிருந்தும், கடவுளைத் தவிர மற்ற எல்லாவற்றிலிருந்தும் அழிந்துவிட்டார், மேலும் ஒருவர் ஒரே உண்மையான இருப்பை மட்டுமே எல்லா இடங்களிலும் காண்கிறார் [ஏனெனில் அவர் மட்டுமே இருக்கிறார்]. இந்த [ஆன்மீக] யதார்த்தங்களைப் புரிந்து கொள்ளாத ஒருவர், அவற்றை நிராகரித்து, "ஒரு மனிதன் நான்கு அடி நீளமுள்ள நிழலுடன் ஒரு நாளில் ஒன்று அல்லது இரண்டு கிலோ மாவை சாப்பிடும்போது எப்படி அழிந்துவிடும்?" என்று கேட்கிறான். அறியாமையின் காரணமாக அறியாமையில் இருப்பவர்கள், ஆத்மாவை அழித்தொழித்தல் (ஃபனா) என்ற கூற்றைக் கேட்டு சிரிக்கிறார்கள். ஞானவாதிகளுக்கு இந்த விதி இருப்பது பரிதாபம், அறியாமை மக்கள் தங்கள் பேச்சைப் புரிந்து கொள்ளவில்லை, அவர்களைப் பார்த்து சிரிக்கிறார்கள், கேலி அம்புகளால் அவர்களின் இதயங்களை காயப்படுத்துகிறார்கள்.

நோக்கத்திற்குத் திரும்பு: [கடவுளின்] [உண்மை] தீர்க்கதரிசிகளின் வருகையின் நோக்கம் தெய்வீக ஒற்றுமையின் பரிபூரணத்திற்கு வர மக்களுக்கு அவர்கள் அழைப்பு விடுப்பதாகும். இருப்பினும், தெய்வீக ஒருமையின் முழுமையை நோக்கி ஒருவரை அழைத்துச் செல்லும் பாதை எண்ணற்ற தடைகளைக் கொண்டுள்ளது மற்றும் நீண்ட மற்றும் கடினமான பயணத்துடன் குறிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த கடினமான பாதையில் நடந்து இந்த கடினமான பயணத்தை முடிக்கும் முறையை தெய்வீக சட்டம் காட்டுகிறது. அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்துவதால் என்ன நன்மை கிடைக்கும் என்ற கேள்விக்கு அதன் பதில் என்னவென்றால், அதனால் அல்லாஹ் எந்த நன்மையும் அளிக்கவில்லை, அது (அல்லாஹ்வின்) அடியார்களின் நன்மைக்காகவே மட்டுமே உள்ளது. இந்த விஷயத்தை ஒரு உதாரணத்தின் மூலம் விளக்குவோம். ஒரு ராஜா தூரத்தில் வசிக்கும் தனது வேலைக்காரனிடம் பயணம் செய்வதற்காக ஒரு சவாரி மற்றும் உடைகள் மற்றும் நம்பிக்கையை அனுப்புகிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம், இதனால் ஒருவர் பயணம் செய்த பிறகு ராஜாவிடம் நெருங்கி வருகிறார். அரசன் வேலைக்காரனை நெருக்கமாக கொண்டு வர விரும்புவதற்கு இரண்டு வழக்குகள் இருக்கலாம். முதல் [வழக்கு] என்னவென்றால், வேலைக்காரனை நெருக்கமாக கொண்டு வர விரும்பும் ராஜாவின் நோக்கம், வேலைக்காரன் ராஜாவுக்கு சேவை செய்வதாகும், மேலும் ஒரு பிரச்சாரத்தில் பங்கேற்பதன் மூலம், ஒருவர் ராஜ்யத்திற்கு வலிமையின் ஆதாரமாக மாறுவார். இரண்டாவதாக, அரசனுக்கு இதில் தனிப்பட்ட ஆதாயம் எதுவும் இருக்காது, மேலும் அரசனை எல்லா கவலைகளிலிருந்தும் விடுவிக்கும் அந்த சேவையைச் செய்ய வேலைக்காரனும் இயலாது. சுருக்கமாகச் சொன்னால், வேலைக்காரன் என்பது அரசனின் ஆட்சிக்கு எந்த வித்தியாசத்தையும் ஏற்படுத்தாது, பற்றாக்குறை அல்லது அதிகரிப்பு, அப்படியானால், ராஜா வேலைக்காரனுக்கு சவாரி, உடைகள் மற்றும் பயணத்திற்கான ஏற்பாடுகளை வழங்கினால், அது ராஜாவின் அரச கொடை (பெருந்தன்மை மற்றும் தாராள மனப்பான்மை). வேலைக்காரன் இந்த வளங்களைப் பயன்படுத்தி ராஜாவுடன் நெருங்கி வருவதற்கும், அரச முன்னிலையில் இருக்கும் கௌரவத்தைப் பெறுவதும் ஆகும். கிங்கின் சொந்த நன்மை நோக்கம் அல்ல. (இறைவனுடைய) அடியார்களின் நிலைமையும் ஒன்றுதான். அல்லாஹ்விடமிருந்து அவர்கள் எதைக் கொடுத்தாலும், அது அவர்களுக்கே உயர்ந்த பதவிகளுக்கே அன்றி அல்லாஹ்வின் நன்மையுக்காக அல்ல.

இந்த உதாரணத்தில் முதல் வழக்கில், [பயணத்திற்குப் பிறகு] ராஜாவுடன் நெருங்கும் வேலைக்காரன் வேலைக்காரனிடமிருந்து செலுத்த வேண்டிய சேவையை [ராஜாவுக்கு] வழங்கும் வரை ஒருவரை நன்றியுள்ளவனாக மாற்ற முடியாது. இரண்டாவது விஷயத்தில், ஒரு வேலைக்காரன் நன்றியுள்ளவனாக இருக்கலாம் அல்லது நிராகரிப்பவராக இருக்கலாம். இந்த விஷயத்தில் நன்றியுணர்வின் வழி, அரசன் வழங்கிய உதவிகளையும், அரசன் விரும்பும் முயற்சிகளில் பயன்படுத்துவதே தவிர, அவற்றை ஒருவர் விரும்பியபடி செலவிடாமல் இருப்பதாகும். நிராகரிப்பதற்கான வழி, இந்த ஆசீர்வாதங்களை ராஜாவுக்கு பிடிக்காத விஷயங்களில் செலவிடுவது அல்லது வேலைக்காரனை ராஜாவிடமிருந்து அதிக தூரத்தில் ஆக்குவதற்கான ஒரு பயணத்தில் செலவிடுவதாகும். எனவே, வேலைக்காரன் ஆடைகளை அணிந்து, குதிரையில் சவாரி செய்து, [பயணத்திற்காக] ராஜா அனுப்பிய [பயணத்திற்காக] ஏற்பாட்டை செலவழித்திருந்தால், வேலைக்காரன் ராஜாவுக்கு நன்றி தெரிவித்ததாகக் கூறப்படும், ஏனெனில் வேலைக்காரன் இவை அனைத்தையும் [எப்படியும் ராஜாவால் வழங்கப்பட்டவை] ராஜாவின் விருப்பமான முயற்சிகளுக்காக செலவழித்தான். ஆனால் வேலைக்காரன் அரச ஆடைகளை அணிந்து, குதிரையில் சவாரி செய்து, அரசனுக்கு எதிர் திசையில் செல்லும் பாதையைத் தேர்ந்தெடுத்தால், அரசனிடம் நெருக்கமாக அழைத்துச் செல்வதற்குப் பதிலாக, ஒன்றை இன்னும் தூரமாக்கினால், வேலைக்காரன் ஆசீர்வாதங்களை நிராகரித்து அரசனுக்கு எதிராகப் பயன்படுத்தினான் என்று கூறப்படும். இதேபோல், அந்த நபர் (வேலைக்காரன்) அரச நன்கொடைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாத, [ராஜாவால் அனுப்பப்பட்ட] ஆடைகளை அணியாமல், சவாரி செய்யாமலும், அந்த பயணத்தில் பயணியின் ஏற்பாட்டை எடுத்துக் கொள்ளாமலும் சும்மா உட்காரட்டும். இந்த நபரின் நிராகரிப்பு முதல் நபரை விட குறைவாக உள்ளது.

படைப்புகளின் நிலை இதுதான்! அல்லாஹ் மனிதனைப் படைத்தான். ஆரம்பத்தில் அவர்கள் காமங்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும், இதனால் அவர்களின் உடல்கள் முழுமையாக வளர்ச்சியடைகின்றன. காமங்களின் பயன்பாடு அவர்களை தெய்வீக அருகாமையிலிருந்து

விலகிச் செல்கிறது, அதே நேரத்தில் நித்திய இன்பம் மற்றும் நித்திய வெற்றியின் (சாதா) இன்பம் (உச்ச சாதனை) தெய்வீக அருகாமையில் மட்டுமே உள்ளது. அதனால்தான், கடவுள் அத்தகைய ஆசீர்வாதங்களை உருவாக்கினார், இது அவர்களை (மனிதர்களை) கடவுளிடம் நெருங்க வைக்கிறது, மேலும் அவற்றைப் பயன்படுத்துவதற்கான திறனையும் அவர்களுக்கு வழங்கியது. குர்ஆன் மனிதன் அல்லாஹ்வுக்கு நெருக்கம் மற்றும் தூரத்தை பின்வரும் வார்த்தைகளில் விளக்கினார்:

لَقَدْ خَلَقْنَا ٱلْإِنسَٰنَ فِىٓ أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ

"நிச்சயமாக நாம் மனிதனை அழகிய வார்ப்புகளில் படைத்தோம்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 95, வசனம் 4)

ثُمَّ رَدَدْنَٰهُ أَسْفَلَ سَٰفِلِينَ ﴿٥﴾

إِلَّا ٱلَّذِينَ ءَامَنُوا۟ وَعَمِلُوا۟ ٱلصَّٰلِحَٰتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٦﴾

"இதற்குப் பின்னர், ஈமான் கொண்டு, நற்கருமங்களைச் செய்து நற்கருமங்களைச் செய்தவர்களைத் தவிர (வேறு) கீழ்த்தரமானவர்களிடத்தில் நாம் இறங்கி இறங்குவோம்; அவர்களுக்கு மகத்தான நற்கூலி உண்டு. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 95, வசனங்கள் 5-6)

இதிலிருந்து இறைவனின் ஆசீர்வாதங்கள் அத்தகைய கருவிகள் என்று அறியப்படுகிறது, அவற்றின் மூலம், ஒரு அடியார் [இறைவனுடைய] கீழ்த்தரமானவர்களில் இருந்து நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றியின் (ஸாதா) நிலையை நோக்கி முன்னேறுகிறார். அல்லாஹ் இந்த கருவிகளை அடியார்களுக்காகப் படைத்திருக்கிறான், ஒருவன் தன்னிடம் நெருங்கி வருகிறானோ இல்லையோ என்பதைப் பற்றி அவன் கவலைப்படுவதில்லை. இருப்பினும், [தெய்வீக] கீழ்ப்படிதல் அல்லது பாவம் (கீழ்ப்படியாமை) ஆகியவற்றில் உதவிக்கு இந்த கருவிகளைப் பயன்படுத்த வேலைக்காரனுக்கு தனியுரிமை உள்ளது. ஒருவன் கீழ்ப்படிந்தால், அவன் தன் இறைவனின் திருப்தியை நாடியதால் அவன் நன்றி செலுத்துபவர் என்று அழைக்கப்படுவான். ஒருவன் கீழ்ப்படியாமல் போனால், அவன் நிராகரிப்பவன் அல்லது நன்றி கெட்டவன் என்று அழைக்கப்படுவான், ஏனெனில் அவன் தன் இறைவனுக்கு வெறுப்பான

காரியங்களைச் செய்திருக்கிறான். அடியார் கடவுளின் அருட்கொடைகளை (ஆசீர்வாதங்களை) இடைநிறுத்தி வைத்திருந்தால், அவற்றை [தெய்வீக] கீழ்ப்படிதலிலும் அல்லது கீழ்ப்படியாமையிலும் பயன்படுத்தாமல் இருந்தால், அது கடவுளின் ஆசீர்வாதங்களை நிராகரிப்பதாகும் [கீழ்ப்படியாமைக்கான போக்குகளை அகற்ற அவற்றைப் பயன்படுத்தாததற்காக]. உலகில் படைக்கப்பட்ட அனைத்துப் பொருட்களும் அடிப்படையில் அடியார்களுக்கு (மனிதர்களுக்கு) கருவிகள், அவற்றின் மூலம், ஒரு அடியார் நித்திய மகிழ்ச்சியின் மகிழ்ச்சியையும், மறுமையின் நித்திய வெற்றியையும் (*ஸாதா*) அல்லாஹ்வின் அருகாமையையும் அடைய முடியும். கீழ்ப்படிதலுள்ள ஒவ்வொரு ஊழியனும் ஒருவரின் கீழ்ப்படிதலுக்கு ஏற்ப கடவுளின் ஆசீர்வாதங்களுக்கு நன்றியுள்ளவர்களாக இருக்கிறார், மேலும் இந்த ஆசீர்வாதங்களைப் பயன்படுத்தாத ஒவ்வொரு நபரும் அல்லது கடவுளிடமிருந்து தன்னை விலக்கிக் கொள்ளும் வழியில் அவற்றைப் பயன்படுத்திய ஒவ்வொரு பாவியும், நன்றியற்ற நிராகரிப்பவர் மற்றும் கடவுளைத் தவிர மற்றவர்களின் அன்பில் எல்லைகளை மீறுகிறவர்.

நன்றிக்குரிய ஆசீர்வாதங்கள்

நன்றியுணர்வின் இரண்டாவது கூறு நன்றிக்குரிய ஆசீர்வாதங்கள். இங்கே ஆசீர்வாதங்களின் யதார்த்தம், அவற்றின் வகைகள் மற்றும் பதவிகள் (தரங்கள்) விளக்கப்படும். மேலும், விசேஷ ஆசீர்வாதங்களாக இருக்கும் காரியங்களும் பொதுவான ஆசீர்வாதங்களாக இருக்கும் காரியங்களும் விளக்கப்படும். அல்லாஹ் தன் அடியார்கள் மீது எத்தனையோ அருட்கொடைகளை வழங்கியிருக்கிறான்.

وَإِن تَعُدُّوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ لَا تُحْصُوهَآ ۗ

"இன்னும், அல்லாஹ்வின் அருட்கொடைகளை நீங்கள் எண்ணினால், அவற்றை நீங்கள் எவ்வித அளவிலும் ஆராய்ந்து கொள்ள முடியாது." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 14, வசனம் 34)

ஆசீர்வாதம் மற்றும் அதன் வகைகளின் உண்மை: ஒவ்வொரு நன்மையும், ஒவ்வொரு இன்பமும், ஒவ்வொரு இன்பமும், தேடப்படும் அனைத்தும், பயனுள்ள மற்றும் உதவியாக இருக்கும் அனைத்தும் ஒரு ஆசீர்வாதம் என்பதை அறியட்டும், ஆனால் உண்மையான ஆசீர்வாதம் மறுமையில் நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றி (*ஸாதா*) ஆகும். மறுமையில் நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றியைத் தவிர, ஒரு ஆசீர்வாதம் என்று அழைக்கப்படும் எதையும் அவ்வாறு சொல்வது தவறானது அல்லது அது ஒரு உருவக பயன்பாடு ["ஆசீர்வாதம்" என்ற வார்த்தை]. உதாரணமாக, மறுமைக்கு உதவாத ஒரு உலக ஆசீர்வாதம், ஒரு ஆசீர்வாதம் என்று கூறுவது தவறானது. ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட வழிகளில் மறுமையில் நித்திய மகிழ்ச்சியையும் நித்திய வெற்றியையும் அடைவதற்கு ஆதாரமாக இருக்கும் எதற்கும் இந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவது சரியானது, ஏனெனில் அந்த விஷயம் உண்மையான ஆசீர்வாதத்தை அடைவதற்கு ஒரு காரணமாகும். ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் இன்பங்கள் மறுமையின் நித்திய மகிழ்ச்சியையும் நித்திய வெற்றியையும் அடைவதற்கான வழிமுறையாக உள்ளன அல்லது அதற்கு உதவுகின்றன, அவற்றை விளக்குவதற்காக அவற்றை பல வகைகளாகப் பிரிப்போம்:

ஆசீர்வாதங்களின் முதல் பிரிவு: எல்லா விஷயங்களையும் நமக்கு நாமே சுமத்திக்கூறினால், நான்கு வகையான விஷயங்கள் இருக்கும்: முதலாவதாக, அறிவு மற்றும் அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், பண்பு மற்றும் உள் மனநிலை (ஹுஸ்னுல் குல்க்) போன்ற உலகிற்கும் மறுமைக்கும் நன்மை பயக்கும் *விஷயங்கள்;* இரண்டாவதாக, அறியாமை மற்றும் கெட்ட ஒழுக்கம் போன்ற உலகத்திற்கும் மறுமையிலும் பயனற்ற விஷயங்கள். பழக்கவழக்கங்கள், பாத்திரம் மற்றும் உள் மனநிலை; மூன்றாவதாக, இவ்வுலகிற்கு நன்மை பயக்கும், மறுமைக்கு நன்மை பயக்காத விஷயங்கள்; நான்காவதாக, உலகிற்கு தீங்கு விளைவிக்கும் ஆனால் மறுமைக்கு நன்மை பயக்கும் விஷயங்கள், அதாவது இச்சைகளைக் கட்டுப்படுத்துதல், கீழ்த்தன்மையை எதிர்த்தல். உலகத்திற்கும் மறுமைக்கும் நன்மை பயக்கும் முதல் வகை அறிவு மற்றும் அழகான ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், பண்பு மற்றும் உள் மனநிலை போன்ற உண்மையான ஆசீர்வாதமாகும். இரண்டிலும் நன்மை பயக்காத [இரண்டாவது] வகை உண்மையான கஷ்டமாகும், இது

அறிவாமைக்கு எதிரானது, இது அறியாமை, மற்றும் மோசமான குணநலன்களின் அழகான குணாதிசயங்களுக்கு எதிரானது. [மூன்றாவது] வகை உலகிற்கு நன்மை பயக்கும், ஆனால் மறுமைக்கு நன்மை செய்யாதது, நுண்ணறிவு மற்றும் ஞானம் உள்ளவர்கள் அதை தூய கஷ்டம் என்று அழைக்கிறார்கள், அறியாமை மக்கள் அதை ஒரு ஆசீர்வாதமாக கருதுகிறார்கள். அதன் உவமை விஷம் நிறைந்த தேனைக் கண்டுபிடிக்கும் ஒருவரைப் போன்றது. ஒருவர் விஷத்தை நன்கு அறிந்திருந்தால், அவர் தேனை ஒரு பேரழிவாக கருதுவார், ஆனால் ஒருவர் அதைப் பற்றி அறிமுகமில்லாதவராக இருந்தால், அதை ஒரு ஆசீர்வாதமாக கருதுவார். [நான்காவது] உலகிற்கு தீங்கு விளைவிக்கும் ஆனால் மறுமைக்கு நன்மை பயக்கும், புத்திசாலிகள் அதை ஒரு ஆசீர்வாதமாகவும், அறியாமையை ஒரு கஷ்டமாகவும் கருதுகிறார்கள். அதன் உவமை ஒரு கசப்பான மருந்தைப் போன்றது, அது ஒரு கெட்ட சுவையைக் கொண்டுள்ளது, அது தற்காலிகமானது, ஆனால் அதன் மூலம் அடையப்பட்ட ஆரோக்கியம் வரவேற்கத்தக்கது மற்றும் நீண்ட காலம் நீடிக்கும். ஒரு குழந்தைக்கு குடிக்க ஒரு கசப்பான மருந்து கொடுக்கப்பட்டால், ஒருவர் அதை ஒரு கஷ்டமாகக் கருதுவார், குழந்தை அதை எடுக்க கட்டாயப்படுத்தப்பட்டால் தவிர அதை எடுத்துக்கொள்ள ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார், அதே நேரத்தில் நன்கு அறிந்த மற்றும் நாகரிகமான மனிதன் கசப்பான மருந்தை மகிழ்ச்சியுடன் குடிக்கிறார். அதுமட்டுமின்றி, மருந்தை அல்லது அதன் பொருட்களை வழங்குபவர் அல்லது அதன் தயாரிப்புக்கு உதவுபவரைப் பாராட்டுகிறார், அத்தகைய நபருக்கு நன்றியுள்ளவராக இருக்கிறார், தயவால் கடன்பட்டுள்ளவராக உணர்கிறார், அத்தகைய நபருடன் நெருங்கி வர விரும்புகிறார் மற்றும் பரிசுகளை பொழிகிறார். உண்மை என்னவென்றால், அறிவாற்ற நண்பர் ஒரு புத்திசாலித்தனமான எதிரியை விட தீங்கு விளைவிக்கிறார். ஒவ்வொரு மனிதனும் ஒருவரின் கீழ் சுயத்தின் நண்பர், ஆனால் அது ஒரு அறியாமை நண்பர், அதனால்தான், எதிரி கூட ஒருவரை நடத்தாத வழியில் அது ஒருவரை நடத்துகிறது.

ஆசீர்வாதங்களின் இரண்டாம் பிரிவு: உலக வழிமுறைகளில் நன்மை தீமை இரண்டும் கலந்துள்ளன. தீமையின்றி நன்மையைத் தவிர வேறெதுவும் இல்லாத வழிகள் மிகக் குறைவு. செல்வம், புகழ், குழந்தைகள், உறவினர்கள் மற்றும் பிற [உலக] எல்லா பொருட்களும்

அவற்றில் நன்மை மற்றும் தீமை இரண்டும் உள்ளன. இத்தகைய வழிமுறைகள் மேலும் மூன்று வகைகளாகப் பிரிக்கப்படுகின்றன: முதல் வகை [வழிமுறைகள்] ஒருவரின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப செல்வம் மற்றும் புகழ் போன்ற தீங்கு விளைவிப்பதை விட அதிக நன்மை கொண்ட காரணங்கள். இரண்டாவது வகை, பெரும்பான்மையான மக்களுக்கு நன்மை பயக்கும் காரணங்களை விட அதிக தீங்கு விளைவிக்கும் காரணங்கள், அதாவது நிறைய செல்வம், பரவலான புகழ் போன்றவை. மூன்றாவது வகை நன்மை மற்றும் தீங்கு சமமாக இருக்கும் காரணங்கள். வெவ்வேறு நபர்களுக்கு வெவ்வேறு விஷயங்கள் இவை, எடுத்துக்காட்டாக, ஒரு பக்தியுள்ள நபர் நல்ல செல்வத்திலிருந்து பயனடைகிறார், ஒருவர் அதை தர்மம் மற்றும் கொடுப்பதன் மூலம் கடவுளின் பாதையில் செலவிடுவதைப் போல நிறைய இருந்தாலும் கூட. இந்த தெய்வீக திறமை யாருக்காவது இருந்தால், செல்வம் மிகுதியாக இருந்தால் அவருக்கு வரப்பிரசாதம் கிடைக்கும். சில துரதிர்ஷ்டவசமானவர்கள் ஒரு சிறிய அளவு செல்வத்தால் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவர்கள் அதை அற்பமானதாக நினைக்கிறார்கள், எல்லா நேரத்திலும் தங்கள் இறைவனிடம் குறை கூறுகிறார்கள், மேலும் பேராசை கொண்டுள்ளனர். அத்தகைய நபருக்கு, நிச்சயமாக இந்த செல்வம் அவமானம் மற்றும் துன்பத்திற்கு ஒரு காரணமாகும்.

ஆசீர்வாதங்களின் மூன்றாவது பிரிவு: நன்மையுடன் தொடர்புடைய அனைத்து விஷயங்களும் (நற்செயல்கள் மற்றும் செயல்கள்) மூன்று வகைப்படும், ஒரு அம்சத்தில்: முதலாவது, தங்களுக்குள்ளேயே தேடப்படுபவர்கள்; இரண்டாவது, [தங்களிடத்தில் அல்ல], பிற விஷயங்களைத் தேடுபவர்கள்; மூன்றாவதாக, தங்களுக்குள்ளும் பிற விஷயங்களுக்காகவும் விரும்பப்படுபவர்கள். தங்களுக்குள் தேடப்படும் மற்றும் நேசிக்கப்படும் முதல் வகை தெய்வீக தரிசனத்தின் இன்பம் மற்றும் அவருடனான சந்திப்பு ஆகியவை அடங்கும். இதுவே மறுமையின் நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நிரந்தர வெற்றி (*ஸாதா)* ஆகும். நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றியின் இந்த மகிழ்ச்சி அதன் வழிகளால் வேறு எதையாவது அடைய முயலவில்லை, மாறாக, அது தனக்கென தேடப்படுகிறது, அதுவே குறிக்கோள். இரண்டாவது வகை அல்லது பிற விஷயங்களுக்கு தேடப்படும் விஷயங்களின்

எடுத்துக்காட்டு *திர்ஹாம்* மற்றும் தினார் (பழைய நாணயங்களாக இருந்த தங்கம் மற்றும் வெள்ளி நாணயங்கள், வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பணம் மற்றும் செல்வம்). இவ்வுலகத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்வதற்காக வேறு ஏதாவது நியமிக்கப்பட்டிருந்தால், தங்கம், வெள்ளி, கற்கள் ஆகியவற்றுக்கிடையில் எந்த வேறுபாடும் இருந்திருக்காது (ஏனெனில் அவை அனைத்தும் மதிப்பு மற்றும் முக்கியத்துவத்தில் சமமாக இருந்திருக்கும்), ஆனால் அவை (பணம் மற்றும் செல்வம்) [உலக இன்பங்களை] அடைவதற்கான வழிமுறையாக இருப்பதாலும், அவற்றின் மூலம் உலக வசதிகள் எளிதாகவும் வசதியாகவும் பெறப்படுகின்றன. அதனால்தான் அறியாதவர்களுக்கு அவர்கள் தங்களுக்குள்ளேயே பிரியமானவர்களாக ஆனார்கள். அவர்கள் அவற்றைக் குவித்து, தரையில் புதைத்து, (மற்றவர்களுக்கு எட்டாத மற்றும் அறிவுக்கு அப்பாற்பட்ட பல இடங்களில் அவற்றை ரகசியமாகவும் பாதுகாப்பாகவும் பதுக்கி வைக்கிறார்கள்), அவற்றை ஆடம்பரமாக செலவழித்து, பணமும் செல்வமும் தங்களுக்குள் நோக்கம் என்று நினைக்கிறார்கள். அத்தகையவர்களின் உவமை ஒரு நபர் இன்னொருவரை காதலிக்கிறார், அதன் காரணமாக ஒருவருக்கொருவர் செய்திகளை அனுப்பும் தூதரை நேசிக்கத் தொடங்குகிறார், மேலும் அவர்கள் சந்திப்பதற்கான ஒரு வழிமுறையாக மாறுகிறார். பின்னர், தூதரின் அன்பு எந்த அளவிற்கு அதிகரிக்கிறது என்றால், ஒருவர் உண்மையான காதலியை மறந்து, தனது வாழ்நாள் முழுவதும் காதலியின் பெயரைக் கூட எடுத்துக் கொள்ளாமல், அதற்கு பதிலாக, தூதரின் அன்பில் மும்முரமாக இருப்பார் மற்றும் அவருக்கு அல்லது அவளுக்கு சேவை செய்கிறார். இது தீவிர அறியாமை மற்றும் வெளிப்படையான தவறான வழிகாட்டல். மூன்றாவது வகை என்பது தங்களுக்குள்ளேயும் உடல்நலம் மற்றும் பாதுகாப்பு போன்ற பிற விஷயங்களுக்கும் தேடப்படும் விஷயங்களை உள்ளடக்கியது. ஆரோக்கியத்தைக் கண்ட பிறகு, ஒரு மனிதன் தெய்வீக நினைவு மற்றும் தியானம் செய்யும் திறனை அடைகிறான், அது ஒருவரை கடவுளிடம் அழைத்துச் செல்கிறது. மேலும், அவற்றின் மூலம், மனிதன் உலக இன்பங்களையும் அடைகிறான். ஆரோக்கியமும் தன்னளவில் தேடப்படுகிறது, ஏனெனில் சில நேரங்களில் ஒருவர் கால்நடையாக நடக்க விரும்புவதில்லை [ஒருவர் சவாரி அல்லது போக்குவரத்தைப் பயன்படுத்தப் பழகிவிட்டதால்], இருப்பினும், இரண்டு கால்கள் நன்றாக இருக்க வேண்டும் என்று ஒருவர் விரும்புகிறார், இருப்பினும் இரண்டு

கால்களின் பாதுகாப்பை நாட வேண்டும், ஏனெனில் அவை நடப்பதற்கான வழிமுறையாகும், ஆனால் பாதுகாப்பு தானாகவே பிரியமானது என்பதால், அதனால்தான் அது கோரப்படுகிறது.

இந்த மூன்று வகைகளில், உண்மையான ஆசீர்வாதம் முதல் வகையாகும், வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மறுமையின் நித்திய இன்பம் மற்றும் நித்திய வெற்றியின் இன்பம் தன்னளவில் தேடப்படுகிறது. தன்னளவிலும், மற்ற விஷயங்களிலும் தேடப்படும் விஷயம் ஒரு ஆசீர்வாதம், ஆனால் முதல் ஆசீர்வாதத்துடன் ஒப்பிடும்போது, அது தரவரிசையில் குறைவாக உள்ளது. பணம், செல்வம் போன்ற பிற விஷயங்களுக்காக தேடப்படாத விஷயம், ஆசீர்வாதங்கள் என்று அழைக்கப்படாது, ஏனெனில் அவை தங்களுக்குள் ஆசீர்வாதங்கள், மாறாக அவை ஆசீர்வாதங்கள் என்று அழைக்கப்படும், ஏனெனில் அவை வழிமுறையாகும். எனவே, அவை இல்லாமல் ஒருவரின் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய முடியாதவருக்கு மட்டுமே அவை ஆசீர்வாதங்கள். ஒரு தனிநபரின் நோக்கம் அறிவு மற்றும் வழிபாடு மற்றும் ஒருவரின் தேவைக்கேற்ப செல்வம் (நிதி வளங்கள்) இருந்தால், அத்தகைய ஒருவருக்கு, தங்கம் மற்றும் கல் இரண்டும் சமம், ஏனெனில் ஒருவர் அவர்களின் இருப்பில் அல்லது அவற்றின் இருப்பில் ஆர்வம் காட்ட மாட்டார். அவர்கள் ஒருவரை சிந்தனை செய்வதிலிருந்தும், வணக்கத்திலிருந்தும் தடுத்தால், அவர்கள் (அன்றைய) துன்பங்களை உண்டாக்குவார்கள் - அவர்கள் ஒருவருக்கு பாக்கியமுள்ளவர்களாக இருக்க மாட்டார்கள்.

ஆசீர்வாதங்களின் நான்காவது பிரிவு: நன்மை தொடர்பான அனைத்து விஷயங்களையும் [நன்றிக்குரிய ஆசீர்வாதங்கள்] மற்றொரு வகை வகைப்படுத்தலாம். நன்மையில் மூன்று வகைகள் உள்ளன: நன்மை, மகிழ்ச்சியான மற்றும் அழகானது. இன்பம் என்பது அதன் நன்மை உடனடியாக தெரிந்துகொள்ளும் விஷயம். அதன் இறுதி முடிவின் அடிப்படையில் நன்மை பயக்கும் ஒன்றே நன்மை பயக்கும். எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் நல்லது அழகானது. தீமையும் மூன்று வகைகளைக் கொண்டுள்ளது: இழப்பை ஏற்படுத்தும், அசிங்கமான மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும். நன்மையில், மூன்று வகையான

நன்மையும் ஒன்றில் குவிந்துள்ளது, அறிவு மற்றும் ஞானம் - இது அறிவு மற்றும் ஞானம் உள்ளவர்களின் பார்வையில் நன்மை பயக்கும், மேலும் மகிழ்ச்சியான மற்றும் அழகானது. தீமையில், அதன் உதாரணம் அறியாமையாக இருக்கும் - இது இழப்பை ஏற்படுத்தும், அசிங்கமானது மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும். "நான் அறியாமையில் இருக்கிறேன், ஆனால் இந்த மற்றவர் அறிவுள்ளவன்" என்பதை உணர்ந்த ஒரு அறியாமை மனிதன், அந்த நேரத்தில் ஒருவரின் தவறுகளை உணர்ந்து வேதனை அடைகிறார். இந்த கட்டத்தில், அறிவின் இன்பத்திற்கான ஆசை அதன் தலையை உயர்த்துகிறது, ஆனால் பொறாமை, ஆணவம் மற்றும் உடல் காமங்கள் ஒருவரின் பாதையில் தடையாக மாறுகின்றன. இதன் விளைவாக, இரண்டு எதிரெதிர் சக்திகள் ஒன்றை இரண்டு எதிர் திசைகளில் இழுக்கின்றன, இரண்டு சூழ்நிலைகளிலும் ஒருவர் வலியில் இருப்பதால் ஒருவரின் ஆன்மா சுருங்குகிறது - அறிவைப் பெறுவதற்கு, ஒருவர் ஆணவத்தை விட்டுவிட்டு, கல்வியின் அவமானத்தை சகித்துக்கொள்ள வேண்டும் [இது ஒவ்வொரு அடியிலும் ஒருவரின் அறியாமையைத் தாக்குகிறது] எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக, ஒருவர் காமத்தை கைவிட வேண்டும். ஞானம் பெறாவிட்டால், [ஒருவரின் அறியாமையை உணர்ந்தவர்] ஒருவரின் குறைபாட்டை உணர்ந்து கொண்டிருப்பார். அத்தகைய நபர் தொடர்ந்து [ஒரு வகை] தண்டனையை சகித்துக் கொண்டிருக்கிறார்.

ஆசீர்வாதங்களின் ஐந்தாவது பிரிவு: இந்த ஆசீர்வாதம் ஒவ்வொரு இன்பத்திற்கும் பொருந்தும். இன்பங்கள் மூன்று வகைப்படும்: அறிவுசார், சில விலங்குகளுக்கு பொதுவான உடல், மற்றும் அனைத்து விலங்குகளுக்கும் பொதுவான உடல். அறிவுசார் இன்பங்களின் எடுத்துக்காட்டுகளில் அறிவு மற்றும் ஞானம் ஆகியவை அடங்கும், ஏனெனில் இந்த இன்பம் கண்கள், காதுகள், மூக்கு, சுவை, வயிறு அல்லது அந்தரங்க பாகங்களால் உணரப்படுவதில்லை, அதற்கு பதிலாக, அதன் இன்பம் இதயத்தால் மட்டுமே உணரப்படுகிறது, ஏனெனில் இது புத்திசாலித்தனம் என்று அழைக்கப்படும் [மனித] தரத்திற்கு (தனித்தன்மை) குறிப்பிட்டது. எல்லா இன்பங்களிலும், இது எல்லா இன்பங்களிலும் மிக உயர்ந்தது என்றாலும் இது மிகக் குறைவாகக் காணப்படுகிறது. அதன் பற்றாக்குறைக்கு காரணம் என்னவென்றால், அறிவின் இன்பத்தை ஒரு அறிஞரால் மட்டுமே உணர முடியும் (அறிவை

வைத்திருப்பவர்) மற்றும் ஞானத்தின் இன்பத்தை ஞானிகளால் மட்டுமே உணர முடியும் (உள் வெளிச்சம் அல்லது ஞானத்தை வைத்திருப்பவர்). அறிவு மற்றும் ஞானம் கொண்ட எத்தனை பேர் உள்ளனர்? எல்லோருக்கும் தெரியும் [நிறைய இல்லை]. பெரும்பாலான மக்கள் [அறிவு மற்றும் ஞானமுள்ளவர்கள் என்று கூறுபவர்கள்] அறிஞர்கள் மற்றும் பெயர் மற்றும் தோற்றத்தில் ஞானிகள் [ஆனால் உண்மையில், உண்மையான அறிவு மற்றும் உள் வெளிச்சம் இல்லாதவர்கள்].

ஞானத்தின் சிறப்புக்கும், வேறுபாட்டிற்கும் காரணம் என்னவென்றால், அதன் இன்பம் எப்போதும் ஒருவரிடம் நிலைத்திருக்கிறது, இவ்வுலகத்திலோ மறுமையிலோ ஒருபோதும் குறைவதில்லை. இது எல்லா நேரத்திலும் ஒருவருடன் வரும் ஒரு துணை மற்றும் அறிவு உள்ளவர்கள் அதில் சலிப்படைய மாட்டார்கள். மற்ற எல்லா இன்பங்களும் ஒருவரை சோர்வடையச் செய்கின்றன. உதாரணமாக, ஒருவர் வயிறு நிரம்பியவரை சாப்பிடுவது உடலில் சோம்பேறித்தனத்தை ஏற்படுத்துகிறது, உடலுறவு முடித்த பிறகு சோர்வு மற்றும் கனமான உணர்வு உள்ளது, ஆனால் ஒருவர் எவ்வளவு நீந்தினாலும் [ஆழத்தில்] அறிவு மற்றும் ஞானத்தின் கடலில் [குறிப்பாக தெய்வீக அறிவு] மூழ்கினாலும், ஒருவரின் மனோபாவத்தில் கனமான உணர்வு இல்லை, உடல் சோர்வுக்கு இரையாவதில்லை. அத்தகைய தனித்துவமான மற்றும் உயர்ந்த விஷயத்தை அடையக்கூடிய திறன் இருந்தபோதிலும், தாழ்ந்த ஒன்றில் குடியேறி, சில நாட்கள் மதிப்புள்ள இன்பங்களுக்குப் பின்னால் உதவியின்றி அலைந்து திரிகிற நபர், அத்தகைய நபரின் பைத்தியக்காரத்தனத்தையும் துரதிர்ஷ்டத்தையும் யார் சந்தேகிக்க முடியும்? அறிவின் இன்பத்தை சாதாரண மனிதர்கள் ஏன் உணர முடியாது என்ற கேள்வியைப் பொறுத்தவரை, அதன் காரணம் என்னவென்றால், அவர்களுக்கு அதன் மீது பாசம் (தாக்) கூட இல்லை, மேலும் பாசம் இல்லாதவருக்கு எந்த புரிதலும் தீவிரமான ஆசையும் இல்லை (*ஷாக்).* தீவிர ஆசை அன்புக்கு அடிபணிகிறது. பாசம் இல்லையென்றால், ஆசை கூட இருக்காது, அல்லது காமங்களைப் பின்பற்றுவது அவர்களின் மனோபாவங்களில் ஒரு எழுச்சியையும், அவர்களின் இதயங்களில் ஒரு நோயையும் ஏற்படுத்தியுள்ளது [அறிவு மற்றும் உள் வெளிச்சத்தைப் பாராட்டுவதற்கும்].

இரண்டாவது வகை இன்பம் உடல் மற்றும் ஆதிக்கம், மேன்மை, முதன்மையான இன்பம் போன்ற சில விலங்குகளுடன் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகிறது. இந்த வகையான இன்பத்தில், சில விலங்குகள் அவற்றை சிங்கங்கள், சிறுத்தைகள் மற்றும் பிற சக்திவாய்ந்த விலங்குகள் போன்ற மனிதர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. மூன்றாவது வகை இன்பம் உடல் மற்றும் அனைத்து விலங்குகளுடனும் பகிர்ந்து கொள்ளப்படுகிறது, இது வயிற்றின் இன்பம் (உணவு மற்றும் உணவு) மற்றும் அந்தரங்க பாகங்களை உள்ளடக்கியது. இந்த இன்பங்கள் மிகவும் பரவலான மற்றும் பொதுவானவை, அவை எல்லா இன்பங்களிலும் மிகக் குறைந்தவை மற்றும் மலிவானவை. எனவே, பூமியில் உள்ள அனைத்து உயிரினங்களும் சிறிய பூச்சிகள் கூட அவற்றில் இன்பம் காணும் அளவிற்கு அவற்றை மனிதர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்கின்றன. இந்த [மிகக் குறைந்த வடிவம்] இன்பத்திற்கு மேலே உயரும் ஒரு நபர், ஆதிக்கம் மற்றும் அதிகாரத்தின் இன்பத்திற்கு (மற்றவர்கள் மீதான ஆட்சி அல்லது அதிகாரம்) இரையாகிறார். இந்த இன்பத்தை தாண்டி உயரும் ஒருவன், ஞானம் மற்றும் ஞானத்தின் இன்பம் ஒருவரில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் வரை மூன்றாவது (இந்த விளக்கத்தில் முதலாவது) இன்பத்தில் ஈடுபடுகிறான், குறிப்பாக கடவுளின் இருப்பின் ஞானம் (*மாரிஃபா*) மற்றும் குணங்கள் (*சிஃபாத்*) ஒருவருக்கு அத்தகைய இன்பத்தை அளிக்கின்றன, அதை வேறு எந்த விஷயத்திலும் காண முடியாது. இது கடவுளிடம் நெருங்கப்பட்டவர்களின் அந்தஸ்து (*சித்திகீன்* அல்லது ஞானவாதம்).

இதயத்தின் நான்கு வகைகள்: இந்த விளக்கத்தின் வெளிச்சத்தில், இதயத்தில் நான்கு வகைகள் உள்ளன. ஒரு வகை இதயம் கடவுளை மட்டுமே நேசிக்கிறது மற்றும் கடவுளின் ஞானத்தின் அதிகரிப்பு தொடரும் வரை அமைதியைக் காணாது [தடையின்றி]. இரண்டாவது [வகை] இதயம் கடவுளின் ஞானத்தில் இருக்கும் இன்பங்களின் வகைகளைக் கூட அறியாது. இது புகழ், கட்டுப்பாடு (அதிகாரம் மற்றும் அதிகாரம்), செல்வம் மற்றும் அனைத்து உடல் இன்பங்கள் மற்றும் இன்பங்களில் மட்டுமே மகிழ்ச்சியைக் காண்கிறது. மூன்றாம் இதயம் பெரும்பாலான சூழ்நிலைகளில் தெய்வீக நினைவு (*திக்ர்),* சிந்தனை (*ஃபிக்ர்*) மற்றும் ஞானம் (*மாரிஃபா) ஆகியவற்றின் மூலம் கடவுளுடன் நெருக்கத்தைக் காண்கிறது*, ஆனால் சில நேரங்களில் மனித பண்புகள்

அதன் மீது தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. நான்காவது இதயம் பெரும்பாலும் மனித பண்புகளை ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது, ஆனால் சில நேரங்களில் அது அறிவு மற்றும் ஞான நீரூற்றுகளிலிருந்து பயனடைகிறது. அவற்றில், முதல் வகை இதயம் சாத்தியமில்லை. அது சாத்தியம் என்று நாம் கருதினால், அவை இல்லாத எண்ணிக்கையில் மிகக் குறைவு. உலகம் இரண்டாவது வகை இதயத்தால் நிரம்பியுள்ளது. மூன்றாவது மற்றும் நான்காவது வகை இதயங்கள் உள்ளன, ஆனால் சிறிய எண்ணிக்கையில், அதற்கு பதிலாக அவற்றை அரிதானவை என்று அழைப்பது மிகவும் பொருத்தமானதாக இருக்கும். தீர்க்கதரிசிகளின் காலத்திற்கு நெருக்கமாக இருந்த நேரத்தில், அத்தகைய இருதயங்கள் ஏராளமாக இருந்தன. தீர்க்கதரிசன சகாப்தம் படிப்படியாக தொலைவில் இருந்ததால், இந்த வகையான இருதயங்களின் எண்ணிக்கையும் குறைந்து, இந்த செயல்முறை [குறைந்து வருகிறது, ஆனால் முழுமையாக அழிவதில்லை] நியாயத்தீர்ப்பு நாள் வரை தொடரும்.

ஆறாவது பிரிவு ஆசீர்வாதங்கள்: இந்த பிரிவு அனைத்து [வகைகள் மற்றும் பிரிவுகள்] ஆசீர்வாதங்களின் மீதும் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. இந்த பிரிவின் சுருக்கம் என்னவென்றால், ஆசீர்வாதங்கள் இரண்டு வகைப்படும், ஒன்று ஒருவரின் நோக்கத்தின் உச்சமாக இருக்கும் ஆசீர்வாதம், அது மறுமையின் நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றி (*ஸாதா*) மற்றும் அதில் நான்கு விஷயங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன: ஒருபோதும் அழிவை எதிர்கொள்ளாத இருப்பு மற்றும் வாழ்வாதாரம் (*ஃபனா*)), அதனுடன் எந்த துக்கமும் கலக்காத அந்த மகிழ்ச்சி, எந்த அறியாமையுடனும் இல்லாத அந்த அறிவு, மற்றும் அதில் எந்த வறுமையும் இல்லாத செல்வம் மற்றும் செழுமை. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

لَا عَيْشَ إِلَّا عَيْشُ الْآخِرَةِ

"மறுமையின் வாழ்க்கையையும், ஆறுதலையும் தவிர வேறு வாழ்க்கையும் ஆறுதலும் இல்லை. (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *ஸஹீஹ் புகாரி மற்றும் ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* அனஸ் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்

கீழ்த்தட்டு ஆத்மா (நஃப்ஸ்) உலக *இன்பத்தில் திருப்தி அடையாமல் இருப்பதற்கும், இந்த வாழ்க்கைக்குப் பிறகு முடிவற்ற ஒரு வாழ்க்கையும் உள்ளது என்பதை உணர வேண்டும் என்றும், ஒருபோதும் துக்கமாக மாறாத இன்பம் மட்டுமே இருக்கும் என்றும்* அவர் ஒரு மகிழ்ச்சியான சந்தர்ப்பத்தில் இதைக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

வழிகாட்டுதலின் நிலைகள்: [உண்மை மற்றும் நித்திய உண்மைகளை நோக்கி] வழிகாட்டுதல் என்பது அத்தகைய ஒரு யதார்த்தமாகும், இது இல்லாமல் எந்த மனிதனும் நித்திய மகிழ்ச்சியையும் நித்திய வெற்றியையும் தேட முடியாது *(ஸாதா).* [வழிகாட்டுதல் என்பது நன்றிக்குரிய மிகப்பெரிய ஆசீர்வாதங்களில் ஒன்றாகும்.] ஒரு மனிதன் மறுமையின் இன்பத்தைக் கொண்ட ஒன்றை விரும்பலாம், ஆனால் ஒருவரின் இரட்சிப்பு எந்த விஷயத்தில் பொதிந்துள்ளது என்பதை கூட அறியாமல், [ஒருவரின் உள் இருப்பிலும் வெளி உலகத்திலும்] கொந்தளிப்பை ஏற்படுத்தும் விஷயங்களை ஒருவரின் சீர்திருத்த செயலாக நினைத்தால், அவர் வெறும் நோக்கத்தால் [நன்மை செய்ய] நன்மை பெற மாட்டார். வழிகாட்டுதல் இல்லையென்றால், நோக்கம், திறன் மற்றும் வழிமுறைகள் [ஒருவரிடம் உள்ள நல்ல காரியங்களைச் செய்வது] எந்த பயனையும் அளிக்காது [எனவே, ஒருவரை ஆனந்தம், இரட்சிப்பு, நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி ஆகியவற்றின் பாதையை நோக்கி சரியான திசையில் செலுத்துவதற்கும் வழிநடத்துவதற்கும் வழிகாட்டுதல் இன்றியமையாதது]. வழிகாட்டுதலில் மூன்று நிலைகள் உள்ளன. முதல் கட்டம் நன்மை தீமையைப் புரிந்துகொள்வது. அல்லாஹ் தன் அடியார்கள் அனைவருக்கும் இந்த ஆசீர்வாக்கியத்தை வழங்கியிருக்கிறான் - சிலருக்கு புத்தியை வழங்குவதன் மூலம் அவர்களுக்கும், சிலருக்கு தனது தீர்க்கதரிசிகள் மூலம் [தெய்வீக தூது] அனுப்புவதன் மூலமும் வழங்கியுள்ளார். வானுலக வேதங்கள், (அல்லாஹ்வின் போதனைகள்), உள் நுண்ணறிவுகள் மற்றும் ஞானம் ஆகியவை நேர்வழி வழியாகும். இந்த வழிகளில் இருந்து யாரையும் தடுக்க முடியாது. ஆணவம், பொறாமை, உலக அன்பு இல்லாத இருதயங்கள் மட்டுமே இந்த வழிகளை அடைவதன் மூலம் செயல்படுகிறார்கள். ஆணவம், பொறாமை, உலக அன்பு ஆகியவற்றால் நிரம்பியவர்கள், அல்லது கண்கள் பிரகாசமாக இருந்தாலும்

(பார்க்கக்கூடியவை) புத்தியின் மீது ஒரு திரையை வீசும் வழிகளில் சிக்கிக் கொண்டிருப்பவர்கள், அவர்களுக்காக குர்ஆன் கூறுகிறது:

فَإِنَّهَا لَا تَعْمَى ٱلْأَبْصَٰرُ وَلَٰكِن تَعْمَى ٱلْقُلُوبُ ٱلَّتِى فِى ٱلصُّدُورِ

"இந்த விஷயத்தின் உண்மை என்னவென்றால், கண்கள் குருடாவதில்லை [உண்மையைக் காண], மாறாக, அவர்களின் மார்பில் உள்ள இதயங்கள் குருடாகிவிடும் [மற்றும் அவற்றின் பகுத்தறிவு மற்றும் புலனின் திறனை இழக்கின்றன]." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 22, வசனம் 46)

புத்திசாலித்தனம் மற்றும் உணர்தல் மீது ஒரு முக்காடு போடும் விஷயங்களில் பழக்கவழக்கங்கள், ஒருவரின் மரபுகள் [மற்றும் வளர்ப்பு], தங்கள் மூதாதையர்களின் [அறிவுசார் மற்றும் கருத்தியல் ரீதி] பரம்பரையைப் பாதுகாக்க [அல்லது வைத்திருப்பது] விருப்பம் ஆகியவை அடங்கும். குர்ஆன் அதை பின்வரும் வார்த்தைகளில் விளக்கியுள்ளது:

إِنَّا وَجَدْنَآ ءَابَآءَنَا عَلَىٰٓ أُمَّةٍ وَإِنَّا عَلَىٰٓ ءَاثَٰرِهِم مُّقْتَدُونَ

"[சிலர் கூறுகிறார்கள்] இந்த முறையில் (வாழ்க்கை முறை அல்லது சிந்தனை செயல்முறை) எங்கள் முன்னோர்களைக் கண்டறிந்துள்ளோம், மேலும் [அதற்குப் பின்னால் எந்த பகுத்தறிவும் இல்லாமல்] அவர்களைப் பின்பற்றுகிறோம்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 43, வசனம் 23)

ஆணவம், பொறாமை, மேன்மையின் சிக்கல் ஆகியவை இதயங்களை குருடாக்கி, வழிகாட்டுதலின் பாதையில் செல்வதைத் தடுக்கும் விஷயங்கள். வழிகாட்டுதலின் இரண்டாவது கட்டம் முதல் கட்டத்திற்குப் பிறகு வருகிறது மற்றும் ஆன்மீக போராட்டத்தின் (*முஜாஹதா*) விளைவாக அடையப்படுகிறது. அல்லாஹ் எல்லா நிலைகளிலும் நேர்வழியை வழங்குகிறான். அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

وَٱلَّذِينَ جَٰهَدُوا۟ فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا

"எவர்கள் நம்முடைய வழிகளில் முயல்கின்றார்களோ, நிச்சயமாக

அவர்களை நம்முடைய வழிகளில் செலுத்துவோம். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 29, வசனம் 69)

வழிகாட்டுதலின் மூன்றாவது கட்டம் இரண்டாம் கட்டத்திற்குப் பிறகு உள்ளது. இந்த வழிகாட்டுதல் அத்தகைய [ஆன்மீக மற்றும் உள்] ஒளி (வெளிச்சம்) ஆகும், இது ஆன்மீக முயற்சியின் முழுமையுக்குப் பிறகு, தீர்க்கதரிசனத்தின் உலகத்திலும் [தெய்வீக] வழிகாட்டுதலின் உலகத்திலும் பிரகாசிக்கிறது. இந்த ஒளியின் (உள் வெளிச்சம்) காரணமாக, புத்தியின் மூலம் அறிய முடியாத விஷயங்களை ஒருவர் அறிந்து கொள்ள முடிகிறது, இது தெய்வீக சட்டம், கட்டளைகள் மற்றும் தடைகள் சார்ந்துள்ளது, இதன் மூலம் அறிவைப் பெறுவது சாத்தியமாகும். இந்த வழிகாட்டுதல் முழுமையான வழிகாட்டுதல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இது தவிர, மற்ற அனைத்து வழிகாட்டுதலும் அதன் முன்னுரைகள் (ஆரம்ப படிகள்) மற்றும் [உண்மையான வழிகாட்டுதலிலிருந்து] முக்காடுகள் ஆகும். இந்த வழிகாட்டுதல் என்னவென்றால், கடவுள் அதை குறிப்பாக தனக்கு குறிப்பிட்டுள்ளார், ஏனெனில் அனைத்து வழிகாட்டுதலுக்கும் ஆதாரம் கடவுளின் இருப்பு. கடவுள் கூறுகிறார்:

قُلْ إِنَّ هُدَى ٱللَّهِ هُوَ ٱلْهُدَىٰ

(நபியே!) நீர் கூறுவீராக! அல்லாஹ்விடமிருந்தே நேர்வழி (கிடைப்பது) என்பதில் சந்தேகமில்லை" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 2, வசனம் 120)

இது (கடவுளின் வழிகாட்டுதல்) "வாழ்க்கை" என்று அழைக்கப்படுகிறது.

أَوَمَن كَانَ مَيْتًا فَأَحْيَيْنَٰهُ وَجَعَلْنَا لَهُۥ نُورًا يَمْشِى بِهِۦ فِى ٱلنَّاسِ

"ஒருவன் இதற்கு முன்னர் இறந்துவிட்டான், பின்னர் அவனை நாம் உயிர்ப்பித்தோம், பின்னர் அந்த ஒளியுடன் மனிதர்களிடையே சுற்றி வருகிற ஒளியை (ஆன்மீக ஒளியை) ஒருவனுக்கு வழங்கினோம். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 6, வசனம் 122)

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

பின்வரும் வசனம் அதே விஷயத்தைக் குறிக்கிறது:

أَفَمَن شَرَحَ ٱللَّهُ صَدْرَهُۥ لِلْإِسْلَـٰمِ فَهُوَ عَلَىٰ نُورٍ مِّن رَّبِّهِۦ ۚ

"எவருடைய இருதயத்தை அல்லாஹ் தனது விருப்பத்திற்கு அடிபணிய வைக்கும் பாதையைத் திறந்துவிட்டானோ, அவர் தனது இறைவனிடமிருந்து வரும் ஒளியில் (உள் ஒளியில்) இருக்கிறார்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 39, வசனம் 22)

ஆத்மா - ஒரு பெரிய ஆசீர்வாதம்: உடல் உறுப்புகள் மற்றும் கைகால்கள், உணர்தல் மற்றும் வலிமை ஆகியவற்றின் நன்மை ஒரு நுட்பமான நீராவியை எவ்வாறு சார்ந்துள்ளது என்பதைக் கவனியுங்கள், அதன் மையம் (வசிப்பிடம்) இதயம், அதிலிருந்து அது நீட்டிக்கப்பட்ட நரம்புகள் வழியாக முழு உடலிலும் புழக்கத்தில் உள்ளது. அது உடலில் உள்ள ஒரு உறுப்பை அடைந்தவுடன், அது ஒரு [ஒளி தரும்] விளக்கைப் போல அதில் உணர்வு, உணர்வு, இயக்கம் மற்றும் வலிமையை உருவாக்குகிறது, இது ஒரு [இருண்ட] வீட்டில் சுற்றி நகர்கிறது, இந்த விளக்கு எங்கு சென்றாலும், இந்த ஒளி அங்கு சென்றடையும். எனவே, இந்த விளக்கு எங்கு சென்றாலும், வீட்டின் எந்த மூலையிலும் ஒளி அங்கு செல்ல ஒரு காரணமாக இருக்கும். இந்த ஒளி கடவுளின் படைப்பு மற்றும் புனைவு என்றாலும், அவர் தனது ஞானத்தால் விளக்கை அதற்கு ஒரு காரணமாக ஆக்கினார். இந்த நுட்பமான நீராவி மருத்துவர்களின் சொற்களில் "ஆன்மா" என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதன் உறைவிடம் இதயம். ஆத்மா விளக்கின் சுடரைப் போன்றது, இதயம் பாத்திரத்தைப் போன்றது, இதயத்தில் உள்ள கருப்பு இரத்தம் திரியைப் போன்றது, உணவு (உணவு) விளக்குக்கு எண்ணெய் போன்றது, அதனால் ஏற்படும் முழு உடலிலும் உள்ள உயிர் போன்றது. விளக்கின் காரணமாக வீட்டிற்குள் வெளிச்சம் போன்றது. விளக்கில் உள்ள எண்ணெய் நுகரப்பட்டால், விளக்கு அணைந்துவிடும், அதேபோல், ஆன்மாவின் விளக்கு உட்கொள்ளல் நிறுத்தப்படும்போது அணைகிறது. மேலும், சில நேரங்களில் திரி எரிந்து சாம்பலாக மாறும்போது, விளக்கு எண்ணெயால் நிரம்பியிருந்தாலும் எண்ணெயை உறிஞ்சும் திறனைத் தக்க வைத்துக் கொள்ளாதபோது, இதேபோல், இதயத்தில் உள்ள இரத்தம் இதயத்தின் வெப்பம் காரணமாக எரிந்து போகக்கூடும் மற்றும் ஏற்பாடு இருந்தபோதிலும், ஆன்மாவின் விளக்கு அணைகிறது, ஏனெனில்

ஏற்பாட்டை ஏற்றுக்கொள்ளும் திறன் இனி இல்லை, இது ஆன்மாவின் தொடர்ச்சியான இருப்பை உறுதி செய்கிறது. மேலும், எண்ணெய் நுகரப்படுவது அல்லது திரி எரிவது போன்ற உள் காரணங்களால் விளக்கு சில நேரங்களில் அணைவதைப் போலவே, காற்று போன்ற வெளிப்புற காரணங்களால் அணைவதைப் போலவே, அதுவும் அணைகிறது. இதேபோல், ஆன்மா சில நேரங்களில் சில உள் காரணங்களால் அழிந்துவிடும், சில நேரங்களில் வெளிப்புற காரணங்களால் அழிந்துவிடும், அதாவது கொலை செய்வது போன்றவை. விளக்கில் எண்ணெய் உட்கொள்வதால் அணைக்கப்பட்டாலும், அல்லது திரியை எரிப்பதன் காரணமாகவோ, அல்லது யாரோ ஒருவர் அதன் மீது ஊதியதால், அல்லது அது காற்றின் பாதையில் வருவதால், அது எப்படி அணைந்தாலும், இவை அனைத்தும் கடவுளால் விதிக்கப்பட்ட தெய்வீக ஆணையின்படி உருவாகின்றன. மனித ஆத்மாவின் நிலைத்தும் அப்படித்தான். அது எப்படி அழிவுக்கு வந்தாலும், அல்லது அது எப்படி அணைக்கப்படுகிறதோ பரவாயில்லை, அது தேவனுடைய அறிவிலும் அவருடைய நித்திய ஆணையின்படியும் உள்ளது. பாதுகாக்கப்பட்ட பலகை (கடந்த காலம், நிகழ்காலம் மற்றும் எதிர்காலம் பற்றிய அறிவைக் கொண்ட கடவுளின் பதிவு புத்தகம்) ஒவ்வொரு ஆத்மாவுக்கும் ஒரு இறுதி நியமிக்கப்பட்ட நேரத்தைக் கொண்டுள்ளது. இந்த நேரம் முடிந்ததும், உடலுடனான ஆத்மாவின் உறவு முடிவுக்கு வரும், இந்த முடிவு விதியின் எழுத்தாளர் (கடவுள்) எழுதியபடி மட்டுமே நடக்கும்.

விளக்கை அணைப்பது வீடு இருட்டாக மாறுவதைப் போலவே, [உடலிலிருந்து] ஆன்மா வெளியேறுவது முழு உடலிலும் இருள் பரவுகிறது மற்றும் [முன்னர்] ஆன்மாவிலிருந்து பெறப்பட்ட வெளிச்சங்களின் செயல்முறை நிறுத்தப்படுகிறது, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், "வாழ்க்கை" என்ற வார்த்தையால் சூழப்பட்ட அனைத்து விஷயங்களின் உணர்வு, உணர்வு, நோக்கங்கள் மற்றும் வெளிச்சங்கள். ஆத்மாவும் ஒரு ரகசியம் மற்றும் தெய்வீக ஆசீர்வாதங்களுக்கு ஒரு தனித்துவமான குறிப்பாகும் மற்றும் இந்த விஷயத்தின் உண்மைத்தன்மையின் [தெய்வீக] பிரகடனமாகும்:

قُل لَّوْ كَانَ ٱلْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَٰتِ رَبِّى لَنَفِدَ ٱلْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَنفَدَ كَلِمَٰتُ رَبِّى وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِۦ مَدَدًا

(நபியே!) நீர் கூறும்: "என் இறைவனின் வார்த்தைகளுக்கு சமுத்திரம் மையாக ஆகிவிட்டால், என் இறைவனின் வார்த்தைகள் ஒய்ந்து போவதற்கு முன்னரே கடல் தீர்ந்துவிடும்; (குர்ஆன், அத்தியாயம் 18, வசனம் 109)

இந்த விஷயங்கள் அனைத்தையும் அறிந்திருந்தாலும், தெய்வீக ஆசீர்வாதங்களை அங்கீகரிக்க மறுத்து, அவற்றுக்கு நன்றி செலுத்தாத, மிகவும் துரதிர்ஷ்டவசமானவர், தெய்வீக கருணையிலிருந்து வெகு தொலைவில் மற்றும் தெய்வீக தண்டனைக்கு நெருக்கமானவர்.

ஏன் மக்களுக்கு நன்றியுணர்வு இல்லை

ஒரு புத்திசாலித்தனமான மனிதனின் பார்வை எதையாவது விழும்போது அல்லது எதைப் பற்றிய எண்ணம் இதயத்தில் தோன்றும்போது, அதில் கடவுளின் ஆசீர்வாதத்தைத் தேடுகிறான். அறியாமை மற்றும் அலட்சியம் (கவனக்குறைவு) காரணமாக மக்கள் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துவதில்லை என்பதை அறிய வேண்டும், ஏனென்றால் யாருடைய இருதயங்களும் கண்களும் அலட்சியம் மற்றும் அறியாமையின் அடர்த்தியான திரைகளால் மூடப்பட்டிருக்கும் மக்கள், கடவுளின் எந்த ஆசீர்வாதத்தையும் ஒரு ஆசீர்வாதமாக கருதுவதில்லை. அவர்களுக்கு ஒரு ஆசீர்வாதம் கூட தெரியாதபோது, அதற்கு அவர்கள் எப்படி நன்றி செலுத்த முடியும்? அவர்கள் ஒரு அருமையைப் புரிந்துகொண்டால், அவர்கள் அறிந்த நன்றியின் வழி, *அல்-ஹம்துலில்லாஹ்* (எல்லாப் புகழும் அல்லாஹ்வுக்கே) அல்லது *அல்-ஷுக்ரல்லாஹ்* (அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி) என்று நாவால் கூறுவதும், அது போதுமானது என்று கருதுவதும் ஆகும். நன்றியுணர்வின் அர்த்தம் அந்த ஆசீர்வாதத்துடன் தொடர்புடைய ஞானத்தை (நோக்கம் மற்றும் நோக்கம்) நிறைவு செய்வதில் ஆசீர்வாதத்தைப் பயன்படுத்துவதாகும், ஞானம் கடவுளின் கீழ்ப்படிதல் என்றும் அவர்கள் அறிந்திருக்கவில்லை. மக்கள் இந்த இரண்டு புரிதல்களைக் கொண்டிருந்தாலும், இன்னும் கடவுளுக்கு நன்றி

செலுத்தவில்லை என்றால், அதன் காரணம் சாத்தானின் ஆதிக்கம் மற்றும் காமங்களின் ஆதிக்கத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை.

ஆசீர்வாதத்துடன் அலட்சியத்திற்கான காரணங்கள்:
ஆசீர்வாதத்துடன் அலட்சியத்திற்கு பல காரணங்கள் உள்ளன. அவர்களில் ஒரு காரணம் என்னவென்றால், மக்கள் தங்கள் அறியாமை காரணமாக, ஆசீர்வாதங்களை கருத்தில் கொள்வதில்லை, மக்களுக்கு பொதுவாக ஆசீர்வாதங்கள் உள்ளன, அதனால்தான், அவர்கள் மீது நன்றி செலுத்துவதில்லை [ஏனெனில் அவை பொதுவாக சிறப்பு எதுவும் இல்லை என்று கருதப்படுவதால் அவை அனைவரின் பிரிக்க முடியாத பிறப்புரிமையாக கருதப்படுகின்றன]. அவர்களைப் பொறுத்தவரை, ஆசீர்வாதங்கள் சிறப்பு வாய்ந்ததாக இருக்க வேண்டும் [அல்லது ஒருவருக்கு சிறப்பாக வழங்கப்பட வேண்டும் மற்றும் அனைவருக்கும் அல்லது பெரும்பான்மையான மக்களுக்கும் பொதுவானதாக இருக்கக்கூடாது], வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், யாராவது குறிப்பாக [மட்டும்] ஏதாவது இருந்தால், அதை ஒரு ஆசீர்வாதம் என்று அழைக்கலாம் [மக்களின் தவறான உணர்வுகளில்]. உணவு மற்றும் பானம் அல்லது உடல் அமைப்பின் சிறப்புகள் (பல்வேறு உடல் உறுப்புகளின் திறன்கள் மற்றும் பயன்பாடுகள் மற்றும் அவை ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் எவ்வாறு உதவுகின்றன என்பது இல்லாமல் வாழ்க்கை மிகவும் கடினமாக இருக்கும்) சம்பந்தப்பட்டவை, ஒவ்வொரு பெரிய, சிறிய, பணக்காரர், ஏழை, முக்கியமான, தாழ்ந்த (சமூக ரீதியாக முக்கியமற்ற) [தனிநபர்கள்] பொதுவானவை. அதனால்தான், இவை எப்படி ஆசீர்வாதங்களாக இருக்க முடியும்? இது ஒரு மகத்தான ஆசீர்வாதமாக இருந்தாலும், அவர்கள் புதிய காற்றை ஒரு ஆசீர்வாதமாக கூட கருதாததற்கு இதுதான் காரணம். ஒருவரின் தொண்டை ஒரு கணம் கசக்கிப் பிழியப்பட்டால், [உடலில்] புதிய காற்று வெளியேறுவதை நிறுத்தினால், புதிய காற்று கிடைக்காதது ஒருவர் மரணத்தைத் தழுவ வழிவகுக்கும். இதேபோல், யாராவது ஒரு பொது குளியலில் (*ஹம்மாம்*) அல்லது சூடான காற்று மட்டுமே செல்லும் இடத்தில் அல்லது ஈரப்பதம் காரணமாக காற்று அதிகமாக உள்ள ஆழமான கிணற்றில் விழுந்தால், ஒருவர் மூச்சுத் திணறல் காரணமாக இறக்கலாம். சூடான பொது குளியல் அல்லது ஆழமான கிணற்றின் பொறியில் இருந்து யாராவது வெளியேற முடிந்தால், புதிய காற்றின் மதிப்பு மற்றும் விலைமதிப்பற்ற

தன்மையைப் பற்றி நீங்கள் அப்படியொருவரைக் கேட்டால், ஒருவர் அதை ஒரு [பெரிய] ஆசீர்வாதமாகக் கருதுவார், அதற்காக நன்றி தெரிவிப்பார். ஒரு ஆசீர்வாதம் அவர்களிடமிருந்து பறிக்கப்படும் போது மட்டுமே மக்கள் அதை ஒரு ஆசீர்வாதமாக கருதுவது தீவிர அறியாமையாகும். சில நேரங்களில் அந்த ஆசீர்வாதம் மீண்டும் ஒருவருக்கு திருப்பித் தரப்படுகிறது, சில நேரங்களில் அது இல்லை, எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் ஒருவர் நன்றியுணர்வு இருக்க வேண்டும் [பற்றாக்குறை அல்லது மிகுதி, இருப்பது அல்லது இல்லாதது, ஏனென்றால் இன்று நம்மிடம் இருப்பது நாளை போய்விடும்].

இது ஒரு பெரிய ஆசீர்வாதமாக இருந்தாலும், ஒருவரின் கண்களுக்காக கடவுளுக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் ஒரு நபரை நீங்கள் பார்த்திருக்க மாட்டீர்கள். ஆனால் கண்களின் ஒளி மறைந்து, ஒருவர் பார்வையற்றவராக மாறும்போது, ஒருவர் இந்த ஆசீர்வாதத்தை மதிக்கிறார். ஒருவர் அதிர்ஷ்டவசமாக கண்பார்வையை மீண்டும் பெற்றால், ஒருவர் அதற்கு நன்றி தெரிவிக்கிறார், ஆனால் ஒருவருக்கு பார்க்கும் கண்கள் இருக்கும் வரை, அவர் அதை ஒரு ஆசீர்வாதமாக கருதுவதில்லை, ஏனெனில் பொதுவாக உலகில், மக்களுக்கு கண்கள் உள்ளன. மிகவும் பொதுவானதாக இருக்கும் ஒன்று, அது எப்படி ஒரு ஆசீர்வாதமாக இருக்க முடியும் என்று ஒருவர் நினைக்கிறார். அதன் உவமை ஒரு திமிர்பிடித்த அடிமையின் உவமையாகும், அவர் ஆசாரம் இல்லாதவர், திமிர்த்தனத்தால் எல்லா நேரத்திலும் அடிக்கப்படுகிறார். அடி கொஞ்ச நேரம் நின்றால், அதை ஒரு வரப்பிரசாதம் என்று கருதுவார், அது முற்றிலுமாக நிறுத்தப்பட்டால், ஒருவர் திமிர்பிடித்து நன்றியுணர்வைக் கைவிடுவார். [ஒவ்வொருவரும் கடவுளின் அடிமைகளாக இருப்பதால் இந்த உவமை அனைவருக்கும் பொருந்தும், ஏனெனில் ஒருவரின் எஜமானரான கடவுள், உன்னதமானவருக்கு ஆசாரங்கள் மற்றும் விசுவாசம் தேவைப்படுகிறது.] மக்களின் நிலை என்னவென்றால், அந்த செல்வம் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இருந்தாலும், தங்களைச் சுற்றியுள்ள மற்றவர்களை விட அவர்களுக்கு சில வேறுபாட்டை வழங்கும் அந்த செல்வத்திற்கு (அல்லது தனித்தன்மை) மட்டுமே அவர்கள் நன்றி செலுத்துகிறார்கள். அதைத் தவிர, அவர்கள் மற்ற எல்லா ஆசீர்வாதங்களையும் புறக்கணிக்கிறார்கள் [அவற்றுக்கு நன்றி செலுத்துவதில்லை].

ஒரு ஏழையின் புகாரின் கதை: ஒரு ஏழை மனிதன் தனது வறுமை மற்றும் ஒரு பெரிய குடும்பம் இருப்பதைப் பற்றி இதயமுள்ள ஒரு மனிதனிடம் (ஞானவாதி அல்லது கடவுளின் நெருக்கமானவர்) புகார் செய்து, "எனது மோசமான சூழ்நிலையால் நான் மிகவும் கவலைப்படுகிறேன் மற்றும் கலக்கமடைகிறேன்" என்று கூறினார். ஞானவாதி அவரிடம், "நீங்கள் பத்தாயிரம் *திர்ஹாம்களை* (ஒரு பழைய தங்க நாணயம், இந்த தொகை மிகப்பெரியது) எடுத்து குருடனாக இருக்க முடியுமா?" என்று கேட்டார். அவர் இல்லை என்று கூறினார். ஞானவாதம் மீண்டும் கேட்டார், "நீங்கள் பத்தாயிரம் *திர்ஹாம்களை* எடுத்து ஊமையாக மாற ஒப்புக்கொள்ள முடியுமா?" அவர் இல்லை என்று கூறினார். ஞானவாதம் கேட்டார், "பத்தாயிரம் *திர்ஹாம்களை* எடுத்து நொண்டியாக மாற நீங்கள் விரும்புகிறீர்களா?" அதை அவர் மீண்டும் நிராகரித்தார். ஞானவாதம், "பத்தாயிரம் *திர்ஹாம்களை எடுத்து* உங்கள் கையை இழக்க விரும்புகிறீர்களா?" என்று கேட்டார். அதையும் அவர் ஏற்கவில்லை. ஞானவாதம் கேட்டான், "பத்தாயிரம் திர்ஹாம்களுக்காக உன் மனதை இழக்க விரும்புகிறாயா?" அவர் இல்லை என்று கூறினார். அப்போது ஞானவாதி கூறினார், "உங்கள் இறைவன் உங்களுக்கு ஐம்பதாயிரம் *திர்ஹாம்களை* வழங்கியுள்ளார், அதனுடன் நீங்கள் உங்கள் வறுமை மற்றும் நெருக்கடியான சூழ்நிலைகளைப் பற்றி அழுதீர்கள்!"

இப்னு சமக் (ரலி) அவர்கள் ஒரு *கலீஃபாவிடம் (*அரசியல் அதிகாரம்) சென்றனர், அவர் அந்த நேரத்தில் ஒரு கிளாஸ் தண்ணீரை வைத்திருந்தார். *கலீபா* அவரிடம் ஆலோசனை கேட்டார். அவர் கூறினார், "நீங்கள் மிகவும் தாகமாக இருந்தால், இந்த குவளை [தண்ணீர்] உங்களிடமிருந்து எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டுவிட்டால், உங்கள் செல்வம் அனைத்தையும் நீங்கள் விட்டுக் கொடுக்காத வரை அது உங்களுக்கு திருப்பிக் கொடுக்கப்படாது என்று உங்களுக்குச் சொல்லப்பட்டதாக வைத்துக்கொள்வோம். ஒரு டம்ளர் தண்ணீருக்காக உங்கள் செல்வம் அனைத்தையும் விட்டுக்கொடுப்பீர்களா?" அதற்கு அவர், "சந்தேகமில்லை, நான் எல்லா செல்வங்களையும் விட்டுவிடுவேன்" என்று பதிலளித்தார். இப்னு சமக் (ரலி) அவர்கள், "உங்கள் ஆட்சி முழுவதையும் விட்டுக் கொடுக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனை உங்களுக்கு ஏற்பட்டால்?"

என்று கேட்டார். *கலீபா* கூறினார், "அந்த நிலையில், எனது முழு ஆட்சியையும் விட்டுக்கொடுக்க நான் தயங்க மாட்டேன்". அவர் கூறினார், "[உங்களிடம்] உள்ள ஆதிக்கத்தின் நிலை என்னவென்றால், அதை ஒரு கிளாஸ் தண்ணீருக்காக விட்டுவிடலாம், பின்னர் நீங்கள் அதைப் பற்றி மிகவும் மகிழ்ச்சியடையக்கூடாது". தாகத்தின் போது, ஒரு மடங்கு தண்ணீர் ஒரு பெரிய வரப்பிரசாதம் என்பது இதிலிருந்து தெளிவாகிறது, அதை அடைவதற்காக முழு உலகத்தின் ஆதிக்கத்தையும் தியாகம் செய்ய முடியும்.

கடவுளுடைய விசேஷ ஆசீர்வாதங்கள்: [மனித] மனப்பான்மைகள் அந்த ஆசீர்வாதங்களை ஒருவருக்கு குறிப்பிட்ட மற்றும் விசித்திரமான ஆசீர்வாதங்களாக கருதுவதால், அவர்கள் பொதுவான ஆசீர்வாதங்களை ஆசீர்வாதங்களாக கருதுவதில்லை. அதனால்தான், சில விஷயங்களில் உங்களுக்கு விசித்திரமான இந்த ஆசீர்வாதங்களில் சிலவற்றை நாங்கள் குறிப்பிடுகிறோம். இந்த ஆசீர்வாதங்களில் சிலவற்றைப் பெறாத, ஒரு தனித்துவமான மற்றும் எல்லா மக்களிடமும் காணப்படாத, ஒருவருக்கு மட்டுமே அவை உள்ளன அல்லது மிகச் சிலருக்கு அவற்றில் பங்கு உள்ளது. எனவே, ஒவ்வொரு நபரும் தனது தனித்தன்மை மற்றும் தனித்தன்மையை நம்பி, அதற்காக தன்னைப் புகழ்ந்து கொள்ளும் மூன்று விஷயங்கள் உள்ளன. அவை புத்திசாலித்தனம், உள் குணங்கள் (குணநலன்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் மனநிலைகள் போன்றவை) மற்றும் அறிவு.

புத்தியைப் பொறுத்த வரையில், ஒவ்வொரு மனிதனும் கடவுளிடம் திருப்தி அடைகிறார், அவர் தன்னை உலகின் மிகவும் புத்திசாலித்தனமான மனிதனாக ஆக்கி, அதனுடன் பிறக்கச் செய்துள்ளார். வெகு சிலரே இறைவனிடம் புத்தியைக் கேட்கிறார்கள் (பிரார்த்தனை மற்றும் வேண்டுதல்களில்) இல்லையெனில், பொதுவாக மக்கள் தங்கள் வசம் உள்ள புத்திசாலித்தனத்தில் திருப்தி அடைவதாகத் தோன்றுகிறது. புத்தியின் தனித்தன்மை என்னவென்றால், அது இல்லாதவன் அதில் திருப்தியடைந்தவனாகவும், அது உள்ளார்ந்தவனும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறான் என்பதும் புத்தியின் தனித்தன்மை. ஆயினும்கூட, ஒரு நபர் எல்லா மக்களிலும் மிகவும் புத்திசாலி என்று

நினைத்தால், அதுவும் ஒரு உண்மை என்றால், இந்த மிகப்பெரிய ஆசீர்வாதத்தை ஒருவருக்கு வழங்கிய கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும், மேலும் ஒருவர் உண்மையில் இல்லையென்றால், உலகின் மிகவும் புத்திசாலித்தனமான நபர், அப்போதும், இந்த ஆசீர்வாதம் ஒருவரிடம் இருப்பது ஒருவருக்கு நன்றியுணர்வு கடமையாக உள்ளது.

குணநலன்களின் நிலை என்னவென்றால், மற்றவர்களின் தவறுகளைக் கண்காணிக்காத, அவற்றின் மீது ஒருவரின் வெறுப்பை (வெறுப்பு) வெளிப்படுத்தாத எந்த நபரும் இல்லை, இருப்பினும் அதே தவறுகள் ஒருவரிடம் இருக்கலாம். ஆனால் ஒருவன் மற்றவர்களின் தவறுகளைக் கண்டிக்கிறான், ஏனென்றால் ஒருவன் தன்னை அவற்றிலிருந்து விடுபட்டவள் என்று நினைக்கிறான். உண்மையில், ஒரு தனிநபர், மற்றவர்கள் சம்பந்தப்பட்ட குற்றத்திலிருந்து விடுபட்டவராக இருந்தால், மற்றவர்கள் அதில் ஈடுபட்டிருக்கும்போது அவர் அந்த தீமையிலிருந்து ஒருவரைப் பாதுகாத்துள்ளார் என்று பெருமை கொள்ளுவதற்குப் பதிலாக, அவர்களுக்காக ஒருவர் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும்.

அறிவைப் பொறுத்தவரை, ஒவ்வொரு நபரும் தனது இரகசிய நிலைகளை நன்கு அறிந்திருக்கிறார் [மற்றவர்களிடமிருந்து மறைக்கப்பட்டவை] மற்றும் இதயத்தில் மறைக்கப்பட்ட எண்ணங்கள் [மற்றவர்களிடமிருந்து மறைப்பது நல்லது]. அந்த நிலைகள் மற்றும் எண்ணங்கள் மக்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டால், ஒருவரின் நற்பெயர் அனைத்தும் அழிந்துவிடும். அதேபோல், ஒவ்வொரு நபரும் தன்னைத் தவிர வேறு யாருக்கும் தெரியாத சில விஷயங்களைப் பற்றி அறிந்தவர். இந்த சூழ்நிலையில், ஒருவரின் தவறுகளை மூடிமறைத்து, [அதற்கு பதிலாக,] ஒருவரின் நல்ல குணங்களை முக்கியமானதாக [மற்றும் பொதுவில் தெரியும்] செய்ததற்காக அனைவரும் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும். ஒவ்வொரு நபரும் தனது தனித்தன்மை மற்றும் தனித்தன்மையை உறுதிப்படுத்தி ஒப்புக்கொள்ளும் மூன்று விஷயங்கள் இவை.

விசுவாசமும் உறுதியும் உண்மையான செல்வம்: கடவுள் ஆழமான உள் நுண்ணறிவை (*பசீரா) வழங்கியவர், ஞானம்* (மாரிஃபா), *உறுதிப்பாடு* (யாகீன்) *[கடவுள் மற்றும் நித்திய உண்மைகள்] மற்றும் நம்பிக்கை* (ஈமான்) *ஆகியவற்றின் செல்வத்தில் மட்டுமே மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும்.* மாறாக, மேற்கிலிருந்து கிழக்கு வரை ஆட்சியாளர்களின் கட்டுப்பாட்டில் இருக்கும் செல்வம், உதவியாளர்கள், சீடர்கள், எல்லாவற்றையும் வழங்கினால், அவர்களின் அறிவுக்கு ஈடாக அவர்களை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்படுகிறார்கள், மேலும் அவர்கள் தங்கள் அறிவு அனைத்தையும் விட்டுவிட விரும்பவில்லை என்றால், அதில் ஒரு சிறிய பகுதியை விட்டுவிடுங்கள். அவர்கள் அந்த வாய்ப்பை ஏற்க மாட்டார்கள். ஏனென்றால், ஞானத்தின் அருட்கொடைதான் அல்லாஹ்வின் அருகாமையையும், மறுமையில் நெருக்கத்தையும் ஏற்படுத்துகிறது என்பதை அவர்கள் அறிவார்கள். மாறாக, "மறுமையில் நீங்கள் எதிர்பார்க்கும் பரிபூரணம் உங்களால் அடையப்படும், அதில் எந்த குறைப்பும் எதிர்பார்க்கப்படவில்லை, ஆனால் நாங்கள் விரும்புவது என்னவென்றால், அறிவில் ஈடுபடுவதன் விளைவாக நீங்கள் பெறும் இன்பத்தை எங்களுக்குக் கொடுத்து, அவற்றுக்குப் பதிலாக உலக இன்பத்தை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்". அத்தகைய பரிமாற்றத்திற்கு அவர்கள் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார்கள். ஏனென்றால், ஞானத்தின் இன்பம் நித்தியமானது, அது ஒருபோதும் நிற்காது, என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும், திருட முடியாது, பறிக்க முடியாது, குறைக்க முடியாது, ஒரு தூய்மையான மற்றும் தூய்மையான இன்பம், அதனுடன் அசுத்தம் கலக்கவில்லை, அதே நேரத்தில் உலக இன்பங்கள் மற்றும் இன்பங்களில் குறைபாடுகள் உள்ளன. அவர்களுக்கு சேறு மற்றும் கவலைகள் உள்ளன, அவர்களின் பயம் அவர்களில் ஒருவர் பெறும் திருப்தியை விட அதிகம், அவர்களின் துக்கம் அவர்களின் மகிழ்ச்சியை விட அதிகம், அவர்களின் சோகம் அவர்களின் ஆறுதலை விட அதிகம். இந்த [உலக] இன்பம் நாம் விவரித்த விதத்தைப் போலவே உள்ளது, எதிர்காலத்திலும் அப்படியே இருக்கும்.

உலக இன்பங்களும், இன்பங்களும் படைக்கப்பட்டுள்ளன, அதனால் தவறான புத்திசாலிகள் தங்கள் வலையில் சிக்கிக்கொண்டு அவர்களின் வஞ்சகத்தில் ஈடுபடுகிறார்கள், மேலும் அவர்கள் அவர்களின் ஏமாற்றத்தில் சிக்கிக் கொள்ளும்போது, இந்த இன்பங்களும்

இன்பங்களும் அவர்களிடமிருந்து தப்பித்து அவர்களுடன் நெருங்கி இருக்க மறுக்கின்றன. இந்த கவலைகள் மற்றும் கஷ்டங்கள் அனைத்தும் தாக்குகின்றன, ஏனென்றால் ஒருவர் பார்வையின் ஏமாற்றத்தால் ஏமாற்றப்படுகிறார். ஒருவர் புத்தியைப் பயன்படுத்தியிருந்தால், பார்வையைத் தாழ்த்தி [உலகின் ஆடம்பரம் மற்றும் பளபளப்பு போன்ற தேவையற்ற விஷயங்களைப் பார்க்காததற்காக], [தேவையற்ற விஷயங்களை] பார்ப்பதில் உள்ள இன்பத்தை தாழ்ந்ததாகக் கருதியிருந்தால், ஒருவர் தனது வாழ்நாள் முழுவதும் பாதுகாப்பாக இருந்திருப்பார். உலகத்தைத் தவிர்ப்பவர்கள் (உலக இன்பங்கள், இன்பங்கள் மற்றும் இன்பங்கள் ஆகியவற்றைத் தவிர்ப்பவர்கள்) பொறுமையின் வேதனையால் சூழப்படுகிறார்கள் என்று சொல்வது சரியல்ல, ஏனெனில் உண்மையில், உலகத்தின் (உலகத்தன்மை) மீது சாய்ந்தவர்கள் தீவிர வேதனையால் சூழப்படுகிறார்கள் (மனம், உணர்ச்சி, உளவியல் மற்றும் ஆன்மீக துன்பங்கள்). சில நேரங்களில் அவர்கள் உலகத்தை விரும்புகிறார்கள் (உலக வசதிகள், இன்பங்கள் மற்றும் இன்பங்கள்) ஆனால் அது அவர்களிடமிருந்து வெகு தொலைவில் ஓடுகிறது. சில நேரங்களில், மகத்தான போராட்டம் மற்றும் உழைப்புக்குப் பிறகு, அவர்கள் உலகத்தை (உலக வசதிகள், இன்பங்கள், இன்பங்கள் மற்றும் பொருள் வெற்றி) அடைகிறார்கள், ஆனால் அதைப் பாதுகாப்பதில் கவலைப்படுகிறார்கள். உலகத்தைத் தவிர்ப்பவர்கள் இந்த கஷ்டத்திற்குப் பிறகு பொறுமையின் கஷ்டத்தை சகித்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம், ஆனால் ஒருவர் அடையப் போகும் ஆறுதலை நீங்கள் ஏன் மறக்கிறீர்கள்? எவர்கள் இவ்வுலக இன்பங்களைப் பின்பற்றுகிறார்களோ அவர்கள் இவ்வுலகில் துன்பப்படுகிறார்கள், அவர்களுக்கு மறுமையின் வேதனையும் காத்திருக்கிறது. அவர்கள் பின்வரும் வசனத்தை தங்கள் கீழ்மட்டத்தில் ஓத வேண்டும் (*நஃப்ஸ்):*

وَلَا تَهِنُوا۟ فِى ٱبْتِغَآءِ ٱلْقَوْمِ ۖ إِن تَكُونُوا۟ تَأْلَمُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْلَمُونَ كَمَا تَأْلَمُونَ ۖ

وَتَرْجُونَ مِنَ ٱللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ ۗ

"உங்கள் மீது அவர்கள் தாக்குதல் நடத்துவதைத் தடுப்பதற்காக எதிரெதிர் கூட்டத்தாரைப் பின்தொடர்வதில் தைரியத்தை இழக்காதீர்கள். உங்களுக்கு துன்பம் ஏற்பட்டால், உங்களுக்கு துன்பம்

உண்டாவதைப் போலவே அவர்களும் துன்புறுத்தப்படுவார்கள். இன்னும், அவர்கள் எதிர்பார்க்காத விஷயங்களை அல்லாஹ்விடமிருந்து எதிர்பார்க்கிறீர்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 4, வசனம் 104)

அலட்சியமான மற்றும் அலட்சியமான இருதயத்திற்கு குணப்படுத்துதல்: நன்றியுணர்வின் பாதை மக்களுக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பது இந்த விவரங்களிலிருந்து தெளிவாகிறது, ஏனெனில் அவர்கள் வெளிப்புற மற்றும் உள் மற்றும் பொதுவான மற்றும் சிறப்பு ஆசீர்வாதங்கள் பற்றி அறிமுகமில்லாதவர்கள். இங்கே கேள்வி எழுகிறது: இந்த அலட்சியம் மற்றும் கவனக்குறைவுக்கான தீர்வு என்ன? பரிந்துரைக்கக்கூடிய சில சிகிச்சைகள் இருக்க வேண்டும், அதன் மூலம், அலட்சியமான இருதயங்களின் அலட்சியத்தை அகற்ற முடியும், இதனால் மக்கள் கடவுளின் ஆசீர்வாதங்களை உணரத் தொடங்க முடியும். இந்த உணர்தலுக்குப் பிறகு, அவர்கள் [தெய்வீக] நன்றியுணர்வைப் பெறத் தொடங்கலாம்.

இந்த கேள்விக்கான பதில் என்னவென்றால், உள் நுண்ணறிவு (பசீரா) இழக்கப்படாத இதயங்கள், அவற்றின் சிகிச்சை என்னவென்றால், அவர்கள் முந்தைய பக்கங்களில் நாம் குறிப்பிட்டுள்ள [பலவித] பொதுவான ஆசீர்வாதங்களைப் பற்றி சிந்திக்கிறார்கள். மந்தமான இருதயங்களைக் கொண்டவர்கள் ஒரு ஆசீர்வாதத்தை ஒரு ஆசீர்வாதமாக கருதுவதில்லை, அது அவர்களுக்கு குறிப்பிட்டதாக இருந்தால் தவிர அல்லது அது அவர்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டு, பின்னர் அவர்களிடம் திரும்ப சேர்க்கப்படாவிட்டால்.

அத்தகைய இதயங்களுக்கான சிகிச்சை என்னவென்றால், அவர்கள் எப்போதும் தங்களை விட தாழ்ந்தவர்களைப் பார்க்கிறார்கள் [உலக பதவிகள் மற்றும் பொருள் உடைமைகளில்] மற்றும் சூஃபிக்களின் அடிச்சுவடுகளைப் பின்பற்றுகிறார்கள் (ஆன்மீக பயணிகள் மற்றும் உள் பரிபூரணத்திற்காக தெய்வீக பாதையில் பாடுபடுபவர்கள் மற்றும் ஒருவரின் உண்மையான வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை அடைவதற்காக)

அவர்களின் அன்றாட வழக்கம் மருத்துவமனைகளுக்குச் செல்வது. கல்லறைகள் மற்றும் சிறைச்சாலைகள். அவர்கள் மருத்துவமனைகளுக்குச் சென்று அங்கு நோயாளிகள் குணமடைவதைப் பார்த்து, அவர்களின் நோய்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்ளவும், அவர்களிடமும் அதே நோய்கள் உள்ளனவா என்று பார்க்கவும் (அவர்களின் இதயங்களுக்கு ஆறுதல் அளித்து அவர்களுக்காக பிரார்த்தனை செய்வதைத் தவிர) அவர்கள் வழக்கம். அவர்களை தங்களுக்குள் காணவில்லை என்றால், தங்களுக்கு பாதுகாப்பையும் ஆரோக்கியத்தையும் வழங்கியதற்காக அவர்கள் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துவார்கள். கைதிகளின் நிலையையும், அவர்கள் எதிர்கொள்ளும் தண்டனைகளையும் பார்க்க அவர்கள் சிறைச்சாலைகளுக்குச் செல்வது வழக்கம், தங்களை பாவங்களிலிருந்து காப்பாற்றியதற்காக கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துவதற்காக, இல்லையெனில் அவர்கள் சிறையில் உள்ள கைதிகளுக்கு பதிலாக இருந்திருக்கலாம். அவர்கள் கல்லறைகளுக்கு (கல்லறைகள்) செல்வது வழக்கம், அங்குள்ள கல்லறைகளைப் பார்த்தவுடன், அவர்கள் கல்லறைகளில் வசிப்பவர்களை கற்பனை செய்து பார்ப்பார்கள், அவர்களின் மிகவும் பிரியமான ஆசை எப்படியாவது உலகிற்கு திரும்ப வேண்டும் என்பதுதான், அது ஒரு நாளாக இருந்தாலும் கூட. பாவம் செய்தவர்கள் [இனி உலகத்தில் இல்லை] அவர்கள் [பூமியில்] செய்த பாவங்கள் அவர்களுக்காக பரிகாரம் செய்யப்படுவதற்காக [உலகத்திற்கு] திரும்பி வர விரும்புகிறார்கள். (இவ்வுலகில்) கீழ்படிந்து நடப்பவர்கள், தங்களுடைய நற்செயல்களில் அதிகரிப்பை விரும்புவதால், கியாம நாள் நஷ்ட நாளாக இருக்கும் நிலையில், அன்றைய தினம் தங்களால் இயன்றதை விட அதிகமாக தாங்கள் (இறைவனுக்கு) கொண்டு வரப்பட்டிருப்பதைக் கண்டால், அவர்கள் தங்கள் இழப்பை உணருவார்கள். ஐயோ! அவர்கள் தங்கள் விலைமதிப்பற்ற நேரத்தை வீணடித்தனர், ஆயிரக்கணக்கான விலைமதிப்பற்ற தருணங்களை வெறும் அனுமதிக்கப்பட்ட விஷயங்களில் செலவிட்டனர் [தங்கள் கர்த்தரைப் பிரியப்படுத்தவும், அவரிடம் தங்கள் நெருக்கத்தையும் ஞானத்தையும் அதிகரிக்கவும் நீதியான செயல்களில் சிறந்து விளங்குவதற்குப் பதிலாக]. [நியாயத்தீர்ப்பு நாளில்] பாவியின் இழப்பு சுயமாகத் தெரிகிறது.

ஒருவர் கல்லறைக்குச் சென்று இறந்தவர்களின் கல்லறைகளைப் பார்வையிடும்போது, (அவர்களுக்கு மரியாதை செலுத்தவும், அவர்களின் இறைவனிடம் மன்னிப்பு கோரவும், மரணத்திற்குப் பிறகு அவர்களின் வாழ்க்கையில் இறக்கம் கிடைக்கும்படியும்) அந்த கல்லறைகளில் உள்ள அனைவரும், அவர்கள் நல்லவர்களாக இருந்தாலும் சரி, கெட்டவர்களாக இருந்தாலும் சரி, அவர்கள் தங்கள் தவறுகளுக்கு பிராயச்சித்தம் செய்வதற்காகவோ அல்லது தங்கள் நற்செயல்களை அதிகரிக்கவோ உலகத்திற்குத் திரும்ப விரும்புகிறார்கள் என்பதை நினைவில் கொள்ள வேண்டும். ஒருவர் சிந்திக்க வேண்டும், "நான் செய்த கடந்த கால தவறுகளுக்கு பிராயச்சித்தம் செய்வதற்கும், அவருக்கு கீழ்ப்படிதல் செய்யும் செயல்களை அதிகரிப்பதற்கும் தேவன் தொடர்ந்து எனக்கு ஒரு வாய்ப்பை வழங்கியதில் நான் அதிர்ஷ்டசாலி. என் வாழ்க்கையின் மீதமுள்ள நாட்களை நான் தேவனுடைய கீழ்ப்படிதலில் கழிக்க வேண்டும். எனது ஒவ்வொரு மூச்சும் கடவுளின் ஆசீர்வாதம். இந்த ஆசீர்வாதத்தை நான் பாராட்ட வேண்டும் [தெய்வீக ஞானத்தின் மூலம் நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றியின் வடிவத்தில் என் வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை அடைய உதவும் என் கர்த்தருக்கு பிரியமான கிரியைகளில் இந்த ஆசீர்வாதத்தைப் பயன்படுத்துவதன் மூலம் அதற்கேற்ப செயல்பட வேண்டும், இந்த பூமிக்குரிய வாழ்க்கையில் அவரிடம் நெருங்கி வர வேண்டும்]". ஆசீர்வாதத்தைப் புரிந்துகொண்ட பின்னரே மனிதர்கள் அதற்கு நன்றி தெரிவிக்கிறார்கள். எனவே, ஒருவன் வாழ்க்கையை ஒரு ஆசீர்வாதமாக உணர்ந்தால், நிச்சயமாக அவன் தன் வாழ்க்கையின் மீதமுள்ள நாட்கள் முழுவதையும் தான் படைக்கப்பட்ட செயல்களில் கழிப்பான். உண்மையில், மறுமைக்கான நம்பிக்கை அல்லது உணவுகளை (ஜாத்) அடைவதற்காக வாழ்க்கை உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. மனிதன் இந்த [வாழ்க்கையின்] ஆசீர்வாதத்திற்கு நன்றி செலுத்தினால், ஒருவன் ஒருபோதும் அதன் நோக்கத்தை அலட்சியப்படுத்த மாட்டான் [நீதியைத் தவிர வேறொன்றும் இருக்காது].

உலக துன்பங்களின் ஐந்து அம்சங்கள்: வறுமை, நோய், பயம் போன்ற உலகில் எத்தகைய துன்பங்கள் மற்றும் துன்பங்கள் இருந்தாலும், அவற்றில் ஒரு புத்திசாலித்தனமான நபர் மகிழ்ச்சியாக இருக்க வேண்டும் மற்றும் அவற்றுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும். இந்த ஐந்து

அம்சங்களில் ஒன்று, இந்த நேரத்தில் ஒருவருக்கு ஏற்பட்ட கஷ்டம் அல்லது நோய், மிகவும் கடுமையான பேரழிவு அல்லது ஆபத்தான நோய் [அதை விட] சாத்தியமாகும், ஏனெனில் தெய்வீகமாக நியமிக்கப்பட்ட விதியில் யாரும் தலையிட முடியாது. அவர் ஒரு பேரழிவின் தீவிரத்தை இரட்டிப்பாக்கினால் அல்லது நோயின் தீவிரத்தை அதிகரிக்கிவிட்டால், அதைப் பற்றி யார் எதுவும் செய்ய முடியும்? கடவுள் அவ்வாறு செய்வதை ஒருவர் தடுக்கவோ அல்லது அவரது வழியில் தடைகளை உருவாக்கவோ முடியாது. எனவே, தெய்வீக கருணையாலும், கருணையாலும் அவர் ஒரு பெரிய துன்பத்தை அனுப்பவில்லை என்று நினைத்து ஒருவர் நன்றியுணர்வு கொள்ள வேண்டும்.

இரண்டாவது அம்சம் என்னவென்றால், இந்த துன்பம் அல்லது துன்பம் உலக விஷயங்களில் இறங்கியது. உங்கள் நம்பிக்கையில் ஒரு பேரழிவு ஏற்பட்டிருக்க வாய்ப்புள்ளது, அது மிகப்பெரிய சேதத்தை ஏற்படுத்தக்கூடும். எனவே, ஒரு நபர் சஹ்ல் பின் அப்துல்லா அல்-துஸ்தாரி (ரலி) அவர்களிடம் திருடர்கள் அவரது வீட்டிற்குள் நுழைந்து அவரது உடைமைகளைக் கொள்ளையடித்து தப்பிச் சென்றதாக கூறியபோது, சஹ்ல் கூறினார், "கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துங்கள்! திருடனுக்கு பதிலாக ஷைத்தான் பிரவேசித்து, உங்கள் வீட்டிற்கு பதிலாக உங்கள் இதயத்தில் பிரவேசித்து, அல்லாஹ்வின் மீதும் அவனுடைய ஏகத்துவத்தின் மீதும் உங்கள் நம்பிக்கையை அழித்திருந்தால், நீங்கள் என்ன செய்திருப்பீர்கள்?" அதனால்தான், இயேசு (ஸல்) அவர்கள் இந்த வார்த்தைகளில் தெய்வீக பாதுகாப்பை நாடினார்கள், "ஓ இறைவா! என் ஈமானைப் பொறுத்த ஒரு துன்பத்தை (என்னை) துன்புறுத்த வேண்டாம்" (என்றும் கூறினார்). உமர் பின் அல் கத்தாப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான்கு தெய்வீக ஆசீர்வாதங்கள் இல்லாத எந்த துன்பமும் எனக்கு ஏற்படாது: முதலாவதாக, அது அல்லாஹ்வை (தீன்) நோக்கி நான் செல்லும் பாதையில் நடக்கவில்லை. இரண்டாவதாக, அது தொகையை விட அதிகமாக இல்லை; மூன்றாவதாக, அதை [கடவுளின் கட்டளையாக] ஏற்றுக்கொள்வதில் இருந்து நான் இழக்கப்படவில்லை; நான்காவதாக, அதற்காக நான் தெய்வீக கூலியை எதிர்பார்க்கிறேன் [பொறுமையுடன் சகித்துக் கொண்டதற்காக]".

துன்பங்கள் மீது நன்றி செலுத்துவதற்கான மூன்றாவது அம்சம் அல்லது காரணம் என்னவென்றால், ஒவ்வொரு பாவத்திற்கும் தண்டனையை மறுமை வரை தாமதப்படுத்த முடியும், மேலும் அந்த பாவத்தை ஈடுசெய்ய அவர் உலகில் ஒரு துன்பத்தை அனுப்பினார் என்பது அல்லாஹ்வின் கருணை. பின்னர் இவ்வுலக துன்பங்கள் சில நேரங்களில் சிறியதாகவும் இலகுவாகவும் இருக்கும், ஆனால் மறுமையின் வேதனை நிரந்தரமானது, ஆனால் நிரந்தரமாக இல்லாவிட்டாலும், அதில் குறைவு இல்லை. உலகில், (மக்கள் துன்பங்களை அனுபவிக்கும் போது) திருப்திக்கு இன்னும் சில வழிகள் உள்ளன, ஆனால் மறுமையில், தங்கள் உலக அக்கிரமங்களுக்காக தண்டனைகளை எதிர்கொள்ளும் மக்களுக்கு அனைத்து திருப்திகளும் துண்டிக்கப்படுகின்றன, அதனால், அங்கு [தெய்வீக தண்டனை] குறையாது. இவ்வுலகில் [தெய்வீகமான] வேதனையைச் சகித்துக் கொண்டிருப்பவன் மறுமையில் தண்டனை பெற மாட்டான் என்பதும் தீர்க்கதரிசன நூல்களில் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. கஷ்டங்களுக்கு நன்றியுணர்வுக்கான நான்காவது அம்சம் அல்லது காரணம் என்னவென்றால், "எனக்கு நேர்ந்த கஷ்டம் பாதுகாக்கப்பட்ட பலகையில் எழுதப்பட்டது (தெய்வீக கட்டளையால் விதிக்கப்பட்டது), அது வர வேண்டும், அதனால் அது வந்துவிட்டது. இந்த பேரழிவு வந்ததை விட பெரிதாக இருந்திருக்க வாய்ப்புள்ளது. எனவே, நடக்காதது எனக்கு ஒரு ஆசீர்வாதம், அதற்காக நான் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும்" என்று கூறினார். ஐந்தாவது அம்சம் அல்லது காரணம் [ஒரு கஷ்டத்திற்கு நன்றி செலுத்துவதற்கு] கஷ்டத்திற்கான தெய்வீக கூலி கஷ்டத்தை விட [மிக பெரியது] என்பதாகும்.

இவ்வுலகின் துன்பங்களும், துன்பங்களும் (பலன்களே) மறுமையின் பாதைகளாகும்; இவ்வுலகின் துன்பங்கள் இரண்டு காரணங்களுக்காக மறுமைக்கான வழிகளாகும். முதல் காரணம் என்னவென்றால், ஒரு நோயாளிக்கு கசப்பான மருந்து கொடுக்கப்பட்டு, குழந்தைகள் விளையாடுவதைத் தடுக்கும் அடிப்படையில், கசப்பான மருந்து நோயாளிக்கு ஒரு வரப்பிரசாதமாகும், ஏனெனில் இந்த கஷ்டத்திற்குப் பிறகு ஒருவர் ஆறுதல் பெற முடியும். இதேபோல், குழந்தைகளை [எல்லா நேரத்திலும்] விளையாடுவதைத் தடுப்பது குழந்தைக்கு ஒரு ஆசீர்வாதமாகும், ஏனென்றால் ஒருவருக்கு [இதயத்தின் விருப்பத்திற்கு]

விளையாட முழு சுதந்திரம் வழங்கப்பட்டால், ஒருவர் அறிவு மற்றும் ஆசாரங்களைப் பெறுவதிலிருந்து [பெறுவார்] மற்றும் வாழ்நாள் முழுவதும் இழப்பில் இருப்பார். செல்வம், சொத்து, குடும்பம், உறவினர்கள், நண்பர்கள், உறுப்புகள் போன்றவற்றின் நிலையும் இதுதான். இவையெல்லாம் மனிதனுக்கு பிரியமானவை. சில நேரங்களில், புத்தி மிகவும் விலைமதிப்பற்ற, சிறந்த விஷயம் என்றாலும், சில நேரங்களில், ஒருவர் அழிவதை அனுபவிக்க நேரிடும். கியாம நாளில், அவர்கள் பைத்தியக்காரராகவோ அல்லது குழந்தைகளாகவோ இருக்க விரும்புவார்கள், அப்போதுதான் அவர்கள் தங்கள் புத்தியால் கடவுளின் பாதையில் கலப்படம் செய்திருக்க மாட்டார்கள். இந்த வழிகளில் தீமையின் அம்சம் மட்டுமே இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. மனிதர்களுக்கு குறிப்பாக தெய்வீக பாதையைப் பொறுத்தவரை அவற்றில் முன்னேற்றம் ஏற்படலாம். இந்த விஷயங்கள் [செல்வம், சொத்து, குடும்பம் மற்றும் உறவினர்கள், நண்பர்கள், உறுப்புகள், முதலியன] கடவுளை நோக்கி நான் செல்லும் பாதையில் முன்னேற்றத்திற்கான காரணங்கள் என்று ஒருவர் கருதினால், ஒருவன் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்த வேண்டும், ஏனென்றால் கடவுளின் ஞானம் மகத்தானது, மேலும் அவர் தனது அடியார்களுக்கு அவர்களை விட சிறந்தது என்பதை நன்கு அறிந்தவர். கியாம நாளில், அடியார்கள் தாங்கள் அனுபவித்த துன்பங்களுக்கும், துன்பங்களுக்கும் கூலி கொடுக்கப்படுவதை அறிந்து கொள்வார்கள், பின்னர் அவர்கள் அல்லாஹ்வுக்கு நன்றி செலுத்துவார்கள். இறைவன் அனுப்பிய துன்பங்களும், துன்பங்களும் சரியான ஆசாரம் (வாழ்க்கை மற்றும் கடவுளை அடைவதற்கான பாதை) கற்பிக்கும் முறைகளாகும். பெற்றோர் தங்கள் பிள்ளைகள் மீது காட்டும் கருணையையும், கருணையையும் விட தேவன் தம்முடைய அடியார்களுக்கு காட்டும் கருணையும் கருணையும் விட மிகப் பெரியது, மேலும் இது மிகவும் முழுமையானதாகவும் நீடித்ததாகவும் இருக்கிறது.

இரண்டாவது காரணம் [உலகின் கஷ்டங்கள் ஏன் மறுமைக்கான பாதைகளாக உள்ளன] என்னவென்றால், [மனிதர்களின்] ஆபத்தான தவறுகளில் மிக உயர்ந்தது உலகத்தின் மீதான அன்பு (உலகத்தன்மை அல்லது உலக இணைப்புகள் மற்றும் சிக்கல்கள்), மேலும் இரட்சிப்பின் காரணங்களில் முதன்மையானது இதயத்தை உலகத்தின் அன்பிலிருந்து

விலக்கி வைப்பதாகும். உலக ஆசீர்வாதங்கள் அவற்றைத் தேடாமல் அடையப்பட்டிருந்தால், அவற்றை அடைவதற்கு எந்த துன்பமும் தடையாக இருந்திருக்காது என்றால், இதயங்கள் உலகத்தின் பக்கம் சாய்ந்திருக்கும், உலக வழிகளில் பற்று இருந்திருக்கும், உலகம் அவர்களுக்கு சொர்க்கமாக மாறியிருக்கும். மரணமும் பிரிந்த தருணங்களும் [உலகத்திலிருந்து] நெருங்கி வந்திருக்கும்போது, இதயம் அதிலிருந்து பிரிந்திருப்பதை தாங்கி இருந்திருக்காது. இருப்பினும், அவ்வப்போது கஷ்டங்கள் வந்து கவலைகள் தொடர்ந்து கையாளப்பட்டால், இதயம் உலகத்துடன் சலிப்படைகிறது, அதனுடன் இணைவதில்லை. அதற்கு பதிலாக, இடைவிடாத கஷ்டங்கள் ஒருவரை உலகத்தை ஒரு சிறைச்சாலையாகக் கருத வைக்கின்றன, மேலும் இந்த உலகத்தை விட்டு வெளியேறுவது [மரண நேரத்தில்] சிறையில் இருந்து விடுவிக்கப்படுவது போன்றது. எனவே, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

اَلدُّنْيَا سِجْنُ الْمُؤْمِنِ وَجَنَّةُ الْكَافِرِ

"இந்த உலகம் விசுவாசிக்கு சிறைச்சாலையாயிருக்கிறது, அவிசுவாசிகளுக்கு சொர்க்கம்". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் தொகுப்பு ஸஹீஹ் முஸ்லிம் அபூ* ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

ஒருவன் கடவுளைத் தவிர்த்து, உலகத்தை மட்டுமே தேடும்போது, அதை அடைவதில் திருப்தி அடைகிறான், அதன் இன்பங்களைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றான். உலகத்திலிருந்து பிரிந்து இந்த சிறையில் இருந்து விடுதலை பெற முயற்சிப்பதில் மும்முரமாக இருப்பவரே விசுவாசி ஆவார். நிராகரிப்பு (*குஃப்ர்*) வெளிப்படையானது மற்றும் இரகசியமானது. உலகத்தின் அன்பு இதயத்தில் இருக்கும் அளவிற்கு, கடவுளுடன் (ஷிர்க்) இணைந்திருப்பது இரகசியமாக (மறைக்கப்பட்ட) [இதயத்தின் ஆழத்தில்] உள்ளது. முழுமையான ஏகத்துவவாதி ஒருவரை (கடவுள்), ஒருவரின் பிரியமானவராக ஆக்குகிறவர்.

இவையெல்லாம் கஷ்டங்களுக்கு மகிழ்ச்சி அடைய வேண்டும். கஷ்டங்களுக்காக வருத்தப்படுவது இயற்கையான விஷயம். அதன்

உவமை ஒரு ஊசி தேவைப்படுகிறது. யாராவது [அதை நிர்வகிக்க தகுதியானவர்] அதை இலவசமாக செய்தால் அல்லது சில நோயாளி ஒரு கசப்பான மருந்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தால், வெளிப்படையாக, ஊசி பெறுவதிலும் கசப்பான மருந்தை உட்கொள்வதிலும் வலி உள்ளது. இருந்தபோதிலும், ஊசி போடும் நபருக்கும் மருத்துவருக்கும் ஒருவர் நன்றி தெரிவிக்கிறார். இதற்குக் காரணம் என்னவென்றால், இந்தக் கஷ்டத்தோடு கூடவே, சுகமும் இருக்கிறது, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒருவர் தனது நோயிலிருந்து விடுபடுகிறார். அதனால்தான், ஊசி மற்றும் கசப்பான மருந்தை எடுத்துக் கொண்ட பிறகு, ஒருவருக்கு வலி இருந்தால், ஒருவருக்கும் மகிழ்ச்சியும் ஏற்படுகிறது. உலகின் கஷ்டங்களை அப்படியே கருத வேண்டும். அவை உடலில் கசப்பான மருந்துகள் மற்றும் அறுவை சிகிச்சையை ஒத்திருக்கின்றன. அவர்களால் ஏற்படும் தற்காலிக வலி உள்ளது, ஆனால் இறுதி முடிவில், ஒருவருக்கு நிவாரணமும் ஆறுதலும் கிடைக்கும்.

பொறுமை மற்றும் நன்றியுணர்வின் அளவுகள்: பொறுமைக்கு நிறைய பட்டங்கள் உள்ளன. கஷ்டத்தை மோசமானதாகக் கருதுவதும், அதைப் பற்றி புகார் செய்யாததும் மிக உயர்ந்த பட்டம். அனைத்து உயர்ந்த மற்றும் தாழ்ந்த பட்டங்களை உள்ளடக்கிய பொறுமையின் அனைத்து அளவுகளுக்குப் பிறகு, தெய்வீக விருப்பத்தை (ரிடா) ஏற்றுக்கொள்ளும் அளவு, அதன் பிறகு இது கஷ்டங்களில் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்தும் அளவு. அதற்கான காரணம் என்னவென்றால், பொறுமையில் வலியின் உணர்வு உள்ளது, தெய்வீக சித்தத்தை (ரிதா) ஏற்றுக்கொள்வதில் வலி அல்லது எந்த மகிழ்ச்சியும் இல்லாமல் இருக்க முடியாது, அதே நேரத்தில் நன்றியுணர்வு மகிழ்ச்சி இல்லாமல் இருக்க முடியாது. எப்படி பொறுமைக்கு எண்ணிலடங்கா அளவுகள் இருக்கின்றனவோ, அதே போல நன்றியுணர்வுக்கும் எண்ணிலடங்கா அளவுகள் உண்டு. அதன் மிக உயர்ந்த பட்டத்தை மட்டுமே நாங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளோம். பொறுமையின் பல அளவுகள் உள்ளன. இதேபோல், நன்றியுணர்வுக்கும் பல பட்டங்கள் உள்ளன. அதன் மிக உயர்ந்த அளவை நாங்கள் [மட்டும்] விளக்கியுள்ளோம். இந்த யதார்த்தத்தை உறுதிப்படுத்த அனைத்து ஆசீர்வாதங்களும் எந்த உரிமையும் இல்லாமல் கடவுளிடமிருந்து பெறப்படுகின்றன, கடவுளுக்கு நன்றி தெரிவிப்பதும்

ஒரு ஆசீர்வாதம் என்பதை அறிந்துகொள்வது, பணிவுடன் இருப்பது, இந்த விஷயங்கள் அனைத்தும் நன்றியுணர்வு மற்றும் அவை பட்டங்களின் அடிப்படையில் ஒருவருக்கொருவர் வேறுபட்டவை. அதேபோல குறைவான விஷயங்களை ஆட்சேபிப்பது, கொடுப்பவரை அழகான ஆசாரங்களுடன் நடத்துவது, எல்லா ஆசீர்வாதங்களையும் நன்றாக ஏற்றுக்கொள்வது, சிறிய ஆசீர்வாதங்களை பெரியது என்று கருதுவது போன்றவை அனைத்தும் நன்றியுணர்வு. சுருக்கமாக, அனைத்து படைப்புகளும் (செயல்கள்) மற்றும் ஆன்மீக நிலைகளும் பொறுமை மற்றும் நன்றியுணர்வில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன, மேலும் அவை எண்ணற்றவை மற்றும் ஒருவருக்கொருவர் வேறுபட்டவை.

அத்தியாயம் 13- எல்லா தவறுகளுக்கும் எதிராக ஒரு உறுதியான கட்டுப்பாட்டாக தேவனுக்கு பயப்படுதல் ஒருவரால் முடியும் மற்றும் நேர்மறை மற்றும் நம்பிக்கையின் ஒரு கருவியாக கடவுளில் நம்பிக்கை வைத்திருப்பது

தனிநபர்கள், சக மனிதர்கள் மற்றும் உலகிற்கு துன்பங்களை ஏற்படுத்தும் வகையில் எளிதில் கட்டுப்பாட்டை மீறியதால் மனித செயல்கள் கட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும். ஒருவர் தனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் எதிராக செய்யக்கூடிய தவறுகளுக்கு உள் மற்றும் வெளிப்புற கட்டுப்பாடுகள் தேவை. ஒருவரின் இருதயத்தில் ஆழமாக பதிந்துள்ள கடவுளுக்கு பயப்படுவது, எண்ணங்கள், வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்களில் உள்ள அனைத்து வகையான தவறுகள் மற்றும் எதிர்மறைகளுக்கு எதிராக ஒரு மிகப்பெரிய உள் கட்டுப்பாட்டாகும். தேவன் எப்போதும் நம் இருப்பின் ஒவ்வொரு இழையையும் கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை அறிவது, நமது உள் எண்ணங்களையும் உணர்வுகளையும் கூட அறிந்திருக்கிறார், மேலும் கடவுள் எப்போதும் நமது தவறான செயல்களைத் தடுக்கவும், நம்மிடமிருந்து வெளிப்படும் எதிர்மறையான எதற்கும் நம்மை அழைத்துச் செல்ல முடியும் என்பதையும், ஒரு தார்மீக கட்டுப்பாடு - எண்ணங்கள், வார்த்தைகள், உணர்வுகள், செயல்கள், மற்றும் இருப்பின் நிலை.

கடவுளின் மீதான பயத்தின் கண்ணாடி பிம்பம் கடவுளில் நம்பிக்கை உள்ளது. விரக்தி மற்றும் துக்கம் நிறைந்த சூழ்நிலைகளில் இது மகத்தான உள் உதவி மற்றும் வலிமையின் ஆதாரமாகும். நம்பிக்கையற்ற சூழ்நிலைகளில் கூட எல்லாவற்றையும் சரிசெய்ய கடவுள் வல்லவர் என்பதை அறிவது, மகத்தான ஊக்கம் மற்றும் உத்வேகத்தின் ஆதாரமாகும், இது கடினமான சூழ்நிலைகளில் நேர்மறையான செயல்களை நோக்கி ஒருவரைத் தூண்டுகிறது, மேலும் அவை தவறாக அமைக்கப்பட்ட பிறகு விஷயங்களை சரிசெய்கிறது. பயம் மற்றும் நம்பிக்கை சமநிலைப்படுத்தப்பட வேண்டும், இதனால் ஒருவர் எதிர்மறையிலிருந்து ஒரு நபரைத் தடுக்கிறார், மற்றொன்று நேர்மறையை நோக்கி தள்ளுகிறது. கஸாலி தனது *மகத்தான படைப்பான "இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்"* அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" என்ற நான்காவது தொகுதி அல்லது கால் பகுதியில் மூன்றாவது புத்தகத்தில் இந்த முக்கிய விஷயத்தைப் பற்றிய ஒரு சிறந்த சிகிச்சையை வழங்கியுள்ளார், இது பின்வருமாறு சுருக்கப்பட்ட வடிவத்தில் வழங்கப்படுகிறது [19]:

[கடவுள்] பயம் (*காஃப்)* மற்றும் [கடவுள்] நம்பிக்கை (*ரிஜா)* ஆகிய இரண்டு இறக்கைகள் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள், அவற்றின் உதவியுடன், கடவுளின் நெருங்கியவர்கள் பறந்து உயர்ந்த [ஆன்மீக] நிலைகளுக்கு ஏறுகிறார்கள். அவற்றில் சவாரி செய்வதன் மூலம் மறுமையின் ஆபத்தான பாதைகள் கடந்து செல்லும் இரண்டு சவாரிகள். கடவுளின் நெருக்கம் மற்றும் சொர்க்கத்தின் வசிப்பிடத்தின் இலக்கு மிக [ஆன்மீக] தூரத்தில் அமைந்துள்ளது மற்றும் [அவர்களுக்கு வழிவகுக்கும்] பாதைகள் ஆபத்துகளால் நிரம்பியுள்ளன, இந்த பாதைகளில் பயணிக்கும் [ஆன்மீக] பயணிகளை சோர்வடையச் செய்கிறார்கள், [உடல்] உறுப்புகள் மற்றும்

கைகால்களை கஷ்டங்களில் வைக்கிறார்கள், [கடவுளுடன்] நம்பிக்கையின் சவாரி இந்த இலக்கை அடைய கட்டாயமானது [இறுதி] நிலையை அடைய [இடைவிடாத ஆன்மீக முயற்சிகளால் குறிக்கப்பட்ட ஒருவரின் ஆன்மீக பயணத்தில்]. இவ்வாறே, நரகத்தின் கொடிய நெருப்பிலிருந்தும், கொடூரமான வேதனையிலிருந்தும் பாதுகாப்பது அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சாமல் இல்லை. எனவே, இரண்டின் யதார்த்தம், அவற்றின் சிறப்புகள், இரண்டிற்கும் இடையிலான [வெளிப்படையான] முரண்பாடு மற்றும் அவற்றை இணைப்பது அவசியம். எனவே, இந்த புத்தகம் [பயம் மற்றும் நம்பிக்கை] இரண்டு அத்தியாயங்களாகப் பிரிக்கப்படுகிறது. முதலாவதாக, [கடவுளுடன்] நம்பிக்கையின் நிலையை விளக்குவோம், பின்னர் இரண்டாவது அத்தியாயத்தில், [கடவுளிடம்] பயத்தின் நிலையை விளக்குவோம்.

நம்பிக்கையின் யதார்த்தம், அதன் சிறப்பு, நம்பிக்கைக்கான மருத்துவம் மற்றும் அதைப் பெறுவதற்கான முறை

நம்பிக்கையின் உண்மை: நம்பிக்கை என்பது ஆன்மீக பயணிகள் மற்றும் ஸ்ட்ரைவர்ஸ் (சாலிகேன்) நிலையங்களில் இருந்து ஒரு நிலையம் (*மகாம்)* என்பதை அறிய வேண்டும், மேலும் இது [கடவுள்] தேடுபவர்களின் நிலைகளில் இருந்து ஒரு நிலை ஆகும். ஒரு நபரின் [உள்] குணம் [ஒருவரின் ஆன்மாவில்] நிலைத்திருக்கிறது என்றால், அது ஒரு "நிலையம்" (*மகாம்) என்று அழைக்கப்படுகிறது*, மேலும் தரம் தற்காலிகமாக இருந்தால் மற்றும் விரைவாக கலைந்துவிட்டால், அது ஒரு "நிலை" (ஹால்) என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதயத்தின் உள் குணங்கள் இந்த பிரிவைக் கொண்டுள்ளன [ஆன்மீகத்தின் முக்கியமான சொற்களான நிலையங்கள் மற்றும் நிலைகள்]. நிலை நிலை என்று அழைக்கப்படுகிறது, ஏனெனில் அது விரைவாக மாறுகிறது, மேலும் இது இதயத்தின் அனைத்து குணங்களுடனும் அனுபவிக்கப்படுகிறது. [உள் ஆன்மீக] நிலை, அறிவு மற்றும் செயல்கள் மூலம் நம்பிக்கை நிறைவடைகிறது - அவை மூன்றும் - ஏனென்றால் அறிவு நிலைக்கு

காரணம் மற்றும் நிலை [சரியான ஆன்மீக மற்றும் உடல்] செயல்களுக்கு காரணம், ஆனால் ஒட்டுமொத்தமாக, நம்பிக்கை என்பது ஒரு மாநிலத்தின் பெயர் மட்டுமே. இதன் விவரங்கள் என்னவென்றால், நீங்கள் விரும்பத்தகாத (விரும்பத்தகாத) அல்லது பிரியமான (விரும்பத்தக்க) என்று நீங்கள் காணும் விஷயம் மூன்று நிலைகளில் இருந்து விடுபட்டது அல்ல - அது நிகழ்காலத்தில் இருக்கும், அல்லது கடந்த காலத்தில் இருந்திருந்தது, அல்லது எதிர்காலத்தில் நீங்கள் அதற்காக காத்திருக்கிறீர்கள். கடந்த காலத்தில் நடந்த ஒரு இருப்பைப் பற்றி உங்கள் இதயத்தில் ஒரு எண்ணம் ஏற்பட்டால், அது நினைவு அல்லது குறிப்பிடுதல் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. அது நிகழ்காலத்தில் இருந்தால், அது உணர்தல் என்று அழைக்கப்படுகிறது, எதிர்காலத்தில் அதன் இருப்பு எதிர்பார்க்கப்பட்டால், அது உங்கள் இதயத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தினால், அது எதிர்பார்ப்பு மற்றும் காத்திருப்பு என்று அழைக்கப்படுகிறது. [எதிர்காலத்தில்] எதிர்பார்க்கப்படும் அல்லது காத்திருக்கும் விஷயம் விரும்பத்தகாததாக இருந்தால், அது இதயத்தில் வலியை ஏற்படுத்தினால், அது பயம் (கஃப்*) என்று அழைக்கப்படுகிறது,* மேலும் அது விரும்பத்தக்கதாக இருந்தால், அதற்காக காத்திருப்பதில் நீங்கள் மகிழ்ச்சியையும் மகிழ்ச்சியையும் கண்டால், அது நம்பிக்கை (ரிஜா) என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. இதிலிருந்து நம்பிக்கை (ரிஜா*) என்பது* உங்களை மகிழ்ச்சியடையச் செய்யும் பொருளின் பெயர் [எதிர்காலத்தில் நடக்கும்] காத்திருக்கும் போது, அது உங்களுக்கு பிரியமானது. இருப்பினும், உங்களுக்கு பிரியமான ஒன்றுக்காக நீங்கள் காத்திருந்தால், அதைப் பெறுவதற்கான எண்ணத்தில் நீங்கள் மகிழ்ச்சியாக உணர்கிறீர்கள் என்றால், நிச்சயமாக நீங்கள் அத்தகைய வளங்களைக் கொண்டிருப்பீர்கள், அவற்றின் மூலம், நீங்கள் அன்புக்குரியவரை அடைவீர்கள். இது இப்படி இருந்தால், அது நம்பிக்கை (ரிஜா*)* மற்றும் [அதை அடைவதற்கான வழிகள்] உங்களிடம் இல்லையென்றால், நீங்கள் அன்பானவருடன் சந்திப்பை எதிர்பார்த்திருக்கிறீர்கள் என்றால் (அல்லது நீங்கள் விரும்பியதைக் கண்டுபிடிப்பீர்கள்) அது சுய ஏமாற்று மற்றும் முட்டாள்தனம். வழிமுறைகள் இருப்பது அல்லது இல்லாதது தெரியவில்லை என்றால், அத்தகைய காத்திருப்பு ஒரு ஆசை அல்லது வீண் ஆசை (*தமன்னா) என்று குறிப்பிடப்படுகிறது*, ஏனெனில் காரணமின்றி காத்திருப்பு அதில் காணப்படுகிறது.

நம்பிக்கை எங்கு பொருந்தும்? நம்பிக்கையும் பயமும் நிச்சயம் இல்லாத விஷயங்களுக்கு பொருந்தும், மாறாக அது சந்தேகத்திற்குரியது, மேலும் நம்பிக்கை நிச்சயமான விஷயங்களுக்கு பொருந்தாது. உதாரணமாக, சூரிய உதயத்தைப் பற்றி "நான் சூரிய உதயத்திற்கு நம்பிக்கையுடன் இருக்கிறேன்" என்று சொல்வது சரியாக இருக்காது, ஏனென்றால் சூரிய உதயம் மற்றும் சூரிய அஸ்தமனம் இரண்டும் நிச்சயம், இருப்பினும், "நான் மழைக்கு நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறேன் அல்லது [எதிர்காலத்தில்] வறட்சியைப் பற்றி பயப்படுகிறேன்" என்று சொல்வது சரியானது.

உலகம் மறுமையின் விவசாய நிலம் என்றும், இதயத்தின் உவமை நிலத்தைப் போன்றது, நம்பிக்கை என்பது விதைகளைப் போன்றது, தெய்வீக கீழ்ப்படிதல் என்பது நிலத்தை உழுது, அதைச் சுத்தம் செய்வது போன்றது (களைகளைப் போல தேவையற்ற வளர்ச்சியை அகற்றுவதன் மூலம்) இந்த உண்மை இதயத்தின் மக்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்படுகிறது [மற்றும் தெளிவாகத் தெரிகிறது]. அவற்றைக் கொண்டு நீர் கால்வாய்களைத் தோண்டுதல் மற்றும் பண்ணைகளுக்கு நீர்ப்பாசனம் செய்தல்; இவ்வுலகில் மூழ்கி, அதன் இன்பங்களில் ஈடுபட்டிருக்கும் இருதயம் விதைகளைத் தக்கவைக்காத தரிசு நிலத்தைப் போன்றது, நியாயத் தீர்ப்பு நாள் அறுவடை செய்யும் நாளாகும், ஏனெனில் அந்நாளில் நீங்கள் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் விதைத்ததை அறுவடை செய்வீர்கள். [கடவுள் மற்றும் நித்திய உண்மைகள்] விசுவாசத்தின் விதைகள் இல்லாமல் மறுமையின் [நல்ல] அறுவடை சாத்தியமில்லை, மேலும் இதயத்தின் தீமை மற்றும் கெட்ட ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், பண்புகளின் பண்புகள் மற்றும் உள் மனநிலைகள் முன்னிலையில் விசுவாசம் மிகக் குறைவாகவே பயனடைகிறது. தரிசு நிலத்தில் எந்த விதையும் தங்காதது போல, எவ்வளவு தண்ணீரால் நீர்ப்பாசனம் செய்யப்பட்டாலும், அதனால்தான், ஒரு அடிமகனுக்கு [கடவுளின், அதாவது மனிதன்] மன்னிப்பு நம்பிக்கை இருந்தால், ஒருவரின் நம்பிக்கையை ஒரு விவசாயியின் நம்பிக்கையில் கருத வேண்டும். எனவே, விவசாயத்திற்காக நல்ல (வளமான) நிலத்தைத் தேர்ந்தெடுத்து, அதில் நல்ல விதைகளை வைத்து, சாத்தியமான அனைத்து வழிகளையும் பயன்படுத்துகிறான், இதனால் விதைகள்

பூமியின் மேற்பரப்புக்கு அடியில் இருந்து [ஆரோக்கியமான] தாவரங்கள் [அல்லது பயிர்கள்] வடிவில் எழுகின்றன, [விவசாய நிலங்களை] சரியான நேரத்தில் ஊட்டமளிக்கின்றன அல்லது நீர்ப்பாசனம் (நீர்ப்பாசனம்) பெறுகின்றன, களைகளை அகற்றி, தாவரங்களின் வளர்ச்சியை பாதிக்கும் அல்லது பயிருக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் [வளர்ச்சிக்கு] உள்ள அனைத்து தடைகளையும் நீக்குகிறது. அதன் பிறகு, விவசாயி கடவுளிடமிருந்து இந்த எதிர்பார்ப்பை வைத்திருக்கிறார், அவர் ஒருவரின் விவசாயத்தை பரலோக மற்றும் பூமிக்குரிய பேரழிவுகளிலிருந்து பாதுகாப்பார், பின்னர் அத்தகைய காத்திருப்பு மற்றும் எதிர்பார்ப்பு நம்பிக்கை என்று அழைக்கப்படுகிறது. நீர்ப்பாசனம் செய்ய வழி இல்லாத உயரத்தில் அமைந்துள்ள ஒரு கடினமான மற்றும் பாறை நிலத்தில் ஒருவர் விதைகளை விதைத்திருந்தால், தண்ணீர் அங்கு சென்றிருக்க முடியாது, மேலும் ஒருவர் அதை வளர்க்கவில்லை, அதற்கு பதிலாக, பயிரை அறுவடைக்காக காத்திருக்கத் தொடங்கினார், இது [நியாயமான] காத்திருப்பு அல்ல, மாறாக, அது பெருமை மற்றும் முட்டாள்தனம், அது நம்பிக்கை அல்ல [ஏனெனில் ஒருவர் அதை நியாயப்படுத்த சாத்தியமான அனைத்து வழிகளையும் பயன்படுத்தத் தவறிவிட்டார் நம்பிக்கை]. இதேபோல், ஒரு நல்ல [வளமான] நிலத்தில் விதைகளை விதைத்தால், அடுத்தடுத்த அனைத்து நிலைகளிலும் அலட்சியம் காட்டினால், அதற்கு தண்ணீர் பாய்ச்சவில்லை, அதற்கு பதிலாக மழை மற்றும் எதிர்பார்க்கப்படும் மழைக்காக காத்திருந்து, அத்தகைய வானிலை நிலைமைகளில் அல்லது மழை பெய்யாத அல்லது மழை பெய்யாத இடங்களில் மழை எதிர்பார்க்கப்படுகிறது, ஆனால் விவசாயத்தின் அனைத்து தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்ய அது போதுமானதாக இல்லை. அப்படிப்பட்ட காத்திருப்பு [வீண்] ஆசை (*தமன்னா)* என்று அழைக்கப்படுகிறது, அது நம்பிக்கை (ரிஜா*) அல்ல.*

இந்த விவரத்திலிருந்து [நம்பிக்கை] நம்பிக்கை என்பது அந்த அன்பான [அல்லது விரும்பத்தக்க விஷயம்] காத்திருப்புக்கு மட்டுமே பொருந்தும் என்று அறியப்படுகிறது, அதற்காக ஒரு ஊழியரின் அதிகார வரம்பிற்குள் உள்ள அனைத்து வழிகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன, மேலும் அந்த வழிமுறைகள் மட்டுமே எஞ்சியுள்ளன (விட்டுவிடப்பட்டவை) வேலைக்காரனின் அதிகார வரம்பிற்கு வெளியே உள்ளன, மேலும் அது [எல்லா விஷயங்களிலும்] சேர்க்கப்பட்டிருந்தால், அனைத்து தடைகளும்

ஸ்பாய்லர்களும் [அந்த விஷயங்களிலிருந்து] விலகி இருக்கின்றன. இறைவிசுவாசி அடியானின் நிலை இதுதான் - ஒருவன் இதயத்தின் பூமியில் விசுவாசத்தின் விதைகளை விதைத்து, [தெய்வீக] வழிபாட்டு நீரால் அதற்கு நீர்ப்பாசனம் செய்தால், கெட்ட ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் குணங்கள் மற்றும் மனநிலைகள் (சு உல்-குல்க்) ஆகியவற்றின் முட்களிலிருந்து அதைப் பாதுகாத்தால், ஒருவரின் நம்பிக்கை இறக்கும் வரை இருக்கும் என்று கடவுளின் அருளிலிருந்து இந்த எதிர்பார்ப்பு உள்ளது. கியாம நாளில் அறுவடை செய்வதற்கு இதயத்தின் விளைச்சல் தயாராகிவிடும். அது அப்படி இருந்தால், இந்த காத்திருப்பு உண்மையான அர்த்தத்தில் நம்பிக்கை (*ரிஜா*) மற்றும் ஒரு சிறந்த தரம் (உள் பண்பு). இந்த நம்பிக்கை ஒருவரின் விசுவாசத்தைத் தக்கவைக்கும், [தெய்வீக] ஞான நேரத்தில் இரட்சிப்பை உறுதிப்படுத்த வளர்க்கும் அனைத்து வழிகளிலும் தொடர்ந்து செயல்படுவதன் மூலம் அதை கவனமாக வளர்க்க வைக்கும். இருப்பினும், ஒருவன் இதயத்தின் பூமியில் விதைகளை விதைத்து, பின்னர் அதைப் பற்றி அக்கறை கொள்ளாமல், அதற்கு நீர்ப்பாசனம் செய்யாததால் அது வறண்டு போகும் வரை அல்லது அதிகப்படியான மழையால் காய்ந்துவிடும் வரை அல்லது ஒருவரின் கெட்ட ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள், உள் பண்புகள் மற்றும் மனப்பான்மைகளால் களைகள் மற்றும் முட்கள் அழிந்து, பயிரை முந்திச் சென்றால், அல்லது உலக இன்பங்களின் பூச்சிகள் அதைத் தாக்கும் வரை, இந்த அலட்சியம் மற்றும் குறைபாடுகள் இருந்தபோதிலும், ஒருவர் மன்னிப்புக்காக காத்திருந்தார், எதிர்பார்த்தார், பின்னர் இந்த காத்திருப்பு மற்றும் எதிர்பார்ப்பு முட்டாள்தனம் மற்றும் ஆணவம். எனவே, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

الأحمق من أتبع نفسه هواها وتمنى على الله

"ஒருவனுடைய தாழ்ந்த ஆசைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து, கடவுளிடமிருந்து எதிர்பார்ப்புகளைக் கொண்டிருப்பவன் முட்டாள்".

கடவுள் கூறுகிறார்:

فَخَلَفَ مِنۢ بَعۡدِهِمۡ خَلۡفٌ أَضَاعُواْ ٱلصَّلَوٰةَ وَٱتَّبَعُواْ ٱلشَّهَوَٰتِۖ فَسَوۡفَ يَلۡقَوۡنَ غَيًّا

"அவர்களுக்குப் பிறகு (நபிகள் நாயகர்கள் மற்றும் அவர்களைப் பின்பற்றுபவர்கள்), அத்தகைய தகுதியற்ற மக்கள் (ஆன்மீக அறிவு மற்றும் ஞானத்தின் தீர்க்கதரிசன வாரிசுரிமைக்கு தகுதியற்றவர்கள்) பிறந்தனர், அவர்கள் தங்கள் தொழுகையை அழித்து, கீழ்த்தரமான மற்றும் கீழ்த்தரமான ஆசைகளைப் பின்பற்றினர். அத்தகையவர்கள் விரைவில் தவறுகளைக் காண்பார்கள்" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 19, வசனம் 59)

ஆயினும்கூட, தெய்வீக கீழ்ப்படிதலில் முயற்சி செய்து, பாவங்களிலிருந்து விலகி இருக்கும் ஒரு ஊழியர், கடவுளின் கருணை மற்றும் பெருந்தன்மையால் [தெய்வீக] ஆசீர்வாதங்களை நிறைவு செய்வதற்கான நம்பிக்கைக்கு தகுதியானவர், மேலும் ஆசீர்வாதங்களின் நிறைவு ஒருவர் சொர்க்கத்தில் நுழைவதுதான். மனந்திரும்பி, பிராயச்சித்தம் செய்து, தன் தவறுகளுக்கு பிராயச்சித்தம் செய்யும் பாவி, ஒருவனுடைய மனந்திரும்புதலை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான நம்பிக்கையைப் பெறுவதற்கு உரிமை உண்டு. ஒருவர் மனந்திரும்புவதற்கு முன் தனது பாவங்களை கெட்டது என்று நினைத்தால், ஒருவரின் நற்செயல்களில் திருப்தி அடைந்தால், தனது கீழ்த்தரமான சுயத்தை (நஃப்ஸ்) கண்டனம் செய்தால், மனந்திரும்புவதை விரும்பினால், ஒருவர் மனந்திரும்புவதற்கான திறனை [தெய்வீகமாக] வழங்க வேண்டும் என்ற நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும், ஏனென்றால் பாவங்களை கெட்டது என்று கருதுவதும், மனந்திரும்புதலை விரும்புவதும் ஒருவரை மனந்திரும்புதலை நோக்கித் தள்ளுவதற்கான வழியாகும். குர்ஆன் கூறுவது போல, நம்பிக்கையின் நிலை வழிகளின் முழுமைக்குப் பிறகு வருகிறது:

إِنَّ ٱلَّذِينَ ءَامَنُواْ وَٱلَّذِينَ هَاجَرُواْ وَجَٰهَدُواْ فِي سَبِيلِ ٱللَّهِ أُوْلَٰٓئِكَ يَرۡجُونَ رَحۡمَتَ ٱللَّهِ

"நிச்சயமாக, விசுவாசமுள்ளவர்களும், புலம்பெயர்ந்தவர்களும் (உள் இடப்பெயர்வு தீமையிலிருந்து நன்மைக்கும், தாழ்ந்த குணத்திலிருந்து உயர்ந்த குணத்திற்கும், பொருள்முதல்வாதத்திலிருந்து பொருளற்ற அல்லது ஆன்மீகத்திற்கும்) மற்றும் கடவுளின் பாதையில் முயல்பவர்கள், கடவுளின் இரக்கத்திற்கான நம்பிக்கையின் வேட்பாளர்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 2, வசனம் 218)

இந்த வசனத்தின் அர்த்தம் என்னவென்றால், தெய்வீக கருணைக்கான நம்பிக்கை உரிமையை வைத்திருக்கும் அதே நபர்கள் இவர்கள், நம்பிக்கை இந்த மக்களுக்கு குறிப்பிட்டது என்று அர்த்தமல்ல, ஏனென்றால் அவர்களைத் தவிர வேறு மக்கள் நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார்கள், இருப்பினும் இந்த உரிமை அவர்களிடம் மட்டுமே உள்ளது. ஆனால் தலை முதல் கால் வரை வெறுப்பூட்டும் விஷயங்களில் மூழ்கியிருப்பவன், தன் சுயத்தை மோசமானதாக கருதுவதில்லை, மனந்திரும்பி கடவுளிடம் திரும்புவதற்கான உறுதியும் இல்லை, அத்தகைய நபர் [தெய்வீக] மன்னிப்பை எதிர்பார்க்கிறார் என்றால், அது ஒரு வறண்ட நிலத்தில் விதைகளை விதைத்து, அதற்கு தண்ணீர் போடவோ அல்லது சுத்தம் செய்யவோ தீர்மானம் எடுக்காத ஒரு முட்டாள். யஹ்யா இப்னு முஆத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு மனிதன் வெட்கமும் வருத்தமும் இல்லாமல் பாவம் செய்து கொண்டே இருப்பான், மன்னிப்பு என்ற நம்பிக்கையில், எந்த (தெய்வீக செயலும்) கீழ்ப்படிதலும் இல்லாமல் அல்லாஹ்விடம் நெருக்கத்தை எதிர்பார்க்கிறான், நெருப்பின் விதைகளை நட்டு சொர்க்கத்தின் பழங்களுக்காகக் காத்திருப்பான், கீழ்ப்படிந்தவர்களின் உறைவிடத்தைக் கேட்பான். சொர்க்கம்) பாவங்கள் மற்றும் தீமைகள் மூலம், எந்த செயலும் இல்லாமல் தெய்வீக பலனை நாடுகிறது [ஒருவரை அதற்கு தகுதியானவராக்குகிறது], மேலும் அடக்குமுறை மற்றும் அதிகப்படியான இருந்தபோதிலும் [மற்றவர்களின் உரிமைகளை மீறுவது மற்றும் பறிப்பது அடிப்படையில்] [தவறாக] கடவுளிடமிருந்து நன்மையை விரும்புகிறது ".

நம்பிக்கைக்குப் பிறகு பாடுபடுதல்: நம்பிக்கையின் யதார்த்தத்தை நாங்கள் நிறைய வெளிச்சம் போட்டுள்ளோம். இது சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டால், இந்த விஷயத்தின் சாராம்சம் என்னவென்றால், பெரும்பாலான வழிமுறைகள் நிகழ்ந்த பிறகு அறிவின் விளைவாக எழும் ஒரு நிலை. நிறைவேற்றப்படாத வழிமுறைகள், மீதமுள்ள அனைத்து வழிவகைகளையும் நிறைவு செய்ய (பயன்படுத்துதல்) சாத்தியமான அனைத்து வழிகளிலும் ஒருவர் பாடுபட வேண்டும் என்பதே இந்த அரசின் கோரிக்கை. விவசாயத்தின் உதாரணத்தில், வளமான நிலத்தில் நல்ல விதைகளை விதைத்து, தேவைக்கேற்ப அதற்கு நீர்ப்பாசனம் செய்பவர்,

அத்தகைய நபரின் நம்பிக்கை உண்மையாக இருக்கும், மேலும் அந்த நிலத்தில் வளர்ந்த களைகள் மற்றும் முட்களை சுத்தம் செய்வதன் மூலம் அந்த நிலத்தை (பண்ணை) கவனித்துக் கொள்ள ஒருவரை நம்ப வைப்பார், அறுவடை வரை எந்த அலட்சியமும் செய்யக்கூடாது. இதற்குக் காரணம் நம்பிக்கைக்கு நேர்மாறானது விரக்தியும், நம்பிக்கையின்மையும் ஆகும். ஒருவர் எதையாவது நினைத்து விரக்தியடைந்தால், அதற்காகப் போராடுவதன் மூலம் அவர் தன்னை கஷ்டத்தில் ஆழ்த்திக் கொள்வதில்லை. எதையாவது கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருப்பவர் மட்டுமே போராடுகிறார். எனவே, ஒருவரின் நிலம் மலட்டுத்தனமானது, விதைகள் பயனற்றவை, தண்ணீர் அந்த நிலத்திற்கு எட்ட முடியாதது என்பதை அறிந்தவர், நிச்சயமாக அந்த நிலத்தை பராமரிப்பதில் இருந்து விலகி இருப்பார். நம்பிக்கை பாராட்டத்தக்கது, ஏனெனில் அது ஒருவரை செயலுக்குத் தூண்டுகிறது, மேலும் விரக்தி கண்டிக்கத்தக்கது, ஏனெனில் அது ஒருவரை எதையும் செய்வதைத் தடுக்கிறது (பொருத்தமான செயல்கள்). [கடவுள்] பயம் [கடவுளில்] நம்பிக்கைக்கு எதிரானது அல்ல, மாறாக, அது ஆன்மீக முயற்சியின் பயணத்தில் அதன் கூட்டாளி *(சுலுக்*), மாறாக இது செயலின் முகவர். இருப்பினும், அதன் முறை வேறுபட்டது - நம்பிக்கை அதில் [ஏதாவது செய்ய வேண்டும்] மற்றும் பயம் அதில் [தவறுகளை] தடுக்கிறது. ஒருவருக்கு தன்னுள் நம்பிக்கை நிலை இருந்தால், அது உள் ஆன்மீக நிலைகளில் மாற்றங்களைப் பொருட்படுத்தாமல் நற்செயல்களில் அதிக முயற்சிகள் மற்றும் தெய்வீக கீழ்ப்படிதல் செயல்களில் விடாமுயற்சியைக் கோருகிறது. நீண்ட காலக்கெடுவில் ஆன்மீக முயற்சிகள் மற்றும் நல்ல செயல்களில் விடாமுயற்சியின் மூலம் கடவுளின் மீது கவனம் செலுத்துவது, ஒருவர் கடவுளிடம் மன்றாடுவதில் மகிழ்ச்சியைக் காண வைக்கும், மேலும் ஒருவர் ஒருவரின் தேவைகளை மென்மையுடன் (பணிவு) மற்றும் இணைப்புடன் கடவுளிடம் கேட்பார். ஒருவருக்கு இந்த நிலை இல்லையென்றால், ஒருவர் [கடவுளில்] நம்பிக்கையின் [ஆன்மீக] நிலையத்திலிருந்து விலகி இருக்கிறார், அதற்கு பதிலாக, ஆணவம் மற்றும் [வீண்] ஆசையின் (தமன்னா) பள்ளத்தாக்கில் சூழப்பட்டுள்ளார் என்பதை புரிந்து கொள்ள வேண்டும். நம்பிக்கை, நம்பிக்கையை விளைவிக்கும் அறிவு மற்றும் நம்பிக்கையிலிருந்து பிறந்த செயல்கள் பற்றிய விவரங்கள் இவை.

நம்பிக்கை மற்றும் நம்பிக்கை வைத்திருப்பதற்கான வற்புறுத்தல்களின் சிறப்பு: [கடவுளில்] நம்பிக்கையுடன் கூடிய செயல்கள் [கடவுள்] பயத்துடன் செய்யப்படும் செயல்களை விட உயர்ந்தவை என்பதை அறியட்டும், ஏனென்றால் அந்த நபர் மட்டுமே அவரை அதிகமாக நேசிக்கிற கடவுளுக்கு நெருக்கமாக இருக்கிறார், அன்பு நம்பிக்கையுடன் அதிகரிக்கிறது. அதன் உவமை இரண்டு ராஜாக்களைப் போன்றது, அவர்களில், ஒருவர் தனது தாராள மனப்பான்மையின் நம்பிக்கையால் சேவை செய்யப்படுகிறார், மற்றொருவர் அவரது பயத்தால் சேவை செய்யப்படுகிறார். முதலாவது, இரண்டாவதை விட அதிகமாக நேசிக்கப்படுவார் என்பது தெளிவாகிறது. எனவே, ஒருவரின் *மரணத்தின் போது கடவுளைப் பற்றி நம்பிக்கை (ரிஜா)* மற்றும் நல்ல அபிப்பிராயம் (*ஹுஸ்ன் அல்-துன்*) இருப்பதற்கு தெய்வீக சட்டத்தில் பல வற்புறுத்தல்கள் உள்ளன. அல்லாஹ் கூறியிருக்கிறான்:

لَا تَقْنَطُوا۟ مِن رَّحْمَةِ ٱللَّهِ

"கடவுளின் கருணையை நினைத்து நம்பிக்கை அடையாதீர்கள்!" (குர்ஆன், அத்தியாயம் 39, வசனம் 53)

இந்த வசனத்தில், விரக்தி முற்றிலும் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது [இந்த தெய்வீக கட்டளையின் மூலம்]. யஃகூப் நபி (ஸல்) அவர்களின் சூழ்நிலையில், கடவுள் ஒரு தெய்வீக வசனத்தை அனுப்பினார், அதில் அவரிடம், "நான் ஏன் உங்களுக்கும் யோசப்புக்கும் (அனைத்து மகன்களிலும் அன்புக்குரியவர்) இடையில் ஒரு பிரிவை ஏற்படுத்தினேன் என்று உனக்குத் தெரியுமா? ஏனெனில் நீங்கள் அவருடைய சகோதரர்களிடம் (ஜூஸுஃபை) விளையாட்டற்க அனுமதிக்குமாறு உங்களிடம் கூறிய போது, பொறாமையால் அவரை என்றென்றும் வெளியேற்றும் சூழ்ச்சியைக் கொண்டும்படி அவர்களுடன் விளையாட அனுமதித்தீர்கள்.

وَأَخَافُ أَن يَأْكُلَهُ ٱلذِّئْبُ وَأَنتُمْ عَنْهُ غَٰفِلُونَ

"நீங்கள் அவனைப் பற்றி அலட்சியமாக இருக்கும்போது, அவனை ஓநாய் விழுங்கிவிடுமோ என்று நான் பயப்படுகிறேன்" (என்றும் கூறினார்). (குர்ஆன், அத்தியாயம் 12, வசனம் 13)

ஏன் ஓநாய்க்கு பயந்தீர்கள், என் மீது நம்பிக்கை வைக்கவில்லை? யோசேப்பின் சகோதரர்களின் அலட்சியத்தை நீங்கள் பார்த்தீர்கள், நீங்கள் ஏன் என் பாதுகாப்பைப் பார்க்கவில்லை?"

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்விடமிருந்து அனுப்பிய *ஒரு ஹதீஸ் குத்ஸியில்*, அல்லாஹ் கூறுகிறார்:

أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي فَلْيَظُنَّ بِي مَا شَاءَ

"என் அடியார் என்னைப் பற்றி நினைப்பது போல நான் என் அடியானுடன் இருக்கிறேன் (ஒரு மனிதனுடன் நான் நடந்துகொள்வது என்னைப் பற்றிய ஒருவரின் கருத்துப்படி இருக்கும், எனவே, ஒருவன் கடவுளைப் பற்றி நல்ல அபிப்பிராயத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், அவரிடமிருந்து சிறந்ததை எதிர்பார்க்க வேண்டும், ஆனால் ஒருவர் கடவுளைப் பற்றிய தனது நல்ல கருத்தை அவருக்குப் பிரியமான முயற்சிகள் மற்றும் முயற்சிகளுடன் ஆதரிக்க வேண்டும்), எனவே ஒருவர் என்னைப் பற்றி என்ன அபிப்பிராயம் கொள்ள விரும்புகிறார்களோ அதைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *வதிலா இப்னு அல்-அஸ்காவின் அதிகாரத்தின் மீது* ஹதீஸ் தொகுப்பு இப்னு ஹிப்பான் (ரலி)

ஒருமுறை நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மரண வேதனையில் இருந்த ஒரு மனிதரிடம் சென்று, "நீங்கள் எந்த நிலையில் இருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "நான் செய்த பாவங்களுக்காக என் இருதயத்தில் பயம் காண்கிறேன், மேலும் இறைவனின் கருணையை எதிர்பார்க்கிறேன்" என்று கூறினார். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இவ்விரண்டு விஷயங்களும் (நம்பிக்கையும் பயமும்) யாருடைய இதயத்தில் இணைந்திருந்தானோ, அல்லாஹ் அவனுடைய எதிர்பார்ப்புகளுக்கு ஏற்ப அவனுக்கு (அவனிடமிருந்து) அருளுகிறான், அவன் பயப்படும் விஷயங்களிலிருந்து அவனைப் பாதுகாக்கிறான்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* அனஸ் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் *திர்மிதி, நஸாய் மற்றும் இப்னு மாஜா ஆகியவற்றைத்* தொகுக்கிறது.

பாவங்களின் அதிகப்படியான தன்மையின் காரணமாக ஒரு மனிதன் தீவிர விரக்தியில் இருந்தான். அலி (ரலி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் அருளில் நீங்கள் நம்பிக்கை அடைந்திருப்பதே உங்கள் மிகப்பெரிய பாவம்" என்று கூறினார்கள். ஒரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பின்படி, கடவுள் தாவீது நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு ஒரு தெய்வீக வெளிப்பாட்டை அனுப்பினார், "என்னை நேசித்து என்னை நேசிக்கிறவரை நேசியுங்கள், என்னை மக்கள் மத்தியில் பிரியமானவராக ஆக்குங்கள்". அதற்கு அவர், "நான் எப்படி உம்மை மக்கள் மத்தியில் பிரியமானவனாக ஆக்குவேன்?" (அதற்கு அல்லாஹ்) "மனிதர்களிடையே என்னை நன்றாகக் கூறுவீராக; என்னுடைய அருட்கொடைகளையும், பாக்கியங்களையும் அவர்களுக்கு நினைவூட்டுவீராக; என்னுடைய அருட்கொடைகளைத் தவிர (வேறெதையும்) அவர்கள் அறிந்து கொள்ளும் பொருட்டு" என்று கூறினார். யஹ்யா இப்னு அக்தம் (ரலி) அவர்களின் மரணத்திற்குப் பிறகு சிலர் கனவுகளில் பார்த்தனர். "அல்லாஹ் உங்களை எப்படி நடத்தினான்?" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர், "அல்லாஹ் என்னைத் தன் முன் நிற்க வைத்து, 'கெட்ட முதியவனே! நீ இப்படி செய்த பாவங்களைச் செய்தாய்!" எனது செயல்களின் பதிவேட்டைக் கேட்டதும் [என் வாழ்நாளில் நான் செய்தேன்], தெய்வீக பிரமிப்பால் நான் வெல்லப்பட்டேன். பிறகு நான், "இறைவா! *இவ்வாறு உங்களைப் பற்றி ஹதீஸில்* விவரிக்கப்படவில்லையா? அல்லாஹ் கேட்டான்: "என்ன சொல்லப்பட்டிருக்கிறது?" நான் பதிலளித்தேன், 'அப்துல் ரசாக் என்னிடம் விவரித்தார், அவர் ஸெஹ்ரியிலிருந்து விவரிக்கப்பட்ட முயம்மர் (ஸல்) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து விவரிக்கிறார், அவர் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடமிருந்து விவரித்தார்.

أَنَا عِنْدَ ظَنِّ عَبْدِي بِي فَلْيَظُنَّ بِي مَا شَاءَ

'என் அடியார் என்னைப் பற்றி நினைப்பது போல நானும் என் அடியானுடன் இருக்கிறேன், எனவே ஒருவன் என்னைப் பற்றி என்ன அபிப்பிராயம் கொள்ள விரும்புகிறானோ அதைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்' என்று நான் உம்மைப் பற்றி (கருத்து அல்லது எதிர்பார்ப்பு) கொண்டிருந்தேன், நீங்கள் என்னை தண்டிக்க மாட்டீர்கள் என்று நான் கருதினேன். மேன்மையான, கௌரவமிக்க கடவுள், 'ஜிப்ரீல் உண்மையைச் சொன்னார், என் தீர்க்கதரிசி உண்மையைச் சொன்னார்,

அனஸ், முயம்மர் மற்றும் ஸெஹ்ரி அனைவரும் உண்மையைச் சொன்னார்கள், நீங்களும் உண்மையைச் சொல்கிறீர்கள்' என்று பதிலளித்தார். பின்பு எனக்கு ஒரு மரியாதை அங்கியும் கொடுக்கப்பட்டது, பரலோக ஊழியர்கள் என்னை பரதீஸுக்கு அழைத்துச் சென்றார்கள். அந்த நேரத்தில், நான் [எனக்குள்] சொன்னேன், 'இதுதான் மகிழ்ச்சி என்று அழைக்கப்படுகிறது!'

நம்பிக்கையைப் பெறுவதற்கான வழி மற்றும் வழி: நம்பிக்கை
இரண்டு நபர்களுக்கு தேவை என்பதை அறியட்டும். முதலாவது, சோகம் மற்றும் விரக்தியால் ஆதிக்கம் செலுத்துபவர், [அதன் விளைவாக] ஒருவர் வழிபாட்டை கைவிடுகிறார். இரண்டாவதாக, [கடவுள்] பயத்தால் ஆதிக்கம் செலுத்துபவர், [அதன் விளைவாக], ஒருவர் தொந்தரவு செய்து தனது குடும்பத்தையும் தொந்தரவு செய்கிறார். இரண்டு நபர்களும் மிதமான எல்லைகளை மீறி [இரண்டு எதிர்] உச்சநிலைகளை நோக்கி சாய்ந்துள்ளனர். இருவருக்கும் அத்தகைய சிகிச்சை தேவை, அது அவர்களை [மிதமான] பாதைக்கு கொண்டு வரும். ஆனால் மன்னிப்புக்கு தகுதியானவராக ஆக்கக்கூடிய எதையும் செய்யாமல் [தெய்வீக] கீழ்ப்படிதலை கைவிட்ட போதிலும் [தெய்வீக] மன்னிப்பை விரும்பும் அந்த சுய-ஏமாற்றப்பட்ட பாவி, அத்தகையவருக்கு நம்பிக்கை ஆபத்தானது. தேன் குளிர்ந்த மனோபாவம் கொண்டவர்களுக்கு ஒரு சிகிச்சையாகும், ஆனால் சூடான மனநிலை உள்ளவர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும். [கடவுளுக்கு] பயம் மட்டுமே அத்தகைய நபருக்கு அல்லது பயத்தை உருவாக்கும் அத்தகைய வழிமுறைகளுக்கு நன்மை பயக்கும். அதனால்தான் மக்களுக்கு அறிவுரை கூறும் மற்றும் ஆலோசனை வழங்கும் ஒரு நபர் நோய் மற்றும் [அந்த] நோயின் காரணங்களைக் கண்காணிக்க வேண்டும், மேலும் ஒவ்வொரு நோயுக்கும் நேர்மாறாக குணப்படுத்த வேண்டும், ஆனால் நோயை குணப்படுத்துவதற்குப் பதிலாக அதிகரிக்கும் ஒன்றால் அல்ல. ஏனென்றால், நோக்கம் மிதமானது மற்றும் ஒவ்வொரு [மனித] தரம் மற்றும் பண்புகளிலும், மிதமான அளவு விரும்பப்பட்டது மற்றும் இந்த பட்டம் சிறந்தது. ஒரு [மனித] தரம் அல்லது பண்பு மிதமான அளவிலிருந்து விலகிச் செல்கிறது என்றால், அதிகப்படியான அல்லது பற்றாக்குறையை நோக்கி, குணப்படுத்துவதற்கான தேவை அங்குதான் உள்ளது, இதனால் அது

மிதமான அளவுக்குத் திரும்புகிறது. மிதமான அளவிலிருந்து மேலும் விலகிச் செல்லும் ஒரு சிகிச்சை தேவையில்லை.

அலி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அறிஞர் என்பவர் மனிதர்களை அல்லாஹ்வின் அருளிலிருந்து விரக்தியடையச் செய்யாதவர், கடவுளை (கணக்கிடுவதற்காக) அவர்களை அஞ்சாதவர்". நம்பிக்கையின் காரணங்களை விவரிப்பதில் நாம் உறுதியாக இருக்கிறோம், ஆனால் ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் அல்ல, மாறாக தேவனுடைய இரக்கத்திலிருந்து விரக்தியடைந்தவருக்கு அல்லது தேவனுக்குப் பயந்து ஆதிக்கம் செலுத்துபவருக்கு மட்டுமே. குர்ஆன் மற்றும் தீர்க்கதரிசன விவரிப்புகள் ஒரே அர்த்தத்தை வெளிப்படுத்துகின்றன, ஏனெனில் இரண்டும் பயம் மற்றும் நம்பிக்கையை அடிப்படையாகக் கொண்ட போதனைகளை உள்ளடக்கியது, அவை வெவ்வேறு வகையான நோயாளிகளை குணப்படுத்துவதற்கான அனைத்து வழிகளையும் உருவாக்குகின்றன. இந்த வழிமுறைகள் பற்றிய அறிவு மற்றும் அவற்றைப் பயன்படுத்தும் முறை [குணப்படுத்துவதற்கு] தீர்க்கதரிசிகளின் வாரிசுகளான அறிஞர்களுக்கு [தெய்வீகமாக] தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது, இதனால் [தனிப்பட்ட மற்றும் குறிப்பிட்ட] தேவைகளுக்கு ஏற்ப, அவர்கள் புத்திசாலித்தனமான மற்றும் அனுபவம் வாய்ந்த மருத்துவர்களைப் போல இந்த வழிகளைப் பயன்படுத்தலாம் மற்றும் நோயாளிக்கு பொருத்தமான சிகிச்சையை பரிந்துரைக்கலாம், மேலும் அனைத்து மருந்துகளையும் ஒவ்வொரு நோயிற்கும் பயனுள்ளதாக கருதும் ஒரு முட்டாள்தனமான மற்றும் அறியாமை மருத்துவரைப் போல அல்ல, அந்த நோய் எதுவாக இருந்தாலும் பரவாயில்லை.

பயத்தின் உண்மை

பயத்தின் உண்மை: பயம் என்பது எதிர்காலத்தில் எதிர்பார்க்கப்படும் கஷ்டத்தின் எண்ணத்திலிருந்து பிறக்கும் இதயத்தில் உள்ள வலி மற்றும் மோசமடைதல் என்பதை அறிய வேண்டும். நம்பிக்கையின்

விளக்கத்தில், பயத்தின் யதார்த்தமும் தெளிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. கடவுளுடன் ஏக்கமும் பரிச்சயமும் கொண்டவர், சத்தியம் ஒருவரின் இதயத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது, மேலும் தெய்வீக அழகைக் காண்பதில் எல்லா நேரங்களிலும் மூழ்கியிருக்கிறார், அதனால்தான், ஒருவர் எதிர்காலத்தை நோக்கி கவனம் செலுத்துவதில்லை, [இதன் விளைவாக,] ஒருவருக்கு இதயத்தில் [எதிர்காலத்திற்கு] பயமோ நம்பிக்கையோ இல்லை, மாறாக, ஒருவரின் [உள்] நிலை பயம் மற்றும் நம்பிக்கை ஆகிய இரண்டையும் விட உயர்ந்ததாகிறது. ஏனென்றால், இந்த இரண்டு நிலைகளும் [பயம் மற்றும் நம்பிக்கை] இரண்டு கடிவாளங்களைப் போன்றவை, அவை கீழ் சுயத்தின் காட்டுக் குதிரையை (*நாஃப்ஸ்*) மிதத்திலிருந்து விலகிச் செல்ல விடாது, மேலும் இதயத்தில் பயம் மற்றும் நம்பிக்கை இல்லாதது கீழ் சுயத்தை [கடவுளுக்கு] அடிபணிய பரிந்துரைக்கிறது. வஸ்தி (ரலி) அவர்கள், "பயம் என்பது அல்லாஹ்வுக்கும் அவனுடைய அடியாருக்கும் இடையே ஒரு மறைப்பு ஆகும்" என்று கூறினார்கள். மேலும், "இதயங்களில் உண்மை வெளிப்பட்டால், நம்பிக்கையோ, பயமோ இடமிஞ்சாது" என்றும் அவர் கூறினார். எனவே, ஒரு காதலனின் இதயம் அன்புக்குரியவரின் சாட்சியின் போது [அன்புக்குரியவரிடமிருந்து] பிரிந்துவிடுமோ என்ற பயம் இருந்தால், ஒருவர் அன்புக்குரியவரின் அழகின் தரிசனத்தை அனுபவிக்க முடியாது மற்றும் ஒருவரின் பார்வை குறைபாடாக இருக்கும், இருப்பினும் அனைத்து [ஆன்மீக] நிலையங்களின் (*மகாமாத்) உச்சம்* நிரந்தர [தெய்வீக] பார்வையைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், மேலும் லாபம் (நன்மை) மற்றும் தீங்கு பற்றிய பயம் ஆகியவற்றின் நம்பிக்கை அதைப் பிரிக்காது.

பயத்திற்கான பொருட்களின் கலவை: நம்பிக்கையைப் போலவே, பயமும் மூன்று விஷயங்களால் ஆனது: அறிவு, [உள்] நிலை [இருப்பு] மற்றும் செயல்கள். அறிவு என்பது தீங்கு விளைவிக்கும் காரணத்தைப் பற்றிய உணர்வைக் குறிக்கிறது. உதாரணத்துக்கு, யாரோ ஒருவர் ஒரு ராஜாவுக்கு அவமரியாதை செய்தார் அல்லது அரச கட்டளைக்கு எதிராக கலகம் செய்தார், பின்னர் கைது செய்யப்பட்டு ராஜாவுக்கு முன்பாக ஆஜர்படுத்தப்பட்டார். இந்த சூழ்நிலையில், ஒருவருக்கு கொல்லப்படுவார் என்ற பயம் நிச்சயமாக இருக்கும், இருப்பினும், ராஜா ஒருவரை மன்னிக்கலாம், அல்லது ஒருவர் எப்படியாவது

விடுவிக்கப்படலாம், ஆனால் ஒருவர் நிச்சயமாக ஒருவரின் இதயத்தில் கொல்லப்படுவார் என்ற பயம் இருக்கும். அப்படியானால், அந்தக் கொலைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கும் காரணங்களின் வலிமைக்கு ஏற்ப அந்த பயம் வலுவாக இருக்கும், உதாரணமாக, குற்றத்தின் தீவிரம், அல்லது பகைமையையும் பொறாமையையும் கொண்ட அரசன், அல்லது பழிவாங்கும் மனப்பான்மையைக் கொண்ட அரசன், அல்லது பழிவாங்கும்படி அரசனைத் தூண்டும் நபர்களால் சூழப்பட்டிருப்பான், அல்லது ஒரு மத்தியஸ்தர் இழக்கப்படுகிறான். அல்லது கிங்கின் கோபத்தை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் அல்லது இதயத்தில் பழிவாங்கும் நெருப்பை அணைக்கும் அனைத்து வளங்களையும் இழக்கிறார்கள். இந்த காரணங்கள் அனைத்தும் ஒன்றிணைந்து, குற்றம் சாட்டப்பட்டவர் அவற்றைப் பற்றி அறிந்திருந்தால், சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, ஒருவரின் இதயத்தில் கொல்லப்படுவோம் என்ற பயம் மிகவும் வலுவாக இருக்கும். இந்த காரணங்கள் பலவீனமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இருக்கும், அந்த அளவிற்கு பயத்தின் வலி குறைவாக இருக்கும்.

சில நேரங்களில், பயப்படும் நபர் ஒரு குற்றம் செய்ததால் பயப்படுவதில்லை, மாறாக பயப்படும் நபரின் சில பண்புகள் ஒருவருக்கு பயத்தை ஏற்படுத்துவதாகும். உதாரணமாக, யாராவது ஒரு மூர்க்கமான மிருகத்தின் நகங்களில் சிக்கிக்கொண்டால், நிச்சயமாக அந்த மிருகத்திற்கு பயப்படுவார், ஏனெனில் ஒருவர் அதன் மிருகத்தனமான இயல்பு மற்றும் குணாதிசயத்தை அறிந்திருக்கிறார், மேலும் மிருகம் அதன் பிரியமான பண்பு என்பதை ஒருவர் அறிவார், இந்த பண்பு விருப்பப்படி (கட்டாயமற்றது) என்றாலும், சில நேரங்களில் மிருகம் அதன் இரைக்கு தீங்கு விளைவிக்காது மற்றும் தீங்கு விளைவிக்காமல் அதைக் கடந்து செல்கிறது. சில நேரங்களில், விருப்பமற்ற (கட்டாய) ஒரு பண்பிலிருந்து பயம் உள்ளது மற்றும் வேகமாக ஓடும் நீரில் விழுவது அல்லது நெருப்பில் சிக்குவது போன்ற பயப்படுபவர்களின் இயல்பில் உள்ளார்ந்துள்ளது. மனிதன் தண்ணீரையும் நெருப்பையும் கண்டு பயப்படுகிறான், ஏனெனில் நீரின் உள்ளார்ந்த இயல்பு நீரில் மூழ்குவதாகும், நெருப்பின் உள்ளார்ந்த இயல்பு எரிவதாகும்.

சுருக்கமாக, தீமைக்கான காரணங்களைப் பற்றிய ஆழமான புரிதல், இதயத்தில் எரிச்சல் மற்றும் மோசமடைதல் மற்றும் உள் உயிரினத்தில் வலியை உருவாக்குகிறது. இந்த மோசமடைதல் மற்றும் உள் வலி பயம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதேபோல், சில நேரங்களில் கடவுளுக்கு அஞ்சுவது கடவுளின் இருப்பின் ஞானம் (*மரிஃபா*) மற்றும் [அறிவு] போன்ற பண்புகள் காரணமாகும், அவர் முழு உலகத்தையும் அழித்தால், அவர் அதைச் செய்வதிலிருந்து யாரும் அவரை தடுக்க மாட்டார் அல்லது இந்த அழிவுக்காக அவரைக் கண்டிக்கவோ முடியாது. சில நேரங்களில், ஒரு ஊழியர் [கடவுளின் அடியார், அதாவது ஒரு மனிதன்] ஒருவரின் பாவங்களுக்காக பயப்படுகிறார், சில நேரங்களில் இந்த இரண்டும் ஒன்றாக இணைகிறார்கள் [பயத்தின் நிலையை ஏற்படுத்த]. பின்னர் இந்த உறுதி உறுதிப்படுத்தப்படும் அளவிற்கு அங்கு இருப்பது, கடவுளின் கையில் உள்ளது, அவருக்கு எதுவும் அல்லது யாருக்கும் தேவையில்லை, அவர் என்ன செய்தாலும், அவரை தண்டிக்க யாரும் இல்லை, அதே நேரத்தில் ஊழியர்கள் (மனிதர்கள்) எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் [தெய்வீக] பொறுப்புக்கூறலின் நிலைகளை கடந்து செல்வார்கள், அந்த அளவிற்கு பயம் அதிகரிக்கும். இதிலிருந்து தன் சுயத்தை நன்கு அறிந்தவன் கடவுளுக்கு அதிக பயம் கொண்டவன் என்று முடிவு செய்யப்படுகிறது. அதனால்தான் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

وَاللهِ إِنِّي لَأَخْشَاكُمْ لِلهِ وَأَتْقَاكُمْ لَهُ

"இறைவா! உங்களில் நான் அல்லாஹ்வுக்கு மிகவும் அஞ்சுகிறேன்" என்று கூறினார்கள். (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *அனஸ் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஹதீஸ் தொகுப்பு *ஸஹீஹ் புகாரி* (ரலி)

இதனால்தான் குர்ஆனில் பின்வருமாறு கூறப்பட்டுள்ளது:

إِنَّمَا يَخْشَى ٱللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ ٱلْعُلَمَٰٓؤُا۟

"கடவுளின் ஊழியர்களில் இருந்து, அறிவு பெற்றவர்களுக்கு மட்டுமே [பக்தியுள்ள பயம், பயபக்தி மற்றும்] கடவுளின் பயம் உள்ளது [உண்மையான அறிவு கடவுளின் ஞானத்தை வழிநடத்துகிறது, இது தெய்வீக பிரசன்னத்தை தூண்டுகிறது, அதன் உரிமையாளருக்கு எண்ணங்கள், உணர்வுகள், வார்த்தைகள், செயல்கள் மற்றும் இருப்பின்

நிலை ஆகியவற்றில் ஈடுபட முடியாது, அந்த உயர்ந்த ஆன்மீக நிலைக்கு விரோதமானது]." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 35, வசனம் 28)

[கடவுள்] பயத்தின் விளைவுகள்: இந்த ஞானம் (*மாரிஃபா*) [கடவுளின் இருப்பு மற்றும் பண்புகள் மற்றும் ஒருவரின் பாவங்கள்] நிறைவடையும் போது, அது ஒருவரின் இதயத்தில் பயத்தை உருவாக்குகிறது, மேலும் ஒருவரின் உள் இருப்பில் ஒரு மோசமடைகிறது, பின்னர் இந்த மோசமடைதலின் விளைவுகள் இதயத்திலிருந்து உடலின் மற்ற உறுப்புகளுக்கு மாற்றப்படுகின்றன. இந்த மோசமடைதல் மற்றும் பயம் உடல் பலவீனம், வெளிறித்தன்மை, அழுகை போன்றவற்றின் வடிவத்தில் வெளிப்படுகிறது. சில நேரங்களில் இந்த மாநிலத்தின் வெப்பம் விரக்தியுடனும் நம்பிக்கையற்ற நிலையாகவும் மாற்றப்படும் அளவுக்கு அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது. உடல் உறுப்புகள் கடந்த கால தவறுகளுக்கு பிராயச்சித்தம் செய்வதற்காகவும், எதிர்காலத்திற்கு நன்றாகத் தயார் செய்யவும் [தார்மீக மற்றும் நெறிமுறை நேர்மையான வாழ்க்கையை நடத்த] பாவங்களிலிருந்து தடுக்கப்பட்டு, கீழ்ப்படிதல் செயல்களுக்கு கீழ்ப்படிகிறார்கள் என்ற பயத்தின் விளைவைக் கொண்டுள்ளன. எனவே, [கடவுளுக்கு பயப்படுகிற" ஒரு மனிதன் அழுது கண்ணீரைத் துடைப்பவன் அல்ல, ஆனால் [தெய்வீக] தண்டனைக்கு அஞ்சும் ஒரு விஷயத்தைக் கைவிடுபவன் என்று கூறப்படுகிறது. அபூ அல் காசிம் ஹக்கீம் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "எவர் ஒரு பொருளுக்கு அஞ்சுகிறாரோ அவர் அதிலிருந்து தப்பி ஓடுகிறார், ஆனால் அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுகிறவர் அவரது கருணையின் அரவணையில் தஞ்சம் புகுந்தார்". துன் நூன் அல்மிஸ்ரி (ரலி) அவர்களிடம், "ஒரு அடியார் எப்பொழுது அஞ்சுவான்?" என்று கேட்கப்பட்டது. அவர் பதிலளித்தார், "ஒருவர் ஒரு நோயாளியைப் போல மாறும்போது, அவரது நோய் ஆபத்தானது மற்றும் மரண பயத்தின் காரணமாக தீங்கு விளைவிக்கும் உணவுகளைத் தடுக்கிறது [தீங்கு விளைவிக்கும் விஷயங்களுக்கு எதிராக தடுப்பு இல்லாததால் ஒருவரின் நோயை அதிகரிக்கிறது]". ஒருவரின் குணாதிசயங்கள் (குணாதிசயங்கள் மற்றும் உள் குணங்கள்) மீது [கடவுள்] பயப்படுவதால் ஏற்படும் விளைவு என்னவென்றால், காமங்கள் ஒழிக்கப்படுகின்றன மற்றும் உலக இன்பங்கள் [ஒருவரின் பார்வையில்] தாழ்ந்ததாகிவிடும், முன்பு ஒருவருக்கு நேசிக்கப்பட்ட அனைத்து பாவங்களும் மோசமாகத் தோன்றத் தொடங்குகின்றன.

தேனை விரும்புபவன், ஆனால் அதில் விஷம் கலந்திருப்பதைக் கண்டதும் இந்த விருப்பம் வெறுப்பாக மாறுவதைப் போலவே, [கடவுள்] பயத்தின் வெப்பம் காமங்களை எரிக்கிறது, [உடல்] உறுப்புகள் [நாகரிகமான] ஆசாரங்களை வளர்க்கின்றன, இதயம் பணிவு, பணிவு, பக்தி, ஆணவம், பகைமை, பொறாமை போன்ற கண்டிக்கத்தக்க குணங்கள் நீங்குகின்றன. ஒருவரின் முழு கவனம் ஒருவரின் [கடவுள்] பயத்தை நோக்கித் திரும்புகிறது, வேறு எங்கும் பார்க்க ஒருவருக்கு எந்த உணர்வும் இல்லை. ஒருவர் ஆன்மீகப் போராட்டம் (*முஜாஹதா*), சுய பரிசோதனை அல்லது தனது தவறுகளுக்கு தன்னை குற்றம் சாட்டுதல் (*முஹஸபா*) மற்றும் தெய்வீகத்தைப் பற்றிய சிந்தனை (*முராகாபா*) *ஆகியவற்றில் எல்லா நேரங்களிலும் மும்முரமாக இருக்கிறார்*. ஒருவர் எடுக்கும் ஒவ்வொரு கணமும், ஒவ்வொரு அடியும், அவர் சொல்லும் ஒவ்வொரு வார்த்தையும் மிகவும் விலைமதிப்பற்றதாக மாறுகிறது, அதனால் அவர் அவற்றை வீணாக்குவதில்லை. அதற்கு பதிலாக, ஒருவர் அவர்களைப் பற்றி மிகவும் பாதுகாப்பாக மாறுகிறார் [அவற்றை இழப்பதைத் தவிர்ப்பதற்காக அவற்றைப் பாதுகாப்பதன் மூலம்]. ஒருவரின் நிலை ஒரு மூர்க்கமான மிருகத்தின் நகங்களில் சிக்கிக் கொண்டவரின் நிலையைப் போன்றது, அதன் பங்கில் எந்தவொரு கணநேர அலட்சியத்தையும் சாதகமாக பயன்படுத்திக் கொள்வதன் மூலம் அதிலிருந்து தப்பிக்க முடியுமா அல்லது அதன் உணவாக மாறும்போது அதன் நகங்களில் இறந்துவிடுவாரா என்று தெரியாது. அப்படிப்பட்ட ஒரு சூழ்நிலையில் ஒருவர் சிக்கிக் கொண்டால், ஒருவரின் இதயம் மற்றும் மனம், வெளிப்புற மற்றும் உள் மனிதர்கள் சுதந்திரத்தைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான ஒரு வழியில் மட்டுமே வெறித்தனமாக உள்ளனர், ஒருவரின் மனதில் வேறு எந்த எண்ணமும் [அந்த நிலையில்] ஏற்படாது. [கடவுள்] பயத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் நபரின் நிலை இதுதான். சில தீர்க்கதரிசன தோழர்கள் (*ஸஹாபா*) மற்றும் அவர்களைப் பின்பற்றுபவர்கள் (*தபாயீன்*) *அதே* துல்லியமான நிலையைக் கொண்டிருந்தனர், [கடவுள்] பயம் அவர்களின் ஒவ்வொரு நரம்பிலும் ஒவ்வொரு இழையிலும் ஆட்சி செய்தது.

செயல்களில் [கடவுள்] பற்றிய பயத்தின் அளவுகள்: ஒருவரின் பயம் வலுவாக இருக்கும் அளவிற்கு, *கடவுளின் மகிமையின் பண்பு மற்றும் கீழ்த்தரமான சுயத்தின் தவறுகளைப் புரிந்துகொள்வது பற்றிய ஞானம்*

(மாரிஃபா) உள்ளன, அந்த அளவிற்கு ஆன்மீகப் போராட்டம் (முஜாஹதா), *சுய பரிசோதனை அல்லது ஒருவரின் தவறுகளுக்கு தன்னைக் குற்றம் சாட்டுதல்* (முஹஸபா), *மற்றும் தெய்வீகத்தைப் பற்றிய சிந்தனை* (*முராகாபா)*) வலிமையானவர்கள். ஒருவரின் செயல்களில் பயத்தின் விளைவுகளின் மிகக் குறைந்த நிலை என்னவென்றால், தெய்வீக சட்டத்தின் கட்டளைகளால் தடைசெய்யப்பட்ட (ஹராம்) செயல்களைச் செய்வதிலிருந்து விலகி இருப்பதுதான். தெய்வீக சட்டத்தின் தடைகளிலிருந்து விலகி இருப்பது நேர்மை (வாரம்) என்று அழைக்கப்படுகிறது. பயம் உறுதியாக இருந்தால், தெய்வீக சட்டத்தில் தடை செய்யப்படுவதற்கான [வெறும்] சாத்தியம் உள்ள விஷயங்களிலிருந்து கூட ஒருவர் விலகி இருப்பார், வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், தடை செய்யப்பட வேண்டும் என்று உறுதியாக அறியப்படாத விஷயங்களிலிருந்து கூட ஒருவர் விலகிச் செல்கிறார், இதனால் சந்தேகிக்கப்படுகிறார். இந்த [கடவுள் பயம்] "*தக்வா*" (பக்தியுள்ள பயம், பயபக்தி மற்றும் கடவுளுக்கு பயம்) என்று அழைக்கப்படுகிறது, அதாவது ஒருவர் சந்தேகத்திற்குரிய விஷயங்களைக் கைவிட்டு, அனுமதிக்கப்பட்ட விஷயங்களில் செயல்படுகிறார். சில நேரங்களில், ஒருவர் நன்றாகத் தோன்றும் விஷயங்களை விட்டுவிடுகிறார், ஆனால் அவை சந்தேகப்படக்கூடும் என்ற பயத்தின் காரணமாக அவற்றை விட்டுவிடுகிறார்கள். இந்த பட்டம் [இறை பயம்] "*சிட்க் ஃபி அல்-தக்வா*" (உள் உண்மை மற்றும் பக்தி மற்றும் கடவுளின் பயம் ஆகியவற்றில் நேர்மை) என்று அழைக்கப்படுகிறது. உதாரணமாக, உண்மையிலேயே தேவைப்படும் [மற்றும் அனுமதிக்கப்பட்டவை என்பது உறுதி] மட்டுமே பயன்படுத்துவதன் மூலம் ஒருவர் இந்த பட்டத்தை அடுத்த கட்டத்திற்கு எடுத்துச் சென்றால், ஒருவர் வசிக்கப் போவதில்லை என்று ஒரு கூடுதல் வீட்டைக் கட்டுவதில்லை, அவர் உட்கொள்ளாத உணவை குவிப்பதில்லை, ஒருவர் உலகத்தை நோக்கி சாய்வதில்லை, உலகம் என்பது ஒருவரிடமிருந்து பிரிக்கப்படும் ஒன்று என்பதை ஒருவர் அறிவார், மேலும் [இதன் விளைவாக,] கடவுளைத் தவிர வேறு எதையும் பற்றி சிந்திப்பதில் ஒரு மூச்சைக் கூட வீணாக்குவதில்லை, பின்னர் இந்த பட்டம் "*சிட்க்*" (உண்மை அல்லது சத்தியத்திற்கான முழு அர்ப்பணிப்பு) என்று அழைக்கப்படுகிறது. அத்தகைய நபரை "*சித்திக்*" (ஒரு உண்மை நபர் அல்லது ஞானவாதி அல்லது கடவுளின் நெருங்கிய மற்றும் நண்பர்) என்று அழைப்பது மிகவும் பொருத்தமானது. இந்த ஏற்பாட்டின்படி, உண்மை

(*சிட்க்*) கடவுள் பயத்தில் (*தக்வா*) சேர்க்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் கடவுள் பயம் நேர்மையில் (வாரா') *சேர்க்கப்பட்டுள்ளது* மற்றும் நேர்மையானது கற்பு மற்றும் தூய்மை (இஃப்ஃபா) ஆகியவற்றை உள்ளடக்கியது, இது காமத்தைத் தூண்டுபவர்களிடமிருந்து விலகி இருப்பதன் பெயராகும்.

கடவுளுக்கு பயப்படுவதே நோக்கம்: உண்மையில் , கடவுளுக்கு பயப்படுவதே குறிக்கோள். (நபியே!) அல்லாஹ் தன் அடியார்களை அஞ்ச வைக்க நாடவில்லையானால், அவன் தன் அடியார்களை பாவங்கள் செய்வதை அனுமதித்திருக்க மாட்டான் இன்னும், பாவங்களை அவர்களுக்கு எளிதாக்கியிருக்கவும் மாட்டான்; இன்னும் அவர்களுக்கு பாவங்களை (பாவங்களை) ஏற்படுத்தியிருக்கவும் மாட்டான். ஏனென்றால், பாவங்களின் வழிகளை வழங்குவது தெய்வீக கருணையிலிருந்து ஒருவரைத் தூக்கி எறிவதற்கு சமம், பின்னர் [முதலாவது] பாவத்திற்கு முன் ஊழியர் செய்த பாவம் எதுவும் இல்லை, அதன் அடிப்படையில் ஒருவர் பாவத்திற்கு தகுதியானவர் என்றும், பாவங்களின் வழிமுறைகள் ஒருவருக்கு எளிதாக்கப்பட்டதாகவும் அறிவிக்கப்பட்டிருக்கும். அவ்வாறே, கீழ்ப்படிதலின் முதல் செயலுக்கு முன்பு, ஒருவனை [அதிகமான] நன்மை செயல்களுக்குத் தகுதியுள்ளவனாகவும், நீதியின் பாதையை ஒளிரச் செய்யவும் எந்த நன்மையும் இல்லை. இவையனைத்தும் தெய்வீகமாக நியமிக்கப்பட்ட விதியின் இரகசியங்கள், ஒருவர் அதை ஏற்றுக்கொண்டாலும் இல்லாவிட்டாலும். எந்த முன் காரணமும் இன்றி, எந்த முன் காரணமும் இன்றி, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு வழங்கப்பட்ட அனைத்து உயர்ந்த பதவிகளிலும் மிக உயர்ந்த பதவிகளை அவர் வழங்கினார், இதனால் படைப்புகளில் எவரும் அவருடன் போட்டியிடுவதாகக் கூற முடியாது. மறுபுறம், அவர் அபூ ஜஹ்லை தனது எந்த [முந்தைய] தவறும் இல்லாமல் கீழ்மட்ட அந்தஸ்தை அடையச் செய்தார். யாருடைய மறதி நிலை [மற்றும் யாருடனும் அல்லது எதுடனும் பற்று இல்லாதது] அத்தகைய நிலையில், அவரது மகிமையையும் மகத்துவத்தையும் கண்டு பயப்பட வேண்டியது அவசியம்.

தேவபயத்தின் மேன்மை மற்றும் அதன் அறிவுரைகள்: [கடவுள்] பற்றிய பயத்தின் சிறப்பானது தர்க்கரீதியான அலகுதல்கள் (*கயாஸ்)*

மற்றும் குர்ஆன் வசனங்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசன மரபுகள் ஆகிய இரண்டிலிருந்தும் நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு பொருளின் சிறப்பைப் பார்ப்பதற்கான தர்க்கரீதியான அனுமானத்தின் வழி, தெய்வீக தரிசனத்தின் நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றியை (சாதா) நோக்கி ஒருவரை உந்துவதற்கு அது எவ்வளவு உதவுகிறது என்பதைப் பார்ப்பது, ஏனெனில் இது ஒரு விசுவாசி ஊழியரின் உண்மையான நோக்கமாகும் [கடவுளின்] உண்மையான நோக்கம். ஆகையால்தான், நித்திய மகிழ்ச்சியையும் நித்திய வெற்றியையும் அடைய ஏதாவது ஒருவருக்கு உதவ முடியும், அந்த அளவிற்கு அது மேன்மையின் அளவைக் கொண்டிருக்கும்.

மறுமையில் இறைவனைச் சந்திப்பதும், நித்திய மகிழ்ச்சியையும் நித்திய வெற்றியையும் (சாதா) பெறுவதும் அவர் மீதான அன்பும் ஏக்கமும் இல்லாமல் சாத்தியமில்லை என்றும், தெய்வீக ஞானம் (மாரிஃபா) இல்லாமல் அன்பு அடையப்படாது என்றும், தெய்வீக நினைவு (திக்ர்) மற்றும் சிந்தனையுடன் விடாமுயற்சியுடன் இருப்பதற்காகவும் தெய்வீக ஞானம் அடையப்படாது (ஃபிக்ர்)), உலகத்திலிருந்து இதயத்தின் விலகல் அவசியம், மற்றும் ஊழியக்காரன் உலக இன்பங்களையும் காமங்களையும் கைவிடும்போது மட்டுமே உலகத்துடன் இதயத்தின் பற்று துண்டிக்கப்படுகிறது, மேலும் காமங்களை ஒழிக்க, ஒருவருக்கு [கடவுள்] பயம் என்ற நெருப்பு தேவை. [கடவுளின் பயம்] என்பது காமங்களை எரிக்கும் நெருப்பு, அதனால்தான், அந்த பயம் மட்டுமே உயர்ந்ததாக இருக்கும், அது காமங்களை எரிக்கும், பாவங்களிலிருந்து ஒருவரைப் பாதுகாக்கிறது, [தெய்வீக] கீழ்ப்படிதலுக்கு ஒருவரை அறிவுறுத்துகிறது. அப்பொழுது காமங்கள் எரிந்து, பாவங்கள் குறைந்து, [தெய்வீக] கீழ்ப்படிதல் தோன்றும் அளவிற்கு, அந்த அளவிற்கு அது (நித்திய இன்பமும் நித்திய வெற்றியும்) உயர்ந்ததாக இருக்கும். இறைபயத்தின் அளவுகளில் உள்ள வேறுபாடுகளின் உண்மை இதுதான். கடவுளுக்கு பயப்படுவது ஏன் மேலானது? ஒரு ஊழியர் அதன் மூலம் அடைவதால், கற்பு, தூய்மை, நேர்மை, பணிவு மற்றும் ஆன்மீக முயற்சிகள் போன்ற குணாதிசயங்கள் உள்ளன. இந்த குணநலன்களின் சிறப்பை சந்தேகிக்க முடியாது. இவ்வாறு, பயத்தின் மேன்மை தர்க்கரீதியான அனுமானம் மற்றும் [தெய்வீக] வசனங்கள் மற்றும் மரபுகள் இரண்டிலிருந்தும் நிரூபிக்கப்படுகிறது.

[கடவுள்] பயத்தின் மேன்மையில் வசனங்கள் மற்றும் மரபுகள்:
பயத்தின் மேன்மையில் எண்ணற்ற [தீர்க்கதரிசன] மரபுகள் உள்ளன. இந்த மூன்று வசனங்களில் [தெய்வீக] வழிகாட்டு, [தெய்வீக] இரக்கம், [தெய்வீக] அறிவு மற்றும் [தெய்வீக] அங்கீகாரம் ஆகிய நான்கு [ஆன்மீக] நிலைகளையும் தேவன் குவித்துள்ளார் என்பதை [கடவுளிடம்] பயத்தின் மேன்மையை அறிந்துகொள்வது போதுமானது:

هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْهَبُونَ

"எவர்கள் தங்கள் இறைவனுக்கு பயபக்தியுடன் நடந்து கொண்டார்களோ, அவர்களுக்கு நேர்வழியும், ரஹ்மத்தும் உண்டு. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 7, வசனம் 154)

إِنَّمَا يَخْشَى ٱللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ ٱلْعُلَمَٰٓؤُا۟

"அல்லாஹ்வுடைய அடியார்களே (அல்லாஹ்வுக்கு) அஞ்சுகிறார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 35, வசனம் 28)

رَّضِىَ ٱللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا۟ عَنْهُ ۚ ذَٰلِكَ لِمَنْ خَشِىَ رَبَّهُۥ

அல்லாஹ் அவர்களைப் பார்த்து திருப்தியடைகின்றான்; அவர்களும் அல்லாஹ்வையே திருப்தியடைகிறார்கள். எவர் தன் இறைவனுக்கு அஞ்சுகிறார்களோ அவர்களுக்கே இது உரியது." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 98, வசனம் 8)

முதல் வசனம் நேர்வழியும், ரஹ்மத்தையும், இரண்டாவது அறிவையும், மூன்றாவதாக அல்லாஹ்வின் திருப்தியும் உண்டு - இவை அனைத்தும் பயபக்தியுடையவர்களுக்காகவே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளன. [தெய்வீக] அறிவு என்பது (கடவுளுக்கு) பயத்தின் விளைவாகும். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வுக்கு பயபக்தியுடையவர்கள் மகத்தான தோழர் (*ரஃபீக் அல்-ஆலா*) அவர்களுடைய இந்த (உயர்ந்த ஆன்மீக) அந்தஸ்தில் யாரும் பங்கேற்க மாட்டார்கள்" என்று கூறினார்கள். அவர்கள் இந்த தோழமையைப் பெறுவார்கள், ஏனென்றால் கடவுள் பயம் [தெய்வீக] அறிவு உள்ளவர்களால் மட்டுமே

கடைபிடிக்கப்படுகிறது [அது இல்லாதவர்கள் அல்லது அதை மறந்துவிடுபவர்கள், தங்கள் தவறுகளை தண்டனையின்றி செய்கிறார்கள்,] மற்றும் அறிவு உள்ளவர்கள் தீர்க்கதரிசிகளின் வாரிசுகளாக இருப்பதால், இந்த தோழமைக்கு உரிமை உண்டு, மேலும் தீர்க்கதரிசிகள் உயர்ந்த தோழரின் தோழமையைப் பெறுவார்கள். எனவே, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மறைவதற்கு வழிவகுத்த இந்த நோயின் போது, அவர் விரும்பினால் உலகில் தங்குவதற்கும் அல்லது அவர் விரும்பினால் கடவுளிடம் திரும்புவதற்கும் [கடவுளால்] தேர்வு வழங்கப்பட்டது, அதற்கு அவர் கூறினார்:

اسالك الرفيق الاعلى

"உன்னிடம் பரம தோழனைக் கேட்கிறேன் (உம்முடைய நித்திய தோழமையை வேண்டுகிறேன்)". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஆயிஷா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஸஹீஹ் புகாரி *மற்றும்* ஸஹீஹ் முஸ்லிம் *ஆகிய நூல்களை ஹதீஸ்* தொகுக்கிறது.

ஃபுதைல் இப்னு அயாத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுகிற ஒருவன் (அவன்) எல்லாவிதமான முன்னேற்றங்களுக்கும் வழிவகுக்கிறது. ஷிப்லி (ரலி) அவர்கள், "நான் கடவுளுக்கு அஞ்சும்போதெல்லாம், ஞானம் மற்றும் புறநிலை தடுப்பு பாடத்தின் ஒரு புதிய கதவு (*இப்ராஹ்*) எனக்கு திறந்தது, இது நான் இதற்கு முன்பு பார்த்திருந்தேன்". நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் மறுமை நாளில் கூறுவான்: 'இன்று நான் கணக்கு வாங்காத எவரும் இல்லை, ஆனால் நேர்மையுள்ளவர்கள் (தங்கள் எண்ணங்கள், உணர்வுகள், வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்கள் அனைத்திற்கும் தங்களைத் தாங்களே பொறுப்பேற்கிறார்கள்) இதிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்களின் பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் கணக்கு (முஹஸபா) செய்ய நான் வெட்கப்படுகிறேன். அவர்கள் பொறுப்புக்கூறலுக்கு அப்பாற்பட்டு உயர்ந்துள்ளனர் [அவர்கள் ஏற்கனவே தங்கள் உலக வாழ்க்கையில் தானாக முன்வந்து அதைச் செய்ததைப் போலவே]". கடவுளுக்குப் பயப்படுவது நேர்மையையும், பக்தியுடனும் பயபக்தியுடனும், பயபக்தியுடனும், கடவுளைப் பற்றிய பயத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டது.

பயம் அல்லது நம்பிக்கை அல்லது மிதமான நிலை இரண்டின் ஆதிக்கம் உயர்ந்ததா?

நம்பிக்கையும் (அல்லாஹ்வின் மீதும்) பயமும் இருதயங்களைக் குணப்படுத்தும் இரு மருந்துகளாகும். இந்த மருந்துகளில் பாராட்டத்தக்க குணங்கள் எதுவும் இல்லை என்றாலும், எந்த அளவுக்கு நோயைக் குணப்படுத்த இவை பயனளிக்கின்றனவோ, அந்த அளவிற்கு இவற்றில் சிறந்து விளங்கும். ஆகையால், இதயத்திற்கு (கடவுளின்) அச்சமின்மை என்ற நோய் இருந்தால், இந்த நபர் கடவுளின் தண்டனையிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொண்டிருப்பதாகக் கருதும்போது, உலக இன்பங்களிலும் இன்பங்களிலும் ஈடுபடும் அபாயம் இருந்தால், இந்த விஷயத்தில், [கடவுள்] பயம் மேன்மையானது. இதயம் ஏமாற்றம் மற்றும் நம்பிக்கையற்ற தன்மையால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்பட்டால், [கடவுள்] நம்பிக்கை உயர்ந்ததாக இருக்கும். இவ்வாறே ஒரு அடியார் பாவத்தால் ஆளானால், (அல்லாஹ்வின் பயம்) மேன்மையாக இருக்கும்.

எலுமிச்சை சாறு (எலுமிச்சை அல்லது *வினிகர் மற்றும் தேன் மற்றும் வேறு சில இயற்கை மூலிகைகளுடன் தயாரிக்கப்படும் பாரம்பரிய மருத்துவத்தில் ஒரு மருத்துவ பானமான "சிகன்ஜபீன்" என்று அழைக்கப்படுகிறது) போலவே பயமும் முற்றிலும் உயர்ந்தது என்று கூறலாம், ஏனெனில் ரொட்டி பசியின் நோயை குணப்படுத்துகிறது, அதே நேரத்தில்* சிகஞ்சபீன் கல்லீரலில் இருந்து பித்த பொருளை குணப்படுத்துகிறது. பசியின் நோய் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது, ஏனெனில் [எலுமிச்சை சாறு விட] ரொட்டி அதிகம் தேவைப்படுகிறது, எனவே, ரொட்டி உயர்ந்தது. இந்த விஷயத்தில், [கடவுளுக்கு] பயம் அதன் மேலாதிக்க தேவையின் காரணமாக உயர்ந்தது என்று நாம் சொல்லலாம், ஏனெனில் மக்கள் பாவங்கள் மற்றும் சுய ஏமாற்றுகளால் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள். பயம் மற்றும் நம்பிக்கையின் நீரூற்றுகளை நாம் பார்த்தால், நம்பிக்கையின் ஊற்று [தெய்வீக]

கருணை மற்றும் பயத்தின் ஊற்று [தெய்வீக] கோபம் என்பதால் நம்பிக்கை உயர்ந்தது என்று சொல்ல வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படும். கடவுளின் கருணை மற்றும் தாராள மனப்பான்மைக்கு ஆதரவாக வாதிடும் இந்த [தெய்வீக] குணங்களைப் பற்றி சிந்திக்கிறவர், பின்னர் அவர்கள் இதயத்தில் கடவுளின் அன்பை வளர்க்கிறார்கள், மேலும் [தெய்வீக] அன்பின் நிலையை விட உயர்ந்த [ஆன்மீக] நிலை இல்லை. [தேவனுக்கு] பயம் ஏற்பட்டால், அவருடைய கோபம் மற்றும் அதிருப்தியைப் பற்றி வாதிடும் அந்த தெய்வீக குணங்களில் ஊழியரின் கவனம் உள்ளது. இந்த [தெய்வீக] குணங்களின் விளைவாக பிரமிப்பு அதிகரிக்கிறது, மேலும் [கடவுளில்] நம்பிக்கையின் மூலம் அடையப்படுவதைப் போல ஒருவர் தெய்வீக அன்பையும் ஏக்கத்தையும் அடைய முடியாது.

உயர்ந்தவர்களுக்கு பதிலாக சீர்திருத்தம்: உண்மையில் , பயமும் நம்பிக்கையும் தங்களுக்குள் தேவையில்லை அல்லது அவை நோக்கமும் அல்ல, ஆனால் அவை வேறு ஏதோவொன்றுக்கு தேவைப்படுகின்றன. என் கருத்துப்படி, மற்றவர்களுக்குத் தேவையான விஷயங்கள், அவர்களுக்கு "உயர்ந்தது" என்பதற்கு பதிலாக "சீர்திருத்தம்" என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவது மிகவும் சரியானது. இந்த கொள்கை ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டால், பெரும்பாலான மக்களுக்கு, நம்பிக்கையை விட பயம் மிகவும் சீர்திருத்தமானது என்று நாம் சொல்வோம், ஏனெனில் பெரும்பாலான மக்கள் பாவங்களால் ஆதிக்கம் செலுத்தப்படுகிறார்கள், மேலும் அவர்கள் பயத்தின் சாட்டையால் மட்டுமே பாவங்களை கைவிட முடியும். நம்பிக்கை அவர்களை தைரியமானவர்களாக மாற்ற முடியும் [அதிக தவறுச் செயல்களைச் செய்வதில்], அதே நேரத்தில் வெளிப்புற மற்றும் உள் மனிதர்களில் தூய்மைப்படுத்தப்பட்ட கடவுளுக்கு அஞ்சும் மக்கள், மிதமான மற்றும் பயத்திற்கும் நம்பிக்கைக்கும் இடையிலான சமநிலை சீர்திருத்தமானது. அதனால்தான், இந்த மேற்கோள் மிகவும் பிரபலமானது, "ஒரு விசுவாசியின் பயம் மற்றும் நம்பிக்கை எடைபோட்டால், அவர்கள் சமமாக வெளியே வருவார்கள்". அலி (ரலி) அவர்கள் தம் மகன்களில் ஒருவரிடம் கூறினார்: "அல்லாஹ்வுக்கு அஞ்சுங்கள், இவ்வுலகத்தின் எல்லா நற்செயல்களையும் உங்களுடன் எடுத்துச் சென்றால், அவை [கடவுளால்] ஏற்றுக்கொள்ளப்படாது என்று எண்ணுங்கள், மேலும் நீங்கள் உலகத்தின் அனைத்து பாவங்களையும்

சேகரித்தாலும் கூட, அவர் உன்னை மன்னிப்பார்." உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு நபரைத் தவிர மற்ற அனைத்து மக்களும் நரகத்திற்குச் செல்வார்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டால், நான் அந்த ஒரு நபராக இருப்பேன் என்று நம்புவேன், மேலும் ஒரு நபரைத் தவிர மற்ற அனைத்து மக்களும் சொர்க்கத்திற்குச் செல்வார்கள் என்று ஒரு அறிவிப்பு செய்யப்பட்டால், அந்த ஒரு நபராக இருக்க வேண்டும் என்ற பயம் எனக்கு இருக்கும்". இதுவே [கடவுளிடம்] பயம் மற்றும் நம்பிக்கையின் மிக உயர்ந்த அளவு. உமர் (ரலி) அவர்களின் நம்பிக்கையும் பயமும் மட்டுமே சமமாக இருக்க முடியும். ஒருவரைத் தவிர மற்ற எல்லா மக்களும் நரகத்திற்குச் செல்வார்கள் என்ற இந்த அறிவிப்பை ஒரு பாவமுள்ள நபர் கேட்டால், அவர் அல்லது அவள் நரகத்திற்குச் செல்வதிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்பட்ட நபர் அவர் அல்லது அவள் என்று கருதுவார், மேலும் சுய ஏமாற்றத்தில் விழலாம்.

வலுவான இதயம் கொண்டவர்கள் மற்றும் அவர்களின் ஞானத்தில் பரிபூரணம் கொண்டவர்கள் *(மாரிஃபா* அல்லது தெய்வீகத்துடன் நெருக்கம்), அவர்களின் பயமும் நம்பிக்கையும் சமமானவை, மேலும் அவர்கள் நம்பிக்கையால் மட்டுமே ஆதிக்கம் செலுத்தப்படுவதில்லை. உமர் (ரலி) அவர்கள் தம் இருதயத்தை எல்லா நேரத்திலும் ஆராய்ந்து பார்த்துக் கொண்டு, ஹுதைஃபா (ரலி) அவர்களிடம் "என்னிடம் பாசாங்குத்தனத்தின் அறிகுறிகளைக் கண்டீர்களா?" என்று கேட்ப அளவுக்கு அவரது இதயத்தின் இரகசிய நோய்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் மிகுந்த அக்கறை காட்டினார். நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் நயவஞ்சகத்தின் அத்தாட்சிகளின் அறிவை அவரிடம் நம்பியதால் என்று அவர் அவரிடம் கேட்டார். நயவஞ்சகத்திலிருந்தும், மறைமுகமான இணை வணக்கத்திலிருந்தும், தன் இருதயத்தை தூய்மைப்படுத்துபவர் யார்? ஒருவன் தன் இருதயம் (தீமைகளிலிருந்தும்) தூய்மையாகிவிட்டதாகவும் தீர்மானித்திருந்தால், அல்லாஹ்வின் கணக்கை விட்டும் எவ்வளவுதான் காப்பாற்றப்படுவான்? கடவுள் ஒருவரின் இதயத்தில் [உள்] சுத்திகரிப்பு என்ற எண்ணத்தை வைத்திருக்க முடியுமா [ஒருவரின் சொந்த தவறுகள் மற்றும் மோசமான உள் நிலைக்கு தெய்வீக பழிவாங்கலாக,] ஆனால் உண்மை அதற்கு முரணானது? ஒருவர், உண்மையில், இதயத்தின் சுத்திகரிப்பைக் கொண்டிருந்தாலும், ஒருவர் தனது வாழ்க்கையின் இறுதி வரை அப்படியே இருப்பார் என்று

எப்படி தீர்மானித்தார்? நிலைமை இப்படி இருக்கும்போது, ஒருவர் எப்படி அச்சமின்றி இருக்க முடியும்? அதனால்தான், ஒரு விசுவாசிக்கு பயம் மற்றும் நம்பிக்கை இரண்டும் இருப்பது அவசியம், மேலும் இரண்டிற்கும் இடையில் சமநிலையும் சமத்துவமும் இருக்க வேண்டும். சாதாரண மக்கள் மீது நம்பிக்கையின் ஆதிக்கம் அவர்களின் புரிதல் மற்றும் அறிவு இல்லாமைக்கு ஒரு சான்றாகும். எனவே, குர்ஆன் (அல்லாஹ்வின்) அடியார்களின் [உன்னதமான] குணங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள இரண்டு குணங்களை இணைத்துள்ளது:

يَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفًا وَطَمَعًا وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ

"அவர்கள் தங்கள் இறைவனிடம் நம்பிக்கையுடனும் அச்சத்துடனும் பிரார்த்தனை செய்கிறார்கள்; நாம் அவர்களுக்கு அளித்தவற்றிலிருந்து (தானங்களில்) செலவு செய்கிறார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 32, வசனம் 16)

ஆனால் நம்பிக்கைக்கும் பயத்திற்கும் இடையில் சமநிலையை வைத்திருக்கக்கூடிய உமர் (ரலி) போன்ற உயர்ந்த (ஆன்மீக) உறுதியுள்ளவர்கள் எங்கே? இதனால்தான் இன்றைய காலங்களில், பயம் அவர்களை விரக்தியை அடையச் செய்யக்கூடாது, [நீதியான] செயல்களைக் கைவிட்டு, நம்பிக்கையற்ற நிலையில் மூழ்கிவிடக்கூடாது என்ற நிபந்தனையின் பேரில் மக்களுக்கு மிகவும் பொருத்தமானது. ஒரு சிலர் தாங்கள் பாவம் செய்து, தங்களைத் மன்னிக்க வேண்டுமென்று அஞ்சி (நற்கருமங்களை) விட்டுவிட்டு, பாவங்களில் மூழ்கிவிடுகிறார்கள். அத்தகைய பயம் நன்மை பயப்படுவதற்குப் பதிலாக தீங்கு விளைவிக்கும். நன்மை பயம் என்பது ஒருவரை [பக்தியுள்ள மற்றும் நன்மையான] செயல்களுக்குத் தூண்டுகிறது, காமங்களுக்கு வெறுப்பை ஏற்படுத்துகிறது, மேலும் ஒருவரை உலகத்தை (உலகம்) நோக்கி சாய்வதை அனுமதிக்காது. தீய செயல்களுக்கு எதிராக வெறுப்பை ஏற்படுத்தும் உறுப்புகளில் எந்தவித தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தாமல் ஒரு எண்ணம் இதயத்தில் தோன்றி கடந்து செல்கிறது என்ற பயம் அல்ல. [கடவுளுக்கு] பயப்படுவதும் நம்பிக்கையற்ற தன்மையை ஏற்படுத்துவதில்லை. [முனிவர்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசிகளின்] அனைத்து வார்த்தைகளின் சுருக்கம் என்னவென்றால், இந்த இரண்டின் [நம்பிக்கை மற்றும் பயத்தின் குணங்கள்] கலவையானது விரும்பத்தக்கது.

இருப்பினும், மரணம் வரும் வரை, பயம் அதிக நன்மை பயக்கும் மற்றும் பொருத்தமானது, மேலும் மரண நேரத்தில், கடவுளின் இரக்கத்தின் நம்பிக்கையும் நல்ல எதிர்பார்ப்பும் மிகவும் பொருத்தமானது. ஏனென்றால், பயம் என்பது ஒரு வேலைக்காரனை [சரியான] செயல்களுக்குத் தூண்டும் ஒரு சவுக்காகும், ஆனால் இறக்கப் போகிறவர், இனி [பக்தியுள்ள மற்றும் நீதியான] செயல்களைச் செய்யும் திறனைக் கொண்டிருக்காதவர், அல்லது பயத்தின் வழிமுறைகளை சகித்துக் கொள்வது போன்ற பயம் [இறக்கும் நபரின் இதயம்] மூழ்கி, ஒருவரை மரணத்திற்கு நெருக்கமாகக் கொண்டு வரும், அதே நேரத்தில் நம்பிக்கை இதயத்தை பலப்படுத்துகிறது மற்றும் ஒருவரின் இருப்பின் ஒவ்வொரு நரம்பு மற்றும் இழையிலும் கடவுளின் அன்பை புகுத்துகிறது. ஒரு அடியானுக்கு நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றி (*ஸாதா)* (*ஸாதா)* கடவுளின் அன்பின் விளக்குகளை இருதயத்தை ஒளிரச் செய்வதிலும், கடவுளை சந்திக்க விரும்புவதிலும் உள்ளது. கடவுளைச் சந்திக்க விரும்புகிற ஒருவன், அப்படிப்பட்டவரைச் சந்திக்க கடவுள் விரும்புகிறார். அன்பு, ஏக்கம், [பிரியமானவருடன்] சந்திப்பை விரும்புவது, தெய்வீக பார்வை, அறிவு மற்றும் [நீதியான] செயல்களை விரும்புவது ஆகியவற்றின் நோக்கம் கடவுளின் ஞானம் (*மாரிஃபா*) மற்றும் க்னோசிஸின் கனி (விளைவு) அன்பு. ஆத்மாவுள்ள ஒவ்வொருவரும் (மனிதன்) மரணத்திற்குப் பிறகு அவனிடமே திரும்பிச் செல்ல வேண்டும், அங்குதான் அவனுடைய இறுதி தங்குமிடமும் தங்குமிடமும் இருக்கிறது. தன் காதலியை சந்திக்கிறவன், தன் அன்புக்கு ஏற்ப மகிழ்ச்சியின் அளவை அனுபவிக்கிறான். ஒருவரின் அன்புக்குரியவரிடமிருந்து பிரிந்து செல்பவர், ஒருவரின் அன்புக்கு ஏற்ப வலியின் அளவை அனுபவிக்கிறார் [அன்புக்குரியவர்]. ஒருவரின் இதயம் மனைவி, குழந்தைகள், வீடு, நிலம், சொத்து, நண்பர்கள், உறவினர்கள் ஆகியோரின் அன்பால் ஆதிக்கம் செலுத்தினால், அது அத்தகைய நபர், யாருடைய அன்பான விஷயங்கள் அனைத்தும் உலகில் உள்ளன - உலகம் ஒருவரின் சொர்க்கம், ஏனென்றால் சொர்க்கம் என்பது ஒருவருக்கு பிடித்த மற்றும் அன்பான விஷயங்கள் அனைத்தையும் இணைக்கும் அந்த குறிப்பிட்ட இடத்தின் பெயர். அப்படிப்பட்ட ஒரு நபரின் மரணம் பரதீஸிலிருந்து வெளியேற்றப்படுவதைப் போன்றது, ஏனெனில் மரணம் ஒருவரின் அன்பான விஷயங்களுக்கு இடையில் ஒரு திரையாக மாறுகிறது, மேலும் அத்தகைய துன்பத்தை கஷ்டத்துடன் மட்டுமே தாங்க முடியும். ஏனென்றால், இவ்வுலக மனிதர்கள் மரணத்திற்கு

அஞ்சுகிறார்கள், இவ்வுலக வாழ்க்கையை விட்டு வெளியேறுவதை விரும்புவதில்லை.

அதேசமயம், யாருடைய பிரியமானவர் கடவுளாக இருக்கிறார்களோ, அவர் தெய்வீக நினைவு, சிந்தனை மற்றும் கடவுளின் ஞானத்தின் மீது பற்று மற்றும் ஏக்கங்களை மட்டுமே கொண்டிருந்தார், உலகத் தடைகள் மற்றும் இணைப்புகள் (இணைப்புகள்) தனக்கு தீங்கு விளைவிக்கும், அத்தகைய ஒருவருக்கு, உலகம் ஒரு சிறைச்சாலை, இங்கே ஒருவர் ஒரு கணம் கூட அமைதியைக் காணவில்லை, இந்த சிறையிலிருந்து விடுதலையைக் காணவும், தனது அன்புக்குரியவரைச் சந்திக்கவும் எல்லா நேரங்களிலும் முயற்சி செய்கிறார். ஒரு கைதி ஒருவர் தனது காதலியை சந்திக்கும் போது சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்படும் போது ஏற்படும் உணர்வை நீங்கள் இப்போது கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். சரீரத்தின் சிறைவாசத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட பிறகு ஒரு விசுவாசி அடியார் முதலில் காணும் இன்பம் இதுதான். அல்லாஹ் தன் அடியார்களுக்கு ஒதுக்கியுள்ளவற்றிலிருந்து இது வேறுபட்டதாகும். இந்த நற்கூலி என்ன? இது கண்கள் பார்க்காத ஒன்று, காதுகள் கேட்கவில்லை, எந்த இதயத்திற்கும் இதைப் பற்றிய சிந்தனை கூட தோன்றவில்லை. எவர்கள் இவ்வுலக வாழ்க்கையை விட மறுமையை விரும்புகிறார்களோ, அதைக் கொண்டு திருப்தி அடைகிறார்களோ, அவர்களுக்கு அல்லாஹ் இந்த நற்கூலியை சித்தம் செய்துள்ளான். இதேபோல், உலகத்தை விட்டு விலகும் போது ஒரு அவிசுவாசி அனுபவிக்கும் வேதனை, தேவன் தனது கீழ்ப்படியாத அடியார்களுக்கு ஒதுக்கி வைத்துள்ள தண்டனையிலிருந்து வேறுபட்டது. அதில் பல்வேறு வகையான துன்பங்கள், சங்கிலிகள், பொறிகள், அவமானம் மற்றும் அவமதிப்பு ஆகியவற்றின் வழிமுறைகள் உள்ளன. அவருடைய சித்தத்திற்கு கீழ்ப்படிந்து நம்மை மரணம் தரும்படி [பூமியிலுள்ள ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் தவிர்க்க முடியாத அவர் தேர்ந்தெடுத்த நேரத்தில்] தேவனிடம் ஜெபிக்கிறோம். கடவுளின் அன்பைப் பெறாமல் இந்த பிரார்த்தனையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கான நம்பிக்கை இல்லை, கடவுளைத் தவிர மற்றவர்களின் அன்பு, இதயத்திலிருந்து விலகி, தெய்வீக அன்பின் அடைவைத் தடுக்கும் அனைத்து தடைகளுக்கும் இதயத்தின் இணைப்பு, செல்வம் போன்ற துண்டிக்கப்படும் வரை, கடவுளின் அன்பு அடையப்படாது. புகழ், தாயகம் போன்றவை. ஆயினும்கூட, மரணத்தின் போது நம்பிக்கையின்

ஆதிக்கம் சீர்திருத்தமானது, ஏனெனில் அது [தெய்வீக] அன்பை உருவாக்குகிறது மற்றும் காமத்தின் நெருப்பு அணைக்கப்படுகிறது மற்றும் இதயத்திலிருந்து உலகின் அன்பை அகற்றுகிறது.

அசுபமான முடிவைப் பற்றி ஞானவாதிகளின் பயம்

[மக்களின் அசுபமான முடிவு பற்றி] அனைத்து வசனங்களையும் மரபுகளையும் கேட்ட பிறகு, ஒரு முட்டாள்தனமான அல்லது அறியாமை கொண்ட நபர் மட்டுமே அச்சமற்றவராக இருக்க முடியும். நம்பிக்கையின் மென்மையான காற்றால் ஞானவாதிகளின் இருதயங்களை புத்துணர்ச்சியுடன் வைத்திருப்பது கடவுளின் பெரும் கருணையாகும். அப்படி இல்லையென்றால், அவர்களின் இருதயங்கள் பயத்தால் எரிந்திருக்கும்.

மோசமான அல்லது அசுபமான முடிவின் பொருள்: மோசமான முடிவில் இரண்டு டிகிரிகள் உள்ளன, இதில் ஒன்று மற்றொன்றை விட கடினமானது. முதல் பட்டம் கடினமானது என்னவென்றால், ஒருவர் மரணத்தின் வேதனையில் இருக்கும்போது, இதயம் ஆதிக்கம் செலுத்தும்போது, ஒருவர் கடவுளைப் பற்றி சந்தேகம் கொள்ளத் தொடங்குகிறார் அல்லது கடவுளை நிராகரிக்கத் தொடங்குகிறார் மற்றும் அந்த நிலையில் இறந்துவிடுகிறார். இந்த சந்தேகமும் நிராகரிப்பும் ஒரு முடிச்சை ஆகும், இது ஒருவருக்கும் கடவுளுக்கும் இடையில் என்றென்றும் ஒரு மறைப்பை உருவாக்குகிறது, மேலும் நிரந்தர திரை [இது போன்றது] ஒருவனை அல்லாஹ்விடமிருந்து விலகிச் செல்லவும், [மறுமையின் வேதனை] பக்கமும் இட்டுச் செல்கிறது. முதலாவதை விட குறைவான அளவு கொண்ட கெட்ட முடிவின் இரண்டாவது நிலை என்னவென்றால், மரணத்தின் போது, ஒருவரின் இதயம் உலக விஷயங்களிலிருந்து எந்த ஒரு பொருளாலும் அல்லது உலக காமங்களிலிருந்து எந்த காமத்தாலும் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது, இது அனைத்து புலன்களும் அதில் ஈடுபடும் அளவிற்கு இதயத்தையும் மனதையும் மேகமூட்டுகிறது. அந்த நிலையில், காமங்களைத் தவிர

வேறு எதற்கும் [இதயத்திலும் மனதிலும்] இடமில்லை. அந்த நிலையில் ஆத்மா பறிக்கப்பட்டால் (இறந்துவிட்டால்) ஒருவர் தனது இதயத்தின் இன்பத்தின் காரணமாக (உலக இச்சைகளிலும், ஆசைகளிலும்) கடவுளைத் தவிர வேறு ஒருவரின் மீது கவனம் செலுத்தியிருப்பார். இது ஒருவருக்கும் கடவுளுக்கும் இடையிலான ஒரு முக்காடு வடிவம். முக்காடு [கடவுளிடமிருந்து விலகிச் செல்வதைக் குறிக்கும் இதுபோன்றது] [தெய்வீக] தண்டனையை அழைக்கிறது, ஏனென்றால் கடவுளால் எரிக்கப்படும் நெருப்பு [தெய்வீக தொலைதூரத்தில்] உள்ள மக்களுக்கானது. ஆரோக்கியமான இருதயம் (உள் ஆன்மீக நோய்கள் இல்லாமல்) கொண்டு, உலகத்தை (உலகத்தன்மையை) மறந்து, முழு மனதுடன் கடவுளின் மீது கவனம் செலுத்தும் ஒரு விசுவாசி, இந்த நெருப்பு அத்தகையவரிடம், "ஓ முஃமின்களே! [சமாதானத்துடன்] என்னைக் கடந்து செல்லுங்கள். உமது வெளிச்சம் என் தீப்பிழம்புகளை அணைத்துவிட்டது".

மோசமான முடிவுக்கான காரணங்கள்: மோசமான முடிவுக்கு ஒருவரை அழைத்துச் செல்லும் காரணங்கள் எண்ணற்றவை மற்றும் அவற்றை உள்ளடக்க முடியாது, ஆனால் கூட்டாக பின்வருமாறு குறிப்பிடலாம்:

முதல் காரணம் - சந்தேகம் மற்றும் மறுப்பு: கடவுள் , அவரது தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் அவரது [வெளிப்படுத்தப்பட்ட] புத்தகங்கள் மீது எளிய நம்பிக்கை இழந்து, விவாதங்கள் மற்றும் வாதங்களில் ஈடுபடும் ஒருவர், [ஒரு அசுபமான முடிவைக் கொண்டிருப்பது] என்ற ஆபத்தை எதிர்கொள்கிறார் என்பதை உறுதியாக அறிய வேண்டும். அத்தகைய நபரின் உதாரணம், ஒரு கடலின் நடுவில் கப்பல் கவிழ்ந்து, இப்போது கடலின் கலகக்கார அலைகளால் சூழப்பட்ட ஒருவர். இந்த அலைகள் எல்லா இடங்களிலும் ஒன்றைச் சுற்றி நகர்கின்றன. [அத்தகைய சூழ்நிலையில்] ஒருவர் பாதுகாப்பாக கரையை அடைவது அரிதாகவே நிகழ்கிறது, ஏனெனில் அந்த சூழ்நிலையில் பெரும்பாலான மக்கள் இறந்துவிடுகிறார்கள் (மூழ்குகிறார்கள்). அதனால்தான், தெய்வீக இருப்பு மற்றும் பண்புகளின் யதார்த்தத்தைத் தேடுவது தூய அறியாமை மற்றும் ஒருவரை ஆபத்துகளின் கடலில் தள்ளுவதற்கு சமம். ஆனால்

புத்திசாலித்தனத்தின் வரம்புகளிலிருந்து வெளியேறி, தீர்க்கதரிசனம் மற்றும் க்னோசிஸின் அடிவானத்தில் பிரகாசிக்கும் ஆன்மீக திறப்பு (வெளிச்சம்) ஒளியை அணுகுபவர்கள் [வெற்றிகரமாக பாதுகாப்பின் கரைக்கு வருகிறார்கள்]. வெகு சிலரே இந்த நிலையை அடைவதால், ஒவ்வொரு சாதாரண மனிதனும் இந்த முழுமையை அடைவது சாத்தியமில்லை. எனவே, விவாதங்கள் மற்றும் வாதங்களின் பாதை ஏராளமான ஆபத்துகளால் நிரம்பியுள்ளது. இந்த ஆபத்துகளிலிருந்து எளிமையான மற்றும் நரக நெருப்புக்கு பயப்படுபவர்கள் இந்த ஆபத்துகளிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டவுடன், தெய்வீக கீழ்ப்படிதலில் மும்முரமாக இருங்கள். தேவையற்ற விவாதங்களில் அவர்கள் தங்கள் நேரத்தை வீணடிப்பதில்லை.

சந்தேகம் மற்றும் மறுப்பு காரணமாக [மோசமான] முடிவுக்கான காரணத்தின் இரண்டாவது வடிவம் என்னவென்றால், யதார்த்தத்தில் நம்பிக்கை பலவீனமாக உள்ளது, மேலும் உலகத்தின் அன்பு இதயத்தை ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. விசுவாசத்தின் பலவீனத்தின் அளவிற்கு, கடவுளின் அன்பும் பலவீனமாக இருக்கும், ஆனால் அந்த அளவிற்கு, உலகத்தின் மீதான அன்பு வலுவாக இருக்கும். இந்த பலம் கடவுளின் அன்புக்கு இதயத்தில் எந்த திறனும் இருக்காது, மாறாக, இந்த அன்பு ஒரு சில கணங்கள் மற்றும் முடிவுக்கு பிறக்கும் கடந்து செல்லும் சிந்தனையின் நிலையை ஏற்றுக்கொள்ளும். அதன் தாக்கம் கீழ்த்தரமான சுயத்தை எதிர்த்து, சாத்தானின் பாதையிலிருந்து விலகிச் செல்லும் அளவுக்கு வலுவாக இல்லை. இந்த சூழ்நிலையின் இயற்கையான விளைவு என்னவென்றால், ஒரு மனிதன் தலை முதல் கால் வரை காமங்களில் மூழ்கி, ஒருவரின் இதயம் கடினமாகி, இருண்டு போகும். பின்னர் இந்த இருளும், இதயத்தின் கடினத்தன்மையும் பாவங்களுக்கு ஏற்ப அதிகரிக்கிறது, மங்கலான வெளிச்சத்தை வெளிப்படுத்திய விசுவாச விளக்கு திடீரென அணைந்துவிடும், இதயத்தில் நம்பிக்கையின் ஒளி எதுவும் இல்லை என்பதை ஒருவர் உணர முடியாது. [இதன் விளைவாக,] இருள் ஒருவரின் இயல்பு, மனோபாவம் மற்றும் நோக்கமாக மாறுகிறது. மரண வேதனையில், கடவுளின் அன்பில் இந்த பலவீனம் இன்னும் அதிகரிக்கிறது, ஏனென்றால் ஒருவர் உலகத்திலிருந்து வரவிருக்கும் பிரிவினையை உணர்கிறார், அதாவது ஒருவரின் பிரியமானவர், ஒருவரின் இதயத்தில் ஆதிக்கம்

செலுத்துகிறார். இந்த பிரிவின் உணர்தல் ஒருவரை வலியை உணர வைக்கிறது, அந்த நேரத்தில், ஒருவருக்கும் உலகத்திற்கும் இடையிலான பிரிவு மரணத்தின் காரணமாக நடக்கும் என்று ஒருவரின் இதயத்தில் ஒரு எண்ணம் பிறக்கிறது, மரணம் கடவுளிடமிருந்து வருகிறது. எனவே, ஒருவர் மரணத்தை மோசமானதாகக் கருதுகிறார், மேலும் ஒருவர் உலக அன்பின் மீதான ஆர்வத்தில் கடவுளுடன் பகைமை கொள்ளத் தொடங்கும் அபாயம் இங்கே உள்ளது. அதன் உதாரணம் ஒரு மனிதன் தனது மகன் மீது கொஞ்சம் அன்பு வைத்திருக்கிறான், ஆனால் தனது செல்வத்தின் மீது மிகுந்த அன்பு கொண்டிருக்கிறான். இந்த சூழ்நிலையில், மகன் தனது செல்வத்தை வீணடித்தால், மகன் மீது அவர் கொண்டிருந்த சிறிய அன்பு வெறுப்பாக மாறும், மேலும் அவர் தனது மகனை தனது எதிரியாக கருதத் தொடங்குவார். ஒருவரின் இருதயத்தில் கடவுளுக்கு எதிரான வெறுப்பு அல்லது பகைமை உணர்வு எழும் தருணத்தில் ஒருவரின் ஆன்மா எடுக்கப்பட்டால், ஒருவருக்கு ஒரு அமங்கலமான முடிவு இருக்கும் மற்றும் என்றென்றும் அழிக்கப்படுவார் என்பது தெளிவாகிறது. இந்த சூழ்நிலையில், ஒருவரின் இதயம் உலக அன்பால் ஆதிக்கம் செலுத்தியதால், ஒருவரின் சாய்வு உலக வழிகளை நோக்கி இருந்தது, மேலும் ஒருவரின் நம்பிக்கையில் பலவீனம் இருந்தது, இதன் காரணமாக, கடவுளின் அன்பும் பலவீனமாக இருந்தது. உலகத்தின் அன்பு இதயத்தில் [குறைந்த அளவிற்கு] இருந்தாலும், உலகத்தின் அன்பு ஒருவரின் இதயத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதையும் ஒருவர் ஆதிக்கம் செலுத்துவதையும் ஒருவர் கண்டால், ஒருவர் இந்த ஆபத்திலிருந்து வெகு தொலைவில் இருக்கிறார் என்று இதிலிருந்து கற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது.

இரண்டாவது காரணம் - பாவங்கள்: இப்போது மோசமான முடிவுக்கு இரண்டாவது காரணம் குறிப்பிடப்படும். [கடவுளின்] சந்தேகம் மற்றும் நிராகரிப்பு நிலையில் இறப்பதை ஒப்பிடும்போது இந்த காரணம் ஒப்பீட்டளவில் இலகுவானது, மேலும் இது நரகத்தில் நித்தியமாக வாழ உத்தரவாதம் அளிக்கவில்லை. இந்த முடிவுக்கு இரண்டு காரணங்கள் உள்ளன - ஒன்று பாவங்கள் மிகுதியாக இருப்பது, விசுவாசம் வலுவாக இருக்கும்போது, இரண்டாவது, விசுவாசத்தின் பலவீனம், பாவங்கள் குறைவாக இருப்பது. பாவங்கள் மிகுதியாக இருப்பதால் ஒருவர் பாவங்களைச் செய்கிறார் என்பதும், ஏக்கம் மற்றும் பழக்கத்தின்

காரணமாகவும், காமங்கள் இதயத்தில் உறுதியாக வேரூன்றுகின்றன. வாழ்நாள் முழுவதும் பழகிவிட்ட விஷயங்கள், அந்த நேரத்தில் நினைவுக்கு வருகின்றன. எனவே, ஒருவன் [தெய்வீக] கீழ்ப்படிதலை நோக்கி சாய்ந்தால், அவர் மரணத்தின் போதும் [தெய்வீக] கீழ்ப்படிதலின் மீது கவனம் செலுத்துகிறார், அதை நினைவுகூர்கிறார், குறிப்பிடுகிறார். பாவங்களை நோக்கி சாய்ந்திருப்பவர், மரண காலத்திலும் இதயத்தை ஆதிக்கம் செலுத்துகிறார்கள். ஒருவனின் இதயம் ஏதோ ஒரு உலக காமம் அல்லது பாவத்தால் ஆதிக்கம் செலுத்தும் போது ஆத்மா அத்தகைய நிலையில் எடுத்துக்கொள்ளப்படுகிறது. இவ்வாறாக, ஒருவன் கடவுளிடமிருந்து மறைக்கப்படுகிறான், மேலும் ஒருவருக்கு சாதகமாக அசுபமான முடிவு ஏற்படுவதற்கான பெரும் ஆபத்து உள்ளது.

ஒருவரின் இதயத்தில் [கடவுள்] பயம் இல்லையென்றால், காரணம் ஒருவரிடம் நிறைய தவறுகள் உள்ளன என்பதல்ல, மாறாக ஒருவரின் இதயம் காமங்கள் மற்றும் ஏக்கங்கள் இல்லாமல் இல்லை என்பதே காரணம். மாறாக, ஒருவர் கீழ்மட்ட சுயத்தின் (நஃப்ஸ்) ஆசைகளுக்கு அடிபணிகிறார், துரதிர்ஷ்டம் ஒருவரின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது [ஒருவரின் சொந்த அலட்சியம் மற்றும் தவறுகள் காரணமாக] மற்றும் அது இதயத்தின் அலட்சியத்தைக் காண அனுமதிக்காது, [இறுதியில்] மரணத்திற்கு நெருக்கம் ஒருவரை எழுப்பாது, பாவங்கள் மிகுதியாக இருப்பது ஒருவரின் உள் இருப்பில் ஒரு பரபரப்பை ஏற்படுத்தாது, பயந்த [தேவனுடைய ஊழியர்களின்] நிலையைப் பார்ப்பது இருதயத்தில் எந்த விளைவையும் ஏற்படுத்தாது, மேலும் கெட்ட முடிவுக்கு பயப்படுவது ஒருவரை பாவங்களைச் செய்வதைத் தடுக்காது. உலக செல்வத்தை நாம் குவிக்க விரும்பும்போது, நாம் பயிரிடுகிறோம், மரக்கன்றுகளை நடுகிறோம், வியாபாரம் செய்கிறோம், கடலில் கப்பல்களில் பயணிக்கிறோம், பாலைவனங்களில் குதிரைகளை ஓடுகிறோம், [உலக இலாபங்களின் நோக்கத்தை அடைவதற்காக] பயணங்களின் கஷ்டங்களையும் துன்பங்களையும் சகித்துக் கொள்கிறோம் என்பது விசித்திரமானது. இதேபோல், நாம் ஒரு அறிவுசார் அந்தஸ்தை விரும்பினால், நாம் அறிவைத் தேடுகிறோம், [அறிவின் புள்ளிகளை] திரும்பத் திரும்ப மனப்பாடம் செய்ய இரவு முழுவதும் விழித்திருக்கிறோம், நமது வாழ்வாதாரத்தைத் தேட முயற்சிகளையும் போராட்டங்களையும் செய்கிறோம், நமக்கு உணவை வழங்குவதாக

கடவுளின் வாக்குறுதியில் நம்பிக்கை இல்லை, வாழ்வாதாரத்திற்காக எங்கள் வீடுகளில் உட்கார்ந்து உட்கார்ந்திருப்பதில்லை, வெறுமனே பிரார்த்தனை செய்வதில்லை. "இறைவா! எங்களுக்கு வாழ்வாதாரம் கொடுங்கள்!" எனினும், (மறுமையின்) ஆட்சியைப் பற்றியோ அல்லது சுவர்க்கத்தைப் பற்றியோ ஒரு கேள்வி நமக்கு முன் வரும்போது, "இறைவா! எங்களை மன்னியுங்கள், எங்களுக்கு கருணை காட்டுங்கள்!", நாங்கள் நம்பியுள்ள உன்னதமானவர், வெளிப்படையாக அறிவித்தாலும்:

وَأَن لَّيْسَ لِلْإِنسَـٰنِ إِلَّا مَا سَعَىٰ

"மனிதன் எதற்காக பாடுபட்டானோ அதை மட்டுமே மனிதன் பெறுவான்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 53, வசனம் 39)

وَلَا يَغُرَّنَّكُم بِٱللَّهِ ٱلْغَرُورُ

"ஏமாற்றுபவன் உங்களை அல்லாஹ்வின் மீது பிரஞ்சனையில் ஆழ்த்திக் கொள்ளாதிருக்க வேண்டாம். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 35, வசனம் 5)

[துரதிர்ஷ்டவசமாக,] இந்த வசனங்கள் அனைத்தும் நம்மை எச்சரிக்கின்றனவோ அல்லது ஆணவம் மற்றும் ஆசைகளின் பள்ளத்தாக்குகளிலிருந்து நம்மை வெளியே கொண்டு வருவதில்லை. உண்மையில், செயல்கள் இல்லாமல் இரட்சிப்பின் நம்பிக்கை இருப்பதும், [அவசியமான] செயல்களைச் செய்த பிறகு நாம் இரட்சிப்பை அடைந்துவிட்டோம் என்ற உறுதியைக் கொண்டிருப்பதும் பெரும் இழப்பு விஷயமாகும்.

ஒருவர் தனது சொந்த உள் இருப்பை கவனமாகப் பார்த்தால், அது பல்வேறு வகையான காட்டு மிருகங்கள் மற்றும் கோபம், காமம், பகைமை, பொறாமை, ஆணவம், சுய நீதி போன்ற விஷ உயிரினங்களால் நிரம்பியுள்ளது என்பதை ஒருவர் அறிந்து கொள்வார். இந்த உள் குணங்கள் அனைத்தும் (குணநலன்கள் மற்றும் உள் மனநிலைகள்) அலட்சிய நிலையில் எல்லா நேரத்திலும் ஒருவரைத் தாக்கும் மிருகங்கள். இருப்பினும், இந்த உள் மிருகங்கள் மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் விலங்குகளின் மிருகத்தனத்திலிருந்து வரும்

சித்திரவதையை மனிதர்கள் உணரவோ உணரவோ இல்லை. (மரணத்திற்கும்) திரைகள் அகற்றப்படும் போது, இந்த மிருகங்கள் உங்களுக்கு எவ்வளவு கேடு செய்துள்ளன என்பதை நீர் காண்பீர். அந்த நேரத்தில், இந்த உள் மிருகங்களிடமிருந்து உங்களைப் பாதுகாக்கும்படி நீங்கள் ஏன் அறிவுறுத்தப்பட்டீர்கள் என்பதை நீங்கள் அறிந்துகொள்வீர்கள். இந்த [உள்] மிருகங்களை நீங்கள் கட்டுப்படுத்த விரும்பினால் அல்லது இந்த தீங்கு விளைவிக்கும் விலங்குகளைக் கொல்ல விரும்பினால், நீங்கள் இறப்பதற்கு முன் அவற்றைக் கட்டுப்படுத்த வேண்டும், மேலும் உலகத்திலிருந்து உங்கள் சொந்த மரணத்திற்கு முன்பு அவற்றை ஒழிப்பதற்கான ஏற்பாடுகளை நீங்கள் செய்ய வேண்டும். நீங்கள் இதைச் செய்யவில்லை என்றால், நினைவில் கொள்ளுங்கள், அவர்கள் இறுதியில் உங்களை விழுங்கிவிடுவார்கள்.

அத்தியாயம் 14- கடவுளுக்கு முன்பாக முழுமையான தேவையின் மனத்தாழ்மையை வளர்த்தல், வறுமையைத் தாங்குதல், மற்றும் உலகத்தன்மை மற்றும் பொருள்முதல்வாத ஆவேசங்களிலிருந்து விலகி இருத்தல்

பேராசை மற்றும் பொருள்முதல்வாதம் ஆகியவை தனிநபர்கள் மற்றும் தேசங்களின் மட்டத்தில் நம் யுகத்தின் இரண்டு தொற்றுநோய்கள். ஆன்மாவின் இந்த இரண்டு உள் தீமைகள், தனிநபர்களையும் தேசங்களையும் முடிவில்லாத பேராசையை நோக்கித் தள்ளுகின்றன, ஆன்மா வெறுமைக்கு வழிவகுக்கிறது, மேலும் மோதல்கள் மற்றும் போர்கள் நியாயமற்ற முறையில் மற்றவர்களுக்கு சொந்தமானதை பறித்து கைப்பற்றுகின்றன, பரஸ்பர பகைமையை வளர்க்கின்றன, தனிப்பட்ட மட்டத்தில் உள் அமைதி மற்றும் அமைதியை அனுமதிக்காத வெறுப்பு மற்றும் இழப்புகளை ஏற்படுத்துகின்றன. இத்தகைய பேராசை சிலருக்கு வறுமையையும் விரக்தியையும் ஊக்குவிக்கிறது, மற்றவர்கள் ஆடம்பரங்களில் மகிழ்கிறார்கள். இந்த இரண்டு பலவீனப்படுத்தும் தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டு தீமைகளுக்கான தீர்வு கடவுளுக்கு முன்பாக நமது தேவையை உணர்தல், கருணை மற்றும் பொறுமையான விடாமுயற்சியுடன் வறுமையை சகித்துக்கொள்வது, மற்றும் உலகியல் மற்றும் பொருள்முதல்வாதத்திலிருந்து விலகி இருப்பதை வளர்ப்பது.

கடவுளுக்கு முன்பாக முழுமையான தேவையின் பணிவு, பொறுமையுடன் வறுமையைத் தாங்கிக்கொள்வது, நமது சொந்த முன்னேற்றத்திற்காக விடாமுயற்சி, மற்றும் உலகத்தன்மை மற்றும் பொருள்முதல்வாத ஆவேசங்களிலிருந்து விலகி இருத்தல், ஆன்மாவின் தாராள மனப்பான்மைக்கு வழிவகுக்கும் பெரிய உள் நற்பண்புகள் மற்றும் ஆன்மீக குணங்கள், இதில் ஒருவர் வார்த்தையின் ஒவ்வொரு அர்த்தத்திலும் மகத்தான கொடுப்பின் ஆதாரமாக மாறுகிறார், யாரிடமிருந்தும் எதையும் விரும்பாமல். மற்றவர்களிடம் இருப்பதை இத்தகைய மறட்சி, நேர்மை, உண்மை, தாராள மனப்பான்மை, வறுமை அல்லது பற்றாக்குறையிலிருந்து அச்சமின்மை, கடவுளின் மீது நம்பிக்கை மற்றும் நம்பிக்கை, பொறுமையான விடாமுயற்சி மற்றும் நேர்மையான முயற்சிகள், குறிப்பாக வறுமை, மக்களுக்கும் நாடுகளுக்கும் இடையிலான உள் மற்றும் வெளிப்புற அமைதி மற்றும் பிற நேர்மறையான உள் குணங்களுக்கு வழிவகுக்கிறது. கஸாலி தனது *மகத்தான படைப்பான "இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்"* அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" என்ற நான்காவது தொகுதி அல்லது கால் பகுதியில் நான்காவது புத்தகத்தில் இந்த முக்கிய விஷயத்தைப் பற்றிய ஒரு சிறந்த மற்றும் நுண்ணறிவு சிகிச்சையை வழங்கியுள்ளார், இது இங்கே சுருக்கப்பட்ட வடிவத்தில் பின்வருமாறு வழங்கப்பட்டுள்ளது [20]:

உலகம் (உலகம்) கடவுளுக்கு விரோதமானது என்பதை அறிய வேண்டும். அதன் ஏமாற்றுகளில் சிக்கி பலர் தவறாக வழிநடத்தப்பட்டனர், பலர் அதன் ஏமாற்றத்தில் சிக்கி தடுமாறியுள்ளனர். அதன் நட்புதான் பாவங்கள் மற்றும் தீமைகளின் வேர், அதை எதிர்ப்பதுதான் அனைத்து நற்செயல்கள் மற்றும் நன்மைகளின் தோற்றுவாய்.
உலகத்தன்மையிலிருந்து விலகி இருப்பதன் சிறப்பை இங்கே விளக்குவோம், ஏனெனில் இது உள் ஆக்கபூர்வமான மற்றும் நெகிழ்ச்சியை வழங்கும் குணங்களுக்கு (*முஞ்சியத்) மையமாக உள்ளது [*இது தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டு மட்டங்களில் நேர்மறையான உள் மாற்றத்தைக் கொண்டுவருகிறது]. இதயம் உலகத்திலிருந்து (உலக இணைப்புகள்) முற்றிலுமாக பிரிக்கப்படும் வரை [இந்த உலகம் மற்றும் மறுமையின் பிரச்சினைகளிலிருந்து] விடுதலைக்கு எந்த நம்பிக்கையும் இல்லை, மேலும் அதற்கு இரண்டு வடிவங்கள் உள்ளன: ஒன்று உலகம் வறுமை என்று அழைக்கப்படும் ஒன்றிலிருந்து விலகி இருக்க வேண்டும் அல்லது ஒருவர் தானாக முன்வந்து உலகத்திலிருந்து தன்னை விலக்கிக் கொள்கிறார், இது மதுவிலக்கு (*ஜுஹ்ட்*) என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த இரண்டு வடிவங்களும் [ஆன்மீகத்தில்] நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றி (*ஸாதா),* வெற்றி [உலக வாழ்க்கையில்] மற்றும் இரட்சிப்பை [மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கையில்] அடைவதற்கு உதவுவதில் வெவ்வேறு நிலைகளைக் கொண்டுள்ளன. முதலாவதாக, வறுமை [ஆன்மீக மற்றும் பொருள்] மற்றும் [உலகத்திலிருந்து] விலகி இருப்பது, அவற்றின் வகைகள், நிலைமைகள் மற்றும் [தெய்வீக] கட்டளைகள் ஆகியவற்றின் யதார்த்தத்தை விளக்குவோம். முதல் பகுதியில், வறுமையைப் பற்றி விவாதிப்போம், இரண்டாவது பகுதியில் மதுவிலக்கு பற்றி விவாதிப்போம்.

வறுமை அல்லது முழுமையான தேவையின் யதார்த்தம், பொருள் மற்றும் ஆன்மீக இரண்டும், கடவுள் மற்றும் ஆன்மீக பயணியின் உள் நிலைகளுக்கு முன்

வறுமை என்பது தேவைப்படும் பொருட்கள் இல்லாததன் பெயர். தேவையில்லாத பொருட்கள் இல்லாதது வறுமை என்று அழைக்கப்படுவதில்லை. அதேபோல், தேவைப்படும் பொருட்கள் இருந்தால், தேவைப்படும் நபருக்கு அவற்றின் மீது கட்டுப்பாடு இருந்தால், அத்தகையவர் ஏழை என்று அழைக்கப்பட மாட்டார். இந்த விஷயத்தை நீங்கள் புரிந்துகொண்டால், கடவுளைத் தவிர வேறு எந்த உயிரினமும் ஏழ்மையானது என்பதில் நீங்கள் சந்தேகப்பட மாட்டீர்கள். ஏனென்றால், அது இருக்க வேண்டிய அவசியம் உள்ளது மற்றும் எதின் இருப்பு அல்லது இருப்பு முற்றிலும் கடவுளின் கிருபை மற்றும் விருப்பத்தைப் பொறுத்தது. ஏதாவது ஒன்று இருப்பின் சாம்ராஜ்யத்தில் இருந்தால், அதன் சொந்த இருப்புக்கு வேறு எந்த இருப்பும் தேவையில்லை என்றால், அது முற்றிலும் பணக்காரர் [அல்லது அனைவரையும் எல்லாவற்றையும் மறந்துவிடும் தன்னிறைவு] மற்றும் அத்தகைய ஒரே ஒரு இருப்பு மட்டுமே கடவுளின் இருப்பு. கடவுளின் இருப்பு தன்னிறைவு பெற்றது, அவரது இருப்பு யாரையும் அல்லது எதையும் சார்ந்திருக்கவில்லை, அவரைத் தவிர மற்ற அனைத்தும் தங்கள் சொந்த இருப்புக்கு இந்த ஒரு ஜீவன் தேவைப்படுகிறது. இந்த உண்மையை அல்லாஹ் குர்ஆனில் சுட்டிக் காட்டியுள்ளான்:

وَٱللَّهُ ٱلْغَنِىُّ وَأَنتُمُ ٱلْفُقَرَآءُ

"தேவன் பணக்காரர் மற்றும் தன்னிறைவு பெற்றவர் (யாருக்கும் அல்லது எதையும் தேவையில்லை, அவற்றில் எதுவும் தேவையில்லாமல் இருக்கும் எல்லாவற்றையும் சொந்தமாக்குகிறார்) ஆனால் நீங்கள் அனைவரும் ஏழை ஏழைகளாக இருக்கிறீர்கள் [அவருக்கு முன்பாகவும், உங்கள் சொந்த இருப்பு அவரைச் சார்ந்திருக்கும் அளவிற்கும் அவருக்கு முன்பாகவும் அவருக்குத் தேவைப்படுகிறது]." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 47, வசனம் 38)

இங்கே எங்கள் நோக்கம் கடவுளுக்கு முன் வறுமை அல்லது தேவையின் முழுமையான அர்த்தத்தை ஆராய்வது அல்ல, அதற்கு பதிலாக, எங்கள் நோக்கம் குறிப்பாக செல்வம் மற்றும் பொருள் உடைமைகளின் வறுமையை விளக்குவதாகும், இல்லையெனில், அதைப் பற்றி சிந்திக்க வாருங்கள், ஒரு ஊழியருக்கு [கடவுளின்] கணக்கிட முடியாத தேவைகள் உள்ளன, இந்த தேவைகளில் சில அவை செல்வத்துடன் பூர்த்தி

செய்யப்படுகின்றன, குறிப்பாக அவற்றை விளக்குவது இங்கே எங்கள் நோக்கம். ஆகையால், செல்வம் அல்லது பொருள் உடைமைகள் இல்லாத ஒரு நபர் தன்னிடம் இல்லாத ஆனால் அது தேவைப்படும் பொருளைப் பொறுத்தவரை ஏழையாக இருக்கிறார் என்று நாங்கள் கூறுகிறோம். பின்னர் நாம் அதைப் பற்றி சிந்தித்தால், மனிதர்கள் வறுமையில் ஐந்து நிலைகளைக் கொண்டிருப்பதைக் காண்கிறோம்:

முதல் மாநிலம்: இது [இருக்க] சிறந்த மாநிலம். இதன் விளைவு என்னவெனில், ஒருவர் செல்வத்தைப் பெற்றால், அதைப் பற்றி அவர் மோசமாக உணர்கிறார், அதன் இருப்பைக் கண்டு கலக்கமடைகிறார், அதை ஏற்றுக்கொள்ள தயங்குகிறார், அதை மோசமாகக் கருதுகிறார், அதன் தீமையிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாக்க முயற்சிக்கிறார். இந்த நிலை விலகல் (*ஜுஹ்த்*) என்றும், இந்த நிலை உள்ளவர் விலகல் (ஜாஹித்) என்றும் அழைக்கப்படுகிறார்.

இரண்டாவது நிலை: செல்வத்தின் மீது ஒருவருக்கு அவ்வளவு ஆசை இல்லை, அதைப் பெறுவதில் மகிழ்ச்சி அடைகிறான், அதைப் பெறுவதில் ஒருவருக்கு அவ்வளவு வெறுப்பு இல்லை. மாறாக, ஒருவருக்கு அவ்வளவு தைரியம் உள்ளது, ஒருவர் அதைப் பெற்றால், அதை விட்டுவிடலாம். அத்தகைய ஒரு நிலையை வைத்திருப்பவர் [கடவுளின் விருப்பத்துடன்] உடன்படுகிறார் என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

மூன்றாவது நிலை: ஒருவர் செல்வத்தைப் பெறாமல் இருப்பதை விட செல்வத்தைப் பெறுவதை விரும்புகிறார், ஏனெனில் இதயம் அதன் மீது சில சாய்வுகளைக் கொண்டுள்ளது, ஆனால் அதற்காக ஒருவர் பாடுபட வைப்பது அவ்வளவு வலுவாக இல்லையா? மாறாக, கஷ்டமும் கடின உழைப்பும் இல்லாமல் ஒருவர் அதைப் பெற்றால், அவர் அதில் மகிழ்ச்சியடைகிறார், ஆனால் அதைப் பெறுவதில் ஒருவர் கஷ்டங்களை எதிர்கொண்டால், அவர் அதைத் தேடுவதை நிறுத்திவிடுகிறார். அத்தகைய நிலை கொண்ட ஒருவர் திருப்தி என்று அழைக்கப்படுகிறார், ஏனெனில் ஒருவருடன் இருப்பதில் திருப்தி அடைகிறார், மேலும் [செல்வம்] பெற விரும்பினாலும், இல்லாததைப் பெற போராடவில்லை.

நான்காவது நிலை: ஒருவரின் இயலாமை மற்றும் பலவீனம் காரணமாக ஒருவர் செல்வத்தைத் தேடுவதில்லை, இல்லையெனில் [அவ்வாறு செய்ய] ஆசை இதயத்தில் உள்ளது, மேலும் ஒருவர் செல்வத்தைப் பெறக்கூடிய ஒவ்வொரு உத்தியிலும் செயல்படுகிறார், இது கஷ்டங்களை ஏற்படுத்தக்கூடும், அல்லது ஒருவர் செல்வத்தைத் தேடுவதில் ஈடுபட்டிருந்தாலும், முயற்சி செய்த பிறகும் அதைப் பெறவில்லை. இந்த நிலையை உடைமை வைத்திருப்பவர் பேராசை என்று அழைக்கப்படுகிறார்.

ஐந்தாவது நிலை: ஒருவருக்கு செல்வம் தேவைப்படுகிறது, [மற்றும் பொருள் உடைமைகள்] தேவையா? பசியோடு இருந்து, ஆனால் அப்பம் இல்லாத ஒருவனைப் போல, ஆடை இல்லாதவனைப் போல. இந்த நிலையைக் கொண்டவன் தேவையால் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறான், தேடுவதில் ஒருவரின் ஆசை பலவீனமாக இருந்தாலும் அல்லது வலுவாக இருந்தாலும் சரி. ஒருவர் தேவையால் நிர்ப்பந்திக்கப்படும் நிலையில் இருப்பதும், அவர் கட்டாயப்படுத்தப்படும் விஷயத்தை நோக்கி சாய்வதில்லை என்பதும் அரிதாகவே நிகழ்கிறது.

இவை [வறுமையின் அடிப்படையில் மனிதர்களின் ஐந்து நிலைகள்]. இந்த நிலைகளில் மிக உயர்ந்தது மதுவிலக்கு (*ஜுஹ்ட்*) மற்றும் [தேவைக்காக] நிர்ப்பந்தம் தவிர்ப்புடன் இணைந்தால், அது [பொருள் உடைமைகளில் ஆன்மீகத்தின் மிக உயர்ந்த நிலை] ஆகும். பின்னர் இந்த ஐந்து மாநிலங்களையும் விட உயர்ந்த ஒரு அரசு உள்ளது, அது ஒரு வேலைக்காரன் செல்வம் மற்றும் பொருள் உடைமைகளின் இருப்பு அல்லது பற்றாக்குறையை சமமாக கருதும் மாநிலம். ஒருவருக்கு செல்வம் கிடைத்தால், இதயம் மகிழ்ச்சியடைவதில்லை அல்லது துன்பப்படாது, அதேபோல், ஒருவருக்கு செல்வம் கிடைக்கவில்லை என்றால், இதயம் மகிழ்ச்சியடைவதில்லை அல்லது துன்பப்படாது. உலகத்தின் பொக்கிஷங்கள் அனைத்தும் சேகரிக்கப்பட்டு ஒருவரிடம் ஒப்படைக்கப்படும் இந்த நிலை ஒரு மனிதனுக்கு இருந்தால், அதனால் ஒருவருக்கு தீங்கு ஏற்படாது, ஏனென்றால் [வானங்கள் மற்றும் பூமியின்] பொக்கிஷங்கள் அனைத்தும் கடவுளுக்கே சொந்தமானவை என்பதை

ஒருவர் புரிந்துகொள்கிறார், அவை ஒருவரின் கட்டுப்பாட்டில் இருந்தாலும் - இன்று ஒருவரிடம் அவை உள்ளன, நாளை அவர்கள் வேறொருவரிடம் செல்வார்கள். எனவே இரண்டிற்கும் இடையில் எந்த வேறுபாடும் இல்லை [எந்த பொருளியல் உடைமைகளையும் வைத்திருப்பது அல்லது இல்லாத நிலைகள்]. செல்வம் மற்றும் பொருள் உடைமைகள் இருப்பதை மறந்துவிடாததால் அத்தகைய நபர் மறந்தவர் என்று அழைக்கப்படுகிறார். மறதி மற்றும் பணக்காரர் என்பது வெவ்வேறு அர்த்தங்களைக் கொண்ட இரண்டு சொற்கள். [வார்த்தை] (இவ்வாறே!) செல்வந்தர்களும், தன்னிச்சையுடையவர்களும் அல்லாஹ்வுக்கும், மிகுந்த செல்வம் உடைய அல்லாஹ்வின் அடியார்கள் மீதும் (மிகக் குறைந்த அளவிற்கு) பொருந்தியதாகும். இந்த மக்கள் ஏராளமான செல்வத்தைக் கண்டு மகிழ்ச்சி அடைகிறார்கள், ஏனெனில் இந்த செல்வத்தை தங்களிடம் வைத்திருக்க வேண்டிய அவசியம் அவர்கள். அந்த வகையில், அவர்கள் ஏழைகள் என்று அழைக்கப்படலாம். இருப்பினும், மறந்து போகும் நபர், செல்வம் ஒருவரின் வசம் வருவதைப் பற்றி கவலைப்படுவதில்லை, இந்த செல்வம் ஒருவரின் வசம் இருந்து [வேறொருவருக்கு] செல்வதைப் பற்றி கவலைப்படுவதில்லை. ஏனென்றால், செல்வம் இருப்பதால் ஏற்படும் வலியை ஒருவர் உணரவில்லை, அதனால் அதிலிருந்து விடுபட வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டால், அதை வைத்திருக்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுவதில்லை, மேலும் ஒருவருக்கு செல்வம் இல்லை என்பதும் இல்லை. இந்த [செல்வத்திற்கு] மறந்துபோன நபரை பணக்காரர் அல்லது தன்னிறைவு என்று அழைப்பது பொருத்தமானதல்ல, ஏனென்றால் ஒருவர் மறக்காமல் இருந்தபோதிலும், ஒருவருக்கு நிறைய விஷயங்கள் தேவைப்படுகின்றன [செல்வத்தை மறந்துவிடும் நிலையைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள கடவுளின் உதவி போன்றவை].

விலகல் மற்றும் மறந்து: [உலகத்திலிருந்து] விலகல் என்பது ஒரு மிகப்பெரிய [ஆன்மீக] பட்டம், மாறாக, இது நீதிமான்கள் மற்றும் பக்தியுள்ளவர்களின் மிக உயர்ந்த நிலை என்று அழைக்கப்படலாம், அதே நேரத்தில், மறந்தவர்கள் [செல்வம் இருப்பது அல்லது இல்லாதது சமமாக இருப்பதாகக் கருதுகிறார்] கடவுளின் நெருங்கியவர்களில் ஒருவர் (ஞானம்). இந்த விஷயத்தில், விலகல் மறந்தவர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும், ஏனெனில் [பழமொழி சொல்வது போல்],

"பக்தியுள்ளவர்களின் நல்லசெயல்கள் கடவுளின் நெருங்கியவர்களுக்கு பாவங்களுக்கு சமமானவை". காரணம் என்னவென்றால், உலகத்தின் மீதான வெறுப்பு (உலகத்தன்மை) தவிர்ப்பில் காணப்படுகிறது, அது அதில் ஈடுபடுவதற்கு சமம், உலகத்தை நேசிப்பவர் உலகத்தில் ஈடுபடுவதைப் போலவே, கடவுளைத் தவிர வேறு எதிலும் ஈடுபடுவது ஒருவருக்கும் கடவுளுக்கும் இடையிலான ஒரு திரை. உங்களுக்கும் தேவனுக்கும் இடையே எந்த தொலைதூரமும் இல்லை, அதனால் இந்த தொலைதூரத்தை ஒரு "முக்காடு" என்று அழைக்க முடியும், மாறாக, அவர் உங்கள் சொந்த ஜுகுலர் நரம்பை விட உங்களுக்கு நெருக்கமானவர். வானங்களும் பூமியும் உங்களுக்கும் அல்லாஹ்வுக்கும் இடையே ஒரு மறைப்பாக மாறும் படி எந்த இடத்திலும் அல்லது இடத்திலும் அவன் தடை விதிக்கப்படவில்லை. மாறாக, அல்லாஹ்வையன்றி மற்றவர்களுடன் தொடர்புடைய உங்கள் ஈடுபாடுகள் மறைப்பாகும். ஒருவரின் கீழ்த்தரமான ஆத்மாவிலும், இச்சையிலும் ஈடுபடுவதும் அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு இன்பங்களைப் போன்றது, ஏனென்றால் நீங்கள் எப்போதும் உங்கள் சுயம் (*நஃப்ஸ்)* மற்றும் காமங்களில் ஈடுபடுகிறீர்கள், எனவே, நீங்கள் கடவுளிடமிருந்து மறைக்கப்படுகிறீர்கள். சுருக்கமாகச் சொன்னால், தன்னை நேசிப்பதில் ஈடுபடுபவர் *(நஃப்ஸ்)* கடவுளிடமிருந்து விலகிவிட்டார், அதேபோல், ஒருவர் தனது சுயத்தை வெறுப்பதில் மும்முரமாக இருந்தால், அத்தகைய நபரும் கடவுளின் மீது கவனம் செலுத்துவதில்லை. அதன் உவமை ஒரு கூட்டம், அதில் காதலன் மற்றும் காதலி இருவரும் இருக்கும் ஒரு கூட்டம், அங்கு போட்டியாளர் உள்ளே செல்கிறார். காதலனின் இதயம் காதலியின் எதிரியின் மீது கவனம் செலுத்தி, எதிரியைப் பற்றி மோசமாக சிந்திக்கத் தொடங்கினால், காதலன் போட்டியாளரை கோபப்படுத்துவதில் மும்முரமாக இருக்கும் நிலையில், காதலனைப் பார்க்கும் இன்பத்தை இழக்கிறார் என்று கூறப்படும். காதலன் காதலியின் காதலில் மூழ்கியிருந்தால், ஒருவர் போட்டியாளரிடம் சிறிதளவும் கவனம் செலுத்தியிருக்க மாட்டார், அல்லது எதிரியின் குறுக்கீட்டில் கவனம் செலுத்தியிருக்க மாட்டார், அல்லது [போட்டியாளருக்கு] ஒருவரின் விருப்பத்தை வெளிப்படுத்துவதில் எந்த நேரத்தையும் வீணடித்திருக்க மாட்டார். எனவே, அன்புக்குரியவரின் முன்னிலையில் அன்புடன் அன்புடன் பார்ப்பது அல்லது அன்பற்றவருக்கு எந்த கவனமும் செலுத்துவது போல, காதலில் கூட்டாளிகளை (ஷிர்க்) குற்றம் சாட்டுவதற்கு சமமானது மற்றும் காதலனின் தவறு. [அன்பின்]

பரிபூரணம் என்பது விரும்பாதவர்களுக்கு எந்த கவனமும் செலுத்தாதது அல்லது விரும்பாதது. இரண்டு காதல்களும் ஒரே நேரத்தில் இதயத்தில் ஒன்றிணைய முடியாது போலவே, பகைமையையும் அன்பையும் ஒரே நேரத்தில் இணைக்க முடியாது. உலகத்தை நேசிப்பவன் ஒருவனின் அலட்சிய நிலையில் [கடவுளிடம்] தொலைதூரத்தின் பாதையில் செல்கிறான், அதை மறந்துபோபவன் (அதாவது, உலகத்தன்மை), கடவுளுடன் நெருக்கமான பாதையில் செல்கிறான், இது ஒரு தெய்வீக பிரசன்னத்தின் நிலையை அடைவான் என்று நம்பப்படுகிறது.

இந்த விவரங்களிலிருந்து, மொத்தம் ஆறு டிகிரிகள் உள்ளன என்பதை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள் [வறுமையின் அடிப்படையில் மனிதர்களிடம்] இதில் மிக உயர்ந்த பட்டம் மறந்து, பின்னர் விலகி, பின்னர் ஒப்புக்கொண்டு, பின்னர் திருப்தி அடைந்து, இறுதியில், பேராசை. கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட [நபர்] ஐப் பொறுத்தவரை, விலகல், தெய்வீக சித்தம் மற்றும் திருப்திக்கு உடன்படுதல், இவை அனைத்தையும் கற்பனை செய்ய முடியும், எனவே, கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட நபரின் அளவு அதைப் பொறுத்தது. ஏழை என்ற சொல் ஐந்து டிகிரி மக்களுக்கும் பொருந்தும். மறந்துபோன நபரை பொருள் அர்த்தத்தில் ஏழை என்று அழைப்பது சரியானதல்ல, இருப்பினும், அத்தகைய நபருக்கு இந்த வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவது சரியானது, ஏனென்றால் பொதுவாக எல்லா விஷயங்களிலும் பொதுவாக பொருள்முதல்வாதத்தை மறந்துவிடுவதிலும், குறிப்பாக பொருள்முதல்வாதத்தை மறந்துவிடுவதிலும், ஒருவர் [முற்றிலும்] கடவுளின் தேவையானவர் என்று ஆழமான புரிதல் உள்ளது. மறந்துபோன நபரை ஏழை என்று அழைப்பது, ஊழியர் என்ற வார்த்தை பொதுவாக எல்லா படைப்புகளுக்கும் பொருந்தினாலும், கடவுளுக்கு முன்பாக ஒருவரின் ஊழியத்தைப் பற்றிய புரிதலைக் கொண்ட ஒருவரை [கடவுளுக்கு] ஊழியர் என்று அழைப்பது போன்றது. கடவுளுக்கு முன்பாக ஒருவரின் வறுமை மற்றும் முழுமையான தேவை பற்றிய ஆழமான புரிதல் கொண்ட அனைத்து அலட்சியமான மற்றும் கவனக்குறைவான நபர்களுடன் ஒப்பிடும்போது, ஏழை என்ற வார்த்தையை ஒருவருக்கு பயன்படுத்துவது மிகவும் பொருத்தமானது, எனவே இந்த பெயருக்கு அதிக தகுதியானவர். ஆகையால், ஏழை என்ற வார்த்தை இரண்டு அர்த்தங்களிலும்

பொதுவானது [பொருள் உடைமைகள் இல்லாதது மற்றும் கடவுளுக்கு முழுமையான தேவை].

வறுமையின் மேன்மை அல்லது முழுமையான தேவை, பௌதிக மற்றும் ஆன்மீக இரண்டிலும், கடவுளுக்கு முன்பாக

அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், மனிதர்களில் யார் நல்லவர் என்று தோழர்களிடம் கேட்டார்கள், அதற்கு அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் உரிமையை நிறைவேற்றும் செல்வந்தர், [தர்மம் செய்வதன் மூலம்], [தெய்வீக பாதையில் முயற்சி செய்வதன் மூலம்]". நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், "அத்தகையவர் நல்லவர், ஆனால் நான் யாரைப் பற்றிக் கேட்கிறேனோ அந்த நபர் இவர் அல்ல" என்று கூறினார்கள். தோழர்கள் கேட்டார்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! அப்புறம் யார் நல்லவர்?" அதற்கு நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள், "தன் கடின உழைப்பிலிருந்து கொடுக்கும் ஏழை". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *அபு மன்சூர் அத்-தயலமி).* ஒரு புகழ்பெற்ற பாரம்பரியத்தில், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

يدخل فقراء امتي الجنة قبل اغنيائهم بخمس مائة عام

"என் தேசத்தின் ஏழைகள் சொர்க்கத்தில் நுழைவார்கள், செல்வந்தர்கள் ஐநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே [பணக்காரரர்கள் தங்கள் செல்வத்தின் தெய்வீக பொறுப்புக்கூறலுக்காக தடுத்து வைக்கப்படுவார்கள், அவர்கள் அதை எவ்வாறு செலவழித்தார்கள், செலவழிக்கவில்லை]". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் தொகுப்பு திர்மிதி அபூ* ஹுரைரா (ரலில்) அவர்களின் அதிகாரத்தில் (அல்லாஹ் திருப்தியடைவாராக)

இந்த மரபு என்றால், விலகி இருக்கும் ஒரு ஏழை, செல்வத்தை விரும்பும் பணக்காரர் ஐநூறு ஆண்டுகளுக்கு முன்பே சொர்க்கத்திற்குள்

நுழைவார் என்பதாகும். ஒரு பாரம்பரியத்தின்படி, பிரதான தூதர் ஜிப்ரியல் அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைச் சந்தித்து, "முஹம்மது! அல்லாஹ் உங்களுக்கு வாழ்த்து கூறுகிறான்; மேலும், "நான் மலைகளை பொன்னாக மாற்ற விரும்புகிறீர்களா? நீங்கள் எங்கு வாழ்கிறீர்களோ அங்கே அவை உங்களுடன் பயணிக்க விரும்புகிறாயா?" என்று கேட்கிறான். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தலைகுனிந்து கூறினார்கள்:

يَا جِبْرَئِيلُ إِنَّ الدُّنْيَا دَارُ مَنْ لَا دَارَ لَهُ وَمَالُ مَنْ لَا مَالَ لَهُ وَلَهَا يَجْمَعُ مَنْ لَا عَقْلَ لَهُ

فَقَالَ يَا مُحَمَّدُ ثَبَّتَكَ اللَّهُ بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ

"ஜிப்ரீலே! வீடு இல்லாதவனின் வீடாக உலகம் உள்ளது, செல்வம் இல்லாதவனின் செல்வம், அது புத்திசாலித்தனம் இல்லாதவனால் குவிக்கப்படுகிறது" என்று கூறினார். ஜிப்ரீல் கூறினார்: "முஹம்மதே! அல்லாஹ் உம்மை உறுதியான வார்த்தையின் மீது உறுதியாக ஆக்கியிருக்கின்றான்." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது அபூ உமாமா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் *ஹதீஸ் தொகுப்பு திர்மிதி*. இது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *முஸ்னத் அஹ்மத்திலும்* விவரிக்கப்பட்டுள்ளது)

ஒரு பாரம்பரியத்தில், இயேசு (ஸல்) தனது பயணங்களின் போது, தரையில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த ஒரு மனிதனைக் கடந்து சென்றார். அவர் அவரை எழுப்பி, "தூங்கிக் கொண்டிருக்கும் இவர்களே! எழுந்து அல்லாஹ்வை நினைவு செய்யுங்கள்!" அதற்கு அவர், "என்னிடமிருந்து உனக்கு என்ன வேண்டும்? உலக மக்களுக்காக நான் இந்த உலகத்தை விட்டுச் சென்றுவிட்டேன்!" இயேசு அவரிடம், "அப்படியானால், நண்பனே! தூங்குங்க" என்றான். அல்லாஹ் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு வஹீ அறிவித்தான்:

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِۦٓ أَزْوَٰجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ

"இன்னும், நாம் பல்வேறு சமூகத்தினருக்கு நன்மை பயக்கும் பொருட்டு அளித்துள்ளவற்றைப் பார்க்க உம்முடைய கண்களை உயர்த்த வேண்டாம்; உம்முடைய இறைவனிடமிருந்து கிடைக்கும் உணவு மிகவும்

மேலானதும், நிலையானதுமாகும்" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 20, வசனம் 131)

குறிப்பிட்ட வகையான ஏழைகளின் மேன்மை - ஒப்புக்கொள்வது, வாதிடுவது மற்றும் உண்மையானது: நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

طُوبَى لِمَنْ هُدِيَ إِلَى الْإِسْلَامِ وَكَانَ عَيْشُهُ كَفَافًا وَقَنَعَ بِهِ

"தெய்வீக விருப்பத்திற்கு அடிபணிந்து நடக்கும் பாதையில் வழிநடத்தப்பட்டவருக்கு, ஒருவரின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப பொருளாதாரம் அடைந்து, அதில் ஒருவர் திருப்தி அடைகிறார் என்பவருக்கு நற்செய்தி உள்ளது". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஃபதாலா இப்னு உபைத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஹதீஸ் தொகுப்பு திர்மிதி)

يَا مَعْشَرَ الْفُقَرَاءِ أَعْطُوا اللَّهَ الرِّضَى مِنْ قُلُوبِكُمْ تَظْفَرُوا بِثَوَابِ فَقْرِكُمْ وَإِلَّا فَلَا

"ஏழைகளின் கூட்டத்தாரே! வறுமையின் தெய்வீக பலனைப் பெறுவதற்காக உங்கள் இருதயங்களில் கடவுளுடன் உடன்படுங்கள், இல்லையெனில் நீங்கள் அதைப் பெற மாட்டீர்கள்". (விவரித்தவர்) *அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின்* அதிகாரத்தின் பேரில் *ஹதீஸ் தொகுப்பு* அபூ மன்சூர் அத்-தயலாமி).

இஸ்மாவேல் நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு தேவன் ஒரு தெய்வீக வசனத்தை வெளிப்படுத்தினார், "உடைந்த இருதயம் கொண்ட மக்களால் என்னைத் தேடுங்கள்". அவர் கேட்டார், "அவர்கள் யார்?" அதற்கு அல்லாஹ், "இவர்கள் ஏழைகள் தாம் உண்மையாளர்கள்" என்று கூறினார்.

திருப்திக்கு நேர்மாறானது பேராசை என்பது மறைக்கப்படவில்லை. உமர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: பேராசை என்பது வறுமை மற்றும் மக்களிடம் ஏமாற்றம் (அவர்களிடமிருந்து எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாதது) செல்வம் ஆகும். மக்களின் செல்வம் மற்றும் சொத்துக்கள் மீது எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாது, திருப்தியை ஏற்றுக்கொள்பவன், அவர்களை

மறந்து (பற்று இல்லாமல்) இருக்கிறான்". அபூ மஸூத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒவ்வொரு நாளும் ஒரு மலக்கு, அரியணைக்கு அடியில் இருந்து, "ஆதமின் மகனே! உங்களைக் கலகம் செய்கிற நிறைய விஷயங்களைவிட நீங்கள் திருப்தியடைகிற சிறிதளவு மேலானது"'. அபூ தர்தா (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒருவருடைய புத்தியில் குறை இல்லாத எந்த நபரும் இல்லை. எனவே, ஒருவரின் உலகம் (உலக உடைமைகள் மற்றும் செல்வம்) அதிகரிக்கும் போது, ஒருவர் தனது வயதின் அரண்மனையை இடிப்பதில் இரவும் பகலும் மும்முரமாக இருந்தாலும், அதற்காக ஒருவருக்கு எந்த வருத்தமும் இல்லை. ஒருவனுடைய [மீதமுள்ள] ஆயுட்காலம் [முதுமையில் வளரும்போது] குறைந்தால், பொருள் உடைமைகளை அதிகரிப்பதால் என்ன பயன் என்பது இந்த துரதிர்ஷ்டவசமான நபருக்குத் தெரியாது?" சில ஞானிகளிடம், "செல்வம் என்றால் என்ன?" என்று கேட்கப்பட்டபோது, அந்த நபர் பதிலளித்தார், "[இது] உங்கள் ஆசைகளையும் ஆசைகளையும் குறைத்து, தேவையான (சாதாரண தேவைகளில்) மட்டுமே திருப்தி அடைவது".

வறுமைக்கும் செல்வத்திற்கும் இடையில் உயர்ந்தது எது என்பதன் உண்மை: பொறுமை பற்றிய விவாதத்தில் இந்த கொள்கையை நாங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளோம், அது அதன் சொந்த உரிமையில் குறிக்கோள் அல்ல, ஆனால் வேறு எதையாவது [அடைவதற்கான நோக்கம்] ஆகும், அதன் சிறப்பையும் பரிபூரணத்தையும் நோக்கத்தின் சிறப்பையும் முழுமையையும் தீர்மானிக்க முடியும். ஒரு குறிக்கோள் எப்படி இருக்கிறதோ, அதே வழியில் அந்த நோக்கத்தை அடைவதற்கான வழிமுறையாக இருக்கும். அதனால்தான், உலக செல்வமும் உடைமைகளும் ஊக்கமளிக்கப்படுகின்றன, ஏனெனில் அவை ஒரு அடியார் [கடவுளின் மனிதன்] கடவுளை அடைவதைத் தடுக்கின்றன. அதேபோல், வறுமையும் ஒரு நோக்கம் அல்ல, ஆனால் ஒருவர் கடவுளை அடைவதைத் தடுக்கும் அந்த தடையை நீக்குவதால் அது தேடப்படுகிறது. எனினும், நபிகள் நாயகம் ஸுலைமான் (ஸல்) அவர்கள், உஸ்மான் பின் அஃபான் (ரலி) மற்றும் அப்துல் ரஹ்மான் பின் அவ்ஃப் (ரலி) அவர்களைப் போன்று பல செல்வந்தர்கள் உள்ளனர். மறுபுறம், பல ஏழைகள் உள்ளனர், அவர்களின் வறுமை அவர்களின் உண்மையான நோக்கத்திலிருந்து [கடவுளைத் தேடுவது] அகற்றியது. இவ்வுலகில்

மனிதனின் உண்மையான நோக்கம் என்னவெனில், (கடவுளின் அடியார்) கடவுளை நேசிக்கிறான், அவனுடன் பற்று கொண்டிருக்கிறான், அவனுக்காக ஏங்குகிறான். ஒருவர் கடவுளின் ஞானத்தை (தெய்வீக அருகாமை, நெருக்கம் மற்றும் அறிவு) அடையும்போது மட்டுமே இந்த நோக்கத்தை அடைய முடியும், மேலும் க்னோசிஸின் பிரதேசத்திற்குள் நுழைந்து அதைக் கடந்து செல்வது, [உலக] ஈடுபாடுகள் மற்றும் சிக்கல்களின் முன்னிலையில் சாத்தியமில்லை. செல்வம் ஒரு தடையாக இருப்பதைப் போலவே, வறுமையும் ஒரு தடையாக இருக்கலாம் [கடவுளுடன் நெருக்கமான பாதையில் பயணிப்பதில்]. உண்மையில், ஞானம் மற்றும் தெய்வீக நெருக்கத்தை அடைவதில் உண்மையான தடை உலகத்தின் மீதான அன்பு [மற்றும் உலகத்தன்மை] ஆகும், இது தெய்வீக அன்புடன் இணைக்க முடியாது.

இதயத்தில் எதையாவது அன்பு கொண்டிருப்பவன், அதன் பிரிவில் மூழ்கியிருந்தாலும் அல்லது அதன் முன்னிலையில் மூழ்கியிருந்தாலும் அதில் மூழ்கியிருக்கிறான். பின்னர் சிலர் பிரிவில் அதிகமாக மூழ்கியுள்ளனர், சிலர் [தங்கள் அன்பான நபர் அல்லது பொருளின்] முன்னிலையில் உள்ளனர், ஏனெனில் இது அனைத்தும் அவர்களின் சூழ்நிலைகள் மற்றும் விருப்பங்களின் வேறுபாடுகளைப் பொறுத்தது. அலட்சியமானவர்களுக்கு உலகம் பிரியமானது [தங்கள் இருப்பின் உண்மையான நோக்கத்திற்கு உயிருடன் இல்லாதவர்கள்]. தங்கள் காதலியிடமிருந்து பிரிந்தவர்கள், [அன்புக்குரியவருடன் நெருக்கம்] அடைவதற்கான சிந்தனையில் மூழ்கியுள்ளனர், மேலும் தங்கள் காதலியின் நெருக்கத்தை அடைந்தவர்கள், அதன் பாதுகாப்பில் மூழ்கியுள்ளனர், மேலும் முடிந்தவரை அதன் நெருக்கத்தை அனுபவிக்கிறார்கள்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

اِنَّ رُوْحَ الْقُدُسِ نَفَثَ فِي رَوْعِي اَحْبِبْ مَنْ اَحْبَبْتَ فَاِنَّكَ مُفَارِقُهُ

"பரிசுத்த ஆவியானவர் (பிரதான காபிரியேல்) இதை என் இருதயத்தில் வைத்திருக்கிறார்: நீங்கள் யாரை விரும்புகிறீர்களோ அவர்களை நேசியுங்கள், நீங்கள் நிச்சயமாக அதிலிருந்து பிரிந்து போவீர்கள்".

இந்த தீர்க்கதரிசன விவரிப்பில் காதலியிடமிருந்து பிரிவது [எப்போதும்] இதயத்தை உலுக்கும் மற்றும் மிகவும் தீவிரமான நிகழ்வு (அனுபவம்) என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அதனால்தான், நீங்கள் யாரிடமிருந்து பிரிக்கப்பட வேண்டியதில்லையோ அந்த ஒருவரை நீங்கள் நேசிக்க வேண்டும், அந்த அன்பானவர் கடவுளாக மட்டுமே இருக்க முடியும் [கடவுளைத் தவிர வேறு யாருமில்லை,] அவர் உங்களிடமிருந்து ஒருபோதும் பிரிக்க மாட்டார், எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் உங்களிடமிருந்து பிரிக்க வேண்டிய ஒரு விஷயத்தை நேசிக்க வேண்டாம், அதுவே உலகம். நீங்கள் உலகை நேசிப்பீர்களானால், அல்லாஹ்வை சந்திப்பதை நீங்கள் விரும்ப மாட்டீர்கள். அவ்வாறே, உங்கள் மரணம் நீங்கள் மோசமானதாகக் கருதும் நிலையில் இருக்கும், மேலும் மரணத்தின் காரணமாக, உங்கள் அன்புடனான உங்கள் தொடர்பு (உலகம், உலகப் பொருட்கள், பற்றுகள், உறவுகள், செல்வம் மற்றும் உடைமைகள்) [நிரந்தரமாக] துண்டிக்கப்படும். பின்னர் காதலியானவரிடமிருந்து பிரிவது இதயத்தில் பற்று, ஏக்கம் மற்றும் அன்பு ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்கும் அளவிற்கு வேதனையாக இருக்கிறது. உலகம் (உலக வழிவகைகள் மற்றும் வளங்கள்) வைத்திருப்பவன் அதனுடன் இணைந்திருக்கிறான். உலகம் (உலக வழிமுறைகள் மற்றும் வளங்கள்) கூட இல்லாத ஆனால் அதைத் தேடுவதில் பேராசை கொண்ட நபருடன் ஒப்பிடும்போது, அத்தகைய ஒருவர் உலகத்திலிருந்து பிரிந்தால் அதிக வேதனையையும் வேதனையையும் எதிர்கொள்வார் என்பது தெளிவாகிறது. வறுமை உயர்ந்தது மற்றும் விதிவிலக்குகளின் இரண்டு சந்தர்ப்பங்களைத் தவிர அனைத்து படைப்புகளுக்கும் மிகவும் பொருத்தமானது என்ற இந்த விரிவான விளக்கத்தின் மூலம் எங்கள் நோக்கம் இப்போது தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும்: முதலாவதாக, ஒருவரின் மறதி [உலகத்தன்மைக்கு] செல்வத்தின் இருப்பு அல்லது இல்லாதது இரண்டும் ஒன்றுக்கு சமமாக இருக்கும்; இரண்டாவதாக, ஒருவரின் வறுமையில் இருக்கும்போது, ஒருவர் வாழ்க்கையின் தொடர்ச்சிக்குத் தேவையான தொகையில் மட்டுமே உதவியை நாடுகிறார். வறுமைக்கும் செல்வத்திற்கும் இடையே எது உயர்ந்தது என்பது பற்றிய விவாதம் இது.

வறுமை நிலையில் ஏழைகளின் ஆசாரம்: ஏழைகளுக்கு சில உள் மற்றும் சில வெளிப்புற ஆசாரங்கள் உள்ளன, அவை ஒருவரின் செயல்கள் மற்றும் மக்களுடனான சந்திப்பு ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையவை. ஒவ்வொரு ஏழையும் இந்த ஆசாரங்களைக் கடைப்பிடிப்பது அவசியம்.

உள் ஆசாரங்கள்: உள் இருப்பின் ஆசாரம் என்னவென்றால், ஒருவர் பாதிக்கப்பட்ட ஒருவரின் நிலையை [வறுமை] வெறுக்கக்கூடாது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கடவுளின் செயலை [ஒருவரின் வறுமை நிலைக்கு] அவர் அதைச் செய்பவராக இருப்பதைப் பொறுத்தவரை மோசமானதாக கருதக்கூடாது. ஒருவரின் தாழ்ந்த சுயம் (*நாஃப்ஸ்)* வறுமையை மோசமானதாகக் கருதலாம், ஆனால் அது கடவுளின் செயல் என்பதால் அல்ல. மாறாக, ஒருவன் சில சமயங்களில் கடவுளுக்கு நன்றியுள்ளவனாக இருக்கிறான் [முன்பு விவரித்தபடி அதன் நல்ல விளைவுகளுக்காக]. இது [ஏழைகள் மற்றும் வறுமையின் ஆசாரங்களில்] மிகக் குறைந்த அளவாகும், மேலும் ஏழைகள் அதைச் செயல்படுத்துவது கடமையாகும், மேலும் [தெய்வீகமாக] அதற்கு நேர்மாறாக செயல்படுவது தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது, ஏனெனில் இது வறுமைக்கான தெய்வீக பிரதியை வீணாக்குகிறது.

இதை விட உயர்ந்த அளவு என்னவென்றால், ஒருவர் தனது வறுமையுடன் உடன்படுகிறார் [இது கடவுளின் விருப்பமாக இருப்பதால்]. அதைவிட உயர்ந்த அளவு என்னவென்றால், ஒருவர் வறுமையைத் தேடுபவராக இருக்கிறார், அதில் மகிழ்ச்சியடைகிறார், ஏனெனில் ஒருவர் செல்வத்தின் துன்பங்கள் மற்றும் தீமைகளை நன்கு அறிந்திருக்கிறார், கடவுள் மீது முழு நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார், ஒருவரின் [தெய்வீகமான] வாழ்வாதாரத்தை நிச்சயமாக பெறுவார் என்ற உறுதிப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளார், ஒருவரின் தேவைகளை விட அதிகமாக தேடுவதில்லை அல்லது தேவையானதை விட அதிகமாக இருப்பதை விரும்புவதில்லை. அலி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் வறுமையின் மூலம் தண்டிக்கப்படுகிறான், வெகுமதி அளிக்கிறான். தெய்வீக பிரதிபலனை (வெகுமதி) வழங்குவது ஒருவருக்கு நோக்கம் கொண்டது என்றால், அதன் அறிகுறி என்னவென்றால், ஒருவருக்கு நல்ல குணநலன்கள்,

ஒழுக்கங்கள், பழக்கவழக்கங்கள் மற்றும் உள் மனப்பான்மைகள் உள்ளன, ஒருவர் கடவுளுக்கு கீழ்ப்படிதல் கொண்டவர், ஒருவரின் நிலையைப் பற்றி [மற்றவர்களிடம் வறுமை] பற்றி புகார் செய்யவில்லை, மாறாக ஒருவரை ஏழையாக மாற்றியதற்காக கடவுளுக்கு நன்றி தெரிவிக்கிறார். வறுமையின் மூலம் ஒருவர் தண்டிக்கப்படுகிறார் என்றால், அதன் அறிகுறிகள் என்னவென்றால், ஒருவர் கெட்ட குணமுள்ளவராகவும், கோபமுள்ளவராகவும் மாறுகிறார், ஒருவரின் இறைவனின் கீழ்ப்படிதலைக் கைவிட்டு, அவருக்குக் கீழ்ப்படியாமல் போகத் தொடங்குகிறார், ஒருவரின் நிலையைப் பற்றி புகார் செய்கிறார், ஒருவரின் அதிருப்தியையும் கடவுளின் முடிவை வெறுப்பையும் வெளிப்படுத்துகிறார்". ஒவ்வொரு ஏழையும் நல்லவர்கள் அல்ல, மாறாக, ஒருவரின் வறுமையால் அதிருப்தி அடையாத ஏழை மட்டுமே பாராட்டத்தக்கவர், மாறாக, ஒருவர் அதன் நன்மைகளில் மகிழ்ச்சியாகவும் திருப்தியுடனும் இருக்கிறார் என்பது இதிலிருந்து நிரூபிக்கப்படுகிறது. ஒரு அடியாருக்கு [பொருளியல் உடைமைகள் அல்லது செல்வத்தின் அடிப்படையில்] ஏதாவது வழங்கப்பட்டால், அதை மூன்று விஷயங்களுடன் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி கேட்கப்படுகிறார்: இன்பம், கவலைகள் மற்றும் கவலைகள் மற்றும் [நியாயத்தீர்ப்பு நாளில்] நீட்டிக்கப்பட்ட பொறுப்புக்கூறல்.

வெளிப்புற ஆசாரங்கள்: ஒரு ஏழை ஒருவர் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய வெளிப்புற ஆசாரங்கள், யாருக்கும் முன்னால் ஒருவரின் தேவைப்படும் கையை நீட்டாமல் இருப்பது, ஒருவரின் வெளிப்புற தோற்றத்தை அழகாக வைத்திருப்பது ஆகியவை அடங்கும், இதனால் மக்கள் ஒருவரை ஏழைகளாக கருதக்கூடாது, ஒருவரின் நிலையைப் பற்றி யாரிடமும் புகார் செய்யக்கூடாது அல்லது ஒருவரின் வறுமையை வெளிப்படுத்தக்கூடாது, மாறாக, அதை முடிந்தவரை ரகசியமாக வைத்திருங்கள், மேலும் ஒருவர் தனது வறுமையை ரகசியமாக வைத்திருக்கிறார் என்பதை மறைக்க வேண்டும். ஒரு ஏழை பணக்காரர்களின் செல்வத்தின் காரணமாக அவர்களின் முன் பணிவைக் காட்டக்கூடாது, மாறாக, அவர்கள் முன் கண்ணியமாக இருக்க வேண்டும் என்பதே செயல்களில் உள்ள ஆசாரம். குறைந்தபட்சம், ஒரு ஏழை பணக்காரர்களுடன் உட்காரவோ அல்லது

அவர்கள் ஒருவருக்கு அருகில் உட்கார விரும்பவோ கூடாது, ஏனெனில் இவை பேராசையையும் பேராசையையும் உருவாக்கும் விஷயங்கள்.

உலகத்தன்மையிலிருந்து விலகி இருப்பதற்கான விளக்கம்

மதுவிலக்கின் யதார்த்தம்: விலகல் (*ஜுஹ்ட்)* [பொருள்முதல்வாதம் மற்றும் உலகத்தன்மையிலிருந்து] ஆன்மீக பயணிகள் மற்றும் கடவுளைத் தேடுபவர்களின் நிலையங்களில் இருந்து ஒரு முக்கியமான [ஆன்மீக] நிலையம் என்பதை அறியட்டும். இந்த நிலையம், மற்ற நிலையங்களைப் போலவே, அறிவு, [உள்] நிலை [இருப்பு] மற்றும் செயல்களைக் கொண்டுள்ளது. அரசு என்பது மதுவிலக்கு என்று அழைக்கப்படும் அந்த நிபந்தனையைக் குறிக்கிறது, அதன் பொருள் என்னவென்றால், ஒருவருக்கு எதற்கும் [உலக அல்லது பொருள்முதல்] விருப்பம் இல்லை, மேலும் அது (சாய்வு) அதை விட சிறந்தது [வேறு] ஒன்றுக்காக வளர்கிறது. ஒருவன் எந்த விஷயத்தை நோக்கிய சாய்வு முடிவுக்கு வந்ததோ அது மதுவிலக்கு என்று அழைக்கப்படுகிறது, மேலும் ஒருவர் இப்போது விரும்பும் மற்றும் சாய்ந்த விஷயத்தைப் பொறுத்தவரை, அந்த நிலை அன்பு என்று அழைக்கப்படுகிறது. மதுவிலக்குக்கு இரண்டு விஷயங்கள் தேவை என்று அர்த்தம் - ஒன்று விலகிச் செல்ல வேண்டும், இரண்டாவது விஷயம் நோக்கி சாய்ந்திருக்க வேண்டும். ஒருவர் சாய்ந்த விஷயம் தங்கம் மற்றும் வெள்ளி போன்ற கற்கள் மற்றும் செங்கற்கள் போன்றவற்றை நோக்கி சாய்க்கக்கூடியதாக இருக்க வேண்டும். இரண்டாவது விஷயம் முதல் விஷயத்தை விட சிறந்ததாக இருப்பதும் அவசியம், இதனால் அதை நோக்கிய சாய்வு ஆதிக்கம் செலுத்த முடியும். எவர் மறுமைக்காக இவ்வுலகத்தை விற்று விடுகிறாரோ அவர் இவ்வுலகத்தை விட்டு விலகி இருப்பார்; எவர் மறுமையை விற்று விடுகிறார்களோ அவர் மறுமையை விட்டும் விலகி இருக்கின்றார். இருப்பினும், உலகத்தை விட்டு விலகி இருப்பவருடன் மட்டுமே மதுவிலக்கு என்ற வார்த்தையைப்

பயன்படுத்துவது வழக்கம். அன்பான விஷயத்தை விட்டு வெளியேறுவதே தவிர்ப்பு என்பது நிரூபிக்கப்படும்போது, [பிரியமான விஷயத்தை] விட்டு வெளியேறுபவர், அதை விட பெரிய ஒன்றை அடைகிறார் என்பது தானாகவே நிரூபிக்கப்படுகிறது, இல்லையெனில், இன்னும் பிரியமான ஒன்றை அடையாமல் பிரியமானதை கைவிடுவது எப்படி சாத்தியம்?

விலகிச் செல்வதில் பல்வேறு நிலைகள்: சொர்க்கத்தின் பேராசை கூட இல்லாத அளவுக்கு அல்லாஹ்வைத் தவிர எல்லாவற்றிலிருந்தும் பிரிந்திருக்கிறானோ, அவன் கடவுளை மட்டுமே நேசிக்கிறான். அத்தகைய நபர் "முழுமையான விலகல்" (*ஜாஹித் முத்லக்) என்று அழைக்கப்படுவார்*. உலக இன்பங்கள் எதிலிருந்தும் விலகி இருந்து, மறுமையின் இன்பங்களான பரலோகத் துணைவர்கள், நிலங்கள், நீரோடைகள், பழங்கள் போன்ற இன்பங்கள் மீது சாய்ந்திருப்பாரோ, அத்தகையவர் விலகி இருப்பார், ஆனால் முதல் இன்பத்தை விட குறைவான அளவு கொண்டவர். உதாரணமாக, உலகின் சில இன்பங்களைக் கைவிட்டு, சிலவற்றைக் கைவிடாதவர், எடுத்துக்காட்டாக, ஒருவருக்கு செல்வத்தின் மீதான பேராசை இல்லை, ஆனால் புகழ் மீதான பேராசை உள்ளது, நிறைய சாப்பிடுவதில்லை, ஆனால் தன்னை அதிகமாக அழகுபடுத்திக் கொள்கிறார், அத்தகைய நபர் "முழுமையான தவிர்ப்பு" என்று அழைக்கப்படுவதற்கு தகுதியற்றவர். விலகி இருப்பவர்களில் அத்தகைய ஒருவரின் அளவு மனந்திரும்புகிறவர்களில் ஒரு நபரின் அளவைப் போன்றது, அவர் சில பாவங்களிலிருந்து மனந்திரும்புகிறார், ஆனால் மற்றவர்களிடமிருந்து மனந்திரும்பவில்லை. சில பாவங்களிலிருந்து மனந்திரும்புவது போல இந்த [வகை] மதுவிலக்கும் செல்லுபடியாகும், ஏனெனில் மனந்திரும்புதல் என்பது தடைசெய்யப்பட்ட விஷயங்களை கைவிடுவதாகும் [தெய்வீக சட்டத்தின்படி] மற்றும் மதுவிலக்கு என்பது கீழ்மட்டத்திற்கு ஆறுதலையும் இன்பத்தையும் வழங்கும் அனுமதிக்கப்பட்ட விஷயங்களை கைவிடுவதாகும். தடை செய்யப்பட்ட சில விஷயங்களை விட்டுச் செல்வது புரிந்துகொள்ள முடியாதது போல, அனுமதிக்கப்பட்ட சில விஷயங்களை கைவிடுவது புத்திசாலித்தனத்திற்கு எதிரானது அல்ல. இருப்பினும், தடைசெய்யப்பட்ட விஷயங்களை [கைவிடுவதை] வெறுமனே குடியேறுபவர் தவிர்ப்பவர் என்று அழைக்கப்பட மாட்டார்,

ஏனெனில் இந்த வார்த்தை குறிப்பாக அனுமதிக்கப்பட்ட விஷயங்களை [கைவிடுதல்] தொடர்புடையது. [எனவே,] இதிலிருந்து சொற்களின்படி, மதுவிலக்கு என்பது ஒருவரின் விருப்பத்தை (ஆசை) உலகத்திலிருந்து அகற்றி, அதை மறுமையை நோக்கி செலுத்துவது அல்லது கடவுளுடன் [தனியாக] உறவை ஏற்படுத்துவதற்காக கடவுளைத் தவிர மற்றவர்களுடன் ஒருவரின் உறவை துண்டிப்பது என்று இதிலிருந்து அறியப்படுகிறது. இது மிக உயர்ந்த பட்டம்.

விலகி இருப்பவர் கைவிட்ட விஷயத்தை விட விரும்பிய விஷயம் சிறந்ததாக இருக்க வேண்டும் என்று நாங்கள் முன்பே எழுதியுள்ளோம். இதேபோல், ஒருவர் கைவிடும் விஷயத்தின் மீது அவருக்கு கட்டுப்பாடு (அதிகாரம், திறன் அல்லது அதிகார வரம்பு) இருப்பதும் அவசியம், ஏனெனில் ஒருவருக்கு கட்டுப்பாடு இல்லாத ஒன்று, அதை கைவிடுவதில் எந்த அர்த்தமும் இல்லை, ஒருவர் ஒரு விஷயத்தைக் கைவிடும்போது மட்டுமே ஆசையின் வீழ்ச்சி நிகழ்கிறது. எனவே, ஒருவர் இப்னு அல்-முபாரக் (ரலி) அவர்களை விலகியவர் என்று அழைத்தபோது, அவர் பதிலளித்தார், "உமர் பின் அப்துல் அஜீஸ் (ஒரு பெரிய சாம்ராஜ்யத்தின் மீது மகத்தான அரசியல் அதிகாரம் மற்றும் அதிகாரம் இருந்தபோதிலும் பக்தி மற்றும் விலகல் ஆகியவற்றிற்கு பெயர் பெற்ற ஒரு நீதியுள்ள கலீஃபா) அவருக்கு கைகளைக் கட்டி உலகம் முன் வந்தது. ஆனால் அவர் அதை நோக்கி தனது முகத்தைத் திருப்பவில்லை. நான் என்ன விலகல் செய்தேன்?"

அறிவின் பொருள்: [முன்பு விவாதித்தபடி, மதுவிலக்கு என்பது அறிவு, உள் நிலை மற்றும் செயல்களை உள்ளடக்கியது.] [உள் ஆன்மீக] நிலை மற்றும் அதன் பலனான நிலைக்கு காரணமான அறிவு, தவிர்க்கப்பட்ட நபர் கைவிடப்படும் விஷயம் விரும்பப்படும் விஷயத்துடன் ஒப்பிடும்போது முக்கியமற்றது என்ற யதார்த்தத்தை அறிந்திருக்கிறார். கடவுளிடம் இருப்பது நித்தியமானது என்பதையும், மறுமை சிறந்தது, நீடித்தது என்பதையும் அறிந்தவன், வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், விலைமதிப்பற்ற நகைகள் அழகான பனிக்கட்டிகளை விட நல்லவை, நீடித்தவை, பனிக்கட்டித் துண்டுகளின் உரிமையாளருக்கு அவற்றை நகைகளுக்கு விற்பதில் எந்த சிரமமும் இல்லை. அதாவது

பனியின் உரிமையாளர் நகைகளுக்கு ஈடாக பனிக்கட்டித் துண்டுகளை கொடுக்க முன்வந்தால், ஒருவர் அதை மகிழ்ச்சியுடன் ஒப்புக்கொள்வார். இதுவே இவ்வுலகத்திற்கும், மறுமைக்கும் உதாரணமாகும். உலகம் என்பது சூரியனில் (சூரிய ஒளியில்) வைக்கப்பட்ட பனிக்கட்டியைப் போன்றது, அது படிப்படியாக உருகி முற்றிலும் அழிவுக்கு நெருங்கி வருகிறது, மறுமை அழிவதில்லை என்று அந்த நகை போன்றது. உலகத்திற்கும் மறுமைக்கும் இடையிலான இந்த வேறுபாட்டை ஒருவர் எந்த அளவிற்கு உறுதிப்படுத்திக் கொள்கிறாரோ அந்த அளவிற்கு ஒருவர் நிலைத்த மற்றும் நித்திய (மறுமை) மீதான ஆசை கொண்டுள்ளார். தவிர்தலைப் பற்றி இவ்வளவு அறிவு மட்டுமே தேவைப்படுகிறது, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மறுமை சிறந்தது, நித்தியமானது என்பதை அறிந்தால் போதுமானது. சில நேரங்களில், தங்கள் அறிவு மற்றும் உறுதிப்பாட்டின் பலவீனம் காரணமாகவோ அல்லது காமங்களின் ஆதிக்கம் காரணமாகவோ அல்லது சாத்தானின் அடிமைத்தனத்தின் காரணமாகவோ அல்லது அவரது பொய்யான வாக்குறுதிகளால் ஏமாற்றப்படுவதாலும், மரணம் அவர்களை [இவ்வுலகிலிருந்தும் அதன் வாழ்க்கையிலிருந்தும்] பறித்துக்கொள்ளும் வரை உலகத்தை கைவிட முடியாதவர்கள்கூட இந்த யதார்த்தத்தை அறிந்திருக்கிறார்கள். பின்னர் அவர்கள் வருத்தப்படுவதைத் தவிர வேறு எந்த வழியும் இல்லை [தங்கள் வாழ்நாளில் அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தை அடைய தங்கள் வாழ்நாளில் பயன்படுத்தாத வாய்ப்புகளின் அடிப்படையில், அதன் விளைவாக நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றி].

செயலின் பொருள்: இப்போது அந்த செயல் விலகிய நிலையில் செய்யப்படும் என்று விளக்கப்படும். இந்த செயலின் சாராம்சம் என்னவென்றால், ஒரு விஷயத்தை விட்டுவிட்டு, விட்டுச் செல்லப்பட்ட விஷயத்தை விட சிறந்தது மற்றொரு விஷயத்தை ஏற்றுக்கொள்வதாகும். ஒருவர் விலகி இருக்கும் விஷயம் முற்றிலும் கைவிடப்பட வேண்டும் என்று விலகல் கோருகிறது, மேலும் ஒருவர் விலகி இருக்க வேண்டிய விஷயம் அதன் அனைத்து வழிமுறைகள் மற்றும் அறிகுறிகளையும் உள்ளடக்கிய உலகம். விலகி இருப்பவன் தன் இதயத்திலிருந்து உலக அன்பை (உலகத்தன்மை) எடுத்து அதற்குப் பதிலாக தெய்வீக கீழ்ப்படிதலின் அன்பை அதில் நுழைய வேண்டும். பின்னர் ஒருவர்

இதயத்திலிருந்து அகற்றும் விஷயம், அதே விஷயம் கண்கள், கைகள் மற்றும் மீதமுள்ள அனைத்து [உடல்] உறுப்புகளிலிருந்தும் அகற்றப்பட்டு, தெய்வீக கீழ்ப்படிதலில் விடாமுயற்சி மற்றும் விடாமுயற்சிக்கு இந்த உறுப்புகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும். உலகத்தின் அன்பை [இருதயத்திலிருந்து] அகற்றினால் மட்டும் போதாது, மாறாக, தெய்வீக கீழ்ப்படிதலும் அவசியம்.

மதுவிலக்கின் சிறப்பம்சம்

அல்லாஹ் பல்வேறு சந்தர்ப்பங்களில் விலகிச் செல்வதைப் புகழ்ந்து, தன் அடியார்களை (மனிதர்களை) ஏற்றுக் கொள்ளுமாறு தூண்டியுள்ளான். அவர் கூறினார்:

وَقَالَ ٱلَّذِينَ أُوتُوا۟ ٱلْعِلْمَ وَيْلَكُمْ ثَوَابُ ٱللَّهِ خَيْرٌ لِّمَنْ ءَامَنَ

"அப்பொழுது புலனும், புத்தியும் உடையவர்கள், 'உனக்கு கேடு! ஈமான் கொண்டவர்களுக்கு அல்லாஹ்விடமிருந்து கிடைக்கும் கூலி மிகவும் மேலானதாகும்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 28, வசனம் 80)

இந்த வசனத்தில், மதுவிலக்கு அறிஞர்களுக்கு (உண்மையான கற்றல் மற்றும் ஆழமான புரிதல் உள்ளவர்கள்) கூறப்பட்டுள்ளது மற்றும் விலகல் அறிவின் தரம் (பண்பு மற்றும் உள் பண்பு) காரணமாக கூறப்பட்டுள்ளது. இது ஒரு உயர்ந்த பாராட்டு. வேறொரு இடத்தில், அவர் கூறினார்:

أُو۟لَـٰٓئِكَ يُؤْتَوْنَ أَجْرَهُم مَّرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا۟

"இத்தகையோருக்கு அவர்கள் பொறுமையாக இருந்ததற்காக நற்கூலி இரு மடங்காக உண்டு. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 28, வசனம் 54)

குர்ஆன் விளக்க அறிஞர்கள் விளக்கியுள்ளனர், இது தங்கள் விலகல் மீது பொறுமையைக் கடைப்பிடித்தவர்களைக் குறிக்கிறது (எனவே, இரட்டிப்பு வெகுமதிக்கு தகுதியானவர்கள்). ஒரு இடத்தில் அவர் கூறினார்:

إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى ٱلْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِنَبْلُوَهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

"பூமியில் உள்ளவற்றை அதன் அலங்காரமாகவும், அலங்காரமாகவும் நாம் ஆக்கினோம்; அதில் நன்மை செய்கிறவர்கள் யார் என்பதை மனிதர்களைச் சோதிப்பதற்காக." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 18, வசனம் 7)

குர்ஆன் விளக்கவுரையின் சில அறிஞர்கள் இது உலகில் அதிக விலகல் செய்பவரைக் குறிக்கிறது என்று விளக்கியுள்ளனர், பின்னர் அத்தகைய ஒன்றைத் தவிர்ப்பதை "நல்ல செயல்" என்று அழைத்தனர். மற்றொரு சந்தர்ப்பத்தில், அவர் கூறினார்:

وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ إِلَىٰ مَا مَتَّعْنَا بِهِۦٓ أَزْوَٰجًا مِّنْهُمْ زَهْرَةَ ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا لِنَفْتِنَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ

"இன்னும், நாம் பல்வேறு சமூகத்தினருக்கு நன்மை பயக்கும் பொருட்டு அளித்துள்ளவற்றைப் பார்க்க உம்முடைய கண்களை உயர்த்த வேண்டாம்; மேலும், உம்முடைய இறைவனிடமிருந்து கிடைக்கும் உணவு மிகவும் மேலானதும், நிலையானதுமாகும்" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 20, வசனம் 131)

ٱلَّذِينَ يَسْتَحِبُّونَ ٱلْحَيَوٰةَ ٱلدُّنْيَا عَلَى ٱلْءَاخِرَةِ

இத்தகையவர்கள் தாம் மறுமையைவிட இவ்வுலக வாழ்க்கையையே விரும்புகிறார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 14, வசனம் 3)

இந்த வசனத்தில், அவிசுவாசிகளின் குணநலன்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன. உலகத்துடன் ஒப்பிடுகையில், ஒருவன் மறுமையை நேசிக்கிறான் என்பது இதிலிருந்து அறியப்படுகிறது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

ومن اصبح وهمه الدنيا شتت الله عليه امره وفرق عليه ضيعته وجعل فقره
بين عينيه ولم ياته من الدنيا الا ما كتب له ومن اصبح وهمه الآخرة جمع الله
له همه وحفظ عليه ضيعته وجعل غناه في قلبه واتته الدنيا وهي راغمة

"எவர் காலையில் எழுந்து உலகின் கவலைகளில் [மற்றும் ஆவேசங்களில்] மூழ்கியிருக்கிறார், கடவுள் அத்தகைய ஒருவரின் [உலக] விஷயங்களை சிதறடிக்கிறார் [அதனால் ஒருவர் இனி எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக வைத்திருக்க முடியாது, மேலும் அவற்றைப் பற்றிய கவலைகள் மற்றும் கவலைகளில் மூழ்கிவிடுகிறார்], மேலும் ஒருவரின் பொருளாதார விஷயங்கள் கடினமாகிவிடும், [அவர்கள்] ஒருவரின் தேவை மற்றும் வறுமையை ஒருவரின் முன் வெளிக்கொணர்கிறார்கள், ஒருவருக்கு [தெய்வீகமாக] விதிக்கப்பட்ட உலகத்திலிருந்து மட்டுமே ஒருவர் பெறுகிறார். மறுமையின் சிந்தனையில் மூழ்கிய நிலையில் எழுந்திருப்பவர், கடவுள் அந்த நபரின் தைரியத்தை ஒன்று திரட்டுகிறார் (தைரியம் மற்றும் உறுதியுடன் ஒருவரை ஊக்குவிக்கிறார்) மற்றும் ஒருவரின் பொருளாதாரத்தை (பொருளாதார விஷயங்கள்) பாதுகாக்கிறார் மற்றும் ஒருவரின் இதயத்தில் செழுமையை (நம்பிக்கை மற்றும் போதுமான) வைக்கிறார், உலகம் அத்தகைய அவமானத்திற்கு வருகிறது. (விவரித்தவர்) *ஸைத் பின் தாபித் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஹதீஸ் தொகுப்பு இப்னு மஜாஹ் (ரலில்)

اذا رايتم العبد وقد اعطي صمتا وزهدا في الدنيا فاقتربوا منه فانه يلقى
الحكمة

"மௌனம் அளிக்கப்பட்ட (அமைதியாக இருப்பவர், அதிகம் பேசுவதில்லை) மற்றும் உலகில் விலகல் பெற்ற ஒரு அடியானை நீங்கள் கண்டால், அத்தகைய நபரிடம் நெருங்கி வாருங்கள், ஏனென்றால் அத்தகைய நபர் [தெய்வீகமாக] ஞானத்தால் கற்பிக்கப்படுகிறார் [மற்றும் போதிக்கப்படுகிறார்]". (விவரித்தவர்) இப்னு கல்லாத் *(ரலி)* அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் *ஹதீஸ் தொகுப்பு* இப்னு மஜாஹ்

மகத்துவமிக்க அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

وَمَن يُؤْتَ ٱلْحِكْمَةَ فَقَدْ أُوتِىَ خَيْرًا كَثِيرًا

"எவர் ஞானம் பெற்றிருக்கிறாரோ, அத்தகையவர் மகத்தான நன்மையைப் பெற்றிருக்கிறார்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 2, வசனம் 269)

எனவே, நாற்பது ஆண்டுகளாக உலகில் விலகிச் செல்லும் ஒரு நபர், கடவுள் ஒருவரின் இதயத்திலிருந்து ஞானத்தின் ஊற்றுகள் வெளிப்படுகிறார், அதே ஞான வார்த்தைகள் ஒருவரின் நாவிலிருந்து வெளிப்படுகின்றன என்று ஒரு பிரபலமான பழமொழி உள்ளது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! யார் சிறந்தவர்?" அவர் பதிலளித்தார்:

كُلُّ مُؤْمِنٍ مَخْمُومُ الْقَلْبِ صَدُوقُ اللِّسَانِ

"இதயத்தால் சுத்திகரிக்கப்பட்டு, சுத்திகரிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு முஃமினும் (எவர் மீதும் வெறுப்பு, பகைமை, பொறாமை, வெறுப்பு ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்காத) தூய்மையான இருதயம் உடையவர், நாவைப் பற்றி உண்மையுள்ளவராக இருப்பார் (உண்மையை மட்டுமே பேசுகிறார்)".

நாங்கள் கேட்டோம்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! 'இருதயத்தால் சுத்திகரிக்கப்பட்டவர்' என்று யாரைக் குறிப்பிடுகிறார்? அதற்கு அவர், "நேர்மையின்மை, துரோகம், வஞ்சகம், பொய், செயற்கைத்தனம், கலகம், பொறாமை இல்லாத பக்தியுள்ள, சுத்தமான இருதயமுள்ள மனிதன்". நாங்கள் கேட்டோம்: "இதைவிட சிறந்த மனிதர் யார்?" அவர் பதிலளித்தார்:

الَّذِي يَشْنَأُ الدُّنْيَا وَيُحِبُّ الْآخِرَةَ

"எவர் இவ்வுலக வாழ்க்கையை வெறுத்து, மறுமையை நேசிக்கிறாரோ அவர் (அல்லாஹ்வுக்கு) விலகி இருப்பார். (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *இப்னு மஜாஹ்* ஸஹ்ல் இப்னு சாத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

மற்றொரு வரலாற்றில், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

إن أردت أن يحبك الله فازهد في الدنيا

"தேவன் உங்களை நேசிக்க வேண்டுமென்று நீங்கள் விரும்பினால், நீங்கள் உலகத்தில் விலகி இருக்க வேண்டும்." (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *இப்னு மஜாஹ்* ஸஹ்ல் இப்னு சாத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

இந்த தீர்க்கதரிசன விவரிப்பில், விலகல் கடவுளின் அன்பை [அடைவதற்கு] காரணம் என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது, உண்மை என்னவென்றால், கடவுளை நேசிப்பவர்களுக்கு, [மற்றும் கடவுள் நேசிப்பவர்களுக்கு], உயர்ந்த [ஆன்மீக] பதவிகள் உள்ளன, ஏனெனில் விலகல் என்பது மிக உயர்ந்த [ஆன்மீக] நிலைகளில் [கடவுளின் பாதையில்] ஒரு நிலையமாகும். மற்றொரு பாரம்பரியத்தில், அவர் கூறினார்:

مَنْ آثَرَ الدُّنْيَا عَلَى الآخِرَةِ ابْتَلَاهُ اللهُ بِثَلَاثٍ هَمًّا لَا يُفَارِقُ قَلْبَهُ أَبَدًا وَفَقْرًا لَا يَسْتَغْنِي أَبَدًا وَحِرْصًا لَا يَشْبَعُ أَبَدًا

"மறுமையை விட உலகத்தை விரும்புகிறவனுக்கு அல்லாஹ் மூன்று விஷயங்களை ஏற்படுத்துகிறான்: இதயத்திலிருந்து ஒருபோதும் பிரிக்காத துக்கம், செல்வமாக மாறாத வறுமை, ஒருபோதும் திருப்தியடையாத பேராசை". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் தொகுப்பு* அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸூத் (*ரலி) அவர்களின்* அதிகாரத்தின் பேரில் தபரானி)

மற்றொரு பாரம்பரியத்தில், அவர் கூறினார், "புகழை விட அநாமதேயம் ஒருவருக்கு அதிக பிரியமானதாக மாறும் வரை, பொருட்களின் பற்றாக்குறை மிகுதியாக இருப்பதை விட அதிக பிரியமானதாக மாறும் வரை ஒரு ஊழியரின் நம்பிக்கை முழுமையடையாது". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் தொகுப்பு முஸ்னத் அல்-ஃபிர்தௌஸ்* அலி இப்னு தல்ஹா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான் விரும்பினால், மக்காவில் உள்ள பெத்-ஹா

பள்ளத்தாக்கை தங்கமாக மாற்றுவதற்கான தேர்வை அல்லாஹ் எனக்கு வழங்கினான். நான் கடவுளிடம் மன்றாடினேன், "இறைவா! நான் ஒரு நாள் பசியுடன் இருக்க விரும்புகிறேன், மற்றொரு நாள், என் வயிறு நிரம்பியவரை சாப்பிட விரும்புகிறேன். நான் பசியாய் இருக்கும் நாளிலே அழுது, உம்மை நோக்கி மன்றாடுவேன், அந்நாளில் நான் என் வயிறு நிரம்பியவரை சாப்பிடுவேன், உம்மை ஸ்தோத்திரித்து துதிப்பேன்" என்றார். அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒரு நாள் நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் எங்கோ சென்று கொண்டிருந்தார்கள், அவருடன் பிரதான தூதர் ஜிப்ரீல் இருந்தார். ஸஃபா மலையை (மக்காவில் உள்ள *கஅபாவுக்கு* அருகில்) வந்தபோது அவர் கூறினார்: ஜிப்ரீலே! உங்களை உண்மையுடன் அனுப்பிய ஆலின் மீது சத்தியம் செய்கிறேன், முஹம்மதுவின் குடும்பத்தார் தங்கள் மாலையை ஒரு கைப்பிடி பார்லி அல்லது கோதுமை மாவு கூட இல்லாத நிலையில் தொடங்கியுள்ளனர். அவர் அதைச் சொல்லவில்லை, வானத்திற்கு அப்பால் இருந்து ஒரு பெரிய இடி கேட்டது, அது அவரை பயமுறுத்தியது. அவர் காபிரியேலிடம், "இந்த ஒலி என்ன? அல்லாஹ் கியாம நாள் வர வேண்டும் என்று கட்டளையிட்டுள்ளானா?" அதற்கு ஜிப்ரீல், "இல்லை, *இஸ்ராஃபீல்* (நியாயத்தீர்ப்பு நாளைக் குறிக்கும் தூதர்) தான் உம்முடைய வார்த்தைகளைக் கேட்டு இறங்கி வந்தான்" என்று கூறினார். *இஸ்ரஃபீல் (ஸல்) அவர்கள்* நபியிடம் வந்து, "நீங்கள் சொன்னதை அல்லாஹ் கேட்டுவிட்டான், பூமியின் சாவிகளுடன் என்னை உம்மிடம் அனுப்பி வைத்திருக்கிறான் (பூமியின் கருவூலங்கள் அனைத்தையும் உங்களுக்கு வழங்குவதற்காக) நீ விரும்பினால், திஹாமாவின் மலைகளை மரகதமாக மாற்றுவேன் என்று உங்களுக்குச் சொல்லும்படி எனக்குக் கட்டளையிட்டார். பெரில், தங்கம் மற்றும் வெள்ளி நீங்கள் எங்கு சென்றாலும் செல்லும். நீங்கள் விரும்பினால், நீங்கள் ஒரு தீர்க்கதரிசியான அரசராக முடியும் (தாவீது, சாலமன் தீர்க்கதரிசிகள் போன்றவர்கள்) அல்லது நீங்கள் விரும்பினால், நீங்கள் [கடவுளின் அடிமையாக] தீர்க்கதரிசியாக இருக்க முடியும்". காபிரியேல் தீர்க்கதரிசிக்கு தேவனுக்காக மனத்தாழ்மையுடன் இருக்குமாறு சைகை செய்தார். நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் மூன்று முறை இவ்வாறு கூறினார்கள்: "நான் அல்லாஹ்வின் நபியாகவும், அடிமையாகவும் இருக்க விரும்புகிறேன் (அல்லாஹ்வின் முன் மிகப்பெரிய அந்தஸ்து மற்றும் மேன்மை கடவுளின் அடிமையாகும், இது

கடவுளுடன் மிக உயர்ந்த நெருக்கம் மற்றும் நெருக்கத்தின் நிலையாகும்)".

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மேலும் கூறியிருப்பதாவது:

إذا أراد الله بعبد خيرا أزهده في الدنيا ورغبه في الآخرة وبصره بعيوب نفسه

"கடவுள் ஒருவருக்கு நன்மை செய்ய விரும்பினால், அவர் ஒருவரை உலகில் விலகி வைத்து, மறுமையின் பக்கம் சாய்ந்து, ஒருவரின் கீழ்த்தரமான சுயத்தின் தவறுகளை (அகத்தில் உள்ள குறைகள், குறைபாடுகள், தீமைகள் மற்றும் தீமைகள்) பற்றி ஒருவருக்கு தெரிவிக்கிறார்". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் தொகுப்பு முஸ்னத் அல்-ஃபிர்தௌஸ்*)

ازهد في الدنيا يحبك الله وازهد فيما ايدى الناس يحبك الناس

"உலகில் விலகி இருங்கள், கடவுள் உங்களை நேசிப்பார், மக்கள் வைத்திருப்பதிலிருந்து விலகி இருப்பார்கள், மக்கள் உங்களை நேசிப்பார்கள் (அதாவது, உலகத்திலிருந்து இதயத்தை பிரிப்பது தெய்வீக அன்பை அடைவதற்கு வழிவகுக்கிறது, மேலும் மக்கள் வைத்திருப்பதிலிருந்து இதயத்தை விலக்குவது மற்றும் அவர்களிடமிருந்து எந்த எதிர்பார்ப்பும் இல்லாததால், அவர்கள் உங்களை நேசிக்க வைக்கிறது)".

வாழ்க்கையின் தேவைகளில் மதுவிலக்கு பற்றிய விவரங்கள்: மக்கள் ஈடுபடும் விஷயங்கள் இரண்டு வகைப்படும். அவற்றில் சில பயனற்றவை, சில மூடநம்பிக்கை கொண்டவை [மற்றவை அவசியமானவை அல்லது முக்கியமானவை]. முக்கியமான விஷயங்களில் உணவு மற்றும் பானம் ஆகியவை அடங்கும். பயனற்றவற்றைப் பொறுத்தவரை, அவை எண்ணற்றவை என்பதால் அவற்றின் விவரங்களை நம்மால் வழங்க முடியாது, இருப்பினும், தேவையான விஷயங்களை எளிதாக எண்ண முடியும். அவசியமான பொருட்களின் அளவு, வகைகள் மற்றும் நேரங்களில், பயனற்ற தன்மையைச் சேர்ப்பது சாத்தியமாகும். எனவே, மதுவிலக்கு முறை

இங்கே விளக்கப்படுகிறது. வாழ்க்கையில் தேவைப்படும் ஆறு விஷயங்கள்: உணவு, உடை, வீடு, குடும்ப வாழ்க்கைக்கான வழிமுறைகள், குடும்பம் மற்றும் செல்வம்.

முதல் தேவை - உணவு: முதல் தேவை உணவு. ஒருவரின் உடல் வலிமையையும் ஆற்றலையும் தக்க வைத்துக் கொள்ளக்கூடிய உணவு மட்டுமே ஒருவருக்கு தேவை. மதுவிலக்கு அதன் நீளம் மற்றும் அகலத்தைக் குறைக்க வேண்டும். நீளம் என்பது ஒருவரின் வயதைப் பொறுத்தது. ஒரு நாள் உணவு உண்ணும் ஒரு நபர் அதில் திருப்தி அடைவதில்லை, மாறாக, அவர் இன்னும் அதிகமாக பேராசைப்படுகிறார் என்று பொதுவாக காணப்படுகிறது. அகலம் என்பது உணவின் அளவு, வகை மற்றும் நேரம் ஆகியவற்றுடன் தொடர்புடையது. நீண்ட ஆயுளுக்கான ஒருவரின் நம்பிக்கையைக் குறைப்பதன் மூலம் [பதுக்கி வைக்கும் காலம்] உணவின் நீளத்தைக் குறைக்க முடியும். பசியை உணரும்போது அதைத் தணிப்பதற்குத் தேவையான அளவு உணவில் திருப்தி அடைய வேண்டும், மேலும் நோய்வாய்ப்படும் அபாயம் உள்ளது. இந்த நிலையில் இருப்பவன், பகலில் சாப்பிட்ட உணவில் இருந்து இரவில் எதையும் வைத்திருக்க மாட்டான். இது மிக உயர்ந்த அளவு [உணவில் தவிர்ப்பு]. இரண்டாவது பட்டம் என்னவென்றால், ஒருவர் ஒரு மாதம் அல்லது நாற்பது நாட்களுக்கு உணவை சேகரிக்கிறார். மூன்றாவது பட்டம் ஒரு வருடம் வரை உணவைக் குவிப்பது, இது பலவீனமான வகை மதுவிலக்கு மக்களின் நிலை. ஒரு வருடத்திற்கும் மேலாக சேமித்து வைப்பவரை எந்த அளவிலும் தவிர்ப்பதாகக் கருத முடியாது. ஏனென்றால், ஒருவர் ஒரு வருடத்திற்கும் மேலாக வாழ எதிர்பார்க்கிறார், இது நீண்ட ஆயுளுக்கான நம்பிக்கையைக் கொண்டுள்ளது [இது மக்களை பதுக்கி வைக்கவும், திருடவும், கையாடவும் மற்றும் சேகரிக்கத் தூண்டும் ஆன்மீக நோய்களில் ஒன்றாகும், பெரும்பாலும் மற்றவர்களின் செலவில்] மற்றும் நீண்ட நம்பிக்கைகளை வைத்திருப்பவர் தவிர்க்க முடியாது. இருப்பினும், ஒருவருக்கு வழக்கமான வருமான ஆதாரம் இல்லையென்றால், மக்களிடமிருந்து பணத்தை ஏற்றுக்கொள்ள விரும்பவில்லை என்றால், ஒரு வருடத்திற்கும் மேலாக செல்வத்தை சேமிப்பதில் எந்தத் தீங்கும் இல்லை. ஆனால், கடவுள் மீது நம்பிக்கை வைக்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையை வைப்பவர்கள், விலகி இருப்பதை சரியாகக் கருதுவதில்லை.

இரண்டாவது தேவை - ஆடை: இரண்டாவது மனிதனின் தேவை ஆடை மற்றும் ஆடைகளில் மிகக் குறைந்த அளவு குளிர் மற்றும் வெப்பத்திலிருந்து ஒருவரைப் பாதுகாக்கும் மற்றும் உடலை மறைக்கும் ஒரு ஆடை வைத்திருக்க வேண்டும். சில முனிவர்கள், "ஆடை என்பது சாதாரண மக்கள் (எளிய ஆடைகள்) அணியும் வகையில் இருக்க வேண்டும், உங்களை பிரபலமாக்கும் அல்லது மக்கள் உங்களைப் பார்க்கும் ஆடைகளை அணியக்கூடாது" என்று கூறியுள்ளனர். அபூ சுலைமான் அல்-தரானி (ரலி) அவர்கள், "ஆடைகள் மூன்று வகைப்படும்: ஒன்று கடவுளின் பொருட்டு மட்டுமே - இது உடலை சட்டப்பூர்வமாக மறைக்கும் ஆடை [தெய்வீக சட்டத்தின்படி]; இரண்டாவது, அதன் மென்மைக்காக அணியும் ஆடை; மூன்றாவது, வெளிப்புற அழகு மற்றும் அலங்காரத்தை நோக்கமாகக் கொண்ட ஆடை". ஒரு ஞானவாதி கூறினார், "எவருடைய ஆடைகள் மெல்லியதாக இருக்கும், கடவுளை நோக்கிய அவரது பாதையும் மெல்லியதாக இருக்கும் (சுத்த ஆடைகளை அணிவதால் ஒருவர் மதம் மற்றும் ஆன்மீகம் இல்லாமல் இருக்கிறார்)".

மூன்றாவது தேவை - வீட்டுவசதி: ஒரு தேவைக்காக [வீட்டுவசதி] தேடும் ஒருவர், தேவையின் எல்லைகளை மீறக்கூடாது என்று சுருக்கமாகக் கூறலாம். தேவையின் எல்லைக்குள் உள்ள உலகில் உள்ள அனைத்தும் கடவுளை (தீன்) நோக்கிய பாதையின் கருவிகள் மற்றும் அதற்கான வழிமுறைகள், மேலும் தேவைகளை மீறும் விஷயங்கள் கடவுளை நோக்கிய பாதைக்கு எதிரானவை. இந்த கொள்கையை முன்னால் வைத்து, வீட்டுவசதியின் நோக்கம் என்னவென்றால், ஒருவர் வெப்பம், குளிர் மற்றும் மழையிலிருந்து பாதுகாக்கப்பட்டு, [தனியுரிமை காரணங்களுக்காக] மக்களின் கண்களில் இருந்து விலகி இருக்க வேண்டும், மேலும் அவர்களின் தீங்கிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுகிறார். இந்த நோக்கத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு வீடு தேவைப்படும் அளவிற்கு, அதை விட எது பயனற்றது, மேலும் பயனற்ற விஷயங்கள் அனைத்தும் உலகத்தின் கட்டளையில் உள்ளன, மேலும் பயனற்ற விஷயங்களைத் தேடுபவர் அல்லது அவற்றுக்காக பாடுபடுவவர், தவிர்ப்பிலிருந்து வெகு தொலைவில் இருக்கிறார்.

நான்காவது தேவை - வீட்டு உபயோகப் பொருட்கள்: இதில் பல அளவு மதுவிலக்கு உள்ளது. மிக உயர்ந்த நிலை என்னவென்றால், அவர் ஒரு சீப்பு மற்றும் ஒரு கிண்ணம் மட்டுமே வைத்திருந்தார் [அவரது மொத்த உடைமையாக]. ஒருமுறை ஒருவன் தன் தாடியை விரல்களால் சீவுவதைப் பார்த்ததும், அவன் தன் சீப்பை தூக்கி எறிந்தான். இரண்டாவது முறையாக அவர் அவரைப் பார்த்தபோது, அவர் தனது வெறும் கைகளால் ஒரு ஓடையின் தண்ணீரைக் குடித்துக் கொண்டிருந்தார் [அவற்றிலிருந்து ஒரு கோப்பையை உருவாக்கினார்]. இனி தேவையில்லை என்று நினைத்ததால் இயேசு அந்தக் கிண்ணத்தை தூக்கி எறிந்தார். வீட்டுத் தேவைகள் தொடர்பான அனைத்து பொருட்களின் நிலை இதுதான். தேடப்படும் ஒரு நோக்கத்திற்கு எல்லாம் தேவை. ஒரு பொருளுடன் தொடர்புடைய எந்த நோக்கமும் இல்லையென்றால், அது இல்லாமல் ஒருவரின் தேவைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட முடியும் என்றால், அது உலகத்திலும் மறுமையிலும் ஒருவருக்கு துன்பத்தின் ஆதாரமாகும். முற்றிலும் அவசியமான விஷயம், அதன் குறைந்த அளவைக் கொண்டு ஒருவர் திருப்தி அடைய வேண்டும், அதாவது அது நோக்கத்திற்கு போதுமானதா இல்லையா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். அதில் ஒரு உயர்ந்த பட்டம் ஒவ்வொரு வேலைக்கும் ஒரு தனி கருவியை வைத்திருக்க வேண்டும், ஆனால் கருவி சாதாரண தரத்தில் உள்ளது. ஒரே விஷயத்திற்கு பல கருவிகள் இருந்தால் அல்லது அவை உயர் தரமானதாக இருந்தால், ஒருவர் அனைத்து வகையான மதுவிலக்கிலிருந்தும் விலக்கப்படுவார் மற்றும் பயனற்ற விஷயங்களில் ஈடுபட்டதாகக் கருதப்படுவார்.

ஐந்தாவது தேவை - குடும்பம் மற்றும் திருமணம்: உண்மை என்னவென்றால், சில சூழ்நிலைகளில், திருமணம் செய்யாதது "திருமண புத்தகம்" இல் விளக்கப்பட்டுள்ளபடி உயர்ந்தது [கஸாலியின் *மகத்தான படைப்பான "இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்*" அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" இல் சமூக நடவடிக்கைகள் பற்றிய இரண்டாவது தொகுதியில் விளக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த வழக்கில் திருமணம் செய்யாதது மதுவிலக்காகும். ஆனால் ஆசை ஆதிக்கம் செலுத்தும் போது, திருமணம் இல்லாமல் அதை குறைக்க முடியாது, பின்னர் திருமணம் கட்டாயமாகும். இந்த வழக்கில், திருமணம் செய்யாதது மதுவிலக்கு அல்ல. ஆனால், திருமணம் செய்து

கொள்ளாததில் தவறில்லை, திருமணத்தினால் ஒருவருக்கு எந்த துன்பமும் ஏற்படாது, ஆனால் ஒருவர் திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை, ஏனெனில் இதயம் வாழ்க்கைத் துணையின் மீது சாய்ந்திருக்கும், ஒருவருக்கு மனைவி மீது [இதயம்] பற்று இருக்கும், இதயம் கடவுளின் நினைவைப் பற்றி அலட்சியமாகிவிடும், இந்த சூழ்நிலையில், திருமணம் செய்யாதது தவிர்ப்பாகும். மனைவி கடவுளை நினைவு செய்வதில் அலட்சியம் காட்ட மாட்டார், ஆனால் தோழமை மற்றும் உடலுறவைத் தவிர்ப்பதற்காக இன்னும் திருமணம் செய்து கொள்ளவில்லை என்ற இந்த உறுதி ஒருவருக்கு இருந்தால், இது நிச்சயமாக விலகல் அல்ல. ஏனென்றால், சந்ததியினர் என்பது மனித இனத்தின் தொடர்ச்சி மற்றும் தீர்க்கதரிசனத்தைப் பின்பற்றுபவர்களின் அதிகரிப்புக்கான நோக்கம் மட்டுமல்ல, இது ஒரு வழிபாட்டு செயல் மற்றும் உடலுறவில் ஒருவர் பெறும் இன்பம் தீங்கு விளைவிக்காது, அந்த இன்பம் ஒரே நோக்கம் அல்ல [அதன் பிற நோக்கங்கள் பாவங்களிலிருந்து விலகி இருப்பது, ஒருவரின் கற்பைப் பாதுகாப்பது ஆகியவை அடங்கும், அடக்கம் மற்றும் ஆன்மீகம், தெய்வீக வழிபாட்டிற்கு வலிமையைக் கண்டறிதல், பாவமான விஷயங்களைப் பார்ப்பதிலிருந்து பார்வையைத் தாழ்த்துதல், குடும்பத்திற்கு சேவை செய்வதன் மூலம் கடவுளை நோக்கி செல்லும் பாதையில் பயணித்தல்]. சாப்பிடுவதிலும் குடிப்பதிலும் இன்பம் இருப்பதால் சாப்பிடுவதையும் குடிப்பதையும் நிறுத்திவிடுபவரைப் போன்றது. இது தவிர்ப்பு அல்ல என்பது வெளிப்படையானது, ஏனெனில் இது மனித உடலை வீணாக்குகிறது (தீங்கு விளைவிக்கிறது), திருமணம் செய்து கொள்ளாதது மனித இனத்தை வீணடிக்கிறது [மக்கள் திருமணம் செய்வதை நிறுத்தினால் மனித இனம் முடிவுக்கு வரும்]. எனவே, உடலுறவின் இன்பத்தைத் தவிர்ப்பதற்காக திருமணம் செய்து கொள்ளாமல் இருப்பது அனுமதிக்கப்படாது. ஜுனைத் (ரலி) அவர்கள், "ஒரு தொடக்க ஆன்மீக பயணியின் விஷயத்தில், ஒருவரின் இதயத்தை மூன்று விஷயங்களில் வைக்காமல் இருப்பதை நான் விரும்புகிறேன், இல்லையெனில் ஒருவரின் நிலை மாறும்: ஒரு தொழிலில் ஒன்று; இரண்டாவது, தீர்க்கதரிசன விவரிப்புகளைத் தேடுவதில் [இந்த அறிவு வரலாற்று ரீதியாக கௌரவம் மற்றும் புகழின் ஆதாரமாக இருப்பதால்]; திருமணத்தில் மூன்றாவது".

ஆறாவது தேவை - செல்வம் மற்றும் புகழ்: இந்த இரண்டு விஷயங்களும் முன்பு குறிப்பிட்ட ஐந்து தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்வதற்கான ஒரு வழியாகும். புகழ் என்பது மக்களின் இதயங்களைக் கைப்பற்றுவது, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மக்களின் இதயங்களில் தனக்கென ஒரு இடத்தை உருவாக்குவது, இதனால் அவர்கள் ஒருவரின் செயல்கள் மற்றும் நோக்கங்களுக்கு உதவ முடியும். புகழ் அல்லது மக்களின் இருதயங்களில் இடமளிக்க வேண்டிய அவசியம் நன்மைகளைப் பெறுவதற்காக அல்லது தீங்குகளை அகற்றுவதற்காக அல்லது ஒருவரின் ஒடுக்குமுறையிலிருந்து விடுபடுவதற்காக ஆகும். நன்மைகளைப் பெறுவதைப் பொறுத்தவரை, ஒருவருக்கு செல்வம் இருந்தால், அந்த நோக்கத்திற்காக ஒருவருக்கு புகழ் தேவையில்லை, ஏனென்றால் ஒருவரின் அனைத்து தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்வதற்காக மக்களின் சேவைகளைப் பெற ஒருவர் பணம் செலுத்தலாம், ஒருவருக்கு மரியாதை இருந்தாலும் இல்லாவிட்டாலும், அவர்கள் பணம் சம்பாதிக்க சேவையை வழங்குவார்கள். தீங்குகளை விரட்டும் பிரச்சினையைப் பொறுத்தவரை, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், எதிர்பார்த்த இழப்புகளிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதற்கு தேவையாக இருங்கள், நீதியை கடைப்பிடிக்காத, அல்லது ஒருவரை அடக்குமுறை செய்யும் அண்டை நாடுகளால் சூழப்பட்ட ஒரு நாட்டில் தேவைப்படுகிறது. புகழைத் தேடுபவர் அழிவின் பாதையில் பயணிக்கிறார். மக்களின் இதயங்களில் இடமளிக்க முயற்சி செய்யாமல் இருப்பது விலகி இருப்பவர்களின் வழியாகும். ஒருவரின் தொடர்ச்சியான வழிபாட்டில் ஈடுபடுவதும், கடவுளை (தீன்) நோக்கிய பாதையில் நடப்பதும் மக்களின் கவனத்தை ஈர்த்து, அவர்களின் இதயங்களில் மரியாதையையும் கௌரவத்தையும் உருவாக்கும், மேலும் ஒருவர் மக்களின் தீங்குகள் மற்றும் அடக்குமுறையிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுவார், மேலும் அனைத்து மதங்களைச் சேர்ந்த மக்களும் ஒருவருக்கு அன்பு மற்றும் மரியாதை உணர்வுகளைக் கொண்டிருப்பார்கள்.

இதன் விளைவு என்னவென்றால், ஒரு அளவு செல்வம் மற்றும் புகழ் தேவைப்படுவது தடைசெய்யப்படவில்லை, ஆனால் அதற்கு பதிலாக, தேவையானதை விட அதிகமான செல்வம் மற்றும் புகழ் ஆபத்தான விஷங்கள். இந்த இரண்டு விஷயங்களின் நன்மை தேவையின்

எல்லைகளை மீறாமல் இருந்தால் மட்டுமே. கடவுளை (தீன்) நோக்கிய தனது பாதையை தூய்மையாக வைத்துக் கொண்டு, சந்தேகத்திற்குரிய விஷயங்களைத் தவிர்ப்பவர், சுயத்தின் உளவியலில் செயல்பட்டு, அதை தேவைகளின் எல்லைகளுக்குள் கட்டுப்படுத்தி, எச்சரிக்கை மற்றும் விவேகத்தின் பாதையில் இருப்பவர், நிச்சயமாக இரட்சிப்புக்கு விதிக்கப்பட்ட குழுவில் சேர்க்கப்படுகிறார்.

அத்தியாயம் 15- மனிதர்கள் எதிர்கொள்ளும் ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் கடவுளின் ஒற்றுமை, சர்வ வல்லமை மற்றும் முழுமையான வல்லமையை உணர்ந்து கடவுளின் மீது நம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொள்வது

தேவன் சர்வ வல்லமையுள்ளவர், சர்வ வல்லமையுள்ளவர், சர்வ இருப்பவர், அனைத்தையும் அறிந்தவர், அனைத்தையும் பார்ப்பவர், எல்லாவற்றையும் கேட்பவர், சர்வ அன்புடையவர், சர்வ இரக்கமுள்ளவர், சர்வ இரக்கமுள்ளவர், சர்வ அக்கறையுள்ளவர், சர்வ அக்கறையுள்ளவர், அனைத்தையும் உள்ளடக்கியவர், அதே நேரத்தில் ஒடுக்கப்பட்டவர்கள், பலவீனமானவர்கள், தாழ்ந்தவர்கள் மற்றும் அநீதி இழைக்கப்படுபவர்களின் சார்பாக தகுந்த பழிவாங்கல் மற்றும் நீதியை விதிக்கும் முழு திறன் கொண்டவர் என்பதை அறிந்துகொள்ளுதல். நாம் இருக்கிறோம் என்பது வெளிப்படையான சூழ்நிலையைப் பொருட்படுத்தாமல், நாம் இறுதியில் நல்ல கைகளில், தெய்வீக பாதுகாப்பு மற்றும் சுற்றிவளைப்பில் இருக்கிறோம் என்ற மகத்தான நம்பிக்கையையும் தன்னம்பிக்கையையும் இது நமக்குத் தருகிறது, அது அவநம்பிக்கையானதாகவும், நம்பிக்கையற்றதாகவும், ஊக்கமளிப்பதாகவும் தோன்றினாலும், இறுதியில், எல்லாம் நன்றாக இருக்கும், தெய்வீக கருணையால் விஷயங்கள் சிறப்பாக செயல்படும். பிராவிடன்ஸ் மற்றும் தாராளம். தவறு செய்பவர்கள் மற்றும் ஒடுக்குமுறையாளர்களின் வெளிப்படையான சக்தி அவர்கள்

எவ்வாறு நடந்து கொள்கிறார்கள் என்பதை சோதிக்க கடவுள் நீட்டித்துள்ள ஒரு கயிறு மட்டுமே, இறுதியில், அவர்கள் தங்கள் செயல்களுக்கு நடவடிக்கை எடுக்கப்படுவார்கள் என்பதை உணருவதன் மூலம் இந்த தன்னம்பிக்கையும் நம்பிக்கையும் மேலும் வலுப்படுத்தப்படுகின்றன. தங்கள் கைகளால் துன்பப்படுபவர்கள் தேவனால் மதிக்கப்படுவார்கள் மற்றும் அதிகாரம் பெறுவார்கள், இந்த வாழ்க்கையில் இல்லாவிட்டாலும், இந்த வாழ்க்கைக்குப் பிறகு உடனடியாக தொடங்கும் வாழ்க்கையில், கடவுளின் கட்டுப்பாடும் வல்லமையும், அவர்களின் ஆன்மீக குருட்டுத்தன்மை காரணமாக உலக வாழ்க்கையில் பலருக்கு முன்பு வெளிப்படையாக இல்லை, கடவுளின் படைப்புகளில் தவறுகளையும் அத்துமீறல்களையும் செய்ய முன்பு தைரியமாக இருந்த அனைவராலும் தெளிவாகக் காணப்படுகிறது. இந்த உள் குருட்டுத்தன்மை காரணமாக வெளிப்படையான தண்டனையிலிருந்து விலக்கு அளிக்கப்படவில்லை.

இந்த தெய்வீக ஒற்றுமை மற்றும் சக்தியின் மீதான நம்பிக்கையும் உறுதியும் மனத்தாழ்மையைக் கொண்டுவருகிறது, இது சக மனிதர்களுடன் பழகுவதில் ஒரு மென்மையான குணமாகும், மேலும் மக்களுக்கும் நாடுகளுக்கும் இடையிலான உறவுகளை சீர்குலைக்கும் ஆணவத்தை ஒழிப்பதில் முக்கிய பங்கு வகிக்கிறது. இது பரஸ்பர மரியாதை, பரஸ்பர உரிமைகள் மற்றும் பொறுப்புகளை அங்கீகரித்தல் மற்றும் பொது நன்மைக்காக அமைதி மற்றும் நல்லிணக்கத்துடன் பணியாற்றுவதற்கான உத்வேகத்தை ஊக்குவிக்கிறது. தனிப்பட்ட மட்டத்தில், இது ஒருவரை விரக்தி, மனச்சோர்வு, துக்கம், குறைந்த மன

உறுதியிலிருந்து வெளியே இழுக்கிறது, மேலும் தடைகள் மற்றும் சவால்கள் இருந்தபோதிலும் ஒருவரின் சிறந்த திறன்களை முன்னெடுத்துச் செல்ல வாழ்க்கை மற்றும் தைரியம் குறித்த நேர்மறையான கண்ணோட்டத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இது ஒருவரின் சொந்த வரம்புகளைக் காட்டுகிறது மற்றும் ஒருவர் தனது சொந்த வாழ்க்கையிலும் சமூகத்திலும் அடைய முயற்சிக்கும் அனைத்து விஷயங்களின் இறுதி முடிவுக்கு கடவுளின் மீது நம்பிக்கை வைக்கிறது. கடவுள் மீதான நம்பிக்கை துன்பங்களை எதிர்கொள்ளும் தீர்மானத்தை விறைப்பாக ஆக்குகிறது, தைரியத்துடன், விஷயங்கள் நாம் விரும்பியபடி நடக்காதபோது துக்கங்களையும் விரக்திகளையும் தடுக்கிறது, ஏனெனில் எல்லா விவகாரங்களின் இறுதி முடிவு கடவுளிடம் மட்டுமே உள்ளது மற்றும் அனைத்து விவகாரங்களின் இறுதி அதிகாரம் மற்றும் பாதுகாவலர். கஸாலி தனது *மகத்தான படைப்பான* "*இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்*" அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" இன் நான்காவது தொகுதி அல்லது கால் பகுதியில் ஐந்தாவது புத்தகத்தில் இந்த முக்கிய விஷயத்தைப் பற்றிய திறமையான மற்றும் நுண்ணறிவு சிகிச்சை பின்வருமாறு சுருக்கப்பட்ட வடிவத்தில் வழங்கப்படுகிறது [21]:

கடவுளின் மீதான நம்பிக்கை (தவக்குல்) என்பது *கடவுளின் (தீன்) பாதையில் உள்ள இடங்களில் இருந்து ஒரு இலக்கு* (மன்ஸில்) மற்றும் [கடவுளில்] உறுதியான மக்களின் நிலையங்களில் இருந்து ஒரு *[ஆன்மீக] நிலையம்* (மகாம்) *என்பதையும் அறிய வேண்டும்.* மாறாக, இது தெய்வீக ஞானத்தின் (*மரிஃபா* அல்லது நெருக்கம் மற்றும் கடவுளுடன் நெருக்கம்) உள்ள மக்களின் உயர் பட்டத்திலிருந்து உயர்ந்த பட்டமாகும். கடவுள் மீதான நம்பிக்கை அறிவின் அடிப்படையில் ஆழமானது மற்றும் பரந்த

அளவில் உள்ளது மற்றும் செயலின் அடிப்படையில் மிகவும் கடினம். அதன் புரிதலின் அடிப்படையில், பொருள்சார் வழிமுறைகளுக்கு முக்கியத்துவம் கொடுப்பதும், அவற்றில் நம்பிக்கை வைப்பதும், *தெய்வீக ஒற்றுமை மற்றும் ஒற்றுமையில்* (தவ்ஹீத்) கடவுளுடன் (*ஷிர்க்) கூட்டாளிகளைக் கூறுவதற்கு சமம்.* அதைப் பற்றி முற்றிலும் அலட்சியமாக இருப்பது தீர்க்கதரிசன வழியையும் தெய்வீக சட்டத்தையும் விமர்சிப்பதற்கு சமம். ஒருவருக்கு வழிமுறைகள் மீது நம்பிக்கை இருப்பதும், அவற்றை புறக்கணிப்பது [அதே நேரத்தில்] என்பதும் புரிந்துகொள்ள முடியாதது (கடவுள் மீதான நம்பிக்கை சாத்தியமான அனைத்து பொருள் வழிகளையும் பயன்படுத்துவதற்கும் அதற்கான திட்டமிடலுடனும் கைகோர்த்துச் செல்கிறது, ஆனால் அவற்றின் பலனுக்காக கடவுளின் மீது நம்பிக்கை மற்றும் நம்பிக்கை உள்ளது).

கடவுளை நம்புவதன் அர்த்தத்தைப் புரிந்துகொள்வது, இதனால் அது தெய்வீக ஒருமைப்பாட்டின் தேவைகளுக்கு இணங்கவும், [ஒரே நேரத்தில்] புத்திசாலித்தனத்திற்கும் தெய்வீக சட்டத்திற்கும் எதிரானது அல்ல, மிகவும் கடினம் மற்றும் நுட்பமானது. அதன் நுணுக்கம் மற்றும் மறைவான தன்மையின் காரணமாக, அறிவு பெற்றவர்களும், சத்தியத்தின் ஒளியைப் பெற்றவர்களும் மட்டுமே அதன் யதார்த்தத்தை தெரிவிக்க முடியும். மற்றவர்களுக்கு இந்த விஷயங்களின் யதார்த்தங்களை உணரும் திறன் இல்லை. உண்மைகள் உண்மையான அறிஞர்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன [மாய ஆன்மீக நுண்ணறிவு கொண்டவர்கள்] மற்றும் அவர்கள் அவற்றை கடவுளின் மற்ற ஊழியர்களுக்கு விளக்குகிறார்கள். இந்த அத்தியாயத்தில், முதலில் தேவன் மீதான நம்பிக்கையின் சிறப்புகளை ஒரு அறிமுகமாக விளக்குவோம், பின்னர் தெய்வீக ஒற்றுமையை [மற்றும் கடவுளில் நம்பிக்கையை வளர்ப்பதற்கான அதன் தாக்கங்களை] விளக்குவோம்.

கடவுள் நம்பிக்கையின் மேன்மை

கடவுள் கூறுகிறார்:

وَعَلَى ٱللَّهِ فَتَوَكَّلُوٓاْ إِن كُنتُم مُّؤۡمِنِينَ

நீங்கள் முஃமின்களாக இருந்தால், அல்லாஹ்வின் மீதே நம்பிக்கை வையுங்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 5, வசனம் 23)

وَمَن يَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِ فَهُوَ حَسۡبُهُۥٓۚ

எவர் அல்லாஹ்வின் மீதே நம்பிக்கை வைக்கிறாரோ, அவருக்கு அல்லாஹ் போதுமானவன்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 65, வசனம் 3)

إِنَّ ٱللَّهَ يُحِبُّ ٱلۡمُتَوَكِّلِينَ

நிச்சயமாக அல்லாஹ் தன் மீது நம்பிக்கை வைப்பவர்களை நேசிக்கிறான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 3, வசனம் 159)

யார் அடைகிறார்களோ, அவர் கடவுளின் அன்பைப் பெறுகிறார், கடவுள் ஒருவரின் பாதுகாவலராகிறார் என்ற [ஆன்மீக] நிலையின் மகத்துவத்தைப் பற்றி என்ன சொல்ல முடியும்! ஏனெனில், கடவுள் யாரை நேசிக்கிறார்களோ, எவரைப் பாதுகாக்கிறார்களோ, அவர் மிகவும் வெற்றிகரமானவர், ஏனென்றால் அத்தகைய [கடவுளுக்கு] அன்புக்குரியவர் [தெய்வீக] தண்டனையைப் பெற மாட்டார் அல்லது கடவுளிடமிருந்து விலகி மறைக்கப்படமாட்டார். எவர் அல்லாஹ்வையன்றி (வேறு) பாக்கியத்தை நாடுகிறாரோ, அவர் அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை வைப்பதை விட்டு விட்டார். வேறொரு இடத்தில், கடவுள் கூறுகிறார்:

وَمَن يَتَوَكَّلۡ عَلَى ٱللَّهِ فَإِنَّ ٱللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٞ

எவர் அல்லாஹ்வின் மீதே நம்பிக்கை வைக்கிறாரோ, நிச்சயமாக அல்லாஹ் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; ஞானம் மிக்கவன்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 8, வசனம் 49)

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவர் மிகவும் வலிமை மிக்கவர், அவரது பாதுகாப்புக்கு வருகிறவர், அத்தகைய ஒருவரை அவமானப்படுத்த அனுமதிக்க மாட்டார், அவரது நீதிமன்றத்தில் மன்றாடுகிறார், அவர் ஒருவரின் வேண்டுகோளை நிராகரிப்பதில்லை, மற்றும் அவரது மூலோபாயத்தில் நம்பிக்கை உள்ளவர், அதில் ஏமாற்றமடையவில்லை. அல்லாஹ்வைத் தவிர மற்ற அனைத்தும் (தெய்வீக விருப்பத்திற்கு) அடிமையானவை. எல்லா ஊழியர்களும் அவரைச் சார்ந்திருக்கிறார்கள், உங்களைப் போலவே அவருக்கு முன்பாக ஏழைகளாக இருக்கிறார்கள். அதனால்தான், அவற்றை எப்படி நம்பலாம்? ஒரு வசனத்தில் அது கூறுகிறது:

إِنَّ ٱلَّذِينَ تَعۡبُدُونَ مِن دُونِ ٱللَّهِ لَا يَمۡلِكُونَ لَكُمۡ رِزۡقٗا فَٱبۡتَغُواْ عِندَ ٱللَّهِ ٱلرِّزۡقَ وَٱعۡبُدُوهُ

"அல்லாஹ்வையன்றி நீங்கள் வணங்குபவர்கள், உங்களுக்கு உணவளிக்க சக்தியற்றவர்கள். ஆகவே, அவனிடமே உணவைத் தேடுங்கள்; அவனையே வணங்குங்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 29, வசனம் 17)

وَلِلَّهِ خَزَآئِنُ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلۡأَرۡضِ وَلَٰكِنَّ ٱلۡمُنَٰفِقِينَ لَا يَفۡقَهُونَ

வானங்களிலும், பூமியிலும் உள்ள பொக்கிஷங்கள் அனைத்தும் அல்லாஹ்வுக்கே சொந்தம்; ஆனால் நயவஞ்சகர்கள் (இதை) அறிய மாட்டார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 63, வசனம் 7)

குர்ஆனில் உள்ள தெய்வீக ஒருமைப்பாட்டைப் பற்றிய விளக்கத்தில், அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எவரையும் நம்பக்கூடாது என்றும், ஒரே ஒரு மற்றும் தவிர்க்க முடியாதவர் (எல்லாவற்றையும் அடிபணியச் செய்பவர்) (கடவுள்) மட்டுமே நம்பப்பட வேண்டும் என்றும் எச்சரிக்கப்பட்டுள்ளது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"எவர் அல்லாஹ்வுக்கு சொந்தமானவராக இருக்கிறாரோ, அல்லாஹ் அவரை எல்லா துன்பங்களிலிருந்தும், கஷ்டங்களிலிருந்தும் பாதுகாக்கிறான்; இந்த உலகத்தைச் சேர்ந்தவராக மாறியவனை கடவுள் உலகத்திடம் ஒப்படைக்கிறார் [ஒருவர் இறக்கும் வரை ஒருவரை கலக்கமடையச் செய்கிறார், கவலையடைகிறார், குழப்பமடைகிறார், மனச்சோர்வடைந்து, அமைதியற்றவராக வைத்திருக்கிறார்]". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ் தொகுப்பு தபரானி ஸகீர்* இம்ரான் இப்னு அல்-ஹுசைன் (ரலி)

"எல்லாவற்றிலும் பணக்காரனாக இருக்க விரும்புகிறவன் ஒருவருக்கு முன்னால் இருப்பதை விட கடவுளை அதிகம் நம்ப வேண்டும்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* ஹக்கீம் *மற்றும்* அல்-பைஹாகி *ஆகியோரை அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* சேகரிக்கிறது.

அல்லாஹ் தாவீது நபி (ஸல்) அவர்களுக்கு வஹீ அறிவித்தான்: "படைப்புகளுக்குப் பதிலாக என் கயிற்றைப் பிடிக்கிற என் அடியார், வானம் மற்றும் பூமியின் ஏமாற்றுகளிலிருந்து அவரை விடுவிக்கிறேன்" என்று கூறினார். இப்ராஹீம் பின் ஆத்ஹம் (ரலி) அவர்கள், "நான் ஒரு துறவியை நோக்கி, 'நீங்கள் எங்கிருந்து சாப்பிடுகிறீர்கள்?' என்று கேட்டேன். "இது என் தலைவலி அல்ல, அவர் எங்கிருந்து எனக்கு உணவளிக்கிறார் என்று என் இறைவனிடம் கேளுங்கள்" என்று கூறினார். ஒரு ஞானவாதி கூறினார், "நான் கடவுளை என் பாதுகாவலராக (*வக்கீல்) ஆக்கியபோது*, நான் எல்லா நன்மைக்கான பாதையையும் கண்டுபிடித்தேன்".

கடவுளின் மீதான நம்பிக்கையின் தோற்றத்தின் உண்மை இது தெய்வீக ஒருமை: கடவுள் மீதான நம்பிக்கை என்பது அறிவு, [உள் ஆன்மீக] நிலை மற்றும் செயலால் ஆன விசுவாசத்தின் கதவுகளில் ஒன்றாகும் என்பதை அறிய வேண்டும். இதேபோல், கடவுள் மீதான நம்பிக்கை இந்த மூன்று விஷயங்களிலிருந்தே அடையப்படுகிறது: தோற்றம் கொண்ட அறிவு, கனி (விளைவு) செயல் மற்றும் கடவுள் மீதான நம்பிக்கையின் நோக்கமான நிலை.

அறிவு: அறிவு என்பது அசல் விஷயம் மற்றும் இது டெர்மினோலாஜிக்கல் ரீதியாக நம்பிக்கை (ஈமான்) என்று அழைக்கப்படுகிறது, ஏனெனில் நம்பிக்கை என்றால் உறுதிப்படுத்தல் மற்றும் இதயத்தின் ஒவ்வொரு உறுதிப்படுத்தலும் அறிவு என்று அழைக்கப்படுகிறது, மேலும் இந்த

அறிவு வலுவடைந்தால், அது சான்றிதழ் (*யாகீன்)* என்று அழைக்கப்படுகிறது. பல வகையான சான்றிதழ்கள் உள்ளன, ஆனால் இங்கே, கடவுள் மீதான நம்பிக்கை சார்ந்துள்ள வகையை மட்டுமே விவாதிப்போம், அந்த வகை தெய்வீக ஒற்றுமை மற்றும் ஒற்றுமை (*தவ்ஹீத்*) என்று அழைக்கப்படுகிறது, இது கூற்றின் மூலம் அர்த்தம்:

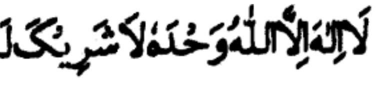

"அவனே அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு நாயன் இல்லை, அவன் ஒருவனே அவனுக்கு இணையாக்கள்" (என்றும் கூறினார்).

இந்த அறிக்கையில், கடவுளின் ஒருமைப்பாட்டின் ஒப்புதல் வாக்குமூலம் உள்ளது மற்றும் இந்த வகை [உறுதிப்படுத்தல்], [எல்லாவற்றின் மீதும்] கடவுளின் வல்லமையை உறுதிப்படுத்துகிறது. இந்த சாட்சியத்துடன், தேவன் மீதான நம்பிக்கையின் அடிப்படையாக இருக்கும் விசுவாசம் முழுமையடைகிறது. விசுவாசத்தை நிறைவு செய்வதன் அர்த்தம் என்னவென்றால், இந்த கூற்று ஒருவரின் இதயத்தின் அவசியமான பண்பாகும், பின்னர் அது மேலாதிக்க பண்பாக மாறும் [வாழ்க்கையின் அனைத்து விஷயங்களிலும் கடவுள் மீதான இந்த நம்பிக்கையை ஏற்படுத்துவதன் மூலம் - ஒருவரின் எண்ணங்கள், உணர்வுகள், வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்களில் அவற்றிலிருந்து வெளிப்படும்]. தெய்வீக ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டைப் பொறுத்தவரை, இது உண்மையான [அடிப்படை] கொள்கை.

தெய்வீக ஒருமைப்பாட்டின் நான்கு டிகிரிகள்: தெய்வீக ஒற்றுமை மற்றும் ஒற்றுமையின் நான்கு வரிகள் உள்ளன (*தவ்ஹீத்*): முதல் தரவரிசை கர்னல் (கோர்), இரண்டாவது வரிசை கர்னலின் கர்னல், மூன்றாவது உள் தோல் மற்றும் நான்காவது வெளிப்புற ஷெல். ஒரு அக்ரூட் பருப்பின் உதாரணத்துடன் இதை விளக்குவோம். இது இரண்டு தோல்களைக் கொண்டுள்ளது, பின்னர் கர்னல் உள்ளது மற்றும் கர்னலின் உள்ளே எண்ணெய் உள்ளது, இது கர்னலின் கர்னல் என்று அழைக்கப்படுகிறது. தெய்வீக ஒருமைப்பாட்டின் முதல் நிலை என்னவென்றால், அடியார் ஒருவரின் 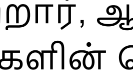 நாக்கால் (கடவுளைத் தவிர வேறு கடவுள் இல்லை) என்று கூறுகிறார், ஆனால் ஒருவரின் இதயம் அலட்சியமாக உள்ளது, நயவஞ்சகர்களின் தெய்வீக ஒருமைப்பாட்டின் [சாட்சியம்] போல.

இரண்டாவது நிலை என்னவென்றால், சாதாரண முஸ்லிம்கள் செய்வதைப் போல இந்த கூற்றின் (தெய்வீக ஒற்றுமை மற்றும்

ஒருமைப்பாட்டை உறுதிப்படுத்துதல்) ஒருவர் அர்த்தப்படுத்துகிறார். இதுதான் சாதாரண மக்களின் தெய்வீக ஒருமைத்தன்மையும் அவர்களின் நம்பிக்கையும். மூன்றாவது இடம் என்னவென்றால், சத்தியத்தின் ஒளியுடன், அதன் அர்த்தம் ஒருவரால் சாட்சியமளிக்கப்படுகிறது [உறுதியின் உள் மாய ஆன்மீகக் கண்களுடன்]. இது அல்லாஹ்வுக்கு நெருக்கம் அடைந்தவர்களின் (ஆன்மீக நிலை) ஆகும். இந்த வெளிப்பாட்டின் பொருள் என்னவென்றால், ஒருவர் நிறைய விஷயங்களைப் பார்த்து அவற்றின் அறிவைப் பெறுகிறார், ஆனால் எல்லாவற்றின் மூலத்தையும் தோற்றத்தையும் ஒருவர், தவிர்க்க முடியாதவர், சர்வ வல்லமையுள்ள (கடவுள்) என்று கருதுகிறார். நான்காவது இடம் என்னவென்றால், ஒருவன் (கடவுள்) இருப்பை மட்டுமே சாட்சியாக இருக்கிறான், எல்லாவற்றிலும் அவனுடைய இருப்பை மட்டுமே காண்கிறான். இது கடவுளுடன் நெருக்கத்தை அடைந்தவர்களின் தெய்வீக ஒருமைப்பாடு (ஞானம்). *சூஃபிகள்* (கடவுளின் பாதையில் ஆன்மீக பயணிகள்) இதை "ஃபனா *ஃபி அல்-தவ்ஹீத்*" (தெய்வீக ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டில் கீழ் சுயத்தை அழித்தல்) என்று அழைக்கிறார்கள், வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இந்த மக்கள் தங்கள் சொந்த தாழ்ந்த சுயங்களை *(நஃப்ஸ்*) மற்றும் மற்ற அனைத்து படைப்புகளையும் கடவுளின் இருப்புக்கு முன் அழிந்துவிட்டதாகவும் அழிக்கப்பட்டதாகவும் கருதுகிறார்கள். முதல் நபர் தெய்வீக ஒற்றுமை மற்றும் நாய் மூலம் மட்டுமே ஒற்றுமையில் நம்பிக்கை கொண்டவர். இரண்டாவது, தெய்வீக ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டில் நம்பிக்கை கொண்டவர், ஒருவரின் இதயத்தின் அடிப்படையில் இந்த உறுதிமொழியின் அர்த்தத்தை உறுதிப்படுத்துகிறார், இருப்பினும், ஒருவர் இதயத்தில் அதற்கு முரணான நம்பிக்கைகளை மறுப்பதில்லை. தெய்வீக ஒற்றுமையில் இந்த வகையான நம்பிக்கை இதயத்தின் வெளிச்சத்தையும் விரிவையும் அனுமதிக்காத இதயத்தில் ஒரு முடிச்சு ஆகும். மூன்றாவது இடம் தெய்வீக ஒற்றுமை மற்றும் ஒற்றுமையில் நம்பிக்கை கொண்டவர், அவர் ஒரு செய்பவரை மட்டுமே சாட்சியமளிக்கிறார் [ஒருவரின் வாழ்க்கையில், ஒருவரைச் சுற்றி மற்றும் உலகில் நடக்கும் எல்லாவற்றிலும்], வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இந்த உண்மை விஷயம் ஒருவருக்கு தெளிவாகிறது மற்றும் ஒருவர் ஒரு செய்பவரைப் பார்க்கத் தொடங்குகிறார், மேலும் ஒருவர் எல்லா விஷயங்களின் யதார்த்தத்தையும் பார்க்கத் தொடங்குகிறார் [ஞானத்தின் கதவுகள் மற்றும் வெளிச்சங்களின் புதிய காட்சிகள் ஒருவருக்கு திறக்கும்போது]. நான்காவது இடம் ஒரே ஒரு உயிரினத்தை மட்டுமே சாட்சியமளிப்பவர்,

கடவுளைத் தவிர வேறு எந்த இருப்பையும் காணாதவர், ஒருவன் உலகத்தில் உள்ள விஷயங்களை மிகுதி மற்றும் பன்முகத்தன்மையின் மூலம் பார்க்கவில்லை, ஆனால் அவற்றை ஒற்றுமையின் மூலம் பார்க்கிறார் [கடவுளின் செயல்]. இது தெய்வீக ஒற்றுமை மற்றும் ஒற்றுமையின் மிக உயர்ந்த பதவியாகும்.

இவை தெய்வீக ஒற்றுமை மற்றும் ஒற்றுமையில் நம்பிக்கை கொண்டவர்களின் நான்கு நிலைகள் மற்றும் [ஆன்மீக] நிலைகள். நான்காவது (மிக உயர்ந்த) தரத்தைப் பொறுத்தவரை, இது வெளிப்புற விஷயங்களின் அறிவின் களத்திற்கு வெளியே உள்ளது (வெளிப்புற அறிவு அல்லது "*இல்ம் மு'அம்லா*") [மாறாக மறைவான அறிவின் களத்திற்குள் நுழைகிறது ("*இல்ம் அல்-முகாஷாஃபா*" அல்லது ஆன்மீக வெளிப்பாடுகள் பற்றிய அறிவு)], எனவே அதை இங்கே விவாதத்திற்குரிய தலைப்பாக மாற்றுவது பயனற்றது [ஏனெனில் இது இந்த புத்தகத்தின் நோக்கம் அல்ல] மற்றும் கடவுளை நம்புவது (*தவக்குல்*) இதை அடிப்படையாகக் கொண்டதல்ல, மாறாக கடவுளின் மீதான நம்பிக்கையின் நிலை மூன்றாவது வகை தெய்வீக ஒற்றுமை மற்றும் ஒற்றுமையால் அடையப்படுகிறது. முதல் வகை பாசாங்குத்தனம், இரண்டாவது வகை வெறும் உறுதிப்படுத்தல், இப்போது மூன்றாவது வகை மட்டுமே எஞ்சியிருக்கிறது, ஏனெனில் கடவுள் மீதான நம்பிக்கை அதையே அடிப்படையாகக் கொண்டது. ஏனென்றால், கடவுளின் மீது நம்பிக்கை வைப்பதற்கு, இருதயத்தை உறுதிப்படுத்துவது மட்டும் போதுமானதல்ல, மாறாக, ஆன்மீக திறப்பு (*காஷ்ஃப்*) மற்றும் சாட்சி (*முஷாஹதா*) ஆகியவையும் அவசியம்.

தெய்வீக ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டின் மூன்றாவது நிலை என்னவென்றால், கடவுளைத் தவிர வேறு செய்பவர் இல்லை என்பதும், படைப்புகள், வாழ்வாதாரம், கொடுப்பது, [பௌதிக மற்றும் பொருளற்ற ஆசீர்வாதங்களை], வாழ்க்கை, இறப்பு, செல்வம், வறுமை போன்ற விஷயங்களுக்கு எந்த பெயரும் கொடுக்கப்படலாம், அவற்றை உருவாக்கியவர் மற்றும் உருவாக்கியவர் கடவுள் மட்டுமே, கடவுளைத் தவிர வேறு யாருமில்லை. (இவ்வாறு) விஷயம் உங்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டால், அல்லாஹ்வையன்றி வேறு எவரையும் நீங்கள் பார்க்க மாட்டீர்கள், நீங்கள் அல்லாஹ்வையன்றி வேறில்லை, அல்லாஹ்வையே தவிர வேறெதையும் எதிர்பார்க்க மாட்டீர்கள், நீங்கள் அல்லாஹ்வையன்றி (வேறெவரையும்) நம்புவீர்கள், நீங்கள் அல்லாஹ்வையன்றி (வேறு எவரையும்) சார்ந்திருக்க வேண்டும்; ஏனெனில் அவனே செய்பவன்; அவனே படைப்பவன். அவனே

கண்டுபிடித்தவன். அவனையன்றி எல்லா உயிரினங்களும் வெற்றி பெற்று, அவனுடைய கட்டளைக்கு அடிபணிய வைக்கப்பட்டுள்ளன, மேலும் வானங்கள், பூமி ஆகியவற்றின் ஆட்சியிலிருந்து அவற்றின் படைத்தவரின் விருப்பத்திற்கு எதிராக ஒரு சிறு துண்டு கூட நகர்த்த சக்தியற்றவர்களாக இருக்கின்றன. ஒருவருக்கு ஆவிக்குரிய திறப்புகளின் கதவுகள் திறக்கப்படும்போது, அவை [ஆன்மீக] சாட்சியுடன் இன்னும் ஒருவருக்கு தெளிவாகின்றன.

இதயத்தை வைத்திருப்பவருடன் பேனாவின் உரையாடல்

கடவுள் மீதான நம்பிக்கையை விளக்க ஒரு பேனாவின் உதாரணத்தை இப்போது வழங்குவோம் *(தவக்குல்).* கடவுளின் ஒளியால் இதயம் ஒளிரும் ஒரு ஆன்மீக பயணி (*சாலிக்*), முன்பு வெள்ளையாக இருந்த ஒரு காகிதத்தைக் கண்டார், ஆனால் பின்னர் கருப்பு நிறமாக மாறியது [அதில் எழுதப்பட்டதால்]. அவர் காகிதத்திடம் கேட்டார், "உங்கள் முகம் ஏன் கறுப்பாக மாறியது?" அது பதிலளித்தது, "உங்கள் இந்த கேள்வி நியாயத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டது அல்ல. நானே என் முகத்தை கருமையாக்கவில்லை. மை கேளுங்கள். அது அதன் உறைவிடமாக இருந்த மைக்குடுயில் வசித்து வந்தது. அப்பொழுது மை தன் நாட்டை விட்டு வெளியேறி, என் முகத்தை அதன் இலக்காக ஆக்கியது. அடக்குமுறையோடும் பலவந்தோடும் என் மீது குடியேறியது". ஆன்மீக பயணி சொன்னார், "நீங்கள் உண்மையைச் சொல்கிறீர்கள்". பின்னர் அவர் மையிடம் கேட்டார், "நீங்கள் ஏன் காகிதத்தை கருப்பு நிறமாக்கினீர்கள்?" அதற்கு அவர், "நீங்கள் எனக்கு நீதி செய்யவில்லை. நான் அமைதியுடன் மை பானையில் உட்கார்ந்திருந்தேன், அதிலிருந்து வெளியே வர எந்த எண்ணமும் இல்லை. பேனா அதன் தீய பேராசையின் காரணமாக என்னை ஒடுக்கியது, என் நாட்டை (வீடு அல்லது வசிப்பிடம்) விட்டு வெளியேறும்படி என்னை கட்டாயப்படுத்தியது, என்னை வீடற்றவராக்கியது, என் ஒற்றுமையை சிதறடித்து, இந்த வெள்ளை வயலில் (காகிதம்) என்னை சிதறடித்து அழித்தது. அதனால நீங்க எனக்கு பதிலா பேனாவைக் கேட்கணும்". ஆன்மீக பயணி, "நீங்கள் உண்மையைச் சொல்கிறீர்கள்" என்று கூறினார், பின்னர் பேனாவை

அதன் அடக்குமுறை குறித்து கேள்வி எழுப்பினார், "நீங்கள் ஏன் மையை அதன் நாட்டிலிருந்து வெளியேற்றி அதன் அன்புக்குரியவர்களிடமிருந்து பிரித்தீர்கள்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், "நீங்கள் கையையும் விரல்களையும் கேட்க வேண்டும். நான் ஒரு பச்சை நாணல் (தண்டு) வடிவில் நீரோடைகளின் அருகே நின்று கொண்டிருந்தேன். ஒரு மனிதன் கத்தியுடன் என்னிடம் வந்து, என் தோலை கழற்றி, என் ஆடைகளை கிழித்து, என்னை வேரிலிருந்து வெளியே இழுத்து துண்டுகளாக வெட்டினான். பின்னர் அவர் ஒரு துண்டை எடுத்து, அதை செதுக்கி, அதன் தலையை வெட்டினார் [அதை குறுகலாக்குவதற்காக], பின்னர் கசப்பான மற்றும் கருப்பு மையில் என்னை நனைத்தார். அவர் என்னிடமிருந்து சேவைகளைப் பெற்று, என் தலையில் நடக்க என்னை கட்டாயப்படுத்துகிறார். என் முழு உடலும் ஏற்கனவே அவரது கையில் காயமடைந்துள்ளது. இப்போது நீங்கள் இன்னும் அதிக வீக்கத்தை ஏற்படுத்த என் காயங்கள் மீது உங்கள் கேள்விகளின் உப்பை தெளிக்கிறீர்கள். அதனால்தான் என்னை விட்டு விலகி இருங்கள், கால்களும் கைகளும் இல்லாமல் என்னை உருவாக்கிய மனிதரிடம் இந்தக் கேள்வியைக் கேளுங்கள்". ஆன்மீக பயணி பேனாவின் உண்மைத்தன்மையை உறுதிப்படுத்தினார், பின்னர் கையைக் கேட்டார், "உங்கள் சொந்த விருப்பங்களுக்காக பேனாவைப் பயன்படுத்துவதற்கான விருப்பத்தை புறக்கணித்து நீங்கள் ஏன் பேனாவை இவ்வளவு ஒடுக்குகிறீர்கள்?" ஹேண்ட் பதிலளித்தார், "நான் சதை, எலும்புகள் மற்றும் இரத்தத்தின் கலவையாக இருக்கிறேன். ஒடுக்குமுறை செய்யக்கூடிய ஒரு சதைத் துண்டையோ அல்லது தானாகவே நகரும் உடலையோ நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்களா? நான் ஒரு சவாரி குதிரை மட்டுமே, அதில் ஒரு சவாரி செய்பவர் ஏறுகிறார். அந்த சவாரி செய்பவர் (*குத்ரா) என்று அழைக்கப்படுகிறார்*. அந்த சவாரி என்னைச் சுற்றி நகர்த்தி, பூமியின் வெவ்வேறு பகுதிகளில் சுற்றி வரும்படி என்னை கட்டாயப்படுத்துகிறான். மரங்களும் பாறைகளும் யாரேனும் நகர்த்தும் வரை அவை தானாகவே அசையாமல் இருப்பதை நீங்கள் பார்க்கிறீர்களா? என் கையும் இறந்தவர்களின் கைகளும் அவற்றின் வடிவத்திலும் வடிவத்திலும் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும். அப்படியானால் இறந்தவர்களின் கைகள் பேனாவை எடுக்கவில்லை, ஆனால் என் கை அதை எடுக்கிறது என்பதில் என்ன விஷயம். இதிலிருந்து எனக்கு பேனாவுடன் எந்த தொடர்பும் இல்லை என்பது தெரிய வருகிறது. இந்த கேள்வியை நீங்கள் திறமையிடம் கேட்க வேண்டும். ஒரு சவாரி சவாரி செய்பவர் தனது சாட்டையின் சக்தியால் நகர்த்த கட்டாயப்படுத்தும் ஒரு குதிரை மட்டுமே".

ஆன்மீக பயணி கையிலிருந்து வரும் பதிலை நம்பி, "கையைப் பயன்படுத்த உங்களுக்கு என்ன உரிமை உள்ளது? அதை ஏன் உங்கள் நோக்கங்களுக்காக பயன்படுத்துகிறீர்கள், ஏன் அதை நகர்த்த கட்டாயப்படுத்துகிறீர்கள்?" திறன் பதிலளித்தார், "என்னைக் குறை சொல்லாதே. பல நேரங்களில், குற்றம் சாட்டும் நபரே குற்றம் சாட்டப்படுவதற்கு தகுதியானவர், குற்றம் சாட்டப்படுகிறவர் நிரபராதி என்று நிரூபிக்கப்படுகிறார். என் நிலை உங்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்படவில்லை. கையை சவாரி செய்து நான் ஏதோ தவறு செய்தேன் என்று எப்படி சொல்ல முடியும்? அதன் இயக்கத்திற்கு முன்பே நான் அதை (கை) சவாரி செய்து கொண்டிருந்தேன், ஆனால் நான் அமைதியாக தூங்கிக் கொண்டிருந்தேன். என் மௌனம் மற்றும் தூக்கத்தின் நிலை என்னை இறந்துவிட்டது அல்லது அழிந்துவிட்டது என்று மக்கள் கருதினர். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு தூதர் (தூண்டுபவர்) வந்து என்னை நகர்த்தி, நீங்கள் என்னை நிந்தனைக்கு இலக்காக்குகிற வேலையைச் செய்யும்படி என்னை கட்டாயப்படுத்தும் வரை நான் சொந்தமாக சுறுசுறுப்பாக இல்லை, வேறு எதையும் நகர்த்தவில்லை. அதன் கட்டளையை மீறும் வலிமை எனக்குள் இல்லை. அதன் ஆசைப்படி வேலை செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது. அந்த தூதரின் பெயர் நோக்கம் (*இராதா) ஆகும்*. ஒரு நாள் அது என்னைத் தாக்கியது, என் ஆழ்ந்த தூக்கத்திலிருந்து என்னை எழுப்பி, கையை அசைக்க என்னை கட்டாயப்படுத்தியது என்பதை அதன் பெயராலும் அதன் செயலாலும் மட்டுமே நான் அறிவேன். அதன் கட்டளைப்படி செயல்படுவதைத் தவிர வேறு வழியையும் நான் காணவில்லை".

ஆன்மீக பயணி சொன்னார், "நீங்கள் உண்மையைச் சொல்கிறீர்கள்". பின்னர் அவர் நோக்கத்தைக் கேட்டார், "அமைதியான மற்றும் திருப்திகரமான திறனை [செயலற்ற நிலையில் இருந்த] தொந்தரவு செய்து, உங்கள் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிவதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்பதற்காக அதை நகர்த்துமாறு கட்டாயப்படுத்திய உங்களுக்கு என்ன நடந்தது?" நோக்கம் பதிலளித்தது, "என்னைக் குறை சொல்ல அவ்வளவு அவசரப்படாதே. நான் அவ்வாறு செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டிருக்கலாம், நீங்கள் எந்த காரணமும் இல்லாமல் என்னைக் குற்றம் சாட்டுகிறீர்கள். நான் தனியாக எழுந்திருக்கவில்லை, ஆனால் நான் எழுந்திருக்க வைக்கப்பட்டேன். நான் தனியாக எழுந்திருக்கவில்லை, மாறாக, ஒரு மகத்தான மற்றும் தவிர்க்க முடியாத சக்தியால் நான் எழுப்பப்பட்டேன், இல்லையெனில், நான் மிகவும் அமைதியாக இருந்தேன், என் இடத்தில் இருந்தேன்.
புத்திசாலித்தனத்தின் நாவால் அறிவின் தூதர் ஒருவர் இதயத்தின்

கோட்டத்திலிருந்து என்னிடம் வந்து திறமையை எழுப்புமாறு கட்டளையிட்டார். எனவே, நிர்ப்பந்தத்தின் காரணமாக, நான் திறமையை எழுப்பினேன். நான் அறிவு மற்றும் புத்தியால் வெல்லப்பட்டு, அடிபணிய வைக்கப்பட்டுள்ளேன், எனது எந்தக் குற்றத்திற்காக நான் அறிவுக்கும் புத்தியுக்கும் அடிபணிந்துள்ளேன், மேலும் அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தவனாகவும், அவர்களுக்குக் கீழ்ப்படிந்தவனாகவும் அறிவிக்கப்பட்டேன் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. இந்த வல்லமையுள்ள தூதர் என்னிடம் வரும் வரை, நான் அமைதியாகவும் அமைதியாகவும் இருந்தேன். இப்போது இவர்தான் என் ஆட்சியாளர், அது நியாயமானதாக இருந்தாலும் சரி, அடக்குமுறையாக இருந்தாலும் சரி, அதன் கட்டளைக்குக் கீழ்ப்படிய வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறேன். அது எனக்கு எதையாவது கட்டளையிடும்போது, அதை எதிர்க்க எனக்கு எந்த சக்தியும் இல்லை. எந்த விஷயத்திலும் அது கவலைப்படும்போதும், தயக்கம் காட்டும்போதும், நான் மௌனமாக இருக்கிறேன், ஆனால் என் கவனம் அதை நோக்கி உள்ளது என்று என் சொந்த உயிரின் மீது சத்தியம் செய்கிறேன். அது ஒரு இறுதி முடிவை எடுக்கும்போது, அதற்குக் கீழ்ப்படிந்து திறமையை எழுப்ப வேண்டும் என்ற என் இயல்பின் கோரிக்கையால் நான் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறேன். இப்போது நீங்கள் அறிவைக் கேட்க வேண்டும், உங்கள் விமர்சனத்தை என்னிடமிருந்து விலக்கி வைக்க வேண்டும்".

ஆன்மீக பயணி, "நீங்கள் உண்மையைச் சொல்கிறீர்கள்" என்று கூறினார், பின்னர் அறிவு, புத்திசாலித்தனம் மற்றும் இதயத்தை நோக்கித் திரும்பி, திறமையைத் தூண்டுவதற்கான நோக்கத்தை அடிபணியச் செய்ததற்காக அவர்களைக் கண்டித்தார். புத்திசாலித்தனம் பதிலளித்தது, "நான் ஒரு [ஒளிரும்] விளக்கு, நானே ஏற்றவில்லை (ஒளிரவில்லை), ஆனால் வேறு யாரோ என்னை ஒளிரச் செய்துள்ளனர்". இதயம் பதிலளித்தது, "நான் ஒரு மாத்திரை நானே பரவவில்லை, ஆனால் வேறு யாரோ என்னைப் பரப்பியுள்ளனர்". ஞானம் சொன்னது, "புத்திசாலித்தனத்தின் விளக்கு ஏற்றப்பட்ட பிறகு இதயத்தின் பலகையின் வெண்மையில் பதிக்கப்படும் கல்வெட்டு நான். நான் நானே பொறிக்கப்படுவதில்லை, ஆனால் வேறு யாரோ என் மீது பொறிக்கிறார்கள். அதனால்தான் என் மீது பொறிக்கப்பட்ட பேனாவைக் கேட்க வேண்டும்". இந்தப் போராட்டத்திற்குப் பிறகு, ஆன்மீகப் பயணி ஒருவரை திருப்திப்படுத்தும் ஒரு பதிலைக் காணவில்லை, அதனால் ஒருவர் திருப்தி அடைய முடியும். எனவே, ஆன்மீக பயணி குழப்பமடைந்து, "நான் நீண்ட காலமாக இந்த பாதையில் பயணித்து

வருகிறேன், பல இடங்களைக் கடந்து இங்கு வந்துள்ளேன். வழியில் நான் யாரை சந்தித்தாலும், அதே கேள்வியை நான் கேட்டேன். எல்லோரும் என்னை வேறு ஒருவரிடம் ஒப்படைத்தனர். இருப்பினும், இந்த போராட்டத்தில் நான் மகிழ்ச்சியடைந்தேன், ஏனென்றால் ஒவ்வொரு பதிலும் நியாயமானதாகவும் இதயத்தை நம்புவதாகவும் இருந்தது, ஆனால் இந்த கடைசி பதில் என் புரிதலுக்கு அப்பாற்பட்டது. அறிவு கூறுகிறது, 'நான் பேனாவின் நுனியின் அடியில் இருந்து தோன்றிய ஒரு கல்வெட்டு' என்றாலும், பேனா நாணலால் ஆனது, பலகை இரும்பு அல்லது மரத்தால் செய்யப்பட்டது, கல்வெட்டு கருப்பு அல்லது சிவப்பு மையால் மற்றும் விளக்கு நெருப்பால் ஏற்றப்படுகிறது. இங்கே நான் பலகை, விளக்கு மற்றும் கல்வெட்டு பற்றிய பேச்சைக் கேட்கிறேன், ஆனால் அவற்றில் எதையும் நான் காணவில்லை'". அதற்கு பதிலளிக்கும் விதமாக அறிவு கூறுகிறது, "உங்கள் மூலதனம் (செல்வம்) குறைவாக உள்ளது, [பயணத்திற்கு] உங்கள் உணவு குறைவாக உள்ளது, உங்கள் சவாரி பலவீனமாக உள்ளது, நீங்கள் பயணிக்கும் பாதையில் எண்ணற்ற ஆபத்துகள் உள்ளன. அதனால்தான், நீங்கள் தகுதியற்றவர்கள் என்பதால் இந்த பாதையை விட்டுவிட்டு வேறு பாதையைப் பின்பற்றுவது உங்களுக்கு நல்லது. எதையாவது பெறத் தகுதியுடையவருக்கு அதை அடைவதற்கான வழிகள் வழங்கப்படுகின்றன. இந்த பாதையில் பயணத்தை நீங்கள் உண்மையில் முடிக்க விரும்பினால், இதை மிகவும் கவனமாகக் கேளுங்கள்:

மூன்று பகுதிகள்: நினைவில் கொள்ளுங்கள், உங்கள் இந்த பயணத்திற்கு மூன்று பகுதிகள் உள்ளன. ஒன்று, தெய்வீக சர்வ வல்லமை மற்றும் சக்தியின் தோற்றத்தின் சாம்ராஜ்யம் என்றும் அழைக்கப்படும் '*ஆலம் அல்-முல்க் வா அஸ்-ஷஹாதா*' சாம்ராஜ்யம் . காகிதம், மை, பேனா, கை போன்றவை ஒரே சாம்ராஜ்யத்தைச் சேர்ந்தவை. நீங்கள் படிப்படியாக இந்த விஷயங்களிலிருந்து முன்னேறினீர்கள். இரண்டாவது, எனக்குப் பிறகு வரும் தேவதூதர் சாம்ராஜ்யம் ('*ஆலம் அல்-மலகூத்) (*அதாவது அறிவு). நீங்கள் என்னை மீறும்போது, நீங்கள் இந்த சாம்ராஜ்யத்தின் இலக்குகளை அடைவீர்கள். அவற்றில் நீங்கள் எப்படி பாதுகாப்பாக இருப்பீர்கள் என்று எனக்குத் தெரியாது. மூன்றாவது, முழுமையான தெய்வீக மகத்தான அல்லது இறையாண்மையின் சாம்ராஜ்யம் ('*ஆலம் அல்-ஜபரூத்*). அதன் முதல் மூன்று இலக்குகளை நீங்கள் கடந்துவிட்டீர்கள், வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், திறன், நோக்கம் மற்றும் அறிவு. இந்த சாம்ராஜ்யம் முதல் இரண்டு பகுதிகளுக்கு இடையிலான ஒரு வழிமுறையாக செயல்படுகிறது. பூமியில் நடப்பவர் '*ஆலம் அல்-முல்க் வ அஸ்-ஷஹாதா*'

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

(அல்லது தெய்வீக சர்வ வல்லமை மற்றும் சக்தியின் தோற்றத்தின் சாம்ராஜ்யம்) மீது நடக்கிறார்.

தேவதூத சாம்ராஜ்யத்தின் ஆரம்பம் ('*ஆலம் அல்-மலகூத்):* தேவதூத சாம்ராஜ்யத்தின் ஆரம்பம் என்னவென்றால், இதயத்தின் பலகையில் எழுதும் அந்த பேனாவை நீங்கள் சாட்சியாக உணர்கிறீர்கள், மேலும் தண்ணீரில் நடப்பது நிறைவேற்றப்படும் அந்த உறுதியை அடைகிறீர்கள். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதை நீங்கள் கேள்விப்பட்டிருப்பீர்கள்:

لَوِ ازْدَادَ يَقِينًا لَمَشَى عَلَى الْهَوَاءِ

'அவருக்கு இன்னும் உறுதியாக இருந்திருந்தால், அவர் காற்றில் நடந்திருப்பார்'".

இந்த ஞானப் பேச்சைக் கேட்ட ஆன்மீக பயணி, "என் நிலையைப் பற்றி நான் குழப்பமடைகிறேன். நீங்கள் சுட்டிக்காட்டிய பாதையின் ஆபத்துகளைக் கண்டு என் இதயம் நடுங்குகிறது. நீங்கள் சுட்டிக்காட்டிய பரந்த ஆபத்தான நிலப்பரப்பை என்னால் கடக்க முடியுமா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை. பேனாவைப் பற்றிய ஏதேனும் அறிகுறியை என்னிடம் தெரிவிக்க முடியுமா?" அறிவு சொன்னது, "அதற்கு ஒரு அறிகுறி (அடையாளம்) உள்ளது, அது என்னவென்றால், நீங்கள் உங்கள் கண்களைத் திறந்து, அவற்றின் ஒளியை ஒன்றாக சேகரித்து என்னைப் பார்க்க வேண்டும். இருதயத்தின் பலகையில் ஒரு அறிக்கையை எழுதப் பயன்படுத்தப்படும் பேனாவை நீங்கள் பார்த்தால், நீங்கள் தேவதூத சாம்ராஜ்யத்திற்கு ('*ஆலம் அல்-மலகூத்*) தகுதியுடையவர்கள் என்று அழைக்கப்படுவீர்கள், ஏனெனில் முழுமையான தெய்வீக மகத்தான அல்லது தெய்வீக இறையாண்மையின் சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து ('*ஆலம் அல்-ஜபரூத்*) மெய்த சாம்ராஜ்யத்திற்கு முன்னேறுபவர் அந்த பேனாவைப் பார்க்கத் தொடங்குகிறார்! அதனால்தான், முஹம்மது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுக்கு அவரது நபித்துவத்தின் தொடக்கத்திலேயே பின்வரும் புனித வசனம் அருளப்பட்டபோது, அவர் பேனாவைக் கண்டார்:

اقْرَأْ وَرَبُّكَ الْأَكْرَمُ ﴿٣﴾

الَّذِي عَلَّمَ بِالْقَلَمِ ﴿٤﴾

عَلَّمَ ٱلْإِنسَٰنَ مَا لَمْ يَعْلَمْ ٥

"ஓதுங்கள்; உம்முடைய இறைவன் மிகைத்தவன்; கண்ணியமிக்கவன்; அவன் பேனாவைக் கொண்டு கற்றுக் கொடுத்தான்; அவன் அறியாதவற்றையெல்லாம் மனிதனுக்குக் கற்றுக் கொடுத்தான்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 96, வசனங்கள் 3-5)

ஆன்மீக பயணி கூறினார், "நான் என் கண்களை அகலமாகத் திறந்து மிகுந்த கவனத்துடன் பார்க்க முயற்சித்தேன், ஆனால் [இன்னும்] அந்த பேனாவையோ டேப்லெட்டையோ பார்க்கவில்லை. நான் ஏதேனும் பேனாவைப் பார்த்திருந்தால், அவை எழுதுவதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் வெளிப்புற பேனா ". அறிவு சொன்னது, "நீங்கள் சொல்வது விசித்திரமானது! வீட்டின் சொந்தக்காரர் எப்படி இருக்கிறாரோ அப்படித்தான் வீட்டில் உள்ள பொருட்களும் எப்படி இருக்கின்றனவோ அப்படித்தான் இருக்கும் என்று நீங்கள் கேள்விப்பட்டதில்லையா? கடவுளின் இருப்பு வேறு எந்த உயிரினத்தையும் ஒத்தவர் அல்ல என்பதை நீங்கள் அறியவில்லையா? அவரது கை மற்ற கைகளைப் போல இல்லை, அவரது பேனா மற்ற பேனாக்களை ஒத்ததல்ல, மேலும் அவரது பேச்சு வேறு எந்த பேச்சுடனும் ஒத்ததல்ல. இவை தெய்வீக விஷயங்கள், அவை தேவதூதர் சாம்ராஜ்யத்துடன் தொடர்புடையவை. கடவுள் ஒரு உடலும் இல்லை, அவர் ஒரு இடத்திற்குள் இல்லை, மற்ற எல்லாப் பொருட்களும் உடல்களாகவும் அவற்றின் இடங்களிலும் உள்ளன. அவருடைய கை மாம்சமோ, இரத்தமோ, எலும்புகளோ அல்ல, மாம்சம், இரத்தம், எலும்புகள் ஆகியவற்றின் கலவையான மற்ற கைகளுக்கு மாறாக இல்லை. அவரது பேனா நாணலால் ஆனது அல்ல அல்லது அவரது பலகை மரத்தால் ஆனது அல்ல. அவரது பேச்சு எழுத்துக்கள் அல்லது ஒலிகளால் ஆனது அல்ல அல்லது அவரது அடையாளம் முத்திரையால் ஆனது அல்ல, அவரது மை சாயங்களால் ஆனது அல்ல. விஷயங்களை நீங்கள் உண்மையில் பார்க்கவில்லை என்றால், நீங்கள் குறைபாடு கொண்டவர். உண்மையில், முழுமையான மனிதர்கள் கடவுளை மேலே கருதுபவர்கள், எந்த உடலையும் இல்லாத வகையில் தூய்மையாக்கப்பட்டவர்கள், குறைபாடுள்ளவர்கள் உடலை ஒத்தவர்கள். நீங்கள் இவ்விருவருக்கும் இடையில் இருக்கிறீர்கள், இங்கும் அல்லது அங்கேயோ இல்லை. உடல்களிலிருந்தும், மனித குணங்களிலிருந்தும் கடவுளை எவ்வாறு விலக்கிவிட்டீர்கள் என்று சொல்லுங்கள்? அவருடைய பேச்சில் எந்த எழுத்தும் ஒலியும் இல்லாதது என்று நீங்கள் எவ்வாறு கருதுகிறீர்கள்? அவருடைய கை, பேனா, மாத்திரை ஆகியவற்றைப் பற்றி நீங்கள்

தயங்குகிறீர்கள். கடவுளை கண்ணுக்குத் தெரியும் உடல்களை ஒத்திருப்பதாக நினைப்பவர் வெறுமனே ஒரு ஒற்றுமையைச் செய்கிறார், அதை நுண்ணறிவின் கண்ணால் மட்டுமே சாட்சியமளிக்கும் ஒரு உள் அர்த்தமாக கருதுபவர், இந்த [மனித] ஒற்றுமைகளுக்கு மேலாக கடவுளை கருதுகிறார் மற்றும் தெய்வீக மகிமை மற்றும் துதியின் பாதையில் ஒரு பயணியாக இருக்கிறார் என்பதற்கான அறிகுறியாகும். இப்போது ஒருவன் பாதையில் நடந்து, உள் இதயத்துடன், தெய்வீக கட்டளைகளைக் கேட்க வேண்டும், ஒருவேளை ஒருவர் தெய்வீக ஒளியின் மின்னல் பாதையைக் காணலாம்".

ஆன்மீக பயணி இந்த நுண்ணறிவு பேச்சைக் கேட்டபோது, ஒருவர் தனது தவறுகளைப் பற்றி அறிந்துகொண்டார், மேலும் ஒருவர் [உடல்களுக்கு] கடவுளை ஒத்திருப்பதற்கும் தெய்வீக மகிமைக்கும் இடையில் தொங்கவிடப்பட்டிருப்பதை உணர்ந்தார். இந்த உணர்தலின் மூலம், ஒருவரின் இதயத்தில் கோபத்தின் நெருப்பு எரிந்தது, ஒருவரின் இதயத்தின் [ஒளிரும்] விளக்கு அத்தகைய தூய்மையான மற்றும் மெல்லிய எண்ணெயைக் கொண்டிருந்ததால், அது நெருப்பு இல்லாமல் கூட எரிக்கத் தயாராக இருந்தது, அதனால்தான், அறிவின் நெருப்பு அதை அடைந்தபோது, அது ஒளியின் மீது ஒளியாக மாறியது. இதைப் பார்த்த பிறகு, அறிவு ஆன்மீக பயணியிடம், "இந்த வாய்ப்பைப் பயன்படுத்திக் கொண்டு உங்கள் கண்களைத் திறக்குங்கள், ஒருவேளை நீங்கள் வழிநடத்துதலைக் காண்பீர்கள்" என்று சொன்னது. எனவே, ஒருவர் தனது கண்களைத் திறந்தார், கடவுளின் பேனா அதன் அனைத்து குணாதிசயங்களுடனும் தன்னை வெளிப்படுத்தியது, இது தெய்வீக மகிமைக்கு இன்றியமையாதது. இது நாணலால் ஆனது, மரத்தால் அல்லது அதன் கூர்மையான விளிம்பால் ஆனது அல்ல. இது மனித இதயங்களில் பல்வேறு வகையான அறிவுகளை எழுதுவதில் மும்முரமாக உள்ளது. அதன் முனை ஒவ்வொரு இதயத்தின் மேற்பரப்பிலும் உள்ளது, இருப்பினும் வெளிப்படையாக, அதற்கு ஒரு முனை இல்லை. ஆன்மீக பயணி இதைக் கண்டு ஆச்சரியமடைந்தார், "உண்மையில், அறிவு உண்மையில் சிறந்த தோழன் [அது இல்லாமல், நாம் அனைவரும் அறியாதவர்கள்]. அல்லாஹ் அதற்கு மிகச் சிறந்த கூலியை வழங்குவானாக. அது எனக்குத் தெரிவித்த பேனாவின் அனைத்து குணாதிசயங்களும் தெரியும். இப்போது அந்த பேனா எனக்கு மற்ற பேனாக்களைப் போல இல்லை". அதன் பிறகு, ஆன்மீக பயணி ஞானத்திற்கு விடைபெற்று, அதற்கு நன்றி தெரிவித்து, "நான் உங்களுடன் நீண்ட காலம் இருந்தேன், இப்போது பேனாவுக்குச் சென்று அதன் நிலையைப் பற்றி கேட்க எனக்கு தீர்மானம் உள்ளது" என்று கூறினார்.

ஆன்மீக பயணிக்கும் பேனாவுக்கும் இடையிலான உரையாடல்: எனவே , ஆன்மீக பயணி பேனாவுக்கு வந்து, "ஓ பேனா! இந்த அறிவுகள் நோக்கங்களைத் தூண்டும் வரை, திறன் உயரும் வரை, தன்னார்வ செயல்கள் செய்யப்படும் வரை நீங்கள் ஏன் எப்போதும் மக்களின் இதயங்களில் அறிவை எழுதுகிறீர்கள்? பேனா நம்பினார், "தெய்வீக சர்வ வல்லமை மற்றும் சக்தியின் உலகத்தில் நீங்கள் கண்டதை மறந்துவிட்டீர்களா ('*ஆலம் அல்-முல்க் வ அஸ்-ஷஹாதா*)? பேனாவிலிருந்து நீங்கள் கேட்ட பதிலை நீங்கள் புறக்கணித்தீர்களா? எனக்கு ஞாபகம் இருக்கிற வரை, அது [இதயங்களில்] எழுதும் பொறுப்பை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை, மாறாக அதை கடவுளிடம் ஒத்திவைத்தது". ஆன்மீக பயணி கூறினார், "நான் அதை மறக்கவில்லை, பேனாவிலிருந்து வரும் பதிலை நான் புறக்கணிக்கவில்லை". அதற்கு பேனா, "கடவுள் ஆதாமை (மனிதகுலத்தின் தந்தை) தம்முடைய உருவத்தில் படைத்தார் என்பதை நீங்கள் கேள்விப்படவில்லையா? அரசனின் வலது கரத்திலிருந்து என் நிலையைப் பற்றி விசாரிக்க வேண்டும். நான் அவரது கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறேன், அவர் என்னை நகர்த்துகிறார், நான் அவரது கட்டுப்பாட்டில் இருக்கிறேன். அதாவது கடவுளின் பேனாவுக்கும் மனிதனின் பேனாவுக்கும் இடையே எந்த வித்தியாசமும் இல்லை. ஒரு வித்தியாசம் இருந்தால், அது வெளிப்புற தோற்றத்திற்கு இடையிலான வேறுபாடு மட்டுமே". ஆன்மீக பயணி கேட்டார், "ராஜாவின் வலது கை என்றால் என்ன?" பேனா பதிலளித்தார், "அதன் பொருள் கீழே உள்ள வசனத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

وَٱلسَّمَٰوَٰتُ مَطْوِيَّٰتُۢ بِيَمِينِهِۦ

"வானங்கள் அவருடைய வலது பாரிசத்தில் மூடப்பட்டிருக்கும்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 39, வசனம் 67)

அதுபோலவே, பேனாவும் அவரது வலது கையில் உள்ளது, அவர் அதை அவர் விரும்பியபடி நகர்த்துகிறார்.

வலது கையை நோக்கி ஆன்மீக பயணியின் பயணம்: இந்த உரையாடலுக்குப் பிறகு, ஆன்மீக பயணி வலது [தெய்வீக பிராவிடன்ஸின் கை] பயணிக்கத் தொடங்கினார். அங்கு ஒருவர் அற்புதமான மனதைக் கவரும் அதிசயங்களைக் கண்டார். ஒப்பிடுகையில் பேனாவில் அவற்றில் ஒரு பகுதி கூட இல்லை. இந்த அதிசயங்களை வார்த்தைகளால் விளக்க முடியாதவை, மாறாக, அவை ஆயிரக்கணக்கான புத்தகங்களில் விளக்கப்பட்டால், அவற்றில் நூறில் ஒரு பகுதியைக் கூட விளக்க முடியாது. சுருக்கமாகச் சொன்னால், அது

வலது கை, ஆனால் மற்ற வலது கைகளைப் போல அல்ல. அதற்கு ஒரு கை உள்ளது, ஆனால் மற்ற கைகளைப் போல இல்லை. அதற்கு விரல்கள் உள்ளன, ஆனால் அவை மற்ற விரல்களுடன் சிறிதளவு ஒற்றுமையைக் கொண்டிருக்கவில்லை. ஆன்மீக பயணி பேனாவை வலது கையால் நகர்த்துவதைக் கண்டார், பின்னர் பேனா வெளிப்படுத்தியதெல்லாம் சரியானவை என்பதை புரிந்துகொண்டார். உண்மையில், இது வலது கையின் விளையாட்டு. எனவே, ஆன்மீக பயணி வலது கையிடம் அது ஏன் பேனாவைச் சுற்றி நகர்கிறது என்று கேட்டார், அது பதிலளித்தது, "எனது பதில் தெய்வீக சர்வ வல்லமை மற்றும் சக்தியின் தோற்றத்தின் சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து கை வழங்கியது ('*ஆலம் அல்-முல்க் வ அஸ்-ஷஹாதா)* [அல்லது இந்த புலும், பொருள் உலகம்], வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இந்த இயக்கத்தை அது திறனுக்கு காரணம் என்று கூறியது (*குத்ரா)*). நானும் அதையே சொல்கிறேன் - இது திறமையின் விளையாட்டு ". இதைக் கேட்டதும், ஆன்மீக பயணி திறனுக்குச் சென்றார், அங்கு அவர் அத்தகைய அதிசயங்களைக் கண்டார், அவற்றில் ஒரு பகுதியைக்கூட அவர் இதற்கு முன்பு பார்த்ததில்லை. பயந்துபோன ஒருவன், "நீ ஏன் வலது கையை நகர்த்துகிறாய்?" என்று கேட்டான். திறன் பதிலளித்தார், "நான் ஒரு குணாதிசயம், இந்த குணாதிசயத்தின் வைத்திருப்பவரிடம் (உரிமையாளர்) நீங்கள் கேட்க வேண்டும் - இந்த குணாதிசயத்தால் வகைப்படுத்தப்பட்ட ஒருவர் - சர்வ வல்லமை வாய்ந்தவர். இந்த குணாதிசயத்தை வைத்திருப்பவர் மட்டுமே காரணத்தைப் பற்றி உங்களுக்குத் தெரிவிக்க முடியும். இந்த குணாதிசயம் அதன் உரிமையாளருக்கு அடிபணியுகிறது ". இந்த பதிலைக் கேட்டதும், ஆன்மீக பயணி முழுமையான சக்தி வாய்ந்தவரிடம் (கடவுள்) கேட்கத் துணிந்து ஒருவரின் கால்களை திருப்புவதற்கு நெருக்கமாக இருந்தார், [ஆனால்] ஒருவருக்கு [சத்தியத்தின் பாதையில்] ஒருவரின் கால்களின் உறுதியை வழங்கினார் மற்றும் முழுமையான வல்லமையுள்ள அரசவையின் அழைப்பைக் கேட்டார்:

لَا يُسْـَٔلُ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْـَٔلُونَ

"அவன் எதைச் செய்தாலும், அவனை எவரும் கேள்வி கேட்க முடியாது; ஆனால் மற்றவர்கள் (அவர்கள் செய்பவை) பற்றி கேள்வி கேட்கப்படுவார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 21, வசனம் 23)

இதைக் கேட்டதும், ஆன்மீக பயணி நடுக்கத்தாலும் பிரமிப்பாலும் மயக்கமடைந்து மயக்கமடைந்தார். ஒருவன் நீண்ட காலமாக அதனால்

பாதிக்கப்பட்டான். ஒருவர் சுயநினைவு பெற்றபோது, ஒருவர் கூறினார், "இறைவா! எல்லா குறைபாடுகள், குறைபாடுகள், குறைகள், பலவீனங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நீங்கள் உயர்த்தப்படுகிறீர்கள். உமது மகிமை மகத்தானது! நான் உம்மிடம் மனந்திரும்புகிறேன், உம்மை மட்டுமே நம்புகிறேன், இந்த யதார்த்தத்தில் நம்பிக்கை வைக்கிறேன், நீர் வலிமைமிக்க கம்பீரமான ஆட்சியாளர், ஒரே, தவிர்க்க முடியாதவர், ஆதிக்கம் செலுத்துபவர், மற்றும் வலிமை மிக்கவர். உன்னைத் தவிர வேறு எவருக்கும் நான் பயப்படவில்லை; உன்னைத் தவிர வேறு எவரையும் நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. உம்முடைய இரக்கத்தினாலும், உமது கோபத்திலிருந்தும் உமது கணக்கிடத்திலிருந்து அடைக்கலம் தேடுகிறேன். "இறைவா! உம்மை அறிய என் இருதயத்தைத் திறக்கவும். நான் உம்மைத் துதித்து மகிமைப்படுத்துவதற்காக என் நாவில் முடிச்சைத் திறந்துவிடு!" இந்த பிரார்த்தனைக்கு (பிரார்த்தனைக்கு) பதிலளிக்கும் விதமாக, தெய்வீக பிரசன்னத்திலிருந்து பிரகடனம் வந்தது, "ஜாக்கிரதை! மேலும் தொடர வேண்டாம்! மகிமைப்படுத்துவதிலும் புகழிலும் பேராசை கொள்ளாதீர்கள்! அல்லாஹ்வின் தூதர் (ஸல்) அவர்களின் வணக்கத்திற்குச் செல்லுங்கள்; அவன் உங்களுக்குக் கொடுப்பதை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்; அவர் உங்களிடம் என்ன சொல்லச் சொல்கிறார்களோ அதைச் சொல்லுங்கள். (நபியே!) நீர் கூறுவீராக!

سُبْحَانَكَ لَا أُحْصِي ثَنَاءً عَلَيْكَ أَنْتَ كَمَا أَثْنَيْتَ عَلَى نَفْسِكَ

"உமக்கு மகிமை! எல்லா குறைபாடுகள், குறைபாடுகள், குறைகள், பலவீனங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நீங்கள் உயர்த்தப்படுகிறீர்கள். உன்னை முழுமையாகப் புகழ்ந்து பேச முடியாது. நீ உன்னைப் புகழ்ந்தது போல இருக்கிறாய்!"

ஆன்மீக பயணி மன்றாடினார், "பிரபஞ்சங்களின் இறைவா! நாக்கு இந்த வரம்பை மீற அனுமதிக்கப்படவில்லை என்றால், இதயம் உங்கள் ஞானத்தின் மீதான பேராசை கொண்டிருக்க முடியுமா? பதில் வந்தது, "நீங்கள் ஞானவாதிகளைக் கூட மீற விரும்புகிறீர்களா! *எல்லா* நபிமார்களுக்கும் மேலாக தெய்வீக அருகாமையிலும் ஞானத்திலும் மிக உயர்ந்த அந்தஸ்து பெற்ற மிகப் பெரிய ஞானவாதியிடம் (சித்திக் அல்-அக்பர்) [அபூபக்கர் (ரலி) அவர்களிடம் சென்று அவரைப் பின்பற்றுங்கள். அவர் சொன்னதை நீங்கள் கேட்கவில்லையா?

اَلْعِجْزُ عَنْ دَرْكِ الْإِدْرَاكِ إِدْرَاكٌ

'உணர்வை உணர இயலாமை உணர்வு'.

என்னிடமிருந்து உங்களுக்கு கிடைத்த பங்கு என்னவென்றால், நீங்கள் என் பிரசன்னத்தை விட்டு விலகி விட்டீர்கள். [தெய்வீக] கடுமையையும் (ஜமால்) அழகையும் (*ஜமால்*) காணும் சக்தி உங்களுக்கு இல்லை".

இதைக் கேட்ட பிறகு, ஆன்மீக பயணி ஒருவர் கடந்து சென்ற பாதையில் திரும்பிச் சென்றார். பேனா, அறிவு, நோக்கம், திறமை போன்றவற்றிலிருந்து ஒருவர் எத்தகைய கேள்விகளைக் கேட்டாலும், ஒருவர் அவர்களிடம் மன்னிப்பு கேட்டு, தனது அறியாமையை ஒப்புக்கொண்டு, "என்னை மன்னியுங்கள், நான் இந்த பாதையில் ஒரு அந்நியனாக இருந்தேன். அந்நியனாக இருப்பவன் [புதிய பிரதேசங்களை] கண்டு பயப்படுகிறான். நான் உன்னை நிராகரித்தேன், அது முற்றிலும் என் தவறு மற்றும் அறியாமை. இப்போது உங்கள் சாக்குகளைப் பற்றி எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது, இப்போது இந்த யதார்த்தத்தை அறிந்திருக்கிறேன் [தெய்வீக சர்வ வல்லமை மற்றும் சக்தியின் தோற்றத்தின் சாம்ராஜ்யம் ('*ஆலம் அல்-முல்க் வ அஸ்-ஷஹாதா),* தேவதூத சாம்ராஜ்யம் ('*ஆலம் அல்-மலகூத்),* மற்றும் முழுமையான மகத்தான அல்லது தெய்வீக இறையாண்மையின் சாம்ராஜ்யம் ('*ஆலம் அல்-ஜபரூத்*))], தவிர்க்க முடியாதவரின் கட்டளை மட்டுமே செயல்படுத்தப்படுகிறது. நீங்கள் அனைவரும் அவரது நகரும் செயலால் நகர்கிறீர்கள், அவருடைய அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய வல்லமையால் ஜெயிக்கப்பட்டு அடிமைப்படுத்தப்படுகிறீர்கள். அவனே முதலாவவன் (*அல்-அவ்வால்),* அவனே இறுதியானவன், அவனே வெளியானவன், அவனே மறைவானவன்.

முதலாவதற்கும் கடைசியானதற்கும், வெளிப்படுவதற்கும் மறைவானதற்கும் இடையிலான மோதல்: ஆன்மீக பயணி இந்த விவரங்களை தெய்வீக சர்வ வல்லமையும் வல்லமையும் ('*ஆலம் அல்-முல்க் வ அஸ்-ஷஹாதா) அல்லது கண்ணுக்குத் தெரியும் உலகத்தின் தோற்றத்தின் சாம்ராஜ்யத்தின் மக்களிடம் விளக்கியபோது*, அவர்கள் ஆச்சரியமடைந்து, "இந்த குணங்கள் ஒன்றுக்கொன்று எதிரானவை என்பதால் அவர் முதல் மற்றும் கடைசியானவர், மறைவானவர் மற்றும் வெளிப்படையானவர் என்று எப்படி இருக்க முடியும்? முதன்மையானவன் பிந்தினவராக இருக்கமாட்டான்; மறைந்தவன் வெளிப்படையாக இருக்கமாட்டான்". அதன் பதில், "அவர் எல்லா இருப்புகளுக்கும் அப்பாற்பட்டவர், ஏனென்றால் அனைத்து இருப்புகளும் அவரது இருப்பின் உத்தரவின் மூலம் உருவானவை. அவர் இறுதியானவர், ஏனெனில் [ஆன்மீக] பாதையில் செல்பவர்களுக்கு அவரே அவர்களின்

இறுதி இருப்பிடம். அவர்கள் பாதையில் ஒரு இலக்கிலிருந்து மற்றொரு இடத்திற்கு முன்னேறிக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்றால், அவர்களின் பாதை மற்றும் அவர்களின் பயணத்தின் உச்சக்கட்டம் அவரது இருப்பில் உள்ளது. இந்த வழியில், அவர் சாட்சியமளிப்பதில் கடைசியாக இருக்கிறார், ஆனால் இருப்பில் முதலாவவர். இவ்வாறே அவன் மறைவானவனாகவும், பகிரங்கமானவனாகவும் இருக்கின்றான். கண்ணுக்குத் தெரியும் உலகில் (முதல் உலகம்) வாழும் போது, தங்கள் ஐம்புலன்களைப் பயன்படுத்தி அவரை உணர விரும்புபவர்கள், அவர்களுக்காக அவர் மறைக்கப்படுகிறார். எவர்கள் தம் இருதயங்களின் ஒளியின் ஒளியைக் கொண்டு அவனைத் தேடுகிறார்களோ, அவர்களுக்கு அவன் தெளிவாகத் தெரிகிறது. இது தெய்வீக ஒற்றுமை மற்றும் ஒற்றுமை *(தவ்ஹீத்)* செயல்பாட்டின் யதார்த்தத்தின் நடைமுறை உட்குறிப்பு. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், உண்மையான செய்பவர் ஒரு இருப்பு மட்டுமே என்று உண்மை வெளிப்படுத்தப்பட்டவர்களுக்கு, அவர்களைப் பொறுத்தவரை, இது தெய்வீக ஒற்றுமை மற்றும் ஒருமைப்பாட்டை [அடைவது] அவர்களின் வழிமுறையாகும்.

கடவுளை நம்பும் நிலைகள் மற்றும் செயல்கள்

கடவுளின் மீதான நம்பிக்கையின் [ஆன்மீக] நிலை அறிவு, நிலை மற்றும் செயலால் ஆனது. அறிவு பற்றி முன்பே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இப்போது இதைக் கேளுங்கள், உண்மையில் கடவுள் நம்பிக்கை என்பதைப் பற்றி இதைக் கேளுங்கள். அறிவு அதன் தோற்றம் மற்றும் செயல் அதன் பலன் (விளைவு). கடவுள் மீதான நம்பிக்கை அறங்காவலரிடமிருந்து வருகிறது என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும், வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒருவர் தனது வேலையை வேறொருவரிடம் ஒப்படைத்துள்ளார், ஒருவரிடம் நம்பிக்கை வைத்துள்ளார். ஒருவரின் வேலையை ஒப்படைத்த ஒருவர் அறங்காவலர், வேலையை ஒப்படைப்பவர் ஒப்படைப்பதாகக் கூறப்படுகிறார், ஆனால் நிபந்தனை என்னவென்றால், ஒப்படைப்பவர் ஒப்படைக்கப்பட்டவர் மீது முழு நம்பிக்கை வைத்துள்ளார் மற்றும் ஒருவரை தகுதியற்றவராக

கருதுவதில்லை. எனவே, ஒப்படைக்கப்பட்ட நபரின் மீது, ஒரு அறக்கட்டளை மீது இதயத்தில் நம்பிக்கை இருக்க வேண்டும். உலக சச்சரவுகளில் நியமிக்கப்படும் வழக்கறிஞர்களுக்கும் இதே நிலை உள்ளது. எனவே, யாராவது உங்கள் மீது ஒரு பொய்யான குற்றச்சாட்டைக் குற்றம் சாட்டினால் அல்லது உங்களுக்கு சொந்தமான ஒரு பொருளை நியாயமற்ற முறையில் எடுத்துச் சென்றால், இந்த ஒடுக்குமுறையை முடிவுக்குக் கொண்டுவர நீங்கள் ஒரு வழக்கறிஞரை நியமிக்கிறீர்கள், அவர் நீதிபதியின் நீதிமன்றத்தில் உங்கள் குரலாக மாறுகிறார், மேலும் குற்றம் சாட்டுபவரின் (வாதி) அநீதி மற்றும் ஏமாற்றத்திலிருந்து உங்களை விடுவிக்க முயற்சிக்கிறார்.

நீங்கள் நான்கு விஷயங்களை நம்பும் வரை உங்கள் வழக்கறிஞரை (அறங்காவலர்) நம்புவதாகவும், அறங்காவலராக திருப்தி அடைவதாகவும் கருதப்படமாட்டீர்கள்: முதலாவது, அறங்காவலருக்கு உயர் மட்ட வழிகாட்டுதல் உள்ளது [உங்களுக்காக சரியானதைச் செய்வதற்காக], இரண்டாவது [உங்களுக்குத் தேவையானதைச் செய்வதற்கான அறங்காவலரின் திறன்], மூன்றாவது உயர் மட்ட சொற்பொழிவு [உங்கள் வழக்கை ஆதரிப்பதில்], நான்காவது, [அறங்காவலர்] முழுமையான பாசமும், கருணையும் [உங்கள் மீது]. வழிகாட்டுதல் அவசியம், இதனால் அறங்காவலர் ஏமாற்றுகளின் இடங்களைப் பற்றி அறிந்திருக்கிறார், இது வெளிப்படையாக இல்லாத நுணுக்கங்களைக் காண்கிறார் [மற்றும் உங்களுக்கு ஆபத்தை ஏற்படுத்துகிறது]. அறங்காவலர் முழு தைரியத்துடன் உண்மையை அறிவிக்க முடியும், மேலும் எதையும் செய்ய தயங்கக்கூடாது [அறங்காவலரிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட விஷயம் தொடர்பானது], யாருக்கும் பயப்படக்கூடாது, யாரிடமும் வெட்கப்படக்கூடாது, கோழைத்தனம் இல்லை. பெரும்பாலும், அறங்காவலர் மற்ற தரப்பினரின் ஏமாற்றத்திற்கான காரணத்தைக் கண்டுபிடிப்பார், ஆனால் பயம், கோழைத்தனம், கூச்சம் அல்லது வேறு சில காரணங்களால், அதை வெளிப்படுத்த முடியவில்லை மற்றும் உண்மையை அறிவிப்பதில் பலவீனமாகிவிடுகிறார். சொற்பொழிவு அவசியம், இதனால் ஒரு அறங்காவலர் [தன்னை] திறம்பட வெளிப்படுத்த முடியும், இது ஒரு வகை திறனாகும், இது நாக்குடன் தொடர்புடையது என்றாலும். சொற்பொழிவின் மூலம், ஒரு மனிதன் இதயத்தின் விஷயங்களை கேட்பவரை ஈர்க்கும் வகையில் வெளிப்படுத்த முடியும், இல்லையெனில், எந்தவொரு நபரும் எதிர்ப்புத் தரப்பின் ஏமாற்றத்தைக் கண்டுபிடித்த பிறகு அதை அம்பலப்படுத்த முடியும் என்பதும், கேட்பவரை நம்ப வைக்கும் வகையில் உண்மையை

வாய்மொழியாக்குவதும் அவசியமில்லை. பாசம் அவசியம், இதனால் அறங்காவலர் (வழக்கறிஞர்) ஒப்படைக்கும் நபருக்காக முடிந்தவரை முயற்சி செய்ய முடியும் மற்றும் ஒருவருக்கு தேவையான எதையும் செய்வதைத் தவிர்க்க முடியாது. ஏனென்றால், ஏமாற்றும் வாதங்களைப் பற்றி அறிந்திருப்பது, உண்மையை வெளிப்படுத்தும் திறன் மற்றும் சொற்பொழிவின் முத்துக்களைப் பரப்புவது ஆகியவை வழக்கின் வெற்றிக்கு போதுமானதாக இருக்காது (ஒப்படைக்கப்பட்ட பணி), அறங்காவலருக்கு ஒப்படைக்கப்பட்ட நபரின் இருப்பு மற்றும் சூழ்நிலைகளில் ஆர்வம் மற்றும் அவர்களின் விஷயங்களை ஒருவருடையது சொந்தமாக கருதும் வரை. பணம் சம்பாதிப்பது மட்டுமே நோக்கம் என்றால், ஒப்படைக்கும் நபர் வெற்றி பெற்றாரா அல்லது தோற்கடிக்கப்பட்டாரா அல்லது ஒருவரின் உரிமைகளை அடைகிறாரா அல்லது அவற்றை இழக்கிறாரா என்பதைப் பற்றி அறங்காவலர் கவலைப்பட மாட்டார்.

ஒப்படைக்கும் நபருக்கு இந்த நான்கு விஷயங்களில் ஒன்றில் கூட சந்தேகம் இருந்தால், அந்த விஷயத்தில் அறங்காவலர் பலவீனமானவர் என்று கருதினால் அல்லது ஒருவரின் சொந்த அறங்காவலருடன் ஒப்பிடும்போது நான்கு விஷயங்களிலும் எதிர் தரப்பின் அறங்காவலர் வலிமையானவரைக் கண்டால், ஒருவர் தனது சொந்த அறங்காவலர் (வழக்கறிஞர்) மீது முழுமையான திருப்தியையும் நம்பிக்கையையும் கொண்டிருக்க முடியாது. ஒருவர் தனது இதயத்தில் எப்போதும் சந்தேகமும் தயக்கமும் இருப்பார், மேலும் அந்த தவறை ஒருவரின் சொந்த அறங்காவலரிடமிருந்து அகற்ற முயற்சிப்பார், இதனால் எதிர் தரப்பினரின் நன்மையை அகற்ற முடியும். ஒப்படைப்பவர் நான்கு விஷயங்களிலும் ஒருவரின் அறங்காவலர் மீது நம்பிக்கை வைத்திருக்கும் அளவிற்கு, ஒருவர் தனது இதயத்தில் நம்பிக்கையும் திருப்தியும் இருப்பார் [அவர் விரும்பிய இலக்கை அடைவார்]. மக்களின் நம்பிக்கைகள் மற்றும் யூகங்களைப் பொறுத்தவரை, அவை அவர்களின் வலிமை மற்றும் பலவீனங்களில் ஒரே மாதிரியானவை அல்ல, மாறாக சொல்ல முடியாத வேறுபாடுகள் உள்ளன. எனவே, [ஒரு அறங்காவலரை] ஒப்படைக்கும் நபர்கள் தங்கள் நம்பிக்கைகளில் [அல்லது நம்பிக்கையின் அளவுகள்] மற்றும் அதன் விளைவாக [அறங்காவலர் மீது] நம்பிக்கை மற்றும் திருப்தி ஆகியவற்றில் பரந்த முரண்பாடுகள் இருந்தால் ஆச்சரியமில்லை. ஒருவருக்கு அறங்காவலர் மீது நம்பிக்கை இல்லாமல் இருக்கலாம், மற்றொருவரின் நம்பிக்கை அதில் எந்த பலவீனமும் இல்லாத அளவை அடையலாம்.

இந்த விளக்கத்தின் மூலம் நம்பிக்கையின் யதார்த்தத்தை நீங்கள் அறிந்திருப்பீர்கள், அதிலிருந்து கடவுள் (*தவக்குள்*) மீதான நம்பிக்கையை நீங்கள் ஊகிக்கலாம். நம்பிக்கை (*இதிகாத்*) மற்றும் ஆன்மீக திறப்பு (*காஷ்ஃப்) மூலம் (காஷ்ஃப்) உங்கள்* இருதயத்தில் உறுதியாக பதிந்துவிட்டால், கடவுளைத் தவிர வேறு செய்பவர் இல்லை என்பது உங்கள் இருதயத்தில் உறுதியாக பதிந்துவிடும். மேலும், அல்லாஹ் தனது அடியார்களின் நிலை மற்றும் சூழ்நிலைகளை நன்கு அறிந்திருக்கிறான் என்றும், அவர்களுக்கு போதுமானவராக இருக்க முழு வல்லமை கொண்டவர் என்றும் நம்புங்கள், அவரது கருணை வானங்களிலும் பூமியிலும் உள்ள அனைத்து படைப்புகளையும் ஒவ்வொரு துகள்களையும் உள்ளடக்கியது, மேலும் அவை அனைத்தையும் உள்ளடக்கியது [விதிவிலக்கு இல்லாமல்]. அவரது திறமை மற்றும் வல்லமைக்கு எந்த வரம்பும் இல்லை, அவரது அறிவுக்கு எந்த வரம்பும் இல்லை, அவரது கருணை மற்றும் பெருந்தன்மைக்கு எந்த எல்லையும் இல்லை, அதைத் தாண்டி கருணை மற்றும் பெருந்தன்மை இல்லை என்று இந்த நம்பிக்கை வேண்டும். தேவனைப் பற்றிய இந்த நம்பிக்கைகள் மற்றும் எண்ணங்கள் அனைத்தும் உங்களுக்குள் உறுதியாக வேரூன்றியிருந்தால், நீங்கள் நிச்சயமாக அவரை நம்புவீர்கள், ஒவ்வொரு சூழ்நிலையிலும் நிலையிலும் உங்கள் கவனத்தை அவர் மீது வைப்பீர்கள், அவரைத் தவிர வேறு யாருக்கும் கவனம் செலுத்த மாட்டீர்கள், உங்கள் சொந்த இருப்பின் மீதும், உங்கள் சொந்த சக்தி மற்றும் பலத்தின் மீதும் கவனம் செலுத்த மாட்டீர்கள், ஏனெனில் எந்த சக்தியும் இல்லை. அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு உந்துதல் மற்றும் வலிமை.

கடவுள் மீது நம்பிக்கை இல்லாமைக்கான காரணங்கள்: ஒருவரின் இதயத்திற்கு கடவுள் மீது இந்த நம்பிக்கை இல்லையென்றால், அதற்கு இரண்டு காரணங்கள் இருக்கலாம் - நான்கு விஷயங்களில் ஒன்று [அல்லது அதற்கு மேற்பட்டவை] உறுதிப்படுத்தல் பலவீனமாக இருக்கும் அல்லது காரணம் இதயத்தின் பலவீனம், கோழைத்தனம் மற்றும் கவலை எண்ணங்களாக இருக்கலாம். சில நேரங்களில், உறுதியானது பலவீனமாக இல்லை, ஆனால் மூடநம்பிக்கைகள் இதயத்தை ஆதிக்கம் செலுத்துகின்றன மற்றும் உள் மனோபாவத்தில் வெறுப்பையும் குறைபாட்டையும் உருவாக்குகின்றன [கடவுளை நம்புவதை நோக்கி]. உதாரணமாக, புத்திசாலித்தனமான ஒருவரை கல்லறையில் அல்லது இறந்தவரின் அறை அல்லது படுக்கையில் ஒரு இறந்த உடலுடன் படுத்துக் கொள்ளுமாறு கூறப்பட்டால், இறந்த உடல் ஒரு கல் போல உயிரற்றதாகவும், அசைவற்றதாகவும் இருப்பதையும், தீங்கு

விளைவிக்கும் சக்தி இல்லை என்பதையும் நன்கு அறிந்திருந்தாலும், ஒருவர் அதை ஒருபோதும் ஒப்புக்கொள்ள மாட்டார். மரணத்திற்குப் பின் (ஒருவனை) உயிர்ப்பிப்பது அல்லாஹ்வின் வழியல்ல - ஆனால் அல்லாஹ் உயிர்ப்பிக்கும் சக்தியுடையவனாக இருக்கின்றான். ஒரு எழுத்தாளரின் கையில் உள்ள பேனாவை பாம்பாக மாற்றுவதில்லை, பூனையை சிங்கமாக மாற்றுவதில்லை என்றாலும், ஒரு பேனாவை பாம்பாகவும், பூனையை சிங்கமாகவும் மாற்றும் திறன் அவரால் உள்ளது என்பது போன்றது. இறந்த ஒரு நபரால் எந்தத் தீங்கும் செய்ய முடியாது என்ற புத்திசாலித்தனம் ஒரு புத்திசாலிக்கு உள்ளது என்பதை இதிலிருந்து அறிய முடிகிறது, ஆனால் இறந்த உடலை அதன் படுக்கையில் வைத்து தூங்கவோ அல்லது கல்லறையில் தனியாக ஒரு இரவைக் கழிக்கவோ ஒருவர் ஒப்புக் கொள்ளவில்லை, வேறு எந்த உயிரற்ற பௌதிகப் பொருட்களுக்கும் பயப்படாவிட்டாலும். உண்மையில், இது கோழைத்தனம் மற்றும் பயம் மற்றும் ஒரு வகை பலவீனம். வெகு சிலரே இத்தகைய பலவீனங்கள் இல்லாதவர்கள். சிலர் தங்கள் கோழைத்தனம் ஒரு நோயின் வடிவத்தை எடுக்கும் அளவிற்கு கோழைத்தனமாக உள்ளனர், மேலும் அவர்கள் தனியாக இருப்பதைப் பற்றிய கற்பனையால் திகிலடைகிறார்கள், இறந்தவர்களுடன் தனியாக இருப்பதை மறந்துவிடுகிறார்கள்.

திருப்தி மற்றும் உறுதி: இந்த விவாதத்தின் விளைவு என்னவென்றால், கடவுள் மீதான நம்பிக்கையின் பரிபூரணத்தை [அடைவதற்கு] இருதயம் மற்றும் உறுதி இரண்டின் பலம் தேவைப்படுகிறது, அப்போதுதான் இதயம் திருப்தியையும் அமைதியையும் பெறுகிறது. அப்படியானால், உறுதியின் வலிமை மட்டும் போதாது, இதயத்திற்கு வலிமை கிடைக்கும் வரை அது மட்டும் திருப்தியின் ஆதாரமாகவும் இல்லை. உண்மையில், இதயத்தின் திருப்தி ஒரு விஷயம் மற்றும் உறுதிப்படுத்தல் மற்றொரு (தனி) விஷயம். சில நேரங்களில், ஒருவருக்கு நம்பிக்கை உள்ளது, ஆனால் திருப்தி இல்லை. அதாவது ஒருவருக்கு உறுதியும் உள்ளது, ஆனால் [தனது சொந்த கண்களால் சத்தியத்தை நேரடியாகக் காண்பதன் மூலம்] ஒருவர் பெறும் திருப்தியும் அமைதியும் இல்லை. ஆரம்பத்தில், சான்றிதழ் திருப்தியை உருவாக்காது, ஆனால் அது படிப்படியாக ஆன்மாவை அமைதியாக உருவாக்குகிறது (*நஃப்ஸ் அல்-முத்மாய்ன்னா)* [அதாவது, அதன் அடிப்படை ஆசைகள் மற்றும் எதிர்மறை குணங்களுடன் கீழ் சுயம், கடவுளுடன் அமைதியாக இருக்கும் ஒரு சுயமாக மாற்றப்படுகிறது மற்றும் முன்பு நினைத்துப் பார்க்க முடியாத எல்லாவற்றிற்கும் நல்லது]. பலர் தங்களுக்கு உறுதியாக இல்லாத ஆனால் திருப்தியைக் கொண்டவர்கள், உதாரணமாக

தங்களுக்கு எந்த உறுதியும் இல்லாத தவறான மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் நம்பிக்கைகளைப் பின்பற்றுபவர்கள், ஆனால் பிடிவாதம் மற்றும் அவர்களின் தவறான மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் நம்பிக்கைகளுக்கு எதிரான எல்லாவற்றையும் புறக்கணிப்பதால் அவர்களுடன் திருப்தி அடைகிறார்கள். கோழைத்தனமும் துணிச்சலும் மனித மனோபாவத்தின் ஒரு பகுதியாகும் என்றும், அவற்றின் முன்னிலையில் நிச்சயம் பயனற்றது என்றும் இதிலிருந்து அறியப்படுகிறது. கடவுள் மீதான நம்பிக்கையை எதிர்ப்பதற்கான காரணங்களில் இதுவும் ஒன்றாகும், நம்பிக்கைக்குத் தேவையான மேற்கூறிய நான்கு விஷயங்களில் ஒன்று [அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட] சான்றிதழ், பலவீனமாக உள்ளது. உறுதிப்பாடு மற்றும் திருப்திக்கான அனைத்து காரணங்களும் ஒன்றாக இணைக்கப்படும் போது (நம்பிக்கைக்குத் தேவையான நான்கு விஷயங்கள் உட்பட) ஒருவர் கடவுளில் முழுமையான நம்பிக்கையை வளர்த்துக் கொள்கிறார் [எனவே அவர் மீது முழுமையான நம்பிக்கை வைத்திருக்க வேண்டும்].

கடவுள் மீதான நம்பிக்கையின் மூன்று நிலைகள்: முந்தைய பக்கங்களில், கடவுள் மீதான நம்பிக்கை மற்றும் கடவுள் மீதான நம்பிக்கையின் உண்மை விளக்கப்பட்டுள்ளது. இப்போது இந்த மாநிலத்தின் பட்டங்களை விளக்குவோம். கடவுளின் மீதான நம்பிக்கையின் வலிமை அல்லது பலவீனத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட கடவுளின் மீதான நம்பிக்கையின் மொத்த மூன்று நிலைகள் உள்ளன. முதல் பட்டம் என்பது இப்போது விளக்கப்பட்டுள்ளது, அதாவது, ஒரு ஊழியரின் (மனிதன்) நம்பிக்கை என்பது கடவுள் என்பது ஒரு நம்பிக்கையான நபர் ஒருவரின் அறங்காவலர் மீது வைத்திருக்கும் நம்பிக்கை போன்றது (அல்லது ஒரு வாடிக்கையாளர் ஒருவரின் வழக்கறிஞர் மீது). முதலாவதை விட உயர்ந்த இரண்டாவது பட்டம் என்னவென்றால், கடவுளுடன் நம்பிக்கை வைக்கும் நபரின் நிலை தாயுடன் ஒரு குழந்தையைப் போன்றது - ஒரு குழந்தை தனது தாயைத் தவிர வேறு யாரையும் அறியவோ அடையாளம் காணவோ இல்லை, அல்லது தாயைத் தவிர வேறு யாரிடமும் மன்றாடவோ அல்லது வேறு யாரிடமும் நம்பிக்கை வைக்கவோ இல்லை. ஒரு குழந்தை தனது தாயைப் பார்க்கும்போது, ஒருவர் அவளுடன் ஒட்டிக்கொள்கிறார், அவள் அடித்தாலும், குழந்தை இன்னும் அவளிடம் அடைக்கலம் தேடுகிறது, அவள் முன்னிலையில் அல்லது இல்லாத நேரத்தில் ஏதாவது நடந்தால், குழந்தையின் உதடுகளில் தாயின் பெயர் மட்டுமே வருகிறது (அதாவது, குழந்தை தாயுக்காக மட்டுமே அழுகிறது), தாயின் எண்ணம் மட்டுமே குழந்தையின் இதயத்தில் நிகழ்கிறது, மேலும் தாயின் அரவணைப்பு

குழந்தையின் ஒரே தங்குமிடம். ஒரு குழந்தைக்கு தாயின் பராமரிப்பு, போதுமான தன்மை மற்றும் பாசம் ஆகியவற்றில் முழுமையான நம்பிக்கையும் உறுதியும் உள்ளது, அது உணர்வு இல்லாதது. ஒரு குழந்தைக்கு பகுத்தறிவு இருந்த அளவிற்கு, குழந்தை அதை உணர்கிறது. தாயின் நம்பிக்கையும் உறுதியும் குழந்தையின் இயல்பாக மாறிவிட்டது போல் தெரிகிறது. இருப்பினும், இந்த பழக்கம் அல்லது இயல்பு பற்றி குழந்தையிடம் கேட்டால், அவனால் அதை விளக்கவோ அல்லது அதன் விவரங்களை மனதில் கொண்டு வரவோ முடியாது.

யாருடைய இருதயம் தேவனில் கவனம் செலுத்துகிறதோ, அப்படிப்பட்டவரின் பார்வை அவருடைய தயவில் மட்டுமே இருக்கும், மேலும் அவர் கொடுக்கும் மற்றும் தாராள மனப்பான்மையில் நம்பிக்கை வைப்பார். ஒரு குழந்தை தன் தாயின் மீது எவ்வளவு தீவிர அன்பு வைத்திருக்கிறதோ அந்த அளவுக்கு அவன் மீது *இஷ்க்* வைத்திருப்பான். உண்மையில், இவர்தான் கடவுளை நம்பியவர். ஒரு குழந்தைக்கு தன் தாயின் மீதும் நம்பிக்கை இருக்கிறது. இந்த (இரண்டாவது) பட்டத்திற்கும் முந்தைய (முதல்) பட்டத்திற்கும் இடையிலான வேறுபாடு என்னவென்றால், இந்த பட்டத்தில் இருப்பவர் கடவுளின் மீது நம்பிக்கை வைப்பவர், இந்த நம்பிக்கையில் ஒருவர் அழிக்கப்படுகிறார் (அழிந்துவிட்டார்). அத்தகையவர் தேவன் மீதான நம்பிக்கையின் யதார்த்தத்தை நோக்கி சாய்வதில்லை, மாறாக, ஒருவர் நம்பிக்கை வைக்கப்படுகிறார், அத்தகைய நபரின் இதயத்தில் அவரைத் தவிர வேறு எவருக்கும் இடமில்லை, அதே நேரத்தில் கடவுளின் மீது நம்பிக்கை வைக்கும் ஒரு நபர் கடவுளை நம்ப முயற்சிக்கிறார். இது முயற்சி மற்றும் போராட்டத்தால் கடவுளை நம்பும் நபர், இரண்டாவது பட்டத்தில் ஒருவர், ஒருவரின் உள்ளார்ந்த இயல்பால் நம்பிக்கை கொண்ட நபர். முதல் டிகிரியில் ஒருவர் கடவுள் மீதான நம்பிக்கையில் அழிக்கப்படுவதில்லை, ஏனெனில் அத்தகைய நபர் கடவுளின் மீதான நம்பிக்கையை நோக்கி சாய்ந்துள்ளார் மற்றும் அதை நனவுடன் அறிந்திருக்கிறார், மேலும் இது நம்பப்படுகிறவரைப் பார்ப்பதற்கு ஒரு தடையாக உள்ளது (கடவுள்).

கடவுள் மீதான நம்பிக்கையின் மூன்றாவது நிலை மிக உயர்ந்த அளவாகும், நம்பும் நபர், ஒருவரின் இயக்கங்கள் மற்றும் கடவுளுக்கு முன்பாக அமைதியான தன்மையில், ஒரு குளிப்பவரின் கைகளில் இறந்த நபரைப் போன்றவர் [அடக்கம் செய்வதற்கு முன் இறந்த உடலைக் கழுவுகிறார்], வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு இறந்த உடல் விருப்பப்படி நகர்த்தப்படுவதைப் போலவே நித்திய திறனால் (கடவுள்) நகர்த்தப்படுவதைப் போலவே ஒருவரின் கீழ் சுயத்தை இறந்ததாக

நினைக்கிறார் குளியல். அத்தகைய நம்பிக்கைக்குரிய நபருக்கு இயக்கம், திறன், நோக்கம், அறிவு மற்றும் அனைத்து குணங்களின் ஊற்று ஒரே ஒரு ஜீவன் என்றும், அனைத்தும் அதன் விருப்பமின்றி [அதன் படைப்பாளரின் விருப்பத்தால்] பிறக்கின்றன என்றும் உறுதியான நம்பிக்கை உள்ளது. இந்த நபர் எதிர்பாராத ஒன்று நடக்கும் என்று காத்திருக்கிறார், மேலும் தனது தாயின் பின்னால் ஓடி, அவளுடைய ஆடையை இழுத்து, அவளிடம் கெஞ்சும் குழந்தையிலிருந்து வேறுபட்டவர், அதே நேரத்தில் இந்த நபர் தனது ஆடையைப் பிடிக்காவிட்டால், ஒருவரின் தாய் சொந்தமாக ஒன்றைத் தேடி வெளியே செல்வார் என்ற எதிர்பார்ப்பைக் கொண்ட குழந்தையைப் போன்றவர். அவள் இன்னும் குழந்தையை தனது மடியில் தூக்கிக்கொள்வாள், குழந்தை உணவு கேட்கவில்லை என்றால், அவள் இன்னும் முன்முயற்சி எடுத்து அதை வழங்குவாள். கடவுளின் மீதான நம்பிக்கையின் இந்த அளவு, கடவுளின் அருளிலும் கவனிப்பிலும் நம்பிக்கை வைத்திருக்கும் நம்பிக்கை கொண்ட நபர், தனக்காக எதையும் கேட்கக்கூடாது, மாறாக, கேட்கப்படுகிற விஷயத்தைக் கேட்காமலேயே அவர் வழங்குவார் என்ற இந்த சான்றைக் கொண்டிருக்க வேண்டும், மாறாக, கேட்கப்படும் விஷயத்தை அவரே அதை விட சிறந்ததை வழங்குகிறார். எனவே, அவர் ஏற்கனவே எண்ணற்ற ஆசீர்வாதங்களை யாரும் நாடாமலும், அவற்றுக்கு உரிமை பெற எந்த உரிமையும் இல்லாமல் வழங்கியுள்ளார். இது கடைசி மற்றும் மிக உயர்ந்த பட்டத்தின் [கடவுள் மீதான நம்பிக்கை] தேவையாகும், இரண்டாவது பட்டம் கடவுளைத் தவிர வேறு யாரையும் கேட்பதைத் தவிர்க்க வேண்டும்.

அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை வைப்பவர்களில் மூன்று நிலைகள்:
அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை வைப்பவர்களில் மூன்று நிலைகள் உள்ளன. முதல் நிலை ஆன்மீக மேட்டுக்குடியினருக்கும் ஞானவாதிகளுக்கும் சொந்தமானது, அவர்கள் எந்த ஏற்பாடுகளையும் எடுக்காமல், கரடுமுரடான, வெறிச்சோடிய இடங்கள் மற்றும் காடுகளில் சுற்றித் திரிந்து, கடவுளை நம்பியுள்ளனர். இதற்கிடையில், காடுகளில் வயிறு நிரப்பும் எதையாவது கண்டால், அவர்கள் அதை எடுத்துக்கொள்கிறார்கள், இல்லையெனில், அவர்கள் விடாமுயற்சியுடனும் தெய்வீக சித்தத்துடன் உடன்படவும் இருப்பார்கள். சில நேரங்களில், தங்களுடன் உணவுப் பொருட்களை எடுத்துச் செல்பவர்கள் கூட பட்டினி கிடக்கிறார்கள், அவை இழக்கப்படலாம், அல்லது முடிக்கப்படலாம், அல்லது அவர்கள் தவறான பாதையில் விலகிச் செல்கிறார்கள், அவர்களின் உணவுப் பொருட்கள் முடிந்துவிடும். மரணம் என்பது மறுக்க முடியாத உண்மை; இது உணவு

உடையவர்களுக்கும், உணவு இல்லாதவர்களுக்கும் வருகிறது, எனவே, கடவுளின் ஏற்பாடுகளை நம்பிய பிறகு மரிப்பதே நல்லது.

இரண்டாவதாக, ஒருவர் தனது வீட்டிலோ அல்லது நகரத்திலோ அல்லது கிராமத்திலோ உள்ள ஒரு இடத்தில் மட்டுப்படுத்தப்பட்டு, அங்கு வாழும் போது, ஒருவர் தெய்வீக நினைவு மற்றும் சிந்தனையில் ஈடுபடுகிறார். இந்த பட்டம் முதல் பட்டத்தை விட குறைவாக உள்ளது, ஆனால் இது கடவுளின் மீதான நம்பிக்கையாகும், ஏனென்றால் ஒருவர் கடவுளின் ஏற்பாட்டில் நம்பிக்கை வைப்பதற்கும், கடவுள் ஒருவரின் தேவைகளை மறைமுக வழிமுறைகளுடன் நிறைவேற்றுவார் என்ற இந்த உறுதிப்பாட்டைப் பெறுவதற்கும் வெளிப்புற பொருளாதாரம் மற்றும் வாழ்வாதாரத்தை ஒதுக்கி வைக்கிறார். இந்த நபரின் கண்கள் நகரம் அல்லது கிராம மக்கள் மீது அல்ல, ஆனால் நகர மக்களுக்கு வாழ்வாதாரம் வழங்கும் ஜீவன் மீது. அப்படிப்பட்டவருக்கு மக்கள் கவனம் செலுத்த வைப்பதும், அவர்களை கவனித்துக் கொள்ளவும் கடவுளின் கிருபை உள்ளது.

மூன்றாவது நிலை என்னவென்றால், வீட்டிற்குள் மட்டுப்படுத்தப்படக்கூடாது, அதற்கு பதிலாக, ஒருவர் வெளியே செல்ல வேண்டும் மற்றும் சம்பாதிக்கும் வாழ்வாதார புத்தகத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அனைத்து நிபந்தனைகளுடனும் (கஸாலியின் *மகத்தான படைப்பான "இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்"* அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி") ஒருவர் வாழ்வாதாரத்திற்காக போராடுகிறார். அத்தகையவர் ஒருவரின் போதுமான, அதிகாரம், அந்தஸ்து அல்லது திறன்களை நம்பியிருக்கக்கூடாது என்ற நிபந்தனையின் பேரில் கடவுளை நம்பியிருப்பது மற்றும் நம்புவது ஆகியவற்றின் எல்லைகளுக்கு வெளியே இருக்க மாட்டார், ஏனெனில் இந்த விஷயங்களை ஒரே கணத்தில் போய்விடும், அதற்கு பதிலாக, ஒருவரின் கண்கள் இந்த விஷயங்களைப் பாதுகாத்து ஒருவருக்கு வாழ்வாதாரத்தை எளிதாக்கிய உண்மையான வழங்குநர் மீது உள்ளன. கடவுளுடன் ஒப்பிடுகையில், ஒருவர் ஒரு ராஜாவின் கையில் பேனாவைப் போல சம்பாதிக்க ஒருவரின் போதுமான, திறமை மற்றும் பலம் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அரசனின் கூட்டாளிகளின் கண்கள் அவரது பேனாவில் அல்ல, ஆனால் அவர் என்ன சிந்தனை செய்வார், யாரைக் கவனித்து முடிவு செய்வார் என்பதில் அவரது இதயத்தின் மீதுதான் உள்ளது.

தன் பிள்ளைகளுக்காகவோ, ஏழைகளுக்காகவோ செலவழிப்பதற்காகவோ சம்பாதிக்குபவன், தன் உடலிலிருந்து

சம்பாதிக்கிறவன், ஆனால் தன் இதயத்திலிருந்து (உலகப் பற்றுக்கள் அல்லது உலகப் பற்றுக்கள்) பிரிந்திருப்பவன். வீட்டில் உட்கார்ந்து (எதுவும் செய்யாமல்) அத்தகையவரின் நிலை சிறந்தது, பாராட்டத்தக்கது. இதற்கான வாதம் என்னவெனில், நிபந்தனைகள் பூர்த்தி செய்யப்பட்டால் (உலகப் பற்றுகள் மற்றும் பேராசையில் சிக்காமல் வாழ்வாதாரம் சம்பாதிப்பதற்காக) மற்றும் ஒருவர் கடவுளைப் பற்றிய அறிவையும் நெருக்கத்தையும் கவனித்துக் கொண்டால், ஒரு வாழ்வாதாரத்தை சம்பாதிப்பது கடவுளை நம்புவதற்கு எதிரானது அல்ல.

ஒரு தொற்றுநோயில் அல்லாஹ்வை நம்புங்கள் என்று உமர் (ரலி) அவர்களின் சம்பவம்

அல்லாஹ்வின் மீதான நம்பிக்கையை மேலும் தெளிவுபடுத்துவதற்காக உமர் பின் அல்-கத்தாப் (ரலி) அவர்களிடமிருந்து ஒரு வரலாற்று நிகழ்வை இங்கே முன்வைப்போம். ஒருமுறை அவர் மற்ற தீர்க்கதரிசன தோழர்களுடன் சிரியாவுக்குச் சென்றார். அவர் டமாஸ்கஸுக்கு அருகிலுள்ள ஜாபியாவுக்கு வந்தபோது, சிரியா தொற்றுநோய் (புபோனிக் பிளேக் - ஒரு தொற்று அல்லது தொற்று தொற்றுநோய் நோய், இது வீரியமான மற்றும் பேரழிவு தரும்) [அந்த பிராந்தியத்தில் பல இறப்புகளுக்கு வழிவகுத்தது] தொற்றுநோய் பரவியதால் கடுமையாக பாதிக்கப்பட்டது என்பதை அவர்கள் கண்டுபிடித்தனர். இப்போது அவர்கள் சிரியாவுக்குள் நுழைய வேண்டுமா வேண்டாமா என்ற கேள்வி எழுந்தது. இந்த கேள்வியின் விளைவாக தீர்க்கதரிசன தோழர்கள் இரண்டு குழுக்களாகப் பிரிக்கப்பட்டனர் [அதைப் பற்றி என்ன செய்வது என்பதன் அடிப்படையில்]. ஒரு குழு கூறியது, "புபோனிக் பிளேக் காரணமாக நாங்கள் அங்கு செல்ல மாட்டோம், ஏனெனில் [இந்த சூழ்நிலைகளில்] அங்கு செல்வது எரியும் நெருப்பில் குதிப்பதற்கு சமம்". இன்னொருவர் கூறினார்கள், "நாங்கள் சென்று அல்லாஹ்வின் மீது நம்பிக்கை வைப்போம்; எங்களுக்கு (அல்லாஹ்வுக்கு) விதிக்கப்பட்டிருப்பதை நாங்கள் தடுக்க மாட்டோம், மரணத்திற்கு அஞ்ச மாட்டோம், கடவுள் யாரைப் பற்றி கூறுகிறார்களோ அந்த குழுவில் நாங்கள் சேர்க்க மாட்டோம்.

أَلَمْ تَرَ إِلَى ٱلَّذِينَ خَرَجُواْ مِن دِيَـٰرِهِمْ وَهُمْ أُلُوفٌ حَذَرَ ٱلْمَوْتِ

"மரணத்திலிருந்து தப்பிக்க ஆயிரக்கணக்கானவர்களாக தம் வீடுகளை விட்டு வெளியேறிய மக்களின் வரலாற்றை நீர் அறியவில்லையா?" (குர்ஆன், அத்தியாயம் 2, வசனம் 243)

இரு குழுக்களும் உமர் (ரலி) அவர்களிடம் வந்து இந்த விஷயத்தில் அவருடைய கருத்தைக் கேட்டனர். சிரியாவுக்குள் நுழைய வற்புறுத்திய குழுவினர், "கடவுளின் தலைவிதியிலிருந்து நாம் தப்பி ஓடக்கூடாது" என்று கூறினார். உமர் (ரலி) அவர்கள், "ஆம், நாம் அல்லாஹ்வின் விதியிலிருந்து அல்லாஹ்வின் விதியை நோக்கி தப்பிப்போம்" என்று கூறினார்கள். அதன் பிறகு, அவர் ஒரு உதாரணத்தை விவரித்தார், "உங்களில் யாருக்காவது மேய்ச்சலுக்கு அழைத்துச் செல்ல ஆடுகளும் இரண்டு பள்ளத்தாக்குகளும் உள்ளன என்று வைத்துக்கொள்வோம். அந்த பள்ளத்தாக்குகளில் ஒன்று பசுமையாகவும், மற்றொன்று வறண்ட மற்றும் தரிசு என்றும் உள்ளது. இந்த மனிதன் பசுமையான பள்ளத்தாக்கை ஏற்றுக்கொண்டால், கடவுளின் விதி மற்றும் கட்டளையின் மூலம் ஆடுகளை மேய்க்க அனுமதிப்பான், மேலும் அவர் வறண்ட மற்றும் தரிசு பள்ளத்தாக்கிற்குச் சென்றால், அவர் மீண்டும் கடவுளின் விதி மற்றும் கட்டளையால் அவ்வாறு செய்வார் ". தீர்க்கதரிசன தோழர்கள் அந்த கூற்றின் உண்மையை உறுதிப்படுத்தினர். அதன் பிறகு அப்துல் ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரலி) அவர்களை ஒரு தூதன் மூலம் தம்மிடம் கொண்டு வருமாறு கேட்டுக்கொண்டார். ஒரு நாள் கழித்து அவர் வந்தார், இந்த கருத்து வேறுபாடு அவருக்கு [அவரது சொந்த கருத்துக்காக] வழங்கப்பட்டது. அப்துல் ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இந்த விஷயத்தில் அல்லாஹ்வின் தூதர் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் மொழியிலிருந்து நான் கேள்விப்பட்டதைப் போன்றதே எனது கருத்து. உமர் (ரலி) அவர்கள், "அல்லாஹ் மகிழ்வானது! இந்த விஷயத்தில் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் அறிவுறுத்தல்கள் இருந்தால், இந்த விஷயத்தில் எந்த கருத்து வேறுபாட்டிற்கும் இடமில்லை. அவர் என்ன சொன்னார் என்று சொல்லுங்கள்." அப்துல் ரஹ்மான் இப்னு அவ்ஃப் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இறைத்தூதர் முஹம்மது (ஸல்) அவர்களின் மொழியிலிருந்து நான் கேள்விப்பட்டேன்:

إِذَا سَمِعْتُمْ بِالْوَبَاءِ فِي أَرْضٍ فَلَا تَقْدَمُوا عَلَيْهِ وَإِذَا وَقَعَ وَأَنْتُمْ بِهَا فَلَا تَخْرُجُوا فِرَارًا مِنْهَا

'எங்காவது தொற்றுநோய் நடக்கிறது என்று நீங்கள் கேள்விப்பட்டால், அங்கு செல்ல வேண்டாம் [ஏனெனில் நீங்கள் அதனால் பாதிக்கப்படுவீர்கள், இதன் விளைவாக அது மற்றவர்களுக்கு மேலும் பரவுகிறது] மற்றும் அது (தொற்றுநோய்) நீங்கள் ஏற்கனவே இருக்கும் இடத்தில் நடந்தால் (தொடங்குகிறது) அதிலிருந்து தப்பிக்க வேண்டாம் [ஏனென்றால் இது வெகு தொலைவில் பரவுகிறது, அதைக் கட்டுப்படுத்துவது கடினம் அல்லது சாத்தியமற்றது]".

உமர் (ரலி) அவர்கள் இந்த தீர்க்கதரிசன விவரிப்பைக் கேட்டு மிகவும் மகிழ்ச்சியடைந்தார், மேலும் இந்த விஷயத்தில் தீர்க்கதரிசன வழிகாட்டுதலுக்கு ஏற்ப அவரது கருத்துக்கு கடவுளுக்கு நன்றி தெரிவித்தார், மேலும் அவர் யாபியாவிலிருந்து அனைத்து தீர்க்கதரிசன தோழர்களையும் [தொற்றுநோய் மண்டலத்திற்குள் நுழையாமல்] தன்னுடன் அழைத்து வந்தார். (இந்த மரபு மற்றும் முழு சம்பவமும் விவரிக்கப்பட்டுள்ளன ஹதீஸ் *தொகுப்பு* ஸஹீஹ் புகாரி)

அனைத்து தீர்க்கதரிசன தோழர்களும் தவக்குல் (கடவுள் மீது நம்பிக்கை) செய்ய *வேண்டாம் என்று ஒப்புக்கொண்டனர் என்பது இங்கே கவனிக்கத்தக்கது* . இதன் விளக்கம் என்னவென்றால், அவர்கள் "நான் கடவுளை நம்புகிறேன்" என்று சொல்லவில்லை, பின்னர் தொற்றுநோய் மண்டலத்திற்குள் நுழைந்தனர், அதற்கு பதிலாக, அவர்கள் தீர்க்கதரிசன வழிகாட்டுதலின் மூலம் அறியப்பட்ட சிறந்த முறையைப் பயன்படுத்தினர், பரவுவதைத் தடுக்க தொற்றுநோய் மண்டலத்திற்குள் நுழைய வேண்டாம், பின்னர் அதன் வெற்றிக்காக கடவுளை நம்பினர். ஆகையால், அவர்கள் இவ்விதம் கடவுள் மீது நம்பிக்கை காட்டினர்]. இது போன்ற விஷயங்களில், *தவக்குல்* (அதாவது, "நான் கடவுளை நம்புகிறேன்" என்று சொல்வது, பின்னர் தேவையானதைச் செய்யவில்லை) ஒரு தேவை அல்ல (இது போன்ற உயிருக்கு ஆபத்தான சூழ்நிலைகளில், அதற்கு பதிலாக, ஒருவர் உயிரையும் மனித நல்வாழ்வையும் பாதுகாக்க சாத்தியமான அனைத்து வழிகளையும் பயன்படுத்த வேண்டும், பின்னர் அதன் வெற்றிக்கு கடவுளை நம்ப வேண்டும்].

தொற்றுநோய் மண்டலங்களிலிருந்து தப்பிக்க வேண்டாம் என்பதற்கான உத்தரவு: தீங்கு விளைவிக்கும் விஷயங்களிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்வது கடவுளை நம்புவதில் சேர்க்கப்படவில்லை என்றால் (அதாவது, தேவையானதைச் செய்யாமல் "நான் கடவுளை நம்புகிறேன்" என்று சொல்வது) நீங்கள் வசிக்கும் நிலத்திலிருந்து தப்பிக்க ஏன் தடை உள்ளது, அங்கு ஒரு தொற்றுநோய் வெடிக்கிறது? மருத்துவ அறிவியலில், தொற்றுநோய்க்கான காரணம் காற்று என்று அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது. [இது போன்ற சூழ்நிலையில்] காற்று தீங்கு விளைவிக்கும் மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் விஷயங்களைத் தவிர்ப்பது மிகச் சிறந்த தீர்வு என்பது வெளிப்படையானது, பின்னர் ஒரு தொற்றுநோய் மண்டலத்திலிருந்து தப்பிக்க ஏன் அனுமதி வழங்கப்படவில்லை? இந்த கேள்விக்கான பதில் என்னவென்றால், தீங்கு விளைவிக்கும் விஷயங்களுக்கு எதிராக பாதுகாப்பது [அறிஞர்] ஒருமித்த கருத்தால் கடவுளை நம்புவதற்கு எதிராக அல்ல. உதாரணமாக, தீங்கு விளைவிக்கும் விஷயங்களிலிருந்து பாதுகாப்பிற்காக அறுவை சிகிச்சைகள் செய்யப்படுகின்றன. இருப்பினும், ஒரு தொற்றுநோய் மண்டலத்திலிருந்து தப்பிப்பது வேறு விஷயம் என்று தெரிகிறது. தொற்றுநோய்க்கான காரணம் காற்று என்பது உண்மைதான், ஆனால் வெளிப்புற உடலுடன் தாக்கும் காற்று மட்டுமே அதற்கு ஒரு காரணமாக இருக்க முடியாது, மாறாக, அழுகிய மற்றும் கெட்ட காற்று சுவாசத்தின் மூலம் உடலுக்குள் நுழையும் போது, அது இதயம், நுரையீரல் மற்றும் உள் உடலில் உள்ள சவ்வுகளில் அதன் தீங்கு விளைவிக்கும் விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது. ஒரு தொற்றுநோய் வெளிப்புற உடலை பாதிக்காது, மாறாக உடலின் உள் அமைப்பை பாதிக்கிறது என்று இதிலிருந்து அறியப்படுகிறது. அதனால்தான், யாராவது ஒரு நகரத்தில் வசித்து அங்கு தொற்றுநோய் வெடித்தால், அதன் தாக்கத்திலிருந்து ஒருவர் பாதுகாக்கப்படாமல் இருப்பதற்கான அதிக வாய்ப்பு உள்ளது. தொற்றுநோய் ஒருவருக்கு அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தாமல் போகலாம். அப்படியானால், தொற்றுநோயிலிருந்து தப்பிப்பது அதற்கு எதிரான பாதுகாப்பிற்கான மூடநம்பிக்கை காரணமாக இருக்கும். இருப்பினும், தொற்றுநோய் மண்டலத்திலிருந்து தப்பிக்க ஒரே காரணம் அதுவாக இருந்திருந்தால், அது இன்னும் நன்றாக இருந்திருக்கும், ஆனால் அதன் தடைக்கு வேறு பல காரணங்கள் உள்ளன. ஆரோக்கியமான மக்கள் தொற்றுநோய் மண்டலங்களை விட்டு வெளியேற அனுமதித்தால், நகரத்தில் நோயுற்றவர்கள் மற்றும் நோயாளிகளைத் தவிர வேறு யாரும் இருக்க மாட்டார்கள் என்றும், அவர்களுக்கு உணவு, தண்ணீர் மற்றும் மருந்து வழங்கக்கூடிய யாரும்

நகரத்தில் இருக்க மாட்டார்கள் என்றும், அவர்களின் சொந்த நோய்கள் காரணமாக, அவர்கள் தங்கள் சொந்த தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய முடியாது என்றும் அவர்கள் காரணம் கூறுகின்றனர். அப்படியானால், ஆரோக்கியமான மக்களை நகரத்திலிருந்து தப்பிச் செல்வது நோயுற்றவர்களையும் நோயுற்றவர்களையும் கொல்வதற்கு ஒப்பாகும், ஏனெனில் ஆரோக்கியமானவர்கள் அங்கேயே தங்கி அவர்களுக்கு தகுந்த கவனிப்பை வழங்க வேண்டும் என்ற நிபந்தனையின் பேரில் அவர்கள் குணமடைய வாய்ப்புள்ளது. முஸ்லிம்கள் [ஒரு தீர்க்கதரிசன பாரம்பரியத்தில்] ஒரு கட்டிடம் என்று விவரிக்கப்படுகிறார்கள், அங்கு [கட்டிடத்தின்] ஒரு பகுதி மற்றொன்றை ஆதரிக்கிறது [இதன் விளைவாக முழு கட்டிடமும் நிற்கிறது] அல்லது அவர்கள் ஒரு உடலுடன் ஒப்பிடப்படுகிறார்கள், அதன் ஒரு பகுதி வலியில் இருந்தால், உடலின் மற்ற அனைத்து பகுதிகளும் அந்த வலியை உணர்கின்றன. எங்கள் மதிப்பீட்டில், தப்பிப்பதைத் தடை செய்வதற்கான காரணம் இந்த பரஸ்பர ஒத்துழைப்பு, இரக்கம், பாசம் மற்றும் சகோதரத்துவம். அதற்கு வேறு காரணங்களும் இருக்கலாம், கடவுள் நன்றாக அறிந்தவர். எவ்வாறாயினும், நகரத்திற்குள் [அல்லது பிளேக் அல்லது தொற்றுநோயால் பாதிக்கப்பட்ட ஒரு பகுதி] நுழையாத மக்களுக்கு, அவர்கள் [அந்த பகுதியிலிருந்து] விலகி இருக்குமாறு கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது, ஏனெனில் அழுகிய மற்றும் விஷக் காற்று அவர்களைத் தாக்கவில்லை அல்லது நகரத்தில் உள்ள நோயாளிகளுக்கு அவர்கள் (வெளியாட்கள்) நுழையவில்லை என்றால், அவர்கள் (வெளியாட்கள்) நுழையவில்லை என்றால், அவர்கள் (நோயுற்றவர்கள் மற்றும் நோயாளிகள்) இறந்துவிடுவார்கள், ஏனெனில் அவர்களை கவனித்துக் கொள்ள வேண்டியவர்கள் ஏற்கனவே முன்பே உள்ளனர். இருப்பினும், நோயாளிகளை கவனித்துக் கொள்ளவும், அவர்களின் உணவு, தண்ணீர் மற்றும் மருந்துகளை கவனித்துக் கொள்ளவும் நகரத்தில் யாரும் இல்லையென்றால், அந்த விஷயத்தில், சிலர் அவர்களுக்கு உதவ நகரத்திற்குள் [அல்லது தொற்றுநோய் மண்டலத்திற்கு] நுழையலாம், மேலும் அவர்களின் இந்த செயல் பாராட்டத்தக்க செயல் என்று அழைக்கப்படுவதில் ஆச்சரியமில்லை. ஏனென்றால், தீங்கு விளைவிக்கும் என்ற அச்சம் ஒரு மூடநம்பிக்கை விஷயம் [அது நடக்கலாம் அல்லது நடக்காவிட்டாலும்] மற்றும் ஆபத்தில் இருந்து மக்களைக் காப்பாற்றுவது [எனவே உயிர்களைக் காப்பாற்றுவது] ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயம் [இது நிச்சயமாக தேவைப்படுகிறது]. இதனால்தான் புபோனிக் பிளேக் மற்றும் தொற்றுநோயிலிருந்து தப்பிப்பது போர்க்களத்திலிருந்து ஓடுவதாக அறிவிக்கப்பட்டுள்ளது

(ஆயிஷாவின் *அதிகாரத்தில் ஹதீஸ்* தொகுப்பில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *முஸ்னத் அஹ்மத்* [அல்லாஹ் அவளுடன் பிரியப்படட்டும்]) ஏனெனில் தொற்றுநோயால் பாதிக்கப்பட்ட நகரத்திலிருந்து [அல்லது பகுதியிலிருந்து] தப்பிப்பது உயிர்களை அழிப்பதற்கு சமம்.

இவை நுட்பமான மற்றும் சிக்கலான விஷயங்கள். அவற்றைப் புறக்கணித்து, தீர்க்கதரிசன விவரிப்புகளின் வெளிப்புற வார்த்தைகளையும் அர்த்தத்தையும் மட்டுமே பார்க்கிற ஒருவன், பெரும்பாலும் இந்த விஷயங்களைப் பற்றி தவறுகள் மற்றும் தவறான புரிதல்களில் சிக்கிக் கொள்கிறான். வழிபாடு செய்பவர்களும், [உலகத்தன்மையிலிருந்து] விலகி இருப்பவர்களும் [அறிவு இல்லாதவர்கள்] இந்த தவறுகளை அடிக்கடி எதிர்கொள்கிறார்கள், ஏனெனில் அவர்கள் தங்கள் அறிவின்மை மற்றும் குறுகிய பார்வை காரணமாக தவறு செய்கிறார்கள். இது போன்ற விஷயங்களில், அறிவு கொண்ட ஒருவர் பார்வை ஏமாற்றத்தில் சிக்கிக் கொள்வதில்லை, மாறாக, சரியான பாதையைக் கண்டுபிடிக்க [எல்லா சூழ்நிலைகளிலும் வழிகாட்டுதலுக்கு] மாறுபட்ட விஷயங்களை ஒன்றிணைக்கிறார் என்பது அறிவின் கௌரவமாகும்.

அத்தியாயம் 16- அன்பு, ஏக்கம் மற்றும் தெய்வீகத்துடன் நெருக்கம், மற்றும் தெய்வீக சித்தம் மற்றும் ஆணையை ஏற்றுக்கொள்வது உள் அமைதி, அமைதி மற்றும் மகிழ்ச்சியை வளர்ப்பதற்கு இன்றியமையாதவை

அனைத்து உன்னதமான உள் மனித குணங்களிலும், அன்பு எல்லாவற்றிலும் உயர்ந்தது. இது அனைத்தையும் வென்று, எதிர்மறையான, இழிவான, அழிவுகரமான அனைத்தையும் வேரிலிருந்து அழித்து, அழிக்கும் ஒரு பண்பு. இது ஆழமான ஆன்மீக தாக்கங்களுடன் அனைத்தையும் வெல்லும் மற்றும் அனைத்தையும் விடுவிக்கும் உள் தரம். ஆனால் இங்கே குறிப்பிடப்படும் அன்பு, அன்பின் மிக உயர்ந்த வடிவம், தெய்வீக அன்பு அல்லது தெய்வீக அன்பு ஆகும். இந்த தெய்வீக அன்பு சக மனிதர்கள் மற்றும் சக படைப்புகளின் அன்பில் கலக்கிறது, ஏனெனில் அவர்கள் அனைவரும் எந்த விலக்கும் இல்லாமல் கடவுளின் குடும்பத்தின் ஒரு பகுதியாக உள்ளனர். சரீர பசியை மட்டுமே நேசிக்கும் அன்பு அத்தகைய நிலைக்கு உயர இயலாது. மக்களுக்கும் நாடுகளுக்கும் இடையே பரஸ்பர அன்பு இருக்கும்போது நீதி மற்றும் மோதல் தீர்வு தேவையில்லை. இது ஒரு தெய்வீக பண்பு, இது எதிர்மறையான மற்றும் இழிவான அனைத்தையும் அடக்குவதற்கும், ஆன்மீக ஏற்றத்தில் மிகப்பெரிய உயரங்களுக்கு உயருவதைத் தடுக்கும் அனைத்து தளைகளையும் உடைப்பதற்கும் மனிதனுக்கு வழங்கப்பட்டு பரிசளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஒரு மனிதன் தன்னுடனும் தனது உள் சுயத்துடனும் அமைதியாக

இருக்கும்போது, சக மனிதர்கள் மீது அன்பை உருவாக்குகிறது. அன்பே வெறுப்பை வெல்லும், ஆன்மாவை பிடியிலிருந்து விடுவித்து, தெய்வீக பிரசன்னத்திற்கு ஏற அனுமதிக்கிறது. தெய்வீக அன்பு சக மனிதர்கள் மீதான அன்பாக மாறுகிறது, ஒருவர் தனது ஆன்மாவின் ஆழமான இடைவெளியில் ஏங்கும் உள் மற்றும் வெளிப்புற அமைதி மற்றும் அமைதிக்கு வழிவகுக்கிறது. அன்பு எல்லாவற்றிற்கும் பாதையை ஒளிரச் செய்கிறது. தெய்வீகத்திற்கான ஏக்கம் மற்றும் கடவுளுடனான நெருக்கம் (*Shawq* மற்றும் Uns*)* ஆன்மீக பாதையில் நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவில்லாத வெற்றிக்கு வழிவகுக்கிறது. கடவுளின் தீர்மானங்களை ஏற்றுக்கொள்வது (ரிதா*)* ஒருவருக்கு விருப்பமாக இல்லாவிட்டாலும், ஏற்றுக்கொள்வது கடினமாக இருந்தாலும், கடவுளின் சித்தத்திற்கு முழு மனதுடன் தன்னை சமர்ப்பிப்பது, அனைத்து கவலைகள், கவலைகள், துன்பங்கள் மற்றும் விரக்தியிலிருந்து ஒருவரை விடுவிக்கிறது. விஷயங்களை சிறப்பாக மாற்றுவதற்கான புதிய வழிகளைக் கண்டறியவும், விஷயங்களைச் செய்வதற்கான புதிய வழிகளைக் கண்டறியவும், மனிதகுலம் எதிர்கொள்ளும் தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டு பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க அப்பட்டியத்திற்கு மாறான சிந்தனையைப் பயன்படுத்தவும் இது ஒருவரை ஊக்குவிக்கிறது. கஸாலி தனது *மகத்தான படைப்பான "இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்"* அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" இன் நான்காவது தொகுதியின் ஆறாவது அத்தியாயம் அல்லது புத்தகத்தில் தெய்வீக ஆணையுடன் சமாதானமாக இருப்பது குறித்து ஆழமான, நுண்ணறிவு மற்றும் தேர்ந்த விளக்கத்தை வழங்கினார். இது இங்கே சுருக்கப்பட்ட வடிவத்தில் பின்வருமாறு வழங்கப்படுகிறது [22]:

[ஆன்மீக] நிலையங்களில் அன்பு மிக உயர்ந்த நிலையைக் கொண்டுள்ளது, ஏனெனில் காதலுக்குப் பிறகு அனைத்து நிலையங்களும் ஏக்கம் (ஷாக்*),* நெருக்கம் (*உன்ஸ்)* மற்றும் தெய்வீகத்தை ஏற்றுக்கொள்வது (ரிடா*) போன்ற அதற்கு அடிபணிந்துள்ளன* மற்றும் அவர்களுக்கு முன்னால் உள்ள அனைத்து நிலையங்களும் மனந்திரும்புதல், பொறுமை, தவிர்ப்பு [உலகத்திலிருந்து] [தெய்வீக] அன்புக்கு வழிவகுக்கும் காரணிகள். தெய்வீக அன்பில் நம்பிக்கை வைப்பது மிகவும் கடினம், ஏனென்றால் சில அறிவார்ந்த இறையியலாளர்கள் அதன் சாத்தியத்தை மறுத்துள்ளனர் [ஒருவர் உண்மையில் தெய்வீக அன்பைப் பெற முடியும்] மற்றும் தெய்வீக அன்பின் பொருள் [அவர்களின் தவறான கருத்தில்] தெய்வீக கீழ்ப்படிதல் மற்றும் வழிபாட்டில் விடாமுயற்சியுடன் இருப்பதே மற்றும் உண்மையான [தெய்வீக] அன்பைப் பொறுத்தவரை, கடவுளால் இது சாத்தியமற்றது, ஏனென்றால் அத்தகைய அன்பை ஒருவரின் சொந்த வகையான ஒருவருடன் மட்டுமே அடைய முடியும் [மற்றொரு மனிதனைப் போல]. இந்த அறிவார்ந்த இறையியலாளர்கள் [தெய்வீக] அன்பை அடைவதற்கான சாத்தியத்தை மறுத்தது மட்டுமல்லாமல், நெருக்கம், ஏக்கம், தெய்வீகத்திடம் மன்றாடும் இன்பம் போன்ற அன்பின் பிற முக்கிய காரணிகளையும் அவர்கள் மறுத்துள்ளனர். அதனால்தான், நாம் [பதிவை நேராக அமைத்து] விஷயத்தின் யதார்த்தத்தை (உண்மையை) தெளிவுபடுத்துவது கட்டாயமாகிவிட்டது [இந்த விஷயத்தில் அனைத்து தவறான புரிதல்களையும் அறிவின்மையையும் பகுத்தறிவு முறையில் அகற்றி, அதை அனைவருக்கும் தெளிவுபடுத்துவதற்காக].

இந்த புத்தகத்தில், நாம் முதலில் பரிசுத்தமான (தெய்வீக) சட்டத்திலிருந்து [தெய்வீக] அன்பின் ஆதாரங்களை வழங்குவோம், பின்னர் அதன் உண்மை மற்றும் காரணங்கள் குறித்து வெளிச்சம் போடுவோம், பின்னர் அன்பின் உரிமை கடவுளுக்கு மட்டுமே சொந்தமானது என்றும், எல்லாவற்றிலும் மிகப்பெரிய இன்பம் தெய்வீக பார்வையின் இன்பம் (கடவுளுக்கு சாட்சியம்) என்றும், தெய்வீக ஞானம் கொண்டவர்களுக்கு இந்த இன்பம் பன்மடங்கு அதிகரிக்கும் என்றும் விளக்குவோம் *(மாரிஃபா)* - அறிவு, கடவுளுடன் நெருக்கம் மற்றும்

நெருக்கம்) உலகில் (அவர்களின் உலக வாழ்க்கையில்). அதன் பிறகு, கடவுளின் அன்பை பலப்படுத்துவதற்கும் உந்துவதற்கும் (அதிகாரம்) செய்வதற்கான காரணங்களை விளக்குவோம், இந்த விஷயத்தில் மக்கள் ஏன் வித்தியாசமாகத் தோன்றுகிறார்கள் என்பதற்கான காரணம், பின்னர் மக்கள் ஏன் தெய்வீக ஞானத்தை அடைய முடியவில்லை என்பதை விளக்குவோம். அன்பைப் பற்றிய விரிவான விவாதத்திற்குப் பிறகு, [தெய்வீகத்திற்காக] ஏக்கத்தின் அர்த்தத்தையும், கடவுள் மீது ஒரு ஊழியரின் (மனிதன்) அன்பின் அறிகுறிகளையும் விளக்குவோம், பின்னர் கடவுளின் மீது ஏங்குவதன் அர்த்தம் *(உன்ஸ் பில்லாஹ்)* விளக்கப்படும். அதன் பிறகு, தெய்வீக சித்தத்தை (ரிதா) ஏற்றுக்கொள்வதன் அர்த்தம் மற்றும் சிறப்புகள் குறிப்பிடப்படும். இறுதியில், கடவுளை நேசிப்பவர்கள் மற்றும் அவர்களின் வார்த்தைகளைப் பற்றிய மரபுகள் குறிப்பிடப்படும்.

புனித சட்டத்திலிருந்து தெய்வீக அன்பின் வாதங்கள் மற்றும் சான்றுகள்: ஒரு அடியான் அல்லாஹ்வையும் நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்களையும் நேசிப்பது கடமையானது என்று முஸ்லிம்களிடையே ஒரு முழுமையான உடன்பாடு உள்ளது. கேள்வி என்னவென்றால்: அன்பு கட்டாயமாக இருந்தால், அதன் இருப்பை ஒருவர் எவ்வாறு நிராகரிக்க முடியும்? [தெய்வீக] அன்பை தெய்வீக கீழ்ப்படிதலில் விடாமுயற்சி என்று நீங்கள் கருதியவர்கள், அது எப்படி சரியாக இருக்க முடியும், ஏனென்றால் கீழ்ப்படிதல் அன்பின் கனி (விளைவு) மற்றும் அதற்கு கீழ்ப்படிகிறது, ஏனெனில் முதலில் அன்பும் பின்னர் பிரியமானவரின் கீழ்ப்படிதலும் உள்ளது? முதலில், நாங்கள் வாதங்களை வழங்குவோம் [பின்வருமாறு]. கடவுள் கூறுகிறார்:

يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُۥٓ

"அவர் அவர்களை நேசிக்கிறார், அவர்கள் அவரை நேசிக்கிறார்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 5, வசனம் 54)

وَٱلَّذِينَ ءَامَنُوٓا۟ أَشَدُّ حُبًّا لِّلَّهِ

"முஃமின்கள் அல்லாஹ்வை நேசிப்பதில் தீவிரமாக இருப்பார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 2, வசனம் 165)

இந்த இரண்டு வசனங்களும் அன்பின் இருப்பை நிரூபிப்பது மட்டுமல்லாமல், அதில் தீவிரம் மற்றும் பற்றாக்குறை என்பதற்கான சான்றையும் வழங்குகின்றன. பல தீர்க்கதரிசன மரபுகளில், நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் கடவுளின் அன்பை விசுவாசத்தின் நிபந்தனையாக (*ஈமான்)* அறிவித்தார்கள். ஒரு வரலாற்றில், அபூ ஜரீன் அகீலி (ரலி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நம்பிக்கை என்றால் என்ன?" அவர் பதிலளித்தார்:

أَنْ يَكُونَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَبَّ إِلَيْهِ مِمَّا سِوَاهُمَا

"அல்லாஹ்வும், அவனுடைய தூதரும் அடியாருக்கு அவர்களையற்ற மற்றவர்களை விட அதிகமாக நேசிக்கப்படுகிறார்கள்." (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *முஸ்னத் அஹ்மத்*)

ஒரு புகழ்பெற்ற தீர்க்கதரிசன மரபுகளின்படி, இப்ராஹீம் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மரணத்தின் தூதரிடம் [அவர் இறக்கும் போது] தனது ஆத்மாவை எடுக்க வந்தபோது, "ஒருவரின் நண்பரைக் கொல்லும் ஒரு நண்பரைப் பார்த்தீர்களா?" என்று கேட்டார். அல்லாஹ் அவருக்கு வஹீ அறிவித்தான்: "இப்ராஹீமே! தன் காதலியை சந்திக்க விரும்பாத ஒரு காதலனை நீ பார்த்திருக்கிறாயா?" இப்ராஹீம் நபி (ஸல்) அவர்கள் மரணத்தின் தூதரிடம் கூறினார்கள், "இப்போது என் ஆத்துமாவை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள்!" எனினும், கடவுளை தங்கள் இருதயங்களிலிருந்து நேசித்து, அவருக்காக ஏங்குகிற தேவனுடைய அடியார்களின் இருதயங்களில் மட்டுமே இந்த விஷயம் வெளிப்படுகிறது. பிரியமானவரைச் சந்திப்பதற்கு மரணம் ஒரு காரணம் என்பதை அவர்கள் அறிந்தபோது, அவர்களின் இருதயம் அவரை நோக்கி இழுக்கப்படுகிறது. அவர்கள் உணரும் இழுப்பு மற்றும் ஈர்ப்பை அவர்கள் உணரும் வேறு எந்த காதலியும் அவர்களிடம் இல்லை. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் பிரார்த்தனையில் கூறினார்கள்:

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي حُبَّكَ وَحُبَّ مَنْ أَحَبَّكَ وَحُبَّ مَا يُقَرِّبُنِي إِلَى حُبِّكَ وَاجْعَلْ
حُبَّكَ أَحَبَّ إِلَيَّ مِنَ الْمَاءِ الْبَارِدِ

"இறைவா! உம்முடைய அன்பையும், உம்மை நேசிக்கிற ஜனங்களின் அன்பையும், உமது அன்புக்கு என்னை நெருங்கி இழுக்கிற அந்த காரியங்களின் அன்பையும் எனக்குத் தந்தருளும், குளிர்ந்த நீரின் அன்பை விட உமது அன்பை எனக்கு மிகவும் பிரியமானதாக ஆக்கும்.

ஒரு பாலைவனவாசி (அவர்கள் பொதுவாக நாடோடிகள் அல்லது தொலைதூர பாலைவன கிராமங்களைச் சேர்ந்தவர்கள் மற்றும் தங்கள் வாழ்க்கை மற்றும் வாழ்வாதாரங்களில் கஷ்டங்களைச் சுமக்கப் பழகிய எளிய மக்கள், பொதுவாக நகர மக்கள் பழக்கப்பட்ட பழக்கவழக்கங்களைப் பற்றி அறியாதவர்கள்) நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் வந்து, "அல்லாஹ்வின் தூதரே! மறுமை நாள் எப்பொழுது வரும்?" நபி (ஸல்) அவர்கள், "மறுமை நாளுக்காக நீங்கள் என்ன ஆயத்தங்களைச் செய்தீர்கள்?" என்று கேட்டார்கள். அதற்கு அவர், "நான் தொழுகை அதிகம் செய்யவில்லை, அதிகம் நோன்பு நோற்கவில்லை, ஆனால் நான் அல்லாஹ்வையும் அவனுடைய தூதரையும் நேசிக்கிறேன்" என்று கூறினார். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

اَلْمَرْءُ مَعَ مَنْ أَحَبَّ

"நீங்கள் நேசிப்பவர்களுடன் இருப்பீர்கள்".

அனஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறுகையில், இந்தக் கேள்வியைக் கேட்ட நாளைவிட நபிமார்களின் தோழர்களை இவ்வளவு மகிழ்ச்சியாக நான் கண்டதில்லை என்று கூறினார்கள் (ஏனெனில் அவர்கள் அல்லாஹ்விடமும் அவருடைய தூதர் மீதும் மிகுந்த அன்பு கொண்டிருந்தனர், அவர்கள் நித்திய வாழ்க்கையில் தங்களுடன் இருப்பார்கள் என்பதை அறிந்திருந்தனர், அவர்கள் நித்திய வாழ்க்கையில் அவர்களுடன் இருப்பார்கள் என்பதை அறிந்திருந்தனர். அவர்களுக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியின் ஆதாரமாக இருந்தது]. (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *ஸஹீஹ் புகாரி மற்றும் ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* அனஸ் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்

அபூபக்ர் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வை நேசிப்பவர்கள் பெறும் இன்பம், உலகத்தைத் தேடுவதைத் தடுக்கிறது மற்றும் எல்லா மனிதர்களிடமும் அவர்களை இணைக்காமல் ஆக்குகிறது". அபூ சுலைமான் அல்-தரானி (ரலி) அவர்கள், "அல்லாஹ்வின் படைப்புகளில் சில மனிதர்கள் உள்ளனர், அவர்கள் சொர்க்கம் மற்றும் அதன் அருட்கொடைகளால் அல்லாஹ்விடமிருந்து தடுக்கப்படுவதில்லை, எனவே அவர்களை உலகம் எவ்வாறு அவரிடமிருந்து தடுக்க முடியும்?" ஈஸா (ஸல்) அவர்கள் பலவீனமாகவும், வெளிறிய தோற்றத்துடனும் இருந்த மூன்று பேரைக் கடந்து சென்றனர். அவர் அவர்களிடம், "உங்கள் இந்த நிலைக்கு என்ன காரணம்?" அதற்கு அவர்கள், "நரகத்தின் வேதனையைப் பற்றி பயப்படுகிறார்கள்" என்று கூறினார்கள். அதற்கு அவர், "நிச்சயமாக அல்லாஹ் அதிலிருந்து பயப்படுபவர்களை காப்பாற்றுவான்" என்று கூறினார். பின்னர் அவர் வழியில் சென்று, முதல் மூன்று பேரை விட பலவீனமாகவும் வெளிறியவர்களாகவும் இருந்த மேலும் மூன்று பேரைக் கண்டு, அவர்களிடம், "உங்கள் இந்த நிலைக்கு என்ன காரணம்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர்கள், "சொர்க்கத்தின் மீதான ஆசையும் ஏக்கமும் இதற்கு காரணமாயிற்று" என்று பதிலளித்தனர். அதற்கு அவர், "நீங்கள் எதை விரும்புகிறீர்களோ அதை அல்லாஹ் நிச்சயமாக வழங்குவான்" என்று கூறினார். பின்னர் அவர் வழியில் மேலும் சென்றார், அவர் சந்தித்த முந்தைய அனைவரையும் விட இன்னும் பலவீனமாகவும் வெளிறியவர்களாகவும் இருந்த மேலும் மூன்று பேரைக் கண்டார். அவர் அவர்களிடம், "உங்கள் இந்த நிலைக்கு என்ன காரணம்?" அதற்கு அவர்கள், "நாங்கள் கடவுளை நேசிக்கிறோம்! [அந்த அன்பில், நாங்கள் எல்லாவற்றையும் மறந்துவிட்டோம்.]" (அதற்கு அவர்) "நீங்கள் அல்லாஹ்வுக்கு நெருக்கமானவர்கள். நீங்கள் அல்லாஹ்வின் நெருக்கமானவர்கள்" என்று கூறினார்கள்.

ஹரீம் இப்னு ஹய்யான் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஃமின் ஒருவர் தனது இறைவனை அடையாளம் கண்டு, அவரை நேசிக்கும்போது, ஒருவன் அவரை நேசிக்கும்போது, அவன் மீது கவனம் செலுத்துகிறான், அந்த கவனம் மற்றும் கவனத்தின் இனிமையைக் காணும்போது, ஒருவர் உலகத்தை ஆசையுடன் பார்க்கவோ மறுமையைப் பார்க்கவோ மாட்டார். அத்தகையவர் இவ்வுலகில் உடலுடனும், மறுமையிலும் தன் ஆன்மாவுடனும் வாழ்கிறார். யஹ்யா

பின் முஆத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ்வின் மன்னிப்பு (*உஃபு) அனைத்து* பாவங்களையும் உள்ளடக்கியது, அவர் ஏற்றுக்கொள்ளும் நிலை என்னவாக இருக்கும்? அவரது ஏற்றுக்கொள்ளல் (*ரிதா) அனைத்து* நம்பிக்கைகளையும் உள்ளடக்கியது, அவரது அன்பின் நிலை என்னவாக இருக்கும்? அவரது அன்பு *(ஹுப்)* ஒருவரை புத்தியையும் உணர்வையும் மறக்க வைக்கிறது, அவரது அன்பு பாசத்தின் நிலை என்னவாக இருக்கும்? அவரது அன்பான பாசம் (*முவாடா),* அல்லாஹ்வைத் தவிர மற்ற அனைத்தையும் மறக்க வைக்கிறது, அவரது இரக்கமுள்ள மென்மையின் நிலை என்னவாக இருக்கும்? யஹ்யா பின் முஆத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "என் கருத்துப்படி, [தெய்வீக] அன்பற்ற எழுபது வருட வழிபாட்டை விட அல்லாஹ்வின் அன்பின் ஒரு துளி சிறந்தது". இப்போது காதலின் யதார்த்தத்தை விளக்குவோம், ஏனெனில் அதன் அர்த்தத்தில் சில சிக்கல்கள் உள்ளன.

அன்பின் யதார்த்தம், அதன் காரணங்கள் மற்றும் தேவன் தம்முடைய ஊழியன் மீதான அன்பின் அர்த்தம்

அன்பின் உண்மை என்ன, அதன் காரணங்கள் மற்றும் நிலைமைகள் என்ன, தேவனுடைய ஊழியக்காரனுக்கு அன்பின் அர்த்தம் என்ன என்பதை விளக்கும் வரை இந்த தலைப்பு தெளிவாகவும் புரிந்துகொள்ளக்கூடியதாகவும் இருக்காது. முதலாவதாக, சில அடிப்படை விஷயங்களை விளக்குவோம்.

அன்பின் உண்மை: முதல் விஷயம் என்னவென்றால், ஆழமான புரிதல் மற்றும் உணர்வு இருக்கும் வரை அன்பை கற்பனை கூட செய்ய முடியாது, ஏனென்றால் ஒரு மனிதன் உணரக்கூடிய ஒன்றை மட்டுமே நேசிக்க முடியும், அதனால்தான், இந்த குணம் உயிரற்ற பொருட்களில் காணப்படவில்லை, ஏனெனில் அவர்களுக்கு உணர்வு அல்லது புரிதல்

இல்லை, மாறாக இது ஒரு உயிருள்ள புலனுணர்வு உயிரினத்தின் தரம் (உள்ளார்ந்த பண்பு). அதன் பிறகு, உணர்வுகள் புலனுணர்வு பெறுபவரின் (நபர் அல்லது தனிநபர்) மனோபாவத்திற்கு சாதகமானவை மற்றும் பொருத்தமானவை மற்றும் ஒரு இன்பத்தைத் தருகின்றன அல்லது அவை அதற்கு எதிரானவை (மனோபாவம்) மற்றும் அதற்கு தீங்கு விளைவிக்கின்றன, ஏனெனில் அவை புலனுணர்வு உயிரினத்தை இன்பத்தின் அடிப்படையில் அல்லது தீங்கு விளைவிக்காது. இந்த வழியில், உணர்வுகள் மூன்று வகைப்படும்: புலனுணர்வு கொண்ட உயிரினத்தின் மனோபாவத்திற்கு ஏற்ப மற்றும் அவற்றை நேசிப்பவருக்கு இன்பம் தரக்கூடியவை; புலனுணர்வால் வெறுப்பவர்கள், அவர்களால் துன்புறுத்தப்படுகிறார்கள் அல்லது வெறுக்கிறார்கள்; இன்பம் அல்லது துன்பத்தை ஏற்படுத்தாத அந்த உணர்வுகள், அவை நேசிக்கப்படவோ வெறுக்கப்படவோ இல்லை. சுருக்கமாக, ஒருவருக்கு இன்பமாக இருக்கும் விஷயங்கள், ஒருவருக்கு பிரியமானவை. ஏதாவது ஒருவருக்கு பிரியமானதாக இருப்பதன் பொருள் என்னவென்றால், [மனித] மனோபாவம் அதை நோக்கி சாய்கிறது, மேலும் ஒருவரால் வெறுக்கப்படும் ஒன்றின் பொருள் என்னவென்றால், [மனித] மனோபாவம் அதை வெறுக்கிறது அல்லது வெறுக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், காதல் என்பது ஒருவர் இன்பம் அல்லது மகிழ்ச்சியைக் காணும் விஷயத்தை நோக்கி [மனித] மனோபாவத்தின் சாய்வு ஆகும். இந்த சாய்வு உறுதியானதாகவும் தீவிரமாகவும் மாறினால் அது தீவிர காதல் (*இஷ்க்)* என்று அழைக்கப்படுகிறது. இதேபோல், வெறுப்பு [அல்லது வெறுப்பு அல்லது வெறுப்பு] என்பது ஒரு வலியை ஏற்படுத்தும் விஷயத்தில் மனோபாவம் வெறுப்படைகிறது. இந்த வெறுப்பு தீவிரமடையும் போது, அது வெறுப்பாக மாறும்.

புலன்கள் மற்றும் அன்பின் உணர்வுகள்: இரண்டாவது விஷயம் என்னவென்றால், காதல் உணர்தல் மற்றும் புரிதலுக்கு அடிபணியும்போது, அதன் பிரிவு உணர்வு மற்றும் புலன்களுக்கு செய்யப்படும் அதே வழியில் செய்யப்படும். ஏனென்றால், ஒவ்வொரு உணர்வுக்கும், உணரப்பட்ட விஷயங்களில் இருந்து ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தைப் பற்றிய கருத்து உள்ளது (எடுத்துக்காட்டாக, கண்ணில் வசிக்கும் பார்வை உணர்வு, பொருட்களின் வடிவங்கள் மற்றும் வடிவங்களை உணர்கிறது). ஒவ்வொரு புலனும் சில உணர்வுகளிலிருந்து

இன்பத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் காண்கிறது [அதற்கு விசித்திரமானவை மற்றும் அதற்கு சாதகமானவை], மேலும் இந்த இன்பம் மனோபாவத்தை அதை நோக்கி சாய்வதற்கு காரணமாகிறது, மேலும் ஆரோக்கியமான மனோபாவத்திற்கு, அந்த உணர்வுகள் நேசிக்கப்படுகின்றன. உதாரணத்துக்கு, கண்களின் இன்பமும் இன்பமும் அழகான விஷயங்கள், அழகான முகங்கள் போன்ற கண்ணால் உணரப்படும் உணர்வுகளில் உள்ளது. காதின் இன்பமும் இன்பமும் மெல்லிசை பாடல்கள் மற்றும் புத்துணர்ச்சியூட்டும் ஒலிகள் போன்ற காதால் உணரப்படும் அந்த உணர்வுகளில் உள்ளது.

மூக்கின் இன்பமும் இன்பமும் இனிமையான வாசனை போன்ற மூக்கின் மூலம் உணரப்படும் உணர்வுகளில் உள்ளது. இதேபோல், சுவையின் இன்பம் [நாக்கால் உணரப்படுகிறது] உணவுகளில் உள்ளது மற்றும் தொடுதலின் இன்பம் மென்மையான மற்றும் மென்மையான விஷயங்களில் உள்ளது, ஏனெனில் உணரப்பட்ட இந்த விஷயங்கள், புலன்களுக்கு இன்பத்தை அளிக்கின்றன, அதனால்தான், அவை பிரியமானவர்களாகக் கருதப்படுகின்றன, மேலும் ஆரோக்கியமான மனோபாவம் அவற்றை நோக்கி சாய்கிறது. ஐம்புலன்களின் இன்பங்களையும், இன்பங்களையும் பொறுத்த வரையில், மனிதர்களுடன் மிருகங்களும் அவற்றில் பங்கேற்கின்றன. எனவே, ஒரு நபர் அன்பை ஐந்து புலன்களின் உணர்வுகளுக்கு மட்டுப்படுத்தி, பஞ்சபுலன்களால் கடவுளை உணரவில்லை என்று கூறினால், அதனால், கடவுளை நேசிக்க முடியாது. இந்த விஷயத்தில், நாம் அனுமானிக்கும் (அனுமானித்து) மனிதனின் தனித்தன்மை (சிறப்பு) தவறாகிவிடும், மேலும் ஆறாவது புலன் [மனிதர்களுக்கு ஐந்து வெளிப்புலன்களைத் தவிர] பயனற்றதாகிவிடும், அதன் அடிப்படையில், மனிதன் விலங்குகளை விட வேறுபாடு மற்றும் மேன்மையைக் கொண்டிருக்கிறான், மேலும் [ஆறாவது புலன்] புத்திசாலித்தனமாக (ஒத்திருக்கிறது அல்லது ஒப்பிடப்படுகிறது) என்று கருதப்படலாம், [உள்] ஒளி, இதயம் அல்லது அது போன்ற வேறு ஏதாவது வார்த்தை. இருப்பினும், [கடவுளை ஐந்து புலன்களால் உணராததால் கடவுளை நேசிப்பது சாத்தியமற்றது] என்று சொல்வது தவறானது, ஏனென்றால் உள் நுண்ணறிவு [மற்றும் வெளிச்சம்] வெளிப்புற புரிதலை விட சக்திவாய்ந்தது மற்றும் வலிமையானது. கண்ணுடன் ஒப்பிடும்போது,

இதயம் அதிகமாக உணர்கிறது மற்றும் புத்திசாலித்தனத்தின் மூலம் செய்யப்படும் அர்த்தங்களின் அழகைப் பற்றிய உணர்வு, கண்ணால் உணரப்படும் வெளிப்புற வடிவங்களின் அழகை விட மிக அதிகமாக உள்ளது. எனவே, புனிதமான தெய்வீக விஷயங்களைப் பற்றிய இதயத்தின் உணர்தல் ஐந்து புலன்களின் உணர்தலின் வட்டத்திலிருந்து (எல்லைகள் அல்லது வரம்புகள்) விலக்கப்பட்ட முழுமையான இன்பத்தையும் மகிழ்ச்சியையும் வழங்கும், மேலும் ஆரோக்கியமான மனோபாவம் மற்றும் சரியான புத்திசாலித்தனம் அவற்றை நோக்கி மிகவும் வலுவாக சாய்ந்திருக்கும், மேலும் அன்பின் அர்த்தம் என்னவென்றால், இதயம் இனிமையான மற்றும் மகிழ்ச்சியான உணர்வை நோக்கி சாய்ந்துள்ளது. இது குறித்த விவரங்களை விரைவில் வழங்குவோம். இதன் விளைவு என்னவென்றால், அந்த நபரால் மட்டுமே விலங்குகளின் மட்டத்தில் இருக்கும் கடவுளின் அன்பை மறுக்க முடியும் மற்றும் [ஐந்து வெளிப்புற] புலன்களின் உணர்வுக்கு மேலே உயர இயலாது.

அன்புக்கான காரணங்கள்: மூன்றாவது, ஒரு மனிதன் தனது கீழ் சுயத்தை (நாஃப்ஸ்) நேசிக்கிறான், சில நேரங்களில் ஒருவரின் கீழ் சுயத்திற்காக மற்றொரு [நபரை அல்லது பொருளை] நேசிக்கிறான். இப்போது கேள்வி எழுகிறது: ஒருவர் *தனது* சொந்த தாழ்ந்த சுயத்திற்காக அதைச் செய்யாமல் மற்றொருவரின் இருப்புக்காக மற்றொருவரை நேசிப்பது சாத்தியமா? [ஆன்மீக ரீதியில்] பலவீனமானவர்களைப் பொறுத்தவரை, அவர்கள் இந்த கேள்விக்கு எதிர்மறையாக பதிலளிக்கிறார்கள். அவர்களைப் பொறுத்தவரை, ஒரு மனிதன் இன்னொருவரின் இருப்புக்காக மட்டுமே இன்னொருவரை நேசிக்க முடியும் என்பது சாத்தியமில்லை, இந்த அன்புக்கு ஒருவரின் சொந்த இருப்புக்கும் எந்த தொடர்பும் இல்லை (அதாவது, பதிலுக்கு எதையும் திரும்ப விரும்பாமல் இன்னொருவரை நேசிப்பது). இந்த விஷயத்தின் உண்மை என்னவென்றால், அத்தகைய அன்பு சாத்தியமானது மற்றும் நிகழ்காலமானது. அதனால்தான், அன்பின் காரணங்கள் (காரணங்கள்) மற்றும் அவற்றின் வகைகளை இங்கே விளக்குவோம்.

ஒவ்வொரு உயிருள்ள [நபருக்கும்] ஒருவரின் முதல் காதலி ஒருவரின் சொந்த சுயமும் தனது சொந்த இருப்பும் என்பதை அறிய வேண்டும். சுய அன்பு என்பது ஒருவரின் மனோபாவம் ஒருவரின் சொந்த இருப்பின் நிரந்தரத்தை நோக்கி சாய்கிறது மற்றும் ஒருவரின் இல்லாதது மற்றும் மரணத்தின் வெறுப்பை நோக்கி சாய்கிறது. இயற்கையாகவே, காதலனுக்கு ஏற்ற அந்த விஷயம் மட்டுமே நேசிக்கப்படுகிறது, மேலும் அதன் நிரந்தர இருப்பை விட சுயத்திற்கு சாதகமாக என்ன இருக்க முடியும், ஒருவரின் சொந்த இருப்பு மற்றும் மரணத்தை விட சாதகமானது எது? அதனால்தான், மனிதன் வாழ்க்கையை நேசிக்கிறான், மரணத்தை வெறுக்கிறான். இந்த வெறுப்புக்கு முக்கிய காரணம் என்னவென்றால், யாரும் ஒருவரின் சொந்த மரணத்தை ஒப்புக்கொள்வதில்லை மற்றும் மரணத்தை மோசமாக கருதுகிறார்கள். இருப்பினும், ஒருவர் வாழ்க்கையில் பெரும் கஷ்டங்களை எதிர்கொண்டு, துன்பங்களை சகித்துக் கொண்டால், ஒருவர் மரணத்துடன் துன்பங்களை முடித்துவிடுவதில் நன்றாக இருக்கலாம், ஆனால் ஒருவர் மரணத்தை அன்பாகக் காண்கிறார் என்பதால் அல்ல, மாறாக ஒருவரின் துன்பங்கள் மற்றும் கஷ்டங்களின் முடிவை விரும்புவதால் தான். சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், மனிதன் இயல்பான இயல்பால், மரணம் மற்றும் இல்லாததை வெறுக்கிறான், மேலும் இருப்பின் நிரந்தரத்தை நேசிக்கிறான். நிரந்தர இருப்பு நேசிக்கப்படுவதைப் போலவே, இருப்பின் பரிபூரணமும் பிரியமானதாக இருக்கிறது, ஏனெனில் [அபூரணமான] ஒருவருக்கு பரிபூரணம் இல்லை, மேலும் இழப்பு கூட பரிபூரணத்துடன் ஒப்பிடும்போது இல்லாதது போன்றது. இல்லாதது, அது [உள்] குணங்கள் அல்லது இருப்பாக இருந்தாலும், ஒருவரின் வெறுப்புக்கு தகுதியானது. நிரந்தர வாழ்வு நேசிக்கப்படுவது போலவே, பரிபூரணத்தின் குணத்தின் இருப்பும் நேசிக்கப்படுகிறது. இது மனித மனப்பான்மையில் கடவுள் அளித்துள்ள இயல்பில் உள்ளார்ந்துள்ளது. கடவுளின் வழி மாறாது.

இதன் விளைவு என்னவென்றால், ஒரு மனிதனின் முதல் காதலி ஒருவரின் சொந்த இருப்பு, பின்னர் ஒருவரின் உடல் உறுப்புகள், செல்வம், சந்ததிகள், குடும்பம் மற்றும் உறவினர்களின் பாதுகாப்பு நேசிக்கப்படுகிறது. உறுப்புகளின் பாதுகாப்பு நேசிக்கப்படுகிறது, ஏனெனில் இருப்பின் பரிபூரணமும் நிரந்தரமும் அவற்றைச் சார்ந்துள்ளது, செல்வம் நேசிக்கப்படுகிறது, ஏனெனில் அது இருப்பின்

நிரந்தரத்திற்கான ஒரு கருவியாகும். மற்ற எல்லா விஷயங்களையும் அப்படியே ஊகிக்கலாம். ஒருவர் தனது குழந்தையை நேசிக்கிறார், இருப்பினும் ஒருவர் அதிலிருந்து எந்த நன்மையும் பெறவில்லை, அதில் ஒருவர் கஷ்டங்களை அனுபவிக்க வேண்டும், ஏனென்றால் குழந்தை இறந்த பிறகு ஒருவரின் இடத்தைப் பிடிக்கும், மேலும் ஒருவரின் அடுத்தடுத்த தலைமுறைகள் ஒருவர் சென்ற பிறகும் தொடரும், மேலும் இது ஒருவரின் சொந்த இருப்பின் தொடர்ச்சிக்கு சமம், மேலும் ஒருவர் அதில் ஒருவரின் நிரந்தர இருப்பைக் காண்கிறார். ஒருவரின் நீட்டிக்கப்பட்ட குடும்பம் மற்றும் உறவினர்களின் நிலைமையும் இதுதான், ஏனென்றால் ஒருவர் தனது சொந்த சுயத்தின் பரிபூரணத்தின் காரணமாக அவர்களை நேசிக்கிறார், ஏனென்றால் ஒருவர் தனது சுயத்தை வலிமையானவர் என்று நினைக்கிறார், மேலும் அவர்களின் பரிபூரணம் ஒருவருக்கு பெருமை அளிக்கிறது. செல்வம், உறவுகள், வெளிப்புறக் காரணிகள் ஆகியவை ஒரு மனிதனை முழுமையாக்கும் மனித கரங்களைப் போன்றவை. எனவே, இருப்பின் இருப்பு, பரிபூரணம் மற்றும் நிரந்தரம் ஆகியவை ஒருவருக்கு பிரியமானவை, அதற்கு எதிரான அனைத்தும் வெறுக்கத்தக்கவை என்று வெறுக்கப்படுகின்றன. **இது அன்பின் முதல் காரணம்** [இது ஒருவரின் சொந்த இருப்பின் பரிபூரணம் மற்றும் நிரந்தரம்].

அன்பின் இரண்டாவது காரணம் தயவு. மனிதன் ஒருவருக்கு நன்மை செய்வதையோ அல்லது நன்மையையோ நேசிக்கிறான், மேலும் ஒருவருக்கு உதவி செய்பவர்களை நேசிப்பது ஒருவரின் இயல்பான இயல்பில் நுழைந்துள்ளது. ஒருவருக்கு வழங்கப்பட்ட உதவிகளின் காரணமாக ஒருவரை நேசிப்பவன், நன்மை செய்பவரின் இருப்பை நேசிப்பதில்லை, மாறாக, ஒருவர் தயவை நேசிக்கிறார். தயவு என்பது நன்மை செய்பவரின் செயல், அது நிலைத்திருக்கவில்லை என்றால், அன்பும் நிலைத்திருக்காது, இருப்பினும் அன்பின் மிகுதி அல்லது பற்றாக்குறை மிகுதி அல்லது தயவுகளின் பற்றாக்குறையைப் பொறுத்தது போல.

அன்பின் மூன்றாவது காரணம் என்னவென்றால், ஒரு பொருளை அது இருப்பதன் காரணமாக நேசிப்பதே தவிர, அதன் இருப்பிலிருந்து

வரப்போகும் எந்த நன்மை அல்லது லாபத்தின் காரணமாக அல்ல, மாறாக, அதன் இருப்பே லாபம். இதுதான் உண்மையான மற்றும் நித்திய அன்பு, இந்த அன்பு என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும் என்று நம்பிக்கையுடன் சொல்ல முடியும், அதன் இருப்பிலிருந்து வரப்போகும் எந்த நன்மை அல்லது லாபத்தின் காரணமாக அல்ல, மாறாக அதன் இருப்பே லாபம். இது உண்மையான மற்றும் நித்திய அன்பு, இந்த அன்பு என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும் என்று உறுதியாகக் கூறலாம். அனைத்து ஆரோக்கியமான மனோபாவங்களும் அழகான பூக்கள், படங்கள், அழகான ஒலிகளைக் கொண்ட பிரகாசமான வண்ண பறவைகள் போன்றவற்றிலிருந்து மகிழ்ச்சியைப் பெறுகின்றன. பலர் இந்த விஷயங்களைப் பார்த்து மகிழ்கிறார்கள். ஆயினும்கூட, இவையெல்லாம் மகிழ்ச்சிகரமானவை மற்றும் இன்பகரமானவை, அத்தகைய ஒவ்வொரு காரியமும் ஒரு பிரியமானவை. ஒவ்வொரு அழகையும் உணர்தல் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது. கடவுள் அழகானவர் என்று நிரூபிக்கப்பட்டால், அவரது மாட்சிமையும் அழகும் வெளிப்படுத்தப்பட்ட ஒவ்வொரு நபருக்கும் அவர் பிரியமானவராக இருப்பார். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

إِنَّ اللَّهَ جَمِيلٌ يُحِبُّ الْجَمَالَ

"கடவுள் அழகானவர், அழகை நேசிக்கிறார்". (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது <u>*ஹதீஸ் தொகுப்பு ஸஹீஹ் முஸ்லிம்*</u> அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸூத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

காதலுக்கு நான்காவது காரணம் அழகு. அழகும் காதலுக்கு ஒரு முக்கிய காரணம். ஆனால் அழகு என்றால் என்ன? அதை விளக்குவது முக்கியம். வெளிப்புற [தோற்றத்தை] கண்காணித்து, உணர்வுகள் மற்றும் உணர்வுகளின் கைதிகளாக இருப்பவர்கள், ஒரு மனிதனுக்கு சீரான உறுப்புகள், நல்ல முக அம்சங்கள், சிவப்பு மற்றும் வெளிர் நிறம் மற்றும் நல்ல உயரம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருப்பதே அழகு என்று நினைக்கிறார்கள். பொதுவாக, அத்தகைய நபர்கள் அழகானவர்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறார்கள், ஏனெனில் இவை அவர்கள் கண்களால் பார்க்கும் பண்புகள். அதனால்தான், கண்ணால் பார்க்க முடியாத, சிந்தனையால் சூழப்படாத, நல்ல நிறம் மற்றும் அம்சங்கள் இல்லாத,

அழகாக இல்லை, இது ஒரு தவறான எண்ணம் என்றாலும், சாயல் அல்லது விரும்பத்தக்க அளவை கூட எட்டாது என்ற ஊகத்தை அவர்கள் கொண்டுள்ளனர். அழகு என்பது கண்ணால் பார்க்கக்கூடிய அல்லது உடல் அமைப்பின் சமநிலை அல்லது வெளிர் சிவப்பு நிறத்தை சார்ந்தது அல்ல. இந்த எழுத்து அழகாக இருக்கிறது, இந்த ஒலி அழகாக இருக்கிறது, இந்த குதிரை நன்றாக இருக்கிறது, மாறாக இந்த துணி அழகாக இருக்கிறது, இந்த பாத்திரம் அழகாக இருக்கிறது என்று சொல்லும் அளவுக்கு செல்கிறோம். குரல், எழுத்து மற்றும் பிற எல்லாவற்றின் அழகின் அர்த்தம் என்ன? அழகு முகத்தில் மட்டுமே இருந்தால், ஒரு அழகான எழுத்தில் கண் இன்பம் காண்கிறது என்பதை நாம் நன்கு அறிந்திருந்தாலும், அழகான பாடல்களில் காது இன்பம் காண்கிறது, உலகில் உள்ள அனைத்து உணர்வுகளும் நல்லவை அல்லது கெட்டவை, எனவே எல்லாவற்றிலும் பொதுவான அழகின் அர்த்தம் என்ன? இது குறித்து கொஞ்சம் வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டுவோம்.

எல்லாவற்றின் அழகு அதற்கு ஏற்ற அல்லது சாத்தியமான பரிபூரணம் அதில் குவிகிறது என்பதில் உள்ளது. அதன் சாத்தியமான பரிபூரணங்கள் அனைத்தும் ஒரு விஷயத்தில் குவிந்தால், அது அழகாக அழைக்கப்பட வேண்டும், மேலும் சில பரிபூரணங்கள் இருந்தால், சில இல்லையென்றால், அந்த விஷயம் அதில் உள்ள பரிபூரணங்களின் அளவிற்கு அழகாக இருக்கும் [அதற்கு விசித்திரமானவை]. உதாரணமாக, ஒவ்வொரு குதிரையையும் அழகாக அழைக்க முடியாது, அதற்கு பதிலாக அந்த குதிரை மட்டுமே அழகாக அழைக்கப்படும், இது ஒரு நல்ல குதிரைக்கு தேவையான அனைத்து குணாதிசயங்களையும் கொண்டுள்ளது - தோற்றம், கலவை, நிறம், வேகம், கடிவாளங்களுக்கு அதன் பதிலின் அழகு, முதலியன. எழுத்துக்கள் மற்றும் சொற்களின் சமநிலை, ஓட்டம், ஒழுங்கமைப்பு, ஒழுங்கமைப்பின் அழகு போன்ற எழுத்து தொடர்பான அனைத்து முழுமைகளும் குவிந்திருப்பதே அழகான எழுத்து. ஒவ்வொன்றுக்கும் ஒரு பரிபூரணம் உள்ளது, அது வேறொரு விஷயத்திற்கு விசித்திரமானது அல்ல, மாறாக மற்றொரு விஷயத்தில் அந்த பரிபூரணம் இல்லாதது மற்றொரு பொருளுக்கு அழகு என்று அழைக்கப்படுகிறது. எல்லாவற்றின் அழகும் அதற்கு விசேஷமான பரிபூரணத்தில் உள்ளது என்பதை இதிலிருந்து அறிய முடிகிறது. ஆகையால்தான், ஒரு மனிதன் நல்லவன் என்று அழைக்கப்படுகிற

முழுமையின் அடிப்படையில் ஒரு குதிரை நல்லது என்று அழைக்கப்படுகிற பரிபூரணங்கள் ஒரே மாதிரியாக இருக்காது, மேலும் ஒரு எழுத்து நல்லது என்று அழைக்கப்படும் குணாதிசயங்கள், ஒரு குதிரையை நல்லது என்று அழைப்பதற்கு ஒரே மாதிரியாக இருக்காது. இந்தக் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் எல்லா விஷயங்களையும் உய்த்தெறிய முடியும்.

இப்போது குறிப்பிடப்பட்ட விஷயங்கள் கண்ணால் மட்டுமல்ல, குரல் (காதுகள் மூலம் உணரப்படும்) மற்றும் சுவை போன்ற வேறு சில புலன்களால் உணரப்படுகின்றன என்று இங்கே நீங்கள் கூறலாம், அழகு புலன்கள் மற்றும் உணர்வுகளுடன் தொடர்புடையது என்பதை நிரூபிக்கிறது, இருப்பினும், [ஐந்து] புலன்களில் எதனாலும் உணர முடியாத விஷயங்களின் உணர்தல், அர்த்தமற்றது. அதற்கான பதில் என்னவென்றால், அழகு என்பது புலன்கள் மற்றும் உணர்வுகளைப் புரிந்துகொள்வதை மட்டும் சார்ந்தது அல்ல, மாறாக, புலன்களால் உணர முடியாத அல்லது உணர முடியாத விஷயங்களில் அழகு உள்ளது. உதாரணமாக, இந்த குணநலன்கள் நல்லது, இந்த அறிவு நல்லது, இந்த குணம் நல்லது, இந்த பழக்கவழக்கங்கள் நல்லது என்று கூறப்படுகிறது. அழகான குணநலன்கள் அறிவு, அடக்கம், தைரியம், கடவுள் பயம், கருணை, சிந்தனை, பரிசீலனை மற்றும் பிற நல்ல குணநலன்கள், உள் மனப்பான்மைகள் மற்றும் மனோபாவங்கள் ஆகியவற்றைக் குறிக்கின்றன. இவை எதுவும் ஐந்து புலன்களால் உணரப்படுவதில்லை, மாறாக அவை உள் நுண்ணறிவின் ஒளி அல்லது வெளிச்சத்தால் உணரப்படுகின்றன (*பசீரா).* இந்த அழகான குணாதிசயங்கள் அனைத்தும் பிரியமானவை, அவற்றை வைத்திருப்பவர் இந்த குணச்சித்திர பண்புகளை நன்கு அறிந்த ஒருவருக்கும் பிரியமானவர். இதற்கு சான்று என்னவென்றால், அவர்கள் தங்கள் தீர்க்கதரிசிகளையும் தீர்க்கதரிசன தோழர்களையும் [மற்றும் உயர்ந்த குணநலன்களைக் கொண்ட பிற நீதிமான்கள்] நேசிப்பார்கள் என்பது மனித மனோபாவங்களில் வைக்கப்பட்டுள்ளது, அவர்கள் ஒருபோதும் பார்த்ததில்லை [அல்லது அவர்கள் எப்படி இருந்தார்கள்].

சிலர் தங்கள் மதத் தலைவர்களை [கடந்த வரலாற்றிலிருந்து] தீவிரமாக நேசிக்கிறார்கள், மேலும் அவர்களைப் பாதுகாப்பதற்காக தங்கள் செல்வம் அனைத்தையும் செலவிடுகிறார்கள், மேலும் அவர்களை விமர்சிக்கும் மக்களை மறுக்க தங்களால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்கிறார்கள், அவர்கள் இதற்கு முன்பு அவர்களைப் பார்த்ததில்லை என்றாலும், அவர்கள் அவர்களைப் பார்த்தால், அவர்களின் தோற்றம் கூட அவர்களுக்குப் பிடிக்காமல் போகலாம். அவர்களின் வெளிப்புற தோற்றம் மற்றும் தோற்றத்தின் காரணமாக ஒருவர் அவர்களை நேசிக்கவில்லை, மாறாக, அவர்களின் உள் தோற்றத்தை (அதாவது, அவர்களின் அறிவு, புரிதல், உயர்ந்த குணநலன்கள், கடவுளுடன் நெருக்கம், முதலியன) சாட்சியமளிப்பதன் மூலம் அவர்களை தீவிரமாக நேசித்தார் என்பதை இதிலிருந்து அறிய முடிகிறது. அவர்களின் வெளிப்புற வடிவங்கள் தூசியுடன் கலந்த பிறகு [அவர்களின் கல்லறைகளில்] மண்ணாக மாறிவிட்டன, ஒருவர் இன்னும் அவர்களை நேசிக்கிறார், அவர்களின் உள் குணநலன்கள் மற்றும் அவர்களின் நம்பிக்கை, கடவுள் பயம், அறிவின் விரிவாக்கம், மதத்தின் நுணுக்கங்களுடன் பரிச்சயம், தெய்வீக பாதையின் அறிவைப் பரப்புவதற்கான போராட்டம் போன்ற குணங்கள் காரணமாக அவர்களுக்கு அர்ப்பணிக்கப்படுகிறார். இந்த விஷயங்கள் அனைத்தும் அழகானவை, இந்த குணங்கள் அனைத்தும் சிறந்தவை. புலன்கள் அவற்றை உணர இயலாது என்பதால் அவற்றின் அழகைப் பற்றிய உணர்வு உள் நுண்ணறிவின் ஒளியால் மட்டுமே நிகழ்கிறது. அபூபக்கர் அல்-சித்தீக் (ரலி) அவர்களை நேசிப்பவர்களின் நிலை இதுதான். அவரை நேசிப்பவர் தனது எலும்புகள், சதை, தோல், உறுப்புகள், வடிவம் மற்றும் தோற்றத்தை நேசிக்கவில்லை, ஏனெனில் இவை அழிந்துவிட்டன அல்லது [வேறு ஏதாவது] மாற்றமடைந்துவிட்டன, ஆனால் அந்த [உடல் அல்லாத மற்றும் பொருளற்ற] விஷயங்கள் எஞ்சியுள்ளன, இதன் காரணமாக அபூபக்கர் அல்-சித்திக் (அல்லாஹ் அவருடன் திருப்தி அடைக) கடவுளின் நெருக்கம், நெருக்கம், நெருக்கம் மற்றும் ஞானம் ஆகியவற்றின் தரத்தை அடைந்தனர் (*மாரிஃபா* அல்லது *சித்திகியா*), வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவரது உன்னத குணநலன்கள் மற்றும் அழகான உள் குணங்கள். வெளி வடிவம் அழிந்துவிட்டாலும், இந்த குணங்களால் அவர் மீதான அன்பு ஏற்படுகிறது.

இந்த அழகான உள் குணநலன்களின் தோற்றம் மற்றும் காரணம் அறிவு மற்றும் திறன் (*குத்ரா) ஆகும்*, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இந்த உன்னத மக்கள் விஷயங்களின் யதார்த்தத்தைப் பற்றிய அறிவைப் பெற்றனர் மற்றும் கீழ்த்தரமான சுயத்திலிருந்து காமங்கள் மற்றும் ஆசைகளைக் கட்டுப்படுத்திய பிறகு அழகான உள் குணங்கள், மனோபாவங்கள் மற்றும் மனநிலைகளால் தங்கள் சுயத்தை அலங்கரிக்கும் திறன் பெற்றனர். மற்ற அனைத்து உள் குணங்களும் இந்த அறிவு மற்றும் திறனிலிருந்து வெளிப்படுகின்றன, மேலும் இவை இரண்டும் எந்த வெளிப்புற உணர்வாலும் உணரப்படுவதில்லை, மேலும் அவை கண்ணுக்கு வெளிப்படுத்தக்கூடிய வெளிப்புற வடிவம், வடிவம் மற்றும் நிறம் எதுவும் இல்லை, அதன் விளைவாக பிரியமானவர்களாகக் கருதப்படுகிறது. இதன் விளைவு என்னவென்றால், அழகு உள் குணம் மற்றும் பழக்கவழக்கங்களில் உள்ளது. அறிவும் திறமையும் அழகான உள் குணத்தின் ஊற்றுக்கண்ணாக இல்லாவிட்டால், இந்த விஷயம் அன்புக்கு காரணமாக இருந்திருக்காது. இதிலிருந்து உண்மையான பிரியமானவர் அழகான உள் குணத்தின் வெளிப்பாடு, இது பாராட்டத்தக்க குணநலன்கள் மற்றும் அழகான குணங்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறது, மேலும் அவற்றின் ஆதாரம் அறிவு மற்றும் திறமை. இந்த வெளிப்பாடு மனித இயல்புக்கு பிரியமானது, இருப்பினும் இது [வெளிப்புற] புலன்களால் உணரப்படவில்லை. அதனால்தான், ஹாதிம் அல்-தாயின் தாராள மனப்பான்மை மற்றும் காலித் பின் வலீத் (ரலிஹ்) அவர்களின் துணிச்சல் பற்றிய கதைகளைக் கேட்கும்போது, அவர்கள் கட்டுப்பாடற்ற மற்றும் கண்ணுக்குத் தெரியாமல் அவர்களை நேசிக்கத் தொடங்குகிறார்கள், இருப்பினும் ஹாதிமின் தாராள மனப்பான்மை கண்ணால் உணரப்படவில்லை அல்லது காலித்தின் துணிச்சலின் தரம் கண்ணால் பார்க்கப்படவில்லை, மேலும் இந்த அன்பு அவர்களின் வெளிப்புற தோற்றத்தைப் பார்ப்பதன் மூலம் பிறக்கவில்லை அல்லது எந்தவொரு எதிர்பார்த்த லாபத்தின் காரணமாகவும் நடக்காது. தங்களை நேசிப்பவர்களை சென்றடையக்கூடியவை. அன்புக்கு இது அவசியமில்லை என்பது இதிலிருந்து நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளது, காதலி காதலனுக்கு எந்த உதவியும் செய்கிறார், மாறாக ஒரு காதலி அன்பானவராக இருப்பதால் நேசிக்கப்படுகிறார் (காதலியானவர் இருக்கும் விதம் காரணமாக மற்றும் வேறு எதற்காகவும் அல்ல), காதலனின் தயவு காதலனை அடையவில்லை என்றாலும். ஒவ்வொரு அழகும் பிரியமானதால் பிரியமானவரின் இருப்பு பிரியமானது.

வடிவங்கள் இரண்டு வகைகளாக உள்ளன - வெளிப்புற மற்றும் உட்புறம். வெளிப்புற வடிவம் அல்லது தோற்றம் கண்ணால் காணப்படுகிறது மற்றும் உள் வடிவம் உள் நுண்ணறிவு (*பசீரா) மூலம் உணரப்படுகிறது*. உள் நுண்ணறிவு இல்லாதவன் அதை (உள் அழகை) உணர மாட்டான் அல்லது அதிலிருந்து எந்த இன்பத்தையும் அல்லது இன்பத்தையும் பெறுவதில்லை, அல்லது அதை நேசிப்பதில்லை அல்லது அதன் பக்கம் சாய்வதில்லை. வெளிப்புலன்களை விட உள் நுண்ணறிவு வலுவாக இருப்பவர், வெளிப்புற அர்த்தங்களை விட உள் அர்த்தங்களை விரும்புகிறார், அவற்றை நேசிக்கிறார். இரண்டு நபர்களுக்கு இடையே மிகப்பெரிய வேறுபாடு உள்ளது, அவர்களில் ஒருவர் அதன் வெளிப்புற அழகின் காரணமாக சுவரில் ஒரு வரைபடத்தை நேசிக்கிறார், மற்றொருவர் தனது உள் அழகின் காரணமாக ஒரு தீர்க்கதரிசியை நேசிக்கிறார்.

அன்பின் ஐந்தாவது காரணம் ஒரு காதலனுக்கும் காதலனுக்கும் இடையில் இருக்கும் ஒரு ரகசிய பொருத்தம் (இணக்கத்தன்மை). சில நேரங்களில் இரண்டு மனிதர்களிடையே ஒரு வலுவான தொடர்பு அல்லது உறவு உருவாகிறது, அழகு அல்லது வேறு சில நன்மைகளால் அல்ல, ஆனால் அவர்களின் ஆன்மாக்களின் பொருந்தக்கூடிய தன்மை காரணமாக. பாசம் மற்றும் சகோதரத்துவத்தின் புத்தகத்தில் (அல்-உல்ஃபா *வ அல்-அகுவா) [கஸாலியின்* மகத்தான படைப்பான "இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்" *அல்லது "கடவுளுக்கு பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" என்ற இரண்டாம் தொகுதியின் ஐந்தாவது புத்தகத்தில் இதை* வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டியுள்ளோம்.

இதன் சுருக்கம் [அன்பின் காரணங்களின் முழு விளக்கம்] அன்புக்கு ஐந்து காரணங்கள் உள்ளன. முதலாவதாக, ஒரு மனிதன் தனது சுயம் மற்றும் பரிபூரணத்தின் இருப்பையும் நிரந்தரத்தையும் நேசிக்கிறான். இரண்டாவதாக, ஒருவருக்கு நன்மை செய்பவர்களை நேசிப்பது, ஒருவரின் இருப்பிலும் நிரந்தரத்திலும் ஒருவருக்கு உதவுவதும், ஒருவரின் அறியாமையை எதிர்த்துப் போராடுவதும் ஆகும். மூன்றாவது, எந்த உதவியும் செய்யாத, ஆனால் மற்றவர்கள் பயனடைந்த ஒருவரை நேசிப்பது. நான்காவதாக, ஒருவரின் சொந்த இருப்பில், அழகாக

இருக்கும் ஒருவரை நேசிப்பது, அது வெளிப்புற தோற்றத்தில் அல்லது உள் தோற்றத்தில் அல்லது வடிவத்தில் அல்லது அர்த்தத்தில் இருந்தாலும் சரி. ஐந்தாவது, ஒருவருடன் ரகசிய ஒத்திசைவு கொண்ட ஒருவரை நேசிப்பது. இந்த ஐந்து காரணங்களும் [அன்புக்கு] ஒரு நபரிடம் குவிந்தால், அந்த நபரின் அன்பு முழுமையடைந்து மிக உயர்ந்த மட்டத்தில் இருக்கும். ஒருவரின் குழந்தை அழகாகவும், நல்ல நடத்தையுள்ளவராகவும், அறிவுள்ளவராகவும், ஞானமுள்ளவராகவும், மக்களை நன்றாக நடத்துபவராகவும், ஒருவருக்கு நன்றாக சேவை செய்வதாகவும், கீழ்ப்படிதலுள்ளவராகவும் இருந்தால், பெற்றோருக்கு அந்த குழந்தை மீது அபரிமிதமான அன்பு இருந்தால், இந்த குணநலன்கள் ஒன்றில் முழுமையாக இருக்கும் அளவிற்கு இந்த அன்பு வலுவாகவும் விரிவாகவும் இருக்கும். இந்த [ஐந்து] காரணங்களின் பரிபூரணமும் குவிப்பும் கடவுளின் இருப்பில் மட்டுமே சாத்தியமாகும், உண்மையில், அவர் அன்புக்கு தகுதியானவர் என்பதை இப்போது விளக்குவோம்.

கடவுள் மட்டுமே அன்புக்கு தகுதியானவர்

ஒருவன் கடவுளை நோக்கி சாய்ந்து கொள்ளாமல், கடவுளைத் தவிர மற்றவர்களின் பக்கம் சாய்ந்திருந்தால், அது ஒருவரின் புரிதல் இல்லாமை மற்றும் தெய்வீக ஞானத்திலிருந்து தொலைதூரத்திற்கு ஒரு சான்றாகும். உண்மையில், ஆழமான உள் நுண்ணறிவு உள்ளவர்களுக்கு, கடவுளைத் தவிர வேறு யாரும் அன்புக்கு தகுதியானவர்கள் இல்லை, வேறு யாரும் அன்பானவர்கள் என்று அழைக்கப்படுவதற்கு தகுதியற்றவர்கள். இந்த கூற்று ஆதாரம் இல்லாமல் இல்லை, அன்பின் ஐந்து காரணங்களின் கலவையானது கடவுளின் இருப்பில் மட்டுமே சாத்தியம் என்பதை வரவிருக்கும் பக்கங்களில் நிரூபிப்போம். கடவுளைத் தவிர வேறு எவருக்கும் அதிகபட்சம் ஒன்று அல்லது இரண்டு காரணங்கள் இருப்பதைப் போல, அது வேறு யாரிடமும் சாத்தியமில்லை, அதுவும் உருவக அர்த்தத்தில், மாறாக ஒருவரின் [வெறும்] ஊகம் மற்றும் சிந்தனையின் அர்த்தத்தில். மறுபுறம், கடவுளில் இந்த [ஐந்து] காரணங்கள் அனைத்தின் குவிப்பு மற்றும் கலவை, உண்மையானது. இந்த விஷயத்தை நாம் முழுமையாக விரிவாக விளக்கும்போது,

கடவுளை நேசிப்பது சாத்தியமில்லை என்ற முட்டாள்களும் முட்டாள்களுமான சிந்தனை சரியானதல்ல என்பது நுண்ணறிவு உள்ளவர்களுக்கு தெளிவாகும். மாறாக, கடவுளைத் தவிர வேறு யாரும் நேசிக்கப்படக்கூடாது என்பது அதற்கு முரணானது. இப்போது நாம் இந்த ஒவ்வொன்றையும் [அன்பின் ஐந்து காரணங்களை] தனித்தனியாக ஆராய்வோம்[ஒருவரை நேசிப்பதற்கான இந்த ஐந்து காரணங்களும் கடவுளுக்கு மட்டுமே பொருந்தும், தவிர வேறு எதுவும் இல்லை].

முதல் காரணம்: விளக்கப்பட்ட முதல் காரணம் என்னவென்றால், மனிதன் தனது சுயத்தை பிரியமானவனாகக் கருதுகிறான் மற்றும் அதன் நிரந்தரத்தன்மை, நிரந்தர இருப்பு மற்றும் முழுமையை விரும்புகிறான். ஒருவர் அழிவு, இல்லாதது, தவறு மற்றும் பரிபூரணத்தின் தடைகளை வெறுக்கிறார். இந்த விஷயங்கள் ஒரு உயிருள்ள மனிதனின் உள்ளார்ந்த இயல்பில் காணப்படுகின்றன. ஒருவன் தன் சுயத்தை (*நஃப்ஸ்)* அறிந்து, தன் இறைவனை அடையாளம் கண்டு கொண்டவன், தன் இருப்பு தானாகவே இல்லை என்பதை நன்கு அறிவான், மாறாக அவனுடைய இருப்பு, நிரந்தரத்தன்மை, பரிபூரணம் மற்றும் அனைத்தும் கடவுளைச் சார்ந்துள்ளது மற்றும் அவனுக்கு ஏற்றது. அவரே ஒருவரின் இருப்பை உருவாக்கியவர், அவரே ஒருவரின் இருப்பைப் பாதுகாப்பவர், அவரே பரிபூரணத்தின் குணங்களை உருவாக்கி அவற்றை நிறைவு செய்கிறார், அவரே ஒருவரை பரிபூரணத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் வழிமுறைகளை உருவாக்குகிறார், இந்த வழிகளைப் பயன்படுத்துவதற்கு ஒருவரை வழிநடத்தும் வழிகாட்டுதலை உருவாக்குபவர் அவர்தான், இல்லையெனில் ஒரு அடியானின் (மனிதன்) இருப்பு ஒன்றுமில்லை - அது வெறும் இல்லாதது. அல்லாஹ் தன் செயலால் ஒருவனைப் படைக்கவில்லையெனில், படைத்த பிறகும், அவன் தன் அருளை வழங்காவிட்டால், அவன் அழிந்துவிடும், அவன் அதை (அவனுடைய அருளை) முழுமையாக்கவில்லை என்றால், ஒருவன் குறைபாட்டில் இருப்பான். இதன் விளைவு என்னவென்றால், உலகில் அதன் சொந்த இருப்பால் இருப்பதில்லை. ஒவ்வொரு இருப்பும் இந்த உயிருள்ள, சுய-வாழ்வு (கடவுள்) மூலம் உள்ளது, அதன் சொந்த இருப்பு அவரது சொந்த இருப்பால் உள்ளது. கடவுளை அறிபவர் ஒருவர் ('*ஆரிஃப்* அல்லது ஞானவாதி) தனது சொந்த இருப்பின் மீது அன்பு கொண்டிருந்தால், ஒருவர் தனது சொந்த இருப்பைச் சார்ந்து நன்மை

பெற்று, அவரிடமிருந்து இருப்பைப் பெற்று, அவரை படைப்பாளராகவும், நிகழ்காலமானவராகவும், பரிணாம வளர்ச்சியாளராகவும், [அனைத்து படைப்புகள் மற்றும் இருப்புகளுக்கும்] பாதுகாவலராகவும், அவரது சொந்த இருப்பால் இருப்பவராகவும் கருதினால். அத்தகைய ஜீவன் மீது ஒருவருக்கு அன்பு இல்லையென்றால், அவர் தனது சுயத்தையோ தனது இறைவனையோ அறியவில்லை என்று கூறப்படும். அன்பு என்பது [கடவுள்] அல்லது தெய்வீக ஞானத்தை (மாரிஃபா) அறிவதன் பலன் (விளைவு) ஆகும். அன்பு இல்லாதபோது, ஞானம் இருக்காது, இந்த ஞானம் பலவீனமாக இருக்கும் அளவிற்கு, அந்த அளவிற்கு காதல் பலவீனமாக இருக்கும், மேலும் க்னோசிஸ் வலுவாக இருக்கும், அந்த அளவிற்கு அன்பு வலுவாக இருக்கும். ஒரு தனிநபர் தனது இறைவன் மீது அன்பு காட்டாமல் இருப்பது எப்படி சாத்தியம்? சூரியனின் கஷ்டத்தை சகித்துக் கொண்டவன், நிழலையும் நேசிக்கிறவன், நிழலை நேசிப்பவன், நிழல் நிறுவப்பட்டு இருப்பு கொண்ட மரங்களையும் நேசிக்கிறான். கடவுளின் திறனுடன் தற்போதைய (தற்போதுள்ள) ஒவ்வொரு பொருளுக்கும் உள்ள உறவு மரங்களுடன் நிழலைப் போன்றது. நிழல் இருப்பது மரங்களின் மூலமும், ஒளியின் இருப்பு சூரியனின் மூலமும் உள்ளது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நிழல் அதன் இருப்புக்காக மரங்களுக்கு அடிபணிகிறது, மேலும் ஒளியின் இருப்பு சூரியனுக்கு அடிபணியுகிறது. அவ்வாறே, இருக்கும் அனைத்தும் அந்த ஒரு ஜீவனுக்கு அடிபணிந்துள்ளது. எல்லாமே அவருடைய திறமை மற்றும் படைப்பாற்றலுக்கு எடுத்துக்காட்டுகள்.

மனிதன் தனது சுயத்தை நேசிப்பது அவசியம் என்றால், ஒருவரின் யதார்த்தம், உள் குணங்கள், உள் மற்றும் வெளிப்புற மனிதர்கள் மற்றும் உள் அர்த்தங்கள் மற்றும் உடல் கலவை ஆகியவற்றில் ஒருவர் நிரந்தரத்தைப் பெறுகிறார் [இந்த வாழ்க்கைக்குப் பிறகு தொடங்கும் நித்திய வாழ்க்கையின் வடிவத்தில்]. இருப்பினும், இந்த அன்பை மேலே குறிப்பிட்டுள்ள யதார்த்தங்களை அறிந்த ஒருவரால் மட்டுமே அனுபவிக்க முடியும். யாருடைய இதயம் தாழ்ந்த சுயத்தின் காமங்களில் மூழ்கியிருக்கிறதோ, ஒருவரின் படைப்பாளரையும் இறைவனையும் மறந்துவிட்டால், கடவுளின் அன்பு [ஒருவரின் இதயத்தில்] இல்லை, மேலும் காமங்கள் மற்றும் வெளிப்புற தோற்றங்களை மட்டுமே கண்காணிக்கிறார், வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒருவருக்கு

வேறுபாடு இல்லாத காணக்கூடிய உலகின் (பொருள் சாம்ராஜ்யம்) சாம்ராஜ்யத்தில் ஒரு கைதியாக இருக்கிறார். மாறாக, மிருகங்கள் அதிலும் பங்கேற்கின்றன. தேவதூதர்களுடன் ஒத்த நபர் மட்டுமே தேவதூதர்களின் சாம்ராஜ்யத்தில் ('*ஆலம் அல்-மலக்கூத்)* இருக்க முடியும். மிருகங்களின் சாம்ராஜ்யத்தில் இருப்பவன், இந்த உலகத்தில் கீழ்நோக்கி இறங்குகிறான், அந்த அளவிற்கு ஒருவன் தேவதூதர் உலகத்திலிருந்து விலகி இருப்பான்.

இரண்டாவது காரணம்: அன்பின் இரண்டாவது காரணம், ஒருவருக்கு உதவி செய்பவரை நேசிப்பது, பணம் கொடுத்து உதவுகிறான், எல்லா விஷயங்களிலும் உதவுகிறான், எல்லா நேரங்களிலும் உதவ தயாராக இருத்தல், எதிரிகளிடமிருந்து ஒருவரைப் பாதுகாக்கவும், பொறாமைப்படுபவர்களின் தீமைகளிலிருந்து ஒருவரைப் பாதுகாக்கவும், சுயம், சந்ததியினர், குடும்பம் மற்றும் உறவினர்கள் தொடர்பான அனைத்து நோக்கங்களிலும் உதவவும் அன்பு செலுத்துதல். அத்தகையவர் பொதுவாக ஒரு காதலி. இந்த காரணம் [அன்பு] கடவுளைத் தவிர வேறு யாரையும் நேசிக்கக்கூடாது என்றும் கோருகிறது. கடவுளின் உரிமையைப் பற்றிய புரிதல் சரியாக வளர்ந்தால், நன்மை செய்பவர் அவர் மட்டுமே என்பது தெளிவுபடும். அல்லாஹ் தன் அடியார்கள் மீது புரிந்து கொண்டுள்ள அருட்கொடைகளை (இவ்வாறாக) எழுதி வைக்க முடியாது. கடவுளே கூறியது போல இந்த உதவிகள் எண்ணற்றவை:

وَإِن تَعُدُّوا۟ نِعْمَتَ ٱللَّهِ لَا تُحْصُوهَآ ۗ

"அல்லாஹ்வின் அருட்கொடைகளை நீங்கள் எண்ணத் தொடங்கினால், அவற்றை எண்ணிக்கொண்டு வர முடியாது. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 14, வசனம் 34)

ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் அல்லாஹ்வின் அருட்கொடைகள் கணக்கிட முடியாதவையாக இருக்கின்றன. [கடவுளின் அடியார்கள், அதாவது மனிதர்கள்] உருவக அர்த்தத்தில் [அவர்கள் மற்றவர்கள் மீது செய்கிறார்கள்] என்ற கருணைகளின் அடிப்படையில் மட்டுமே குறிப்பிட முடியும். உண்மையான நன்மை செய்பவர் கடவுள் மட்டுமே. யாரோ

ஒருவரின் பொக்கிஷங்கள் அனைத்தையும் உங்களுக்குக் கொடுத்து, செலவழிக்க உங்களுக்கு முழு உரிமையையும் வழங்கியிருக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். புதையல்களை உங்களிடம் ஒப்படைத்து, செலவழிக்க உங்களுக்கு தனியுரிமை வழங்குவதன் மூலம் யாரோ ஒருவர் உங்களுக்கு மிகப்பெரிய உதவி செய்துள்ளார் என்று நீங்கள் நினைக்கத் தொடங்கினால், அது தவறான சிந்தனையாக இருக்கும். முதலில், நீங்கள் நான்கு விஷயங்களைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும், பின்னர் ஆதரவின் உண்மை உங்களுக்கு தெளிவாகும்.

முதலாவது, உங்களுக்கு புதையலைக் கொடுக்கும் நபரின் இருப்பு. இரண்டாவதாக, செல்வத்தின் இருப்பு. மூன்றாவதாக, அதன் மீது முழு கட்டுப்பாட்டைக் கொண்டிருப்பது. நான்காவதாக, செல்வத்தை உங்களிடம் ஒப்படைக்கும் இதயத்தில் உள்ள யோசனை. இப்போது நாங்கள் உங்களிடம், "அந்த நபரைப் படைத்தது யார்? ஒருவருக்கு செல்வத்தைக் கொடுத்தவர் யார், அதன் மீது கட்டுப்பாட்டையும் திறனையும் வழங்கியவர்? செல்வத்தை ஒப்படைக்க உங்களைத் தேர்ந்தெடுக்கும் எண்ணத்தை ஒருவரின் இதயத்தில் வைத்தது யார்? உங்கள் அன்பை ஒருவரின் இதயத்தில் வைத்தது யார்? இந்த உலகத்திலும் அடுத்த உலகத்திலும் ஒருவரின் சொந்த முன்னேற்றமும் நல்வாழ்வும் உங்களுக்கு ஒரு உதவி செய்வதில் உள்ளது என்ற எண்ணம் ஒருவருக்கு எப்படி கிடைத்தது? ஒருவர் ஒருவரின் இதயத்தின் வற்புறுத்தலுக்கு கீழ்ப்படிந்து உங்களுக்கு செல்வம் அல்லது சொத்தை வழங்க வேண்டும், அதை எதிர்க்க முடியாது, அதற்கு என்ன காரணம்?" நீங்கள் அதைப் பற்றி சிந்தித்தால், இந்த கேள்விகள் அனைத்திற்கும் நீங்கள் பதிலைப் பெறுவீர்கள், மேலும் உண்மையான நன்மை செய்பவர் கடவுள் மட்டுமே என்பது தெளிவாகத் தெளிவாகும், அவர் உங்களுக்கு உதவி செய்ய ஒருவரை கட்டாயப்படுத்தினார், மேலும் உங்களுக்காக [ஒருவரின் இதயத்தை] அடிபணியச் செய்தார், மேலும் உங்களுக்கு உதவி செய்யத் தூண்டும் காரணிகளை திணித்தார். நன்கொடை செய்பவரின் கை என்பது தேவனுடைய அருட்கொடைகளை அவருடைய அடியார்களுக்கு வழங்குவதற்கான ஒரு வழிமுறையாகும். அந்த விஷயத்தில், தண்ணீரை ஓட அனுமதிக்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் ஒரு நீர் கால்வாய் போல ஒருவர் நிர்ப்பந்திக்கப்படுகிறார். நீங்கள் இடைத்தரகரை உங்கள் நன்மை செய்பவராக கருதினால், அவர் அல்லது

அவளுக்கு நன்றி தெரிவிக்கத் தொடங்கினால், அது நீங்கள் யதார்த்தத்தை அறிந்திருக்கவில்லை என்பதற்கான அறிகுறியாகும்.

ஒரு மனிதன் ஒரு நன்கொடை செய்தால், அது தனக்குத் தானே செய்கிறான், அதை எந்த ஒரு படைப்பிலும் செய்வது சாத்தியமில்லை. ஒருவர் தயவு செய்யும் வடிவத்தை ஏற்றுக்கொண்டாலும், அவர் முன்பிருந்தே அதன் இழப்பீட்டைத் தேடுகிறார், அது உலகில் இருந்தாலும் சரி, உலகம் ஒருவருக்காக வெற்றி பெறுகிறது அல்லது ஒருவருக்கு அடிபணிகிறது மற்றும் ஒருவரை மிகுதியாகப் புகழ்கிறது, ஒருவரின் தாராள மனப்பான்மையின் கதைகள் வெகு தொலைவில் பரவுகின்றன, மக்கள் தங்கள் கீழ்ப்படிதல் மற்றும் அன்பின் மலர்களால் ஒருவரை பொழியத் தொடங்குகிறார்கள். அல்லது மறுமையில் அல்லாஹ்விடமிருந்து அதிகபட்சமான நற்கூலியை எவரேனும் அடைகின்றான். எவரும் காரணமின்றி தனது செல்வத்தை ஆற்றில் போடுவதில்லை என்பதைப் போலவே, எந்தவித நோக்கமும் இல்லாமல் ஒருவர் தனது செல்வத்தை மற்றொரு கையில் ஒப்படைப்பதில்லை. அந்த நோக்கம் ஒருவரின் நோக்கம். யாராவது உங்களுக்கு செல்வத்தைக் கொடுத்திருந்தால், நீங்கள் ஒருவரின் நோக்கம் அல்ல, மாறாக, நீங்கள் ஒருவரின் குறிக்கோளை அடைவதற்கான ஒரு வழிமுறையாக இருக்கிறீர்கள், இந்த நோக்கம் ஒருவரின் குறிப்பீடு, நற்பெயர், புகழ், கௌரவம், இவ்வுலகில் மகத்துவம், மகத்துவம் மற்றும் மறுமையில் தெய்வீக பலனாக இருந்தாலும் சரி. இந்த நபர் [உங்கள் மீது கருணை செய்தவர்] ஒருவரின் செல்வத்தை உங்களிடம் ஒப்படைப்பதன் மூலம் ஒருவரின் நோக்கத்தை நிறைவேற்றியுள்ளார். அதனால்தான், ஒருவர் உங்கள் நன்மை செய்பவர் அல்ல, மாறாக, ஒருவர் தனது சொந்த சுயத்திற்கு நன்மை செய்பவர் (*நாஃப்ஸ்).* ஒருவர் செல்வத்திற்கு ஈடாக எதையாவது பெற விரும்புகிறார், அதை விட சிறந்தது என்று ஒருவர் நினைக்கிறார். அது நன்றாக இல்லாவிட்டால், ஒருவர் தனது செல்வத்தை உங்களுக்காக செலவழித்திருக்க மாட்டார். இதைப் பற்றி சிந்திக்க வாருங்கள், ஒருவர் உங்கள் நன்றியுணர்வு அல்லது அன்புக்கு தகுதியற்றவர், அதற்கு இரண்டு காரணங்கள் உள்ளன. ஒரு காரணம் என்னவென்றால், ஒருவர் தயவு செய்யத் தூண்டிய காரணிகளை கடவுளிடமிருந்து திணித்த பிறகு, அந்த செல்வத்தை [அல்லது சொத்து அல்லது பொருள் உடைமை] உங்களுக்கு கொடுக்க வேண்டிய கட்டாயம்

ஏற்பட்டது, அதை எதிர்க்க இயலாது. இதற்கு உவமை ஒரு அரசனின் கருவூலம் ஆகும், அவனுக்கு அரச வெகுமதி கொடுக்கும்படி அரசன் கட்டளையிடுகிறான். அந்த வெகுமதியைப் பெறுபவர் பொருளாளரை ஒருவரின் நன்மை செய்பவராக கருத முடியாது, ஏனென்றால் அந்த அரச கட்டளையைப் பெற்ற பிறகு, பொருளாளர் அதற்கு இணங்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது, அதை எதிர்க்க இயலாது. கருவூலரின் உயிலில் வெகுமதி வழங்கும் விஷயத்தை மன்னர் ஒத்திவைத்திருந்தால், பொருளாளர் அதை வழங்கியிருக்க மாட்டார். அதுபோலவே, கடவுள் நன்மை செய்பவரை தனது சொந்த விருப்பத்திற்கு விட்டுவிட்டால், ஒரு கள்ள நாணயத்தைக்கூட [உங்களுக்காக] செலவிட ஒருவர் ஒப்புக் கொள்ள மாட்டார், ஆனால் அவர் முதலில் ஒருவரின் இதயத்தில் ஒருவரின் செல்வத்தைக் கொடுப்பதற்கான காரணங்கள் மற்றும் ஊக்கத்தொகைகளை விதைத்தார், பின்னர் செல்வத்தைக் கொடுப்பதற்காக ஒருவர் இந்த உலக மற்றும் பிற உலக நன்மைகள் என்ற எண்ணத்தை ஒருவரின் இதயத்தில் உருவாக்கினார். இந்த கொடுப்பதை நம்பியிருக்கிறார், அதனால்தான் ஒருவர் அதை கொடுக்கிறார். இரண்டாவது காரணம் என்னவென்றால், ஒருவன் செல்வத்தை விட்டுக் கொடுத்து, அதற்கு பதிலாக செல்வத்தை விட சிறந்ததை எடுத்துக்கொள்கிறான். இந்த விஷயத்தில் ஒருவரின் உதாரணம் ஒரு வர்த்தகர் அல்லது தொழிலதிபர் மற்றும் ஒரு வர்த்தகர் ஒரு நன்மையாளராக இருக்க முடியாது, ஏனெனில் ஒருவர் செல்வத்தை வழங்குவதற்கான இழப்பீட்டை எடுத்துக்கொள்கிறார். இது ஒரு தனி விஷயம் [பண அல்லது பொருள் பிரதிபலனைப் பெறுவதற்குப் பதிலாக] புகழ் அல்லது தெய்வீக பிரதிபலனாக ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. ஒரு இழப்பீட்டிற்கு அது உணரப்பட வேண்டும் [அல்லது பார்க்கப்பட வேண்டும்] அவசியமில்லை, மாறாக இன்பங்கள் மற்றும் நன்மைகள் செல்வத்தின் இடத்தை [இழப்பீடுகளாக] எடுத்துக்கொள்ளலாம் மற்றும் சில நேரங்களில் செல்வத்திற்கான சிறந்த பிரதிபலனாக மாறலாம்.

உண்மையில், தயவு என்பது ஒருவர் எந்த பிரதிபலனையும் எடுக்காத ஒன்று, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கொடுப்பவர் அதில் எந்த இன்பத்தையும் பெறவோ அல்லது அதிலிருந்து எந்த நன்மையையும் பெறவோ முடியாத வகையில் கொடுக்கிறார், மேலும் இந்த வகையான தயவு ஒரு மனிதனிடம் தோன்றுவது சாத்தியமற்றது. இந்த வகையான

அருட்கொடைகளுக்கும், அல்லாஹ் தனது படைப்புகளுக்கு செய்துள்ள [எண்ணற்ற] அருட்கொடைகளுக்கும் ஆதாரமாகவும் வழங்குபவராகவும் கடவுள் மட்டுமே இருக்கிறார், அவற்றில் கடவுளுக்கு இரகசிய நன்மைகள் எதுவும் இல்லை, எல்லா நன்மைகளும் படைப்புகளால் அடையப்படுகின்றன. கடவுளைத் தவிர மற்றவர்களுக்கு தயவு என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துவது ஒரு பொய் அல்லது வெறும் உருவகக் குறிப்பு என்பது இந்த விவரத்திலிருந்து தெளிவாகிறது. இருளும் பிரகாசமும் ஒன்றிணைக்க முடியாததைப் போலவே, கடவுளைத் தவிர வேறு யாரிடமும் தயவு இருப்பது சாத்தியமற்றது. தேவன் தனது மற்ற எல்லா பண்புகளையும் போலவே, அவரது இந்த தெய்வீக பண்பில் (குணம்) தனித்துவமானவர் மற்றும் தனியாக. இதிலிருந்து கடவுளை அறிந்தவர் ('*ஆரிஃப்* அல்லது ஞானவாதி) எந்த உண்மையான உதவியும் செய்ய முடியாத ஒரு வெளிப்படையான நன்கொடையாளருக்கு பதிலாக கடவுளை நேசிக்க வேண்டும் என்று அறியப்படுகிறது. உண்மையான நன்மை செய்பவர் கடவுள் மட்டுமே, அவர் மட்டுமே இந்த அன்புக்கு தகுதியானவர் [ஒருவரின் தயவை அடிப்படையாகக் கொண்டது]. கடவுளைத் தவிர வேறு ஒருவரை நன்மை செய்பவராக கருதும் ஒருவர், அத்தகைய ஒருவரின் தயவை நேசிக்கிறார் என்றால், அது ஒருவரின் அறியாமை மற்றும் தயவின் அர்த்தம் மற்றும் நோக்கம் குறித்து ஒருவருக்கு பரிச்சயமில்லாததற்கான சான்றாகும்.

மூன்றாவது காரணம்: மனிதன் ஒரு நன்மை செய்பவரை நேசிக்கிறான், அந்த தயவு ஒருவருக்கு அல்ல, வேறொருவர் மீது இருந்தாலும். இந்த விஷயங்கள் மனித மனோபாவங்களில் காணப்படுகின்றன. உதாரணமாக, நீதி வழங்கும் ஒரு தலைவரைப் பற்றி உங்களிடம் கூறப்பட்டால், [ஒருவர் பொறுப்பான மக்களின் பிரச்சினைகளைப் பற்றி] நன்கு அறிந்தவர், மக்களை கருணையுடனும் தாராள மனப்பான்மையுடனும் நடத்துகிறார், அவர்களுடன் பணிவுடன் கையாள்கிறார், அந்த தலைவர் உங்களிடமிருந்து ஆயிரக்கணக்கான மைல்கள் தொலைவில் இருந்தாலும் [மற்றொரு நாட்டில் உலகின் வேறு பகுதியில்] ஆனால் நீங்கள் இந்த தலைவரை உங்கள் இதயத்தில் நேசிக்கத் தொடங்குகிறீர்கள். மறுபுறம், அடக்குமுறைக்கு பெயர் பெற்ற ஒரு தலைவரைப் பற்றி நீங்கள் கேள்விப்படுகிறீர்கள், அவர் திமிர்பிடித்தவர், தீயவர், தொந்தரவு செய்பவர், உங்களிடமிருந்து

தொலைதூர நாட்டின் தலைவர், பின்னர் உங்களிடமிருந்து தூரம் மற்றும் தொலைதூரம் இருந்தபோதிலும் இந்த தலைவரை நீங்கள் வெறுக்கிறீர்கள். இந்த இரண்டு தலைவர்களுக்கும் உங்கள் இதயம் வெவ்வேறு உணர்வுகளைக் கொண்டுள்ளது, இந்த வேறுபாடு மிகவும் முக்கியமானது; நீங்கள் ஒருவரை நோக்கி தீவிர சாய்வு மற்றும் மற்றொன்றை தீவிர வெறுப்பைக் கொண்டுள்ளீர்கள். இந்த அன்பு மற்றும் வெறுப்பின் நிலை நீங்கள் ஒரு தலைவரின் பெருந்தன்மையை இழந்து, மற்றொருவரின் அடக்குமுறையிலிருந்து பாதுகாப்பாக இருக்கும்போது, அந்த நியாயமான தலைவர் அல்லது அநீதியான தலைவர் ஆட்சி செய்யும் இடத்திற்கு நீங்கள் செல்ல வாய்ப்பில்லை. ஆனால் நியாயமான தலைவரின் மீதான உங்கள் அன்பு இந்த தலைவர் ஒரு நன்மை செய்பவர் என்ற காரணத்திற்காக மட்டுமே அன்றி நீங்கள் எந்த உதவியிலிருந்தும் பயனடைந்துள்ளீர்கள் என்பதற்காக அல்ல. இந்த காரணம் நீங்கள் கடவுளை நேசிக்க வேண்டும், மாறாக அவரைத் தவிர வேறு யாரையும் நேசிக்க வேண்டாம், கடவுளைத் தவிர வேறு யாருடனும் தொடர்பு வைப்பதற்கு உங்களுக்கு ஒரு காரணம் இருந்தால் தவிர. ஏனென்றால், எல்லா படைப்புகளுக்கும் அருள் செய்பவர் மற்றும் தெய்வீக பெருந்தன்மையை வழங்குபவர் அவர் மட்டுமே, தவிர வேறு யாரும் இல்லை. முதலாவதாக, அவர் அவர்களுக்கு உயிருள்ள செல்வத்தை வழங்கினார், பின்னர் அவர்களுக்கு உறுப்புகளை வழங்கினார், மேலும் அவர்களுக்குத் தேவையான வழிகளை வழங்குவதன் மூலம் தனது அருட்கொடையை நிறைவு செய்தார். மேலும், தேவைகளின் வட்டத்தில் (கோளத்தில்) வராத வசதியையும் வசதியையும் அவர் அவர்களுக்கு வழங்கினார், ஆனால் அவற்றில் தேவையின் ஒரு சுவடு உள்ளது, பின்னர் அவர் தேவைகளாக கணக்கிடப்படாத அதிக உதவிகளை வழங்கினார். மனித உடலில் அவசியமான பொருட்களுக்கு எடுத்துக்காட்டு இதயம், கல்லீரல் மற்றும் தலை, தேவையான உறுப்புகள் கண்கள், கால்கள் மற்றும் கைகள், மேலும் அழகுபடுத்துவதற்கான கூடுதல் பொருட்கள் வளைந்த புருவங்கள், உதடுகள், கன்னங்கள், பாதாம் வடிவ கண்கள் போன்றவை அடங்கும். இவை இல்லையென்றால், மனித தேவைகள் அல்லது தேவைகளில் எந்த தாக்கமும் ஏற்படாது, ஏனெனில் இவை [மனித தோற்றத்தை] அழகுபடுத்துவதுடன் மட்டுமே தொடர்புடையவை. உடல் அல்லாத விஷயங்களில், தேவையான விஷயங்களுக்கு உதாரணம் தண்ணீர் மற்றும் உணவு, தேவையான பொருட்களில் மருந்துகள், இறைச்சி மற்றும் பழங்கள் அடங்கும், மேலும்

கூடுதல் விஷயங்களில் மரங்களின் பசுமை மற்றும் அழகு, பூக்கள் மற்றும் மலர் மொட்டுகளின் அழகு, உணவுகள் மற்றும் பழங்களின் சுவை ஆகியவை அடங்கும். இவை [கூடுதலாக] விஷயங்கள், இல்லையென்றால், அவை எந்த தேவைகளையும் அல்லது தேவைகளையும் பூர்த்தி செய்யாது. இந்த மூன்று வகையான [தெய்வீக] ஆசீர்வாதங்கள் அவசியமானவை மற்றும் தேவையானவை, மேலும் [அழகுபடுத்தும்] பொருட்கள் ஒவ்வொரு உயிரினத்திலும் உள்ளன. மாறாக, பூமியில் உள்ள துகள் முதல் தெய்வீக சிங்காசனத்தின் மேன்மை வரை எல்லா படைப்புகளிலும் அவை உள்ளன. அதனால் இறைவன் மட்டுமே நன்மை செய்பவன், அவனைத் தவிர வேறு யாரும் நன்மை செய்பவனாக இருக்க முடியாது. ஒரு மனிதன் ஒரு நன்மை செய்பவனாக இருந்தால், அந்த தயவு கடவுளின் படைப்புகளின் நல்ல விஷயங்களில் இருந்து ஒரு நல்ல விஷயம். அவர்தான் அழகைப் படைப்பவர், நன்மை செய்பவரைப் படைப்பவர், அவரே நன்மையின் வழிகளைப் படைப்பவர். இந்த விஷயத்தில், கடவுளைத் தவிர மற்றவர்களை நேசிப்பது வெறும் அறியாமையும் முட்டாள்தனமும் ஆகும். இதை அறிந்தவன் கடவுளைத் தவிர வேறு யாரையும் நேசிக்க மாட்டான்.

நான்காவது காரணம்: ஒருவன் ஒரு பொருளை அது அழகாக இருப்பதால் நேசிக்கிறான், அதன் உள்ளார்ந்த அழகைத் தவிர வேறு எந்த நோக்கமும் இல்லை. முன்பு குறிப்பிட்டபடி, இது உள்ளார்ந்த மனித இயல்பில் உள்ளார்ந்துள்ளது. அழகு இரண்டு வகைகளாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது: முதலாவது கண்ணால் உணரப்படும் அழகு, இரண்டாவது, உள் நுண்ணறிவின் வெளிச்சம் தேவைப்படும் அழகு. முதல் வகை அழகு ஒரு குழந்தையால் கூட உணரப்படுகிறது, மாறாக, அது ஒரு விலங்கு அல்லது பறவையால் கூட உணரப்படுகிறது, ஆனால் இரண்டாவது வகை அழகு "இதயத்தின் மக்கள்" என்று அழைக்கப்படுபவர்களால் மட்டுமே உணரப்படுகிறது. இவ்வுலக வாழ்க்கையின் வெளிப்புற அம்சங்களை மட்டுமே பார்க்கிறவர்கள், கண்ணுக்குத் தெரியாதவற்றைத் தவிர வேறு எதையும் பார்க்காதவர்களும் இந்த பட்டத்தை அவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதில்லை. அழகு அதை உணரும் அனைவருக்கும் பிரியமானது. தங்கள் இதயத்திலிருந்து அழகை உணர்பவர்கள், அழகை தங்கள் இதயத்திலிருந்து பிரியமானதாக கருதுகிறார்கள். இதற்கு உதாரணம்

தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் உண்மையான அறிஞர்கள் (புனிதர்கள் மற்றும் ஞானவாதிகள்) அவர்களின் உயர்ந்த (உன்னதமான) குணாதிசயங்கள் மற்றும் அழகான குணங்களுக்காக அன்பு. அவர்களின் முகங்களும் வெளிப்புற தோற்றங்களும் கண்களுக்கு மறைக்கப்பட்டிருந்தாலும், அவர்களின் அன்பு இருதயங்களில் உள்ளது. புலன்களால் உணரப்படாத உள் வடிவத்தின் அழகு என்பதன் பொருள் இதுதான், இருப்பினும், அவற்றின் உயர்ந்த தன்மையைச் சுட்டிக்காட்டும் அறிகுறிகளை ஒருவர் உணர்கிறார். இருதயங்கள் அதை நம்பும்போது, இருதயங்கள் அவர்கள் மீது சாய்ந்து அவர்களை நேசிக்கின்றன. எனவே, ஒரு எழுத்தாளரின் எழுத்து, அல்லது ஒரு கவிஞரின் கவிதை, அல்லது ஒரு கலைஞரின் படம், அல்லது ஒரு கட்டிடக் கலைஞரின் கட்டுமானம் ஆகியவற்றைப் பார்க்கும்போது, அந்த எழுத்தாளர், கவிஞர், கலைஞர் மற்றும் கட்டிடக் கலைஞரின் உள் குணங்கள் இந்த படைப்புகளை உருவாக்கியவர்களுக்கு வெளிப்படுத்துகின்றன. அவர்களின் படைப்புகளின் சாராம்சம் அவர்களின் அறிவு மற்றும் திறன். பின்னர் அவர்களைப் பற்றி அறியப்பட்டவற்றின் மகத்துவம், அழகு மற்றும் மேன்மை ஆகியவற்றின் அளவிற்கு, அந்த அளவிற்கு அவர்களின் அறிவு உயர்ந்ததாகவும் முழுமையானதாகவும் இருக்கும். திறமை உடையவரின் நிலை இதுதான். திறமையுடன் இருப்பவரின் உயர்ந்த மௌரவம் மற்றும் அந்தஸ்து அளவிற்கு, அந்த அளவிற்கு திறமை உயர்ந்ததாகவும் முழுமையானதாகவும் இருக்கும். ஏனென்றால் அறியப்பட்டவர்களில், உயர்ந்த மற்றும் மிகப் பெரியது கடவுளின் இருப்பைப் பற்றியது. எனவேதான், உயர்ந்த ஜீவன் (கடவுள்) உடன் தொடர்புடைய ஞானம் அனைத்து அறிவிலும் உயர்ந்ததாகவும் பெரியதாகவும் இருக்கும், இது இறைவனின் ஞானம் (*மாரிஃபா) பற்றிய அறிவாகும்*. பின்னர் தரவரிசையில் தரவரிசை, அந்த விஷயங்கள் கடவுளின் ஞானத்திற்கு விசித்திரமான அல்லது அதற்கு நெருக்கமாக இருக்கும் மரியாதையையும் மேன்மையையும் கொண்டுள்ளன. ஒரு விஷயம் கடவுளின் ஞானத்துடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய அளவிற்கு, அந்த அளவிற்கு அது மகத்துவம், மரியாதை மற்றும் வேறுபாட்டைக் கொண்டிருக்கும்.

ஞானவாதிகளின் அழகான குணநலன்கள், உள் குணங்கள், மனநிலைகள் மற்றும் மனோபாவங்கள் மூன்று விஷயங்களால்

ஆனவை. முதலாவதாக, இந்த மக்கள் கடவுள், தேவதூதர்கள், வெளிப்படுத்தப்பட்ட [தெய்வீக] புத்தகங்கள் மற்றும் தெய்வீக சட்டங்கள் பற்றிய அறிவைக் கொண்டுள்ளனர். இரண்டாவதாக, தங்களையும் கடவுளின் மற்ற அடியார்களையும் சீர்திருத்தி தூய்மைப்படுத்தவும், ஆன்மீக ரீதியில் அவர்களைச் சீர்திருத்தவும் வழிநடத்தவும் அவர்கள் திறமை கொண்டுள்ளனர். மூன்றாவதாக, தீமைகள், உள் குறைகள் மற்றும் காமங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து அவர்கள் சுத்திகரிக்கப்பட்டுள்ளனர், அவை மனிதர்களை நன்மை மற்றும் நீதியின் பாதைகளில் இருந்து விலக்கி, [அதற்கு பதிலாக] தீய பாதைகளில் செல்ல அவர்களை கட்டாயப்படுத்துகின்றன. இந்த [மூன்று] விஷயங்களின் காரணமாக, மக்கள் தீர்க்கதரிசிகள், அவர்களின் வாரிசுகள், [தெய்வீக பாதை] அறிஞர்கள் மற்றும் நீதியான மற்றும் தாராளமான தலைவர்களை நேசிக்கிறார்கள்.

அறிவு, வல்லமை மற்றும் தூய்மை: இப்போது தெய்வீக பண்புகள் (குணங்கள்) தொடர்பாக இந்த மூன்று விஷயங்களையும் பார்ப்போம். அறிவின் நிலை என்னவென்றால், முன்பு வந்திருந்தவர்களும், இப்போதும் இங்கு இருப்பவர்களும், எதிர்காலத்தில் வரப்போகும் அனைவரின் அனைத்து அறிவுகளையும் (மனிதகுலத்தால் கூட்டாகத் தெரியும்) கடவுளின் அறிவுடன் ஒப்பிட முடியாது. அவருடைய ஞானம் இருக்கும் ஒவ்வொன்றையும் உள்ளடக்கியது, அவருடைய அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய ஞானத்திற்கு வெளியே எதுவும் இல்லை. கடவுள் கூறுகிறார்:

لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِى ٱلسَّمَـٰوَٰتِ وَلَا فِى ٱلْأَرْضِ

"வானங்களிலோ, பூமியிலோ (அவனுடைய அறிவில்) ஒரு துண் கூட அவனை விட்டு விலகிச் செல்லவில்லை. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 34, வசனம் 3)

ஒரு வசனத்தில், முழு படைப்பும் உரையாற்றப்பட்டுள்ளது:

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

وَمَآ أُوتِيتُم مِّنَ ٱلْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا

"உங்களுக்கு அறிவு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, ஆனால் அது மிகக் குறைவு." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 17, வசனம் 85)

மாறாக, வானத்திலும், பூமியிலும் வாழும் மக்கள் அனைவரும் ஒன்றுபட்டு ஒரு எறும்பு அல்லது கொசு எவ்வாறு படைக்கப்பட்டது என்பது பற்றிய அவரது அறிவை உள்ளடக்கியது என்றாலும், அவருடைய அறிவில் ஒரு சிறு பகுதியைக்கூட அவர்களால் அடைய முடியாது, மேலும் அவர்கள் அடைய விரும்பும் அறிவின் அளவை மட்டுமே அடைய முடியும். படைப்புகளில் உள்ள சிறிய அறிவு அவரது கல்வியால் தான். குர்ஆன் கூறுகிறது:

خَلَقَ ٱلْإِنسَٰنَ ﴿٣﴾

عَلَّمَهُ ٱلْبَيَانَ ﴿٤﴾

"அவர் மனிதனைப் படைத்தார் மற்றும் பேச்சைக் கற்பித்தார் (சொற்பொழிவு, தன்னை விளக்கும் திறன், சிக்கலான மற்றும் நுட்பமான விஷயங்களை வெளிப்படுத்துதல் மற்றும் மற்றவர்களின் பேச்சு மற்றும் உச்சரிப்பிலிருந்து கற்றுக்கொள்வது). (குர்ஆன், அத்தியாயம் 55, வசனங்கள் 3-4)

இதன் விளைவு என்னவென்றால், அறிவின் அழகும் வேறுபாட்டும் நேசிக்கப்படுபவராக இருந்தால் அல்லது அதை அலங்கரித்தவனுக்கு அது ஒரு அலங்காரமாகவும் பரிபூரணமாகவும் இருந்தால், அந்த வகையில், ஒரு மனிதன் கடவுளை மட்டுமே நேசிக்க வேண்டும். அறிஞர்களின் அறிவு அவரது அறிவுடன் ஒப்பிடுகையில், வெறும் அறியாமை. கடவுளின் அறிவு அனைத்து படைப்புகளின் ஒருங்கிணைந்த அறிவை விட கற்பனை செய்ய முடியாத மேன்மையைக் கொண்டுள்ளது, ஏனென்றால் அவரது அறிவுக்கு வரம்புகள் இல்லை, அதே நேரத்தில் படைப்புகளைப் பற்றிய அறிவு வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் ஒரு முடிவுப் புள்ளியைக் கொண்டுள்ளது.

திறமை (*குத்ரா அல்லது* சக்தி, வலிமை, வழிமுறைகள், எதையாவது சாதிப்பது அல்லது அதை நடைமுறைக்கு கொண்டு வர அறிவு) என்பது பரிபூரணத்தின் ஒரு பண்பாகும், அதனுடன் ஒப்பிடும்போது, இயலாமை ஒரு குறைபாடு அல்லது தவறு. ஒவ்வொரு பரிபூரணம், மகத்துவம், வேறுபாடு மற்றும் மேன்மை ஆகியவை நேசிக்கப்படுகின்றன, அதன் உணர்வில் ஒருவர் மகிழ்ச்சியைக் காண்கிறார். அதனால்தான், அலி (ரலி) மற்றும் காலித் (ரலி) ஆகியோரின் வீரம் மற்றும் தனித்துவத்தைப் பற்றி ஒருவர் கேள்விப்படும்போது, மகிழ்ச்சியின் உணர்வுகள் ஒருவரின் இதயத்தைத் தூண்டுகின்றன. அவர்களின் துணிச்சலான சாகசங்களைப் பற்றி ஒருவர் கேள்விப்பட்டால் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறார், அவர்களின் சாகசங்களை ஒருவர் தனது கண்களால் [நேரடியாக] பார்த்திருந்தால் அவர்களின் மகிழ்ச்சி என்னவாக இருந்திருக்கும்? இப்போது கடவுளுடைய ஊழியர்களின் திறமைகளையும் தைரியத்தையும் கடவுளின் திறமைகளுடன் ஒப்பிடுங்கள். படைப்புகளில் இருந்து மிகவும் சக்தி வாய்ந்த, பரந்த ஆதிக்கம் மற்றும் அதிகாரம் கொண்டவர், கீழ்த்தரமான சுயத்திலிருந்து அனைத்து தீமைகளையும் ஒழிக்கும் அனைத்து மக்களையும் விட மிகப் பெரிய திறனைக் கொண்டவர், தன்னையும் மற்றவர்களையும் சுயத்துடன் தொடர்புடைய விஷயங்களில் (ஆன்மாவுடன் தொடர்புடைய மறைமுக விஷயங்கள்) பற்றிய ஆழமான நுண்ணறிவைக் கொண்டவர், அவற்றைக் கட்டுப்படுத்தும் முழுமையான திறனைக் கொண்டவர். இந்த நபரை அழைத்துச் சென்று, அபரிமிதமான பலம், வல்லமை, பரந்த கட்டுப்பாடு மற்றும் திறமைகள் இருந்தபோதிலும், ஒருவரின் சொந்த மரணம், வாழ்க்கை, மரணத்திற்குப் பிறகு உயிர்த்தெழுதல், லாபம் அல்லது இழப்பு ஆகியவற்றின் மீது [தடுக்க] எந்த கட்டுப்பாடும் இல்லை என்று பாருங்கள், அத்தகைய ஒருவர் ஒருவரின் கண்பார்வை இழப்பு, காதுகளைக் கேட்பதைத் தடுக்கக்கூட இயலாது. நாக்கின் பேச்சு, மற்றும் உடலின் நோய்கள். ஒரு மனிதன் தனக்காகவும் மற்றவர்களுக்காகவும் தனது திறமைகள் தொடர்பான விஷயங்களில் எதையும் செய்ய முடியாத எண்ணற்ற விஷயங்கள் உள்ளன. ஒருவரின் திறன்களுடன் தொடர்பில்லாத விஷயங்கள், ஒரு ஈயின் இறக்கை அளவுக்கு சமமான ஒரு காரியத்தைச் செய்ய முடியாது. பின்னர் ஒருவர் தனது சொந்த மீதும், மற்றவர்கள் மீதும் வைத்திருக்கும் திறன், அது ஒருவரின் சொந்த

செயல் அல்ல, அது தானாகவே இல்லை, மாறாக, கடவுள் ஒருவரைப் படைத்ததைப் போலவே, கடவுள் ஒருவரின் திறமையையும் அதன் வழிகளையும் உருவாக்கி, ஒருவரின் திறன்களுடன் தொடர்புடைய விஷயங்களைச் செய்ய ஒருவரை திறமையானவராக ஆக்கினார். திறமை, அரசியல், ஆதிக்கம், ஆட்சி மற்றும் அதிகாரத்தின் பரிபூரணம் ஆகியவற்றின் காரணமாக கடவுளின் ஊழியர்களில் ஒருவரை ஒருவர் நேசிப்பது சாத்தியமில்லை, ஆனால் கடவுளை நேசிக்கவில்லை, இருப்பினும் சக்தியும் வலிமையும் எல்லாவற்றிலும் மிகவும் மேலாதிக்கம் செலுத்தும் மற்றும் பெரியவரான கடவுளுக்கு மட்டுமே பொருத்தமானது. அவன் (யாவரையும்) மிகைத்தவன்; (யாவற்றையும்) மிகைத்தவன்; ஞானம் மிக்கவன்; எல்லா சக்திகளையும் உடையவன். வானம் அவரது வலது கையில் மூடப்பட்டிருக்கிறது, பூமியில் அல்லது கீழே உள்ளவை அனைத்தும் அவரது கட்டுப்பாட்டில் உள்ளன, மேலும் அனைத்து படைப்புகளின் கடிவாளமும் அவரது கையில் உள்ளது. பூமியில் உள்ள அனைத்து படைப்புகளையும் அவர் அழித்தால், அவரது ஆட்சியிலிருந்து ஒரு துளி அல்லது துகள், குறையாது. அவனுடைய அடியார்களில், எவருக்கு திறமை அல்லது வலிமை இருக்கிறதோ, அவை அனைத்தும் அவரது உன்னத வல்லமை மற்றும் வல்லமையின் அடையாளங்களிலிருந்து வந்தவை. அழகு, கம்பீரம், மகத்துவம், ஆதிக்கம், மேன்மை, மேன்மை ஆகியவை அவனுக்கே உரியவை. அதனால்தான், ஒருவரின் திறமைகளின் காரணமாக ஒருவரை பிரியமானவராக கருத முடியுமென்றால், இந்த அன்புக்கு தகுதியானவர் மட்டுமே அனைத்து திறன்களையும் உடையவர், கடவுள், உன்னதமானவர்.

அனைத்து களங்கங்கள், குறைபாடுகள், தீமைகள் ஆகியவற்றிலிருந்து கீழ்மட்ட ஆத்மாவை (நஃப்ஸ்) சுத்திகரித்தல் மற்றும் தூய்மைப்படுத்துதல் என்பது ஒரு பண்பு (குணம்) ஆகும், இது ஒருவரை நேசிக்க கட்டாயப்படுத்துகிறது. இதுவும் அழகு மற்றும் உள் வடிவத்துடன் தொடர்புடையது. எல்லா தீர்க்கதரிசிகளும் ஞானவாதிகளும் குற்றங்கள், பாவங்கள் மற்றும் தீமைகளுக்கு அப்பாற்பட்டவர்கள் என்றாலும், தூய்மையான மற்றும் கம்பீரம், மகத்துவம் மற்றும் மரியாதை ஆகியவற்றைக் கொண்டவருக்கு மட்டுமே தூய்மையின் புனிதமும் பரிபூரணமும் சாத்தியமாகும். மற்ற எல்லா படைப்புகளிலும் சில

குறைபாடுகள் உள்ளன, மாறாக பெரும்பாலான படைப்புகள் தவறுகள் மற்றும் குறைபாடுகளின் உருவகமாகத் தோன்றுகின்றன, மாறாக, அவை படைப்புகள், [பல விஷயங்களில்] திறமையற்றவை, [தெய்வீக சக்தியால்] அடிமைப்படுத்தப்பட்டவை, மற்றும் தேவையானவை, தங்களிலேயே தவறுகள் மற்றும் குறைபாடுகள். எனவே, பரிபூரணம் கடவுளுக்கு மட்டுமே ஒதுக்கப்பட்டுள்ளது. அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு எவருக்கும் பரிபூரணம் உண்டாயின், அதுவும் அவரால் கிடைக்கும் கொடையேயாகும். பரிபூரணத்தின் உச்சத்தை அடைவது ஒரு மனிதனின் எல்லைக்குள் இல்லை, ஏனென்றால் பரிபூரணத்தின் உச்சத்தைக் கொண்டிருப்பதன் மிகக் குறைந்த அளவு என்னவென்றால், ஒரு ஊழியர் இனி [தெய்வீக சக்தியால்] அடிபணியவில்லை, மேலும் ஒருவரின் சொந்த இருப்புக்கு [கடவுளை] சார்ந்திருக்க மாட்டார், கடவுளைத் தவிர வேறு யாருக்கும் இந்த பண்பு இல்லை. மாறாக, கடவுளைத் தவிர வேறு எவராலும் இந்த பண்பை அடைவது சாத்தியமற்றது. இந்த வேறுபாட்டை பரிபூரணத்துடன் சுமப்பவர் அவர்தான், அவர் எல்லா தவறுகளற்றவர், அவர் அனைத்து தீமைகளிலிருந்தும் தூய்மையாகிறார். புனிதத்தன்மை மற்றும் அனைத்து குறைகளிலிருந்தும் தூய்மை ஆகவும் அழகு மற்றும் பரிபூரணம் என்று கருதப்பட்டால், இந்த பண்பு அன்புக்கு ஒரு காரணமாக இருந்தால், உண்மையில் இந்த பண்பு கடவுளுக்கு மட்டுமே பிரத்தியேகமானது. அல்லாஹ்வையன்றி வேறு எவருக்கும் இதில் பங்கு கிடைத்தால், அது மற்ற படைப்புகளுடன் ஒப்பிடுகையில் பரிபூரணமானது என்று கூறப்படுகிறது.

ஐந்தாவது காரணம்: அன்பின் ஐந்தாவது காரணம் பொருந்தக்கூடிய தன்மை மற்றும் ஒற்றுமை ஆகும், ஏனெனில் மற்றொன்றை ஒத்த ஒன்று [அல்லது யாரோ] அதை நோக்கி சாய்கிறது. எனவே, ஒரு குழந்தை ஒரு குழந்தையின் மீதும், வளர்ந்த ஒரு விலங்கு வளர்ந்தவரின் பக்கமும், ஒவ்வொரு விலங்கும் அதன் சொந்த இனத்தை நோக்கி சாய்கிறது, அது மற்றொரு வகையிலிருந்து ஓடுவதைக் காண்கிறீர்கள். அறிவுள்ள ஒவ்வொரு நபரும் ஒரே மாதிரியான அறிவுப் பின்னணி கொண்ட ஒரு நபரின் மீதும், தச்சர் ஒரு விவசாயிக்கு மாறாக மற்றொரு தச்சனிடம் சாய்கிறார். இது அத்தகைய ஒரு யதார்த்தம், இதற்கு ஆதாரத்தை நிறுவ வேண்டிய அவசியமில்லை, ஆனால் அனுபவம் மற்றும் அவதானிப்பு

அதன் தெளிவான ஆதாரம். இணக்கத்தன்மை அன்புக்கு ஒரு முக்கிய காரணம் என்பதை இது காட்டுகிறது. எவ்வாறாயினும், இணக்கத்தன்மை சில நேரங்களில் வெளிப்புறத்திலும், சில நேரங்களில் ஒரு மறைமுக விஷயத்திலும் உள்ளது, உதாரணமாக இரண்டு நபர்கள் ஒரு விஷயத்தில் தற்செயலாக ஒன்றிணைகிறார்கள், அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் பார்க்கவில்லை அல்லது ஒருவருக்கொருவர் செல்வத்தின் மீது பேராசை கொள்ளவில்லை என்றாலும் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்:

اَلْاَرْوَاحُ جُنُوْدٌ مُجَنَّدَةٌ فَمَا تَعَارَفَ مِنْهَا اِئْتَلَفَ وَمَا تَنَاكَرَ مِنْهَا اِخْتَلَفَ

"ஆத்மாக்கள் ஒரு கூட்டுப் படை (குழு) ஆகும். அவர்களில் ஒருவரையொருவர் அறிந்தவர்கள் (இவ்வுலகத்திற்கு வருவதற்கு முன்பு) ஒருவருக்கொருவர் பழகுகிறார்கள், அவர்கள் ஒன்று கூடுகிறார்கள் [இந்த உலகத்திலும் நன்றாக வாழ்கிறார்கள்]. அந்நியர்களாக இருந்தவர்கள் [ஆத்மாக்களின் சாம்ராஜ்யத்தில் முன்பு], ஒருவருக்கொருவர் தனித்தனியாக இருக்கிறார்கள் [மற்றும் இந்த உலகில் பௌதிக உலகத்தில் ஒன்றிணைவதில்லை, சந்திக்கவோ அல்லது ஒன்றிணைவதோ, ஏனெனில் அவர்களுக்கு ஆன்மீக சமவெளியில் இணக்கத்தன்மை இல்லை]".

இந்த பாரம்பரியத்தில், "பழக்கமான" என்பது "பொருந்தக்கூடியது" மற்றும் "அந்நியர்கள்" என்பது "பொருந்தாமை" என்பதைக் குறிக்கிறது. ஆயினும்கூட, ஒரு ஊழியனுக்கும் [கடவுளுக்கும், அதாவது ஒரு மனிதன்]க்கும் கடவுளுக்கும் இடையிலான அன்புக்கு பொருந்தக்கூடிய தன்மையும் ஒரு முக்கிய காரணமாகும். இந்த பொருந்தக்கூடிய தன்மை வெளிப்புறமாக இல்லை, எனவே அவர்கள் இருவரும் ஒரே முகம் மற்றும் தோற்றத்தைக் கொண்டுள்ளனர், அதற்கு பதிலாக, இருவரும் அவர்களிடையே ஒரு உள் பொருந்தக்கூடிய தன்மையைக் கொண்டுள்ளனர். இந்த இணக்கத்தன்மை சில நேரங்களில் புத்தகங்களில் எழுதக்கூடிய விஷயங்களிலும், சில நேரங்களில் புத்தகங்களில் எழுதவும் பதிவு செய்யவும் முடியாத விஷயங்களில் உள்ளது, இதனால் அவை தெய்வீக பொறாமையின் திரைக்குப் பின்னால் மறைக்கப்படுகின்றன *(கெய்ரா)* [தெய்வீக இரகசியங்களை தங்கள்

சொந்த குறைந்த ஆன்மீக அபிலாஷைகளால் தகுதியற்றவர்களிடமிருந்து பாதுகாக்கவும், ஆன்மீக பாதையில் தவறான நடவடிக்கைகள், தெய்வீக இருப்பில் உயர்ந்த ஆன்மீக பாதையில் முன்னேறுவதற்கான சரியான நோக்கம் மற்றும் உயர்ந்த தீர்மானம் இல்லாதது] மற்றும் அவற்றை மறைப்பது சரியானது, இதனால் க்னோசிஸின் பாதையில் பயணிகள் தங்கள் இலக்கை அடையும் போது, இந்த ரகசியங்கள் அவர்களால் [தெய்வீக கிருபையால்] அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன. கடவுளுக்கும் மனிதர்களுக்கும் இடையே இணக்கம் உள்ள மற்றும் புத்தகங்களில் எழுதக்கூடிய விஷயங்கள், ஒரு அடியார் கடவுளுக்கு நெருக்கமாக இருக்கும் அந்த உள் குணநலன்கள் மற்றும் பண்புகளைக் குறிப்பிடுகின்றனர், இது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் தீர்க்கதரிசன பாரம்பரியத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது:

تَخَلَّقُوا بِأَخْلَاقِ اللهِ

"தேவனுடைய குணாதிசயத்தினால் உங்களை அலங்கரித்துக்கொள்ளுங்கள் (அதாவது மெய்யாகவே தெய்வபக்தியுள்ளவர்களாயிருங்கள்)".

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அறம், அறிவு, மற்றவர்களுக்கு நன்மை செய்தல், அவர்களிடம் இரக்கம் காட்டுதல், தாராள மனப்பான்மை, கருணை, நல்ல ஆலோசனை, மற்றவர்களுக்கு வழிகாட்டும் வழியைக் காட்டுதல், தீமையிலிருந்து தடுத்தல் போன்ற தெய்வீக குணங்களில் ஒன்றான அழகான குணநலன்கள், உள் மனோபாவங்கள் மற்றும் மனநிலைகள் பின்பற்றப்பட வேண்டும். ஒருவன் அவர்களை அடைவதன் மூலம் கடவுளிடம் நெருங்கி வருகிறான். இந்த அருகாமை என்பது இடம் மற்றும் உடலின் அருகாமை அல்ல, மாறாக இந்த அருகாமை கடவுள் அலங்கரித்துள்ள உள் குணங்கள் மற்றும் பண்புகளின் ஆகும். புத்தகங்களில் எழுத அனுமதிக்கப்படாத விஷயங்கள் பின்வரும் வசனத்தில் கடவுளால் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன:

وَيَسْـَٔلُونَكَ عَنِ ٱلرُّوحِ ۖ قُلِ ٱلرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّى

"ஆத்மாவைப் பற்றி அவர்கள் உம்மிடம் கேட்கிறார்கள். ஆத்மா என் இறைவனின் கட்டளையைக் கொண்டது என்று அவர்களிடம் கூறுவீராக. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 17, வசனம் 85)

ஆன்மா என்பது ஒரு தெய்வீக விஷயம் என்றும், அது மனித புத்திக்கு அப்பாற்பட்டது என்றும் இந்த வசனத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது. (இந்த வசனம் மற்றும் பிற தொடர்புடைய விஷயங்களின் சிறந்த விளக்கத்திற்கு, தயவுசெய்து இந்த புத்தகத்தின் அதிகாரம் 1 ஐப் பார்க்கவும் "ஆத்துமாவின் மர்மங்களின் விளக்கம்"). குர்ஆனில் கூறப்பட்டுள்ளபடி, ஆதம் (ஸல்) அவர்களை வணங்குமாறு மலக்குகள் கட்டளையிடப்பட்டனர்:

إِنَّا جَعَلْنَٰكَ خَلِيفَةً فِى ٱلْأَرْضِ

"நாம் உங்களை பூமியின் ஆட்சியாளராக ஆக்கியுள்ளோம். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 38, வசனம் 26)

எனவே, இந்த இணக்கத்தன்மையின் காரணமாக மனிதன் கடவுளின் அதிகாரத்திற்கு தகுதியானவனாக ஆனான். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் தங்கள் கூற்றில் இந்த விஷயத்தை சுட்டிக்காட்டினர்:

إِنَّ اللهَ خَلَقَ آدَمَ عَلَىٰ صُورَتِهِ

"கடவுள் ஆதாமை [மற்றும் அனைத்து மனிதர்களையும், ஆதாம் முழு மனிதகுலத்திற்கும் தந்தையாக இருப்பதைப் போல] தனது சொந்த சாயலில் படைத்தார்".

இந்த பாரம்பரியத்தின் அடிப்படையில், குறைந்த புத்திசாலித்தனம் கொண்ட சிலர் வடிவம் (அல்லது உருவம்) என்பது புலன்களால் உணரப்படும் வெளிப்புற வடிவத்தை மட்டுமே குறிக்கிறது என்று நினைத்துள்ளனர். அவர்களின் இந்த யூகத்தின் காரணமாக, அவர்கள் உடலையும் உறுப்புகளையும் கடவுளுக்காக [தவறாக] கற்பனை செய்து, அவரை [புலன்களால் உணரப்பட்ட] பிற விஷயங்களுடன் ஒப்பிடுகிறார்கள். இந்த புத்திசாலித்தனத்திலிருந்து தேவன் தம்முடைய

அடைக்கலத்தில் நம்மைக் காப்பாற்றுவானாக, அவர்களை வழிநடத்துவானாக. இந்த ஒத்திசைவு [மனிதர்களுக்கும் கடவுளுக்கும் இடையில்] நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் இந்த பாரம்பரியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அல்லாஹ் நபி மூஸா (ஸல்) அவர்களிடம், "நான் நோயுற்றிருந்தேன், ஆனால் நீங்கள் என்னைப் பார்க்கவில்லை" என்று கூறினார். (அதற்கு மூஸா) "நான் எப்படி உம்மைப் பார்க்க முடியும்?" என்று கேட்டார். கடவுள், "என் அடியார் நோயுற்றிருந்தான், நீங்கள் அவரைப் பார்க்கவில்லை. நீங்கள் அவரைப் பார்த்திருந்தால், நான் அவருக்கு அருகில் இருப்பதைக் கண்டிருப்பாய்". எவ்வாறாயினும், ஒரு மனிதன் [முதலில்] [தெய்வீக] வழிபாட்டின் கட்டாய செயல்களைச் செய்யும்போதும், அவற்றுக்குப் பிறகு, [கடவுளிடம் நெருங்கி வரும் நீதியின் செயல்கள் மற்றும் பாதையில் சிறந்து விளங்குவதன் மூலம்] மிக உயர்ந்த (விருப்பமான) வழிபாட்டு செயல்களைச் செய்யும்போது இந்த இணக்கத்தன்மை தோன்றுகிறது. *ஒரு ஹதீஸ் குத்ஸியில்* (அதன் மூலமாக கடவுளுக்கு கூறப்பட்ட ஒரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பு), நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

لَا يَزَالُ الْعَبْدُ يَتَقَرَّبُ إِلَيَّ بِالنَّوَافِلِ حَتَّى أُحِبَّهُ فَإِذَا أَحْبَبْتُهُ كُنْتُ سَمْعَهُ الَّذِي
يَسْمَعُ بِهِ وَبَصَرَهُ الَّذِي يُبْصِرُ بِهِ وَلِسَانَهُ الَّذِي يَنْطِقُ بِهِ

"நான் ஒருவரை நேசிக்கும் வரை [வழிபாடு, பக்தி மற்றும் சேவை] [வழிபாடு, பக்தி மற்றும் சேவை] ஆகியவற்றின் மூலம் என் ஊழியர் என்னை நெருங்குகிறார். நான் ஒருவரை நேசிக்கத் தொடங்கும் போது, ஒருவர் கேட்கும் ஒருவரின் செவிப்புலனாக மாறுகிறேன், ஒருவர் பார்க்கும் கண்ணாக நான் மாறுகிறேன், ஒருவர் பேசும் நாக்காக மாறுகிறேன் (அதாவது, தெய்வீக உதவி, உதவி மற்றும் அருகாமை ஆகியவை தெய்வீக பாதையில் மிகுந்த நேர்மையுடனும் ஒருமித்த மனதுடனும் பாடுபடுவதன் விளைவாக ஒருவரின் வாழ்க்கையின் அனைத்து அம்சங்களிலும் சேர்க்கப்படுகின்றன). (இந்த மரபு விவரிக்கப்பட்டுள்ளது *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *ஸஹீஹ் புகாரி அபூ* ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

இந்த விளக்கத்தின் சுருக்கம் என்னவென்றால், பொருந்தக்கூடிய தன்மை அதன் காரணங்களில் இருந்து அன்பின் மிக முக்கியமான காரணம். இது

ஒரு நல்ல மற்றும் வலுவான காரணம் என்றாலும், அதன் இருப்பு அரிது. நாம் விவாதித்தால், இந்த ஐந்து காரணங்களும் [அன்பு அல்லது ஒருவரை நேசிப்பது] உண்மையில் கடவுளில் மட்டுமே இணைக்கப்பட்டுள்ளன, உருவக மற்றும் உருவக அர்த்தத்தில் அல்லது குறிப்பு மூலம் அல்ல. இந்த காரணங்கள் அனைத்தும் கடவுளில் மிக உயர்ந்த மட்டத்தில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன, ஏனென்றால் உள் நுண்ணறிவு உள்ளவர்களின் பார்வையில், நியாயமான மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அன்பு மட்டுமே கடவுளுக்கு மட்டுமே உள்ளது, அதே நேரத்தில் குறுகிய பார்வை உள்ளவர்களின் பார்வையில், உண்மையான அன்பு கடவுளைத் தவிர மற்றவர்களின் அன்பாகும்.

சில குறிப்பிட்ட காரணங்களால் நீங்கள் ஒருவரை நேசிக்கலாம் மற்றும் அதே காரணத்தால் மற்றொரு நபர் அந்த காதலில் ஒரு இணை பங்குதாரராக இருப்பதால் படைப்புகளின் அன்பில் பகிர்ந்து கொள்ளலாம் என்பதும் கருத்தில் கொள்ளத்தக்கது. அன்பில் இணை பகிர்வு என்பது ஒரு வகை தவறு மற்றும் காதலியின் முழுமையிலிருந்து விலகிச் செல்வதற்கான சான்றாகும். உங்கள் காதலி சில தரத்தில் தனித்துவமானவர் என்பதும் சாத்தியமாகும், மேலும் பிரியமானவரிடம் உள்ள அந்த தரத்தை வேறு யாரும் பகிர்ந்து கொள்வதில்லை. அத்தகைய நபர் இருந்தால், [அந்த தரத்தில்] ஒரு சக பங்குதாரர் இருப்பது இன்னும் சாத்தியமாகும், மேலும் நீங்கள் அதைப் பற்றி கூட அறிந்திருக்கவில்லை அல்லது எதிர்காலத்தில் அத்தகைய தரம் இன்னொருவரில் இருப்பது சாத்தியமற்றது. இருப்பினும், கடவுளின் அனைத்து பண்புகளும் குணங்களும் மிக உயர்ந்த மட்டத்திலும் அந்தஸ்திலும் உள்ளன, தெய்வீக மகிமை மற்றும் அழகின் இந்த பண்புகளில் யாரும் இணை பங்கு பெறுவதில்லை - அத்தகைய நபர் இப்போது இல்லை, எதிர்காலத்தில் அப்படி ஒருவர் இருப்பதற்கான வாய்ப்பு இல்லை. இதிலிருந்து அவருடைய அன்பில் பங்கு இருக்க முடியாது என்பதும், அதனால்தான் அவருடைய உயர்ந்த பண்புகளில் கூட்டுப் பகிர்வு இருக்க முடியாது என்பதைப் போலவே, அவர் எந்தக் குறையும் இல்லாதவர் என்பதையும் இதிலிருந்து அறிய முடிகிறது. எனவே, உண்மையான அன்புக்கும் அன்பின் பரிபூரணத்திற்கும் கடவுள் மட்டுமே தகுதியானவர், இந்த [தெய்வீக] உரிமை அதில் யாரும் இணை பங்கு பெறுவதில்லை.

தெய்வீக ஞானம் மற்றும் தெய்வீக பார்வையின் இன்பம்

இந்த தலைப்பின் கீழ், இன்பத்தின் மிக உயர்ந்த நிலை தெய்வீக ஞானம் மற்றும் தெய்வீக முகத்தின் பார்வை என்று விளக்குவோம், மேலும் இந்த இன்பத்தை வேறு எதையும் விட விரும்புவது சாத்தியமில்லை. இந்த முன்னுரிமை [தெய்வீக ஞானம் மற்றும் தெய்வீக பார்வையின் இன்பத்தை விட உலக இன்பங்களை விரும்புவது] இந்த [உச்ச] இன்பத்தை இழந்த ஒருவரால் மட்டுமே வழங்க முடியும்.

மனித மனோபாவங்களும் அவற்றின் இன்பங்களும்: எல்லா இன்பங்களும் மனிதனில் குவிந்துள்ள உணர்வுகளுக்கும், பல சக்திகளுக்கும், மனோபாவங்களுக்கும் அடிபணிந்தவை என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு சக்திக்கும் மனோபாவத்திற்கும் ஒரு தனித்தனி இன்பம் உள்ளது. இந்த இன்பத்தின் அர்த்தம் என்னவென்றால், ஒவ்வொரு மனப்பான்மையும் அல்லது மனோபாவமும் அதன் நோக்கத்தை அடைகிறது. மனித மனோபாவங்கள் எந்தக் காரணத்திற்காகவும் உருவாக்கப்படவில்லை, மாறாக, ஒவ்வொரு மனோபாவமும் அதன் நோக்கமான ஒரு விஷயத்திற்காகவே உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக, கோபத்தின் மனோபாவம் திருப்திப்படுத்துவதற்கும் பழிவாங்குவதற்கும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது; சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, அதன் இன்பம் ஆதிக்கத்தைக் கண்டுபிடிப்பதில் அல்லது பழிவாங்குவதில் உள்ளது. இந்த பழிவாங்கும் திருப்தியும் அதன் நோக்கம். சாப்பிட ஆசையின் மனோபாவம் உணவைப் பெறுவதற்கும், அதனுடன், [உடல்] இருப்பின் தொடர்ச்சியைக் கண்டுபிடிப்பதற்கும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது; சந்தேகத்திற்கு இடமின்றி, அதன் இன்பம் அதன் நோக்கமான உணவில் உள்ளது. கேட்பது, பார்ப்பது மற்றும் முகர்தல் போன்ற மனோபாவங்களின் நிலையும் இதுதான். ஒவ்வொரு மனோபாவமும் அதன் நோக்கத்தை அடைவதில் மகிழ்ச்சியைக் காண்கிறது. அதன் நோக்கத்தை [அடைவது] இன்பம்

காணாத ஒரு மனோபாவம் கூட இல்லை. இதேபோல், இதயம் ஒரு மனோபாவத்தைக் கொண்டுள்ளது, இது தெய்வீக ஒளி என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்த மனோபாவம் உள் நுண்ணறிவு, நம்பிக்கையின் ஒளி மற்றும் நம்பிக்கை என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. இருப்பினும், சொற்கள் வேறுபட்டிருக்கலாம், ஆனால் அர்த்தங்கள் முக்கியம். ஆயினும்கூட, இதயம், அதன் ஒரு பண்பு காரணமாக, அதன் மூலம் அது அர்த்தங்களை (விஷயங்களின் யதார்த்தம்) உணர்கிறது, மற்ற அனைத்து உடல் உறுப்புகளிலிருந்தும் தனி அந்தஸ்தைக் கொண்டுள்ளது. இந்த அர்த்தங்கள் கற்பனையானவை அல்ல அல்லது அவற்றை உணர முடியாது. உதாரணமாக, பிரபஞ்சத்தின் படைப்பு மற்றும் நித்தியமும் ஞானமுள்ள, தெய்வீக பண்புகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டவருமான ஒரு படைப்பாளரை நோக்கி அதன் தேவை. விவாதங்கள் மற்றும் வாதங்களுடன் தொடர்புடைய முறைகளில் பயன்படுத்தப்படும் சக்தி அல்லது திறனின் அடிப்படையில் யாரும் புத்தியைப் பற்றி சிந்திக்கக்கூடாது என்ற நிபந்தனையின் அடிப்படையில் இந்த மனோபாவம் புத்திசாலித்தனம் என்றும் அழைக்கப்படுகிறது, ஏனெனில் பொதுவாக மக்கள் இந்த அர்த்தங்களில் புத்திசாலித்தனத்தைப் பயன்படுத்துகிறார்கள். உண்மையில், புத்திசாலித்தனம் என்பது மனிதனை மிருகங்களிலிருந்து வேறுபடுத்தும் பண்பாகும், அதன் மூலம், ஒருவர் தெய்வீக ஞானத்தை உணர்கிறார். இது ஒரு சிறந்த தரம் என்பது தெளிவாகத் தெரிகிறது.

இதயத்தின் மனோபாவம்: அனைத்து விஷயங்களின் யதார்த்தங்களையும் அதன் வழிமுறைகளால் உணர முடியும் என்பதற்காக இந்த மனோபாவம் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த மனோபாவத்தின் நோக்கம் (அது தேடுகிறது மற்றும் திருப்தி அடைகிறது) அறிவு ('*இல்ம்*) மற்றும் தெய்வீக ஞானம் (*மாரிஃபா*) மற்றும் அதன் இன்பம் அதில் உள்ளது, மற்ற மனோபாவங்களின் இன்பங்கள் அவற்றின் நோக்கங்களாக இருக்கும் விஷயங்களில் இருப்பதைப் போலவே. ஞானத்தின் இன்பம் மற்றும் தெய்வீக ஞானத்தைப் பொறுத்தவரை, அதை யாரும் மறுக்க முடியாது. ஒருவர் அற்பமான ஒன்றைப் பற்றிய புரிதல் அல்லது அறிவை அடைந்தால், அவர் அதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைகிறார், மேலும் ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி அறிமுகமில்லாதவர், அது அற்பமானதாக இருந்தாலும், சோகமாக

இருக்கிறார். அற்பமான விஷயங்களைப் புரிந்துகொள்வதில் மக்கள் பெருமிதம் கொள்கிறார்கள், மேலும் அவர்களின் நாவுகள் அவர்கள் அறிந்த அனைத்தையும் வெளிப்படுத்துகின்றன. ஏனென்றால், அவர்கள் அந்த அறிவில் மிகுந்த மகிழ்ச்சியைப் பெறுகிறார்கள், அதை தங்கள் இருப்பின் பரிபூரணமாக கருதுகிறார்கள். ஞானம் என்பது தெய்வீக இறைவனின் (ருபுபியா) பண்புகளில் இருந்து மிகப் பெரிய பண்பு *மற்றும்* பரிபூரணத்தின் உச்சமாகும். எனவே, ஒரு நபர் அறிவின் காரணமாக பாராட்டப்படும்போது, அவர் அதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறார், ஏனென்றால் இந்த வழியில், ஒருவர் தனது இருப்பின் பரிபூரணம் மற்றும் தனது அறிவின் முழுமையைப் பற்றி கேள்விப்படுகிறார், அதில் அவர் பெருமிதம் கொள்கிறார், அதில் மகிழ்ச்சியைக் காண்கிறார்.

அரசாட்சி (ஒரு நாட்டின் நிர்வாகம்) மற்றும் அரசியல் உத்திகள் பற்றிய அறிவில் ஒருவர் பெறும் இன்பத்தின் அளவு, விவசாயம் மற்றும் நடவு பற்றிய அறிவில் ஒருவர் அந்த அளவிலான இன்பத்தைப் பெறுவதில்லை. இதேபோல், கடவுளின் இருப்பு மற்றும் பண்புகள், தேவதூதர்கள் மற்றும் வானங்கள் மற்றும் பூமியின் இரகசியங்கள் பற்றிய அறிவிலிருந்து ஒருவர் பெறும் இன்பத்தின் அளவு, இலக்கணம் மற்றும் கவிதை அறிவிலிருந்து அதே அளவிலான இன்பத்தை அடைய முடியாது. இந்த விஷயத்தில் விஷயத்தின் உண்மை என்னவென்றால், அறிவின் இன்பம் அதன் கௌரவம் மற்றும் சிறப்புடன் ஒத்துப்போகிறது [அது எதனுடன் தொடர்புடையது என்பதன் அடிப்படையில்]. அறிவின் கௌரவம் அதன் கருப்பொருளின் கௌரவத்திலிருந்து அங்கீகரிக்கப்படுகிறது. அறிவு மற்றும் புரிதல்களில், மிக உயர்ந்த புரிதல் அல்லது அறிவு அதிக அளவு இன்பத்தைத் தருவதாகும், மேலும் அவர்களின் மரியாதை [அந்த அறிவு மற்றும் புரிதல்] பொருளின் கௌரவத்தைப் பொறுத்தது.
எல்லாவற்றையும் படைத்த அல்லாஹ்வை விட கண்ணியமான, உயர்ந்த, உயர்ந்த மற்றும் கண்ணியமானவர் உலகில் வேறு எவரையும் நாம் அறியவில்லை, அவன்தான் [இறுதி வடிவத்தில்] அவற்றை நிறைவு செய்து, அவர்களுக்கு அழகைக் கொடுத்து, (மனிதர்களை) ஒருமுறை உயிர்ப்பித்தவன், பின்னர் அவற்றை அழிந்து விடுகிறான், பின்னர் அவர்களை உயிர்ப்பிப்பான், அவனே எல்லாவற்றையும் திட்டமிடுபவனாகவும், இயல்பவனாகவும் இருக்கிறான். ஆதிக்கம், அழகு, பரிபூரணம் மற்றும் கம்பீரம் ஆகியவற்றின் அனைத்து

உயரங்களையும் உள்ளடக்கிய தெய்வீக நீதிமன்றத்தைத் தவிர வேறு ஒரு நீதிமன்றம் இருக்க முடியுமா? தெய்வீக மகிமையின் காரணங்களை கற்பனை செய்து பார்க்க முடியாது அல்லது மாநிலங்களின் அதிசயங்களை உள்ளடக்கவும் முடியாது. புகழ்பவர்களின் நாவுகள், அமைதியாக இருப்பவர்கள், பேனாக்கள் சோர்வடைந்திருப்பதாகத் தோன்றுகின்றன (தெய்வீக அதிசயங்களைப் பற்றி எழுத இயலாது). இந்த உண்மையைப் பற்றி உங்களுக்கு சந்தேகம் இருந்தால், தெய்வீக இரகசியங்கள் மற்றும் அனைத்து இருப்புகளையும் உள்ளடக்கிய தெய்வீக விஷயங்களின் ஒழுங்கமைப்பு பற்றிய அறிவு எல்லா புரிதல்களிலும் மிகவும் உயர்ந்தது, மிகவும் மகிழ்ச்சியானது மற்றும் மிகவும் தூய்மையானது என்பதில் உங்களுக்கு சந்தேகம் இருக்கக்கூடாது. இந்த ஞானத்தை ஒருவர் அடைந்தால், ஒருவர் தனது இருப்பை சிறப்பும் பரிபூரணமும் பெற்றதாகக் கருதுவதற்கும், அதைக் கண்டு மகிழ்ச்சியடைவதற்கும் அதைப் பற்றி பெருமிதம் கொள்வதற்கும் நன்கு நியாயமான உரிமை உண்டு. இவ்வாறு, அறிவு மகிழ்ச்சியானது மற்றும் அனைத்து அறிவுகளிலும் மிகவும் மகிழ்ச்சியானது கடவுளின் இருப்பு, பண்புகள், செயல்கள் மற்றும் பூமியிற்கும் தெய்வீக சிம்மாசனத்திற்கும் இடையில் பரவியுள்ள மகத்தான ஆழமற்ற ஆதிக்கத்தின் ஞானம் மற்றும் நிர்வாகம் பற்றிய அறிவு என்று இதிலிருந்து அறியப்படுகிறது. க்னோசிஸின் இன்பம் [அந்த அறிவில் ஒரு சிறிய பங்கைக் கொண்டுள்ளது] எல்லா இன்பங்களிலும் மிகப்பெரியது - காமங்கள், கோபம் மற்றும் பிற புலன்களின் மற்ற எல்லா இன்பங்களுடனும் ஒப்பிடும்போது இது மிகவும் பயனுள்ள, உறுதியான மற்றும் நீடித்த இன்பமாகும்.

இவ்வுலகத்தில் கடவுளை அறியாதவன் மறுமையில் அவனைக் காண முடியாது என்பதே உண்மை. எவன் இவ்வுலக வாழ்வில் தேவனுடைய ஞானத்தில் இன்பம் அடையாதவனால் மறுமையில் தெய்வீக தரிசனத்தை அனுபவிக்க முடியாது. ஏனென்றால், ஒருவன் இவ்வுலக வாழ்க்கையிலிருந்து (ஆன்மீக முயற்சிகள், முயற்சிகள் மற்றும் அதன் விளைவாக தெய்வீக ஞானத்தை அடைவதன் அடிப்படையில்) தன்னுடன் எதையாவது எடுத்துக்கொள்ள முடியாவிட்டால், அங்கு [மறுமையில்] புதிதாக எதுவும் இருக்காது. ஒருவன் விதைக்கும்வரை, ஒருவன் [அறுவடை] எவ்வாறு அறுவடை செய்வான்? ஒவ்வொரு மனிதனும்

[மறுமை நாளில்] ஒருவர் இறந்த அதே [ஆன்மீக] நிலையில் [அல்லது அது இல்லாத] நிலையில் உயிர்த்தெழுப்பப்படுவார், மேலும் ஒருவர் தனது வாழ்க்கையை வாழ்ந்த நிலையில் இறந்துவிடுவார். எனவே, ஒருவர் தெய்வீக ஞானத்தின் நம்பகத்தன்மையை (ஏற்பாடு) கொண்டிருக்கும் அளவிற்கு, அந்த அளவிற்கு ஒருவர் இன்பத்தைக் காண்பார், அதே ஞானம் தெய்வீக தரிசனத்தில் முடிவடையும், அது இன்பத்தை பன்மடங்கு அதிகரிக்கும். காதலனைப் பார்த்தவுடன் பன்மடங்கு பெருகிவிடும் காதலனின் இன்பத்தைப் போலவே இதுவும் இருக்கிறது. முதலாவதாக, ஒருவன் ஒரு எண்ணத்தில் மூழ்கி, அதில் இன்பம் காண்கிறான், பின்னர் திடீரென்று காதலியின் முகம் ஒருவருக்கு முன்னால் வருகிறது, இப்போது ஒருவர் காணும் இன்பம் பன்மடங்கு அதிகரிக்கும், மாறாக இந்த தரிசனம் இன்பத்தின் உச்சக்கட்டம் என்று சொல்வது தவறல்ல. சொர்க்கத்தின் நிலை என்னவென்றால், அதில் நுழைபவர் விரும்பும் அனைத்து ஆசீர்வாதங்கள் கிடைக்கும், ஆனால் கடவுளை மட்டுமே சந்திக்க விரும்புகிறவர் வேறு எதிலும் இன்பம் பெற மாட்டார். சுருக்கமாக, ஒருவரின் இதயம் கடவுளின் அன்பால் ஒளிரும் அளவிற்கும், அன்பு தெய்வீக ஞானத்துடனும் இருக்கும் அளவிற்கு ஒருவர் சொர்க்கத்தின் ஆசீர்வாதங்களை அடைவார். அதாவது நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றியின் உண்மையான காரணம் (*ஸாதா*) கடவுளின் ஞானம். தெய்வீக சட்டம் அதை நம்பிக்கை (ஈமான்) என்று கருதுகிறது [ஆனால் விசுவாசம் உண்மையில் க்னோசிஸைக் குறிக்கிறது].

அல்லாஹ்வின் மீது அன்பை முழுமையாக்குவதற்கான வழிகள்:

அல்லாஹ்வின் மீது மிகவும் உறுதியான அன்பு கொண்டவரே மறுமையில் மிகவும் மகிழ்ச்சியானவராகவும், மிகவும் வெற்றிகரமானவராகவும் இருப்பார்கள். ஏனென்றால், மறுமையின் பொருள் அல்லாஹ்விடம் வருவதும், அவனைச் சந்திக்கும் கௌரவத்தைப் பெறுவதும் ஆகும். ஒரு காதலன் சந்திப்புக்கான நீண்ட ஆசைக்குப் பிறகு காதலியிடம் வந்து தடைகள் இல்லை, மகிழ்ச்சியை அழிக்க எதுவும் இல்லை, எதிரி, பொறாமை, எதிரி, இந்த தரிசனம் துண்டிக்கப்படும் என்ற பயம் இல்லாத நிலையில் [பிரியமானவருக்கு] தரிசனத்தின் மகிழ்ச்சியை நிரந்தரமாக அடைவது என்ன பெரிய ஆசீர்வாதமாக இருக்க முடியும். ஆனால் இந்த ஆசீர்வாதம் அன்பின் சக்திக்கு (தீவிரம்) விகிதாசாரமாக இருக்கும். அன்பின் அளவிற்கு

இன்பத்தின் அளவு இருக்கும். ஒரு ஊழியர் [கடவுளின், அதாவது மனிதன்] உலக வாழ்க்கையில் தெய்வீக அன்பிலிருந்து பயனடைகிறார், ஏனெனில் கடவுளின் புரிதலின் ஓரளவு நிலை ஒவ்வொரு விசுவாசியின் இதயத்திலும் உள்ளது, ஏனெனில் விசுவாசமுள்ள எந்த நபரும் சில அன்பு இல்லாமல் இல்லை. இருப்பினும், "தீவிரமான காதல்" (*இஷ்க்*) என்று அழைக்கப்படுவது ஒவ்வொரு தனிநபரிடமும் இல்லை, மாறாக அது [மிகப்பெரிய] பெரும்பான்மையான மக்களிடம் இல்லை. [தெய்வீக] அன்பின் இந்த உச்சம் இரண்டு வழிகளில் அடையப்படுகிறது:

முதல் பொருள் - உலக பற்றுகளையும் சிக்கல்களையும் துண்டித்தல்:
முதல் பொருள் என்னவென்றால், ஒரு அடியார் தனது உறவை உலக பிணைப்புகள் மற்றும் சிக்கல்களிலிருந்து முறித்து, கடவுளைத் தவிர மற்றவர்களின் அன்பை தனது இதயத்திலிருந்து வெளியே எடுக்கிறார். இதயம் ஒரு கொள்கலன் போன்றது - அதை நிரப்பும் தண்ணீர் அகற்றப்படாத வரை அதில் வினிகரை வைக்கும் திறன் இல்லை. [இதயத்தில்] கடவுளின் அன்பு உலக பற்றுகளுடன் இணைந்து வாழ முடியும் என்று எதிர்பார்க்கக்கூடாது. ஏனென்றால், அல்லாஹ் எந்த மனிதனின் நெஞ்சில் இரண்டு இதயங்களைப் படைக்கவில்லை. அன்பின் பரிபூரணம் என்னவென்றால், ஒருவர் தனது இருதயத்தின் ஆழத்தால் கடவுளை நேசிக்கிறார். அல்லாஹ்வையன்றி (வேறு எவரும்) பால் சாய்ந்து கொள்ளும் வரையில், இருதயத்தில் ஒரு பகுதி அல்லாஹ்வையன்றி (வேறு) பால் அலட்சியம் செலுத்தும். கடவுளைத் தவிர மற்றவர்களுடன் ஒருவன் ஈடுபடும் அளவிற்கு, அந்த அளவிற்கு அன்பு குறைபாடு ஏற்படும். இதயத்தை எல்லாத் தீமைகளிலிருந்தும் சுத்திகரித்து, எல்லா வகையான அன்புகளையும் காலி செய்ய வேண்டும் என்பது தெய்வீக கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது.

[தெய்வீக ஒருமைப்பாடு மற்றும் ஒருமைமை] (கடவுளைத் தவிர வேறு கடவுள் இல்லை) என்பது கடவுளைத் தவிர வேறு கடவுளுக்கு தகுதியானவர் இல்லை, கடவுளைத் தவிர வேறு அன்பானவர் இல்லை, ஏனெனில் அன்பானவர் கடவுளாக (அல்லது இறைவன்) இருப்பவர், ஏனெனில் அடிமை (அல்லது அடிமை) என்பதன் பொருள் என்னவென்றால், ஒருவர் சிறையில் அடைக்கப்படுகிறார், காதலன்

யாருடைய சிறையில் இருக்கிறார் என்பதே இறைவன். ஒவ்வொரு காதலனும் தன் காதலியின் கைதி. அதனால் தான் கடவுள் சொன்னார்:

أَرَءَيْتَ مَنِ ٱتَّخَذَ إِلَٰهَهُۥ هَوَىٰهُ

"தன் மன இச்சையைக் கொண்டு ஒரு நாயனை ஆக்கியவனை நீர் பார்த்தீரா?" (குர்ஆன், அத்தியாயம் 25, வசனம் 43)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

أبغض إله عبد في الأرض الهوى

"பூமியில் வணங்கப்படும் மிக மோசமான கடவுள், கீழ்த்தரமான ஆத்மாவிலிருந்து வரும் ஆசைகள் [பூமியில் உள்ள அனைத்து தீமைகள், துன்பங்கள், துன்பங்கள், சச்சரவுகள் மற்றும் கொந்தளிப்புக்கு இது மூல காரணம் என்பதால்]".

மற்றொரு வரலாற்றில், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

من قال لا إله إلا الله مخلصا دخل الجنة

"அல்லாஹ்வைத் தவிர வணக்கத்திற்குரியவன் வேறு யாருமில்லை" என்று உண்மையுடன் கூறுபவர் لا إله إلا الله சுவர்க்கத்தில் நுழைவார்.

நேர்மையின் அர்த்தம் என்னவென்றால், ஒரு அடியார் தனது இருதயத்தை கடவுளுக்கு மட்டுமே அர்ப்பணிக்கிறார், கடவுளைத் தவிர வேறு ஒருவருக்கு இதயத்தில் இடமில்லை, கடவுள் [ஒருவர்] ஒருவரின் தெய்வமாக மாறுகிறார், அவர் ஒருவரின் இதயத்தின் பிரியமானவராக மாறுகிறார், அவர் ஒருவரின் இருதயத்தின் நோக்கமாக மாறுகிறார். அந்த நிலையில் இருப்பவனுக்கு உலகம் (உலகம், உலகப் பற்றுகள், சிக்கல்கள்) ஒரு சிறைச்சாலைக்கு சற்றும் குறைவானதல்ல, ஏனெனில் அது ஒருவருக்கும் பிரியமானவரின் தரிசனத்திற்கும் இடையில் ஒரு தடையாக உள்ளது. ஒரு காதலியை மட்டுமே வைத்திருக்கும் ஒரு நபரை கற்பனை செய்து பாருங்கள், ஒருவர் தனது காதலியை நீண்ட காலமாக

சந்திக்க தீவிரமாக விரும்புகிறார், மேலும் காதலியின் தரிசனத்திற்காக ஆவலுடன் காத்திருக்கிறார், இருப்பினும், சிறையின் சுவர்கள் மற்றும் இரும்பு கிரில்கள் ஒருவரின் வழியில் தடையாக இருந்தன. திடீரென்று சிறையில் இருந்து விடுதலை பெறுகிறார். அப்படியானால் ஒருவரின் மகிழ்ச்சியின் தீவிரம் என்னவாக இருக்கும்? ஒருவரின் அன்புக்குரியவருடன் என்றென்றும் வாழ வேண்டும் என்ற [மிகவும்] எண்ணம் [சுதந்திரம் மற்றும் விடுதலையின் அந்த நிலையில்] மிகவும் இனிமையாகவும் புத்துணர்ச்சியாகவும் இருக்கும்!

ஆயினும்கூட, உலக அன்பின் வலிமை (உலக மற்றும் உலக பற்றுகள்) கடவுளின் அன்பின் பலவீனத்திற்கு ஒரு முக்கிய காரணமாகும். உலக அன்பு என்பது வாழ்க்கைத் துணை, குழந்தைகள், உறவினர்கள், நிலம், விலங்குகள், தோட்டங்கள், பொழுதுபோக்குகள் போன்றவற்றின் அன்பை உள்ளடக்கியது. அத்தகைய நபர் உலக அன்பில் சிறையில் அடைக்கப்பட்டு, அதன் ஆசீர்வாதங்களை நோக்கி சாய்கிறார், இதன் காரணமாக, ஒருவர் கடவுளின் அன்பில் இழப்பை அனுபவிக்கிறார். ஒருவன் உலகத்தின் மீது எவ்வளவு ஏக்கம் கொண்டிருப்பதோ, அதே அளவுக்கு கடவுளின் மீதான ஏக்கமும் குறையும். உலகில் ஒருவர் ஒரு பங்கைப் பெறும் அளவிற்கு, மறுமையில் ஒருவரின் பங்கு குறைகிறது, ஒருவர் மேற்குடன் நெருங்குவதைப் போலவே கிழக்கிலிருந்து தூரமாக இருப்பதைப் போலவே. உலகமும் மறுமையும் கிழக்கு மற்றும் மேற்கைப் போன்றவை. இதயத்திலிருந்து உலகத்தின் மீதான அன்பை இதயத்திலிருந்து அகற்றுவதற்கு, விலகல் (*ஜுஹ்த்*) [உலகத்திலிருந்து] பாதையை பின்பற்றுவதும், பொறுமையுடன் விடாமுயற்சியுடன் (*இஸ்திகாமா) இருப்பதும்*, பயத்துடனும் நம்பிக்கையுடனும் தெய்வீக கீழ்ப்படிதலைக் கொண்டிருப்பது அவசியம் என்பதை இதயத்தின் மக்கள் (ஆன்மீகம்) தங்கள் கண்களால் கண்டுள்ளனர். முந்தைய அத்தியாயங்களில், மனந்திரும்பு, பொறுமை, விலகல், [கடவுள்] பயம் மற்றும் [கடவுளில்] நம்பிக்கை ஆகியவற்றின் [ஆன்மீக] நிலைகளை விளக்கியுள்ளோம். இந்த நிலையங்களை அடைவதற்கான முயற்சி தெய்வீக அன்பை அடைவதற்கான இரண்டு வழிகளில் ஒன்றாகும், அதாவது கடவுளைத் தவிர வேறு எவருடைய இதயத்தையும் அல்லது வேறு எவருடைய இதயத்தையும் காலி செய்வதாகும். இது (அதாவது, உள் மாற்றம்) கடவுள், நியாயத்தீர்ப்பு நாள் மற்றும் சொர்க்கம் மற்றும் நரகம்

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

ஆகியவற்றின் மீது நம்பிக்கை வைப்பதில் தொடங்குகிறது, இது பயத்தையும் நம்பிக்கையையும் உருவாக்குகிறது. அதன் பிறகு, மனந்திரும்புதலும், பொறுமையும் (அறநெறி மற்றும் ஆன்மீக முயற்சிகளின் பாதையில் நடப்பதில் எதிர்கொள்ளும் துன்பங்கள் மீது) பிறக்கின்றன. செல்வம், பௌதிக உடைமைகள் மற்றும் உலக இன்பங்கள் மீது சிறிதளவு சாய்வு கூட எஞ்சியிருக்காதபடி, படிப்படியாக இதயத்தின் நிலை மாற்றப்படுகிறது, மாறாக, அது அனைத்து தீமைகள் மற்றும் கொந்தளிப்பிலிருந்து தூய்மையாகிறது, தெய்வீக அன்பின் தூய்மையான விளக்குகள் இதயத்தில் ஒளிரும், அதில் தெய்வீக ஞானம் (*மாரிஃபா*) மற்றும் தெய்வீக அன்புக்கான திறனை உருவாக்குகின்றன). மனந்திரும்புதல், பொறுமை போன்ற ஆன்மீக நிலைகள் இதய சுத்திகரிப்பின் ஆரம்ப உதவியாளர்களாக உள்ளன. இந்த சுத்திகரிப்பு தெய்வீக அன்பின் இரண்டு வழிகளில் ஒன்றாகும்.

இரண்டாவது வழிமுறை - தெய்வீக ஞானத்தை உறுதிப்படுத்துதல்:
தெய்வீக ஞானத்தை (மாரிஃபா) உறுதிப்படுத்துவது [அல்லது பலப்படுத்துதல்] *மற்றும்* அதை இதயத்தில் நன்றாகப் பரப்புவது இதயத்தில் கடவுளின் அன்பை பலப்படுத்துவதற்கான இரண்டாவது வழியாகும். உலகப் பற்றுகள் மற்றும் ஈடுபாடுகளிலிருந்து இதயம் சுத்திகரிக்கப்படும் போது இது சாத்தியமாகும். அதன் உவமை ஒரு நிலத்தில் விதைகளை விதைப்பதற்கு முன்பு அதிலிருந்து களைகளை அகற்றுவதாகும். இது [தெய்வீக] அன்பின் இரண்டாவது உறுப்பு. இந்த விதை [அனைத்து அசுத்தங்களிலிருந்தும் தீமைகளிலிருந்தும் இதயத்தை சுத்திகரித்த பிறகு கடவுளை நோக்கிய பாதையில் ஆன்மீக முயற்சிகளின் வடிவத்தில் தெய்வீக ஞானத்தின் விதை] விதைக்கப்பட்டு, கவனித்துக் கொள்ளப்படும் போது [நிலையான நீர்ப்பாசனம், வளரும் களைகளை அகற்றுதல் மற்றும் வானிலை சேதங்களிலிருந்து அதைப் பாதுகாத்தல்], பின்னர் அன்பின் மரக்கன்று மற்றும் தெய்வீக ஞானத்தின் மரக்கன்று படிப்படியாக அதிலிருந்து வெளியே வருகிறது, அது தொடர்ந்து ஒரு பெரிய வலுவான [மற்றும் உறுதியாக வேரூன்றிய] மரமாக வளர்கிறது, மேலும் இது தூய்மையின் உன்னதமான அறிக்கை (*கலிமா தயிபா*) [இதயத்தில் உறுதியாக வேரூன்றியது] என்று அழைக்கப்படுகிறது. குர்ஆன் இதை ஒரு உவமையாக கூறுகிறது:

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

ضَرَبَ ٱللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِى ٱلسَّمَآءِ

"அது உறுதியான மற்றும் ஆழமான வேர்களைக் கொண்ட ஒரு உன்னத மரத்தைப் போன்றது, அதன் கிளைகள் வானத்தில் உயருகின்றன என்று கடவுள் தூய்மையின் உன்னதமான கூற்றின் உவமையை விவரிக்கிறார்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 14, வசனம் 24)

இந்த உன்னதமான கூற்று குர்ஆனில் மேலும் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது:

إِلَيْهِ يَصْعَدُ ٱلْكَلِمُ ٱلطَّيِّبُ وَٱلْعَمَلُ ٱلصَّٰلِحُ يَرْفَعُهُۥ

"நல்ல வார்த்தைகள் அவரை அடைகின்றன, நல்ல நீதியான செயல்கள் அவற்றை [தெய்வீக பிரசன்னத்தில்] அவரிடம் உயர்த்துகின்றன. (அவர்கள் தெய்வீக பிரசன்னத்திற்கு ஏறும்போது, தெய்வீக செயல்களில் சிறந்து விளங்குவதன் இரகசியத்தையும் ஞானத்தையும் இங்கே நாம் கற்றுக்கொள்கிறோம், தெய்வீக ஞானம் மற்றும் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தை அடைவது மற்றும் நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றியைத் தொடர்கிறது)." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 35, வசனம் 10)

"தூய்மையின் உன்னதமான அறிக்கை" என்பது க்னோசிஸை (*மாரிஃபா*) குறிக்கிறது மற்றும் நல்ல நற்செயல்கள் அதன் வழித்தடங்கள் மற்றும் ஊழியர்களைப் போன்றவை. நற்செயல்களின் மூலம் இருதயங்கள் தூய்மையாகி, இந்த உள் தூய்மையும் மெல்லிய தன்மையும் நித்திய ஜீவனை அடைவதில் விளைகிறது. நற்செயல்கள் நின்று விட்டால், இருதயத்தின் தூய்மையும் முடிவுக்கு வரும். நல்ல நற்செயல்களின் நோக்கம் [தெய்வீக பாதையில் ஆன்மீக முயற்சிகளை உள்ளடக்கியது] இந்த ஞானம், மேலும் இந்த செயல்களின் தன்மையை அறிவதே அறிவு. அதாவது ஞானமே முதன்மையானதும், முதன்மையானதும் (தெய்வீக ஞானத்தை அடைவதில்) ஆகும். முதல் அறிவு என்பது வெளிப்புற விஷயங்களைப் பற்றிய அறிவு (வெளிப்புற அறிவு அல்லது "*இல்ம் முஆம்லா*") மற்றும் அதன் நோக்கம் செயல்கள் மற்றும் செயல்கள். இந்த ஞானத்தின் மூலம், இதயம் அனைத்து தீமைகளிலிருந்தும்

அசுத்தங்களிலிருந்தும் சுத்தப்படுத்தப்படுகிறது, இதனால் அது சத்தியத்தின் ஒளியைப் பெறும் திறன் பெறுகிறது, பின்னர் தெய்வீக ஞானத்தால் அலங்கரிக்கப்படுகிறது. தெய்வீக ஞானத்தின் அறிவின் மற்றொரு பெயர் "ஆன்மீக ரீதியாக வெளிப்படுத்தப்பட்ட அறிவு" ('*இல்ம் அல்-முகாஷாஃபா*) மற்றும் இது இரண்டாவது அறிவு [ஒருவரை தெய்வீக பிரசன்னத்திற்கு இட்டுச் செல்லும் ஆன்மீக வெளிச்சத்திற்கு தேவைப்படுகிறது].

ஒருவன் தெய்வீக ஞானத்தைப் பற்றிய அறிவை அடையும்போது, ஒருவன் அவசியமான [தெய்வீக] அன்பை அடைகிறான் [இதில் கடவுள் ஒருவரை நேசிக்கிறார், ஒருவர் கடவுளை நேசிக்கிறார்]. ஒரு அழகான விஷயத்தைக் கண்டவுடன் அதன் பக்கம் சாய்ந்து, அதில் இன்பம் அடைகிறான். இன்பம் இயற்கையாகவே அன்புக்கு அடிபணிகிறது மற்றும் அன்பு க்னோசிஸுக்கு அடிபணிகிறது. ஒரு ஊழியர் [கடவுளின்] இந்த ஞானத்தை அடைய முடியும், ஒருவர் உலக ஈடுபாடுகளுடன் (சிக்கல்கள் மற்றும் இணைப்புகள்) ஒருவரின் உறவை துண்டிக்கும்போது மட்டுமே இந்த ஞானத்தை அடைய முடியும், மேலும் சிந்தனையின் மெல்லிய தன்மை, தெய்வீக நினைவின் நிரந்தரம் மற்றும் கடவுளின் இருப்பு, பண்புகள், ஆதிக்கம் மற்றும் அவரது அனைத்து படைப்புகளிலும் [தெய்வீக செயல்களின் வெளிப்பாடுகள்] ஆகியவற்றில் தொடர்ச்சியான சிந்தனை இல்லாமல் இந்த உறவை துண்டிப்பது சாத்தியமில்லை. இந்த அளவை [ஆன்மீக அடைவு மற்றும் பரிபூரணத்தை] அடையும் மக்கள் இரண்டு வகைப்படும்: வலிமையானவர்கள் முதலில் கடவுளின் ஞானத்தை அடைகிறார்கள், கடவுளின் மூலம், அவர்கள் மற்ற அனைத்தையும் அடையாளம் கண்டு அறிந்திருக்கிறார்கள்; பலவீனமானவர்களின் ஞானம் [நல்ல நற்செயல்கள் மற்றும் செயல்களால் தொடங்கி, அதிலிருந்து முன்னேறுகிறார்கள், அவர்கள் எல்லாவற்றையும் செய்பவரை அடைகிறார்கள்.

பெரும்பாலான மக்களுக்கு [இரண்டாவது வகையைச் சேர்ந்தவர்கள்], இந்த முறை எளிதானது. குர்ஆன், அதன் பல வசனங்களில், சிந்தனை, விவாதம், ஆய்வு மற்றும் [எல்லா இடங்களிலும் பரவியுள்ள கடவுளின் வசனங்களிலிருந்து படிப்பினைகள்] ஆகியவற்றிற்கு மக்களை

அழைத்துள்ளது, மேலும் [மனிதகுலத்தை] இந்த வழிக்கு வழிநடத்தியுள்ளது [சத்தியத்தை அடைவதற்காக]. இந்த இரண்டு முறைகளும் உங்களுக்கு கடினமாகத் தோன்றுகின்றன என்று நீங்கள் இப்போது சொன்னால், உங்களுக்கு எளிதான முறையை விளக்க விரும்புகிறீர்கள் என்றால், கடவுளின் மூலமாக, படைப்புகளைப் புரிந்துகொள்ளும் முதல் வழிமுறை, உண்மையில் சாதாரண மக்களுக்கு (சாதாரண மக்களுக்கு) கடினமானது, நுட்பமானது மற்றும் புரிந்துகொள்ள முடியாதது என்று நாங்கள் கூறுவோம். இது பெரும்பாலான மக்களின் புத்திசாலித்தனத்தால் புரிந்து கொள்ளக்கூடிய இரண்டாவது வழியை மட்டுமே நமக்கு விட்டுச் செல்கிறது. மக்கள் [கூட] இந்த [எளிதான] வழியை கடினம் என்று நினைத்தால், இது உண்மையில் கடினம் என்பதால் அல்ல, மாறாக, உண்மையான காரணம் என்னவென்றால், அவர்கள் சிந்திக்கவோ, சிந்திக்கவோ கூட இல்லை, மேலும் உலக ஆசைகள் மற்றும் உடல்நல இன்பங்களில் ஈடுபடுகிறார்கள். இந்த முறையைப் பற்றி நாம் ஒரு விரிவான விவாதத்தை செய்ய முடியாது, ஏனென்றால் இது ஒரு விரிவான மற்றும் ஆழமற்ற தலைப்பு மற்றும் பல வகைகளைக் கொண்டுள்ளது (துணை கிளைகள்) கணக்கிட முடியாது, ஏனென்றால் வானத்தின் உயரம் முதல் பூமியின் ஆழம் வரை, கடவுளின் திறமையின் பரிபூரணம், ஞானத்தின் முழுமை, மகிமையின் உச்சி ஆகியவற்றைப் பற்றி வாதிடாத எந்த துகளும் இல்லை, மற்றும் மகத்துவத்தின் உச்சம்; இவை கணக்கிட முடியாத துகள்கள் மற்றும் ஒவ்வொரு துகளிலும் அவருக்கு கணக்கிட முடியாத ஆதாரங்கள் உள்ளன:

قُل لَّوْ كَانَ ٱلْبَحْرُ مِدَادًا لِّكَلِمَٰتِ رَبِّى لَنَفِدَ ٱلْبَحْرُ قَبْلَ أَن تَنفَدَ كَلِمَٰتُ رَبِّى وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِۦ مَدَدًا

(நபியே!) நீர் கூறுவீராக! "என் இறைவனின் வார்த்தைகளுக்கு சமுத்திரம் மையாக ஆகிவிட்டால், என் இறைவனின் வார்த்தைகள் தீர்ந்து போவதற்கு முன்னரே சமுத்திரம் தீர்ந்துவிடும்; (மறைவான ஆன்மீக அறிவு மற்றும் அனுபவத்தின் ஆழமற்ற கடலின் மகத்தான தன்மையை கடவுள் குறிப்பிடுகிறார்.) (குர்ஆன், அத்தியாயம் 18, வசனம் 109)

இந்த [மறைவான ஆன்மீக] அறிவில் ஈடுபடுவது "*இல்ம் அல்-முகாஷாஃபா*" அல்லது ஆன்மீக வெளிப்பாடுகளைப் பற்றிய அறிவு என்ற

கடலில் மூழ்குவதற்கு சமமானதாகும், மேலும் அதை வெளிநாட்டு அறிவின் வகைப்பாட்டின் கீழ் ('*இல்ம் அல்-முஅம்லா)* முக்கியமில்லாத வழியில் எழுதுவதும் பொருத்தமானதாக இருக்காது. இருப்பினும், அதை சில உவமைகளுடன் சுருக்கமாக விளக்கலாம்.

தெய்வீக செயல்களைப் புரிந்துகொள்வதன் மூலம் படைப்பாளரின் ஞானம்: உண்மையில் , மேலே குறிப்பிட்டுள்ள முறைகளிலிருந்து, தெய்வீக செயல்களைப் புரிந்துகொள்வதன் மூலம் கடவுளின் ஞானத்தை அடைவது எளிதான முறையாகும். மற்ற பல தெய்வீக செயல்களுடன் ஒப்பிடும்போது சிறியவை உட்பட தெய்வீக செயல்களை நாம் ஒரு பார்வை செய்ய வேண்டும், ஆனால் அது இருந்தபோதிலும், அவை கடவுளின் திறமையின் அதிசயங்களால் நிரம்பியுள்ளன (*குத்ரா).* தேவதூதர்களுடனும் பரலோக ஆட்சிகளுடனும் ஒப்பிடுகையில் பூமியும் அதில் வசிக்கும் படைப்புகளும் மிகவும் சிறியவை மற்றும் அற்பமானவை. பூமியின் நிறை மற்றும் அளவை எடுத்துக்கொள்வோம், இது வெளிப்படையாக பரந்தது, ஆனால் நமக்கு சிறியதாகத் தோன்றும் சூரியன், பூமியை விட ஆயிரக்கணக்கான மடங்கு பெரியது. ஒருபுறம், சூரியனின் பரந்த தன்மையைப் பாருங்கள், மறுபுறம் அது ஒரு பகுதியாக இருக்கும் பிரபஞ்சத்தின் விரிவைக் காண்க. சூரியனின் பரந்த தன்மைக்கும் பிரபஞ்சத்தின் பரந்த தன்மைக்கும் எந்த ஒப்பீடும் இல்லை. நாம் பார்க்க முடிவது முதல் வானத்தின் எல்லைகள், இந்த வானம் அதற்கு மேலே உள்ள வானங்களுடன் ஒப்பிடும்போது மிகவும் சிறியது. பின்னர் இந்த ஏழு வானங்கள் தெய்வீக இருக்கையுடன் ஒப்பிடும்போது [கம்பீரம், அதிகாரம், ஆதிக்கம், ஆதிக்கம் மற்றும் இறையாண்மை] (*குர்சி)* ஒரு பரந்த பாலைவனத்தில் வைக்கப்பட்ட இரும்புத் துண்டு போன்றவை, மேலும் தெய்வீக சிம்மாசனத்துடன் (அர்ஷ்) ஒப்பிடும்போது தெய்வீக இருக்கை ஏழு வானங்களைப் போன்றது. சூரியன், பிரபஞ்சம், தெய்வீக ஆசனம் மற்றும் தெய்வீக சிங்காசனம் ஆகியவற்றின் பரந்த தன்மையைப் பார்த்து, இந்த பூமி எவ்வளவு சிறியதாகவும், அற்பமானது, தாழ்ந்ததாகவும் இருக்கிறது என்பதைப் பார்க்க அவற்றை பூமியுடன் ஒப்பிடுங்கள்! மாறாக பூமியின் பெருங்கடல்களுடன் ஒப்பிடும்போது பூமி (பூமியில் உள்ள நிலம்) மிகவும் சிறியது.

மனிதர்கள் தெய்வீக அதிசயங்களைப் பற்றி சிந்தித்தால், மேற்கூறிய முறைகளுடன் ஒப்பிடும்போது அடைய எளிதான ஞானத்தை அவர்கள் அடைவார்கள். ஞானம் அதிகரிக்கும் போது, [தெய்வீக] அன்பும் அதிகரிக்கிறது. நீங்கள் தேவனை சந்திக்க விரும்பினால், அதற்காக ஏங்கினால், தெய்வீக தரிசனத்தின் நித்திய இன்பத்தைப் பெற விரும்பினால், உலகத் தன்மையைத் தேடுவதைத் தவிர்க்கவும், (உலக ஆடம்பரம், பளபளப்பு, இணைப்புகள் மற்றும் சிக்கல்கள்), தெய்வீக நினைவு மற்றும் சிந்தனையை உங்கள் மீது கட்டாயமாக்குங்கள், இடைவிடாத ஆன்மீக முயற்சிகளின் மூலம், நீங்கள் தெய்வீக ஞானம் மற்றும் அன்பில் ஒரு பங்கைப் பெறலாம். உலக இன்பங்களை விட்டு வெளியேறுவது நீங்கள் கற்பனை செய்வதை விட மிகவும் விரிவானதாகவும் நித்தியமாகவும் இருக்கும் ஆதிக்கத்தைப் பெறும் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்.

தெய்வீக அன்பில் மக்களிடையே உள்ள வேறுபாடுகளுக்கான காரணங்கள்: அனைத்து விசுவாசிகளும் அடிப்படை அன்பில் இணை பங்குதாரர்கள் [அவரது படைப்புகள் அனைத்திற்கும் கடவுளின் இருப்பிலிருந்து வெளிப்படுகிறது]. இருப்பினும், அன்பின் வெவ்வேறு அளவுகள் உள்ளன, இந்த வேறுபாடுகள் உள்ளன, ஏனெனில் மக்கள் தங்கள் புரிதல் மற்றும் ஞானம் மற்றும் உலகத்தை நேசிப்பதில் வேறுபட்டவர்கள். விஷயங்களுக்கிடையேயான வேறுபாடுகள் அந்த விஷயங்களுக்குப் பின்னால் உள்ள [தோற்றுவித்த] காரணங்களால் ஏற்படுகின்றன. தெய்வீக அன்பின் காரணம் ஞானம். ஞானம் அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ இருந்தால், நிச்சயமாக காதலில் அதிகரிப்பு அல்லது பற்றாக்குறை இருக்கும். பெரும்பாலான மக்கள் கடவுளின் பெயர்கள் (ஒவ்வொரு பெயரும் ஒரு தெய்வீக குணத்தைக் குறிக்கிறது) மற்றும் பண்புகளின் அடிப்படையில் அவர்கள் கேட்ட மற்றும் மனப்பாடம் செய்தவற்றை விட கடவுளைப் பற்றி அதிகம் அறிந்திருக்கவில்லை, மேலும் புரிதல் இல்லாததால், கடவுள் அவர்களுக்கு மிக உயர்ந்தவர் என்று அவர்களைப் பற்றிய [தவறான] அர்த்தங்களை அவர்கள் கற்பனை செய்கிறார்கள். சிலர் இந்த தெய்வீக பெயர்கள் மற்றும் பண்புகளின் யதார்த்தங்களைப் பற்றி நன்கு அறிந்திருக்கவில்லை, ஆனால் அவற்றைப் பற்றிய தவறான அர்த்தங்களையும் அவர்கள் கற்பனை செய்வதில்லை, அதற்கு பதிலாக,

அவர்கள் விசுவாசத்தின் விஷயமாக கேட்கிறார்கள் மற்றும் ஏற்றுக்கொள்கிறார்கள் மற்றும் விவாதங்கள் மற்றும் வாதங்களில் ஈடுபடாமல் [தெய்வீக வழிபாட்டின் அடிப்படையில்] செயல்களில் மும்முரமாக இருப்பார்கள். இந்த மக்கள் "வலது கை" [பாதுகாப்பு மற்றும் இறுதி இரட்சிப்பை அடைந்தவர்கள்]. தவறான அர்த்தங்களை கற்பனை செய்பவர்கள் தவறான வழிகாட்டுதலின் பாதையில் செல்கிறார்கள், மேலும் [தெய்வீக பெயர்கள் மற்றும் பண்புகள்] யதார்த்தங்களை அறிந்தவர்கள் கடவுளின் நெருக்கமானவர்கள் [மற்றும் தெய்வீக அருகாமை மற்றும் ஞானத்தில் முழு மனிதகுலத்திற்கும் முதன்மையானவர்கள்].

உதாரணங்களிலிருந்து மக்கள் விஷயங்களைப் புரிந்துகொள்வதால், ஒரே விஷயத்தை நேசிப்பதில் மக்கள் எவ்வாறு வேறுபடுகிறார்கள் என்பதை விளக்க முதலில் ஒரு உதாரணம் தருவோம். ஒரு எழுத்தாளர் புத்தகத்தின் காரணமாக ஒருவர் ஒரு எழுத்தாளரைப் பற்றி மிகவும் நினைத்தால், எழுத்தாளரின் சிறப்பையும் எழுத்தில் முழுமையாகவும் நம்பினால், அதே ஆசிரியரின் மற்றொரு புத்தகம் முதல் புத்தகத்தை விட சிறந்ததாக இருந்தால், நிச்சயமாக, ஆசிரியரின் மீதான ஒருவரின் அன்பு இன்னும் அதிகரிக்கும், மேலும் ஆசிரியரின் சிறப்பையும் பரிபூரணத்தையும் ஒருவர் இன்னும் உறுதியாக நம்புவார். அனைத்து அறிவும் திறனும் அந்த நிலையில் உள்ளன. ஞானம் பெற்று அதில் அதிகரிப்பு, ஒருவரின் அன்பு விகிதாச்சாரத்தில் அதிகரிக்கிறது. மறுபுறம், ஒரு தீயவன் இருக்கிறான் (நல்ல விஷயங்களைப் பற்றி கவலைப்படாதவன், கெட்ட விஷயங்களை நோக்கி சாய்ந்திருப்பவன்) அதைக் கேட்டால், அது நல்ல புத்தகங்களை எழுதிய எழுத்தாளர் என்று மட்டுமே கேட்கிறான். அத்தகைய ஒரு நபருக்கு அந்த புத்தகங்களில் என்ன அறிவு மறைக்கப்பட்டுள்ளது என்பது தெரியாது, மேலும் ஒருவரின் புரிதல் [ஆசிரியரின் புத்தகங்களைப் பற்றி] வெறுமனே மேலோட்டமானது மற்றும் ஒருவரின் அன்பும் மிகக் குறைவு. உள் நுண்ணறிவு கொண்ட ஒருவர் வெறுமனே கேட்பதில் திருப்தி அடைவதில்லை, மாறாக, ஒருவர் ஆசிரியரின் புத்தகங்களின் பக்கங்களைப் படிக்கிறார், அறிவின் பளபளப்பான முத்துக்களைத் தேடுகிறார், ஒருவரின் முயற்சியின் மூலம், இந்த புத்தகங்கள் முழுவதும் சிதறிக் கிடக்கும் அதிசயங்களை நன்கு அறிந்துகொள்ள விரும்புகிறார்,

மேலும் இந்த முயற்சிகளில் ஒருவர் வெற்றி பெறும்போது, ஒருவரின் அன்பு பன்மடங்கு அதிகரிக்கிறது, ஏனெனில் ஒரு படைப்பு அல்லது எழுத்து படைப்பாளரின் சிறப்பையும் பரிபூரணத்தையும் வாதிடுகிறது. நூலாசிரியர். இதை இப்போது மற்றொரு உதாரணத்தின் வெளிச்சத்தில் கவனியுங்கள். இந்த உலகம் கடவுளின் படைப்பு மற்றும் நூலிக்கப்பட்ட புத்தகம். ஒரு சாதாரண மனிதனுக்கு இந்த அறிவும் நம்பிக்கையும் உள்ளது, ஆனால் அது வெறுமனே மேலோட்டமானது மற்றும் மேலோட்டமானது, அதே நேரத்தில் உள் நுண்ணறிவு கொண்ட ஒரு நபர் அதன் விவரங்களை அறிய விரும்புகிறார், புத்தியை குழப்பும் அற்பமான விஷயங்களில் அதிசயங்களைத் தேடும் அளவிற்கு அவற்றைப் பற்றி சிந்திக்கிறார். இந்த விரிவான ஆய்வு [தெய்வீக] பண்புகளின் தெய்வீக மகிமையை, மகத்துவம் மற்றும் பரிபூரணத்தையும் அதிகரிக்கிறது, அந்த வகையில், அவரது அன்பு இருதயத்தில் அதிகரிக்கிறது. பின்னர் ஒருவனின் அறிவு [கடவுளைப் பற்றி] அதிகரிக்கும்போது, அந்த அளவிற்கு ஒருவனின் ஞானமும் [கடவுளிடம்] அன்பும் அதிகரிக்கிறது.

தெய்வீக அதிசயங்களின் கடல் கரைகள் இல்லாத ஆழமற்ற கடல். எனவே, இந்த க்னோசிஸை சுமப்பவர்கள் [அவரிடம்] அன்பில் வேறுபட்டவர்களாக இருந்தால் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை. [நிலை] நாம் முன்பு விளக்கிய ஐந்து காரணங்களால் காதல் வேறுபட்டது [வெவ்வேறு நபர்களில்]. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், சிலர் கடவுளை நேசிக்கிறார்கள், ஏனென்றால் அவர் அவர்களுக்கு நற்கூலி வழங்குகிறார் மற்றும் அவர்களுக்கு அருளை வழங்குகிறார். வெளிப்படையாக, இந்த அன்பு கடவுளின் இருப்புடன் இல்லை, எனவே அது பலவீனமானது, மேலும் பலவீனத்தின் அடையாளம் என்னவென்றால், [அவர்கள் கடவுளிடமிருந்து பெறுகிறார்கள்] சலுகைகளில் மாற்றங்கள் காரணமாக, அவர்களின் [நிலை] அன்பும் மாறுகிறது. எனவே, துன்ப நேரத்தில் அவர்களின் அன்பின் நிலை எளிதான மற்றும் வசதியான நேரத்திலிருந்து வேறுபட்டதாக இருக்கும். கடவுளின் இருப்பை நேசிப்பவர் அல்லது அவரது பரிபூரணம், அழகு, பொறாமை (கெய்ரா) காரணமாக அவர் அதற்கு தகுதியானவர் என்பதால் அவரை நேசிப்பவர் [தெய்வீக இரகசியங்களை தங்கள் சொந்த குறைந்த ஆன்மீக அபிலாஷைகள், ஆன்மீக பாதையில் தவறான நடவடிக்கைகள், மற்றும் தெய்வீக பிரசன்னத்தை நோக்கி உயர்ந்த ஆன்மீக பாதையில்

முன்னேறுவதற்கான சரியான நோக்கம் மற்றும் உயர்ந்த தீர்மானம் இல்லாதவர்களிடமிருந்து தெய்வீக இரகசியங்களைப் பாதுகாப்பதற்காக], மற்றும் கம்பீரம் மற்றும் தெய்வீக தயவுகளில் உள்ள வேறுபாடுகள் காரணமாக இந்த அன்பில் எந்த வேறுபாடும் (வேறுபாடு) இல்லை. [வெவ்வேறு மக்களிடம்] [கடவுள்] அன்பின் நிலைகளில் வேறுபாடுகளுக்கு இவைதான் காரணங்கள், மேலும் மறுமையின் நித்திய மகிழ்ச்சியும் நித்திய வெற்றியும் [தெய்வீக] அன்பின் வெவ்வேறு நிலைகள் காரணமாக மாறுபடும் என்பதைக் குறிப்பிட வேண்டிய அவசியமில்லை.

தெய்வீகத்திற்கான ஏக்கம்

கடவுளுக்கான ஏக்கத்தின் பொருள்: கடவுளுக்கான ஏக்கத்தை ஒருவர் மறுக்கக்கூடாது, ஏனென்றால் பிரியமானவர் நோக்கமாக இருக்கும்போது ஏக்கம் தேவை [பண்பு]. இந்த தலைப்பின் கீழ், ஒரு ஞானவாதி நிச்சயமாக கடவுளுக்காக ஏங்குகிறார் என்பதை விளக்க விரும்புகிறோம், மாறாக, ஒருவர் கடவுளுக்காக ஏங்க வேண்டிய கட்டாயத்தில் இருக்கிறார் [பிரியமானவர்]. இந்த கூற்றை நாம் இரண்டு வழிகளில் நிரூபிப்போம்: முதலாவதாக, அனுபவம் மற்றும் அவதானிப்பின் அடிப்படையில், இரண்டாவது, மரபுகளின் மூலம்.

அனுபவம் மற்றும் கவனிப்பு மூலம் முதல் முறை: இதைப் பற்றி நாம் அதிகம் சொல்ல வேண்டியதில்லை, மாறாக, அன்பைப் பற்றி நாம் எழுதியது இந்த விஷயத்தில் போதுமானதாக இருக்க வேண்டும். காதலி கண்களில் இருந்து மறைந்துவிட்டால், காதலியின் தரிசனத்திற்காக ஏங்குவது இயற்கையான விஷயம். ஒருவரின் முன்னிலையில் காதலி இருந்தால் அல்லது ஒருவர் அன்புக்குரியவரின் பிரசன்னத்தை அடைந்துவிட்டால், ஏக்கம் இல்லை, ஏக்கம் என்பது [அன்புக்குரியவரை] தேடும் பெயர் மற்றும் அடைந்த விஷயம் தேடப்படுவதில்லை. உணர முடியாத ஒரு விஷயத்தை ஏங்க முடியாது. எனவே, ஒருவர் ஒரு நபரைப்

பார்க்கவில்லை அல்லது கேள்விப்பட்டதில்லை என்றால், அத்தகைய நபருக்காக ஒருவர் ஏங்குவார் என்று கற்பனை செய்து பார்க்க முடியாது. புலனுணர்வின் பரிபூரணம் தரிசனத்தில் உள்ளது. ஒருவரின் காதலி ஒருவரின் நிலையான பார்வையில் இருந்தால், ஒருவருக்கு பிரியமானவருக்காக ஏக்கம் இருக்காது. அதை ஒரு உதாரணத்தின் மூலம் விளக்குவோம்.

அதைப் பற்றி தொடர்ந்து சிந்திக்கிறவனிடமிருந்து ஒருவரின் காதலி மறைந்துவிட்டால், அன்புக்குரியவரின் தரிசனத்தின் மூலம் தனது சிந்தனையை முடிக்க ஏங்குவார். இருப்பினும், அன்புக்குரியவரின் எண்ணம் ஒருவரின் இதயத்திலிருந்து மறைந்து, ஒருவர் அதை மறந்துவிட்டால், ஏக்கம் கூட இல்லை. [காதலி] மீண்டும் பார்த்த பிறகு ஒருவர் மீண்டும் காதலிக்காக ஏங்கத் தொடங்குவார் என்பதும் நம்பத்தகுந்ததல்ல, ஏக்கத்தின் அர்த்தம் என்னவென்றால், ஒருவர் தரிசனத்தின் மூலம் ஒருவரின் இதயத்தில் உள்ள எண்ணத்தை நிறைவு செய்ய முயல்கிறார். சில நேரங்களில், ஒருவர் தனது காதலியை இருட்டில் பார்க்கிறார், அந்த நேரத்தில், காதலியை வெளிச்சத்தில் பார்ப்பதன் மூலம் தனது பார்வையை முடிக்க வேண்டும் என்ற ஏக்கம் உள்ளது. ஒருவர் காதலியின் முகத்தைப் பார்க்க முடியும், ஆனால் முடி அல்லது பிற குணாதிசயங்களை பார்க்கவில்லை. அந்த விஷயத்திலும், முன்பு பார்த்திராத காதலியின் அழகான குணாதிசயங்களைக் காண ஒருவர் இன்னும் ஏக்கம் கொண்டிருக்கலாம்.

கடவுளின் விஷயத்தில், இரண்டு நிகழ்வுகளையும் கற்பனை செய்யலாம், மாறாக, ஒரு ஞானவாதி இரண்டு காரணங்களுக்காக கடவுளுக்காக ஏங்குகிறார். ஏனென்றால், க்னோசிஸ் மக்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட தெய்வீக விஷயங்கள் தெளிவாகவும் பிரகாசமாகவும் உள்ளன, ஆனால் உண்மையில், அவை மிகவும் நுட்பமானவை மற்றும் சிக்கலானவை, மேலும் அவை ஒரு மெல்லிய முக்காடுக்குப் பின்னால் இருந்து காணப்பட்டன என்று அவற்றைப் பற்றி கூறலாம், இதனால் சில விஷயங்கள் மறைக்கப்பட்டன மற்றும் பார்வையின் முழுமையை அடையவில்லை. மாறாக, ஞானவாதிகளின் இதயத்தில் கொந்தளிப்பையும் சேறுமையையும் ஏற்படுத்தும் கற்பனைகளுடன்

தரிசனம் கலக்கப்பட்டுள்ளது. அதற்கு மேல், உலக வாழ்க்கை [அதன் எல்லா பிரச்சினைகள் மற்றும் சிக்கல்களுடன்] அதன் நிழலை அதன் மீது வீசினால், இந்த ஞானத்தின் அனைத்து இன்பமும் மறைந்துவிடும். தெளிவான பார்வையின் பரிபூரணம் தரிசனம் (*முஷாஹதா*) மற்றும் ஆன்மீக வெளிச்சத்தின் மின்னல் (*தஜல்லி*) ஆகியவற்றின் கலவையிலிருந்து நிகழும், இது மறுமைக்கு முன் சாத்தியமில்லை. ஞானத்தின் நோக்கம் தெய்வீக பார்வை மற்றும் ஆன்மீக ஒளியின் மின்னல் போல்ட்டை அடைவதே, எனவே இதயம் அதற்காக ஏங்குவது அவசியம். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், உலக வாழ்க்கையில் ஒருவரால் அடையப்பட்ட முன்னணி காரணிகளின் புரிதலை அடைய ஒரு விஷயம் (க்னோசிஸ்) நிறைவு செய்ய ஒருவர் ஏக்கம் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

[தெய்வீகத்திற்காக] ஏக்கத்திற்கு இதுவே முதல் அவசியமான தேவையாகும். இப்போது இரண்டாவது அவசியமான தேவை எஞ்சியிருக்கிறது, அதாவது கடவுளின் விஷயத்திலும் சாத்தியமான வேறு சில விஷயங்களைப் பார்த்த பிறகு சில விஷயங்களுக்கான ஏக்கத்தைக் கொண்டிருக்க வேண்டும். தெய்வீக விஷயங்கள் எண்ணற்றவை, அவற்றுக்கு எல்லையே இல்லை. [தெய்வீக] விஷயங்கள் அனைத்தும் ஒரு அடியாருக்கு [அதாவது கடவுளின்] மீது வெளிப்படுத்தப்படுவதில்லை, மாறாக சில விஷயங்கள் வெளிப்படுத்தப்படுகின்றன, சில (பல) அவற்றின் சிக்கலான மற்றும் நுணுக்கம் காரணமாக மறைக்கப்படுகின்றன [அல்லது மறைக்கப்படுகின்றன]. ஒரு ஞானவாதி அத்தகைய விஷயங்களின் இருப்பைப் பற்றி அறிந்திருக்கிறார், மேலும் ஒருவருக்குத் தெரிந்தவற்றுடன் ஒப்பிடும்போது, ஒருவருக்கு தெரியாத பல விஷயங்கள் உள்ளன என்று ஒப்புக்கொள்கிறார். எனவே, மீதமுள்ள விஷயங்களை தனது அறிவுத் துறைக்கு கொண்டு வர வேண்டும் என்ற ஏக்கம் (ஞானவாதி) கொண்டிருக்கிறார். ஒருவர் கடவுளின் ஞானத்தை முழு தெளிவுடனும் வெளிச்சத்துடனும் அடைய வேண்டும் என்ற முதல் ஏக்கத்தைப் பொறுத்தவரை, மறுமையில் நிறைவுடன் (முழுமையான நிறைவேற்றம்) அடையப்படும். "தரிவு", "சந்திப்பு" அல்லது "பார்ப்பது" [தெய்வீகம்] என்று அழைக்கப்படும் முதல் ஏக்கத்தின் அர்த்தத்தில், இந்த உலகத்தில் (உலக வாழ்க்கை) இந்த ஏக்கம் நிறைவடைய முடியாது.

ஒருவன் [ஒருவரின் ஏக்கத்தின் நோக்கத்தைப் பற்றி] அனைத்து அறிவையும் அடைய வேண்டும் என்ற ஏக்கத்திற்கான இரண்டாவது அவசியமான தேவை, இந்த வாழ்க்கையிலோ அல்லது மறுமையிலோ சாத்தியமில்லை, ஏனென்றால் இந்த ஏக்கத்தின் நிறைவு (முழுமையான நிறைவேற்றம்) தெய்வீக அழகுடன் தொடர்புடைய ஒருவருக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட அனைத்து விஷயங்களையும் சேவகன் வெளிப்படுத்தும் விதத்தில் இருக்க விரும்புகிறது. மகத்துவம், பண்புகள், ஞானம் மற்றும் செயல்கள் கடவுளுக்குத் தெரியும், ஆனால் இது சாத்தியமற்றது. ஏனென்றால் கடவுளின் அறிவு எல்லையற்றது. கடவுளுடைய அழகிலும் மகத்துவத்திலும் இல்லாத இதுபோன்ற பல விஷயங்கள் எஞ்சியிருப்பதை ஒரு ஊழியர் எப்போதும் அறிந்திருப்பார். எனவே ஒருவரின் ஏக்கம் முழுமையடையாது, குறிப்பாக ஒருவரின் தற்போதைய [ஆன்மீக] சாதகமான புள்ளியில் இருந்து உயர்ந்த [ஆன்மீக] பட்டங்களைக் காண்பவர் மற்றும் அதிக [ஆன்மீக] பட்டங்களை விரும்புவார்.

பாரம்பரியத்தின் மூலம் இரண்டாவது முறை: தெய்வீகத்தின் மீதான ஏக்கத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்கான இரண்டாவது முறை பாரம்பரியத்தின் மூலம். இது தொடர்பாக பல மரபுகள் காணப்படுகின்றன. எனவே, நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் தனது பிரார்த்தனைகளில் அல்லாஹ்விடம் மன்றாடுவது வழக்கம்:

اللَّهُمَّ إِنِّي أَسْأَلُكَ الرِّضَا بَعْدَ الْقَضَاءِ وَبَرْدَ الْعَيْشِ بَعْدَ الْمَوْتِ وَلَذَّةَ النَّظَرِ إِلَى
وَجْهِكَ الْكَرِيمِ وَالشَّوْقَ إِلَى لِقَائِكَ

"இறைவா! உமது தீர்மானத்தில் திருப்தி அடைய நான் உம்மிடம் கேட்கிறேன் [நீங்கள் என்னை அனுப்புகிற விஷயங்களின் அடிப்படையில், அது சுகமாக இருந்தாலும் சரி அல்லது கஷ்டமாக இருந்தாலும் சரி], மரணத்திற்குப் பிறகு [உங்கள் அன்பான அரவணைப்பில்] ஆறுதலான வாழ்க்கை, உமது ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட முகத்தைப் பார்ப்பதில் மகிழ்ச்சி, மற்றும் உங்களைச் சந்திக்க ஏங்குகிறேன்".

அபூ தர்தா (ரலி) அவர்கள் காஅப் அஹ்பர் (ரலி) அவர்களிடம், (அவர்கள் இருவரும் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் புகழ்பெற்ற தோழர்களாகவும், காஅப் அஹ்பர் அவர்கள் ஒரு யூத அறிஞராகவும் நபித்துவத் தோழராக ஆவதற்கு முன்பு ஒரு ரபியாகவும் இருந்தனர்) தவ்ராத்தின் ஒரு வசனத்தை விவரிக்கும்படி கேட்டார்கள். "பக்தியுள்ளவர்கள் என்னைச் சந்திக்க மிகுந்த ஏங்குகிறார்கள், அவர்களைச் சந்திக்க எனக்கு மிகுந்த ஏக்கம் இருக்கிறது" என்று கடவுள் கூறியுள்ளார் என்று அவர் கூறினார். காஅப் அஹ்பர் (ரலி) அவர்கள் இதே விஷயத்தில் தவ்ராவிலிருந்து மற்றொரு வசனத்தை விவரித்தார், "என்னைத் தேடுகிறவன் என்னைக் கண்டுபிடிப்பான், என்னையன்றி வேறு யாரைத் தேடுகிறவன் என்னையன்றி வேறொருவனைக் காண்பான்". அபூ தர்தா (ரலி) அவர்கள், "இறைத்தூதர் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் மொழியிலிருந்து அதே விஷயங்களை நானும் கேட்டிருக்கிறேன் என்பதற்கு நான் சாட்சி கூறுகிறேன். தாவீது நபி (ஸல்) அவர்களின் மரபுகளில் கடவுள் அவரிடம், "டேவீட்! என்னை நேசிக்கிறவனின் பிரியமானவன் நான், என் தோழனாக இருப்பவனின் தோழன் நான், என் நினைவுக்கு நெருக்கமானவனின் நெருக்கமானவன், என் நண்பனாக மாறுகிறவனின் நண்பன் நான், என்னை நேசிப்பவனை நான் விரும்புகிறேன் என்ற செய்தியை பூமியிலுள்ள மக்களுக்கு தெரிவியுங்கள். எனக்குக் கீழ்ப்படிபவனுக்கு நான் அடிபணிந்தவனாக இருக்கிறேன். என்னை நேசிக்கிறவனின் இருதயத்தின் நிலையை நான் நன்கு அறிவேன், அத்தகைய ஒருவரை நான் எனக்காக ஏற்றுக்கொள்கிறேன், அத்தகைய ஒருவரை நான் அன்புடன் நேசிக்கிறேன், என் படைப்புகளில் யாரும் அத்தகைய ஒருவரை விட விரும்பப்படுவதில்லை. பூமியிலுள்ள மக்களே! உலக ஆணவத்தின் திரைச்சீலையை கிழித்து, என் அற்புதங்கள், தோழமை, என்னுடன் இருப்பதை நோக்கி உங்கள் அடியை முன்னெடுத்துச் செல்லுங்கள், என்னுடன் நெருக்கமாக இருங்கள், நான் உங்களுடன் நெருக்கமாக இருப்பேன், உன்னை நேசிப்பதில் முதன்மையானவனாக இருப்பேன். எனது நண்பர் ஆபிரகாம், நான் பேசிய மோசே, நான் சுத்திகரித்த முஹம்மது ஆகியோரின் மனநிலை மற்றும் மனோபாவத்திலிருந்து எனது நண்பர்களின் உள் மனநிலையையும் மனோபாவத்தையும் உருவாக்கியுள்ளேன். எவர்கள் என்னை ஆசைப்படுகிறார்களோ, அவர்களுடைய இருதயங்களை என் ஒளியிலிருந்து படைத்துள்ளேன்,

மேலும் அவர்களை என் மகிமையால் உயர்த்தியுள்ளேன்" (என்றும் கூறினார்).

ஒரு ஞானவாதி தேவன் தனது நண்பர்களில் ஒருவருக்கு வெளிப்படுத்தினார், "என் ஊழியர்களில் சிலர் என்னை நேசிக்கிறார்கள், நான் அவர்களை நேசிக்கிறேன், அவர்கள் என்னை ஏங்குகிறார்கள், நான் அவர்களுக்காக ஏங்குகிறேன், அவர்கள் என்னை நினைவுகூர்கிறார்கள், நான் அவர்களை நினைவுகூர்கிறேன், அவர்கள் என்னைப் பார்க்கிறார்கள், நான் அவர்களைப் பார்க்கிறேன். நீ அவர்களுடைய பாதையில் நடந்தால், நான் உன்னை நேசிப்பேன், நீ அவர்களுடைய வழியிலிருந்து விலகிச் சென்றால், நான் உன்னிடம் அதிருப்தி அடைவேன்". அதற்கு அவர், "இறைவா! அவர்களின் அடையாளங்கள் என்ன?" தேவன் சொன்னார், "இரக்கமுள்ள மேய்ப்பன் தன் வெள்ளாடுகளைக் கவனித்துக் கொள்வதைப் போல அவர்கள் நாளின் நிழலைக் கவனித்துக் கொள்கிறார்கள் (அவர்கள் தேவனிடம் நெருங்கி வருவதற்கும், வீணான குறும்புகளிலும் பயனற்ற முயற்சிகளிலும் வீணடிக்கப்படாமல் இருப்பதற்கும் நாளின் எல்லா தருணங்களையும் பாதுகாக்கிறார்கள்). அவர்கள் சூரிய அஸ்தமனத்தை விரும்புகிறார்கள், மாலையில் கூடு கட்ட ஏங்கும் பறவையைப் போல (அவர்கள் தங்கள் இரவுகளை கடவுளுக்கு அர்ப்பணிக்கிறார்கள்). இரவு அதன் கைகளை நீட்டி, இருள் இறங்கும்போது, படுக்கைகள் விரிக்கப்படுகின்றன, இரகசியங்கள் வெளிப்படுகின்றன, காதலன் அன்பின் கரங்களை அடைகிறார், பின்னர் அவர்கள் எனக்காக தங்கள் காலடிகளை முன்னெடுத்து, எனக்கு முன்பாக தலைகளை வணங்குகிறார்கள், என் உரையாடலுடன் என்னிடம் கிசுகிசுப்பார்கள், மேலும் எனது வெகுமதிகளை [பொருள் மற்றும் பொருளற்ற] மூலம் என்னிடம் மன்றாடுகிறார்கள். அவர்களில் சிலர் அலறுகிறார்கள், சிலர் அமைதியாக அழுகிறார்கள், சிலர் [என்னை விட்டு பிரிந்ததால்] உரத்த சலசலப்பை உண்டாக்குகிறார்கள், சிலர் என் முன் நின்று [என்னிடம் தொலைவில் இருப்பதிற்காக] புகார் செய்கிறார்கள், சிலர் உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள், சிலர் நிற்கிறார்கள், சிலர் குனிந்து வணங்குகிறார்கள், சிலர் சாஜூது செய்கிறார்கள். அவர்களின் புகார்கள், வேண்டுதல்கள் மற்றும் முயற்சிகள் அனைத்தும் என் பார்வையில் மிகுந்த மரியாதையைக் கொண்டுள்ளன. முதலாவதாக,

நான் அவர்களுக்கு மூன்று விஷயங்களைக் கொடுப்பேன்: முதலாவதாக, நான் அவர்களுக்கு [பரலோக மனிதர்களுக்கு] செய்தி கூறுவது போல அவர்களும் [மற்றவர்களுக்கு] என் செய்தியை அறிவிக்கும்படி, என் ஒளியை அவர்கள் இருதயங்களில் வைப்பேன்; இரண்டாவதாக, அவர்களுக்கும், வானங்களுக்கும், பூமிக்கும் இடையில் உள்ள யாதும் அவர்களுக்கு எதிராக வந்தால், அதை நான் அவர்களுக்காக தாழ்ந்ததாகக் கருதுவேன்; மூன்றாவதாக, நான் என் புனித முகத்தை அவர்களை நோக்கித் திருப்புவேன், நான் யாரை நோக்கி என் முகத்தைத் திருப்புகிறேனோ அவர்களுக்கு நான் என்ன கொடுக்க விரும்புகிறேன் என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள்!"

தேவன் தம்முடைய ஊழியர் மீது வைத்திருக்கும் அன்பு: சுருக்கமாக, தேவன் தம்முடைய ஊழியர் மீது (அதாவது ஒரு மனிதன்) வைத்துள்ள அன்பு என்னவென்றால், அவர் ஒருவரை உலக பொறிகள் மற்றும் பாவங்களிலிருந்து விலக்கி, ஒருவரின் உள் இருப்பை உலக அசுத்தங்களிலிருந்து (தீமைகள், தவறுகள், குறைபாடுகள் மற்றும் தவறுகள்) சுத்திகரித்து, ஒருவரின் இருதயத்திலிருந்து திரைச்சீலையை உயர்த்தி, ஒருவரை அவரிடம் நெருங்க வைக்கிறார். தேவன் மீதான ஊழியனின் அன்பு என்னவென்றால், ஒருவர் இழந்த [உள் ஆன்மீக] பரிபூரணத்தை அடைவதை நோக்கி சாய்கிறார். ஒருவன் இழந்துள்ள ஒரு விஷயம், அதை அடைய ஏங்குகிறான், அதை அடைந்த பிறகு அவன் அதிலிருந்து இன்பம் பெறுகிறான் என்பது வெளிப்படையானது. இப்போது நீங்கள் ஒரு அடியார் மீது கடவுளின் அன்பு ஒரு சந்தேகத்திற்குரிய விஷயம் என்று சொன்னால், ஒரு அடியார் எப்படி கடவுளுக்கு நேசிக்கிறார் என்று தெரியும், அதன் பதில், அதற்கு ஆதரவாக வாதிடும் அன்பின் சில அறிகுறிகள் உள்ளன. எனவே நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

إِذَا أَحَبَّ اللّٰهُ عَبْدًا ابْتَلَاهُ فَإِذَا أَحَبَّهُ الْحُبَّ الْبَالِغَ اقْتَنَاهُ

"தேவன் ஒரு அடியாரை நேசிக்கும்போது, அவன் ஒருவனை [துன்பங்களால்] உண்டாக்குகிறான், அவன் ஒருவனை மிகவும் நேசிக்கும்போது, ஒருவனை தனக்கென விசேஷமாக்கிக் கொள்கிறான்".

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

إذا أحب الله عبداً جعل له واعظاً من نفسه وزاجراً من قلبه يأمره وينهاه

"தேவன் ஒரு அடியானை நேசிக்கும்போது, அவர் ஒருவரின் சுயத்தில் ஒரு ஆலோசனையாளரை (ஆலோசகர்) நியமித்து, ஒருவரின் இதயத்தில் ஒரு தடுப்பாளரை உருவாக்குகிறார் [அது ஒருவரை தவறு செய்வதிலிருந்து தடுக்கிறது]. அவர்கள் ஒன்றைக் கட்டளையிடுகிறார்கள், [எல்லா தீமைகளிலிருந்தும்] ஒன்றைத் தடுக்கிறார்கள்". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் தொகுப்பு முஸ்னத் அல்-ஃபிர்தௌஸ்* (அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் அடிப்படையில்)

إذا أراد الله بعبد خيراً بصره بعيوب نفسه

"தேவன் ஒரு ஊழியருக்கு நல்லது செய்ய விரும்பும்போது, அவர் ஒருவரின் சொந்த தாழ்ந்த சுயத்தில் உள்ள தவறுகளில் ஒன்றைத் தெரிவிக்கிறார் [அவற்றை அகற்றுவதில் ஒருவரை மும்முரமாக ஆக்குவது, இதனால் ஒருவர் உள் சுத்திகரிப்பு மற்றும் ஆன்மாவின் தூய்மையுடன் ஆன்மீகத்தின் உயர்ந்த மட்டங்களுக்கு ஏற முடியும்]". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் தொகுப்பு முஸ்னத் அல்-ஃபிர்தௌஸ்* (அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் அடிப்படையில்)

எல்லா அடையாளங்களிலிருந்தும் மிக முக்கியமான மற்றும் சிறப்பு அடையாளம் என்னவென்றால், ஊழியக்காரன் தேவனை நேசிக்கிறார், இந்த அடையாளத்திலிருந்தே தேவன் தனது ஊழியர் மீது எந்த அளவிலான அன்பு வைத்திருக்கிறார் என்பதை புரிந்து கொள்ள முடியும். ஒரு அடிமையின் அன்பானவர் கடவுள் என்பதை நிரூபிக்கும் செயல் என்னவென்றால், தேவன் மட்டுமே ஊழியனின் வெளிப்புற மற்றும் உள், மறைவான மற்றும் திறந்த விஷயங்களின் பாதுகாவலர், அவர்தான் [வேலைக்காரனுக்கு] ஆலோசனை வழங்குபவர், அவர்தான் [வேலைக்காரனின் மனதில் ஒருவரின் வாழ்க்கையை சிறந்த முறையில் நடத்துவதற்கு], அழகான குணம் மற்றும் மனநிலையின் ஆபரணங்களால் ஒருவரை அலங்கரிப்பவர் அவர்தான், அவர் ஒருவரின் உறுப்புகளை புனித செயல்களில் மும்முரமாக ஆக்குகிறார், அவர் தனது உள் மற்றும் வெளிப்புற மனிதர்களை சரியான பாதையில்

வைத்திருப்பவர், அவர் ஒருவரின் எண்ணங்கள் அனைத்தையும் ஒரு மையப் புள்ளியில் குவிப்பவர், உலகத்திலிருந்து ஒருவனை விலக்குகிறவன் அவன், அவனைத் தவிர மற்றவர்களை மறுக்கச் செய்பவன் அவன்தான், ஒருவனை அவனுக்குப் பழக்கப்படுத்துவதற்காக தனிமையில் அவனிடம் மன்றாடும் இன்பத்தை வழங்குகிறவன் அவன்தான், அவனே ஒருவருக்கும் அவனுடைய ஞானத்திற்கும் இடையில் திரைச்சீலைகளை உயர்த்துகிறவன். இவை மற்றும் இது போன்ற பிற ஒத்த அறிகுறிகள், கடவுள் மீது ஒரு ஊழியரின் அன்பை வாதிடுகின்றன.

கடவுளின் முடிவுகள், அதன் உண்மை மற்றும் மேன்மையுடன் உடன்படுதல்: கடவுளின் முடிவுகளை (ரிடா) ஏற்றுக்கொள்வது [தெய்வீக] அன்பின் பலன்களிலிருந்து ஒரு பழம் (விளைவு) ஆனால் பெரும்பான்மையான மக்கள் அதன் யதார்த்தத்தை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்துவதில்லை. அதன் அர்த்தத்தில் உள்ள சந்தேகம் மற்றும் தெளிவின்மை, தெய்வீக அறிவு (*தவீல்) மற்றும்* கடவுளை (தீன்) நோக்கிய பாதையைப் பற்றிய புரிதல் ஆகியவற்றைக் கடவுளால் வழங்கப்பட்டவர்கள் மட்டுமே அதை அறிந்திருக்கிறார்கள். ஒருவரின் விருப்பத்திற்கு எதிரான ஒரு விஷயத்தில் ஒருவர் எவ்வாறு உடன்பட முடியும் என்பதை புரிந்து கொள்ளாததால் சிலர் கடவுளுடன் (ரிடா) உடன்பட மறுக்கிறார்கள். ஒவ்வொரு கட்டளையுடனும், ஒவ்வொரு முடிவுடனும், எல்லாவற்றுடனும் உடன்படுவது அவசியம் என்றால், அது கடவுளின் செயல் என்பதால், ஒரு அடியார் பாவங்களுடனும் நிராகரிப்புடனும் உடன்பட வேண்டியது அவசியம் என்றும் அவர்கள் கூறுகிறார்கள். தேவனுடைய தீர்மானங்களை ஏற்றுக்கொள்வதை நிராகரிப்பவர்களின் இந்த வார்த்தையால் சில எளிய மனம் கொண்ட மக்கள் ஏமாற்றப்பட்டனர், மேலும் பாவங்களையும் தீமைகளையும் ஒப்புக்கொள்வதும், அவிசுவாசத்தையும் பாவத்தையும் நிராகரித்து ஆட்சேபிக்காதது, தெய்வீக கட்டளையை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் தேவனுடைய முடிவுகளை ஏற்றுக்கொள்வதற்கும் [ஆன்மீக] நிலையம் என்று நினைக்கத் தொடங்கினர். இவையெல்லாம் தெய்வீக இரகசியங்கள். அல்லாஹ்வை நோக்கிய பாதையின் இரகசியங்கள் வெளிப்புற மனித செயல்கள் தொடர்பான [தெய்வீக] கட்டளைகளை ஆராய்வதன் மூலம் அல்லது [குர்ஆன்] ஓதுவதன் மூலம் தெளிவுபடுத்தப்பட்டால், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் அப்துல்லாஹ்

பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களிடம் பின்வரும் பிரார்த்தனை செய்திருக்க மாட்டார்கள்:

اللهم فقهه في الدين وعلمه التأويل

"இறைவா! அவருக்கு உம்முடைய வழியையும், விளக்க அறிவையும் (தவீல்) வழங்குவாயாக!"   (விவரித்தவர்) ஹதீஸ் *தொகுப்புகள்* ஸஹீஹ் புகாரி, ஸஹீஹ் முஸ்லிம் மற்றும் முஸ்னத் அஹ்மத்)

இச்சைகளுக்கு எதிரான, அல்லது கஷ்டங்களான விஷயங்களில் பொறுமை மட்டுமே சாத்தியம் என்று கூறுபவர்கள், [விரும்பத்தகாத விஷயங்களிலும் கஷ்டங்களிலும்] அல்லாஹ்வின் தீர்ப்பை ஏற்றுக்கொள்வது சாத்தியமில்லை என்று கூறுபவர்கள், உண்மையில் [தெய்வீக] அன்பை மறுக்கிறார்கள். கடவுளின் அன்பு [மேற்கூறியவற்றில்] நிரூபிக்கப்பட்டு, ஒரு மனிதன் தனது முழு தைரியத்துடனும் கடவுளின் அன்பில் மூழ்க முடியும் என்பதும் தெளிவுபடுத்தப்பட்டிருக்கும்போது, ஒரு காதலன் [ஒரு உள் நிர்ப்பந்தம் அல்லது உந்து சக்தியால்] பிரியமானவரின் ஒவ்வொரு செயலையும் வார்த்தையையும் ஒப்புக்கொள்ள நிர்பந்திக்கப்படுகிறார் என்பதும் மறைக்கப்படாது. இந்த உடன்பாடு இரண்டு வழிகளில் நிகழ்கிறது: முதலாவது, ஒருவருக்கு காயம் அல்லது துன்பம் ஏற்பட்டாலும், ஒருவர் சிறிதளவு வலியை உணராத அளவிற்கு எந்த துக்கத்தையும் அல்லது வலியையும் உணரவில்லை. அதன் உவமை ஒரு விஷயத்தில் முழுமையாக ஈடுபடும் ஒரு நபரின் இதயம், அதன் விளைவாக, வேறு எதையும் உணராதது. காதலியின் காதல் அல்லது தரிசனத்தில் முழுமையாக மூழ்கிய, இந்த அன்பில் மூழ்கியதால் சித்திரவதை நிகழ்வுகளை சகித்துக் கொள்ளும் ஒரு காதலனின் நிலை இதுதான். அப்பொழுது காதலன் காதலியைத் தவிர வேறு யாருவாக அல்லது வேறு யாராக இருக்கும்போது காதலன் எந்த வலியையும் உணர மாட்டான். காதலியின் இருப்புக்கு காதலி ஏதாவது துன்பம் கொடுத்தால், அதை எப்படி உணர முடியும் என்பதை இதிலிருந்து ஊகிக்க முடியும்? அன்பில் இருதயம் ஈடுபடுவது ஒரு முக்கியமான இன்பம். சாதாரண காதலில் ஒருவர் சிறிதளவு வலியை உணராதபோது, பெரிய அளவு அன்பில் ஒருவர் எப்படி பெரிய வலியை உணர முடியும்? வலியின் தீவிரம் எப்படி இருக்க

முடியும் என்பதைப் போலவே, அன்பின் தீவிரமும் சாத்தியமாகும், ஐந்து புலன்களால் உணரப்படும் அழகு வலுவாக இருப்பதைப் போலவே, உள் நுண்ணறிவு மூலம் உள் அழகைக் காண்பதன் விளைவாக வரும் அன்பும் வலுவாக உள்ளது. தெய்வீக அழகுக்கும் கம்பீரத்திற்கும் வேறு எந்த அழகுடனும் கம்பீரத்துடனும் ஒப்பிட முடியாது. தெய்வீக அழகு மற்றும் மகிமையின் ஒரு சிறிய பகுதி யாருக்கு வெளிப்படுத்தப்படுகிறதோ, அவர் புலன்களையும் நனவையும் இழந்து, அதில் மிகவும் போதையில் ஆகி, ஒருவரின் அனைத்து நிலைமைகளையும் [வலி மற்றும் துன்பங்கள் உட்பட] மறந்துவிடுகிறார்.

அன்புக்குரியவரின் செயல்களுடன் உடன்படுவதற்கான இரண்டாவது வழி என்னவென்றால், ஒருவர் வலி மற்றும் கஷ்டங்களை உணர்கிறார், ஆனால் ஒருவர் அவற்றுடன் ஒப்புக்கொள்கிறார் [அவற்றைப் பற்றி புகார் செய்யாததன் அடிப்படையில்], மாறாக ஒருவருக்கு அவற்றுக்கான ஆசை மற்றும் நோக்கம் உள்ளது. இது [வணிக] லாபத்தை அடைவதற்காக பயணங்களின் கஷ்டங்களை சகித்துக் கொள்ளும் நபரின் நிலையைப் போன்றது மற்றும் கஷ்டங்களைப் பற்றி கவலைப்படுவதில்லை, ஏனெனில் எதிர்பார்க்கப்படும் லாபம் மிகவும் பிரியமானது. அல்லாஹ்வின் அடியார்களுக்கு அல்லாஹ்விடமிருந்து ஏதேனும் ஒரு துன்பம் ஏற்பட்டால், தங்களுக்குக் கிடைக்கும் நற்கூலி தங்களுக்காக சேமித்து வைக்கப்பட்டுள்ளது என்று உறுதியாக *நம்புகிறார்கள்,* ஆகவே அவர்கள் இந்த உறுதியின் காரணமாக (அல்லாஹ்வால் விதிக்கப்பட்ட) துன்பத்தை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள், மேலும் அதன் பக்கம் சாய்கிறார்கள். மாறாக அவர்கள் அதை நேசிக்கிறார்கள், அதற்காக கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துகிறார்கள். ஒருவன் தெய்வீக கூலியை மனதில் வைத்தால், பேரழிவுக்கு ஈடாக இது நிகழ்கிறது. ஒருவர் தெய்வீக பலனை மனதில் கொள்ளாவிட்டால், அன்புக்குரியவரின் அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதே ஒருவரின் ஒரே நோக்கமாகும், அவர் மட்டுமே தேடப்பட்டவராகவும் பிரியமானவராகவும் இருக்கிறார், மேலும் ஒருவருக்கு [தெய்வீக] பிரதிபலனுக்காக எந்த விருப்பமும் இல்லை, மாறாக ஒருவர் அதைப் பற்றி சிந்திக்கக்கூட இல்லை, பின்னர் பிரியமானவரின் ஏற்பை அடைவது ஒருவரின் ஒரே நோக்கம் மற்றும் நோக்கமாக மாறுகிறது.

ஹரீம் இப்னு ஹிப்பான் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஃமினன் தன் இறைவனை அறிந்து அடையாளம் காணும்போது, அவன் அவனை நேசிக்கிறான், ஒருவன் அவனை நேசிக்கும்போது, அவன் அவனை நோக்கி கவனம் செலுத்துகிறான், ஒருவன் அவனை நோக்கி கவனம் செலுத்துகிறான், ஒருவன் அவனை நோக்கி கவனம் செலுத்துவதில் இன்பத்தைக் காணும்போது, ஒருவன் உலகத்தை காமக் கண்ணால் பார்க்கமாட்டான், மறுமையை சோம்பேறித்தனத்தின் கண்ணால் பார்ப்பதில்லை. அத்தகையவன் தன் உடலுடன் உலகில் வாழ்கிறான், அவனுடைய ஆத்மா மறுமையிலும் இருக்கிறது. அலி (ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் அவருடைய வாழ்க்கை வழியைப் பற்றி கேட்டார்கள், அவர் பதிலளித்தார்:

المعرفة رأس مالي والعقل أصل ديني والحب أساسي والشوق مركبي وذكر الله أنيسي والثقة كنزي والحزن رفيقي والعلم سلاحي والصبر ردائي والرضا غنيمتي والعجز فخري والزهد حرفتي واليقين قوتي والصدق شفيعي والطاعة حبي والجهاد خلقي وقرة عيني في الصلاة

"[தெய்வீக] ஞானம் என் மூலதனம் (சொத்து), புத்திசாலித்தனம் என் நம்பிக்கையின் அடிப்படை, [தெய்வீக] அன்பு என் அடித்தளம், ஏக்கம் [கடவுளுக்கு] என் சவாரி மலை (என் ஆன்மீக தேடலில் என்னை எடுத்துச் செல்லும் வாகனம்), கடவுளின் நினைவு எனது நெருங்கிய நண்பர், உறுதியான கால் [தெய்வீக பாதையில்] என் பொக்கிஷம், துக்கம் என் தோழன், அறிவு என் ஆயுதம் [அறியாமை மற்றும் தீமையின் இருளுக்கு எதிராக], பொறுமை என் சால்வை, பணிவு என் பெருமை, [உலகத்திலிருந்து] விலகி இருப்பது எனது தொழில், உறுதி [கடவுள் மற்றும் நித்திய தெய்வீக உண்மைகளில்] என் சக்தி, உண்மை என் பரிந்து பேசுபவர், [தெய்வீக] கீழ்ப்படிதல் என் அன்பு, தெய்வீக பாதையில் பாடுபடுவது எனது உள் குணம் மற்றும் மனநிலை, மற்றும் என் கண்களின் குளிர்ச்சி [கடவுளிடம்] பிரார்த்தனைகளில் உள்ளது.

துன் நூன் அல்-மிஸ்ரி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆத்மாக்களின் படைகளைப் படைத்தவர், ஞானவாதிகளின் ஆத்மாக்களை கம்பீரமானதாகவும் தெய்வீகமானவர்களாகவும் ஆக்கினார்கள், எனவே,

அவர்கள் கடவுளுக்காக ஏங்குகிறார்கள், விசுவாசிகளின் ஆத்மாக்களை ஆன்மீகமாக்கினர், எனவே, அவர்கள் சொர்க்கத்தை நோக்கி சாய்ந்துள்ளனர், மேலும் அலட்சியமானவர்களின் ஆத்மாக்களை சரீரமாக்கினர், ஆகவே அவர்கள் இந்த உலகத்தின் பக்கம் சாய்ந்திருக்கிறார்கள். [தெய்வீகத்திற்காக] ஏக்கம் என்பது கடவுளின் [புனிதமான] நெருப்பு என்றும் கூறப்படுகிறது, அவர் தனது நெருங்கிய நண்பர்களின் (ஞானவாதிகள், கடவுளின் உண்மையான உண்மையைத் தேடுபவர்கள்) இதயங்களில் உள்ள நோக்கங்கள், எண்ணங்கள், பொறிகள் மற்றும் தேவைகளை எரிக்கிறது, மேலும் அவற்றின் இருதயங்களில் எந்த தடயமும் இல்லை. அன்பு, இணைப்பு, ஏக்கம் மற்றும் தெய்வீகத்தை ஏற்றுக்கொள்வது பற்றிய விவரங்கள் இதுபோதுமானவை, இதை நாங்கள் தீர்த்து வைப்போம். எல்லா நன்மையையும் நீதியையும் வழங்குபவர் கடவுள்தான்.

அத்தியாயம் 17- எந்த சுயநல நோக்கங்களும் இல்லாத தூய நோக்கங்களை வளர்த்தல், எல்லா விஷயங்களிலும் நேர்மை மற்றும் சத்தியத்திற்கான அர்ப்பணிப்பு

மறைமுக நோக்கங்கள் இல்லாத, கடவுளின் திருப்தியை மட்டுமே நாடும் தூய நோக்கங்கள், கடவுளின் ஏற்றுக்கொள்ளலை உறுதி செய்வதில் ஒரு சக்திவாய்ந்த காரணியாகும், மேலும் அனைவருக்கும் மகத்தான நன்மைகள் மற்றும் ஆசீர்வாதங்களின் ஆதாரமாக உள்ளது. உலக ஆதாயங்களுக்காக மறைமுக சுயநல நோக்கங்களுடன் செய்யப்படும் காரியங்கள், அரிதாகவே பலன்களையும் நன்மைகளையும் தருகின்றன. இது ஒரு தெய்வீக ரகசியம், இது கஸாலியின் அடுத்தடுத்த விளக்கத்தில் சிறப்பாக விளக்கப்படும். அதேபோல், நேர்மை அல்லது எந்தவொரு உலக ஆதாயங்களின் மறைமுக நோக்கங்களும் இல்லாமல் கடவுளின் விருப்பத்தை மட்டுமே நாடும் விஷயங்களைச் செய்வது - பொருள் அல்லது பொருளற்றது - ஒருவரை ஆன்மீக பாதையில் ஏறுவதற்கு தூண்டுகிறது. தூய நோக்கங்களும் நேர்மையும் தெய்வீக செயல்கள், ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் விளைவில் ஏராளமான அதிகரிப்பு ஆகியவற்றைக் கொண்டு வருகின்றன, இதனால் சிறிய சாதனைகள் கூட நீண்டகால அடிப்படையில் மகத்தான நன்மை மற்றும் நன்மையின் ஆதாரமாக இருக்கும். இரண்டும் (தூய நோக்கங்கள் மற்றும் நேர்மை) மகத்தான ஆன்மீக குணங்கள், அவை தெய்வீக ஞானத்திற்கு (மாரிஃபா) வழிவகுக்கும் ஆன்மீக பாதையின்

நிலையங்களாகும், அதன் விளைவாக நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி. ஆன்மீக பாதையில் அவற்றின் ஆழமான தாக்கங்களைத் தவிர, அந்த குணங்கள் ஒருவரின் வாழ்க்கையில் மிகப்பெரிய நேர்மறையான ஆற்றல்களை ஊட்டுகின்றன மற்றும் கட்டவிழ்த்து விடுகின்றன.

சத்தியத்தின் மீதான பக்தி (*சிட்க்)* அனைத்து விஷயங்களிலும், உலகியல் அல்லது நித்தியமான, அதைத் தேடி அதன்படி வாழ்வது, ஆன்மீக பயணிகளின் இன்றியமையாத குணமாகும், இது ஒருவரின் உலக இருப்பு மற்றும் சக மனிதர்களுடனான தொடர்புகளுக்கு பெரும் தாக்கங்களைக் கொண்டுள்ளது. இந்த உன்னதமான உள் பண்புகளைப் பற்றிய கஸாலியின் ஆழமான பகுப்பாய்வு, அவரது *மகத்தான படைப்பான "இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்"* அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" [23] இன் நான்காவது தொகுதியின் ஏழாவது அத்தியாயம் அல்லது புத்தகத்திலிருந்து பின்வருமாறு சுருக்கப்பட்ட வடிவத்தில் வழங்கப்படுகிறது:

குர்ஆனின் உள் நுண்ணறிவு மற்றும் குர்ஆனின் வெளிச்சத்தின் மூலம், அறிவு மற்றும் செயல்கள் இல்லாமல் [ஞானத்தின்படி] நித்திய மகிழ்ச்சியையும் நித்திய வெற்றியையும் (ஸாதா) அடைவது சாத்தியமற்றது என்பதை இதயத்தின் மக்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது என்பதை அறிய வேண்டும். ஏனென்றால், அறிவுடையவர்களைத் தவிர மற்ற எல்லா மக்களும் மீட்க முடியாத இழப்பின் விளிம்பில் உள்ளனர், மேலும் அறிவு உள்ளவர்கள் அனைவரும் மீட்க முடியாத இழப்பின் விளிம்பில் உள்ளனர் [அறிவின்படி], மேலும் நேர்மையான மக்களைத் தவிர அனைத்து செயல்களும் மீட்க முடியாத இழப்பின் விளிம்பில் உள்ளனர் [எந்த சுயநலமும் இல்லாமல்

செயல்படுபவர்கள். சுய சேவை மற்றும் தீய உள்நோக்கங்கள், முற்றிலும் தெய்வீக முகத்தை நாடுகிறார்கள்], மற்றும் நேர்மையுள்ள அனைத்து மக்களும் பெரும் ஆபத்தில் உள்ளனர் [உன்னதமான ஆன்மீக பாதையில் கீழ் சுயம் மற்றும் சாத்தானின் பொறிகள் காரணமாக]. நோக்கம் இல்லாத செயல் [வெறும்] கஷ்டம், நேர்மை இல்லாத நோக்கம் காட்சிப்படுத்துதல், பாசாங்குத்தனம் மற்றும் பாவம், மற்றும் [உண்மையை] சரிபார்த்தல் மற்றும் விசாரணை இல்லாத நேர்மை பார்வையின் ஏமாற்று. எனவே, அல்லாஹ் அல்லாத வேறொருவருக்கான நோக்கத்துடன் கலந்த ஒரு செயலுக்கு குர்ஆனில் அல்லாஹ் பின்வருமாறு கூறியுள்ளான்:

وَقَدِمْنَآ إِلَىٰ مَا عَمِلُوا۟ مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَٰهُ هَبَآءً مَّنثُورًا

"அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்த செயல்களின் பக்கம் நாம் திரும்பி, சிதறிக் கிடக்கும் மண்ணைப் போல் அவர்களை வீணாக்கி விடுவோம்" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 25, வசனம் 23)

நோக்கத்தின் யதார்த்தத்தை நன்கு அறியாத ஒருவர் எவ்வாறு நோக்கத்தை சரிசெய்ய முடியும் என்று நமக்குத் தெரியாது, நோக்கத்தை சரிசெய்த ஆனால் நேர்மையைப் பற்றிய புரிதல் இல்லாத ஒருவர் எப்படி நேர்மையாக இருக்க முடியும், உண்மையின் அர்த்தம் தெரியாத ஒருவரின் கீழ்த்தட்டுமானவரிடமிருந்து ஒருவர் எவ்வாறு உண்மையைக் கோர முடியும். கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து வணங்க விரும்பும் ஒவ்வொரு அடிமகனுக்கும் [சரியான] நோக்கம் பற்றிய அறிவைப் பெறுவதற்கும், பின்னர் இரட்சிப்பு மற்றும் பாதுகாப்பிற்கான காரணமான உண்மை மற்றும் நேர்மையைப் பற்றிய ஆழமான புரிதலை அடைவதற்கும், பின்னர் [நேர்மையான] செயலின் மூலம் நோக்கத்தை சரிசெய்வதற்கும் இந்த முதல் பொறுப்பு உள்ளது. இந்த மூன்று விஷயங்களையும் மூன்று தனித்தனி பிரிவுகளில் விவாதிப்போம்.

நோக்கத்தின் சிறப்பும் யதார்த்தமும்

நோக்கத்தின் மேன்மை: கடவுள் கூறுகிறார்:

وَلَا تَطْرُدِ ٱلَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُم بِٱلْغَدَوٰةِ وَٱلْعَشِىِّ يُرِيدُونَ وَجْهَهُۥ

"எவர்கள் காலையிலும் மாலையிலும் தங்கள் இறைவனை பிரார்த்தனை செய்கிறார்களோ, அவனுடைய திருப்பொருத்தத்தை நாடி, அவனை (அவனைவிட்டு) விலகி விரட்டி விலகி விடாதீர். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 6, வசனம் 52)

இந்த வசனத்தில், தேடுவதும் விரும்புவதும் அவர்களின் [உன்னதமான மற்றும் உறுதியான] நோக்கத்தைக் குறிக்கிறது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

إنما الأعمال بالنيات، ولكل امرئ ما نوى، فمن كانت هجرته إلى الله ورسوله فهجرته إلى الله ورسوله، ومن كانت هجرته إلى دنيا يصيبها أو امرأة يتزوجها فهجرته إلى ما هاجر إليه

"செயல்கள் நோக்கங்களைப் பொறுத்தது. ஒவ்வொரு தனிநபரும் ஒருவரின் [உண்மையான உள்] நோக்கத்தின்படி தெய்வீக பலனைப் பெறுவார் [செயலின் வெளிப்படையான தோற்றம் மற்றும் அதன் உணரப்பட்ட நன்மை மற்றும் உன்னதத்தைப் பொருட்படுத்தாமல்]. எவர் அல்லாஹ்வுக்காகவும், அவனுடைய தூதரின் பாதையிலும் ஹிஜ்ரத் செய்தால், அல்லாஹ்வுக்காகவும், அவனுடைய தூதருக்காகவும் (இவ்வுலக ஆதாயங்கள், இலாபங்கள், அநாகரிகமான நோக்கங்களுக்காக) அல்லது ஒரு பெண்ணை திருமணம் செய்து கொள்வதற்காகவோ (இவ்வுலக ஆதாயங்கள், இலாபங்கள், கெட்ட நோக்கங்களுக்காக) ஹிஜ்ரத் செய்தால், ஒருவனின் நாடு புலம்பெயர்வது [உண்மையில்] அவர் எந்த விஷயத்தை நோக்கி நகர்ந்திருக்கிறாரோ அதற்குமேயாகும். (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *ஸஹீஹ் புகாரி மற்றும் ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* உமர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்

அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுகிறான்:

إِن يُرِيدَآ إِصْلَٰحًا يُوَفِّقِ ٱللَّهُ بَيْنَهُمَآ

"திருமண உறவு முறிவுக்கு வழிவகுக்கும் தகராறுகள் மற்றும் கருத்து வேறுபாடுகளுக்குப் பிறகு கணவனையும் மனைவியையும் சமரசம் செய்ய முயற்சிக்கும் இருவரும் [திருமணமான தம்பதியினரின்

நிலைமையையும், அவர்களுக்கிடையில் அமைதியான மற்றும் சுமூகமான நல்லிணக்கத்தையும்] விரும்பினால், பின்னர் கடவுள் [சமரசம் செய்ய முயலும் இருவரின் உன்னதமான மற்றும் பக்தி நோக்கங்களின் ஆசீர்வாதத்தால்] அவர்களை (கணவன் மற்றும் மனைவி) சமரசம் செய்வார் [அவர்களின் திருமணத்தைக் காப்பாற்றுவதன் மூலமும், அமைதி, நல்லிணக்கம், பரஸ்பர அன்பு மற்றும் மரியாதையுடன் அவர்களை மீண்டும் ஒன்றிணைப்பதன் மூலம்]". (குர்ஆன், அத்தியாயம் 4, வசனம் 35)

இந்த வசனத்தில், [தெய்வீக கிருபையால் நல்லிணக்கத்தை அடைவதில்] வெற்றிக்கு [தூய்மை மற்றும் மேன்மை] நோக்கம் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. ஒரு வரலாற்றில், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

إِنَّ اللّٰهَ لَا يَنْظُرُ إِلَى صُوَرِكُمْ وَأَمْوَالِكُمْ وَإِنَّمَا يَنْظُرُ إِلَى قُلُوبِكُمْ وَأَعْمَالِكُمْ

"தேவன் உங்கள் முகங்களையும் செல்வத்தையும் பார்ப்பதில்லை, மாறாக அவர் உங்கள் இருதயங்களையும் உங்கள் செயல்களையும் பார்க்கிறார் [இருதயத்தின் நிலையால் நிர்வகிக்கப்படுகிறது]". (விவரித்தவர்) <u>*ஹதீஸ் தொகுப்பு ஸஹீஹ் முஸ்லிம் அபூ*</u> <u>ஹு</u>ரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

கடவுள் இதயத்தைப் பார்க்கிறார், ஏனெனில் அது நோக்கத்தின் இருக்கை. அப்துல்லாஹ் பின் உமர் (ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறியதாவது: "உலகத்தைத் தேடுவதை மட்டுமே நோக்கமாகக் கொண்டவராக இருந்தால், அல்லாஹ் அவனுடைய இரண்டு கண்களுக்கு இடையில் வறுமையை வைக்கிறான். எவர் மறுமையை நோக்கியிருக்கிறாரோ, அல்லாஹ் ஒருவனுடைய இருதயத்தில் செல்வத்தை உருவாக்கி, ஒருவனின் செல்வத்தை ஒருவனுக்காக சேகரிக்கிறான், ஒருவன் (உலகத்திலிருந்து) விலகி உலகத்தை விட்டு வெளியேறுகிறான்". (விவரித்தவர்) <u>*ஹதீஸ்*</u> தொகுப்பு *இப்னு மாஜாஹ்* ஸைத் பின் அஸ்லம் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

நோக்கத்தின் யதார்த்தம்: நோக்கம் என்பது அறிவு மற்றும் செயல் ஆகிய இரண்டு விஷயங்களால் சூழப்பட்ட இதயத்தின் நிலை என்பதை அறிய வேண்டும். அறிவு முதலில் வருகிறது, ஏனெனில் அது [இதயத்தின்] இந்த நிலைக்கு அடிப்படையாக உள்ளது, அதன் பிறகு செயல் வருகிறது, ஏனெனில் அது அறிவின் கனி (விளைவு) ஆகும். அதற்கான காரணம் ஒவ்வொரு செயலும் - தன்னார்வ இயக்கம் அல்லது அமைதி - மூன்று விஷயங்களால் நிறைவை அடைகிறது: அறிவு, நோக்கம் மற்றும் திறன். ஏனென்றால், மனிதன் தனக்குத் தெரியாத ஒரு விஷயத்தின் மீது நோக்கம் கொண்டிருக்க முடியாது, அல்லது தனக்கு நோக்கம் இல்லாத ஒரு செயலைச் செய்ய முடியாது. எனவே, நோக்கம் அவசியம் என்பது இதிலிருந்து அறியப்படுகிறது. நோக்கம் என்பது ஒருவரின் நிலை அல்லது பொருள் உடைமைகளுக்கு ஏற்ற ஒரு விஷயத்திற்காக இதயத்தில் ஒரு இயக்கத்தைக் கொண்டிருப்பதைக் குறிக்கிறது. சில விஷயங்கள் பொருத்தமானவை, சில [மனித மனோபாவத்திற்கும் நல்வாழ்விற்கும்] பொருந்தாதவையாக மனிதன் படைக்கப்பட்டுள்ளான். எனவே, பொருத்தமான விஷயங்களை அடைவதில் சாய்வதும், [மனித நல்வாழ்வுக்கு] எதிரான, பொருத்தமற்ற விடயங்களிலிருந்து விடுபடுவதும் அவசியமாகும். பொருத்தமானது மற்றும் பொருத்தமற்றது ஆகியவற்றை வேறுபடுத்துவதற்கு, விஷயங்களைப் பற்றிய புரிதல் தேவை [மற்றும் விஷயங்கள்]. எனவே, ஒருவர் பார்க்காத உணவை உட்கொள்ள முடியாது. அதனால்தான், வெளிப்புற மற்றும் உள் புலன்கள் என்று அழைக்கப்படும் அவற்றை அடைவதற்கான புரிதல் மற்றும் வழிகாட்டுதல் மற்றும் வழிமுறைகளை இறைவன் உருவாக்கியுள்ளார்.

ஒருவன் உணவைப் பற்றி அறிந்து, அதன் பொருத்தத்தை அறிந்திருப்பது அல்லது கண்களால் பார்த்தால் மட்டும் போதாது, மாறாக, உணவின் மீது ஆசை, கீழ்த்தரமான ஆத்மாவைப் பற்றிய சாய்வு, அதன் மீதான காமம் ஆகியவையும் இருக்க வேண்டும். எனவே, ஒரு நோயுற்ற நபர் உணவைப் பார்த்து, அது ஒருவருக்கு பொருத்தமானது என்று அறிவார், ஆனால் அது இருந்தபோதிலும், அதை உண்ணுவதில்லை, ஏனெனில் [உள்ளிருந்து] உந்து சக்தியின் சக்தி இல்லை மற்றும் இதயத்தில் [நோய் காரணமாக] ஆசை இல்லை. பின்னர் இந்த ஆசை மற்றும் உந்து சக்தி [அல்லது காமம்] போதுமானதாக இல்லை, மாறாக, சில நேரங்களில், ஒருவர் உணவைப் பார்த்து அதை சாப்பிட விரும்புகிறார், ஆனால் சில ஊனமுற்றோர்

[அல்லது இயலாமை அல்லது இயலாமை] காரணமாக முடியாது. எனவே, உணவு நுகர்வு செயல்முறையை முடிக்க திறன் மற்றும் செயலில் உள்ள உறுப்புகள் [தெய்வீகமாக] உருவாக்கப்பட்டுள்ளன. உறுப்புகள் திறமையின் காரணமாக நகரத் தொடங்குகின்றன, மேலும் அறிவு மற்றும் புரிதலுக்கு அல்லது கருத்து மற்றும் நம்பிக்கைக்கு அடிபணிந்த உள் உந்து சக்திக்கு திறன் காத்திருக்கிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயம் ஒருவருக்கு பொருத்தமானது என்றும், அதைச் செய்வது அவசியம் என்றும், அதற்கு எதிராக எந்த எதிர் சக்தியும் இல்லாததாகவும் அறியப்படும்போது, நோக்கம் பிறக்கிறது, சாய்வு தோன்றுகிறது. நோக்கம் இருக்கும்போது, திறன் உறுப்புகளை நகர்த்துகிறது, திறமை நோக்கத்தின் சேவகன் மற்றும் நோக்கம் நம்பிக்கை மற்றும் புரிதலின் கட்டளைக்கு அடிபணியுகிறது. நோக்கம் என்பது ஒரு நடுத்தர பண்பின் பெயர் என்பதும், அதன் முக்கிய அம்சம் ஒருவரின் நோக்கத்துடன் ஒத்துப்போகும் விஷயங்களை நோக்கி சுயத்தின் சாய்வைக் கொண்டிருப்பதாகும், இந்த விஷயங்கள் நிகழ்காலத்திலோ அல்லது இறுதியிலோ (எதிர்காலத்தில் அல்லது பிந்தைய வாழ்க்கையில்) பொருத்தமானவையாக இருந்தாலும் சரி. இங்கே முதல் உந்து சக்தி என்பது தேடப்படும் நோக்கமாகும், அதுதான் "காரணம்" அல்லது "இயக்கி" என்று அழைக்கப்படுகிறது, மேலும் இந்த நோக்கமே நோக்கம் மற்றும் எழுச்சி பெறும் செயல் "நோக்கம்" மற்றும் "நோக்கம்" என்று அழைக்கப்படுகிறது. திறமை நோக்கத்திற்கு சேவை செய்ய உறுப்புகளை நகர்த்தும்போது, அது "செயல்" என்று அழைக்கப்படுகிறது. இருப்பினும், செயலைச் செய்யும் திறன் சில நேரங்களில் ஒரு காரணம் அல்லது இயக்கியால் தூண்டப்படுகிறது, சில நேரங்களில் ஒரே நேரத்தில் இரண்டு காரணங்களால், சில நேரங்களில் இரண்டு காரணங்களால் தூண்டப்படுகிறது, ஆனால் இரண்டு காரணங்களில் ஒன்று திறனைத் தூண்டுவதற்கு போதுமானது, சில நேரங்களில் ஒரு காரணம் போதுமானது [செயலில் திறனைத் தூண்ட] ஆனால் இரண்டாவது காரணம் அதன் உதவியாளராக மாறுகிறது. இந்த முறையில், நான்கு வகையான நோக்கங்கள் பின்வருமாறு விவரிக்கப்பட்டுள்ளன:

முதல் வகை - தூய நோக்கம்: முதல் வகை [நோக்கம்] ஒரே ஒரு காரணம் அல்லது இயக்கி [செயல்களுக்கு] உள்ளது. உதாரணத்துக்கு,

ஒரு மூர்க்க மிருகம் ஒரு நபரைத் தாக்குகிறது. எனவே, ஒருவர் அதைப் பார்க்கும்போது, திடீரென்று எழுகிறது. இங்கே மிருகத்திலிருந்து தப்பி ஓடுவதைத் தவிர வேறு எந்த உந்து சக்தியும் இல்லை, ஏனென்றால் ஒருவர் மிருகத்தைப் பார்த்து, அது தனக்குத் தீங்கு விளைவிக்கும் என்று கருதினார். எனவே, மிருகத்தைப் பார்த்தவுடன், தப்பிப்பதற்கான தூண்டுதல் இதயத்தில் பிறக்கிறது மற்றும் ஆசை (சாய்வு) வெளிப்படுகிறது. இதன் காரணமாக, ஓட்டுநர் மற்றும் ஆசை திறனுக்கு ஏற்ப செயல்பட்டுள்ளது. இந்த வழக்கில், இந்த நபரின் நோக்கம் மிருகத்திலிருந்து தப்பிப்பதே மட்டுமே என்றும், எழுந்திருப்பதில் வேறு எந்த நோக்கமும் இல்லை என்றும் கூறப்படும். அத்தகைய நோக்கம் "தூய [நோக்கம்]" என்று அழைக்கப்படுகிறது, மேலும் இந்த நோக்கத்தின்படி செயல்படுவது "நேர்மை" என்று அழைக்கப்படுகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இது [ஒரு நோக்கத்தைத் தவிர] வேறு எதையும் உள்ளடக்குதல், பங்கேற்பு மற்றும் கலவை இல்லாத ஒரு செயல்.

இரண்டாவது வகை - இரண்டு உந்து சக்திகள் அல்லது காரணங்களை இணைத்தல்: இரண்டாவது வகை [நோக்கம்] இரண்டு உந்து சக்திகள் அல்லது காரணங்கள் இணைந்துள்ளன, மேலும் இரண்டும் அவற்றின் சொந்த உரிமைகளில் செயலில் உள்ளன [காரணங்கள்] மற்றும் ஒரு காரணம் மற்றொன்றைச் சார்ந்தது அல்ல. கண்ணுக்குத் தெரியும் சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து இதற்கு ஒரு உதாரணம் என்னவென்றால், ஒருவரின் தேவைப்படும் உறவினர் தனது வறுமை மற்றும் நெருங்கிய உறவு காரணமாக உறவினரின் தேவையை பூர்த்தி செய்யும் ஒருவரிடம் உதவி கேட்கிறார், அதே நேரத்தில் கோருபவர் ஏழையாக இல்லாவிட்டால், உறவினர் காரணமாக ஒருவர் இன்னும் தேவையை பூர்த்தி செய்திருப்பார், அல்லது கோரிக்கை விடுபவர் நெருக்கமாக இல்லாவிட்டால் [உறவு உறவுகளின் அடிப்படையில்], [கோரிக்கையாளரின் வறுமை காரணமாக] ஒருவர் இன்னும் தேவையை பூர்த்தி செய்திருப்பார். அதே நேரத்தில், பணக்கார உறவினர் ஒருவரைக் கேட்டிருந்தாலும், அவர் நிச்சயமாக உதவி செய்திருப்பார், ஒரு ஏழை அந்நியன் கேட்டிருந்தால், ஒருவர் உதவ மறுத்திருக்க மாட்டார் என்ற உறுதியும் ஒருவரின் இதயத்தில் உள்ளது. இந்த வழக்கில், இரண்டு இயக்கிகள் அல்லது காரணங்கள் தற்செயலாக ஒன்றை நடவடிக்கைக்கு

தூண்டுகின்றன. இங்கே ஒரு காரணம் மற்றொன்றுக்கு உதவுகிறது, எனவே, நாம் அதை "இரண்டு உந்து சக்திகளின் இணைப்பு" என்று அழைக்கிறோம்.

மூன்றாவது வகை - கூட்டாண்மை: மூன்றாவது வகை [நோக்கம்] என்னவென்றால், இரண்டு காரணங்கள் அல்லது இயக்கிகளில் எதுவும் ஒரு செயலைத் தூண்ட முடியாது. அதற்கு பதிலாக, இரண்டின் கலவை, [செயலில்] திறனைத் தூண்டுகிறது. கண்ணுக்குத் தெரியும் உலகத்தில் அதன் உதாரணம் என்னவென்றால், இரண்டு பலவீனமான நபர்கள் ஒருவருக்கொருவர் ஒரு கனமான பொருளைத் தூக்க உதவுகிறார்கள், அதை அவர்கள் சிறந்த முயற்சியால் தனித்தனியாக தூக்கியிருக்க முடியாது. மற்றொரு உதாரணம் என்னவென்றால், ஒருவரின் பணக்கார உறவினர் வந்து கொஞ்சம் பணம் கேட்கிறார், அதை ஒருவர் கொடுக்க மறுக்கிறார். அப்போது ஒரு ஏழை அந்நியன் வந்து, மீண்டும் கொடுக்க மறுக்கும் அதே அளவு பணத்தைக் கேட்கிறான். பின்னர், ஒரு ஏழை உறவினர் வந்து ஒருவர் மறுக்காத அதே அளவு பணத்தைக் கேட்கிறார், இரண்டு காரணங்கள் அல்லது உந்து சக்திகளின் கலவைக்குப் பிறகு ஒருவர் செயலில் தூண்டப்படுவதைப் போல - உறவு மற்றும் வறுமை உறவுகள். இந்த வகை நோக்கம் கூட்டாண்மை என்று அழைக்கப்படுகிறது [இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட உந்து சக்திகள் அல்லது ஒருவரை செயலில் தூண்டுகிறது].

நான்காவது வகை - ஒத்துழைப்பு: நான்காவது வகை [நோக்கம்] என்னவென்றால், இரண்டு காரணங்கள் அல்லது இயக்கிகளில் ஒன்று மட்டுமே நம்பகத்தன்மையுடன் இருந்தால், அது இன்னும் செயலைத் தூண்டுபவராக மாறும், இரண்டாவது காரணம் நம்பத்தகுந்ததாக இல்லை. இருப்பினும், இரண்டாவது காரணம் முதல் காரணத்துடன் இணைந்தால், அது நிச்சயமாக உதவும் மற்றும் அதை எளிதாக்குவதில் பயனுள்ளதாக இருக்கும். கண்ணுக்குத் தெரியும் உலகத்தில் அதன் உதாரணம் என்னவென்றால், ஒரு பலவீனமான நபர் ஒரு சக்திவாய்ந்த நபருக்கு அதிக எடையைத் தூக்குவதற்கு உதவுகிறார். சக்திவாய்ந்த நபர் தனியாக இருந்திருந்தால், பலவீனமான நபர் அதை சொந்தமாக உயர்த்த முடியாமல் போனாலும் அதை உயர்த்தியிருக்க முடியும். இதற்கு

மற்றொரு உதாரணம் என்னவென்றால், ஒருவர் பிரார்த்தனை செய்வதற்கும் தர்மம் செய்வதற்கும் ஒரு வழக்கம் உள்ளது, அந்த குறிப்பிட்ட நேரத்தில் சிலர் பார்வையிட வருகிறார்கள், ஆனால் ஒருவர் வழக்கமாக பக்திகளை தொடர்ந்து செய்கிறார். பார்வையாளர்கள் வரவில்லை என்றால், அப்போதும் கூட, ஒருவர் தனது வழக்கத்தை மேற்கொண்டிருப்பார், இருப்பினும் மனோபாவத்தில் சிறிது கனத்துடன் இருந்திருப்பார், ஆனால் பார்வையாளர்களின் வருகை மற்றும் அவர்களைப் பார்ப்பது [கனமான உணர்வு] சிறிது எளிமையையும் குறைப்பையும் உருவாக்கியது, இதன் விளைவாக, அந்த வழக்கம் அதன் கடினத்தன்மை இருந்தபோதிலும் இலகுவாக மாறியது. பார்வையாளர்கள் வரவில்லையென்றால், ஒருவர் தனது வழக்கத்தை சரியான நேரத்தில் செய்திருப்பார், மேலும் ஒருவருக்கு இந்த வழக்கம் இல்லையென்றால், புகழைத் தேடுவதற்காக [பார்வையாளர்கள் முன்னிலையில்] எதையும் செய்திருக்க மாட்டார். இந்த வகை [நோக்கத்தை] நாம் "ஒத்துழைப்பு" என்று அழைக்கலாம். கடைசி மூன்று வகைகளின் (இரண்டாவது முதல் நான்காவது வகைகள்) இந்த பிரிவின் விளைவு என்னவென்றால், இரண்டாவது இயக்கி அல்லது காரணம் ஒரு துணை அல்லது பங்குதாரர் அல்லது உதவியாளராக இருக்கும்.

இங்கே நோக்கங்களின் வகைகளை நாங்கள் கணக்கிடுவதற்கான காரணம், செயல்கள் நோக்கங்களுக்கு அடிபணிந்துள்ளன மற்றும் [செயல்கள்] தீர்க்கதரிசன பாரம்பரியத்தில் விவரிக்கப்பட்டபடி அவற்றிலிருந்து தங்கள் உத்தரவுகளை எடுக்கின்றன, "செயல்கள் நோக்கங்களைப் பொறுத்தது", செயல்கள் நோக்கங்களுக்கு அடிபணிந்திருப்பது போல, மற்றும் அடிபணிந்தவற்றின் முக்கியத்துவம் இல்லை, ஏனெனில் அந்தஸ்து தளபதிக்கு சொந்தமானது (நோக்கம்) [அனைத்து செயல்களுக்கும் பின்னால் உள்ள முக்கிய உந்து சக்தியாக, நல்லது அல்லது கெட்டது].

(அல்லாஹ்வுக்கு) கீழ்ப்படிந்து நடப்பதுதான் இருதயங்களுக்கு உணவாகவும், உணவளிப்பதாகவும் இருக்கிறது. இந்த ஊட்டச்சத்துக்களின் நோக்கம் இருதயங்களை குணப்படுத்துவதைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை, மேலும் அவர்கள் வாழ்வாதாரம் (*பக்கா*

அல்லது நித்திய இருப்பு) மற்றும் மறுமையின் பாதுகாப்பைக் கண்டுபிடித்து, ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் அல்லாஹ்வைச் சந்திப்பதன் நித்திய வெற்றியைப் பெறுகிறார்கள். இவ்வாறாக, இறைவனைச் சந்திப்பதன் உண்மையான நோக்கம் நித்திய இன்பம் மற்றும் நித்திய வெற்றியின் இன்பத்தை அடைவதே (*ஸாதா).* தேவனுடைய அன்பிலும் ஞானத்திலும் இறந்துபோபவருக்கு மட்டுமே கடவுளைச் சந்திக்கும் மகிமை உண்டு. ஞானம் கொண்டவன் மட்டுமே கடவுளை நேசிக்க முடியும், கடவுளை அதிகம் தியானம் செய்பவர் மட்டுமே கடவுளிடம் பற்று அடைய முடியும். தெய்வீக நினைவின் நிரந்தரத்தின் மூலம் [கடவுளிடம்] பற்று அடையப்படுகிறது, மேலும் ஞானம் [கடவுள்] சிந்தனை மற்றும் அன்பின் நிரந்தரத்தின் மூலம் அடையப்படுகிறது. இதயம் உலக ஈடுபாடுகளிலிருந்து விடுபடும் வரை தெய்வீக நினைவு மற்றும் சிந்தனையின் நிரந்தரத்தில் ஈடுபட சுதந்திரமாக இல்லை, மேலும் கீழ்மட்ட ஆத்மாவின் இச்சைகள் அதிலிருந்து துண்டிக்கப்படும் வரை, அது நன்மை மற்றும் நீதியை நோக்கி சாய்ந்து, அதற்கான நோக்கம் கொண்டு, தீமையை வெறுக்கத் தொடங்கும் வரை, உலக ஈடுபாடுகளிலிருந்து விடுபட முடியாது.

எல்லா நற்செயல்கள் மற்றும் கீழ்ப்படிதல் செயல்களிலிருந்தும் தேடப்படுவது மறுமையாகும், எல்லா தீமைகளிலிருந்தும் தேடப்படுவது இவ்வுலகம், மறுமை அல்ல. எல்லா நன்மையையும் நோக்கி ஆத்மா சாய்வதும், எல்லாத் தீமைகளிலிருந்தும் விலகிச் செல்வதும், தெய்வீக நினைவு மற்றும் சிந்தனைக்கு இதயத்தை விடுவிக்கிறது. எவ்வாறாயினும், நற்செயல்களைச் செய்வதிலும், [கடவுளுக்கு] கீழ்ப்படிதல் செய்வதிலும் விடாமுயற்சி இருக்கும்போது, [உடல்ரீதியாக] உறுப்புகள் பாவங்களிலிருந்து விலகி இருப்பதால் அது நிரந்தரத்தை அடைகிறது, ஏனெனில் உறுப்புகளுக்கும் இதயத்திற்கும் இடையே ஒரு உறவு உள்ளது. இந்த உறவின் காரணமாகவே ஒன்று மற்றொன்றை பாதிக்கிறது. உறுப்புகளுக்கும் இதயத்திற்கும் இடையிலான வேறுபாடு என்னவென்றால், இதயம் ஆட்சியாளர் மற்றும் தளபதியின் பாத்திரத்தை ஏற்றுக்கொள்கிறது, மேலும் உறுப்புகள் குடிமக்கள் அல்லது ஊழியர்களைப் போன்றவை, அவற்றின் சேவை மற்றும் கீழ்ப்படிதலால், இதயத்தின் குணங்கள் உறுதியாக வேரூன்றி திடப்படுத்தப்படுகின்றன. சுருக்கமாக, இதயம் என்பது குறிக்கோள் [நோக்கம் இதயத்தில்

பிறக்கிறது, அது முக்கிய உந்து சக்தியாக உள்ளது] மற்றும் உறுப்புகள் கருவிகள் மற்றும் [இரண்டும்] அவற்றின் வழிகளுடன், ஒருவர் [நோக்கம்] நோக்கத்தை அடைகிறார்.

சிறப்பு, உண்மை மற்றும் நேர்மையின் பட்டங்கள்

நேர்மையின் மேன்மை: அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

وَمَآ أُمِرُوٓا۟ إِلَّا لِيَعْبُدُوا۟ ٱللَّهَ مُخْلِصِينَ

"கடவுளை நோக்கி செல்லும் பாதையில் அவருக்காகவே நேர்மையாக இருக்கும்படி அவர்கள் கடவுளை வணங்க வேண்டும் என்று கட்டளையிடப்பட்டது." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 98, வசனம் 5)

أَلَا لِلَّهِ ٱلدِّينُ ٱلْخَالِصُ

"நினைவில் கொள்ளுங்கள், வணங்கும் வழியும் அல்லாஹ்வுக்கே (அன்றி வேறொன்றுமில்லை) முழுக்க முழுக்க அல்லாஹ்வுக்கே சொந்தமானது. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 39, வசனம் 3)

فَمَن كَانَ يَرْجُوا۟ لِقَآءَ رَبِّهِۦ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَٰلِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِۦٓ أَحَدًۢا

"எவர் தன் இறைவனை சந்திக்க விரும்புகிறாரோ, அவர் ஸாலிஹான அமல்களைச் செய்யட்டும்; அல்லாஹ்வின் வணக்கத்தில் எவரையும் இணைவைப்பதில்லை" என்று கூறினார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 18, வசனம் 110)

இந்த வசனம் அல்லாஹ்வுக்காக [நற்செயல்கள்] செய்பவர்களுக்கானது, ஆனால் [அதே நேரத்தில்] அவர்கள் மக்களிடமிருந்து [பாராட்டு, அங்கீகாரம் மற்றும் அவர்களின் அடுத்தடுத்த உலக பொருட்களின் நன்மைகளை] விரும்புகிறார்கள் [தங்கள் சொந்த நன்மைக்காக தெய்வீக கட்டளையிட்ட நேர்மையை மீறுகிறது]. ஹஸன் (ரலி) அவர்கள் இந்த

ஹதீஸ் குத்ஸியைக் குறிப்பிட்டுள்ளனர் (இதன் மூலமாக கடவுளுக்கு ஆதாரமாக கூறப்படும் ஒரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பு) நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார், "நேர்மை (எந்த மறைமுக பொருளும் அல்லது உலக நோக்கங்களும் இல்லாமல் கடவுளுக்காக ஏதாவது செய்வது) எனது இரகசியங்களில் இருந்து ஒரு இரகசியமாகும். நான் நேசிக்கிற என் ஊழியக்காரர்களில் இருந்து அந்த நபரின் இருதயத்திற்கு அதை கற்பிக்கிறேன்". (இமாம் அபுல் காசிம் அல்-குஷைரி தனது புத்தகத்தில் மேற்கோள் காட்டியுள்ளார் "*அல் ரிஸாலா குஷைரியா* (அலி இப்னு அபி தாலிப்)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

مَا مِنْ عَبْدٍ يُخْلِصُ لِلَّهِ الْعَمَلَ أَرْبَعِينَ يَوْمًا إِلَّا ظَهَرَتْ يَنَابِيعُ الْحِكْمَةِ مِنْ قَلْبِهِ
عَلَى لِسَانِهِ

"கடவுளின் பொருட்டு ஒருவனுடைய செயலை நாற்பது நாட்களுக்கு தூய்மைப்படுத்துகிறவன், ஞானத்தின் ஊற்றுக்கள் ஒருவனுடைய இருதயத்திலிருந்து நாவுக்கு வழிகின்றன [இந்த நேர்மையின் விளைவாக]". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *இப்னு ஆதி* அபூ மூஸா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்

இஸ்ரவேல் புத்திரரின் மரபுகளில் ஒரு வழிபாட்டாளர் நீண்ட காலமாக கடவுளின் வணக்கத்தில் மும்முரமாக இருந்தார் என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. ஒருமுறை சிலர் அவரிடம் வந்து, "இங்கே கடவுளை விட்டு ஒரு மரத்தை வணங்கும் ஒரு சமூகம் உள்ளது" என்று கூறினார்கள். இதைக் கேட்ட பக்தர் கோபமடைந்து, ஒரு கோடரியை எடுத்து மரத்தை வேரில் இருந்து வெட்ட நோக்கி நடக்கத் தொடங்கினார். அவர் செல்லும் வழியில், மாறுவேடத்தில் சாத்தானாக இருந்த ஒரு வயதான மனிதரைக் கண்டார், அவர் அவரிடம், "நீ எங்கே போகிறாய்?" என்று கேட்டான். அவர் கூறினார், "நான் இந்த மரத்தை வெட்ட விரும்புகிறேன்". அதற்கு சாத்தான், "இதற்கும் உனக்கும் என்ன சம்பந்தம்? எந்தக் காரணமும் இன்றி உமது வணக்கத்தை விட்டுவிட்டு, உமது பக்தியை முடித்துக் கொண்டீர்கள்". "இதுவும் வழிபாடுதான்" என்றார் வழிபாட்டி. சாத்தான் சொன்னான், "இந்த மரத்தை எந்த சூழ்நிலையிலும் வெட்ட நான்

அனுமதிக்க முடியாது". இதைச் சொல்லி, தரையில் எறிந்து மார்பில் உட்கார்ந்த வழிபாட்டாளருடன் மல்யுத்தம் செய்யத் தொடங்கினார். அதற்கு சாத்தான், "தயவுசெய்து என்னை விட்டுவிடுங்கள், நான் உங்களுக்கு ஒரு விஷயத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன் [நீங்கள் என்னை விட்டுவிட்டால் உங்களுக்கு நன்மை பயக்கும்]". பக்தர் எழுந்து நின்றார். அதற்கு ஷைத்தான், "இந்த மரத்தை வெட்டுவதை உம்மீது அல்லாஹ் கட்டளையிடவில்லை; இந்த மரத்தை வணங்குகிற இந்த சமூகத்தாருக்கும் உம் கடமையும் இல்லை. உலகில் கடவுளின் தீர்க்கதரிசிகள் அநேகமாக உள்ளனர், அவர் விரும்பினால், இந்த மரத்தை வெட்ட அவருடைய தீர்க்கதரிசிகளில் எவரையும் அனுப்பலாம்". "நான் இந்த மரத்தை நிச்சயமாக வெட்டுவேன்" என்று கூறினார். பேச்சுவார்த்தை உதவாது என்று சாத்தான் கண்டபோது, போரை (சண்டை) அறிவித்தான். எனவே இருவருக்கும் இடையே மீண்டும் சண்டை தொடங்கியது, வழிபாட்டாளர் அவரை மீண்டும் தோற்கடித்து, தரையில் தட்டையாக்கி அவரது மார்பில் அமர்ந்தார். இதிலிருந்து தப்பிக்க வழியில்லை என்பதை சாத்தான் கண்டபோது, "உங்களுக்கு மிகவும் நல்லது என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்ல விரும்புகிறேன்" என்று சொன்னான். அவர் என்ன சொல்ல விரும்புகிறார் என்பதை அவரிடம் சொல்லும்படி வழிபாட்டாளர் கேட்டார். சாத்தான் முதலில் தனது மார்பில் இருந்து வெளியேறும்படி வழிபாட்டாளரிடம் கேட்டான், அவன் இணங்கினான். ஷைத்தான் கூறினான்: "நீ ஏழை, ஏழை மனிதன். உனக்கு எதுவுமே இல்லை! உங்கள் தேவைகளை பூர்த்தி செய்பவர்களுக்கு நீங்கள் ஒரு சுமையாக இருக்கிறீர்கள். உங்கள் சகோதரர்களுக்கு உதவுவதற்கும், உங்கள் அண்டை வீட்டாரை நன்றாக நடத்துவதற்கும், உங்கள் வயிறு நிரம்பிய அளவுக்கு சாப்பிடுவதற்கும் உங்கள் இருதயம் விரும்புகிறது, அப்போதுதான் உங்களுக்கு இனி மக்கள் தேவையில்லை, அவர்களுடைய ஆதரவுக்கு தன்னிறைவு பெறுங்கள்". "நிச்சயமாக இது என் இதயத்தின் விருப்பம்!" என்று பூஜை செய்தவர் கூறினார். சாத்தான் சொன்னான், "இதுதான் காரணம் என்றால் வீட்டுக்குப் போ. *ஒவ்வொரு* இரவும் உங்கள் படுக்கையருகே இரண்டு தீனார்களை (தங்க நாணயங்கள்) வைப்பேன். அந்த பணத்தை உங்களுக்காகவும் உங்கள் குடும்பத்திற்காகவும் செலவிடலாம். இந்த மரத்தை வெட்டுவதைக் காட்டிலும், அதன் இடத்தில் நிலைத்திருக்கும் இந்த மரத்தை வெட்டுவதைக் காட்டிலும், உங்களுக்கும் நான் உங்களுக்கு வழங்கிய பிற முஸ்லிம்களுக்கும் இது ஒரு சிறந்த

ஆலோசனையாகும். இந்த மரத்தை வெட்டுவதால் அதன் வணக்கத்துக்கு எவ்வித நஷ்டமும் ஏற்படாது (ஏனெனில் அவர்கள் வணங்குவதற்கு வேறு மரத்தை அவர்கள் காண்கிறார்கள்) இன்னும், அதை வைத்திருப்பது முஃமின்களுக்கு ஒரு நன்மையையும் அளிக்காது. சாத்தானின் இந்த ஆலோசனையைப் பற்றி யோசித்து, "இந்த வயதான மனிதன் சொல்வது சரிதான்! நான் தேவனுடைய தீர்க்கதரிசி அல்ல, ஆகையால், இந்த மரத்தை வெட்ட வேண்டிய அவசியமில்லை, நான் அதை வெட்டாவிட்டால் பாவம் செய்யும்படி கடவுள் எனக்குக் கட்டளையிடவில்லை. கிழவர் முன்வைத்த யோசனை அதிக லாபகரமானது!" எனவே, அவர் அந்த முதியவருடன் [மாறுவேடத்தில் சாத்தான்] ஒரு ஒப்பந்தம் செய்து மரத்தை வெட்ட மாட்டேன் என்று சத்தியம் செய்தார். பின்னர் அவர் தனது வழிபாட்டுத் தலத்திற்குத் திரும்பி அங்கு இரவைக் கழித்தார். காலையில் வாக்குறுதியளித்தபடி படுக்கைக்கு அருகில் இரண்டு தீனார்களைக் கண்டார். இரண்டாவது நாளும் இதேதான் நடந்தது. மூன்றாவது நாளில், அவர் எதையும் காணவில்லை. அவர் மிகவும் கோபமடைந்தார், அந்த நிலையில் ஒரு கோடரியை எடுத்து தோளில் வைத்து நடக்கத் தொடங்கினார். வழியில், அதே வயதானவரின் மாறுவேடத்தில் சாத்தானைக் கண்டார், "நீ எங்கே போக விரும்புகிறாய்?" என்று கேட்டான். வழிபாட்டாளர், "நான் அந்த மரத்தை வெட்டப் போகிறேன்" என்று கூறினார். ஷைத்தான் கூறினான்: "அல்லாஹ்வின் மீது ஆணையாக! நீ ஒரு பொய்யன்! உன்னால் அங்கு செல்ல முடியாது, அந்த மரத்தை வெட்ட முடியாது!" இதைக் கேட்ட வழிபாட்டாளர் கிழவரைப் பிடித்து தரையில் வீச முயன்றார். அதற்கு சாத்தான், "இப்படிச் சிந்திக்க வேண்டாம்" என்றான். அதன் பிறகு, சாத்தான் வழிபாட்டாளரைப் பிடித்து, தரையில் எறிந்து அவரது மார்பில் உட்கார்ந்தான், வழிபாட்டாளர் தனது இரண்டு கால்களுக்கு இடையில் சிக்கிய பறவையைப் போல பறக்கத் தொடங்கினார். பக்தர் தன்னால் முடிந்த அளவு முயற்சி செய்தாலும் அவரால் விடுபட முடியவில்லை. அவர் கைவிட்டு, "நான் போய் நான் முன்பு உன்னை எவ்வாறு வென்றேன், இந்த முறை என்னை எவ்வாறு வென்றீர்கள் என்று சொல்லுங்கள்?" என்று கேட்டார். ஷைத்தான் கூறினான்; "முதல் தடவையாக நீங்கள் அல்லாஹ்வின் பால் கோபத்துடன் முற்பட்டீர்கள்; மறுமையே உங்கள் நோக்கம் (இவ்வுலக நன்மை) அல்ல, அதனால்தான் அல்லாஹ் என்னை உங்களுக்கு அடிபணியச் செய்தான். இந்த முறை, உங்கள் தாழ்ந்த சுயத்திற்காகவும், உலக நன்மைக்காகவும் (உலக நன்மை) நீங்கள்

கோபமடைந்தீர்கள், அதனால்தான், நான் உன்னை வென்றேன்! இந்த சம்பவம் தேவனின் பின்வரும் கூற்றை உறுதிப்படுத்துகிறது:

وَلَأُغْوِيَنَّهُمْ أَجْمَعِينَ ﴿٣٩﴾

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ ﴿٤٠﴾

"நிச்சயமாக நான் அவர்களில் நேர்மையான உம்முடைய அடியார்களைத் தவிர அனைவரையும் வழிகெடுப்பேன்" என்று கூறினார். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 15, வசனங்கள் 39-40)

மனிதர்கள் சாத்தானை [மற்றும் அவனுடைய பொறிகள், குற்றச்சாட்டுகள், சதிகள், மற்றும் மனித உயிர்களின் அழிவுகள்] [கடவுளுக்கு] நேர்மையின் மூலம் மட்டுமே அகற்றுகிறார்கள்.

நேர்மையின் உண்மை: எல்லாவற்றையும் அதில் மற்ற விஷயங்களை கலப்பதை கற்பனை செய்யலாம். ஒரு பொருள் மற்ற பொருட்களிலிருந்து விடுபட்டு சுத்திகரிக்கப்பட்டால், அது "தூய்மையானது" என்று அழைக்கப்படுகிறது, மேலும் அதன் சுத்திகரிப்பில் விளையும் செயல் "நேர்மை" (*இக்லாஸ்) என்று அழைக்கப்படுகிறது*. நோக்கத்தின் யதார்த்தத்தை நாங்கள் விளக்கியுள்ளோம், அந்த விவாதத்தின் முக்கிய அம்சம் என்னவென்றால், நோக்கம் என்பது ஒருவரின் நோக்கத்திற்கு ஏற்ற ஒரு காரணத்தின் (அல்லது தூண்டுபவர்) இயக்கமாகும்; காரணம் ஒன்றாக இருந்தால், செயல் இந்த ஒரு காரணத்தால் மட்டுமே செய்யப்பட்டிருந்தால், அது நேர்மை என்று அழைக்கப்படுகிறது, அந்த காரணம் ஒருவரின் நோக்கத்துடன் ஒத்துப்போகும் பட்சத்தில். "நேர்மை" என்ற வார்த்தை குறிப்பாக கடவுளின் அருகாமையைத் தேடுவதற்காக மட்டுமே செய்யப்பட்ட அந்த செயலுக்கு பயன்படுத்தப்படுகிறது மற்றும் கடவுளைத் தவிர மற்ற எல்லாவற்றின் அசுத்தங்களிலிருந்தும் முற்றிலும் நீக்கப்பட்டு சுத்திகரிக்கப்பட்டது. ஒரு நபரின் செயல் காரணம் காண்பிக்கிறது, [ஆன்மீக] அழிவின் ஆபத்தில் இருக்கிறார். கடவுளுடன் நெருக்கத்தை நாடும் நோக்கம் (நியஹ்) காரணமாக நகர்த்தும் காரணம்

[அல்லது தூண்டுபவர்] [ஆனால்] மற்றொரு காரணம் (முதல் காரணம்) அதில் கலக்கப்படுகிறது (முதல் காரணம்), இந்த இரண்டாவது காரணம் (ரியா*)* காண்பிப்பதா அல்லது காட்டாதது.

இதன் உதாரணம் கடவுளின் நெருக்கத்தைத் தேடும் நோக்கத்துடன் நோன்பு நோற்கும் ஒரு நபரின் நோக்கமாகும், ஆனால் ஒருவரின் நோக்கம் [உடல்நலம் தொடர்பான] தடுப்பு கண்காணிப்பு, அல்லது ஹஜ் (*ஹஜ்) [*கடவுளின் நெருக்கத்தைத் தேடும் நோக்கத்துடன்] ஆனால் [உடல்நலம் தொடர்பான காரணங்களுக்காக] யாத்திரையில் ஈடுபட்டுள்ள [உடல்ரீதிய] இயக்கத்தின் காரணமாக ஒரு மிதமான மனோபாவத்தை வளர்ப்பது, அல்லது ஒருவரின் சொந்த நாட்டில் உள்ள ஆபத்திலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள அல்லது விலகி இருக்க [யாத்திரை செய்கிறது] எதிரிகளிடமிருந்து அல்லது ஒருவரின் மனைவி மற்றும் குழந்தைகள் மீது சலித்து, ஹஜ்ஜார் காரணமாக அவர்களிடமிருந்து விலகி இருக்க விரும்புகிறார், அல்லது [ஹஜ்ஜூத்] சில [நீண்ட வேலை சம்பந்தமான] நிச்சயதார்த்தத்தில் சோர்வடைந்த பிறகு சில நிம்மதியை விரும்புகிறார், அல்லது ஒருவர் தனது வீட்டைப் பாதுகாக்க விழித்திருப்பதற்காக இரவில் அல்லது அதிகாலை (அதிகாலை) தொழுகை *(தஹஜ்ஜுத்) தொழுகை (தஹஜ்ஜுத்*) செய்கிறார். அல்லது ஒருவர் அறிவை அடைகிறார் [மீண்டும் கடவுளின் நெருக்கத்தைத் தேடும் நோக்கத்துடன், ஆனால் ஒருவரின் செல்வத்தையும் சொத்துக்களையும் பாதுகாக்கவும், பேராசை கொண்ட மக்களின் தீமைகளிலிருந்து பாதுகாக்கவும், அல்லது கற்பித்தல் மற்றும் பிரசங்கங்களின் கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்கிறார் [மீண்டும் கடவுளின் நெருக்கத்தைத் தேடும் நோக்கத்துடன், ஆனால் சலிப்பு மற்றும் பேசும் இன்பத்தைப் பெற விரும்புகிறார், அல்லது ஆன்மீக பயணிகள் (*சூஃபிகள்*) மற்றும் அறிஞர்களை ஆதரிக்கிறார்கள், இதனால் அவர்கள் ஒருவரை தங்கள் இதயங்களில் உயர்ந்த மரியாதையுடன் வைத்திருக்கிறார்கள், சாதாரண மக்களும் ஒருவரை மரியாதையுடன் பார்க்கிறார்கள் மற்றும் ஒருவரை மென்மையாக நடத்துகிறார்கள், ஏனெனில் ஒருவர் தெய்வீக மக்களை ஆதரிக்கிறார், அல்லது குர்ஆனை எழுதுகிறார், ஏனெனில் எழுதுவது ஒருவரின் கையெழுத்தை தொடர்ந்து மேம்படுத்துகிறது, அல்லது ஸ்நானம் செய்கிறது (*வுடு*)) [கடவுளின் நெருக்கத்தைத் தேடும் நோக்கத்துடன், மற்றும்] ஸ்நானம் செய்வதன்

மூலம் உடலுக்கு இனிமையான ஆறுதலை வழங்க, அல்லது குளிப்பது [மீண்டும் உடல் தூய்மையுடன் கடவுளின் நெருக்கத்தைத் தேடும் நோக்கத்துடன், ஆனால் மேலும்] உடல் வாசனையை அகற்ற, அல்லது தீர்க்கதரிசன மரபுகளை விவரிக்கிறது [கடவுளின் நெருக்கத்தைத் தேடும் நோக்கத்துடன், ஆனால் உயர்ந்த இடங்களில் ஒருவரின் பெயரைக் குறிப்பிட வைக்கும்படி, அல்லது ஒரு மசூதியில் வசிக்கிறார் (*இதிகாஃப்)* [கடவுளின் நெருக்கத்தைத் தேடும் நோக்கத்துடன், ஆனால் வீட்டு வாடகையை மிச்சப்படுத்துவதற்காக, அல்லது நோன்பு [கடவுளின் நெருக்கத்தைத் தேடும் நோக்கத்துடன், ஆனால் சமையலின் முயற்சியிலிருந்து தன்னைக் காப்பாற்றுவதற்காக] அல்லது சாப்பிடுவதன் மூலம் ஒருவரால் எதையாவது சாதிக்க முடியாது என்று ஒருவர் நினைக்கிறார், அல்லது ஒரு பிச்சைக்காரனின் தேவையை பூர்த்தி செய்கிறார் [கடவுளின் நெருக்கத்தைத் தேடும் நோக்கத்துடன், ஆனால் ஒருவர் சோர்வடைந்துவிட்டார்] பிச்சைக்காரர் கேட்பவர், அல்லது நோயுற்றவரைப் பார்ப்பது, அதனால் ஒருவர் நோய்வாய்ப்பட்டிருக்கும்போது அந்த நபர் அல்லது உறவினர்கள் வருகை தருவார்கள், அல்லது இந்த செயல்களில் ஏதேனும் ஒன்றைச் செய்கிறார்கள், இதனால் மக்கள் இந்த செயல்களுக்காக ஒருவரைக் குறிப்பிடுகிறார்கள், ஒருவரைப் புகழ்கிறார்கள், அவர்களால் ஒருவர் புகழ் பெறுகிறார். இந்த எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலும், இந்த [மற்ற] நோக்கங்களில் ஏதேனும் ஒன்றுடன் கடவுளின் அருகாமையைத் தேடுவதே நோக்கம் என்றால், ஒருவரின் செயல் நேர்மையின் வரையறையிலிருந்து வெளியேறும் (அதாவது, செயல் இனி நேர்மையாக இருக்காது) மற்றும் செயல் முற்றிலும் கடவுளுக்காக செய்யப்பட்டது என்று சொல்லப்படாது, மாறாக, அது இணை தெய்வங்களுடன் அல்லது அல்லாஹ்வையன்றி வேறு வழிபாட்டுடன் கலந்துவிடும்.

சுருக்கமாக, உலக இன்பங்களிலிருந்து எந்த இன்பமும் கீழ்த்தரமான ஆத்மா அதை நோக்கி சாய்ந்து, அதற்காக விரும்பி, ஒரு செயலில் ஒரு இடத்தைக் கண்டால், இந்த இன்பத்தின் காரணமாக, நேர்மை [மோசமாக] பாதிக்கப்படும். ஏனென்றால், ஒரு மனிதன் எல்லா நேரங்களிலும், தாழ்ந்த சுயத்தின் இன்பங்களிலும், ஆசைகளிலும் மூழ்கியிருக்கிறான், மேலும் எந்தவொரு செயலும் அல்லது வழிபாடும் இந்த இன்பங்கள் மற்றும் ஆசைகள் இல்லாமல் இருப்பது அரிதாகவே

நிகழ்கிறது. எனவே இந்த செயல்கள் மற்றும் வழிபாடுகள் நேர்மையானவை என்று அறிவிக்க முடியாது [ஏனெனில் அவை கடவுளுக்காக மட்டுமே நேர்மையாக செய்யப்படவில்லை]. எனவே, ஒருவன் கடவுளின் பொருட்டு மட்டுமே அத்தகைய ஒரு தருணத்தை அடைந்தால், அந்த தருணம் அந்த நபரின் இரட்சிப்புக்கும் பாதுகாப்பிற்கும் போதுமானதாக இருக்கும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இது நேர்மையின் இருப்பின் அரிதான தன்மை காரணமாகும், ஏனெனில் இதயத்தை அசுத்தங்கள் மற்றும் இன்பங்களிலிருந்து சுத்திகரிப்பதும் சுத்திகரிப்பதும் மிகவும் கடினம் [கீழ் சுயத்திலிருந்து], மாறாக, தூய்மையான மற்றும் நேர்மையான செயல் அதன் காரணம் மற்றும் இயக்கி கடவுளின் அருகாமையைத் தேடுவதைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. இந்த இன்பங்களும் ஆசைகளும் இந்த செயல்களின் ஒரே உந்துசக்தி மற்றும் காரணங்களாக இருந்தால், அந்த செயல்களைச் செய்பவர் அந்த செயல்களால் துன்பங்களை எதிர்கொள்வார், இது வெளிப்படையானது, ஆனால் இந்த செயல்களின் நோக்கம் கடவுளின் அருகாமையை அடைகிறது என்றால், இந்த இன்பங்களுக்கான [ஆசைகள்] அதனுடன் கலக்கின்றன என்றால், இனி செயல் கடவுளின் பொருட்டு தூய்மையாக இருக்காது. செயல்களில் [உலக இன்பங்களுக்கான ஆசைகள்] [கடவுளின் பொருட்டு மட்டுமே செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும்] மூன்று வடிவங்களை எடுக்கலாம்: கூடுதலாக இணைப்பு அல்லது கூட்டாண்மை அல்லது ஒத்துழைப்பு வடிவத்தில் இருக்கும், மேலும் இந்த வடிவங்கள் முன்பு விளக்கப்பட்டுள்ளன.

நேர்மையின் பொருள் என்னவென்றால், செயல்கள் எந்த அசுத்தங்களும் இல்லாதவை [சுயநலம், தீய மற்றும் தவறான நோக்கங்கள் மற்றும் நோக்கங்கள்], அவை குறைவாக இருந்தாலும் அல்லது அதிகமாக இருந்தாலும், அவற்றைச் செய்வதற்கான ஒரே நோக்கம் கடவுளின் அருகாமையாகும், வேறு எந்த காரணமும் இல்லை. கடவுளை நேசிப்பவர்களிடமிருந்தும், மறுமையிற்காகவும் (தங்கள் முயற்சிகளில்) மூழ்கியிருப்பவர்களிடமிருந்தும் மட்டுமே இத்தகைய (தூய்மையான மற்றும் நேர்மையான) செயல்களை கற்பனை செய்ய முடியும், மேலும் அவர்கள் சாப்பிடவும் குடிக்கவும் விரும்பாத அளவிற்கு உலகத்தின் (உலக நேசத்திற்கு) அவர்களின் இதயங்களில் இடமில்லை. சாப்பிடுவதற்கும்

குடிப்பதற்கும் அவர்களின் விருப்பம் மனித உடலின் தேவை மற்றும் தேவையான இயற்கையின் அழைப்பை நிறைவேற்றுவது போன்றது. இதேபோல், சாப்பிடுவதும் குடிப்பதும் மனிதனின் தேவை மற்றும் மனிதனாக இருக்க வேண்டிய தேவையாகும். அவர்கள் உணவை நோக்கி சாய்வதில்லை, ஏனெனில் அது உணவு அல்லது அது இன்பமாக இருக்கிறது, மாறாக, அவர்கள் அதை நோக்கி சாய்கிறார்கள், ஏனெனில் உணவு உடலுக்கு ஆற்றலையும் வலிமையையும் தருகிறது, மேலும் இது கடவுளை வணங்குவதற்கும் கீழ்ப்படிவதற்குமான திறனை வழங்குகிறது. அவர்கள் பசி என்ற தீமையிலிருந்து விடுபட விரும்புகிறார்கள், எனவே அவர்களுக்கு சாப்பிட வேண்டிய அவசியம் கூட இல்லை. அவர்களின் இருதயங்கள் தேவையற்ற தேவைகளை நோக்கி சாய்வதில்லை, மாறாக அவர்கள் தேவையான தொகையில் திருப்தி அடைகிறார்கள், மேலும் அவர்கள் கடவுளை நோக்கி செல்லும் பாதையின் தேவையை அவர்கள் கருதுகிறார்கள். ஒருவரின் எண்ணங்கள் மற்றும் செயல்கள் அனைத்திலும் கடவுளின் ஒரே கவனம் செலுத்தும் ஒருவர், ஒருவர் சாப்பிடுவது அல்லது இயற்கையின் அழைப்புக்கு பதிலளிப்பது போன்ற ஒன்றைச் செய்தாலும் கூட, ஒருவரின் செயல்கள் தூய்மையானவை மற்றும் ஒருவரின் அனைத்து இயக்கங்கள் மற்றும் அமைதியிலும், ஒருவரின் நோக்கம் சரியானது. எனவே, இந்த நபர் வழிபாட்டிற்கு வலிமையைப் பெறுவதற்கும், எதிர்கால கீழ்ப்படிதல் செயல்களுக்காக உடலுக்கு ஓய்வு கொடுப்பதற்கும் தூங்குகிறார். அப்படியானால், ஒருவரின் தூக்கமும் ஒரு வழிபாட்டு செயலாக மாறுகிறது, மேலும் ஒருவருக்கு நேர்மையான *(முக்லாசீன்) அந்தஸ்து வழங்கப்படுகிறது*, மேலும் இந்த நிலை இல்லாதவருக்கு செயல்களில் நேர்மையின் கதவுகள் மூடப்படுகின்றன. அப்படியொருவரிடமிருந்து நேர்மை அரிதாகவே வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது, இல்லையெனில் பொதுவாகச் சொன்னால், ஒருவரின் வணக்கம் அனைத்தும் உலக நோக்கத்திற்காகத்தான் இருக்கிறது. இறைவன் மீதும், மறுமையின் மீதும் அன்பு அதிகமாக இருப்பவனின் அசைவுகளும், அமைதியும் அந்த விளைவின் ஆதிக்கத்தின் காரணமாக நேர்மையாக மாறுகின்றன, மேலும் ஒருவரின் ஒவ்வொரு செயலும் நேர்மையுடன் தோன்றுகிறது. மறுபுறம், உலகத்தின் மீது அன்பு கொண்ட இந்த நபர் இருக்கிறார், உலக அதிகாரம் மற்றும் ஆட்சி [ஒருவரின் உள் இருப்பில்] ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது, அத்தகைய நபர் கடவுளைத் தவிர மற்றவர்களின் மீது ஒட்டுமொத்த சாய்வைக் கொண்டுள்ளார், மேலும் இந்த [உள்] குணம்

[கடவுளைத் தவிர வேறு] ஒருவரின் அனைத்து இயக்கங்கள் மற்றும் அமைதியிலும் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது, மேலும் ஒருவரின் வழிபாடு பிரார்த்தனைகளைப் போல இல்லை. நோன்பு மற்றும் தர்மம், அதிலிருந்து பாதுகாக்கப்படுகிறது.

நேர்மையின்மைக்கு குணப்படுத்துதல்: நேர்மையின்மை ஒரு நோய் என்றும், அதன் சிகிச்சை கீழ்மட்ட சுயத்தின் இன்பங்களை (*நஃப்ஸ்)* ஒழிப்பதும், உலகத்தின் மீதான பேராசையை துண்டிப்பதும், மறுமையுடன் இணைந்திருப்பதும் இதயத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தத் தொடங்குவதாகும் இந்த விவரங்களிலிருந்து அறியப்படுகிறது. இந்த முறையில், நேர்மை ஒருவருக்கு எளிதாகிவிடும். மனிதன் சோர்வையும் துன்பங்களையும் சகித்துக் கொண்டு, ஒருவனுடைய எண்ணம் தவறாக இருந்தாலும், கடவுளுக்காக மட்டுமே எதையாவது செய்கிறான் என்று நினைக்கும் எத்தனை செயல்கள் உள்ளன? இந்த சுய ஏமாற்றத்திற்கான காரணம் என்னவென்றால், இந்த நாசவேலைக்கான காரணம் ஒருவருக்கு தெரியாது, மேலும் ஒருவரின் செயல்கள் அனைத்து குறைபாடுகளிலிருந்தும் தூய்மையானவை என்று கருதுவதில் தவறான புரிதல் உள்ளது. ஒரு ஞானவாதி தனது முப்பது வருட தொழுகையைத் திரும்பத் திரும்பச் சொன்னார், ஏனென்றால் ஒரு நாள் அவர் மசூதிக்கு வந்தபோது, கூட்டு தொழுகை ஏற்கனவே தொடங்கிவிட்டது, முதல் வரிசையில் அவருக்கு இடம் கிடைக்கவில்லை, இரண்டாவது வரிசையில் பிரார்த்தனை செய்ய வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்பட்டது, அதைப் பற்றி வெட்கப்பட்டார். இந்த நிகழ்வுக்குப் பிறகு, அவர் முதல் வரிசையில் பிரார்த்தனை செய்தார் என்பதை அவர் உணர்ந்தார், ஏனென்றால் மக்கள் அவரைப் பார்த்து [பிரார்த்தனைகளில் முன்னணியில் இருப்பதற்காக] அவருக்கு மகிழ்ச்சியைத் தந்தது, அதனால்தான், அவர் இரண்டாவது வரிசையில் நிற்க வெட்கப்பட்டார் [ஒரு முறை தாமதமாக வருவதால்]. இந்த எண்ணத்துடன், [மசூதியில்] தனது முப்பது வருட தொழுகைகள் வீணாகிவிட்டன என்பதை அவர் உணர்ந்தார், மேலும் அவர் அவற்றை மீண்டும் செய்ய வேண்டியிருந்தது [இந்த முறை கடவுளுக்காக மட்டுமே அவற்றைச் செய்வதன் மூலம் நேர்மையுடன், மறைமுக நோக்கங்களின் அடிப்படையில் வேறு எதற்காகவும், வேறு எவருக்காகவும் இல்லை]. இது ஒரு நுட்பமான பேரழிவு, எல்லோரும் இதைப் புரிந்துகொள்ள முடியாது. [பக்தியுள்ள] செயல்களில் உள்ள

குறைபாடுகளிலிருந்து மக்கள் பாதுகாப்பாக இருப்பது அரிதாகவே நிகழ்கிறது, மேலும் அந்த மக்கள் மட்டுமே அவற்றைப் பற்றி அறிந்து, தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்வதைப் பற்றி சிந்திக்கிறார்கள், அவர்கள் நன்மை செய்வதற்கான திறனால் தெய்வீகமாக வழங்கப்பட்டுள்ளனர். அலட்சியம் காட்டுபவர்கள், தங்கள் நற்செயல்கள் மறுமையில் வீணாகிவிட்டதைக் காண்பார்கள். குர்ஆனின் பின்வரும் வசனம் இதைக் குறிக்கிறது:

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُم بِٱلْأَخْسَرِينَ أَعْمَٰلًا ﴿١٠٣﴾

ٱلَّذِينَ ضَلَّ سَعْيُهُمْ فِى ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا وَهُمْ يَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ يُحْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾

(நபியே!) நீர் கூறும்: "அவர்கள் செய்த செயல்களால் முற்றிலும் நஷ்டமடைந்த மக்களைப் பற்றி நாங்கள் உமக்கு அறிவிக்கட்டுமா? இவர்கள்தான் உலகில் எவர்களுடைய கடின முயற்சி வீணாகிவிட்டது, மேலும் தாங்கள் நற்செயல்களைச் செய்கிறோம் என்று அவர்கள் எண்ணிக் கொள்கிறார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 18, வசனங்கள் 103-104)

இந்த பேரழிவின் மிகப்பெரிய இலக்கு [மத] அறிஞர்கள் அல்லது அறிவார்ந்த இறையியலாளர்கள் (*உலமா*), ஏனென்றால் பெரும்பாலான அறிஞர்கள் நம்பிக்கையைப் பரப்புவதற்கு வேலை செய்கிறார்கள், மேலும் மற்றவர்கள் மீது ஆதிக்கம் செலுத்துவதில் அவர்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறார்கள் [ஏனென்றால் அவர்கள் மற்றவர்களில் பெரும்பான்மையான மக்கள் செய்யாத ஒன்றைச் செய்கிறார்கள்], [மற்றவர்களின் இதயங்களின் மீது] அதிகாரம் மற்றும் பின்பற்றுவதில் மகிழ்ச்சி உள்ளது, புகழும் பாராட்டுதலும் இருதயத்தை மகிழ்ச்சியால் துள்ளிக்கச் செய்கிறது. ஷைத்தான் இந்த விஷயத்தை அவர்களுக்கு சந்தேகத்திற்குரியதாக ஆக்கி, "உங்கள் நோக்கம் அல்லாஹ்வின் பாதையைப் பரப்புவதும், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் மீது அருளப்பட்ட தெய்வீக சட்டத்தைப் பாதுகாப்பதும் ஆகும்". பொதுமக்கள் மற்றும் அரசாங்கத் தலைவர்களின் சீர்திருத்தத்திற்காக உழைப்பதை தங்கள் தயவாக கருதும் பல போதகர்கள் சுற்றி உள்ளனர், மேலும் மக்கள் அவர்கள் சொல்வதைக் கேட்டு அவர்களின் ஆலோசனையின்படி

செயல்படும்போது அவர்களின் மகிழ்ச்சிக்கு எல்லையே இல்லை. கடவுள் தனது பாதை மற்றும் படைப்பின் சீர்திருத்தத்திற்கு உதவுவதற்காக அவர்களைத் தேர்ந்தெடுத்ததால் அவர்கள் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறார்கள் என்று அவர்கள் கூறுகிறார்கள், இருப்பினும், எளிமையான மனம் உள்ளவர்கள் அவர்களைப் போன்ற மற்றொரு அறிஞரிடம் பயனடையச் சென்றால், துக்கமும் பொறாமையும் அவர்களைக் கொன்றுவிடும் [பழமொழி பேசினால்]. அவர்களின் நோக்கம் [உண்மையாக] மக்களுக்கு அறிவுரை மற்றும் அறிவுரை வழங்குவதாக இருந்திருந்தால், அவர்கள் கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்தியிருப்பார்கள், ஏனெனில் அவர் அதை மற்றவர்கள் மீது மாற்றுவதன் மூலம் ஒரு பெரிய பொறுப்பிலிருந்து அவர்களைக் காப்பாற்றினார், மேலும் ஒரு நுட்பமான மற்றும் ஆபத்தான கடமையிலிருந்து அவர்களைப் பாதுகாத்தார். இந்த கட்டத்தில் கூட சாத்தான் அவர்களை தனியாக விடவில்லை, அவர்களிடம், "உங்கள் வருத்தத்திற்கான உண்மையான காரணம் என்னவென்றால், தெய்வீக பாதையைப் பரப்புதல், அறிவைப் பாதுகாத்தல் மற்றும் படைப்பின் சீர்திருத்தம் ஆகியவற்றின் தெய்வீக பிரதிபலனை நீங்கள் இழந்துவிட்டீர்கள்". தேவனுடைய தீர்மானத்தின் முன் தலை குனிந்து செல்வது, படைப்பை வழிநடத்துவதன் மூலம் பெறப்பட்டதை விட மிக உயர்ந்த தெய்வீக பலனைக் கொண்டுள்ளது என்பதை இந்த ஏழை அறியவில்லை. ஷைத்தானின் ஏமாற்று மற்றும் கீழ்த்தரமான சுயத்தை அறிந்தவர்கள் மட்டுமே இந்த சோதனையில் விடாமுயற்சியுடன் இருப்பார்கள், மேலும் தங்கள் கீழ் சுயங்களை சோதித்துக் கொண்டே இருப்பார்கள் [இருப்பு அல்லது நேர்மையின்மைக்காக]. ஆயினும்கூட, நேர்மையின் (இக்லாஸ்) யதார்த்தத்தை அறிந்து அதன்படி செயல்படுவது ஒரு ஆழ்கடல் ஆகும். பலர் அதில் மூழ்கி அரிதாகவே அதிலிருந்து காப்பாற்றப்படுகிறார்கள். பின்வரும் வசனத்தில் விதிவிலக்காக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளவர்கள் இவர்கள்:

إِلَّا عِبَادَكَ مِنْهُمُ الْمُخْلَصِينَ

"[ஆதாம் படைக்கப்பட்ட பிறகு அனைவரையும் தவறாக வழிநடத்துவேன் என்று கடவுளிடம் கூறும் சாத்தான்), தேவதூதர்களுக்கும் சாத்தானுக்கும் தனக்கு முன் வணங்கும்படி கடவுள் கட்டளையிட்டது, சாத்தான் அப்பட்டமாக இணங்க மறுத்தது, மற்றும் சாத்தானை அவரது இரக்கத்திலிருந்து நித்தியமாக விரட்ட கடவுளின் கட்டளை,]

நேர்மையானவர்களைத் தவிர (கடவுளின் பொருட்டு மட்டுமே காரியங்களைச் செய்பவர்கள், எதற்காகவும் அல்ல உமது அடியார்களிடமிருந்து, (நான் (ஷைத்தானால் மட்டும்) மீது செல்வாக்கு செலுத்த முடியாது. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 15, வசனம் 40)

ஒரு ஊழியர் [தேவனுடைய] இந்த நுட்பமான விஷயங்களை ஆழ்ந்து கவனிக்க வேண்டும், இல்லையெனில் ஒருவன் அலட்சியமான நிலையில் ஷைத்தானைப் பின்பற்றுகிறவனாக மாறாது.

ஒருவர் முஹம்மது நபி (ஸல்) அவர்களிடம் நேர்மையைப் பற்றி கேட்டார், அதற்கு அவர் பதிலளித்தார்:

أَنْ تَقُولَ رَبِّيَ اللّٰهُ ثُمَّ تَسْتَقِيمُ كَمَا أُمِرْتَ

"அல்லாஹ்தான் என் இறைவன்" என்று நீர் கூறுகிறீர்; பின்னர் (இறைவனுக்குக் கட்டளையிடப்பட்டபடியே) உறுதியாக இருங்கள்" (என்றும் கூறினார்). (விவரித்தவர்) ஹதீஸ் தொகுப்பு திருமிதி)

வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், நீங்கள் கீழ்த்தரமான ஆத்மாவிலிருந்து உங்கள் இச்சைகளை வணங்குவதில்லை, அல்லது உங்கள் கீழ்த்தரமான ஆத்மாவை வணங்குவதில்லை, மாறாக உம் இறைவனை வணங்குங்கள்; இந்த தீர்க்கதரிசன மரபு அல்லாஹ்வைத் தவிர மற்ற எல்லா நம்பிக்கைகளையும் துண்டிப்பதைக் குறிக்கிறது, உண்மையில், இதுதான் நேர்மை (*இக்லாஸ்).*

நேர்மையில் சேறு ஏற்படும் ஆபத்துகள் மற்றும் தடைகள்:
நேர்மையில் சேறு ஏற்படும் பல ஆபத்துகள் (ஸ்பாய்லர்கள்) உள்ளன. இவற்றில் சில வெளிப்பட்டவை, சில மறைக்கப்பட்டவை, சில பலவீனத்துடன் வெளிப்படுகின்றன, சில பலத்தால் மறைக்கப்படுகின்றன. இருப்பினும், அவற்றின் அளவுகளில் உள்ள வேறுபாடுகளை உதாரணங்கள் இல்லாமல் புரிந்துகொள்ள முடியாது, எனவே நாம் முதலில் ஆடம்பரத்திலிருந்து ஒரு உதாரணத்தைக்

குறிப்பிடுகிறோம். நேர்மை ஆடம்பரம் அல்லது காட்டுதல் மூலம் அதிக ஆபத்தில் உள்ளது. உதாரணத்துக்கு, ஒரு வணக்கக்காரர் ஜெபத்தில் மும்முரமாக இருக்கிறார், அதை மிகுந்த நேர்மையுடன் செய்கிறார். அந்த நேரத்தில், ஒருவர் பிரார்த்தனை செய்த இடத்திற்கு ஒரு சிலர் அல்லது யாரோ வந்தனர். சாத்தான் அதை ஒரு நல்ல வாய்ப்பாக நினைத்து, "உன்னைப் பார்க்கும் ஜனங்கள் நல்ல அபிப்ராயத்தைப் பெறும்படியும், உன்னை நீதியுள்ளவராகக் கருதுவதன் மூலமும் உன்னை மதிக்கும்படியும், உன்னை வெறுப்போடும் பார்க்காமலும், உனக்கு எதிராகப் கெட்டிக்காமலும், உன்னை மதிக்கும்படியும் நன்றாக ஜெபம்பண்ணு" என்று சொல்ல ஆரம்பித்தான். இதைக் கேட்டவுடன் [இதயத்தில் மறைமுகம் மூலம் சாத்தானிடமிருந்து], ஒருவர் உறுப்புகளில் [வெளிப்புற] பணிவைக் கடைப்பிடித்து, அதிக அமைதியுடன் தொடர்ந்து பிரார்த்தனை செய்கிறார், மேலும் ஒருவரின் பிரார்த்தனைகளில் அதிக வெளிப்புற அழகை உருவாக்குகிறார். இது வெளிப்புற ஆடம்பரம், இது ஆரம்ப ஆன்மீக பயணிகளுக்கு கூட வெளிப்படையாகத் தெரிகிறது. இது ஆடம்பரத்தின் முதல் டிகிரி.

இரண்டாவது நிலை என்னவென்றால், ஆன்மீக பயணி (வழிபாட்டாளர்) இந்த ஆபத்தை உணர்ந்து, அதிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாக்க ஒரு உத்தியை பின்பற்றுகிறார். இந்த ஆவிக்குரிய பயணி சாத்தானுக்குக் கீழ்ப்படிவதில்லை [இந்த விஷயத்தில்] அவனுக்கு கவனம் செலுத்துவதில்லை, அதற்கு பதிலாக, ஒருவர் மக்கள் வருவதற்கு முன்பு இருந்ததைப் போலவே ஒருவரின் ஜெபத்தில் ஈடுபடுகிறார். ஷைத்தான் [மீண்டும்] நன்மை மற்றும் நீதி என்ற போர்வையில் ஒருவரிடம் வந்து, "மக்கள் உங்களைப் பின்பற்றுங்கள், உங்கள் அடிச்சுவடுகளில் நடக்கிறார்கள், உங்கள் ஒவ்வொரு அசைவையும் கண்காணித்து இருங்கள், நீங்கள் எதைச் செய்தாலும் அது அவர்களின் செயல்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது, மேலும் அவர்கள் உங்கள் ஒவ்வொரு செயலையும் பின்பற்றத் தகுந்த முன்மாதிரியாக கற்பனை செய்கிறார்கள், நீங்கள் நன்மை செய்தால், அவர்கள் செய்த நற்செயல்களுக்கான தெய்வீக கூலியையும் நீங்கள் பெறுவீர்கள். உங்கள் செயல்களில் மந்தமான தன்மையைப் பெற்றால், அவர்களின் செயல்களில் [மந்தநிலைக்கு] நீங்கள் பொறுப்பேற்க வேண்டும். எனவே, நீங்கள் மற்றவர்களுக்கு முன்னால் நன்றாக செயல்பட வேண்டும்.

அவர்கள் பணிவுடனும், தங்கள் செயல்களை அழகுபடுத்துவதற்கும் உம்மைப் பின்பற்றுவார்கள்" என்று கூறினார்கள். இந்த பட்டம் முதல் பட்டத்தை விட நுட்பமானது மற்றும் சிக்கலானது. சில நேரங்களில், சாத்தானின் முதல் சூழ்ச்சியால் ஏமாற்றப்படாதவர்கள், இரண்டாவது சூழ்ச்சியால் ஏமாற்றப்படுகிறார்கள். இது நேர்மையை ரத்து செய்யும் ஆடம்பரத்தின் ஒரு வடிவமாகும். ஏனென்றால், அடக்கத்துடனும் (தெய்வீக வழிபாட்டையும்) அழகுபடுத்துவதிலும் ஒருவரின் பார்வையில் ஏதேனும் நன்மை இருந்தால், மக்கள் அவற்றிலிருந்து விலகிவிடப்படுவதை விரும்பவில்லை என்றால், ஒருவர் ஏன் தனிமையில் இதைச் செய்யக்கூடாது? மேலும், ஒருவரின் சொந்த சுயத்துடன் ஒப்பிடும்போது மற்றவர்களின் சுயம் ஒருவருக்கு மிகவும் பிரியமானவை மற்றும் ஒருவரின் சொந்தத்தை விட வேறொருவரின் முன்னேற்றத்தை விரும்புகிறார்கள் என்பதை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. இது வெறுமனே ஒரு சாத்தானிய அறிவுரையாகும், அவர் ஒருவரைப் பின்தொடர ஏமாற்றுகிறார், [இதன் விளைவாக] ஒருவரை ஆடம்பரத்தில் வைக்கிறார். பின்தொடரக்கூடிய வல்லவர், [தவறுகளுக்கு அடிபணியாதது] தனது சொந்த சுயத்தில் உறுதியாக இருப்பவர், யாருடைய இதயம் ஒளிரும், அதன் ஒளிக்கதிர்கள் மற்றவர்களை சென்றடைகின்றன, மேலும் அவர்களையும் [உள்ளிலிருந்து] ஒளிரச் செய்கிறார்கள். அப்படியானால், பின்பற்றப்படுவதற்கு ஒருவர் நிச்சயமாக தெய்வீக பிரதிபலனைப் பெறுவார், ஆனால் சாத்தானிய வற்புறுத்தல் [இப்போது குறிப்பிடப்பட்ட] ஒரு ஏமாற்றும் அறிவுரை மட்டுமே, இருப்பினும், பின்பற்றுபவர் நிச்சயமாக பின்பற்றியதற்காக தெய்வீக பலனைப் பெறுவார், அதே நேரத்தில் பின்பற்றப்படும் நபர் [தவறாக] இந்த அறிவுரைக்கு விட்டுக்கொடுத்ததற்கு பொறுப்பேற்கப்படுவார், மேலும் ஒருவரிடம் இல்லாத ஒரு குணாதிசயத்தை [ஏமாற்றும்] வெளிப்படுத்தியதற்காக [தெய்வீகமாக] தண்டிக்கப்படலாம்.

மூன்றாவது பட்டம் இரண்டாவதை விட மிகவும் நுட்பமானது மற்றும் சிக்கலானது, இது ஒருவரின் சொந்த கீழ் சுயத்தை சோதித்து, சாத்தானின் ஏமாற்றத்தை அறிந்துகொள்வது மற்றும் தனிப்பட்ட மற்றும் பொது (உள் மற்றும் வெளிப்புற) [ஆன்மீக] நிலைக்கு இடையிலான வேறுபாடு வெறும் ஆடம்பரம் என்பதையும், தனிப்பட்ட முறையில் இந்த பிரார்த்தனைகள் மற்றவர்களுக்கு முன்னால் இருப்பதைப் போலவே

இருக்க வேண்டும் என்பதையும், ஒருவர் முயற்சி செய்யும் போது ஒருவர் தனது சுயத்திற்கும் கடவுளுக்கும் முன்னால் வெட்கப்பட வேண்டும் என்பதையும் அறிந்து கொள்ள வேண்டும் மற்றவர்களுக்காக மட்டுமே இயல்புக்கு மாறாக பணிவைக் கடைப்பிடிப்பது. அதற்கு பதிலாக, ஒருவர் தனிமையில் தனது சுயத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டும், மற்றவர்களுக்கு முன்னால் பிரார்த்தனைகளில் ஒருவர் உருவாக்கும் அதே நன்மையையும் அழகையும் ஒருவரின் பிரார்த்தனைகளில் உருவாக்க முயற்சிக்க வேண்டும். இது மறைக்கப்பட்ட (ரகசிய) ஆடம்பரத்தின் ஒரு வடிவமாகும், இருப்பினும் ஒருவர் தனிமையில் நன்றாக பிரார்த்தனை செய்வதால் மற்றவர்களுக்கு முன்னால் நன்றாக பிரார்த்தனை செய்ய முடியும், இதனால், ஒருவரின் கண்கள் தனிப்பட்ட மற்றும் பொது மக்கள் மீது உள்ளன. விலங்குகளுக்கு முன்னால் ஒருவர் தனது வழிபாட்டை அழகுபடுத்தாததைப் போலவே, மற்றவர்களுக்கு முன்னால் அதைச் செய்யக்கூடாது என்பதற்காக மனிதர்களும் விலங்குகளும் ஒருவரின் பார்வையில் சமமாக மாறும்போது நேர்மை உள்ளது. ஆடம்பரத்திலிருந்து விலகி இருப்பதற்கு ஒரே ஒரு வழி உள்ளது, அதாவது படைப்புகளை நோக்கி ஒருவரின் சாய்வு கற்களை நோக்கி இருப்பதைப் போலவே இருக்க வேண்டும், அது பொதுவில் இருந்தாலும் சரி, தனிப்பட்டதாக இருந்தாலும் சரி, இல்லையெனில் ஒருவர் இரண்டு நிலைகளிலும் (சூழ்நிலைகளில்) படைப்புகளில் ஈடுபட்டிருப்பதாகக் கருதப்படுவார். இது சாத்தானின் மிகவும் நுட்பமான ஏமாற்றமாகும், அதைப் பற்றி ஒருவர் அரிதாகவே தெரிவிக்கப்படுகிறார்.

நான்காவது பட்டம், அதாவது எல்லா பட்டங்களிலும் மிகவும் நுட்பமானது, ஒருவர் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் ஜெபிக்கும்போது, சாத்தான் ஒருவரை மனத்தாழ்மையைக் கடைப்பிடிக்க வற்புறுத்த மாட்டான், ஏனென்றால் அந்த ஏமாற்றத்தில் ஒருவர் சிக்கிக் கொள்ள மாட்டார் என்பதை அவர் அறிவார். வெறுப்புடன், சாத்தான் ஒருவரிடம் சொல்கிறான், "தெய்வீக மகத்துவம் மற்றும் மகத்துவம் மற்றும் வணக்கத்தில் நீங்கள் முன் நிற்கிற அவரது இருப்பின் பரிசுத்தத்தைப் பற்றி சிந்தித்துப் பாருங்கள், நீங்கள் அவரைப் பற்றி அலட்சியமாக இருக்கும்போது அவர் உங்கள் இருதயத்தைப் பார்க்கிறார் என்று பயப்படுங்கள்". இதைக் கேட்டவுடன், ஒருவன் உடனடியாக இதயத்தில் கவனம் செலுத்தி, ஒருவனின் உறுப்புகளில் பணிவையும் பணிவையும் ஏற்றுக்கொள்கிறான், மேலும்

இந்த செயல் தூய ஏமாற்றமாக இருந்தாலும் தூய நேர்மை என்று நினைக்கிறான். ஏனென்றால், ஒருவர் தனிமையில் பணிவையும் இதயத்தின் இருப்பையும் ஏற்றுக்கொண்டிருப்பார், மேலும் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் அல்லாமல் தெய்வீக மகிமையைப் பற்றி அப்போது சிந்தித்திருப்பார். இந்த ஏமாற்றத்திலிருந்து பாதுகாக்க ஒரு வழி என்னவென்றால், ஒருவரின் இதயம் ஒரு பொதுக் கூட்டத்தில் இருப்பதைப் போலவே தனிமையில் தெய்வீக நினைவுகளில் மும்முரமாக இருக்கும். தனிமையில் இருந்ததை ஒப்பிடும்போது மக்கள் வரும்போது ஒருவரின் இதயத்தின் நிலை வேறுபடக்கூடாது, அதுவரை ஒருவர் நேர்மையானவராக கருதப்பட மாட்டார். விலங்குகள் பார்க்கும் நேரத்துடன் ஒப்பிடுகையில் மக்கள் பார்க்கும்போது ஒருவரின் இதயம் வேறுபடும் வரை, ஒருவர் நேர்மையின் மெல்லிய தன்மையிலிருந்து வெகு தொலைவில் இருக்கிறார், மேலும் ஒருவரின் உள் இருப்பு ஆடம்பரத்தின் மறைக்கப்பட்ட பலதெய்வவாதத்தால் அழுக்கடைகிறது, இது ஒரு இருண்ட கருப்பு இரவில் ஒரு இருண்ட கருப்பு பாறையில் ஊர்ந்து செல்லும் ஒரு இருண்ட கருப்பு எறும்பின் ஊர்ந்து செல்வதை விட மறைக்கப்படுகிறது. முஹம்மது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் பாரம்பரியத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி. எவருடைய நுண்ணறிவு ஆழமானது மற்றும் தெய்வீகமாக பாதுகாப்பும், வெற்றியும், வழிகாட்டுதலும் வழங்கப்பட்டிருக்கிறதோ அவர் மட்டுமே சாத்தானிடமிருந்து பாதுகாக்க முடியும். இல்லையெனில், தெய்வீக வணக்கத்தைச் செய்ய தீர்மானிப்பவர்களை அழிப்பதில் சாத்தான் உறுதியாக இருக்கிறான், மேலும் ஒரு கணம் கூட அவர்களைப் பற்றி அலட்சியமாக இல்லை, அவர் அவர்களை ஆடம்பரமாக செய்ய கட்டாயப்படுத்தும் வரை, அவர் பெரிய விஷயங்களில் அதைச் செய்வது மட்டுமல்லாமல், கடவுளின் ஊழியர்களின் ஒவ்வொரு செயலையும் கண்டிப்பாக கண்காணித்து வருகிறார்.

உண்மைத்தன்மையின் சிறப்பும் யதார்த்தமும்

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

உண்மையின் மேன்மை: அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

رِجَالٌ صَدَقُوا۟ مَا عَـٰهَدُوا۟ ٱللَّهَ عَلَيْهِ

"ஒரு சிலர் அல்லாஹ்விடம் உடன்படிக்கை செய்த போது, அதில் உண்மையாளர்களாக இருந்தனர். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 33, வசனம் 23)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

إن الصدق يهدي إلى البر وإن البر يهدي إلى الجنة وإن الرجل ليصدق حتى يكتب
عند الله صديقا وإن الكذب يهدي إلى الفجور وإن الفجور يهدي إلى النار وإن
الرجل ليكذب حتى يكتب عند الله كذابا

"உண்மை (*சித்க்)* ஒருவரை நீதிக்கு இட்டுச் செல்கிறது, நீதி ஒருவரை சொர்க்கத்திற்கு அழைத்துச் செல்கிறது. மேலும், ஒருவன் அல்லாஹ்வுக்கு முன்பாக உண்மையாக (சித்தீக்) எழுதப்படும் வரை [வார்த்தைகளிலும், எண்ணங்களிலும், செயல்களிலும்] உண்மையாக இருக்கிறான். பொய் ஒருவனை தீமையின் பக்கம் இட்டுச் செல்கிறது, தீமை ஒருவனை நரகத்திற்கு இட்டுச் செல்கிறது. ஒருவன் கடவுளுக்கு முன்பாக பொய்யனாக எழுதப்படும் வரை பொய் சொல்கிறான்". (விவரித்தவர்) அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸூத் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் *ஸஹீஹ் புகாரி* மற்றும் *ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* ஆகிய நூல்களின் தொகுப்புகள்

அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நான்கு குணங்கள் உள்ளன, ஒன்று இருந்தால், ஒருவர் இரட்சிப்பை அடைய வழிவகுக்கும், - உண்மை, கூச்சம் (அடக்கம்), அழகான உள் குணத்தின் பண்புகள் மற்றும் குணங்கள், மற்றும் நன்றியுணர்வு". முஹம்மது இப்னு அலி கனாஃபி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "கடவுளை அடைவதற்கான பாதை மூன்று கூறுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டது என்று நாங்கள் கண்டோம் - முதலாவது, உண்மை, இரண்டாவது, உண்மை, மூன்றாவது, நீதி மற்றும் நீதி. நீதி இதயத்துடன் தொடர்புடையது; உண்மை என்பது உறுப்புகள் மற்றும் உண்மை என்பது புத்தியுடன் தொடர்புடையது. தேவன் தாவீது நபி (ஸல்) அவர்களிடம், "ஒருவன் தன் உள்ளத்தில் (பாதின்) என்னை அறியுகிறானோ, அந்த நபரை நான் எல்லா

படைப்புகளின் முன்னிலையில் பகிரங்கமாக அறிவிக்கிறேன்". ஷிப்லி (ரலி) அவர்களின் [ஆன்மீக] கூட்டத்தில் இருந்த ஒரு மனிதன் [வஜ்த் அல்லது ஆன்மீக பரவச நிலையில்] அலறிக்கொண்டே எழுந்து , சில நிமிடங்களில் அதை நோக்கி ஓடி டைக்ரிஸ் நதியில் குதித்தார். ஷிப்லி (ரலி) அவர்கள், "இந்த மனிதன் உண்மையாக இருந்தால், அல்லாஹ் நபி மூஸா (ஸல்) அவர்களுக்கு இரட்சிப்பை வழங்கியதைப் போலவே அவனுக்கும் இரட்சிப்பைக் கொடுப்பான், மேலும் அவன் பொய்யனாக இருந்தால் (சில உலக நோக்கங்களுக்காக மக்களின் பார்வையில் அவர்களின் நம்பிக்கையைப் பெறுவதற்காக ஆன்மீக பரவசத்தின் நிலையை நன்றாகத் தோற்றம் என்று பாசாங்கு செய்ததற்காக). ஃபிர்அவ்னை மூழ்கடித்தது போல் அல்லாஹ் அவனையும் மூழ்கடித்துவிடுவான்" என்று கூறினார். வஹ்ப் இப்னு முனாபே (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "இஸ்ரவேலின் சந்ததியினரில் உள்ள நீதிமான்கள் கூட்டாக வாசிக்கும் தவ்ராத்தின் அடிக்குறிப்புகளில் எழுதப்பட்ட இருபத்தி இரண்டு வாக்கியங்களை நான் கண்டேன். அந்த வாக்கியங்கள்: அறிவை விட வேறு எந்த புதையும் நன்மை பயக்காது, அறிவை விட எந்த உடைமையும் லாபகரமானதல்ல, எந்த வம்சாவளியும் கோபத்தை விட இழிவானது அல்ல, எந்த தோழனும் [நீதியான] செயல்களை விட அழகுபடுத்துவதில்லை, அறியாமையை விட எந்த நண்பனும் [ஒருவருக்கு] குற்றம் சுமத்தவில்லை, கடவுள் பயத்தை விட பெரிய மரியாதை எதுவும் இல்லை, காமத்தை கைவிடுவதை விட கருணை எதுவும் பெரியது அல்ல, சிந்தனையை விட எந்த செயலும் உயர்ந்தது அல்ல, பொறுமையை விட எந்த புனிதச் செயலும் உயர்ந்தது அல்ல, ஆணவத்தை விட எந்த தீமையும் அவமானகரமானது அல்ல, மென்மையை விட மென்மையானது எந்தவித மருந்தும் இல்லை, எந்த நோயும் முட்டாள்தனத்தை விட வேதனையானது அல்ல, எந்த தீர்க்கதரிசியும் உண்மையை விட நீதியை நோக்கமாகக் கொண்டவர் அல்ல, எந்த வாதமும் உண்மையை விட அறிவுறுத்தக்கூடியது அல்ல, பேராசையை விட வறுமையும் இழிவானது அல்ல, பதுக்கலை விட எந்த செழுமையும் அவமானகரமானது அல்ல, ஆரோக்கியத்தை விட எந்த வாழ்க்கையும் சிறந்ததல்ல, தூய்மையை விட பொருளாதாரம் இனிமையானதல்ல, மனத்தாழ்மையை விட எந்த வழிபாடும் சிறந்தது அல்ல, எந்த விலகலும் திருப்தியை விட சிறந்தது அல்ல, எந்த பாதுகாவலரும் மௌனத்தை விட பாதுகாப்பவர் இல்லை, மற்றும் இல்லாதவர் மரணத்தை விட நெருக்கமானவர் அல்ல ".

உண்மைத்தன்மையின் யதார்த்தம், அதன் பொருள் மற்றும் பட்டங்கள்: உண்மை (சிட்க்) என்ற *சொல் ஆறு* அர்த்தங்களில் பொருந்தும்: வார்த்தைகளில் உண்மை, நோக்கத்தில் உண்மை, தீர்மானத்தில் உண்மை, உறுதியில் உண்மை, உறுதியில் உண்மை, தீர்மானத்தை நிறைவு செய்வதில் உண்மைத்தன்மை, செயல்களில் உண்மை மற்றும் தெய்வீக பாதையின் அனைத்து ஆன்மீக நிலையங்களையும் (மக்காமத்) ஆராய்வதில் உண்மைத்தன்மை (*தீன்*)). இந்த ஆறு அர்த்தங்களில் உண்மையைக் கூறுபவன், உண்மையுள்ளவன் (*சித்தீக்* அல்லது ஞானவாதம் அல்லது கடவுளின் நெருக்கமானவன்) [இந்த ஆறு விஷயங்களில் அதைக் கடைப்பிடிப்பதன் மூலம், மனித சாதனையின் உச்சத்திற்கும், ஒரு மனிதனால் அடையக்கூடிய மிக உயர்ந்த ஆன்மீக நிலைகளுக்கும் அதன் முழுமையில் உள்ள உண்மைத்தன்மை என்பதை இந்த விளக்கம் காட்டுகிறது. மாறாக, பொய்கள் மற்றும் ஏமாற்று, நேர்மையின்மை, அநீதி, வெறுப்பு போன்ற அதன் அனைத்து வெளிப்பாடுகளையும் கடைப்பிடிப்பது, ஒருவரை கீழ்நோக்கிய பாதைக்கு இட்டுச் செல்கிறது, தாழ்ந்த, முழுமையான இருள் மற்றும் மோசமான தோல்வி]. பின்னர் உண்மையானவர்களின் பல நிலைகள் உள்ளன. ஒரு குறிப்பிட்ட விஷயத்தில் உண்மையாக இருப்பவன் ஒருவனிடம் உண்மையைக் காணும் விஷயத்தில் உண்மையானவன் என்று சொல்லப்படுவான். இப்போது இந்த வகைகள் அனைத்தையும் விளக்குவோம்.

உண்மைத்தன்மையின் முதல் நிலை வார்த்தைகளில் உள்ளது: இந்த உண்மைத்தன்மை செய்திகளை வெளிப்படுத்துவதிலும், செய்திகளை (அல்லது நிகழ்வுகள்) வெளிப்படுத்துவதிலும் உள்ளது. செய்திகள் கடந்த காலம், நிகழ்காலம் மற்றும் எதிர்காலம் ஆகிய இரண்டுடனும் தொடர்புடையவை. வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுவதும் இதில் அடங்கும். ஒவ்வொரு அடியாரும் தன் வார்த்தைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டிய கடமையாகும், ஒருவன் நாவால் ஒரு வார்த்தையை உச்சரிக்கும்போது, அதை உண்மையுடன் செய்ய வேண்டும். இது பிரகாசமான மற்றும் தெளிவான உண்மை வகை. எவன் தன் நாவைப் பாதுகாத்துக் கொண்டு, உண்மை நிலைக்கு எதிராகச் சொல்லாமற்போகுகிறானோ, அவன் "உண்மையானவன்" என்று

அழைக்கப்படுவான். இருப்பினும், இந்த உண்மைத்தன்மையில் இரண்டு அம்சங்கள் உள்ளன: ஒன்று, குறிப்புகள் மூலம் வெளிப்படுத்தப்பட்ட பொய் பொய் அல்ல என்று சிலர் சொல்வதால் குறிப்புகளிலிருந்து விலகி இருத்தல். குறிப்புகளிலிருந்து விலகி இருப்பது இந்த வகையான உண்மையின் பரிபூரணமாகும், ஏனெனில் இது பொய்களுக்கு மாற்றாக பயன்படுத்தப்படுகிறது. பொய்கள் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளன, ஏனெனில் [ஒரு பொய்யில்] ஒரு விஷயம் உண்மைகளுக்கு முரணான வகையில் விளக்கப்படுகிறது. ஆயினும்கூட, நாக்கு (வார்த்தைகள்) மூலம் உண்மையின் பரிபூரணம் என்பது அப்பட்டமான பொய்களிலிருந்தும் குறிப்புகளிலிருந்தும் விலகி இருப்பதாகும் (வேண்டுமென்றே இரட்டை அர்த்தங்களை வெளிப்படுத்தும் வார்த்தைகள் மற்றும் மக்களை தவறான முடிவுகளுக்கு வழிநடத்தும் நுட்பமான பொய்கள்), இரண்டாவது பரிபூரணம் என்னவென்றால், ஒருவர் என்ன சொன்னாலும், ஒருவர் அர்த்தங்களையும் மதிக்க வேண்டும். உதாரணமாக, ஒருவர் பின்வரும் வசனத்தைப் படித்தால்:

وَجَّهْتُ وَجْهِيَ لِلَّذِي فَطَرَ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضَ

"வானங்களையும், பூமியையும் படைத்தவனின் பக்கமே நான் என் முகத்தைத் திருப்பியுள்ளேன். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 6, வசனம் 79)

இருப்பினும், [மேலே உள்ள வசனத்தை கடவுளிடம் பிரார்த்தனை மூலம் சொல்லும்போது] ஒருவரின் இருதயம் கடவுளிடமிருந்து விலகி, உலக ஆசைகள் மற்றும் நம்பிக்கைகளில் ஈடுபட்டிருந்தால், அந்த நபர் பொய்யர். இதேபோல், "உன்னையே நாங்கள் வணங்குகிறோம்" என்று ஒருவர் சொன்னால் (குர்ஆன், அத்தியாயம் 1, வசனம் 5), அல்லது "நான் உங்கள் அடிமை" என்று சொன்னால், ஆனால் ஒருவரிடம் கடவுளுக்கு அடிபணிதல் அடிப்படையில் எதுவும் இல்லை, மாறாக, ஒருவர் தனது தாழ்ந்த சுயத்தை அல்லது உலகம் அல்லது உலக ஆசைகளை தனது கடவுளாக கருதுகிறார் [அவற்றுக்கு வணக்கம் செலுத்தும் அடிப்படையில்]. அப்படியானால் அத்தகையவர் ஒருவரின் வார்த்தைகளில் உண்மையானவராக கருதப்பட மாட்டார். எதையாவது அடிமைப்படுத்துபவன், அதன் வேலைக்காரனாக மாறுகிறான் [அதன் விளைவாக ஒருவரின் உண்மையான சுதந்திரத்தை இழக்கிறான்]. ஈஸா

(ஸல்) தம் சமூகத்தாரின் கலகக்காரர்களை, "உலக அடியார்களே!" என்று கூறுவதும் வழக்கம். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

تَعِسَ عَبْدُ الدِّينَارِ، تَعِسَ عَبْدُ الدِّرْهَمِ وَعَبْدُ الْحُلَّةِ وَعَبْدُ الْخَمِيصَةِ

"அழிவு தினார் (*தங்க நாணயம்*) வேலைக்காரனுக்கும், அழிவு *திர்ஹாமின் (*வெள்ளி நாணயம்) வேலைக்காரனுக்கும், ஆடை வேலைக்காரனுக்கும், உணவு வேலைக்காரனுக்கும் உண்டு". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *ஸஹீஹ் புகாரி அபூ* ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

இந்த தீர்க்கதரிசன விவரிப்பில், மக்கள் தாங்கள் அடிபணிந்துள்ள விஷயத்திற்கு [சொந்தமானவர்களாக] கூறப்பட்டுள்ளனர். அல்லாஹ்வையன்றி முதலில் விடுதலை அடைபவர் தான் அல்லாஹ்வின் உண்மையான அடியார். இந்த விடுதலையை அடைந்த பிறகு, இதயம் (கடவுள் அல்லாதவர்களிடமிருந்து) வெறுமையாகிவிடும், மேலும் கடவுளுக்கு அடிபணிதல் மீதான நம்பிக்கை அதில் உறுதியாக வேரூன்றும். இந்த நம்பிக்கை ஒருவரை தெய்வீக அன்பில் மூழ்கடிக்கும், மேலும் ஒருவரின் வெளிப்புற மற்றும் உள் இருப்பு, கடவுளைத் தவிர மற்றவர்களின் ஒவ்வொரு சிறைவாசத்திலிருந்தும் பொறியில் இருந்தும் விடுவிக்கப்பட்ட பிறகு, தெய்வீக கீழ்ப்படிதலில் மும்முரமாக இருப்பார், மேலும் ஒருவரின் நோக்கம் கடவுளைத் தவிர வேறு எதையும் இருக்காது. இந்த ஆன்மீக நிலையத்தை அடைந்த பிறகு, ஒருவர் "முக்தி" என்று அழைக்கப்படும் உயர்ந்த ஆன்மீக நிலையங்களுக்கு ஏறுகிறார், வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒருவர் கடவுளுக்காக எந்த நோக்கத்தையும் வைத்திருப்பதிலிருந்து விடுபடுகிறார், மாறாக, கடவுள் ஒருவருக்கு எதை விரும்புகிறார்களோ, அது நெருக்கத்திற்காகவோ அல்லது தொலைதூரத்திற்காகவோ இருந்தாலும், ஒருவர் அதில் திருப்தி அடைகிறார் மற்றும் ஒருவரின் நோக்கம் அழிக்கப்படுகிறது (ஃபனா) கடவுளின் நோக்கத்தில். அத்தகையவன் இரண்டு முறை விடுதலை பெறுகிறான்: முதல் முறை, அவன் கடவுளைத் தவிர மற்றவர்களிடமிருந்து விடுபடுகிறான், இரண்டாவது முறை, அவன் தனது தாழ்ந்த ஆத்மாவிலிருந்து (*நஃப்ஸ்)* விடுபடுகிறான். அந்த நேரத்தில், ஒருவன் *தனது கீழ் ஆத்மாவைப் பொறுத்தவரை* அழிந்துபோகிறார்

(ஃபனா), மற்றும் ஒருவரின் இறைவனைப் பொறுத்தவரை வாழ்கிறார் (பக்கா அல்லது இருக்கிறார்), அதாவது, அவர் ஒருவரை நகர்த்தும்போது நகர்கிறார், அவர் ஒருவரை அசையாமல் ஆக்கும்போது அசையாமல் இருக்கிறார். அவர் ஒருவனுக்கு துன்பத்தை ஏற்படுத்தினால், ஒருவன் அதில் திருப்தி அடைகிறான், ஏனெனில் எதையும் தேடவோ, விரும்பவோ, வேண்டவோ, மன்றாடவோ அல்லது ஆட்சேபிக்கவும் ஒருவரிடம் எந்த திறனும் இல்லை, மாறாக, ஒருவன் கடவுளின் முன்னிலையில், குளிப்பவரின் கையில் ஒரு இறந்த உடலைப் போல ஆகிறான் (இறந்த உடல்களை அடக்கம் செய்வதற்கு முன்பு கழுவும் சடங்கு செய்யும் சடங்கு செய்யும் நபர்). இதுதான் கடவுளுக்கு அடிமைப்படும் உண்மையின் தீவிரம் (Sidq *fi al-Uboodiyyah*). சத்தியத்தின் நபர் ஒருவரின் இருப்பு கர்த்தருக்காக இருக்கிறார், ஒருவரின் கீழ் சுயத்திற்காக அல்ல. இது ஞானவாதிகள் அல்லது கடவுளின் நண்பர்கள் மற்றும் நெருங்குபவர்களின் (*சித்தீகீன்) பட்டமாகும்,* மேலும் அல்லாஹ்வைத் தவிர மற்றவர்களிடமிருந்து விடுதலை என்பது அல்லாஹ்வின் நண்பர்கள் மற்றும் நெருங்குபவர்களின் வரிசைகளில் ஒன்றாகும், பின்னர் அல்லாஹ்வுக்கு அடிமைத்தனம் அடையப்படுகிறது. இந்த பட்டத்திற்கு முன், யாரையும் *சாதிக் (*உண்மை அல்லது சத்தியத்திற்கு அர்ப்பணிக்கப்பட்டவர்) என்று அழைக்க முடியாது.

இரண்டாம் நிலை உண்மைத்தன்மை நோக்கம் மற்றும் நோக்கத்தில் உள்ளது: நோக்கம் மற்றும் நோக்கத்தின் உண்மைத்தன்மையின் முக்கிய அம்சம் நேர்மை. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், [கடவுளின்] அடியானுக்கு ஒவ்வொரு செயலிலும், ஒவ்வொரு இயக்கத்திலும் அல்லது அமைதியிலும் கடவுளுக்கான நோக்கம் மட்டுமே உள்ளது. கீழ்த்தரமான சுயத்தின் இன்பங்கள் (*நஃப்ஸ்*) அதனுடன் கலந்தால், நோக்கத்தின் உண்மைத்தன்மை வீணாகிவிடும், அத்தகைய நபரை ஒரு பொய்யர் என்று கூறலாம், ஒரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளபடி, ஒரு அறிஞர் தனது அறிவுக்கு ஏற்ப செயல்படுகிறாரா என்று நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் கேட்கப்படுவார், அதில் அறிஞர் பல மேற்கோள் காட்டுவார் ஒரு நிறைவேற்றிய வேலைகள். கடவுள் அதைக் கூறுவார், "நீங்கள் பொய் பேசுகிறீர்கள், மாறாக, மக்கள் உங்களை 'அறிஞர்' என்று அழைக்க வேண்டும் என்று விரும்பினீர்கள்". இங்கே அறிஞரின் செயல்கள் மறுக்கப்படவில்லை அல்லது

மறுக்கப்படவில்லை, அதற்கு பதிலாக, ஒருவரின் நோக்கம் மறுக்கப்பட்டுள்ளது [ஏனெனில் அது முற்றிலும் கடவுளுக்காக இல்லை]. ஒரு ஞானவாதி நோக்கத்தில் தெய்வீக ஒற்றுமையின் ஆரோக்கியம் (முழு இருப்பு) [அது முற்றிலும் கடவுளின் பொருட்டு மற்றும் எந்த உலக அல்லது மறைமுக சுயநல நோக்கங்களுக்காகவும் அல்ல] உண்மை என்று கூறினார். உண்மைத்தன்மையின் ஒரு அர்த்தத்தின் விளைவு என்னவென்றால், நோக்கம் தூய்மையானதாக இருக்க வேண்டும், அதுதான் மிகவும் நேர்மை. ஒரு உண்மையானவர் நேர்மையாக இருக்க வேண்டியது அவசியம்.

சத்தியத்தின் மூன்றாவது நிலை தீர்மானத்தில் உள்ளது: சில நேரங்களில் ஒருவன் எதையாவது தீர்மானித்து [உதாரணமாக,] ஒருவரின் இதயத்தில் கூறுகிறான், "கடவுள் எனக்கு செல்வத்தை வழங்கினால், நான் அனைத்தையும் தர்மத்திற்காக கொடுப்பேன் அல்லது அதில் பாதியை கடவுளின் பாதையில் செலவிடுவேன்; இறைவன் எனக்கு அதிகாரம் கொடுத்தால், எனது உத்தியோகபூர்வ பொறுப்புகளை நியாயமாகவும் நீதியுடனும் நிறைவேற்றுவேன், மேலும் அடக்குமுறை செய்வதன் மூலமோ அல்லது படைப்புகளிடம் நியாயமற்ற மற்றும் பாரபட்சமான அணுகுமுறையைக் கொண்டிருப்பதன் மூலமோ கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிய மாட்டேன். *ஒருவனிடம் உள்ள உறுதியில் உண்மை (Sidq fi al-'Adhema)* உறுதியில் வலுவானது [ஒருவர் எதை அடைய விரும்புகிறார்] மற்றும் நோக்கத்தில் உறுதியாக உள்ளது. இந்த அர்த்தங்களில் "உண்மை" என்று நாம் கூறும்போது, அது நன்மை தொடர்பான விஷயங்களில் முழுமையான மற்றும் வலுவான நபரைக் குறிக்கிறது [மற்றும் தீமையுடன் தொடர்புடையது அல்ல,] அதில் எந்த விலகல் (திசைதிருப்பல்), பலவீனம் அல்லது தயக்கம் இல்லை.

நான்காவது நிலை உண்மைத்தன்மை தீர்மானத்தை நிறைவேற்றுவதில்: சில நேரங்களில் ஒருவன் தீர்மானத்தை மேற்கொள்கிறான், ஏனெனில் அவ்வாறு செய்ய அதிக முயற்சி எடுக்காது, ஆனால் அந்த உறுதிப்பாட்டின்படி செயல்பட வேண்டிய நேரம் வரும்போது, அதை நிறைவேற்றும் திறனும் ஒருவருக்கு இருக்கும்போது, கீழ்மட்ட சுயத்திலிருந்து (*நாஃப்ஸ்) ஆசைகள்* பலம்

பெறுகின்றன, இதனால் அனைத்து தீர்மானங்களும் ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டன. இந்த நிலைமை உறுதிப்பாட்டை நிறைவேற்றுவதில் உள்ள உண்மைத்தன்மைக்கு முரணானது. கடவுள் கூறுகிறார்:

رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ ۖ فَمِنْهُم مَّن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُم مَّن يَنتَظِرُ ۖ

"அல்லாஹ்விடம் செய்த வாக்குறுதியை நிறைவேற்றிய மனிதர்களில் சிலர் இருக்கின்றனர்; பின்னர் அவர்களில் தங்கள் சபதங்களை நிறைவேற்றிக் கொண்டவர்களும் இருக்கிறார்கள், மேலும் சிலர் அவற்றை நிறைவேற்ற காத்திருக்கிறார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 33, வசனம் 23)

வேறு சிலர், அல்லாஹ்வுடன் செய்த வாக்குறுதிகளை மீறி அவர்களைப் பற்றி பின்வரும் வசனம் அருளப்பட்டது:

وَمِنْهُم مَّنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا مِن فَضْلِهِ لَنَصَّدَّقَنَّ وَلَنَكُونَنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٥﴾

فَلَمَّا آتَاهُم مِّن فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَتَوَلَّوا وَّهُم مُّعْرِضُونَ ﴿٧٦﴾

فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٧﴾

"அல்லாஹ் தன் அருட்கொடையிலிருந்து தமக்குக் கொடுத்தால், தான தர்மங்களைக் கொடுப்பார்கள், அதனைக் கொண்டு நன்மை செய்வார்கள் என்று அல்லாஹ்விடம் சத்தியம் சத்தியம் செய்பவர்களும் அவர்களில் சிலர். ஆகவே, அல்லாஹ் அவர்களுக்கு தன் அருளை அளித்த போது, அவர்கள் அதைக் கண்டு கஞ்சத்தனமாக ஆகிவிட்டார்கள்; ஆகவே, அல்லாஹ் அவர்களுடைய இருதயங்களில் நயவஞ்சகத்தை ஏற்படுத்தினான்; அவர்கள் அல்லாஹ்விடம் செய்த வாக்குறுதியை மீறி விட்டதாலும், பொய் சொன்னதாலும் அவர்கள் மீளும் நாள்வரை அது (நயவஞ்சகத்தன்மையை) ஏற்படுத்தினான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 9, வசனங்கள் 75-77)

இங்கே தீர்மானம் என்பது உடன்படிக்கையாகவும், உடன்படிக்கையை மீறுவது பொய்யாகவும், உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றுவதை

உண்மையாகவும் கருதப்படுகிறது. இந்த உண்மைத்தன்மை மூன்றாவது [டிகிரி] உண்மையை விட வலுவானது, ஏனெனில் சில நேரங்களில் கீழ் சுயம் (*நாஃப்ஸ்)* தீர்மானத்தை எடுக்கிறது, ஆனால் செயல்பட வேண்டிய நேரம் வரும்போது, காமங்களைத் தூண்டுதல் மற்றும் அவற்றின் வழிமுறைகள் கிடைப்பது, உறுதியை நிறைவேற்றுவதற்கும் நிறைவேற்றுவதற்கும் (தீர்மானத்தை) நிறைவேற்றுவதிலிருந்தும் ஒருவரைத் தடுக்கிறது. அபூ ஸயீத் அல் ஹஸாஸ் (ரலி) அவர்கள் வானத்திலிருந்து இரண்டு மலக்குகள் இறங்கி வருவதை கனவில் கண்டு, "உண்மை *(சித்க்) என்றால் என்ன?" என்று கேட்டார்கள்.* அதற்கு அவர், "ஒருவனுடைய உடன்படிக்கையை நிறைவேற்றுவதே உண்மை" என்று பதிலளித்தார். தேவதூதர்கள் அதை உறுதிப்படுத்தி, மீண்டும் வானத்திற்கு ஏறினர்.

உண்மைத்தன்மையின் ஐந்தாவது நிலை படைப்புகள் மற்றும் செயல்களில் உள்ளது: செயல்களில் (அல்லது செயல்களில்) உண்மைத்தன்மை என்னவென்றால், ஒருவரின் வெளிப்புற செயல்கள் ஒருவரின் உள் இருப்பில் கூட வைத்திருக்கும் ஒன்றுக்கு ஆதரவாக [பொய்யாக] வாதிடாத ஒரு சூழ்நிலையைத் தவிர்க்க ஒருவர் தொடர்ந்து முயற்சி செய்கிறார். செயல்களில் உண்மைத்தன்மை என்பது செயல்கள் (அல்லது செயல்கள்) கைவிடப்பட வேண்டும் என்று அர்த்தமல்ல (ஒருவரின் உண்மையான உள் யதார்த்தத்துடன் ஒப்பிடும்போது வெளியில் தோன்றும் பாசாங்குத்தனத்தின் பயம் காரணமாக], மாறாக ஒருவரின் உள் இருப்பு (*பாடின்*) வெளிப்புற இருப்பை (ஜாஹிர்) உறுதிப்படுத்தும் வகையில் இருக்க வேண்டும். ஒரு ஆடம்பரமான நபர், ஒருவரின் [வெளிப்புற] செயல்கள் காட்டுவதை அடிப்படையாகக் கொண்டு பாராட்டத்தக்க உள் குணங்களைக் கொண்டவராக மக்கள் கருத வேண்டும் என்று விரும்புபவர். பிரார்த்தனை செய்பவர்களில் பலர், தங்கள் பிரார்த்தனைகளில் பணிவுடன் தோற்றமளிக்கிறார்கள், இருப்பினும் அவர்களின் நோக்கம் மக்கள் அவர்களைப் பார்ப்பது அல்ல, இருப்பினும், அவர்களின் இதயங்கள் தங்கள் பிரார்த்தனைகளின் போது [கடவுளை] அலட்சியப்படுத்துகின்றன. அவற்றைக் கவனிக்கும் ஒருவர், ஒருவர் கடவுளின் முன் நிற்கிறார் என்று நினைக்கிறார் [தெய்வீக மகிமையின் முன் பணிவு மற்றும் அடிபணிந்த நிலையில் பிரார்த்தனையில், ஒருவர் தனது உள் இருப்பில் ஒரு சந்தையில் நின்று

சில காமத்தில் மூழ்கியிருக்கிறார். செயல்கள் மற்றும் செயல்கள், அவற்றின் இருப்பு நிலைகளிலிருந்து, அவர்களின் உள் இருப்பின் [உணரப்பட்ட] நிலையை பிரதிபலிக்கின்றன, ஆனால் உண்மையில், அது அவர்களின் உள் இருப்பின் [உண்மையான] நிலை அல்ல. எனவே, அவர்கள் பொய்களில் மூழ்கியுள்ளனர், மேலும் செயல்களில் உண்மைத்தன்மை அவர்களிடமிருந்து கோரப்படுகிறது. சிலர் மிகுந்த நிதானத்துடனும், அமைதியுடனும், கண்ணியத்துடனும் நடக்கிறார்கள், இருப்பினும் அவர்களின் உள் உயிரினங்களில் சமநிலையோ அமைதியோ இல்லை. இந்த மக்கள் தங்கள் செயல்களில் உண்மையாக இருப்பதில்லை, இருப்பினும், அவர்கள் படைப்புகளை நோக்கி சாய்வதில்லை அல்லது ஆடம்பரமான காட்சி அவர்களின் நோக்கம் அல்ல. உள் மற்றும் வெளிப்புற உயிரினங்கள் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும் அல்லது வெளிப்புற உயிரினத்தை விட உள் இருப்பு சிறந்ததாக இருக்கும் அந்த நபர் மட்டுமே பொய்யான செயல்களிலிருந்து பாதுகாக்க முடியும். இந்த பயத்தின் காரணமாக [பாசாங்குத்தனம் மற்றும் ஆடம்பரமான காட்சி], சிலர் தங்கள் வெளிப்புற தோற்றத்தை மோசமானதாகவும், ஆடைகளை தூசியுடன் வைத்திருக்கிறார்கள், இதனால் யாரும் தங்கள் உள் மனிதர்களின் நன்மைக்காக வாதிட தங்கள் வெளிப்புற தோற்றத்தைப் பயன்படுத்த முடியாது. உள் இருப்பு அவர்களின் வெளிப்புற தோற்றத்திற்கு ஏற்ப நன்றாக இல்லையென்றால், மக்கள் அவர்களைப் பற்றி நன்றாக நினைக்கிறார்கள் என்றால், அது பொய்யாகும். வெளிப்புற இருப்பு வேண்டுமென்றே உள் இருப்புக்கு எதிரானதாக இருந்தால் [அதனால் ஒருவர் வெளிப்புறத்தில் நன்றாகத் தோன்றுகிறார் அவர்களின் முகஸ்துதி இல்லாத உள் யதார்த்தத்திற்கு முரணாக] அது நேர்மையை ஒழிக்கும் ஆடம்பரம் என்று அழைக்கப்படும், மேலும் அது தற்செயலாக அவ்வாறு செய்தால், உண்மைத்தன்மை இழக்கப்படும். உண்மை என்னவென்றால், வெளிப்புற மற்றும் உள் உயிரினங்கள் ஒருவருக்கொருவர் இணக்கமாகவும் இணக்கமாகவும் உள்ளன. வெளிப்புறத்திற்கும் உள் இருப்புக்கும் இடையிலான இந்த நல்லிணக்கமும் ஒரு வகையான உண்மை என்று இந்த நுணுக்கத்திலிருந்து அறியப்படுகிறது.

ஆன்மீக நிலையங்களில் உண்மைத்தன்மையின் ஆறாவது நிலை உள்ளது: இது மிகவும் உயர்ந்த மற்றும் அரிய அளவிலான உண்மை.

இது *தெய்வீக பாதையின் (தீன்)* ஆன்மீக நிலைகளுடன் (*மகாமத்) தொடர்புடையது* [கடவுள்] பயம் மற்றும் நம்பிக்கை, தெய்வீகத்தின் புனிதம் [ஒருவரின் பார்வையில்], [உலகத்திலிருந்து], தெய்வீக விருப்பத்தை ஏற்றுக்கொள்வது, கடவுளின் மீதான நம்பிக்கை, கடவுளின் மீதான அன்பு போன்றவை. மனிதர்களில் சில உண்மை கூறுகள் இருக்கும்போது, இந்த கூறுகள் வெளிப்படும் போது (இந்த ஆன்மீக நிலையங்களின் யதார்த்தங்களை அடையும் வடிவத்தில்) இந்த சொல் அவர்களுக்குப் பொருந்தும். இந்த கூறுகளைத் தவிர, [இந்த ஆன்மீக நிலையங்களில் [உண்மை] சில தாக்கங்கள் மற்றும் யதார்த்தங்கள் உள்ளன. இந்த விஷயங்களின் யதார்த்தங்களை அடைபவர் ஒரு முழுமையான உண்மை மனிதர். ஒரு விஷயம் ஒருவரிடம் ஆதிக்கம் செலுத்தும் போது, அதன் யதார்த்தம் ஒருவனிடம் முழுமையாக இருக்கும்போது, அதை வழங்கியவர் உண்மை என்று அழைக்கப்படுகிறார். உதாரணமாக, ஆன்மீக முயற்சிகளில் இன்னொருவர் உண்மையாக இருப்பதாகக் கூறப்படுகிறது, அதாவது, ஆன்மீக முயற்சி ஒருவரில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது. அல்லது கடவுளுக்கு பயப்படுவதில் இன்னொருவர் உண்மையானவர் என்று கூறப்படுகிறது, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், கடவுள் பயத்தின் உண்மை ஒருவரில் முழுமையாக்கப்படுகிறது. கடவுள் கூறுகிறார்:

لَّيْسَ الْبِرَّ أَن تُوَلُّوا وُجُوهَكُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَٰكِنَّ الْبِرَّ مَنْ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَالْمَلَائِكَةِ وَالْكِتَابِ وَالنَّبِيِّينَ وَآتَى
الْمَالَ عَلَىٰ حُبِّهِ ذَوِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسَاكِينَ وَابْنَ السَّبِيلِ وَالسَّائِلِينَ وَفِي الرِّقَابِ وَأَقَامَ الصَّلَاةَ وَآتَى الزَّكَاةَ وَالْمُوفُونَ
بِعَهْدِهِمْ إِذَا عَاهَدُوا ۖ وَالصَّابِرِينَ فِي الْبَأْسَاءِ وَالضَّرَّاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ ۗ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ صَدَقُوا ۖ

"அறம் என்பது உங்கள் முகத்தை கிழக்கு அல்லது மேற்கு நோக்கித் திருப்புவதில் அல்ல. மாறாக, நீதி என்னவெனில், ஒருவன் அல்லாஹ்வின் மீதும், நியாயத்தீர்ப்பு நாளிலும், மலக்குகள்மீதும், வேதங்கள் மீதும், [அல்லாஹ்வின்] தீர்க்கதரிசிகள் மீதும், ஒருவன் அல்லாஹ்வின் மீதும், உறவினர்கள், அநாதைகள், ஏழைகள், பயணிகளுக்கு [மனிதாபிமான முயற்சிகள் மற்றும் தர்மங்களில்] செல்வத்தை வழங்குகிறான். சிறையில் அடைக்கப்பட்டவர்களை விடுவிப்பவர்கள் (அவர்கள் தீமையை கைவிட்டு நல்லமையான வாழ்க்கையை வாழ்வார்கள் என்ற நிபந்தனையின் பேரில் அவர்கள் அநீதி இழைத்தவர்களை

விடுவிப்பதற்காக), [அத்தகையவர்] தொழுகையில் ஈடுபட்டு, கட்டாய ஜகாத் *(ஜகாத்)* செலுத்துகிறார் மற்றும் ஒருவரின் உறுதிமொழிகளை நிறைவேற்றுகிறார் (வாக்குறுதிகள், சத்தியங்கள், உறுதிப்பாடுகள்) உடன்படிக்கைகள் செய்யப்படும் போது. இத்தகையவர்கள் தாம் வறுமை, நோய், போர் ஆகியவற்றில் பொறுமையுடன் இருப்பவர்கள். இவர்கள் தாம் உண்மையாளர்கள்". (குர்ஆன், அத்தியாயம் 2, வசனம் 177)

உண்மையானவர்களின் பட்டங்கள்: இந்த முழு விளக்கத்தின் விளைவு என்னவென்றால், இந்த [மாறுபட்ட] ஆன்மீக நிலையங்களில் எண்ணற்ற உண்மைத்தன்மை உள்ளது. சில நேரங்களில், ஒரு அடியார் சில விஷயங்களில் உண்மையைக் கொண்டிருக்கிறார், ஆனால் மற்ற விஷயங்களில் இல்லை. எல்லா விஷயங்களிலும் ஒருவர் உண்மையாக இருந்தால், அத்தகைய நபர் உண்மையில் உண்மையானவர் (*சித்தீக்*). நபி மூஸா (ஸல்) அவர்களுக்கு அல்லாஹ் வஹீ அறிவித்தான் என்று மரபுகளில் கூறப்பட்டுள்ளது: "நான் என் அன்புக்குரியவனை என் அடியாராக ஆக்கும்போது, ஒருவன் மலைகளுக்கு அனுப்பப்பட்டால், அவர்களால் அவற்றைத் தாங்க முடியாது. என் உபத்திரவங்களில் ஒருவன் எவ்வாறு உண்மையை ஏற்றுக்கொள்கிறான் என்பதை நான் காண்கிறேன். ஒருவன் பொறுமையைக் கடைப்பிடித்தால், ஒருவனை என் நண்பனாகவும் பிரியமானவனாகவும் ஆக்கிக் கொள்கிறேன், ஒருவன் உரத்த குரலில் ஆரவாரம் செய்து, என்னைப் பற்றி படைப்புகளிடம் புகார் செய்தால், நான் ஒருவனை அவமானப்படுத்துகிறேன், அப்படிப்பட்டவனைப் பற்றி கவலைப்படுவதில்லை". உண்மையின் அடையாளம் என்னவென்றால், [கடவுளுக்கு] கீழ்ப்படிதல் மற்றும் கீழ்ப்படிதல் ஆகிய இரண்டும் [மக்களின் கண்களிலிருந்தும் அறிவிலிருந்தும்] மறைக்கப்படுகின்றன, மேலும் படைப்புகள் அவற்றைப் பற்றி அறிந்திருப்பது மோசமாக கருதப்படுகிறது.

அத்தியாயம் 18- அனைத்து குறைபாடுகள், எதிர்மறைகள் மற்றும் தீமைகளுக்கு தன்னை பொறுப்பேற்க சுய பரிசோதனை மற்றும் சுய மதிப்பீடு

நேர்மையாகவும் புறநிலையாகவும் சுய மதிப்பீடு செய்வதன் மூலமும், தனக்கும் மற்றவர்களுக்கும் எதிராக செய்யப்பட்ட எந்தவொரு அத்துமீறல்களுக்கும் தன்னை குற்றம் சாட்டுவதன் மூலம் ஒருவரின் செயல்களை நெருக்கமாகப் பார்ப்பது, தெய்வீக வழிகாட்டுதல், நீதி, நியாயம், சுய சீர்திருத்தம் மற்றும் ஆன்மாவின் சுத்திகரிப்பு ஆகியவற்றைப் பெறுவதற்கான மிகப்பெரிய வழியாகும், அவை மனிதனின் மையத்தை முழுமையாக்குவதற்கான ஆன்மீக பாதையில் முன்னேற்றத்திற்கு இன்றியமையாதவை. ஆராயப்படாத வாழ்க்கை அதே தவறுகளையும் தவறான செயல்களையும் மீண்டும் மீண்டும் செய்வதைக் காண்கிறது. மறுபுறம், ஒருவரின் சொந்த தவறுகள், குறைபாடுகள், தவறுகள் மற்றும் தவறான செயல்களைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான விமர்சன சுய மதிப்பீடு என்பது முதலில் தனக்கும் பின்னர் சக மனிதர்களுக்கும் விஷயங்களை சிறப்பாக மாற்றுவதற்கான பாதையாகும். இது பரஸ்பர உறவுகளை சீர்திருத்துகிறது மற்றும் வலுப்படுத்துகிறது, மேலும் மக்களுக்கும் நாடுகளுக்கும் இடையே நல்லிணக்கத்தையும் அமைதியையும் ஊக்குவிக்கிறது. மனிதன் தேடும் அமைதி உள்ளே தொடங்குகிறது, சுய மதிப்பீடு தனக்குள்ளேயே தொடங்குகிறது. சுய மதிப்பீடு மற்றும் தன்னை பணிக்கு எடுத்துக்கொள்வது ஆகியவை சத்தியத்தின் பாதையில்

ஆன்மீக பயணிகளுக்கு முக்கிய குணங்கள் மற்றும் தனிப்பட்ட மற்றும் கூட்டு மட்டங்களில் சீர்திருத்தத்திற்கான இன்றியமையாத கருவிகள். *நான்காவது தொகுதியில் எட்டு அத்தியாயம் அல்லது புத்தகத்தில் கஸாலி தனது மகத்தான படைப்பான "இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்"* அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" என்ற நூலில் இந்த விஷயத்தைப் பற்றிய நுண்ணறிவு விளக்கத்தை வழங்குகிறார். இது இங்கே சுருக்கப்பட்ட வடிவத்தில் பின்வருமாறு வழங்கப்படுகிறது [24]:

சுய பரிசோதனை (முராகாபா) *மற்றும் சுய மதிப்பீடு* (முஹஸபா) பற்றிய விளக்கம்

மகத்துவமிக்க அல்லாஹ் கூறுகிறான்:

وَنَضَعُ ٱلْمَوَٰزِينَ ٱلْقِسْطَ لِيَوْمِ ٱلْقِيَٰمَةِ فَلَا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَيْـًٔا ۖ وَإِن كَانَ
مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ أَتَيْنَا بِهَا ۗ وَكَفَىٰ بِنَا حَٰسِبِينَ

"கியாம நாளில், எவருக்கும் அநீதி இழைக்கப்படாத வகையில் ஒரு தராசு நிறுவப்படும். இன்னும், எவரேனும் நன்மை செய்தால், நாம் அதை அங்கே கொண்டு சேர்ப்போம்; (குர்ஆன், அத்தியாயம் 21, வசனம் 47)

وَوُضِعَ ٱلْكِتَٰبُ فَتَرَى ٱلْمُجْرِمِينَ مُشْفِقِينَ مِمَّا فِيهِ وَيَقُولُونَ يَٰوَيْلَتَنَا
مَالِ هَٰذَا ٱلْكِتَٰبِ لَا يُغَادِرُ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّآ أَحْصَىٰهَا ۚ
وَوَجَدُوا۟ مَا عَمِلُوا۟ حَاضِرًا ۗ وَلَا يَظْلِمُ رَبُّكَ أَحَدًا

"(நபியே!) பதிவேடு முன் வைக்கப்படும் போது, குற்றவாளிகள் அதில் எழுதப்பட்டதைக் கண்டு அஞ்சுவதைக் காண்பீர்; (நபியே!) இந்த பதிவேடு மிகவும் விசித்திரமானது; அது சிறியதாகவோ அல்லது மிகப் பெரிய பாவமாகவோ எதையும் பதிவு செய்வதிலிருந்து எதையும் விட்டுவைக்கவில்லை, மேலும் அவர்கள் செய்த எதையும் அவர்கள் அதில் காண்பார்கள் - உம்முடைய இறைவன் எவருக்கும் அநியாயம் செய்யவோ அல்லது அநியாயம் செய்யவோ மாட்டான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 18, வசனம் 49)

يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ ٱللَّهُ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوٓا۟ ۚ أَحْصَىٰهُ ٱللَّهُ وَنَسُوهُ ۚ وَٱللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَىْءٍ شَهِيدٌ

அல்லாஹ் அனைவரையும் உயிர்ப்பிக்கும் நாளில், அவர்கள் செய்து கொண்டிருந்தவற்றை அவர்களுக்கு அறிவிப்பான். இவர்கள் மறந்து விட்ட அனைத்தையும் அல்லாஹ் பாதுகாத்து வைத்திருக்கிறான். அல்லாஹ் இரகசியமாகவோ அல்லது வெளிப்படையாகவோ எல்லாப் பொருட்கள் மீதும் சாட்சியாக இருக்கிறான்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 58, வசனம் 6)

يَوْمَئِذٍ يَصْدُرُ ٱلنَّاسُ أَشْتَاتًا لِّيُرَوْا۟ أَعْمَـٰلَهُمْ ﴿٦﴾

فَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُۥ ﴿٧﴾

وَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُۥ ﴿٨﴾

"அந்நாளில், மனிதர்கள் கூட்டமாக திரும்பி வருவார்கள்; எனவே, ஒரு துகள் [எடையின் மதிப்பு] நற்செயலைச் செய்தவர் அதைக் காண்பார், ஒரு துகள் [எடையின் மதிப்பு] தீமையைச் செய்தவர் அதைக் காண்பார் [எனவே, இந்த உலகில் செய்யப்பட்ட நன்மை அல்லது தீமையை யாரும் சாதாரணமாக எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது, மேலும் அது எந்த விளைவையும் ஏற்படுத்தாது என்று கருதக்கூடாது, ஏனெனில் ஒருவர் செய்யும் ஒவ்வொரு செயலும் உடனடியாக வெளிப்படாத மாறுபட்ட அளவுகளின் விளைவுகளைக் கொண்டுள்ளது]. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 99, வசனங்கள் 6-8)

ثُمَّ تُوَفَّىٰ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ

"ஒவ்வொருவருக்கும் அவர்கள் செய்ததற்குரிய கூலி முழுமையாகப்

பெறப்படும்; அதில் அவர்கள் எந்தவித அநியாயமோ, அநியாயமோ ஏற்படமாட்டார்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 2, வசனம் 281)

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ مِن سُوٓءٍ تَوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُۥٓ أَمَدًۢا بَعِيدًا ۗ وَيُحَذِّرُكُمُ ٱللَّهُ نَفْسَهُۥ ۗ

"அந்நாளில் ஒவ்வோர் மனிதனும் தான் செய்த நற்செயல்களையும், தீய செயல்களையும் கண்டு, தனக்கும் அந்நாளுக்கும் இடையே மிகப் பெரிய இடைவெளியை வைத்திருக்க விரும்புவான். அல்லாஹ் அவனுடைய தன்மையை அஞ்சுகிறான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 3, வசனம் 30)

وَٱعْلَمُوٓا۟ أَنَّ ٱللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِىٓ أَنفُسِكُمْ فَٱحْذَرُوهُ

"நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்கள் இதயங்களில் ஒளிந்து கொண்டிருப்பவற்றை நன்கறிகிறான் என்பதை அறிந்து கொள்ளுங்கள்; ஆகவே அவனுக்கு அஞ்சுங்கள். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 2, வசனம் 235)

இந்த உன்னதமான வசனங்களின் வெளிச்சத்தில், அல்லாஹ் தன் அடியார்களை (மனிதர்கள்) எப்போதும் கண்காணிப்பாக இருக்கிறான் என்பதையும், அவர்கள் செய்த செயல்களுக்காக அவர்கள் பொறுப்பேற்கப்படுவார்கள் என்பதையும், [அவர்கள் தங்கள் இவ்வுலக வாழ்வில் செய்த ஒவ்வொரு சிறு காரியமும்] அவர்களிடம் விசாரிக்கப்படுவார்கள் என்பதையும் உள் நுண்ணறிவு உள்ளவர்கள் (*பசீரா*) அறிந்து கொண்டுள்ளனர். இந்த ஆபத்துகளிலிருந்து விடுபடுவதற்கான ஒரே வழி கீழ் சுயத்தின் (நாஃப்ஸ்) பொறுப்புக்கூறல் [அதன் எண்ணங்கள், உணர்வுகள், நோக்கங்கள், வார்த்தைகள், செயல்கள் மற்றும் இருப்பு நிலை] மற்றும் அதன் செயல்களை உண்மையாக கவனித்து, கீழ் சுயத்தை பொறுப்பேற்க வைப்பது, ஒவ்வொரு மூச்சு மற்றும் ஒவ்வொரு இயக்கத்திற்கும் பொறுப்பேற்க வேண்டும். ஏனென்றால், [நியாயத்தீர்ப்பு நாளில்] அதன் [தெய்வீக] பொறுப்புக்கூறலுக்கு முன்னால் ஒருவர் கீழ்த்தரமானவரின் பொறுப்புக்கூறலை வைத்திருக்க முடிந்தால், நியாயத்தீர்ப்பு நாளின் பொறுப்புக்கூறல் குறையும், மேலும் [அந்நாளில் கேட்கப்படும்] ஒவ்வொரு கேள்விக்கும் பதிலும் ஒருவரின் மனதில் முன்கூட்டியே இருக்கும், மேலும் ஒருவரின் இறுதி முடிவு [தெய்வீக தீர்ப்பின் அடிப்படையில்] சிறந்ததாக இருக்கும். *[*எண்ணங்கள், உணர்வுகள், நோக்கங்கள், வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்கள் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அனைத்திற்கும்]

கீழ்த்தரமான சுயத்தை (நஃப்ஸ்) பொறுப்பேற்காதவன் எப்போதும் வருத்தத்தில் சிக்கிக் கொள்வான், மேலும் மறுமை நாளில் ஒருவரின் பொறுப்புக்காலம் நீண்டதாக இருக்கும், மேலும் ஒருவன் தனது பாவங்களின் (தீமைகள் மற்றும் தவறுகள்) அவமானத்தில் மூழ்கி, தெய்வீக அதிருப்தியை அடைவான். கியாம நாளின் அவமானத்தைத் தடுப்பதற்கான ஒரே வழி அவர் கீழ்ப்படிய வேண்டும் என்று கட்டளையிடப்பட்ட ஒவ்வொரு விஷயத்திலும் தெய்வீக கீழ்ப்படிதல் மட்டுமே என்பதை உள்ளார்ந்த நுண்ணறிவு உள்ளவர்கள் அறிவார்கள், மேலும் அல்லாஹ் பொறுமையையும் (எல்லா தீமைகள், எதிர்மறைகள் மற்றும் அநீதிகளுக்கு எதிராக) பொறுமையையும் எச்சரிக்கையையும் கட்டளையிடியுள்ளார்.

அவர்கள் (உள் நுண்ணறிவு உள்ளவர்கள்) தங்கள் கீழ் சுயத்தை நிபந்தனைகளுக்கு உட்படுத்துவதன் மூலம் கவனித்து, பின்னர் அதன் நிலைகளை ஒரு [கண்டிப்பான] கண்காணிப்பு வைத்திருந்தனர், பின்னர் அவர்கள் அதை பொறுப்பேற்க வைத்தனர், பின்னர் அதை [அதன் தவறுகளுக்கு] தண்டித்தனர், பின்னர் ஆன்மீக ரீதியாக பாடுபட்டனர் [அதன் சீர்திருத்தம், சுத்திகரிப்பு, சுத்திகரிப்பு மற்றும் தெய்வீக பிரசன்னத்தில் ஏறுதல்], பின்னர் அதை கடுமையாக கையாண்டனர் [அதன் குற்றங்களுக்காக]. எனவே, அவர்கள் கண்காணிப்பின் ஆறு நிலையங்களை (சுய பரிசோதனை மற்றும் சுய மதிப்பீடு) கடந்து சென்றனர். இந்த ஆறு நிலையங்களை தெளிவுபடுத்தி, இந்த விழிப்புணர்வின் யதார்த்தத்தையும் சிறப்பையும் விளக்குவோம், அது நடக்க தேவையான செயல்கள். இந்த நிலையங்கள் அனைத்தின் தோற்றமும் சுய பொறுப்புக்கூறல் ஆகும், இது கீழ் சுயத்தை *(நாஃப்ஸ்)* அதன் நிலைகளின் நிலைமைகள் மற்றும் கண்காணிப்புக்கு உட்படுத்திய பிறகு அடையப்படுகிறது, மேலும் பொறுப்புக்கூறல் இழப்புகளை வெளிப்படுத்தினால் (கீழ் சுயத்தால் செய்யப்பட்ட அதிகப்படியான அல்லது தவறுகள் மற்றும் ஒருவரின் ஆன்மீக வாழ்க்கை, தெய்வீக பாதை மற்றும் கடவுளின் முன் நிற்பதற்கு ஏற்படும் சேதங்கள்), பின்னர் அது அதிருப்தி மற்றும் தண்டனைக்கு உட்படுத்தப்படுகிறது [அதை நேர்மையின் பாதைக்கு மீண்டும் கொண்டு வருவதற்காக, வழிகாட்டுதல், சுத்திகரிப்பு மற்றும் உள் வெளிச்சம்].

கீழ்மட்ட சுயத்தை ஆராய்வதற்கான முதல் நிலையம் - அதற்கான நிபந்தனைகளை அமைத்தல்: வணிகம் மற்றும் வர்த்தகத்தில் ஈடுபட்டுள்ளவர்கள் மற்றும் வணிகப் பொருட்களில் பங்குதாரர்களாக இருப்பவர்களின் நோக்கம் லாபத்தைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை. ஒரு

தொழிலதிபர் முதலில் வியாபார சரக்குகளை [கூட்டாளியிடம்] ஒப்படைப்பதன் மூலம் தனது [வணிக] கூட்டாளியின் உதவியைப் பெறுவதைப் போலவே, ஒருவர் கணக்கு வைக்கிறார், அதேபோல், புத்திசாலித்தனம் மறுமைக்கான வணிகர் மற்றும் அதன் நோக்கத்தை லாபம் என்று அழைக்கலாம், ஒருவரின் இரட்சிப்பு மற்றும் வெற்றி அதைப் பொறுத்தது. கடவுள் கூறுகிறார்:

قَدْ أَفْلَحَ مَن زَكَّىٰهَا ﴿٩﴾

وَقَدْ خَابَ مَن دَسَّىٰهَا ﴿١٠﴾

"நிச்சயமாக, ஒருவன் வெற்றியை அடைந்தான் [எல்லா தீங்குகள் மற்றும் இழப்புகளிலிருந்தும்] அதை தூய்மைப்படுத்தியவர் (அதாவது, சுயம், மற்றும் நீட்டிப்பின் மூலம் இதயம் மற்றும் ஆன்மா) மற்றும் விரக்தியடைந்த இழப்பு அடைந்தவர் [பாவங்கள், தீமைகள், தீமைகள், அநீதிகள் மற்றும் அனைத்து வகையான எதிர்மறைகளுடன்] அழித்தவர்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 91, வசனங்கள் 9-10)

ஆத்மா வெற்றி பெறுகிறது மற்றும் நன்மை மற்றும் புத்திசாலித்தனத்தின் மூலம் விடுதலையை அடைகிறது இந்த தொழிலில் சுயத்தின் உதவியைப் பெற்று, அதைப் பயன்படுத்தி, அதன் தூய்மையைப் பொறுத்த பணிகளுக்காக அதை அடிமைப்படுத்துகிறது, ஒரு வணிக பரிவர்த்தனைகளுக்கு பொறுப்பான ஒருவரின் வணிக கூட்டாளியின் உதவியைப் பெறுவதைப் போல, இலாப ஆசையின் காரணமாக, முதலில் சில நிபந்தனைகளை விதிக்க விரும்புகிறார், பின்னர் அதை கண்காணிக்கிறார், பின்னர் அதன் கணக்கு வைக்கிறார், பின்னர் கணக்கியலில் ஏதேனும் முரண்பாடு அல்லது நேர்மையின்மை காணப்பட்டால் விளைவுகளை விதிக்கிறார். இதேபோல், புத்தி இந்த நான்கு விஷயங்களை ஆத்மாவிடமிருந்து தேடுகிறது. முதல் விஷயம் என்னவெனில், அது (புத்தி) அதன் மீது (சுயம்) சில நிபந்தனைகளையும் கடமைகளையும் நிர்ணயித்து, வெற்றிக்கான பாதையைக் காட்ட வேண்டும், மேலும் இந்த பாதையிலிருந்து விலகிச் செல்ல வேண்டாம் என்று அறிவுறுத்த வேண்டும், மேலும் விடாமுயற்சியுடன் அதை கடந்து செல்ல வேண்டும். இரண்டாவதாக, எந்த நேரத்திலும் அதைக் (சுயத்தை) கண்காணிப்பதில் ஒருவர் ஒருபோதும் அலட்சியமாக இருக்கக்கூடாது, ஏனெனில் அது நேர்மையற்ற செயலைச் செய்யும், [அதற்காக நிர்ணயிக்கப்பட்ட பணிகளிலிருந்து விலகிச் செல்வதன் மூலம்], அதனுடன் சிறிதளவு அலட்சியம் செய்தால், அது உண்மையான [வணிக

முதலீடு] மூலதனத்தைக் கூட வீணடிக்கும். சுயம் என்பது ஒரு நேர்மையற்ற ஊழியரைப் போன்றது, வணிகப் பொருட்களுடன் தனியாக இருக்கும்போது நேர்மையின்மையிலிருந்து தன்னைத் தடுத்து நிறுத்திக் கொள்ளாதவர். மூன்றாவதாக, அது நிர்ணயிக்கப்பட்ட அனைத்து நிபந்தனைகளையும் பூர்த்தி செய்துள்ளதா என்று பார்க்க சுய பொறுப்புக்கூறலுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும். இது ஒரு வணிகமாகும், இதன் லாபம் சொர்க்கம் மற்றும் *சித்ராத்துல் முந்தாஹாவில் உள்ள தீர்க்கதரிசிகளின் தோழமை வடிவில் ஒருவருக்கு வழங்கப்படும்* (ஒரு மனிதன் எப்போதாவது அடையக்கூடிய கடவுளுக்கு முன்பாக ஆன்மீக ஏறுதலின் மிக உயர்ந்த புள்ளி). இந்த வர்த்தகத்தின் கணக்கு (பொறுப்புக்கூறல்) அனைத்து நுணுக்கமான விவரங்களையும் பார்ப்பதன் மூலம் கவனமாக செய்யப்பட வேண்டும், மேலும் ஒருவர் உலக இலாபத்திற்காக என்ன செய்கிறார் என்பதை விட அதன் லாபத்தின் மீது ஒரு கண் வைத்திருக்க வேண்டும், ஏனெனில் இது ஒப்பிடும்போது உலக இலாபம் மிகவும் முக்கியமானது. மேலும், உலக இலாபங்கள், எவ்வளவு ஏராளமாக இருந்தாலும், நிலைத்திருப்பதில்லை. நிரந்தரமில்லாத நன்மையில் என்ன நன்மை இருக்கிறது?

எனவே, கடவுள் மீதும் இறுதி நாளின் மீதும் (நியாயத்தீர்ப்பு நாள்) நம்பிக்கை கொண்டுள்ள ஒவ்வொரு நபரும் தனது சுயத்தின் பொறுப்புக்கூறலைச் செய்வதும், அதன் ஒவ்வொரு இயக்கம், விருப்பங்கள், எண்ணங்கள் மற்றும் இன்பங்களிலும் கண்டிப்பைக் கடைப்பிடிப்பது அவசியம், ஏனெனில் மனித வாழ்க்கையின் ஒவ்வொரு சுவாசமும் ஒரு விலைமதிப்பற்ற ஆபரணம், அதற்கு இணையான அல்லது மாற்று எதுவும் இல்லை, அதனுடன் சேர்ந்து, நித்தியத்தில் முடிவடையாத அத்தகைய விலைமதிப்பற்ற புதையலை ஒருவர் வாங்கலாம். இந்த விலைமதிப்பற்ற மூச்சை (தருணங்களை) வீணடிப்பது அல்லது அழிவுகரமான செயல்களில் அவற்றைப் பயன்படுத்துவது எந்த புத்திசாலித்தனமான நபராலும் தாங்க முடியாத ஒரு முக்கியமான இழப்பு. ஒரு தொழிலதிபர் தனது வணிக கூட்டாளியை சந்தித்து வணிக பொருட்களை ஒப்படைப்பதற்கு முன்பு நிபந்தனைகளை நிர்ணயிப்பதைப் போல, ஒவ்வொரு நாளும் காலை கடமைகளை முடித்த பிறகு ஒரு கணம் செலவிடுவதற்கும், ஒருவர் தனது மீது நிபந்தனைகளை நிர்ணயிப்பதற்கும் தனிமையைக் கடைப்பிடிக்க வேண்டும். இந்த சந்திப்பில், "என் வாழ்நாளைத் தவிர எனக்கு வேறு மூலதனம் இல்லை, அது வீணாகிவிட்டால், நான் எல்லாவற்றையும் இழந்துவிடுவேன், நான் ஆதரவற்றவனாகவும், இழப்பற்றவனாகவும் இருப்பேன், வியாபாரம் செய்து லாபம் சம்பாதிக்க எந்த நம்பிக்கையும் இருக்காது" என்று அறிவு

சொல்ல வேண்டும். இன்று ஒரு புதிய நாள், கடவுள் மீண்டும் எனக்கு ஒரு வாய்ப்பை வழங்கியுள்ளார், மேலும் என் வாழ்க்கையில் [நேரத்தை] சேர்த்துள்ளார், எனவே, எனக்கு ஒரு பெரிய வெகுமதியை வழங்கியுள்ளார். "நான் இறந்துவிட்டால், இன்னுமே ஒரு நாளைக்கு நான் இவ்வுலகிற்கு திரும்பி வர விரும்பியிருப்பேன்; அப்பொழுது நான் திரும்பி வரும்போது நற்கருமங்களைச் செய்து கொள்வேன். ஆகவே, நீ இறந்துவிட்டதாக எண்ணி, உலகிற்கு திரும்ப அனுப்பப்பட்டாய் என்று கருதுவீராக. ஜாக்கிரதையாயிரு! இந்த நாளை வீணாக்கி விடாதீர்கள் (தவறான அல்லது வீண் முயற்சிகள் அல்லது எதையும் செய்யாதது). நான் எடுக்கும் ஒவ்வொரு மூச்சும் விலைமதிப்பற்ற ஒரு நேர்த்தியான நகை! ஓ சுயம்! இரவும் பகலிலும் (ஒரு பகலில்) இருபத்தி நான்கு தருணங்கள் உள்ளன என்பதை நீங்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டும், மேலும் ஒரு பகலிலும் இரவிலும் இருபத்தி நான்கு பொக்கிஷங்கள் [ஒன்றுக்கு முன்னால்] பரப்பப்படுகின்றன என்று ஒரு தீர்க்கதரிசன விவரிப்பில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த பொக்கிஷங்களில் ஒன்று ஒருவரின் முன் திறக்கப்படுகிறது, அந்த நேரத்தில் ஒருவர் செய்த நன்மை செயல்களின் பிரகாசமான வெளிச்சங்களால் இந்த புதையல் நிரப்பப்படுவதைக் காண்கிறார். இறையாண்மை மிக்க மகிமையான ஆட்சியாளரின் (கடவுள்) நெருக்கத்தை அடைவதற்கான வழிமுறையான இந்த வெளிச்சங்களுக்கு சாட்சியமளிப்பது, ஒருவருக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. பின்னர் துர்நாற்றம் மற்றும் தீவிர இருள் கொண்ட ஒருவருக்கு ஒரு இருண்ட பொக்கிஷம் திறக்கப்படுகிறது. ஒருவர் பாவம் செய்து, அந்த பொக்கிஷத்தைப் பார்த்தவுடன் ஒருவர் பயந்து போகும் அந்த தருணத்தின் பொக்கிஷம் இது. பின்னர் மற்றொரு புதையல் திறக்கப்படுகிறது, அதில் ஒருவர் தூங்கிக் கொண்டிருந்தார் அல்லது அலட்சியமாக இருந்தார் அல்லது உலக ஈடுபாடுகளில் மும்முரமாக இருந்தார். அந்த புதையல் காலியாக இருப்பதைக் கண்டு ஒருவர் வருத்தமும் இழப்பையும் உணர்கிறார், மேலும் ஒருவர் விரும்பியிருந்தால் இழப்பைத் தவிர்த்திருக்க முடியும் என்றாலும், ஒரு பெரிய வணிகத்தில் பெரும் இழப்பை சந்தித்ததைப் போல வருத்தப்படுகிறார். ஒருவரின் வாழ்க்கையின் தருணங்களின் இந்த பொக்கிஷங்கள் ஒருவரின் முழு வாழ்நாளிலும் திறக்கப்படுகின்றன, எனவே ஒருவர் தனது சுயத்திற்குச் சொல்ல வேண்டும், "இன்றைய பொக்கிஷங்களை நிரப்ப முயற்சி செய்யுங்கள், உங்கள் [நித்திய] ஆதிக்கத்தை அடைவதற்கான வழிமுறையான நல்ல நற்செயல்களின் விலைமதிப்பற்ற நகைகளை இழக்க வேண்டாம் [ஒருவரை நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றிக்கு வழிநடத்தும் தெய்வீக சர்வ

வல்லமையின் சாம்ராஜ்யத்தில்]. சோம்பேறித்தனம், சோம்பேறித்தனம் மற்றும் ஆறுதல் தேடுதல் ஆகியவற்றை விட்டுவிட்டு, உங்கள் ஆதிக்கம் உங்களிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டு வேறு ஒருவரிடம் ஒப்படைக்கப்பட விடாதீர்கள், நீங்கள் வருத்தப்படுவீர்கள். நீங்கள் சொர்க்கத்தை அடைந்தாலும், சோம்பேறித்தனத்தால் நீங்கள் சந்தித்த இழப்பு நரகத்தின் அமைதியின்மையை விட குறைவாக இருந்தாலும் உங்களை அமைதியை அடைய அனுமதிக்காது". ஒரு ஞானவாதி கூறினார், "பாவங்கள் மன்னிக்கப்படலாம் என்பதை நாங்கள் ஏற்றுக்கொள்கிறோம், ஆனால் [பாவங்கள் மன்னிக்கப்பட்ட பிறகும்] நீதிமான்களின் [உயர்ந்த ஆவிக்குரிய பதவிகளையும்] பட்டங்களையும் அடைய முடியாது".

இது நேரத்தைப் பயன்படுத்துவது பற்றி சுயத்திற்கு அறிவுரையாக இருந்தது [பயனுள்ள முயற்சிகளில் புத்திசாலித்தனமாக]. அதன் பிறகு, கண்கள், காதுகள், நாக்கு, வயிறு, அந்தரங்க பாகங்கள், கைகள் மற்றும் கால்கள் ஆகிய ஏழு [உடல்] உறுப்புகளைப் பற்றி ஒருவர் அறிவுறுத்த வேண்டும். இந்த உறுப்புகளின் கட்டுப்பாட்டை ஒருவர் சுயத்திடம் ஒப்படைக்க வேண்டும், "இந்த உறுப்புகள் உங்கள் குடிமக்கள் [நீங்கள் ஆட்சி செய்கிறீர்கள்], அவர்கள் இந்த தொழிலில் உங்கள் ஊழியர்கள், இந்த தொழிலின் உச்சக்கட்டம் அவர்களின் ஒத்துழைப்பால் நிகழும்" என்று சொல்ல வேண்டும். நரகத்திற்கு ஏழு கதவுகள் உள்ளன, ஒவ்வொரு உறுப்பும் ஒரே கதவில் கட்டப்பட்டுள்ளது. இந்த உறுப்புகள் மூலம் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படியாமல் இருப்பவருக்கு இந்த கதவுகள் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. ஒருவன் நரகத்திற்குள் நுழைவான், அதன் உறுப்பு அல்லாஹ்வுக்கு மாறு செய்ய பயன்படுத்தப்பட்டது [பல்வேறு மீறல்கள், தீமைகள் மற்றும் அநீதிகளைச் செய்வதன் மூலம்]. இந்த உறுப்புகளை பாவங்களிலிருந்தும், தவறுகளிலிருந்தும் பாதுகாக்க ஒருவர் ஆத்மாவுக்கு அறிவுரை கூற வேண்டும். உதாரணமாக, ஒருவர் கண் பார்க்க அனுமதிக்க முடியாதது அல்லது தவறு எது பார்க்க வேண்டாம் என்று சொல்ல வேண்டும், ஒருவரின் அந்தரங்கத்தை பார்க்க வேண்டாம், அல்லது ஒரு விசுவாசியை வெறுப்புடன் பார்க்க வேண்டாம், மாறாக தேவையில்லாத எதையும் பார்ப்பதிலிருந்து பாதுகாக்க வேண்டும் [ஒருவரின் உலக அல்லது அடுத்த உலக நன்மைக்காக, பார்க்க அனுமதிக்கப்பட்டாலும்], ஏனென்றால், பயனற்ற பேச்சைப் பற்றி அவர் கேள்வி கேட்பார்தைப் போலவே, பயனற்ற பார்வைகளுக்குக்கூட கடவுள் தம்முடைய ஊழியர்களை பொறுப்பேற்க வைப்பார். அப்படியானால், இந்த விஷயங்களிலிருந்து கண்களை வெறுமனே கட்டுப்படுத்துவது

மட்டும் போதாது, மாறாக இந்த வியாபாரத்திற்கு பயனுள்ள விஷயங்களில் அவர்களை ஈடுபடுத்துவதும் அவசியம்.

இந்த விஷயங்கள் [தெய்வீகமாக] அவர்களுக்காக [தெய்வீகமாக] உருவாக்கப்பட்டுள்ளன, அதாவது கடவுளின் படைப்புகளை பாடங்களைப் பெறுவதற்கான கண்ணுடன் பார்ப்பது [அவற்றின் படைப்புக்கான தெய்வீக ஞானம் மற்றும் அவர்கள் தங்கள் படைப்பாளர், அவரது மகிமை, மகிமை, ஞானம் மற்றும் வல்லமையை எவ்வாறு சுட்டிக்காட்டுகிறார்கள்], அல்லது அவற்றைப் பின்பற்றுவது தொடர்பான நல்ல நீதியான முயற்சிகளைப் பார்ப்பது, கடவுளின் புத்தகத்தையும் தீர்க்கதரிசன வழியையும் பார்ப்பது மற்றும் அவற்றிலிருந்து பயனடைவதற்கான நோக்கத்திற்காக ஞான புத்தகங்களைப் படிப்பது. மற்ற உறுப்புகளுக்கும் அவர்களின் கடமைகள் குறித்து இதேபோல் தெரிவிக்கப்பட வேண்டும் மற்றும் தெய்வீக பாதை (தீன்) தொடர்பான வணிகத்திற்கு தீங்கு விளைவிக்கும் விஷயங்களிலிருந்து தடுக்கப்பட வேண்டும். குறிப்பாக, நாக்கு மற்றும் வயிற்றில் ஒருவர் கவனமாக இருக்க வேண்டும், ஏனென்றால் நாக்கு இயற்கையாகவே நகர்கிறது [அது என்ன சொல்ல விரும்புகிறதோ அதைச் பேசுவதும் சொல்வதும், பெரும்பாலும் விளைவுகளைப் பற்றி கருத்தில் கொள்ளாமல் அவ்வாறு செய்கிறது] மற்றும் அந்த இயக்கத்தில் எந்த சிரமமும் இல்லை. பின்வாங்குவது, முதுகுக்குப் பின்னால் புகார் கூறுவது, உள் தூய்மை என்று கூறுவது, சக படைப்புகளைக் கண்டிப்பது, விமர்சனங்கள், மக்களுக்கு நோய்வாய்ப்பட்டவர்களை விரும்புவது, மற்றவர்களுக்கு தீங்கு விளைவிக்க பிரார்த்தனை செய்வது, அவதூறு பேசுவது, ஆபாசமாக பேசுவது இவை எல்லாவற்றிலும் நாக்கின் பாவங்கள் மிகவும் கடுமையானவை. இந்த விஷயங்கள் அனைத்தும் "நாவின் தீங்குகளின் புத்தகம்" (அதிகாரம் 4) என்ற அதிகாரத்தில் விளக்கப்பட்டுள்ளன. நாக்கு பொதுவாக இந்த விஷயங்களுக்குப் பின்னால் ஓடுகிறது, இருப்பினும் அதன் படைப்பின் [தெய்வீக] நோக்கம் தெய்வீக நினைவு, படைப்புகளை தெய்வீக நினைவில் ஈடுபட அறிவுறுத்துதல், கல்வி விவாதங்களில் பங்கேற்பது, கடவுளின் அடியார்களுக்கு (தீன்) பாதையைப் பற்றி கற்பித்தல் மற்றும் அவர்களுக்கு வழிகாட்டும் வழியை (*ஹிதாயா) காண்பித்தல்*, சில விஷயங்களில் பரஸ்பர பகைமையைக் கொண்ட இரண்டு முஸ்லிம்களை [அல்லது அந்த விஷயத்தில் எவரையும்] சமரசம் செய்தல் [பரஸ்பர அமைதி மற்றும் சமூக நல்லிணக்கத்தை வளர்ப்பதற்காக]. அதுபோன்ற நீதியான காரியங்களை [அதனால் தீமையான, தீங்கு விளைவிக்கும் மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் காரியங்களைச் செய்வதற்குப் பதிலாக] செய்கிறார்கள். தெய்வீக

நினைவைத் தவிர வேறு எதற்கும் நாள் முழுவதும் நாவை அசைக்கக்கூடாது என்பதும் ஆத்மாவுக்கான நிபந்தனையாக இருக்க வேண்டும், ஏனெனில் ஒரு விசுவாசியின் பேச்சு தெய்வீக நினைவு மற்றும் ஒருவரின் பார்வை பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்வதாகும் [பூமியெங்கும் சிதறிக் கிடக்கும் கடவுளின் அடையாளங்களிலிருந்து, நமது பரஸ்பர நடவடிக்கைகளில், எங்கள் ஆன்மாக்குள்ளும், [விசுவாசிகளுக்கு] மௌனம் [தெய்வீக] வணக்கமாக இருக்க வேண்டும். கடவுள் கூறுகிறார்:

مَّا يَلْفِظُ مِن قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْهِ رَقِيبٌ عَتِيدٌ

"அருகில் ஒரு விரைவான கண்காணிப்பாளர் ஒருவர் ஒரு வார்த்தை கூட பேசுவதில்லை (*கிராமன் கடிபீன்* அல்லது பருவமடைந்த பிறகு ஒவ்வொரு மனிதனுடனும் வரும் கடவுளின் இரண்டு தேவதூதர்கள், ஒருவரின் வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்கள் அனைத்தையும் ஒருவரின் செயல் பதிவேட்டில் பதிவு செய்வதற்கு பொறுப்பாக உள்ளனர், அந்த நபரை பூமியில் வாழ்க்கையின் சோதனையில் வெற்றி பெற்றவர் அல்லது தோல்வியடைந்தவர் என்று தீர்ப்பளிக்க நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் கடவுளிடம் சமர்ப்பிக்கப்படும், மேலும் நித்திய ஜீவனில் அதற்கேற்ப ஒருவருக்கு பலன் கொடுக்க வேண்டும்) அதை பதிவு செய்ய தயாராக உள்ளனர். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 50, வசனம் 18)

பேராசையை கைவிடுமாறு வயிறு அறிவுறுத்தப்பட வேண்டும், அனுமதிக்கப்பட்ட (ஹலால்) உணவிலிருந்து குறைவாக உண்பதற்கும், சந்தேகத்திற்குரிய உணவிலிருந்து தடுப்பதற்கும், காமங்களிலிருந்து தடுப்பதற்கும், தேவையான அளவு மட்டுமே திருப்தி அடைய வேண்டும் [வெறித்தனமாக உண்பதற்குப் பதிலாக]. இந்த விஷயத்தில், வயிற்றைப் பற்றிய கட்டளைகளை மீறினால், அது வயிற்றின் அனைத்து காமங்களிலிருந்தும் நிறுத்தப்படும் என்று அச்சுறுத்தப்படலாம் [வேண்டுமென்றே பசியின் மூலம்], அது இந்த முறையில் அடைந்த எந்த காமங்களையும் இழந்துவிடும் மற்றும் அதை விட அதிகம். அனைத்து உறுப்புகளும் ஒரே மாதிரியான நிலைமைகளுடன் அமைக்கப்பட வேண்டும் [அவற்றுக்கு பொருத்தமானவை]. பல்வேறு உறுப்புகளின் பாவங்கள் மறைக்கப்பட்டவை அல்ல, அவற்றின் [தெய்வீக செயல்கள்] கீழ்ப்படிதலும் இல்லை. ஆகையால், நிலைமைகளை எளிதாக அமைக்க முடியும், மேலும் ஒவ்வொரு உறுப்பையும் ஒழுங்குபடுத்தி பாவங்களைக் கைவிடுவதற்கும் நீதியான செயல்களில் ஒழுங்குபடுத்துவதற்கும் உட்படுத்தப்படலாம். அதன் பிறகு, பகலில் பல முறை [தெய்வீக]

கீழ்ப்படிதலின் இந்த செயல்களை சுயத்திற்கு நினைவூட்ட முடியும், பின்னர் ஒருவர் ஏராளமாக செய்யக்கூடிய மிக உயர்ந்த (விருப்பமான) வழிபாட்டு செயல்களைப் (நவாஃபில்) பற்றி சுயத்தை அறிவுறுத்த வேண்டும். வழிபாட்டுச் செயல்களின் தன்மை மற்றும் வழிமுறைகள் பற்றிய விவரங்கள் சுயத்திற்கு தெளிவாக உச்சரிக்கப்பட வேண்டும். இந்த நிலைமைகள் ஒவ்வொரு நாளும் தேவைப்படுகின்றன [ஒருவரை நேர்மையின் பாதையில் வைத்திருக்க], இருப்பினும், மனிதன் அவற்றுக்குப் பழகிவிட்டால், இந்த நிபந்தனைகளை நிறைவேற்றுவதில் சுயமும் ஒத்துழைக்கும்போது, இந்த நிலைமைகளை அமைப்பதில் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டிய அவசியமில்லை. சுயம் அலட்சியம் மற்றும் சோம்பேறித்தனத்திற்கு பயப்பட வேண்டும், மேலும் அது ஒரு கலகக்காரனைப் போல அறிவுறுத்தப்பட வேண்டும், ஏனெனில் சுயம் இயல்பாகவே கலகக்காரர், தெய்வீக கீழ்ப்படிதலை வெறுக்கிறது மற்றும் [தெய்வீக] அடிமைத்தனத்திலிருந்து விலகுகிறது. இருப்பினும், அறிவுரை மற்றும் சிட்சை அதில் பலனளிக்கிறது. இது போன்ற நிலைமைகளைத் திணிப்பது ஆத்மாவை வளர்ப்பதற்கும் வளர்ப்பதற்கும் ஆரம்ப கட்டமாகும். இது செயலைச் செய்வதற்கு முன் பொறுப்புக்கூறலுக்காக சுயத்தை எடுத்துக்கொள்கிறது, சில நேரங்களில் இந்த பொறுப்புக்கூறல் செயலுக்குப் பிறகு செய்யப்படுகிறது. இலாபம் அல்லது நட்டம் மற்றும் அவற்றின் தொகையை தீர்மானிப்பதற்காக செய்யப்படும் மதிப்பீடு பொறுப்புக்கூறல் (*முஹஸபா) என்று அழைக்கப்படுகிறது*. இதேபோல், கடவுளின் ஊழியக்காரன் ஒருவரின் செயல்களை கண்காணித்து ஒருவர் தவறு செய்தாரா அல்லது அதிகப்படியான தவறுகளைச் செய்தாரா என்பதை தீர்மானிக்க இருந்தால், அது சுய பொறுப்புக்கூறலில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. உமர் (ரலி) அவர்கள், "நீங்கள் [அல்லாஹ்வுக்கு முன்பாக] பொறுப்பேற்கப்படுவதற்கு முன்பு உங்கள் சுயங்களைப் பற்றி பொறுப்பேற்குங்கள், மேலும் [உங்கள் செயல்களை] எடைபோடுவதற்கு முன்பு அவற்றை எடைபோடுங்கள், [நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் தெய்வீக நீதிமன்றத்தில்] நீங்கள் நித்திய இரட்சிப்பு அல்லது நித்திய தண்டனையை அடைவது குறித்து உங்களைப் பற்றிய மகத்தான தீர்ப்புக்காக [நீதிமன்றத்தில்] பெரிய [நீதிமன்றம்] ஆஜராக தயாராக இருங்கள்". ஒருவன் எல்லா விஷயங்களையும் எடைபோட்டு, அவற்றில் நன்கு சிந்தித்து (அவற்றின் இறுதி முடிவைப் பார்க்கி) பின்னர் அவற்றில் செயல்பட வேண்டும்.

கீழ் சுயத்தை ஆய்வு செய்யும் இரண்டாவது நிலை - சிந்தனை:
மனிதன் தனது சுயத்தை அறிவுறுத்தி முடித்து, மேலே குறிப்பிட்டுள்ள நிலைமைகளை நிர்ணயித்தால், ஒருவர் சிந்தனையில் கவனம் செலுத்த

வேண்டும், வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒருவரின் செயல்களில் நன்கு திட்டமிட்டு அவற்றை ஆழமாகப் பார்த்து, அதைப் பாதுகாக்கும் கண்ணோட்டத்தில் ஒருவரின் சுயத்தை கண்டிப்பாக கண்காணிக்க வேண்டும். ஏனென்றால் ஆத்மாவை [அதன் விருப்பப்படி] தனியாக விட்டுவிட்டால், அது கலகக்காரனாக மாறும் மற்றும் தீங்கு விளைவிக்கும் மற்றும் பலவீனமான முறையில் செயல்படும். சிந்தனை பற்றிய மேலதிக விவாதத்திற்கு முன், அதன் சிறப்புகளை விளக்குவோம்.

சிந்தனையின் சிறப்புகள்: நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) பிரதான தேவதூதர் ஜிப்ரியேலிடம் *இஹ்சான்* (சிறப்பு, அழகு மற்றும் பரிபூரணம்) பற்றி கேட்டார், அதற்கு அவர் பதிலளித்தார்:

أَنْ تَعْبُدَ اللهَ كَأَنَّكَ تَرَاهُ

"நீங்கள் அவரைக் காண்பது போல கடவுளை வணங்குங்கள். (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *ஸஹீஹ் புகாரி* மற்றும் *ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* உமர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்

["இஹ்சான்" அல்லது ஆன்மீகம் நபியின் வார்த்தைகளால் குறிக்கப்படுகிறது: "நீங்கள் அவரைப் பார்ப்பது போல கடவுளை வணங்குங்கள், நீங்கள் இன்னும் அவரைப் பார்க்காதபோது [ஒரு வாழும் நிரந்தர உணர்வைக் கொண்டுள்ளீர்கள்] அவர் உங்களை உண்மையாகப் பார்க்கிறார்". இதன் பொருள் என்னவென்றால், ஒரு பரிபூரண மனிதன் ஒருவரின் ஆத்துமாவின் பார்வையால் கடவுளைக் காணும் நிலையில் இருக்கிறான் அல்லது அத்தகைய உயர்ந்த ஆன்மீக நிலையை அடைய முடியாவிட்டால், ஒருவர் என்றென்றும் கடவுளின் பார்வையில் இருக்கிறார் என்ற நிரந்தர சிந்தனை நிலையில் இருக்கிறார். கோபம், வெறுப்பு, பொறாமை, பொறாமை, ஆணவம், பேராசை, அநீதி, பொறுமையின்மை, அகங்காரம், இனவெறி, தீவிரவாதம், சுய நீதி, பழிவாங்கல், கடின இதயம், அறியாமை, கோழைத்தனம், தீய எண்ணங்கள், புகழ் / கட்டுப்பாடு / அதிகாரத்திற்கான ஆசை மற்றும் அனைத்து எதிர்மறை பண்புகள் மற்றும் போக்குகள் போன்ற அனைத்து தீய உள் குணங்கள், மனப்பான்மைகள் மற்றும் போக்குகளை அகற்றுவதன் மூலம் ஒருவரின் ஆன்மாவை அழகுபடுத்துவதற்கான ஒருங்கிணைந்த முயற்சிகள் மூலம் இந்த ஆன்மீகம் அடையப்படுகிறது; அன்பு, பொறுமை, நன்றியுணர்வு, மன்னிப்பு, கருணை, இரக்கம், தாராள மனப்பான்மை, பணிவு, மேன்மை, கடவுளுக்கும் அனைத்து மனிதர்களுக்கும் நேர்மை, கடவுளின் மீதான நம்பிக்கை, தெய்வீக நினைவு, உள் தூய்மை, அனைத்து நேர்மறையான பண்புகள் மற்றும்

போக்குகள் போன்ற அனைத்து நல்ல [உள்] குணங்களையும் வளர்ப்பதன் மூலம் ஒருவரின் ஆன்மாவை அழகுபடுத்துவதன் மூலம், இதன் விளைவாக கடவுளுடன் நெருங்கிய உறவை வளர்ப்பதன் மூலம் வாழ்க்கையின் அனைத்து விஷயங்களிலும் தெய்வீக பாதுகாப்பையும் வழிகாட்டுதலையும் பெறுகிறது. ஒருவரின் ஆன்மாவுக்குள் உள்ள இருளை முற்றிலுமாக அகற்றுவதன் மூலம் முழு மனித ஆற்றலை உணர்ந்து, அதன் விளைவாக ஞானத்தின் தெய்வீக ஒளியைப் பெறுவதன் மூலம் ஒருவர் அடைய முயற்சிக்கும் மனித சாதனையின் மிக உயர்ந்த மட்டம் இது, அதில் ஒருவர் வாழ்க்கையின் அனைத்து கேள்விகளுக்கும் பதில்களைக் காண்கிறார், அதாவது நான் யார், நான் எங்கிருந்து வந்தேன், நான் எங்கு செல்கிறேன், வாழ்க்கையின் நோக்கம் என்ன, கடவுள் ஏன் எல்லாவற்றையும் படைத்தார், உண்மையில் உண்மையான மகிழ்ச்சி மற்றும் வெற்றி எது. இங்குதான் கடவுளின் நேர்மையான தேடுபவர்கள் கடவுளை உணர்தல் அல்லது ஞானத்தின் நிலையை அடைகிறார்கள், இது ஆன்மீக சாதனையின் உச்சமாகும், இதன் விளைவாக முழு உள் அமைதி, முடிவற்ற மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றி கிடைக்கிறது.] கடவுள் கூறுகிறார்:

أَلَمْ يَعْلَم بِأَنَّ ٱللَّهَ يَرَىٰ

"கடவுள் தன்னை அல்லது அவளை [ஒருவரின் வெளிப்புற மற்றும் உள் உயிரினங்களில் எல்லா நேரங்களிலும்] கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்பதை இந்த நபர் அறியவில்லையா?" (குர்ஆன், அத்தியாயம் 96, வசனம் 14)

إِنَّ ٱللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا

நிச்சயமாக அல்லாஹ் உங்களை நன்கறிந்தவனாகவும், (உங்களை) உற்று நோக்கியவனாகவும் இருக்கின்றான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 4, வசனம் 1)

அபூ உஸ்மான் அல்-மக்ரிபி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஆன்மீக பாதையில், மிக முக்கியமான விஷயங்கள் சிந்தனை, சுய பொறுப்புக்கூறல் மற்றும் அறிவின் மூலம் செயல்களை [புத்திசாலித்தனமாக கையாளுதல்,, அரசியல் (அதாவது, சரியான அறிவின்படி ஒருவரின் செயல்களை நிர்வகித்தல்) ஆகும்". அவர் மேலும் கூறினார், "நீங்கள் மக்களிடையே உட்கார்ந்திருக்கும்போது, ஆத்மாவையும் இதயத்தையும் அறிவுரையுடன் உட்கார்ந்து கொள்ளுங்கள் [அவர்கள் தவறான எண்ணங்கள், உணர்வுகள்,

வார்த்தைகள் மற்றும் செயல்களால் விலகிச் செல்லாதபடி], மேலும் உங்கள் கூட்டங்களுக்கு மக்கள் வருகை தருவதால் ஏமாற்றப்படாதீர்கள் [அவர்கள் உங்களை ஒரு ஆன்மீக ஆசிரியராக நினைக்கிறார்கள்] ஏனெனில் அவர்கள் உங்கள் வெளிப்புறத்தைப் பார்க்கிறார்கள். கடவுள் உங்கள் உள் (உள் இருப்பை) பார்க்கிறார்". முஹம்மது இப்னு அலி திர்மிதி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் யாரிடமிருந்து மறைந்துவிடவில்லையோ அவருக்காக உங்கள் சிந்தனை செய்யுங்கள், யாருடைய ஆசீர்வாதங்கள் உங்களிடமிருந்து விலகிச் செல்லாது என்பவருக்கு உங்கள் நன்றியை ஒதுக்கிக் கொள்ளுங்கள், நீங்கள் மறக்காத ஒருவருடன் உங்கள் கீழ்ப்படிதல் உறவைக் கொள்ளுங்கள், மேலும் நீங்கள் தவிர்க்க முடியாத ஒருவரிடம் உங்கள் பணிவுடன் இருங்கள்". ஒரு ஞானவாதி கூறினார், "தங்கள் இருதயங்களை தொடர்ந்து பாதுகாக்கும் மக்கள், [அவர்களிடமிருந்து வெளிப்படும் எல்லாவற்றிற்கும்] பொறுப்பேற்க வைத்து தங்கள் சுயத்தை குற்றம் சாட்டுபவர்கள், மற்றும் மறுமையிற்கான பயணத்திற்கான நம்பிக்கையைத் தயார் செய்கிறவர்களை கடவுள் அங்கீகரிப்பார்". துன் நூன் அல்-மிஸ்ரி (ரலி) அவர்களிடம், "ஒரு அடியார் எவ்வாறு சுவர்க்கத்தை அடைய முடியும்?" என்று கேட்கப்பட்டது. அவர் பதிலளித்தார், "ஐந்து விஷயங்களின் மூலம்: விடாமுயற்சி [ஆன்மீக முயற்சிகளில்] அதில் எந்த விலகலும் இல்லாதது, அதில் எந்த அலட்சியமும் இல்லாத முயற்சி, கடவுளைப் பற்றிய சிந்தனை (அதாவது, ஒருவரின் இதயத்தின் மீது கடவுளின் நிலையான பார்வையை உணர்தல்) பகிரங்கமாகவும் தனிப்பட்ட முறையிலும், ஒருவரின் [தவிர்க்க முடியாத] மரணத்திற்காக காத்திருந்து அதற்கான தயாரிப்புடன் [தெய்வீக பாதையில் உண்மையாக முயற்சிப்பதன் மூலம்], மற்றும் சுயத்தின் பொறுப்புக்கூறல் மூலம் அது [தெய்வீகமாக] பொறுப்பேற்க வைக்கப்படுகிறது ".

சிந்தனையின் யதார்த்தம் மற்றும் அதன் பட்டங்கள்

சிந்தனையின் உண்மை என்னவென்றால், ஒருவன் காவலனை (கடவுள்) கவனித்து, தனது முழு கவனத்தையும் அவர் மீது குவிக்கிறார். சூஃபிகளின் கூற்றுப்படி (ஆன்மீக பயணிகள் மற்றும் தெய்வீக பாதையில் உழைப்பவர்கள்), சிந்தனை (*முராகாபா*) என்பது ஒரு வகை

ஞானம் (தெய்வீக அறிவு மற்றும் அருகாமை) மூலம் அடையப்படும் இதயத்தின் நிலை ஆகும். இந்த நிலையின் காரணமாக, சில செயல்கள் உறுப்புகளிலிருந்து வெளியேறுகின்றன, சில இதயத்தில் பிறக்கின்றன. நிலைமை என்னவெனில், இதயம் தொடர்ந்து காவல்காரனை (கடவுள்) உற்று நோக்குகிறது, அவருடன் ஈடுபடுகிறது, அவர் மீது சாய்கிறது, மேலும் அவர் மீது கவனம் செலுத்துகிறது. இந்த [உள் ஆன்மீக] நிலையை உருவாக்கும் புரிதல் என்னவென்றால், கடவுள் இதயத்தின் இரகசியங்களையும் அதன் மறைவான விஷயங்களையும் அறிவார், தனது அடியார்களின் செயல்களை எப்போதும் கவனித்து வருகிறார், மேலும் அவர்களிடமிருந்து வெளிப்படும் அனைத்து செயல்களையும் அறிந்திருக்கிறார். ஒருவரின் வெளிப்புற தோற்றம் மனிதர்களுக்கு தெளிவாகத் தெரிகிறது போலவே, இருதயத்தின் இரகசியங்கள் அவரிடம் தெளிவாகத் தெரிகிறது, மாறாக, அதை விட தேவனுக்கு அது இன்னும் தெளிவாகத் தெரிகிறது. இந்த புரிதல் எந்த சந்தேகமும் இல்லாத உறுதியாக மாறும் போது, அது இதயத்தின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தி அதை சூழ்ந்து கொள்கிறது. இந்த ஆதிக்கம் [உறுதியானது] முக்கியமானது, ஏனென்றால் மனிதனுக்கு உறுதியான பல விஷயங்கள் உள்ளன, ஆனால் அவை இதயத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்துவதில்லை, மரணத்தின் உறுதியான அறிவு இருப்பதைப் போலவே, ஆனால் அது இதயத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தவில்லை. எனவே, ஆழமான புரிதல் (க்னோசிஸ்) இதயத்தில் ஆதிக்கம் செலுத்தும் போது, அது ஒருவரை கண்காணிப்பாளருக்கு (கடவுள்) மரியாதை செலுத்த தூண்டுகிறது மற்றும் ஒருவரின் முழு இருப்பின் திசையையும் கண்காணிப்பாளரை நோக்கித் திருப்புகிறது. இந்த ஞானத்தில் உறுதியை அடைந்தவர்கள் கடவுளின் நண்பர்கள் மற்றும் நெருங்குபவர்கள்.

கடவுளின் நெருங்கிய பட்டங்கள் (ஞானம்): கடவுளின் நெருங்கியவர்களில் இரண்டு வகைகள் உள்ளன: *சித்திக்* (ஞானம்) மற்றும் *அஷாப் அல்-யாமீன்* (வலது கை அல்லது நீதியுடையவர்கள்). அதனால்தான், அவர்களின் சிந்தனையும் இரண்டு டிகிரிகளில் உள்ளது. ஒரு பட்டம் ஞானவாதிகளான கடவுளின் நெருங்கியவர்களுக்கு சொந்தமானது (*சித்திகீன்*). இது தெய்வீக மகத்துவம் மற்றும் மகத்துவத்தின் சிந்தனையாகும். இந்த சிந்தனையின் விளைவு என்னவென்றால், இதயம் தெய்வீக மகிமையின் சாட்சியில் மூழ்கி, அவரது பிரமிப்பால் உடைந்து போகிறது, மேலும் அவரைத் தவிர மற்றவர்களின் பக்கம் சாய்வதற்கு அதில் சிறிதளவு கூட திறன் இல்லை. இந்த சிந்தனையின் செயல்கள் இதயத்தில் பதிந்துள்ளன, மேலும் [உடல்] உறுப்புகளைப் பொறுத்தவரை அவை அனுமதிக்கப்பட்ட விஷயங்களை

[இன்பம் மற்றும் ஆறுதல்] நோக்கி கூட சாய்வதில்லை, அவர்கள் எவ்வாறு தடைசெய்யப்பட்ட மற்றும் சட்டவிரோத (நெறிமுறையற்ற மற்றும் தவறான) விஷயங்களை நோக்கி சாய்வார்கள்? உறுப்புகள் தெய்வீக கீழ்ப்படிதலின் செயல்களில் செயலில் ஈடுபடும்போது, அவை ஒழுக்கமடைந்து [ஆன்மீக பாதையில் சிறந்து விளங்குவதற்கு] தயாராக இருப்பதாகத் தெரிகிறது. எனவே, அவர்களை சரியான பாதையில் வைத்திருக்க எந்த மூலோபாயமும் [அல்லது முயற்சி] தேவையில்லை, மாறாக, பாடங்களை சொந்தமாக வைத்திருப்பவர், அவற்றை சொந்தமாக சீர்திருத்துகிறார். இதயம் (மனித இருப்புக்கு) உரிமையாளர், அது பகவானில் மூழ்கும்போது, உறுப்புகள் முயற்சியின்றி அவரது பாதையில் நடக்கின்றன. இருப்பினும், இது ஒவ்வொரு நபரின் நிலையும் அல்ல, இந்த நிலை ஒரே ஒரு கவலை உள்ளவருக்கு சொந்தமானது, அது கடவுளால் மற்ற எல்லா கவலைகளிலிருந்தும் ஒருவரைக் காப்பாற்றியுள்ளது. இந்த பட்டத்தை அடைபவன் படைப்புகளை மறந்துவிடுகிறான், கண்கள் திறந்திருந்தாலும், காது கேளாதவனாக இல்லாவிட்டாலும் அவர்களின் பேச்சைக் கேட்க முடியாது. உலக அரசர்கள் (அரசியல் அதிகாரிகள்) மீது மரியாதை செலுத்துபவர்களில் இந்த நிலைகளை நீங்கள் காண்பீர்கள். சில அரச ஊழியர்கள் தங்கள் ராஜாக்களுக்கு மதிப்பளிப்பதில் [மற்றும் சேவிப்பதில்] மிகவும் மூழ்கியுள்ளனர், அவர்களுக்கு என்ன நடந்தாலும், அவர்கள் எதையும் உணரவோ உணரவோ மாட்டார்கள். இந்த [நிலை] இந்த மக்களுக்கு மட்டுமே ஒதுக்கப்படவில்லை, மாறாக, ஒரு உலகப் பணியில் முழுமையாக மூழ்கியிருக்கும் அதே நிலையில் இருப்பவர்கள், அல்லது சிலர் சிந்திக்கும்போது தங்கள் வழியை தவறவிடுகிறார்கள், அல்லது தங்கள் இலக்கிலிருந்து வெகு தொலைவில் விலகிச் செல்கிறார்கள், அவர்கள் எங்கு செல்கிறார்கள், எந்த நோக்கத்திற்காக வெளியே சென்றார்கள் என்பதை நினைவில் கொள்ளாதவர்கள். ஒரு ஞானவாதி கூறினார், "[ஒரு விளையாட்டாக வில்லுடன்] அம்புகளை எய்ந்து கொண்டிருந்த சிலரை நான் கடந்து சென்றேன். அவர்களிடமிருந்து சற்றுத் தூரத்தில் ஒருவன் தனியாக உட்கார்ந்திருந்தான். அவருடன் பேச வேண்டும் என்ற எண்ணத்துடன் நான் அவரை நோக்கி முன்னேறினேன். (அதற்கு) அவர் கூறினார்: "(உங்களைப் பேசுவதைவிட) அல்லாஹ்வை நினைவு கூறுவதையே நான் அதிகம் விரும்புகிறேன்" என்று கூறினார். நான் அவரிடம், 'நீங்கள் தனியாக உட்கார்ந்திருக்கிறீர்கள்!' "என்னுடன் என் இறைவனும், இரண்டு மலக்குகளும் இருக்கிறார்கள்" என்று கூறினார். நான் அவரிடம், 'அம்பு எய்தவர்களில் யார் வெல்ல முடியும்?' என்று கேட்டேன். அதற்கு அவர்,

"அல்லாஹ் யாரை மன்னிப்பானோ அவன்" என்று கூறினார். நான் அவரிடம், 'நகரத்தை நோக்கி செல்லும் வழி எங்கே?' என்று கேட்டேன். அவர் வானத்தை சுட்டிக்காட்டி, பின்னர் எழுந்து நடந்து செல்லத் தொடங்கினார், "[ஓ இறைவா!] உம்முடைய படைப்புகளில் பெரும்பாலோர் உங்களைப் பற்றி அலட்சியமாக இருக்கின்றனர். இது கடவுளின் சாட்சியில் மூழ்கி, அவருடன் மட்டுமே பேசுபவரின் பேச்சு, அவரைப் பற்றி மட்டுமே கேட்கும் நபரின் பேச்சு. அத்தகைய நபருக்கு நாக்கு மற்றும் உறுப்புகளைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டிய அவசியமில்லை, ஏனெனில் உறுப்புகள் இதயத்தின் கட்டளையின் பேரில் நகர்கின்றன.

இரண்டாம் தரம் வலது பக்கத்தினரில் (நீதியுடையவர்களுக்கு) உரியது. இவர்கள்தான் தங்கள் வெளிப்புற மற்றும் உள் நிலைகள் அனைத்தையும் கடவுள் அறிந்திருக்கிறார், ஆனால் தெய்வீக மகிமையையும் மகிமையையும் காண்பது, அவர்களை போதையில் ஆழ்த்துவதில்லை (அவர்களின் புலன் உணர்வுகளிலிருந்து அவர்களை வெளியேற்றுங்கள்), மாறாக, அவர்களின் இதயங்கள் மிதமான மட்டத்தில் (புலன் உணர்வுகளுடன் நிதானம்) உள்ளன, மேலும் அவர்கள் செயல்கள் மற்றும் நிலைகளை நோக்கி சாய்ந்திருக்கிறார்கள். மாறாக, அவர்கள் தங்கள் செயல்களில் விடாப்பிடியாக இருக்கிறார்கள் மற்றும் சிந்தனை இல்லாதவர்கள் அல்ல. இருப்பினும், கடவுளிடம் கூச்சம் அவர்களில் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறது, [இதன் விளைவாக,] அவர்கள் ஒரு இடைநிறுத்தம் எடுத்து சிந்திக்காமல் எதையும் செய்ய துணியுவதில்லை, அல்லது எதையும் செய்ய தயங்குவதில்லை [அது ஒரு நீதியான மற்றும் பக்தியுள்ள செயலாக செய்யப்பட வேண்டும்]. மேலும், கியாம நாளில் அவர்களை இழிவுபடுத்தும் ஒவ்வொரு செயலிலிருந்தும் அவர்கள் விலகி விடுகிறார்கள். அவர்கள் மறுமை நாளுக்காக காத்திருப்பதில்லை, மாறாக, அவர்கள் உலகத்தை இறுதி நாளின் களமாக கருதுகிறார்கள், மேலும் கடவுள் தங்கள் நிலைகளை அறிந்திருப்பதாக கருதுகிறார்கள்.

இவை, அல்லாஹ்வைப் பற்றி அடியார்களிடையே (மனிதர்கள்) சிந்தனையின் வெவ்வேறு நிலைகளாகும். இந்த பட்டம் பெற்றவர், ஒருவரின் அசைவுகள், அமைதி, எண்ணங்கள், தருணங்கள் மற்றும் திறன்கள் அனைத்தையும் கண்காணிக்க வேண்டும். இந்த பார்வை இரண்டு முறை நடக்க வேண்டும்: முதலில் செயலுக்கு முன், இரண்டாவது, செயலுக்குப் பிறகு. செயலுக்கு முன்பு, ஒருவர் எடுக்கும் செயல் குறிப்பாக கடவுளுக்காக செய்யப்பட்டதா அல்லது கீழ்மட்ட சுயத்தின் விருப்பத்தைப் பின்பற்றுகிறதா அல்லது சாத்தானைப் பின்பற்றுகிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இந்த கட்டத்தில்,

சத்தியத்தின் வெளிச்சத்தால் ஒருவருக்கு சரியான விஷயம் வெளிப்படும் வரை ஒருவர் சிந்திக்க வேண்டும். ஒருவரின் இயக்கம் (செயல்) கீழ்மட்ட சுயத்தின் ஆசைகளுக்காக இருந்தால், ஒருவர் கடவுளிடம் வெட்கப்பட வேண்டும், அதிலிருந்து விலகி இருக்க வேண்டும், பின்னர் அதை நோக்கி சாய்ந்ததற்காக ஒருவரின் சுயத்தை கண்டிக்க வேண்டும், அந்த செயலைப் பற்றி மோசமாக சிந்திக்க வேண்டும், கடவுளின் முன் தன்னை அவமானப்படுத்தும் முயற்சியைக் கண்டிக்க வேண்டும்.

கீழ் சுயத்தை ஆராய்வதற்கான மூன்றாவது நிலையம் - செயலுக்குப் பிறகு சுயத்தின் பொறுப்புக்கூறல்: மைமுன் இப்னு அபி முஹ்ரான் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு தொழிலதிபர் தனது வணிக கூட்டாளியுடன் செய்வது போல, ஒருவர் தனது சுய பொறுப்புணர்வைச் செய்யும் வரை [கடவுளின் அடியார்] கடவுளுக்கு பயப்படுபவர்களில் சேர்க்கப்படுவதில்லை. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இரு கூட்டாளிகளும் தங்கள் வணிகத்தை நடத்திய பிறகு கணக்கியல் செய்கிறார்கள் மற்றும் லாபம் மற்றும் இழப்பை தீர்மானிக்கிறார்கள் ". ஹசன் அல்-பஸ்ரி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஒரு முஃமின் தன் சுயத்தைப் பாதுகாக்கிறான், கடவுளுக்காக அதன் பொறுப்புக்கூறலைச் செய்கிறான். [நியாயத்தீர்ப்பு நாளில்] பொறுப்புக்கூறலின் சுமை உலகில் தங்கள் பொறுப்பை முடித்துக் கொள்பவர்கள் மீது இலகுவாக இருக்கும், இதைச் செய்யாதவர்களுக்கு இது கடுமையாக இருக்கும்". அதன் பிறகு, அவர் சுய பொறுப்புக்கூறலை பின்வருமாறு விளக்கினார், "ஒரு விசுவாசி எதையாவது விரும்புகிறார், 'நான் உன்னை விரும்புகிறேன், நீங்கள் நன்மை பயக்கிறேன், இருப்பினும், உங்களுக்கும் எனக்கும் இடையில் ஒரு தடை (விவாதம் மற்றும் பொறுப்புக்கூறல்) உள்ளது' என்று கூறுகிறார். இந்த பொறுப்புக்கூறல் நடவடிக்கைக்கு முன் செய்யப்படுகிறது. சில நேரங்களில், விசுவாசி ஒரு தவறு செய்கிறார், பின்னர் ஒருவர் தனது சுயத்திற்குத் திரும்பி, '[உங்களுடைய] இந்த செயலில் (அல்லது செயல்) உங்கள் நோக்கம் என்ன? கடவுளின் மீது ஆணையாக! உங்களிடமிருந்து எந்தக் காரணமும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட மாட்டாது; அல்லாஹ் நாடினால் இனி ஒருபோதும் நான் இவ்வாறு செய்ய மாட்டேன்" (என்றும் கூறினார்). கீழே உள்ள வசனத்தை விளக்கும் போது அவர் மேலும் கூறினார்:

وَلَآ أُقْسِمُ بِٱلنَّفْسِ ٱللَّوَّامَةِ

"'தன்னைத்தானே நிந்திக்கும் சுயத்தினாலே!' (குர்ஆன், அத்தியாயம் 75, வசனம் 2)

ஒரு விசுவாசி ஒருவரின் தன்னைத்தானே நிந்திக்கிறார், 'இந்த வார்த்தைகளில் உங்கள் நோக்கம் என்ன? இதை சாப்பிட்டபோது உங்கள் நோக்கம் என்ன? இந்த பானத்தின் நோக்கம் என்ன?" மறுபுறம், ஒரு தவறு செய்த நபர், [ஒருவர் விரும்பும் எல்லாவற்றையும்] முன்னோக்கிச் செல்கிறார், மேலும் எந்த விஷயத்திலும் சுயத்தை நிந்திக்க மாட்டார் [அது சரி அல்லது தவறு, நன்மை பயக்கும் அல்லது தீங்கு விளைவிக்கும், சட்டபூர்வமான அல்லது சட்டவிரோதமானதாக இருந்தாலும் ஒருவர் விரும்பியதைச் செய்கிறார்]". மாலிக் பின் தீனார் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நீங்கள் இப்படி தவறு செய்யவில்லையா? நீ அப்படிப்பட்ட குற்றத்தைச் செய்யவில்லையா?', பிறகு அதை கடித்து, அதன் மீது ஒரு கயிற்றை வைத்து, தெய்வீக வேதத்திற்கு உட்படுத்தி, அதை அதன் வழிகாட்டியாக ஆக்குகிறீர்கள் ". இதுவும் சுயத்தை இழிவுபடுத்துவதற்கான ஒரு வழியாகும்.

கீழ்மட்ட சுயத்தை ஆராய்வதற்கான நான்காவது நிலை - தவறு செய்த பிறகு சுயத்தை தண்டித்தல்: ஒரு அடியார் [கடவுள்] ஒருவரின் சுயத்தை பொறுப்பேற்க வைக்கும்போது, அது பாவங்களிலிருந்து (தவறுகள்) தப்பிக்கவில்லை மற்றும் கடவுளின் உரிமைகளை முழுமையாக நிறைவேற்றவில்லை என்பதைக் காணும்போது, ஒருவன் அதை அந்த நிலையில் விட்டுவிடக்கூடாது, ஏனெனில் ஒருவர் அதை அந்த நிலையில் விட்டுவிட்டால், பாவங்களைச் செய்வது (தவறுகள்) அதற்கு எளிதாகிவிடும், மேலும் பாவங்களிலிருந்து விலகி இருப்பது மிகவும் கடினமாகிவிடும் அளவிற்கு ஆத்மா பாவங்களுக்குப் பழகிவிடும். இது பாவங்களின் பழக்கத்தை உருவாக்கும் முழுமையான அழிவுக்கு சமம். எனவே, அதை [அதன் குற்றத்திற்காக] தண்டிக்க வேண்டியது அவசியம். உதாரணமாக, ஒருவர் சந்தேகத்திற்குரிய ஒரு துண்டை காமத்துடன் சாப்பிட்டார்களானால், அதன் தண்டனை பசியுடன் இருப்பதுதான். ஒருவர் பார்க்க அனுமதிக்கப்படாத ஒருவரை அல்லது எதையாவது பார்த்தால், எதையும் பார்க்காமல் கண்ணைத் தண்டிக்க வேண்டும். இதேபோல அனைத்து உடல் உறுப்புகளையும் அவற்றின் குற்றங்களுக்காக தண்டிப்பதன் மூலம், ஒருவன் அவர்களின் காமங்களிலிருந்து தடுக்க வேண்டும். மறுமையை நோக்கி பயணம்

செய்யும் ஆன்மீக பயணிகளின் வழிமுறை இதுதான். ஹஸன் இப்னு அபி சீனான் (ரலி) ஒரு புதிய கட்டிடத்தைக் கடந்து சென்று, "அது எப்போது செய்யப்பட்டது?" என்று கேட்டார். அதன் பிறகு, அவர் தனது கவனத்தை தனது சுயத்தை நோக்கித் திருப்பி, "நீங்கள் ஒரு பயனற்ற கேள்வியைக் கேட்டீர்கள். ஒரு வருட நோன்பு நோற்க உனக்கு தண்டனை விதிப்பேன்!" எனவே, அவர் ஒரு முழு வருடம் [தினமும் விடியற்காலை முதல் மாலை வரை] உண்ணாவிரதம் இருந்தார். மாலிக் இப்னு தைகாம் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ரபா அல்-கைஸி (ரலி) *அஸ்ர் (*சூரிய அஸ்தமனத்திற்கு முன்பு) தொழுகைக்குப் பிறகு எங்களிடம் வந்து எங்கள் தந்தையைப் பற்றி விசாரித்தார். அவர் தூங்குகிறார் என்று நாங்கள் அவரிடம் சொன்னோம். அதைக் கேட்டதும், 'இது தூங்க வேண்டிய நேரமா? இந்த நேரத்தில் அவர் ஏன் தூங்குகிறார்?" இதைச் சொல்லிவிட்டு கிளம்பிச் சென்றார். எங்கள் தந்தை விரும்பினால் எழுப்புவோம் என்று சொல்ல ஒரு மனிதனை நாங்கள் அவருக்குப் பின்னால் விரைந்தோம். அந்த மனிதர் திரும்பி வந்து, 'அவர் (ரபா அல்-கைஸி) ஏதோ ஒரு சிந்தனையில் மூழ்கிவிட்டதால், நான் சொன்னதை அவர் கேட்கக்கூட இல்லை [ஆனால் நான் செய்தியை தெரிவிக்க அவரைப் பின்தொடர்ந்தேன்]. அவர் ஒரு கல்லறைக்குச் சென்று தன்னை கடுமையாக விமர்சித்து, 'இந்த நேரத்தில் அவர் தூங்குகிறார் என்று ஏன் சொன்னீர்கள்? அப்படிச் சொல்வது உங்கள் மீது கடமையா? எப்போது வேண்டுமானாலும் தூங்கலாம். அதை கேள்வி கேட்க நீங்கள் யார்? இது தூங்க வேண்டிய நேரமா இல்லையா என்பது உங்களுக்கு என்ன தெரியும்? உங்களுக்கு நன்கு தெரியாத ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி நீங்கள் வாயைத் திறந்தீர்கள். நீங்கள் ஒரு பயங்கரமான தவறு செய்திருக்கிறீர்கள், இதற்காக நான் நிச்சயமாக உங்களைத் தண்டிப்பேன், அந்த தண்டனை என்னவென்றால், எனக்கு நோய் வரும்போது அல்லது என் மனதை இழந்தால் தவிர என் முதுகை தரையைத் தொட மாட்டேன். உனக்கு ஐயோ! உனக்கு வெட்கமில்லையா? எப்பொழுது வரை மக்களைத் திட்டுவீர்கள், உங்கள் சொந்த தவறான வழிகாட்டுதலைப் பற்றி அலட்சியமாக இருப்பீர்கள்?' இதைச் சொன்ன பிறகு அவர் அழத் தொடங்கினார். அவர் என்னைப் பார்க்கக்கூட இல்லை. நான் அவனை அப்படியே விட்டுவிட்டு திரும்பி வந்துவிட்டேன்".

வஹாப் இப்னு முனாபெ (ரலி) அவர்கள் நீண்ட காலமாக கடவுளை வணங்கிக் கொண்டிருந்த ஒருவர் இருந்தார், அவருக்கு அல்லாஹ்வின்

தேவை இருந்தது என்று கூறினார்கள். அவர் எழுபது வாரங்கள் ஆன்மீகப் போராட்டத்தை மேற்கொண்டார், ஒரு வாரத்தில் ஏழு உலர்ந்த பேரீச்சம் பழங்களை மட்டுமே சாப்பிட்டார், இரவும் பகலும் கடவுளை வணங்கினார். எழுபது வாரங்களுக்குப் பிறகு, அவர் தனது தேவைக்காக கடவுளிடம் ஜெபித்தார், ஆனால் அது [தெய்வீகமாக] நிறைவேறவில்லை. "உங்களிடத்தில் ஏதாவது நன்மை இருந்திருந்தால், உம்முடைய பிரார்த்தனை நிச்சயமாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டிருக்கும்" என்று அவர் தம்மைத் தானே கூறினார். அப்பொழுது ஒரு தேவதூதன் வந்து, "ஆதமின் மகனே! இந்த தருணம் [உங்கள் தன்னை அதன் தவறுகளுக்காக நீங்கள் கண்டித்தல்] உங்கள் முந்தைய வழிபாட்டுகளை விட சிறந்தது. கடவுள் [இப்போது] உங்கள் தேவையை பூர்த்தி செய்துள்ளார் [இந்த உணர்தலின் விளைவாக மற்றும் பொறுப்பை அது சொந்தமான இடத்தில் வைப்பதன் விளைவாக]". அபூ தல்ஹா (ரலி) அவர்கள் (மதீனாவில் உள்ள தனது பழத்தோட்டத்தில்) தொழுகையின் போது ஒரு பறவையைப் பற்றி சிந்திக்கத் தொடங்கினார் [அதன் அழகான சலசலப்பைக் கேட்ட பிறகு]. தொழுகையை முடித்த பிறகு, அவர் தனது தோட்டத்தை தர்மத்திற்காக கொடுத்தார். புத்திசாலித்தனமும், தொலைநோக்குப் பார்வை கொண்டவர்களும் தங்களைத் தாங்களே இப்படி தண்டித்துக் கொண்டார்கள். மக்கள் மற்றவர்களை அவர்களின் தவறுகள் மற்றும் தவறுகளுக்காக தண்டிப்பது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது, அவர்கள் அவர்களை மன்னித்தால், அவர்கள் கலகக்காரர்களாகவும் கட்டுப்பாட்டை மீறி இருப்பார்கள் என்றும் நினைக்கிறார்கள், ஆனால் மறுபுறம், நீங்கள் சுயத்தை அதன் விருப்பங்களுக்கு விட்டுவிட்டீர்கள், அது உங்கள் மோசமான எதிரி மற்றும் அதன் கலகம் மிகவும் அதிகமாக இருந்தாலும், அதன் கலகத்தால் ஏற்படும் சேதம் மிக அதிகமாக உள்ளது. மற்றவர்கள் அதிகபட்சமாக உங்கள் இவ்வுலக வாழ்க்கையில் துன்பங்களை உண்டாக்க முடியும், ஆனால் உங்கள் சுயம் உங்கள் மறுமையை அழித்துவிடுவது. நீங்கள் புத்தியின் செல்வம் பெற்றிருந்தால், மறுமையின் (நித்திய) வாழ்க்கையைத் தவிர வேறு எந்த வாழ்க்கையும் இல்லை என்பதையும், அது நித்தியமான, நித்திய ஆசீர்வாதங்களைக் கொண்டுள்ளது என்பதையும், [உங்கள் சொந்த சுயம்] இவ்வுலக வாழ்க்கையை அழிப்பவனாக இருக்கிறது என்பதையும் நீங்கள் நன்கு அறிவீர்கள், எனவே, அது தண்டனைக்கு மிகவும் தகுதியானது.

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

ஐந்தாவது நிலையம் கீழ் சுயத்தை ஆராய்தல் - ஆன்மீகப் போராட்டம்: ஆன்மீகப் போராட்டம் (*முஜாஹதா*) என்பது நீங்கள் உங்கள் சொந்த பொறுப்புணர்வைச் செய்து, ஆத்மா ஏதேனும் பாவம் (தவறு) செய்திருப்பதைக் காணும்போது, முன்பு குறிப்பிடப்பட்ட தண்டனைகளை அதற்கு வழங்குங்கள். ஆன்மீக நடைமுறைகளைச் செய்வதில் ஆத்மா சோம்பேறித்தனமாக இருப்பதை நீங்கள் கண்டால் (*அவ்ராத்* மற்றும் *வஸாயிஃப்* - தெய்வீக நினைவு, பிரார்த்தனைகள், அதிகப்படியான பிரார்த்தனைகள், தெய்வீக புத்தகத்தை ஓதுதல், கடவுளின் நெருங்கியவர்களின் ஞானம் மற்றும் போதனைகள், பிற வழிபாட்டு செயல்கள் மற்றும் பக்திகள்) பின்னர் அதை அதிக ஆன்மீக பணிகளால் சுமையாக்குங்கள் மற்றும் அதை மற்ற லிட்டனிகள் மற்றும் பிரார்த்தனைகளுக்கு அர்ப்பணிக்கவும் (*அவ்ராத்*) கடந்த கால தவறுகள் மற்றும் இழப்புகளை ஈடுசெய்ய. எவர்கள் அல்லாஹ்வுக்காக முயற்சி செய்தார்களோ அவர்கள் இவ்வாறே செய்தார்கள். உங்கள் சுயம் உங்களுக்குக் கீழ்ப்படிவதில்லை அல்லது தவறாமல் லிட்டனிகள், வேண்டுதல்கள் மற்றும் ஆன்மீக முயற்சிகளை செய்வதில் உடன்படவில்லை என்ற கேள்வி எஞ்சியிருக்கும் வரை, அதை குணப்படுத்துவதற்கான வழி என்ன? அதன் பதில் என்னவென்றால், ஆன்மீக ரீதியில் பாடுபடுபவர்களின் சிறப்பை விவரிக்கும் பாரம்பரியங்களை நீங்கள் கற்பிக்கிறீர்கள், மேலும் மிகவும் நன்மை பயக்கும் சிகிச்சை என்னவென்றால், கடவுளின் அடியார்களில் ஒருவரை வழிபாட்டில் கடினமாக உழைத்து, அத்தகையவரின் செயல்களைக் கவனமாகக் கேட்டு, அவற்றைப் பின்பற்றுவது.

ஆறாவது நிலை கீழ் ஆத்மாவை ஆராய்தல் - ஆத்மாவைக் கண்டித்தல்: உங்கள் மிகப்பெரிய எதிரி உங்களுக்குள் இருக்கிறார், அதுவே ஆத்மா. அது தீமையைக் கட்டளையிடுகிறது, தீமையை நோக்கி சாய்கிறது, நன்மையிலிருந்து தப்பிக்கிறது என்று அதன் படைப்பிலும் அதன் உள்ளார்ந்த தன்மையிலும் [தெய்வீகமாக] எழுதப்பட்டுள்ளது. அதனைப் பரிசுத்தப்படுத்துமாறும், அதன் வக்கிணைகளை அகற்றுமாறும், கொடூரம் மற்றும் வெறுப்பூட்டும் விஷயங்களை விட்டும் விலக்கிக் கொள்ளுமாறும் (அல்லாஹ்விடம்) கட்டளையிடப்பட்டுள்ளது. நீங்கள் அதன் கயிற்றை தளர்த்தினால், அது கலகக்காரராக மாறி கட்டுப்பாட்டை மீறிவிடும், பின்னர் நீங்கள் அதை அடைய முடியாது. நீங்கள் அதை திட்டி, கடவுளின் பழிவாங்கலுக்கு அஞ்சினால், அதே சுயம் தன்னைத்தானே நிந்திக்கும் ஒரு சுயமாக மாறும் *(நஃப்ஸ் அல்-லவ்வாமா)*

[அது அநியாயங்கள், அத்துமீறல்கள் மற்றும் தீமைகள் செய்யும்போது] அல்லாஹ் சத்தியம் செய்துள்ளான். [சீர்திருத்தம் மற்றும் மாற்றத்தின் படிப்படியான செயல்முறையின் மூலம்], இந்த சுயம் [தன்னைத்தானே நிந்திக்கிறது] மேலும் பரிணாமம் அடைந்து] அமைதியாக இருக்கும் சுயமாக மாறும் (*நஃப்ஸ் அல்-முத்மாய்ன்னா*) கடவுளின் நேர்மையான ஊழியர்களின் பிரிவில் கடவுள் திருப்தி அடைகிறார் மற்றும் அது கடவுளுடன் திருப்தி அடைகிறார். [முன்பு குறிப்பிட்டபடி ஆன்மீக முயற்சிகளுடன் அதன் மாற்றத்திற்குப் பிறகு, ஒரு கலகக்கார நிறுவனத்திலிருந்து கடவுள் மகிழ்ந்த ஒரு நிறுவனமாக சுயத்தை பரிணாமம் மற்றும் மாற்றத்தின் அனைத்து நிலைகளும் இவை.] எனவே, எந்த நேரத்திலும் சுயத்தைப் பற்றி அலட்சியமாக இருக்காதீர்கள், மாறாக, அதனுடன் நியாயப்படுத்துங்கள், அறிவுரை கூறுங்கள், அதைக் கவலைப்படுங்கள். நீங்கள் அறிவுரை கூறி உங்கள் சுயத்திற்கு பிரசங்கிக்கும் வரை மற்றவர்களுக்கு அறிவுரை கூறவோ பிரசங்கிக்கவோ கூடாது. அல்லாஹ் ஈஸா மீது வஹீ அறிவித்தான்: "மர்யமுடைய மகனே! முதலில் உங்கள் சுய அறிவுரையை வழங்குங்கள், நீங்கள் அதை முடித்தவுடன், மக்களுக்கு அறிவுரை கூறுங்கள், இல்லையெனில் என்னுடன் வெட்கப்படுங்கள்".

அதன் வழிமுறை என்னவென்றால், நீங்கள் உங்கள் சொந்த சுயத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டும், அதைக் கேட்க வேண்டும், "நீங்கள் அல்லது உங்களை புத்திசாலி, விவேகமானவர் மற்றும் ஞானி என்று நினைக்கிறீர்கள், ஆனால் வரவிருக்கும் [நித்திய] வாழ்க்கையைப் பற்றி எதையும் திட்டமிடாதீர்கள். சுவர்க்கமும், நரகமும் உங்களுக்கு முன்னால் இருக்கின்றன, விரைவில் நீங்கள் அவற்றில் ஒன்றுக்கு செல்வீர்கள். இருந்தபோதிலும், நீங்கள் மகிழ்ச்சியடைகிறீர்கள், சத்தமாக சிரிக்கிறீர்கள், வீண் முயற்சிகளில் ஈடுபடுகிறீர்கள், இருப்பினும், நீங்கள் விரைவில் ஒரு ஆபத்தான கட்டத்தை (உலக வாழ்வின் முடிவு) சந்திப்பீர்கள். மரணம் உனக்காக காத்திருக்கிறது; இன்று அல்லது நாளை அது உங்களை அதன் பிடியில் சிக்க வைக்க வாய்ப்புள்ளது. மரணம் உங்களிடமிருந்து வெகு தொலைவில் உள்ளது என்று நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள், ஆனால் அது கடவுளின் அறிவில் மிக அருகில் இருக்கலாம். திடீரென்று மரணம் உங்களைப் பிடிக்கும் என்று உங்களுக்குத் தெரியாதா? (நபியே!) தூதர்களே வரமாட்டார்கள், (எவரையும்) முன்னறிவிக்கவும் மாட்டார்கள். ஒரு குறிப்பிட்ட தேதி மற்றும் நேரத்தில் ஒரு சந்திப்பு இருக்காது அல்லது மரணத்தின் வருகைக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட பருவம் இல்லை. இது இரவிற்கோ பகலைக்கோ மட்டுப்படுத்தப்படவில்லை, அல்லது அது இளமை அல்லது

முதுமைக்கு பிரத்தியேகமானதல்ல. மாறாக, மனிதனின் ஒவ்வொரு மூச்சும் கடைசியாக இருக்கலாம் மற்றும் ஒவ்வொரு கணமும் மரணத்தின் முன்னோடியாக இருக்கலாம். திடீரென மரணம் வரவில்லை என்றால், திடீரென ஒரு நோய் ஏற்பட்டு மரணத்திற்கு இட்டுச் செல்கிறது. (இவ்வாறே!) உங்களுக்கு என்ன நேர்ந்தது? (இறை நரம்பு) உங்கள் நரம்பை விட மரணம் உங்களுக்கு மிக நெருக்கமானதாக இருந்தாலும், அதை நீங்கள் தயார்படுத்திக் கொள்ளாதிருக்க முடியுமா? அல்லாஹ்வின் வசனங்களை நீங்கள் சிந்திக்கவில்லையா?

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾
مَا يَأْتِيهِم مِّن ذِكْرٍ مِّن رَّبِّهِم مُّحْدَثٍ إِلَّا اسْتَمَعُوهُ وَهُمْ
يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾ لَاهِيَةً قُلُوبُهُمْ ۗ

'மக்களின் பொறுப்புக்கூறல் நேரம் வந்துவிட்டது, ஆனால் அவர்கள் இன்னும் அலட்சியத்தில் ஈடுபட்டுள்ளனர், அதை மறந்துவிட்டனர். அவர்களுடைய இறைவனிடமிருந்து அவர்களுக்கு வரும் நல்லுபதேசத்தை அவர்கள் பரிகாசம் செய்யும் விதத்தில் செவியேற்கிறார்கள்; மேலும் அவர்களுடைய இருதயங்கள் அதை நோக்கி சாய்வதில்லை. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 21, வசனங்கள் 1-3)

உங்கள் செயல்களை அல்லாஹ் கண்காணிக்க மாட்டான் என்று நீங்கள் நம்பியதால் அல்லாஹ்வுக்கு எதிராக பாவம் செய்ய நீங்கள் துணிந்தால், அது உங்கள் நிராகரிப்பாகும், மேலும் நீங்கள் பாவம் செய்தால், அது உங்களுக்கு மிகவும் அவமானமாகவும், இழிவாகவும் இருக்கும். ஓ சுயம்! ஒரு வேலைக்காரன் அல்லது உங்கள் [இளைய] உடன்பிறப்பு உங்களுக்கு கீழ்ப்படியவில்லை என்றால், நீங்கள் எவ்வளவு கோபப்படுகிறீர்கள், அதை எவ்வளவு மோசமாக கருதுகிறீர்கள்? அப்படியானால், கடவுளின் கோபத்தையும் தண்டனையையும் எதிர்கொள்ள உங்களுக்கு எப்படி தைரியம் வந்திருக்கிறது? தெய்வீக தண்டனையை உங்களால் சமாளிக்க முடியும் என்று நினைக்கிறீர்களா? முற்றிலும் இல்லை! இது உங்கள் தவறான புரிதல். நாங்கள் (கஸாலி) சொல்வதை நீங்கள் நம்பவில்லை என்றால், அதை நீங்களே அனுபவித்து, கொளுத்தும் வெயிலில் சிறிது நேரம் நின்று கொள்ளுங்கள் அல்லது சிறிது நேரம் சூடான பொது குளியலில் உங்களை மூடி கொள்ளுங்கள் அல்லது நெருப்பின் சுடரின் மீது உங்கள் விரலை வைத்து, இந்த வலியைத்

தாங்கும் சக்தி உங்களுக்கு இருக்கிறதா என்று பாருங்கள். தெய்வீக கிருபைக்கு உரிமையுடையவர் என்ற உங்கள் நம்பிக்கை [தீமைகளின் அடிப்படையில் நீங்கள் என்ன செய்தாலும்] அல்லது கடவுளுக்கு உங்கள் வழிபாடு தேவையில்லை என்ற உங்கள் நம்பிக்கையால் நீங்கள் ஏமாற்றப்படுகிறீர்களா? நாம் நினைப்பது சரியானதாக இருந்தால், உலக விஷயங்களில் நீங்கள் ஏன் தெய்வீக கிருபையை நம்பவில்லை என்றும், உங்கள் உலக இலக்குகளை அடைவதற்கான தனிப்பட்ட உத்திகள் [மற்றும் திட்டங்கள் மற்றும் முயற்சிகள்] ஏன் கொண்டு வருகிறீர்கள் என்றும் நாங்கள் உங்களிடம் கேட்கிறோம்? பணம் இல்லாமல் சாத்தியமில்லாத ஒரு உலகத் தேவை உங்களிடம் இருக்கும்போது, உங்களுக்குத் தேவையான பணத்தைப் பெற உங்களால் முடிந்த அனைத்தையும் செய்கிறீர்கள். இறைய அருளை நீங்கள் ஏன் நம்பக் கூடாது என்று நாங்கள் உங்களிடம் கேட்கிறோம், அவர் உங்களுக்கு ஒரு [மறைவான] பொக்கிஷத்தைப் பற்றிய தகவலை வழங்குகிறார் அல்லது அவரது அடியார்களில் ஒருவரை உங்கள் உதவியுக்காக அடிபணிய வைக்கிறார், அவர் உங்கள் பங்கில் எந்த முயற்சியும் இல்லாமல் உங்களுக்கு தேவையான பொருட்களை வழங்குவார். அல்லாஹ் மறுமையில் மட்டுமின்றி அருளுபவர் என்றும், இவ்வுலகத்தில் இவ்வுலகில் பெரும் கருணையுடையவன் என்றும் நீங்கள் எண்ணுகிறீர்களா? நிச்சயமாக அல்லாஹ்வின் வழியில் எந்த மாற்றமுமில்லை என்பதையும், நிச்சயமாக இவ்வுலக மற்றும் மறுமையின் உடையவன் ஒருவனே என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். முயற்சி செய்யாமல் மனிதனுக்கு எதுவும் கிடைக்காது என்பதையும் நீங்கள் அறிவீர்கள். குற்றம் சாட்டப்பட்ட சுயமே! உங்கள் பாசாங்குத்தனம் குழப்பமளிக்கிறது, உங்கள் தவறான கூற்றுக்கள் ஆச்சரியமாக உள்ளன! நீங்கள் உங்கள் நாக்கால் விசுவாசத்தைக் கோருகிறீர்கள், ஆனால் பாசாங்குத்தனத்தின் செல்வாக்கு உங்கள் மீது தெளிவாகத் தெரிகிறது! இப்போது நீங்கள் ஒரு எலும்பை மெல்லுவதில் மும்முரமான நாய் போல உலகத்தைத் தேடுவதில் மூழ்கியிருக்கிறீர்கள், அதன் சுற்றியுள்ள சூழலைப் பற்றி முற்றிலும் மறந்துவிட்டீர்கள், மறுமையை முற்றிலும் ஏமாற்றும் பெருமையுடன் புறக்கணிக்கிறீர்கள், [தவிர்க்க முடியாத] மரணத்திற்குப் பிறகு [வலிமையான] நிகழ்வுகளை அற்பமானவை என்று புறக்கணிக்கிறீர்கள். இது விசுவாசத்தின் அடையாளம் (அறிகுறி) அல்ல. மறுமை நாளில் உங்களுக்கு நம்பிக்கை இல்லை என்று தோன்றுகிறது, மேலும் மரணத்திற்குப் பிறகு அனைத்து சிறைச்சாலைகளிலிருந்தும் கஷ்டங்களிலிருந்தும் நீங்கள்

விடுவிக்கப்படுவீர்கள் என்று நினைக்கிறீர்கள். உங்கள் இந்த யூகம் தவறானது. கடவுள் சொன்னார்:

أَيَحْسَبُ ٱلْإِنسَٰنُ أَن يُتْرَكَ سُدًى ﴿٣٦﴾

أَلَمْ يَكُ نُطْفَةً مِّن مَّنِىٍّ يُمْنَىٰ ﴿٣٧﴾ ثُمَّ كَانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوَّىٰ ﴿٣٨﴾ فَجَعَلَ مِنْهُ

ٱلزَّوْجَيْنِ ٱلذَّكَرَ وَٱلْأُنثَىٰٓ ﴿٣٩﴾ أَلَيْسَ ذَٰلِكَ بِقَٰدِرٍ عَلَىٰٓ أَن يُحْـِۧىَ ٱلْمَوْتَىٰ ﴿٤٠﴾

"ஒருவன் தனியாக விடப்படுவான் என்று மனிதன் நினைக்கிறானா? இந்த நபர் [கருப்பையில்] ஒரு துளி விந்தணு மட்டுமல்லாமல், அது பின்னர் [கருப்பையில்] உறைந்த இரத்தத்தின் துண்டாக மாறியது. பின்னர் அல்லாஹ் அதை மனிதனாக ஆக்கினான்; பின்னர் அதனை ஆண், பெண் என இரு வகைகளாக ஆக்கினான். இறந்தவர்களை (உயிர்ப்பித்தெழுப்ப) அல்லாஹ் சக்தியற்றவனல்லவா?" (குர்ஆன், அத்தியாயம் 75, வசனங்கள் 36-40)

நீங்கள் தீண்டப்படாமல் தனியாக விடப்படுவீர்கள் என்று நீங்கள் நினைத்தால், இது உங்கள் அறியாமை மற்றும் நிராகரிப்பு. உங்களைப் பற்றி சிந்தியுங்கள், நீங்கள் எப்போதும் இப்போது இருக்கும் வழியில் இருந்தீர்களா? உங்கள் உண்மை என்ன? நீங்கள் ஒரு விந்தணு துளி! அந்த [விந்தணு துளி] இருந்து உங்கள் இருப்பைப் பெற்றீர்கள். இறப்பிற்குப் பின் அல்லாஹ் உங்களை உயிர்ப்பிப்பவனாக இருக்க முடியாததா? மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கையை நீங்கள் நம்பினால், நீங்கள் ஏன் அதற்கு தயாராக கூடாது? உங்கள் ஆடைகளில் ஒரு தேள் இருப்பதாக ஒரு குழந்தை உங்களிடம் சொன்னால், நீங்கள் அந்த நேரத்தில் உங்கள் ஆடைகளை வெளியே எடுத்து தூக்கி எறிந்துவிடுகிறீர்கள், நீங்கள் எந்த ஆதாரத்தையும் கேட்கவோ அல்லது எந்த வாதத்தையும் கேட்கவோ இல்லை என்பதைப் பார்க்கும்போது நமக்கு அதிர்ச்சி ஏற்படுகிறது. இறைத்தூதர்கள், அறிஞர்கள், ஞானிகள், ஞானவாதிகள் ஆகியோரின் வார்த்தைகளுக்கு உங்கள் கண்களில் குழந்தையின் வார்த்தைக்கு [உங்கள் ஆடைகளில் தேள் பற்றி] சொல்லும் அளவுக்கு முக்கியத்துவம் இல்லையா? இது புத்திசாலித்தனமா, இது ஒரு விவேகமான மனிதனின் நடத்தை என்று அழைக்க முடியுமா? உங்கள் நிலை மிருகங்களுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டால், அவர்கள் உங்களை கேலி செய்வார்கள், உங்கள் புத்திசாலித்தனம் மற்றும் உணர்வு குறித்து துக்கம் அடைவார்கள் என்று நாங்கள் இதைச் சொல்கிறோம்!

ஓ துரதிர்ஷ்டவசமான சுயம்! இவையனைத்திலும் நீங்கள் நம்பிக்கை கொண்டு, அவற்றை உண்மையாகக் கருதினால், மரணம் பதுங்கியிருந்து கிடக்கும் நிலையில், அவற்றைச் செய்வதில் நீங்கள் ஏன் முற்படுகிறீர்கள்? உங்களுக்கு மனந்திரும்புவதற்கான வாய்ப்பை வழங்காமல் அது உங்களைப் பறிக்கக்கூடும். மரணத்தைப் பற்றி உங்களுக்கு உறுதியும் இருந்தால், அது திடீரென்று வரக்கூடும் என்று உங்களுக்குத் தெரிந்தால், நீங்கள் ஏன் கையில் கை வைத்து (எதுவும் செய்யாமல்) சும்மா உட்கார்ந்திருக்கிறீர்கள்? நூறு வருட வாழ்க்கையின் வடிவில் கடவுள் உங்களுக்கு ஓய்வு கொடுத்துள்ளார் என்பதை நாம் ஏற்றுக்கொண்டால், இந்த நூறு ஆண்டுகால நீண்ட காலத்தை போராட்டமின்றி முடிக்க முடியுமா, உண்மையில் அதைச் செய்யாமல் எதுவும் தானாகவே செய்யப்படுமா? ஒருவரை உயர் ஆன்மீக நிலைக்கு இட்டுச் செல்லும் வாழ்க்கையின் கடைசிப் பகுதியில் [முதுமையில்] ஆன்மீக முயற்சிகளும் நன்மை பயக்கும் என்று நாம் ஏற்றுக்கொண்டால், அதை நிறைவேற்ற உங்களுக்கு உயிர் மீதமிருக்கும் என்று நமக்கு எப்படித் தெரியும்? நீங்கள் காமங்களிலிருந்து விலகிச் செல்ல விரும்பவில்லை என்று நாங்கள் நினைக்கிறோம், மேலும் காமத்திலிருந்து உங்களைத் தடுப்பதில் நீங்கள் கஷ்டங்களைக் காண்கிறீர்கள். காமத்தை எதிர்ப்பது வேதனையளிக்காத ஒரு நாளுக்காக நீங்கள் காத்திருந்தால், அத்தகைய நாள் வராது. அல்லாஹ் எந்த நாளையும் படைக்கவில்லை, படைக்க மாட்டார். சொர்க்கம் விரும்பத்தகாத மற்றும் விரும்பத்தகாத விஷயங்கள், கஷ்டங்கள் மற்றும் துன்பங்களால் சூழப்பட்டுள்ளது, மேலும் இந்த விஷயங்கள் தனக்கு எளிதானவை அல்ல.

ஓ சுயம்! நீங்கள் உங்கள் நற்செயல்களை நாளைக்கு தள்ளி வைத்திருக்கிறீர்கள். எத்தனை நாளைகள் ஏற்கெனவே வந்து இன்றைய நாட்களாக மாற்றப்பட்டுள்ளன, ஆனால் நீங்கள் கொஞ்சம் நகரவில்லை [நித்திய ஜீவனுக்கு ஆயத்தம் செய்வதைப் பற்றி ஏதாவது செய்வதை நோக்கி] இன்னும் நாளைக்கான வாக்குறுதியில் மும்முரமாக இருக்கிறீர்களா? நீங்கள் நாளைய எந்த நேரத்திலும் செயல்பட முடியும் என்று நாங்கள் நினைக்கவில்லை, மாறாக நீங்கள் எந்த (நல்ல) செயல்களையும் செய்ய இயலாதவர்கள், ஏனென்றால் காமம் ஒரு மரத்தைப் போன்றது, அதன் வேர்கள் ஒவ்வொரு நாளும் வலுவடைகின்றன. அது ஒரு சிறிய செடியாகவோ அல்லது பலவீனமான மரமாகவோ இருக்கும்போது, அது வேரோடு பிடுங்கி எறியப்பட்டு எறியப்பட்டால், அதில் எவ்வித சிரமமும் இல்லை. ஆனால் அது ஒரு பெரிய மரமாக மாறும்போது, அதன் வேர்கள் மண்ணில் பரவி, அதன்

கிளைகள் வானத்தை நோக்கி அகலமாகவும் உயரமாகவும் செல்லும்போது, அதை வேரோடு பிடுங்குவது இனி எளிதாக இருக்காது. ஒரு இளைஞன் ஒரு மரத்தை வேரோடு பிடுங்கி எறிந்துவிட்டு, முதுமையாகும் வரை அதை தினமும் நாளைக்கு போஸ்ட் செய்து கொண்டே இருப்பான். முதுமையில் மரத்தை வேரோடு பிடுங்க முயலும் போது, அதைச் செய்ய இயலாது. முதலாவதாக, ஒருவர் வயதாகிவிட்டதால், இரண்டாவதாக மரம் நிலத்தில் உறுதியாக வேரூன்றிவிட்டதால். இளமையில் வேரோடு பிடுங்க முடியாத மரத்தை முதுமையில் வேரோடு பிடுங்க முடியாது என்பது இதிலிருந்து அறியப்படுகிறது. உண்மை என்னவெனில், முதுமையின் ஆன்மீகப் போராட்டம் ஒரு மிகப்பெரிய கஷ்டம். ஓ சுயம்! இந்த தெளிவான விஷயங்களை உங்களால் புரிந்து கொள்ள முடியவில்லை என்றால், முன்கூட்டியே (ஒத்திவைப்பது) உங்கள் பழக்கமாக மாற்றிக் கொள்கிறீர்கள் என்றால், நீங்கள் ஏன் உங்களை புத்திசாலி என்று கருதுகிறீர்கள்? தெளிவான விஷயங்களைப் புரிந்து கொள்ளாமல் இருப்பது இதைவிட பெரிய முட்டாள்தனம் என்னவாக இருக்க முடியும்? ஒருவேளை நீங்கள் கூறுவீர்கள், 'நான் நற்செயல்களில் தொடர்ந்து ஈடுபட முடியாது, ஏனென்றால் இச்சைகளின் இன்பங்களின் மீதான பேராசை எனக்கு உள்ளது, மேலும் துன்பங்கள் மற்றும் துன்பங்களை பொறுமையாக வைப்பது எனக்கு மிகவும் கடினமானது' என்று கூறலாம். உங்கள் இந்த வார்த்தை மிகவும் முட்டாள்தனமானது. காமங்கள் மற்றும் இன்பங்கள் மீது உங்களுக்கு பேராசை இருந்தால், என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும் அந்த காமங்களையும் இன்பங்களையும் நீங்கள் ஏன் தேடக்கூடாது, [மேலும்] அவை எல்லா அசுத்தங்களும் சேறுகளும் இல்லாதவை? ஆனால் இந்த காமங்கள் சொர்க்கத்தில் காணப்படுகின்றன, உலகில் அல்ல, அவற்றை அடைவதற்கான வழி உலகின் காமங்களை புறக்கணிப்பதாகும், இல்லையெனில், சில நேரங்களில், ஒரு [சந்தேகத்திற்குரிய] மோர்சல் காரணமாக ஒருவர் பல மோர்சல்களை இழக்க வேண்டும். எவ்வளவுதான் ஆயுட்காலம் கிடைத்தாலும், மறுமையின் எல்லையற்ற நித்திய வாழ்வுடன் ஒப்பிடுகையில் இவ்வுலக வாழ்க்கை குறைவாகவே உள்ளது.

உங்களுக்கு புகலிடம் ஏதும் இருந்தால் அது அல்லாஹ்விடத்தில் புகலிடம் ஆகும். இரட்சிப்புக்கு ஏதேனும் வழி இருந்தால், அது கடவுளை நோக்கிச் செல்வதுதான். அவனே உங்களுக்கு புகலிடம் மற்றும் பாதுகாவலன். அவர் மட்டுமே உங்கள் நோக்கத்தை நிறைவேற்ற முடியும், மேலும் அவர் உங்கள் வேண்டுகோள்களுக்கு பதிலளிக்க முடியும். அவருக்கு முன்பாக உங்கள் தலை குனிந்து, அவருக்கு முன்பாக மனத்தாழ்மையையும்

பணிவையும் செய்யுங்கள். நீங்கள் அறியாமை மற்றும் பாவங்கள் [மற்றும் அக்கிரமங்கள்] உள்ள அளவிற்கு, அந்த அளவிற்கு அவர் முன் அழுங்கள், ஏனென்றால் அவருக்கு முன்பாக அழுது அவருக்கு முன்பாக தாழ்த்தப்படுகிற நபர்தான் அவர் தனது கருணையை வழங்குகிறார். எவர் (அல்லாஹ்விடம்) உதவி தேடுகிறாரோ அவருக்கு அவன் உதவி செய்கிறான்; நிர்பந்திக்கப்பட்டவர்களின் பிரார்த்தனையையும் ஏற்றுக் கொள்கிறான். இன்று நீங்கள் அவரிடம் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு, அவருடைய கருணையின் தேவையற்றவர்களாக ஆகிவிட்டீர்கள். மற்ற எல்லா வழிகளும் அடைக்கப்பட்டுவிட்டன, மற்ற பாதைகள் அனைத்தும் குறுகியுள்ளன. உங்கள் சுயத்தை குற்றம் சாட்டுவதும் பயனுள்ளதாக இருக்காது. நீங்கள் கேட்பவர் இரக்கமுள்ளவர், இரக்கமுள்ளவர். அவருடைய இரக்கம் எல்லையற்ற விரிவைக் கொண்டுள்ளது. அவரது தாராள மனப்பான்மை ஒருபோதும் முடிவடையாது, அவரது மன்னிப்பு எல்லாவற்றையும் உள்ளடக்கியது. ஆகவே, உங்கள் இரு கைகளையும் விரித்து, "கிருஹ்மிக்கவர்களில் மிக்க அருளாளன்! இரஹ்வாளே! சகிப்புத்தன்மை உடையவனே! மாட்சிமையானவனே! ஓ அன்பானவரே! நான் பாவி, தீய செயல்களைச் செய்பவன், தவறு செய்பவன். என் கலகம் எல்லா எல்லைகளையும் மீறிவிட்டது, நான் வெட்கக்கேடான அளவிற்கு பாவங்களில் தைரியமாக இருக்கிறேன். ஓ இறைவா! எல்லா இடங்களிலிருந்தும் விரக்தியடைந்த பிறகு, நான் உமது அரசவையில் பணிவு, பணிவு, தேவை மற்றும் வறுமையுடன் உங்கள் முன்பாக அழுது இருக்கிறேன். தயவு செய்து எனக்கு உமது உதவியை விரைவுபடுத்து, என் கஷ்டத்தை நீக்கி, உமது கருணையின் அடையாளங்களை எனக்குக் காண்பியுங்கள், உமது மன்னிப்பை எனக்குத் தந்தருளும், உமது பாதுகாப்பின் வலிமையை எனக்குத் தந்தருளும்!" ஓ சுயம்! அழுது கொண்டும், வருத்தமடைந்தும் இருக்கும் நிலையில், உங்கள் தந்தை ஆதமைப் பின்பற்றுங்கள்.

பக்தியுள்ள முன்னோர்கள் பின்பற்றிய சுயத்தை குற்றத்திற்கு அழைத்துச் செல்லும் முறை இதுதான். கடவுளிடம் அவர்கள் மன்றாடுவதன் நோக்கம் தெய்வீக அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதாகும், மேலும் தன்னை செயலுக்கு எடுத்துக்கொள்வதன் நோக்கம் சுயத்தை எச்சரிப்பதாகும். கடவுளிடம் கெஞ்சுவதையும், சுயத்தை பணிக்கு எடுத்துக்கொள்வதிலும் அலட்சியம் காட்டுபவர் சுயத்திற்கு உதவியாளராக இல்லை, மேலும் அதன் மீதான தெய்வீக அதிருப்தியும் விரைவில் தெளிவாகும் [பொதுவாக கடினமான சூழ்நிலைகள் மற்றும் வாழ்க்கையில் தாங்க முடியாத சவால்களை திணிப்பது].

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

அத்தியாயம் 19- ஆழமான உள் பிரதிபலிப்பு மற்றும் விவாதங்கள் உள் அமைதி மற்றும் ஆன்மீக மாற்றத்திற்கு இன்றியமையாதவை

பிரதிபலிப்பு என்பது சுய விழிப்புணர்வு மற்றும் உள் அமைதிக்கு வழிவகுக்கும் மற்றொரு அத்தியாவசிய ஆன்மீக குணமாகும். தெரிந்தவற்றைப் பற்றிய பிரதிபலிப்பும் சிந்தனையும், அறியப்படாதவற்றைப் பற்றிய விழிப்புணர்வின் புதிய காட்சிகளைத் திறக்கிறது, இதனால் விஷயங்களில் புதிய நுண்ணறிவுகளை உருவாக்குகிறது. சத்தியத்தின் விடியலுடன் பிரதிபலிப்பு நிலையில் ஆன்மீக விஷயங்கள் தெளிவாகின்றன. பிரதிபலிப்பு ஆழமான உள் விழிப்புணர்வு, அறிவு, புரிதல் மற்றும் ஞானத்தை வளர்க்கிறது. மனித உறவுகளில் அதன் நேர்மறையான தாக்கங்களை குறைத்து மதிப்பிட முடியாது, ஏனெனில் பிரதிபலிப்பு கொண்ட ஒரு நபர் ஒரு மனசாட்சியுள்ள நபர், அவர் ஒவ்வொரு அடிக்கும் முன்பு சிந்தித்து, யாருக்கும் தீங்கு விளைவிக்காமல் கவனமாக இருக்கிறார். இந்த விஷயத்தில் கஸாலியின் அற்புதமான விளக்கம், அவரது *மகத்தான படைப்பான* "*இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்*" அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" என்ற நான்காவது தொகுதியில் ஒன்பதாவது புத்தகத்திலிருந்து சுருக்கப்பட்ட வடிவத்தில் இங்கே வழங்கப்பட்டுள்ளது [25]:

ஆழமான உள் பிரதிபலிப்பு (*தஃபக்கூர்*) மற்றும் விவாதங்கள் (*தடப்பூர்*)

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் பாரம்பரியத்தில் ஒரு கணம் ஆழமான உள் சிந்தனையும் சிந்தனையும் ஒரு முழு ஆண்டின் வழிபாட்டை விட உயர்ந்தது என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இறைவன் *ஃபிக்ர் (*ஆழமான உள் பிரதிபலிப்பு அல்லது ஒரு விஷயத்தைப் பற்றி ஆழமாக, முறையாக, மற்றும் மிக விரிவாக சிந்திக்க வேண்டும், ஏனெனில் அது இதயத்தின் ஒளி, ஆன்மாவுக்கு ஊட்டமளிக்கிறது, மற்றும் ஆன்மீக மாற்றம் மற்றும் ஏறுமுகத்தின் பாதையை ஒளிரச் செய்யும் அறிவின் சாராம்சம்), *தடப்பூர்* (சத்தியத்தை அடைய விவாதங்கள் அல்லது விஷயங்களை ஆழமாக ஆராய்தல்), சாட்சி, மற்றும் சான்றிதழ். பிரதிபலிப்பு என்பது [ஆன்மீக] வெளிச்சங்களுக்கான திறவுகோல், உள் நுண்ணறிவின் தொடக்கப் புள்ளி (*பசீரா),* அறிவைப் பிடிப்பதற்கான வலை மற்றும் ஆன்மீக ரத்தினங்கள் (*மாரிஃப்*) மற்றும் ஆழமான உள் அர்த்தங்களை *வேட்டையாடுவதற்கான ஒரு வழியாகும் என்பது தெளிவாக இருக்கட்டும்*. மக்கள் பொதுவாக எப்படி பிரதிபலிப்பது என்று தெரியாது, எதை பிரதிபலிக்க வேண்டும், அவர்கள் ஏன் பிரதிபலிக்கிறார்கள், பிரதிபலிப்பிலிருந்து என்ன எதிர்பார்க்கப்படுகிறது, அது தன்னளவில் தேடப்படுகிறதா அல்லது சில விளைவுக்கான நோக்கமா? ஒரு முடிவுக்கு அது தேவைப்பட்டால், அந்த விளைவு என்ன - அவை அறிவாக இருந்தாலும் அல்லது உள் [ஆன்மீக] நிலைகளாக இருந்தாலும் அல்லது இரண்டும். இந்த உண்மைகள் அனைத்தையும் தெளிவுபடுத்துவது ஒரு பயணம். நாம் முதலில் விவாதத்தின் யதார்த்தத்தை விளக்குவோம், பின்னர் அதன் விளைவைப் பற்றி பேசுவோம், பின்னர் பிரதிபலிப்புக்கு உட்பட்ட விஷயங்களை வெளிச்சம் போட்டுக் காண்போம்.

பிரதிபலிப்பின் மேன்மை: தேவன் தனது புத்தகத்தில் பல இடங்களில் சிந்திக்கவும் பிரதிபலிக்கவும் கட்டளையிடியுள்ளார், மேலும் சிந்திக்கும் மக்களைப் புகழ்ந்துள்ளார். அவர் கூறினார்:

ٱلَّذِينَ يَذْكُرُونَ ٱللَّهَ قِيَـٰمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِى خَلْقِ

ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَٰذَا بَٰطِلًا

"நின்று கொண்டும், உட்கார்ந்தும், பொய் சொல்லும் நிலையிலும், வானங்கள் மற்றும் பூமியின் படைப்பில் சிந்தித்து கொண்டும், "எங்கள் இறைவனே! அவற்றில் எதையும் நீங்கள் வீணாகப் படைக்கவில்லை [மாறாக, அதன் படைப்புக்குப் பிறகு உள்ள எல்லாவற்றிற்கும் பின்னால் ஒரு மகத்தான நோக்கமும் தெய்வீக ஞானமும் உள்ளது]." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 3, வசனம் 191)

அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: சிலர் கடவுளின் இருப்பைப் பற்றி சிந்தித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர் அவர்களிடம், "கடவுளின் படைப்புகளைப் பற்றி சிந்தித்துப் பாருங்கள், ஏனென்றால் கடவுளைப் பற்றிய சரியான மதிப்பீட்டை நீங்கள் பெற முடியாது". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்பு அபூ *நயீம் ஃபி அல் ஹில்யா)*

ஒபைது இப்னு உமைர் (ரலி) அவர்கள் ஆயிஷா (ரலி) அவர்களிடம், "நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களைப் பற்றிய விசித்திரமான விஷயத்தை எனக்குச் சொல்லுங்கள்" என்று கேட்டார்கள். இதைக் கேட்டு ஆயிஷா (ரலி) அவர்கள் அழத் தொடங்கினர், "அவரைப் பற்றிய அனைத்தும் விசித்திரமாக இருந்தது! ஒரு நாள் இரவு அவர் என்னிடம் வந்தார், என் உடல் அவரது உடலைத் தொடும் வரை, அவர் கூறினார், "ஆயிஷா! என் இறைவனை வணங்குவதற்காக என்னை விட்டு விடுவாயாக!" அதன் பிறகு அவர் ஒரு தோல் பையில் இருந்த தண்ணீரைக் கொண்டு குனி செய்தார், பின்னர் ஜெபத்தில் எழுந்து நின்று அழுதார், அவரது தாடி [கண்ணீருடன்] ஈரமாகிவிட்டது. அதன் பிறகு அவர் ஸுஜூது செய்து அழுது கொண்டிருந்தார். பின்னர் (தொழுகையை முடித்த பிறகு) பிலால் (ரலி) (ரலி) (ரலி) அவர்கள் அதிகாலையில் (விடியற்காலைக்குப் பிறகு ஆனால் சூரிய உதயத்திற்கு முன்பு) தொழுகையைப் பற்றி அவருக்குத் தெரிவிக்கும் வரை (சிறிது ஓய்வெடுக்க) தனது பக்கத்தில் படுத்துக் கொண்டார். அவர் கூறினார்: "அல்லாஹ்வின் தூதரே! நீ ஏன் அழுகிறாய்? அல்லாஹ் உங்கள் கடந்தகால பாவங்களையும், எதிர்கால பாவங்களையும் மன்னித்துவிட்டான். அதற்கு அவர், "பிலால்! நான் ஏன் அழக்கூடாது? இன்றிரவு, தேவன் இந்த வசனத்தை எனக்கு வெளிப்படுத்தியிருக்கிறார்:

إِنَّ فِى خَلْقِ ٱلسَّمَٰوَٰتِ وَٱلْأَرْضِ وَٱخْتِلَٰفِ ٱلَّيْلِ وَٱلنَّهَارِ لَءَايَٰتٍ لِّأُو۟لِى ٱلْأَلْبَٰبِ

நிச்சயமாக வானங்களையும், பூமியையும் படைப்பதிலும், இரவிலும்,

பகலிலும் மாறி மாறி வரும்போதும் அறிவுடையோருக்கு அத்தாட்சிகள் இருக்கின்றன. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 3, வசனம் 190)

பிறகு அவர், 'இந்த வசனத்தை வாசித்து அதைப் பற்றி சிந்திக்காதவனுக்கு பெரும் இழப்பு ஏற்படும்' என்றார். (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் தொகுப்பு ஸஹீஹ் இப்னு ஹப்பான்* ரபாவின் அதிகாரத்தின் மீது)

ஃபுதைல் இப்னு அயாத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "பிரதிபலிப்பு என்பது ஒரு கண்ணாடியாகும், அதில் நீங்கள் உங்கள் பக்தியையும் தீய செயல்களையும் காண்கிறீர்கள்". இப்றாஹீம் (ரலி) அவர்களிடம், "நீங்கள் சிந்தித்துப் பேசுகிறீர்கள்" என்று கேட்கப்பட்டது. அதற்கு அவர் பதிலளித்தார், "சிந்தனை என்பது புத்திசாலித்தனத்தின் மையம்". சுஃபியான் இப்னு அய்னியா (ரலி) அவர்கள் கூறுவார், "மனிதனுக்கு சிந்தனை இருந்தால், எல்லாவற்றிலிருந்தும் படிப்பினைகளைப் பெற முடியும்". தாவூஸ் (ரலி) அவர்கள், "ஈஸா (ஸல்) அவர்களின் சீடர்கள் அவரிடம், 'தேவனுடைய ஆவியா! இன்று பூமியில் உங்களைப் போல யாராவது இருக்கிறார்களா?" அதற்கு அவர், 'ஆம். அந்த மனிதன் என்னைப் போன்றவன், அவனுடைய பேச்சு தெய்வீக நினைவாக இருக்கிறது, அவனுடைய மௌனம் பிரதிபலிப்பாக இருக்கிறது, அவனுடைய பார்வை படிப்பினைகளைப் பெறுகிறது ('*இப்ராஹ்*) [ஒருவர் பார்ப்பதிலிருந்து]'. பஷார் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மனிதர்கள் அல்லாஹ்வின் மகிமையைப் பற்றி சிந்தித்தால், அவர்கள் ஒருபோதும் அல்லாஹ்வுக்கு கீழ்ப்படியாமல் இருக்க மாட்டார்கள்". ஹஸன் அல்-பஸ்ரி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "புத்திசாலிகள் தெய்வீக நினைவு மூலம் சிந்திக்கவும், தங்கள் இதயங்களிலிருந்து ஞானம் வெளிப்படும் வரை சிந்தனை மூலம் தெய்வீக நினைவகத்திற்கும் பழகிவிட்டனர்". ஜுனைத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள், "பிரதிபலிப்பு குதிரைகள், தெய்வீக ஒருமைப்பாட்டின் களத்தில் பாய்வது, தெய்வீக ஞானத்தின் தென்றலை அனுபவிப்பது, தெய்வீக அன்பின் கடலில் இருந்து அன்பின் திராட்சை ரசம் குடிக்கப்படுவது, மற்றும் நல்ல அபிப்பிராயத்தின் ஒரு பார்வை (*ஹுஸ்ன் அல்-துன்) மிகவும் சிறந்த மற்றும் உயர்ந்த கூட்டமாகும் (ஹுஸ்ன் அல்-துன்)*) கடவுள் மீது வீசப்படுகிறது". இமாம் ஷஃபாய் கூறினார், "விஷயங்களை சரியாகப் பார்ப்பது ஒருவரை தவறிலிருந்து காப்பாற்றுகிறது, [உண்மைகளின் அடிப்படையில்] கருத்து உறுதியானது ஒருவரை வருத்தத்திலிருந்து காப்பாற்றுகிறது, பிரதிபலிப்பு மற்றும் விவாதம் [அவற்றைப் பயன்படுத்துபவருடைய] ஞானத்தையும் எச்சரிக்கையையும் காட்டுகிறது, புத்திசாலிகளுடன் கலந்தாலோசிப்பது விடாமுயற்சியையும் உறுதியான நுண்ணறிவையும்

வளர்க்கிறது, எனவே, [எதையாவது செய்ய] தீர்மானிப்பதற்கு முன் சிந்திக்கவும், செய்வதற்கு முன் சிந்தித்து, நிறைவேற்றுவதற்கு முன் கலந்தாலோசிக்கவும்".

பிரதிபலிப்பு மற்றும் அதன் பழங்களின் உண்மை: பிரதிபலிப்பின் பொருள் என்னவென்றால், இரண்டு புரிதல்கள் இதயத்தில் உள்ளன, இதனால் அவை மூன்றாவது புரிதலை உருவாக்குகின்றன. இதற்கு உதாரணம் என்னவென்றால், உலக வாழ்க்கையை விரும்புபவர், உலகத்தை ஏற்றுக்கொள்வதை விட மறுமையை ஏற்றுக்கொள்வது சிறந்தது என்ற புரிதலை விரும்புகிறார் (இவ்வுலக வாழ்க்கையில் முழுமையாக மூழ்கியிருப்பது), அந்த அறிவை அடைவதற்கு நான்கு வழிகள் உள்ளன. முதலாவதாக, உலகத்தை விரும்புவதை விட மறுமையை விரும்புவதே சிறந்தது என்று வேறொருவரிடமிருந்து கேட்பது, அத்தகைய ஒன்றைப் பின்பற்றுவது, அதன் யதார்த்தத்தைப் புரிந்து கொள்ளாமல் அதை உறுதிப்படுத்துவது, மற்றும் ஒருவரின் செயல்களின் மூலம், இதைச் சொல்பவர் மீது நம்பிக்கை வைத்திருங்கள், [இதன் விளைவாக,] மறுமையை நோக்கி சாய்கிறார்கள். இது "பின்தொடர்தல்" (*தக்லீத்*) என்று அழைக்கப்படுகிறது, "புரிதல்" (*மாரிஃபா)* அல்ல. இரண்டாவது வழி என்னவெனில், நிலைத்திருக்கும் (நிலைத்திருக்கும்) விஷயத்தை விரும்புவதே சிறந்தது என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும், பின்னர் மறுமை [என்றென்றும்] நிலைத்திருக்கும் என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும். இந்த இரண்டு புரிதல்களுடன், மூன்றாவது புரிதல் என்னவென்றால், மறுமையை விரும்புவதே சிறந்தது. இந்த [மூன்றாவது] புரிதல் முதல் இரண்டு இல்லாமல் சாத்தியமில்லை, மேலும் மூன்றாவதை உருவாக்க இந்த இரண்டு [புரிதல்களை] இதயத்தில் முன்வைப்பது "பிரதிபலிப்பு", நம்பிக்கை, இடைநிறுத்தம் [சிந்திக்க] மற்றும் விவாதம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறது. விவாதம், இடைநிறுத்தம் மற்றும் பிரதிபலிப்புகளைப் பொறுத்தவரை, இவை ஒரே அர்த்தத்தைக் குறிக்கும் வெவ்வேறு சொற்கள். பிரதிபலிப்பின் நன்மை என்னவென்றால், இது அறிவை அதிகரிக்கிறது மற்றும் முன்பு இல்லாத புரிதலை அளிக்கிறது. ஞானம் மற்றும் ஞானத்தின் புள்ளிகள் இதயத்தில் ஒன்று கூடி ஒரு குறிப்பிட்ட வரிசையில் ஒன்றிணையும் போது, அது ஒரு புதிய புரிதலை உருவாக்குகிறது. வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒரு புரிதல் மற்றொரு புரிதலின் பழம் அல்லது விளைவு, மேலும் புதிய புரிதல் வேறுபட்ட [முந்தைய] புரிதலுடன் இணைந்தால், அதிலிருந்து மற்றொரு புதிய புரிதல் பிறக்கிறது. இந்த விளைவுகள் மற்றும் பலன்கள், அறிவுகள், புரிதல்கள் மற்றும் பிரதிபலிப்புகள், மரணம் அதை முடிவுக்குக் கொண்டுவரும் வரை அல்லது இந்த பாதையைத் தடுக்கும்

சில தடைகள் வரும் வரை இந்த முறையில் அதிகரிக்கின்றன. அறிவின் பலன்களைப் பெறுபவருக்கும், பிரதிபலிக்கும் வழியை நன்கு அறிந்தவருக்கும் இந்த முறை நன்மை பயக்கும். மூலதனம் இல்லாததால் பெரும்பாலான மக்கள் அபரிமிதமான அறிவை இழந்துள்ளனர், வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மற்ற [புதிய] புரிதல்களை உருவாக்கும் புரிதல்கள் அவர்களிடம் இல்லை. இதன் உவமை வணிகப் பொருட்கள் இல்லாத ஒரு நபரின் உவமையாகும், [இதன் விளைவாக,] இலாபத்தை அடைய முடியாமல் போகிறார். சிலருக்கு புரிதல்களின் மூலதனம் உள்ளது, ஆனால் அவர்கள் அவற்றின் சரியான பயன்பாட்டைப் பற்றி அறிந்திருக்கவில்லை அல்லது பிற புரிதல்களை வளர்ப்பதற்காக அவற்றை எவ்வாறு சரியான வரிசையில் வைப்பது என்பது அவர்களுக்குத் தெரியாது. எனவே, அவர்களால் தங்கள் மூலதனத்தை அதிகரிக்க முடியவில்லை [இதனால் அது தேக்கமடைகிறது]. இந்த மூலதனத்தைப் பயன்படுத்தி, ஒரு புரிதலை மற்றொன்றிலிருந்து உனையடிக்க அதைப் பயன்படுத்தும் முறை தீர்க்கதரிசிகளுக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்டதைப் போல தெய்வீக வெளிச்சத்தின் மூலம் இதயத்தில் இயற்கையாகவே வெளிப்படுகிறது, ஆனால் இது இப்போதெல்லாம் அரிதாகிவிட்டது. [புரிதல்களின் மூலதனத்தைப் பயன்படுத்துவதற்கான சரியான முறை] சில நேரங்களில் பயிற்சி மற்றும் கற்றல் மூலம் வருகிறது, இது இப்போது மிகவும் பொதுவான வழியாகும். சில நேரங்களில் சிந்திக்கிற நபர், புரிதல்கள், அந்த புரிதல்களின் விளைவுகள் மற்றும் பலன்களைக் கொண்டிருப்பார், ஆனால் அதை அடைவதற்கான உணர்வு தெரியாது அல்லது அதை வெளிப்படுத்தும் விதம் தெரியாது, ஏனெனில் ஒருவர் வெளிப்படுத்தும் திறன் இழந்துள்ளார்.

பிரதிபலிப்பின் பழங்கள் மற்றும் விளைவுகள்: இந்த விவாதத்தின் சுருக்கம் என்னவென்றால், பிரதிபலிப்பின் பொருள் மூன்றாவதை அடைவதற்காக இரண்டு புரிதல்களை இதயத்தில் கொண்டு வருவதாகும். சிந்தனையின் பலன்கள் (விளைவுகள்) அறிவு, உள் நிலைகள் அல்லது [நல்ல, உன்னதமான மற்றும் நீதியான] செயல்கள் அல்லது மூன்றாக இருக்கலாம். இருப்பினும், அதன் சிறப்பு விளைவு அறிவு மட்டுமே. நிச்சயமாக, அறிவு இதயத்தால் அடையப்படும்போது, இதயத்தின் நிலை மாறுகிறது, மேலும் இதயத்தின் நிலை மாறும்போது, [உடல்] உறுப்புகளிலிருந்து வெளிப்படும் செயல்களும் மாறுகின்றன, செயல் [உள்] நிலைக்கு அடிபணிந்திருப்பதைப் போல, நிலை அறிவுக்கு அடிபணிந்துள்ளது, மற்றும் அறிவு பிரதிபலிப்புக்கு அடிபணியுகிறது, மற்றும் பிரதிபலிப்பு என்பது நல்லது மற்றும் அவற்றின் திறவுகோல்

[அவற்றைத் திறக்கிறது]. இது பிரதிபலிப்பின் சிறப்பை நிரூபிக்கிறது, மேலும் பிரதிபலிப்பு தெய்வீக நினைவனையை விட உயர்ந்தது என்பதும் இதிலிருந்து அறியப்படுகிறது, ஏனெனில் பிரதிபலிப்பு தெய்வீக நினைவு [உள்ளார்ந்த] அதில் கூடுதலான ஒன்றுடன் உள்ளது. இருப்பினும், இதயத்தின் தெய்வீக நினைவு [நாவுக்கு மாறாக] கைகால்களின் செயல்களை விட சிறந்தது. ஆயினும்கூட, பிரதிபலிப்பு அனைத்து செயல்களையும் விட உயர்ந்தது, எனவே, ஒரு முழு ஆண்டு வழிபாட்டை விட ஒரு பிரதிபலிப்பு தருணம் உயர்ந்தது என்று கூறப்படுகிறது. சிலர் ஞானமுள்ள ஒரு நபர் இதயத்தை கண்டிக்கத்தக்க விஷயங்களிலிருந்து (குணங்கள் மற்றும் குணங்களின் பண்புகள்) போற்றத்தக்க விஷயங்களுக்கு (குணங்கள் மற்றும் குணங்களின் பண்புகள்) மாற்றுகிறார் (நகர்த்துகிறார்), மற்றும் அதை பேராசையிலிருந்து [உலகத்திலிருந்து] தவிர்ப்பு மற்றும் திருப்திக்கு மாற்றுகிறார் என்று கூறுகிறார்கள். சிலர் தியானம் என்பது [இதயத்தின் பார்வையால் தெய்வீகத்தை] (*முஷாஹதா*) மற்றும் பக்தியுள்ள பயம், பயபக்தி மற்றும் கடவுளின் பயம் (*தக்வா*) ஆகியவற்றைக் குறிக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள்.

பிரதிபலிப்பு மூலம் நிலை மாற்றத்தின் நிலையை நீங்கள் அறிய விரும்பினால், அதன் உதாரணம் மறுமையைப் பற்றி முன்பு குறிப்பிட்டதைப் போலவே உள்ளது. அந்த உதாரணத்தை சிந்திப்பதன் மூலம் மறுமையை விரும்புவது நல்லது என்று கற்றுக் கொள்கிறது. இந்த புரிதல் நம் இருதயங்களில் உறுதியாக பதிந்தவுடன், அவர்களே மறுமையின் மீது அன்பு காட்டுவதையும், உலகில் விலகி இருப்பதை நோக்கியும் சாய்கிறார்கள். இந்த சாய்வை [உள் ஆன்மீக] நிலையுடன் நாங்கள் விளக்கியுள்ளோம். இந்த புரிதலுக்கு முன்பு, இதயத்தின் நிலை நிலையற்ற மற்றும் தற்காலிக (உலகத்தை) விரும்பியது மற்றும் அதை நோக்கி சாய்ந்தது மற்றும் மறுமையில் ஏமாற்றமடைந்தது மற்றும் அதன் மீது சிறிய ஆர்வம் கொண்டிருந்தது. இருப்பினும், இந்த புரிதல் அடைந்தபோது, இதயத்தின் நிலை முற்றிலும் மாறியது, அதன் நோக்கத்திலும் அதன் விருப்பத்திலும் ஒரு மாற்றம் ஏற்பட்டது. பின்னர் நோக்கத்தில் மாற்றம் ஏற்பட்டதால் உறுப்புகள் உலகை ஒதுக்கி வைத்து மறுமையின் செயல்களில் சாய்ந்திருக்க நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டது.

ஐந்து டிகிரி பிரதிபலிப்பு

பிரதிபலிப்பின் ஐந்து டிகிரிகள் உள்ளன - முதலாவது, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இரண்டு புரிதல்களை [முன்பு இருந்து] இதயத்தில் ஒன்றிணைக்க; இரண்டாவது, பிரதிபலிப்பு, இது முதல் இரண்டு புரிதல்களிலிருந்து, குறிக்கோளான ஒரு புதிய புரிதலை அடைவது; மூன்றாவது பட்டம் என்பது தேடப்பட்ட புரிதலை அடைவதும், அதனால் இதயத்தை ஒளிரச் செய்வதும்; நான்காவது பட்டம் என்னவென்றால், புரிதலின் வெளிச்சத்தைப் பெற்ற பிறகு இதயம் அதன் முந்தைய நிலையிலிருந்து மாறுகிறது; ஐந்தாவது பட்டம் என்னவென்றால், [உடல்] உறுப்புகள் அதன் மாற்றப்பட்ட நிலைக்கு ஏற்ப இதயத்திற்கு சேவை செய்கின்றன. இரும்புக்கு எதிராக ஒரு கல்லை அடிப்பது ஒரு இருண்ட இடத்தை அதன் ஒளியால் ஒளிரச் செய்யும் நெருப்பை உருவாக்குகிறது, முன்பு அதைப் பார்க்காதபோது கண் அதைப் பார்க்கத் தொடங்குகிறது, உறுப்புகள் செயலுக்காக விழித்தெழுகின்றன, புரிதலின் வெளிச்சத்தின் நெருப்புக் கற்களின் நிலையும் இதுதான். இந்த நெருப்புக் கல்லின் பெயர் இரண்டு புரிதல்களை ஒருங்கிணைக்கும் பிரதிபலிப்பு ஆகும், நெருப்பு மற்றும் கல் கலவையைப் போலவே மற்றும் இரண்டிற்கும் இடையில் ஒரு குறிப்பிட்ட கலவையைப் பயன்படுத்துகிறது, மேலும் இரும்பு ஒரு குறிப்பிட்ட வழியில் ஒரு கல்லில் தாக்கப்படுவதைப் போலவே, புரிதலின் ஒளியை உருவாக்குகிறது. இரும்பிலிருந்து நெருப்பு உருவாகிறது மற்றும் இதயம் அதன் வெளிச்சத்தால் மாற்றப்படுகிறது மற்றும் முன்பு அது சாய்ந்திருக்காத திசையை நோக்கி சாய்கிறது, மேலும் இந்த நெருப்பின் வெளிச்சத்தில், கண் முன்பு பார்க்க முடியாத விஷயங்களைப் பார்க்க முடிகிறது.

ஆயினும்கூட, பிரதிபலிப்புகளின் பலன்கள் அறிவு மற்றும் அரசு இரண்டும். அறிவுக்கு எந்த எல்லையும் இல்லை, இதயங்களில் இறங்கும் [உள் ஆன்மீக] நிலைகளுக்கு எல்லையே இல்லை. அதனால்தான், ஒரு ஆன்மீக பயணி பிரதிபலிப்புக்கு இடமுள்ள விஷயங்களை உள்ளடக்க விரும்பினால், அவ்வாறு செய்வது சாத்தியமில்லை, ஏனெனில் பிரதிபலிப்புக்கு எண்ணற்ற சந்தர்ப்பங்கள் உள்ளன, அதன் பலன்களுக்கு வரம்புகள் இல்லை. எவ்வாறாயினும், தெய்வீக பாதையில் (தீன்) மேற்கொள்ளப்படும் முயற்சிகளுடன் தொடர்புடைய அனைத்து சந்தர்ப்பங்களையும் சுருக்கமாக எழுத்துப்பூர்வமாக பதிவு செய்வது எங்கள் முயற்சியாக இருக்கும், இதனால் பிரதிபலிப்பு சந்தர்ப்பங்களைப் பற்றி நமக்குத் தெரியப்படுத்தப்படும்.

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

பிரதிபலிப்பின் சந்தர்ப்பங்கள் அல்லது பாதைகள்: சில நேரங்களில் தெய்வீக பாதையுடன் (தீன்) தொடர்புடைய ஒரு விஷயத்திலும், சில நேரங்களில் தெய்வீக பாதையுடன் தொடர்பில்லாத ஒரு விஷயத்திலும் பிரதிபலிப்பு நிகழ்கிறது என்பதை அறிய வேண்டும். இங்கே நமது அக்கறை தெய்வீக பாதை தொடர்பான விஷயங்கள், எனவே நாம் இங்கே மற்ற விஷயங்களை புறக்கணிக்கிறோம். தெய்வீக பாதை என்பது சேவகனுக்கும் பகவானுக்கும் இடையிலான விஷயத்தைக் குறிக்கிறது. ஒரு ஊழியரின் அனைத்து பிரதிபலிப்புகளும் ஒருவரின் சொந்த உள் குணங்கள் அல்லது உள் நிலைகளுடன் தொடர்புடையவை அல்லது அவை கடவுள் அல்லது அவரது தெய்வீக பண்புகள் மற்றும் செயல்களைப் பற்றியவை. கடவுளை அடைவதற்கான பாதையில் பயணிக்கிறவர்கள், அவரை சந்திக்க விரும்புபவர்களின் நிலை காதலர்களின் நிலையை அதிகமாக ஒத்திருக்கிறது. ஒரு உண்மையான காதலன் என்று வைத்துக்கொள்வோம், காதலில் முழுமையாக மூழ்கிய ஒரு நபர், அத்தகைய நபரின் பிரதிபலிப்பு காதலருடன் அல்லது ஒருவரின் சொந்த சுயத்துடன் தொடர்புடையது என்று சொல்லலாம். ஒருவர் அன்புக்குரியவரைப் பற்றி சிந்தித்தால், ஒருவர் காதலியின் அழகைப் பிரதிபலிக்கிறார், அல்லது காதலியின் இருப்பைப் பிரதிபலிக்கிறார், இதனால் ஒருவர் அந்த பிரதிபலிப்பிலிருந்து இன்பத்தைப் பெறலாம், அல்லது பிரியமானவரின் நன்மை மற்றும் பரிபூரணம் என்று கருதப்படும் குணங்களைப் பற்றி சிந்திக்கலாம், இதனால் பிரதிபலிப்பின் இன்பம் இன்னும் அதிகரிக்கும். ஒருவர் தனது சுயத்தைப் பற்றி சிந்தித்தால், அது இரண்டு நிலைகள் இல்லாமல் இல்லை: ஒன்று அன்புக்குரியவருக்கு அருகில் நல்லதல்ல மற்றும் அன்புக்குரியவரின் பார்வையில் ஒருவரை அவமானப்படுத்தி இழிவுபடுத்தும் அந்த [தனிப்பட்ட] குணங்களைப் பிரதிபலிக்கிறது, அல்லது ஒருவரை அன்புக்குரியவரிடம் நெருக்கமாக ஈர்க்கும் அன்புக்குரியவரால் விரும்பப்படும் குணங்களைப் பிரதிபலிக்கிறது. இவற்றைத் தவிர வேறு எந்த விஷயத்திலும் சிந்திப்பது, அன்பிலிருந்து விலக்கப்படுகிறது மற்றும் இழப்புக்கு ஒரு காரணமாகும், ஏனென்றால் ஒரு உண்மையான காதலன் காதலியின் அன்பில் முழுமையாக மூழ்கியிருப்பவர், வேறு எந்த எண்ணத்திற்கும் அல்லது பிரதிபலிப்புக்கும் ஒருவரின் இதயத்தில் இடமில்லாத அளவிற்கு. கடவுளை நேசிப்பவனும் இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும், ஒருவரின் பார்வையும் பிரதிபலிப்பும் பிரியமானவரை விட அதிகமாக இருக்கக்கூடாது.

முதல் வகை பிரதிபலிப்பு - சுயத்துடன் தொடர்புடையது: ஊழியரின் பிரதிபலிப்பு [கடவுள், அதாவது மனிதன்] மேலே குறிப்பிட்டுள்ள நான்கு

வகைகளில் கவனம் செலுத்தும் வரை (அனைத்து மனித பிரதிபலிப்புகளும் ஒருவரின் சொந்த உள் குணங்கள் அல்லது நிலைகளுடன் தொடர்புடையவை அல்லது அவை கடவுள் அல்லது அவரது தெய்வீக பண்புகள் மற்றும் செயல்களைப் பற்றியவை), ஒருவர் [தெய்வீக] அன்பின் நோக்கத்திலிருந்து பிரிக்கப்படுவதில்லை. இப்போது நான்கு வகைகளையும் தனித்தனியாக ஆராய்வோம். உங்கள் சொந்த சுய நிலைகள் மற்றும் குணங்களை (உள் பாத்திர பண்புகள்) பிரதிபலிப்பது தொடர்பான முதல் வகையைப் பார்ப்போம், இதனால் நீங்கள் நல்லது மற்றும் கெட்டது ஆகியவற்றைப் பிரித்தறிய முடியும். பின்னர் கடவுளால் விரும்பப்படும் அல்லது விரும்பாத அனைத்து விஷயங்களும் இரண்டு வகைப்படும்: [தெய்வீக] கீழ்ப்படிதல் மற்றும் பாவங்கள் போன்ற வெளிப்புற செயல்கள் மற்றும் இரட்சிப்பான உள் குணங்கள் அல்லது அழிவுகரமான உள் குணங்கள் (இதயத்தின் குணப் பண்புகள்) போன்ற உள் செயல்கள். இந்த உள் குணங்கள் அனைத்தின் மையம் இதயம். கீழ்ப்படிதல் மற்றும் பாவங்களின் செயல்களில், சில ஏழு உறுப்புகளுடன் தொடர்புடையவை மற்றும் சில பெற்றோருக்கு கீழ்ப்படியாமல் இருப்பது அல்லது அனுமதிக்க முடியாத இடத்தில் வாழ்வது போன்ற முழு உடலுடனும் தொடர்புடையவை. கடவுள் விரும்பாத விஷயங்கள் மூன்று வழிகளில் பிரதிபலிக்கப்பட வேண்டும்: முதலாவதாக, கடவுள் இவற்றை விரும்புகிறாரா இல்லையா? சில நேரங்களில் [கெட்ட] ஏதாவது வெறுப்பு உடனடியாக வெளிப்படையாகத் தெரியவில்லை, மேலும் ஒருவர் விஷயங்களை நுணுக்கமாக (ஆழமாக) பார்க்க வேண்டும். இரண்டாவதாக, இந்த விஷயங்கள் கடவுளுக்கு வெறுக்கப்படுமானால், அவற்றைத் தவிர்ப்பதற்கான வழி என்ன என்பதை ஒருவர் சிந்திக்க வேண்டும். மூன்றாவதாக, ஒருவர் இப்போது வைத்திருக்கும் வெறுப்பான குணம், அதை எவ்வாறு விட்டுவிட வேண்டும், அல்லது எதிர்காலத்தில் ஒருவர் அதைப் பெறப் போகிறார் என்றால், அல்லது கடந்த காலத்தில் அது இருந்தது மற்றும் அதை எவ்வாறு ஈடுசெய்வது (பிராயச்சித்தம்) செய்வது என்பதைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும் என்பதை ஒருவர் சிந்திக்க வேண்டும். இதேபோல், இந்த மூன்று வழிகளில் ஒருவர் பிரியமான விஷயங்களைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். [சுருக்கமாக,] இந்த [முதல்] வகை [சுயத்துடன் தொடர்புடைய பிரதிபலிப்பு] நான்கு வகைகளாக நாங்கள் வைத்துள்ளோம்: கீழ்ப்படிதல் செயல்கள், பாவங்கள், அழிவுகரமான குணங்கள் மற்றும் இரட்சிப்பு குணங்கள். ஒவ்வொரு வகையான உதாரணத்தையும் ஒரு உதாரணத்துடன் விளக்குவோம், இதனால் ஆன்மீக பயணிகள் இதிலிருந்து மற்ற அனைத்து வகைகளையும்

உடையணிக்க முடியும், இதனால் பிரதிபலிப்புகளின் கதவு ஒரு பரந்த விரிவடைந்த களத்தில் திறக்கப்படும்.

முதல் வகை - பாவங்கள்: ஒவ்வொரு காலையிலும், மனிதன் ஏழு உறுப்புகளுக்கு விரிவாகவும், பொதுவாக உடலின் மற்ற பகுதிகளுக்கும் பொறுப்பேற்க வேண்டும். அவர்கள் பாவத்தில் ஈடுபட்டிருந்தால், ஒருவன் அதை கைவிட வேண்டும்; நேற்று பாவத்தில் ஈடுபட்டால், ஒருவன் அதை ஈடுசெய்ய வேண்டும் [பிராயச்சித்தம் மூலம்]; நாளை ஒருவர் அதில் ஈடுபடப் போகிறார் என்றால், அதைத் தடுக்க ஒருவர் தயாராக இருக்க வேண்டும், அதிலிருந்து விலகி இருக்க வேண்டும். உதாரணமாக, ஒருவர் நாக்கின் செயல்களை ஆராய்ந்து, அது தொடர்ந்து பின்வாங்குதல், பொய்கள், சுய-பெருக்கம் (சுய முக்கியத்துவம், சுய விளம்பரம் மற்றும் சுய திட்டம், இவை அனைத்தும் பெருமை, ஆணவம், அகங்காரம் மற்றும் சுய நீதி ஆகியவற்றின் மூலப்பொருட்கள்), மற்றவர்களை கேலி செய்வது, மக்களின் உரையாடல்களை துண்டித்தல், மற்றவர்களை கெட்டவர்கள் என்று அழைப்பது மற்றும் பயனற்ற விஷயங்களில் தலையிடுதல் ஆகியவற்றில் ஈடுபட்டிருப்பதாக கற்பனை செய்ய வேண்டும். முதலாவதாக, கடவுள் இந்த விஷயங்களை கடுமையாக வெறுக்கிறார் என்பது ஒருவரின் இதயத்தில் உறுதியாக வேரூன்ற வேண்டும், பின்னர் [இந்த தீமைகள் மற்றும் தவறுகளுக்கு எதிராக] தெய்வீக தண்டனையைப் பற்றி முன்னறிவிக்கும் குர்ஆன் வசனங்கள் மற்றும் தீர்க்கதரிசன விவரிப்புகளைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும், பின்னர் ஒருவர் தனது சொந்த பாவங்களால் தெய்வீக பழிவாங்கலுக்கு தகுதியானவராக மாறப்போகிறார் என்பதைக் காண்க வேண்டும் [எனவே, தன்னைத் தவிர வேறு யாரும் குற்றம் சாட்ட முடியாது]. பின்னர், இந்த பாவங்களிலிருந்து தன்னை எவ்வாறு காப்பாற்றிக் கொள்வது என்பதைப் பற்றி ஒருவர் சிந்திக்க வேண்டும், மேலும் தனிமையை ஏற்றுக்கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும், கடவுளால் விரும்பப்படாத ஒவ்வொரு பேச்சுக்கும் ஒருவரைக் குற்றம் சாட்டும் அத்தகைய பக்தியுள்ள மற்றும் கடவுளுக்குப் பயமுள்ள நபரின் சகவாசத்தை ஏற்றுக்கொள்வதைத் தவிர வேறு வழியில்லை என்பதை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இதேபோல், தெய்வீக பாதையில் (தீன்) *பின்னோக்கி, பொய்கள், பயனற்ற பேச்சு, கொச்சையான பேச்சு மற்றும் புதுமைகள் (பிதா அல்லது உண்மையான பாரம்பரியத்திலிருந்து விலகல்கள்) கேட்கும் காதுகளைப் பற்றி ஒருவர் சிந்திக்க வேண்டும்.* இந்த பேச்சுகள் மிகவும் பொதுவானவை மற்றும் யாரிடமிருந்தும் கேட்கப்படலாம், எனவே,

ஒருவர் தனிமையின் மூலமோ அல்லது சரியானதை அறிவுறுத்துவதன் மூலமோ மற்றும் தவறுக்கு எதிராக அறிவுறுத்துவதன் மூலமோ அவர்களிடமிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டும் [ஞானம், மென்மை மற்றும் அழகுடன், விஷயங்களை மோசமாக்கும் கடுமைக்கு மாறாக சரியான புள்ளியைப் பெறுவதற்கு இவை அத்தியாவசியமானவை]. சாப்பிடுவதிலும் குடிப்பதிலும் அதன் பாவம் என்பதை வயிற்றைப் பற்றி சிந்தித்துப் பாருங்கள். சில நேரங்களில் இது அதிகமாக சாப்பிடுவதால் ஏற்படுகிறது, இது அனுமதிக்கப்பட்ட உணவாக இருந்தாலும், கடவுள் பெருந்தீனியை விரும்பவில்லை, இது கடவுளின் எதிரியான சாத்தானின் ஆயுதமான காமத்தை அதிகரிக்கிறது, சில நேரங்களில் அது தடைசெய்யப்பட்ட மற்றும் சந்தேகத்திற்குரிய விஷயங்களை சாப்பிடுவதன் மூலம் பாவம் செய்கிறது. சாப்பிடுவதற்கு முன், உணவு எங்கிருந்து வருகிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும் [அது தூய்மையான மற்றும் சட்டபூர்வமான வழிகளில் இருந்து வருகிறதா அல்லது தூய்மையற்ற மற்றும் சட்டவிரோத வழிகளில் இருந்து வருகிறதா]. இது உணவுக்கு மட்டும் பிரத்தியேகமானதல்ல, ஆனால் ஆடை மற்றும் குடியிருப்பைப் பற்றி ஒருவர் சிந்திக்க வேண்டும், அவை சட்டபூர்வமான வழிகளில் அல்லது தடைசெய்யப்பட்ட அல்லது சந்தேகத்திற்குரிய வழிகளில் ஒருவருக்கு கிடைக்கின்றனவா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். வருமான ஆதாரங்கள் சட்டபூர்வமானதா இல்லையா என்பதைப் பார்க்க ஒருவர் சிந்திக்க வேண்டும். அவை சட்டவிரோதமானவை என்றால் (அல்லது மோசடி, திருட்டு, வஞ்சகம் மற்றும் கொள்ளை போன்ற நெறிமுறையற்றவை) என்றால், ஒருவர் வருமானம் ஈட்டுவதற்கான சட்டபூர்வமான வழிகளைப் பற்றி சிந்தித்து, தடைசெய்யப்பட்ட (ஹராம்) விஷயங்களிலிருந்து ஒருவர் எவ்வாறு விலகி இருக்க முடியும் என்பதைப் பார்க்க வேண்டும், மேலும் வழிபாட்டின் அடித்தளம் அனுமதிக்கப்பட்ட உணவை உண்பதன் மூலம் [அல்லது சட்டவிரோத வருமானத்தை ஒருவரின் நன்மைக்காக பயன்படுத்துவது] [அல்லது சட்டவிரோத வருமானத்தை ஒருவரின் நன்மைக்காக பயன்படுத்துவது] அனைத்து [தெய்வீக] வழிபாடுகளும் வீணாகிவிடும் என்று ஒருவரை நம்ப வைக்க வேண்டும். அனைத்து உறுப்புகளையும் ஒரே மாதிரியாக சிந்திக்க வேண்டும். இங்கே விளக்கப்பட்டிருப்பது போதுமானது. பிரதிபலிப்பின் மூலம் இந்த நிலைகளைப் பற்றிய சரியான மற்றும் உண்மையான புரிதலை அடைபவர் நாள் முழுவதும் இந்த உறுப்புகளை கண்காணிப்பார் என்று நம்பப்படுகிறது, மேலும் இந்த கண்காணிப்பு உறுப்புகளை பாவங்களிலிருந்து பாதுகாக்கும்.

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

இரண்டாவது வகை - கீழ்ப்படிதல் செயல்கள்: கடவுளைத் தேடுபவர் அல்லது ஆன்மீக பயணி (*சாலிக்*) ஒருவர் மீது கட்டாயப்படுத்தப்பட்ட செயல்களைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும், வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவற்றை எவ்வாறு செய்வது, தவறுகள் மற்றும் குறைபாடுகளிலிருந்து அவற்றை எவ்வாறு பாதுகாப்பது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும், அவற்றில் ஏதேனும் தவறுகள் ஏற்பட்டால், அதை எவ்வாறு ஈடுசெய்ய முடியும் (*நவாஃபில்*)), மற்றும் அனைத்து உறுப்புகள் மற்றும் அவற்றிலிருந்து கடவுளால் விரும்பப்படும் செயல்கள் பற்றி சிந்தியுங்கள். உதாரணமாக, கண் தான் பார்ப்பதிலிருந்து பாடங்களைக் கற்றுக்கொள்வதற்கும், வானங்கள் மற்றும் பூமியின் தெய்வீக மகிமையைக் காண்பதற்கும், கடவுளின் வேதத்தையும் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் வார்த்தைகளையும் படிப்பதற்கும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது என்று ஒருவர் நினைக்க வேண்டும். ஒருவன் தனது உடல் உறுப்புகள், உடைமைகள், செல்வம், வேலைக்காரர்கள், குழந்தைகள் போன்றவற்றை இதேபோல் ஆராய வேண்டும், ஏனென்றால் இந்த விஷயங்கள் அனைத்தும் கடவுளுக்குக் கீழ்ப்படிவதற்கான கருவிகள். ஒருவரின் ஆழமான சிந்தனையின் மூலம், ஒருவர் தெய்வீக கீழ்ப்படிதலின் வழிகளைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் [அடிமைத்தனம் மற்றும் பக்தி] பின்னர் அந்த விஷயங்களைத் தேட வேண்டும், பின்னர் தெய்வீக வழிபாட்டை நோக்கி தன்னை சாய்க்க வேண்டும். பின்னர் ஒருவன் நோக்கத்தின் நேர்மையைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும், இதனால் [நேர்மையான] செயல் எல்லா வகையிலும் தூய்மையானதாகவும் தூய்மையாகவும் இருக்கும்.

மூன்றாம் வகை - அழிவுகரமான குணங்கள்: மூன்றாவது வகை இதயத்தை மையமாகக் கொண்ட ஆபத்தான குணங்களை (உள் குணப் பண்புகள், மனோபாவங்கள் மற்றும் மனநிலைகள்) உள்ளடக்கியது. காமம் மற்றும் பேராசையின் ஆதிக்கம், கோபம், கஞ்சத்தனம், ஆணவம், சுய நீதி, ஆடம்பரம், பொறாமை, மற்றவர்களைப் பற்றி மோசமான எண்ணங்களைக் கொண்டுவருதல், அலட்சியம், பெருமை போன்றவை இதில் அடங்கும். இவை [கண்டிக்கத்தக்க மற்றும் எதிர்மறையான பண்புகள்] இதயத்தில் காணப்படுகின்றனவா இல்லையா என்பதை ஒருவர் தனது இதயத்தை ஆராய வேண்டும். இந்த குணங்களிலிருந்து இதயம் சுத்திகரிக்கப்பட்டது என்று ஒருவர் நினைத்தால், இதயத்தை சோதிக்கும் முறையைப் பற்றி சிந்தித்து, அந்த மதிப்பீட்டை உறுதிப்படுத்தும் அறிகுறிகளைத் தேட வேண்டும். ஒருவரின் சுயம் பணிவு மற்றும் ஆணவத்திலிருந்து விலக்கு பெறுவதற்கு உரிமை கோருபவராக இருந்தால், ஒருவர் கடைத்தெருவுக்குச் சென்று ஒருவரின்

தலையில் விறகு மூட்டையை வைக்க வேண்டும் (பழைய காலங்களில் பணிவு மற்றும் பணிவின் அடையாளம்) அதன் பணிவைச் சோதிக்க வேண்டும். முந்தைய காலங்களில், [ஆன்மீக பாதையில் முயற்சி செய்பவர்கள்] தங்கள் சுயத்தை இப்படி சோதித்தனர். இந்த பிரதிபலிப்பின் நோக்கம், இதயம் இந்த விரும்பத்தகாத குணங்களுடன் தொடர்புடையதா இல்லையா என்பதைப் பார்ப்பதாகும். இந்த [கண்டிக்கத்தக்க உள்] குணங்கள் இருப்பதை அறிகுறிகள் வெளிப்படுத்தினால், இந்த குணங்கள் தனக்கு மோசமாகத் தோன்றும் விஷயங்களைப் பற்றி ஒருவர் சிந்திக்க வேண்டும், மேலும் இந்த குணங்களின் ஊற்றுக்குறி அறியாமை, கவனக்குறைவு மற்றும் உள் தீமை ஆகியவை என்பது ஒருவருக்கு தெளிவாகிறது. ஒருவன் தன் ஆத்மாவில் ஆணவத்தை உணர்ந்தால், அவன் தன் முட்டாள்தனத்தை அவனுக்குத் தெரிவித்து, "நீ உன்னுடைய சுயத்தை (*நாஃப்ஸ்*) பெரியவனாக கருதுகிறாய், மாறாக, கடவுளின் பார்வையில் பெரியவன் பெரியவன், இது மரணத்திற்குப் பிறகுதான் அல்லாஹ்வின் பார்வையில் பெரியவன் என்பது தெரியவரும்". ஆணவம் ஆபத்தானது என்றும், அதன் தோற்றுவாய் முட்டாள்தனம் என்றும் அறியப்படும்போது, ஒருவர் அதை குணப்படுத்துவதைப் பற்றி சிந்தித்து, அதை குணப்படுத்த இந்த உத்தியை பின்பற்ற வேண்டும், ஒருவர் தாழ்மையான மக்களின் வழிகளை பின்பற்ற வேண்டும். அதுபோலவே, ஒருவருக்கு ஆத்மாவில் பேராசை மற்றும் உணவு ஆசை இருந்தால், இது மிருகங்களின் குணம் (குணம்) என்று நினைக்க வேண்டும். உணவு ஆசையில் அல்லது உடலுறவுக்கான ஆசையில் ஏதேனும் பரிபூரணம் [நன்மை மற்றும் சிறப்பு] இருந்திருந்தால், அது கடவுள் மற்றும் தேவதூதர்களின் அறிவு மற்றும் திறமை போன்ற பண்பாக இருந்திருக்கும், மேலும் விலங்குகளுக்கு இந்த குணம் வழங்கப்பட்டிருக்காது. இந்த காமம் ஒருவரின் மீது ஆதிக்கம் செலுத்தும் அளவிற்கு, அந்த அளவிற்கு ஒருவர் மிருகங்களை ஒத்திருப்பார் மற்றும் கடவுளுக்கு நெருக்கமான தேவதூதர்களிடமிருந்து விலகி இருப்பார்.

நான்காவது வகை - இரட்சிப்பு குணங்கள்: இரட்சிப்பு குணங்கள் (உன்னதமான உள் குண பண்புகள், மனோபாவங்கள் மற்றும் இதயத்தை மையமாகக் கொண்ட மனநிலைகள்) மனந்திரும்புதல், பாவங்கள் மீது வருத்தம் மற்றும் அவமானம், துன்பங்களில் பொறுமை, ஆசீர்வாதங்களுக்கு நன்றியுணர்வு, கடவுள் பயம், நம்பிக்கை, உலகில் விலகி, நேர்மை, தெய்வீக கீழ்ப்படிதலில் உண்மை, கடவுளின் அன்பு மற்றும் அவரை மதித்தல், தெய்வீக செயல்களை ஏற்றுக்கொள்வது, தெய்வீகத்திற்கான ஏக்கம், பணிவு, பணிவு, முதலியன. ஒரு ஊழியர்

[கடவுளின், அதாவது மனிதன்] ஒவ்வொரு நாளும் ஒருவரின் இருதயத்தைப் பார்த்து, கடவுளிடம் நெருங்கி வருகிற குணங்களில் எந்த குணம் தேவை என்பதைக் காண வேண்டும். ஒருவருக்கு ஒரு குறிப்பிட்ட குணம் தேவை என்று கற்றுக் கொண்டால், இந்த குணங்கள் [உள்] நிலைகள் மற்றும் நிலைகள் அறிவின் பலன்கள் (விளைவுகள்) என்றும், அறிவு [மற்றும் புரிதல்கள்] பிரதிபலிப்புகளின் பலன்கள் என்றும் ஒருவர் நினைக்க வேண்டும். எனவே, ஒருவர் தனது சொந்த தவறுகளுக்காக மனந்திரும்புதல் மற்றும் வருத்தத்தின் நிலைகளைப் பெற விரும்பினால், ஒருவர் முதலில் தனது பாவங்கள் அனைத்தையும் ஆராய்ந்து, அவற்றைப் பற்றி சிந்தித்து, அனைத்தையும் ஒருவரின் சுயத்தில் ஒன்றிணைத்து, அவற்றை ஒருவரின் இதயத்தில் பெரியதாகக் கருத வேண்டும். பின்னர் ஒருவர் பாவங்களைப் பற்றி தெய்வீக சட்டத்தில் வந்துள்ள கண்டனத்தை ஒரு பார்வை காட்ட வேண்டும், மேலும் ஒருவர் கடவுளின் கோபத்தைப் பெறப் போகிறார் என்ற இந்த உறுதியை இதயத்தில் வைத்திருக்க வேண்டும் [அவர்கள் தொடர்ந்து இருப்பார்கள் மற்றும் அவற்றில் விடாமுயற்சி காரணமாக]. இதயத்தில் வெட்கமும் வருத்தமும் தோன்றும் வரை ஒருவர் இந்த பிரதிபலிப்புடன் தொடர்கிறார். இதேபோல், ஒருவன் [இதயத்தில்] நன்றியுணர்வு நிலையை அடைய விரும்பினால், ஒருவர் முதலில் கடவுளின் ஆசீர்வாதங்களையும் அருளையும் ஆராய்ந்து, ஒருவரின் பாவங்களின் மீது அவர் தனது அழகான மறைப்பை வைத்திருக்கிறார் என்று நினைக்க வேண்டும் [அதனால் ஒருவரின் இழிவான நிலை பொதுமக்கள் பார்க்க காட்சிப்படுத்தப்படக்கூடாது, மேலும் இந்த உணர்தல் ஒருவரை தெய்வீக நன்றியுணர்வுடன் தூண்டுகிறது]. ஒருவர் தெய்வீக அன்பு மற்றும் கடவுளின் மீதான ஏக்கத்தின் நிலையை வளர்க்க விரும்பும்போது, ஒருவர் தெய்வீக அழகு மற்றும் மகிமையையும், கடவுளின் மகத்துவத்தையும் மேன்மையையும் சிந்திக்க வேண்டும். இதைச் செய்வதற்கான வழி, முதலில் தேவனுடைய அற்புதமான ஞானத்தைப் பார்ப்பது [இது நம்மைச் சுற்றி நமது நிலைகள், வாழ்க்கைகள், படைப்புகள், இயற்கை மற்றும் நம்மைச் சுற்றியுள்ள எல்லாவற்றிலும் நமது உள் உயிரினங்களிலும் தெளிவாகத் தெரிகிறது] மற்றும் அவரது அழகான தெய்வீக குணங்களை (பண்புகள்) பாருங்கள், பின்னர் அவரது மகிமை மற்றும் அழகைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். தேவபயத்தின் நிலை விரும்பினால், ஒருவர் முதலில் ஒருவரின் உள் மற்றும் வெளிப்புற பாவங்களைப் பார்க்க வேண்டும், பின்னர் ஒருவரின் மரணத்தைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும், மற்றும் மரணத்திற்குப் பிறகு ஒருவர் சந்திக்கும் நிகழ்வுகள் மற்றும் பார்வைகள் [தீர்க்கதரிசன மரபுகளில் வெளிப்படையாக உச்சரிக்கப்பட்டுள்ளன], எடுத்துக்காட்டாக,

மரணத்திற்கு முன், ஒருவர் மரணத்தின் வேதனைகளை சமாளிக்க வேண்டும், மரணத்திற்குப் பிறகு ஒருவருக்கு வருகை தருவது, கல்லறையின் தண்டனை, அதன் பாம்புகள், தேள்கள் மற்றும் பூச்சிகளை எதிர்கொள்வதைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும் என்று தேவதூதர்கள் (முன்கிர் நக்கீர்) கேள்வி கேட்க வேண்டும், பின்னர் எக்காளம் ஊதப்படும், கடைசி நாளின் களம் பரவப்படும், ஒவ்வொரு துகளுக்கும் ஒருவர் பொறுப்பேற்க வேண்டிய அந்த நாளின் கொடூரங்களையும் தீவிரத்தையும் சிந்திக்க வேண்டும் (ஒருவரின் உலகத்தில் ஒருவர் முக்கியமற்றதாகக் கருதும் சிறிய விஷயம் தங்குமிடம்). நரகத்தைப் பற்றி குர்ஆன் கூறியதை நினைவுகூர வேண்டும். நம்பிக்கையின் நிலை விரும்பினால், ஒருவர் சொர்க்கம், அதன் தோட்டங்கள், மரங்கள், நீரோடைகள் மற்றும் அதன் குடிமக்களின் ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் வசதிகளைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும், மேலும் இந்த ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் வசதிகள் அனைத்தும் நித்தியமானவை என்பதை பிரதிபலிக்க வேண்டும்.

இது வெளிப்புற அல்லது வெளிப்படுத்தப்பட்ட அறிவில் (*உலூன் அல்-முஆம்லா)* மற்றும் நல்ல மற்றும் கெட்ட உள் குணங்களில் பிரதிபலிக்கும் முறையாகும். ஒரு தொடக்க ஆன்மீக பயணி ஒருவரின் இதயம் உன்னதமான மற்றும் உன்னதமான உள் குணங்கள், குணாதிசயங்கள், மனோபாவங்கள் மற்றும் மனப்பான்மைகளால் அலங்கரிக்கப்படும் வரை, உன்னதமான ஆன்மீக நிலையங்களால் ஒளிரும் வரை, ஒருவரின் உள் மற்றும் வெளிப்புற இருப்பு அனைத்து விரும்பத்தகாத பண்புகளிலிருந்தும் தூய்மையாகும் வரை இந்த பிரதிபலிப்புகளில் ஒருவரின் நேரத்தை ஈடுபடுத்த வேண்டும். இந்த விஷயங்களில் பிரதிபலிக்க இது ஒரு சிறந்த வழிபாடு என்றாலும், இவை உண்மையான நோக்கங்கள் அல்ல என்பதை இந்த கட்டத்தில் இங்கே நினைவில் கொள்ள வேண்டும். ஞானவாதிகள் மற்றும் கடவுளின் நெருங்கியவர்களின் உண்மையான நோக்கம் தெய்வீக மகிமை மற்றும் அழகைப் பற்றி சிந்திப்பதும், அவர்கள் தங்கள் சொந்த சுயத்திலிருந்து கூட அழிக்கப்படும் (ஃபனா) ஆகிவிடும் வகையில் இந்த பிரதிபலிப்பில் மூழ்குவது [அதனால் சுயத்தின் எந்த தடயமும் இல்லை மற்றும் ஒருவர் தெய்வீக இருப்பை அடைகிறார்], வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், அவர்கள் தங்கள் சொந்த சுயத்தை புறக்கணிக்கிறார்கள், அவர்களின் சொந்த நிலைகள், அவர்களின் சொந்த ஆன்மீக நிலைகள், அவர்களின் சொந்த உள் குணங்கள் மற்றும் எல்லாம். பிரியமானவரின் பிரதிபலிப்பில் அவர்களின் நிலை காதலியின் பிரதிபலிப்பைப் போன்றது, காதலியைப் பார்த்தவுடன் உண்மையான காதலனின்

நிலையைப் போன்றது. அந்த நேரத்தில், ஒருவருக்கு தனது சொந்த நிலையைப் பார்க்கவும், தனது சொந்த குணங்களில் கவனம் செலுத்தவும் கூட உணர்வு இல்லை, மாறாக ஒருவர் திகைத்துப் போய், தனது சுயத்தைப் பற்றிய அனைத்தையும் மறந்து விடுகிறார். இது காதலர்களுக்கு [உண்மையான பிரியமானவருக்கு] மிக உயர்ந்த இன்பமாகும்.

இங்கே விவாதிக்கப்படும் பிரதிபலிப்பு, இதயங்களை உன்னதமான உள் குணங்கள், குணாதிசயங்கள், மனோபாவங்கள் மற்றும் மனநிலைகளால் அலங்கரிக்கும் விஷயங்களுடன் தொடர்புடையது, இதனால் அது [தெய்வீக] நெருக்கம் மற்றும் அன்புக்குரியவருடன் சந்திப்பின் இன்பத்தை அடைகிறது. ஒருவன் முழு வாழ்க்கையையும் இதயத்தின் சீர்திருத்தத்தில் செலவழித்தால், நெருக்கம் மற்றும் சந்திப்பின் இன்பத்தை எப்போது அடைவார்? கடவுளில் அழித்தல் (*ஃபனா) என்பது* கடவுளைத் தேடுபவர்களின் உண்மையான நோக்கம், மற்றும் ஞானவாதிகள் மற்றும் கடவுளின் நெருங்கியவர்களுக்கு இன்பத்தின் உச்சம். ஒரு ஆன்மீக பயணி மேற்கூறியவற்றில் விளக்கப்பட்டுள்ளபடி, பிரதிபலிப்பை ஒரு வழக்கமாக மாற்ற வேண்டும், இரவும் பகலும் அதைச் செய்ய வேண்டும், எல்லா நேரங்களிலும், ஒருவர் சுயத்தைப் பற்றி அலட்சியமாக இருக்கக்கூடாது, கடவுளிடமிருந்து ஒருவரை விலக்கி வைக்கும் [கண்டிக்கத்தக்க உள்] குணங்கள், மற்றும் ஒருவரை கடவுளிடம் நெருங்கும் [உள் ஆன்மீக] நிலைகள். மாறாக, ஒவ்வொரு ஆவிக்குரிய பயணியும் ஒருவரின் நல்ல மற்றும் கெட்ட குணங்கள், பாவங்கள் மற்றும் [தெய்வீக] கீழ்ப்படிதலின் செயல்கள் அனைத்தையும் குறித்துக்கொள்ள ஒரு நோட்புக்கை வைத்திருக்க வேண்டும், மேலும் சுயத்தை சோதிக்க ஒவ்வொரு நாளும் அவற்றைப் பார்க்க வேண்டும் [எல்லா கெட்ட குணங்களையும் அடக்குவதற்கும் ஒழிப்பதிலும் ஒருவரின் இதயத்தையும் ஆன்மாவையும் அனைத்து நல்ல குணங்களுடனும் அலங்கரிப்பதில் ஒருவர் சிறந்து விளங்குகிறாரா இல்லையா என்பதைப் பார்க்க].

அழிவுகரமான மற்றும் மீட்கும் உள் குணங்கள்: எண்ணற்ற அழிவுகரமான குணங்கள் இருந்தாலும், மீட்கும் குணங்களும் உள்ளன. இருப்பினும், பத்து அழிவுகரமான மற்றும் பத்து மீட்பு குணங்களை உன்னிப்பாக கவனித்தால் அது போதுமானதாக இருக்கும். இந்த பத்து அழிவுகரமான குணங்கள்: கஞ்சத்தனம், ஆணவம், சுய ஆணவம், ஆடம்பரம், பொறாமை, கோபம், பெருந்தீனி, அதிகப்படியான காமம், செல்வத்தின் மீதான ஆசை, புகழ் மற்றும் அதிகாரத்தின் மீதான அன்பு.

இவற்றிலிருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்பவன், [அனைத்தும்] கண்டிக்கத்தக்க குணங்களிலிருந்தும் தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள முடியும் என்று நம்பப்படுகிறது [ஏனெனில் இந்த பத்து தீமைகள், தீமைகள் மற்றும் எதிர்மறைகளின் ஊற்றுக்கண்கள்]. பின்னர் இரட்சிப்பு குணங்கள் [நேர்மறை, உன்னதம், மேன்மை, அமைதி, நன்மை மற்றும் வெற்றி ஆகியவற்றால் ஒருவரை நிரப்புகின்றன] பாவங்கள் [மற்றும் தவறுகளில்] அவமானம் மற்றும் வருத்தம், துன்பங்களில் பொறுமை, நல்லது அல்லது கெட்ட தெய்வீக விருப்பத்தை ஏற்றுக்கொள்வது, அனைத்து ஆசீர்வாதங்களுக்கும் நன்றியுணர்வு, கடவுளில் பயத்திற்கும் நம்பிக்கைக்கும் இடையிலான சமநிலை, உலகில் [உலகத்தின் அனைத்து வெளிப்பாடுகளிலிருந்தும்] விலகி இருத்தல், செயல்களில் நேர்மை, தேவனுடைய படைப்புகள் அனைத்தையும் நல்ல நடத்துதல், தெய்வீக அன்பு மற்றும் தேவனுக்காக மனத்தாழ்மை. இந்த இருபது குணங்கள் ஆன்மீக பயணியின் குறிப்பேட்டில் பட்டியலிடப்பட்டால், குணப்படுத்துவது கடினமாக இருக்காது. குணப்படுத்தும் வழி என்னவென்றால், இந்த இருபது விஷயங்களில் ஒன்றைப் பிரதிபலிப்பதன் மூலம் ஒருவர் தொடங்குகிறார். ஒரு கெட்ட குணம் ஒழிக்கப்படும்போது, ஒருவர் அதை நோட்புக்கில் கடக்கலாம், அதைப் பற்றி கவலைப்படுவதை நிறுத்தலாம், அவர் அந்த தீமையிலிருந்து விடுதலையைக் கொடுத்ததற்காக தேவனுக்கு நன்றி செலுத்தலாம், அதிலிருந்து ஒருவரின் இருதயத்தை சுத்திகரித்தார், மேலும் கடவுள் கொடுத்த திறமை மற்றும் உதவியால் மட்டுமே அந்த தீமையை ஒருவர் சுத்திகரித்துள்ளார் என்பதை அறிந்து கொள்ளலாம். இறைவன் இந்த விஷயத்தை தன்னிடமே விட்டுவிட்டால், ஒருவரின் இதயத்திலிருந்து ஒரு துளி கூட தீமையை அழித்திருக்க முடியாது. அதற்குப் பிறகு, மீதமுள்ள விஷயங்களில் கவனம் செலுத்தி, அவை ஒவ்வொன்றையும் சிந்தித்து அவற்றை அகற்ற வேண்டும். அது நிகழும்போது, ஒருவர் அனைத்து அழிவுகரமான குணங்களிலிருந்தும் விடுபடும் வரை அதை நோட்புக்கில் குறுக்கிட வேண்டும். அப்படியானால், உள் குணங்களுக்காகவும் இதைச் செய்ய வேண்டும். இந்த உன்னதமான குணங்களை ஒவ்வொன்றாக ஏற்றுக் கொண்டு, அது நடக்கும் போது அவற்றை நோட்டுப் புத்தகத்தில் எழுதி வைக்க வேண்டும். இது ஒரு சுறுசுறுப்பான ஆன்மீக பயணியின் (முரீத்) வழக்கமாக இருக்க வேண்டும்.

இது பக்தியுள்ளவர்களாலும் அறிஞர்களாலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்ட வெளிநாட்டு அறிவில் (உலூம் அல்-முஆம்லா) *பிரதிபலிக்கும் வழியாகும்.* இந்த முறையை அவர்கள் முடித்தபோது, அவர்கள் தங்கள் மீது எந்த சாய்வும் இல்லை, மாறாக, அவர்கள் தெய்வீக மகிமை மற்றும்

மகிமையைப் பிரதிபலிக்க இந்த பிரதிபலிப்புகளிலிருந்து முன்னேற்றம் அடைந்தனர், மேலும் இதயத்தின் பார்வையால், தெய்வீக அழகைக் காண்பதில் உள்ள மகிழ்ச்சியைப் பிரதிபலித்தனர். இருப்பினும், மனிதன் அனைத்து அழிவுகரமான குணங்களிலிருந்தும் பிரிக்கப்பட்டு, அனைத்து உயிர்ப்பூட்டும் உன்னதமான குணங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டால் மட்டுமே இந்த பிரதிபலிப்பு அடையப்படுகிறது. அது (சாட்சி) அதற்கு முன் தோன்றினாலும், அது பிரகாசிக்கும் மின்னல் ஃப்ளாஷ் போல தவறானது மற்றும் தற்காலிகமாக இருக்கும், பின்னர் [உடனடியாக மறைந்துவிடும்]. அழிவுகரமான பண்புகளில் இருந்து விடுபடாமல் தெய்வீக பிரதிபலிப்பில் ஈடுபடுபவன், உள் இருப்பை இரட்சிப்பான [குணங்களுடன்] வணங்குகிறான், ஒருவரின் அன்புக்குரியவருடன் தனிமையைக் காணும் காதலனைப் போன்றவன் [மிகப்பெரிய முயற்சிக்குப் பிறகு] ஆனால் பாம்புகளும் தேளும் ஒருவரின் ஆடைகளில் ஊர்ந்து சென்று அந்த நேரத்தில் ஒன்றைக் கடிக்கின்றன. வெளிப்படையாக, இந்த தீங்கு விளைவிக்கும் உயிரினங்களின் கடிகளிலிருந்து வரும் வலி இந்த தனிமையின் அனைத்து இன்பங்களையும் [பெரும் முயற்சி மற்றும் துன்பத்திற்குப் பிறகு காதலனுடன்] தொலைந்து போகச் செய்யும், மேலும் அனைத்து இன்பங்களும் அழிந்துவிடும். பாம்புகள் மற்றும் தேள்களைப் போலவே அழிவுகரமான குணங்களும் தீங்கு விளைவிக்கும், மேலும் அவை தெய்வீக அழகைக் காணும் இன்பத்தை அழிப்பவை. இந்த அழிவுகரமான குணங்களால், பாம்பு மற்றும் தேள் கடித்ததால் [ஒருவர் பாதிக்கப்படுகிற] [உடல்] வலியை விட [ஆன்மாவின் ஆழத்தில்] கல்லறையில் அனுபவிக்கும் வலி, மிகவும் அதிகமாக இருக்கும். இந்த விவரம் காட்டுகிறது, ஒரு ஊழியர் [கடவுளின்] ஒருவரின் சொந்த சுயத்தின் விரும்பத்தக்க மற்றும் விரும்பத்தகாத குணங்களை எவ்வாறு சிந்திக்க வேண்டும்.

இரண்டாவது வகை பிரதிபலிப்பு - கடவுளின் மகிமையில், மகத்துவம் மற்றும் மகத்துவத்தில்: இரண்டாவது வகை பிரதிபலிப்பு என்னவென்றால், வேலைக்காரன் கடவுளின் மகிமை, மகத்துவம் மற்றும் மகத்துவத்தை பிரதிபலிக்கிறார். இந்த பிரதிபலிப்பில் இரண்டு நிலையங்கள் உள்ளன: முதல் நிலையம் உயர்ந்தது தெய்வீக இருப்பு மற்றும் பண்புகளைப் பிரதிபலிப்பது மற்றும் தெய்வீக பெயர்களின் அர்த்தங்களைப் பிரதிபலிப்பது [ஒவ்வொரு தெய்வீக பெயரும் ஒரு குறிப்பிட்ட தெய்வீக குணத்தை குறிக்கிறது அல்லது இருப்பின் ஒவ்வொரு பகுதியையும் அதன் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் வெளிப்பாட்டிலும் ஊடுருவியுள்ள பண்பு]. [இருப்பினும்,] [ஒரு

தீர்க்கதரிசன கதையில்] "கடவுளின் படைப்புகளில் சிந்தியுங்கள், [மற்றும்] அவருடைய இருப்பில் சிந்திக்க வேண்டாம்" என்று கூறப்பட்டுள்ளபடி [சாதாரண மக்களுக்கு] இது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. புத்திகள் (கடவுளின் பிரதிபலிப்பில்) ஆச்சரியப்படுவதால் அது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஞானவாதிகள் மற்றும் கடவுளின் நெருங்கியவர்கள் மட்டுமே அதை நோக்கி தங்கள் பார்வையை உயர்த்தத் துணிகிறார்கள். இருப்பினும், இந்த பார்வை நிரந்தரமாக இருப்பதற்கான தைரியம் அவர்களுக்கும் இல்லை. படைப்பின் கண்களுடன் ஒப்பிடுகையில், தெய்வீக மாட்சிமையின் நிலை, சூரியனின் ஒளியுடன் ஒப்பிடுகையில் ஒரு வௌவாலின் கண்களின் நிலையைப் போன்றது. வௌவாலால் சூரியனின் ஒளியை தாங்க முடியாது; எனவே அது பகலில் ஒளிந்து கொள்கிறது, இரவில், சூரியனின் மீதமுள்ள ஒளியில், அது சுற்றி பறக்கிறது. ஞானவாதிகள் மற்றும் கடவுளின் நெருங்கியவர்களின் நிலை (குர்ஆனின் கட்டளைப்படி தீர்க்கதரிசிகளுக்குப் பிறகு மிக உயர்ந்த [ஆன்மீக] பதவிகளைக் கொண்ட சித்தீன்) சூரியனைப் பார்க்கக்கூடிய ஒரு சாதாரண மனிதனைப் போன்றது, இருப்பினும், இந்த பார்வையின் நிரந்தரத்தன்மைக்கான சகிப்புத்தன்மை ஒருவருக்கு இல்லை, மாறாக, சூரியனை தொடர்ந்து பார்ப்பதன் மூலம் ஒருவர் கண்பார்வையை இழக்க நேரிடும் அபாயம் உள்ளது. ஒரு குறுகிய காலத்திற்கு இருந்தாலும் [சூரியனைப் பார்த்து] நோக்கத்துடன் பார்ப்பது கண்களுக்கு சேதத்தை ஏற்படுத்தும். இதேபோல், கடவுளின் இருப்பை [இதயம் அல்லது ஆன்மாவின் கண்ணால்] பார்ப்பது ஆச்சரியத்தையும் ஆச்சரியத்தையும் உருவாக்குகிறது, மேலும் புத்திசாலித்தனம் கலக்கமடைகிறது. அதனால்தான், தெய்வீக இருப்பு மற்றும் பண்புகளை ஒருவரின் பிரதிபலிப்பின் மையமாக மாற்றாமல் இருப்பது நல்லது, ஏனெனில் பல புத்திசாலிகளால் இந்த பிரதிபலிப்பை தாங்க முடியாது. இருப்பினும், அறிஞர்கள் தெளிவுடன் அனுமதித்த சிறிய அளவு பிரதிபலிப்பு என்னவென்றால், கடவுள் இடம், சுற்றுப்புறங்கள் மற்றும் திசைகளில் இருந்து விடுபட்டவர், அவர் பிரபஞ்சத்தில் இல்லை, அதற்கு வெளியே இல்லை, அவர் அதனுடன் இணைக்கப்படவில்லை, அல்லது அவர் அதிலிருந்து பிரிக்கப்படவில்லை. சிலரின் புத்திகள் இந்த விஷயத்தில் மிகவும் ஆச்சரியமடைந்தன, கலக்கமடைந்தன, இந்த விஷயங்களைக் கேட்கவோ அல்லது புரிந்து கொள்ளவோ அவர்களுக்கு வலிமை இல்லாததால் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்துவிட்டனர். இதை விட குறைந்த அளவிலான விளக்கத்தை கூட சிலரால் பொறுத்துக்கொள்ள முடியவில்லை. எனவே, ஒரு தலை, கால்கள், கைகள், கண்கள் அல்லது வேறு சில [மனிதனைப் போன்ற] உறுப்புகள்

அல்லது ஓரளவு அல்லது அளவு பொருந்தக்கூடிய ஒரு உடல் இருப்பது கடவுளுக்கு மேலாக உயர்ந்தவர் என்று அவர்களிடம் கூறப்பட்டபோது, இந்த மக்கள் அதையும் ஏற்றுக்கொள்ள மறுத்து, இது தெய்வீக மகத்துவம் மற்றும் மகிமையில் ஒரு குறைபாடு என்று சொல்லத் தொடங்கினர். இந்த முட்டாள்கள் மகத்துவமும் மகத்துவமும் மனிதனைப் போன்ற உறுப்புகளைக் கொண்டிருப்பதில் உள்ளது என்று நம்பினர். இந்த [தவறான நம்பிக்கை] காரணம் என்னவென்றால், மனிதன் தனது சொந்த உடலை அறிந்து, அதை மகத்தானதாகக் கருதுகிறான், மேலும் ஒருவரின் குணங்களில் ஒருவரின் சுயத்திற்கு சமமாக இல்லாத விஷயங்கள், ஒருவர் அவர்களை பெரியவர்களாக கருதுவதில்லை. பெரும்பாலான மக்களின் புத்தி அப்படித்தான். உண்மையில், மனிதன் கொடூரமானவன், அறியாமை மற்றும் நன்றி கெட்டவன், அதனால்தான், கடவுள் தனது தீர்க்கதரிசிகளில் ஒருவரிடம், "என் அடியார்களுக்கு என் பண்புகளைப் பற்றி சொல்லாதீர்கள், ஏனெனில் அவர்கள் அதை மறுப்பார்கள், மாறாக அவர்கள் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய மற்றும் புரிந்துகொள்ளக்கூடிய விஷயங்களை அவர்களுக்குச் சொல்லுங்கள்". [கடவுள்], தெய்வீக சட்டம் மற்றும் [கடவுளின்] படைப்புகளின் சீர்திருத்தம் (மனிதகுலம்) ஆகியவை கடவுளின் இருப்பைப் பின்தொடரக்கூடாது என்று கோருகின்றன [நமது வரையறுக்கப்பட்ட புத்திசாலித்தனங்களால் அதைப் புரிந்துகொள்ள நம்மால் முடியாது].

[தேவனுடைய மகிமை, மகத்துவம் மற்றும் மகத்துவத்தைப் பற்றிய பிரதிபலிப்பின் இரண்டாவது நிலையம்] என்னவென்றால், தேவனுடைய செயல்கள், அவருடைய திறமை, வல்லமை மற்றும் படைப்பாற்றல் ஆகியவற்றின் அதிசயங்கள் மற்றும் அவரது படைப்புகளுடன் அவர் செய்த அற்புதமான தொடர்புகள் தொடர்பான விஷயங்களை நாம் சிந்திக்கிறோம். இந்த விஷயங்கள் அவரது மாட்சிமை, மகத்துவம், மகத்துவம் மற்றும் மேன்மைக்கு சான்றளிக்கின்றன. அவருடைய அறிவின் பரிபூரணம், ஞானத்தின் பரிபூரணம், அவருடைய திறன்களின் பரிபூரணம் மற்றும் அவருடைய சித்தத்தை செயல்படுத்துதல் ஆகியவற்றைப் பற்றியும் அவர்கள் வாதிடுகிறார்கள். சூரியனைப் பார்க்க முடியாதது போல அவருடைய பண்புகளைப் பார்க்கும் வலிமை நமக்கு இல்லையென்றால் அவருடைய பண்புகளின் விளைவுகளையும் வெளிப்பாடுகளையும் நாம் பார்க்க வேண்டும். பூமியின் வெளிச்சம் சூரியனின் ஒளியின் விளைவால் ஏற்படுகிறது மற்றும் ஒரு விளைவு பாதிக்கும் ஒருவரைக் காணவில்லை என்றாலும் பாதிக்கும் ஒருவரை சுட்டிக்காட்டுகிறது. பூமியில் உள்ள அனைத்தும் கடவுளின் திறன்களின் விளைவு அல்லது அறிகுறியாகும் மற்றும் அவரது இருப்பின்

வெளிச்சங்களிலிருந்து ஒரு வெளிச்சமாகும். இல்லாததை விட பெரிய இருள் இல்லை அல்லது ஒன்றுமில்லாத தன்மை இல்லை, இருப்பை விட தெளிவான வெளிச்சம் இல்லை. எல்லாவற்றின் இருப்பும் கடவுளின் இருப்பின் ஒளியாகும், ஏனென்றால் எல்லா விஷயங்களும் [தற்செயலான உயிரினங்களாக இருப்பது] அவரது இருப்பின் மூலம் உள்ளன, அதே நேரத்தில் அவரது இருப்பு தானாகவே உள்ளது. இருக்கும் பொருட்களின் ஒளி சூரியனால் ஏற்படுவதைப் போலவே [அவை சூரியனின் ஒளியுடன் தெரியும், இல்லையெனில், அவை முற்றிலும் இருளில் மூழ்கிவிடும்], சூரியன் தானாகவே ஒளிரும். சூரியன் அதிக ஒளிரும் போது [அது உதிக்கும்போது], அதன் படத்தை ஒரு கொள்கலனில் வைக்கப்பட்ட தண்ணீரில் காணலாம், ஏனெனில் கண்கள் அதன் படத்தில் தங்க முடியும், சூரியனின் பிரகாசம் தண்ணீரின் மூலம் ஓரளவு குறைக்கப்படுகிறது. அதேபோல், தெய்வீக செயல்களும் அந்த செயல்களைச் செய்பவருக்கு (கடவுள்) சாட்சியமளிக்கும் வழிமுறையாகும். நாம் அவரது குணங்களைக் காண்கிறோம், அவரது இருப்பின் ஒளியைக் கண்டு ஆச்சரியப்படுவதில்லை. எனவே, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

تَفَكَّرُوا فِي خَلْقِ اللهِ وَلَا تَتَفَكَّرُوا فِي ذَاتِ اللهِ

"கடவுளின் படைப்புகளைப் பற்றி சிந்தித்துப் பாருங்கள், அவரது இருப்பைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டாம்".

காமங்கள் மற்றும் சுய முக்கியத்துவம் ஆகியவற்றின் ஏமாற்றத்தில் சிக்கிக்கொண்டு, நீங்கள் வானம் மற்றும் பூமியின் ஆதிக்கங்களைப் பார்ப்பதில் அலட்சியமாகிவிட்டீர்கள், இப்போது உங்கள் பார்வையில், ஆதிக்கத்தின் எஜமானர் மற்றும் எஜமானரின் (கடவுள்) அழகுக்கு கூட எந்த முக்கியத்துவமும் இல்லை. உம்முடைய உவமை ஒரு அற்புதமான அரண்மனையில் ஒரு வீட்டை (எறும்புத் துளை) உருவாக்கிய எறும்பைப் போன்றது. அந்த அரண்மனை உயர்ந்தது, அழகானது, வலிமையானது. அதன் அழகான பாகங்களில் ஊழியர்கள் நிற்கிறார்கள் மற்றும் விலைமதிப்பற்ற பொருட்களால் நிரம்பியுள்ளனர். அந்த எறும்பு அதன் துளையை விட்டு வெளியே வந்து அதன் சகோதரியைச் சந்தித்து, பேசும் திறனைப் பெற்றால், அது அதன் இருண்ட மற்றும் குறுகிய வசிப்பிடம், சிறிய உணவை வழங்குதல் மற்றும் அதன் பொருளாதார நிலைமை ஆகியவற்றைத் தவிர வேறு எந்த தலைப்பைப் பற்றியும் பேச முடியாது, இருப்பினும், அதன் இருப்பிடம் ஒரு அழகான அரண்மனையில் உள்ளது. அது என்ன செய்திருக்க வேண்டும் என்றால், அது ஒரு அற்புதமான

அரண்மனையில் வசிக்கிறது என்று அதன் சகோதரியிடம் சொல்ல வேண்டும், அதன் சுவர்கள் தங்கத்தால் ஆனவை மற்றும் வெள்ளியால் செய்யப்பட்ட தரையானது, அது அழகான மற்றும் விலைமதிப்பற்ற பொருட்களால் அலங்கரிக்கப்பட்ட அழகான மனிதர்களால் நிரம்பி வழிகிறது. இருப்பினும், இந்த ஏழை எறும்புக்கு அரண்மனையைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது, அதன் பார்வை அதன் இருப்பிடம் மற்றும் உணவைத் தாண்டி இல்லை, ஏனெனில் அதன் குறுகிய பார்வை காரணமாக அந்த விஷயங்களைத் தாண்டி முடியாது. ஆனால் உங்கள் நிர்ப்பந்தம் என்ன? உங்கள் குறுகலான மற்றும் தாழ்ந்த வீட்டில் வாழும்போது, கடவுளுடைய பரந்த அரண்மனை, அதன் உயர்ந்த கூரைகள் மற்றும் அதன் அழகான பொருட்கள் மற்றும் அலட்சியங்கள் குறித்து நீங்கள் ஏன் அலட்சியமாக இருக்கிறீர்கள்? அவருடைய வானங்களில் வாழும் அவருடைய மலக்குகளைப் பற்றி நீர் அறிந்திருக்கவில்லை. எறும்பு தன் இருப்பிடத்தின் கூரையைப் பற்றி எவ்வளவு அறிந்திருக்கிறதோ, அதே அளவுக்கு எறும்பு சொர்க்கத்தைப் பற்றி அறிந்திருக்கிறது. தேவதூதர்களுடனான உங்கள் பரிச்சயம், எறும்பு உங்களுடனோ அல்லது வீட்டின் மற்ற குடியிருப்பாளர்களுடனோ பரிச்சயமான அளவிற்கு மட்டுமே. இருப்பினும், எறும்புக்கு அதை விட அதிக புரிதல் கொண்ட திறன் இல்லை, அல்லது அதன் சிறிய புத்திசாலில், அரண்மனைகளின் அதிசயங்களைப் புரிந்து கொள்ள முடியாது. அதற்கு மாறாக, பரலோக ஆதிக்கத்தில் பிரதிபலிப்பு குதிரைகளை இயக்கவும், அதன் அதிசயங்களைப் புரிந்துகொள்ளவும் உங்களுக்கு திறன் உள்ளது. இந்த திறமையை நீங்கள் ஏன் பயன்படுத்திக் கொள்ளக்கூடாது?

இப்போது பிரதிபலிப்பைப் பற்றி மேலும் குறிப்பிடுவதிலிருந்து நம் பேனாவை நிறுத்துகிறோம். இது வரம்பு இல்லாத ஒரு தலைப்பு. நமது நீண்ட ஆயுட்காலத்தை அதன் குறிப்புடன் (விளக்கம்) செலவழித்தாலும், கடவுளின் அறிஞர்கள் மற்றும் நெருங்கியவர்களின் அறிவுடன் ஒப்பிடுகையில் நாம் அறிந்தவை மிகவும் சிறியதாக இருந்தாலும், கடவுளின் மரியாதைக்குரிய தீர்க்கதரிசிகளின் அறிவுடன் ஒப்பிடும்போது நாம் அறிந்திருப்பது மிகவும் சிறியதாக இருந்தாலும், கடவுளின் மரியாதைக்குரிய தீர்க்கதரிசிகளின் அறிவுடன் ஒப்பிடும்போது மிகவும் அற்பமானது. மரியாதைக்குரிய தீர்க்கதரிசிகள் என்ன வைத்திருக்கிறார்கள், கடவுளின் அருகாமையில் உள்ள தேவதூதர்களின் ஞானத்திற்கு முன்னால் எதுவும் இல்லை. பின்னர் அனைத்து தேவதூதர்கள், *ஜின்கள்* மற்றும் மனிதர்களின் அனைத்து அறிவையும் கடவுளின் அறிவுக்கு முன்னால் வைக்கப்படுமானால், அதை அறிவு என்று அழைப்பது கூட சரியல்ல, மாறாக, அதை குழப்பம்,

ஆச்சரியம், தவறு, குறைபாடு மற்றும் சாராம்சம் இல்லாதது என்பதைத் தவிர வேறு எதையும் அழைக்க முடியாது. எல்லா குறைபாடுகளுக்கும் மேலாக உயர்ந்தவர், அவர் *தனது [தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட] அடியார்களுக்கு ஞானத்தை (மாரிஃபா - அறிவு, நெருக்கம் மற்றும் கடவுளின் நெருக்கம்) வழங்கி, அவர்களுக்கு அறிவித்தார்:*

وَمَآ أُوتِيتُم مِّنَ ٱلْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا

"உங்களுக்கு அறிவு மிகவும் சொற்பமே தவிர கொடுக்கப்பட்டுள்ளது." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 17, வசனம் 85)

மக்கள் சிந்திக்க வேண்டிய முறைகள் குறித்த மேலோட்டமான விவாதம் இது. இங்கே கடவுளின் இருப்பைப் பிரதிபலிக்கும் முறை குறிப்பிடப்படவில்லை, மாறாக, [கடவுளின்] படைப்புகளின் பிரதிபலிப்பு மட்டுமே குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது, இதனால் ஒருவர் படைப்பாளரின் (கடவுள்) ஞானத்தை அடைய முடியும், இதனால் [இதையொட்டி] அவரது மகத்துவம், பிரமிப்பு மற்றும் திறன்கள் பற்றிய புரிதல் [இதயத்தில்] பிறக்கிறது. கடவுளின் படைப்பு மற்றும் கைவினையின் அதிசயங்களின் ஞானம் அதிகரிக்கும் அளவிற்கு, அந்த அளவிற்கு அவரது மாட்சிமை, மகத்துவம் மற்றும் மகத்துவத்தின் ஞானம் அதிகரிக்கும். ஒருவரின் அறிவின் அடிப்படையில் ஒரு அறிஞரை நீங்கள் நேசிக்கிறீர்கள், அந்த அறிவைப் புரிந்துகொள்வது போன்றது. அந்த அறிஞரைப் பற்றிய வேறு சில அறிவை அல்லது சில தனித்துவமான கவிதை வசனங்கள் அல்லது வேறு சில அழகான புத்தகங்கள் அல்லது ஒருவரிடமிருந்து ஒரு புதிய ஆராய்ச்சியை நீங்கள் கண்டால், அந்த அறிஞரின் மீதான உங்கள் அன்பு மேலும் அதிகரிக்கும், மேலும் ஒருவரின் மரியாதையும் கௌரவமும் மேலும் அதிகரிக்கும். ஒவ்வொரு வாக்கியமும், கவிதையின் வசனமும், அத்தகைய ஒருவரின் ஆராய்ச்சியும், உங்கள் இதயத்தில் ஒருவரின் கௌரவத்தையும் பாராட்டையும் அதிகரிக்கிறது மற்றும் ஒருவரின் அந்தஸ்தை இன்னும் உயர்த்துகிறது. அதேபோல கடவுளின் படைப்புகளைப் பற்றி சிந்திக்க வேண்டும். இந்த வானம் (பிரபஞ்சம் மற்றும் அதற்கு அப்பால்) மற்றும் பூமி மற்றும் இடையில் உள்ள அனைத்தும் அவரது புத்தகமும் எழுத்தும் ஆகும், மேலும் இது ஒரு பெரிய நூலாகும். உங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் நீங்கள் அதைப் படிக்கலாம், ஆனால் அது ஒருபோதும் முடிவடையாது, ஒவ்வொரு நாளும், புதிய வெளிப்பாடுகள் மற்றும் புதிய புரிதல்களின் கதவுகள் மற்றும் வழிகள் உங்களுக்காக திறக்கப்படும். எவ்வாறாயினும், [விஷயத்தில்] உண்மை என்னவென்றால், ஒவ்வொரு நபரும் ஒருவருக்காக கடவுள் ஒதுக்கியுள்ள

[தெய்வீக அழகின் மகிமையை] பிரதிபலிப்பதிலும் சாட்சியளிப்பதிலும் மட்டுமே அவ்வளவு பங்கு உள்ளது [ஒருவரின் முயற்சிகள், ஆன்மீக முயற்சிகள், நேர்மை, விடாமுயற்சி மற்றும் எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக தெய்வீக விருப்பத்தின்படி].

இந்த விவாதத்தை இத்துடன் முடிப்போம். "நன்றியுணர்வு புத்தகம்" (அதிகாரம் 12) இல், நமது பொருள் கடவுளின் படைப்புகள். இருப்பினும், தேவன் நமக்கு வழங்கியதெல்லாம் அவருடைய கிருபை, வெகுமதி மற்றும் கிருபை என்ற உண்மையைப் பொறுத்தவரை அது இருந்தது, மேலும் அது அவரது செயல் என்ற உண்மையைப் பொறுத்தவரை அது உள்ளது, அதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். இங்கு நாம் சிந்தித்த விஷயங்கள் ஒரு தத்துவஞானியால் பிரதிபலிக்கப்படுகின்றன, இருப்பினும், தெய்வீகத்தால் வழங்கப்பட்ட திறமை மற்றும் வெற்றி (*தவ்ஃபீக்)* வழங்கப்பட்ட ஒரு நபரின் பிரதிபலிப்பு, வழிகாட்டுதலின் (ஹிதாயா*)* மற்றும் நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றி (ஸாதா*)* ஆகியவற்றின் வழியாக மாறுகிறது. வானங்களிலோ, பூமியிலோ உள்ள ஒரு துண் கூட அல்லாஹ் நேர்வழியில் செலுத்தாமலும், சிலரை வழிகெடுப்பவனாகவும் இல்லை. ஆயினும்கூட, இந்த விஷயங்களில் அவை கடவுளின் செயல்கள் மற்றும் பண்புகள் என்ற கண்ணோட்டத்தில் சிந்திக்குபவர், அத்தகைய ஒருவர் கடவுளின் மகிமை மற்றும் மகத்துவத்தின் ஞானத்தைப் பெற்று அவர்களிடமிருந்து வழிநடத்தப்படுகிறார். மேலும், ஒரு விஷயம் ஒரு காரணம் மற்றும் மற்றொன்று ஒரு விளைவு [காரணம் மற்றும் விளைவின் சங்கிலியில்] அனைத்து காரணங்கள், விளைவுகள் மற்றும் வழிமுறைகளின் தோற்றுவிப்பாளருடன் (*முஸாபிப் அல்-அஸ்பாப்*) எந்த தொடர்பும் இல்லாத ஒரு விளைவாக இருப்பதைக் கொண்டிருப்பவர் தவறாக வழிநடத்தப்படுகிறார். தவறான வழிகாட்டுதலிலிருந்து தேவனிடம் அடைக்கலம் தேடுகிறோம், அறியாமையின் கால்கள் திசைதிருப்பப்படும் எல்லா சந்தர்ப்பங்களிலிருந்தும் தேவன் நம்மை காப்பாற்றும்படி அவரிடம் பிரார்த்தனை செய்கிறோம்.

அத்தியாயம் 20- ஒருவரின் சொந்த மரணம் மற்றும் உலக வாழ்க்கையின் முடிவைப் பற்றி சிந்தித்து ஒருபோதும் இழக்காதது மற்றும் நித்திய வாழ்க்கைக்கு ஆயத்தம் செய்தல்

இந்த உலக வாழ்க்கை என்பது நித்திய வாழ்க்கைக்குள் ஒரு பாதை மட்டுமே என்பதை உணர்ந்து, ஒருவரின் சொந்த மரணம், தவறு மற்றும் ஒருவரின் இறுதி மற்றும் தவிர்க்க முடியாத முடிவை உணர்ந்து, ஒருவரின் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தை கவனக்குறைவு, அலட்சியம் மற்றும் மறந்துதலுக்கு எதிராகவும், செல்வத்தை குவித்தல், பொருள்முதல்வாத ஆவேசம், அநீதிகள், மற்றவர்களுக்கு செய்யப்பட்ட தீமைகள் மற்றும் ஒருவரின் நிலையற்ற மற்றும் தற்காலிக உலக வாழ்வின் போது சக மனிதர்களுடனான மோதல்கள் ஆகியவற்றிற்கு எதிரான ஒரு சக்திவாய்ந்த மாற்று மருந்தாகும். சில நேரங்களில் சக மனிதர்கள் மீது கட்டவிழ்த்து விடப்பட்ட சுயநல மற்றும் அடக்குமுறை நடவடிக்கைகள், இது நமது அடுத்தடுத்த தலைமுறையினருக்காக செய்யப்படுகிறது என்று பரோபகாரத்தில் மூடப்படுகின்றன. அதுவும் ஒரு தவறான கருத்து, ஏனெனில் அதே இலக்கு நமக்காகக் காத்திருக்கும் அடுத்தடுத்த தலைமுறையினருக்கும் காத்திருக்கும். உன்னதமான இலக்குகளை உன்னதமான வழிமுறைகள் மூலம் மட்டுமே அடைய முடியும், மேலும் குறிக்கோள்கள் வழிமுறைகளை நியாயப்படுத்துவதில்லை என்பதால் உன்னத இலக்குகளை இழிவான வழிமுறைகள் மூலம் அடைய முடியாது. இறுதி வீடு திரும்புவது நித்தியத்தின்

உறைவிடத்தில் கடவுளுக்கு மட்டுமே உள்ளது என்பதை உணர்ந்து, உலக வாழ்க்கையின் இந்த தற்காலிக இருப்பில் ஒருவரின் செயல்கள் அல்லது தவறான செயல்களுக்கு ஏற்ப அங்குள்ள நிலை அதன் அனைத்து வடிவங்களிலும் வெளிப்பாடுகளிலும் தீமைக்கு எதிரான ஒரு சக்திவாய்ந்த தடையாகும். ஒருவரின் சொந்த முடிவைப் பார்ப்பது, இந்த வாழ்க்கை முடிந்த உடனேயே தொடங்கும் நித்திய ஜீவனுக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் நீண்ட ஆயுளுக்கான ஒருவரின் நம்பிக்கையைக் குறைப்பதன் மூலம் விஷயங்களை சரியான கண்ணோட்டத்தில் வைக்கிறது. இது நமக்கு இருக்கும் தற்போதைய தருணங்களையும் வாய்ப்புகளையும் அதிகம் பயன்படுத்த உதவுகிறது மற்றும் நேர்மை மற்றும் சுய சீர்திருத்தத்தின் பாதையில் நம்மை வைத்திருக்கிறது. இந்த விஷயத்தில் கஸாலியின் விளக்கம் அவரது *மகத்தான படைப்பான* "*இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்*" அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" இன் நான்காவது தொகுதியில் பத்தாவது மற்றும் இறுதி புத்தகத்திலிருந்து சுருக்கப்பட்ட வடிவத்தில் இங்கே வழங்கப்பட்டுள்ளது [26]:

எவர் மரணத்தால் தோற்கடிக்கப்படுவார், யாருடைய இறுதி தங்குமிடம் கல்லறையாக இருக்கும், அவரது தோழர்கள் பாம்புகள், தேள்கள், பூச்சிகள் இருப்பார்கள், அவர்களின் வாக்குறுதி இடம் நியாயத்தீர்ப்பு நாளாகும், அவரது [இறுதி] தங்குமிடம் வானம் அல்லது நரகம் ஆகும், (அதாவது, பூமியில் உள்ள ஒவ்வொரு மனிதருக்கும் விதிவிலக்கல்ல). அத்தகையவர் மரணத்தைப் பற்றி சிந்திப்பது பொருத்தமானது [இது நித்தியத்தைத் தொடங்குவதற்கான உலகத்தின் வழியாக ஒருவரின் பயணத்தின் முடிவு], அதை தனக்குத்தானே குறிப்பிடுவது [விஷயங்களை சரியான முன்னோக்குகளில் வைக்க ஒரு நினைவூட்டலாக], அதற்காக தயார் செய்வது, அதைப் பற்றி சிந்திப்பது, அதற்காக ஏங்குவது [ஏனெனில் இங்கே இருக்கும் அனைவரும் எதிர்கொள்ளும் தவிர்க்க

முடியாத தன்மை இது, இங்கே இல்லாத அனைவரும் ஏற்கனவே எதிர்கொண்டுள்ளனர், இப்போது அதன் பின்விளைவுகளைக் கையாள்கிறார்கள்], அதற்காக காத்திருங்கள் [இது நித்தியத்திற்குள் ஒருவரின் பாதை என்பதால், ஒருவர் ஏங்கினால், உழைத்தால், அதற்காக போராடினால் அன்பானவரைச் சந்திக்கவும். அத்தகைய நபருக்கு, ஒருவரின் சுயம் (*நஃப்ஸ்*) ஒருவரின் வாழ்நாளில் இறந்துவிட்டதாகக் கருதுவது பொருத்தமானது, ஏனென்றால் வரப்போகும் விஷயம் நெருங்கிவிட்டது, மேலும் வராத விஷயம் வெகு தொலைவில் உள்ளது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

الْكَيِّسُ مَنْ دَانَ نَفْسَهُ وَعَمِلَ لِمَا بَعْدَ الْمَوْتِ

"ஒருவன் தன் ஆசைகளை அடக்கி, மரணத்திற்குப் பிறகு வரப்போகும் ஜீவனுக்காக உழைக்கிறவனே புத்திசாலி".

ஒரு விஷயம் மீண்டும் மீண்டும் நினைவுகூரப்படாவிட்டால் அல்லது குறிப்பிடப்படாவிட்டால், அதற்கு ஒருவர் சரியாகத் தயாராக முடியாது என்பது உண்மை. மரணத்தைப் பற்றி நமக்கு நினைவூட்டும் விஷயங்களில் கவனம் செலுத்தும் வரை திரும்பத் திரும்ப குறிப்பிடுவது நடக்காது. எனவே, மரணம், அதற்கான தயாரிப்பு, அதனுடன் தொடர்புடைய விஷயங்கள், மறுமை மற்றும் நரகம் மற்றும் சொர்க்கத்தின் நிலைமைகள் பற்றி நாம் குறிப்பிடுவோம், இதனால் [கடவுள்] ஒரு ஊழியர் அதற்காக தயாராக முடியும், ஏனெனில் இந்த பயணத்திற்கான நேரம் வந்துவிட்டது, வாழ்க்கை குறுகியதாக வருகிறது [தெய்வீக கட்டளையால் நம் ஒவ்வொருவருக்கும் ஒதுக்கப்பட்ட உலகில் நேரம் நாளுக்கு நாள் குறைந்து வருகிறது], இப்போது ஒரு சிறிய வாழ்நாள் எஞ்சியுள்ளது, ஆனால் மக்கள் அதைப் பற்றி அலட்சியமாக உள்ளனர். கடவுள் கூறுகிறார்:

اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ

"மக்களின் பொறுப்புக்கூறலுக்கான நேரம் நெருங்கிவிட்டது, ஆனால் அவர்கள் கவனக்குறைவு மற்றும் அலட்சியத்தில் மூழ்கியுள்ளனர்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 21, வசனம் 1)

முதலாவதாக, மரணம் சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களை அதற்கு முன் வாழ்நாள் முதல் எக்காளம் ஊதும் வரை விளக்குவோம். இது எட்டு தலைப்புகளால் ஆனது.

உலகம் முழுவதும் பயணத்தின் முடிவுக்கு தயாராகுதல்

ஒருவரின் சொந்த மரணத்தைக் குறிப்பிட்டு அதை ஏராளமாக நினைவுகூர்வது: உலகில் மூழ்கி, அதன் வஞ்சகத்தில் மூழ்கி, அதன் காமங்களின் அன்பில் மூழ்கியிருப்பவன், அத்தகைய ஒருவரின் இதயம் நிச்சயமாக மரணத்தைப் பற்றி அலட்சியமாக இருக்கிறது என்பதை அறிய வேண்டும், மரணத்தைப் பற்றிய குறிப்பு ஒருபோதும் ஒருவரின் நாவில் வருவதில்லை, அல்லது அதன் எண்ணம் இதயத்தில் ஏற்படாது. யாராவது ஒருவருக்கு முன்னால் அதைக் குறிப்பிட்டால், ஒருவர் வெறுப்புடனும் வெறுப்புடனும் முகத்தைத் திருப்பிக்கொள்கிறார், மேலும் அந்த குறிப்பிட்டதை தீவிரமாக வெறுக்கிறார். பின்னர் தனிநபர்கள் மூன்று வகைப்படும்: சிலர் உலகில் முழுமையாக மூழ்கியுள்ளனர், சிலர் மனந்திரும்புகிறார்கள், சிலருக்கு தீவிர ஞானம் மற்றும் புரிதல் உள்ளது. முதல் வகையில் உள்ளவர்கள் மரணத்தைக் குறிப்பிடவில்லை, அவர்கள் அதைக் குறிப்பிட நேர்ந்தால், அவர்கள் அதை உலகத்திலிருந்து பிரிந்ததைப் பற்றிய வருத்தத்துடன் இணைத்து, அதற்கு சேவை செய்யத் தொடங்குகிறார்கள் [தங்கள் வாழ்நாளைப் பயன்படுத்தி அதிகபட்ச இன்பங்களைப் பெற அதில் அதிக மூழ்குவதன் மூலம்]. இந்த முறையில் மரணத்தைக் குறிப்பிடுவது, அவர்களை கடவுளிடமிருந்து மிகவும் தொலைதூரமாகவும் தூரமாகவும் ஆக்குகிறது. [இரண்டாவது வகையில்] மனந்திரும்புபவர்கள், தங்கள் சொந்த மரணத்தை ஏராளமாக நினைவுகூர்கிறார்கள், இதனால் [அதைப் பற்றிய பயம்] தங்கள் இதயங்களிலிருந்து அகற்றப்படும், எனவே அவர்கள் தங்கள் மனந்திரும்புதலை நிறைவு செய்கிறார்கள் [தங்கள் தவறுகளை பரிகாரம் செய்வதன் மூலம், தங்கள் பாவங்களை பரிகாரம் செய்வதன் மூலம், தெய்வீக வழிபாட்டில் சிறந்து விளங்குவதன் மூலம், மற்றும் தங்கள் வாழ்க்கையின் முடிவுக்கு முன் தெய்வீக பாதையில் பயணிப்பதன் மூலம்]. சில சமயங்களில் அவர்கள் மரணத்தை வெறுக்கிறார்கள், ஆனால் அவர்கள் மனந்திரும்புதலை முடிவடைவதற்கு முன்பும், [தங்கள் படைப்பாளரிடம் திரும்பிச் செல்வதற்கு முன்பும்] மரணம் அவர்களை [உலகத்திலிருந்து பறித்துவிடும்]. அத்தகைய நபர் அதை விரும்பாததால் மன்னிக்கப்படுகிறார், ஏனெனில் ஒருவர் அதை திட்டவட்டமாக வெறுக்கவில்லை, மாறாக, ஒருவர் தனது சொந்த

பாவங்களால் [மற்றும் தவறுகள்] காரணமாக கடவுளைச் சந்திப்பதை இழந்துவிடுவோமோ என்று அஞ்சுகிறார். அன்புக்குரியவரைச் சந்திக்க முடியாமல் போய்விடுமோ என்று அஞ்சும் நபர், அந்த சந்திப்புக்குத் தயாராகி அன்புக்குரியவரின் ஆசைக்கு ஏற்ப தன்னை அலங்கரித்துக் கொள்வதைப் போலவே இதுவும் உள்ளது. அத்தகைய நபரைப் பற்றி ஒருவர் தனது அன்புக்குரியவரைச் சந்திக்க விரும்பவில்லை என்று சொல்லப்படாது, மேலும் அதன் அறிகுறி என்னவென்றால், ஒருவர் காதலியானவருடன் சந்திப்புக்கு தயார் செய்வதில் மும்முரமாக இருக்கிறார், அதைத் தவிர, ஒருவருக்கு வேறு எந்த நிச்சயதார்த்தமும் இல்லை, இல்லையெனில் ஒருவர் முதல் வகையில் கணக்கிடப்படுவார். ஞானவாதி அல்லது கடவுளின் நெருக்கமானவர் எப்போதும் மரணத்தை நினைவுகூர்பவர், மரணத்திற்குப் பிறகு அன்பானவரை சந்திப்பார் என்பதை நன்கு அறிந்து, அவ்வாறு செய்பவர். ஒரு காதலன் காதலியை சந்திக்கும் நேரத்தை ஒருபோதும் மறக்க மாட்டான். அத்தகைய நபர், பெரும்பாலும் மரணத்தின் வருகையை விரைவில் விரும்புகிறார், மேலும் அதன் வருகையால் மகிழ்ச்சியடைகிறார், இதனால் ஒருவர் பாவங்களின் இருப்பிடத்திலிருந்து விடுபட முடியும் மற்றும் அனைத்து பிரபஞ்சங்கள் மற்றும் இருப்புகளின் இறைவனின் அருகாமையில் மாற்றப்படலாம் (*ரப் அல்-அலமீன்*). மனந்திரும்பிய நபர் மரணத்தை நிராகரித்ததற்காக மன்னிக்கப்படுகிறார், மேலும் இந்த நபரும் மரணத்தை விரும்பியதற்காக மன்னிக்கப்படுகிறார். இந்த இரண்டு நபர்களில், [ஆன்மீக] தரவரிசையில் மிக உயர்ந்தவர், ஒருவரின் காரியத்தை கடவுளிடம் ஒப்படைப்பவர். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், ஒருவர் தனக்கென மரணம் அல்லது வாழ்க்கையை விரும்புவதில்லை, மாறாக, ஒருவரின் இறைவனுக்கு பிரியமானவர் மட்டுமே ஒருவருக்கு பிரியமானவர். தெய்வீக அன்பின் தீவிரத்தின் காரணமாக, அத்தகைய நபர் தெய்வீக விருப்பத்தை ஏற்றுக்கொள்ளும் உயர்ந்த [ஆன்மீக] நிலையை அடைகிறார். இது விரும்பிய நோக்கம் மற்றும் சாதனையின் உச்சமாகும். ஆயினும்கூட, ஒருவரின் சொந்த மரணத்தை நினைவுகூருவதில் பெரும் சிறப்பும் தெய்வீக பிரதிபலனும் உள்ளன. உலகில் மூழ்கிய நபர் கூட மரணத்தை நினைவு செய்வதன் மூலம் இந்த நன்மையைப் பெற முடியும், அது ஒருவரை அதிலிருந்து (உலகம்) தூரப்படுத்தத் தொடங்குகிறது, மேலும் இந்த நினைவு இன்பங்களுடன் ஏமாற்றத்தை உருவாக்குகிறது, மேலும் இன்பங்கள் மற்றும் காமங்களை கெடுப்பது இரட்சிப்பு மற்றும் விடுதலைக்கான வழிகளில் ஒன்றாகும்.

ஒருவரின் மரணத்தை நினைவுகூர்வதில் மேன்மை: நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

أكثروا من ذكر هادم اللذات

"இன்பங்களின் அழிப்பான் (அதாவது, மரணம்) என்பதை மேலும் நினைவில் கொள்ளுங்கள்".

உங்கள் இருதயம் அவற்றைத் தவிர்த்து, கடவுளில் கவனம் செலுத்தத் தொடங்கும் வரை மரணத்தை நினைவுகூருவதன் மூலம் இன்பங்கள் சேறு கலக்கப்பட வேண்டும் என்று அர்த்தம். உலகம் ஒரு விசுவாசிக்கு ஒரு சிறைச்சாலை, ஒருவன் உலக சிறையில் சிறையில் இருக்கும் வரை, ஒருவர் தன்னை ஒழுங்குபடுத்துவதிலும், சாத்தானை எதிர்ப்பதிலும், காமங்களிலிருந்து தன்னை விலக்கிக் கொள்வதிலும் பல்வேறு வகையான கஷ்டங்களை சகித்துக் கொள்கிறார் [வாழ்க்கைப் போராட்டங்கள் மற்றும் சவால்களைக் கையாள்வதைத் தவிர]. மரணம் இந்த கஷ்டங்களிலிருந்து ஒருவனை விடுவிக்கிறது.

ஒருவரின் சொந்த மரணத்தை நினைவுகூரும் முறையில்: மக்கள் அதைப் பற்றி அலட்சியமாகவும் அலட்சியமாகவும் இருக்கிறார்கள், ஏனெனில் அவர்கள் அதன் பிரதிபலிப்பு மற்றும் நினைவில் ஈடுபடுவதில்லை, ஒருவர் அதைக் குறிப்பிட்டாலும், அவர் விடுவிக்கப்பட்ட இதயத்துடன் அவ்வாறு செய்வதில்லை, மாறாக அவர் உலக காமங்களில் ஈடுபட்ட இதயத்துடன் அவ்வாறு செய்கிறார். எனவே, இதைக் குறிப்பிடுவது இதயத்தில் எந்த தாக்கத்தையும் ஏற்படுத்தாது. ஒருவரின் சொந்த மரணத்தை நினைவுகூரும் வழிமுறை என்னவென்றால், இந்த நினைவைத் தவிர வேறு எல்லாவற்றிலிருந்தும் இதயத்தை காலி செய்வது, ஒரு ஆபத்தான பள்ளத்தாக்கைக் கடந்து செல்லும் ஒரு பயணி அல்லது கடலில் பயணம் செய்வது போல, மரணம் ஒருவருக்கு முன்னால் இருப்பதைப் போல எல்லா நேரங்களிலும் இந்த எண்ணத்தை வைத்திருப்பது, பயணத்தில் முழுமையாக கவனம் செலுத்துகிறது. எனவே, ஒருவரின் சொந்த இலக்கை நினைவு செய்வது இதயத்தில் அப்படியே இருந்தால், அது இதயத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் என்று நம்புகிறோம். மரணத்தை நினைவுகூருவதற்கான ஒரு நன்மை பயக்கும் வழி, அதே வயதில் ஒருவரின் சமகாலத்தவர்களாக இருந்தவர்களைப் பற்றி சிந்திப்பது, வாழ்க்கையின் நடவடிக்கைகளில் பிஸியாக இருந்தவர்களைப் பற்றி சிந்திப்பது, ஆனால் அவர்கள் இப்போது அழுக்கு படுக்கையில் (கல்லறை) உள்ளனர். அவர்கள் எவ்வளவு பெரிய பதவிகளைக் கொண்டிருந்தனர், அவர்கள் எவ்வளவு செழிப்பாக இருந்தனர், ஆனால் அழுக்கு அவர்களின் பதவிகள் மற்றும் பட்டங்கள் அனைத்தையும் அழித்துவிட்டது, அவர்களின் மனைவிகள்

விதவைகள் மற்றும் விதவைகளாக மாறிவிட்டனர், அவர்களின் குழந்தைகள் ஒரு பெற்றோரை இழந்துவிட்டனர், அவர்களின் செல்வம் [மற்றும் அவர்களால் விட்டுச் சென்ற சொத்துக்கள்] அனைத்தும் போய்விட்டன, மேலும் [சமூக] கூட்டங்கள் அவர்கள் இல்லாமல் உள்ளன, அவர்கள் பிறக்கவில்லை அல்லது முன்பு இல்லை என்பது போல இப்போது யாரும் அவற்றைக் குறிப்பிடவில்லை. ஒவ்வொரு நபரும் [இறந்துபோனவர்களைப் பற்றி ஒருவருக்குத் தெரியும்] அப்படி ஆராய்ந்து, அவர்களின் நிலைகள், அவர்களின் மரணத்தின் சூழ்நிலைகள், அவர்களின் தோற்றம் மற்றும் தோற்றங்கள், அவர்களின் செயல்பாடுகள், [வாழ்க்கையில்] அவர்களின் பிற ஈடுபாடுகள் இதயத்திற்கு கொண்டு வரப்பட்டால், அவர்கள் வாழ்க்கையில் எவ்வாறு மூழ்கினர், மரணத்தைப் பற்றி மறந்துவிட்டனர், மேலும் அவர்கள் [தவறாக] [வாழ்க்கையில் வெற்றிகரமாகவும் செழிப்பாகவும் இருக்க வேண்டிய அனைத்து வழிகளும்] இருப்பதாக நினைத்தார்கள், மேலும் அவர்களின் வலிமை மற்றும் இளமை ஒருபோதும் முடிவதில்லை. எனவே, அவர்கள் விளையாட்டு, விளையாட்டு மற்றும் பொழுதுபோக்கு ஆகியவற்றில் மும்முரமாக இருந்தனர், மேலும் அவர்களை விரைவாக நெருங்கிய மரணத்தைப் பற்றி அலட்சியமாக இருந்தனர் [அவை அனைத்தும் மற்றும் அவர்கள் நம்பிய தவறுகள் இருந்தபோதிலும், அவர்கள் இன்னும் இறுதியில் தங்கள் முடிவை எதிர்கொண்டனர், இனி இங்கே இல்லை]. அப்படிப்பட்ட ஒருவரைப் பார்த்தால், இன்பங்களிலும் இன்பங்களிலும் ஈடுபடுவதைக் காண முடிந்தது, ஆனால் இப்போது கால்கள் உடைந்துவிட்டன [கல்லறையில்], உடல் சிதைந்து சிதறிக் கிடக்கிறது. ஒருவர் வாழ்க்கையில் நிறைய பேசி சிரிப்பைப் பரப்பினார், ஆனால் இப்போது பூச்சிகள் நாக்கை சாப்பிட்டுள்ளன, அழுக்கு பற்களை விழுங்கிவிட்டது. ஒருவர் தனக்கென நல்ல [எதிர்கால] திட்டமிடலைச் செய்தார், அடுத்த பத்து ஆண்டுகளுக்கு கூட தேவையில்லாத சிறந்த ஏற்பாடுகளைச் செய்வார், தனக்கும் மரணத்திற்கும் இடையில் ஒரு மாத தூரம் இருந்தபோதிலும், அதற்கான எந்த உணர்தலும் கூட இல்லை, ஒருவர் எதிர்பார்க்காத ஒரு நேரத்தில் மரணம் ஒரு நேரத்தில் பிடிக்கும் வரை. திடீரென்று, மரணத்தின் தேவதூதர் ஒருவருக்கு முன்னால் தோன்றி, ஒருவரின் காதுகளில் சொர்க்கம் அல்லது நரகத்தின் அறிவிப்பை [ஆன்மாவை எடுத்துச் செல்வதற்கு முன்] செய்தார்.

இந்த கட்டத்தில், ஒருவர் தன்னைப் பார்த்து, ஒருவர் அவர்களைப் போலவே இருக்கிறார் என்று பார்க்க வேண்டும் [இறந்துவிட்டவர்கள் மற்றும் ஒருவரின் சமகாலத்தவர்களாக இருந்தவர்கள்], ஒருவரின் கவனக்குறைவு மற்றும் அலட்சியத்தின் நிலை அவர்களைப் போலவே

உள்ளது, மேலும் ஒருவர் அவர்களைப் போலவே முடிவடைவதற்கான ஆபத்தில் இருக்கிறார். அப்துல்லாஹ் இப்னு மஸஊத் (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "மற்றவர்களிடமிருந்து [மற்றும் அவர்களின் வாழ்க்கையிலிருந்து] பாடங்களைப் பெறுபவர் இன்பமும் வெற்றியும் பெறுபவர்". இந்த எண்ணங்கள் மற்றும் பிரதிபலிப்புகளுடன், ஒருவர் கல்லறைகளுக்குச் சென்று நோயுற்றவர்களைப் பார்ப்பதை ஒரு வழக்கமாக்கினால், [ஒருவரின் தவிர்க்க முடியாத] மரணம் பற்றிய எண்ணம் இதயத்தில் புதியதாக இருக்கும், மாறாக, அது ஆதிக்கம் செலுத்தும் [ஒருவரின் செயல்கள் மற்றும் முழு நிலையையும் சரியான திசையில் வழிநடத்தும் நிலைக்கு, மற்றும் விஷயங்களை சரியான கண்ணோட்டத்தில் வைப்பது]. இந்த சூழ்நிலையில் ஒருவர் மரணத்திற்குத் தயாராவார், ஏமாற்றத்தால் வகைப்படுத்தப்பட்ட உலகத்தை ஒதுக்கி வைப்பார் என்று நம்பப்படுகிறது. வெறுமனே மரணத்தைக் குறிப்பிடுவதும், அதை மேலோட்டமாக நினைவுகூருவதும் மிகவும் நன்மை பயக்காது. எப்போதெல்லாம் இதயத்தில் ஏதாவது நல்லது என்ற எண்ணம் பிறந்தால், ஒரு நாள் அதிலிருந்து பிரிந்து செல்வீர்கள் என்று நினைக்க வேண்டும்.

நீண்ட ஆயுளுக்கான நம்பிக்கைகள், நம்பிக்கைகளைக் குறைத்தல், நீண்ட நம்பிக்கைகளுக்கான காரணங்கள் மற்றும் குணப்படுத்தும் முறை: அலி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

إِنَّ أَشَدَّ مَا أَخَافُ عَلَيْكُمْ خَصْلَتَانِ اتِّبَاعُ الْهَوَى وَطُولُ الْأَمَلِ، فَأَمَّا اتِّبَاعُ الْهَوَى
فَإِنَّهُ يَصُدُّ عَنِ الْحَقِّ، وَأَمَّا طُولُ الْأَمَلِ فَإِنَّهُ الْحُبُّ لِلدُّنْيَا ثُمَّ قَالَ أَلَا إِنَّ اللهَ تَعَالَى
يُعْطِي الدُّنْيَا مَنْ يُحِبُّ وَيُبْغِضُ وَإِذَا أَحَبَّ عَبْدًا أَعْطَاهُ الْإِيمَانَ، أَلَا إِنَّ لِلدِّينِ أَبْنَاءً وَ
لِلدُّنْيَا أَبْنَاءً فَكُونُوا مِنْ أَبْنَاءِ الدِّينِ وَلَا تَكُونُوا مِنْ أَبْنَاءِ الدُّنْيَا، أَلَا إِنَّ الدُّنْيَا قَدِ
ارْتَحَلَتْ مُوَلِّيَةً أَلَا إِنَّ الْآخِرَةَ قَدِ ارْتَحَلَتْ مُقْبِلَةً أَلَا وَإِنَّكُمْ فِي يَوْمِ عَمَلٍ لَيْسَ فِيهِ
حِسَابٌ أَلَا وَإِنَّكُمْ تُوشِكُونَ فِي يَوْمِ حِسَابٍ لَيْسَ فِيهِ عَمَلٌ

"நான் உங்களிடமிருந்து இரண்டு விஷயங்களை மிகவும் அஞ்சுகிறேன்: ஒன்று உங்கள் சொந்த விருப்பத்தைப் பின்பற்றுவது (கீழ் சுயத்திலிருந்து ஆசைகள்) மற்றும் இரண்டாவது நீண்ட நம்பிக்கைகளைக் கொண்டிருப்பது [அல்லது நீண்ட ஆயுளுக்கான எதிர்பார்ப்பு]. ஒருவரின் விருப்பத்தைப் பின்பற்றுவது, சத்தியத்தின் பாதையிலிருந்து ஒருவரைத்

தடுத்து, நீண்ட நம்பிக்கைகளைக் கொண்டிருப்பது என்பது உலகத்தின் மீதான அன்பைக் குறிக்கிறது. (பின்னர் அவர் கூறினார்) எச்சரிக்கையாக இருங்கள், கடவுள் ஒவ்வொரு நபருக்கும் உலகத்தை வழங்குகிறார், அவர் ஒருவரை நேசித்தாலும் அல்லது வெறுத்தாலும் [ஒருவரின் சொந்த தீய செயல்களால்], இருப்பினும், அவர் நேசிப்பவருக்கு [அவர் மீதும், அவருடன் இணைக்கப்பட்ட நித்திய உண்மைகளிலும்] விசுவாசத்தை அளிக்கிறார். எச்சரிக்கையாக இருங்கள், சிலர் தெய்வீக பாதையின் (தீன்) மகன்கள் (முழுமையான அர்ப்பணிப்பு கொண்டவர்கள்) *மற்றும்* சிலர் உலகத்தின் மைந்தர்கள். தெய்வீக பாதையின் மைந்தர்களாக இருங்கள், உலகத்தின் பிள்ளைகளாக அல்ல. (நபியே!) எச்சரிக்கையாக இருங்கள்; மறுமை உங்களிடம் நேருக்கு நேர் வரப்போகிறது. இன்று, நீங்கள் செயல்படக்கூடிய நாளில் இருக்கிறீர்கள் [வரவிருக்கும் நித்திய ஜீவனுக்கு நன்றாக ஆயத்தம் செய்ய] அதில் பொறுப்புக்கூறல் இல்லை. விரைவில் நீங்கள் கணக்குறுதி நாளில் (நியாயத்தீர்ப்பு நாளில்) இருப்பீர்கள், அதில் எந்த நடவடிக்கையும் இருக்காது [ஒருவரின் உலகப் பயணத்தின் முடிவில் செயல்படுவதற்கான நேரம் காலாவதியாகிவிட்டதால்]". (விவரித்தவர்) ஹதீஸ் *தொகுப்பு* இப்னு அபி அல்-துன்யா)

நீண்ட நம்பிக்கைகளுக்கு (அல்லது நீண்ட ஆயுளுக்கான நம்பிக்கைகள் மற்றும் எதிர்பார்ப்புகள்) இரண்டு காரணங்கள் உள்ளன: ஒன்று அறியாமை, இரண்டாவது உலகத்தின் அன்பு (உலகத்தன்மை). உலக அன்பின் பொருள் என்னவென்றால், ஒரு நபர் அதன் காமங்கள், இன்பங்கள் மற்றும் ஈடுபாடுகளுக்கு பழகிவிட்டால், உலகத்திலிருந்து பிரிந்து செல்வது ஒருவருக்கு மிகவும் கனமாகிறது, மேலும் இது மரணத்தைப் பற்றி சிந்திப்பதைத் தடுக்கிறது, ஏனெனில் மரணம் [தனக்கும் உலகத்திற்கும் இடையில்] இந்த பிரிவுக்கு காரணம். மனிதன் இயல்பாகவே தனக்கு பிடிக்காத ஒன்றிலிருந்து எதையாவது விலக்கி வைக்கிறான். ஒருவன் எப்போதும் தவறான நம்பிக்கைகள் மற்றும் ஆசைகளால் பாதிக்கப்படுகிறான், இது ஒருவரின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப இருக்கும். எனவே, உலகில் இருப்பது ஒருவரின் விருப்பத்திற்கு ஏற்ப உள்ளது. அதனால்தான், ஒருவர் எப்போதும் அதைப் பற்றி சிந்தித்து, வாழ்க்கைத் துணை, குழந்தைகள், வீடு, நண்பர்கள், உறவினர்கள், சவாரி மற்றும் உலகின் அனைத்து வழிகள் போன்ற வாழ்வாதாரத்திற்கான தேவைகளான அனைத்தையும் தனக்கென நினைத்துக்கொள்கிறார். ஒருவரின் இதயம் இந்த கவலையில் மிகவும் மூழ்கியுள்ளது, ஒருவர் மரணத்தைப் பற்றி அலட்சியமாகிவிடுகிறார், அதன் அருகாமையை விரும்புவதில்லை, எப்போதாவது மரணம் பற்றிய

எண்ணம் இதயத்தில் தோன்றினால், ஒருவர் இறந்துவிடுவார், அதற்கு தயாராக வேண்டிய அவசியம் இருந்தால், இன்னும் நிறைய நேரம் இருக்கிறது, நான் வளரும்போது நான் வருந்துவேன் என்று ஒருவர் சுயத்திற்கு வாக்குறுதி அளிக்கிறார். ஒருவன் வளரும்போது, அதை முதுமையாக ஒத்திவைக்கிறான். ஒருவர் வயதாகும்போது, ஒருவர் கூறுகிறார், "நான் ஒரு வீட்டைக் கட்டி முடிக்கும்போது அல்லது ஒரு பயணத்திலிருந்து திரும்பும்போது அல்லது ஒரு குழந்தையின் எதிர்காலத்திற்காக ஏதாவது செய்யும்போது அல்லது ஒரு எதிரியை சமாளிக்கும்போது நான் மனந்திரும்புவேன்". ஒருவர் அப்படி சுயத்துடன் முன்கூட்டியே செல்கிறார் மற்றும் மனந்திரும்புதலை ஒருபோதும் முடிவில்லாத சங்கிலியில் தாமதப்படுத்துகிறார் (ஒத்திவைக்கிறார்), ஏனென்றால் ஒருவர் சம்பந்தப்பட்ட விஷயம், தாமதம் நீண்டதாகவும் நீண்டதாகவும் இருக்கும் வரை, புதிய ஈடுபாடுகள் உருவாகின்றன மற்றும் அவற்றை முடிக்க ஊக்கத்தொகைகள் வலுக்கட்டாயமாக உயரும் வரை, வாக்குறுதியளிக்கப்பட்ட நேரம் வரும் வரை [ஒருவரின் இறுதி முடிவு] வரும், மரணம் ஒருவரை [உலக வாழ்க்கையிலிருந்து] ஒருவர் கற்பனை கூட செய்யாத நேரத்தில் பறிக்கிறது. அந்த நேரத்தில், ஒருவரின் வருத்தமும் துயரமும் பார்க்கத் தகுந்தவை. உலகில் பிஸியாக இருக்கும் நபருக்கு எப்போதாவது ஓய்வு நேரம் கிடைக்கும் என்று ஒருவர் நினைக்கிறார். இது வெறுமனே ஒரு தவறான புரிதல் ஆகும், ஏனெனில் ஒருவர் தன்னை [இதயத்தில்] உலகத்திலிருந்து முற்றிலும் பிரிக்கும்போது மட்டுமே ஓய்வு நேரத்தைப் பெற முடியும்.

அறியாமை என்றால், ஒருவர் தனது இளமையில் மிகுந்த நம்பிக்கை வைத்திருக்கிறார், ஒருவரின் இளமையில் மரணம் வராது என்று நினைக்கிறார், இருப்பினும், இது முற்றிலும் முட்டாள்தனம் மற்றும் அறியாமை. ஒருவர் தனது சுற்றுப்புறத்தைப் பார்த்தால், வயதானவர்களின் எண்ணிக்கை மிக அதிகமாக இல்லை என்பதைக் காணலாம். அதற்கான காரணம் முதுமையுக்கு முன்பே பல இறப்புகள் நிகழ்கின்றன. ஒரு வயதான நபர் மரணத்தின் கதவைத் தட்டும் நேரத்தில், ஆயிரக்கணக்கான இளைஞர்களும் குழந்தைகளும் ஏற்கனவே மரணத்தைத் தழுவிவிட்டனர். சில நேரங்களில், ஒருவர் மரணத்தை ஒருவரின் ஆரோக்கியத்தின் கண்ணோட்டத்திலிருந்து வெகு தொலைவில் கருதுகிறார் (நல்ல ஆரோக்கியம் ஒருவர் முதுமைக்கு முன்பு இறக்க மாட்டார் என்று நம்புவதற்கு ஒருவரை ஏமாற்றுகிறது) மற்றும் திடீர் மரணத்தின் [எதிர்பார்ப்புக்கு] முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை. திடீர் மரணம் சாத்தியமற்றது அல்ல என்பது ஒருவருக்குத் தெரியாது; திடீர் மரணம் சாத்தியமற்றது என்று கருதினால்,

திடீர் நோய் சாத்தியமற்றது என்று கருத முடியாது, மாறாக, நோய் திடீரென தோன்றுகிறது, ஒருவர் நோய்வாய்ப்பட்டால் மரணம் வெகு தொலைவில் இல்லை என்று யாரால் சொல்ல முடியும்? இந்த அலட்சியமான மற்றும் கவனக்குறைவான நபர் மரணத்திற்கு குறிப்பிட்ட நேரம் ஒதுக்கப்படவில்லை என்று நினைத்து புரிந்துகொண்டால், ஆனால் அது குழந்தைப் பருவம், இளமை, முதுமை, குளிர்காலம், கோடை, வசந்த காலம், இலையுதிர்காலம், பகல் அல்லது இரவு ஆகியவற்றில் எப்போது வேண்டுமானாலும் வரலாம் என்று நினைத்து புரிந்துகொண்டால், ஒருவரின் பார்வையில் மரணம் முக்கியத்துவம் பெறும் என்று நம்பப்படுகிறது, அதற்கான தயாரிப்பை முடிக்க முடியும். இருப்பினும், இந்த விஷயங்களில் பரிச்சயமின்மை மற்றும் உலக அன்பு ஒருவருக்கு முன்னால் உள்ளது, அது ஒருவருக்கு நடக்கும் என்று ஒருவர் நினைக்கவில்லை. ஒருவர் இறுதிச் சடங்குகளுக்குச் செல்கிறார், ஆனால் [ஒரு நாள்] மக்கள் தனது சொந்த இறுதிச் சடங்கில் நடந்து செல்வார்கள் என்பதை புரிந்து கொள்வதில்லை. உண்மையில், இறுதிச் சடங்குகளுக்குச் செல்வது வழக்கமாகிவிட்டது, மக்கள் இறந்து வருவதைப் பார்ப்பது பல முறை நடந்துள்ளது, அதற்கு ஒருவர் பழகிவிட்டார். இப்போது ஒரு இறுதிச் சடங்கைப் பார்ப்பது, ஒருவரின் சொந்த மரணத்தை உணர்ந்ததைத் தூண்டுவதில்லை, அதைப் பற்றி சிந்திக்கவில்லை. ஆனால் மரணம் ஒரு முறை மட்டுமே வரும், அது முதல் மற்றும் கடைசி முறையாக இருக்கும். ஆயினும்கூட, முன்கூட்டியே பயன்படுத்துவது வெறுமனே அறியாமை மற்றும் முட்டாள்தனம்.

ஒருவரின் சொந்த மரணத்தை தொலைதூரம் என்று கருதுவதற்கான காரணம், அறியாமை மற்றும் உலகத்தின் மீதான அன்புக்கு (உலகத்தன்மை) சமமானது என்பது தெளிவாக இருக்கும்போது, அதன் சிகிச்சையை அறிவதும் அவசியம். ஒரு நோயின் காரணத்தை அகற்றுவதன் மூலம் குணப்படுத்த முடியும். சிந்தனையின் தெளிவு மற்றும் சுத்திகரிக்கப்பட்ட இதயங்களிலிருந்து ஞான வார்த்தைகளைக் கேட்பதன் மூலம் அறியாமையை குணப்படுத்த முடியும். இருப்பினும், உலக அன்புக்கு சிகிச்சை கடினம். இது அத்தகைய ஒரு நோயாகும், இதன் குணப்படுத்துதல் முதல் மற்றும் கடைசி (முந்தைய மற்றும் பிந்தைய தலைமுறையினரின் முனிவர்களை) சோர்வடையச் செய்துள்ளது. இறுதி நாளன்று ஈமான் கொண்டு, அதில் உள்ளவற்றின் மீதும், கூலியையும், வேதனையையும் வழங்குகிறாரோ தவிர (வேறெதுவும்) அதற்கு தீமை கிடைக்கும். கடைசி நாளில் உறுதியானது நிறைவடையும் போது, உலகத்தின் அன்பு இதயத்தை விட்டு வெளியேறும், ஏனென்றால் உயர்ந்த ஒன்றின் அன்பு, இதயத்திலிருந்து

தாழ்ந்த ஒன்றின் அன்பை சிதறடிக்கிறது. இங்கே ஒருபுறம் உலகம் அதன் அனைத்து பிரச்சினைகளுடனும், மறுபுறம் அதன் நேர்த்தி, அழகு மற்றும் மகிமையுடனும் உள்ளது. மனிதன் இருதயத்தின் தெளிவு, மெலிதான தன்மை, தெளிவான தன்மையுடன் இரண்டையும் சிந்திக்கும்போது, கிழக்கிலிருந்து மேற்கு வரை அரசாங்கம் வழங்கப்பட்டாலும், ஒருவருக்கு உலகத்தின் மீது சிறிதளவும் சாய்வு இருக்காது. ஏனென்றால், ஒரு மனிதன் இந்த பரந்த உலகின் ஒரு சிறிய பகுதியைப் பெறும்போது, அதுவும் சேறு இல்லாமல் இல்லை. மறுமையில் உறுதியாக நம்பிக்கை வைத்திருந்த ஒருவரின் இதயம் உலகத்தின் மீதான அன்பை ஒருவரின் இதயத்தில் எவ்வாறு உறுதிப்படுத்த முடியும்? ஒருவர் தனது கைகால்களை எல்லா நேரங்களிலும் பார்த்து, அவை எவ்வளவு அழகாகவும், கலகலப்பாகவும், வலிமையானதாகவும் இருக்கின்றன என்பதை சிந்திக்க வேண்டும், ஆனால் விரைவில் கல்லறையில் உள்ள பூச்சிகள் அவற்றை உணவாக மாற்றும். பூச்சிகள் உண்ணாத உடலின் ஒரு பகுதி கூட இருக்காது. எஞ்சியிருப்பது எஞ்சியிருக்கும் அதுவே சரியான ஞானமும், நற்கருமங்களும் (என் இவ்வுலக வாழ்வில் நான் செய்த) தான். இந்த விஷயங்களில் பிரதிபலிப்புடன், கல்லறையின் தண்டனை, தேவதூதர்களை (*முன்கிர் நகீர்) விசாரித்தல்*, நியாயத்தீர்ப்பு நாள், உயிர்த்தெழுதல், இறுதி நாளின் நிகழ்வுகள், மற்றும் அந்த வல்லமையுள்ள நாளில் நீதிமன்றத்தில் தோன்றுதல் மற்றும் பொறுப்புக்கூறல் போன்ற பிற தொடர்புடைய விஷயங்களைப் பற்றி ஒருவர் சிந்திக்க வேண்டும். இந்த விஷயங்களை ஒருவர் சிந்தித்தால், மரணத்தின் நினைவு [இதயத்தில்] புத்துணர்ச்சியுடன் இருக்கும், அதற்கு தயாராக இருக்க வேண்டும் என்ற ஆசை இருக்கும்.

நீண்ட மற்றும் குறுகிய நம்பிக்கைகளின் அடிப்படையில் மக்களின் பட்டங்கள்: மக்கள் இந்த விஷயத்தில் வேறுபட்டவர்கள் (நீண்ட அல்லது குறுகிய ஆயுளைக் கொண்டிருப்பதற்கான நம்பிக்கைகள் மற்றும் எதிர்பார்ப்புகளின் அடிப்படையில்). சிலர் வாழ்வாதாரத்தை விரும்புகிறார்கள், உலகில் என்றென்றும் வாழ விரும்புகிறார்கள். அத்தகையவர்களைப் பற்றி தேவன் பின்வருமாறு கூறுகிறார்:

يَوَدُّ أَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ أَلْفَ سَنَةٍ

"அவர்களில் சிலர் ஆயிரம் வருட வாழ்க்கையை விரும்புகிறார்கள்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 2, வசனம் 96)

சிலர் வயது வரை வாழ விரும்புகிறார்கள். இது கவனிக்கப்படும் அந்த தீவிர வயது. இந்த மக்கள் உலகத்தின் தீவிர அன்பில் சிக்கிக் கொண்டுள்ளனர். எனவே, நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

اَلشَّيْخُ شَابٌ فِى حُبِّ طَلَبِ الدُّنْيَا وَاِنِ الْتَفَّتْ تَرْقُوْتَاهُ مِنَ الْكِبَرِ اِلَّا الَّذِيْنَ اتَّقَوْا وَقَلِيْلٌ مَّا هُمْ

"வயதான ஒருவரின் முதுமையால் ஒருவரின் கைகால்கள் வளைந்திருந்தாலும், உலகத்தைத் தேடுவதில் (அல்லது ஓடுவதை) விரும்புவதில் ஒரு வயதான நபர் இளமையாக இருக்கிறார், ஆனால் அத்தகைய மக்கள் கடவுளுக்கு பயப்படுபவர்கள் அல்ல, மேலும் அவர்கள் (அதாவது, பக்தியுள்ள பயம், பயபக்தி மற்றும் கடவுளுக்கு பயம் உள்ளவர்கள்) எண்ணிக்கையில் மிகக் குறைவு". (விவரித்தவர்) *அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஸஹீஹ் புகாரி மற்றும் ஸஹீஹ் முஸ்லிம் *ஆகிய நூல்களில் ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் உள்ளன.

சிலருக்கு ஒரு வருடத்திற்கு மேல் எதிர்பார்ப்பு இருப்பதில்லை; எனவே அவர்கள் ஒரு வருடத்திற்கு தங்கள் தேவைகளுக்கான ஏற்பாடுகளை செய்கிறார்கள், குளிர்காலத்தில் அவர்கள் கோடைகாலத்திற்கும், கோடையில் குளிர்காலத்திற்கும் குவிக்கிறார்கள். எனவே, அவர்கள் ஒரு வருடம் [உயிர்வாழ்வு] பொருட்களை சேகரிக்கும்போது, அவர்கள் தெய்வீக வழிபாட்டில் ஈடுபடுகிறார்கள். சிலர் ஒரு வருடத்திற்கும் குறைவாக வாழ எதிர்பார்க்கிறார்கள். நடப்பு சீசனில் அடுத்த சீசனுக்கு அவர்கள் தயாராக இல்லை. சிலருக்கு ஒரு நாளுக்கு மேல் உயிர் வாழ வேண்டும் என்ற எதிர்பார்ப்பு இல்லாதவர்களாக இருப்பார்கள். அவர்கள் இன்றைக்கு மட்டுமே தயார் செய்கிறார்கள், நாளைக்கான தயாரிப்பில் ஈடுபடுவதில்லை. ஈஸா (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நாளைய வாழ்வாதாரத்தைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம், உங்கள் வாழ்க்கையில் நாளை வந்தால், நாளைய வாழ்வாதாரமும் அதனுடன் வரும், உங்கள் வாழ்க்கையில் நாளை இல்லையென்றால், நீங்கள் மற்றவர்களின் வாழ்க்கையைப் பற்றி கவலைப்படக்கூடாது போய்விடும்]. சிலருக்கு ஒரு கணத்திற்கு மேல் கூட எதிர்பார்ப்பு இல்லாத (வாழ்க்கை மற்றும் வாழ்வு) எதிர்பார்ப்புகள் உள்ளன! நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அப்துல்லாஹ் (இப்னு உமர்) ! நீங்கள் காலையை அடைந்ததும், மாலையைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம், மாலையை அடைந்தவுடன் காலையைப் பற்றி கவலைப்பட வேண்டாம்". சிலர் ஒரு கணம் கூட நம்பியிருக்கவில்லை, எனவே நபிகள் நாயகம்

(ஸல்) அவர்கள் இயற்கையின் அழைப்பை நிறைவேற்றிய பிறகு, உடனடியாக தூசியுடன் (*தாயம்மம்* - வெளிப்புற தூய்மைக்காக தண்ணீர் இல்லாத அல்லது தொலைவில் இருக்கும் போது தூசியுடன் செய்யப்படும் ஒரு ஸ்நானம், நபிகள் நாயகம் எப்போதும் வெளிப்புற மற்றும் உள் தூய்மையின் நிலையை பராமரித்தது) அந்த நேரத்தில் தண்ணீர் வெகு தொலைவில் இல்லை மற்றும் பயன்படுத்தப்பட்டது "ஒருவேளை நான் தண்ணீரை அடைய முடியாது [அதற்கு முன்பே என் ஆத்துமா எடுக்கப்படும்]" என்று கூறுவது, மரணம் அவருக்கு முன்னால் மற்றும் அவரிடம் வரப்போகிறது என்பது போல். அத்தகைய நபர் ஒருவரின் கடைசி பிரார்த்தனை போல [கடவுளிடம்] பிரார்த்தனை செய்கிறார் [இது மிகவும் நேர்மையுடனும் தெய்வீகத்திற்கு முன்பாகவும் இதயத்தின் பிரசன்னத்துடனும் செய்யப்படுகிறது]. முஆத் இப்னு ஜபல் (ரலி) அவர்கள் அதே நிலையில் இருந்தனர், எனவே நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களிடம் நம்பிக்கையின் உண்மை தன்மையைப் பற்றி கேட்டபோது, அவர் பதிலளித்தார், "நான் மற்றொரு அடி எடுத்து வைக்க முடியும் என்று நான் யூகித்தபோது நான் எந்த அடியையும் வைக்கவில்லை". (விவரித்தவர்) *<u>ஹதீஸ் தொகுப்பு அபூ நயீம் ஃபி அல் ஹில்யா</u>)* [ஒரு பெரிய ஆப்பிரிக்க துறவி] அஸ்வத் ஹப்ஷி (ரலி) பற்றி விவரிக்கப்பட்டுள்ளது, அவர் இரவில் தொழுகையின் போது, அங்கும் இங்கும் சுற்றிப் பார்ப்பார். அவர் ஏன் அவ்வாறு செய்தார் என்று யாரோ அவரிடம் கேட்டார், அதற்கு அவர் பதிலளித்தார், "மரணத்தின் தேவதை எங்கிருந்து வருகிறார் என்று நான் [சுற்றி பார்க்கிறேன்] பார்க்கிறேன்".

இது பல்வேறு தரவரிசைகள் மற்றும் மக்களின் விளக்கம் [நீண்ட ஆயுளுக்கான அவர்களின் நம்பிக்கைகள் மற்றும் எதிர்பார்ப்புகளின் அடிப்படையில்]. அவர்களுக்கு, அவர்கள் பெற்ற தரங்களுக்கு ஏற்ப அல்லாஹ்விடமிருந்து கூலி உண்டு. எவருடைய நம்பிக்கையும் எதிர்பார்ப்பும் (வாழ்க்கை அல்லது வாழ்க்கைக்கு] ஒரு மாதத்திற்கு மேல் இருந்தால், ஒரு மாதத்திற்கும் மேலாக எதிர்பார்ப்பவரிடமிருந்து வேறுபட்டவர், அது ஒரு நாளைக்கு அதிகமாக இருந்தாலும், இருவருக்கும் ஒரே மாதிரியான பட்டம் இல்லை. அல்லாஹ்விடத்தில் நீதியும் நீதியும் உண்டு; அவர்களை சமமாக ஆக்குவதன் மூலம் அவன் அநியாயம் செய்ய மாட்டான். அவர் கூறுகிறார்:

فَمَن يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُۥ

"ஒருவனே அணு எடையுள்ள நன்மை செய்கிறவன் அதை [தேவனுக்கு முன்பாக] காண்பான்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 99, வசனம் 7)

[நீண்ட ஆயுளுக்கு] நம்பிக்கைகள் மற்றும் எதிர்பார்ப்புகளைக் குறைப்பதன் விளைவு, [நன்மை செய்த] செயல்களை [அதன் முழு ஆர்வத்திலும்] நோக்கி [ஒருவர்] செய்யும் முன்னேற்றத்திலிருந்து தெளிவாகத் தெரிகிறது. திறமை மற்றும் வெற்றியின் அடையாளம் [கடவுளிடமிருந்து] (*தவ்ஃபீக்*) மரணம் ஒருவரின் கண்களுக்கு முன்னால் இருக்க வேண்டும், ஒருவர் ஒரு கணம் கூட அலட்சியமாக இருக்க வேண்டும், மேலும் ஒருவரின் இறுதி முடிவுக்கு எப்போதும் தயாராக இருக்க வேண்டும். ஒருவன் மாலை வரை உயிருடன் இருந்தால், ஒருவன் அதற்காக கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துகிறான், ஏனெனில் அவர் ஒருவருக்கு அவரது கீழ்ப்படிதலுக்கான வாய்ப்பை வழங்கினார், மேலும் ஒருவரின் நாள் வீணாகவில்லை என்று மகிழ்ச்சியடைகிறார், மாறாக, ஒருவர் தனது பங்கை [கடவுளின் பாதையில் தெய்வீக கீழ்ப்படிதல் மற்றும் நன்மை செயல்களில்] பெற்றார், அதிலிருந்து ஒருவருக்கு கிடைத்த பங்கு கிடைத்தது. மறுமைக்காக சேமித்து வைக்கப்பட்டுள்ளது. பின்னர் ஒருவர் அதே நன்றியுணர்வுடன் காலையைத் தொடங்குகிறார், [வழிகாட்டுதல் மற்றும் சரியான ஆலோசனை] மற்றும் தெய்வீக கீழ்ப்படிதல் ஆகியவற்றைக் கேட்கிறார். நாளை என்ன நடக்கும் என்பதைப் பற்றி கவலைப்படாத, கவலைகள், கவலைகள், திட்டமிடல் மற்றும் மூலோபாயங்கள் ஆகியவற்றிலிருந்து இதயம் விடுபட்ட நபரால் மட்டுமே இதை எளிதாக செய்ய முடியும். அத்தகைய நபர் மரணத்திற்குப் பிறகு நித்திய மகிழ்ச்சியையும் முடிவற்ற வெற்றியையும் (சாதா) அடைவார், மேலும் ஒருவரின் வாழ்நாளில், ஒருவர் மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கைக்கான தயாரிப்புகள் மற்றும் கடவுளிடம் மன்றாடுவதன் இன்பம் (*மனாஜாத்) ஆகியவற்றால் மகிழ்ச்சியாக இருப்பார்*. அத்தகைய நபருக்கு, மரணம் என்பது நித்திய மகிழ்ச்சியையும் நித்திய வெற்றியையும் (சாதா) அடைவதற்கான ஒரு வழிமுறையாகும், மேலும் வாழ்க்கை என்பது நித்திய மகிழ்ச்சியையும் நித்திய வெற்றியையும் அதிகரிப்பதற்கான ஒரு வழிமுறையாகும். "மனிதர்களே! உங்கள் முடிவைப் பற்றிய எண்ணத்தை எல்லா நேரங்களிலும் உங்கள் இதயத்தில் வைத்திருங்கள். வாழ்க்கை உங்களை [உலகத்திலிருந்து] பறக்கவிட்டது, உங்கள் ஆத்மா அலட்சியத்தில் ஈடுபட்டுள்ளது. ஒருவேளை உங்கள் (இவ்வுலகப் பயணம்) முடிவடையும், உங்கள் மீதுமை நெருங்கியும் இருக்கலாம். செயல்களை நோக்கி முன்னேறுவதன் மூலம் மட்டுமே நீங்கள் இலக்கின் வசதிகளை அடைய முடியும்.

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் எவரும் ஒருவனை கலகக்காரனாக ஆக்கிவிடும் செல்வம் (செல்வம் அல்லது

செழிப்பு) அல்லது தெய்வீக கீழ்ப்படிதலை புறக்கணிக்கும் வறுமை அல்லது ஒருவரை [உடல் ரீதியில்] இயலாமையாக்கும் ஒரு நோய் அல்லது புத்தியை செயலிழக்கச் செய்யும் முதுமை ஆகியவற்றைத் தவிர வேறு காத்திருக்க மாட்டார்கள். அல்லது விரைவில் வரவிருக்கும் அத்தகைய மரணத்திற்காக, அல்லது *தஜ்ஜால் (*கிறிஸ்துவுக்கு எதிரானவர்) மற்றும் *தஜ்ஜால்* ஆகியோர் காணாமல் போகும் மிக மோசமானவர், யாருக்காக காத்திருக்கிறார், அல்லது நியாயத்தீர்ப்பு நாளும் தீர்ப்பு நாள் மிகவும் கடினமானது மற்றும் கசப்பானது". (விவரித்தவர்) அபூ ஹுரைரா (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் *ஹதீஸ் தொகுப்பு திர்மிதி.*

அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்:

اِغْتَنِمْ خَمْسًا قَبْلَ خَمْسٍ شَبَابَكَ قَبْلَ هَرَمِكَ وَصِحَّتَكَ قَبْلَ سُقْمِكَ وَ
غِنَاكَ قَبْلَ فَقْرِكَ وَفَرَاغَكَ قَبْلَ شُغْلِكَ وَحَيَاتَكَ قَبْلَ مَوْتِكَ

"ஐந்து காரியங்களுக்கு முன்னால் ஐந்து காரியங்களை மதித்து, சரியான முயற்சிகளில் அவற்றை ஞானமாகப் பயன்படுத்துங்கள்: உங்கள் முதுமையுக்கு முன் உங்கள் இளமை, உங்கள் வியாதிக்கு முன் உங்கள் ஆரோக்கியம், உங்கள் வறுமைக்கு முன் உங்கள் செழிப்பு, உங்கள் வேலைகளுக்கு முன் உங்கள் ஓய்வு நேரம் (பிஸியான நேரம்), உங்கள் இறப்புக்கு முன் உங்கள் வாழ்க்கை". (விவரித்தவர்) ஹதீஸ் *தொகுப்பு* இப்னு அபி அல்-துன்யா)

மற்றொரு நூலில், நபி முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்:

نِعْمَتَانِ مَغْبُونٌ فِيهِمَا كَثِيرٌ مِنَ النَّاسِ الصِّحَّةُ وَالْفَرَاغُ

"இரண்டு ஆசீர்வாதங்கள் [அவற்றை முழுமையாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ளாததால்] பெரும்பாலான மக்கள் அவற்றில் இழப்பை அனுபவிக்கிறார்கள்: ஆரோக்கியமும் ஓய்வு நேரமும் (ஓய்வு அல்லது ஓய்வு)". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *சாஹிஹ் புகாரி* அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்)

இந்த தீர்க்கதரிசன விவரிப்பின் அர்த்தம் என்னவென்றால், ஒரு மனிதன் இந்த இரண்டு ஆசீர்வாதங்களையும் [தெய்வீகமாக] வழங்குகிறான், ஆனால் ஒருவரால் அவை இரண்டையும் பயன்படுத்திக் கொள்ள முடியாது, ஆனால் அவை போய்விட்டால், ஒருவர் அவற்றின் மதிப்பையும் முக்கியத்துவத்தையும் உணர்கிறார். கடவுள் கூறுகிறார்:

ٱلَّذِى خَلَقَ ٱلْمَوْتَ وَٱلْحَيَوٰةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا

"உங்களில் யார் மிகவும் நன்மை செய்கிறார்கள் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக [அவர்களின் தடங்கள் மற்றும் சவால்களால்] உங்களைச் சோதிப்பதற்காக [அல்லாஹ்] மரணத்தையும் வாழ்க்கையையும் படைத்தான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 67, வசனம் 2)

மரண துயரத்தில் வலி: இந்த கட்டத்தை கடந்து சென்ற ஒருவரால் மட்டுமே மரண துயரங்களின் வலியை துல்லியமாக மதிப்பிட முடியும் என்பதை அறிய வேண்டும். இந்த வலியை அனுபவிக்காதவர் அவ்வப்போது ஒருவரை அடைந்த வலி மற்றும் துன்பங்களை ஊகிக்க முடியும் அல்லது மக்களின் கடைசி தருணங்களின் தீவிரத்தை கவனிப்பதன் மூலம் சில மதிப்பீடுகளை உருவாக்க முடியும். ஆன்மா இல்லாத [உடல்] உறுப்பு அல்லது உறுப்பு எந்த வலியையும் அனுபவிப்பதில்லை, ஆன்மா இருந்தால் வலியின் உணர்வும் உள்ளது என்று தர்க்கரீதியான அனுமானத்திலிருந்து வாதிடலாம். இதிலிருந்து வலியை ஆத்மா உணர்கிறது என்று கற்றுக் கொள்கிறது. எனவே, ஒருவர் காயமடையும் போது, அதன் தாக்கம் ஆன்மாவை அடைகிறது, அது ஆன்மாவை அடையும் அளவிற்கு, அந்த அளவிற்கு அது வலியை உணர்கிறது, ஏனெனில் வலி சதை, இரத்தம் மற்றும் உடலின் பிற பகுதிகளுக்கு பரவுகிறது. அதனால்தான், ஆன்மா குறைந்த வலியை அனுபவிக்கிறது, இருப்பினும், வலி மற்றும் அசௌகரியத்தின் மையம் குறிப்பாக ஆன்மா மற்றும் ஆன்மாவைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை என்றால், வலியின் தீவிரத்தை கற்பனை செய்யலாம். மரண துடிப்பு [வாழ்க்கையின் கடைசி தருணங்களில்] ஆன்மாவின் நிறுவனத்தின் மீது இறங்கி, ஆன்மாவின் எந்தப் பகுதியும் உடல் முழுவதும் பரவியிருக்கும் வரை அதன் அனைத்து கூறுகளிலும் பரவுகிறது, இந்த வலி ஊடுருவி அடையாத இடத்தில் உள்ளது. மரணத்தின் வலி ஆத்மாவின் நிறுவனத்தைத் தாக்குகிறது மற்றும் அதன் அனைத்து பகுதிகளிலும் பரவுகிறது, ஏனெனில் அது (ஆன்மா) ஒவ்வொரு நரம்பிலிருந்தும், ஒவ்வொரு மூட்டுகளிலிருந்தும், ஒவ்வொரு பகுதியிலிருந்தும் [உடலின் ஒவ்வொரு பகுதியிலிருந்தும்] அகற்றப்படுகிறது, சுருக்கமாக, தலை முதல் கால் வரை ஒவ்வொரு பகுதியிலிருந்தும், ஆன்மா அதை வெளியே இழுப்பதன் மூலம் அகற்றப்படுகிறது [ஒவ்வொரு நபரின் தவிர்க்க முடியாத முடிவுக்கு நியமிக்கப்பட்ட நேரத்தில் தெய்வீக கட்டளையால்].

ஆன்மா சகித்துக்கொள்ள வேண்டிய வலி மற்றும் துன்பத்தின் அளவை இதிலிருந்து மதிப்பிட முடியும்.

கேள்வியைப் பொறுத்தவரை, "மனிதன் காயமடையும் போது அல்லது அடிக்கப்படும் போது நிறைய அலறுகிறான், ஆனால் மரணத்தின் போது அலற மாட்டான், இருப்பினும் மரண துயரத்தில் அனுபவிக்கும் வலி அதிகமாக உள்ளது என்று நீங்கள் கூறுகிறீர்கள். (அதற்குக் காரணம் என்ன?) பதில் என்னவென்றால், அதிகப்படியான அதிர்ச்சியின் காரணமாக, இறக்கும் நபரின் நாக்கு சீல் வைக்கப்பட்டுள்ளது (பேச முடியவில்லை) மற்றும் அலற முடியவில்லை. வலி மிகவும் தீவிரமானது, இதயம், மூளை மற்றும் உடல் அனைத்தும் இந்த தாக்குதலால் செயலிழக்கின்றன. எல்லா பலமும் போய்விட்டது, அனைத்து உறுப்புகளும் பலவீனமடைகின்றன, மன்றாடுவதற்கு எந்த பலமும் இல்லை, புத்திசாலித்தனம் பிரிக்கப்படுகிறது, பேச்சு நாக்கிலிருந்து பறிக்கப்பட்டுவிடப்படுகிறது, உறுப்புகள் அசைவற்றவை, ஒருவர் சத்தமாக கத்த விரும்புகிறார், இதயத்தின் அடக்கி வைக்கப்பட்ட உணர்வுகளை வெளிப்படுத்தவும், வலி மற்றும் துயரத்திலிருந்து சில இனிமையான நிவாரணம் பெறவும் ஒருவர் விரும்புகிறார், ஆனால் ஒருவரால் அலற முடியாது. இடதுபுறத்தில் [இறக்கும் நபரில்] சில வலிமை இருந்தால், ஆன்மா புறப்படும் நேரத்தில், தொண்டை மற்றும் மார்பு ஒரு பென்ட் அப் [குர்லிங் அல்லது சலசலப்பு] ஒலியை வெளிப்படுத்துகிறது, அந்த தூசி தோன்றுவது போல தூசியின் நிறத்திற்கு நிறம் மாறுகிறது, அது மனிதனின் தோற்றம், அனைத்து நரம்புகளும் இழுக்கத் தொடங்குகின்றன, ஏனெனில் உள்ளே எல்லா இடங்களிலும் வலி உள்ளது, கண்கள் மேலே நகர்கின்றன, உதடுகள் சுருங்குகின்றன, நாக்கு உள்ளே இழுக்கப்படுகிறது, விரல்கள் பச்சை நிறமாக மாறும். ஒவ்வொரு நரம்பும் இழுக்கப்படும் உடலின் நிலை பற்றி நீங்கள் என்ன கேட்கிறீர்கள்? உடலில் ஒரு நரம்பு இழுக்கப்பட்டால், வலியின் தீவிரம் காரணமாக ஒருவர் அலற வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படுகிறது. இங்கே அனைத்து நரம்புகளும் இழுக்கப்படுகின்றன, பின்னர் படிப்படியாக அனைத்து உறுப்புகளும் இறக்கத் தொடங்குகின்றன. இரண்டு கால்களும் இறக்கின்றன, முதலில் இரண்டு கால்களும் குளிர்ச்சியடைகின்றன, பின்னர் தாடைகள், பின்னர் தொடைகள், பின்னர் ஒவ்வொரு உறுப்புக்கும் வலிக்குப் பிறகு வலிக்கிறது, பின்னர் ஆன்மா தொண்டையை அடையும் வரை தீவிரத்திற்குப் பிறகு தீவிரத்தை எதிர்கொள்கிறது. அந்த நேரத்தில், ஒருவனின் கண்கள் உலகத்தையும் உலக மக்களையும் விட்டு விலகிச் செல்கின்றன, மனந்திரும்புதலின் கதவு மூடப்பட்டிருக்கும், துக்கமும் அவமானமும் மேகமூட்டமாக

இருக்கும். சுருக்கமாகச் சொன்னால், மரணத்தின் வேதனையின் கடுமை, வலி மற்றும் கசப்புணர்வை விவரிக்க முடியாது. எனவே, நபிகள் நாயகம் முஹம்மது (ஸல்) அவர்கள் அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்தார்கள்:

اَللّٰهُمَّ هَوِّنْ عَلٰى مُحَمَّدٍ سَكَرَاتِ الْمَوْتِ

"இறைவா! முஹம்மதுவுக்கு மரணத்தின் கடுமையை எளிதாக்குங்கள்!"

சாதாரண மக்கள் (சாதாரண மக்கள்) இந்த துயரங்களுக்கு எந்த முக்கியத்துவமும் கொடுக்கவில்லை, அல்லது அவர்கள் [கடவுளிடம்] அடைக்கலம் தேடுவதில்லை, ஏனெனில் அவை உண்மையில் நடப்பதற்கு முன்பு விஷயங்களைப் பற்றிய உணர்வு, தீர்க்கதரிசனத்தின் ஒளியால் (*நபுவா)* மற்றும் தெய்வீக (விலாயா) நெருக்கத்தின் ஒளியால் நிகழ்கிறது. எனவே, தீர்க்கதரிசிகள் மற்றும் கடவுளின் நெருங்கியவர்கள் (ஞானவாதிகள்) மரணத்தைப் பற்றி அதிக பயம் கொண்டுள்ளனர் [ஏனென்றால் அது என்ன என்பதை அவர்கள் முன்கூட்டியே அறிவார்கள், அதே நேரத்தில் மீதமுள்ள மனிதகுலம் அதை அறிந்திருக்கவில்லை, அவர்கள் அதை நேரடியாக அனுபவிக்கும் வரை அதை மறந்துவிடுகிறார்கள்].

மரணத்தின் போது என்ன செயல்கள் சிறந்தவை? மரணத்தின் போது, நடக்கக்கூடிய ஒரு நல்ல விஷயம் என்னவென்றால், இறக்கும் நபர் அமைதியாக இருக்கிறார் மற்றும் சாட்சியத்தின் அறிக்கையை ஓதுவது ("கடவுளைத் தவிர வேறு கடவுள் இல்லை" لا إله إلا الله) ஒருவரின் நாக்கில் உள்ளது, மேலும் இதயம் கடவுளுக்கு நல்ல அபிப்பிராயத்தையும் உணர்வுகளையும் கொண்டுள்ளது (*ஹுஸ்ன் அல்-துன்).* இந்த சாட்சியத்தின் அறிக்கையை உச்சரிப்பது ஒரு நல்ல அறிகுறியாகும். அபூ ஸயீத் அல் குத்ரி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

لَقِّنُوا مَوْتَاكُمْ لَا إِلٰهَ إِلَّا اللّٰهُ

"இறக்கும் உங்கள் ஆட்களை 'அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு கடவுள் இல்லை' என்று ஓதுமாறு அறிவுறுத்துங்கள். لا إله إلا الله)'".

உமர் (ரலி) அவர்கள், "நீங்கள் இறந்து கொண்டிருக்கும் உங்கள் ஆட்களை சந்தித்து அவர்களுக்கு நன்மேதி கூறுங்கள், ஏனெனில் நீங்கள் சாட்சி கூறாத விஷயங்களை அவர்கள் சாட்சி கூறுகிறார்கள், மேலும்

'அல்லாஹ்வைத் தவிர வேறு நாயன் இல்லை' என்று ஓதுமாறு அவர்களுக்கு அறிவுறுத்துங்கள். அறிவுரை கூறுபவர் ஒருவரின் அறிவுரையை வலியுறுத்தக்கூடாது, அதில் மென்மையைப் பயன்படுத்தக்கூடாது, ஏனென்றால் சில நேரங்களில், இறந்துபோகும் நபரின் நாக்கு அசையாது.

இந்த விளக்கத்தின் விளைவு என்னவென்றால், மனிதன் மரணத்தைத் தழுவிக் கொள்ளும்போது, ஒருவரின் இதயத்தில் கடவுளைத் தவிர வேறு எதுவும் இருக்கக்கூடாது. இதயத்தில், ஒருவர் கடவுளைத் தவிர வேறு எதையும் நாடவில்லை என்றால், ஒருவரின் மரணம் அன்புக்குரியவரிடம் செல்வதற்கான [வழிமுறையாக] இருக்கும் [தெய்வீக அன்பின் நிலையில், அதில் மூடப்பட்டு, நித்தியத்திற்குள் செல்லும் பாதையை ஒரு அற்புதமான அனுபவமாக ஆக்குகிறது], மேலும் ஒருவரின் அன்புக்குரியவரிடம் செல்வதை விட பெரிய ஆசீர்வாதம் இருக்க முடியாது. ஒருவரின் இதயம் உலகில் ஈடுபட்டிருந்தால், அதன் இன்பங்களிலிருந்து பிரிந்ததால் வருத்தம் அடைந்தால், 'கடவுளைத் தவிர வேறு கடவுள் இல்லை' என்ற பாராயணம் ஒருவரின் நாவில் மட்டுமே இருந்தால், இதயம் அதை உணரவில்லை என்றால், ஒருவரின் விஷயம் ஆபத்து இல்லாதது அல்ல, ஆனால் அல்லாஹ் தனது ஆசீர்வாதங்களை வழங்கி, ஒருவரின் வார்த்தையை ஏற்றுக்கொள்கிறான். இருப்பினும், அந்த நேரத்தில் கடவுளைப் பற்றி நல்ல அபிப்பிராயம் இருப்பது நல்லது. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இறக்கவிருந்த ஒரு இளைஞனைப் பார்க்கச் சென்றனர். அவர் அவரிடம், "இந்த நேரத்தில் நீங்கள் எப்படி இந்த நிலையில் இருக்கிறீர்கள்?" என்று கேட்டார். அதற்கு அவர், "நான் அல்லாஹ்வை நம்புகிறேன், என் பாவங்களுக்குப் பயப்படுகிறேன்" என்று கூறினார். இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: இவ்விரண்டு விஷயங்களும் ஒரே நேரத்தில் ஒரு அடியார் (அல்லாஹ்வின் அடியார்) இல் கூடும் போது, அல்லாஹ் ஒருவன் எதிர்பார்க்கிறதை வழங்குகிறான், மேலும் அவன் பயப்படும் விஷயத்திலிருந்து அவனை விடுவிக்கிறான். ஒருவர் இறக்கும் நேரத்தில் (இறக்கும் நபர்) செய்த நற்செயல்களைக் குறிப்பிடுவது நல்லது, இதனால் ஒருவர் கடவுளைப் பற்றி நல்ல அபிமானம் கொண்டவர் [ஒருவரின் வாழ்க்கைப் பயணத்தின் முடிவில் அவரிடம் நம்பிக்கை வைத்திருப்பது அடிப்படையில்].

மரணத்தின் வேதனையில் இறக்கும் நபரின் நிலை, அடக்கம் செய்வதற்கு முன் மற்றும் அடக்கத்திற்குப் பிறகு இறந்தவர்களின் நிலை (கஸாலியின் இந்த விளக்கங்களில் சில சுருக்கத்தின் ஆர்வத்தில் இங்கே

தவிர்க்கப்பட்டுள்ளன). இறந்தவர் தெய்வீக கோபம் கொண்டவர்களில் ஒருவராக இருந்தால், ஒருவர் கல்லறையின் இருளையும் பூச்சிகளையும் எதிர்கொள்வார், கல்லறையில் உள்ள மலக்குகளின் கேள்விகளை எதிர்கொள்வார், பின்னர் கல்லறையின் தண்டனையை எதிர்கொள்வார். தெய்வீக பழிவாங்கலின் இன்னும் கடினமான நிலைகள் கல்லறைக்குப் பிறகு எதிர்கொள்ளப்படும் நிலைகள் ஆகும், அதாவது எக்காளம் ஊதுதல் [இது கடைசி நாளின் வருகையைக் குறிக்கிறது], நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் உயிர்த்தெழுதல், கடவுளுக்கு முன்பாக [தெய்வீக நீதி மற்றும் நியாயத்துடன் பொறுப்புக்கூறுவதற்கு], [தெய்வீக நீதிமன்றத்தில்] அதிகமாகவோ அல்லது குறைவாகவோ நடந்த விஷயங்களைப் பற்றி கேள்வி கேட்பது [உலக வாழ்க்கையில் ஒருவரின் தவறுகளின் அடிப்படையில்], சமநிலையின் அளவுகோலில் செயல்களை எடைபோடுதல் [நல்லது அல்லது கெட்டது ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அவற்றின் மதிப்பை தீர்மானிக்க, பொருள் அல்லது வெற்று பாசாங்குகளைக் கொண்டிருப்பது], பின்னர் *ரேஸர்-மெல்லியதாக இருக்கும் சிராத்தின் பாலத்தைக் கடந்து, பின்னர் ஒருவரின் நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றி (சாதா*) *அல்லது நித்திய சாபம் மற்றும் தோல்வியை* அடைவது பற்றிய [இறுதி] முடிவுக்காக காத்திருப்பது (*Shaqawah*)). இந்த ஆபத்துகளையும் அச்சுறுத்தல்களையும் [உங்களுக்கு] புரிந்துகொள்வதும், [இதயத்தில்] உறுதியான வேரூன்றல் ஆகியவற்றின் மூலம் அவற்றில் நம்பிக்கை வைப்பதும், பின்னர் அவற்றில் நீண்ட பிரதிபலிப்பு மற்றும் விவாதத்தையும் வைத்திருப்பது அவசியம், இதனால் இந்த [வரவிருக்கும்] ஆபத்துகளைத் தவிர்ப்பதற்கான உங்கள் தயாரிப்பை முடிக்க ஊக்கமும் உந்துதலும் உங்கள் இதயத்தில் பிறக்கும்.

தெய்வீக தரிசனம் மற்றும் கடவுளின் முகத்தை [சொர்க்கத்தில்] சாட்சி: அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுகிறான்:

لِّلَّذِينَ أَحْسَنُوا۟ ٱلْحُسْنَىٰ وَزِيَادَةٌ ۖ

"எவர்கள் நன்மை செய்கிறார்களோ, அவர்களுக்கு நன்மையும் (சுவர்க்கமும் நித்திய காலத்திற்கும் அதன் குறையாத மிகுதி) உண்டு. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 10, வசனம் 26)

இந்த கூடுதல் நற்குணம் தேவனின் தரிசனம் மற்றும் அவரது ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட முகத்தின் சாட்சி. இது ஒரு அசாதாரணமான உயர்ந்த ஆனந்தம், இதைப் பெற்றவுடன், பரதீஸின் மக்கள் மற்ற எல்லா

இன்பங்களையும், ஆசீர்வாதங்களையும் மறந்து விடுவார்கள். "தெய்வீக அன்பின் புத்தகம்" (அத்தியாயம் 16) இல், இந்த தெய்வீக தரிசனத்தின் உண்மை விளக்கப்பட்டுள்ளது மற்றும் தெய்வீக புத்தகம் மற்றும் தீர்க்கதரிசன வழியின் ஆதாரங்களுடன், [பாரம்பரிய முறையை] நிராகரிப்பவர்கள் மற்றும் மறுப்பவர்களின் நம்பிக்கைகளை நிராகரிக்கும் ஆதாரங்கள் வழங்கப்பட்டுள்ளன (*அஹ்ல் அல்-பிதா*). ஜரீர் இப்னு அப்துல்லாஹல் பஜாலி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "நாங்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களுடன் அமர்ந்திருந்தோம். அவர் பதினான்காம் இரவின் (பௌர்ணமி) சந்திரனைப் பார்த்து, "நீங்கள் இந்த சந்திரனைப் பார்ப்பது போல உங்கள் இறைவனைக் காண்பீர்கள். சந்திரனைப் பார்ப்பதற்காக நீங்கள் ஒருவருக்கொருவர் [போட்டியில்] விழுவதில்லை. முடிந்தால், சூரிய உதயத்திற்கு முன்பும், சூரிய அஸ்தமனத்திற்கு முன்பும் தொழுகைக்கு முன்பும் சோர்வடையாதீர்கள், அவற்றை நன்றாகச் செய்யுங்கள் [விழிப்புணர்வுடனும் முழு பக்தியுடனும்]. பின்னர் அவர் பின்வரும் வசனத்தை ஓதினார்:

وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ ٱلشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا

"சூரியன் உதயத்திற்கு முன் உம்முடைய இறைவனைத் துதிப்பாராக!" (குர்ஆன், அத்தியாயம் 20, வசனம் 130) (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *சாஹிஹ் புகாரி* மற்றும் *ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* ரபாத் (ரலி) (ரலி) அதிகாரத்தின் பேரில், அல்லாஹ் அவர் மீது திருப்தியடைவாக)

இமாம் முஸ்லிம் அவர்கள் சுஹைப் அல்-ரூமி (ரலி) நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் (மேலே) இந்த வசனத்தை ஓதினார்கள் என்று இமாம் முஸ்லிம் எழுதிய *ஹதீஸ்* தொகுப்பில் *கூறப்பட்டுள்ளது*. "சுவர்க்கவாசிகள் சுவர்க்கத்தில் நுழைந்து, நரகவாசிகள் நரகத்திற்குள் நுழைந்த போது, ஒரு அழுதல்காரர், "சுவர்க்கவாசிகளே! உங்களுக்கு அல்லாஹ் கொடுத்த வாக்குறுதியை உங்களுக்கு நிறைவேற்ற விரும்புகிறான்" என்று கூறினார். சுவர்க்கவாசிகள், "அந்த வாக்குறுதி என்ன? நம்முடைய எடைகளை அவன் கனப்படுத்தவில்லையா? அவர் நம் முகங்களை ஒளிரச் செய்யவில்லையா? அவர் நம்மை சுவர்க்கத்தில் நுழைக்கவில்லையா? அவன் நம்மை நரகத்திலிருந்து காப்பாற்றவில்லையா?" அதன் பிறகு, திரை அகற்றப்பட்டு, மேன்மையான கடவுளின் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட முகத்தைப் பார்ப்பார்கள்'. பின்னர் அவர் கூறினார், 'இதை விட (தெய்வீக தரிசனம்) அவர்களுக்கு மிகவும் பிரியமானது எதுவும் இருக்காது'.

கடவுளைப் பற்றிய தீர்க்கதரிசன பாரம்பரியம் பல தீர்க்கதரிசன தோழர்களால் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. தெய்வீக தரிசனத்தின் மரியாதை என்பது அனைத்து நன்மைகள், அனைத்து மேன்மைகள் மற்றும் அனைத்து ஆசீர்வாதங்களின் உச்சம் மற்றும் உச்சக்கட்டமாகும். முந்தைய பக்கங்களில் சொர்க்கத்தின் ஆசீர்வாதங்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன (இந்த கிரியையில் தவிர்க்கப்பட்டது), இந்த உயர்ந்த ஆசீர்வாதத்துடன் ஒப்பிடும்போது முக்கியமற்றதாகிவிடும். கடவுளைச் சந்திப்பதில் உள்ள மகிழ்ச்சி மற்றும் தெய்வீக தரிசனத்தின் நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவில்லாத வெற்றி (சாதா) ஆகியவை எல்லையற்றதாக இருக்கும், மாறாக, சொர்க்கத்தின் இன்பங்களை இந்த இன்பத்தின் [மகத்தானது] ஒப்பிட முடியாது. இந்த தலைப்பை இங்கே மேலும் விவாதிக்க விரும்பவில்லை, ஏனெனில் இது "தெய்வீக அன்பின் புத்தகம், ஏக்கம் மற்றும் தெய்வீக சித்தத்தை ஏற்றுக்கொள்வது" (அத்தியாயம் 16) இல் விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கே நாம் சொர்க்கத்துடன் [கடவுளின்] ஊழியரின் நோக்கம், ஒருவரின் உண்மையான உரிமையாளரையும் பிரியமானவரையும் (கடவுள்) சந்திக்கும் கௌரவத்தைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை என்று சொல்வோம். சொர்க்கத்தின் மீதமுள்ள ஆசீர்வாதங்களில், மேய்ச்சல் நிலங்களில் மேய்ச்சல் விலங்குகள் கூட உங்கள் பங்கேற்பாளர்களாகவும் சக பங்குதாரர்களாகவும் உள்ளன.

அல்லாஹ்வின் அருளின் விரிவானதை வேதத்தின் முடிவில் நற்செய்தியாக குறிப்பிடுவது

நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் நற்செய்தி கூறுவதை விரும்பினர். இந்த உலகத்திலும் மறுமையிலும் தேவன் நமக்கு ஒரு நல்ல முடிவை வழங்குவார் என்று நாம் நம்ப வேண்டும். தெய்வீக கருணையின் விரிவடைந்த நற்செய்தியுடன் இந்த புத்தகத்தை ("கடவுளை நோக்கிய பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி") முடிக்க விரும்புகிறோம். கடவுள் கூறுகிறார்:

قُلْ يَـٰعِبَادِىَ ٱلَّذِينَ أَسْرَفُوا۟ عَلَىٰٓ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا۟ مِن رَّحْمَةِ ٱللَّهِ ۚ

إِنَّ ٱللَّهَ يَغْفِرُ ٱلذُّنُوبَ جَمِيعًا ۚ إِنَّهُۥ هُوَ ٱلْغَفُورُ ٱلرَّحِيمُ

"அவர்களிடம் கூறுவீராக! (கடவுள் சொல்கிறார்:) தங்களைத் தாமே அநியாயம் செய்து கொண்ட என் அடியார்களே! அல்லாஹ்வின் கருணையை நினைத்து நம்பிக்கை அடையாதீர்கள். நிச்சயமாக அல்லாஹ் எல்லா பாவங்களையும் மன்னிப்பான். நிச்சயமாக அவன் மன்னிப்பவனாகவும், மிக்க கிருபை செய்பவனாகவும் இருக்கின்றான்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 39, வசனம் 53)

وَمَن يَعْمَلْ سُوٓءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُۥ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ ٱللَّهَ يَجِدِ ٱللَّهَ غَفُورًا رَّحِيمًا

எவரேனும் ஒரு தீமை செய்து, அல்லது தனக்குத் தாமே அநியாயம் செய்து, பின்னர் அல்லாஹ்விடம் மன்னிப்புக் கோரினால் (அவன்) மன்னிப்பவனாகவும், மிக்க கிருபையுடையவனாகவும் இருப்பதைக் காண்பான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 4, வசனம் 110)

இந்த புத்தகத்திலும் வேறு எந்தப் புத்தகத்திலும் நமது பேனாவால் நாம் செய்த ஒவ்வொரு தவறுக்கும் தேவனிடம் மன்னிப்பு கேட்கிறோம். நம் செயல்களோடு ஒத்துப்போகாத வார்த்தைகளுக்காக தேவனிடம் மன்னிப்பு கேட்கிறோம். புத்திசாலித்தனம் மற்றும் அறிவின் உரிமைகோரலிலிருந்தும், கடவுளின் திருப்தியை நாங்கள் விரும்பிய ஒவ்வொரு அறிவிலிருந்தும் செயலிலிருந்தும் தேவனிடம் மன்னிப்பு கோருகிறோம், ஆனால் அந்த நோக்கத்தில் அவரைத் தவிர வேறு எவருடன் கலந்து, [அதை சீர்திருத்தவும் தூய்மைப்படுத்தவும்] எங்கள் சுயத்திற்கு அளித்த வாக்குறுதிக்காக, ஆனால் அதை நிறைவேற்றுவதில் நாங்கள் தவறிவிட்டோம், எங்களுக்கு வழங்கப்பட்ட ஒவ்வொரு ஆசீர்வாதத்திற்காகவும், ஆனால் நாங்கள் அதை பாவத்தில் பயன்படுத்தினோம், நாமே சம்பந்தப்பட்ட தவறு, ஆனால் அதை வெளிப்படையாகவோ அல்லது உருவகமாகவோ மற்றவர்களுக்கு நாங்கள் காரணம் கூறினோம், மேலும் எந்தவொரு புத்தகத்தையும் அல்லது பேச்சு அல்லது கற்பித்தலையும் எழுதுவதற்கான தூண்டுதலாக மாறிய சிந்தனைக்காகவும், ஆனால் அது வெறுமனே மக்களைக் காண்பிப்பதற்காகவோ அல்லது செயற்கையாகவோ அல்லது எந்தவொரு உண்மையான காரணத்திற்காகவோ இருந்தது. இந்த எல்லா விஷயங்களுக்கும் தேவனிடம் மன்னிப்பு கேட்ட பிறகு, இந்த புத்தகத்தை வாசிக்கிற, எழுதுகிற அல்லது கேட்கிற மக்களுக்கு தேவன் தனது மன்னிப்பையும் ஆசீர்வாதத்தையும் வழங்குவார் என்று நம்புகிறோம், மேலும் அவரது கிருபை பொதுவானது (பரவலானது), அவருடைய

இரக்கம் விரிவானது, மற்றும் அனைத்து படைப்புகளும் அவரது கொடைகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. நாமும் கடவுளின் படைப்புகள்தான். அவருடைய கருணை மற்றும் பெருந்தன்மையைத் தவிர வேறு எந்த வழியும் நமக்கு இல்லை. இறைத்தூதர் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "அல்லாஹ் நூறு கருணையும் அருளுமதியும் உண்டு (அல்லாஹ் தன் கருணையை நூறு பகுதிகளாகப் பிரித்துள்ளான்). *ஜின்கள்*, மனிதர்கள், மிருகங்கள், பறவைகள், பூச்சிகள், ஊர்ந்து செல்பவர்கள் மீது, அவர்களில் நூற்றுக்கணக்கில் (நூறு கிருபையில்) அல்லாஹ் அருள்பாலிக்கின்றான். [பூமியில் இருக்கும்] இந்த ஒரு [தெய்வீக] கருணையின் ஒரு பகுதியின் காரணமாக, அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் அன்புடனும் கொடுப்புடனும் நடந்துகொள்கிறார்கள். மேலும், ரஹ்மத்தில் தொண்ணூற்றொன்பது பகுதிகளை தன்னிடத்தில் ஒதுக்கி வைத்திருக்கிறான்; மேலும் கியாம நாளில் அவர்களுக்கு கிருபை செய்வதற்காக அவற்றை தன் அடியார்களுக்கு பயன்படுத்துவான். (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ் தொகுப்பு ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* அபூ ஹுரைரா மற்றும் சல்மான் அல்-ஃபர்ஸி ஆகியோரின் அதிகாரத்தின் பேரில்) ஒரு தீர்க்கதரிசன மரபில் அவர் தெய்வீக சிங்காசனத்தின் அடியில் இருந்து ஒரு எழுத்தை வெளியே எடுப்பார் என்று கூறப்பட்டுள்ளது, அதில் எழுதப்படும், 'என் கருணை என் கோபத்தை மீறுகிறது, நான் இரக்கமுள்ளவர்களில் மிகவும் கருணையுள்ளவன்'. அதன் பிறகு, பரதீஸில் இருப்பதைப் போல இரண்டு மடங்கு பேர் நரகத்திலிருந்து வெளியே கொண்டு வரப்படுவார்கள்". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்பு *ஸஹீஹ் புகாரி மற்றும்* ஸஹீஹ் முஸ்லிம்) அல்லாஹ் மறுமை நாளில் முஃமின்களிடம், "என்னை சந்திப்பது உங்களுக்கு மிகவும் பிரியமானதா?" என்று கேட்பார். அதற்கு அவர்கள், "ஆம், எங்கள் இறைவா! கடவுள், "ஏன்?" என்று கேட்பார். அதற்கு அவர்கள், "உம்முடைய கிருபையையும், மன்னிப்பையும் நாங்கள் எதிர்பார்த்திருந்தோம்" என்று கூறுவார்கள். அதற்கு அல்லாஹ், "என் மன்னிப்பை என் மீது கடமையாக்கி விட்டேன்" என்று கூறுவான். (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *முஸ்னத் அஹ்மத்* மற்றும் *தபரானி)*

மறுமை நாளன்று அல்லாஹ் கட்டளையிடுவான் என்று ஒரு தீர்க்கதரிசன மரபு கூறப்பட்டுள்ளது: "என்னை நினைவு கூர்பவர்கள் அல்லது எனக்கே பயப்படுபவர்கள் அனைவரையும் நரகத்திலிருந்து வெளியேற்றுங்கள்". (விவரித்தவர்) *அனஸ் பின் மாலிக் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் ஹதீஸ்* தொகுப்பு *திர்மிதி நபிகள்* நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஒரு தாய் தன் குழந்தை மீது வைத்திருக்கும் பாசத்தை விட அல்லாஹ் தன் அடியார்கள் மீது (மனிதர்கள்) அதிக பாசம்

கொண்டுள்ளார்". (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *ஸஹீஹ் புகாரி மற்றும் ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* உமர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில் ஜாபிர் பின் அப்துல்லா (ரலி) அவர்கள் கூறுகிறார்கள்: "கியாம நாளில் எவருடைய பாவங்களை விட நற்செயல்கள் அதிகமாக இருந்தால் அவர் பொறுப்பேற்காமல் சுவர்க்கத்தில் நுழைவார், மேலும் எவருடைய நற்செயல்களும் பாவங்களும் சமமாக இருந்தால் அவர் சில பொறுப்புகளை எதிர்கொள்வார், பின்னர் அவர் சொர்க்கத்தில் அனுமதிக்கப்படுவார். நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் பரிந்துரை தன்னைத்தானே அழித்துக் கொண்டு, பாவங்களின் சுமையால் முதுகு (அதிக சுமை) சுமந்தப்பட்டவனுக்கே இருக்கும்.

ஒரு நீண்ட தீர்க்கதரிசன மரபின் முடிவில், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் நியாயத்தீர்ப்பு நாள் மற்றும் சீராத் பாலம் பற்றி குறிப்பிட்டனர், *பின்னர் கூறினார், "ஒருவரின் இதயத்தில்* தினார் (தங்க நாணயம்) *அளவுள்ள நன்மை இருந்தால் நரகத்திலிருந்து வெளியேறுமாறு அல்லாஹ் தேவதூதர்களுக்கு கட்டளையிடுவார்* . தேவதூதர்கள் அப்படிப்பட்டவர்களை வெளியே அழைத்துச் செல்வார்கள், இந்த வழியில், எண்ணற்ற மக்கள் வெளியே வருவார்கள். மலக்குகள் கூறுவார்கள்: "இறைவா! நீர் எங்களுக்கு கட்டளையிட்ட மக்களை அவர்களில் எவரையும் நாங்கள் விட்டு வைக்கவில்லை. பின்னர் அல்லாஹ் (அல்லாஹ்) "எவருடைய இதயத்தில் ஒரு துண் போன்ற நன்மை இருக்கிறானோ, அவரை நரகத்திலிருந்து வெளியேற்றுவீர்கள்" என்று கூறுவான். ஆகவே, எண்ணற்ற படைப்புகள் நரகத்திலிருந்து வெளியே வரும். மலக்குகள் கூறுவார்கள்: "இறைவா! நீர் கட்டளையிட்ட மக்களில் எவரும் நரகத்தில் தங்கியிருக்கவில்லை. அபூ சயீத் அல்-குத்ரி (ரலி) அவர்கள் இந்த வரம்பை விவரித்த பிறகு, "இந்த வரம்பைப் பற்றி நீங்கள் என்னை அறியவில்லையெனில், இந்த வசனத்தைப் படியுங்கள்:

إِنَّ ٱللَّهَ لَا يَظۡلِمُ مِثۡقَالَ ذَرَّةٖۖ وَإِن تَكُ حَسَنَةٗ يُضَٰعِفۡهَا وَيُؤۡتِ مِن لَّدُنۡهُ أَجۡرًا عَظِيمٗا

"நிச்சயமாக அல்லாஹ் ஒரு துளி அளவுக்கு அநியாயம் செய்ய மாட்டான், எவரேனும் நற்கருமங்கள் செய்தால், அல்லாஹ் அதை பன்மடாகப் பன்மடங்காக உயர்த்துவான். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 4, வசனம் 40)

அப்துல்லாஹ் பின் அப்பாஸ் (ரலி) அவர்கள் ஒரு நாள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் (நபிகள் நாயகம்) வந்து கூறினார்கள்: "தேசங்கள் என் முன் காட்சிப்படுத்தப்பட்டன, ஒரு நபி அவரைப் பின்பற்றுபவர்களின் ஒரு பெரிய குழுவுடனும், மற்றொரு நபி ஒரு சிறிய குழுவுடனும் கடந்து செல்வதைக் கண்டேன். இன்னொருவர் நபி பத்து பேருடன் கடந்து

செல்கிறார், மற்றொரு நபி ஐந்து நபர்களுடன் கடந்து செல்கிறார், மேலும் மற்றொரு தீர்க்கதரிசி தனியாக கடந்து சென்றார். பின்னர் நான் பார்த்தேன், ஏராளமான மக்களைக் கண்டேன், ஒருவேளை அவர்கள் என் சமூகத்தைச் சேர்ந்தவர்களாக இருக்கலாம் என்று எதிர்பார்த்தேன், ஆனால் இது நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் தேசம் என்று எனக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. பின்னர் என்னை பார்க்கச் சொன்னார்கள். தொடுவானத்தை மூடியிருந்த ஒரு பெரிய கூட்டத்தை நான் கண்டேன். நான் தொடர்ந்து அப்படியே பார்க்கும்படி கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டேன். எனவே, நான் ஒரு மகத்தான படைப்பைக் கண்டேன். "நிச்சயமாக இவர்கள் உங்களைப் பின்பற்றுபவர்கள்; அவர்கள் எழுபதாயிரம் பேர் அவர்களுக்கு முன்னால் இருக்கின்றனர்; அவர்களுக்கு கணக்கு காட்ட மாட்டார்கள்; வேதனை அளிக்கப்படவும் மாட்டார்கள்" என்று எனக்கு அறிவிக்கப்பட்டது. பின்னர் மக்கள் சென்றுவிட்டனர், இந்த எழுபதாயிரம் பேர் யார் என்று நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறவில்லை. அவ்விருவரும் ஒருவருக்கொருவர் கூறத் தொடங்கினர்: "நாங்கள் முஷ்ரிக்குகளில் பிறந்தோம்; ஆனால் பின்னர் அல்லாஹ்வின் மீதும் அவனுடைய தூதர் மீதும் ஈமான் கொண்டோம். இந்த மக்கள் எங்கள் குழந்தைகளாக இருக்க வேண்டும் [அவநம்பிக்கையில் பிறக்காதவர்கள்]". இந்த உரையாடலைப் பற்றிய செய்தியைக் கேட்ட நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் எந்தக் கணக்கும் பொறுப்பும் இன்றி சொர்க்கத்தில் நுழையும் இந்த மக்கள் யார் என்பது பற்றிய இந்த யூகங்களை நிவர்த்தி செய்ய முடிவு செய்தார். (அதற்கு அவர்) "அவர்கள் தங்களைத் தாங்களே முத்திரை குத்திக் கொள்ளவோ, மந்திர மந்திரங்களை ஓதவோ இல்லை; மேலும், தீய சகுனத்தைக் காணவுமில்லை - இன்னும் அவர்கள் தங்கள் இறைவன் மீதே முற்றிலும் நம்பிக்கை வைத்துக் கொண்டார்கள்" என்று கூறினார்கள். இதைக் கேள்விப்பட்ட உகாஷா பின் மிஹ்சன் (ரலி) அவர்கள் எழுந்து (நபிகளிடம்) கூறினார்கள், "என்னையும் அவர்களில் ஒருவராக ஆக்கும்படி அல்லாஹ்வை வேண்டி வாருங்கள்" என்றார். அதற்கு அவர், "இறைவா! அவனை அவர்களில் ஒருவனாக ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள்." அப்போது வேறொருவர் எழுந்து, "என்னையும் அவர்களில் ஒருவராக ஆக்குமாறு அல்லாஹ்விடம் பிரார்த்தனை செய்யுங்கள்" என்று கூறினார். அதற்கு அவர், "உகாஷா உமக்கு முன்னால் வந்துவிட்டது" என்று கூறினார். (விவரித்தவர்) *அப்துல்லாஹ் இப்னு அப்பாஸ் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்* ஹதீஸ் தொகுப்பு ஸஹீஹ் புகாரி (ரலி)

அபூதர் (ரலி) அவர்கள் நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: ஜிப்ரீல் அவர்கள் ஹரா (வடமேற்கு அரேபியாவின் எரிமலை பாலைவனப்

பகுதி) திசையில் இருந்து என்னிடம் வந்து, 'அல்லாஹ்வுக்கு எந்த இணை வைக்காத நிலையில் இறந்துவிட்டால் உங்கள் சமூகத்திற்கு நற்செய்தி கூறுங்கள். அத்தகையவர் சொர்க்கத்தில் நுழைவார். நான் அவரிடம், 'ஒருவன் திருட்டு, வேசித்தனம் செய்திருந்தாலும்?' என்று கேட்டேன். அதற்கு காபிரியேல், 'ஒருவன் திருட்டு, வேசித்தனம் செய்திருந்தாலும் ஆம்' என்று சொன்னான். இந்த கேள்வி பதில் மூன்று முறை திரும்பத் திரும்ப கூறப்பட்டது. (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்* தொகுப்புகள் *ஸஹீஹ் புகாரி* மற்றும் *ஸஹீஹ் முஸ்லிம்)* அபூ தர்ர் (ரலி) அவர்களின் விவரிப்பில், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் இந்த வசனத்தை ஓதினார்கள்:

وَلِمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ جَنَّتَانِ

"எவர் தன் இறைவன் முன் நிற்க வேண்டும் என்று பயப்படுகிறாரோ அவனுக்கு இரண்டு சுவனபதிகள் உண்டு. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 55, வசனம் 46)

மற்றொரு தீர்க்கதரிசன பாரம்பரியத்தின்படி, ஒரு பயணத்தின்போது, முகாம்கள் செய்யப்பட்டன, அங்கு பிற்பாடு ஒரு சிறு பையன் கண்டுபிடிக்கப்பட்டது. அன்றைய தினம் மிகவும் வெப்பமாக இருந்தது. திடீரென்று ஒரு பெண் கூடாரத்திலிருந்து வெளியே வந்தாள், அவன் நின்ற அந்த குழந்தையை நோக்கி ஓடிவந்தாள். அவளுடைய குடும்பம் அவளுக்குப் பின்னால் இருந்தது. அந்தப் பெண் தன் குழந்தையை தூக்கி இறுக்கமாக அணைத்துக் கொண்டாள். பின்னர் அவள் பாறை மேற்பரப்பில் படுத்து, வெப்பத்திலிருந்து பாதுகாக்க தன் குழந்தையை மீண்டும் அணைத்து, 'என் மகனே! என் மகனே!" இதைப் பார்த்து மக்கள் அழத் தொடங்கினர். பின்னர் மக்கள் அங்கிருந்து சென்றுவிட்டனர். இதற்கிடையில், நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் வந்து மக்கள் இதைப் பற்றி அவருக்குத் தெரிவித்தனர். அவர்களின் இரக்கம் மற்றும் கருணையால் அவர் மகிழ்ச்சியடைந்தார். பின்னர் அவர் அவர்களுக்கு நற்செய்தி கூறினார், "இத்தாள், தன் குழந்தை மீது இரக்கமும் கிருபையையும் வெளிப்படுத்தியதைக் கண்டு நீங்கள் ஆச்சரியப்படுகிறீர்களா?" "ஆம், அப்படித்தான் உண்மைதான்" என்று மக்கள் கூறினார்கள். அதற்கு அவர், "இந்த பெண் தன் குழந்தை மீது இருப்பதை விட தேவன் உங்கள் அனைவர் மீதும் அதிக இரக்கமுள்ளவராகவும், இரக்கமுள்ளவராகவும் இருக்கிறார்" என்று கூறினார். பின்னர் மக்கள் மிகுந்த மகிழ்ச்சியுடனும் மகத்தான நற்செய்தியுடனும் [தெய்வீக அன்பு, கருணை மற்றும் அனைவருக்கும் இரக்கம் பற்றி] தங்கள் வழிகளில் சென்றனர். (விவரித்தவர்) *ஹதீஸ்*

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

தொகுப்புகள் *ஸஹீஹ் புகாரி மற்றும் ஸஹீஹ் முஸ்லிம்* உமர் (ரலி) அவர்களின் அதிகாரத்தின் பேரில்

இந்த மரபுகள் மற்றும் "நம்பிக்கை புஸ்தகத்தில்" (அத்தியாயம் 13) நாம் விளக்கியுள்ளவை, தெய்வீக கருணையின் மகத்தான மற்றும் விரிவாக்கத்தின் நற்செய்தியை நமக்கு வழங்குகின்றன. நாம் தகுதியான [நமது சொந்த தவறுகள், பலவீனங்கள், தவறுகள், மீறுதல்கள், அத்துமீறல்கள் மற்றும் அடக்குமுறைகள் காரணமாக] தேவன் நம்மை நடத்த மாட்டார் என்று நம்புகிறோம், மாறாக அவருடைய மகத்துவம் மற்றும் மகிமைக்கு தகுதியான ஒரு வழியில் அவர் நம்மை நடத்துவார், அவருடைய கருணை, கிருபை, இரக்கம் மற்றும் பெருந்தன்மை ஆகியவற்றால் நிரப்பப்படுகிறார்.

அத்தியாயம் 21- நேரம், இடம் மற்றும் சூழ்நிலையைப் பொருட்படுத்தாமல் உள் அமைதி, அமைதி மற்றும் மகிழ்ச்சியைக் காண தன்னை விடுவிப்பதற்கான ஞானம்

கசாலியின் மகத்தான படைப்பான "இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்" *அல்லது "கடவுளுக்கான பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி" இன் நான்காவது மற்றும் இறுதி தொகுதியின் இறுதி புத்தகத்தின் முடிவில்*, நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, உள் அமைதி, அமைதி, நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி ஆகியவற்றை அடைய உள் மாற்றத்திற்கான ஆன்மீக போராட்டத்தின் முக்கிய புள்ளிகளைப் பார்ப்பது மதிப்பு. இந்த நோக்கத்திற்காக, கஸாலியின் காலத்தால் அழியாத ஞானம் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தை அடைவதற்கான வழியை விளக்கும் ஒரு முக்கியமான கதையின் வடிவத்தில் மீண்டும் பயன்படுத்தப்படும். கஸாலியின் மூன்று தொகுதிகள் கொண்ட சிறுநூல்களின் தொகுப்பான "மஜ்முஆ ரசா-இல் இமாம் கஸாலி" அல்லது "இமாம் கஸாலியின் குறும்புத்தகங்களின் தொகுப்பு" இல் *உள்ள "அய்யூஹல் வாலாட்" அல்லது "என் அன்பு மகன்" என்ற புத்தகத்தில் இந்த விவரிப்பை கஸாலி குறிப்பிடுகிறார்* [27]:

ஒரு ஆன்மீக வழிகாட்டியின் வழிகாட்டுதலின் கீழ், ஆன்மாவின் தூய்மையையும் கடவுளின் முன் உயர்ந்த நிலையையும் முழுமையாக அடைந்த அனைத்து தீய ஆசைகள் மற்றும் போக்குகளிலிருந்தும் தங்கள்

ஆன்மாக்களின் தூய்மையை அடைவதன் மூலம் ஆன்மீக பரிபூரணத்தையும் அறிவொளியையும் தேடும் மாணவர்கள் மற்றும் முரீட்கள் மத்தியில் (சீடர்கள்) என்று கூறப்படுகிறது. மற்றும் மற்றொரு ஆன்மீக வழிகாட்டியின் அருகாமையில்) ஷேக் ஷாகீக் பால்கி (அல்லாஹ் அவர் மீது கருணை காட்டட்டும்), ஹாதிம் அல்-அஸ்ம் (கடவுள் அவர் மீது கருணை காட்டட்டும்) என்ற மாணவர் மற்றும் சீடராக இருந்தார், அவர் பின்னர் ஷேக் ஷாகீக்கின் ஆன்மீக பயிற்சி மற்றும் வழிகாட்டுதலின் மூலம் ஒரு சிறந்த ஆன்மீக குருவானார். ஒரு நாள் ஷெய்க் ஷாகீக் பால்கி (ரலி) அவர்களிடம் கூறினார்:

"ஹாதிமே! எவ்வளவு காலமாக என் சகவாசத்தில் (ஆன்மீக அருகாமையில்) இருந்து, நான் சொல்வதைக் கேட்டு வருகிறேன் (கற்பித்தல்)?"

ஹாதிம் அல்-அஸ்ம் (ரலி) அவர்கள், "முப்பத்து மூன்று ஆண்டுகள்!" என்று பதிலளித்தார்கள்.

ஷேக் ஷாகீக் பால்கி கேட்டார்:

"அந்த [நீண்ட] காலப்பகுதியில், நீங்கள் என்னிடமிருந்து என்ன நன்மையைப் பெற்றீர்கள்?"

ஹாதிம் அல்-அஸ்ம் (ரலி) அவர்கள் பதிலளித்தார்:

"நான் உம்மிடமிருந்து எட்டு நன்மைகளைப் பெற்றேன்."

ஷெய்க் ஷாகீக் பால்கி (ரலி) அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்:

"இன்னா *லில்லாஹி வ இன்னா இலையேஹே ராஜீயூன்."*

"நாம் அல்லாஹ்வுக்கே உரியவர்கள்; அவனிடமே நாம் திரும்பிச் செல்வோம்.

ஷெய்க் ஷாகீக் பால்கி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ஹாதிமே! நான் என் வாழ்நாள் முழுவதையும் கற்பித்தலிலும் பயிற்சியிலும் கழித்திருக்கிறேன், என்னிடமிருந்து நீ எட்டு நன்மைகளைப் பெற்றிருக்கிறாய்?"

ஹாதிம் அல்-அஸ்ம் (ரலி) அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்:

"என் ஆசிரியரே! நீங்கள் என்னிடம் உண்மையைக் கேட்டால், நான் சொன்னது உண்மைதான். எனக்கு இனி [நன்மைகள்] தேவையில்லை, அறிவின் இந்த நன்மைகள் போதுமானவை, ஏனென்றால் இந்த எட்டு நன்மைகள் மூலம் நான் இம்மையிலும் மறுமையிலும் இரட்சிப்பையும் [மற்றும் வெற்றியையும்] அடைவேன் என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

ஷெய்க் ஷாகீக் பால்கி (ரலி) அவர்களிடம் கேட்டார்:

"சரி! சொல்லுங்கள், அந்த எட்டு நன்மைகள் என்ன?"

ஹதிம் அல்-ஏ.எஸ்.எம் விவரித்த நன்மைகள்

"என் ஆசிரியரே! **முதல் நன்மை என்னவென்றால்** , நான் இந்த உலக மக்களைப் பார்த்தேன், அனைவருக்கும் ஒரு காதலி இருப்பதைக் கண்டேன். ஆனால் [உலகத்தின்] இந்த பிரியமானவர்கள் அவர்களில் சிலர் (அதாவது, பிரியமானவர்கள்) மரணத்தைக் கொண்டுவரும் நோய் வரை அவர்களுடன் இருக்கிறார்கள், அவர்களில் சிலர் மரணம் வரை அவர்களுடன் இருக்கிறார்கள், அவர்களில் சிலர் தங்கள் கல்லறைகளை அடையும் வரை அவர்களுடன் இருக்கிறார்கள், அடக்கம் செய்யப்பட்ட பிறகு அனைத்து அன்புக்குரியவர்களும் அங்கிருந்து திரும்பி வருகிறார்கள். அவர்களின் அன்புக்குரியவர்கள் யாரும் அவர்களுடன் கல்லறைகளில் அவர்களுடன் அங்கு வாழவும், [இருள், தனிமை, குறுகிய தன்மை மற்றும் கல்லறையின் பயங்கரத்தில்] அவர்களுடன் செல்வதில்லை. நான் இதைப் பற்றி சிந்தித்தேன், அவர்களுடன் கல்லறையில் சென்று தனது காதலனுடன் வாழும் ஒரு நல்ல காதலி மட்டுமே என்று எனக்கு நானே சொல்லிக் கொண்டேன், யார் நிறுவனத்தை வழங்குவார், கல்லறையை ஒளிரச் செய்வார், யார் நியாயத்தீர்ப்பு நாள் மற்றும் அதன் இடங்களில் ஒரு கூட்டாளியாக

இருப்பார்கள் (அடக்கம் செய்யப்பட்ட பிறகு நியாயத்தீர்ப்பு நாள் வரை ஒருவர் செல்லும் நிலையங்கள்). இந்த [நன்மை] குணங்களைக் கொண்ட ஒரே பிரியமானவர் எனது நல்ல (பக்தியுள்ள மற்றும் நீதியான) செயல்கள் என்று நான் கண்டேன். இதற்குப் பிறகு, நான் என் நற்செயலை என் பிரியமானவராக ஆக்கினேன், அது என் கல்லறையில் என்னுடன் செல்கிறது [நான் இறக்கும்போது], அதன் நிறுவனத்தை எனக்கு வழங்கும், என் கல்லறையில் ஒளிரும் மெழுகுவர்த்தியாக மாறும், மறுமையின் அனைத்து நிலைகளிலும் என் கூட்டாளியாக இருப்பேன், ஒருபோதும் என்னிடமிருந்து விலகிச் செல்லாது.

ஷெய்க் ஷாகீக் பால்கி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நல்லது ஓ ஹாத்திம்! ரொம்ப நல்ல விஷயம் சொல்லியிருக்கீங்க. இப்போது இரண்டாவது நன்மையை விவரிக்கவும்.

"என் ஆசிரியரே! **இரண்டாவது நன்மை** என்னவென்றால் , நான் உலக மக்களைப் பார்த்தேன், எல்லோரும் நஃப்ஸின் இன்பங்களையும் ஆசைகளையும் பின்பற்றுவதைக் கண்டேன் (தீமை செய்ய ஒருவருக்கு அறிவுறுத்தும் கீழ்மட்ட சுயம்) மற்றும் [எல்லோரும்] கீழ்மட்ட சுயத்தின் ஆசைகளுக்கு அடிபணிகிறார்கள். அதைக் கண்டதும், பின்வரும் புனித வசனத்தைப் பற்றி [குர்ஆனிலிருந்து] விவாதித்தேன்:

وَأَمَّا مَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِۦ وَنَهَى ٱلنَّفْسَ عَنِ ٱلْهَوَىٰ ﴿٤٠﴾

فَإِنَّ ٱلْجَنَّةَ هِىَ ٱلْمَأْوَىٰ ﴿٤١﴾

'ஆனால், ஒருவன் தன் இரட்சிப்பாளரின் பிரசன்னத்திற்கு அஞ்சி நின்று, தன் உள் ஆத்மாவை கீழ்த்தரமான (கீழ்த்தரமான மற்றும் தீய) ஆசைகளிலிருந்து தடுக்கிறானோ, சொர்க்கம் [இந்த நபருக்கு] ஓய்வெடுக்கும் இடமாக இருக்கும்.' (குர்ஆன், அத்தியாயம் 79, வசனங்கள் 40-41)

ஞானமான குர்ஆன் சரியானது, கடவுளின் வேதம் உண்மை என்று நான் உறுதியாக வளர்த்தேன். பின்னர் நான் எனது நஃப்ஸுக்கு எதிராக ஒரு முன்னணியை நிறுவி, அதை எதிர்க்க தீர்மானித்தேன். உன்னதமான கடவுளின் வணக்கத்தில் அது அமைதியையும் திருப்தியையும் காணத்

தொடங்கும் வரை அதன் ஆசைகள் எதையும் நான் நிறைவேற்றாத வகையில் அதை (அதாவது என் கீழ் ஆத்மாவை) வடிவமைத்தேன்.

ஷெய்க் ஷாகீக் பால்கி (ரலி) அவர்கள் பதிலளித்தார்கள்:

"உன்னதமான கடவுள், உங்கள் நற்செயல்களில் தனது ஆசீர்வாதங்களை வழங்குவானாக. இப்போது மூன்றாவது நன்மையை விவரிக்கவும்.

"என் ஆசிரியரே! **மூன்றாவது நன்மை என்னவென்றால்** , நான் மக்களைப் பார்த்தபோது, ஒவ்வொரு நபரும், மிகுந்த வலி மற்றும் கடின உழைப்புடன், இந்த அநித்திய உலகின் உடைமைகளை (பணம், செல்வம், பொருட்கள்) குவிப்பதில் மும்முரமாக இருப்பதைக் கண்டேன், மேலும் ஒருவரிடம் நிறைய பொருட்கள் மற்றும் பொருள் உடைமைகள் இருப்பதில் மிகவும் மகிழ்ச்சியடைகிறார். ஆனால் தாராளமான குர்ஆனிலிருந்து பின்வரும் புனித வசனத்தைப் பற்றி நான் சிந்தித்தபோது:

مَا عِندَكُمْ يَنفَدُ ۖ وَمَا عِندَ ٱللَّهِ بَاقٍ ۗ

"உங்களிடத்தில் இருப்பதையெல்லாம் முடிந்துவிடும்; அல்லாஹ்விடத்தில் இருப்பது என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 16, வசனம் 96)

பின்னர் நான் உலகில் சேகரித்த [பொருள் உடைமைகள்] அனைத்தையும் பக்தியுள்ள ஏழைகள் மற்றும் பிச்சைக்காரர்களுக்கு விநியோகிப்பதன் மூலம் கடவுளின் பாதையில் செலவழித்தேன், இதனால் அது (கடவுளின் வழியில் நான் விநியோகித்த பொருள் உடைமைகள்) உன்னதமான கடவுளிடம் எனது நம்பிக்கையாக டெபாசிட் செய்யப்படும், மேலும் மகத்தான நன்மை மற்றும் மீட்கும் பொருளின் ஆதாரமாக மாறும் (அதாவது, மறுமையில்" என்று கூறினார்கள்.

ஷெய்க் ஷாகீக் பால்கி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ஹாதிமே! அல்லாஹ் அவனுடைய நற்கூலியை உங்களுக்கு அருள்வானாக! நீங்கள் ஒரு நல்ல விஷயத்தைச் சொன்னீர்கள், ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்துள்ளீர்கள். இப்போது நான்காவது நன்மையை விவரிக்கவும்.

"என் ஆசிரியரே! **நான்காவது நன்மை என்னவென்றால்** , நான் உலக மக்களைப் பார்த்தேன், அவர்களில் சிலர் மகத்துவமும் கௌரவமும் பெரிய மற்றும் சக்திவாய்ந்த தேசம் அல்லது பழங்குடியினருக்கு (குழு) சொந்தமானது என்று நினைப்பதைக் கண்டேன், அதனால்தான், அவர்கள் தங்கள் பழங்குடியினர் (தேசம் அல்லது குழு) மீது பெருமிதம் கொள்கிறார்கள். அவர்களில் சிலர் செல்வம், [பொருள்] உடைமைகள், குடும்பம் மற்றும் உறவினர்கள் ஆகியவற்றின் மூலம் மகத்துவம் பெறப்படுகிறது என்று அவர்கள் நினைக்கிறார்கள், அதனால்தான், [சிலர்] தங்கள் செல்வம் மற்றும் குழந்தைகள் மீது தங்கள் பெருமையை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். கோபம், அடித்தல், கொல்வது, கொலை செய்தல், கொள்ளையடித்தல் ஆகியவற்றில் தங்கள் மகத்துவமும் கௌரவமும் இருப்பதாக நினைத்து அதில் பெருமை கொள்கிறார்கள். சிலர் தங்கள் மகத்துவம் வீணான செலவில் இருப்பதாக நினைக்கிறார்கள், அதனால்தான், அவர்கள் தங்கள் வீணான செலவினங்களை ஒரு கவுரவமாக கருதுகிறார்கள், அதில் தங்கள் பெருமிதத்தை வெளிப்படுத்துகிறார்கள். ஆனால் மேன்மையான, கடவுள் கூறும் இந்த வசனத்தைப் பற்றி நான் சிந்தித்தேன்:

إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِندَ ٱللَّهِ أَتْقَىٰكُمْ

"நிச்சயமாக உங்களில் அல்லாஹ்விடத்தில் மிகவும் கண்ணியமானவர் அல்லாஹ்விடத்தில் மிகவும் கண்ணியமானவர். (குர்ஆன், அத்தியாயம் 49, வசனம் 13)

எனவே, இது சரியானது மற்றும் உண்மை, மேலும் படைப்புகளின் எண்ணங்கள் தவறான மற்றும் தவறான யூகங்கள். அதனால்தான், நான் *தக்வாவை (*பக்தியுள்ள பயபக்தி, உணர்வு, பிரமிப்பு மற்றும் கடவுளின் பயம்) ஏற்றுக்கொண்டேன், இதனால் நான் உயர்ந்த கடவுளின் பார்வையில் மிக உயர்ந்த அந்தஸ்தைக் கொண்டவனாக எண்ணப்படுகிறேன்.

ஷெய்க் ஷாகீக் பால்கி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ஹாதிமே! கடவுள் உங்கள் மீது திருப்தியடைவாராக. நீங்கள் ஒரு நல்ல விஷயத்தைச் சொல்லியிருக்கிறீர்கள். இப்போது ஐந்தாவது நன்மையை விவரிக்கவும்.

"என் ஆசிரியரே! **ஐந்தாவது நன்மை என்னவென்றால்** , ஒருவருக்கொருவர் புகார் செய்தவர்களைப் பார்த்தேன். பொறாமை, பொறாமை, பகைமை ஆகியவற்றின் காரணமாக அவர்கள் இதையெல்லாம் செய்கிறார்கள் என்று கண்டறியப்பட்டது, அதற்கான முக்கிய காரணம் மகத்துவம், மகத்துவம், [பொருள்] உடைமைகள், செல்வம் மற்றும் அறிவுக்கான [ஆசை மற்றும் போட்டி] ஆகும். புனித குர்ஆனின் பின்வரும் வசனத்தைப் பற்றி நான் சிந்தித்தேன், அதில் கூறப்பட்டுள்ளது:

نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُم مَّعِيشَتَهُمْ فِي ٱلْحَيَوٰةِ ٱلدُّنْيَا ۚ

"இவ்வுலக வாழ்க்கையிலும் அவர்களுடைய வாழ்வாதாரத்தை அவர்களிடையே நாமே பகிர்ந்தளிக்கின்றோம்.' (குர்ஆன், அத்தியாயம் 43, வசனம் 32)

அப்பொழுது நான் நினைத்தேன், பாக்கியமும் மேன்மையுமான கடவுள், [படைப்பின் தொடக்கத்திலிருந்தே] உடைமைகளையும் அந்தஸ்தையும் நியமித்துள்ளார், இந்த விஷயத்தில் யாருக்கும் அதிகாரம் இல்லை. ஆகையால், நான் யாருடனும் போட்டியிடவோ பொறாமைப்படவோ இல்லை, கடவுளின் [உலக மக்கள் அனைவரிடையேயும் உலக அருட்கொடைகள்] மற்றும் [அவரால் நியமிக்கப்பட்ட] விதியை விநியோகிப்பதில் ஒப்புக்கொண்டேன், மேலும் [கடவுளின் படைப்புகள் அனைத்திற்கும் எதிரான அனைத்து பொறாமைகளையும் பகைமைகளையும் கைவிடுவதன் மூலம்] முழு உலகத்துடனும் [நன்றாக] பழகிவிட்டேன்.

ஷெய்க் ஷாகீக் பால்கி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"ஹாதிமே! நீங்கள் உண்மையைச் சொல்கிறீர்கள், நீங்கள் சரியானதைச் செய்கிறீர்கள். இப்போது ஆறாவது நன்மையை விவரிக்கவும்.

"என் ஆசிரியரே! **ஆறாவது நன்மை என்னவென்றால்** , நான் மக்களைப் பார்த்தபோது, ஒவ்வொரு நபரும் ஏதோ ஒரு காரணத்திற்காக வேறு ஒருவருடன் பகைமை கொண்டிருப்பதைக் கண்டேன். பின்னர் நான் பின்வரும் வசனத்தைப் பற்றி விவாதித்தேன்:

إِنَّ ٱلشَّيْطَٰنَ لَكُمْ عَدُوٌّ فَٱتَّخِذُوهُ عَدُوًّا

" நிச்சயமாக *ஷைத்தான்* உங்கள் பகைவனாக இருக்கின்றான்; ஆகவே அவனை உங்கள் பகைவனாக ஆக்குங்கள்" (என்றும் கூறினார்). (குர்ஆன், அத்தியாயம் 35, வசனம் 6)

அதன் பிறகு, கடவுளின் வசனம் உண்மை, ஷைத்தானைத் தவிர வேறு யாருடனும் நான் பகைமை கொள்ளக் கூடாது என்ற உறுதியை நான் வளர்த்துக் கொண்டேன் . அப்போதிருந்து, நான் சாத்தானை என் எதிரியாக கருதினேன், அவனுடைய எந்த உத்தரவுக்கும் கீழ்ப்படியவில்லை. அதற்கு பதிலாக, நான் [கடவுளுக்கு] கீழ்ப்படிதலை வளர்த்துக்கொண்டேன், மேன்மையான, கடவுளின் கட்டளைகளைப் பின்பற்றினேன், அவருடைய வழிபாடு மற்றும் அடிமைத்தனத்தை மட்டுமே ஏற்றுக்கொண்டேன். சரியான வழி *சிராத் அல்-முஸ்தகீம்* (தெய்வீக வழிகாட்டுதலின் நேரான பாதை) ஆகும், இதில் வக்கிரமில்லாத இறைவன் தாமே கூறியுள்ளான்:

أَلَمْ أَعْهَدْ إِلَيْكُمْ يَٰبَنِىٓ ءَادَمَ أَن لَّا تَعْبُدُوا۟ ٱلشَّيْطَٰنَ ۖ إِنَّهُۥ لَكُمْ عَدُوٌّ مُّبِينٌ

"ஆதமுடைய மக்களே! ஷைத்தானுக்கு ஒருபோதும் வழிபடாதீர்கள் . "நிச்சயமாக அவன் உங்களுக்கு பகிரங்கமான பகைவனாக இருக்கின்றான்; ஆகவே, என்னையே நீங்கள் வணங்குங்கள்; இதுவே நேரான வழியாகும்" (என்றும் கூறினார்). (குர்ஆன், அத்தியாயம் 36, வசனம் 60)

ஷெய்க் ஷாகீக் பால்கி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்: "ஓ ஹாதிம்! நீங்கள் ஒரு நல்ல காரியத்தைச் செய்தீர்கள், ஒரு நல்ல விஷயத்தைச் சொன்னீர்கள். இப்போது ஏழாவது நன்மையை விவரிக்கவும்.

"என் ஆசிரியரே! **ஏழாவது நன்மை என்னவென்றால்**, ஒவ்வொரு நபரும் தனது வாழ்வாதாரம் மற்றும் வாழ்வாதாரத்தைத் தேடுவதில் ஈடுபட்டு தீவிரமான போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருப்பதைக் கண்டேன். இந்த விஷயத்தில், ஒருவர் *ஹலால்* (அனுமதிக்கப்பட்டவர்) மற்றும் *ஹராம்* (தடைசெய்யப்பட்டது) ஆகியவற்றை வேறுபடுத்துவதில்லை, மாறாக, சந்தேகத்திற்குரிய மற்றும் ஹராம் (தடைசெய்யப்பட்ட) வருமானங்களால் அவமானப்படுத்தப்படுகிறார். பின்னர் நான் பின்வரும் வசனத்தைப் பற்றி விவாதித்தேன்:

وَمَا مِن دَآبَّةٍ فِي ٱلْأَرْضِ إِلَّا عَلَى ٱللَّهِ رِزْقُهَا

"கடவுளின் உணவளிக்காத எந்த உயிரினமும் பூமியில் இல்லை. (குர்ஆன், அத்தியாயம் 11, வசனம் 6)

பின்னர் ஞானமான குர்ஆன் உண்மையானது, சரியானது என்றும், பூமியில் உள்ள உயிரினங்களில் நானும் இருக்கிறேன் என்றும் நான் உறுதியளித்தேன். இவ்வாறாக, நான் அல்லாஹ்வின் வணக்கத்தில் ஈடுபட்டு, அவர் எனக்கு உணவளிப்பார் என்று உறுதியளித்ததால், அவர் எனக்கு உணவளிப்பார் என்ற உறுதியை வளர்த்துக் கொண்டேன்.

ஷெய்க் ஷாகீக் பால்கி (ரலி) அவர்கள் கூறினார்கள்:

"நீங்கள் ஒரு நல்ல காரியத்தை செய்தீர்கள், ஒரு நல்ல விஷயத்தைச் சொன்னீர்கள். இப்போது எட்டாவது நன்மையை விவரிக்கவும்.

"என் ஆசிரியரே! **எட்டாவது நன்மை என்னவென்றால்** , நான் மக்களைப் பார்த்தபோது, ஒவ்வொரு நபரின் நம்பகத்தன்மை [அல்லது நம்பிக்கை] யாரோ அல்லது ஏதாவது மீது இருப்பதைக் கண்டேன். சிலர் தங்கள் [பொருள்] உடைமைகளை நம்புகிறார்கள் [அல்லது நம்பியிருக்கிறார்கள்], சிலர் மற்றவர்களை நம்புகிறார்கள் [அல்லது நம்புகிறார்கள்]. எனவே, ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட மற்றும் உன்னதமானவரான கடவுள் கூறும் இந்த புனித வசனத்தைப் பற்றி நான் சிந்தித்தேன்:

وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى ٱللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُۥٓ

"எவர் அல்லாஹ்வை நம்புகிறாரோ அவரே போதுமானவன்." (குர்ஆன், அத்தியாயம் 65, வசனம் 3)

'வ *ஹுவா ஹுஸ்பி வ நைமால் வக்கீல்.'*

"அவனே எனக்குப் போதுமானவன்; அவனே மிகவும் மேலானவன்.

[ஆகையால், நான் எல்லா விஷயங்களிலும் கடவுளை முழுமையாக நம்பியுள்ளேன்.]"

ஷெய்க் ஷாகீக் பால்கி (ரலி) அவர்கள் இந்த எட்டு நன்மைகளைக் கேட்டபோது, அவர் கூறினார்:

"ஹாதிமே! அல்லாஹ் உங்களுக்கு தனது *தவ்ஃபீக்கை* வழங்குவானாக . ரொம்ப நல்ல விஷயங்களை சொல்லியிருக்கீங்க. *தௌராத்* (தவ்ராத்), *இஞ்சில் (*இயேசுவின் நற்செய்தி (இயேசுவின் நற்செய்தி (அவர் மீது சமாதானம் மற்றும் ஆசீர்வாதம்), ஜாபர் *(*சங்கீதம்), மற்றும் சரி மற்றும் தவறுக்கு இடையிலான புகழ்பெற்ற வேறுபாடு (அதாவது, புனித குர்ஆன்) ஆகியவற்றில் இந்த எட்டு நன்மைகளைக் குறிப்பிடுவதை நான் கண்டேன், அதாவது, நான்கு புத்தகங்களும் தங்கள் போதனைகளில் இந்த எட்டு நன்மைகளைக் கூறியுள்ளன. இந்த [எட்டு நியமங்களின்படி] செயல்படுகிறவன் நான்கு [பரிசுத்த] புத்தகங்களிலும் செயல்பட்டதைப் போன்றவன்.

பகுதி 4: ரூமியின் மூன்று இளவரசர்களின் கட்டுக்கதையின் மூலம் உள் இருப்பின் பரிபூரணத்திற்கான ஆன்மீக பாதை மற்றும் வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை உணர்தல்

ரூமி என்று பிரபலமாக அறியப்பட்ட மௌலானா ஜலாலுதீன் ரூமி (கி.பி. 1207-1273), பாரசீக மொழியில் "மத்னாவி-இ-மனவி" அல்லது "ஆழமான ஆன்மீக அர்த்தங்களின் குறள்கள்" என்று அழைக்கப்படும் தனது ஆறு தொகுதிகள் கொண்ட கவிதைத் தொகுப்பில் ஆன்மீகம், உள் ஆன்மீக பாதை, ஞானம் மற்றும் தெய்வீக அன்பு ஆகியவற்றின் தலைசிறந்த படைப்பை எழுதினார்" இது ஒட்டுமொத்த மனித நாகரிகத்தின் இந்த விஷயத்தில் மிகவும் காவியமான கவிதை. இந்த தலைசிறந்த படைப்பின் முடிவில், இணையற்ற அழகுக்கு பெயர் பெற்ற தனது மகளை திருமணம் செய்து கொள்வதற்காக சீனப் பேரரசரைச் சந்திக்க பயணத்தைத் தொடங்கிய மூன்று இளவரசர்களைப் பற்றிய ஒரு கட்டுக்கதையின் வடிவத்தில் அவர் முழு ஆன்மீகப் பாதையையும் சுருக்கமாகக் கூறினார். ரூமி முதல் இரண்டு இளவரசர்களின் கதையை விவரித்தார், மூன்றாவது இளவரசரின் கதையை முடிக்காமல் விட்டுவிட்டார், எனவே "*மத்னவி*" என்ற வார்த்தையை முடிக்காமல் விட்டுவிட்டார்:

சூரியன் இதயத்தின் அடிவானத்திலிருந்து மறைந்த போது, [1]

---

[1] இந்த தலைசிறந்த படைப்பான "*மத்னவி" இன் கருப்பொருள்* ரூமியின் இதயத்தில் தெய்வீக ஈர்ப்பு பெற்றது என்பதற்கான அறிகுறியாகும். ஆறு தொகுதிகளை எழுதிய பிறகு அது நிறுத்தப்பட்டதால், புத்தகத்தை முடிக்காமல் விட்டுச் செல்ல வேண்டிய நேரம் இது என்று அவருக்கு இது ஒரு தெய்வீக சமிக்ஞை. இதை அவரது மகன் மௌலானா பஹா-உல்-மில்லத் (அவரது உண்மையான பெயர் பஹா அல்-தின் வாலாத் ஆனால்

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

மத்னவி முடிந்துவிட்டது *[முடிக்கப்படாதது]* மற்றும் கடவுளுக்கு நல்லது தெரியும்.

ரூமி மேலும் கணித்தார்:

*[*மூன்று இளவரசர்களின் கதையின் மீதமுள்ளவை*]* பேசப்படாமலேயே ஒரு நபரின் இதயத்தில் வரும்.

உயிருள்ள ஆத்மா உடையவன்.

ரூமி கணித்தபடி இந்த கதையின் நிறைவுடன் "மத்னவி" *இன் கடைசி பகுதியிலிருந்து மூன்று இளவரசர்களின் கதை,* உள் முழுமை, ஆன்மீக மாற்றம், வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தை அடைதல் மற்றும் அதன் விளைவாக நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கு ஒருவர் எடுக்க வேண்டிய பாதையை சுருக்கமாகக் கூற இங்கே வழங்கப்படுகிறது [[28]]:

சுல்தான் வாலாத் என்று பிரபலமாக அறியப்பட்டார்) இதை மேலும் விவரித்தார், அவர் புத்தகத்தின் முடிவில் தனது சொந்த கவிதை வசனங்களைச் சேர்த்தார், அவரது தந்தை கணித்துள்ளார்: "[மூன்று இளவரசர்களின் கதை] மீதமுள்ளவை ஒரு நபரின் இதயத்தில் வரும். உயிருள்ள (அறிவொளி) ஆத்மாவைக் கொண்டவர், யாருடன் பேசப்படாமல்" என்று கூறினார். ரூமியின் கணிப்பின்படி, பல அறிவொளி பெற்ற ஆத்மாக்கள் "மத்னவி" முடிவால் ஈர்க்கப்பட்டனர். இதில், இந்தியாவைச் சேர்ந்த ஒரு துறவியான மௌலானா இலாஹி பக்ஷ் கந்தேலவியின் ஒரு முடிவு, இந்த மாபெரும் தலைசிறந்த படைப்புடன் ஒத்துப்போகும் மிக நெருக்கமானதாகக் கருதப்படுகிறது, ஏனெனில் இது ரூமி ஆறு தொகுதிகளில் தொடர்ந்த அதே பாணியில் முடிக்கிறது, மேலும் மூன்று இளவரசர்களின் கதையை அழகாக முடித்து, ரூமி மூன்று சகோதரர்களைப் பற்றி முழுமையடையாமல் விட்டுச் சென்றார், அவர்களின் தந்தை ஒரு காதியின் பராமரிப்பில் ஒரு பரம்பரையை விட்டுச் சென்றார் (நீதிபதி) எல்லாவற்றிலும் சோம்பேறித்தனமான மகனுக்கு தனது பரம்பரையை ஒப்புக்கொடுக்கும்படி கேட்கிறார். இந்த தற்போதைய புத்தகத்தின் இந்த கடைசி பகுதி ரூமியின் மூன்று இளவரசர்களின் முடிக்கப்படாத கதை, அவரது மகன் மௌலானா பஹா-உல்-மில்லத்தின் முடிவுரை அவரது தந்தை ஏன் "*மத்னவி*" முடிக்காமல் விட்டுவிட்டார், மற்றும் ரூமி *முன்னறிவித்தபடி தெய்வீக ஈர்க்கப்பட்ட போது கதையையும் புத்தகத்தையும் முடித்தபோது மௌலானா இலாஹி பக்ஷ் கந்தேலவியின் "*மத்னவி" இன் இறுதி முடிவு.

ஒரு பேரரசரின் மரபு மற்றும் அவரது மூன்று மகன்களுக்கு டொமினியனின் பல்வேறு பகுதிகளுக்குச் செல்லுமாறு அவர் அறிவுறுத்தினார், மேலும் நிர்வாகம் மற்றும் அமைப்புகள் குறித்து அவர்களுக்கு குறிப்பிட்ட அறிவுறுத்தல்களை வழங்கினார், மேலும் ஒரு குறிப்பிட்ட கோட்டைக்குச் செல்ல வேண்டாம் என்றும், அதைச் சுற்றி செல்ல வேண்டாம் என்றும் அறிவுறுத்தினார்

ஒரு பேரரசர் இருந்தார், அவருக்கு மூன்று மகன்கள் இருந்தனர்.

மூவரும் புத்திசாலிகளாகவும், புத்திசாலிகளாகவும் இருந்தனர்.

அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் பாராட்டத்தக்கவர்கள்

தாராள மனப்பான்மை, போர் மற்றும் மகத்துவத்தில்.

அவர்கள் அனைவரும் சக்கரவர்த்தியின் முன் நின்றார்கள்

அவை பேரரசரின் கண்களின் குளிர்ச்சியாக இருந்தன.

மகனின் பார்வையில் இருந்து ஒரு ரகசிய பாதை இருக்கிறது

தந்தையின் பேரீச்சம் மரம் அந்த ரகசிய பாதையில் இருந்து தண்ணீரை இழுக்கிறது *[அதற்கு நீர்ப்பாசனம் செய்ய].*

மகனின் ஓடையில் இருந்து வரும் தண்ணீர்

தந்தை மற்றும் தாயின் தோட்டங்களில் பாய்கிறது.

பெற்றோரின் தோட்டங்கள் புதியதாகவும் நீர்ப்பாசனத்துடனும் உள்ளன

சந்ததியினரின் கண்களிலிருந்து இரகசிய நீரோடைகள் பாய்கின்றன.

இந்த ஓடை *[சந்ததியிலிருந்து பெற்றோருக்கு ஓடும்] [சந்ததியினரின் நோய்]* காரணமாக பலவீனமடையும் போது

பேரீச்சம் மரத்தின் கிளைகள் மற்றும் இலைகள் வறண்டு போகின்றன.

பேரீச்சையின் வறட்சி தெளிவாகக் கூறுகிறது

இந்த மரம் சந்ததியிலிருந்து தண்ணீரைப் பிரித்தெடுக்கிறது.

அதேபோல், பல ரகசிய நீரோடைகள்

ஓ அலட்சியக்காரரே*!* உங்கள் ஆன்மாவுடன் இணைந்திருக்கிறீர்கள் *[உங்கள் இருப்பு மரத்திற்கு நீர்ப்பாசனம் செய்ய].*

இங்கு உரையாற்றப்பட்டவர்களே! வானத்திலிருந்தும் பூமியிலிருந்தும் பொருட்கள் இழுக்கப்பட்டுள்ளன

உங்கள் உடல் அவற்றிலிருந்து உருவாகியுள்ளது.[2]

நீங்கள் உலகின் கூறுகளிலிருந்து உடலைத் திருடிவிட்டீர்கள்

நீங்கள் இங்கிருந்து அங்கிருந்து துண்டு துண்டாக வெட்டுகிறீர்கள்.

பூமி, சூரியன் மற்றும் வானத்திலிருந்து

அந்த துண்டுகளை (உலகத்திலிருந்து) உடலிலும் ஆன்மாவின்மீதும் ஒட்டிவிட்டீர்கள்.

எச்சரிக்கையாக இருங்கள்! [அதைச் செய்ததற்காக] நீங்கள் இலவசமாக தப்பிப்பீர்கள் என்று நினைக்கிறீர்களா?

இதுவும் அதுவும் உங்களிடமிருந்து திரும்பப் பெறப்படாது?

திருடப்பட்ட பொருட்கள் நீண்ட காலம் நீடிக்காது.

திருடர்களை தூக்கிலிடப்படும் இடத்திற்கு அழைத்துச் செல்லலாம்.

இந்த [உடல்] கடன் வாங்கிய பொருளால் ஆனது, ஒருவரின் கால்களை தரையிறக்கக்கூடாது [உடல் நிரந்தரமானது போல][3]

ஏனென்றால் நீங்கள் கடன் வாங்கியதை திருப்பித் தர வேண்டும்.

"நான் மனிதனுக்குள் என் ஆவியை ஊசினேன்" ([4]ஆத்துமா) தேவனிடமிருந்து வந்தது என்பதைத் தவிர

[நீங்கள் சிறந்தவர்] மற்றவை அனைத்தும் பயனற்றவை என்பதைப் போலவே ஆன்மாவுக்கு சொந்தமானவை.

ஆத்மாவைப் பொறுத்தவரை அவற்றை பயனற்றவை என்று நான் அழைக்கிறேன்

---

[2] மனித உடலின் கலவை உலகின் பல பொருட்களால் ஆனது.

[3] பூமியிலிருந்து கடன் வாங்கப்பட்ட பொருளால் ஆனது மற்றும் கடன் வாங்கிய பொருளால் ஆனது என்பதால் வாழ்க்கை முடிவடையும் ஒரு நாள் உடல் பூமிக்கு திரும்ப வேண்டும், கடன் வாங்கிய பொருளால் ஆனது மற்றும் பரலோக தெய்வீக தோற்றத்தைக் கொண்ட ஆன்மாவைத் தவிர.

[4] குர்ஆனின் வசனம் (15:29) ஆன்மாவின் பரலோக தோற்றத்தையும் கடவுளுடன் அதன் நெருங்கிய தொடர்பையும் சுட்டிக்காட்டுகிறது.

இல்லையெனில், அது (மனிதர்களின் உடல் அல்லது பௌதிக உயிரினம்) ஒரு வலுவான படைப்பாளரால் உருவாக்கப்பட்டது.[5]

மூன்று இளவரசர்களும் தங்கள் தந்தையின் ஆதிக்கத்தில் உள்ள பல்வேறு நாடுகளுக்குச் செல்கிறார்கள், அவர் அவர்களிடம் விடைபெற்று, மனதைக் கவரும் கோட்டைக்குள் செல்ல வேண்டாம் என்று தனது அறிவுரையை மீண்டும் கூறினார்

உறுதியான நோக்கத்துடன் மூன்று மகன்களும் பயணத்தைத் தொடங்குவதற்கான பாதையில் செல்ல முடிவு செய்தனர்

தங்கள் தந்தை சக்கரவர்த்தியின் நாடுகளை நோக்கி.

தங்கள் நகரங்கள் மற்றும் அரண்மனைகளின் சுற்றுப்பயணத்தில்

நிர்வாகத்தை மேற்பார்வை செய்தல் மற்றும் வருமானத்தை அதிகரிப்பதற்கான மூலோபாயங்களை வகுத்தல்.

[கடினமான] பாதையில் நடக்க அவர்கள் விரும்பிய நேரத்தில், அவர்கள் பேரரசரின் அனுமதியை நாடினர்

அவர்களிடம் உறுதியான உறுதியைக் கண்டதால், அவர் அவர்களுக்கு அனுமதி பெற்றார்.

தங்களை விடைபெற்ற பேரரசரின் கையை முத்தமிட்டனர்

அப்பொழுது சக்ரவர்த்தி மன்னர் அவர்களிடம் சொன்னார்.

உங்கள் இருதயம் எங்கு செல்ல விரும்புகிறதோ அங்கெல்லாம் செல்ல விரும்பினால், *[அங்கு செல்ல வேண்டும்]* உங்கள் எண்ணத்தை உருவாக்குங்கள்.

கடவுளின் பாதுகாப்பில், முன்னேறுங்கள்.

'மனதைக் கவரும் ' என்று அழைக்கப்படும் ஒரு கோட்டையைத் தவிர

---

[5] எனவே, உடல் பயனற்றது அல்ல, இது தெய்வீகத்தால் நியமிக்கப்பட்ட நோக்கத்திற்காக உருவாக்கப்பட்டுள்ளது, அதாவது இந்த பூமிக்குரிய இருப்பில் ஆத்மாவின் தோழனாக இருப்பது, நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றியின் வாழ்க்கையில் கடவுளின் அருகாமை, அன்பு மற்றும் நெருக்கத்தில் ஆன்மா அதன் பரலோக தோற்றத்திற்கு திரும்ப உதவுகிறது.

ஏனெனில் இது கிரீடத்தை விரும்புபவர்களின் வாழ்க்கையை சுருக்குகிறது.

கடவுளுக்காக, படங்கள் நிறைந்த இந்த கோட்டையிலிருந்து

விலகி இருங்கள் மற்றும் ஆபத்துக்கு பயப்படுங்கள்.

அதன் முன், பின்புறம், வளைவுகள், கூரை மற்றும் தரையில்

அனைத்தும் படங்கள், வேலைப்பாடுகள் மற்றும் வடிவங்கள் நிறைந்தவை.

சுலைகாவின் வீட்டைப் போல அவளுடைய படங்கள் நிறைந்திருந்தன

அதனால், யூஸுஃப் அவளைப் பார்க்க வேண்டிய கட்டாயம் ஏற்படும்.[6]

யோசேப்பு அவளை நோக்கிப் பார்க்காததால்

அவள் தந்திரமாக எல்லா இடங்களிலும் தனது படங்களால் முழு வீட்டையும் நிரப்பினாள்.

எனவே, அந்த அழகான முகம் *(ஜோசப்)* எங்கு பார்த்தாலும்

அறியாமலேயே அவள் முகத்தைப் பார்ப்பேன்.

ஞானம் பெற்ற கண்களைக் கொண்டவர்களுக்கு, ஒரே கடவுள்

ஆறு திசைகளையும் அவனுடைய நிரூபணத்தின் வெளிப்பாடாக ஆக்கினார் *[இருப்பு, மகத்தானது, மகத்துவம் மற்றும் மகத்துவம்]*.

அதனால் அவர்கள் வளரும் எந்த விலங்கு மற்றும் பொருளைப் பார்க்கிறார்கள்

தெய்வீக அழகு தோட்டங்களிலிருந்து அவர்கள் உணவைக் காண்பார்கள்.[7]

அதனால்தான், அவர் இந்த குழுவிடம் *[அறிவொளி பெற்ற கண்கள் மற்றும் ஆன்மாக்கள்]* கூறினார்

---

[6] தன்னைப் பார்க்கக்கூட பார்க்காத ஜோசப் தீர்க்கதரிசியை கவர்ந்திழுப்பதற்காக ஜுலைக்கா தனது படங்களை தனது வீடு முழுவதும் வைத்தாள்.

[7] புனிதர்கள், ஞானவாதிகள் மற்றும் கடவுளின் நெருங்கியவர்கள் பிரபஞ்சத்தில் தெய்வீக பரிபூரணத்தையும் சிறப்பையும் காணும்போது, அவர்களின் ஞானம் மற்றும் தெய்வீக அறிவு அதிகரிக்கிறது, ஏனெனில் இது இருளை அழிக்கும் உதய சூரியனைப் போலவே, சந்தேகம் மற்றும் அவநம்பிக்கையின் அனைத்து நிழல்களுக்கும் அப்பால் அவர்களின் உறுதியை ஆழப்படுத்த உதவுகிறது.

நீங்கள் எங்கு திரும்பினாலும், அவரது முகத்தைக் காண்பீர்கள்.

தாகத்தால் ஒரு கோப்பையிலிருந்து தண்ணீர் குடித்தால்

அவர்கள் தண்ணீரில் கடவுளைக் காண்கிறார்கள்.

தண்ணீரில் பார்ப்பவர் காதலன் அல்ல

நுண்ணறிவு உடையவர்களே! ஒருவரின் சொந்த முகம்.

காதலனின் முகம் அவனுக்குள் அழிந்தபோது

சொல்லுங்கள், அத்தகைய ஒருவர் தண்ணீரில் பார்க்கிறார்?

பரலோக தோழனின் முகத்தில், அவர்கள் கடவுளின் அழகைக் காண்கிறார்கள்

தண்ணீரில் சந்திரனின் பிரதிபலிப்பைப் போலவே, இது அன்பில் எந்த சக பங்குதாரர்களையும் விரும்பாதவரின் தலைசிறந்த படைப்பு[8].

தேவன் தன் அன்பில் சக பங்குதாரர்களைக் கொண்டிருப்பதை விரும்புவதில்லை, அது நேசிப்பவருக்கும் உண்மையாளர்களுக்கும் மட்டுமே

இந்த வெறுப்பு சாத்தானுக்கும் கால்நடைகளுக்கும் அல்ல.

சாத்தான் *[கடவுளை]* நேசிப்பவனாக மாறினாலும், அவன் பந்தயத்தில் வெற்றி பெறுவான்

அவர் *[பிரதான தூதன்]* காபிரியேல் ஆவார், சாத்தான் இறந்துவிடுவான்.

"சாத்தான் ஒரு முஸ்லிம் ஆனான்" அந்த இடத்தில் வெளிப்பட்டது

அங்கு யாஸீத் தனது கருணை மற்றும் பெருந்தன்மையால் பயாஸீத் ஆனார்[9].

---

[8] கடவுளை உண்மையாக நேசிப்பவர்கள் ஒருபோதும் அழகான பரலோக தோழர்களை விரும்புவதில்லை, மாறாக அந்த அழகிலும் அவர்கள் தெய்வீக அழகைக் காண்கிறார்கள். அவர்களின் நோக்கம் அவருக்காகவே உள்ளது, அவர் மீது மட்டுமே அவர்கள் வைத்திருக்கும் அன்பில் எந்த சக பங்குதாரர்களுடனும் கலப்படமின்றி உள்ளது. ஒரு ஞானவாதி மற்றும் கடவுளின் நெருக்கமானவர் கடவுளின் பிரியமானவர் என்பதால், அவரது அன்பில் எந்த சக பங்குதாரர்களையும் வைத்திருப்பதை தெய்வீக வெறுப்பு, காதலி கடவுளைத் தவிர வேறு யாரையும் பார்க்கக்கூடாது என்று கோருகிறது.

[9] நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் ஷைத்தானைப் பற்றி கூறினார்கள்: "மற்றவர்களைப் போலவே, என்னுடன் ஒரு ஷைத்தானும் இருக்கிறான், ஆனால் அல்லாஹ் எனக்கு உதவி செய்தான், அதனால் அவன் முஸ்லிம்களாக ஆகிவிட்டான். ரூமி கூறுகிறார்: "இந்த

*[*அறிவொளி பெற்ற கண்கள் மற்றும் ஆன்மாவுடன்*]* இந்த விஷயத்திற்கு முடிவே இல்லை*!*

ஜாக்கிரதையாயிரு*!* அந்த *[*மனதைக் கவரும் கோட்டையிலிருந்து உங்கள் முகங்களைப் பாதுகாக்கவும்.

ஜாக்கிரதையாயிரு*!* பேராசை உங்களை வழிதவறிச் செல்ல வேண்டாம்

அதனால் நீ நித்திய தண்டனையில் விழுந்தாய்.

ஆபத்தில் இருந்து தன்னைப் பாதுகாத்துக் கொள்ள வேண்டியது ஒவ்வொருவரின் கடமையாகும்

என்னிடமிருந்து இந்த நேர்மையான அறிவுரையைக் கேளுங்கள்.

எளிமையைத் தேடும் போது, தலையில் உள்ள புத்திசாலித்தனம் கூர்மையாக இருப்பது நல்லது

உபத்திரவத்தின் குறுகிய மற்றும் இருண்ட மறைவிடத்தை விட தடுப்பு சிறந்தது.

அந்த தந்தை அப்படிச் சொல்லாமல் இருந்திருந்தால்

அந்த கோட்டையிலிருந்து தங்களைப் பாதுகாத்துக் கொள்ளும்படி அவர் அவர்களிடம் கேட்கவில்லையா*?*

அவர்கள் அந்த கோட்டையை நோக்கி முன்னேறியிருக்க மாட்டார்கள்

அவர்களின் சொந்த சாய்வு அதை நோக்கி இருந்திருக்காது.

ஏனெனில் அது தெரியாதது மற்றும் வெறிச்சோடியது

இது மற்ற அரண்மனைகள் மற்றும் பாதைகளிலிருந்து வெகு தொலைவில் இருந்தது.

அவர் அவர்களை அதிலிருந்து தடை செய்ததால், அந்த பேச்சால் அவர்களின் இருதயங்கள்

பேராசை மற்றும் எண்ணங்களின் சந்தில் விழுந்தார்.

இந்தத் தடை அவர்களின் இருதயங்களில் ஆசையை எழுப்பியது

தீர்க்கதரிசன பாரம்பரியம் உண்மையில் சாத்தான் மனந்திரும்பினாலும், யாசித் போன்ற ஒரு கொடூரமான அடக்குமுறையாளரைப் போலவே அவன் ஒரு ஞானவாதியாக மாறுவான் என்று அர்த்தம், மனந்திரும்பும்போது, திருத்தம் செய்து, தெய்வீக பெருந்தன்மையால் தெய்வீக பாதையில் பயணிக்கும்.

அந்த ரகசியத்தின் யதார்த்தத்தை ஆராய்வது.

யார் யார், நிறுத்தப்பட்ட விஷயத்திலிருந்து விலகி இருப்பவர் யார்?

மாறாக, மனிதன் தடை செய்யப்பட்ட விஷயங்களுக்கு பேராசை கொண்டவன்.

பயபக்தியுடையவர்கள், பயபக்தியுடையவர்கள், அல்லாஹ்வுக்கு பயபக்தியுடையவர்கள், தடை செய்யப்பட்டவற்றை வெறுக்கிறார்கள்

தாழ்ந்த ஆசைகள் உள்ளவர்களுக்கு, மதுவிலக்கு ஒரு ஊக்கமளிக்கிறது.

அதனால்தான், "அநேகர் அதன் மூலம் வழிதவறிச் செல்கிறார்கள்" என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

ஏனெனில் விழித்தெழுந்தவர்கள் அதனால் வழிநடத்தப்படுகிறார்கள்[10].

இளவரசர்கள் சேவைகளை வழங்குவார்கள் என்று கூறினார்

"நாங்கள் கேட்டோம், கீழ்ப்படிந்தோம்" என்று செயல்படுவோம்.

உங்கள் கட்டளையை நாங்கள் விலக மாட்டோம்

உங்கள் உதவிகளைப் பற்றி அலட்சியமாக இருப்பது அவநம்பிக்கைக்கு சமம்.

இன்னும், அவர்கள் "இன்ஷா அல்லாஹ்" என்று கூறவோ, அவனைத் துதி செய்யவோ இல்லை.

அவர்கள் தங்களைச் சார்ந்திருந்ததால், தெய்வீக அருட்கொடைகள் அவர்களிடமிருந்து தனித்தனியாக இருந்தன.

அனைத்து பாதைகளின் நோக்கம் ஒரே வசிப்பிடம்தான்

இந்த ஆயிரக்கணக்கான தானியங்கள் ஒரு தாவரத்திலிருந்து வந்தவை[11].

பல்வேறு வகையான உணவுப் பொருட்கள்

---

[10] குர்ஆனில் இந்த குணம் உள்ளது, இருண்ட இருதயங்களைக் கொண்ட பலர் அதனால் வழிதவறுகிறார்கள், மேலும் விழிப்புணர்வும் அறிந்த இருதயமும் உள்ளவர்கள் குர்ஆனால் வழிநடத்தப்படுகிறார்கள் என்று குர்ஆன் சான்றளிக்கிறது.

[11] உலகம் முழுவதிலுமிருந்து மக்கள் தொழுகைக்காக கஅபாவை நோக்கி வருவதால், அவர்களின் இறுதி இலக்கு ஒன்றுதான் என்பதால் அவர்களில் ஒற்றுமை உள்ளது. ஆயிரக்கணக்கான தானியங்கள் ஒரு தானியத்திலிருந்து பிறக்கின்றன, எனவே ஒரே மூலம் இருப்பதால் அவற்றில் ஒற்றுமை உள்ளது.

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

நீங்கள் அதை ஆழமாகப் பார்த்தால் அனைத்தும் ஒரே விஷயம்.

நீங்கள் ஒரு உணவுப் பொருளுடன் திருப்தி அடையும் போது

மற்ற ஐம்பது உணவுப் பொருட்கள் உங்களுக்கு பயனற்றவையாகிவிடும்.

உங்கள் பசியில், நீங்கள் ஒரு விஷயத்தில் பன்முகத்தைக் காணத் தொடங்கியிருக்கிறீர்கள்

அதை நீங்கள் ஆயிரக்கணக்கில் கருதுகிறீர்கள்[12].

பேரரசரின் மகன்கள் கோட்டைக்குச் செல்கிறார்கள், ஏனெனில் தடைசெய்யப்பட்ட விஷயங்களுக்கு பேராசை கொள்வது மனித இயல்பு. அவர்கள் தந்தையின் அறிவுரையை முற்றிலுமாக புறக்கணித்து, உபத்திரவங்களின் ஒரு பள்ளத்தில் விழுந்தனர், மேலும் அவர்கள் நிந்தித்தனர், "முன்னறிவிப்பாளர் ஒருவர் உங்களிடம் வரவில்லையா?" என்று கேட்டார்கள், மேலும் அவர்கள் அழுதுகொண்டும், வெட்கத்துடனும், "நாங்கள் செவிகொடுத்தும், புரிந்துகொண்டும் இருந்திருந்தால், நாங்கள் நரகவாசிகளில் ஒருவராக இருந்திருக்க மாட்டோம்" என்று கூறினார்கள்.

இந்த தலைப்புக்கு எல்லையே இல்லை; அந்த *[மகன்கள்]*

[தடைசெய்யப்பட்ட] கோட்டைக்கு செல்லும் பாதையை எடுத்தார்.

அவர்கள் தடைசெய்யப்பட்ட மரத்தின் அருகே வந்தனர்

நேர்மையானவர்களின் வட்டத்திலிருந்து வெளியே வந்தார்.

மதிப்பிற்குரிய சக்கரவர்த்தியின் கட்டளையை மீறும் விதமாக

பொறுமையை அழித்து புலன்களை ஊதிய கோட்டைக்கு அவர்கள் முன்னோக்கி சென்றனர்.

அறிவுரை கூறும் புத்திசாலிகளின் அறிவுரைக்கு எதிராக அவர்கள் வந்தனர்

---

[12] நம்மைச் சுற்றிலும் சிதறிக் கிடக்கும் தெய்வீகப் படைப்புகளில் வெளிப்படும் மாறுபட்ட வடிவங்கள், ஒரே படைப்பாளரை, யதார்த்தத்தைக் காண உள் கண் இல்லாத ஒருவரை சுட்டிக்காட்டினாலும் பன்முகத்தன்மையாகத் தோன்றுகின்றன.

அவர்கள் பகலிலிருந்து இருண்ட இரவை நோக்கித் திரும்பினர்.

அழகான படங்கள் நிறைந்த கோட்டையை நோக்கி

ஐந்து கதவுகள் கடலை நோக்கிவும், ஐந்து கதவுகள் நிலத்தை நோக்கியும் இருந்தன.

ஐந்து நிறம் மற்றும் வாசனையின் வெளிப்புற உணர்வுகளைப் போல இருந்தன

ஐந்து உண்மையைத் தேடும் உள் புலன்களைப் போன்றவை[13].

ஆயிரக்கணக்கான படங்கள் மற்றும் கலைப்படைப்புகள் காரணமாக

அவர்கள் மகிழ்ச்சியுடனும் உற்சாகத்துடனும் சுற்றிச் சென்றனர் *[ஒன்றன் பின் ஒன்றாக கலை தலைசிறந்த படைப்பைப் பார்ப்பதற்காக]*.

படங்களின் ஒயின் கிளாஸால் போதை செய்யாதீர்கள்[14]

அதனால் நீங்கள் ஒரு சிலை உருவாக்குபவராகவோ அல்லது வழிபாட்டாளராகவோ மாறாதீர்கள் *[வெளி வடிவத்தை மட்டும் சம்பந்தப்பட்ட]*.

படங்கள் மற்றும் வடிவங்களின் மது கிளாஸ்களைத் தாண்டிச் செல்லுங்கள், அவற்றில் நிறுத்த வேண்டாம்

மது கிளாஸில் உள்ளது, ஆனால் அதிலிருந்து இல்லை[15].

---

[13] ஐந்து வெளிப்புற கதவுகள் ஐந்து வெளிப்புற மனித புலன்களைப் போன்றவை, ஐந்து உள் கதவுகள் ஐந்து உள் புலன்களைப் போன்றவை. இந்த புலன்களின் செல்வாக்கின் கீழ், மனிதர்கள் சில நேரங்களில், தங்கள் புத்தியை இழக்கிறார்கள். அதேபோல், இந்த கதவுகள் வழியாக கோட்டைக்குள் நுழைந்தவர்கள், தங்கள் மனதையும் புத்தியையும் இழந்தனர். மனதைக் கவரும் கோட்டைக்கு இட்டுச் செல்லும் இந்த கதவுகளின் சிறப்பியல்பு இதுதான்.

[14] வெளிப்புற வடிவங்கள் மற்றும் வடிவங்கள் அவற்றின் யதார்த்தத்தை அறியாமல் வெளிப்புற கண்ணுக்குத் தெரியும்.

[15] இந்த வெளிப்புற வடிவங்களின் அழகு போதை போன்ற திராட்சை ரசத்தை உருவாக்குகிறது என்பதில் சந்தேகமில்லை. இருப்பினும், இந்த அழகு அவர்களின் சொந்தமானது அல்ல, மாறாக அது கடன் வாங்கப்பட்டது. நீங்கள் உண்மையான அழகை நோக்கித் திரும்ப வேண்டும் - இந்த வடிவங்களுக்கு அழகை வழங்குபவர். அவற்றின் வெளிப்புற வடிவங்களின் மது கிளாஸ்களில், தெய்வீக அழகின் மது உள்ளது. அதில் கவனம் செலுத்துங்கள், அப்பொழுது உங்கள் இருதயத்தில் ஆவிக்குரிய ஒளியை நீங்கள் அனுபவிப்பீர்கள். தெய்வீக அன்பின் திராட்சை ரசத்தை நீங்கள் கண்டுபிடிக்கும்போது, இந்த பிரபஞ்சத்தின் ஒவ்வொரு அணுவும் கடவுளின் வெளிப்பாடாக மாறும் என்பதால் நீங்கள் வெளிப்புற வடிவங்களுடன் மட்டுப்படுத்தப்பட மாட்டீர்கள்.

இந்த திராட்சரசத்தைக் கொடுத்தவருக்கு உங்கள் காதுகளை அகலமாகத் திற

எனவே நீங்கள் அங்கிருந்து குரல் மற்றும் ஒலிகளைக் கேட்கலாம்.

உருவம் இல்லாதவர், உங்களுக்குள் ஆச்சரியத்தை உருவாக்குகிறார்

கருவிகள் இல்லாத ஒருவர், எண்ணற்ற கருவிகளை உருவாக்குகிறார்.

கைகள் இல்லாதவன், கைகளை உருவாக்குகிறான்

ஆத்மாவின் ஆத்மா மனிதனை ஒரு கலைஞனாக ஆக்குகிறது[16].

செல்வாக்கு செலுத்துபவருக்கு *(*கடவுள்*)* செல்வாக்குடன் ஏதேனும் ஒற்றுமை இருக்கிறதா*?*

ஒலிக்கும் அழுகைக்கும் துக்கத்துக்கும் ஏதாவது ஒற்றுமை இருக்கிறதா*?*

அழுகை ஒரு வடிவம் மற்றும் துக்கம் *[*அழுகையை உருவாக்குகிறது*]* உருவமற்றது

கைகள் இல்லாத துக்கத்தில் மனிதன் தன் கைகளைக் கடிக்கிறான்.

அத்தாட்சி கூறுபவனே*!* இந்த உதாரணங்கள் பொருத்தமானவை அல்ல

அதை அனைவருக்கும் விளக்குவதற்கான ஒரு பலவீனமான முயற்சி இது.[17]

உருவம் இல்லாதவரின் படைப்புத் திறன்கள், வடிவத்தை உருவாக்குகின்றன

புலன்கள் மற்றும் கருவிகளால் உடலை உருவாக்குகிறது.

அதனால் அவர் எந்த வடிவத்தை ஏற்றுக் கொண்டாலும்

---

[16] கருவிகள் மற்றும் வடிவங்கள் இல்லாத [தெய்வீக] இருப்பு, எண்ணற்ற வடிவங்களையும் கருவிகளையும் உருவாக்குகிறது [நம்மைச் சுற்றியுள்ள படைப்புகளின் வடிவத்தில்]. சரீரக் கைகளைக் கொண்டவனுக்கு மேலானவன், எண்ணற்ற கைகளைப் படைத்தான். அனைத்து ஆத்மாக்களின் ஆத்மாவான கடவுளின் இருப்பு, மனிதர்களில் கலைஞனைப் படைத்தவர், எனவே அவர் உண்மையான ஒருவர், உருவத்துடன் அனைத்தையும் தோற்றுவித்தவர்.

[17] செல்வாக்கு செலுத்துபவரான கடவுள், அவரது செல்வாக்காக இருக்கும் பிரபஞ்சம், இவை அதற்கு சில உதாரணங்கள் மட்டுமே. உருவம் இல்லாதவர், வடிவத்துடன் ஏராளமான படைப்புகளை உருவாக்குகிறார்.

உடலை நல்லது அல்லது கெட்ட நிலைக்கு கொண்டு வரும்[18].

இது ஒரு ஆசீர்வாதத்தின் வடிவமாக இருந்தால், ஒருவர் நன்றியுள்ளவராக மாறுகிறார்

[ஆசீர்வாதம் பெறுவதில்] தாமதம் ஏற்பட்டால், ஒருவன் பொறுமையாக மாறுகிறான்.

இது கருணை மற்றும் கருணையின் வடிவமாக இருந்தால், ஒருவர் மகிழ்ச்சியடைகிறார்

அது துக்கத்தின் வடிவமாக இருந்தால், ஒருவர் சோகமாக மாறுகிறார்.

அது ஒரு நகரத்தின் வடிவமாக இருந்தால், ஒருவர் அதை நோக்கி பயணிக்கிறார்

இது ஒரு அம்பு வடிவமாக இருந்தால், ஒருவர் ஒரு கேடயத்தை எடுக்கிறார்.

இது அழகான மனிதர்களின் வடிவமாக இருந்தால், ஒருவர் அதை ரசிக்கிறார்

இது கண்ணுக்குத் தெரியாத சாம்ராஜ்யத்திலிருந்து வந்த வடிவமாக இருந்தால், ஒருவர் தனிமையை ஏற்றுக்கொள்கிறார்.

இது ஒரு தேவையின் வடிவமாக இருந்தால், ஒருவர் சம்பாதிப்பதை நோக்கி செல்கிறார் *[ஒரு வாழ்க்கை அல்லது வணிகம்]*

இது ஒருவரின் உடல் வலிமையின் வடிவமாக இருந்தால், அது பறித்தல் மற்றும் அபகரிப்பை உருவாக்குகிறது.

இது எந்த வரம்புகள் மற்றும் மதிப்பீடுகளின் எல்லைகளுக்கு அப்பாற்பட்டது

வெவ்வேறு யோசனைகள் மற்றும் எண்ணங்கள் மூலம் மக்களை விஷயங்களைச் செய்ய வைப்பது[19].

எண்ணற்ற மதங்கள் மற்றும் தொழில்கள்

---

[18] கடவுள் வடிவங்களையும் முகங்களையும் படைத்துள்ளார், அதனால் அவை உடலுக்கு நல்லது அல்லது தீமை செய்கின்றன, அவற்றின் உள் நிலைகளுக்கு ஏற்ப.

[19] எந்தவொரு மதிப்பீட்டிற்கும் அப்பாற்பட்டது, எண்ணற்ற வகையான எண்ணங்கள் மற்றும் யோசனைகள், நல்லது மற்றும் கெட்ட பல்வேறு மனித செயல்கள், முயற்சிகள் மற்றும் முயற்சிகளுக்கு உந்துதலாகவும் உந்துதலாகவும் மாறுகின்றன.

அனைத்தும் எண்ணங்கள் மற்றும் யோசனைகளின் வடிவத்தின் நிழல்கள்.

ஒரு குழு *[ஒரு கட்டிடத்தின்]* மேல் தளத்தில் நிற்கிறது

தரையில் அவர்கள் ஒவ்வொருவரின் நிழலையும் பாருங்கள்[20].

சிந்தனையின் வடிவம் உயர்ந்த மட்டத்தில் உள்ளது

இதன் விளைவாக ஏற்படும் செயல் அவர்களின் நிழல் கைகால்களில் வெளிப்படுவதைப் போன்றது.

செயல்கள் கைகால்களில் உள்ளன, இருப்பினும், கைகால்களை இயக்கும் எண்ணங்கள் மறைக்கப்படுகின்றன

ஆனால் இவை இரண்டும் ஒருமித்த முறையில் விளைவை வெளிக்கொணர்வதில் இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

பல்வேறு உணவுகளின் வடிவங்களின் விளைவுகள்

எந்த வடிவமும் இல்லாத சக்தியும் பலமும் ஆகும்.

இந்த வடிவங்கள் வடிவமில்லாத ஒருவருக்கு அடிபணியும் போது

சிலர் ஏன் அவரை நிராகரிப்பதில் ஈடுபட்டுள்ளனர்?

இந்த வடிவங்கள் அவற்றின் இருப்புக்கு உருவமற்ற ஒருவருக்கு கடன்பட்டுள்ளன

அப்படியானால், உருவமுள்ள ஒருவன், முதலில் ஒருவரை உருவாக்கியவரை ஏன் நிராகரிக்கிறார்?

ஒவ்வொரு வீட்டின் கூரை மற்றும் சுவர்களின் வடிவம்

கட்டிடக் கலைஞரின் சிந்தனையின் நிழல்.

சிந்தனையும் சிந்தனையும் நிகழும் இடம் என்றாலும்

[கட்டிடத்தின்] கல், மரம் மற்றும் செங்கல் ஆகியவற்றில் வெளிப்படையாகத் தெரியவில்லை.

---

[20] எண்ணங்கள் எவ்வாறு காரணங்கள் மற்றும் செயல்கள் இந்த காரணங்களின் விளைவுகள் என்பதை உணர, ஒரு கட்டிடத்தின் மேல் மட்டத்தில் நின்று அந்த மட்டத்திற்கு கீழே தரையில் நிழல்களை வீசும் நபர்களின் உதாரணத்தை ஒருவர் கருத்தில் கொள்ள வேண்டும். அதேபோல், எண்ணங்களின் வடிவம் மேல் மட்டத்தில் உள்ளது மற்றும் செயல்கள் மனித உறுப்புகளில் போடப்பட்ட நிழல்களைப் போன்றது.

எல்லாவற்றையும் முழுமையாகச் செய்பவர் நிச்சயமாக வடிவமற்றவர்

உருவம் அவரது கையில் ஒரு கருவி போன்றது.

உருவம் இல்லாதவர், சில சமயங்களில் திரைக்குப் பின்னால் இருந்து

உருவம் உள்ளவர்களுக்கு தெய்வீக பெருந்தன்மையால் தன்னை வெளிப்படுத்துகிறார்[21].

அதனால் ஒவ்வொரு வடிவமும் அவரது உதவியை நாடுகிறது

அவரது பரிபூரணம், அழகு மற்றும் சர்வ வல்லமையின் மூலம்.

ஆருவமற்றவன் தன்னை மறைத்துக் கொண்ட போது,

அந்த மக்கள் ஒரு தொண்டு நிறுவனமாக நிறம் மற்றும் வாசனை நிலைக்கு இறங்கினர்[22].

தாழ்மையான கெஞ்சுதல் மற்றும் அழுகை மூலம் மற்றும் அவரது இருப்பில் அழிவின் மூலம் உருவமற்ற ஒருவரைத் தேடுங்கள்

ஏனெனில் சிந்தனையின் மூலம் வடிவங்களைத் தவிர வேறு எதுவும் உங்களிடம் வராது.

உருவம் இல்லாமல் உள் மகிழ்ச்சி இல்லையென்றால்

அப்பொழுது நீங்கள் எந்த வடிவத்தை உணர்ந்தாலும் அது உங்களுக்கு நல்லது[23].

நீங்கள் முன்னேறும் நகரம்

[21] தெய்வீக வெளிச்சங்கள் சில ஏற்றுக்கொள்ளும் இதயங்களில் மின்னலின் இடி போல ஒளிரும்.

[22] தெய்வீக வெளிச்சங்கள் நிறுத்தப்படும்போது, மக்கள் மனிதனாக இருக்க வேண்டிய தேவைகளுக்குத் திரும்புகிறார்கள். உருவம் இல்லாதவரிடமிருந்து மட்டுமே பரிபூரணத்தை அடைய முடியும். மனிதகுலத்தின் வழிகாட்டுதலுக்காக கடவுள் தேர்ந்தெடுத்த கடவுளின் நெருங்கியவர்களைத் தவிர மற்றொரு வடிவத்திலிருந்து [ஆன்மீக] பரிபூரணத்தை அடைய முயற்சிக்கும் ஒரு வடிவம் தவறான வழிகாட்டல். இல்லையெனில், வடிவம் தானே தேவைப்படுகிறது; மற்றொரு வடிவத்திற்கு தேவையை முன்வைப்பது அர்த்தமற்றது.

[23] ஆன்மீக முயற்சிக்குப் பிறகும், ஒரு வடிவம் இல்லாமல் நீங்கள் அவரை கற்பனை செய்ய முடியாது என்றாலும், உங்கள் கற்பனை இல்லாமல் ஒரு மாற்றாக உங்கள் கற்பனை இல்லாமல் [அவரை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகிறது] எந்த வடிவத்தையும் பயன்படுத்துங்கள்.

ஓ வழிப்போக்கரே*!* உருவமில்லாத ஆசையின் மூலம் நீங்கள் அதை நோக்கி இழுக்கப்படுகிறீர்கள்.

உள்ளே, உண்மையில் நீங்கள் நேரம், இடம் மற்றும் வடிவம் இல்லாத ஆசையை நோக்கிச் செல்கிறீர்கள்

ஏனென்றால் மகிழ்ச்சி *[*ஆசை நிறைவேறுதல்*]* நேரமும் இடமும் இல்லாமல் உள்ளது, இந்த நோக்கத்தை நீங்கள் அறியாவிட்டாலும்.

உண்மையில், அல்லாஹ் எல்லாருக்கும் இறைவன்

ஏனெனில் பாதையில் நடப்பது ஆசையின் காரணமாகும்[24].

இருப்பினும், சிலர் வால் நோக்கி திரும்பியுள்ளனர்

தலை உண்மையான விஷயம் என்றாலும், எல்லாம் அதைச் சார்ந்துள்ளது, ஆனால் அவர்கள் தலையை இழந்துவிட்டனர்.

இருப்பினும், தவறாக வழிநடத்தப்பட்டவர்களுக்கு தலை இழக்கிறது

ஆனால் தலை மூலம் கொடுக்கப்பட்டதை அவர் வால் மூலம் கொடுக்கிறார்.

ஒன்று தலை மூலம் வழங்கப்படுகிறது, மற்றொன்று வால் மூலம் வழங்கப்படுகிறது

மற்றவர்கள் கால்களையும் தலையையும் இழந்துள்ளனர்.

எல்லாம் தொலைந்துவிட்டதால், அவர்கள் எல்லாவற்றையும் கண்டுபிடித்தனர்

இந்த இழப்பின் காரணமாக, அவர்கள் எல்லாவற்றையும் நோக்கி ஓடினர்[25].

---

[24] ஆசை என்பது அனைத்து மனித முயற்சிகளின் நோக்கம் என்றும், அனைத்து பாதைகளிலும் நடப்பது ஆசையின் காரணமாகும் என்றும், ஆசையை வழங்குவது கடவுளின் செயல்பாடு என்றும் மேலே நிரூபிக்கப்பட்டுள்ளதால், கடவுள் அனைவரின் இறைவன்.

[25] கடவுளை வழிபடுபவர்கள் மற்றும் தேடுபவர்கள் அவருடன் வெவ்வேறு தொடர்புகளைக் கொண்டுள்ளனர். உண்மையான நோக்கம் அவரது இருப்பு (தாத்) என்றாலும் சிலர் கடவுளின் செயல்களில் தங்கள் கவனத்தை திருப்பியுள்ளனர், ஏனெனில் அதுதான் உண்மையான இருப்பு மற்றும் ஒரு தற்செயலான உயிரினத்தின் தோற்றம். அவர்கள் அவரது இருப்பிலிருந்து நன்மை பெறுகிறார்கள், மேலும் அவர்களின் கவனமும் தெய்வீகத்தால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகிறது. வணக்கத்தாரில் மற்றொரு குழு சத்தியம் மற்றும் நீதியின் செயல்களின் மூலம் தங்கள் கவனத்தை

அந்த படங்கள் நிறைந்த கோட்டையில், இளவரசர்கள் சீனப் பேரரசரின் மகளின் படத்தைக் கண்டனர், அவர்கள் அனைவரும் மயக்கமடைந்து சோதனைகள் மற்றும் உபத்திரவங்களால் பாதிக்கப்பட்டு, அது யாருடைய படம் என்று விசாரிக்கத் தொடங்கினர்

இந்த விஷயத்திற்கு முடிவே இல்லை, இந்த குழு *[மூன்று இளவரசர்கள்]*

ஒரு அழகான மற்றும் அற்புதமான படத்தைப் பார்த்தேன்.

அவர்கள் இன்னும் அழகான ஒன்றைப் பார்த்திருக்கிறார்கள்

ஆனால் *[அந்த படத்துடன்]* அவர்கள் *[அன்பின் ஆழமில்லாத]* கடலில் இறங்கினர்.

ஏனெனில் அவர்கள் இந்த கோப்பையின் மூலம் அபினியைப் பெற்றனர்

கோப்பை காணப்பட்டது, ஆனால் அபினி மறைத்து வைக்கப்பட்டது[26].

மனதைக் கவரும் கோட்டை அதன் வேலையைச் செய்தது

அது அவர்களை உபத்திரவத்தின் ஆழமான கிணற்றில் வைத்தது.

அழகு மற்றும் பாணியின் அம்பு அவர்களின் இதயங்களில் ஊடுருவியது.

ஈர்த்து சத்தியத்தைத் தேடுகிறது. இது சாதாரண வழிபாட்டாளர்களின் நிலை. இங்கே "வால்" என்பது கடவுளின் செயல்களைக் குறிக்கிறது. "தலை" என்பது கடவுளின் குணங்களைக் குறிக்கிறது. வழிபாட்டாளர்களின் மற்றொரு குழு [ஆன்மீகத்தின் உயர்ந்த மட்டத்தில்] இங்கே "தலை" என்று குறிப்பிடப்படும் தெய்வீக குணங்களின் மூலம் ஆன்மீக நன்மைகளைப் பெறுகிறது. இந்த நிலை [ஆன்மீக] உயரடுக்கினருக்கு சொந்தமானது. ஆன்மீகத்தின் அடுத்த உயர்ந்த நிலை உயரடுக்கின் மேட்டுக்குடியினருக்கு சொந்தமானது அல்லது முன்னணியில் முதன்மையானவர்களுக்கு சொந்தமானது ("*அஸ்-சபிகூன் அஸ்-சபிகூன்", குர்ஆனால் "*அல்-வாகியா" (56:10) என்று *அழைக்கப்படும் அத்தியாயத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது*) ஏனெனில் அவர்கள் கடவுளின் இருப்புக்கு மட்டுமே கவனம் செலுத்துகிறார்கள் மற்றும் எந்த வழியும் இல்லாமல் அவரிடமிருந்து நேரடியாக நன்மைகளைப் பெறுகிறார்கள். அவர்கள் தெய்வீக செயல்கள் அல்லது குணங்களை தங்கள் குறிக்கோளாக ஆக்கிக் கொள்ளாததால், மாறாக அவர்கள் தெய்வீக இருப்பை தங்கள் குறிக்கோளாக ஆக்கிக் கொண்டனர், எனவே, அவர்கள் தெய்வீக இருப்பை அடைந்தனர்.

[26] இங்கு அழகு அபினியை ஒத்திருக்கிறது. கோப்பை இங்கே வெளிப்புற வடிவம் அல்லது உடல் தோற்றத்தைக் குறிக்கிறது. வடிவங்கள் காணப்படுகின்றன, ஆனால் அவற்றின் அபினி (மயக்கும் செல்வாக்கு) மறைக்கப்பட்டுள்ளது. மனதைக் கவரும் கோட்டை மூன்று இளவரசர்களையும் உபத்திரவத்தில் ஆழ்த்துவதன் மூலம் அதன் வேலையைச் செய்தது.

சமாதானத்தை அளிப்பவனே*!* இந்த எல்லையற்ற துயரத்திலிருந்து எங்களுக்கு அடைக்கலம் கொடுங்கள்.

உயிரற்ற சித்திரம் அவர்களை உள்ளே இருந்து எரித்தது

அது அவர்களுடைய நம்பிக்கையிலும், இருதயத்திலும் எரியும் நெருப்பை ஏற்படுத்தியது.

படத்திற்கு ஆன்மா இருந்திருந்தால் என்ன நடந்திருக்கும்*?*

அதன் உபத்திரவம் ஒவ்வொரு நொடியும் வித்தியாசமான வகையாக இருந்திருக்கும்.

இளவரசர்களின் இதயங்களில் படத்தின் காதல் இருந்ததால்

கத்தி போல வலித்தது.

அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் மேகம் போல கண்ணீர் சிந்திக் கொண்டிருந்தனர்

அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தங்கள் கையைக் கடித்து, "ஐயோ*!*" என்று கூறினார்கள்.[27]

இப்போது நாம் பார்க்கிறதை சக்கரவர்த்தி முன்பே பார்த்திருந்தார்

அந்த இணையற்ற ஒன்று எங்களுக்கு பல அறிவுரைகளைக் கொடுத்தது.

அதனால்தான் தீர்க்கதரிசிகளுக்கு *[எங்கள் மீது]* நிறைய உரிமைகள் உள்ளன

ஏனெனில் *[எங்கள் செயல்களால்]* ஏற்படும் அனைத்து விளைவுகளையும் அவர்கள் எங்களுக்கு தெளிவாகத் தெரிவித்துள்ளனர்.

இப்போது நீங்கள் விதைப்பதில் முட்செடிகளைத் தவிர வேறெதுவும் விளைவிக்காது.

நீங்கள் இப்போது எங்கு பறக்கிறீர்கள், நீங்கள் பறக்க ஒரு இடத்தைக் கண்டுபிடிக்க மாட்டீர்கள்[28].

---

[27] இந்த கோட்டைக்குச் செல்ல வேண்டாம் என்று சக்ரவர்த்தியால் ஏற்கனவே பார்த்த சக்ரவர்த்தியால் ஏற்கனவே பார்த்த மற்றும் அனுபவித்ததை உணர்ந்த அவர்கள் வருத்தத்தால் நிறைந்தனர்.

[28] தாழ்ந்த ஆத்மாவிலிருந்து (நஃப்ஸ்) ஆசைகள், உணர்ச்சிகள் மற்றும் இச்சைகளைப் பின்பற்றுவது முட்கள் (துரதிர்ஷ்டங்கள், வலி மற்றும் துன்பங்கள்) மட்டுமே வளரும் என்று கடவுளின் தீர்க்கதரிசிகள் ஏற்கனவே நமக்குத் தெரிவித்துள்ளனர். உங்கள் திசை

என்னிடமிருந்து விதையை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள், அது உங்களுக்கு ஏராளமான விளைச்சலைக் கொடுக்கும்

உபத்திரவத்தின் அம்பு உங்களைத் தாக்குவதற்கு முன்பு
உபத்திரவத்தின் அம்பு விழும்படி என் சிறகுகளால் பறக்கும்படி[29].

அவற்றைப் பின்பற்ற வேண்டிய அவசியத்தை நீங்கள் உணரவில்லை

இறுதியில், அதைச் செய்திருக்க வேண்டியது அவசியம் என்றும் நீங்கள் கூறுவீர்கள்.

அவர்கள் "நீங்கள்" என்று சொன்னபோது, அது நீங்கள்தான், ஆனால் "நீங்கள்" அல்ல உடல்

அதற்கு பதிலாக, "நீங்கள்" தான் பொருள் சாம்ராஜ்யத்திற்கு மேலே உள்ளது மற்றும் உண்மையான "நீங்கள்".[30]

நீங்கள் "நீங்கள்" என்று நினைக்கும் வெளிப்புற "நீங்கள்"

[ஆறு] திசைகளில் இருந்து வருகிறது, ஆனால் உண்மையான "நீங்கள்" எல்லா திசைகளுக்கும் மேலாக உள்ளது.

ஓ முத்துக்*!* நீங்கள் ஏன் ஷெல் மீது நடுங்குகிறீர்கள்*?*

"நீங்கள்" என்பதை நீங்களாகக் கருதாதீர்கள், ஆனால் அதில் உள்ளதை உண்மையான "நீங்கள்" என்று கருதுங்கள்[31].

"நீங்கள்" தான் உங்களை மறந்துவிடுகிறது

உங்கள் "நீங்கள்" அடைந்து, *[உங்களில்]* இரட்டைத்தன்மையைக் கடந்து செல்லுங்கள்[32].

மற்றும் வேகம் உலகத்தை நோக்கி உள்ளது, அதில் மோட்சம், உண்மையான வெற்றி மற்றும் உண்மையான மகிழ்ச்சி இல்லை.

[29] அதைச் செய்வதில் எண்ணற்ற [பௌதிக மற்றும் பொருளற்ற] நன்மைகள் இருப்பதால், நாம் அவர்களின் வழியைப் பின்பற்ற வேண்டும் என்று தீர்க்கதரிசிகள் நமக்குத் தெரிவித்துள்ளனர், மேலும் சோதனைகள் மற்றும் உபத்திரவங்களின் அம்பு உங்களைத் தாக்குவதற்கு மிகவும் குறைவாக இருக்கும்.

[30] "நீங்கள்" என்பதில் இரண்டு பகுதிகள் உள்ளன - ஒன்று உங்கள் உடல், மற்றொன்று உங்கள் ஆன்மா. நன்மை பயக்கும் தீர்க்கதரிசிகளைப் பின்பற்றுவது உடலின் செயல்பாடு அல்ல, மாறாக இது நேரம் மற்றும் இடத்தின் வரம்புகளுக்கு மேலே உள்ள ஆத்மாவின் செயல்பாடு.

[31] வெளிப்புற ஷெல் என்றாலும் உடலின் முடிவில் (மரணம்) நீங்கள் நடுங்குகிறீர்கள். உண்மையான "நீங்கள்" என்பது ஷெல்லில் உள்ள முத்து ஆன்மா.

[32] உங்கள் ஆன்மாவான உங்கள் உண்மையான "நீங்களை" அடைந்து, உங்கள் உடலை

உங்கள் வெளிப்புற "நீங்கள்" மீது உங்கள் உண்மையான "நீங்கள்"

அதை எச்சரிக்கவும், தெய்வீக அருகாமையை அடைவதற்காகவும் வந்துள்ளார்.

உங்கள் உண்மையான "நீங்கள்" உங்கள் மற்ற "நீங்களில்" புதைக்கப்பட்டுள்ளது

ஒருவரின் உண்மையான "நீயை" காணும் நபரின் அடிமை நான்.

எங்கள் தந்தையின் கட்டளையை நாங்கள் ஒதுக்கி வைத்தோம்

அவரது எல்லையற்ற தாராள மனப்பான்மைக்கு நாங்கள் கலகம் செய்தோம்.

பேரரசரின் ஆலோசனையை முக்கியமற்றது என்று நாங்கள் கருதினோம்

அவரது இணையற்ற பெருந்தன்மையுடன்.

நாம் அனைவரும் இப்போது ஒரு பள்ளத்தில் விழுந்துவிட்டோம்

ஒரு போர் இல்லாமல் நாங்கள் மனச்சோர்வடைந்து காயமடைந்துள்ளோம்.

நாங்கள் எங்கள் புத்திசாலித்தனம் மற்றும் ஞானத்தை நம்பியிருந்தோம்

இந்த உபத்திரவத்தை நாங்கள் பாதிக்கும் வரை.

வழிகாட்டியின் நிழல் அல்லாஹ்வின் நினைவை விட மேலானதாகும்

ஆயிரக்கணக்கான உணவுகள் மற்றும் உணவுகளை விட ஒரு திருப்தி சிறந்தது[33].

முந்நூற்று அறுபது குச்சிகளை விட பார்க்கும் கண் சிறந்தது

அத்தகைய கண் ஒரு முத்து மற்றும் கூழாங்கற் இடையே வேறுபாடு காட்டுகிறது.

உங்கள் யதார்த்தமாகக் கருதும் இந்த இருமையை நிறுத்துங்கள்.

[33] ஆன்மீக வழிகாட்டியுடன் சகவாசம் வைப்பது, நேர்மையை [மற்றும் நோக்கத்தின் உண்மைத்தன்மை] மற்றும் அதன் எந்த ஆபத்துகளிலும் விழாமல் ஆன்மீக பாதையில் முன்னேறும் திறனை உருவாக்குகிறது. இது தெய்வீக நினைவை திறம்பட மாற்றுவதற்கும், ஆன்மீக பயணியில் திருப்தியையும் பொறுமையையும் வளர்ப்பதற்கும் ஒரு நிபந்தனையாகும், மேலும் இது தெய்வீக நினைவின் ஆயிரக்கணக்கான உணவை விட சிறந்தது.

துயரத்தின் காரணமாக, நாங்கள் ஒரு *[முடிவில்லாத]* போராட்டத்தில் ஈடுபட்டோம்

இந்த உலகில், இது யாருடைய அற்புதமான படம்*?*

அவர்கள் தங்கள் பயணத்தில் *[இந்த உள் நிலையுடன்]* மற்றும் நிறைய போராட்டத்திற்குப் பிறகு *[மர்மத்தை அவிழ்ப்பதில்]* முன்னேறினர்

ஆழ்ந்த நுண்ணறிவு கொண்ட ஒரு ஆன்மீக வழிகாட்டி இந்த ரகசியத்தை அவர்களுக்கு வெளிப்படுத்தினார்.

வழிகாட்டி செவிமடுப்பதன் மூலம் யதார்த்தத்தை அறியவில்லை, மாறாக அறிவு ஒரு உள் தெய்வீக ஒளியின் மூலம் இருந்தது

ஏனென்றால் இந்த ரகசியம் சில முக்காடுகளை அகற்றுவதன் மூலம் வெளிக்கொணரக்கூடிய ஒன்றல்ல.

மிக அழகான படத்திற்கு கூட அந்த படம் பொறாமைக்குரியது என்று அவர் கூறினார்.

இது சீன இளவரசியின் படம்.

சீன மன்னருக்கு இணையற்ற ஒரு மகள் இருக்கிறாள்

தனிப்பட்ட பண்புகள், சிறப்புகள் மற்றும் வெளிப்புற அழகில்.

அவள் ஒரு தேவதை மற்றும் ஆன்மாவைப் போல மறைக்கப்படுகிறாள்

அவள் கோட்டையின் மறைக்கப்பட்ட திரையில் இருக்கிறாள்.

ஒரு ஆணோ அல்லது பெண்ணோ அவளை நோக்கி ஒரு வழி இல்லை

எல்லா கஷ்டங்களிலிருந்தும் இன்னல்களிலிருந்தும் அவளைப் பாதுகாக்க மன்னன் அவளை மறைத்து வைத்திருக்கிறான்.

யாருடைய உதடுகளிலிருந்தும் அவளுடைய பெயரைக் கேட்டாலும் மன்னர் உழைக்கிறார்

இளவரசி வாழ்ந்த இடத்தில் ஒரு பறவை கூட ஒரு இறகைக் கூட புரட்ட முடியாது.

அத்தகைய அன்பால் பாதிக்கப்பட்ட அந்த மந்தை அழிந்துவிட்டது

அத்தகைய அன்பை யாரையும் ஏற்படுத்த கடவுள் அனுமதிக்க மாட்டார்.

முட்டாள்தனத்தின் விதையை விதைத்தவனுக்கு இது ஒரு தண்டனையாகும்

மற்றும் நல்ல ஆலோசனை கள்ளத்தனமானது மற்றும் முக்கியமற்றது என்று கருதப்பட்டது.

அத்தகையவர் ஒருவரின் சொந்த மூலோபாயத்தைப் பொறுத்தது

ஒருவர் தனது சொந்த புத்திசாலித்தனத்தால் *[*எல்லா சூழ்நிலைகளையும்*]* கடந்து செல்வார் என்று நினைத்தார்.

*[*ஒரு ஆன்மீக வழிகாட்டியின் கவனம்*]* அரை துகள் சிறந்தது

இதன் மூலம் புத்தியின் திட்டம் முந்நூறு முறை பாதுகாக்கப்படுகிறது.

தலைவரே*!* உங்கள் சொந்த திட்டமிடலை விட்டுவிடுங்கள்

கவனம் செலுத்தி உங்கள் ஆன்மாவை மகிழ்ச்சியுடன் விட்டுவிடுங்கள்[34].

இது உங்கள் புத்திசாலித்தனம் கொண்டு வந்த சில விவாதங்களுக்கு சமமானதல்ல

நீங்கள் *[*ஆன்மீக வழிகாட்டியின் இருப்பில்*]* அழிக்கப்படும் வரை, இந்த விவாதங்கள் பயனற்றவை.

*[*ஆன்மீக வழிகாட்டியின் மூலம்*]* நீங்கள் அழிக்கப்படாவிட்டால் *[*ஆன்மீக வழிகாட்டியை*]* நீங்கள் ஆதாயம் செய்ய மாட்டீர்கள்

இந்த அழிவைப் பெற்று, ஆன்மீக வழிகாட்டியாக இருப்பதைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளுங்கள்.

மூன்று இளவரசர்களும் இந்த சம்பவத்தை மேலும் விசாரிக்கிறார்கள் மற்றும் மூத்த சகோதரரின் உரையாடல்

இந்த உபத்திரவத்தால் பாதிக்கப்பட்ட மூவரும் ஒருவருக்கொருவர் திரும்பினர்

[34] உங்கள் சொந்த திட்டத்தை கைவிட்டு, ஆன்மீக வழிகாட்டியின் கவனத்தை நோக்கி முன்னேறுங்கள். *உண்மையான* ஆன்மீக வழிகாட்டியின் வழிகாட்டுதலில் உங்கள் சொந்த திட்டத்தை (ஃபனா) அழிக்கவும், அதன் கவனம் உங்கள் வரையறுக்கப்பட்ட திட்டமிடலை விட மிகவும் நன்மை பயக்கும்.

மூவருக்கும் ஒரே வலி, சோகம், துக்கம் இருந்தது.

மூவரும் ஒரே சிந்தனை மற்றும் சிந்தனையின் தோழர்களாக இருந்தனர்.

மூவரும் ஒரே நோயாலும் துயரத்தாலும் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தனர்.

மௌனமாக மூவருக்கும் ஒரே எண்ணம் இருந்தது

உரையாடலில், மூவரும் ஒரே வாதத்தைக் கொண்டிருந்தனர்.

சில நேரங்களில், மூவரும் கண்ணீர் சிந்தினர்

உபத்திரவத்தின் மேசையில், அவர்கள் இரத்தத்தை தெளித்தனர்.

சில நேரங்களில், மூன்றும், இதயத்தின் எரியும் நெருப்பின் காரணமாக

நெருப்பிடம் எரியும் சத்தம் போல மூச்சு வாங்கினான்.

மூத்தவர் கூறினார்: "சகோதரர்களே!

ஒருவருக்கொருவர் அறிவுரை கூறுவதில் நாம் மனிதர்கள் இல்லையா?

எங்கள் ராஜ்யத்தின் மக்களில் யார் எங்களிடம் புகார் செய்தாலும் அவர்கள்

கஷ்டம், பயம், வறுமை மற்றும் பூகம்பம் பற்றி.

இதுபோன்ற கட்டுப்பாடுகளால் மனம் தளர வேண்டாம் என்று நாங்கள் கூறுவோம்

பொறுமை விரிவாக்கத்திற்கு முக்கியமானது என்பதால் பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்கவும்.

பொறுமையின் இந்த திறவுகோல் எங்கே போனது?

ஐயோ என்ன ஒரு ஆச்சரியம்! சட்டம் ரத்து செய்யப்பட்டதா? என்ன நடந்தது?

மோதல் நிறைந்த சூழ்நிலையில் நாம் இதைச் சொல்லவில்லையா?

நெருப்பின் உள்ளே இருந்தாலும் நிறைய சிரிக்கவும்.

போரில் உள்ள ஒவ்வொரு சிப்பாய்க்கும் நாங்கள் அறிவுறுத்தினோம்

ஜாக்கிரதையாயிரு! உங்கள் முகத்தின் நிறம் மாறக்கூடாது.

நாங்கள் எங்கள் வீரர்களுக்கு கட்டளையிட்டோம்

ஆதிக்கம் செலுத்த ஒரு ஈட்டியைப் போல முன்னேறுவது.

பொறுமை இருக்கும் இடத்தை உலகம் முழுவதற்கும் சொன்னோம்

ஏனென்றால் பொறுமை என்றென்றும் ஒளிரும் விளக்காகவும் வழிகாட்டும் விளக்காகவும் இருந்து வந்துள்ளது.

*[*பொறுமையைக் கடைப்பிடிக்க*]* எங்கள் முறை வந்தபோது, நாங்கள் எப்படி ஆச்சரியப்பட்டோம்*?*

அசிங்கமான நபர்களைப் போலவே, நாங்கள் மறைக்கும் தாள்களாக மாறினோம்.

ஓ இதயமே*!* நீங்கள் அனைவரையும் கடமையில் சுறுசுறுப்பாக ஆக்கினீர்கள்

இப்போது உங்களை சுறுசுறுப்பாக ஆக்குங்கள், அப்படி செயல்படுவதற்கு வெட்கப்படுங்கள்.

ஓ நாக்கு*!* நீங்கள்தான் அனைவருக்கும் அறிவுரை கூறினீர்கள் *(*பொறுமையுடன் நிலைத்திருக்க வேண்டும்*)*

*[*எங்களுக்கு எங்களுக்கு அறிவுரை கூறுவது*]* உங்கள் முறை வந்தபோது நீங்கள் ஏன் மௌனமாக இருந்தீர்கள்*?*

ஓ புத்திசாலி*!* உங்கள் இனிமையான ஆலோசனைக்கு என்ன நடந்தது*?*

இப்போது உங்கள் முறை, உங்களுக்கு *[*மற்றும் உங்கள் திட்டமிடலுக்கு*]* என்ன நடந்தது*?*

ஓ புத்திசாலி*!* நீங்கள் இதயத்திலிருந்து எல்லையற்ற துயரங்களை அகற்றினீர்கள்

உங்கள் முறை வந்துவிட்டது, துன்பத்தை அகற்றுங்கள் *[*நாங்கள் இப்போது இருக்கிறோம்*]*.

மற்றவர்களின் வலியில் நீங்கள் குணப்படுத்தியபோது

வலி ஒரு விருந்தினராக உங்களுக்கு வந்தபோது, நீங்கள் மௌனமானீர்கள்.

இராணுவத்தை சவால் செய்வது உங்கள் வழியாகும்

உங்கள் சவாலையும் குரலையும் இப்போது கைப்பற்றியது யார்*?*

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

ஐம்பது வருடங்களாக புத்திசாலித்தனத்துடன் நெசவு செய்ததை

அந்த நெசவுத் துணிகளில் ஒன்றை மட்டும் அணியுங்கள்.

நீங்கள் எப்போதும் தலையாக இருந்தீர்கள், இப்போது உங்களை ஒரு வாலை உருவாக்க வேண்டாம்

உங்கள் கால்கள், கை, மீசை மற்றும் தாடியை இழக்க வேண்டாம்.

சதுரங்க பலகையில் நகர்வது உங்கள் தனியுரிமை

இப்போது உங்களை நல்ல மனோபாவம் மற்றும் உற்சாகத்திற்கு கொண்டு வாருங்கள் *[*உங்கள் அடுத்த நகர்வை வெல்வதற்கு*]*.

வாதங்களை முடித்து, தங்கள் இதயத்தின் நிலையைக் கூறிய பிறகு, மூன்று இளவரசர்களும் தங்கள் அன்பான மற்றும் நோக்கமான சீன டொமினியனை நோக்கி ஒரு காவியப் பயணத்தைத் தொடங்கினர், ஏனெனில் காதலியை சந்திக்கும் பாதை முடிந்தவரை நோக்கத்தை நெருங்குவது இன்னும் நல்லது

மூன்று இளவரசர்களும் காதலால் இயலாமடைந்த சூழ்நிலையை சந்தித்தபோது

அன்பு அவர்களை ஏராளமாக அவமானப்படுத்தியது.

இதைச் சொல்லிவிட்டு அவர்கள் உடனடியாக சென்றனர்

என் நண்பனே*!* என்ன நடக்க வேண்டுமோ அது ஏற்கனவே நடந்துவிட்டது.

அவர்கள் பொறுமையைக் கடைப்பிடித்து, உண்மையாளர்களான அல்லாஹ்வின் நெருக்கமானவர்களில் சேர்ந்தார்கள்

பின்னர் சீனாவின் நகரங்களை நோக்கி சென்றது.

அவர்கள் தங்கள் பெற்றோரையும் நாட்டையும் விட்டு வெளியேறினர்

மறைக்கப்பட்ட காதலிக்கு வழிவகுக்கும் பாதையை ஏற்றுக்கொண்டார்.

இப்ராஹிம் ஆத்மைப் போல, அரியணையில் அமர்ந்திருந்தார்கள் *[*அவர்கள் வாரிசாக இருப்பார்கள்*]*

அன்பு அவர்களை உதவியற்றவர்களாகவும் ஏழ்மையாகவும் ஆக்கியது[35].

அல்லது பெரிய தீர்க்கதரிசியான ஆபிரகாமைப் போல

அவர் தன்னை நெருப்பில் மூழ்கடித்தார்.

அல்லது பரிசுத்தமான, பொறுமையான இஸ்மவேலைப் போல

தீவிரமான காதலுக்கும் அதன் கூர்மையான கத்தியுக்கும் முன்னால் அவர் தலையை தரையில் வைத்தார்.

சீனாவின் தலைநகரான நகரங்களில் தங்கி ஒளிந்து கொண்டு, பொறுமையிழந்த பிறகு, மூத்த சகோதரர் பொறுமையிழந்து, சீன மன்னரிடம் தன்னை சரணடைய விரும்பினார், அவ்வாறு செய்யக்கூடாது என்று அவரது இரண்டு சகோதரர்களும் அவருக்கு வழங்கிய அறிவுறுத்தலால் எந்த நன்மையும் கிடைக்கவில்லை

ஒன்று என் அடி என் நோக்கத்தை நிறைவேற்றும்

அல்லது என் இதயத்தைப் போல என் தலையை அங்கே வைப்பேன் *[*அடையப்படாத அன்புக்காக என் உயிரைக் கொடுக்க*]*.

ஒன்று என் கால்கள் என் இலக்கை நோக்கி என்னை உந்தும்

அல்லது இதயத்தைப் போல, என் கையால் என் தலையை கீழே வைப்பேன்.

காதலர்களின் குழுவைக் கண்டிக்கும் ஓ*!* இந்தக் குழுவை தனியாக விட்டுவிடுங்கள்.

எவரை அல்லாஹ் வழிகேட்டில் விட்டுவிட்டானோ, அதை நீர் எப்படி நேர்வழியில் செலுத்துவீர்*?*

[35] இப்ராஹிம் பின் ஆதம் ஒரு சிறந்த துறவி, ஞானவாதி மற்றும் மத்திய ஆசியாவில் ஒரு இடைக்கால மன்னராக இருந்த கடவுளின் நெருக்கமானவர். நித்திய உண்மைகள், வாழ்க்கையின் அர்த்தம் மற்றும் நோக்கம் மற்றும் தெய்வீகத்துடன் நெருக்கம் மற்றும் நெருக்கம் ஆகியவற்றைத் தேட அவர் தனது ராஜ்யத்தை விட்டு வெளியேறினார். அவரது சுய தியாகம் தெய்வீகமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது, அவர் தனது நோக்கத்தை அடைந்தார், மேலும் அவர் கடவுளின் மிகப்பெரிய ஞானவாதிகள் மற்றும் நெருங்கியவர்களில் ஒருவராக ஆனார்.

மூத்தவர் கூறினார்*:* "என் சகோதரர்களே*!*

காத்திருப்பின் காரணமாக என் ஆன்மா என் உதடுகளில் வந்துள்ளது.

இனி எனக்கு கவலையில்லை, என்னுள் பொறுமை இல்லை

இந்த பொறுமை என்னை நெருப்பில் உட்கார வைத்தது.

பொறுமையைக் கடைப்பிடிப்பது இப்போது என் சக்திக்கு அப்பாற்பட்டது

என் கதை காதலர்கள் கற்றுக்கொள்ள வேண்டிய பாடமாக மாறிவிட்டது.

பிரிந்ததால் நான் வாழ்க்கையில் சலித்துப் போய்விட்டேன் *[*அன்புக்குரியவரிடமிருந்து*]*

பிரிந்து செல்லும் நிலையில் உயிருடன் இருப்பது பாசாங்குத்தனம்.

இந்த பிரிவின் வலி என்னை எவ்வளவு கொன்றுவிடும்*?*

அன்பு எனக்கு ஒரு புதிய தலையைக் கொடுக்கும்படி என் தலையை அகற்று.[36]

என் அன்பின் காரணமாக என் நம்பிக்கை உயிர்ப்புடன் உள்ளது

இந்த வாழ்க்கையுடனும் தலையுடனும் வாழ்வது எனக்கு ஒரு அவமானம்[37].

உடலின் தூசி அகற்றப்பட்டபோது, என் சந்திரன் பிரகாசித்தது

என் ஆத்மாவின் சந்திரன் தூய நீரைக் குடித்தான்[38].

என் ஆன்மா ஒரு டிரேக் என்று கூறுகிறது

---

[36] கடவுளில் (ஃபனா) அழித்த பிறகு, கடவுளில் (பாகா) வாழ்வாதார நிலை வருகிறது, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், பிரியமானவரின் (கடவுள்) அன்பு மற்றும் விருப்பத்தில் கீழ்மட்ட சுயத்தின் ஆசைகள் அழிக்கப்படும்போது, முடிவில்லாத, நித்திய வாழ்க்கையான ஒரு புதிய வாழ்க்கை வருகிறது. இந்த கதையின் மூலம், ரூமி ஆன்மீக பாதை, அதன் ஆபத்துகள் மற்றும் அதில் உள்ள வெற்றியின் ரகசியங்களை விளக்குகிறார்.

[37] நான் [ஆழமான ஆன்மீக] அர்த்தமுள்ள வாழ்க்கையை அடைய விரும்புகிறேன், வெளிப்புற வாழ்க்கை [பௌதிக உலகில்] சமாளிப்பது எனக்கு கடினம்.

[38] ஆத்மா சரீரக் கட்டுப்பாடுகளிலிருந்து விடுபட்ட பிறகு, ஆன்மா பிரகாசமாகவும் ஞானமாகவும் மாறுகிறது.

புயல்கள் மற்றும் சூறாவளிகளுக்கு எதிராக அது எப்போது மன்றாடுகிறது?

கப்பல் உடைந்து மூழ்குவதற்கு ஒரு வாத்து ஏன் பயப்பட வேண்டும்?

தண்ணீரில் அதன் கப்பல் அதன் கால்கள் [பாதுகாப்புக்கு நீந்துவதற்கு].

இந்த கூற்று என் ஆன்மாவையும் உடலையும் உயிருடன் வைத்திருக்கிறது

இந்த கூற்றைப் பற்றி நான் எப்படி அமைதியாக இருக்க முடியும்?

மற்ற இரண்டு சகோதரர்களும் மூத்த சகோதரருக்கு அறிவுரை சொல்ல முயன்றனர்

அதைச் செய்வதால் ஏற்படும் ஆபத்துகளைப் பற்றி தன்னை அறியாமல் இருக்கக்கூடாது.

அவர்களின் காயங்களுக்கு உப்பு போடாமல் இருக்க வேண்டும் [அவர்களும் அன்பால் பாதிக்கப்பட்டனர், பின்னர் அவர்கள் மூத்த சகோதரரிடமிருந்து பிரிவை சகித்துக் கொள்ளப் போகிறார்கள்]

அவசரம் மற்றும் சந்தேகம் காரணமாக இந்த விஷத்தை சாப்பிடக்கூடாது.

ஒரு விழிப்புணர்வுள்ள ஆன்மீக வழிகாட்டியின் ஞானம் இல்லாமல்

உங்களுக்கு பார்க்கும் இதயம் இல்லாதபோது, நீங்கள் ஏன் பாதையில் செல்கிறீர்கள்?

புத்திசாலித்தனம் என்பது தனிநபர்களுக்கு சிறகுகள் போன்றது [ஆன்மீக உயரத்திற்கு ஏற உதவுகிறது]

உங்களுக்கு புத்திசாலித்தனம் இல்லையென்றால், ஆன்மீக வழிகாட்டியின் புத்தியைப் பயன்படுத்துங்கள்.

[இரண்டு இளைய சகோதரர்களும் மூத்த சகோதரருக்கு அறிவுரை கூறினர்] ஜாக்கிரதையாயிரு! இதை நடுக்கத்துடன் பாருங்கள்

அப்படி ஒரு கூற்றை முன்வைக்கவோ அல்லது அப்படி செய்யவோ வேண்டாம்.

நீங்கள் எங்கள் வாழ்க்கையை துன்பகரமாக்குவீர்கள்

ஓ சகோதரரே! அதைச் செய்ய உங்களை யார் வற்புறுத்துகிறார்கள்?

பாதையைப் பற்றி அறிமுகமில்லாதவன், நூறு ஆண்டுகள் இடைவிடாது பயணிக்கலாம்

இது ஒன்றும் கணக்கிடாது!

ஆயுதங்கள் இல்லாமல் போர்க்களத்திற்குச் செல்லாதீர்கள்

கவலைப்படாதவர்களைப் போல உங்களை அழிவில் வைக்காதீர்கள்.

அவர்கள் இதையெல்லாம் சொன்னார்கள், ஆனால் பொறுமையிழந்த மூத்த சகோதரர் கூறினார்:

இந்த விஷயங்களுக்கு நான் ஒரு வெறுப்பை உணர்கிறேன் *[*நீங்கள் இப்போது சொன்னீர்கள்*]*.

என் மார்பு நெருப்பால் நிரம்பியுள்ளது நெருப்பைப் போல

பயிர் தயாராக உள்ளது, அறுவடை செய்ய வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது.

என் மார்பில் பொறுமை இருந்தது, ஆனால் அது இப்போது இல்லை

தீவிர அன்பு பொறுமையை நெருப்புடன் மாற்றியுள்ளது.

இந்த தீவிர காதல் பிறந்த இரவு, என் பொறுமை இறந்துவிட்டது

அது இறந்துவிட்டது, ஆனால் நீங்கள் உயிருடன் ஆசீர்வதிக்கப்படட்டும்.

ஆபத்துகளைப் பற்றிப் பேசுகிறவரே,

நான் அதற்கு மேலே உயர்ந்துள்ளேன், குளிர்ந்த இரும்பை சுத்தியலால் அடிக்க வேண்டாம் *[*அது எந்த நன்மையும் செய்யாது*]*.

நான் தலைகீழாக மாறிவிட்டேன், ஜாக்கிரதை, என் கால்களை விடு

என் உடலின் சில பகுதிகளில் புரிதல் எங்கே இருந்தது?

நான் என் கொடியை தரையில் வைப்பேன்

ஒன்று நான் என் தலையை இழக்க நேரிடும் அல்லது காதலியின் முகத்தைக் கண்டுபிடிப்பேன்.

காதலியுடனான சந்திப்பில் புத்துணர்ச்சி பெறாத கண்

அத்தகைய கண் பார்வையற்றவராக இருப்பது நல்லது.

சகோதரர்கள் மூத்த சகோதரருக்கு மீண்டும் ஆலோசனை கூறுகிறார்கள், அவரால் அதை தாங்க முடியவில்லை மற்றும் ஒரு பைத்தியக்கார காதலனாகவும், பைத்தியக்காரனாகவும் ராஜாவின் அரசவைக்குச் சென்று அன்பின் தீவிரம் காரணமாக அனுமதி கோருகிறார்கள், எந்த தவறான நடத்தையாலும் அல்ல

இரண்டு சகோதரர்களும் அவரிடம் சொன்னார்கள்: எங்கள் இதயங்களில்

வானத்தில் உள்ள நட்சத்திரங்களைப் போலவே *[*உங்கள் துன்பங்களுக்கு*]* பதில்கள்.

நாங்கள் அப்படிச் சொல்லாமல் இருந்திருந்தால் அது உங்களுக்கு அநீதியாக இருந்திருக்கும்

அப்படிச் சொன்னால், உங்கள் இதயம் வலிக்கும்.

அவர் எழுந்து நின்று, "ஓ என் சொந்தமானவரே*!* பிரியாவிடை

இந்த உலகமும் அதில் உள்ள அனைத்தும் தற்காலிகமானவை.

வில்லிலிருந்து அம்பு போல வெளியே வந்தான்

பேசுவதற்கு எதுவுமே இல்லாததால்.

அவர் கட்டுப்பாடின்றி சீன மன்னனின் முன் வந்தார்

அவர் ராஜாவின் முன்னால் தரையை முத்தமிட்டார்.

அவனுடைய ஒவ்வொரு நிலையும் அரசனுக்குத் தெளிவாகத் தெரிந்தது.

துக்கத்தின் ஆரம்பம், முடிவு, தயக்கம்.

செம்மறியாடுகள் அதன் மேய்ச்சல் நிலங்களில் சுறுசுறுப்பாக உள்ளன

ஆனால் மேய்ப்பன் அதன் நிலையை அறிந்திருக்கிறான்.

"நீங்கள் ஒவ்வொருவரும் ஒரு மேய்ப்பர்" என்பதால் மந்தையில் யார் என்பதை அவர் அறிந்திருந்தார்

புல் மேய்ப்பவர், *[*மந்தையில் உள்ள மற்ற விலங்குகளுடன்*]* சண்டையிடுகிறார்[39].

---

[39] மூத்த சகோதரர் மற்றும் ராஜாவின் நிலை ஒரு ஆடு மற்றும் அதன் மேய்ப்பனின் நிலையை ஒத்திருந்தது, அவர் அதன் வேலையில் மும்முரமாக இருக்கிறார், ஆனால்

அவர் (மன்னர்) இந்த குழுவின் துன்பங்களையும் துன்பங்களையும் அறிந்திருந்தார்

ஆனால் விவேகத்தின் காரணமாக, அவர் அமைதியாக இருந்தார், தனக்குத் தெரிந்த ரகசியத்தை வெளிப்படுத்தவில்லை.

அந்த மதிப்பிற்குரிய ஒருவர் அவர்களின் ஆன்மாவுக்கு இடையில் இருந்தார்

ஆனால் வேண்டுமென்றே தன்னை ஊமையாக்கிக் கொண்டார்.

நெருப்பின் வடிவம் பானையின் கீழ் உள்ளது

நெருப்பின் உள் உண்மை பானையில் உள்ளது.

அதன் வடிவம் வெளியில் உள்ளது, ஆனால் அதன் உள் யதார்த்தம் உள்ளே உள்ளது

காதலனின் உள் யதார்த்தம் - ஆன்மா, இரத்தம் போன்ற நரம்புகளில் உள்ளது[40].

இளவரசர் மரியாதையுடன் அரசனுக்கு முன்னால் அமர்ந்தார்

அறிமுகம் செய்தவர் இளவரசரை அரசருக்கு அறிமுகப்படுத்த இருந்தார்.

அரசனுக்கு முன்பே எல்லாம் தெரிந்திருந்தாலும்

ஆனால் அறிமுகம் செய்தவரை இன்னும் அறிமுகப்படுத்த அனுமதித்தார்.

உள் உயிரினத்தில் ஞானத்தின் வெளிச்சத்தின் ஒரு துகள்

மதிப்பிற்குரியவரே! நூறு அறிமுகங்களை விட சிறந்தது[41].

மேய்ப்பன் அதை உன்னிப்பாகக் கண்காணித்து வருகிறார், அதை சிறிதும் அலட்சியப்படுத்தவில்லை. நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்கள் கூறினார்கள்: "உங்களில் ஒவ்வொருவரும் ஒரு மேய்ப்பர், மறுமை நாளில் அவர்கள் தங்கள் மந்தைகளைப் பற்றி கேள்வி கேட்கப்படுவீர்கள். மந்தையில் யார் மேய்கிறார்கள், யார் சண்டையிடுகிறார்கள் என்பதை ஒரு மேய்ப்பன் அறிவான்.

[40] ஆத்மா என்பது பிரியமானவரைப் போன்றது. இது உடலில் இருந்து தனித்தனியாக உள்ளது, ஆனால் அதன் செல்வாக்கு நரம்புகளில் இரத்த ஓட்டம் போன்ற நரம்புகளில் உள்ளது.

[41] ஞானத்தின் ஒரு துகள் கூட இதயத்தில் இருந்தால், அது கொண்டு வரும் ஆன்மீக திறப்பு *(காஷ்ஃப்)* ஒரு அறிமுகம் அல்லது தகவலளிப்பவர் வழங்கிய தகவலை விட மிக உயர்ந்தது.

அறிமுகம் செய்பவருக்கு செவிகொடுக்க

இது மறைக்கப்பட்டு யூகிக்கும் நிலையில் இருப்பதன் அறிகுறியாகும்.

இருதயத்தைக் கண்ட கண் கொண்டவர்

அத்தகைய கண் ஒரு உன்னிப்பான ஆய்வு செய்யும்[42].

அத்தகைய ஒரு செய்தி தெரிவிக்கப்படாது

அதற்கு பதிலாக, ஒருவருக்கு உள்ள சான்றிதழ் இதயத்தின் கண்ணிலிருந்து வருகிறது.

பின்னர் அறிமுகம் செய்தவர் ராஜாவிடம் கூறினார்

இளவரசரின் நிலை.

அதற்கு அவர், "மேன்மை! அவருக்கு உங்கள் உதவிகள் தேவை

அவர் தனது எல்லா நம்பிக்கைகளையும் உங்கள் மீது வைத்திருப்பதால், உங்கள் கௌரவத்திற்கு ஏற்ற அரச சிகிச்சையை அவருக்கு வழங்குங்கள்.

அவர் உங்களுடன் தன்னை இணைத்துக் கொண்டுள்ளார்

அவரது துன்ப நிலையில் உங்கள் கருணையின் கரத்தை அவரது தலையில் வைக்கவும்.

அரசன் சொன்னான்: எந்த நிலையும் நிலமும் எதுவாக இருந்தாலும் சரி

அவர் கோரிக்கை விடுத்துள்ளார், அவர் அதை என்னிடமிருந்து பெறுவார்.

அவன் விட்டுச் சென்ற நாட்டை நான் அவனுக்கு இருபது மடங்கு தருகிறேன்

நான் அதை அவருக்கு வழங்குவேன், அவர் மீது எனது கருணை அதற்கு மேல் உள்ளது.

அறிமுகம் சொன்னவர்: உங்கள் மகத்துவம் அவருக்குள் தீவிர அன்பின் விதையை விதைத்ததிலிருந்து

---

[42] யாருடைய இதயக் கண் திறக்கிறதோ அந்த ஒருவன் யதார்த்தத்தை உணரத் தொடங்குகிறான், விஷயங்களின் அடிப்படைக்கு செல்கிறான்.

உன்னை விரும்புவதைத் தவிர, அவனிடம் வேறு என்ன ஆசை இருக்கிறது?[43]

உங்களுக்கு அடிமைத்தனம் அவருக்கு மிகவும் பொருத்தமானது

ஆதிக்கத்திற்கான ஆசை அவரது இதயத்திலிருந்து துடைக்கப்படுகிறது.

அவர் அரச குடும்பத்தையும் இளவரசர் வாழ்க்கையையும் இழந்தார்

உனக்காக, அவர் பயணத்தில் சமாதானம் செய்துள்ளார்.

ஆன்மீக பரவசத்தில் துணியை தூக்கி எறிந்த சூஃபி

இன்னொரு கந்தலுக்கு அவர் எங்கிருந்து கவனம் செலுத்துகிறார்?[44]

ஒரு காதலனிடமிருந்து அதைப் பற்றி சிந்திப்பது கூட மிகவும் தொலைவில் உள்ளது

அப்படி நினைத்தால், அந்த தலையில் தூசி போட வேண்டும்.

உடலை வழிபடுபவர்களுக்கு பூமியின் ஆதிக்கம் அனுமதிக்கப்படுகிறது

அன்பின் எல்லையற்ற ஆதிக்கத்தின் அடிமைகள் நாம்.[45]

அவர் அன்பின் பதவி வைத்திருப்பவர், தயவு செய்து அவரை பதவி நீக்கம் செய்யாதீர்கள்

உங்கள் அன்பைத் தவிர வேறு எதிலும் அவரை பிஸியாக வைக்க வேண்டாம்.

[43] செல்வம், அதிகாரம், ஆதிக்கம் மற்றும் எல்லாவற்றையும் விட்டுவிட்டு இளவரசர் வறுமையை ஏற்றுக் கொண்டுள்ளார், உங்கள் மீதான அவரது ஆசையைத் தவிர வேறு எதுவும் அவரது இதயத்தில் எஞ்சியிருக்கவில்லை. எந்தவொரு பொருளியல் நன்மையையும் இழப்பையும் கவலைப்படாமல் ஒருவரின் நிலையை அவருடன் மட்டுமே உண்மையாக இணைத்துக் கொள்ளும் தேவன் மீது ஒரு அடிமை வைத்திருக்கும் அன்பின் உவமை இது.

[44] இளவரசர் தனது ராஜ்யத்தை விட்டுச் சென்றார், இது இங்கே "சூஃபி" கந்தலுடன் ஒப்பிடப்பட்டுள்ளது. அது தூக்கி எறியப்பட்டவுடன், அவர் அதை ஒருபோதும் திரும்பப் பெற மாட்டார். ஒரு துணியை தூக்கி எறிந்துவிட்டு, பின்னர் அதைச் செய்ததற்காக வருத்தப்படுவது, வேறொருவரிடமிருந்து மற்றொரு துணியை ஏற்றுக்கொண்டு, அதில் ஆர்வமாக இருப்பது, ஆன்மீக பரவசத்திற்காக துணியை இழப்பது ஒரு இழப்பு என்று கருதுவதற்கு சமம். இந்த ஆன்மீக பரவசம் (*வஜ்த்*) விலைமதிப்பற்றது, அதற்கு மதிப்பு எதுவும் இல்லை.

[45] காதலர்கள் தெய்வீக அன்பின் எல்லையற்ற ஆதிக்கத்தைப் பெற விரும்புகிறார்கள்.

இளவரசர் தனது உள் நிலையின் நாக்கால் கூறுகிறார்: உங்கள் பார்வையிலிருந்து என்னைத் தடுக்கும் நிலை

இது நடைமுறையில் ஒரு சாட்சியம் மற்றும் பெயரில் மட்டுமே ஒரு நிலை.

அவர் உங்களிடம் வருவதில் தாமதம் ஏற்பட்டதற்கான காரணம்

[ஆன்மீக] திறன் இல்லாமை மற்றும் உடலின் பலவீனம்.

நீங்கள் தயாரிப்பு இல்லாமல் சுரங்கத்திற்குச் சென்றால்

ஒரு துளை கூட உங்களால் பிடிக்க முடியாது.

அத்தகையவன் எண்ணெயும் திரியும் இல்லாத விளக்கைப் போல இருப்பான்

அதன் ஒளி சிறியதாகவோ அல்லது பெரியதாகவோ இருக்காது.

இது கடலில் உள்ள நிலத்திலிருந்து ஒரு பறவை போன்றது

இழப்பு மற்றும் அழிவைத் தவிர வேறு என்ன கிடைக்கும்?[46]

இது அரைக்க கோதுமை இல்லாமல் ஒரு அரைக்கும் ஆலைக்கு வந்தவர் போன்றது

தாடி, தலைமுடி தூசி மற்றும் நரைப்படைவதைத் தவிர அவருக்கு வேறு எந்த வெகுமதியும் கிடைக்காது.

கோதுமை இல்லாதவர்கள், சொர்க்கத்தின் அரைக்கும் ஆலை

முடியின் நரைத்தன்மை மற்றும் முதுகின் பலவீனத்தை அவர்களுக்கு கற்பிக்கவும்.

[46] அறிமுகம் செய்தவர் இளவரசரைப் பற்றி ராஜாவிடம் தெரிவிக்கிறார், அவர் உங்கள் முன்னிலைக்கு வருவதில் தாமதம் ஏற்பட்டதற்கு காதல் தீவிரம் இல்லாததால் அல்ல என்று கூறுகிறார். மாறாக அவர் தனது ஆன்மீக திறனை அதிகரிப்பதில் மும்முரமாக இருந்தார், மேலும் அவர் பலவீனமாக இருந்தார். அந்த நிலையில், அவரால் ஆன்மீக நன்மைகளைப் பெற முடியவில்லை (*ஃபயீத்*) அல்லது உடல் கடுமை மற்றும் வலிமை தேவைப்படும் சேவைகளைச் செய்ய முடியவில்லை. ஒருவரின் [வாழ்க்கையின்] நோக்கத்தை அடைவதற்கான ஆன்மீக திறன் இல்லாதவரை, முயற்சிகள் பயனற்றவை. எனவே ஒரு ஆன்மீக பயணிக்கு ஆன்மீக பாதையில் முன்னேறுவதற்கும் இறுதியில் தெய்வீக பிரசன்னத்தில் இருப்பதற்கும் ஆன்மீக திறனும் வலிமையும் தேவை. ஞானத்தின் அல்லது தெய்வீகத்துடன் நெருக்கமான நிலையில் தெய்வீக பிரசன்னத்தில் இருக்க வேண்டியதற்கு இது மீண்டும் ஒரு உவமையாகும்.

ஆனால் கோதுமை வைத்திருப்பவர்களுக்கு, இந்த அரைக்கும் ஆலை

ஆதிக்கம், *[தெய்வீக]* வேலை மற்றும் ராயல்டி ஆகியவற்றை வழங்குபவராக மாறுகிறார்[47].

இதற்கு முடிவே இல்லை, அதைத் தேட வேண்டாம்

சென்று *[முன்னோக்கி செல்ல]* திறனைப் பெறுங்கள்.

உங்களிடம் வருவதற்கு முன்பு அவர் திறனை அடைவதற்காக காத்திருந்தார்

அவரது ஆசையின் தீவிரம் *[உங்கள் தரிசனத்திற்காக]* அனைத்து எல்லைகளையும் தாண்டியது, ஆனால் திறன் அடையப்படவில்லை.

அரசர் மூலமாகவும் இந்த திறனை அடைய முடியும் என்று அவர் கூறினார்

ஆத்மா இல்லாமல், உடல் எப்போது திறன் பெறுகிறது?[48]

அரசனின் கருணை, அவரது துயரங்களை மடித்தது

அவர் மன்னரை வேட்டையாட வந்தார், ஆனால் தன்னை வேட்டையாடினார்.

அவர் உங்கள் வலையில் சிக்கி வேட்டையாடப்பட்டார்

இரையைப் பிடிக்காததன் மூலம், அவனே இரையாகிவிட்டான்.

செல்வத்தை விரும்புபவர், நிச்சயமாக

---

[47] ஆன்மீக சக்தி இல்லாத ஆன்மீக பாதையில் ஒரு ஆன்மீக பயணி அல்லது தொடக்கக்காரர், ஒரு ஆன்மீக வழிகாட்டியிடம் சென்றால், அரிப்பதற்கு கோதுமை இல்லாமல் ஓடும் அரைக்கும் ஆலைக்குச் செல்வவரைப் போன்றவர். அத்தகையவர் அனைத்து தலைமுடிகளையும் தூசியால் நரைக்கச் செய்து திரும்புவார். ஆன்மீக திறன் இல்லாதவர்கள், காலப்போக்கில், வயதானவர்கள், சாம்பல் மற்றும் பலவீனமடைவதைத் தவிர வேறு எதையும் பெறவில்லை. வானத்தின் அரைக்கும் ஆலை சரியான நம்பிக்கை மற்றும் நீதியான செயல்களின் கோதுமை உள்ளவர்களுக்கு மட்டுமே நன்மை பயக்கும்.

[48] அறிமுகம் செய்தவர் கூறினார்: அவர் தனது திறனை அதிகரிக்க முயற்சித்ததால் அவர் இப்போது வரை உங்களிடமிருந்து விலகி இருந்தார். அது இன்னும் அடையப்படவில்லை என்றாலும், உங்கள் மீதான அன்பின் தீவிரம் காரணமாக அவர் நிர்ப்பந்திக்கப்பட்டு உதவியற்றவராக மாறிவிட்டார். திறமையை அடைவதும் அரசன் மூலமே நடக்கும் என்று அவர் இப்போது நினைத்துள்ளார். ஆத்மா உடலுக்குள் வந்த பிறகு முழு திறனை அடைவது நிகழ்கிறது, அதைத்தான் நீங்கள் (அதாவது ராஜா) கற்பிப்பீர்கள். வெளிப்படையாக, உங்களை வேட்டையாட விரும்புகிறவன் தானே இரையாகிவிடுவான்.

முதலில் அதனால் சிறையில் அடைக்கப்படுங்கள்[49].

உலகின் முகத்தில் உள்ள அடையாளத்தை அது தோன்றுவதற்கு நேர்மாறாக நினைத்துப் பாருங்கள்

உலகத்தின் ஒவ்வொரு அடிமையின் பெயரும் உலகத்தின் அதிபதி என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஓ குறைந்த புரிதல் மற்றும் எதிர் வழிகள் கொண்ட உடல்!

லட்சக்கணக்கான சுதந்திர ஆத்மாக்களை சிறையில் அடைத்துள்ளீர்கள்[50].

*[*செல்வம் மற்றும் புகழ் சம்பாதிக்க*]* அனைத்து சாக்குகளையும் சிறிது காலத்திற்கு விட்டுவிடுங்கள்

இறப்பதற்கு முன், சில மணி நேரம் சுதந்திர வாழ்க்கையை வாழுங்கள்.

ஓ பிஸியான உடல்! என்னைத் தனியாக விடு

நீ என் வாழ்க்கையை அழித்துவிட்டாய், போய் வேறு யாரையாவது கண்டுபிடி.[51]

வெளிநாட்டு இளவரசருக்கு சீன மன்னர் கௌரவம்

இதன் விளைவு என்னவெனில், அரசன் அவனுக்கு பரிசுகளை வழங்குவான்

அந்த சூரியனின் மூலம், அவர் சந்திரனைப் போல உருகினார்.

காதலர்களின் உருகுதல் அதிகரிக்கிறது

புத்துணர்ச்சியில் ஒரு சந்திரனைப் போல குறைப்பு கட்டங்களில்.

---

[49] மனிதர்கள் அன்பான விஷயத்தைப் பெறுவதற்குப் பதிலாக, முதலில் தங்களை அன்பான விஷயத்திடம் ஒப்படைப்பது விதி. உலக விஷயங்களை அவை தோன்றுவதற்கு நேர்மாறாக நினைத்துப் பாருங்கள். உலகக் கைதியாக இருப்பவன் உலகத்தின் ஐசுவரியவான் என்று அழைக்கப்படுகிறான்.

[50] சரீரம் லட்சக்கணக்கான சுதந்திர ஆத்மாக்களை சிறையில் அடைத்துள்ளது.

[51] ரூமி இதைச் சொல்கிறார் மற்றும் தனது சொந்த மரணத்தை துல்லியமாக கணித்து முன்னறிவிக்கிறார். என் விடுதலைக்கான நேரம் (இந்த உலகத்திலிருந்து மறைவுக்கு) வந்துவிட்டது. என்னை விடுவித்து, சிறையில் அடைக்க வேறு யாரையாவது கண்டுபிடி.

நோயுற்றவர்கள் அனைவரும் மருந்துகளை எதிர்பார்த்துக் கொள்கிறார்கள்

இந்த நோயாளி *[தெய்வீக அன்புடன்]* இந்த நோய் அதிகரிக்க பிரார்த்தனை செய்கிறார்.

எல்லா நோயாளிகளும் மீட்புக்கான மருந்துகளைத் தேடுகிறார்கள், இது

அதிக துக்கம், வலி மற்றும் அழுகை *[தெய்வீகத்தின் மீதான தீவிர அன்பால்]* தேடுகிறது.

இந்த பானத்தை விட சிறந்த விஷத்தை நான் பார்த்ததில்லை

இந்த நோயை விட சிறந்த ஆரோக்கியம் எதுவும் இருக்காது.

அவன் அப்படியே அரசனுக்கு முன்னால் நின்றான்

இதயம் எரிக்கப்பட்டது, ஆத்துமா *[ராஜாவுக்கு வழங்கப்பட]* தட்டில் இருந்தது.

தனது மகள் மீது ஆசை காட்டும் எவரின் தலையையும் மன்னர் வெட்டிவிட்டார் என்று அவர் கூறினார்

ஆனால் அரசனால் நான் ஒவ்வொரு கணமும் தியாகம் செய்கிறேன்.

காதல் களத்தில், ஒருவர் இரண்டு கால்களால் தனியாக ஓட முடியாது

அன்பின் சதுரங்கப் பலகையில், ஒரு தலையுடன் நகர்த்த முடியாது.

எல்லோருக்கும் இரண்டு கால்கள் மற்றும் ஒரு தலை உள்ளது

ஆயிரக்கணக்கான கால்கள் மற்றும் தலைகள் கொண்ட உடல் எரிக்கப்படுகிறது.

ஏனெனில் இந்த அன்பின் நோக்கம் எல்லையற்றது

இந்த அன்பின் வெப்பத்தின் தீவிரத்திற்கு முன்னால், நரகத்தின் வெப்பம் முக்கியமற்றது[52].

---

[52] இளவரசர் கூறினார்: இந்த அன்பைப் பெறுவதற்காக நான் ஏற்கனவே என் செல்வத்தையும் தலையையும் தியாகம் செய்துள்ளேன். ஒருவரின் ஈகோ மற்றும் ஆசைகள் கீழ்மட்டத்திலிருந்து (ஃபனா) அழிக்கப்பட்டு அழிந்த பிறகு, ஒருவர் கடவுளின் இருப்பின் மூலம் (பகா) வாழ்வாதாரத்தை அடைகிறார். தெய்வீக அன்பை அடைய போதுமானதாக இல்லாததால் சாதாரண மக்கள் இந்த அன்பை இழக்கிறார்கள், ஏனெனில் அவர்களுக்கு இரண்டு கால்களும் ஒரு தலையும் மட்டுமே உள்ளன. ஒரு மனிதனின் அன்பு (அதாவது, ஒரு பெண்ணின் மீது ஒரு ஆணின் அன்பு மற்றும்

நரகத்தின் கூற்றின் விவரிப்பு, அதன் மீது மெல்லிய மற்றும் கூர்மையான பாலம் உள்ளது, அதன் மீது ஒவ்வொருவரும் நித்திய வாசஸ்தலத்தில் தங்கள் இறுதி இலக்கை அடைய நடந்து செல்வார்கள், விசுவாசியிடம் விரைந்து சென்று அதை கடந்து செல்ல வேண்டும், இதனால் முஃமினின் ஒளியின் மகத்தானது அதை அணைக்கக்கூடாது, மேலும் அதன் கூற்று, "ஓ இறை நம்பிக்கையாளர்! என்னைக் கடந்து செல்லுங்கள்! நிச்சயமாக உமது ஒளி என் நெருப்பை அணைத்துவிட்டது"

மதிப்பிற்குரியவரே*!* அதனால்தான் விசுவாசியின் வெளிச்சம்

நரகம் பலவீனமடைந்து அணைக்கப்படச் செய்கிறது.

அது கூறுகிறது*:* "கண்ணியமானவரே*!* சீக்கிரம் என்னைக் கடந்து செல்

இல்லையெனில், உங்கள் *[*தெய்வீக அன்பு*]* என் நெருப்பை அணைத்துவிடும்.

நிராகரிப்பு என்பது நரகத்தின் வெடிமருந்தே

விசுவாசியின் உள் ஒளியால் அது எவ்வாறு அணைக்கப்படுகிறது என்று பாருங்கள்.

உங்கள் துப்பாக்கி பொடியை விரைவாக ஒப்படைக்கவும் *[*ஒரு ஆன்மீக வழிகாட்டியிடம் அல்லது பரிபூரணமானவரிடம்*]*

எனவே, நரகம் உங்களையோ அல்லது அதன் தீப்பொறிகளையோ தடுமாறாது[53].

நேர்மாறாக) ஒரு சலசலப்பை உருவாக்குகிறது, இது இரண்டு கால்கள் மற்றும் ஒரு தலை போய்விட்டால் (அதாவது, ஒருவரின் வாழ்க்கை முடிவுக்கு வரும்போது) முடிவடைகிறது. இருப்பினும், உண்மையான அன்பின் சலசலப்பு (அதாவது, தெய்வீக அன்பு) நாளுக்கு நாள் தீவிரம் அதிகரிக்கிறது. இந்த அன்பின் இறுதி முடிவு மற்றும் இலக்கு வரம்பற்றது, நேரம் மற்றும் இடத்தால் எல்லையற்றது மற்றும் நித்தியமானது என்பதால், எனவே இந்த உண்மையான அன்பின் வெப்பம் ஆழமற்ற தீவிரம் கொண்டது, அதன் தாங்க முடியாத தீவிரத்திற்கு பெயர் பெற்ற நரகத்தின் வெப்பத்தைக் கூட குள்ளமாக்குகிறது.

[53] நியாயத்தீர்ப்பு நாளில் நீங்கள் நரகத்தின் கோபத்தை ஈர்க்கும் இந்த துப்பாக்கி பவுடரை (எதிர்மறையான, தீய, மோசமான போக்குகள் மற்றும் இழிவான செயல்களாக மொழிபெயர்க்கும் விருப்பங்கள்) உங்கள் உள் இருப்புக்குள் இருந்து அகற்றுங்கள். இந்த துப்பாக்கி சக்தி பொருளை உங்கள் சுயத்தின் ஆழத்திலிருந்து ஒரு பரிபூரண மனிதன், ஒரு ஆன்மீக வழிகாட்டி, ஞானவாதி அல்லது தெய்வீக அன்பின் உரிமையாளரிடம் ஒப்படைக்கவும், இதனால் நரகத்தின் நெருப்பையும் கோபத்தையும் ஈர்க்கும் எதுவும்

அப்படிப்பட்டவனை வானம் கேட்கிறது: தென்றலைப் போல என்னைக் கடந்து செல்

இல்லையெனில், என்னிடம் இருப்பது கள்ளமானதாக மாறிவிடும்.

ஏனென்றால் நீங்கள் விவசாய நிலங்களைச் சொந்தக்காரர், நான் அதன் தானியங்களைப் பறிப்பவன் மட்டுமே

நீங்கள் சீனாவின் ஆட்சியாளர்களாக இருக்கும்போது நான் ஒரு சிலைதான்[54].

இறை நம்பிக்கை கொண்டவர்களே! நரகம் நடுக்கத்தில் உள்ளது, சொர்க்கமும் நடுக்கத்தில் உள்ளது

யாரும் உங்களுடன் சமாதானமாக இல்லை, இதுவும் இல்லை, அதுவும் இல்லை.

மூன்று இளவரசர்களில், மூத்தவர் இறந்துவிட்டார், இரண்டாவது சகோதரர் ராஜாவின் நிறுவனத்தைத் தத்தெடுத்தார்

குணமடைய நேரம் கிடைக்காததால் அவரது வாழ்க்கை முடிந்தது

பொறுமை மிகவும் பலவீனமாக இருந்தது, அவரது ஆன்மாவால் அதை தாங்க முடியவில்லை[55].

நீண்ட காலமாக, அவர் அதை பயத்துடன் தாங்கிக் கொண்டார்

உங்கள் ஆன்மாவுக்குள் எஞ்சியிருக்காது. மனிதன் தனது சொந்த சாபம் மற்றும் இரட்சிப்பின் விதைகளை தனக்குள்ளேயே சுமக்கிறான். நித்திய துக்கம் மற்றும் துன்பத்தின் வடிவத்தில் சாபம், மற்றும் நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி வடிவில் இரட்சிப்பு.

[54] ஒரு விசுவாசி மற்றும் ஒரு நேர்மையான தெய்வீக காதலனின் மேன்மையும் அந்தஸ்தும் சொர்க்கத்தை விட உயர்ந்தது, அத்தகைய ஒருவரின் இதயம் தெய்வீக இருப்பின் வெளிப்பாட்டின் இடமாகும். சொர்க்கத்தில் இந்த குணம் இல்லை, அதனால்தான், அந்தஸ்தில் குறைவாக உள்ளவர் உயர்ந்த நிலையில் இருப்பவருடன் வெட்கப்படுகிறார். சுருக்கமாக, ஒரு விசுவாசி ஒருவரின் ஆன்மீக அந்தஸ்தில் சொர்க்கத்தையும் நரகத்தையும் விட உயர்ந்தவர்.

[55] மூத்த சகோதரரும் இளவரசரும் தனது காதலியை சந்திக்க ஒரு வழியைக் கண்டுபிடிக்கவில்லை, மேலும் அவரது வாழ்க்கை அந்த நிலையில் முடிந்தது, அவரால் பிரிவினையைத் தாங்க முடியவில்லை அல்லது தனது நோக்கத்திற்காக விடாமுயற்சியுடன் பாடுபடுவதற்கான பொறுமையைத் தக்க வைத்துக் கொள்ள முடியவில்லை.

அவரது நோக்கம் மற்றும் நோக்கத்தை அடையாமல் வாழ்க்கை முடிவுக்கு வந்தது[56].

காதலியின் முகம் அவரிடமிருந்து மறைந்தது

அவர் இறந்து காதலியின் உள் யதார்த்தத்தின் தோழனாக ஆனார்[57].

அவர் சொன்னார்*:* காதலியின் ஆடை பட்டு ஆனதாக இருந்தாலும்

எந்தவித முக்காடுகளும் பிரிப்புகளும் இல்லாமல் தெய்வீக அழகைத் தழுவுவது நல்லது.

நான் சரீரத்தை இழந்துவிட்டேன், உடல் *[*பூமிக்குரிய*]* பிரியமானவரின் சிந்தனையை இழந்துவிட்டது

நான் இப்போது *[*உண்மையான*]* பிரியமானவருடன் உண்மையான சந்திப்பின் வழியில் சீராகவும் சீராகவும் நடந்து கொண்டிருக்கிறேன்.

இந்த விவாதங்கள் இந்த கட்டம் வரை மட்டுமே கூறப்பட வேண்டும்

அதற்குப் பிறகு என்ன நடக்கிறது என்பதை இரகசியமாக வைத்திருக்க வேண்டும்[58].

குதிரை மற்றும் கடிவாளத்தின் பந்தயம் நதி வரை உள்ளது

அதன் பிறகு, உங்கள் சவாரி மரத்தால் செய்யப்பட்ட சவாரி ஆகும்.

மர சவாரி *(*படகு*)* நிலத்தில் பயனற்றது

ஆனால் இது குறிப்பாக ஆற்றில் உள்ளவர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டி.

இந்த மௌனம் மரத்தாலான சவாரி

---

[56] நீண்ட காலமாக, அவர் தனது அன்பை வெளிப்படுத்த பயந்தார், இறுதியில், காதலியை சந்திக்காமல் இந்த உலகத்தை விட்டு வெளியேறினார்.

[57] தெய்வீக அன்பின் வெளிப்பாடாக இருந்த காதலி அவரது மரணத்திற்குப் பிறகு அவரது பார்வையிலிருந்து மறைந்துவிட்டார், மேலும் அந்த வெளிப்பாட்டில் தெளிவாகத் தெரிந்த தெய்வீக அழகுடன் அவர் ஒன்றிணைந்தார். இவ்வாறு, அவர் எந்த திரைக்கீடும் அல்லது பிரிவும் இல்லாமல் யதார்த்தத்தைத் தழுவியதால் ஒரு படைப்பில் தெய்வீக அழகையும் தெய்வீக யதார்த்தத்தையும் பார்க்க வேண்டிய அவசியமில்லை.

[58] ஒரு விவாதத்தில் இவ்வளவு மட்டுமே வார்த்தைகளில் வெளிப்படுத்த முடியும், இந்த கட்டத்திற்கு அப்பால் உள்ள எதுவும் உண்மையான பிரியமானவருடன் (கடவுள், மேன்மையானவர்) சந்திப்பு, மேலும் இது அனுபவம் மட்டுமே மற்றும் வார்த்தைகளால் விவரிக்க முடியாது.

கடல் மக்களுக்கு, *[*தெய்வீக அன்பு*]* மௌனம் கட்டாயப்படுத்தப்பட்டுள்ளது[59].

உங்களை எரிச்சலடையச் செய்யும் மௌனம்

*[*தெய்வீக*]* அன்பின் முழக்கங்களை எழுப்புகிறது.

*[*மௌன நிலையில்*]* அந்த முழக்கத்தின் சத்தத்தால் நான் காது கேளாதவனாக மாறிவிட்டேன், மற்றவர்கள் அதை மறந்துவிட்டனர்

*[*உலக விஷயங்களுக்கு*]* கூர்மையான செவிப்புலன் உள்ளவர்கள் இந்தக் கதையின் மீது செவிடர்களாக இருக்கிறார்கள்.

ஒருவர் கனவில் உரத்த குரலில் கோஷங்களை எழுப்புகிறார்

பல்லாயிரக்கணக்கான பேச்சுகள் மற்றும் விவாதங்கள் செய்கிறார்.

இன்னொருவர் முதல் இடத்திற்கு அருகிலேயே உட்கார்ந்திருக்கிறார், அதை முற்றிலும் மறந்துவிட்டார்

அப்படிப்பட்டவன் உறங்கிக் கொண்டிருக்கிறான், முதலில் கேட்கும் சத்தங்களாலும் அலறல்களாலும் செவிடனாக இருக்கிறான்[60].

கடலின் நடுவில் கவிழ்ந்து போன மரப் படகு கவிழ்ந்து போனவர்

தண்ணீரில் மூழ்கி மீனாக மாறிவிட்டான்[61].

இதன் விளைவு என்னவென்றால், *[*பழமையான*]* இளவரசர் உலகத்தை விட்டு வெளியேறினார்

---

[59] நிலத்தில் பயனற்ற படகு போல உள் ஆன்மீக நிலையில் உள்ளவர்களால் மட்டுமே புரிந்து கொள்ளக்கூடிய உள் ஆன்மீக நிலையை பேச்சு உள்ளவர்களுக்கு (சாதாரண மனிதர்கள்) விளக்க முடியாது. மௌனம் என்பது உள் ஆன்மீக நிலையின் மக்களுக்கான பேச்சு, மேலும் இந்த உள் நிலையின் பேச்சைக் கேட்க காதுகள் இருப்பதால் அவர்கள் மீது [தெய்வீக] அன்பின் கோஷம் எழுப்புவதாகும்.

[60] உள் ஆன்மீக நிலை உள்ளவர் அனுபவிக்கும் தெய்வீக அன்பின் ஒலிகளை மறந்து காது கேளாதவர்கள். இதன் உவமை ஒருவன் கனவில் இவ்வளவு கேட்கிறான், ஆனால் அடுத்து உட்கார்ந்திருப்பவன் அதை முற்றிலும் அறியாதவனைப் போன்றது.

[61] இப்போது வரை விவாதம் உண்மையான உள் ஆன்மீக அனுபவம் கொண்ட நபரைப் பற்றியது (*Dhawq அல்லது* Zauq). தெய்வீக ஜீவனில் (ஃபனா) அழிக்கப்பட்டு, அதில் ஆழமாக மூழ்கியிருப்பவன், உள் அனுபவத்தையும் அழிப்பாகக் காண்கிறான். அத்தகையவன் இந்த ஆழமற்ற கடலின் ஆழத்திலும் அகலத்திலும் நீந்தும் மீனைப் போன்றது, அதற்கு படகு தேவையில்லை.

அவர் சென்றபோது அவரது ஆன்மா வேதனையாகவும், துயரமாகவும் சூடாகவும் இருந்தது[62].

மூத்த சகோதரனின் இறுதிச் சடங்கிற்கு இளைய சகோதரனாக வந்த இரண்டாவது சகோதரன் உடல்நலக்குறைவு காரணமாக படுக்கையில் இருந்தான். இரண்டாவது சகோதரனுக்கு மன்னன் தாராளமாக நன்கொடை அளித்தான். அவன் அரசனின் பார்வையால் நூறாயிரக்கணக்கான உள் மற்றும் வெளிப்புற செல்வத்தை அடைந்தான்

இளையவன் நோய்வாய்ப்பட்டிருந்தான், நடுத்தரத்தில் இருந்தான்

மூத்த சகோதரனின் இறுதிச் சடங்கிற்கு வந்தேன்.

ராஜா அவரைப் பார்த்து, வேண்டுமென்றே கேட்டார்*:* அது யார்*?*

ஏனென்றால் அவன் அதே கடலைச் சேர்ந்தவன், அவனும் ஒரு மீனும்.

அறிமுகம் செய்தவர்*:* அவர் அதே தந்தையின் மகன்

இந்த சகோதரர் இறந்தவரை விட இளையவர்.

மன்னர் தாராளமாக அவருக்கு *[*அவரது பெருந்தன்மையை*]* வழங்கி, "நீங்கள் தனித்துவமானவர்

அவர் தனது பெருந்தன்மையால் அவரை வேட்டையாடினார்.

ஏனெனில் அந்த தனித்துவமான ராஜாவின் கொடை

அவர் அவரிடம் மற்ற வாழ்க்கையைத் தவிர ஒரு வாழ்க்கையைக் கண்டார்.

அவர் தனது இதயத்தில் அற்புதமான ஒலியையும் உற்சாகத்தையும் கண்டார்

இது ஒரு சூஃபி நூறு ஆன்மீக முயற்சிகளில் கூட காண முடியாத ஒன்று.[63]

---

[62] மூத்த சகோதரரின் நிலையின் சுருக்கம் என்னவென்றால், அவர் [அடையாத] அன்பின் வலி மற்றும் துக்கத்துடன் இந்த உலகத்தை விட்டு வெளியேறினார்.

[63] இரண்டாவது சகோதரனின் இதயத்தில் ராஜாவின் ஆன்மீக கவனம் காரணமாக, அவரது உள் நிலை வியத்தகு முறையில் மாறியது, அவர் தனது இதயத்தில் ஒரு புதிய வாழ்க்கையை உணர்ந்தார். ஒரு *சூஃபி* (ஆன்மீக பாதையில் ஒரு உழைப்பு) நூறு ஆன்மீக கடினங்களிலும் முயற்சிகளிலும் கூட காண முடியாத தெய்வீக அன்புக்கான

அவர் தனது இதயத்தில் ஒரு அற்புதமான உலகத்தைக் கண்டார் *[ஞானம் மற்றும் தெய்வீக நெருக்கம்]*

நூறு தனிமைகளுக்குப் பிறகும் அதை அடைய முடியாது *[ஆன்மீக முயற்சிகளுக்காக]*.

வயல்கள், சுவர்கள், மலைகள், பாறைகள் ஆகியவை பிரகாசத்துடன் பிரகாசித்தன

அவருக்கு முன்னால், அவை பழுத்த மாதுளை பிளவுகளைப் போல இருந்தன.

அவருக்கு முன்னால், ஒவ்வொரு துகளும் சூரியனைப் போல இருந்தது

ஒவ்வொரு கணமும் நூறு வழிகளில், அது ஆன்மீக திறப்புகளை வழங்கியது.

கதவு சில சமயங்களில் திறப்பு போலவும், சில சமயங்களில் கதிர் போலவும் மாறியது

தூசி சில நேரங்களில் கோதுமையாகவும், சில நேரங்களில் ஊட்டச்சத்தின் ஒரு பெரிய அளவாகவும் மாறியது.

அவன் கண்களுக்கு முன்னால் வானம் *(*வானம்*)* பழைய உலர்ந்த இறைச்சியைப் போல இருந்தது

அவரது கண்களுக்கு முன்னால், எப்போதும் ஒரு புதிய படைப்பு இருந்தது[64].

அழகான ஆத்மா உடலின் சிறையிலிருந்து விடுவிக்கப்படும் போது

நிச்சயமாக கடவுளின் விதியுடன், அது ஒரு கண் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

ஒரு உற்சாகத்தையும் வீரியத்தையும் அவர் தனது இதயத்தில் கண்டார் (முதன்மையாக நீண்ட காலத்திற்கு தனிமையில் தீவிரமான தெய்வீக நினைவு மற்றும் சிந்தனை செய்வது)

[64] தெய்வீக வெளிச்சங்களின் மிகுதியால், முழு உலகமும் ஒளிர்ந்தது மற்றும் ஆன்மீக அர்த்தம் தங்களை வெளிப்படுத்தத் தொடங்கியது, எல்லாம் தெய்வீக குணங்கள் மற்றும் பரிபூரணங்களின் வெளிப்பாடாக தோன்றத் தொடங்கியது. இப்போது உலகின் ஒவ்வொரு துகளும் ஆன்மீக வெளிப்பாடுகளின் (காஷ்ஃப்) ஆதாரமாக மாறியது, மேலும் கதவுகள் அல்லது அறிவு மற்றும் உள் ஆன்மீக அர்த்தம் அவருக்காக திறக்கத் தொடங்கின. அந்த அறிவின் கதவு சில நேரங்களில் அறிவின் ஆதாரமாகவும், சில நேரங்களில் அறிவின் ஆதாரமாகவும் மாறியது. இப்போது பௌதிக பௌதீக சாம்ராஜ்யம் ('*ஆலம் அல்-நசூத்)* அவருக்கு முன்னால் தேவதூதர்களின் சாம்ராஜ்யம் ('*ஆலம் அல்-மலக்கூத்)* இருப்பதைப் போலவே மதிப்பற்றதாகத் தோன்றியது.

கண்ணுக்குத் தெரியாத உலகத்திலிருந்து நூறாயிரக்கணக்கான விஷயங்கள், அவர் முன் வெளிப்பட்டன

இரகசியங்களை இரகசியமாக அறிந்தவர்களின் கண்களால் பார்க்க முடிந்ததை அவர் பார்த்தார்.

அவர் புத்தகங்களில் எதைப் படித்தாலும்

அவர்களின் உள் யதார்த்தத்தை அவர் கண்களைத் திறந்தார்.

அந்த மாபெரும் மன்னனின் ஊர்வலத்தின் தூசியில் இருந்து

அவர் ஒரு பார்வையை தெளிவுபடுத்தும் மற்றும் பார்வையை மேம்படுத்தும் கோஹலைக் கண்டார்.

அத்தகைய தோட்டத்தில் அவர் தனது ஆடைகளை இழுத்துச் செல்வார்

"இன்னும் இருக்கிறதா?" என்று அழுவதற்கு அவரது ஒவ்வொரு இழையும் பயன்படுத்தப்பட்டது.

பூக்களால் வளர்ந்த தோட்டம் முடிவுக்கு வருகிறது

இருதயத்திலிருந்து வளரும் ஒரு தோட்டம் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும்[65].

ஒன்றிரண்டு பூங்கொத்துகளால் ஆதிக்கம் செலுத்துகிறோம்

ஏனென்றால் தோட்டத்தின் கதவை நாங்கள் மூடிவிட்டோம்[66].

ரொட்டிக்கு ஈடாக இத்தகைய சாவிகள், எல்லா நேரங்களிலும்

---

[65] இரண்டாவது இளவரசரின் ஆன்மீக வெளிப்பாடுகளைப் பற்றி ஆச்சரியப்படவோ ஆச்சரியப்படவோ இல்லை. [உள்ளார்ந்த ரீதியாக] அழகான ஆத்மா உடலின் சிறைவாசத்திலிருந்து விடுவிக்கப்படும்போது, அது சகித்த ஆன்மீகப் போராட்டங்களால் (*முஜாஹதா*) அடிப்படையான கீழ் சுயத்தை (நஃப்ஸ்) அடக்குவதன் மூலம் அல்லது ஒரு பரிபூரணமான ஆன்மீக வழிகாட்டியின் (*ஷேக் அல்-காமில்*) நிறுவனத்தை வைத்திருப்பதன் மூலம் விடுவிக்கப்படுகிறதா, அது அனைத்து வகையான ஆன்மீக வெளிப்பாடுகளையும் அடைகிறது. இளவரசர் இந்த உயர்ந்த உள் நிலையை அடைந்தார், அவர் ஒரு பரிபூரண ஆன்மீக வழிகாட்டிக்கு ஒரு உவமையாக இருக்கிறார், ஒருவரின் இருப்பின் மையத்தில் ஒரு பெரிய உள் ஆன்மீக மாற்றத்தைக் கொண்டு வரக்கூடிய முழு திறன் கொண்டவர். இளவரசர் ஒவ்வொரு உள் அறிவின் தோட்டங்களிலும் உலாவிக் கொண்டிருந்தார், ஆன்மீக பாதையில் உள்ள மற்ற சாதனையாளர்களைப் போலவே இன்னும் அதிகமாகக் கேட்டார். பௌதிக அறிவு க்னோசிஸ் (மாரிஃபா) தோட்டத்திலிருந்து ஒரு சில பூங்கொத்துகள் மட்டுமே.

[66] யதார்த்தங்களையும், ஆன்மீக உலகத்தையும் அறியாததால் நாம் பௌதிக அறிவில் ஈர்க்கப்பட்டிருக்கிறோம்.

ஐயோ என் ஆத்மா! விரல்களில் இருந்து விழுகின்றன.

நீங்கள் சிறிது நேரம் ரொட்டியைப் பற்றி கவலைப்படாவிட்டால்

நீங்கள் ஆடைகள், உடலுறவு மற்றும் பெண்கள் மீது வெறி கொள்கிறீர்கள்.

உங்களுக்குள் காமம் எழும் போது

முழு நாடும் நகரமும் பெண்களாலும் ரொட்டியாலும் நிரம்பியிருக்க வேண்டும் என்று உனக்கு வேண்டும்[67].

நீங்கள் ஒரு பாம்பாக இருந்தீர்கள், ஒருவேளை இப்போது நீங்கள் ஒரு டிராகனாக மாறிவிட்டீர்கள்

நீங்கள் ஒரு தலை பாம்பாக இருந்தீர்கள், இப்போது நீங்கள் ஏழு தலைகள்.

ஏழு தலைகள் கொண்ட டிராகன் நரகம்

உங்கள் பேராசை தானியத்தைப் போன்றது, நரகம் உங்களுக்கு ஒரு பொறியாக வலை அமைப்பைப் போன்றது.

வலையைக் கிழித்து தானியத்தை எரிக்கவும்

இந்த வீட்டின் புதிய கதவுகளைத் திறக்கவும்[68].

வெட்கங்கெட்ட ஏழையனே! நீங்கள் ஒரு காதலன் அல்ல என்பதால்

மலை போன்ற அறியப்படாத ஒலியை நீங்கள் கொண்டுள்ளீர்கள்[69].

நீங்கள் உங்களை சீர்திருத்திக் கொண்டால்

---

[67] வயிறு நிரம்பியவுடன், அந்தரங்க உறுப்புகளின் காமத்தால் நீங்கள் ஈர்க்கப்படுவீர்கள். பின்னர் மனித பேராசை மேலும் அதிகரிக்கிறது, ஒருவர் செல்வம் மற்றும் வழிவகைகள் நிறைந்த முழு நாடுகள் மற்றும் நகரங்களின் பின்னால் ஓடுகிறார், எல்லையே இல்லாத தங்கள் அதிகரித்து வரும் காமத்தையும் பேராசையையும் நிறைவேற்ற வேண்டும்.

[68] தானியம் மற்றும் வலை போன்ற பேராசை மற்றும் காமத்திலிருந்து உங்களை விலகிச் செல்லுங்கள், அப்போதுதான் ஆழமான உள் ஆன்மீக அர்த்தங்கள் மற்றும் தெய்வீக அறிவுக்கான கதவுகள் உங்களுக்குத் திறக்கும்.

[69] அத்தகைய தெய்வீக ஞானத்துடன் வரும் தெய்வீக அன்பு உங்களிடம் இல்லையென்றால், நீங்கள் ஒலியை திசைதிருப்பும் மலையைப் போன்றவர், அதை அறியாதவர். வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், இந்த நிலையில் உங்கள் பௌதிக அறிவு ஒரு மலையிலிருந்து திசைதிருப்பப்பட்ட ஒலிகளைப் போன்றது.

தெய்வீக தண்டனை உங்கள் முன் மறைக்கப்பட்டுள்ளது

நீங்கள் இரு உலகங்களிலும் *(*இந்த மற்றும் மறுமையில்*)* உரிமையாளர் மற்றும் நீதிபதியாக மாறுகிறீர்கள்.

ஒரு நித்திய இராஜ்யம் உங்கள் முன் தோன்றும்

இது இரண்டு நாட்கள் நீடித்தது, கடன் வாங்கியது மற்றும் வாழ்க்கையின் நோய்களால் நிரம்பியது அல்ல.

நீங்கள் கட்டாய உழைப்பிலிருந்து விடுபடுவீர்கள் மற்றும் உங்கள் சொந்த வேலையைச் செய்வீர்கள்

நீ உன் சொந்த ராஜாவாக ஆகி, உனக்கு சொந்த எக்காளம் ஊதப்பாய்.[70]

தொண்டை நம் மீது வாழ்க்கையை கட்டுப்படுத்தும் போது

ஐயோ*!* தொண்டை மற்றும் வாய் தூசியை சாப்பிடுகின்றன.

இந்த வாய் தூசி உண்பது

ஆனால் அந்த தூசி வண்ணமயமாகிவிட்டது.

இந்த கபாப், திராட்சை ரசம், சர்க்கரை

குழந்தாய்*!* வண்ணமயமான மற்றும் அலங்கரிக்கப்பட்ட தூசியைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை.

நீங்கள் சாப்பிட்டு முடித்ததும், அது உங்கள் சதையும் இரத்தமும் ஆனது

அது சதையின் நிறத்தைப் பெற்றது, அதுவும் சந்தின் தூசி.

---

[70] தெய்வீக தண்டனை அதன் எல்லா கோபத்துடனும் உங்கள் முன் வரும்போது, மனந்திரும்புவதற்கும் திருத்துவதற்கும் மிகவும் தாமதமாகிவிட்டது. தெய்வீக பழிவாங்கல் மறைந்திருந்தபோதும், அதைப் பார்க்காதபோதும் ஒருவன் தன்னைத் திருத்திக் கொண்டால், அவன் ஒரு ராஜாவைப் போன்றவன், அப்படிப்பட்டவனை யாரும் தொந்தரவு செய்ய முடியாது. கண்ணுக்குத் தெரியாதவற்றின் மீதான நம்பிக்கை இப்படி இருக்கும்போது, ஒருவர் ஒரு நிரந்தர இராஜ்யத்தைப் பெறுகிறார், நீங்கள் அடிமை வாழ்க்கையை நிறுத்திவிடுவீர்கள், அதற்கு பதிலாக நீங்கள் சுதந்திரத்தை அடைவீர்கள். வாய் மற்றும் தொண்டையின் இந்த சுவைகள் மற்றும் இன்பங்கள் நமக்கு ஆபத்தானவை. தெய்வீக பழிவாங்கலின் போது, ஒருவர் அவர்களுக்காக வருத்தப்படுவார், அதற்கு பதிலாக தூசியை சாப்பிட்டிருக்க விரும்புவார். சுவையான பொருட்கள் உட்பட இந்த உலகில் ஒருவர் என்ன சாப்பிட்டாலும், வண்ணங்களால் மூடப்பட்ட தூசியைத் தவிர வேறொன்றுமில்லை, மேலும் உலகின் அனைத்து சுவையான உணவுகளும் வண்ணமயமாகவும் அலங்கரிக்கப்பட்ட தூசியாகவும் உள்ளன.

பூமியில் உள்ள வண்ணம் தூசியால் செய்யப்படுகிறது

பின்னர் எல்லாம் மண்ணாக மாறும்[71].

இந்தியர்கள், கிப்சாக்கி துருக்கியர்கள், ரோமானியர்கள் மற்றும் எத்தியோப்பியர்கள்

அவர்களின் கல்லறைகளுக்குள் ஒரே நிறமாக மாறுங்கள்.

அதனால் அனைத்து வண்ணங்களும் மதிப்பெண்களும் உள்ளன என்பதை நீங்கள் புரிந்து கொள்வீர்கள்

முக்காடுகள், ஏமாற்றுகள், கடன் வாங்கிய பொருட்கள்.

ஏனென்றால் நீடிக்கும் ஒரே நிறம் கடவுளின் நிறம், வேறு எதுவும் இல்லை

மற்ற எல்லாவற்றையும் ஒரு மணி போல கட்டப்பட்டிருப்பதாக நினைத்துப் பாருங்கள்[72].

சத்தியத்தின் நிறம், கடவுள் பயம் மற்றும் தெய்வீக உறுதி

அல்லாஹ்வின் அடியார்கள் மீதும், வணங்குபவர்கள் மீதும் அவர்கள் என்றென்றும் தங்கியிருப்பார்கள்.

சந்தேகம், அவநம்பிக்கை மற்றும் பாசாங்குத்தனத்தின் நிறம்

கீழ்ப்படியாத ஆத்மாவில் என்றென்றும் நிலைத்திருப்பான்.

---

[71] முதலில் இந்த தூசி உணவு மற்றும் பழங்களின் நிறத்தைக் கொண்டிருந்தது, பின்னர் அது நுகரப்பட்டு சதை மற்றும் இரத்தத்தின் வடிவத்தில் உடலின் ஒரு பகுதியாக மாறியது, பின்னர் இறுதியில் அந்த மாமிசும் இரத்தமும் பூமியின் தூசியாக மாறும். தூசியாக இருக்கும் உடல், தூசியால் ஊட்டமளிக்கப்படுகிறது, இறுதியில் ஒருவர் கல்லறையை அடையும் போது மீண்டும் தூசியாக மாறுகிறது.

[72] மனிதர்கள் எங்கிருந்து வந்தாலும், அவர்களின் தற்காலிக பூமிக்குரிய வாழ்க்கையின் போது அவர்கள் என்ன தோல் நிறங்களைக் கொண்டிருந்தாலும், அவர்கள் இறந்த பிறகு அதே நிறத்தின் அதே தூசியாக மாறுகிறார்கள். நிறங்கள், இனங்கள், கலாச்சாரங்கள் மற்றும் நாடுகளின் வேறுபாடுகள் அனைத்தும் தற்காலிகமானவை என்ற செய்தியை வீட்டிற்கு எடுத்துச் செல்வதே அனைவருக்கும் ஒரே முடிவின் நோக்கம். உண்மையில் மனிதனின் தோற்றமும் இறுதி முடிவும் ஒன்றுதான். இந்த தற்காலிக பூமிக்குரிய வாழ்வில் நீதியான செயல்களின் மூலம் ஒருவர் அடையும் கடவுளின் நிறம் மட்டுமே என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும். "கிப்சாக்" என்பது சில நாடோடி துருக்கிய மக்கள் வசிக்கும் ஒரு யூரேசிய பாலைவனமாகும். ஒரு வளர்ப்பு விலங்கு அல்லது கால்நடைகளுடன் கட்டப்பட்ட ஒரு மணி அதற்கு சொந்தமானது அல்ல, மாறாக அது கடன் வாங்கிய விஷயம்.

தந்திரமான பார்வோனையும் அவனுடைய இருண்ட தீய செயல்களையும் போல

அவர்களின் நிறம் உள்ளது, ஆனால் உடல் போய்விட்டது.

உண்மையானவர்களின் அழகான முகங்களில் பிரகாசமும் பிரகாசமும்

அவர்களுடைய உடல்கள் மறைந்துவிட்ட போதிலும், மறுமை நாள் வரை நிலைத்திருப்பார்கள்.

கடவுள் தூசி நிறம், திறமைகள் மற்றும் நகைச்சுவை மற்றும்

அவர்களால்தான், குழந்தைத்தனமான மனப்பான்மை கொண்டவர்கள் போரில் ஈடுபடுகிறார்கள்.

ஒட்டகங்களும் சிங்கங்களும் மாவால் செய்யப்பட்ட *[வடிவ ரொட்டிகள்]* சுடப்படுகின்றன

குழந்தைகள் பேராசையுடன் அவற்றை நக்குகிறார்கள்.

சிங்கங்களும் ஒட்டகங்களும் வாயில் ரொட்டியாக மாறுகின்றன

இது குழந்தைகளுக்கு எந்த விளைவையும் ஏற்படுத்தாது.

குழந்தைகளைப் போல நாமும் தூசியால் நிரப்பப்பட்டிருக்கிறோம்

[நமது வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை அடைவதற்கு] உண்மையான வழிமுறைகளையும் வழிவகைகளையும் பின்பற்றுவதற்கான முயற்சி நம் தலையில் இருந்து வெளியேறிவிட்டது.

ஒரு குழந்தை முட்டாள்தனம், யூகம் மற்றும் சந்தேகத்தில் மூழ்கியுள்ளது

கடவுளுக்கு நன்றி, ஒரு குழந்தைக்கு உடல் வலிமை குறைவு.[73]

வருத்தம் முதுமையையும் முதியோர் வயதையும் சகித்துக் கொண்டிருக்கும் குழந்தைகளுக்கானது

அவர்கள் *[உலகத்தை]* ஆட்சி செய்யும் நொண்டி எறும்புகள்.

ஒரு குழந்தைக்கு நூறு சண்டைகள் மற்றும் சண்டைகள் உள்ளன

---

[73] மாவால் ஆன ஒட்டகங்களும் சிங்கங்களும் உண்மையான ஒட்டகங்களும் சிங்கங்களும் அல்ல என்பதை சிறு குழந்தைகளுக்கு விளக்க முயன்றால், அவர்கள் அதை ஏற்றுக்கொள்ள மாட்டார்கள். நாமும் குழந்தைகளைப் போல தூசியால் நம்மை நிரப்பிவிட்டோம், நம் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தை அடைவதில் நாம் என்ன செய்ய வேண்டும் என்பதை மறந்துவிட்டோம்.

கடவுளுக்கு நன்றி, ஒரு குழந்தை உத்திகள் மற்றும் ஆயுதங்கள் இல்லாமல் உள்ளது *[*எனவே யாருக்கும் உண்மையான தீங்கு விளைவிக்க முடியாது*]*.

வருத்தம் அந்த அநாகரிகமான, மோசமான நடத்தை கொண்ட குழந்தைகளுக்கு உள்ளது, அவர்கள் வளர்ந்த வயதான மற்றும்

அவர்கள் வைத்திருக்கும் அதிகாரம் மற்றும் கட்டுப்பாடு காரணமாக *(*உண்மையான தீங்கு விளைவிப்பதற்கும், உலகை பலவீனப்படுத்தும் மோதல்களை விதைப்பதற்கும்*)* அவர்களைக் கண்காணிக்கும் ஒவ்வொருவருக்கும் துன்பத்தின் ஆதாரமாக மாறியுள்ளது[74].

அறியாமையும் ஆயுதங்களும் ஒன்றிணையும் போது

கொடுங்கோன்மை மற்றும் ஒடுக்குமுறையின் காரணமாக அது உலகத்தை அழிக்கும் பார்வோனாக மாறுகிறது.

ஏழை மனிதனே*!* இந்த குறைபாட்டிற்காக *[*செல்வம் இல்லாதது*]* கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துங்கள்

அது உங்களை அநியாயத்திலிருந்தும், நிராகரிப்பிலிருந்தும் காப்பாற்றியது.

நீங்கள் ஒடுக்கப்பட்டவராக இருக்கிறீர்கள், ஒரு அடக்குமுறை அல்ல என்பதற்கு நன்றியுள்ளவர்களாக இருங்கள்

கொடுங்கோன்மை மற்றும் எல்லா தீமைகளிலிருந்தும் நீங்கள் பாதுகாக்கப்படுகிறீர்கள்.

வெறும் வயிறு தெய்வீகத்தை உரிமை கோரவில்லை

ஏனென்றால் தனக்குள் இருக்கும் இந்த நெருப்புக்கு எரிபொருள் உதவுவதில்லை *[*இதனால் அதன் தீவிரம் அதிகரிக்கிறது*]*.

வெறும் வயிறு சாத்தானுக்கு ஒரு சிறைச்சாலையாக இருக்கிறது

---

[74] ஒரு குழந்தையின் அறியாமை மற்றும் முட்டாள்தனம் தீங்கு விளைவிக்காது, ஏனெனில் ஒரு குழந்தைக்கு அதிக வலிமை மற்றும் சக்தி இல்லை, அது ஒரு சண்டைக்கு வழிவகுத்தால், அது ஒரு சிறிய சண்டை, அங்கு உண்மையான தீங்கு எதுவும் செய்யப்படவில்லை. குழந்தைகளைப் போல நடந்து கொள்ளும் பெரியவர்கள் வருந்தத்தக்கவர்கள். உண்மையில், அவர்கள் [சமூக-அரசியல்] அதிகாரத்தையும் செல்வத்தையும் வைத்திருக்கும் நொண்டி எறும்புகள், அவர்களின் அறியாமை நம்மைச் சுற்றியும் உலகிலும் பெரும் தீங்கு மற்றும் அழிவை ஏற்படுத்துகிறது.

ஏனென்றால், அதற்காக, ரொட்டியைக் கண்டுபிடிப்பதற்கான கவலை தந்திரத்திலிருந்தும் வஞ்சகத்திலிருந்தும் தடுக்கிறது.

ஒரு பழம் பழையதாக இருந்தால், அது பச்சையாகும் வரை

இது பழுக்காத *(*மரத்தில் எவ்வளவு நேரம் இருந்தாலும்*)* என்று அழைக்கப்படுகிறது.

அந்த பச்சை *[*நபர்*]* நூறு வயதாகிவிட்டாலும் கூட

புரிந்துகொள்ளும் ஒவ்வொரு நபருக்கும் இது ஒரு குழந்தை மற்றும் பச்சையானது.

முடி மற்றும் தாடி நரைத்தாலும்

ஒருவர் இன்னும் அதே குழந்தைப் பருவத்தில், பயம் மற்றும் நம்பிக்கையில் இருக்கிறார்[75].

இந்த பௌதிக உலகத்திற்கு மேலே உள்ள அனைத்தும் ஆன்மீக ரீதியானது

---

[75] உலக பொருள்முதல்வாத மக்களின் முதுமை அவர்களை குழந்தைப் பருவத்திலிருந்து (முதிர்ச்சியின்மை மற்றும் அறியாமை) வெளியே எடுக்காது. முதுமையில் கூட புத்திசாலியாக மாறாவிட்டால் (முதிர்ச்சி, விவேகம், ஞானம் மற்றும் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்திற்காக பாடுபடுதல்) ஒருவர் வயதான காலத்திலும் குழந்தை போல நடந்து கொண்டதால் குழந்தையாக இருக்கிறார். பயமும் நம்பிக்கையும் இரண்டு வகையான மக்களுக்கு சொந்தமானவை: முதலாவதாக, இது ஆன்மீக ரீதியாக பரிபூரணமானவை, இது தெய்வீக சட்டத்தின் நோக்கம். இதன் உண்மை என்னவென்றால், ஒருவர் தெய்வீக சட்டத்தை கடைப்பிடித்து, அதன் கட்டளைகளையும் தடைகளையும் விடாமுயற்சியுடன் கடைப்பிடிக்கிறார், பின்னர் ஒருவரின் நற்செயல்கள் தெய்வீக ஏற்றுக்கொள்ளலுக்கு தகுதியான அளவுக்கு சிறியவை என்று நினைத்து, அதைப் பற்றி பயப்படுங்கள். அதே நேரத்தில், ஒருவர் தெய்வீக கருணையின் மீது ஒரு கண் வைத்திருக்கிறார் மற்றும் தெய்வீக அங்கீகாரத்தின் வேட்பாளராக இருக்கிறார். அதன் உவமை நிலத்தை உயிரிட்டு, விதைகளை போட்டு, தெய்வீக கருணையால் மழைக்காகக் காத்திருக்கும் ஒரு விவசாயியைப் போன்றது. நம்பிக்கை மற்றும் பயம் கொண்ட இரண்டாவது நபர் குழந்தைத்தனமானவர், அதில் ஒருவர் எந்த வேலையும் (நன்மை செயல்கள்) செய்யவில்லை, பின்னர் அறுவடைக்கான சாகுபடி வடிவத்தில் தெய்வீக கருணையை நம்புகிறார். இது உண்மையில் ஆணவம் மற்றும் ஏமாற்று. இரண்டாவது வகை குழந்தைத்தனமான பயம் மற்றும் நம்பிக்கையின் மற்றொரு உவமை என்னவென்றால், கடவுளின் மகிமையைப் பற்றிய பயத்தின் காரணமாக, ஒருவர் தனது செயல்களை மிகவும் சிறியதாக நினைத்து, வேலையைச் செய்வதை நிறுத்தி, கடவுள் இரக்கமுள்ளவர் என்றும், வேலை செய்யாதவருக்கும் கூட உதவிகளை வழங்குகிறார் என்றும் கூறுகிறார். இது பயம் அல்ல, கோழைத்தனம். நல்ல முடிவுகளுக்காக வேலை செய்யாதவர்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்படும் பயம் மற்றும் நம்பிக்கை இதுதான், இது வெறுமனே ஒரு குழந்தைத்தனமான நடத்தை.

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

இது சுருக்கத்தின் சுருக்கம் மற்றும் தெய்வீகமானது.

[வெளிப்புற] வடிவம் ஒரு நிழல் மற்றும் உள் அர்த்தம் *[ஒளி கொடுப்பது போல]* சூரியன்

நிழல் இல்லாத ஒளி வெறிச்சோடிய இடத்தில் மட்டுமே காணப்படுகிறது.

ஏனென்றால், அங்கு செங்கல் மீது செங்கல் இல்லை

சந்திரனைப் பொறுத்தவரை, எந்த மோசமான நிழலும் எஞ்சியிருக்கவில்லை.

செங்கல் தங்கத்தால் ஆனது என்றாலும், அகற்றப்பட தகுதியானது

செங்கலுக்கு பதிலாக *[ஆன்மீக]* வெளிப்பாடு மற்றும் வெளிச்சம் உள்ளது[76].

நிழலை நீக்குவதற்காக *[சீனாய்]* மலை துண்டுகளாகப் பிளவுபடுங்கள்

இந்த தெய்வீக ஒளிக்காக துண்டு துண்டாக பிளவுபடுவது ஒரு சிறிய விஷயம்.

அல்லாஹ்வின் ஒளி மலையின் வெளிப்புறத்தில் விழுந்த போது,

கடவுளின் ஒளியும் அதன் உள்ளே அடைய முடியும் என்பதற்காக அது பிளவுபட்டது.

ஒருவன் பசியால் துன்புறுத்தப்படும்போது, அவன் ரொட்டியைப் பிடிக்கும்.

பேராசை காரணமாக, வாயைத் திறந்து கண்களை அகலப்படுத்துகிறார்[77].

---

[76] அனைத்து செயல்களின் சுருக்கம் ஆன்மீக பாதையில் (*தாரிகா) போராட்டமாகும்.* இறைவன் ஒருவனை தன்னை நோக்கி இழுக்கும்போது, ஒருவன் கடவுளில் (ஃபனா) அழிவை அடைகிறான், அதன் பிறகு, ஒருவன் கடவுளில் (பகா) வாழ்வாதாரத்தை அடைகிறான். உடலின் வெளிப்புற வடிவம் அல்லது செயல்கள் நிழல்களைப் போன்றவை, அந்த செயல்களின் ஆன்மீக அர்த்தங்கள் சூரியனைப் போல ஒளிரும். ஒருவன் கடவுளில் (ஃபனா) அழிவை அடையும் போது, அதாவது, கீழ்த்தரமான சுயத்தின் (நஃப்ஸ்) ஆசைகள் மற்றும் குணங்களிலிருந்து விடுபடும்போது *நிழல் இல்லாத ஒளியை அடைகிறான்.* மனித மனப்பான்மைகள், பலவீனங்கள் மற்றும் தாழ்ந்த சுயம் ஆகியவற்றின் செங்கற்களின் நிழல் அகற்றப்படும்போது, ஆன்மீக வெளிச்சங்கள் இனி நிழலால் தடுக்கப்படுவதில்லை. செங்கற்களை அகற்றுவது தடையற்ற வெளிச்சங்களுக்கு வழிவகுக்கும்போது, இந்த செங்கற்களை அகற்றுவது மதிப்பு.

[77] பசியால் பீடிக்கப்பட்ட ஒருவன் ஒரு ரொட்டி எடுத்து, வாயை பெரிதாகத் திறந்து,

அது *(*சீனாய் மலை*)* நூறாயிரக்கணக்கான துண்டுகளாகப் பிளவுபடுவதற்கு ஏற்றது

ஓ பூமி*!* சொர்க்கத்திற்கு இடையில் இருந்து விலகிச் செல்லுங்கள்.

அதனால் வான வெளிச்சம் நிழலை எரிக்கிறது

அன்றைய எதிரியே*!* உன் நிழலால் இரவு இருக்கிறது.

இந்த பூமி குழந்தைகளை வளர்ப்பதற்காக

இது பெரியவர்களுக்கு ஒரு சுருக்கமான இடத்தைக் கொண்டுள்ளது.

பூமி பிள்ளைகளை வளர்க்கும் என்று தேவன் கட்டளையிட்டிருக்கிறார்

அதில், அவர் குழந்தைகளுக்காக பாலை பறக்கவிட்டார்[78].

தொட்டில்களின் எண்ணிக்கை அதிகமாக இருப்பதால், வீடு சுருங்கியுள்ளது

ஓ இறைவா*!* தயவு செய்து இந்த குழந்தைகளை விரைவாக பெரியவர்களாக்குங்கள்.

தொட்டிலே எச்சரிக்கையாக இருங்கள்*!* அந்த இடத்தை குறுகலாகவும் சுருக்கமாகவும் மாற்ற வேண்டாம்

அதனால் பெரியவர்கள் சுதந்திரமாக நடக்க முடியும்.

குழந்தைகளை வளர்ப்பதற்கான வீட்டை சுருங்கச் செய்யாதீர்கள்

இதனால் பெரியவர்கள் விரிவைக் காண முடியும்.

அவசரமாக பெரிய துண்டுகளில் சாப்பிடுகிறான். எகிப்தில் உள்ள சினாய் மலையிலும் இதே சம்பவம் நடந்தது, தீர்க்கதரிசி மோசே (ஸல்) அவர்கள் கடவுளுடன் உரையாட அங்கு சென்று, ஒரு தெய்வீக பார்வையைக் காட்டும்படி கடவுளிடம் கேட்டபோது, கடவுள் "நீங்கள் என்னைக் காண முடியாது" என்று பதிலளித்தார். பின்னர் கடவுள் சீனாய் மலையில் தம்முடைய தெய்வீக விளக்குகளிலிருந்து ஒரே ஒரு ஒளியைக் காட்டினார், அது துண்டுகளாக பிளவுபட்டது, மோசே சுயநினைவின்றி விழுந்தார்.

[78] மனித உடல் பூமி கிரகத்தைப் போன்றது, இது நிழலுக்கு காரணமாகிறது மற்றும் சூரியனின் ஒளிக்கு தடையாக மாறுகிறது, எனவே இரவு மறைகிறது. உடலும் பௌதிக சாம்ராஜ்யமும் குழந்தைகளைப் போல இருக்கும் உலகத்தன்மை (பொருள்முதல்வாதம்) உள்ளவர்களுக்கு ஒரு தொட்டில், வளர்ந்த பெரியவர்களுக்கு தொட்டில் மிகவும் சிறியது. ஆகையால், ஆன்மீக ரீதியில் பரிபூரணமடைந்த நபர்கள் தங்கள் உலக வாழ்க்கையில் சுருக்கத்தையும் குறுகியையும் காண்கிறார்கள். இந்த குழந்தைகளுக்கு (ஆன்மீக ரீதியில் வளராத, பொருள் மற்றும் உடல் இருப்பில் வெறி கொண்டவர்கள்), பூமி பொருள் நன்மைகளை வழங்குகிறது, இது இங்கே "பால்" என்று குறிப்பிடப்படுகிறது.

இரண்டாவது இளவரசரிடம் ஏற்பட்ட மறைமுகமான எண்ணம், அவர் தன்னிறைவு மற்றும் ஆன்மீக திறப்புகள் என்ற உணர்வால் ஏற்பட்டது, இந்த குற்றச்சாட்டின் விளைவாக, அவர் அரசருக்கு எதிராக கிளர்ச்சி செய்ய திட்டமிட்டிருந்தார், அவருக்கு நன்றியற்றவராக இருந்தார், ராஜா இதயத்தின் வெளிப்பாடு மூலம் அதைப் பற்றி அறிந்துகொண்டார், அது அவரது இதயத்தை வேதனைப்படுத்தியது மற்றும் அவரது ஆன்மாவை காயப்படுத்தியது அது கூட தெரியாது

வாங்குதல் மற்றும் விற்பது இல்லாமல், நிரந்தரமாகிவிட்டது

இளவரசரின் ஆன்மாவுக்கான ஊதியம் ராஜாவின் உள் இருப்பிலிருந்து கிடைக்கும்.

அவர் அரசனின் ஆன்மாவிலிருந்து வெளிச்சத்திலிருந்து ஆன்மீக ஊட்டத்தைப் பெறுவார்.

சூரியனிடமிருந்து ஒளியைப் பெறுவது போல அவனது ஆன்மாவின் சந்திரன்.

முன்மாதிரியற்ற ராஜாவிடமிருந்து ஆவிக்குரிய கூலிகள்

எல்லா நேரங்களிலும் அவரது ஆன்மாவை அடைவது.

சாதாரண மக்கள் சாப்பிடுவது அல்ல

மாறாக தேவதூதர்கள் உண்ணும் ஊட்டச்சத்து.

இளவரசர் *[தவறாக]* தனக்குள்ளேயே சுதந்திரத்தையும் தன்னிறைவையும் *[ராஜாவிடமிருந்து]* கண்டார்

இந்த சுதந்திரம் *[ராஜாவின்]* கிளர்ச்சியை உருவாக்கியது.

அது*:* நான் அரசனும் இளவரசனும் அல்லவா*?*

நான் ஏன் இந்த ராஜாவிடம் *[என் வாழ்க்கையின் கடிவாளத்தை]* கொடுத்தேன்*?*[79]

---

[79] இரண்டாவது இளவரசர் சூரியனிலிருந்து ஒளியைப் பெறும் சந்திரனைப் போல அரசனிடமிருந்து (பரிபூரண ஆன்மீக வழிகாட்டி) ஆன்மீக நன்மைகளையும் ஆசீர்வாதங்களையும் பெற்றார். அவரது ஆன்மா ஒவ்வொரு நாளும் அரசரிடமிருந்து அளவிடப்பட்ட அளவு ஆன்மீக வாழ்வாதாரத்தைப் பெற்றது. சாதாரண மக்கள் பெறும் ஊட்டச்சத்து அல்ல, மாறாக தேவதூதர்கள் பெறும் ஆவிக்குரிய உணவாக இருந்தது.

என் பிரகாசமான சந்திரன் அடிவானத்தில் தோன்றியபோது

அப்படியானால் நான் ஏன் மண்ணுக்கு அடிபணிய வேண்டும்*?*

என் ஓடையில் தண்ணீர் இருக்கிறது, பெருமைப்பட வேண்டிய நேரம் இது *[நான் யார்]*

நான் இப்போது சுயாதீனமாக இருக்கிறேன், வேறொருவரின் பெருமையை நான் ஏன் பொறுத்துக்கொள்ள வேண்டும்*?*

தலைவலி இல்லாதபோது நான் ஏன் என் தலையைச் சுற்றி ஒரு பேண்டை வைக்க வேண்டும்*?*

ஈரமான கண்களுக்கும் வெளிறிய முகத்திற்கும் நேரம் இன்னும் இல்லை.

இப்போது எனக்கு நிலவு போன்ற இனிமையான உதடுகள் மற்றும் கன்னங்கள் இருக்கும்போது

நான் *[சொந்தமாக]* மற்றொரு கடையைத் திறக்க வேண்டும்[80].

அப்போது அவனுடைய கீழ்த்தரமான ஆத்மா அகங்காரம் நிரம்பி வழிந்தது.

அவர் பல பயனற்ற வார்த்தைகளை உச்சரிக்கத் தொடங்கினார்[81].

அனைத்து நீரின் *(*ஆறுகள் மற்றும் நீரோடைகள்*)* சந்திக்கும் இடமான ராஜாவின் கடல்

அரசரிடமிருந்து அவர் பெற்று வந்த ஆன்மீக நன்மைகள் மற்றும் ஆசீர்வாதங்களின் காரணமாக, இளவரசர் தான் ஆன்மீக பரிபூரணத்தை அடைந்துவிட்டார் என்றும், இனி அரசருக்கு சேவை செய்யவோ கீழ்ப்படிவதோ தேவையில்லை என்றும் நம்பத் தொடங்கினார். இந்த தவறான சிந்தனை மற்றும் குற்றச்சாட்டின் விளைவாக [சாத்தானிடமிருந்தும் கீழ்மட்டத்திலிருந்தும்] அவர் ராஜா மூலம் பெற்று வந்த அவரது ஆன்மீக நன்மைகள் அனைத்தும் அவரிடமிருந்து பறிக்கப்பட்டன. அவர் அரசனும் இளவரசரும் என்ற குற்றச்சாட்டின் காரணமாக அவரிடம் கிளர்ச்சி ஏற்பட்டது, அதாவது அவர் ஆன்மீக முழுமையை அடைந்துவிட்டார், இனி அரசரின் தேவை இல்லை, தனது கடிவாளத்தை அரசனிடம் ஒப்படைக்கக்கூடாது.

[80] நான் பூரணனாகிவிட்டால், நான் ஏன் வேறொருவரின் பேச்சைக் கேட்க வேண்டும். எனக்கு ஆத்மாவின் உள் நோய்கள் இல்லாதபோது, நான் ஏன் ஒரு ஆன்மீக வழிகாட்டியுடன் துணை இருக்க வேண்டும்? இப்போது நானே ஒரு ஆன்மீக வழிகாட்டியாக மாற வேண்டும்.

[81] அவரது ஆன்மீக நிலையின் இந்த கட்டத்தில் சுய நீதி மற்றும் அகங்காரம் அவரில் பிறந்தபோது, அவர் பின்னடைவு மற்றும் வீழ்ச்சியை ஏற்படுத்தும் அளவிற்கு அவரது ஆன்மீக நிலைக்கு தீங்கு விளைவிக்கும் பல தவறான விஷயங்களை உச்சரிக்கத் தொடங்கினார். உள் ஆன்மீக மாற்றத்தையும் சீர்திருத்தத்தையும் அடைந்த பிறகும், இத்தகைய அகங்கார எண்ணங்களால் பின்னடைவு ஏற்படும் அபாயம் உள்ளது.

ஓட்டத்திலும் நீரோடையிலும் என்ன இருக்கிறது என்பதை அது ஏன் அறியாது?

அவனுடைய எண்ணம் ராஜாவின் இதயத்தில் புண்பட்டது

அவரது ஆன்மீக நன்கொடை மற்றும் நன்கொடைக்கு நன்றி செலுத்தாததால்.

அரசன் (தனக்குத்தானே சொல்லிக் கொண்டான்): இழிவான, கெட்ட நடத்தையுடையவனே!

ஆச்சரியப்படும் விதமாக, இது என் பெருந்தன்மைக்கான தண்டனை!

இந்த நல்ல பொக்கிஷத்திலிருந்து நான் உனக்காக என்ன செய்தேன்?

உங்கள் தீய பழக்கங்களுக்காக நீங்கள் என்னுடன் என்ன செய்தீர்கள்?

நான் சொர்க்கத்திற்கு உங்கள் ஏணியாகிவிட்டேன்

என்னுடன் சண்டையிட நீங்கள் வில்லும் அம்பும் ஆகிவிட்டீர்கள்!

தூபத்தின் வலி ராஜாவுக்குள் தோன்றியது

ராஜாவின் வலியின் பிரதிபலிப்பு அவரது உள் இருப்பில் நுழைந்தது.

செல்வப் பறவை அவனது கோபத்தால் அதிர்ந்தது

ஓரங்கட்டத் திட்டமிட்டவரின் திரைகளை அது உடைத்தது[82].

அந்த இளைஞன் தன் உள் இருப்பைப் பார்த்தபோது

அவர் தனது இருண்ட செயல்களின் விளைவைக் கண்டார்.

கருணை மற்றும் ஆசீர்வாதத்தின் ஊதியம் இழந்தது

அவரது மகிழ்ச்சியின் இருப்பிடம் துயரத்தால் நிரம்பியது.

பிரியமானவரின் பாதையில் தன்னைப் பார்ப்பவர்

கர்னலை விட்டு வெளியேறி வெளிப்புற ஷெல்லை மட்டுமே பார்த்தேன்.

கடவுள் என் எதிரியை தனக்குள்ளேயே பார்க்க வைக்கக்கூடாது

---

[82] மன்னர் தனது பெருந்தன்மையை வழங்கிய பிறகும் இளவரசர் கலகம் செய்ததால் மன்னர் புண்பட்டார். "செல்வத்தின் பறவை", அதாவது, இளவரசரின் இதயத்தின் உள் ஆன்மீக நிலை ராஜாவை ஓரங்கட்டுவதற்கான அவரது திட்டத்தால் சிதைந்தது.

ஏனெனில் அத்தகையவரிடமிருந்து கொந்தளிப்பையும் அழிவையும் தவிர வேறு எதுவும் எதிர்பார்க்கப்படுவதில்லை[83].

உலகில் மது தடை செய்யப்பட்டுள்ளது

ஏனென்றால் நீங்கள் உடனடியாக உங்களுக்குள் பார்க்கும் ஒருவராக மாறுகிறீர்கள்.

உங்கள் கற்பனையில், உங்களைத் தவிர வேறு யாரும் உங்களிடம் வரவில்லை

இவையனைத்தும் கீழ்த்தரமான சுயத்தின் காரணமாக உங்களுக்குள் பிறக்கின்றன[84].

ஓ நீ*!* உங்கள் கீழ் சுயத்திலிருந்து உங்களைப் பிரிக்கவும் *(Nafs)*

எப்பொழுது வரை நீங்கள் அதனால் சிறையில் இருப்பீர்கள்.

ஓ பிரியமானவரே*!* உங்கள் ஆத்துமாவை பிரியமானவரிடம் ஒப்படைக்கவும்

அதனால் உங்கள் இதயத்தை கலக்கவைத்திருக்கும் நண்பரை நீங்கள் பார்க்க முடியும்.

உங்கள் ஆத்மாவை பிரியமானவரிடம் ஒப்படைத்து விடுதலை பெறுங்கள்

அதற்காக சரியானதைச் செய்து மகிழ்ச்சியை அடையுங்கள்[85].

கீழ்மட்ட சுயம் உங்களை ஆதிக்கம் செலுத்த அனுமதிக்காதீர்கள்

அதன் பாலில் இருந்து தாய்ப்பால் குடிக்கவும்.

---

[83] ஆன்மீக பரிபூரணம் மற்றும் ஞானத்தின் பாதையில் திமிர்பிடித்தவன், ஆன்மீக பாதையின் யதார்த்தத்தை இழந்துவிடுவான் என்று ரூமி கூறுகிறார். இது ஒரு இழப்பு மற்றும் அழிவு, என் எதிரிக்கு கூட இருப்பதை நான் விரும்பவில்லை.

[84] ஆல்கஹால் தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது, ஏனெனில் குர்ஆன் கூறுகிறது: "சாத்தான் மது மற்றும் சூதாட்டத்தின் மூலம் உங்களிடையே அராஜகத்தையும் முரண்பாட்டையும் விதைக்க விரும்புகிறான்", பகைமைக்கான காரணம் பொதுவாக அகங்காரம், சுய நீதி மற்றும் தனக்குள் பார்ப்பது மற்றும் தன்னை வேறு எவரையும் விட சிறந்ததாகக் கருதுவது. ஆல்கஹால் அந்த தீங்கு விளைவிக்கும் உள் நிலைக்கு பங்களிக்கிறது. அதுதான் இளவரசருக்கு நடந்தது.

[85] உங்களிடம் உள்ள அனைத்தையும் பிரியமானவரிடம் ஒப்படைக்கவும், அப்பொழுது நீங்கள் (ஆத்மாவின் கண்ணால்) தரிசனம் பெறுவீர்கள். கீழ்மட்ட சுயத்தால் அடக்கி அதன் காமங்களை பறிக்க வேண்டாம்.

ஒவ்வொன்றும் ஒரு போதை விளைவைக் கொண்டுள்ளது

அது பால், ஒயின் அல்லது தேன் என எதுவாக இருந்தாலும் சரி.

"மனிதர்களே! கோதுமையின் போதையை அறிந்து கொள்ளுங்கள்

இது ஆதமை அறியாமல் ஆக்கிவிட்டான்[86].

ஆதாமைப் போல இளவரசன் சொர்க்கத்திலிருந்து பிரிந்தான்

அவர் ஒரு காளையுடன் விவசாயத்திற்காக வயல்களை உழுவது வழக்கம்.

அவன் கண்ணீர் வடித்து, "ஓ பெரிய கொள்ளைக்காரனே!

நீங்கள் ஒரு சிங்கத்தை காளையின் வாலின் கைதியாக மாற்றியுள்ளீர்கள்.

ஓ தீய மற்றும் குளிர்ந்த சுயம்! நீ அதை செய்துவிட்டாய்

கனிவான ராஜாவுடன் மோசமான நடத்தை.

கோதுமை மீதான உங்கள் பேராசையில், நீங்கள் வலையைத் தேர்ந்தெடுத்தீர்கள் *[பொறி]*

உங்களைப் பொறுத்தவரை, தூண்டிலாகப் பயன்படுத்தப்படும் ஒவ்வொரு கோதுமை தானியமும் தேளாக மாறிவிட்டது.

அகங்காரத்தின் காற்று உங்கள் தலையை நிரப்பியது

இப்போது உங்கள் கால்களில் ஐம்பது டன் சங்கிலியைப் பாருங்கள்.

இளவரசர் அப்படியே அழுது கொண்டிருந்தான்

நான் ஏன் அரசனுக்கு எதிரானேன்?

[86] தன்னைப் போற்றிக்கொண்டு பார்க்கும் போதை ஒருவருக்கு தீங்கு விளைவிக்கிறது. அனுமதிக்கப்பட்டதா அல்லது தடை செய்யப்பட்டதாக இருந்தாலும், அதை ஏற்படுத்தும் எதையும் தவிர்க்க வேண்டும். ஒருவரின் ஆன்மீக பயணத்தின் வெளிச்சத்தில் மதிப்பிடப்பட வேண்டிய எல்லாவற்றிற்கும் ஒரு போதை விளைவு ஏற்படலாம். கோதுமையை சாப்பிடுவது [ஆதாம் பரலோகத்தில் இருந்தபோது கடவுளால் தடைசெய்யப்பட்டது], ஆதாமை உணர்ந்த பிறகு அவனை அறியாமல் ஆக்கி, அதனால் ஏமாற்றப்பட்ட அளவிற்கு, அவர் பரலோகத்தில் தனது இருப்பிடத்தை இழந்து, பூமிக்கு தள்ளப்பட்டார், அங்கு அவர் மிகப்பெரிய கஷ்டங்கள் மற்றும் போராட்டங்களைச் சந்தித்தார்.

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

அவர் *[அறியாமை மற்றும் ஆணவத்திலிருந்து]* சுயநினைவு பெற்று மனந்திரும்பினார்

பிரியமானவரிடமிருந்து பிரிந்த வலி

கருணை காட்டுங்கள்*!* குணப்படுத்த முடியாதது.

ஓ இறைவா*!* மனிதர்களின் நிலை மேம்படாமல் இருக்கட்டும்

பொறுமையின் நிலை முடிவடையும் போது, ஒருவர் அகங்காரத்தையும் முக்கியத்துவத்தையும் காண்கிறார்.

தீங்கு விளைவிக்கும் சக்தி மனிதனுக்கு இருக்கக்கூடாது*!*

ஏனென்றால் அந்த நேரத்தில், ஒருவர் நம்பிக்கை *[தன்னைக் கட்டுப்படுத்த]* அல்லது சுய சீர்திருத்தத்தின் பாதையைப் பற்றி கவலைப்பட மாட்டார்.

துன்பங்களால் சூழப்பட்ட மனிதன் சிறந்தது

ஏனென்றால், கீழ்த்தரமானவர் *[தெய்வீக]* ஆசீர்வாதங்களை நிராகரிப்பவர் மற்றும் *[தீங்கு மற்றும் தீமையை நோக்கி சாய்ந்ததால் வாழ்க்கையின் சரியான பாதையிலிருந்து]* வழிதவறிச் செல்கிறார்.

சோதனை மற்றும் உபத்திரவத்தில் ஒரு மனிதன் சிறந்தது

ஏனென்றால் அத்தகைய ஒருவர் அவமானப்படுத்தப்பட்டவர், தாழ்த்தப்பட்டவர் மற்றும் உதவியற்றவர் *[இதனால் ஒடுக்கப்படுகிறார், ஒருவர் தன்னை ஒடுக்குபவராக மாறுவதில்லை]*.

தனது கிளர்ச்சியின் காரணமாக தனக்கு பெரும் இழப்பையும் தீங்கு விளைவித்த இளவரசரின் கதைக்குத் திரும்புவதும், அவர் ராஜாவின் இதயத்திலிருந்து காயமடைந்து, ஆன்மீக பாதையை முடிக்காமல் உலகத்தை விட்டு வெளியேறினார்

கதையை சுருக்கமாகச் சொல்வதானால், குருடனின் கருத்து சுயத்தை குறைக்கிறது

ஒரு வருடம் கழித்து இளவரசரை கல்லறைக்கு அழைத்துச் சென்றார்.

அரசன் ஆன்மீக உறிஞ்சுதலிலிருந்து *(சுக்ர்)* மீண்டு வந்தபோது *(சாஹு)*

அவரது செவ்வாய் போன்ற கோபம் ஏற்கனவே இரத்தம் சிந்தியது[87].

இந்த ஈடு இணையற்ற ஒருவர் அவரது அம்புகளின் தொகுப்பைப் பார்த்தார்

ஒரு அம்பு காணாமல் போனதைக் கண்டார்.

அந்த அம்பு எங்கே என்று கேட்டு கடவுளிடம் கேட்டார்

அவரிடம் கூறப்பட்டது: அவரைத் தாக்குவது உங்கள் அம்பு.

தாராள மனப்பான்மையும் பெருந்தன்மையும் கொண்ட அரசன் ஏற்கெனவே அவனை மன்னித்துவிட்டார்

ஆனால் அம்பு ஏற்கெனவே தாக்கி ரத்தம் சிந்தியிருந்தது.

அவர் இறந்தார், மன்னர் அவரது மறைவைக் குறித்து புலம்பினார்

அவரே எல்லாம்; அவர் உயிரை எடுத்துக்கொள்கிறார், அவர் *[பாதுகாத்தல்]* நண்பர்[88].

இரண்டும் இல்லையென்றால், அவர் எல்லாம் இல்லை

அவர் தனது படைப்புகளை அழிப்பவராகவும், அவர்களுக்காக துக்கம் அனுசரிப்பவராகவும் இருக்கிறார்[89].

அந்த வெளிறிய முகம் கொண்ட தியாகி (இளவரசர்*)* கடவுளுக்கு நன்றி செலுத்துவார்

---

[87] க்னோசிஸ் கடலில் ஆன்மீக உறிஞ்சுதலின் உள் நிலையிலிருந்து ராஜா திரும்பியபோது, இளவரசர் தனது கோபத்தால் இறந்துவிட்டார் என்பதை உணர்ந்தார். செவ்வாய் அதன் சிவத்தல் காரணமாக கோபத்திற்கு ஒரு உவமையாகவும் பயன்படுத்தப்படுகிறது. ஒரு தீர்க்கதரிசி மற்றும் ஞானவாதியின் கோபம் அவர்கள் சார்பாக தெய்வீக பழிவாங்கலுக்கு ஒரு காரணமாகிறது. மன்னர் தனது உள் நிலையிலிருந்து மீண்டபோது, அவரது கோபம் தணிந்தது. அவர் கடவுளிடம் திரும்பி, தனது கோபம் தணிவதற்கான காரணத்தை அவரிடம் மன்றாடினார். காரணம் அவரது கோபத்தின் காரணமாக பழிவாங்கப்பட்டது என்று அவருக்கு தெய்வீகமாக தெரிவிக்கப்பட்டது.

[88] இளவரசர் இறந்தார், மன்னர் அழத் தொடங்கினார், ஏனென்றால் அவர் அவரது மரணத்திற்கு காரணமாக இருந்தபோதிலும், அவர் இன்னும் அவரது நண்பர், அவரது ஆலோசகர், அவரது பாதுகாவலர் மற்றும் இளவரசருக்கு உள் மாற்றத்தைக் கொண்டுவர உதவ அவரது உள் ஆன்மீகத்தைப் பயன்படுத்தினார்.

[89] உயிர்களை எடுக்கும் குணங்கள் மற்றும் ஒரு பாதுகாக்கும் நண்பர் மற்றும் உதவியாளராக இருவரும் கடவுளுக்கு இல்லையென்றால் கடவுளின் பரிபூரணம் இருக்க முடியாது.

அவர் *(ராஜா)* உடலில் தாக்கினார், ஆன்மாவை அல்ல.[90]

இறுதியில் வெளிப்புற உடல் *[அதன் விதிக்கப்பட்ட நேரத்தில்]* போய்விடும்

ஆத்மா உயிருடன் இருக்கும், முடிவில்லாத நித்தியத்தில் என்றென்றும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கும்.

அந்த கோபத்தை செயல்படுத்தினால், அது தோலில் மட்டுமே செயல்படுத்தப்பட்டது

எந்த துன்பமும் துன்பமும் இல்லாமல் நண்பனிடம் திரும்பினார்.

இளவரசர் ஆன்மீக பாதையில் நடப்பதற்கான வழிமுறையாக மன்னனை ஆக்கினாலும்

தீய கண் அவரது பாதையை மூடியது *[தெய்வீகத்திற்கு ஆன்மீக ஏறுதலைக்கு]*.

மூன்றாவது இளவரசர் தனது இரண்டு மூத்த சகோதரர்களுடன் ஒப்பிடும்போது மெதுவாக இருந்தார்

அவர் *[வெற்றிகரமாக]* வெளிப்புற வடிவம் மற்றும் உள் அர்த்தம் இரண்டையும் *[ஆன்மீக பாதை]* அடைந்தார்.

இளவரசி, ஆதிக்கம், ஆட்சி ஆகிய அனைத்தையும் அவர் எடுத்துக் கொண்டார்

நீங்கள் ஆச்சரியமாகவும் குழப்பமாகவும் இருப்பது பொருத்தமானது[91].

கதை நீடிப்பதால் நான் வருத்தப்படுகிறேன்

நான் ஆழமான ஆன்மீக அர்த்தங்களின் கடலில் மூழ்கிவிட்டேன், ஆனால் நீங்கள் அவசரமாக இருக்கிறீர்கள்[92].

---

[90] இளவரசர் தனது மரணத்திற்குப் பிந்தைய வாழ்க்கையில், தனது தவறுக்கான தண்டனை அவரது உடலுக்கு மட்டுமே வழங்கப்பட்டது, அவரது ஆன்மாவும் விசுவாசமும் எந்தவொரு பழிவாங்கலிலிருந்தும் பாதுகாக்கப்பட்டதாக கடவுளுக்கு நன்றி கூறினார். உடல் தற்காலிகமானது, அது ஒரு நாள் அழிந்துவிடும், ஆன்மா இறந்திருந்தால் அல்லது தீங்கு விளைவித்திருந்தால், அது முற்றிலும் அழிவாக இருந்திருக்கும். உடலில் கோபம் ஏற்பட்டது, பின்னர் அவரது ஆன்மா ஆத்மாக்களின் ஆத்மாவுக்குத் திரும்பியது.

[91] மூன்று இளவரசர்களில் இளையவன், மூத்த சகோதரனைப் போல அன்புக்குரியவரைச் சந்திக்கும் பாதையின் இறுதி இலக்கை அடைய முயற்சிக்கும் [ஆன்மீக பாதையில்] அவசரப்படவில்லை, நடுத்தர சகோதரனைப் போல பரிபூரணம் என்று கூறவில்லை.

[92] ரூமி சொல்கிறாள்: இந்தக் கதையின் நீட்டிப்பால் நான் வருத்தப்படுகிறேன்.

அந்த நேரத்தில் *[கீழ்மட்ட சுயத்தின்]* அவமானம், பணிவு மற்றும் *[பரிபூரணமான ஆன்மீக வழிகாட்டியிடம்]* நேர்மையாக கடைப்பிடிப்பதன் மூலம்,

மூன்றாவது இளவரசர் தனது நோக்கத்தை அந்த கனிவானவரிடமிருந்து கண்டுபிடித்தார், அவர் நமது செயல்களைச் செய்து நம்முடைய குறிக்கோள்களை அடைய வைக்கிறார்[93].

ரூமியின் *மத்னவியின்* முடிவு - ஆழமான ஆன்மீக அர்த்தங்களின் குறள்கள்[94]

ஆன்மீக நிலைக்கு ஏறுவதற்கான பொறுமையை எனது ஏணியாக ஆக்குகிறேன்

ஏனென்றால் இந்த கதையின் ஒவ்வொரு பகுதியும் அந்த பகுதியின் ஆழமான உள் அர்த்தங்கள் மற்றும் ஆன்மீக ரகசியங்களுக்கு என்னை நகர்த்துகிறது, மேலும் நான் அதில் மூழ்கியிருப்பதைக் காண்கிறேன்.

[93] பொறுமையான விடாமுயற்சி, ஆன்மீக முயற்சிகள், அவமானங்களைத் தாங்குவதில் சகிப்புத்தன்மை, முழுமையான பணிவு, உண்மையான நேர்மை, நோக்கத்தின் ஒற்றை மனப்பான்மை, சூழ்நிலை எதுவாக இருந்தாலும் இறுதி இலக்கில் கவனம் செலுத்துதல் மற்றும் ஆன்மீக பாதையின் மாணவர்களுக்கும் பயணிகளுக்கும் தேவைப்படும் பிற சிறந்த குணங்கள் ஆகியவற்றுடன், அவரது மற்ற இரண்டு சகோதரர்கள் தங்கள் ஆன்மீகப் போராட்டங்களில் குறைபாடுகள் மற்றும் தவறுகள் காரணமாக தோல்வியடைந்த அவரது இறுதி இலக்கை அடைய காரணமாக அவரை ஏற்படுத்தியது. இறுதியில், அவர்கள் செய்த முயற்சிகளுக்காக அவர்கள் தெய்வீகமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டனர், இருப்பினும் அவர்கள் தடுமாறுவதற்கு முன்பு தங்களால் முடிந்தவரை முயற்சித்ததால். இளைய இளவரசர் தெய்வீக நெருக்கம், நெருக்கம் மற்றும் ஏற்றுக்கொள்ளுதல் ஆகியவற்றின் செல்வத்தை அடைந்தார். இந்த மரியாதை தெய்வீக பெருந்தன்மை மற்றும் தாராள மனப்பான்மையால் மட்டுமே சாத்தியமாகும்.

[94] மூன்றாவது இளவரசரின் கதையையும், ஆன்மீக பாதையின் பலன்களை அவர் எவ்வாறு உணர்ந்தார் என்பதையும் விவரிக்காமல் ரூமி திடீரென்று இந்த இறுதி வசனங்களுடன் தனது தலைசிறந்த படைப்பை முடித்தார். அவருக்குப் பிறகு ஒரு உயிருள்ள ஆத்மா வரும் என்று அவர் கணித்தார், மேலும் மூன்று சோம்பேறி சகோதரர்களைப் பற்றிய மற்றொரு கதையுடன் மூன்று சோம்பேறி சகோதரர்களைப் பற்றிய மற்றொரு கதையுடன் அனைவரிலும் சோம்பேறி யார் என்பதை தீர்மானிக்கவும், அவருக்கு பரம்பரையை ஒப்படைக்கவும் ஒரு நீதிபதியின் பராமரிப்பில் ஒரு தந்தை விட்டுச் சென்றார்.

அதனால் என் முயற்சியில் வெற்றியின் உயர்ந்த நிலையை நான் அடைய முடியும்.

ஒவ்வொரு பொறுமைக்கும் இறுதி முடிவு வெற்றி

ஒவ்வொரு கசப்புக்குப் பிறகும், ஒருவர் இனிமையைக் காண்கிறார்.

அவரது பிரசன்னத்தின் போது என் இருதயத்தில் ஏதாவது எழும்போது

[கவிதை] எந்த வசனங்கள் அல்லது உலக விஷயங்களுடன் தொடர்பில்லாத எதுவும்.

அவர் என்னை நோக்கி அனுப்பிய அவர்களை நான் கருதுகிறேன்

ஏமனில் காணப்படும் ஒரு பளபளப்பான நட்சத்திரத்தைப் போல இருக்கும் அவரது இதயத்திலிருந்து.

அவரது மகத்துவம் மற்றும் பரிசுத்தத்திற்கு முன்பாக நான் *[பணிவுடன்]* தலை வணங்குகிறேன்

என் இருதயத்திலிருந்து அவருக்கு நன்றி செலுத்துகிறேன்.

என் இருதயத்தில் உள்ள இந்த விஷயம் அவரிடமிருந்தே வந்தது

ஏனெனில் ஒரு இதயத்திலிருந்து மற்றொரு இதயத்திற்கு ஒரு துளை *(*வழி*)* உள்ளது.

இப்போது என் இதயத்தின் ஜன்னலிலிருந்து ஆன்மீக உத்வேகத்தின் சூரியன் மறைந்துவிட்டது

அது *(*மத்னாவி*)* முடிந்துவிட்டது, கடவுளுக்கு நன்றாக தெரியும்[95].

---

[95] நான் தெய்வீகத்தை மையப்படுத்தி ஆன்மீக சிந்தனை நிலையில் உட்கார்ந்திருப்பேன். என் மனதில் தோன்றும் எண்ணங்கள் உலக எண்ணங்கள் அல்லயென்றால், அவை என் இதயத்தில் தெய்வீகமாக அனுப்பப்பட்டவை என்று நான் கருதுவேன். அவருடைய உணர்வின் பிரதிபலிப்பு என் இருதயத்தில் விழும்போது, நான் அவருடைய மகத்துவத்தையும் பரிசுத்தத்தையும் உறுதியாக நம்பி, அவருக்கு நன்றியுள்ளவனாக ஆகி, இருதயத்தில் உள்ள இந்த எண்ணங்கள், ஒரு இருதயத்திலிருந்து மற்றொரு இருதயத்திற்கு ஒரு வழி இருப்பதால் அவரிடமிருந்து வந்தவை என்று கருதுகிறேன் [அவை உண்மையான அன்பின் நிலையில் இணைக்கப்பட்டிருந்தால்]. இந்த கட்டத்தில், தெய்வீக யதார்த்தத்தை நோக்கி திறந்த ஜன்னலில் இருந்து என் இதயத்தில் வந்த இந்த "*மத்னவி*" (ஆழமான ஆன்மீக அர்த்தங்களின் குறள்கள்) பாடங்களின் உத்வேகத்தின் சூரியன் இப்போது மறைந்துவிட்டது, இந்த பாடங்கள் வருவதை நிறுத்திவிட்டன. அதன் விளைவாக, நான் இந்த புத்தகத்தை இங்கே முடிக்கிறேன், எல்லாவற்றிற்கும் பின்னால் உள்ள அவரது ஞானத்தை தேவன் அறிவார். ரூமி இந்த தலைசிறந்த படைப்புக்கான ஆதாரமாக தெய்வீக உத்வேகத்தை இங்கே

ரூமியின் மகன் ஞானவாதி, பரிபூரண ஆன்மீக வழிகாட்டி மௌலானா பஹா உல்-மில்லத் தனது *தந்தையுடன் விவாதித்து அவர் சொன்னதை அறிவித்த பிறகு மத்னவியின் முடிவை - ஆழமான ஆன்மீக அர்த்தங்களின் ஜோடிகள்*[96]

என் தந்தை *(*ரூமி*)* இந்த மத்னவியுடன் நீண்ட காலமாக

மௌனமாக இருந்து, நான் அவரிடம், "ஓ ஜீவ ஆத்மா*!*

எதற்காக நீங்கள் பேசவில்லை*?*

கடவுளிடமிருந்து ஒருவரின் இருதயத்தில் வரும் அறிவின் கதவை ஏன் மூடினீர்கள்*?*

இளவரசர்களின் கதை இன்னும் முடிவடையவில்லை

மூன்றாவது இளவரசரின் முத்து நூலில் கட்டப்படாமல் இருந்தது.

ரூமி கூறினார்*:* அதன் பிறகு, என் பேசும் திறன்கள் ஒட்டகத்தைப் போல தூங்கிவிட்டன

நியாயத்தீர்ப்பு நாள் வரை, யாருடனும் உரையாடல் இருக்காது *["மத்னவி"* மற்றும் மூன்று இளவரசர்களின் கதை பற்றி*]*.

அதன் தெளிவுபடுத்தல் அப்படியே உள்ளது, ஆனால் உள்ளே *[*என்னை*]*

அது மூடப்பட்டுவிட்டது, அது வெளியே வரவில்லை.

அந்த இடத்தில் என் பேச்சு திறன் ஒட்டகத்தைப் போல தூங்கிவிட்டது

அந்த ஆசிரியர் கூறுகிறார்*:* நான் பேசுவதிலிருந்து என் வாயை மூடிவிட்டேன்.

வெளிப்படுத்துகிறார், இது ஆன்மீக பாதையில் பயணித்தல் மற்றும் அதன் விளைவாக தெய்வீக அன்பை அடைவது என்ற தலைப்பில் சிறந்த புத்தகமாகும், முழு மனித நாகரிகத்தின் இறுதி வரை அடைகிறது. இது குர்ஆனின் பொருள் மற்றும் செய்தியின் சாராம்சத்தை வரவிருக்கும் எல்லா காலங்களிலும் முழு மனிதகுலத்திற்கும் சிறந்த விளக்கமாகவும் கருதப்படுகிறது.

[96] ரூமியின் மகன், மௌலானா பஹா உல்-மில்லத் (உண்மையான பெயர் பஹா அல்-தின் வலாத்) மூன்றாவது இளவரசரின் கதையை முழுமையடையாமல் விட்டுவிட்டு தனது தந்தை ஏன் திடீரென இந்த சிறந்த புத்தகத்தை முடித்தார் என்பதை விளக்குவதற்காக "மத்னவி" இன் இந்த முடிவை எழுதினார். கதையையும் புத்தகத்தையும் முடிக்கும் ஒரு உயிருள்ள ஆத்மா அவருக்குப் பிறகு வரும் என்று ரூமி அவரிடம் கூறினார்.

[இந்த உலகத்தைவிட்டு] புறப்பட்டு, *[நித்திய ஜீவனின் நீரோடையில்]* குதிக்கவும் என் நேரம் வந்துவிட்டது

அவரைத் தவிர, அனைத்தும் அழிந்து முடிவுக்கு வருகின்றன.

இந்த *[கதை]* மீதமுள்ள நாக்கால் பேசப்படாமல் வரும்.

உயிருள்ள ஆத்மாவைக் கொண்ட ஒரு மனிதனின் இதயத்தில்.[97]

விஷயம் முடிந்துவிட்டது, என் வாழ்க்கையும் முடிந்துவிட்டது

சரீரத்திலிருந்து விடுவிக்கப்பட்ட நற்செய்தி *[என் பிரியமானிடமிருந்து]* எனக்கு வந்துள்ளது.

ஆத்மா சாம்ராஜ்யத்தின் மகத்தான நிலையை நான் அடைவேன்

நான் இந்த ஈரப்பதம் துளி வழியாக கடந்து ஆழமற்ற கடலை அடைவேன்[98].

ஏனெனில் இந்த ஈரப்பதம் காரணமாக இந்த உலகம் உயிருடன் இருக்கிறது மற்றும் இனிமையாக இருக்கிறது

இந்த ஈரப்பதம் கடலில் இருந்து வந்துள்ளது, அதனால்தான், இது நல்லது மற்றும் மகிழ்ச்சியாக இருக்கிறது.

மண்ணுக்கும் ஈரப்பதத்திற்கும் இடையில் ஆன்மா உயிருடன் இருக்கும்போது

சிந்தித்துப் பாருங்கள், கடல் உலகில் எப்படி இருக்கும்?[99]

சமுத்திரம் ஒரு நகரம் போன்றது, ஈரப்பதம் ஒரு கதவு போன்றது *[அந்த நகரத்திற்கு]*

---

[97] இங்குதான் ரூமி தனது மகனிடம் கதையை முடிக்கும் யாராவது அவருக்குப் பிறகு வருவார் என்று முன்னறிவிக்கிறார், இதனால் புத்தகத்தை முடிப்பார். இது ஒரு உயிருள்ள ஆத்மாவைக் கொண்டவனால் செய்யப்படும், அதாவது, தெய்வீக இருப்பு மற்றும் ஞானத்துடன் வாழும் ஒரு ஆத்மா. முன்னதாக, ரூமி இந்த தற்காலிக பூமிக்குரிய தங்குமிடத்திலிருந்து விலகப் போவதாக குறிப்பிடத்தக்க முன்னறிவிப்பு கூறி, நித்திய வாழ்வில் தனது காதலியை சந்திக்க தனது ஆர்வத்தை வெளிப்படுத்தினார்.

[98] நான் இப்போது ஆத்மாக்களின் சாம்ராஜ்யத்தை அடைவேன். இந்த கடலுடன் ஒப்பிடுகையில், நாம் இருக்கும் பௌதிக சாம்ராஜ்யம் ('*ஆலம் நசூத்*) ஒரு துளி ஈரப்பதம் மட்டுமே, அதில் ஆத்மாக்களின் சாம்ராஜ்யத்தின் தாக்கம் சிறிதளவு உள்ளது.

[99] இந்த ஆத்மா மண்ணுக்கும் தூசிக்கும் பௌதிக உலகத்தின் சிறிய அளவு ஈரப்பதத்திற்கும் இடையில் உயிருடன் உள்ளது. ஆத்மாக்களின் உலகத்தில் அதன் வாழ்க்கை எவ்வளவு மகத்தானதாக இருக்கும் என்பதை யூகிக்க முடியும்.

ஈரப்பதத்தை ஒரு துளி என்று கருதுங்கள், கடல் ஆழமற்றது மற்றும் எல்லையற்றது[100].

உயிர் போன்ற இந்த ஈரப்பதம் மூலம், உள்ளே வாருங்கள்

அன்புக்குரியவரின் கடலில், நீங்கள் *[முடிவின்றி]* வாழ்வாதாரத்தை அடைவீர்கள்[101].

ஏனெனில் *[உலக இருப்பின்]* இந்தப் பக்கத்தில், வாழ்க்கைக் கடலில் இருந்து ஈரப்பதம் உள்ளது

அந்த மகத்துவத்தை உங்கள் ஆத்துமா மூலம் தேடுகிறீர்கள்.

தூசித் துகளின் ஒவ்வொரு பகுதியும் ஒருவரை கல்லறைக்கு அழைத்துச் செல்கிறது

ஆத்மக் கடலில் இருந்து அலை, ஒருவனை பிரியமானவரிடம் அழைத்துச் செல்கிறது[102].

உங்கள் இதயம் மற்றும் ஆன்மாவுடன் பிரியமானவருடன் சந்திப்பைத் தேடுங்கள்

நாவும், உதடுகளும் இல்லாத அல்லாஹ்வின் பெயரை நினைவு செய்யுங்கள்.

எனவே, இந்த சிறைவாசத்திலிருந்தும், இந்த தற்காலிக உலகத்திலிருந்தும் நீங்கள் விடுதலையைப் பெறலாம்

எனவே, நீங்கள் எப்போதும் ஆத்மாவின் உலகத்தில் இருக்க முடியும்.

தரிசு நிலத்தில் விதைக்கப்பட்ட உங்கள் வாழ்க்கையின் விதைகள்

நீங்கள் மூலம், அதனால் இறுதியில் அது உங்கள் முடிவைக் கொண்டுவருகிறது[103].

---

100 பௌதிக சாம்ராஜ்யம் (நாம் இருக்கும் இந்த உலகம்) ஆத்மாக்களின் சாம்ராஜ்யம் மற்றும் தேவதூத சாம்ராஜ்யத்தின் ('*ஆலம் அல்-மலகூத்)* நகரங்களுக்கு இட்டுச் செல்லும் ஒரு கதவு போன்றது, முந்தையது ஒரு துளி போன்றது, பிந்தைய இரண்டும் கடல்களைப் போன்றது.

101 ஆன்மாவின் இருப்பும் வாழ்வாதாரமும், அது வந்த அன்புக்குரியவரின் கடலில் கலப்பதைப் பொறுத்தது.

102 தூசியால் ஆன மனித உடல் ஒரு கல்லறையில் முடிவடைகிறது. ஆத்மா ஒருவனை பிரியமானவரிடம் (கடவுள்) அழைத்துச் செல்கிறது.

103 உடலை கவனித்துக்கொள்வதில் உங்கள் வாழ்க்கையை வீணடிக்காதீர்கள், இல்லையெனில் அது உங்கள் அழிவைக் கொண்டு வரும்.

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

இந்த விலைமதிப்பற்ற, அழகான வாழ்க்கை

[நல்ல] இழப்பீடு இல்லாமல் அதை ஏன் வீணடிக்கிறீர்கள்?[104]

கடின உழைப்பாளியே! நீங்கள் நஷ்டத்தை சகித்துக் கொள்ள மாட்டீர்களா?

நீங்கள் ஒரு தோட்டத்தை விட்டுவிட்டு முட்கள் நிறைந்த நிலத்தை எடுத்துக் கொள்ளும்போது?

உங்கள் வரையறுக்கப்பட்ட வாழ்க்கையை நீங்கள் கொடுக்கும்போது

கடவுளின் பாதையில் அது எல்லையற்றதாகிவிடும்.

எண்ணற்ற, எல்லையற்ற, கணக்கிட முடியாத அது மாறும்

தெய்வீக அடிமைத்தனத்தில் கழிக்கும் பத்து நாள் நீண்ட வாழ்க்கை.

ஜாக்கிரதையாயிரு! இந்த பஜாரில் உங்கள் வியாபாரம் செய்யுங்கள்

ஒரு முட்களுக்கு ஈடாக, நூறாயிரக்கணக்கான பூக்களை எடுத்துச் செல்லுங்கள்.

நீங்கள் விதைத்த ஒரு விதைக்கு நீங்கள் பெறுவீர்கள்

பெருந்தன்மையுள்ளவரின் அருளால் நூறாயிரக்கணக்கான தானியங்கள்.

ஒரு முடிவு இருக்கும் இடத்தில் மட்டுமே எண்ணுதல் செய்யப்படுகிறது

கடவுள் இருக்கும் பக்கத்தில், அது எண்ணற்றது.

ஓ பிரிந்த பகுதி! உங்கள் முழுமையை நோக்கிச் செல்லுங்கள் *[*நீங்கள் எங்கிருந்து வந்தீர்கள்*]*

அகங்காரத்தைக் கடந்து கடவுளின் அடைக்கலத்திற்கு ஓடுங்கள்.

ஒரு மனிதனின் செயல்கள் மற்றும் வார்த்தைகளிலிருந்து

ஆத்மா எப்படி இருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது.

---

[104] ஒருவரின் நித்தியத் தேவைகளைக் கவனித்துக் கொள்ளாமல் உலக வேலைகளில் செலவழிக்கும் வாழ்க்கையின் ஒரு பகுதி வீணாகிவிட்டது. உலகத்தின் வரையறுக்கப்பட்ட வாழ்க்கை தேவனைத் தேடுவதில் செலவழிக்கப்பட்டால், அது ஒருவனை நித்திய நித்திய ஜீவனுக்கு இட்டுச் செல்கிறது.

ஆன்மா எந்த ஆன்மீக அளவில், அது என்ன*?*

ஒரு விசுவாசி, ஒரு அவிசுவாசி, அல்லது ஒரு ஞானவாதி*?*

கடலின் உதவியின்றி தண்ணீரை கொள்கலனில் வைக்க வேண்டாம்

இதனால் இனிப்பு நீர் அருவருப்பாக மாறாது[105].

எந்த உதவியும் இல்லாமல், அசையாத தண்ணீர் மோசமாகிறது

அதன் நல்ல நிறம், வாசனை மற்றும் சுவை போய்விடும்.

நபிகள் நாயகம் *(*ஸல்*)* அவர்கள் கூறினார்கள்*:* எவருடைய இரண்டு நாட்கள் ஒரே மாதிரியாக இருக்கும்

நஷ்டத்தில் உள்ளது மற்றும் சந்தேகத்தில் உள்ளது.

என் முட்டாள்தனத்தில், நான் உறுதியின்றி வாழ்கிறேன்

காற்றால் நிரப்பப்பட்ட ஒரு காலி பை போல.[106]

அதன் துயரம் ஒவ்வொரு கணமும் அதிகரித்து வருகிறது

ஒவ்வொரு கணமும், அது மோசமடைந்து வருகிறது.

தெய்வீக இருப்பிலிருந்து நிராகரிக்கப்பட்ட ஒருவர், நரகத்தை நோக்கிச் செல்கிறார்

கடலின் இனிப்பு நீர் இல்லாமல், அது நெருப்பு மற்றும் தண்டனையை நோக்கி செல்கிறது.

உங்கள் விஷயம் அந்த நிலையை அடைவதற்கு முன்பு *[*திரும்ப வராது*]*

அலட்சியத்தின் ஒவ்வொரு மூச்சும் உங்களை பின்னோக்கி நடக்க வைக்கிறது.

ஆபிரகாம் நபியைப் போலவே, உங்கள் தோற்றத்திற்குத் திரும்புங்கள்

நட்சத்திரங்களையும் நீல வானத்தையும் கடந்து செல்லுங்கள்.

சூரியன் மற்றும் சந்திரன் மீது தைரியத்தின் அடியை வைக்கவும்

---

105 ஆத்மாவின் நீரை ஆத்மாவின் ஆத்மாவின் கடலுடன் இணைக்க வேண்டும், இல்லையெனில், அசையாத நீர் விரும்பத்தகாததாகிவிடும்.

106 நித்திய உண்மைகளில் நம்பிக்கை இல்லாதவன், ஆன்மீக பாதையில் தொடர்ந்து பின்வாங்குகிறான், கடலுடன் [தெய்வீக அழகின்] எந்த தொடர்பும் இல்லாததால், ஒருவரின் ஆத்மாவின் நீர் அசுத்தமாகிறது.

[தெய்வீக சித்தத்திற்கு அடிபணிந்த நிலையில்] அந்த நீதிமன்றத்தில் உங்கள் தலையை வைக்கவும்.

உங்கள் ஈகோவை கடவுளுக்கு *[சேவைக்க]* செலவிடுங்கள்

நீங்கள் ஷைத்தானைப் போல *[தெய்வீக இரக்கத்திலிருந்து]* பிரிக்கப்படாதபடி.

ஆத்மாக்களின் கடலில், உங்கள் ஆத்மாவின் தண்ணீரை காலி செய்யுங்கள்

அதனால் நீங்கள் கரையற்ற எல்லையற்ற கடலாக மாறுவீர்கள்.

நான் திரைச்சீலைக்குப் பின்னால் சென்றதால் கதையை சுருக்கமாக மாற்றுவோம் *[என் வாழ்க்கையின் முடிவில்]*

ஆம், அமைதியாக இருங்கள், கடவுளுக்கு நல்லது தெரியும்.

நன்றி கடவுளே*!* இந்த புத்தகம் அதன் கருப்பொருளின் முடிவை எட்டியுள்ளது

பணம் இழக்கப்படவில்லை, அது சகோதரர்களை அடைந்தது.

இந்த தொகுப்பு *[ஞானத்தின் கவிதைகள் மற்றும் மத்னவியில் தெய்வீக ஞானம்]* சொர்க்கத்தை நோக்கிய ஏணியாகும்

மேலே செல்ல யார் அதில் ஏறுகிறார்களோ அவர் கூரையை அடைவார்.

பச்சை நிற வானத்தின் கூரை அல்ல

அதற்கு பதிலாக, அது வானத்தை விட உயரமான கூரை.[107]

வானத்தின் இந்த கூரை தெய்வீக பிரசன்னத்திலிருந்து அதன் ஊட்டச்சத்தைக் காண்கிறது

அதன் நிரந்தர சுழற்சிக்கு அதன் எல்லையற்ற அன்பைக் கண்டுபிடிக்க வேண்டும் என்ற ஆசை காரணமாகும்[108].

---

[107] தெய்வீக இருப்பு.

[108]ரூமியின் மகன் எழுதிய "*மத்னாவி*" (ஆழமான ஆன்மீக அர்த்தங்களின் குறள்கள்) இன் முடிவு இங்கே முடிவடைகிறது. ரூமி முன்னறிவித்தபடி, இந்திய ஞானவாதியான மௌலானா இலாஹி பக்ஷ் கந்தேலவி என்பவரால் முடிக்கப்பட்ட இந்த மாபெரும் புத்தகத்தின் முடிவு.

ரூமியின் மத்னவியின் முடிவின் தொடக்கம் - ஆழமான ஆன்மீக அர்த்தங்களின் ஜோடிகள், இது ஒரு உயிருள்ள ஆத்மாவால் முடிக்கப்படும் என்று ரூமி கணித்தபடி, அதை மௌலானா இலாஹி பக்ஷ் கந்தேஹலவி செய்தார்[109]

மௌலானா ஹுசாமுதீனின் ஆன்மீகத்தின் தீவிரம் மற்றும் ஆசையின் ஈர்ப்பு[110]

[மத்னவியின்] முடிவை [எழுதுவதை] நோக்கி என்னை இழுக்கிறது.

"ஆழமான ஆன்மீக அர்த்தங்களின் குறள்கள்" முடிவை நோக்கி நகர்த்துவது

ஆத்மாவை நேரான பாதையில் இழுத்துச் செல்கிறது.

[கவிதை] வசனங்கள் உதடுகளில் இருந்து கண்ணுக்குத் தெரியாமல் விழுகின்றன *[என்னிடமிருந்து எந்த நனவான முயற்சியும் இல்லாமல்]*

ஹுசாமுதீன் ஓ! நீங்கள் என்ன வேண்டுமானாலும் செய்யுங்கள்.

என் புத்தியின் கடிவாளம் உங்கள் கைகளில் இருப்பதால்

நீங்கள் விரும்பும் இடத்தில் அதை இழுக்கவும், என் ஆன்மா உங்களால் போதையில் உள்ளது.

சூரியனின் பிரதிபலிப்பு சிறிது தண்ணீரில் விழுந்தபோது

இந்த மகத்தான பரிசுக்கு தண்ணீர் சூரியனுக்கு நன்றி தெரிவித்தது.

மௌலானா ஜலாலுதீன் ரூமியின் ஆன்மா

ஞானக் கடலும், ஞானத்தின் சந்திரனும் ஆவார்.

---

[109] இந்த கட்டத்தில் இருந்து, *மத்னவியின்* முடிவை மௌலானா இலாஹி பக்ஷ் கந்தேலவி வழங்குகிறார், அவர் மூன்று *இளவரசர்களின் கதையின் முடிவு உட்பட ரூமி முழுமையடையாமல் விட்டுச் சென்ற* மத்னவியின் இரண்டு முடிக்கப்படாத கதைகளையும் முடித்தார்.

[110] மௌலானா ஜியா-உல் ஹக் ஹுசாமுதீன் ரூமியின் சீடராக இருந்தார், அவர் ரூமியின் வாழ்நாளிலேயே ஒரு முழுமையான ஆன்மீக வழிகாட்டியாகவும் ஆனார். அவர்தான் ரூமியை முதலில் மத்னவி எழுதும்படி வற்புறுத்தினார், மேலும் அவர் தொடர்ந்து எழுதுவதற்காக ரூமிக்கு காகிதங்கள், பேனாக்கள் மற்றும் மை வழங்கினார், மேலும் அவர் தான் இந்த சிறந்த படைப்பைத் தொகுத்து தன்னால் முடிந்தவரை பரப்பினார். *மௌலானா ஹுசாமுதீனின் ஆன்மீகத்தைப் புகழ்ந்து மத்னாவியின்* ஆறு தொகுதிகள் ஒவ்வொன்றையும் ரூமி தொடங்கியுள்ளார் . மௌலானா இலாஹி பக்ஷ் கந்தேலவி மௌலானா ஹுசாமுதீனின் ஆன்மாவின் இழுப்பைத்தான் மத்னவியின் முடிவை எழுதியதன் பின்னணியில் உந்து சக்தியாக இருப்பதை மேற்கோள் காட்டுகிறார்.

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

அவர் என் இதயத்தின் சினாய் மலையில் தனது சிந்தனையை வைத்தபோது

தூசி மற்றும் தண்ணீரால் ஆன என் உடல் ஒளிர்ந்தது.

ஒவ்வொரு கணத்திலும் உயர்ந்த வானத்தின் அந்த நிலவு

இப்போது என் இதயத்தின் கதவுக்கு சமிக்ஞைகள்.

மத்னவியின் முடிவைத் தொடங்குங்கள்

என் சீல் வைக்கப்பட்ட உறையைத் திறக்கவும்.

சொல்லாமல் *[முழுமையடையாத]* கதையைச் சொல்லுங்கள்

நூலில் பிணைக்கப்படாமல் இருந்த அந்த முத்தை கயிறு போடுங்கள்.

அதை விரைவாக நூலில் சரம் செய்யவும்

நமது ஆன்மீக இணைப்பு நிச்சயம் உங்களைச் சென்றடையும்.

எனது ஆன்மீக பட்டத்தை நான் காணாததால், நான் அமைதியாக இருந்தேன்

நான் அவன் கதவில் தலையை வைத்தேன்.

ஏனெனில் முத்தை உடைப்பதை விட ராஜாவின் கட்டளையை மீறுவது மிகவும் கடினம்

நான் தயக்கமின்றி அவரது கட்டளையை நிறைவேற்றத் தொடங்கினேன்.

...

மூன்றாவது இளவரசன் தன் இரண்டாவது சகோதரனின் மரணத்திற்குப் பிறகு, அரசனின் நெருக்கம், நெருக்கம், ஞானம் ஆகியவற்றை அடைந்தான்.

மூன்றாவது இளவரசர் என்பதால் மற்ற விஷயத்தை விட்டுவிடுவோம்

அவரது இரண்டாவது சகோதரர் இறந்த செய்தி கேள்விப்பட்டபோது.

அரசனின் அரசவைக்கு வந்தார்

பிரியமானவருக்கு வேதனை நிறைந்த நிலையில், தீவிர ஆசை கொண்ட ஒரு தேடுபவரைப் போல.

ஒரு நெறிமுறையாக, அறிமுகம் செய்தவர் *[ராஜாவிடம்]* கூறினார்*:*

இந்த மூன்றாவது சகோதரர் உங்கள் கருணைக்கு அதிக தகுதியானவர்.

உன் காதலில் அவனுடைய இரு கைகளும் பலவீனமாகிவிட்டன

அவரது தோல்விக்கு ஒரு கட்டு தேவை.

அரசன் அவனுக்கு இரக்கம் காட்டி அவனை வெளியே வரும்படி சொன்னான்

அரச கருணையுடன் அவரை சிம்மாசனத்தில் தனக்கு அருகில் உட்காரச் சொன்னார்.

ஆன்மீக தூண்டுதலின் மூலம் இளவரசரின் *[உள்]* நிலையை அவர் அறிந்திருந்தாலும்

ஒரு விசித்திரமான முறையில், அவரிடம் அவரது நிலையைக் கேட்டுக் கொண்டே இருந்தார்.

அவரது கருணையால், அவரை மிகவும் ஆறுதல்படுத்தினார்

அந்த வேதனையையும் துயரத்தையும் அவர் தன் ஆன்மாவிலிருந்து அகற்றினார்.

இறந்த தன் சகோதரனை அடக்கம் செய்தார்

தன் ஆத்மாவை ஜீவனுடன் இணைத்தான்.

சில நாட்களுக்குப் பிறகு, அரச கம்பெனி முழு வீச்சில் இருந்தது

ராஜாவின் இதயம் அவர் மீது மென்மையானது.

சிறிய, பெரிய கருவூலங்கள் அனைத்தையும் அவரிடம் ஒப்படைத்தார்

அவருக்கு அரச விருந்தோம்பலைத் திறந்து விட்டார்.

ஆத்மாவின் தாராள மனப்பான்மையின் கடலின் பெருந்தன்மையிலிருந்து

அவரது இதயத்தின் மொட்டு மலரத் தொடங்கியது.

நிறைய *[ஆன்மீக]* இரகசியங்கள் அவரது இதயத்தில் படிந்தன

அவர் தனது இரண்டாவது சகோதரரைப் போலவே ஒளியின் உருவகமாக மாறினார்.

தெய்வீக அருகாமை மற்றும் ஞானத்தின் நிலைகளில்

அவரது பட்டம் அவரது இரண்டாவது சகோதரரை விட அதிகமாக அதிகரித்தது.

அவர் ஆன்மீக ரீதியாக பாடுபட்டு ஆன்மீக பாதையில் பயணித்தார்

அவர் *[*நேர்மையான*]* முயற்சிகளை மேற்கொண்டார், மேலும் அவரது உள் ஒளி எப்போதும் அதிகரித்து வந்தது.

ஆனால் அவரே ஒரு பாடத்தைக் கற்றுக்கொண்டார்

அவர் தனது மூத்த சகோதரர்கள் இருவரிடமிருந்தும் ஒரு ஆலோசனையை ஏற்றுக்கொண்டார்.

ஆன்மீக பாதையின் பள்ளத்தாக்குகளை அவர் நன்கு அறிந்திருந்தார்

அவர் மிகுந்த அக்கறையுடனும் எச்சரிக்கையுடனும் இருந்தார், மிகவும் இனிமையானவராக இருந்தார்.

முதல் சகோதரர் அவசரத்தால் உயிரைக் கொடுத்தார் என்பதை அவர் கண்டார்

இரண்டாவது சுய ஆணவம், சுயநலம் மற்றும் அகங்காரம் ஆகியவற்றின் காரணமாக அவரது கல்லறைக்கு அனுப்பப்பட்டார்.

ஒரு மனிதன், பிரியமானவரின் பாதையில் இருக்க வேண்டும்

படிப்படியாகவும், பொறுமையுடனும், பொறுமையுடனும் முயற்சி செய்யுங்கள்.

நபிகள் நாயகம் *(*ஸல்*)* அவர்கள் கூறினார்கள்*:*

ஓ இளைஞனே*!* மென்மையான, மெதுவான, படிப்படியான மற்றும் பொறுமையான அணுகுமுறை *(ரிஃப்க்)* ஞானத்தின் வேர்.

இப்னு மசூத் நபிகள் நாயகம் *(*ஸல்*)* அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்*:*

ஓ பயபக்தியுள்ள மனிதனே*!* பொறுமை என்பது பாதி நம்பிக்கை.

இல்லையெனில், பிரியமானவரின் அழகு முழு வெளிச்சமாகும்

அவரது அழகில் இருதயத்தின் கண் நொறுங்குகிறது.

திடீரென்று தெய்வீக தரிசனத்தை சகித்துக் கொள்ள உங்களால் இயலவில்லை

*[*உங்கள் இதயத்தின்*]* கண்ணாடியை படிப்படியாக மெருகூட்டுங்கள் *[*அறியாமை, அலட்சியம் மற்றும் தீமை ஆகியவற்றின் அனைத்து தூசிகளையும் அகற்றி, உங்கள் உள் குணம் மற்றும் இருப்பின் அழகுடன் அதை பிரகாசிக்க வைக்க*]*.

இந்த படிப்படியான அணுகுமுறை ஒருவரின் ஆன்மீக திறனை அதிகரிப்பதற்கானது

அவரது திறந்த அழகு எப்போது அதன் கதவை மூடியது*?*

பிரியமானவர் வானத்தின் நடுவில் சூரியனைப் போன்றவர்

ஆனால் ஓ வௌவால் *!* சூரியனைப் பார்க்க உன் கண் எங்கே*?*

போ, முதல்ல உன் கண்ணைப் பெற்றெடு

பின்னர் அதை அன்புக்குரியவரை நோக்கித் திறக்கவும்.

இல்லையெனில், அதன் பிரகாசமான வெளிச்சத்தை நீங்கள் பொறுத்துக்கொள்ள முடியாது மற்றும் பிரகாசிக்க முடியாது

அதன் சூரியன் உங்கள் நட்சத்திரத்தை அஸ்தமிப்பார்.

நீங்கள் இறந்துவிடுவீர்கள் அல்லது பைத்தியமாகிவிடுவீர்கள், உங்கள் மனதை முற்றிலும் இழந்துவிடுவீர்கள்

இதனால்தான் பலர் *மஜ்துப் (*தெய்வீக அழகைக் கண்டு மனதை இழந்தவர்கள்*)* ஆகிவிட்டனர்.

வைக்கோலால் மலையின் எடையைத் தாங்க முடியாது

இந்த துக்கத்திற்கும் சோகத்திற்கும், ஆன்மீக பரிபூரணத்தை அடைந்த ஒருவர் உங்களுக்குத் தேவை.

அவனது முதல் சகோதரன் அவசரப்பட்டான்

நடுக்கத்துடனும் நடுக்கத்துடனும் காதலியுடனான சந்திப்பை அவர் அடைந்தார்.

ஏனெனில் காதலியை தூய சந்திப்பு அவருக்கு பொருத்தமானதல்ல

அவர் நடுங்கத் தொடங்கினார், உடைந்து இறந்தார்.

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

உடலின் இந்த முக்காடு அகற்றப்படாத வரை

பிரியமானவருடன் திறந்த சந்திப்பை ஒருவர் எப்போது பெறலாம்?

ஆனால் தீவிர காதலின் சிங்கம் திடீரென்று ஓடும்போது

காதலன் பச்சை இறைச்சியைப் போல அதன் பலியாகிறான்.

தீவிரமான காதலின் குழப்பம் ஒருவரை விரைவுபடுத்துகிறது

கடலின் அடிப்பகுதியில் ஒரு ஷெல் போல, ஒருவன் *[மழை]* துளிக்கு வாயைத் திறக்கிறான்.

ஆனால் மழைக்கு முன் வாயைத் திறக்க வேண்டும்

வலி மற்றும் கஷ்டங்களைத் தவிர வேறு எதையும் சாதிக்கவில்லை.

மாதவிடாய் இல்லாத மற்றும் பருவமடையாத ஒரு பெண்

விந்தணுக்களைச் சுற்றி *[இனப்பெருக்கத்திற்காக]* இயலாது.

மூன்றாவது இளவரசரின் நிலையையும், அவர் வெளிப்புற மற்றும் உள் முழுமையை அடைவதையும், தனது தேவையை வெளிப்படுத்துவதிலும், தனது குறிக்கோளை அடைவதிலும் பொறுமையைக் காட்டுவதையும் விவரித்தல்

அந்த மூன்றாவது விலை நூறு முன்னெச்சரிக்கைகள் மற்றும் பொறுமையின் மூலம்

க்னோசிஸ் கடலில் இருந்து மழை மேகங்களைப் போல பெறப்பட்டது.

ஒவ்வொரு இரவும் ராஜாவின் ஆன்மீக சகவாசம் மூலம்

ஒவ்வொரு காலையிலும் கடவுளின் ஒருமைப்பாட்டின் வெளிச்சங்கள் அவரது இதயத்தில் ஓடிக்கொண்டே இருந்தன.

ஆன்மீக திறனை அடைதல் மற்றும் ஞானத்தின் மகிழ்ச்சி

அரசனின் சகவாசத்தால் ஒவ்வொரு கணமும் அவருக்காக தோன்றினார்.

சந்திரனின் திசையில் இருந்து ராஜாவைப் போல அவரது இதயத்தில் எல்லா நேரங்களிலும்

காலையிலும் மாலையிலும் அவரது இதயத்தில் புதிய வெளிச்சங்கள் இறங்கின.

தனது நோக்கத்தைத் தவிர வேறு எதற்காகவும் அவர் மூச்சுவிடவில்லை

கருணையுள்ள மன்னனின் இதயத்தில் அவர் ஒரு தீப்பொறியைத் தக்க வைத்துக் கொண்டார்.

கருணை மற்றும் தாராள மனப்பான்மை நிறைந்த அத்தகைய அரசன்

என் தேவையின் வார்த்தையை நான் ஏன் அவர் முன் கொண்டு வர வேண்டும்?

கேட்காமலேயே அவரது கருணை எண்ணற்ற ஆசீர்வாதங்களை அளிக்கிறது

என் இதயம் கேட்க எப்படி தைரியமாக இருக்கும்?

எங்கள் ராஜா தெளிவான பளபளப்பான கண்ணாடி இதயம் போன்றவர்

ராஜாவின் இருதயத்தில், எனக்கு ஆபத்தான இடம் இருக்கிறது.

அந்த விலைமதிப்பற்ற முத்துக்க்கு நான் உண்மையிலேயே தகுதியானவன் என்றால்

தனது கருணையால், மன்னர் அதை எனக்கு வழங்குவார்.

ஆன்மீக திறன் கொண்ட ஒவ்வொரு நபருக்கும் அவரது கருணை தருகிறது

நிச்சயமாக ஒருவரின் உள் ஆன்மீக நிலைக்கு ஏற்ப.

திறன் மற்றும் தகுதி உள்ள எவரும்

அரசனிடம் கேட்காமலேயே அரசனிடமிருந்து ஒரு அரச கொடை வருகிறது.

ஊசியின் தலை கூட மறைக்கப்படாத அரசன்

எனது நோக்கத்தை அடைய நான் ஏன் வெவ்வேறு பாதைகளில் ஓட வேண்டும்?

என் பயனற்ற பொருளை நான் ஏன் அவரிடம் காட்ட வேண்டும்?

என் தேவையை நான் ஏன் அவரிடம் வெளிப்படுத்த வேண்டும்?

நமது அரசன் பிரகாசமானவர், உணர்வு கொண்டவர், விழிப்புணர்வு கொண்டவர்

இறுதியில், அவர் இருதயத்தின் ஆசைகளை வழங்குகிறார்.

ஓ இதயமே*!* பொறுமையாக இருங்கள், ஏனெனில் அது மகிழ்ச்சியின் திறவுகோல்

அதில் நிறைய வசதிகளும் மகிழ்ச்சியும் உள்ளன.

ஒரு நாள் மன்னர் கூறினார்*:* இரக்கமுள்ள ஆத்மா*!*

நீங்கள் பொறுமை மற்றும் சகிப்புத்தன்மையின் கடல் மற்றும் கருணையின் சுரங்கம்.

ஆதிக்கம் மற்றும் சாம்ராஜ்யத்தின் எனது பொறுப்புகளால் நான் எரிச்சலடைகிறேன்

என் இதயம் உண்மையில் தெய்வீக ஒருமைப்பாட்டின் *(*ஒற்றுமை*)* உயர்ந்த சிம்மாசனத்துடன் இணைக்கப்பட்டுள்ளது.

என் வாரிசாக ஆகி, *[*சாம்ராஜ்ஜியத்தின்*]* வேலையைச் செய்யுங்கள்

அதனால் என் இதயத்தைத் தொந்தரவு செய்வதிலிருந்து விடுபட முடியும்.

நான் தனிமையில் செல்ல விரும்புகிறேன்

நான் உரையாடலில் இருந்து அமைதியாக இருக்க விரும்புகிறேன்.

என் இதயம் கவலையற்றதாகிவிடும்

அது தெய்வீக ஒளிகளின் வெளிப்பாடாக மாறும்.

சிந்தனையின் ஒரு கணம் ஒரு வருட வழிபாட்டுக்கு மதிப்புள்ளது

இந்த சிந்தனை தெய்வீக அழகில் அதிசயம்.

இளவரசர் இந்த விஷயத்தைக் கேட்டபோது

அரசனுக்கு மரியாதை செலுத்தும் வகையில், தனது தலையை அவரது காலில் வைத்துக் கொள்ளுங்கள்.

கடவுள் தடுக்கட்டும்*!* நீங்கள் ஆட்சியைத் துறக்கும் காலம் வராது

அல்லது தனிமையான அறையில் தனிமையை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள்.

உன் நிழல் என் தலையில் இருக்கட்டும்

கியாம நாள் வரை மறைத்து வைத்திருங்கள்.

ஓ இறைவா*!* என் வாழ்க்கை இவ்வளவு இருக்கக்கூடாது

ராஜாவின் ஆட்சியின் முடிவை நான் காண்கிறேன்.

அந்த வழிகளில் நிறைய விவாதங்கள் நடந்தன

ஆனால் ராஜா இளவரசனைச் சோதித்து *[உண்மையை]* தேடிக் கொண்டிருந்தான்.

அவரது இதயத்தில் புகழ் மற்றும் அதிகாரத்திற்கான ஆசை இருக்கிறதா என்று பார்க்க

அல்லது அரசனைப் போல பேரரசு மற்றும் ஆதிக்கத்தின் மகத்துவம்.

இதயத்தில் ஆணவமும் கர்வமும் இருக்கிறதா?

அல்லது தெய்வீக ஏக்கம் என்ற திராட்சை ரசத்தால் அவரது உள் இருப்பு போதையில் இருக்கிறதா?

இளவரசர் தன் மனதில் எந்த யோசனையும் சமைக்கவில்லை என்பதை அரசன் கண்டான்

அவரது இருப்பு மரத்தில், கீழ்ப்படிதல் மற்றும் நேர்மையின் பலன்களைத் தவிர வேறு எதுவும் பழுக்கவில்லை.

அது அந்தஸ்து மற்றும் ஆதிக்கத்தின் மீதான அன்பு, பேராசை மற்றும் ஆசை

அவரது தலையில், பிரியமானவருக்கான ஏக்கத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை.

தேவன் மீதும் அவருடைய விசேஷ அடிமைகள் மீதும் அன்பைத் தவிர

வேறு எதற்கும் அவரது இதயத்தில் எந்த வழியும் இல்லை.

ஆன்மீக பாதையின் தேவைகளுக்கு ஏற்ப மன்னர் தனது உள் நிலைகளைக் கண்டறிந்தார்

தெய்வீக சட்டத்தின் நெடுஞ்சாலையில் தனது ஒவ்வொரு அடியையும் அவர் கண்டார்.

அவரது இதயத்தில் ஆட்சியை நோக்கி எந்த சாய்வும் இல்லை

அவர் கடலை *[தெய்வீக ஞானத்தின்]* தேடுபவர், *[உலக வழிகள் மற்றும் நோக்கங்களுடைய]* கப்பலுக்கு கட்டுப்பட்டவர் அல்ல.

பல்வேறு அளவுகோல்களில் அவர் அவரை நிறைய சோதித்தார்

தூய தங்கத்தைத் தவிர வேறு எதுவும் இல்லை.

அரசன் தன் தோழர்களிடமும் உதவியாளர்களிடமும் சொன்னான் இந்த இளைஞன்

பெண்ணைப் போன்ற ஆத்மாவைத் தவிர வேறு எதற்கும் தகுதியற்றவள்.

சந்திரனை சூரியனுடன் இணைப்பது சிறந்தது

ஆன்மாவுடன் உடலின் தொடர்பு சிறந்தது.

அவரும் அவளும் ஒருவருக்கொருவர் தகுதியானவர்கள் மற்றும் இணக்கமானவர்கள்

அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தம் தோழர்களை விட மேலானவர்களாக இருக்கின்றனர்.

அத்தகைய பெண் அத்தகைய ஆணுக்கு பொருத்தமானவள்

அத்தகைய நகை அந்த மோதிரத்திற்கு ஏற்றது.

[ராஜாவின்] அனைத்து மக்களும் அத்தகைய கருத்தைப் பாராட்டினர்

அவர்கள் அனைவரும் சொன்னார்கள்: தயவுசெய்து சீக்கிரம், இது ஒரு சரியான வாய்ப்பு.

ராஜா கட்டளையிட்டார், அவர்கள் ஒரு அழகான கூட்டத்தை ஏற்பாடு செய்தனர்

ஒரு சிறந்த திருமண கூட்டம் அமைக்கப்பட்டது.

ஒருவருக்கொருவர் நித்தியமாக விரும்பும் இருவரின் ஒரே இதயமும் ஆன்மாவும்

தங்கள் உறவுகளை அனுமதிக்கும் சபதம் ஏற்பட்டது.

அவர்களின் ஆசீர்வதிக்கப்பட்ட இணைப்பு நடந்தது

ஆன்மாவுக்கு ஆன்மாவும், இதயத்துக்கும் இதயம் இணைக்கப்பட்டது.

படிப்படியான விடாமுயற்சியுடன், இரு உலகங்களின் விவகாரங்களும் ஒழுங்காக உள்ளன

ஏனென்றால் அவசரம் சாத்தானிடமிருந்து பிறக்கிறது.

எல்லா விஷயங்களுக்கும் பொறுமையை உறுதியின் ஆதாரமாக இறைவன் அறிவித்துள்ளார்

பொறுமையானவர் ஒருவரின் விருப்பங்களை அடைவார் என்பதில் சந்தேகமில்லை.

யார் கஷ்டத்தை சகித்துக் கொண்டாரோ, அவர்களுக்கும் புதையல் கிடைத்தது

சோம்பேறித்தனமாக மாறியவனும் துன்பத்தில் இறந்தான்.

ஆனால் சோம்பேறிகளைப் பற்றி, உலகிற்கு சோம்பேறி சிறந்தது

உலக விஷயங்களில் அவசரம் கொடுப்பது.

பொறுமையாக இருங்கள், உலகத்தை அவரிடம் ஒப்படைக்கவும்

உங்களுக்கு எது நல்லது, எது கெட்டது என்பதை அவர் உங்களைவிட நன்றாக அறிவார்.

உலக சோம்பேறிகள் தெய்வீக பாதையில் சுறுசுறுப்பாக செயல்படுகிறார்கள்

மூன்றாவது இளவரசரைப் போல.

மூன்று இளவரசர்களின் கதையின் விளக்கம் மற்றும் அர்த்தங்களின் விவரங்கள் மற்றும் அதை விளக்குவது மற்றும் அதை க்னோசிஸின் பட்டங்களுடன் இணைத்தல் (*இர்ஃபான் / மாரிஃபா*) - அருகாமை, நெருக்கம் மற்றும் தெய்வீகத்தின் அறிவு ஆகியவற்றின் நிலை, இது வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தை அடைவதற்கு வழிவகுக்கிறது மற்றும் அதன் விளைவாக நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

இந்த கதையிலிருந்து முழு பாடத்தையும் பெறுங்கள்

அதனால் நீங்கள் இந்த கதையிலிருந்து முழு அளவைப் பெறலாம்.

மனிதர்கள் செய்ய வேண்டிய வேலையைச் செய்ய வேண்டும்

அவர்கள் கதைகளை நம்பியிருக்கக் கூடாது.

நீங்கள் உங்கள் முழு வாழ்க்கையையும் கதைகளில் விழுங்கி வீணடித்துள்ளீர்கள்

காலை நெருங்கிவிட்டது, உங்கள் தூக்கத்திலிருந்து எழுந்திருங்கள்.

முதுமையின் காலை வந்துவிட்டது, புறப்பட வேண்டிய நேரம் வந்துவிட்டது

கதைகளில் ஈடுபட வேண்டாம் *[*உங்களை எங்கும் அல்லது எதையும் அழைத்துச் செல்லாது*]*.

*[*நித்தியத்திற்கான உங்கள் பயணத்தில்*]* பாதைக்கு ஒரு ஏற்பாட்டாக செயல்படும் வேலையைச் செய்யுங்கள்

உமது கல்லறையில் சந்திரனைப் போல பிரகாசமானதைச் செய்யுங்கள்.

மாலை, சூரியன் மறைந்துவிட்டது

இப்போது தாமதமாகிவிட்டது, சீக்கிரம் உங்கள் வீட்டிற்குச் செல்லுங்கள்.

நீண்ட காலமாக, நீங்கள் ரொட்டிகள் மற்றும் இனிப்புகளை சாப்பிட்டுள்ளீர்கள்

அதிலிருந்து உங்கள் உள்ளத்தில் ஏதேனும் கருவூலத்தை நீங்கள் பார்த்திருக்கிறீர்களா?

நீங்கள் உங்கள் கீழ்மட்டத்தை உயர்த்தினீர்கள், அது ஒரு காளையாக மாறியது

உங்கள் இறுதி இலக்கை நோக்கி நீங்கள் எப்போது நடவடிக்கை எடுத்தீர்கள்?

எனவே இப்போது உங்கள் தவிர்க்க முடியாத புறப்பாட்டிற்கு தயாராகுங்கள்

பௌதிக உலகத்திலிருந்து உள் யதார்த்தத்தை நோக்கிச் செல்லுங்கள்.

உங்கள் இதயத்தில் ஒளியை அதிகரிக்கும் உணவை உண்ணுங்கள்

அது உங்கள் சாளரத்தை மற்ற உலகத்தை நோக்கி திறக்கும்.

உங்கள் விலைமதிப்பற்ற வாழ்க்கை சோம்பேறித்தனத்தில் முடிந்துவிட்டது

இன்னும் சில நாட்கள் மீதமிருக்கிறது, ஆனால் நீங்கள் அலட்சியமாக இருக்கிறீர்கள்.

என்ன நடந்தாலும் நீங்கள் இன்னும் நண்பரிடம் வரலாம்

நண்பரின் சந்தில் உங்கள் படிகளை வேகமாக எடுக்கவும்.

எஞ்சியிருப்பதை வீணாக்க விடாதீர்கள்

தலையில் நடக்க வேண்டியிருந்தாலும் பிரியமானவரின் பாதங்களில் தலையை வைக்கவும்.

ஓ நீ*!* நீங்கள் நூறு வருடங்கள் அவருக்குக் கீழ்ப்படியாமல் போனாலும்

நீங்கள் அதை தட்டினால் கதவு இன்னும் திறந்திருக்கும்.

ஆன்மா என்றால் என்ன*?* இது புனிதமான உன்னத குணங்களைக் கொண்ட ஒரு பறவை

ஞானத்தை *(*தெய்வீகத்துடன் அருகாமையில்*)* அடைவதற்காக இது ஒரு கூண்டில் மூடப்பட்டுள்ளது.

ஆன்மா என்றால் என்ன*?* இது புனிதமான *[*தெய்வீக*]* பரம்பரையின் ஒரு பறவை

சம்பாதிக்கும் பொருட்டு சிறைக்குள்ளே இருக்கிறது.

கிளி கற்பிக்கப்படுவதற்காக கூண்டில் உள்ளது

எனவே, அது ஒரு இனிமையான குரலில் விசில் அடிக்க கற்றுக்கொள்ளலாம்.

ஆன்மா வர்த்தகத்திற்காக ஒன்றுமில்லாத நிலையிலிருந்து வந்துள்ளது

எல்லா நேரங்களிலும் அதன் திசை நித்தியத்தை நோக்கி உள்ளது.

உங்கள் கீழ் சுயம், பயிற்சி விஷயத்தில், *[*மூன்று இளவரசர்களின்*]* தந்தையைப் போன்றது

அந்த மனதைக் கவரும் கோட்டைக்குள் செல்வதைத் தடுக்கிறது.

தீமையை நோக்கி சாய்ந்த தாழ்ந்த ஆத்மா, உங்களை பாவங்களை நோக்கி நடக்க வைக்கிறது

அது தீமை, நிராகரிப்பு மற்றும் கலகம் ஆகியவற்றை நோக்கி உங்களை அழைக்கிறது.

படங்கள் நிறைந்த கோட்டைக்குள் நுழைவதைத் தடுக்கிறது

ஏனெனில் அது உலக புத்தியை அழித்துவிடுகிறது.

நபிகள் நாயகம் *(*ஸல்*)* அவர்களின் பாதையின் புனிதத்தன்மையால் நிரம்பிய கோட்டை

வாழ்க்கையில் கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள் காரணமாக பொருள்முதல்வாத மனநிலைக்கு இது மனதை ஊதுகிறது.

இந்த கோட்டையில் ராஜா மற்றும் அவரது மகளின் படங்கள் உள்ளன

பரலோக தோழர்கள், சொர்க்கம் மற்றும் அழகான அன்பு ஆகியவை அங்கு குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

"நாங்கள் திருமணத்தில் பெரிய கண்களுள்ள பரலோக தோழர்களைக் கொடுத்திருக்கிறோம்" என்று தெய்வீகமாக அறிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது

இதயத்தின் முத்து பேராசையின் சரத்துடன் கட்டப்பட்டுள்ளது.

மனிதர்கள் நித்தியத்தில் படைக்கப்பட்டதால்

[அவர்கள் சாய்ந்தவர்கள்] லாபம் ஈட்டுவதை நோக்கி மற்றும் அனைத்து தீங்குகளையும் விரட்டுவதை நோக்கி.

அதனால்தான், தெய்வீக சட்டத்தின் கோட்டையில்

மனிதர்களை ஆசை மற்றும் பயம் இரண்டையும் உருவாக்க படங்கள் உருவாக்கப்பட்டுள்ளன.

சில நேரங்களில் மக்கள் பேராசையின் மூலம் *[தெய்வீக]* பாதையில் செல்ல வைக்கப்படுகிறார்கள் *[சொர்க்கம், பரலோக ஆசீர்வாதங்கள் மற்றும் தோழர்கள், ஆதிக்கம் போன்ற பல்வேறு வெகுமதிகளுக்காக.]*

சில நேரங்களில் அவர்கள் நரகத்தின் படுகுழிக்கு அஞ்சப்படுகிறார்கள்.

கலகக்காரர்கள் கீழ்த்தரமானவர்கள், பயத்தின் மூலம்

வலுக்கட்டாயமாக அரசனிடம் அழைத்துச் செல்லப்படுகிறார்கள்.

அதனால் தீய செயல்களில் ஈடுபடும் இந்த கீழ்த்தரமான சுயம் *(நஃப்ஸ்)* மகிழ்ச்சியாகவோ அல்லது வலுக்கட்டாயமாகவோ

அரசனுக்கும் அவனது மகளுக்கும் பழக்கமாகிவிட்டான்.

ஆனால் மூன்று இளவரசர்களைப் போலவே, வேறு வார்த்தைகளில் கூறுவதானால், மனிதர்கள்

பார்க்கும் கண் உடையவனே*!* ஆன்மீக பாதையின் அடிப்படையில் மூன்று வகைப்படும்.

ஒருவர் தனது சொந்த ஆன்மாவை ஒடுக்குபவர்கள், மற்றொருவர் நடுவில் *[ஸ்பெக்ட்ரமின் இரண்டு முனைகளில்]* இருக்கிறார்

மூன்றாவது, அறம் மற்றும் நற்செயல்களில் முதன்மையானவராக இருக்க முயற்சி செய்தவர்.

முதல் இளவரசர் தனது வாழ்க்கையை அழித்தார்

அவர் தங்கள் சொந்த ஆத்மாக்களை ஒடுக்கும் குழுவைச் சேர்ந்தவர்.

[தீவிர அன்பின் வெப்பத்தால்] அவரது வாழ்க்கையின் முத்து கையை விட்டு விழுந்தது

ஆன்மீக முயற்சி மற்றும் ஞானத்தின் சரியான வழிக்கு அவர் முக்கியத்துவம் கொடுக்கவில்லை.

ஆனால் அரசனின் கருணை அவருக்கு உதவியது.

[இறுதியில்] அவர் தெய்வீகமாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்களில் ஒருவராக ஆனார் *[அவரது வாழ்க்கை முடிந்த பிறகு]* அது ஆச்சரியமாக இருக்கிறது.

எவன் அவனுக்காக உயிர் கொடுக்கிறானோ, அவனிடமிருந்து அவனே ஒரு உயிரைக் கொடுக்கிறான்

ஒரு மரகதத்தைக் கொடுப்பவருக்கு முழு சுரங்கமும் *[மரகதங்கள் நிறைந்தது]* கொடுக்கப்படுகிறது.

அவர் ஒரு சுடரால் அந்துப்பூச்சிகளைப் போல எரிந்தார்

அவர் ஒரு பைத்தியக்காரனைப் போல கிணற்றில் விழுந்தார்.

அன்பின் போரில், தைரியமானவர்கள் தேவை

அதனால் ஒருவர் தனது திறனுக்கு ஏற்ப அன்புடன் நிறைவேறுகிறார்.

நண்பர் இறப்பதன் மூலம் கண்டுபிடிக்க முடிந்தால்

இறைவனின் வழி மிகவும் சுலபமாக இருந்திருக்கும்.

[தெய்வீக] அன்பில், ஒவ்வொரு கணத்திலும், வெவ்வேறு வகையான மரணம் உள்ளது

யாருடைய கசப்புடன், மரணம் நூறு ஆபத்துகளை உணர்கிறது.

இரண்டாவது இளவரசர் ஆன்மீக முயற்சியையும் முயற்சியையும் செய்தார்

ஆனால் ஆணவம் மற்றும் உள் கொந்தளிப்பில் ஈடுபட்டார்.

அவர் தன்னை சூரியனின் சக பங்குதாரராக (பரிபூரண ஆன்மீக வழிகாட்டி) ஆக்கினார்

"நானே உண்மை" என்று சொல்லத் தொடங்கினார்.

பின்னர் அவர் சாலைத் தடையைத் தாக்கினார்

மரணத்தின் இலக்கு அவருக்கு முன்னால் வந்தது.

இந்த பாதையின் பரிபூரணத்தின் காரணமாக அவர் பாதையில் நின்றார் *[*இது ஒருவரை உள் தீமைகளுடன் முன்னேற அனுமதிக்காது*]*

அவர் இன்னும் பாதையின் அழகில் இருந்து ஒரு டிராஃப்ட் குடித்தார்.

கிங்கின் கருணை, அவரது ஆன்மாவை தெய்வீகமாக ஏற்றுக்கொள்ள வைத்தது *[*தவறுகள் செய்யும் வரை அவர் இன்னும் பாதையில் பாடுபட்டார்*]*

அவர் இன்னும் காதலியை சந்தித்தார் *[*அவரது உலக வாழ்க்கை முடிந்த பிறகு*]*.

அது அவரது திறமை அல்லது எந்த உரிமையாலும் அல்ல

எல்லாவற்றையும் படைத்த மன்னனின் கருணை மற்றும் கருணை.

மூன்றாவது விலை *[*அவரது ஆன்மீக முயற்சியில்*]* முதன்மையானது.

அவர் தனது இரண்டு மூத்த சகோதரர்களை விட அதிகமாக இருந்தார்.

க்னோசிஸை நோக்கிய பாதையை அவர் உணர்ந்தார்

அவர் மன்னரின் யதார்த்தத்தின் தோழனாக ஆனார்.

அவர் ஆன்மீக முயற்சிகளையும் முயற்சிகளையும் செய்தார், தெய்வீக ஞானம் அவருக்கு வந்தது

ஒவ்வொரு கணமும் தெய்வீக அருகாமை அதிகரித்துக் கொண்டே வந்தது.

விசுவாசமுள்ளவர்கள் என்பதால், ஊக்கத்தொகை வழங்கப்படும் போது பாதையில் செல்லுங்கள்

அவர்கள் தனது மகள் மீதான அன்பின் காரணமாக அரசனை நோக்கி ஓடுகிறார்கள்.

ஆனால் அவர்களின் பார்வை மன்னர் மீது விழுந்ததும், அவர்கள் தங்கள் முட்டாள்தனத்தை உணர்கிறார்கள்

பின்னர் அவர்கள் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த மகள் மீதும், அரசரின் மீதான அன்பையும் அடிபணியச் செய்தனர்.

*[*பாதையின் பரிபூரணங்களை அடைவதன் அடிப்படையில்*]* அரசர் அவரிடம் முழுமையான *[*ஆன்மீக*]* திறனைக் கண்டதால்

அந்த அறிவுடன் மகளுக்கு திருமணம் செய்து கொடுத்தார்.

மற்ற இரண்டு இளவரசர்களும் தெய்வீக பெருந்தன்மையால் ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டாலும்

ஆனால் அவருக்கு முன்னால் அந்த *[*ஆன்மீக*]* பட்டமும் இளைய இளவரசன் பெற்ற தெய்வீக அருகாமையின் நிலையும் எங்கே*?*

அபூரணர்களையும் ராஜா தன்னைத் தவிர தம்முடைய சிங்காசனத்தில் உட்கார வைத்தபோது அவர்களை கௌரவப்படுத்தினார்

அவர் அவர்களை தனது சொந்தம் என்று அழைத்து செல்வத்தை பொழிந்தார்.

மூத்த இளவரசரே தன்னுடைய குறைபாடுகளைக் கண்டு வெட்கப்படுகிறார்

சிம்மாசனத்தில் அமர்ந்திருக்கும்போது அவர் சோகமாகவும் வெட்கமாகவும் உணர்கிறார்.

அவரது சொந்த வழுக்குகள் மற்றும் தவறுகளால் அவரது இதயத்தில் முட்கள் உள்ளன

அவர் தனது சொந்த குறைபாடுகளால் வேதனையை அனுபவித்து வருகிறார்.

அதனால்தான் படைப்புகளிலும் சிறந்தவர் *(*முஹம்மது*)* கூறினார்கள்*:*

சொர்க்கத்தில் அலட்சியம் தவிர வேறு எந்த துக்கமும் இல்லை.

பாவிகளுக்கு சொர்க்கத்திற்கு ஒரு வழி வழங்கப்பட்டால்

அவர்களுக்கு அரச அரண்மனை மற்றும் ஆடைகள் வழங்கப்பட்டால்.

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

அவர்கள் தங்கள் அசிங்கமான கால்களை மயில் போலப் பார்க்கிறார்கள்

அவர்கள் *(*வருத்தத்துடன்*)* தலைகுனிந்து வெட்கப்படுகிறார்கள்.

ஒரு அசிங்கமான நபருக்கு கண்ணாடி அரண்மனையின் நன்மை என்ன*?*

அத்தகையவருக்கு, எல்லா இடங்களிலும் பொறாமை நிறைந்த கண்ணாடி உள்ளது *[*ஒருவரின் அசிங்கத்தின் யதார்த்தத்தைக் காட்டுவதற்கு*]*.

ஓ மாமா*!* இந்த விஷயத்தின் *[*மகத்தானது*]* முடிவே இல்லை

*[*மூன்று இளவரசர்களுடன்*]* சேர்ந்த ராஜாவின் கதையைச் சொல்லுங்கள்.

தனது ராஜ்யத்தை விட்டுவிட்டு மூன்று இளவரசர்களும் தங்கள் பயணத்தை மேற்கொள்ளும் அரசனுடன் சேர்ந்த மரபு

ஓ ஜியா உல் ஹக் ஹுசாமுதீன் ஹஸன்*!*

*[*கதையில் நான்காவது நபர்*]* ராஜாவின் நிலையை என்னிடம் விவரிக்கவும்.

அவர் ஒருவராக மாறியபோது, தனது ராஜ்யத்தைத் துறந்தார்

வறுமையில் இளவரசர்களுடன் இருந்தான்.

அவர் தனது ராஜ்யத்தை விட்டுவிட்டு *[*அவர்களின் முக்கியமான போராட்டங்களில்*]* அவர்களின் தோழனானார்

அவர் அவர்களுடன் பாதையில் நடந்து கொண்டிருந்தார்.

ஒற்றுமையாக அவர்களுக்கு சேவை செய்வதில் அவர் தீவிரமாக இருந்தார்

எல்லா பாசாங்குத்தனங்களிலிருந்தும் சுத்திகரிக்கப்பட்ட தூய இருதயத்துடன்.

*[*அவரது ஆன்மாவில்*]* அவர்களின் *[*தெய்வீக*]* அன்பின் பிரதிபலிப்பு அவரைக் கவர்ந்தது

அவர்களின் பயணத்தில், அவர் மூன்று *[இளவரசர்களுடன்]* ஒற்றுமையைக் காட்டினார்.

தீவிர காதல் இது போன்ற பல விளைவுகளை ஏற்படுத்துகிறது

அவை சுதந்திரம் கொண்ட இதயத்திற்கான சங்கிலிகள்.

ஒரு காதலனின் நிறுவனம், உங்களை ஒரு காதலனாக ஆக்குகிறது

ஒரு பாவியின் சகவாசம் உங்களை ஒரு பாவியாக ஆக்குகிறது.

ஒவ்வொரு மனிதனும் மற்றொருவரிடமிருந்து ஒழுக்கத்தையும் பண்பையும் பெறுகிறான்

ஒரு கேண்டலூப் மற்றொரு கேண்டலூப்பிலிருந்து அதன் *[இனிமையான]* நறுமணத்தைப் பெறுகிறது.

[இன்னொருவருடைய] நிறுவனத்தின் செல்வாக்கை மறுப்பவர் ஒரு முட்டாள்

ஒரு *[நல்ல]* கூட்டத்தை விட்டு ஓடுகிறவன் அலட்சியமானவன்.

ஒரு கேண்டலூப் மற்றொரு கேண்டலூப்பிலிருந்து அதன் நிறத்தைப் பிடிக்கிறது

மற்றொரு மனிதனின் சகவாசம் ஏன் ஒரு விளைவை உருவாக்காது?

அந்த நாய் குகை மக்களின் தோழனாக மாறியது

நாய் பண்புகள் அதை முற்றிலுமாக விட்டு வெளியேறும் வரை.

தெய்வீக ஜனங்களின் பாதங்களின் தூசியாக மாறுங்கள்

அவர்களுடைய சந்திரனிலிருந்து வெளிச்சத்தை நீங்கள் பெறுவதற்காக.

அதனால்தான் நபிகள் நாயகம் *(ஸல்)* அவர்கள் கூறினார்கள்:

முஃமினைத் தவிர வேறு எவருடனும் நீங்கள் சகவாசம் செய்யாதீர்கள்.

நறுமணம் கொள்கலனை நறுமணமாக்குகிறது

உரம் நிலத்திற்கு துர்நாற்றம் வீசுகிறது.

பூக்களுக்கு எண்ணெய் செலவழித்தபோது

அது மலரின் நறுமணத்தின் கொள்கலனாக மாறியது.

அந்த ராஜா இளவரசர்களுடன் இருந்தார்

மூன்று சகோதரர்களில் இருவர் தங்கள் உயிரை தியாகம் செய்தபோது.

அவர் மூன்றாமவரின் தோழனாக ஆனார்

அவர் ஒரு உண்மையான பக்தரைப் போல எல்லா நேரங்களிலும் அவருக்கு முன்னால் இருந்தார்.

மூன்றாமவன் சீன மன்னனின் மருமகனானபோது

அவர் அவரது சிறப்பு மேட்டுக்குடியினரில் ஒருவர்.

சீன மன்னர் அவரது அபரிமிதமான அன்பையும் பக்தியையும் கண்டபோது

மற்றும் அவரது காதலியுடனான அவரது சிறப்பு தொடர்பு.

அவர் இருவரையும் ஒரே ஆத்மாவையும் இரண்டு உடல்களையும் கண்டார்

[சீன அரசன்] அவனிடம் நட்பு கொண்டான்.

அவர் கருணையுடன் இளவரசரிடம் கூறினார்*:*

உங்கள் தோழர் ஒவ்வொரு வேலைக்காரனுக்கும் பெருமை.

அவனுக்கு வணக்கம் செய்வதைத் தவிர வேறு எந்த விருப்பமும் இல்லை.

அவர் உங்கள் சிந்தனையில் மிகவும் மூழ்கியிருக்கிறார், அவர் உலகில் உள்ள எல்லாவற்றையும் இழந்துவிட்டார்.

அவரைப் போன்ற ஒருவருக்கு வெகுமதி அளிப்பது அவசியம்

தன் தாழ்ந்த ஆத்மத்தின் ஆசைகளை அழிப்பவன்.

உங்கள் ஆசையில் தன் சொந்த ஆசையை இழந்தவன்

அத்தகையவருக்கு ஏராளமான வெகுமதி அளிக்கப்பட வேண்டும்.

இளவரசர் அவரது பாதங்களை முத்தமிட்டு கூறினார்*:*

எங்களிடமிருந்து மறைந்திருப்பது உங்களுக்கு தெளிவாகத் தெரிகிறது.

உங்கள் நிறுவனத்தைக் கண்டுபிடிக்கும் நம்பிக்கையில் இருக்கும்போது

நான் என் பயணத்தைத் தொடங்க என் தாயகத்தை விட்டு வெளியேறினேன்.

இந்த மனிதர் தனது நாட்டின் மிகவும் வெற்றிகரமான மன்னராக இருந்தார்

எங்கள் நிறுவனத்தை ஏற்றுக்கொள்வதில் சுறுசுறுப்பைக் காட்டியது.

அவர் நமக்காக தனது நாட்டையும் செல்வத்தையும் விட்டு வெளியேறினார்

ஒருமித்த குரலில் எங்களுக்கு அசைக்க முடியாத ஆதரவுடன், அவர் தனது இதயத்தில் கொடியை உயர்த்தினார்.

எங்களால், அவர் பல ஏற்றத்தாழ்வுகளை சகித்தார்

அவர் தனது நாட்டை விட்டு வெளியேறி எங்கள் நண்பரானார்.

உங்கள் மாட்சிமையின் கருணைக்கு ஒரு தேவை உள்ளது

இது தாராள மனப்பான்மை மற்றும் கருணைக்கான இடம்.

அரசன் தனக்கு வேறொரு நாட்டைக் கொடுப்பதாக கூறினான்

அவரது அந்தஸ்துக்கு ஏற்ற வகையில் அவர் வழங்கப்படுவார்.

முன்பு மதிப்பிடப்பட்டதை விட அதிகமான அரண்மனைகள் மற்றும் நாடுகளை மன்னர் அவருக்கு வழங்கினார்

மூன்றாவது இளவரசன் நிமித்தம், அவருக்காக வெளியே கொண்டு வரப்பட்டார்.

அவரது கண்கள் கூட பார்க்காதது அவருக்கு வழங்கப்பட்டது

அவரது காதுகள் கூட கேட்காதவை அவர் முன் வைக்கப்பட்டன.

அந்த நான்காவது *(*நபர்*)* தனது இலக்கை அடைந்தார்

வழக்கறிஞருடன் ஒரு கிளையன்ட் போல, ஹோஸ்டுடன் விருந்தினரைப் போல

அந்த உயர்ந்த செல்வந்தர் *(*ஆன்மீக செல்வத்துடன்*)* கூறினார்*:* இது ஒரு தேசம், அவர்களின் தோழர் கூட இழக்கப்படுவதில்லை[111].

---

[111] நபிகள் நாயகம் (ஸல்) அவர்களின் ஒரு தீர்க்கதரிசனம் பின்வருமாறு கூறுகிறது: கடவுளின் நண்பர்கள் மற்றும் நெருங்குபவர்கள் அல்லது ஞானவாதிகள் அத்தகையவர்கள், அவர்களுடன் இருப்பவர் [ஆன்மீக பாதையின் நன்மைகளை] இழக்க மாட்டார்கள்.

இதயங்களை வைத்து மற்றவர்களுக்கு சேவை செய்தல்

உங்களை சேவை செய்பவராக ஆக்குகிறது மற்றும் உங்களுக்கு வெற்றியை அளிக்கிறது.

குறிப்பாக தேவனுடைய மக்களுக்கு சேவை செய்வது *[*அவருக்கு உண்மையாக தங்களை அர்ப்பணித்துக் கொள்பவர்கள்*]*

இது உங்களுக்கு சிறந்த தெய்வீக ஏற்பை அளிக்கிறது *[*மற்றும் உங்களை*]* கடவுளிடம் நெருங்க வைக்கிறது.

கடவுளின் சமீபத்தைப் பெற்றவர்களின் நெருக்கத்தை சம்பாதிக்கும் ஒரு நபர்

அத்தகையவரின் மீது, கடவுளின் கிருபை கடவுளின் நெருங்கியவர்களின் கைகளால் செலவிடப்படுகிறது.

கடவுளின் சமீபத்தைப் பெற்றவர்களின் நெருக்கத்தை சம்பாதிக்கும் ஒரு நபர்

கடவுளின் கருணை மற்றும் பெருந்தன்மைக்கு தகுதியானவராக மாறுகிறார்.

நண்பர்கள் மற்றும் கடவுளின் நெருங்கிய நண்பர்களிடம் கருணை காட்டிய ஒரு நபர்

அவர்களின் சேவையில் விடாமுயற்சியுடன் இருந்தார்.

தெய்வீக அருளுக்கு தகுதியானவராக ஆனார்

அத்தகையவர் தெய்வீக ஆதரவையும் ஆதரவையும் பெறுபவராக ஆனார்.

இப்னு மஸூத் *(*ரலி*)* அவர்கள் நபிகள் நாயகம் *(*ஸல்*)* அவர்களிடமிருந்து அறிவிக்கிறார்கள்*:*

"பயபக்தியுடையவனே*!* ஒருவர் நேசிப்பவர்களுடன் இருப்பார்.

ஒரு தேசத்தை நேசிக்கிறவன் அந்த தேசத்தைச் சேர்ந்தவன் *[*எண்ணப்படுகிறான்*]*

கடவுளின் நண்பர்கள் மற்றும் நெருங்கியவர்களின் அன்பு ஆத்துமாவின் ஒளியாக மாறுகிறது.

கடவுளின் பொருட்டு மட்டுமே அன்பு செய்வதையும் வெறுப்பதையும் உங்கள் இருப்பின் ஒரு பகுதியாக ஆக்கிக் கொள்ளுங்கள்

அதனால் நீங்கள் பிரியமானவரின் வாசலில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுவீர்கள்.

அவர்களின் தோழ மன்னனுக்கு ஆன்மீகப் போராட்டம் இல்லாதபோது

சுத்திகரிக்கப்பட்டவர்களின் அன்பு அவரது பாதையில் ஒரு விளக்கை வைத்தது.

ஆன்மீக முயற்சிகள், திறன், முயற்சிகள் இல்லாதவர்

ஆன்மீக பாதையில் உள்ளவர்களுடன் சகவாசம் வைத்திருப்பது அவருக்கு உதவிக்கு வந்தது, அவ்வளவுதான்.

நீங்களே தேவனின் அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்கு முயற்சி செய்யுங்கள்

அல்லது கடவுளால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டவர்களுடன் பழகுங்கள்.

[ஆன்மீக] பாதையில் ஒரு ஸ்ட்ரைவராக மாறுங்கள் அல்லது பாதையின் ஸ்ட்ரைர்களைச் சுற்றி சுழல்கிறார்கள்

அந்த தனித்துவமான மனிதனிடமிருந்து சிறிய மற்றும் பெரிய பொக்கிஷங்கள் உங்களிடம் வரும்.

ஆத்மாவே*!* அந்த இருவரில் நீங்களும் ஒருவராக இல்லாவிட்டால்

மறுமை நாளில் நீங்கள் இழிவடைந்து எழுந்திருப்பீர்கள்.

அதனால்தான் அல்லாஹ் குர்ஆனில் கூறுகிறான்*:*

நேர்வழி காட்டும் விஷயத்தில் *(நீங்களே அதற்கு)* ஒரு வழியைத் தேடுங்கள்.

ஒரு பயிற்சியாளர் இல்லாமல் பழ பாதுகாப்பை யார் சாப்பிட்டார்கள்*?*

சொல்லுங்கள், சிறகுகள் இல்லாமல் பறவை எப்படி பறக்கும்*?*

[மனித வாழ்க்கை] காடு இரத்தம், பொறிகள் மற்றும் *[கொடூரமான]* காட்டு மிருகங்கள் நிறைந்தது

எல்லா திசைகளிலும் வழி தவறு *[மற்றும் வழிதவறி]* பாதை திறந்திருக்கிறது.

காடு பாம்புகளால் நிரம்பியுள்ளது மற்றும் எல்லா இடங்களிலும் பசுமை உள்ளது

பாதுகாப்பின் மந்திர வார்த்தைகளை ஓதுகிறவரின் உதவியின்றி அதன் மீது காலடி எடுத்து வைக்க வேண்டாம், இல்லையெனில் நீங்கள் எரிச்சலடைந்து *[அதில் அடியெடுத்து வைக்க]* தவறிவிடுவீர்கள்.

இந்த உலகம் பசுமையான நிலம் மற்றும் கீழ் அடிப்பகுதி பாம்பு

ஆபத்துகளால் சூழப்பட்ட காடு போல கடவுளின் பாதையை நினைத்துப் பாருங்கள்.

பாம்பு உங்களைக் கடித்தால், நீங்கள் உடைந்து வருத்தப்படுவீர்கள்

மந்திர வார்த்தைகளை ஓதாமல் நீங்கள் திருப்தி அடைகிறீர்கள், நீங்கள் ஒரு முட்டாள்.

உங்கள் இதயத்தின் கால்கள் ஒரு முட்களால் தாக்கப்பட்டு ஊடுருவியால்

ஊசியின் நுனி இல்லாமல், அதை எப்படி வெளியே எடுப்பீர்கள்*?*

ஊசியின் நுனியைப் பற்றி கவலைப்படுங்கள், மந்திர வார்த்தைகளை மனப்பாடம் செய்யுங்கள்

ஒரு *[பரிபூரணப்படுத்தப்பட்ட ஆன்மீக]* வழிகாட்டியைக் கண்டுபிடி, இதனால் நீங்கள் கடினமான பாதையில் *[எந்த சிரமமும் இல்லாமல் மற்றும் எந்த பிழைகளிலும் விழலாம்]*.

காடு முட்களால் நிரம்பியுள்ளது மற்றும் எல்லா திசைகளிலும் பாதைகள் உள்ளன

பாருங்கள், ஒவ்வொரு அடியிலும் பள்ளங்கள் உள்ளன.

காடு பயங்கரமானது மற்றும் கொள்ளையர்கள் அதில் பதுங்கி இருக்கிறார்கள்

ஒரு *[பரிபூரணமான ஆன்மீக]* வழிகாட்டியைக் கண்டுபிடித்து அத்தகையவரைப் பின்பற்றுங்கள்.

[ஆன்மீக] பாதை மிகவும் கடினமானது மற்றும் எல்லா இடங்களிலும் அந்த விரைவான கால் அமானுஷ்ய உயிரினம் *(சாத்தான்)* உள்ளது

அவர் வழியில் நூற்றுக்கணக்கான வீணைகளையும் தம்புரின்களையும் வாசிக்கிறார் *[தெய்வீக பாதையிலிருந்து உங்களை திசைதிருப்பவும் விலக்கவும்]*.

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

பாதை கடினமானது மற்றும் உங்களுக்கு முன்னால் ஒரு இருண்ட இரவு உள்ளது

நீங்கள் யாருடைய கையையும் பிடிக்கவில்லை என்றால், நீங்கள் போய்விடுவீர்கள்.

ஓ பிரியமானவரே*!* இந்த விஷயத்தின் மகத்தான தன்மைக்கு முடிவே இல்லை

இனி '*மத்னவி* 'படத்திற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்க வேண்டும்.

குழந்தாய்*!* கடவுளின் கிரியைகளுக்கு முடிவே இல்லை

"*மத்னவி* "முடிவுக்கு வர வேண்டும்.

"ஆழமான ஆன்மீக அர்த்தங்களின் குறள்கள்" நிறைவு

மௌலவி *(*ரூமி*)* அவர்களிடமிருந்து பெறப்பட்ட ஆன்மீக கொடைகளால் இப்போது நிகழ்ந்துள்ளது, மேலும் இது அவருக்கே காரணம் என்று கூறப்படுகிறது - ஞானவாத சம மேன்மை.

இறுதி வசனங்கள்

உண்மையைத் தேடுகிறவன் சத்தியத்தில் மூழ்கி அதன் உருவகமாக மாறுகிறான்

அத்தகையவர் தெய்வீக கருணையின் உருவகமாகவும், தெய்வீக தென்றலாகவும் இருக்கிறார்.

ஷைத்தானின் தீய செயல்களை செய்யாதீர்கள்*;* உங்களை ஷைத்தானாக ஆக்காதீர்கள்

ஒருவரின் ஆத்துமாவின் தூசியில் *[*ஞானம் மற்றும் தெய்வீக ஞானத்தால்*]* தண்ணீரை ஊற்றுங்கள் *[*அதை சுத்திகரித்து சுத்திகரிக்க*]* செய்யுங்கள்.

உண்மையைத் தவிர வேறு எதிலும் உங்கள் நேரத்தை வீணடிக்காதீர்கள் *[*மற்றும் அதை நோக்கி உங்களை வழிநடத்தும் ஆன்மீக பாதை*]*

உங்கள் வயிற்றை நிரப்ப வேண்டாம், உங்கள் ஆன்மா பட்டினி கிடக்க வேண்டாம்.

அவனையன்றி வேறொருவரின் உருவம் சத்தியத்திற்கு எதிரான உங்கள் திரையாகும்

எல்லாவற்றிலும் அவனைத் தவிர வேறு யாருமில்லை.

கடவுளின் இருப்பில் அழிக்கப்படுகிறவராக மாறுங்கள் *[கீழ்மட்ட சுயத்தின் குணங்களிலிருந்து உங்களை விடுவிப்பதன் மூலம்]*, நீங்கள் கடவுளிடமிருந்து வாழ்வாதாரத்தை அடைவீர்கள் - நித்தியமான மற்றும் முடிவுக்கு உட்பட்ட ஒரு வாழ்க்கை

காலையின் இறைவன் உங்கள் ஆத்துமாவில் தோன்றுவார்.

ஆறு தொகுதிகளில், "*மத்னாவி*" ஒரு குரலைக் கொண்டுள்ளது

அதன் சாராம்சம் கடவுளின் இருப்பில் *(ஃபனா)* அழிவின் கடலில் மூழ்குவதாகும்.

நீங்கள் அல்லாஹ்வின் வழியைத் தேடுகிறீர்களானால், எச்சரிக்கையாக இருங்கள்

அலட்சியத்தையும் அக்கறையின்மையையும் உங்களுக்குள் இருந்து அகற்றுங்கள், விழித்திருங்கள்.

முதலாவதாக, தெய்வீக சட்டத்தில் விடாமுயற்சியுடன் இருங்கள் *[வழிபாட்டு செயல்கள் மற்றும் சக மனிதர்களுடன் நல்லவர்களுடன் தெய்வீக கட்டளைகளுடன் இணைந்து உங்கள் வெளிப்புற வாழ்க்கையை நடத்துங்கள்]*

பின்னர் ஆன்மாவை சீர்திருத்துவதற்கும் சுத்திகரிப்பதற்கும் முயற்சிகள் மற்றும் முயற்சிகள் மூலம் ஆன்மீக பாதையில் பயணிக்கவும்.

முதல் படியில், தெய்வீக சட்டத்தின் மீது உங்கள் கால்களை உறுதியாக வைத்திருங்கள்

அதன் பிறகு, ஆன்மீக போராட்டங்களின் பாதையில் பயணிக்கவும்.

"தாரிகா" *(அழகான உள் குணங்களை அடைவதற்கான ஆன்மீக முயற்சிகளின் பாதை, ஆன்மாவை அதன் கீழ்த்தரமான மற்றும் மோசமான குணங்கள், குறைபாடுகள், கறைகள், எதிர்மறை மற்றும் தீய போக்குகள் அனைத்திலிருந்தும் சுத்திகரிப்பது)* மூலம் ஆன்மாவை அலங்கரிப்பது இன்றியமையாதது

அதனால் நீங்கள் தெய்வீக ஞானம், அருகாமை, நெருக்கம், அறிவு *(*மாரிஃபா*)* என்ற கடலை வெற்றிகரமாக கடக்க முடியும்.

இந்த விஷயத்திற்கு ஒருபோதும் முடிவே வராது *[*உண்மையான அமைதி, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் நித்திய வெற்றியை வழங்குவதில் அனைத்து மனிதகுலத்திற்கும் அதன் மகத்தான முக்கியத்துவம் மற்றும் பொருத்தம் காரணமாக*]*

எனவே, நான் உரையை சுருக்கமாக *[*மற்றும் "*மத்னவி* "ஐ இங்கே முடிக்க வேண்டும்*]*. இறைவன் அருளிய உங்கள் மீது சாந்தியும் சமாதானம் உண்டாவதாக*!*[112]

---

[112] இந்த கட்டத்தில், ரூமியின் சிறந்த படைப்பான "*மத்னாவி*" அல்லது "ஆழமான ஆன்மீக அர்த்தங்களின் ஜோடிகள்" மௌலானா இலாஹி பக்ஷ் கந்தேலவியின் முடிவைச் சேர்த்த பிறகு முடிவடைந்துள்ளது.

முடிவு

மனித இருப்பின் மையமானது அனைத்து எதிர்மறை மற்றும் நேர்மறை, மகிழ்ச்சி மற்றும் துக்கம், துன்பம் மற்றும் எளிமை, வெற்றி மற்றும் தோல்வி, சுருக்கம் மற்றும் விரிவாக்கம் மற்றும் இருள் மற்றும் வெளிச்சம் ஆகியவற்றின் மையம் மற்றும் தோற்றமாகும். இந்த மையமானது மனிதனின் "இதயம்" அல்லது "ஆன்மா" என்று குறிப்பிடப்படுகிறது, இது ஒரு தீவிரமான உள் ஆன்மீக போராட்டத்தின் மூலம் மாற்றம் தேவைப்படுகிறது, இதனால் அது பின்னடைவு, நேர்மறை, நம்பிக்கை, உள் அமைதி, அமைதி, மகிழ்ச்சி, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றியை வெளிப்படுத்துகிறது. ஒட்டுமொத்த மனித நாகரிகத்தின் மிகச்சிறந்த பிரதிநிதிகளில் ஒருவரின் காலத்தால் அழியாத ஞானத்தை அடிப்படையாகக் கொண்ட இந்த ஆய்வு, மனித இருப்பின் மையத்திற்குள்ளுள்ள அனைத்து தடைகளையும் முறையாக மறுகட்டமைப்பு செய்கிறது, மீள்திறன், நேர்மறை, நம்பிக்கை, உள் அமைதி, அமைதி மற்றும் மகிழ்ச்சி ஆகியவற்றை அடைவதை நோக்கி மற்றும் இந்த பதட்டமான யுகத்தில் நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி வடிவில் மனித சாதனையின் உச்சத்தை அடைய ஒருவரைத் தூண்டுகிறது. கொந்தளிப்பு, மற்றும் கொந்தளிப்பு.

சுற்றியுள்ள உலகில் வெளிவரும் நிகழ்வுகள் மன உளைச்சலாக உள்ளன. இருப்பினும், தனிப்பட்ட அல்லது கூட்டாக நாம் காணும் பல்வேறு சூழ்நிலைகளுக்கு நமது சொந்த பதிலை நாம் பாதிக்கலாம். நாம் ஒவ்வொருவரும் ஒருவரின் சொந்த உள் ஆன்மீக வளங்களின் நீர்த்தேக்கங்களுக்குள் ஆழமாக வரையுவதன் மூலமும், அவற்றையும் ஒருவரின் சொந்த

தனித்துவமான சூழ்நிலைகள் மற்றும் சவால்களையும் பயன்படுத்துவதன் மூலமும், தன்னை நேர்மறையாக மாற்றுவதன் மூலமும் அவற்றை நேர்மறையாக கையாள தேர்வு செய்யலாம். இந்த ஆன்மீக மாற்றம் அனைத்து எதிர்மறைகளையும் முழுமையாக வெளியேற்றுவதையும், அனைத்து நேர்மறைகளையும் அவற்றின் பல்வேறு வடிவங்களில் உட்செலுத்துவதையும் உறுதி செய்யும், தனிநபர்களிடமிருந்து சிறந்ததை வெளியே கொண்டு வரும், பின்னர் அவர்கள் தங்கள் வாழ்க்கை சவால்களை திறம்பட சமாளிக்க முடியும். இந்த உள் மாற்றம் நமது உண்மையான ஆற்றலை வெளிப்படுத்துகிறது, இது நம்மைச் சுற்றி ஒரு நேர்மறையான மாற்றத்தை ஏற்படுத்துகிறது. இந்த வழியில் நமக்கு முதலில் உதவுவது, இறுதியில் மற்றவர்களுக்கு உதவுவது, தனிநபர்களின் உள் ஒளி மற்றும் வெளிச்சம் தீவிரமடையும் போது, அது சுற்றியுள்ள கொந்தளிப்பான உலகில் நன்மைக்கு தடுக்க முடியாத சக்தியாக மாறுகிறது. இருப்பினும், ஆயிரம் மைல்கள் பயணம் எங்காவது தொடங்க வேண்டும், உங்கள் சொந்த சுய உணர்தல், உங்கள் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தை அடைவதற்கும், அதன் விளைவாக நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றியைத் தொடங்குவதற்கும் நீங்கள் எடுக்க வேண்டிய ஒரு படி இதுதான். இந்த நூல் உண்மையைத் தேடும் ஒவ்வொரு நபரையும் சுய உணர்தல் பாதையில் வழிநடத்தும். உங்களிடமிருந்து தேவைப்படும் ஒரு படி நேர்மறையான மாற்றத்திற்கான உங்கள் விருப்பம், அந்த நோக்கத்திற்காக, முன்பு அறியப்படாத நீரை ஆராய நீங்கள் திறந்த இதயத்தையும் மனதையும் கொண்டு வர வேண்டும். அதைச் செய்ய விரும்பும் எவரும், முடிவில் மகிழ்ச்சியடைவார்கள்.

நித்திய உண்மைகளின் இந்த ஆழமற்ற கடலின் புயல் நீரில் பயணிப்பதிலும், உண்மையான சுய உணர்தலை நோக்கிய உங்கள் பயணத்தில், வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தை அடைவதிலும், அதன் விளைவாக நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வாழ்க்கையின் நித்திய வெற்றியிலும், மனிதனை அழியாதவர்களாக்கவும் நீங்கள் தெய்வீகமாக பாதுகாக்கப்பட்டு வழிநடத்தப்படுவீர்கள்.

மேலதிக ஆய்வுக்கு பரிந்துரைக்கப்பட்ட புத்தகங்கள்

இந்த கட்டுரை வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கம் மற்றும் அதை அடைவதற்கான பாதையை சுருக்கமாகக் கையாண்டுள்ளது, இது நமது கவலை, கொந்தளிப்பு அல்லது கொந்தளிப்பு ஆகியவற்றைப் பொருட்படுத்தாமல் பின்னடைவு, நேர்மறை, நம்பிக்கை, உள் அமைதி, அமைதி, மகிழ்ச்சி, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கு வழிவகுக்கிறது. பொருளின் மகத்தான மற்றும் தீவிரம் என்னவென்றால், முந்தைய நூற்றாண்டுகளில் நித்திய உண்மைகளை அல்லது ஞானவாதிகளால் அதை விளக்கவும், மனிதகுலத்திற்கான பாதையை ஒளிரச் செய்யவும் தொகுதிகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. மனிதகுலம் இதுவரை உருவாக்கிய இந்த அறிவின் மிகச் சிறந்த ஆதரவாளர்களில் ஒருவரான முஹம்மது அல்-கஸாலி (ரலி) அவர்களின் ஆன்மீகம் மற்றும் ஒளிரும் எழுத்துக்களின் வெளிச்சத்தில் அதன் மகத்தான தன்மையின் ஒரு பார்வையை வழங்க இந்த நூல் முயற்சித்துள்ளது. சத்தியத்தைத் தேடுபவர்கள் அனைவரும் பயனடையக்கூடிய ஆழமான பொருத்தமான மற்றும் அனைவருக்கும் பயனளிக்கும் இந்த விஷயத்தில் சில சிறந்த படைப்புகளைப் பட்டியலிடுவது மிக முக்கியமானது. இந்த கட்டத்தில், "வாழ்க்கையின் நோக்கம் மற்றும் நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றியை அடைவதற்கான வழிகள் பற்றிய பொருத்தமான அறிவை ஒருவர் எங்கிருந்து பெற முடியும், இதனால் பாதை மிதக்க விரும்புபவருக்கு தெளிவாகவும், ஒளிரவும் அகலமாகவும் மாறும், இந்த அறிவின் அடிப்படையில் செயல்படும்போது, ஒருவர் உண்மையில் ஒருவரின்

வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை அடைய முடியும், இதனால் நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றியின் நிலையில் மூழ்க முடியும்?" அதிர்ஷ்டவசமாக, இந்த சிறந்த அறிவு, இப்போதெல்லாம் அரிதாகவே அறியப்பட்டாலும், அதிலிருந்து பயனடைய விரும்பும் எவருக்கும் கிடைக்கிறது.
உண்மையைத் தேடும் அனைவருக்கும் பாதையை ஒளிரச் செய்யும் பின்வரும் பரிந்துரைக்கப்பட்ட அற்புதமான படைப்புகளிலிருந்து இதைப் பெறலாம்:

1. கஸாலி தனது "ஜவாஹிர் அல்-குர்ஆன்" அல்லது "குர்ஆனின் நகைகள்" என்ற *புத்தகத்தில் விளக்கியுள்ளபடி, குர்ஆனின் பத்து நோக்கங்களின் வெளிச்சத்தில், ஒரு நல்ல விளக்கத்தின் உதவியுடன், குர்ஆனை ஆழமாக ஆய்வு செய்வதன் மூலம்.* இந்த பத்து நோக்கங்களைப் படித்து, அவற்றைப் புரிந்துகொள்வதும், உள்வாங்குவதும், இந்த பத்து நோக்கங்களை மனதில் கொண்டு குர்ஆனைப் படிப்பதும், புரிதல் மற்றும் உள் ஆன்மீக வெளிச்சத்தின் புதிய காட்சிகளைத் திறக்கும்.
2. கஸாலியின் புத்தகம் "*மின்ஹாஜ் அல்-அபிதீன் இலா ஜன்னாது ரப் அல்-ஆலமீன்*" அல்லது "கடவுளை வழிபடுபவர்களுக்கு சிறந்த பாதை அனைத்து பிரபஞ்சங்கள் மற்றும் இருப்புகளின் இறைவனின் சொர்க்கத்திற்கு அவர்களை வழிநடத்துகிறது" அல்லது "வழிபாட்டாளர்களுக்கு சிறந்த பாதை". இந்த புத்தகம் வாழ்க்கையின் நோக்கம் மற்றும் நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றியைப் பெறுவதற்கான பாதையை சுருக்கமாக விளக்குகிறது.
3. பாரசீக மொழியில் அவர் எழுதிய "கிமியா-இ-சாதாத்" *(அல்லது* "கிமியா அஸ்-சாதா"*) என்ற புத்தகத்தின் குறிப்பிடத்தக்க அறிமுகம்*, இது ஒரு மனிதனின் நித்திய மகிழ்ச்சி, அழியாமை மற்றும் உண்மையான வெற்றியை விளக்குகிறது. இந்தப் பாதையில் முன்னேறுவதற்குத்

தேவையான நாற்பது படிகளை சுருக்கமாகக் கற்றுக்கொள்ள இந்தப் புத்தகத்தின் மீதமுள்ள பகுதியையும் வாசிக்கலாம். இந்த நூலின் குறிப்பிடத்தக்க முன்னுரை இந்த ஆய்வுக் கட்டுரையின் முதல் பகுதியில் முக்கியமாக இடம்பெற்றுள்ளது.

4. கஸாலியின் நான்கு தொகுதிகள் கொண்ட ஞானத் தொகுப்பு "*இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்*" அல்லது "கடவுளுக்கான பாதை பற்றிய அறிவின் மறுமலர்ச்சி" என்றும் அழைக்கப்படுகிறது, இது "மத அறிவியலின் மறுமலர்ச்சி" என்றும் அழைக்கப்படுகிறது. நாற்பது சிறு புத்தகங்களாக பிரிக்கப்பட்ட இந்த மகத்தான புத்தகம் - ஒவ்வொன்றும் தெய்வீக ஞானம் அல்லது "மாரிஃபா" க்கான ஆன்மீக பாதையில் ஒரு படியைக் குறிக்கிறது, மனித வாழ்க்கையின் நோக்கம் மற்றும் நித்திய பேரின்பத்தை அடைவதற்கான பாதை பற்றிய விரிவான விளக்கத்தை வழங்குகிறது. இந்த அற்புதமான புத்தகத்தின் மூன்றாவது மற்றும் நான்காவது தொகுதிகள் இந்த நூலில் அதன் இரண்டாவது மற்றும் மூன்றாவது பகுதிகளில் பெரிதும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.
5. கடைசியாக, கிழக்கு மற்றும் மேற்கில் அதிகம் விற்பனையாகும் கவிஞரான மௌலானா ஜலாலுதீன் ரூமி, "ரூமி" என்று பிரபலமாக அறியப்பட்டவர், தெய்வீக ஞானம் மற்றும் தெய்வீக அன்பு குறித்து முழு மனித வரலாற்றின் மிகப்பெரிய கவிதைகளை எழுதினார், இது "*மத்னாவி-இ-மனவி*" அல்லது "ஆழமான ஆன்மீக அர்த்தங்களின் குறள்கள்" என்று அழைக்கப்படுகிறது. அதிகபட்ச நன்மைக்காக ஒரு நல்ல மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் அறிவார்ந்த விளக்கத்துடன் இதைப் படிக்க பரிந்துரைக்கப்படுகிறது. இந்த அற்புதமான புத்தகம் குர்ஆனின் ஆழமான உள் ஞானத்தை வெளிக்கொணர்கிறது. அதன் உதவியுடன், ஒருவர் தனது வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை அடைய முடியும் மற்றும் அதன் விளைவாக நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற

வெற்றி. இந்த அற்புதமான புத்தகத்தின் முடிவு இந்த நூலின் கடைசிப் பகுதியை அலங்கரித்துள்ளது.

பரிந்துரைக்கப்பட்ட புத்தகங்களின் பட்டியல் மகத்தானதாக இருக்கும், ஏனெனில் ஞானத்தின் காலமற்ற பொக்கிஷங்கள், நித்திய மகிழ்ச்சியின் எஜமானர்கள் - ஞானவாதிகள் அல்லது நித்திய உண்மைகள் மற்றும் தெய்வீக ஞானத்தை அறிந்தவர்கள் - மகத்தானவை. இருப்பினும், ஆயிரம் மைல்களின் பயணம் எங்காவது தொடங்க வேண்டும், இந்த குறுகிய பட்டியல், நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கான இந்த மகத்தான பயணத்தின் தொடக்க புள்ளி மற்றும் உச்சக்கட்டமாக இருக்கும். பின்வரும் புத்தகங்கள் நித்திய உண்மைகளின் இந்த ஆழமற்ற மகத்தான கடலின் புயல் நீரில் பயணிக்க உதவும், உள் வெளிச்சம், சுய உணர்தல் மற்றும் வாழ்க்கையின் உண்மையான நோக்கத்தை அடைவதற்கான ஒருவரின் பயணத்தில், அதன் விளைவாக நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் நித்திய வெற்றி:

சஹ்ல் இப்னு அப்துல்லாஹ் அல்-துஸ்தாரி (ஆசிரியர்), யூசுப் மேரி (ஆசிரியர்), அன்னாபெல் கீலர் (மொழிபெயர்ப்பாளர்), அலி கீலர் (மொழிபெயர்ப்பாளர்)

வெளியீட்டாளர்: Fons Vitae (April 13, 2011)

ISBN-10: 1891785192; ஐ.எஸ்.பி.என்-13: 978-1891785191

தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட வசனங்களின் குர்ஆனின் இந்த விளக்கம் தெய்வீக வெளிப்பாட்டின் ஆழமான அர்த்தங்களுக்குள் சென்று ஆழமாக பொதிந்துள்ள ரத்தினங்களை வெளிக்கொணர்கிறது.

குர்ஆனின் செய்தி: முஹம்மது ஆசாத் (ஆசிரியர், மொழிபெயர்ப்பாளர்) என்பவரால் இணையான ஒலிபெயர்ப்புடன் வெளிப்படுத்தப்பட்ட அரபு உரையின் முழு கணக்கு

வெளியீட்டாளர்: The Book Foundation; திருத்தப்பட்ட பதிப்பு (டிசம்பர் 1, 2008)

ஐஎஸ்பிஎன் -10: 1904510353; ஐ.எஸ்.பி.என்-13: 978-1904510352

இது குர்ஆனின் முழுமையான விளக்கம் அல்லது விளக்கமாகும்.

இமாம் கஸாலி அவர்களால் அகிலங்களின் இறைவனின் தோட்டத்திற்கு (மின்ஹாஜ் அல்-ஆபிதீன்) வழிபட்ட அடியார்களின் பாதை

வெளியீட்டாளர்: Al-Baz Publishing USA (2011)

ISBN-10: 1882216261; ஐ.எஸ்.பி.என்-13: 978-1882216260

இமாம் கஸாலியின் கடைசி புத்தகம் ஆன்மீக பரிபூரணம் மற்றும் வெளிச்சத்திற்கான ஏழு படி பாதையை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

இமாம் முஹம்மது அல்-கஸாலி (ஆசிரியர்), ஜே ஆர் க்ரூக் (மொழிபெயர்ப்பாளர்), லைலே பக்தியர் (முன்னுரை)

வெளியீட்டாளர்: Kazi Publications, Inc. (January 1, 2007)

ISBN-10: 1567446744; ஐ.எஸ்.பி.என்-13: 978-1567446746

இமாம் கஸாலியின் தலைசிறந்த படைப்பான "*கிமியா-இ-சாதாத்*" நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றியின் உருமாற்ற முகவரை கோடிட்டுக் காட்டுகிறது.

மத அறிவியலின் மறுமலர்ச்சி (இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்) 4 தொகுதி இமாம் முஹம்மது அல்-கஸாலி (ஆசிரியர்), முஹம்மது மஹ்தி அல்-ஷெரீஃப் (மொழிபெயர்ப்பாளர்)

வெளியீட்டாளர்: Dar Al-Kotob Al-Ilmiyah, Beirut, Lebanon (2011)

எஸ்.கே.யு 1010021; ஐ.எஸ்.பி.என்: 9782745159458

http://jamalon.com/en/1010021.html

இமாம் கஸாலியின் 4 தொகுதிகள் கொண்ட ஞானத் தொகுப்பு, ஒருவரின் வாழ்க்கையின் நோக்கத்தை அடைவதற்கும் அதன் விளைவாக நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கு வழிவகுக்கும் ஆன்மீக பாதையின் ஒவ்வொரு அம்சத்தையும் பிரித்தெடுக்கிறது.

மௌலானா ஜலாலுதீன் ரூமியின் மஸ்னவி (6 தொகுதிகள்). ஆர்.ஏ. நிக்கல்சன் (மொழிபெயர்ப்பாளர்)

http://www.dar-al-masnavi.org/about_nicholson.html

ரூமி என்று பிரபலமாக அறியப்படும் அமெரிக்காவில் அதிகம் விற்பனையாகும் கவிஞரின் "*மத்னவி-இ-மனவி*" அல்லது "ஆழமான ஆன்மீக அர்த்தங்களின் குறள்கள்", குர்ஆனின் ஆழமான உள் ஞானம், ஒருவரின் வாழ்க்கையின் ஆழமான அர்த்தம் மற்றும் நோக்கம் மற்றும் அதன் விளைவாக நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி ஆகியவற்றை வெளிக்கொணரும் ஒரு அற்புதமான ஆறு தொகுதிகள்

கொண்ட புத்தகமாகும். தெய்வீக அன்பின் ஆழமற்ற கடலில் மூழ்கி, மூழ்கி, வரவிருக்கும் எல்லா காலங்களிலும் முழு மனிதகுலத்திற்கும் வழிகாட்டும் ஒளியாக இருக்கும் ஆன்மீக குருவால் ஞானம் மற்றும் தெய்வீக அன்பு குறித்து எழுதப்பட்ட மிகச் சிறந்த ஆன்மீக கவிதை இதுவாகும்.

நூல் பட்டியல்

[1] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. உருது மொழிபெயர்ப்பு: நக்ஷபந்தி, முஹம்மது சயீத். *கிமியா-இ-சாதத்* (நித்திய மகிழ்ச்சி மற்றும் முடிவற்ற வெற்றிக்கான மாற்றத்தின் ரசவாதம் அல்லது மாற்ற முகவர்). லாகூர், பாகிஸ்தான்: முற்போக்கு புத்தகங்கள், 1999. பக் 33-37. *உருது முதல் ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தொகுப்பாளரின் தேர்வுகள்*.

[2] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு: பிலால், முஹம்மது அசிம். *கிமியா-இ-ஸாதத்* (நித்திய பேரின்பத்தின் ரசவாதம்). லாகூர், பாகிஸ்தான்: காசி பப்ளிகேஷன்ஸ், 2001. பக் 1-47. *கம்பைலரால் சுருக்கப்பட்டு விளக்கப்பட்டது*.

[3] அல்-கசாலி, முஹம்மது. ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு: பிலால், முஹம்மது அசிம். *கிமியா-இ-ஸாதத்* (நித்திய பேரின்பத்தின் ரசவாதம்). லாகூர், பாகிஸ்தான்: காசி பப்ளிகேஷன்ஸ், 2001. பக் 48-68. *கம்பைலரால் சுருக்கப்பட்டு விளக்கப்பட்டது*.

[4] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு: பிலால், முஹம்மது அசிம். *கிமியா-இ-ஸாதத்* (நித்திய பேரின்பத்தின் ரசவாதம்). லாகூர், பாகிஸ்தான்: காசி பப்ளிகேஷன்ஸ், 2001. பக் 77-90. *கம்பைலரால் சுருக்கப்பட்டு விளக்கப்பட்டது*.

[5] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு: பிலால், முஹம்மது அசிம். *கிமியா-இ-ஸாதத்* (நித்திய பேரின்பத்தின் ரசவாதம்). லாகூர், பாகிஸ்தான்: காசி பப்ளிகேஷன்ஸ், 2001. பக் 91-140. *கம்பைலரால் சுருக்கப்பட்டு விளக்கப்பட்டது*.

[6] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு: பிலால், முஹம்மது அசிம். *கிமியா-இ-ஸாதத்* (நித்திய பேரின்பத்தின் ரசவாதம்). லாகூர், பாகிஸ்தான்: காசி பப்ளிகேஷன்ஸ், 2001. பக் 141-142. *கம்பைலரால் சுருக்கப்பட்டு விளக்கப்பட்டது*.

[7] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. உருது மொழிபெயர்ப்பு: அல்-வாஜிதி, நதீம். *இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்* (கடவுளின் பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி). கராச்சி, பாகிஸ்தான்: தாருல் இஷாத், 1999. தொகுதி 3 புத்தகம் 1, பக் 16-34, 38-43, 51-87. *உருது முதல் ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தொகுப்பாளரின் தேர்வுகள்*.

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

[8] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. உருது மொழிபெயர்ப்பு: அல்-வாஜிதி, நதீம். *இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்* (கடவுளின் பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி). கராச்சி, பாகிஸ்தான்: தாருல் இஷாத், 1999. தொகுதி 3 புத்தகம் 2, பக் 87-133. *உருது முதல் ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தொகுப்பாளரின் தேர்வுகள்*.

[9] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. உருது மொழிபெயர்ப்பு: அல்-வாஜிதி, நதீம். *இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்* (கடவுளின் பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி). கராச்சி, பாகிஸ்தான்: தாருல் இஷாத், 1999. தொகுதி 3 புத்தகம் 3, பக் 133-135, 137, 139-147, 157, 158, 160-164, 172. *உருது முதல் ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தொகுப்பாளரின் தேர்வுகள்*.

[10] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. உருது மொழிபெயர்ப்பு: அல்-வாஜிதி, நதீம். *இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்* (கடவுளின் பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி). கராச்சி, பாகிஸ்தான்: தாருல் இஷாத், 1999. தொகுதி 3 புத்தகம் 4, பக் 174-258 இலிருந்து தேர்வுகள். *உருது முதல் ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தொகுப்பாளரின் தேர்வுகள்*.

[11] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. உருது மொழிபெயர்ப்பு: அல்-வாஜிதி, நதீம். *இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்* (கடவுளின் பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி). கராச்சி, பாகிஸ்தான்: தாருல் இஷாத், 1999. தொகுதி 3 புத்தகம் 5, பக் 258-260, 262-264, 266, 268-269, 271-274, 277-279, 284-287, 291-292, 294-299, 302-314. *உருது முதல் ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தொகுப்பாளரின் தேர்வுகள்*.

[12] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. உருது மொழிபெயர்ப்பு: அல்-வாஜிதி, நதீம். *இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்* (கடவுளின் பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி). கராச்சி, பாகிஸ்தான்: தாருல் இஷாத், 1999. தொகுதி 3 புத்தகம் 6, பக் 361-364, 319-320, 323-324, 326-327, 333, 340, 342, 344-348, 352-356, 358-361. *உருது முதல் ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தொகுப்பாளரின் தேர்வுகள்*.

[13] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. உருது மொழிபெயர்ப்பு: அல்-வாஜிதி, நதீம். *இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்* (கடவுளின் பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி). கராச்சி, பாகிஸ்தான்: தாருல் இஷாத், 1999. தொகுதி 3 புத்தகம் 7, பக் 361-364, 367-371, 373, 375, 377-382, 383, 392-397, 399-401, 403, 405-410, 418, 423. *உருது முதல் ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தொகுப்பாளரின் தேர்வுகள்*.

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

[14] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. உருது மொழிபெயர்ப்பு: அல்-வாஜிதி, நதீம். *இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்* (கடவுளின் பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி). கராச்சி, பாகிஸ்தான்: தாருல் இஷாத், 1999. தொகுதி 3 புத்தகம் 8, பக் 425-426, 430-435, 438, 442-449, 451-452. *உருது முதல் ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தொகுப்பாளரின் தேர்வுகள்*.

[15] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. உருது மொழிபெயர்ப்பு: அல்-வாஜிதி, நதீம். *இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்* (கடவுளின் பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி). கராச்சி, பாகிஸ்தான்: தாருல் இஷாத், 1999. தொகுதி 3 புத்தகம் 9, பக் 452-456, 457-460, 475-480, 502-507, 512. *உருது முதல் ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தொகுப்பாளரின் தேர்வுகள்*.

[16] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. உருது மொழிபெயர்ப்பு: அல்-வாஜிதி, நதீம். *இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்* (கடவுளின் பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி). கராச்சி, பாகிஸ்தான்: தாருல் இஷாத், 1999. தொகுதி 3 புத்தகம் 10, பக் 513-520, 522-534, 536-541, 544-559, 561-577, 627-629. *உருது முதல் ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தொகுப்பாளரின் தேர்வுகள்*.

[17] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. உருது மொழிபெயர்ப்பு: அல்-வாஜிதி, நதீம். *இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்* (கடவுளின் பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி). கராச்சி, பாகிஸ்தான்: தாருல் இஷாத், 1999. தொகுதி 4 புத்தகம் 1, பக் 17-18, 21, 27, 29, 33, 37-38, 41, 56, 60-64, 75, 85, 88, 90, 99, 101-103. *உருது முதல் ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தொகுப்பாளரின் தேர்வுகள்*.

[18] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. உருது மொழிபெயர்ப்பு: அல்-வாஜிதி, நதீம். *இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்* (கடவுளின் பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி). கராச்சி, பாகிஸ்தான்: தாருல் இஷாத், 1999. தொகுதி 4 புத்தகம் 2, பக் 104-108, 113, 118, 126-129, 130, 133, 136-139, 141, 142, 144-145, 148, 165-167, 169-170, 177-179, 188-189, 201, 202, 204-205, 209, 211-212, 227. *உருது முதல் ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தொகுப்பாளரின் தேர்வுகள்*.

[19] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. உருது மொழிபெயர்ப்பு: அல்-வாஜிதி, நதீம். *இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்* (கடவுளின் பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி). கராச்சி, பாகிஸ்தான்: தாருல் இஷாத், 1999. தொகுதி 4 புத்தகம் 3, பக் 228-234, 245-247, 251, 253, 258-262, 270-271, 274-277, 288-290. *உருது முதல் ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தொகுப்பாளரின் தேர்வுகள்*.

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

[20] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. உருது மொழிபெயர்ப்பு: அல்-வாஜிதி, நதீம். *இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்* (கடவுளின் பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி). கராச்சி, பாகிஸ்தான்: தாருல் இஷாத், 1999. தொகுதி 4 புத்தகம் 4, பக் 290-297, 302-303, 306-307, 311-312, 328-331, 333-335, 339-340, 349, 351, 355, 357, 359, 360. *உருது முதல் ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தொகுப்பாளரின் தேர்வுகள்*.

[21] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. உருது மொழிபெயர்ப்பு: அல்-வாஜிதி, நதீம். *இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்* (கடவுளின் பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி). கராச்சி, பாகிஸ்தான்: தாருல் இஷாத், 1999. தொகுதி 4 புத்தகம் 5, பக் 366-380, 391-395, 404-405, 437-438. *உருது முதல் ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தொகுப்பாளரின் தேர்வுகள்*.

[22] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. உருது மொழிபெயர்ப்பு: அல்-வாஜிதி, நதீம். *இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்* (கடவுளின் பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி). கராச்சி, பாகிஸ்தான்: தாருல் இஷாத், 1999. தொகுதி 4 புத்தகம் 6, பக் 441-462, 470, 472-476, 482-486, 492-493, 516, 521-522, 541-542. *உருது முதல் ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தொகுப்பாளரின் தேர்வுகள்*.

[23] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. உருது மொழிபெயர்ப்பு: அல்-வாஜிதி, நதீம். *இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்* (கடவுளின் பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி). கராச்சி, பாகிஸ்தான்: தாருல் இஷாத், 1999. தொகுதி 4 புத்தகம் 7, பக் 542-550, 563-565, 567-570, 572-573, 577-586. *உருது முதல் ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தொகுப்பாளரின் தேர்வுகள்*.

[24] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. உருது மொழிபெயர்ப்பு: அல்-வாஜிதி, நதீம். *இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்* (கடவுளின் பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி). கராச்சி, பாகிஸ்தான்: தாருல் இஷாத், 1999. தொகுதி 4 புத்தகம் 8, பக் 587-596, 603-605, 606-610, 622-626, 631-632. *உருது முதல் ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தொகுப்பாளரின் தேர்வுகள்*.

[25] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. உருது மொழிபெயர்ப்பு: அல்-வாஜிதி, நதீம். *இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்* (கடவுளின் பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி). கராச்சி, பாகிஸ்தான்: தாருல் இஷாத், 1999. தொகுதி 4 புத்தகம் 9, பக் 632-642, 645-646, 665-666. *உருது முதல் ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தொகுப்பாளரின் தேர்வுகள்*.

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த காலகட்டத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

[26] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. உருது மொழிபெயர்ப்பு: அல்-வாஜிதி, நதீம். *இஹ்யா அல்-உலூம் அத்-தீன்* (கடவுளின் பாதையின் அறிவின் மறுமலர்ச்சி). கராச்சி, பாகிஸ்தான்: தாருல் இஷாத், 1999. தொகுதி 4 புத்தகம் 10, பக் 666-668, 670-671, 676-681, 683-684, 688-690, 749-750, 789-794. *உருது முதல் ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தொகுப்பாளரின் தேர்வுகள்*.

[27] அல்-கஸாலி, முஹம்மது. ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு (உருது மொழிபெயர்ப்பிலிருந்து): ஹசன், இர்பான். *அய்யூஹல் வாலாட்* (என் அன்பு மகன் அல்லது மகள்). *மஜ்முஆ ரசா-இல் இமாம் கஸாலி* (இமாம் கஸாலியின் குறும்புத்தகங்களின் தொகுப்பு): கராச்சி, பாகிஸ்தான்: தாருல் இஷாத், 2004. தொகுதி 1, பக் 13-17. ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு எடுத்தது: http://www.ghazali.org/books/My%20Dear%20Beloved%20Son.doc

[28] ரூமி, மௌலானா ஜலாலுதீன் முஹம்மது. உருது மொழிபெயர்ப்பு: ஹுசைன், காஸி சஜ்ஜாத். *மத்னவி-இ-மௌலவி-இ-மானவி* (ஆழமான ஆன்மீக அர்த்தங்களின் குறள்கள்) 6 தொகுதிகள். லாகூர், பாகிஸ்தான்: அல்-பைசல் புத்தக வெளியீட்டாளர்கள்; வெளியிடும் தேதி தெரியவில்லை; உருது மொழிபெயர்ப்பு 1974 இல் நிறைவடைந்தது. தொகுதி 6, பக் 342-344, 347-363, 373-374, 381-382, 389-391, 421-426, 441-442, 443-460, 466-467, 472-478, 505-506, 508-511, 520-526, 530. *உருது முதல் ஆங்கிலம் மொழிபெயர்ப்பு மற்றும் தொகுப்பாளரின் தேர்வுகள்*.

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த யுகத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, உள் அமைதி, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

கவலை, கொந்தளிப்பு மற்றும் கொந்தளிப்பு நிறைந்த யுகத்தில் நெகிழ்ச்சி, நேர்மறை, உள் அமைதி, நித்திய பேரின்பம் மற்றும் முடிவற்ற வெற்றி

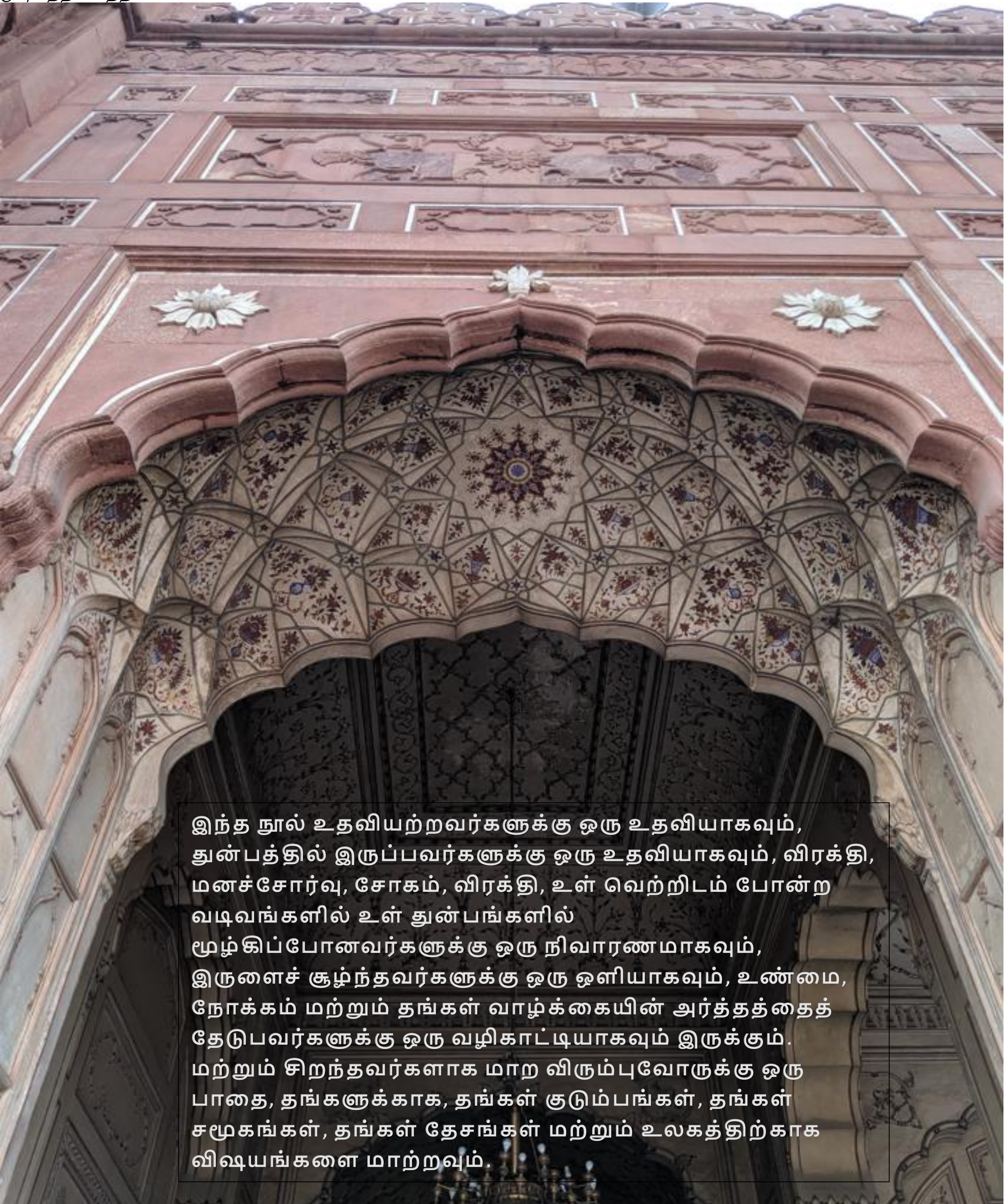

இந்த நூல் உதவியற்றவர்களுக்கு ஒரு உதவியாகவும், துன்பத்தில் இருப்பவர்களுக்கு ஒரு உதவியாகவும், விரக்தி, மனச்சோர்வு, சோகம், விரக்தி, உள் வெற்றிடம் போன்ற வடிவங்களில் உள் துன்பங்களில் மூழ்கிப்போனவர்களுக்கு ஒரு நிவாரணமாகவும், இருளைச் சூழ்ந்தவர்களுக்கு ஒரு ஒளியாகவும், உண்மை, நோக்கம் மற்றும் தங்கள் வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தைத் தேடுபவர்களுக்கு ஒரு வழிகாட்டியாகவும் இருக்கும். மற்றும் சிறந்தவர்களாக மாற விரும்புவோருக்கு ஒரு பாதை, தங்களுக்காக, தங்கள் குடும்பங்கள், தங்கள் சமூகங்கள், தங்கள் தேசங்கள் மற்றும் உலகத்திற்காக விஷயங்களை மாற்றவும்.